Krsto Zoričić

Prilozi za Novljanski biografski leksikon

Ovu knjigu posvećujem uspomeni na poginule mi sina Boru i prvu suprugu Zoru, na pokojnu suprugu Jasnu (Seku), a na sjećanje sinu mi Eugenu i njegovim potomcima.

Krsto

Dana 12. listopada 1957., rješenjem Državnog sekretarijata za unutrašnje poslove NR Hrvatske, Novi (Novi Grad u Vinodolskom zakonu), izgubio je svoje drevno službeno ime te postaje Novi Vinodolski, dakle ime s dva pridjeva, bez imenice.

PREDGOVOR

Rad na prikupljanju materijala za *Novljanski biografski leksikon* započeo sam 1997. godine, na nagovor cijenjenog Novljanina, prof. dr. sc. Dragomira (*Brace*) Babića. Prvobitno je zamišljeno da se obradi samo Novi, tj. Novljani i nekadašnji posjetitelji Novoga, koji su ga na različite načine zadužili - nisu se mogli uzeti u obzir svi mještani, jer bi to bilo preopširno i prezahtjevno za ovakvu publikaciju, pa je predloženo da se unesu osobe koje su u prošlosti imale neko zanimanje, obrt, određenu školsku spremu ili naobrazbu, a po nečemu su bile značajne, zanimljive i poznate u ovom našem, tada uskom i malom patrijarhalnom krugu. Tu su se javile prve poteškoće: u postojećim općinskim i crkvenim matičnim knjigama nije bilo naznaka o zanimanju ljudi, ili tek pokoja. Razgovor sa živućim mještanima o potrebnim podacima, u najvećem broju slučajeva nije davao očekivane rezultate, neki su ih odbijali dati, bilo je i prijetnji, pa i vrijeđanja preko telefona.

Postoje i objektivne poteškoće, jer je Novi u povijesti nekoliko puta ostao bez pisane građe; to se dogodilo kod provale Osmanlija u Novi 22. kolovoza 1527. i 1530., te Mlečana 29. kolovoza 1615., kad je grad bio porušen i popaljen, a mnoštvo žitelja pobijeno. Slično se dogodilo 1670. godine, po zatočenju Frana Krste Frankapana, zadnjeg od te obitelji u Novom, u Bečkom Novom Mjestu, kad je senjski kapetan i austrijski časnik Juraj Ernst Gall 12. travnja 1670., sa senjskim vojvodama Ivanom Mihanovićem i Vinkom Vukasovićem, kapetanom otočačkim Franjom Lembergom i kaštelanom ledeničkim Mihaljem Holjevcem opljačkao novljanski frankapanski kaštel (zabilježeno je da su sa zidova u kaštelu oljuštili i kožne tapete). Nimalo bolju sudbinu Novi nije dočekao ni kada je austrijski car Josip II Habsburg 1786. godine ukinuo novljanski pavlinski samostan, koji je bio središte kulture u Novom i prvi stupanj u školovanju djece, a bogata je samostanska arhivska građa i knjižnica s oko 900 svezaka nestala iz Novog. Nije bolje prošao ni po ukidanju novljanske općine 1962. g., kad je dio arhivske građe općine, kotara i novljanskih institucija i organizacija predan novonastaloj Općini Crikvenica, a dio arhiva je uništen i zapaljen. Ono što je nedavno vraćeno Gradu, a deponirano je u muzeju, u jadnom je i neuporabljivom stanju.

Poteškoću predstavljaju i stare općinske i crkvene matične knjige, od kojih mnoge neupotrebljive ili nečitke, posebno iz Župe Novi. Zapravo nije riječ o matičnim knjigama, već knjigama pod nazivom Stališ duša, popisu stanovnika po kućnim brojevima radi općinskog ili crkvenog oporezivanja i dr., često s pogrešnim ili manjkavim podacima. Najstarije i najvrijednije matične knjige pohranjene su u Hrvatskom povijesnom arhivu u Zagrebu (1650 – 1852), dio njih u Državnom arhivu u Rijeci, kojima se nisam mogao koristiti bez odgovarajuće materijalne potpore.

Moram se ovdje ograditi od mogućih pogrešaka, budući da su u spomenutim knjigama upisani različiti podaci ili datumi. Stoga, kad ovaj materijal bude tiskan, prihvaćam svako dobronamjerno upozorenje ili podatak, koji je moguće objaviti kao ispravak u sljedećem broju *Novljanskog zbornika*. Kako je prikupljanje i zapisivanje građe trajalo dvadeset godina, a prvi prijepis datira iz 2005. g.,

mnogi će se zapisani podaci za živuće, a u međuvemenu umrle, objektivno pokazati netočnim.

Tijekom pripreme materijala za Novljanski biografski leksikon nastupile su dileme oko pitanja tko su današnji Novljani. Novi je u bližoj i daljoj prošlosti bio utočište i pribježište mnogih doseljenika. Uostalom, i Hrvati su (prije Slaveni) došli ovamo među romanski, ilirski, avarski i gotski živalj i s njime se stopili. Dobar dio novljanskih prezimena potječe iz Bavarske, Češke, Slovenije, Bosne…, a do najvećih promjena dolazi nakon II. svjetskog rata, kada Novljanima postaju i negdašnji stanovnici i njihovi potomci iz užeg novljanskog zaleđa; sada s područja Grada Novog Vinodolskog. Zbog dvojbe oko toga koga uvrstiti, a koga ne u ovaj Leksikon, odlučio sam uvrstiti i današnje Novljane koji su rodom iz Donjeg i Gornjeg Zagona, Ledenica, Povila, Klenovice i Krmpota, kao i one stanovnike tih mjesta o kojima sam mogao dobiti podatke o njihovoj gospodarskoj, kulturnoj, političkoj i inoj djelatnosti. Tu je sigurno došlo do stanovitih propusta, tj. određene su osobe nenamjerno ispuštene unatoč odgovarajućoj pomoći pojedinih prijatelja i suradnika, zbog čega se unaprijed ispričavam. Novi je nakon II. svjetskog rata primio nove stanovnike i obogatio se novim prezimenima iz cijelog područja bivše Jugoslavije – iz Hrvatskog zagorja, Podravine, Slavonije, Like, Bosne, Crne Gore, Srbije i Vojvodine, a nestala su i odumrla su neka stara novljanska prezimena.

Ovdje su obuhvaćeni podaci o poginulim stanovnicima za cijelo područje Grada Novi Vinodolski za I. svjetskog rata, o poginulim partizanima - borcima Narodnooslobodilačkog rata (1941 – 45), svim poginulim u domobranskoj i ustaškoj vojsci, kao i o stradalnicima toga rata, te poslijeratnim žrtvama. Navedeni su i pali borci Domovinskog rata, a obuhvaćeno je i više od 240 aktivnih boraca Domovinskog rata (1991 – 95), a ispravljeni su podaci iz prve knjige Narodne čitaonice o odlascima pojedinih Novljana u Narodnooslobodilački rat.

Za ovu su knjigu korišteni podaci iz svih knjiga u kojima se pisalo o Novom i o Vinodolu, počevši od Vinodolskog zakona. Ovaj sam posao obavljao s entuzijazmom, bez ikakve materijalne naknade za utrošeno vrijeme, ni za pokriće novčanih troškova koje sam pritom imao.

Korišteni su i podaci s nadgrobnih spomenika novljanskog *cimitera*; ne onoliko koliko je trebalo jer je to groblje devastirano. Nestali su ili uklonjeni spomenici mnogih poznatih i cijenjenih Novljana, medu kojima množine novljanskih svećenika, župnika i kanonika, koji su službovali u Novom i van Novog, a u mirovini su se vraćali u Novi, da u rodnom gradu nađu vječni počinak, što im je onemogućeno ovakvim nekulturnim postupkom. To je najbolji dokaz koliko poštujemo svoje pretke i vlastitu prošlost u koju se često zaklinjemo i kojom se želimo ponositi.

Osjećam potrebu istaknuti da ostaje na nekom iz budućih naraštaja da ovaj materijal dopuni podacima iz ranijeg razdoblja, na osnovi matičnih knjiga koje se nalaze u Povijesnom arhivu Hrvatske, za što bi bila potrebna znatna materijalna pomoć nadležnih vlasti, i novljanskih poduzeća.

Leksikonom je obuhvaćeno oko 5700 osoba, uz koje su u najvećem broju spomenuti i očevi, negdje djedovi, te posebno majke, supružnici i djeca. Iz Novoga je navedeno oko 3300 osoba, iz Ledenica više od 730, iz Krmpota oko 460, iz Donjeg Zagona više od 320, a iz Gornjeg Zagona oko 260, iz Povila više od 140, a iz Klenovice gotovo 100 osoba. Ukupno je obuhvaćeno oko 1000 prezimena. Zabilježeno je i više od 350 osoba koje nisu s područja Novoga, ali su radile u Novom ili su nečim zadužile ovaj grad.

Da bi se stekla što stvarnija slika općega društvenog, gospodarskog, duhovnog pa i duševnog stanja ovoga kraja, unio sam u Leksikon i osobe prema kojima se priroda maćehinski ponijela, pa je mnogo njih završilo u bolnicama za duševne bolesnike, što je dobrim dijelom posljedica vjenčanja bližih i daljnjih rodaka. Ubilježene su i osobe, za koje postoje podaci, koje su zbog siromaštva i neimaštine bile prisiljene *pekljati* (prositi) u Novom i van njega, jer svima nije pružena mogućnost otići *trbuhom za kruhom* u svijet, gdje je većina i ostala. Ova knjiga nije obuhvatila ovdašnje iseljavanje kao temu ili problem ovog kraja jer bi to zbog opširnosti trebalo biti predmetom posebne knjige.

Uočio sam da je u Novom, i u ostalim mjestima s područja današnjeg Grada Novog Vinodolskog, bilo nezakonitih brakova i mnogo vanbračne djece, čiji je status tada Crkva rješavala dijelom po očevom prezimenu, naknadno ozakonjenom, dijelom po majčinom (djevojačkom), a u ponekim je slučajevima djetetu ostalo majčino prezime, iako su mu se roditelji poslije crkveno vjenčali, a veliki je dio (ipak) dobio prezime po vjenčanom prezimenu majke. Očito je da ni naši preci nisu zaostajali za svjetskim trendovima društvenog života.

Treba reći i to da su se u prošlosti, kao i danas, svi novodoseljeni stanovnici Novoga vrlo brzo prilagođavali ovdašnjoj sredini, prihvatili ovdašnje običaje i jezik, unoseći u njih i odredene promjene, a ovdašnja ih je sredina široke ruke prihvaćala i često im pružala i veće mogućnosti, uz više uvažavanja nego prema vlastitim mještanima.

Koristim prigodu da se sa stranica ove knjige zahvalim svima koji su mi pomogli i omogućili da lakše i brže dodem do što kvalitetnijih podataka. U prvom redu zahvaljujem Sanji Rađenović- Pipinić, voditeljici Matičnog ureda Primorsko-goranske županije u Novom, potom velečasnom Ivanu Peraniću, novljanskom župniku, koji mi je omogućio uvid u crkvene knjige, Zdravku Jovanoviću – Zvonkovom, za kvalitetan doprinos u podacima za Donji Zagon. Za Gornji Zagon hvala ide Tomislavu Tomiću – Terilu, Jakovljevom, za Ledenice Josipu Butkoviću, Josipovom, i Milanu Draginiću – Jacanu, Franjinom, za Krmpote Antonu (*Toni*) Blaževiću – Mežnjaru, Tominom, i Ivanu Butorcu – Josaciji, Josipovom, za Povile Josipu Lorbeku, Rikardovom, za Klenovicu Zvonku Kalanju, Josipovom, te Lynette Šebalja iz Aucklanda na Novom Zelandu za podatke od 1650. do 1700. godine.

Posebno sam dužan zahvaliti gradonačelniku Novoga g. Velimiru Piškuliću, na ustrajnosti i trudu da dođe do prepisanog i otuđenog mi materijala knjige i omogući mi zadnji uvid u tekst, prije tiska; prijašnjem gradonačelniku Grada Novi Vinodolski g. Olegu Butkoviću, ravnateljici Narodne čitaonice i knjižnice u Novom Vinodolskom gđi. Barbari Kalanj Butković, pok. Josipu Ježiću, Milanovom, i dr. na financijskoj i moralnoj podršci. Napose moram izraziti svoju zahvalnost pok. supruzi Jasni (*Seki*), na strpljenju i podršci koju mi je pružala sve vrijeme pripreme knjige.

Novi, rujan 2019. godine

Krsto Zoričić – Grujica, sin Petra i Marije Peričike, Kranjčike

BILJEŠKA UREDNIKA

Prilozi za Novljanski biografski leksikon dati su na uvid javnosti na službenim stranicama Grada Novi Vinodolski / www.novi-vinodolski.hr / u listopadu 2019., kako bi zainteresirani mogli dostaviti izmjene ili dopune podataka. Djelomično ažurirani materijal ponovno je objavljen 17. siječnja 2020., s rokom moguće intervencije u objavljeni tekst i dostavu podataka, do 31. siječnja 2020. Na ove je objave reagiralo mnoštvo zainteresiranih, među inima i g. Hemar Eduard, autor "Sportskog biografskog leksikona Primorsko-goranske županije", u pripremi, kojeg kani promovirati u rujnu 2020. u Rijeci. Ustupio je, meni i Krstu Zoričiću - kao autoru, iscrpne biografije 15 sportaša, pripadajućih po zavičajnosti u materijal Priloga za novljanski biografski leksikon, koje je on dokumentirao sa svim sportskim uspjesima i dostignućima, na čemu mu zahvaljujemo, jer neke od tih nismo ni zabilježili.

Urednik je, mimo pristiglog materijala, zatražio od mnogih pojedinaca i poznanika u Novom dopunu podataka, i dostavu biografija – na što su se mnogi oglušili, ili odbili suradnju. U dopunama se je našlo oko 200 novih biografskih natuknica, kao i mnoštvo ispravaka i dopuna podataka: od nezabilježenih datuma smrti u međuvremenu umrlih (prvi prijepisi tekstova datiraju iz 2005.) i krivih navoda, do mnogih korekcija proizašlih iz istraživanja, a postojeće su natuknice dopunjene podacima o potomstvu: djeci, unucima ili praunucima (za cca 400 osoba). Dopunjeni i ažurirani materijal objavljujemo, i u trećem navratu, na službenim stranicama Grada Novi Vinodolski, od 8. lipnja 2020. s konačnim rokom za dostavu dopuna i ispravaka do 6. srpnja 2020. - svjesni da još uvijek postoji prostor za dopune i ispravke, prije predaje teksta u tisak.

KRATICE

AFŽ – Antifašistički front žena

AVNOJ – Antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Jugoslavije

BBC – British Broadcasting Corporation (Britansko radio društvo, radio-postaja)

CK – Centralni komitet

CK KPH – Centralni komitet Komunističke partije Hrvatske

CK KPJ – Centralni komitet Komunističke partije Jugoslavije

CK NOH – Centralni komitet narodne omladine Hrvatske
COUO - Centar odgoja i usmjerenog obrazovanja
CUO – Centar usmjerenog obrazovanja (srednjoškolski centar)
DFJ – Demokratska Federativna Jugoslavija
DHK – Društvo hrvatskih književnika
DHP - Društvo hrvatskih pisaca
DI - Drvna industrija (DIP, DIK, RODI,...)
DIK – Drvno industrijski kombinat
DIP – Drvno industrijsko poduzeće
DVD – Dobrovoljno vatrogasno društvo
GKP – Gradsko komunalno poduzeće
GKTD - Gradsko komunalno trgovačko društvo (IVANJ, od 1995)
GP – Građevinsko poduzeće
GŠ(H) – Glavni štab (Hrvatske)
HAZU – Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
HDLU – Hrvatsko društvo likovnih umjetnika
HEP – Hrvatska elektroprivreda
HNK – Hrvatsko narodno kazalište
HP – Hrvatska pošta / Hotelsko poduzeče
HPT – Hrvatska pošta i telefon
HRS – Hrvatski radnički sindikat
HRT – Hrvatska radiotelevizija
HSS – Hrvatska seljačka stranka
HT – Hrvatski telekom
HTN – Hotelsko turističko naselje
HTP – Hotelsko turističko poduzeće
HTV – Hrvatska televizija
HTZ – Hrvatska turistička zajednica
HV – Hrvatska vojska
HŽ - Hrvatske željeznice
JA - Jugoslavenska armija (1944/45)
JNA – Jugoslavenska narodna armija
JAZU – Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti
JDŽ – Jugoslavenske državne željeznice
JNS – Jugoslavenska nacionalna stranka
JRZ – Jugoslavenska radikalna stranka (“Jereza”)
KBC – Klinički bolnički centar
KK – Kotarski komitet
KK KPH – Kotarski komitet Komunističke partije Hrvatske
KNOJ – Komanda narodne obrane Jugoslavije

KNOO – Kotarski narodnooslobodilački odbor
KP – Komunistička partija / Komunalno poduzeće
KPH – Komunistička partija Hrvatske
KPJ – Komunistička partija Jugoslavije
kr. – kraljevska
KTD - Komunalno trgovačko društvo
KUD – Kulturno umjetničko društvo
K. u. K. – Kaiserlich und Königlich – carski i kraljevski (ka-und-ka, *njem.* kratica)
MNOO – Mjesni narodnooslobodilački odbor
MIORH – Mirovinsko invalidsko osiguranje Republike Hrvatske
MUP – Ministarstvo unutarnjih poslova
MVP – Ministarstvo vanjskih poslova
MZ – Mjesna zajednica (dio općine)
NGŠK – Novljanski građanski športski klub (NK)
NDH – Nezavisna Država Hrvatska
NK – Nogometni klub
NO – Narodnooslobodilački / Nadzorni odbor
NOB – Narodnooslobodilačka borba (1941 – 1945)
NOO – Narodnooslobodilački odbor
NOP – Narodnooslobodilački pokret
NOR – Narodnooslobodilački rat (1941 – 1945)
NOVJ – Narodnooslobodilačka vojska Jugoslavije
Novi – Novi, Novi Grad, Novi u Vinodolu, Novi Vinodol, Novi Vinodolski
NRH – Narodna Republika Hrvatska
OK KPH – Okružni komitet Komunističke partije Hrvatske
ONOO – Okružni / Općinski narodnooslobodilački odbor
(O)OUR – (Osnovna) Organizacija udruženog rada
OZNA – Odjeljenje za zaštitu naroda (komunistička tajna policija)
PJ – Poslovna jedinica
PO(J) – Partizanski odredi (Jugoslavije)
POS – Pomorski obalni sektor (I. POS: Hrvatsko primorje, II., III., IV. POS)
PTT – Pošta, telegraf, telefon
RJ – Radna jedinica
RO – Radna organizacija
RODI - Radna organizacija drvne industrije
RTV – Radiotelevizija
SAD - Sjedinjene Američke Države, USA

SD – Sportsko društvo
SDK - Služba društvenog knjigovodstva (es-de-ka, poslije: ZAP, Fina)
SDS – Srpska demokratska stranka
SFRJ – Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija
SKH - Savez komunista Hrvatske
SKJ - Savez komunista Jugoslavije
SKOJ – Savez komunističke omladine Jugoslavije
SNS – Srpska narodna stranka
SO – Skupština općine
SRD – Sportsko ribolovno društvo
SS – Schutzstaffel (Zaštitni odredi, vojne jedinice i divizije Njemačke nacističke partije)
SSRN(H) - Socijalistički savez radnog naroda (Hrvatske)
SSRNJ – Socijalistički savez radnog naroda Jugoslavije
SSSH – Savez samostalnih sindikata Hrvatske
SSSR – Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika
SŠC – Srednjoškolski centar
SUBNOR - Savez Udruženja boraca Narodnooslobodilačkog rata
SUP - Sekretarijat unutrašnjih poslova (danas: Ministarstvo unutarnjih poslova)
ŠG(S) – Šumsko gospodarstvo (Senj)
ŠUP – Škola učenika u privredi
TD – Turističko društvo
TEŽ – Tvornica električnih žarulja
UBNOR - Udruženje boraca Narodnooslobodilačkog rata
UO - Upravni odbor
URSS – Udruženje radničkih samostalnih sindikata
USAOH – Udruženje socijalističke antifašističke omladine Hrvatske
USAOJ - Udruženje socijalističke antifašističke omladine Jugoslavije
VIO - (Vodovod i odvodnja) Žrnovnica Crikvenica Vinodol d.o.o.
ZAP - Zavod za platni promet
ZAVNOH – Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske
ZET – Zagrebački električni tramvaj
ZP – zanatsko poduzeće

TUMAČ IZRAZA

bastažica - nosačica tereta na uprtama, trhonoša
cimiter - groblje (*tal*. cimitero)
glavar - naziv za novljanske pučke suce

hajduk - (*tur*. haydut) - odmetnik, razbojnik

kaštaldo - (*tal.* castaldo – upravitelj dobra), podknežin

kaštelan - čuvar kaštela, porkulab

knap - vojnik (*njem. Knabe*, momak)

knez - naziv za novljanskog suca u 17. stoljeću

mežnjar - crkvenjak

pandur - redar, *mađ.*

pekljar, pekljat - prosjak, prositi

perman - frankopanski oružnik

pivač - pjevač u novljanskom kolu

plovan - župnik (*tal.* piovano)

podknežin - knežev namjesnik, *castaldo*, upravitelj dobra

požup - crkvenjak

porkulab - kaštelan,

serežan - oružnik, žandar, *fr.*

sopac - sopilaš, svirač sopila

strošak - putni trošak (na rad)

težak - poljoprivredni radnik

Tumač brojeva za povezivanje srodstva

Srodstvo zapisanih je prikazano brojevima, bilježenjem najužeg srodstva, s nekim iznimkama.

Radi snalaženja u povezivanju rođaka, raspored brojeva postavljen je tako da se prvi broj veže na oca, ako je zapisan, slijede brojevi za majku, stričeve, strine i tetke, za djeda, pradjeda i šukundjeda (ako su zapisani). Zatim slijede brojevi za braću i sestre (ako su zapisani), za bratiće, tj. striniće, te za djecu i unuke. Osobni nadimci su u zagradi, iza imena.

Kako se pretežiti broj ovdje obuhvaćenih Novljana rodio u gradu koji se tada službeno zvao Novi, u ovoj sam se knjizi služio samo tim nazivom, zato jer je tako jednostavnije i ekonomičnije, kao zbog toga što Novljani svoj grad u svakidašnjem govoru isključivo tako i zovu: Novi. Uz postojanje Vinodolske općine sa sjedištem u Bribiru postavlja se pitanje tko su *Vinodolčani*, ili *Novovinodolčani*, kako će mnogi nazvati Novljane?

ACCURTI, VELIMIR

Učitelj u pučkoj školi u Novom od 1875. do 1882. godine.

ADRIĆ, IVO (Novi Perkovci, 20. 5. 1954), Franin.

Sudionik Domovinskog rata od 15 .11. 1991 - 92., i operacije *Oluja* 1995. Dragovoljac u *Barakudama*, zapovjednik voda.

AKAČIĆ, ANTON (Novi, siječanj 1759 – 8. 10. 1821).

Svećenik, arhiđakon modruški i kanonik kod biskupa Ivana Ježića u Novom. Njegov portret nalazio se u kanoničkoj oblačionici bakarske stolne crkve. (Hirc. 1891)

ALBANESE, PETAR (Omišalj, 1884 – Omišalj, ?), sin Petra i Antonije r. Grego; supruga Elizabeta Blanka r. Plett, kći Emilija i Franice Pletner.

Apotekar providnik (pomoćnik), nesvršeni farmaceut. Radio je u Novom u ljekarni Kuzme Mikuličića, mr. pharm., 1919 - 30. Poslije je otvorio vlastitu radnju *Sanitarija* na Placi, a nakon toga drogeriju *Alga* (1935).

AMBRUŠ, NADA r. Piškulić – **Bilinica** (Novi, 22. 11. 1926 – Rijeka, 29. 9. 2002), kći Milana i Tonice r. Krpan (Omar, Ledenice, 1904), Jurjeve; prvi suprug Vladimir Potočnjak – Kotižar (Struga, 11. 8. 1924 – Rijeka, 19. 3. 1997), Jurjev, slikar, drugi Imre Ambruš (? – Rijeka, 1998), doktor medicine.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Rabu, u Gorskom kotaru, potom u Rijeci.

Veza: Piškulić 129, 136

AMIDŽIĆ, ĐURO (Đuka) (Grubišno Polje, 15. 11. 1878 – Novi, 7. 9. 1955); supruga Anka r. Sokolić – Šalvatorka (Novi, 18. 9. 1892 – Novi, 26. 12. 1960), Matijeva.

Kotarski akcesist, činovnik kotarskog poglavarstva u Novom. Član Narodne čitaonice od 27. 10. 1923.; Srbin, prema kojem za vrijeme NHD u Novom nitko nije pokazao ni provodio nikakve zle namjere.

ANDONOV, IVA r. Mudrovčić (Rijeka, 24. 6. 1975), kći Ivana Andrijevog i Mirjane r. Peričić – Kranjčike (Novi, 23. 12. 1950 – Novi, 24. 11. 2003), Ivanove; suprug Danijel Andonov (31. 8. 1978); kćerke **Ella** (Rijeka, 19. 1. 2006) i **Nevia** (Rijeka, 12. 8. 2010)

Odgajateljica predškolskog odgoja; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Radila je u Dječjem domu *Braća Mažuranići* u Novom, do njegovog zatvaranja, a poslije zaposlena u Centru *Izvor*, Selce.

Veza: Mudrovčić 34, 68/1, Piškulić 170/1

ANDRIJA, plovan

Svećenik i kanonik u Novom. Spominje se 1496., a 1506. je u Novom glagoljicom prepisao *Blagdanar* (zbirku propovijedi za svetačke blagdane) za pavlinski samostan, koji se danas čuva u HAZU. Kao plovan Andrija zapisan je 1511. g. u glagoljskom natpisu na kamenoj ploči s pročelja kapele sv. Fabijana i Sebastijana, koja je porušena 1909., da bi se na njenom mjestu sagradio zvonik; ploča je sada u Zagrebu, u lapidariju Povjesnog muzeja Hrvatske.

ANĐIĆ, BRANKO (Derventa, 12. 10. 1946 – Zagreb, 11. 5. 2006), sin Vladimira i Danice r. Antak (Novi, 12. 10. 1913 – Sarajevo, 31. 12. 1990), Antonove; supruga Vera; sin **Vladan** (Sarajevo, 18. 6. 1972).

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Sarajevu. Radio je u BiH, u Novi se sklonio kao izbjeglica tijekom rata u BiH, a zaposlio se u poreznoj upravi Ličko-senjske županije u Senju. Živio je u Novom.

Veza: 2, 3, 4

2.

ANĐIĆ, DANICA r. Antak (Novi, 12. 10. 1913 – Sarajevo, 31. 12. 1990), kći Antona i Katarine r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 4. 1889 – Novi, 28. 7. 1964); suprug Vladimir; kćerke **Tatjana** (1940), udana Nešković, i **Mirjana** (1944), udana Lukač, sin **Branko** (1946).

Učiteljica; Učiteljsku školu završila je u Futogu. Radila je u Sarajevu, gdje se i udala.

Veza: 1, 3, 4

3.

ANĐIĆ, MIRJANA, udana Lukač (Užice, 25. 3. 1944 – Sarajevo, 21. 11. 2016), kći Vladimira i Danice r. Antak (Novi, 12. 10. 1913. – Sarajevo, 31. 12. 1990), Antonove; suprug Petar Lukač (Subotica, 11. 8.1932); sin **Ranko** (Sarajevo, 29. 11. 1970) i kćerka **Ivana** (Sarajevo, 25. 2. 1974), udana Švob.

Ekonomistica; završila je Višu ekonomsku školu u Sarajevu. Radila je u *Privrednoj banci* u Sarajevu.

Veza: 2, 1, 4

4.

ANĐIĆ, TATJANA, udana Nešković (Visoko, 27. 8. 1940), kći Vladimira i Danice r. Antak (Novi, 12. 10. 1913 – Sarajevo, 31. 12. 1990), Antonove; suprug Nikola Nešković (Tuzla, 4. 5. 1932 – Sarajevo, 25. 2. 1993); kćerke **Dragana** (Sarajevo, 26. 11. 1965) i **Bojana** (Sarajevo, 24. 9. 1967).

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Sarajevu, a radila je u Ministarstvu financija BiH.

Veza: 2, 1, 3

ANIĆ

Novije novljansko prezime, prvi Anić u Novom je Milan iz Kutereva kod Krasna, od 1908. g..

1.

ANIĆ, BRANKO (Črni Vrh, Idrija, 21. 2. 1947), sin Ivana i Rozalije (*Ružica*) r. Krišković – Ružike, Bušičinke (Novi, 2. 9. 1923 – Novi, 4. 3. 2003), Josipove; supruga Višnja r. Deranja (Novi, 1. 2. 1950), Milanova; kćerka **Dolores** (Rijeka, 20. 11. 1975), udana Usmiani.

Nastavnik povijesti i zemljopisa; završio je Pedagošku akademiju u Rijeci. Glazbeno obrazovan, svirao je u novljanskom sastavu *Vivak*, još dugo poslije nastupa sam ljeti na terasama ugostiteljskih lokala, a na druženjima udruge umirovljenika *Sunce* Crikvenici svira do 2020. Radio je u *Narodnom muzeju* u Novom (1973), u GP

Primorje u Crikvenici, a od prosinca 1986. u Osnovnoj školi *"Ivan Mažuranić"* u Novom (od 15. 12. 1991: – *Osnovna škola Ivana Mažuranića Novi Vinodolski*). Njegovu školu harmonike prošla je množina novljanske mladeži. Kćerka Dolores sa suprugom Jurom Usmiani (13. 7. 1976) ima kćerku **Laru** (Rijeka, 2. 5. 2005).

Veza: 2, 3

2.

ANIĆ, IVAN – Šilić (Novi, 26. 11. 1922 – Novi, 16. 7. 1997), sin Milana i Marije r. Potočnjak (Novi, 7. 12. 1899 – Novi, 12. 11. 1982), Martinove; supruga Rozalija (*Ružica*) r. Krišković – Ružika, Bušičinka (Novi, 2. 9. 1923 – Novi, 4. 3. 2003), Josipova; sin **Branko** (Črni Vrh, Idrija, 1947), kćerke **Milena** (Novi, 1950 – 1998), udana Toljan – Sekula i **Jadranka** (Nikšić, 1951), udana Sokolić – Grego, Pećar.

Nadimak nosi po majci, koja je šivanjem uzdržavala obitelj. Izučio je postolarski zanat. Sudionik NOB-a od 16. 6. 1942., poslije aktivni potpukovnik JNA. Sudjelovao je u maršu II. brigade 13. primorsko-goranske divizije preko Matić poljane noću 19 - 20. veljače 1944., kad se je u nevremenu smrznulo 26 partizana. Sopac i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 1, 3, Sokolić 110, Toljan 20

3.

ANIĆ, MILAN (Kuterevo, Krasno, 2. 2. 1897 – USA, 1977), sin Ilije i Rozalije r. Jotić; supruga Marija r. Potočnjak – Z Boška (Novi, 7. 12. 1899 – Novi, 12. 11. 1982), Martinova.

U Novi je došao 1908. i izučio opančarski zanat kod Andrije Šefera. Radio je u Novom do 1924., kad odlazi u USA, odakle se više nije javljao.

Veza: 2, 1

ANTAK

Prezime podrijetlom iz Sv. Jakova (Šiljevica, selo Klanfari), javlja se u Novom u 19. stoljeću, a kao novljansko od 1914., kada u Novi dolazi Anton Antak, Fabijanov, i ovdje zasniva obitelj. S Antonom Antonovim prezime nestaje iz Novog.

1.

ANTAK, ANTON (Novi, 12. 2. 1915 – Sušak, 16. 2. 1975), sin Antona i Katarine r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 4. 1889 – Novi, 28. 7. 1964), Antonove; supruga Lidija r. Giurandish (1913 – Rijeka, 29. 7. 2007).

Obrtnik. Držao je vlastiti brijački salon u Novom, potom u Sušaku.

Veza: 2, 4

2.

ANTAK, ANTON (Sušak, 16. 5. 1892 – Novi, 9. 9. 1965), Fabijanov; supruga Katarina r. Piškulić – Bilinica (Novi, 4. 4. 1889 – Novi, 28. 7. 1964), Antonova; kćerke **Danica** (1913), udana Anđić, **Fanika** (1916), udana Žanić, i **Palma** (1919).

Strojar i limar. Došao je u Novi 1908., radio na motornim brodovima kao *makinist*, a vozio je i brzi motorni čamac *Omilje* vlasnika novljanske vile u Lukavicama. S tim je čamcem imao nezgodu: u vožnji se zapalio, ali je prošao bez posljedica.

Veza: 4, 1, Anđić 2, Žanić 6

3.

ANTAK, EUGEN (Zagreb, 8. 11. 1851 – Novi, 26. 9. 1883), sin Josipa, kraljevskog prijamnika (sudski pripravnik) u Novom i Franice r. Župan; supruga Katarina r. Ivić (Novi, 22. 10. 1859 – Zagreb, 20. 9. 1895), Sebastijanova.

Trgovački knjigovođa. Član Narodne čitaonice u Novom od 1879.

4.

ANTAK, KATARINA r. Piškulić – **Bilinica** (Novi, 4. 4. 1889 – Novi, 28. 7. 1964), kći Antona i Marije r. Peričić – Postolarice (Novi, 18. 3. 1858 – Novi, 22. 7. 1907), kćeri Mikule – Kranjčića; suprug Anton (Sušak, 16. 5. 1892 – Novi, 9. 9. 1965), Fabijanov; kćerke **Danica** (1913), udana Anđić, **Fanika** (1916), udana Žanić, i **Palma** (1919).

Gostioničarka; nakon očeve smrti (1931) vodila je gostionicu *K Bili* – (Gostionica *Lipa*) s *jogom* (boćalištem) u vlastitoj kući, Ulica kralja Tomislava 27. Tu je poslije bila sokolana Hrvatskog sokola. Najmlađa kći Palma (1919 – 1976) završila je građansku školu i radila u DIP-u u Novom.

Veza: 1, 2

ANTIĆ

Novljansko prezime od početka 19. st. Prvi su Antići došli iz Selca; većina ih dolazi iz Senja, pa nose nadimak **Senje**.

1.

ANTIĆ, ANTON – Senje (Novi, veljača 1844 – Novi, 26. 5. 1908), sin Antona i Katarine r. Kukalj (Novi, 15. 8. 1809), druge očeve supruge; supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka, Brnjina (Novi, 11. 8. 1847 – Novi, 29. 5. 1919), Jurjeva.

Kamenoklesar. Spominje se 1897.g., kad je isklesao kameni križ koji je te godine postavljen na Placi, a održao se do danas. Godine 1903. izradio je kameni križ postavljen u južnom polju *cimitera* (natpis na postamentu: *anton antić klesar*). Umro je od raka na želucu. Braća su mu **Danijel** (19. 7. 1854), **Bartol** (21. 10. 1850), **Paval** (25. 1. 1847), **Josip** (19. 2. 1842 – 16. 2. 1918) i **Franko** (?).

Veza: 4, 8, 12, 3, 10, 15

2.

ANTIĆ, ANTON – Senje (Novi, 4. 7. 1907 – Novi, 28. 11. 1985), sin Matija Frankovog i Rozalije r. Sokolić – Radinice (Novi, 23. 9. 1880), Antonove; supruga Katarina r. Baričević (Donji Zagon, 2. 10. 1914 – Novi, 1953), Nikolina; kćerka **Anica**, udana Papić.

Radnik; s ocem i bratom Frankom 1922 - 30. vadio je pijesak iz mora u uvali Grabrova na bracerama *Kaštelanka, Zora i Vinodol.* Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 11, 6, 7, 5, Papić 1

3.

ANTIĆ, BARBARA (*Barica*) r. Kargačin – **Ivika** (Novi, 4. 12. 1896 – Novi, 11. 12. 1972), kći Vladimira Ivanovog – Belića i Katarine r. Ivić – Suskinice (Novi, 8. 10. 1870 – Novi, 27. 7. 1941), Ivanove; suprug Nikola – Senje (Novi, 4. 12. 1884), Antonov; nadimak je po majci.

Primalja u Novom do II. svj. rata.

Veza: 12, 10, 4, 8, Kargačin 52, 18, 54, 23

4.

ANTIĆ, BOŽIDAR (*Božo*) – Senje (Novi, 9. 12. 1874 – Slovenija, ?), sin Antona Antonovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke, Brnjine (Novi, 11. 8. 1847 – Novi, 29. 5. 1919), Jurjeve; supruga Marija r. Petek (Laporje, Slovenija, 27. 12. 1887), oženio se u Trstu 1922.

Zidar i palir (predradnik, poslovođa). Radio je na gradnji hotela *Lišanj* i u Sloveniji.

Veza: 1, 12, 8, 3, 10, 15

5.

ANTIĆ, DRAGOMIR (*Braco*) – **Senje** (Novi, 24. 4. 1937), sin Franka i Anke r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 23. 10. 1908 – Novi, 15. 12. 1991), Dragutinove; supruga Marija (Senka) r. Trcol (Novalja, 15. 4. 1938), Šimina; sin **Velimir** (1961).

Stolar. Radio je u KP *Ivanj* u Novom 1965 - 76., zatim u GP *Primorje* OOUR Stolarija *Marijan Ivančić* u Crikvenici. Igrao je nogomet u NK *Vinodol*, od 1955. kao golman, poslije kao igrač obrane.

Veza: 7, 2, 6, 11, 16, 13

6.

ANTIĆ, DRAGUTIN – Senje (Novi, 1. 10. 1908 – Novi, 12. 6. 1912), sin Matija Frankovog i Rozalije r. Sokolić – Radinice (Novi, 23. 9. 1880), Antonove.

Kao četverogodišnje dijete se, nesretnim slučajem, utopio u moru u Novom.

Veza: 11, 2, 7, 5

7.

ANTIĆ, FRANKO – Senje (Novi, 4. 8. 1906 – Novi, 20. 8. 2002), sin Matije Frankovog i Rozalije r. Sokolić – Radinice (Novi, 23. 9. 1880), Antonove; supruga Anka r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 23. 10. 1908 – Novi, 15. 12. 1991), Dragutinova.

Radnik; s ocem i bratom Antonom vadio je morski pijesak u uvali Grabrova vlastitim bracerama *Korčulanka, Zora* i *Vinodol* 1922 - 41. Zadnji je novljanski službeni *cimar* (privezivač parobroda) u luci, u službi *Jadranske plovidbe* iz Sušaka.

Veza: 11, 2, 6, 5, 16, 13

8.

ANTIĆ, IVAN – Senje (Novi, 6. 1. 1887 - USA, 17. 11. 1946), sin Antona Antonovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke, Brnjine (Novi, 11. 8. 1847 – Novi, 29. 5. 1919), Jurjeve.

Zbog sudjelovanja u demonstracijama protiv bana Héderváryja u Novom 1903., na sudu u Ogulinu 28. 10. 1903. osuđen je na 14 dana zatvora.

Veza: 1, 4, 12, 3, 10, 15

9.

ANTIĆ, LUCIJA (Selce, 12. 3. 1927), Nikolina.

Učiteljica i tajnica u sedmogodišnjoj i osmogodišnjoj školi u Novom 1954 - 62.

10.

ANTIĆ, MARIJA (*Mica*) – Senjka (Novi, 10. 2. 1923 – Novi, 26. 2. 1993), kći Nikole Antonovog i Barbare (Barica) r. Kargačin – Ivike, Belike (Novi, 4. 12. 1896 – Novi, 11. 12. 1972), Vladimirove.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Gospiću, a stanovala kod ujaka, svećenika Vladimira Kargačina, koji je 1945. mučenički ubijen od partizana. Radila je u osnovnoj školi u Zagonu, u pilani na Brezama i u trgovini u Novom. Oboljela je, i godinama nije izlazila iz kuće.

Veza: 12, 3, 4, 8, 1

11.

ANTIĆ, MATIJ – Senje (Senj, 24. 2. 1871 – Novi, 1. 1. 1937), sin Franka i Barbare r. Ježić (Novi, 1. 12. 1817 – 31. 12. 1879), Josipove, prve očeve supruge; supruga Rozalija r. Sokolić – Radinica (Novi, 23. 9. 1880 – Novi, 30. 3. 1930), Antonova.

Ribar i mornar; među prvima u Novom od općine ovlašten “barkarijol” za vožnju turista po moru. Sa sinovima Antonom i Frankom vadio je pijesak (korišten kao građevni materijal) bracerama *Kaštelanka, Zora* i *Vinodol* u Grabrovoj.

Veza: 2, 6, 7, 5, 16, 13

12.

ANTIĆ, MIKULA – Senje (Novi, 4. 12. 1884 – Slovenija, ?), sin Antona Antonovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke, Brnjine (Novi, 11. 8. 1847 – Novi, 29. 5. 1919), Jurjeve; supruga Barbara (Barica) r. Kargačin – Ivika, Belika (Novi, 4. 12. 1896 – Novi, 11. 12. 1972), Vladimirova.

Zidar, građevinar i kipar; završio je zidarsku školu. Radio je s drugim novljanskim kamenoklesarima na obradi kapitela za hotel *Lišanj* i *Glumačku vilu*. Napustio je obitelj (suprugu i kćer Mariju), i otad je uglavnom radio u Sloveniji.

Veza: 1, 4, 8, 3, 10, 15

13.

ANTIĆ, NIVES r. Bukovac (Rijeka, 17. 2. 1967), kći Borisa i Ivanke r. Stipeč (Bribir, 2. 9. 1944), Josipove; suprug Velimir – Senje (Novi, 15. 5. 1961), Dragomirov; sin **Marin** (Rijeka, 1. 1. 1994) i kćerka **Doris** (Rijeka, 24. 4. 1996).

Građevinska tehničarka; završila je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci. Radila je u Općini Crikvenica, od 1993. radi u Gradskom poglavarstvu u Novom.

Veza: 16, 5, 7, Bukovac

14.

ANTIĆ, PETAR (Selce, 12. 9. 1929), Matin.

Završio je zidarsku školu u Crikvenici. Poštanski je službenik u Novom 1954 - 56., upravitelj u novljanskoj pošti 1974 - 78., kad je postavljen za upravitelja Radne jedinice općinskih pošta u Crikvenici.

15.

ANTIĆ, STIPAN – Senje (Novi, 12. 9. 1880 – Sušak, ?), sin Josipa Antonovog i Anke r. Deranja (Novi, 21. 12. 1847 – Novi, 30. 4. 1903), Stipanove; prva supruga Elizabeta r. Varljen (Kastav, 5. 3. 1885), druga Antonija r. Radetić – Malinarka (Novi, 13. 6. 1892 – Sušak, 5. 11. 1968), Matijeva.

Zapovjednik redarstvene ispostave u Sv. Luciji, Kostrena, zatim redar u Sušaku, gdje je živio od 1936. Imao je brata **Antona** (Novi, 4. I. 1870). Djed mu je **Anton** (2. 5. 1811 – 26. 10. 1887), Frankov.

Veza: 1, 18, 4, 12, 8

16.

ANTIĆ, VELIMIR – Senje (Novi, 15. 5. 1961), sin Dragomira i Marije (Senka) r. Trcol (Novalja, 15. 4. 1938), Šimine; supruga Nives r. Bukovac (Rijeka, 17. 2. 1967), Borisova; sin **Marin** (Rijeka, 1. 1. 1994) i kćerka **Doris** (Rijeka, 24. 4. 1996).

Nastavnik praktične nastave – elektro smjer; završio je Pedagošku akademiju u Rijeci, a 1983 - 94. radi u Mjesnoj zajednici Novi (1992 - 94. kao tajnik), 1994 - 99. je referent za stambeni i poslovni prostor u Gradu Novom, a od 2000. upravitelj je Lučke uprave Grada Novog Vinodolskog. Igrao nogomet u NK *Vinodol*, kao i mali (dvoranski) nogomet na turnirima *Kutije šibica* u Zagrebu s ekipom *Odlikaši*, koja je polučivala dobre plasmane, a sam je 1985. g. biran u tim turnira.

Veza: 5, 7, 11, 13

17.

ANTIĆ, VITOMIR – Senje (Novi, 25. 8. 1928 – Novi, 21. 4. 1971), sin Stjepana (12. 9. 1880), Josipovog i Antonije r. Radetić – Malinarke (Novi, 13. 6. 1892 – Novi, 15. 11. 1968), Matijeve, druge očeve supruge.

Kapetan fregate JNA. Imao je polusestre **Anu** (29. 11. 1912) i **Slavu** (15. 4. 1914) iz očeva prvog braka s Elizabetom r. Varljen (Kastav, 5. 3. 1885) i sestru **Nedjeljku** (4. 3. 1934 – 7. 7. 1944).

Veza: 15

ANTONIĆ

Bribirsko prezime koje se javlja u Novom još 1635. godine. Spominje se Juraj Antonić koji je svoju zemlju prodao Šimunu Krišković, izgleda prvom Šimeli. Jedna grana prezimena Antonić ima nadimak **Štokoma**.

1.

ANTONIĆ, FABIJAN (*Faba*) (Jargovo, Bribir, 1906).

Profesionalni tajnik Turističkog ureda u Novom 1957 - 70. i direktor Građevinskog poduzeća *Rad* u Selcu. Za II. svj. rata bio je član francuskog pokreta otpora.

2.

ANTONIĆ, MARIJA r. Butković (Novi, 13. 1. 1947 – Zagreb, 23. 4. 2010), kći Josipa Ivanovog i Katarine r. Mudrovčić – Pilčike, Vickove; suprug Ivan (Bribir, 23. 6. 1939), Ivanov.

Završila je školu za odgojiteljice u Osijeku. Radila je u dječjem vrtiću u Crikvenici.

Veza: Butković 61, 45, Balić

ANTONIĆ - DUKIĆ, OLGA r. Antonić (Rijeka, 3. 10. 1952), Matina.

Doktorica medicine; Medicinski fakultet završila je u Rijeci. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom, u ambulanti u Bribiru 1981 - 98., potom radi kao privatnik.

ANTONČIĆ, MARGARETA (*Margita*) r. Piškulić – **Jurašica** (Novi, 3. 10. 1939 – Zagreb, 21. 10. 2010), kći Antona Stipanovog i Anđelike r. Veljačić (Novi, 12. 3. 1911 – Novi, 11. 2. 1995), Dobroslavove; suprug Andrija, iz Prezida.

Učiteljica; završila je stručnu učiteljsku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Prezidu.

Veza: Piškulić 20, 11, 88, 175, 67, 31, 195, Rogić 1

APLENC, KARMENKA r. Mudrovčić (Novi, 16. 7. 1942), kći Konstantina (*Košte*) – Majera i Rozalije (Rozi) r. Butorac (Minnesota, SAD, 5. 5. 1916 – Novi, 8. 11. 1983), Josipove; suprug Krešimir (1932); sin **Alen** (Zagreb, 10. 10 1965).

Učiteljica; završila je stručnu učiteljsku školu 1962. u Zagrebu. Radila je 1963 – 92. u Zavodu za statistiku Grada Zagreba. Sinu Alenu i supruzi Inge Lehmann (Zagreb, 8. 11. 1965) djeca su: kćerka **Anna** (Beč, 13. 6. 1997) i sin **Fran** (Beč, 7. 1. 2005).

Veza: Mudrovčić 52, 25

ARBANAS, ANDRIJA (Kičeri, Bribir, 22. 11. 1908 – Bribir, 28. 8. 1990), sin Andre i Marije; supruga Zdenka r. Baričević (Donji Zagon, 15. 11. 1912), kći Nikole Nikolinog.

Sudionik NOB-a, predsjednik kotarskog NOO-a Novi (6. 7. - 26. 12. 1944), nakon Augustina (*Luke)* Kabalina – Javora.

Baba Hrvatska – v. **TOPLIČAN, JOSIP**.

BABIĆ

Prezime bunjevačkog podrijetla, u Novom se javlja u prvom desetljeću 20. st., kad u Novi dolaze Anton Matin iz Karlobaga, Božidar iz Stinice kod Jablanca i Andrija Jurjev iz Sv. Jurja, kao lučki kapetan.

1.

BABIĆ, ANDRIJA (Sv. Juraj, 29. 11. 1887 – Novi, 12. 3. 1952), sin Jurja i Frane r. Valković; supruga Marija r. Lenac (Sv. Juraj, 3. 11. 1889 – Novi, 12. 2. 1959), Šimina.

Kapetan male obalne plovidbe; za I. svj. rata podčasnik, vođa palube u austrougarskoj ratnoj mornarici, u kojoj je služio (1. 10. 1908 - 8. 6. 1913) i (26. 6. 1914 - 30. 8. 1918). Diplomu kapetana male obalne plovidbe stekao je 31. 1. 1917. godine. Nakon I. svj. rata radi kao lučki pilot u Rijeci, Bakru, Senju, Malinskoj i u Novom (20. 12. 1928 - 31. 12. 1948), gdje je umirovljen. U Novom mu je rođen najmlađi sin Dragomir (Braco), a sva su mu djeca ovdje završila osnovnu školu. Pokopan je u Novom. Otac mu je bio pomorac.

Veza: 12, 15, 7, 4, 14

2.

BABIĆ, ANTON (Karlobag, 12. 6. 1878 – Novi 3. 6. 1954), sin Mate i Lucije r. Matejčić; supruga Tereza r. Butković (1887), Josina.

Ovlašteni općinski *barkarijol* za vožnju turista. Došao je u Novi 1930. kao umirovljeni "potpriglednik" (podnarednik) financijske kontrole (financ).

3.

BABIĆ, BOŽIDAR (Stinica kod Jablanca, 1860 – Novi, 7. 1. 1926), Nikolin; supruga Marija r. Krišković – Šimelka (Novi, 5. 9. 1871 – Novi, 3. 11. 1946), Jerkova.

Prvi novljanski "lanterničar". Došao je u Novi kao pastir i tu stvorio prvu obitelj Babića. Djeca su mu **Vicka** (Novi, 19. 7. 1906), **Anka** (1912 – 1989) i **Dragutin** (15. 5. 1914 – 27. 8. 1985).

Veza: 5

4.

BABIĆ, DRAGOMIR (*Braco*) (Novi, 3. 5. 1931 – Rijeka, 2. 4. 2002), sin Andrije i Marije r. Lenac (Sv. Juraj, 3. 11. 1889 – Novi, 12. 2. 1959), Šimine.

Prof, doktor znanosti; redovni sveučilišni profesor, književni povjesničar i kritičar i kulturni djelatnik. Osnovnu i građansku školu završio je u Novom, gimnaziju u Senju i Zagrebu, gdje je 1955. diplomirao hrvatski jezik i književnost i jugoslavenske književnosti na Filozofskom fakultetu, a 1977. g. obranio doktorsku disertaciju *Život i književni rad Frana Vladimira Mažuranića.* 1956 - 78. predavao je književnost na Prvoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci, a 1978 - 2002. profesor je na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Kao publicist objavio je jednu knjigu, više od 200 znanstvenih i stručnih radova iz novije hrvatske književnosti, posebno se bavio doprinosom hrvatskih književnika Mažuranića. Objavio je više priloga o europskim piscima, posebno o Honoréu de Balzacu, te više

stotina priloga, rasprava, ocjena, eseja i bilješki o hrvatskim i europskim piscima. Glavni je urednik *Fotomonografije Novog Vinodolskog* (1995), *Novljanskog zbornika III* (1995) i *IV* (2000). Bio je predsjednik Narodne čitaonice i knjižnice u Novom. Predsjednik je općinske komisije koja je tijekom Domovinskog rata preimenovanjem imena ulica i trgova uklonila sve tragove boraca antifašista iz Novog (po povratku općinske uprave iz Crivenice u Novi, ukinute 1962. g., i priznanju statusa grada, za vrijeme uprave prvog gradonačelnika Zlatka Pavelića). Dobitnik je Nagrade Grada Novog Vinodolskog za životno djelo (1996). Pokopan u Novom.

Veza: 1, 12, 15, 7, 14

5.

BABIĆ, DRAGUTIN (Novi, 20. 5. 1914 – Crikvenica, 27. 8. 1985), sin Božidara i Marije r. Krišković – Šimelke (Novi, 5. 9. 1871 – Novi, 3. 11. 1946), Jerkove.

Zidar. Sudionik NOB-a; borac u bataljunu *Ljubica Gerovac* treće brigade 13. primorsko-goranske divizije od 5. lipnja 1943. do 1944, kada je obolio. Nakon rata radio je u Crikvenici, gdje se i oženio.

Veza: 3

6.

BABIĆ, DUBRAVKA (Zagreb, 18. 2. 1951), kći Stjepana i Ljerke Barbare Magdalene r. Ferković (Novi, 31. 8. 1926), kćeri Nikole mlađeg, Blaževog.

Profesorica, slikarica i grafičarka; završila je Akademiju likovnih umjetnosti Hrvatske u Zagrebu 1974. Profesorica je na ALU-u u Zagrebu od 1985., prodekanica, pa dekanica. Dvije je godine bila u Parizu sa stipendijom francuske vlade. Osnovala je Restauratorski odjel u ALU-u Hrvatske u Zagrebu; grafiku radi u tehnici dubokog tiska, te bakru i cinku. Po majci je potomak novljanskih Ferkovića, koncesionara prve novljanske pošte.

Veza: 8, 13, Ferković 10, 1, Parker 1

7.

BABIĆ, JURAJ (*Đorđe*) (Sušak, 28. 2. 1920 – Zagreb, 13. 6. 2003), sin Andrije i Marije r. Lenac (Sveti Juraj, 3. 11. 1889 – Novi, 12. 2. 1959), Šimine; supruga Zdenka r. Valković (Zagreb, 1927).

Diplomirani ekonomist. Osnovnu i građansku školu završava u Novom, trgovačku akademiju u Sušaku 1938. Činovnik je u Privilegovanoj agrarnoj banci u Beogradu, 1938 - 41. Sudionik NOB-a od 31. 7. 1943., partizan u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, gdje je delegat voda, komesar čete i pomoćnik komesara bataljuna i sekretar brigadnog komiteta SKOJ-a. Bio je delegat na II. kongresu USAOJ-a u Drvaru u svibnju 1944. Diplomirao je 1948. na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, radio je kao oficir JNA u Državnom sekretarijatu za narodnu obranu u Beogradu (do 1958), u činu potpukovnika JNA, a do 1968. radio je kao nastavnik u stručnim školama u Zagrebu.

Veza: 1, 12, 15, 4, 14

8.

BABIĆ, LJERKA r. Ferković (Novi, 31. 8. 1926), kći Nikole mlađeg i Anke r. Kovačević (17. 7. 1887 – Novi, 7. 8. 1964); suprug Stjepan, profesor matematike.

Sveučilišna profesorica likovnog odgoja i pedagogije; završila je Pedagošku akademiju 1951., a 1965. Filozofski fakultet u Zagrebu. Radila je u srednjoj pedagoškoj školi za odgojiteljice u Zagrebu, zatim na Višoj pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Ima kćeri **Dubravku** i **Mirnu**.

Veza: 6, 13, Ferković 10, 1, Parker 1

9.

BABIĆ, MARIN (Rijeka, 10. 2. 1975), sin Darka i Žarke r. Šubert (Novi, 25. 12. 1948.), Matijeve.

Brodostrojar; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci (brodostrojarski smjer) 1998. Plovio na domaćim i stranim brodovima, radi u Ispostavi Lučke kapetanije Rijeka u Novom. Bio je jedan od najmlađih novljanskih sopaca.

Veza: 18

10.

BABIĆ, MATE (Sveti Juraj kod Senja, 1884), sin Jakova i Lucije r. Vukelić; supruga Vicka r. Parac (Novi, 1897), kći Vinka i Antonije r. Petrinović (Novi, 31. 5. 1870).

Kraljevski financijski nadmornar (potpriglednik) u Novom.

11.

BABIĆ, MATO (Stari Mikanovci, 10. 10. 1952), Antonov.

Radnik. Radi u Novom (32 godine). Sudionik Domovinskog rata u 305. logističkoj brigadi.

12.

BABIĆ, MILA (Sv. Juraj, 29. 10. 1916 – Novi, 7. 3. 2001), kći Andrije i Marije r. Lenac (Sv. Juraj, 3. 11. 1889 – Novi, 12. 2. 1959), Šimine.

Činovnica i antifašistička djelatnica. Osnovnu školu završila u Novom 1929., a građansku 1933. Radila kao činovnica u kotarskoj oblasti u Novom od 1941. do 16. 4. 1945., potom u kotarskom Narodnom odboru u Novom i u Crikvenici do 1947., u KK KPH Crikvenica i u kotarskom NO Crikvenica do 1949., a 1949 - 1976. u pogonu *Transport* Šumarije Novi. Aktivna suradnica NOB-a 1942 - 45., sa sestrom **Andrinom** (Sv. Juraj, 7. 3. 1915) koja je u Novom završila krojački zanat, a radila je u HTP-u *Lišanj* i KP *Ivanj* u Novom.

Veza: 1, 15, 7, 4, 14

13.

BABIĆ, MIRNA (Zagreb, 20. 3. 1955), kći Stjepana i Ljerke (Barbara, Magdalena) r. Ferković (Novi, 31. 8. 1926), kćeri Nikole mlađeg, Blaževog.

Dr. med. sc.; histologinja i embriologinja; Medicinski fakultet završila je u Zagrebu 1979. Radi kao profesorica na Medicinskom fakultetu u Splitu.

Veza: 8, 6

14.

BABIĆ, TOMISLAV (Zagreb, 16. 6. 1956), sin Jurja i Zdenke r. Valković (Zagreb, 1927).

Dr. med. sc.; liječnik specijalist – neurolog; na Medicinskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1988., magistrirao 1992., a doktorirao 1998. Od 1988. radio u KBC-u Rebro u Zagrebu. Tri je godine radio u Leedsu u Engleskoj.

Veza: 7, 12, 15, 4, 1

15.

BABIĆ, VLADIMIR (*Vlatko*) (Sušak, 29. 12. 1918 – Rijeka, 29. 12. 1969), sin Andrije i Marije r. Lenac (Sv. Juraj, 3. 11. 1889 – Novi, 12. 2. 1959), Šimine.

Kapetan duge plovidbe; završio je Pomorsko-trgovačku akademiju (nautičku školu) u Bakru 1937. Sudionik NOB-a od rujna 1943. do veljače 1944. u sastavu Mornarice NOVJ-a kao zapovjednik jahte *Novigrad* (vlasništvo Milutina Mažuranića – Ćaće), u činu komesara bataljuna. Nakon rata zapovjednik je na brodovima *Jugolinije* iz Rijeke, 1961. preuzeo je u *Titovom brodogradilištu* u Kraljevici kao zapovjednik Jugolinijin damper "Ivan Mažuranić". Živio je u Opatiji. Igrao je nogomet u NGŠK *Novi*.

Veza: 1, 12, 7, 4, 14

16.

BABIĆ, VLADIMIRA (*Vlatka*) r. Weiner (Crikvenica, 24. 12. 1901 – Rijeka, 4. 9. 1979), kći Dušana i Slavice r. Ježić – Z Malenice (Novi, 15. 11. 1876), kćeri Ivana Pavlovog; suprug Zvonko (Rijeka, 4. 11. 1902 – Rijeka, 10. 9. 1983), dipl. inženjer kemije.

Nastavnica; završila je Domaćinsku učiteljsku školu, studirala pa prekinula studij na Filozofskom fakultetu. 1924 - 29. radi kao učiteljica u osnovnoj i građanskoj školi u Novom i u osnovnoj školi u Ledenicama 1928. Nositeljica je Partizanske spomenice 1941; članica Inicijativnog odbora Izvršnog odbora ZAVNOH-a (Zemaljsko antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Hrvatske), pročelnica prosvjetnog odjela ZAVNOH-a, načelnica u Ministarstvu prosvjete DFJ (Demokratska Federativna Jugoslavija) u Beogradu i savjetnica poslanstva SFRJ u Rimu, gdje joj je suprug bio ekonomski savjetnik. U Novom je 25. 12. 1943. organizirala i vodila Prvu konferenciju prosvjetnih djelatnika Hrvatske, kao povjerenica za prosvjetu ZAVNOH-a. Braća su joj **Slaviša** i **Željko Weiner**, a sestre **Blanka,** udana Šilović i **Jelena**, udana Kalemberg.

Veza: Weiner, Šilović, Kalemberg, Ježić

17.

BABIĆ, ZORICA r. Ježić (Novi, 6. 6. 1881 – Zagreb, ?), kći Ivana Pavlovog – Z Malenice i Anke r. Potočnjak – Rusan (Novi, 5. 7. 1856 – Zagreb, 2. 3. 1936), Antonove; udala se za ljekarnika Babića.

Učiteljica. Sestra je **Slavice** udane za Dušana Weinera, čija su djeca **Slaviša**, **Željko**, **Vlatka** udana Babić, **Blanka** udana Šilović i **Jelena** udana Kalemberg. Tijekom 1941 - 42. sa svojim suprugom, ljekarnikom, slala je neophodne lijekove u partizane.

18.

BABIĆ, ŽARKA r. Šubert (Novi, 25. 12. 1948), kći Matije i Nere Šmit (Novi, 25. 11. 1924), Ivanove; suprug Darko (Kostrena, 8. 8. 1947 – Novi, 21. 9. 2003), pomorac, časnik palube; sin **Marin** (1975).

Ekonomska tehničarka. Radila je kao činovnica u HTP *LIŠANJ,* u ispostavi *Jugobanke* i u *Riadria banci* u Novom do umirovljenja (1998).

BAČIĆ

Prezime se javlja u Novom 1928. dolaskom Blaža Bačića; brat Anton (Ilija) dolazi 1934.

1.

BAČIĆ - PAVAT, ANDREA r. Bačić (Rijeka, 24. 8. 1965), Antunova.

Dipl. psihologinja; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radi u osnovnoj školi u Novom od 24. svibnja 1994. do 22. svibnja 1996. i od 10. veljače 1997. Živi u Dramlju.

2.

BAČIĆ, ANTON (*Ilija*) (Kućište, Oštarije 24. 3. 1910 – Novi, 28. 11. 1976), Ivanov; supruga Marija (*Mica*) r. Kabalin – Javorka (Novi, 11. 10. 1913 – Novi, 27. 1. 1989), Vencelova: sinovi **Marko** (1943) i **Josip** (1948).

Slastičar; u Novi je došao 1934. i zajedno s bratom Blažom otvorio na Korzu slastičarsku radnju, u kojoj su prodavali i sladoled, a kolicima su obilazili grad, obalu i park.

Veza: 3, 5, 6

3.

BAČIĆ, BLAŽ (Kućište, Oštarije, 29. 10. 1905 – Crikvenica, 1989), Ivanov; supruga Lucija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 27. 2. 1909 – Crikvenica, 12. 3. 1992), Pavlova.

Slastičar. U Novi je došao 1928. te s bratom Ilijom otvorio slastičarsku radnju u Novom. Nakon II. svj. rata seli se u Crikvenicu.

Veza: 2, 5, 6

4.

BAČIĆ, JOSIP (Novi, 15. 2. 1948– Karlovac, 6. 2. 1999), sin Antona (*Ilije*) Ivanovog i Marije (*Mice*) r. Kabalin – Javorke (Novi, 11. 10. 1913 – Novi, 27. 1. 1989), Vencelove.

Diplomirani pravnik, odvjetnik. Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Imao je advokaturu u Karlovcu i Novom.

Veza: 2, 3, 6

5.

BAČIĆ, MARKO (Novi, 24. 4. 1943 – Novi, 12. 6. 1966), sin Antona (*Ilije*) i Marije (*Mice*) r. Kabalin – Javorke (Novi, 11. 10. 1913 – Novi, 27. 1. 1989), Vencelove.

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Zagrebu. Umro je nesretnim slučajem, nakon pada i udarca glavom o rubnik pločnika na Korzu u Novom.

Veza: 2, 3, 5

BALAS, IVAN (Grižane, 1826 – 1896).

Svećenik. Završio je studij i 1844 - 49. bio u sjemeništu u Senju. 1857 - 63. župnik je u Ledenicama.

1.

BALAŽEVIĆ, IVAN (Tavankut, 12. 7. 1949), Antunov; supruga Marija r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 22. 9. 1949), Ivanova, rastavljen; sin **Matija** (1973 – 1995) i kćerka **Ivana** (1991).

Akademski slikar grafičar. Maturirao je 1968. na GTŠC u Subotici – Arhitektura, diplomirao 1972. na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Marijana Detonija. Od dolaska u Novi, koncem 1974., radi u Rijeci u robnoj kući RI kao šef službe reklame i propagande. 1979- 85. ravnatelj je i umjetnički voditelj Gradskog kazališta lutaka Rijeka. Od 1985. u statusu je slobodnog umjetnika. Član je HZSU-a, HDLUR-a i ULUPUH-a. Autor je četiri fotomonografije, od čega dvije Grada Novog Vinodolskog. O njegovom su umjetničkom radu snimljena četiri kratka TV filma. Djela mu nalazimo u u galerijama suvremene umjetnosti i u privatnim zbirkama. Od 1994. utemeljitelj je, i stručni voditelj, Gradske galerije "Turnac". Godine 2012. utemeljuje i do danas uređuje "Novljanski list". Izlagao je na preko 140 samostalnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Nagrađen je s više od 20 nagrada za slikarstvo, scenografiju, dizajn, heraldiku i fotografiju. Dobitnik je Nagrade Grada Rijeke, i Nagrade Grada Novog Vinodolskog. Autor je grba i zastave gradova Novog Vinodolskog, Senja i Općine Vinodolske. Bio je predsjednik HDLU-a Rijeka, predsjednik Narodnog muzeja i galerije Novi Vinodolski, član, ili predsjednik mnogih stručnih komisija i žirija u Novom, Crikvenici, Rijeci i Zagrebu za planiranje ili izbor programa i zahvata u kulturi. U dva navrata član je komisije Grada Rijeke za godišnje kulturne programe. Više od 35 godina fotodokumentira Novi Vinodolski. Sin Matija, kao student Medicinskog fakulteta u Rijeci, tragično je preminuo 1995. godine.

Veza: 3, 2

2.

BALAŽEVIĆ, IVANA (Rijeka, 10. 2. 1991), kći Ivana Antunovog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 22. 9. 1949), Ivanove.

Inžinjerka računarstva, dva puta magistra računarstva, u Berlinu i Edinburghu, doktorski kandidat na završnoj godini računarstva i umjetne inteligencije u Edinburghu. Osnovnu školu u Novom i gimnaziju u Crikvenici završava kao učenica generacije, u osnovnoj školi sudjeluje na natjecanjima iz matematike, na srednjoškolskim natjecanjima postiže jedno 1. i jedno 3. mjesto u Hrvatskoj. Po završetku prvog stupnja Fakulteta elektronike i računarstva (FER) u Zagrebu, kao inžinjer računarstva, studij nastavlja na Humboldt Tehnische Universität u Berlinu, gdje magistrira kao najbolja u klasi 2015., a po godini prakse u San Franciscu, USA, aplicira na Schol of Informatics, University of Edinburgh /UK/, te postiže drugi magisterij 2017. Nakon toga je u Centre for Doctoral Training in Data Science, na pripremi doktorata. Na praksi je u Samsungovom Al centre timu u Cambridgeu /UK/, nakon toga u Facebook Al Research (FAIR) timu u Londonu. Pod mentorstvom Tima Hospedalesa a u suradnji s Carlom Alienom prošla je stručne provjere međunarodne komisije, te prezentirala svoje projekte na međunarodnim konferencijama u Hong Kongu, Vancouveru /Can/ i u Muenchenu, a po pozivu je prezentirala svoj rad u nekoliko tvrtki u Berlinu

Veza: 1, 3

BALAŽEVIĆ, MARIJA r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 22. 9. 1949), kći Ivana i Marije (*Marice*) r. Tomić, kćeri Jakova – Terila; suprug Ivan, Antunov, rastavljena; sin **Matija** (1973 – 1995) i kćerka **Ivana** (1991).

Profesorica njemačkog i hrvatskog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u *Srednjoj školi dr. Antuna Barca* Crikvenica. 1982 - 90. odbornica je u Skupštini općine Crikvenica, a u mjesnom Matičnom uredu u Novom sklapala je

civilne brakove. Sin Matija, koji je završio Matematičku gimnaziju u Rijeci, kao student 2. godine Medicinskog fakulteta u Rijeci tragično je preminuo 1995. godine.

Veza: 1, 2

BALEN

Krmpotsko prezime bunjevačkog podrijetla. Baleni su početkom 17. st. došli preko Liča u Podomar (Krmpote), a u Novi nakon II. svj. rata.

1.

BALEN, ANTON (*Tone*) – Šakanov (Podomar, Krmpote, 29. 3. 1912 – Zagreb, 9. 8. 1982), sin Mihovila (Milan) i Ruže r. Butorac (Ledenice, 5. 3. 1888 – Ledenice, 3. 9. 1930); supruga Apolonija r. Šumanova.

Novinar. Radio je u Sušaku od 1932. Lijevo orijentiran i povezan s KPJ, bio je zatvaran (1934) od oružnika Kraljevine Jugoslavije i zlostavljan u Zagrebu. Pisao je za list *Hrvatska misao* 1935 – 36., više je puta uhićivan, a bio je i zatvoren u beogradskoj Glavnjači.

Veza: 6, 10, 8

2.

BALEN, DRAGUTIN (*Dragan*) – Pedula (Podomar, Krmpote, 3. 11. 1900 – Krmpote, 1998/99), sin Ivana (*Iviše*) i Marte r. Pavelić (4. 8. 1876); supruga Zorica r. Blažević (Krmpote, 23. 9. 1901), Andrina.

Zidar. Radio je u Srbiji, gdje je 1939. u Valjevu uhićen kao član štrajkaškog odbora. Sudionik NOB-a od 1941. u 3. bataljunu 13. primorsko-goranske divizije, od 16. 4. 1943. u 35. ličkoj diviziji. Šef UDBA-e u Požarevcu i Beogradu, a nakon Rezolucije Informbiroa 1948. završio je na Golom otoku. Živio je u Zagrebu.

Veza: 12, 13

3.

BALEN, DRAGUTIN (*Drago*) (Šator, Krmpote, 20. 8. 1924 – 1942/1945.), sin Ive Perinog (iz Šatora) i Anke r. Vukelić (Krmpote, 5. 8. 1884), Blaževe.

Pali borac NOR-a; borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*. Ime mu se nalazi na spomeniku palim borcima u Krmpotama.

Veza: 4

4.

BALEN, FRANJO (Šator, Krmpote, 20. 10. 1862), sin Pere i Kate (Krmpote, 15. 11. 1840 – Krmpote, 16. 10. 1917); supruga Luca r. Tomljanović (Krmpote, 24. 12. 1859 – Senj, 28. 6. 1932), Barišina.

Državni lugar u vrijeme Austrije.

Veza: 3

5.

BALEN, IVAN (*Ivica*) – Medin (Podomar, Krmpote, 8. 2. 1921 – Rijeka, 8. 9. 1984), sin Ivana (Krmpote, 24. 6. 1877 – Novi, 3. 2. 1971) i Božice r. Filipović (Bile, Krmpote, 25.

12. 1887 – Novi, 14. 4. 1965), Ilijine; supruga Zorka (*Zorica*) r. Butorac (Krmpote, 24. 6. 1926 – Rijeka, 30. 8. 2011), Ilijina; sin **Mladen** (Rijeka, 17. 8. 1947 – Rijeka, 1. 8. 2000), kćerke **Ratka Balen Vučinić** (Split, 2. 11. 1949) i **Jasna (*Jasenka*) Balen Jović** (Zadar, 6. 9. 1952).

Nositelj Partizanske spomenice 1941., borac krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović*, zatim Primorskog odreda 13. Primorsko – goranske brigade. Pukovnik, djelatnik SUP-a na funkcijama u viša gradova Hrvatske.

Veza: 11

6.

BALEN, JOSIP (*Jože*) – Šakanov (Podomar, Krmpote, 16. 3. 1920 – Zagreb, 15. 4. 1990), sin Mihovila (*Milana*) i Ruže r. Butorac (Dubrava, Krmpote, 5. 3. 1888 – Sušak, 3. 9. 1930); supruga Zdenka r. Bilavić.

Zidarski radnik. Radio je u Srbiji (u Valjevu) gdje je 1939. zbog sudjelovanja u štrajku bio zatvoren. Nositelj Partizanske spomenice 1941; komandir 4. čete bataljuna *Ljubica Gerovac* do 8. 9. 1942., zatim odlazi na tečaj za vojne starješine pri GŠH-u, pisar kod generala Žeželja u 1. bataljunu 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar,* pa oficir OZNA-e. Nakon rata kao oficir JNA osobni je Bakarićev pratilac, zatim je u osiguranju Josipa Broza Tita na Brijunima. U Titovoj je pratnji bio i 14. i 15. 8. 1960., kada je Tito, sa suprugom Jovankom, u pratnji Aleksandra Leke Rankovića i Ivana Steve Krajačića, jahtom Jadranka posjetio Novi.

Veza: 1, 10, 8

7.

BALEN, JOSIP (Šator, Krmpote, 18. 3. 1890 – Tucuman, Argentina, 16. 3. 1964), sin Šimuna Barišinog i Anice r. Krpan (Krmopte, 22. 7. 1866 – Krmpote, 1934); supruga Dragica (Dorotea) r. Stipić (Glina, 6. 2. 1892).

Doktor znanosti, redovni sveučilišni profesor i dipl. ing. šumarstva; diplomirao je na Visokoj šumarsko-rudarskoj školi u Banskoj Šćavnici (Slovačka), a doktorirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu. Profesor je na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zemunu 1927 – 41., potom u Zagrebu, od 1942 do 6. 5. 1945. ministar je narodnoga gospodarstva u Vladi NDH. Bio je predsjednik KPD-a (pjevačkog društva) *Tomislav* u Zemunu. Provodio je pošumljavanje primorskog krša u zaleđu Novog i Senja. Emigrirao je 6. 5. 1945. preko Austrije u Argentinu.

Veza: Krpan 12

8.

BALEN, MARKO – Šakanov (Podomar, Krmpote, 9. 4. 1920 – selo Milošević kod Banjaluke, 12. 2. 1942), sin Petra (Pčelar) Milanovog i Francike r. Stojević (Podomar, Krmpote, 18. 4. 1891), Božine.

Pali borac NOR-a. Mobiliziran u domobrane u Banjaluci od 1. 12. 1941. Kao suradnik NOB-a i član KPJ bio je na popisu suradnika u štabu Krajiške partizanske jedinice. Poginuo je u prvoj borbi domobrana protiv partizanske jedinice u selu Čelinac pokraj Banjaluke, pod sumnjivim okolnostima: ubijen s leđa pri pokušaju prijelaza partizanima.

Veza: 1, 6, 10

9.

BALEN, MILE – Lujin (Podomar, Krmopte, 30. 12. 1911 – Krmpote, 1976), sin Jakova i Luce r. Pavelić (Podomar, Krmpote, 30. 11. 1879 – Krmpote, 15. 12. 1942), Matine; supruga Ana r. Smolčić – Cok.

Zidarski radnik. Bio je na gradnji Unske pruge 1937., blagajnik sindikalne podružnice i član štrajkaškog odbora. U Srbiji (Valjevo) je član štrajkaškog odbora 1939. Sudionik NOB-a, prvi tajnik NOO-a Krmpote od 12. 2. 1942. Nakon oslobođenja, od 1945. radi u Željezničkom transportnom poduzeću. Napisao je pjesmu *Oporuka mrtvog druga*.

10.

BALEN, MIRKO – Šakanov (Podomar, Krmpote, 12. 10. 1916 – Zagreb, 25. 10. 1943), sin Mihovila (*Mile*) i Ruže r. Butorac (Dubrava, Krmpote, 5. 3. 1888 – Sušak, 3. 9. 1930), Grgine, prve očeve supruge.

Krojač; zanat je izučio u Zagrebu. Radio je kao krojački pomoćnik kod Tome Strizića, poslije narodnog heroja. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je angažiran u antifašističkom pokretu, te u dizanju ustanka u Hrvatskom primorju. Kao član prve partijske jedinice u Mataija Dragi 1940. radio je i surađivao s članovima SKJ u okolici Brinja. Bio je delegat voda pa komandir 4. krmpotske čete bataljuna *Ljubica Gerovac*. Zbog tuberkuloze otišao je u Zagreb, gdje je umro u bolnici.

Veza: 6, 1, 8

11.

BALEN, MLADEN – Medin (Rijeka, 17. 8. 1947 – Rijeka, 1. 8. 2000), sin Ivana (Ivica) Ivanovog i Zorke r. Butorac (Krmpote, 24. 6. 1926 – Rijeka, 30. 8. 2011), Ilijine; supruga Jadranka r. Jurčić.

Diplomirani politolog; završio je Fakultet političkih znanosti u Zagrebu. Radio je kao novinar Vjesnika od 1972. i surađivao s ostalim izdanjima *Vjesnikove kuć*e. Dobitnik je Zlatnog pera Hrvatskoga novinarskog društva. Bio je najmlađi novinar na putovanju Josipa Broza Tita morima svijeta na brodu *Galeb.*

Veza: 5

12.

BALEN, SREĆKO – Pedula (Podomar, Krmpote, 9. 4. 1916 – 10. 1. 1945), sin Ive i Marte r. Pavelić (4. 8. 1876).

Pali borac NOR-a. Zidar. Završio je poljoprivredni tečaj u Novom. Radio je na Unskoj pruzi. Prvoborac, član KPJ od siječnja 1942; operativni oficir pa komandant bataljuna *Ljubica Gerovac* primorsko-goranskog NOP-a, komandant u 1. bataljunu 13. proleterske brigade Hrvatske do 25. 9. 1943, komandant Komande mjesta Senj, zatim Komande mjesta Novi (1. 10. 1944 - 10. 1. 1945), poslije Karla Špalja, pa komandant Komande područja za Hrvatsko primorje. Poginuo je kad je njemački trup iznenadio i zapalio Komandu mjesta Novi u barakama partizanskog logora Bilo. Trup je bio grupa specijalaca u sastavu 392. plave legionarske divizije, stacioniran u hotelu Slavuj, u Novom; tad je zarobljeno pet partizana, a jedan je uspio pobjeći.

Veza: 2, 13

13.

BALEN, TOME – Pedula (Podomar, Krmpote, 18. 12. 1911 – 7. 2. 1979), sin Ive i Marte r. Pavelić (Krmpote, 4. 8. 1876); supruga Ljerka r. Tomljanović (Senj, 23. 3. 1922).

Pekar. Radio je na Unskoj pruzi 1937. Navodno član KPJ od 1936. u Kragujevcu. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, sekretar kotarskog komiteta SKJ u Senju, a nakon Rezolucije Informbiroa 1948. osuđen na petnaest godina zatvora i utamničen na Golom otoku. Pušten je prije isteka kazne.

Veza: 2, 12

BALETIĆ, VJERA (iz Vinkovaca).

Učiteljica u osnovnoj školi u Novom 1954 - 61.

1.

BALIĆ, FRANJO (Knin, 1900 – Novi, 20. 4. 1945), Nikolin; supruga Danica r. Perišić (12. 5. 1912 – Novi, 9. 6. 1987), Milanova; kćerka **Zorica** (Vrpolje, Knin, 1938), udana Maričić – Kovač, i sin **Zvonko** (Makarska, 1941).

Oružnički narednik i komandir žandarmerijske stanice u Novom. Nakon oslobođenja Novog strijeljan je, s četrdesetoricom nepoznatih uhićenika, Pod sv. Mikulj.

Veza: 4

2.

BALIĆ, ŠAĆIR (Vinigrač, Cazin, 15. 4. 1919 – 19. 1. 1942); neoženjen.

Žrtva rata; domobran u NDH, jedan od petnaest domobrana i oružnika poginulih kod Pališina u Bribirskoj šumi, palih u zasjedu bribirskih partizana. Pokopan na novljanskom groblju 8. 2. 1942.

3.

BALIĆ, NEVENKA r. Pavličević – **Iljetina** (Lovas, 25. 11. 1950), kći Jurja Antonovog i Kate r. Keser (Slunj, 25. 10. 1927 – Lovas, 10. 10. 1991); suprug Marin (Bačko Novo Selo, 31. 7. 1945), Marinov.

Profesorica njemačkog jezika; gimnaziju je završila u Crikvenici, a diplomirala na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1973. Radila je u osnovnoj školi u Vukovaru, a od 1991., a nakon što je izbjegla iz Vukovara, radila je u osnovnoj školi u Kraljevici. Sada radi u osnovnoj školi u Crikvenici. Majku su joj ubili četnici. Živi u Novom na Krasi.

Veza: Pavličević 11, 14, 18, 10, 3

4.

BALIĆ, ZVONKO (Makarska, 17. 4. 1941), sin Franje i Danice r. Perišić (12. 5. 1912 – Novi, 9. 6. 1987), Milanove; supruga Margita r. Butković (Novi, 11. 10. 1948), kći Josipa i Katarine r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 11. 10. 1918).

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u hotelu *Uvala Scott* u Kraljevici, u *Riječkoj banci* i u DIP-u u Novom. Član Gradskog vijeća Grada Novog 1993 - 97. Njegova supruga je jedno vrijeme držala frizerski salon.

Veza: 1, Butković 61, 45, Antonić

BAN

Ledeničko prezime, vjerojatno iz vremena Vojne krajine.

1.

BAN, JOSIP (Ledenice, 28. 12. 1802 – 4. 1. 1876), sin Tome i Lucije (Ledenice, 13. 12. 1762); supruga Vica r. Krmpotić (Ledenice, 18. 8. 1805 – Ledenice, 24. 7. 1885).

Smrznuo se na "vlaki" usred zime. Imao je sinove **Tomu** (14. 2. 1842) i **Josipa** (4. 7. 1848 – 9. 1. 1865), koji se udavio u vodi.

2.

BAN, JOSIP (Ledenice, 6. 4. 1874 – Ledenice, 2. 9. 1915) sin Jurja i Marije r. Frković (Ledenice, 11. 2. 1838 – 9. 12. 1916); supruga Matejka r. Draginić (Ledenice, 7. 9. 1871 – Ledenice, 1. 1. 1942), Jakovljeva.

Načelnik Općine Ledenice 1910 - 15., nakon Gašpara Bunete (1909 – 10), a prije Josipa Butkovića (1915 – 20). Godine 1912. bio je i mjesni školski nadzornik.

3.

BAN, JOSIP (Ledenice, 18. 3. 1882 – Gallup, USA, 3. 2. 1927), sin Tome Antonovog i Ane r. Frković (Ledenice, 29. 10. 1844 – Ledenice, 27. 2. 1898); supruga Ana r. Butković (Ledenice, 16. 1. 1902), Andrijeva.

Otišao je na rad u USA i tamo poginuo.

4.

BAN, STANISLAV (*Slavko*) (Ledenice, 15. 4. 1897 – Ledenice, 22. 7. 1938), sin Frane Josinog i Matije r. Butković (Povile, 28. 4. 1850 – Ledenice, 30. 4. 1912), druge očeve supruge; supruga Franjka r. Čor (Bribir, 1. 11. 1904 – Ledenice, 31. 8. 1952).

Istaknuti član Hrvatske seljačke stranke iz Ledenica.

BANIĆ, MARKO (Kvarte, Perušić, 13. 10. 1951), Stipanov; stanuje u Klenovici.

Diplomirani inženjer strojarstva; Strojarski fakultet završio je u Rijeci 1975. Radio je u poduzećima *Meting* u Gospiću, *Imor* (*Marko Orešković*) u Ličkom Osiku, *Tesla*, tvornici baterija u Gospiću, u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama, od 1991, u pogonu zagrebačke *Industrogradnje*, u kojemu je 2000. radilo sedamdeset radnika. Borac Domovinskog rata 1991 - 94., kao zastavnik HV-a.

1.

BARAC, MIHOVIL (Grižane, 1864); supruga Josipa (Zagreb, 1876).

Doktor medicine, kotarski liječnik u Novom od 1903. do poslije 1910. Član Narodne čitaonice u Novom od 23. 1. 1910. Odselio je u Senj.

Veza: 3

2.

BARAC, MLADEN (Novi, 1. 5. 1955), Martinov.

Šumarski tehničar. Radio je u DIP-u Novi (12. 1. 1976 - 18. 12. 1998), kao poslovođa, zatim kao rukovoditelj pogona *Pilana* DIP-a Novi. Sudionik Domovinskog rata.

3.

BARAC, TONICA r. Dobrić – **Mečina** (Novi, 19. 11. 1948), kći Antona i Ivke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), Franjine; suprug Mihovil (Grižane, 29. 9. 1938), Slavkov.

Poštanska činovnica u Novom. Završila je srednju hotelijersku školu u Zagrebu.

Veza: 1, Berisavljević 1, Dobrić 5, 17, Kalanj 17

BARAN

Staro novljansko prezime koje se u Novom spominje još u 16. i 17. stoljeću, seže u dalju prošlost ("baran" na poljskom znači ovan), po smrti Petra Barana (1923 – 2011), Filipovog, iskorjenjeno u Novom.

1.

BARAN, ANĐELIKA (*Makarijinka*) r. Kargačin – **Belika** (Novi, 31. 8. 1878 – Novi, 24. 12. 1948), kći Ivana Ivanovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 28. 10. 1850); suprug Makario (Novi, 30. 10. 1863 – Novi, 11. 8. 1934), Matijev.

Trgovkinja, sa suprugom je u vlastitoj kući, na Trgu Vinodolskog zakona 8, držala trgovinu sitničarije, koju nakon suprugove smrti sama vodi.

Veza: 19, 17, 15, 18, 9

2.

BARAN, DOROTEA (Novi, 8. 6. 1915 – Novi, 19. 10. 1943), kći Jerka i Rozalije r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 4. 10. 1884 – Novi, 14. 2. 1957), Josipove; brat joj je Ivan – Paladin.

Žrtva fašističkog terora. Učiteljica u domaćinskoj školi u Novom, završila je stručnu domaćinsku školu. Poginula je na ulici Jurkovo, tik svoje kuće, u napadu njemačkih zrakoplova (*štuka*), koji su mitraljirali Novi, tada u vlasti partizana.

Veza: 11, 4, 5, 24, 27, 31, 8, 26

3.

BARAN, DRAŽEN (Novi, 4. 11. 1927 – Slavonski Brod, 15. 4. 1994), sin Pavla Matijevog i Lucije r. Matešić (Novi, 9. 5. 1904 – Novi, 1980), Josipove; supruga Josipa r. Kovačević.

Diplomirani inženjer građevinarstva, Građevinski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u hidroelektrani u Liču i u *Đuri Đakoviću* u Slavonskom Brodu, gdje je deset godina bio direktor pogona čeličnih konstrukcija *Mostovka.*

Veza: 28, Šarić

4.

BARAN, FILIP (Novi, 27. 5. 1889 – Novi, 16. 6. 1972), sin Ivana Martinovog i Ane (Anka) r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), kćeri Roke Tominog; supruga Rozalija r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 19. 4. 1903 – Novi, 5. 10. 1988), Vickova.

Bravar. Radio je na željeznici u Plaškom i u Sarajevu, uz pomoć brata Petra, nadcestara.

Veza: 8, 27, 11, 31, 24, 5, 26, 2, 6

5.

BARAN, FRANKO (Novi, 23. 8. 1887 – Butte, Montana, USA, 26. 5. 1930), sin Ivana Martinovog i Ane (Anka) r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), Rokine; supruga Anđelina r. Peričić – Kranjčika, Postolarica (Novi, 28. 8. 1894 – Novi, 12. 7. 1966), Ivanova, poslije preudana za Bogoslava Mudrovčića (Charles Mudro) – Pilčića (23. 12. 1883 – Butte, Montana, USA,1969), Filipovog.

Rudar u Butte, Montana, USA; američki državljanin. U Novom je od generala Durmana kupio *Vilu Durman* i nazvao je po supruzi *Vila Anđelina*. U I. svj. ratu borio se u američkoj vojsci na francusko-njemačkoj fronti. Poginuo je u rudniku. Član Narodne čitaonice od 1926.

Veza: 8, 27, 11, 31, 24, 4, 2, 6, 26

6.

BARAN, IVAN (Novi, 10. 7. 1913 – USA, 1987), sin Jerka i Rozalije r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 5. 10. 1884 – Novi, 14. 2. 1957), Josipove; supruga Smilja r. Mudrovčić (Novi, 12. 10. 1922 – USA, ?), Frankova (Bubnjar).

Elektromehaničar. Nogometaš NGŠK-a, i član Narodne čitaonice do 1. 1. 1936., kad odlazi u USA.

Veza: 11, 2, 27, 31, 5, 4, 8, 26, Šoškić

7.

BARAN, IVAN (Novi, 2. 10. 1912 – Ruma, 4. 7. 1937), sin Josipa Mikulinog i Marije r. Radetić – Lulike (Novi, 30. 7. 1870 – Novi, 8. 8. 1917), Josipove; supruga Marija r. Dobrić (Novi, 2. 10. 1914 – Novi, 3. 3. 2012), kći Ivana Matijevog.

Sudbeni kancelist. Nakon završene građanske škole u Novom radio je u Općinskom sudu u Novom kao pripravnik za sudbenog kancelista, zatim u Otočcu, a od 1936. je kancelist u Negotinu u Srbiji. Poginuo je na željezničkoj stanici u Rumi na putovanju za Negotin penjući se na vlak u pokretu. Šukundjed mu je **Mikula** (5. 12. 1771), sin Šimuna Petrovog. Brat **Andrij** (26. 11. 1891) poginuo je u II. svj. ratu, kao američki vojnik u ratu s Japanom.

Veza: 20, 13, 30, 32

8.

BARAN, IVAN (Novi, 29. 8. 1850 – Novi, 14. 1. 1905), sin Martina i Dorke r. Potočnjak – Z Boška (Novi, 2. 3. 1811 – Novi, 28. 3. 1875), Mikuline; supruga Ana r. Maričić – Kovačica, Hrgešinka (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), Rokina.

Građevinski poduzetnik u Novom. Član Upravnog odbora Narodne čitaonice 1880 - 90. i Društva za uređivanje i poljepšavanje Novog od 1902. Pradjed mu je **Šimun** (20. 2. 1733), Petrov, brat **Ivana** (1. 1. 1736) i **Matija** (6. 12. 1750).

Veza: 4, 5, 11, 24, 27, 31, 2, 6, 26

9.

BARAN, IVAN (Novi, 29. 8. 1906 – St. Louis, Missouri, USA, 4. 10. 1971), sin Roke Ivanovog i Franice r. Jovanović – Belčevice (Novi, 24. 8. 1879 – Novi, 12. 4. 1941), Tomine.

Stolar. Radio je u Novom do 1934., kad odlazi u USA. Šukundjed mu je **Matij** (18. 9. 1763), Šimunov, učitelj.

Veza: 15, 17, 19, 1, 18, 23

10.

BARAN, IVAN SILVESTAR (Novi, 1. 1. 1736 – Novi, 12. 5. 1813), Petrov; braća su mu **Matij** (6. 12. 1750) i **Šimun** (20. 2. 1733).

Svećenik i plovan (župnik) u Kosincu. Svi današnji novljanski Barani potomci su njegove braće.

Veza: 23

11.

BARAN, JERKO (Novi, 30. 8. 1873 – USA, 31. 12. 1945), sin Ivana Martinovog i Ane r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), Rokine; supruga Rozalija r. Zoričić – Grujičinka, S Pridola (Novi, 4. 10. 1884 – Novi, 14. 2. 1957), Josipova.

Zidar i prvi zastavnik Radničke zadruge *Sveti Nikola* u Novom 15. 3. 1907., kad je zastava posvećena. Otišao je u USA prije 1916.

Veza: 8, 27, 31, 24, 5, 4, 6, 2, 26

12.

BARAN, JOSIP (Novi, 3. 9. 1849), sin Matije Antonovog i Lucije r. Maričić – Malinarke (Novi, 14. 2. 1812 – Novi, 12. 3. 1887); supruga Lucija r. Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 3. 10. 1848 – Zagreb, 5. 11. 1935), Ivanova.

Ubogar – prosjak; sa suprugom je prosjačio u Rijeci i u Zagrebu gdje je vjerojatno i umro. Supruga mu je izvanbračno u Rijeci dobila sina **Antona** (19. 5. 1887). Pradjed mu je **Matij** (6. 12. 1750.), Petrov.

Veza: 16, 33

13.

BARAN, JOSIP (Novi, 24. 10. 1895 – Australija, ?), sin Roke Mikulinog i Marije r. Šegulja – Z Mela (Novi, 14. 8. 1870. – Požega, 16. 12. 1938.), Ivanove; supruga Franica (Rijeka, 18. 9. 1893.), kći Lucije r. Sokolić – Malanke, Antonove.

Zidar. Radio je u Novom, zatim je otišao u Australiju gdje je ostao. Supruga mu je imala četvero vanbračne djece rođene u Bribiru i Rijeci. Otac **Roko** (16. 8. 1859.) umro je u Argentini 10. 6. 1911., a brat **Mikula** (19. 2. 1903.) preselio se u Požegu.

Veza: 30, 32, 7

14.

BARAN, JURAJ

Zabilježen je 2. 9. 1561. kao pristav u Novom, prisutan u parnici između Grižanaca, Crikveničana i Kotorana (Margetić 1980:33). Potomak mu je **Juraj** (oko 1640.), otac Matijev (2. 8. 1668.).

15.

BARAN, KATARINA (Novi, 22. 11. 1865), kći Matija Makarijevog i Margarete (Mare) r. Ivić (Novi, 24. 1. 1842 – Novi, 3. 8. 1921), Josipove.

Primalja. Radila je u Jablancu kao općinska babica. S Ivom Prpićem dobila je kćer **Milicu Baran** (Jablanac, 30. 5. 1895).

Veza: 19, 17, 1

16.

BARAN, LUCIJA r. Sokolić – **Kaštaldovica** (Novi, 3. 10. 1848 – Zagreb, 5. 11. 1935), Ivanova; suprug Josip (Novi, 3. 9. 1849.), Matijev.

Ubogarka, kao i suprug, koji je ranije umro; oboje su nakon što im se rodio sin **Fabijan** (11. 1. 1878) skitali. U Rijeci rodila nezakonitog sina **Antona** (19. 5. 1887); prosjačili su u Zagrebu, gdje su i umrli.

Veza: 12, 33

17.

BARAN, LUCIJA (Novi, 25. 11. 1873 – Novi, 31. 12. 1923), kći Matija Makarijevog i Margarete r. Ivić (Novi, 24. 1. 1842 – Novi, 3. 8. 1921), Josipove; sestra Makarija (30. 10. 1863).

Piljarica; sa sestrom **Ludovikom** (20. 8. 1877.) držala je na novljanskoj Placi *kažot* (kiosk), za prodaju voća i povrća. Pradjed joj je **Matij** (18. 11. 1763), Šimunov, učitelj.

Veza: 19, 1, 18, 9

18.

BARAN, LUDOVIKA (*Pupoljak*) (Novi, 20. 8. 1877), kći Matija Makarijevog i Margarete r. Ivić (Novi, 24. 1. 1842 – Novi, 3. 8. 1921), Josipove.

Piljarica u Novom; sa sestrom Lucijom držala je *kažot* (kiosk) na novljanskoj Placi, gdje su prodavale voće i povrće. Bila je krupna žena, a stanovala je na Stubištu, blizu nekadašnje kuće Ivana Sokolića – Kozarića, Bogoslavovog.

Veza: 23, 17, 19, 15, 1, 9

19.

BARAN, MAKARIO (Novi, 30. 10. 1863 – Novi, 11. 8. 1934), sin Matija Makarijevog i Margarete r. Ivić (Novi, 24. 1. 1842 – Novi, 3. 8. 1921), Josipove; supruga Anđelika r. Kargačin – Belika (Novi, 31. 8. 1878 – Novi, 25. 12. 1948), Ivanova.

Trgovački obrtnik; imao je trgovinu raznovrsne sitne robe u vlastitoj kući na Placi, Trg Vinodolskog zakona 8, koju je s njim, i po njegovoj smrti vodila njegova supruga. Pradjed mu je **Matij** (18. 9. 1763), sin Šimuna Petrovog.

Veza: 23, 17, 15, 1, 18, 9

20.

BARAN, MARIJA (*Rozita*), udana Dragoje (Novi, 25. 2. 1937 – Novi, 24. 3. 2011), kći Ivana i Marije r. Dobrić (Novi, 2. 10. 1914), Ivanove; suprug Karlo, podrijetlom iz Mostara; kćerka **Silvestra (Silvija)** (Rijeka, 9. 3. 1957), udana Živčić (rastavljena), i sin **Ivica** (Zagreb, 8. 8. 1961).

Završila je žensku stručnu školu u Crikvenici i radila 30 godina na biljetarnici u *Autotransu* u Crikvenici i Novom. Otac joj je poginuo u Rumi kad je imala četiri mjeseca.

Veza: 7

21.

BARAN, MARIJA r. Veljačić – **Totušica** (Novi, 22. 10. 1888 – Umag, ?), kći Matija i Marije r. Krišković – Šimelke (Novi, 26. 7. 1864 – Novi, 14. 6. 1920), Antonove; suprug Petar (Novi, 16. 10. 1877 – Novi, 17. 2. 1943), Pavlov.

Domaćica. Novorođenče, koje je za vrijeme I. svj. rata dobila s domobranskim vojnikom, umorila je i zakopala pod voltu u kući, Ulica Andrije Šermana 3. Poslije je sa suprugom imala kćeri **Mariju** (Novi, 14. 5. 1918) i **Paulinu** (4. 8. 1920), udanu za Vinka Gregorića iz Opatije, te unuku **Mariju Gregorić** (Novi, 4. 4. 1943).

Veza: 29

22.

BARAN, MATIJ (*Đengo*) (Novi, 30. 7. 1901 – 14. 6. 1952), sin Matija Adamovog i Katarine r. Maričić – Maćućinke (Novi, 16. 11. 1858), Ivanove; supruga Francika r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 3. 10. 1894), Matijeva.

Zidar u Novom. Šukundjed mu je **Matij** (6. 12. 1750), Petrov.

23.

BARAN, MATIJ (Novi, 18. 9. 1763), sin Šimuna Petrovog i Bare r. Šebalja (Novi, 23. 5. 1732), Petrove; supruga Ana r. Kabalin – Perić (Novi, 21. 6. 1776 – Novi, 8. 7. 1836), Antonova.

Učitelj u pučkoj školi u Novom 1796 - 1809. kada je premješten. Imao je sinove **Franka Ksaverija** (3. 10. 1796), **Kalista** (14. 8. 1798) i **Makarija** (3. 1. 1812 – 6. 7. 1892), čiji su potomci bili trgovci.

Veza: 10, 9

24.

BARAN, MILAN (Novi, 21. 10. 1885 – Sarajevo, 1972), sin Ivana Martinovog i Ane r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), kćeri Roke Tominog; supruga Micika r. Schuh.

Bankovni činovnik. Radio je u Doboju i kao ravnatelj Zemaljske banke u Tuzli. Član Narodne čitaonice u Novom od 1928. godine.

Veza: 23, 8, 27, 11, 31, 5, 4, 6, 2, 26

25.

BARAN, PETAR (Novi, 25. 7. 1834 – 26. 5. 1847), sin Antona i Ursule r. Bugarin (Novi, 16. 9. 1803 – Novi, 31. 12. 1890), Matijeve.

Kao dijete stradao je u brodolomu. Pradjed mu je **Matij** (Novi, 6. 12. 1750 – oko 1800), Petrov.

Veza: 34

26.

BARAN, PETAR (Sarajevo, 23. 6. 1923 – Novi, 25. 2. 2011), sin Filipa Ivanovog i Rozalije r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 19. 4. 1903 – Novi, 5. 10. 1988), Vickove.

Šef računovodstva u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom (1. 12. 1947 - 5. 2. 1978). Gimnaziju je završio u Sarajevu. Član UO Turističkog društva u Novom 1953 - 63., a 1956. i blagajnik TD-a. Prašukundjed mu je **Šimun** (Novi, 20. 2. 1733), Petrov.

Veza: 4, 27, 11, 31, 24, 5, 8, 2, 6

27.

BARAN, PETAR (Novi, 19. 10. 1869 – Novi, 28. 10. 1934), sin Ivana Martinovog i Ane r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), Rokine; supruga Margareta (Mare) r. Mažuranić – Z Dvorca (6. 8. 1872 – Sarajevo, 1. 9. 1947), Lukina.

Građevinski poslovođa, nadcestar u Sarajevu. Načelnik je Općine Novi od 1923., kad se obnavljao novljanski Kaštel. Bio je starosta jugoslavenskog Sokola u Novom, odbornik Narodne čitaonice od 1925., 1926 - 29. njezin potpredsjednik, a 1931. i predsjednik. Dok je bio na čelu općine, nastojao je da se u Novom izgradi bolnica, ali je to spriječila grupa građana koja se bavila turizmom.

Veza: 8, 11, 31, 24, 5, 4, 2, 6, 26

28.

BARAN, PETAR (Novi, 23. 9. 1908 – Krk, 14. 7. 1938), sin Matija Ivana Pavlovog i Anke r. Kukalj (Novi, 26. 7. 1876 – 10. 6. 1961), kćeri Ignaca Bartolovog.

Stolar i “barkarijol”. Vraćajući se po nevremenu barkom pod jedrima u novljansku luku s ribarske “fešte” u Teplom Portu, završio je na Krku gdje ga je drugog dana Milutin Mažuranić sa svojim m/b *Novigrad* našao mrtvog u moru. Uspio je izaći na obalu, gdje je složio mokru odjeću, ali je vjerojatno stradao pokušavajući spasiti barku.

Veza: 33, 3

29.

BARAN, PETAR (Novi, 16. 10. 1877 – Novi, 17. 2. 1943), sin Pavla Petrovog i Urse r. Veljačić (Novi, 24. 1. 1838 – Novi, 6. 4. 1915), druge očeve supruge; supruga Marija r. Veljačić – Totušica (Novi, 22. 10. 1888 – Umag, ?), Matijeva (“čedomorka”).

Dugogodišnji lanterničar u Novom. Poslije I. svj. rata izrađivao je lanterne – priručne svjetiljke i one za groblje. U Novom je pominjan u rugalici: *Puše bura, hladan vetar / oženil se j Baran Petar / za divojku Totušicu / prodal bin ju za šešticu*. Šukundjed mu je **Šimun** (20. 2. 1733), Petrov.

Veza: 21

30.

BARAN, PETAR (Novi, 15. 6. 1901 – Novi, 6. 4. 1945), sin Roka Mikulinog i Marije r. Šegulja – Z Mela (Novi, 14. 8. 1870 – Požega, 16. 12. 1938), Ivanove; supruga Marija r. Mažuranić – Prepelka (Novi, 20. 1. 1896 – Novi, 6. 6. 1966).

Žrtva NOR-a. Automehaničar i vozač; zanat je izučio u Slavonskom Brodu. Odselio se u Arslanovce (Požega). Sudionik NOB-a od 17. 6. 1942. u Slavoniji, u partizanima se razbolio, došao je u Novi, gdje je radio u pogonu *Impregnacija* u Novljanskom polju, ali je od bolesti preminuo.

Veza: 13, 32, 7

31.

BARAN, ROKO (Novi, 29. 8. 1883 – Zagreb, 16. 4. 1928), sin Ivana Martinovog i Ane r. Maričić – Kovačice (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928), Rokine; supruga Josipa.

Geodet; u Zagrebu je završio srednju građevinsku školu, geodetski smjer. Sudjelovao je u obnovi Grižana poslije velikog potresa. Živio je u Zagrebu, Draškovićeva 48.

Veza: 8, 27, 11, 24, 5, 4, 2, 6, 26

32.

BARAN, ROKO (Novi, 14. 12. 1902 – Arslanovci, Požega, 28. 1. 1968), sin Roke Mikulinog i Marije r. Šegulja – Z Mela (Novi, 14. 8. 1870. – Požega, 16. 12. 1938.), Ivanove; supruga Anica r. Demartini (Selce, 17. 5. 1897.), kći Martina Filipovog.

Profesionalni vozač automobila i autobusa u Novom, odselio u Arslanovce (Požega), pa u Zagreb, gdje je bio kućni majstor u *Malom kazalištu*. Bavio se i spiritizmom i vezano s tim putovao je po Slavoniji.

Veza: 30, 13, 7

33.

BARAN, SLAVKO (Novi, 23. 8. 1881 – 1914), sin Pavla Matijevog i Amalije r. Šubert (Novi, 1. 3. 1844 – Novi, 20. 5. 1897), Martinove; supruga Anka r. Žanić – Pužika (Novi, 25. 7. 1886), Antonova.

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je početkom rata.

Veza: 12, 16, 28

34.

BARAN, VINCENCA r. Mudrovčić (Novi, 10. 1. 1845 – Pakrac, 3. 5. 1900), kći Matija – Bubnjara, Mikulinog i Katarine r. Kargačin – Šćrbetinke (Novi, 21. 1. 1811 – 25. 1. 1877), Mihovilove; suprug Franko (Novi, 23. 7. 1841 – Zagreb, 3. 7. 1912), sin Antona i Ursule r. Bugarin; brat joj je **Timotej** (Novi, 24. 11. 1835 – Australija, 22. 10. 1912).

Zbog mentalne bolesti otpremljena je 1900. u umobolnicu u Pakracu.

Veza: 25

1.

BARBERIĆ, IVAN (Kraplje, Novska, 11. 1. 1941), Andrijev.

Diplomirani inženjer šumarstva; Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je 20 godina u poduzeću *Luka* u Rijeci, od 1. 10. 1989 - 1996. u DI *Vinodol* (prije DIP *Milan Mataija*) u Novom kao direktor RJ *Pilana,* potom tehnički direktor poduzeća; direktor KP *Ivanj* u Novom do 4. 6. 1998., potom nadzornik.

Veza: 2

2.

BARBERIĆ, KRUNOSLAVA r. Ilijević (Sirača, Daruvar, 19. 4. 1945), Stjepanova.

Nastavnica – biologinja; završila je Pedagošku akademiju u Pakracu. 1. 9. 1967 - 20. 6. 1997. radi u osnovnoj školi u Novom, od 20. 6. 1997. ravnateljica je *Dječjeg doma Braće Mažuranić* u Novom. Vijećnica u Gradskom vijeću Grada Novog 1993 – 97.

Veza: 1

BARIĆ, IVANA r. Piškulić – **Jurašica** (Novi, 21. 8. 1937), kći Nikole i Sabine r. Sokolić – Malanke (Novi, 27. 10. 1912 – Novi, 21. 2. 1984), Ivanove; suprug Miroslav.

Odgojiteljica i prometna tehničarka. Radila je u poduzeću *Filmoteka* u Zagrebu.

Veza: Piškulić 150, 138, 36, Keblar

BARIČEVIĆ

Prezime dolazi u Novi iz Zagona, u kojem se javilo početkom 17. st. Jedan dio novljanskih Baričevića dobio je nadimak **Pržica**.

1.

BARIČEVIĆ, ADAM – Lizin (Donji Zagon, 14. 1. 1914 – Donji Zagon, 22. 1. 1933), sin Stipana Stipanovog i Elizabete (Liza) r. Jovanović (Donji Zagon, 27. 2. 1874 – Donji Zagon, 3. 2. 1926), Josipove.

S devetnaest godina nesretnim slučajem utopio se u bunaru.

Veza: 77, 82, 40, 83, 62, 72, 75, 65, 47

2.

BARIČEVIĆ, ANA (Donji Zagon, 18. 7. 1906 – Stenjevec, 22. 1. 1926), kći Tome Matinog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 10. 1878 – Donji Zagon, 13. 6. 1918), Stipanove, prve očeve supruge.

Zbog bolesti je smještena u Zavod za duševne bolesnike u Stenjevcu, gdje je i umrla.

Veza: 58, 14, 37, 74, 59, 66, 86, 55, 17, 19, 57, 25, 39

3.

BARIČEVIĆ, ANDRIJA – Iz Klanca (Donji Zagon, 29. 11. 1867), sin Martina i Lucije (Donji Zagon, 25. 11. 1823 – Donji Zagon, 12. 1. 1908); supruga Marija r. Deranja (Donji Zagon, 26. 3. 1877 – Donji Zagon, 27. 5. 1907).

Nestao je iz Zagona 1932., a 31. srpnja 1933. tadašnja vlast Kraljevine Jugoslavije raspisala je za njim tjeralicu.

Veza: 44, 53, 26, 10, 51, 54, 27, 41, 38

4.

BARIČEVIĆ, ANDRIJA (Pula, 21. 4. 1963), sin Nikole Ivanovog (Pržica) i Bosiljke r. Mikulandra (Šibenik, 1928).

Elektrotehničar u finoj mehanici i privatni obrtnik u Puli.

Veza: 67, 23, 5, 28, 30

5.

BARIČEVIĆ, ANKA r. Piškulić (Novi, 5. 4. 1908 – Novi, 20. 11. 2002), kći Lovre – Anjića, Josipovog i Rozalije r. Radetić (Novi, 25. 9. 1870 – Novi, 1954), Šaverijeve; suprug Ivan – Pržica (Novi, 8. 10. 1903 – Novi, 9. 8. 1974), sin Ivana Nikolinog.

Već s petnaest godina radila je kao građevinska manualna radnica (*meltarica*), na gradnji hotela *Lišanj* (1923), zatim kod građevinskog poduzetnika Josipa Piškulića – Fumića. Sa šesnaest i sedamnaest godina, kao i mnoge novljanske djevojke, išla je ljeti u Rumu (Srijem), na kopanje šećerne repe, a kao konjovodac razvozila je gnoj po pustari. Tri ljetne sezone bila je konobarica u *Vili Vera* kod Vladimira Katza. 1936 - 41. piljarica je za *bankom* (tezgom) na novljanskoj tržnici *Peškarija*, gdje je obrt vođen na supruga. Za II. svj. rata u vlastitoj je kući imala *butigu* (trgovinu) povrćem, koju 1947 - 55. vodi u sastavu KP *Ivanj*, a 1955 - 60. u sastavu DIP-a Novi.

Veza: 23, 28, 15, 67, 30, 4

6.

BARIČEVIĆ, ANTON (Novi, 24. 11. 1863 – Južna Amerika, ?), sin Mihata Stipanovog i Marije r. Sokolić (Novi, 10. 11. 1830 – Novi, 17. 10. 1905); supruga Anka r. Umiljenović – Baska (Novi, 26. 10. 1863 – Novi, 5. 10. 1903), Andrijeva.

Zidar. Radio je van Novoga. Njegov otac (8. 9. 1827) došao je iz Donjeg Zagona u Novi, gdje se oženio, ali nije imao imanja. Radio je u Mađarskoj, gdje je i umro (30. 5. 1883). Imao je braću **Stipana** (1855 – 1876), **Ivana** (13. 7. 1858) i **Franka** (6. 8. 1866).

7.

BARIČEVIĆ, ANTON (*Tone*) – S Kolišta, Milajsov (Novi, 21. 1. 1951), sin Milana Josipovog i Anice r. Deranja (Donji Zagon, 5. 2. 1915 – Donji Zagon, 18. 11. 1985), kćeri Jurja – Mamule; supruga Željka r. Kovač (Novi, 7. 7. 1952), Andrijina; kćerka **Ana** (Rijeka, 15. 4. 1979), udana Bartolović, i sin **Ante** (Rijeka, 29. 5. 1982).

Elektroinstalater. 1972 - 75. radi u pogonu *Transport* Šumarije Novi, od lipnja 1975. do kolovoza 1977. u Hotelskom turističkom poduzeću (HTP) *Lišanj* u Novom, a od 1979. do mirovine kao voditelj *Odmarališta Crvenog križa grada Zagreba* u Novom. Kćerka Ana i suprug Mario Bartolović (Rijeka, 26. 7. 1980), Zdravkov, imaju sina **Filipa** (Rijeka, 29. 2. 2008) i kćerku **Klaru** (Zagreb, 15. 1. 2013).

Veza: 65, 62, 72, 75, 43, 92, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 35, 76

8.

BARIČEVIĆ, BORIS (*Boro*) (Novi, 6. 9. 1955), sin Jurja i Štefe r. Jovanović (Donji Zagon, 2. 8. 1927 – D. Zagon, 2019), kćeri Mihe (Mile) – Javora; supruga Vesna r. Kokić.

Automehaničar. Radio je u poduzeću *Instalater* u Crikvenici, u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom (1. 12. 1983 - 31. 12. 1989), pa u GKTD-u *Ivanj* u Novom.

9.

BARIČEVIĆ, BOŽIDAR (*Božo*) – Lukin (Donji Zagon, 24. 12. 1920 – Zagreb, 6. 10. 1985), sin Nikole Luke Josipovog i Marije r. Jovanović – Bućanove (Donji Zagon, 1. 10. 1899 – Donji Zagon, 25. 2. 1967), Josipove; supruga Jelka r. Kauzlarić (Fužine, 17. 8. 1926 – Zagreb, 1. 3. 1985). Nadimak Lukin je po ocu.

Nositelj Partizanske spomenice 1941., sudionik NOB-a i prvi komandir zagonjsko-novljanskog partizanskog logora od 1942., poslije borac 13. primorsko-goranske divizije,

politički komesar bataljuna *Matija Gubec*. Nakon rata radio je u republičkom SUP-u u Zagrebu. Njegov otac **Nikola Luka** (Donji Zagon, 21. 11. 1899), kamenorezac, otišao je 1927. na rad u Argentinu, gdje je i umro.

Veza: 62, 72, 75, 65, 12, 34, 91, 93, 11, 50, 85, 84, 70, 60, 35, 76, 43, 7, 92

10.

BARIČEVIĆ, BRANKO (Donji Zagon, 26. 2. 1936 – Donji Zagon, 26. 6. 1988), sin Martina (Mali) Andrijevog i Lucije r. Deranja (Donji Zagon, 11. 1. 1905 – Donji Zagon, 15. 12. 1967); supruga Lucija r. Mataija (Ledenice, 16. 10. 1948 – Donji Zagon, 31. 3. 1997).

Zidar; zanat je izučio u Školi učenika u privredi (ŠUP). Od 12. 5. 1966. radio je u KP *Ivanj*, zatim u HTP-u *Lišanj*. Otac **Martin** (Donji Zagon, 11. 11. 1903 – Donji Zagon, 9. 2. 1979) bio je vrstan zidar i kamenorezac, pa su to bili i sinovi **Željko Andrija** (Donji Zagon, 24. 2. 1932 – Donji Zagon, 29. 7. 1985) i **Ivan**.

Veza: 53, 3, 26, 51

11.

BARIČEVIĆ, DRAGAN – Lukin (Fužine, 5. 7. 1957), sin Božidara Nikolinog (Nikola Luka) i Jelke r. Kauzlarić (Fužine, 17. 8. 1926 – Zagreb, 1. 3. 1985); supruga Mira r. Lic (Slatina, 1. 1. 1951).

Ribarski obrtnik, po struci konobar. Vlasnik ribarskog broda i trgovine *Drago* u Crikvenici.

Veza: 9, 12, 34, 91, 93, 50, 85

12.

BARIČEVIĆ, DRAGUTIN – Lukin (Donji Zagon, 29. 11. 1924 – Stajnica, 31. 1. 1944), sin Nikole Luke Josipovog i Marije r. Jovanović – Bućanove (Donji Zagon, 1. 10. 1899 – Donji Zagon, 25. 2. 1967), Josipove.

Pali borac NOR-a. Kao radnika u Liču Talijani su ga 29. 8. 1942. odveli u koncentracijski logor u Bakar, u zatvor u Rijeku, zatim u talijanski logor Visco (Udine). I sestra **Ana** (6. 6. 1923) završila je tada u logoru. Od rujna 1943. borac je u 1. bataljunu *Božo Kosanović* 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbi partizana s ustašama na brdu Kamin (Lipica, Stajnica) i pokopan u Stajnicama.

Veza: 62, 72, 75, 65, 9, 34, 91, 93, 11, 50, 85, 84, 70, 60, 35, 76, 43, 7, 92

13.

BARIČEVIĆ, ĐUKA (Novi, 26. 4. 1960), sin Grge Tominog i Nade r. Stančević (17. 8. 1948); supruga Renata r. Grbčić.

Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik.

Veza: 59

14.

BARIČEVIĆ, FABIJAN (Donji Zagon, 20. 1. 1912 – Donji Zagon, 29. 7. 1978), sin Tome Matinog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 10. 1878 – Donji Zagon, 13. 6. 1918), Stipanove, prve očeve supruge; supruga Filipina r. Jovanović (Donji Zagon, 28. 9. 1918 – Donji Zagon, 18. 2. 1991), kći Mihe (Mile) – Javora (27. 4. 1885), Grgurovog.

Radnik i odbornik u NOO-u Donji Zagon. Talijani su ga uhitili 22. 5. 1942. i osudili na dvadeset godina robije, koju je izdržavao do prosinca 1943. u koncentracijskim logorima i zatvorima u Trstu, Padovi, Bologni i Trentu.

Veza: 2, 37, 58, 74, 66, 21, 86, 59, 87, 39, 25, 57, 17, 55, 19

15.

BARIČEVIĆ, FILIP (Donji Zagon, 28. 4. 1862 – Novi, 7. 2. 1937), sin Nikole Lovrinog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 14. 12. 1826); prva supruga Marija r. Piškulić (Novi, 28. 9. 1858 – Novi, 15. 5. 1900), druga Katarina r. Piškulić – Anjika (Novi, 10. 11. 1872 – Novi, 8. 11. 1958), Matijeva.

Došao je s očevom obitelji u Novi, gdje nisu imali nikakva imanja; imao je sedmero djece pa je spao na prosjački štap, naročito nakon smrti prve supruge i smrti šestero djece.

Veza: 28, 61, 22, 23, 5, 42

16.

BARIČEVIĆ, GORAN (Skopje, 20. 5. 1952), sin Mate Hilarijevog i Jelke r. Jovanović – Larinkine (Donji Zagon, 18. 2. 1920 – Zagreb, 30. 5. 2004), Ivanove.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu. Od 1990. je samostalni obrtnik u Zagrebu.

Veza: 55, 17, 18, 33, 46

17.

BARIČEVIĆ, GRGA (Donji Zagon, 27. 2. 1919 – Donji Zagon, 8. 1. 1992), sin Hilarija i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 11. 1885 – Donji Zagon, 13. 7. 1970), druge očeve supruge; supruga Marija r. Baričević (Donji Zagon, 13. 10. 1924 – Donji Zagon, 1993), kći Grgura Kanutovog.

Trgovac. Sudionik NOB-a od 1942., intendant 3. bataljuna IV. POS-a (Primorsko-obalni sektor). Nakon rata je trgovac, a zatim je radio u Šumariji Novi.

Veza: 55, 18, 33, 46, 16, 14, 37, 58, 74, 39, 25, 57, 19

18.

BARIČEVIĆ, GRGA (Novi, 12. 9. 1942 – Donji Zagon, 25. 11. 1943), sin Mate Hilarijevog i Jelke r. Jovanović – Larinkine (Donji Zagon, 18. 2. 1920 – Zagreb, 30. 5. 2004), Ivanove.

Žrtva fašističkog terora. Kao novorođenče od dva mjeseca doveden je s majkom u talijanski logor u Bakru (studeni, 1942), zatim u zatvor u Rijeci, i logor Visco kraj Udina. Nakon kapitulacije Italije 8. 9. 1943. i povratka u Novi, te ponovnog bježanja iz Novog, pred Njemcima, razbolio se i umro od upale pluća.

Veza: 55, 17, 33, 46, 16

19.

BARIČEVIĆ, GRGUR – Gacin (Donji Zagon, 20. 4. 1898 – Donji Zagon, 11. 1. 1982), sin Grge Matinog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 4. 5. 1866 – Donji Zagon, 1917); prva supruga Mara r. Baričević (Donji Zagon, 19. 4. 1905 – Donji Zagon, 10. 2. 1982); druga Ruža r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 10. 1903 – Donji Zagon, 18. 2. 1986), Nikolina.

Zidar u Novom. Jedno je vrijeme bio i na radu u Francuskoj.

Veza: 29, 55, 17, 58, 2, 14, 37, 74, 57, 25, 39

20.

BARIČEVIĆ, IDA r. Franko (Novi, 26. 1. 1961), kći Antona i Nede r. Komadina (Sušak, 11. 7. 1937 – Novi, 11. 10. 1992); suprug Zoran – Kralin (Novi, 22. 8. 1956), Markov; sinovi **Igor** (Rijeka, 2. 12. 1980) i **Sergej** (Rijeka, 19. 6. 1987).

Tehnička crtačica: završila je srednju građevinsku školu.

Veza: 90, Franko

21.

BARIČEVIĆ, IGOR (Rijeka, 9. 9. 1971), sin Miljenka (*Miše*) Fabijanovog i Ivanke r. Butorac (Krmpote, 9. 2. 1949), Antonove.

Vodoinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici i Rijeci. Nakon što je napustio JNA, za služenja vojnog roka u Bileći, bio je borac Domovinskog rata i desetnik HV-a, te prometni policajac u policijskoj stanici u Crikvenici.

Veza: 66, 14

22.

BARIČEVIĆ, IVAN (Novi, 11. 1. 1889 – 1914./18), sin Filipa Nikolinog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 28. 9. 1858 – Novi, 15. 5. 1900), prve očeve supruge; supruga Kata r. Levar (Hreljin, 1889).

Žrtva I. svj. rata, kao domobran u austrougarskoj vojsci nestao je u vihoru rata. Otac mu se doselio iz Donjeg Zagona u Novi, tu se i oženio.

Veza: 15, 28, 61, 23, 42

23.

BARIČEVIĆ, IVAN - *Pržica* (Novi, 8. 10. 1903 – Novi, 9. 8. 1974), sin Ivana Nikolinog i Barbare r. Marijašević (Novi, 14. 12. 1863), Josipove; supruga Anka r. Piškulić – Anjika (Novi, 5. 4. 1908 – Novi, 20. 11. 2002), Lovrina.

Zidar i trgovac; držao je u svojoj kući trgovinu voćem i povrćem, s njim je radila i supruga. S Josipom Krišković (Bušicom) – Ružićem i Antonom Petrinovićem bio je suvlasnik bracere *Majka Božja* za vađenje morskog pijeska za građevinu iz uvale Grabrova. Otac mu se doselio u Novi iz Zagona. Nadimak **Pržica** (tj. prznica) dao mu je dr. Bogoslav Mažuranić, kod kojega je kao mladić služio kao kočijaš na kočiji za obilaske bolesnika.

Veza: 28, 15, 5, 67, 30, 4, 61, 22, 42

24.

BARIČEVIĆ, IVAN – Gojkić, Kralin (Donji Zagon, 14. 9. 1926 – Beograd, 1998), sin Ivana Matijevog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 2. 1894 – Donji Zagon, 13. 8. 1981), Ivanove; supruga Miljana r. Cvetić.

General JNA. Završio je građansku školu u Novom. Od Talijana je 22. 5. 1942. uhićen i s ocem odveden u koncentracijski logor u Bakru, zatvor u Rijeci, i u logor na Rabu. Iz transporta za Njemačku, iz Ljubljane vraćen je ustaškim vlastima u Zagreb, ali je uspio pobjeći. Kao partizan bio je u Komandi mjesta Novi od 10. 9. 1943., i na Rabu, zatim u

13. primorsko-goranskoj i 35. ličkoj diviziji. Nakon rata diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti i bio oficir JNA; demobiliziran je 1989. u činu general-majora.

Veza: 27, 54, 41, 56, 52

25.

BARIČEVIĆ, IVAN (*Baćo*) – Đekov (Donji Zagon, 5. 1. 1922 – Veljun, 25. 1. 1943), sin Jakova Matinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 3. 7. 1881 – Donji Zagon, 18. 10. 1960).

Radnik. Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. u 1. bataljunu 6. brigade (poslije 1. brigade) 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u IV. neprijateljskoj ofenzivi u Veljunu kod Slunja u borbi s njemačkim, ustaškim i domobranskim jedinicama. Pokopan je u zajedničkoj partizanskoj grobnici u Veljunu.

Veza: 39, 57, 14, 37, 58, 74, 17, 55, 19

26.

BARIČEVIĆ, IVAN (Donji Zagon, 23. 6. 1933 – Donji Zagon, 29. 7. 1988), sin Martina (Mali) Andrijevog i Lucije r. Deranja (Donji Zagon, 11. 1. 1905 – Donji Zagon, 15. 12. 1967); supruga Nevenka r. Rubčić (Donji Zagon, 15. 3. 1933), Mijatova (Brko).

Zidar, zanat je izučio u ŠUP-u. Radio je u KP *Ivanj* u Novom od 12. 5. 1966. I brat **Željko Andrija** (24. 2. 1932 – Australija, 29. 7. 1985) bio je zidar, a otac **Martin** (v. 53) vrstan kamenorezac.

Veza: 53, 3, 10, 51

27.

BARIČEVIĆ, IVAN (*Gojko*) – Kralin (Donji Zagon, 21. 8. 1897 – Donji Zagon, 19. 12. 1949), sin Mate Martinovog i Klare r. Butorac (Krmpote, 1870 – Donji Zagon, 27. 6. 1956); supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 2. 1894 – Donji Zagon, 13. 8. 1981), Ivanova.

Zidar, kao i njegova braća **Mate** (6. 9. 1903 – 30. 1. 1988) i **Grgur** (1899 – 1983). Radio je u Novom i drugdje. Talijani su ga 22. 5. 1942, kao i brata Matu u ožujku 1942., uhitili i odveli u koncentracijski logor.

Veza: 44, 3, 54, 41, 56, 24, 52, 38, 53

28.

BARIČEVIĆ, IVAN (Donji Zagon, 31. 8. 1865 – Zagreb, 1913), sin Nikole Lovrinog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 14. 12. 1826); supruga Barbara r. Marijašević (Novi, 14. 12. 1863), Josipova.

Zidar. S bratom **Filipom** doselio se u Novi. Tu se oženio i radio, zatim je otišao u USA gdje je radio u rudniku, a na povratku je umro u Zagrebu. Njegovi novljanski potomci su **Baričevići - Pržice**.

Veza: 15, 23, 5, 67, 30, 4, 61, 22, 42

29.

BARIČEVIĆ, IVANA - Gacina (Novi, 21. 8. 1958), kći Mate Grginog.

Pogonska inženjerka tekstilnog smjera. Radila je u tvornici *Neda* u Senju. Otac **Mate** (Donji Zagon, 31. 10. 1931) je kao profesionalni vozač radio u GP *Asfalt* u Rijeci.

Veza: 19

30.

BARIČEVIĆ, IVICA (Kopar, 30. 4. 1961), sin Nikole Ivanovog (*Pržice*) i Bosiljke r. Mikulandra (Šibenik, 1928.).

Geometar; završio je srednju geodetsku školu u Zagrebu. Obrtnik je, vlasnik tvrtke *Geo-projekt* u Crikvenici. Borac Domovinskog rata.

Veza: 67, 20, 5, 28, 4

31.

BARIČEVIĆ, JAKOV (*Dudo*) – Rošin (Donji Zagon, 2. 5. 1937), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve; supruga Tereza Matejka r. Jovanović – Matijina (Donji Zagon, 11. 10. 1937), Josipova.

Automehaničar i profesionalni vozač; završio je zanat u ŠUP-u u Novom i u prometnoj tehničkoj školi. Radio je u DIP-u, a 1959 - 91. u Šumariji Novi.

Veza: 8, 71, 36, 78, 89, 49, 80, 94, 79

32.

BARIČEVIĆ, JOSIP – Jačin (Donji Zagon, 18. 3. 1920 – Rijeka, 25. 5. 1946), sin Jakova Kazimirovog i Antice r. Baričević (Donji Zagon, 29. 8. 1893); supruga Tizijana r. Suzanić (Kostrena, 29. 1. 1925).

Završio je građansku školu u Novom. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942; sekretar KK SKOJ-a i član KK KPH za Kotar Novi, zatim pročelnik u Upravnom odjelu kotarskog NOO-a za Hrvatsko primorje, te voditelj poslova Odsjeka narodne sigurnosti u Odjelu unutrašnjih poslova Primorsko-goranskog okruga. Otac, majka i djed, te sestre **Anica** i **Jele** bili su u talijanskom logoru od 22. 5. 1942.

Veza: 73, Hukelj

33.

BARIČEVIĆ, JOSIP (Novi, 14. 1. 1946 – Zagreb, 2. 1. 1994), sin Mate Hilarijevog i Jelke r. Jovanović – Larinkine (Donji Zagon, 18. 2. 1920 – Zagreb, 30. 5. 2004), Ivanove.

Diplomirani ekonomist i diplomirani inženjer prometa; u Zagrebu je završio Ekonomski, a zatim i Prometni fakultet. Radio je u INA-i u Zagrebu.

Veza: 55, 17, 18, 46, 16

34.

BARIČEVIĆ, JOSIP – Lukin (Donji Zagon, 25. 4. 1927 – Zagreb, 5. 8. 1993), sin Nikole Luke Josipovog i Marije r. Jovanović – Bućanove (Donji Zagon, 1. 10. 1899 – Donji Zagon, 25. 2. 1967), Josipove; supruga Zorislava (*Zorica*) r. Kos (Prelog, 3. 10. 1940), Mirkova.

Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji i pri Štabu IV. armije JNA. U Fužinama, gdje je radio u tunelu *Lič*, Talijani su ga uhitili i zatvorili, od kolovoza do studenog 1942. Bio je poručnik JNA, a nakon rata radio je u službama unutarnjih

poslova (milicija) u Čakovcu. U Novom je bio poznat kao strastveni ribar. Očevo ime se bilježilo kao **Nikola** ili **Luka**. Pokopan u Novom.

Veza: 62, 72, 75, 65, 9, 12, 91, 85, 93, 11, 50, 84, 70, 60, 35, 76, 43, 7, 92

35.

BARIČEVIĆ, JOSIP – S Kolišta (Donji Zagon, 15. 4. 1934), sin Petra Josipovog i Pauline r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 1. 1912 – Novi, 9. 3. 1996), Tomine.

Alatničar. Radio je u tvornici plastične stolarije u Ledenicama.

Veza: 75, 62, 72, 65, 76, 81, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 43, 7, 92

36.

BARIČEVIĆ, JOSIP – Rošin (Donji Zagon, 19. 10. 1926 – Crikvenica, 3. 4. 1990), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve; supruga Renata r. Car (Crikvenica, 1931), nastavnica.

Učitelj razredne nastave; završio je Učiteljsku školu u Rijeci. Radio je u ustanovama za zaštitu djece u Crikvenici, gdje mu je i supruga bila nastavnica. Talijani su ga uhitili 22. 5. 1942. i odveli u talijanski koncentracijski logor.

Veza: 83, 71, 78, 89, 49, 31, 94, 79, 80

37.

BARIČEVIĆ, **JOSIP** (Donji Zagon, 20. 1. 1912 – Donji Zagon, 23. 9. 1983), sin Tome Matinog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 10. 1878 – Donji Zagon, 13. 6. 1918), Stipanove, prve očeve supruge; supruga Antica r. Jovanović – Sirinka (Donji Zagon, 6. 3. 1912 – Donji Zagon, 6. 11. 2003), Ivanova.

Zidar. Radio je u Šumariji Novi do umirovljenja.

Veza: 2, 14, 58, 74, 86, 66, 59, 87, 39, 25, 57, 17, 55, 19

38.

BARIČEVIĆ, JURAJ – Iz Klanca (Donji Zagon, 10. 6. 1901 – Donji Zagon, 13. 3. 1981), sin Ivana Martinovog i Ane r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 5. 1859 – Donji Zagon, 26. 10. 1934); neoženjen.

Zidar. Sudionik NOB-a od kolovoza 1942. u 1. i 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, potom u Komandi Primorsko-goranskog područja u šumi; po oslobođenju predsjednik je Poljoprivredne zadruge u Novom. Član Narodne čitaonice u Novom od 13. 1. 1929. Braća **Matij** (6. 10. 1886 – 30. 10. 1946) i **Ivan** (12. 5. 1889 – 1934) umrla su u USA, gdje su bili na radu.

Veza: 44, 3, 27, 41, 53

39.

BARIČEVIĆ, JURAJ – Đekov (Donji Zagon, 1. 7. 1923 – Novi, 9. 8. 1988), sin Jakova Matinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 3. 7. 1881 – Donji Zagon, 18. 10. 1960); supruga Justina r. Šperanza (1930 – Novi, 7. 1. 2008); kćerka **Jadranka**, udata Križanec (Osijek 31.7.1953).

Nositelj Partizanske spomenice 1941., obavještajni oficir bataljona u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Teže je ranjen u borbi kod Bribira u rujnu 1944., bio je 50%-tni ratni

invalid. Nakon rata školovan u JNA u Karlovcu za inženjera mostogradnje i cestogradnje, i stekao zvanje inžinjera cestogradnje. Vodio je radove na cesti za Jahorinu i dionice autoputa Okučani – Novska. Kao hrvatski kadar morao otići iz JNA 1956. Radio je u Općini Novi i kao referent u Općini Crikvenica, a izgradio je prvu poslijeratnu obiteljsku kuću u naselju Pod sv. Mikulj.

Veza: 25, 57, 14, 37, 58, 74, 17, 55, Križanec 1, 3, 2

40.

BARIČEVIĆ, JURAJ (Donji Zagon, 24. 11. 1904 – Münster, 16. 8. 1944), sin Kanuta Stipanovog i Marije r. Rubčić – Sučeve (Donji Zagon, 27. 5. 1869 – Donji Zagon, 26. 2. 1941), Jurjeve. Brat joj je bio Ive zvani *Did Kujica*.

Pali borac NOR-a. Zidar. Sudionik NOB-a od 1943; borac u Komandi Primorsko-goranskog područja gdje je i zarobljen u veljači 1944. prigodom napada njemačkog trupa na komandu na vrhu Male Gore, sjeverno od Bulića, te odveden u njemački koncentracijski logor u Münsteru, gdje je poginuo u savezničkom bombardiranju.

Veza: 82, 77, 1, 47, 83, 62, 72, 75, 65

41.

BARIČEVIĆ, JURAJ – Kralin (Donji Zagon, 22. 5. 1909 – Donji Zagon, 24. 9. 1989), sin Mate Martinovog i Klare r. Butorac (Krmpote, 1870 – Donji Zagon, 27. 6. 1956).

Zidar. Sudionik NOB-a od 1942., borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, sudionik marša te brigade preko Matić poljane 19 - 20. veljače 1944., kad se 26 partizana smrznulo u snijegu prelazeći iz Like u Gorski kotar.

Veza: 44, 3, 54, 27, 19, 52, 56, 24, 38, 53

42.

BARIČEVIĆ, JURAJ (Donji Zagon, 20. 4. 1902 – Beograd, 22. 3. 1977), sin Mate Nikolinog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 26. 6. 1872 – Donji Zagon, 26. 3. 1904), Josipove, prve očeve supruge.

Građevinski poduzetnik i palir. Radio je u Crnoj Gori na građevinama. Djed **Nikola Lovrin** (4. 9. 1822 – 12. 3. 1899) s djecom je došao u Novi. Potomak sina **Ivana** (1865) nosi nadimak **Pržica**.

Veza: 15, 28, 61, 22, 23

43.

BARIČEVIĆ, JURAJ – S Kolišta, Milajsov (Donji Zagon, 2. 1. 1941 – Rijeka, 7. 6. 2004), sin Milana Josipovog i Anice r. Deranja (Donji Zagon, 5. 2. 1915 – Donji Zagon, 18. 11. 1985).

Automehaničar i profesionalni vozač. Radio je cijeli radni vijek u GP *Primorje*, Rijeka.

Veza: 65, 62, 72, 75, 7, 92, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 35, 76

44.

BARIČEVIĆ, **JURE – Iz Klanca** (Donji Zagon, 17. 4. 1870 – Novi, 9. 8. 1891), sin Martina Lovrinog i Lucije r. Jovanović (Donji Zagon, 25. 11. 1829 – Donji Zagon, 12. 1. 1900).

Najmlađi od četvero braće; u 21. godini života utopio se u moru u Novom, jer nije znao plivati. Braća su mu **Ivan** (11. 8. 1854 – 11. 8. 1925), **Mate** (8. 2. 1858 – 1947), suprug Klare i **Andrija** (29. 11. 1867).

Veza: 3, 53, 54, 27, 41, 38

45.

BARIČEVIĆ, KATARINA (*Kate*) r. Krišković – **Kurinica**, **Ružika** (Novi, 18. 10. 1874 – Novi, 10. 8. 1949), kći Petra i Vicke r. Sokolić (Novi, 7. 10. 1842 – Novi, 22. 3. 1930); suprug Augustin (Kure) (Donji Zagon, 27. 8. 1870), sin Josipa Antonovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 12. 1830), Antonove.

Općinska babica u Novom.

46.

BARIČEVIĆ, LOVRO (Osijek, 15. 3. 1948), sin Mate Hilarijevog i Jelke r. Jovanović – Larinkine (Donji Zagon, 18. 2. 1920 – Zagreb, 30. 5. 2004), Ivanove.

Diplomirani pravnik; završio je studij na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Mirovinskom osiguranju Republike Hrvatske u Zagrebu, gdje je bio načelnik, a poslije infarkta savjetnik.

Veza: 55, 17, 18, 33, 16

47.

BARIČEVIĆ, LUCIJA r. Jovanović (Donji Zagon, 16. 2. 1893 – Novi, 15. 10. 1917); suprug Paval (Donji Zagon, 4. 1. 1892 – Amerika, ?), sin Grge (Bokonja), Stipanovog.

Utopila se u moru u Novom u dvadeset i petoj godini života, jer nije znala plivati; ostavila je iza sebe sina **Grgu** (12. 6. 1912). Suprug joj je bio na radu u Americi gdje se s obitelji odselio i njegov brat **Joso** (Donji Zagon, 1884).

Veza: 83, 40, 62, 72, 75, 65, 82, 77, 1

48.

BARIČEVIĆ, MARIJA r. Jovanović (Donji Zagon, 15. 11. 1894 – Donji Zagon, 1958), kći Nikole Lovrinog; suprug Nikola (Donji Zagon, 2. 9. 1883 – Zagreb, 9. 9. 1944), sin Lovre Nikolinog.

Žrtva fašističkog terora; izgubila je vid 17. 7. 1943. na cesti Novi – Ogulin kod Sv. Antona, kad je sa skupinom žena i omladinki prenosila sol u Zagon i nagazila na talijansku minu. Suprug joj je umro od posljedica boravka u talijanskim logorima, a sin **Mijat** poginuo je kao partizan 31. 12. 1943. godine.

Veza: 68, 63, 64

49.

BARIČEVIĆ, MARIJAN – Rošin (Donji Zagon, 6. 1. 1935 – Donji Zagon, 21. 4. 2016), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve.

Strojobravar. Cijeli radni vijek radio je u DIP-u Novi.

Veza: 83, 71, 36, 78, 89, 31, 80, 94, 79

50.

BARIČEVIĆ, MARINA – Lukina (Zagreb, 31. 12. 1951), kći Božidara Nikolinog (Nikola Luka) i Jelke r. Kauzlarić (Fužine, 17. 8. 1926 – Zagreb, 1. 3. 1985).

Likovna kritičarka: diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Urednica na Radio Zagrebu i ravnateljica Fundacije *Ivan Meštrović* od 1991. u Zagrebu, Splitu i Otavicama.

Veza: 9, 12, 34, 91, 93, 11, 85

51.

BARIČEVIĆ, MARINKO (Rijeka, 24. 10. 1968), sin Branka Martinovog (Mali) i Lucije r. Mataija (Ledenice, 1948 – 1997).

Prometni policajac i bravar; zanat je izučio u ŠUP-u u Senju, a zatim je završio i policijsku školu u Puli. Radio u Policijskoj upravi u Crikvenici od 1989., poslije u vlastitom obrtu. Borac Domovinskog rata 1991 - 95. godine.

Veza: 10, 26, 53, 3

52.

BARIČEVIĆ, MARKO – Kralin (Donji Zagon, 11. 8. 1931 – Donji Zagon, 30. 6. 2005), sin Martina Matinog i Zore r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 11. 1892 – Donji Zagon, 31. 10. 1957), druge očeve supruge; supruga Marija r. Jovanović – Zvonkova (Donji Zagon, 12. 7. 1935), Antonova; kćerka **Mirjana** (1955), udana Jovanović – Rivinar, sinovi **Zoran** (1956) i **Zdravko** (1960).

Ugostiteljski djelatnik. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom 1964 - 90., najprije kao skladištar, a od 1977. kao rukovoditelj skladišta.

Veza: 54, 27, 41, 90, 88, 56, 24

53.

BARIČEVIĆ, MARTIN (*Mali*) (Donji Zagon, 11. 11. 1903 – Donji Zagon, 9. 2. 1979), sin Andrije Martinovog i Marije r. Deranja (Donji Zagon, 26. 3. 1877 – Donji Zagon, 27. 5. 1907); supruga Lucija r. Deranja (Donji Zagon, 11. 1. 1905 – Donji Zagon, 15. 12. 1967), Mijina.

Kamenorezac. Slovio je kao vrsni klesarski majstor.

Veza: 3, 44, 26, 10, 51, 38, 54, 27, 41

54.

BARIČEVIĆ, MARTIN – Kralin (Donji Zagon, 2. 9. 1894 – Donji Zagon, 13. 4. 1955), sin Mate Martinovog i Klare r. Butorac (Krmpote, 1870 – Donji Zagon, 27. 6. 1956); prva supruga Marija r. Baričević (Donji Zagon, 23. 12. 1894 – Donji Zagon, 4. 4. 1927), Ćirilova, druga Zora r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 11. 1892 – Donji Zagon, 31. 10. 1957).

Miner. Zbog suradnje s NOB-om Talijani su ga uhitili i internirali u talijanski koncentracijski logor 4. 6. 1942.

Veza: 44, 3, 27, 41, 52, 90, 88, 56, 24, 38, 53

55.

BARIČEVIĆ, MATE (Donji Zagon, 30. 10. 1914), sin Hilarija Matinog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 11. 1885 – 13. 7. 1970), Josipove, druge očeve supruge; supruga Jelka r. Jovanović – Larinkina (Donji Zagon, 18. 2. 1920 – Zagreb, 30. 5. 2004), kći Ivana i Marije r. Rubčić – Larinke, kćeri Mije – Sučeva, Josinog; sinovi **Grga** (1942 - 1943), **Josip** (1946), **Lovro** (1948) i **Goran** (1952).

Potpukovnik JNA. Sudionik NOB-a od 19. 3. 1942. u 13. primorsko-goranskoj diviziji, komandant 2. bataljuna, potom u tenkovskoj diviziji 1. tenkovske armije. Pet je puta bio ranjavan. Otac i majka bili su u talijanskom koncentracijskom logoru, od ožujka 1942., kao i sestra **Kata**, te supruga Jelka s prvim sinom **Grgom**.

Veza: 17, 18, 33, 46, 16, 14, 37, 58, 74, 39, 25, 57, 19

56.

BARIČEVIĆ, MATE – Gojkić, **Kralin** (Donji Zagon, 3. 1. 1924 – 31. 12. 1943), sin Ivana Matinog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 2. 1894 – Donji Zagon, 13. 8. 1981), Ivanove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. u 1. bataljonu 6. brigade pete Operativne zone Hrvatske, poslije u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Teško ranjen u nogu 23. 1. 1943., na početku IV. ofenzive u borbama u Veljunu (Slunj), evakuiran je putem Ličko Petrovo Selo – Prekaje, a poginuo je (nestao) u jednom od ranjeničkih ešalona na Neretvi ili Sutjesci.

Veza: 27, 54, 41, 38, 24, 52

57.

BARIČEVIĆ, MATIJA – Đekov (Donji Zagon, 23. 12. 1907 – Donji Zagon, 13. 10. 1989), sin Jakova Matijinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 3. 7. 1881 – Donji Zagon, 18. 10. 1960); supruga Mare r. Baričević (Donji Zagon, 19. 4. 1905 – Donji Zagon, 10. 2. 1982), Grgina.

Zidar. Talijani su ga uhitili u ožujku 1942. i odveli u koncentracijski logor u Bakru, u Italiju (Renicca). Dana 9. 9. 1943. prešao je u talijanske partizane, a zatim je borac NOR-a u Crnogorskom partizanskom bataljunu u Veneciji, odakle prelazi na Vis u 26. diviziju i najzad u 13. primorsko-goransku diviziju.

Veza: 39, 25, 14, 37, 58, 74, 17, 55

58.

BARIČEVIĆ, MATE (*Lolo*) (Donji Zagon, 31. 7. 1905 – Donji Zagon, 18. 4. 1976), sin Tome Matinog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 10. 1878 – Donji Zagon, 13. 6. 1918), Stipanove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 17. 6. 1897 – Donji Zagon, 19. 5. 1979).

Radnik – miner. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943., borac u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, od siječnja 1944. do 15. 5. 1945. u 2. brigadi 35. ličke divizije.

Veza: 2, 14, 37, 74, 66, 86, 59, 87, 39, 25, 57, 17, 55

59.

BARIČEVIĆ, MATE (Donji Zagon, 1. 8. 1938), sin Tome Tominog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 28. 10. 1903), Matine.

Soboslikar i ličilac. Radio je u Novom: u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u KP *Ivanj* (1. 2. 1964 - 30. 9. 1966), zatim u DIP-u Novi.

Veza: 14, 37, 58, 74, 2, 66, 86, 87, 13

60.

BARIČEVIĆ, MATEJ (Donji Zagon, 22. 6. 1927 – Novi, 22. 11. 2008), sin Mate Josipovog i Mare r. Jovanović (Donji Zagon, 17. 6. 1897 – Novi, 19. 5. 1979), Nikoline; supruga Vjera r. Baričević (Donji Zagon 31. 10. 1932 – Novi, 27. 8. 1998), kći Ivana – Gojkića.

Trgovac, poslovođa; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio u trgovinama *Trgoprometa / Jadrankomerca* u Novom i u Crikvenici. Sudionik NOB-a od 22. 6. 1942.

Veza: 62, 72, 75, 65, 70, 69, 84, 9, 12, 34, 91, 35, 76, 43, 7, 92

61.

BARIČEVIĆ, MATIJ (Novi, 1. 10. 1905 – Novi, 7. 8. 1971), sin Filpa Nikolinog i Katarine r. Piškulić – Anjike (Novi, 10. 11. 1872 – Novi, 8. 11. 1958), Matijeve, druge očeve supruge; supruga Ruža r. Janišek, vjenčani 1933. u Sarajevu.

Građevinski poslovođa u Novom. Otac mu se s obitelji doselio u Novi.

Veza: 15, 28, 22, 23, 5, 42

62.

BARIČEVIĆ, MATO - Šototajer (Donji Zagon, 7. 4. 1895 – Cerrilos, Argentina, 30. 3. 1962), sin Josipa Stipanovog i Ante r. Baričević (Donji Zagon, 1. 6. 1871 – Donji Zagon, 22. 3. 1927); supruga Mara r. Jovanović (Donji Zagon, 17. 6. 1897 – Novi, 19. 5. 1979), Nikolina.

Kamenoklesar. Radio je u Novom, a 1928. odlazi u Argentinu gdje je, prema kazivanju povratnika, isklesao puno kamenih spomenika. Kći mu je **Milka** (Donji Zagon, 17. 9. 1924), udana za Ivana Krišković a – Zuglića (Novi, 6. 6. 1910).

Veza: 72, 75, 65, 70, 60, 69, 84, 9, 12, 34, 35, 76, 43, 7, 92, 83, 47, 40, 82, 77, 1

63.

BARIČEVIĆ, MIHA (Donji Zagon, 26. 9. 1876 – Bakar, 15. 10. 1943), sin Lovre Nikolinog i Mare r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 7. 1845 – Donji Zagon, 10. 7. 1904); supruga Kata r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 8. 1883 – Donji Zagon, 28. 4. 1954).

Žrtva fašističkog terora. Zidar. Radio je i u Australiji. Uhićen je 1942., nakon partizanskog napada na talijansku vojsku kod Sv. Antona na Ogulinskoj cesti, a 4. 6. 1942. odveden u talijanski koncentracijski logor u Bakru, gdje je umro od posljedica zlostavljanja.

Veza: 68, 48, 64

64.

BARIČEVIĆ, MIJAT (*Mijo*) (Donji Zagon, 5. 8. 1924 – 31. 12. 1943), sin Nikole Lovrinog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 15. 11. 1894 – Donji Zagon, 1958), Nikoline, druge očeve supruge.

Radnik. Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. u 1. bataljunu 6. brigade pete Operativne zone Hrvatske, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nakon

teškog ranjavanja u nogu 23. 1. 1943. u Veljunu, na početku IV. njemačke ofenzive, evakuiran je s ostalim ranjenicima, a nestao u ešalonu ranjenika na Neretvi ili Sutjesci.

Veza: 68, 48, 63

65.

BARIČEVIĆ, MILAN - Milajsov, S Kolišta (Donji Zagon, 4. 2. 1912 – Novi, 1. 2. 1986), sin Josipa Stipanovog i Ante r. Baričević (Donji Zagon, 1. 6. 1871 – Donji Zagon, 22. 3. 1927); supruga Anica r. Deranja (Donji Zagon, 5. 2. 1915 – Novi, 18. 11. 1985), kći Jurja – Mamule.

Zidar. Talijani su ga uhitili 22. 6. 1942. i odveli u talijanski koncentracijski logor u Bakru, a kada je u rujnu 1942. pušten, otišao je u Podravinu. Nakon rata dvadeset je godina radio u Šumariji Novi. Pokopan u Donjem Zagonu, kao i supruga.

Veza: 62, 72, 75, 43, 7, 92, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 35, 76, 83, 47, 40, 82, 77, 1

66.

BARIČEVIĆ, MILJENKO (*Mišo*) (Donji Zagon, 7. 6. 1947), sin Fabijana Tominog i Filipine r. Jovanović (Donji Zagon, 28. 9. 1918 – Donji Zagon, 18. 2. 1991), kćeri Mihe (Mile) – Javora; supruga Ivanka r. Butorac (Krmpote, 9. 2. 1949), Antonova.

Konobar; završio je ugostiteljsku školu. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom i u hotelu *Varaždin* u Selcu. Od 1980. je obrtnik, drži gostionicu u Zagonu.

Veza: 14, 37, 58, 74, 2, 21, 86, 59, 87

67.

BARIČEVIĆ, NIKOLA – Pržičin (Novi, 23. 11. 1930 – Pula, 25. 3. 1995), sin Ivana (Pržica) Ivanovog (Nikolin) i Anke r. Piškulić – Anjike (Novi, 5. 4. 1908 – Novi, 20. 11. 2002), Lovrine; supruga Bosiljka r. Mikulandra (Šibenik, 1937).

Pogonski inženjer elektrotehnike; srednju tehničku školu završio je u Rijeci, a prvi stupanj Elektrotehničkog fakulteta u Mariboru. Radio je u *Elektroistri* u Puli. Pokopan u Novom.

Veza: 23, 5, 28, 30, 4

68.

BARIČEVIĆ, NIKOLA (Donji Zagon, 2. 9. 1883 – Zagreb, 9. 9. 1944), sin Lovre Nikolinog i Mare r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 7. 1845 – Donji Zagon, 10. 7. 1904); prva supruga Anta r. Baričević (Donji Zagon, 6. 9. 1888 – Donji Zagon, 18. 10. 1918), druga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 15. 11. 1894 – Donji Zagon, 1958), Nikolina.

Zidar. Žrtva fašističkog terora. Talijani su ga uhitili 4. 6. 1942. i internirali u talijanski koncentracijski logor u Bakru do prosinca 1942. Kad je 1943. posjetio u bolnici u Zagrebu teško ranjenu suprugu, koja je od nagazne mine izgubila vid i tamo bila na liječenju, umro je, vjerojatno od infarkta.

Veza: 63, 48, 64

69.

BARIČEVIĆ, NIKOLA (*Nino*) (Novi, 4. 6. 1951), sin Mateja Matinog i Vjere r. Baričević – Kraline (Donji Zagon, 31. 10. 1932 – Novi, 27. 8. 1998), kćeri Ivana - Gojkića; supruga

Tatjana r. Jovanović (Novi, 30. 8. 1960), kći Marka – Bokule; sinovi **Marjan** (Rijeka, 4. 9. 1981) i (blizanci) **Davor** i **Goran** (Rijeka, 22. 11. 1986).

Rafinerijski operater, završio je srednju tehničku školu, petrokemijsko-industrijski smjer, u Rijeci. Radio u Rafineriji INA-e Rijeka, u Urinju i na crpnoj stanici INA-e u Novom. Nogometaš NK *Vinodol*. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 60, 70, 62, Brakuza

70.

BARIČEVIĆ, NIKOLA (Donji Zagon, 29. 1. 1922 – Gomirje, 30. 4. 1943), sin Mate – Šototajera, Josipovog i Mare r. Jovanović (Donji Zagon, 17. 6. 1897 – Novi, 19. 5. 1979), Nikoline.

Radnik. Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942., borac u 1. bataljunu 14. brigade pete Operativne zone Hrvatske i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je za partizanskog napada na vlak s talijanskom vojskom, kod Gomirja na željezničkoj pruzi Sušak – Zagreb. Pokopan u Jasenku.

Veza: 62, 72, 75, 65, 60, 69, 84, 9, 12, 34, 35, 76, 43, 7, 92

71.

BARIČEVIĆ, NIKOLA – Rošin (Donji Zagon, 24. 10. 1922 – Donji Zagon, 24. 9. 2005), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve; supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 8. 1922), kći Jurja Markovog; sin **Radovan** (1950) i kćerka **Radojka** (1953), udana Frank, poslije Matošić.

Ugostiteljski djelatnik i kipar samouk. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942., borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji i u 1. brigadi 43. istarske divizije. Nijemci su ga zarobili 3. 10. 1943., pri prelazu jedinice iz Istre u Gorski kotar, završio je u njemačkim koncentracijskim logorima Dachau, Alach, Storzberg, Offenburg i Tirol, ali je preživio. Poslije rata radio je u novljanskom ugostiteljstvu. Sudjelovao je svojim kiparskim radovima u kamenu na nekoliko izložbi; izlagao i u Novom. Kćerka Radojka s prvim suprugom Mladenom Frankom iz Bribira ima kćerku **Melitu** (Rijeka, 23. 10. 1973), a s drugim suprugom Brankom Matošićem (1934) sina **Branka** (Rijeka, 23. 10. 1984).

Veza: 83, 36, 78, 89, 49, 31, 80, 94, 79

72.

BARIČEVIĆ, PAVAO – S Kolišta (Donji Zagon, 7. 6. 1904 – Vrapče, 30. 5. 1938), sin Josipa Stipanovog i Ante (Donji Zagon, 1. 6. 1871 – Donji Zagon, 23. 3. 1927).

Zbog psihičkog poremećaja upućen u bolnicu u Vrapče, gdje je i umro.

Veza: 62, 75, 65, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 35, 76, 43, 7, 92, 83, 47, 40, 82, 77, 1

73.

BARIČEVIĆ, PAVAO (Donji Zagon, 9. 1. 1908 – Zagreb, 4. 7. 1988), sin Kazimira Jakovljevog i Kate r. Jovanović (Donji Zagon, 29. 10. 1874 – Donji Zagon, 6. 9. 1943); supruga Lucija r. Jovanović – Markovičina (Donji Zagon, 5. 6. 1919), Jurjeva.

Zidar. Radio je u Novom i Koprivnici gdje su mu se rodila djeca **Kazimir** i **Anka**.

Veza: 32, Hukelj

74.

BARIČEVIĆ, PAVAO – Barabica (Donji Zagon, 30. 4. 1914 – Rijeka, 3. 11. 2004), sin Tome Matinog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 10. 1878 – Donji Zagon, 13. 6. 1918), Stipanove, prve očeve supruge; supruga Anđelka r. Keko.

Ugostiteljski djelatnik. Talijani su ga uhitili, pa je 18. 11.1941 - 25. 3. 1942. bio zatvoren. Sudionik NOB-a od 12. 4. 1942., partizanski borac u 13. primorsko-goranskoj i u 35. ličkoj diviziji. Nakon rata jedno je vrijeme bio i kurir u vojnom sudu u Sušaku. Radio je u HTP-u *Lišanj* kao konobar u gostionici *Novi*.

Veza: 2, 14, 37, 58, 87, 66, 86, 59, 39, 25, 57, 17, 55

75.

BARIČEVIĆ, PETAR – S Kolišta (Donji Zagon, 27. 6. 1909 – Novi, 15. 10. 1991), sin Josipa Stipanovog i Ante r. Baričević (Donji Zagon, 1. 6. 1871 – Donji Zagon, 23. 3. 1927); supruga Paulina r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 1. 1912 – Novi, 9. 3. 1996), Tomina.

Zidar i kamenoklesar. Sekretar je prve partijske ćelije u Donjem Zagonu od 15. 12. 1941. i član prvog NOO-a u Donjem Zagonu. Talijani su ga uhitili 22. 5. 1942. i zatvorili u talijanski koncentracijski logor u Bakru, gdje je mučen.

Veza: 62, 72, 65, 35, 76, 81, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 43, 7, 92, 83, 47, 40, 82, 77, 1

76.

BARIČEVIĆ, PETAR (*Pepek*) – S Kolišta (Donji Zagon, 25. 4. 1941 – Novi, 31. 7. 2005), sin Petra Josipovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 1. 1912 – Novi, 9. 3. 1996), Tomine; supruga Anđelka r. Kalanj (Klenovica, 31. 8. 1943), kći Mihovila Milana.

Vodoinstalater; zanat izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u GP *Konstruktor* u Rijeci, potom u Libiji. Supruga je završila ugostiteljsku školu u Opatiji i do 1996. vodila gostionicu *Prisika* u vlastitoj kući u Novom.

Veza: 75, 62, 72, 65, 35, 81, 84, 70, 60, 9, 12, 34, 43, 7, 92

77.

BARIČEVIĆ, PETAR – Lizin (Donji Zagon, 19. 1. 1904 – Donji Zagon, 24. 1. 1983), sin Stipana Stipanovog i Elizabete (Liza) r. Jovanović (Donji Zagon, 27. 2. 1874 – Donji Zagon, 3. 2. 1926), Josipove; supruga Antica r. Jovanović (Donji Zagon, 13. 3. 1920), kći Ivana Tominog.

Zidar. Radio je u Novom, zatim u Podravini kamo je otišao u lipnju 1942., po talijanskom raseljavanju Zagona. Od travnja 1945. borio se u Karlovačkoj udarnoj brigadi u Pisarovini.

Veza: 1, 82, 40, 83, 62, 72, 75, 65, 47

78.

BARIČEVIĆ, PETAR - Rošin (Donji Zagon, 27. 6. 1932 – Novi, 2013), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve; supruga Mladenka r. Jovanović – Bućanova (Rankun, USA, 8. 2. 1931 – Novi, 29. 7. 1994), Antonova; sinovi **Željko** (1960) i **Predrag** (1962).

Građevinski poslovođa. Talijani su ga uhitili u ožujku 1942. i odveli u talijanski logor. Mirnodopski je vojni invalid; na odsluženju vojnog roka u JNA za vojne vježbe mina mu je raznijela desnu ruku.

Veza: 83, 71, 36, 89, 49, 31, 94, 79, 80

79.

BARIČEVIĆ, PREDRAG - Rošin (Novi, 10. 1. 1962 – 12. 11. 2010), sin Petra Stipanovog i Mladenke r. Jovanović – Bućanove (Rankun, USA, 8. 2. 1931 – Novi, 29. 7. 1994); supruga Nediljka (*Beba*) r. Zubčić; kći **Petra** (3. 1. 1990) i sin **Ivan** (30. 4. 1991)

Električar. Obrtnik; vlasnik staklarske radnje *Staklo* u Novom, Senjska cesta 9. Borac Domovinskog rata 1992 - 30. 4. 1994., i 30. 9. 1994 - 23. 8. 1995.

Veza: 78, 71, 36, 89, 49, 31, 83, 94, 80

80.

BARIČEVIĆ, RADOVAN – Rošin (Donji Zagon, 21. 5. 1950), sin Nikole Stipanovog (Nikolin) i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 8. 1922), kćeri Jurja Matinog; supruga Mirjana r. Martinčić (Bribir,); kćerka **Barbara** (21.12. 1973)

Automehaničar.Radio u Servisu za održavanje i popravak motornih pila u Povilama, pa u Novom, Ogulinska 11.

Veza: 71, 36, 78, 89, 49, 31, 83, 94, 79

81.

BARIČEVIĆ, RADOVAN (*Dado*) – S Kolišta (Bengazi, Libija, 25. 4. 1970), sin Petra Petrovog i Anđelke r. Kalanj (Klenovica, 31. 8. 1943), kćeri Mihovila; prva supruga Krunoslava r. Blašković (Rijeka, 22. 8. 1974), s kojom ima sinove **Matka** (Rijeka, 13. 7. 1999) i **Lovru** (Rijeka, 22. 12. 2000); od 2012. u vanbračnoj je zajednici s Anom Debelić r. Torić (Rijeka, 3. 4. 1978).

Elektrotehničar; završio je tehničku školu u Senju. Radio je kao vlasnik u trgovini dječje odjeće *Dea*, a od 1996. kao vlasnik gostionice *Prisika* u Novom, Kralja Zvonimira 17, koju je prije vodila majka. Deset godina radio je kao kamenoklesar u vlastitom obrtu *Pepek*, danas zaposlen u KTD Ivanj Novi Vinodolski. Pjevao u brojnim primorskim klapama, s klapom Vinčace iz Novog osvajao je brojne nagrade, a četiri puta su osvajali Zlatni štit s povjesnim grbom grada Omiša na Festivalu Dalmatinskih klapa u Omišu. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 76, 35, 75

82.

BARIČEVIĆ, STJEPAN – Ćirin (Donji Zagon, 1. 3. 1900 – Donji Zagon, 28. 6. 1942), sin Ćirila Stipanovog i Jelene r. Baričević (Donji Zagon, 29. 8. 1873 – Donji Zagon, 24. 2. 1944); supruga Lucija r. Baričević (Donji Zagon, 11. 10. 1899), kći Andrija Martinovog.

Žrtva fašističkog terora. Zidar i kamenorezac. Za prve Jugoslavije istaknuti je član sindikalnog pokreta. Od 1. 1. 1942. član je NOO-a Donji Zagon, nalazio se u novljansko-zagonjskom partizanskom logoru na području Krmlije. Sudionik NOB od veljače 1942; stjecajem okolnosti tragično je završio život. Supruga mu je bila teški invalid.

Veza: 68, 1, 40, 47, 83, 62, 2, 75, 65

83.

BARIČEVIĆ, STJEPAN - Roša (Donji Zagon, 12. 10. 1885 – Bakar, 17. 12. 1942), sin Nikole Stipanovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 19. 3. 1859 – Donji Zagon, 14. 7. 1922); supruga Marija r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeva.

Žrtva fašističkog terora. Zidar i vrsni kamenorezac. Talijani su ga uhitili 22. 5. 1942., kad je talijanska vojska opkolila Donji Zagon; zbog sina Nikole, koji je bio u partizanima, interniran je u talijanski koncentracijski logor u Bakru, gdje je umro od zlostavljanja i gladi. Otac **Nikola** (6. 12. 1859) vjerojatno je bio zidar i kamenoklesar, jer je radio na gradnji parlamenta u Budimpešti, gdje je i umro 21. 5. 1894.

Veza: 71, 36, 78, 89, 31, 49, 80, 94, 79, 47, 40, 82, 77, 1, 62, 72, 75, 65

84.

BARIČEVIĆ, STJEPAN – Stipšin (Donji Zagon, 11. 5. 1927 – Dramalj, 29. 7. 2005), sin Stipana Josipovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 17. 4. 1889 – Dramalj, 24. 10. 1979).

Kamenorezac. Zbog prikupljanja pomoći za NOP talijanski su ga vojnici uhitili u ožujku 1942. i završio je u talijanskom koncentracijskom logoru u Bakru. Nakon kapitulacije Italije sudionik je NOB-a, borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Premješten je na otok Vis, gdje je kao partizan završio školu za profesionalne vozače. Nakon rata radio je u ugostiteljskom poduzeću *Jadran* u Crikvenici. Njegov otac **Stipan** (14. 10. 1888 – 25. 2. 1953), zidar i kamenorezac, završio je u talijanskom koncentracijskom logoru, kao i brat mu **Josip** (Donji Zagon, 25. 3. 1921), koji je završio realnu gimnaziju.

Veza: 62, 72, 75, 65, 70, 60, 9, 12, 34, 91, 35, 76, 43, 7, 92

85.

BARIČEVIĆ, TAMARA (Rijeka, 15. 11. 1968), kći Josipa Nikolinog (Nikola Luka) i Zorislave (*Zorice*) r. Kos (Prelog, 3. 10. 1940), Mirkove; druga supruga Gorana Bare (Vinkovci, 1965), estradnog pjevača (rastavljena).

Profesorica likovnog odgoja; završila je srednju medicinsku školu za fizioterapeute u Rijeci, zatim Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Radila je kao honorarna novinarka u Zagrebu.

Veza: 34, 91, 9, 12, 93, 11, 50

86.

BARIČEVIĆ, TOMISLAV (Donji Zagon, 13. 8. 1950), sin Josipa Tominog i Antice r. Jovanović – Sirinke (Donji Zagon, 6. 3. 1912 – Donji Zagon, 6. 11. 2003), Ivanove.

Elektroinstalater. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Vijećnik je, predsjednik gradske organizacije HSS-a, bio je dogradonačelnik Novog 1997 - 2001. Borac Domovinskog rata 1991 - 92.

Veza: 37, 14, 58, 74, 2, 66, 59, 87

87.

BARIČEVIĆ, ZDENKO – Barabičin (Novi, 26. 2. 1953), sin Pavla i Anđelke r. Keko; supruga Darinka r. Dumičić.

Elektroinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u u Rijeci. Radio je u HTP-u *Lišanj* odnosno *Novi* u Novom 1978 - 96. Borac Domovinskog rata 1991 - 95., kao natporučnik HV-a.

Veza: 74, 14, 37, 58, 2, 66, 86, 59

88.

BARIČEVIĆ, ZDRAVKO – Kralin (Novi, 2. 12. 1960), sin Marka Martinovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 12. 7. 1935), kćeri Antona – Zvonka; supruga Tatijana r. Ribarić (Rab, 9. 6. 1965), Ivanova; kćerka **Valentina** (Rijeka, 22. 2. 1992) i sin **Patrik** (Rijeka, 15. 6. 1995).

Vodoinstalater; završio je srednju školu u Crikvenici. Radio (1979 – 93) u *Instalateru* u Crikvenici, od 20. 7. 1993. u GKTD Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 52, 54, 90, 20

89.

BARIČEVIĆ, ZLATAN STJEPAN – Rošin (Donji Zagon, 20. 9. 1929), sin Stipana Nikolinog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 23. 6. 1902 – Donji Zagon, 31. 10. 1983), Jakovljeve; supruga Zora r. Mataija (Mataija Draga, Ledenice, 14. 8. 1935), Stjepanova; kćerke **Gordana** (Novi, 1958), udana Dražić, i **Zlatka** (Novi, 1964), udana Butorac.

Gaterist - poslovođa u pilani u Brezama i u DIP-u u Novom (26. 6. 1956 - 20. 4. 1987).

Veza: 83, 71, 36, 78, 49, 31, 80, 94, 79, Dražić 21, Butorac 136

90.

BARIČEVIĆ, ZORAN – Kralin (Novi, 22. 8. 1956), sin Marka Martinovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 12. 7. 1935), kćeri Antona – Zvonka; supruga Ida r. Franko (Novi, 26. 1. 1961), Antonova; sinovi **Igor** (Rijeka, 2. 12. 1980) i **Sergej** (Rijeka, 19. 6. 1987).

Inženjer strojarstva, završio je prvi stupanj Strojarskog fakulteta u Rijeci. Radio je u *Brodogradilištu Kraljevica* i u *Instalateru* u Rijeci. Borac Domovinskog rata od 1991., natporučnik HV-a, zapovjednik satnije u 133. domobranskoj pukovniji HV-a i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 52, 54, 88, 20

91.

BARIČEVIĆ, ZORISLAVA (*Zorica*) r. Kos (Prelog, 3. 10. 1940), Mirkova; suprug Josip (Donji Zagon, 25. 4. 1927 – Zagreb, 5. 8. 1993), sin Nikole Luke Josipovog.

Učiteljica razredne nastave. Radila je u osnovnoj školi u Mihaljevcu, u Bateru 1962 - 72., potom u Osnovnoj školi *Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 34, 9, 12, 85, 93, 11, 50

92.

BARIČEVIĆ, ŽELJKA r. Kovač (Novi, 7. 7. 1952), kći Andrije i Blaženke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 3. 11. 1914 – Novi, 5. 12. 2005), Nikoline; suprug Anton – S Kolišta,

Milajsov (Novi, 21. 1. 1951), sin Milana Josipovog; kćerka **Ana** (Rijeka, 15. 4. 1979), udana Bartolović, i sin **Ante** (Rijeka, 29. 5. 1982).

Ugostiteljska djelatnica i bankovna činovnica; završila je je srednju Hoteljersku školu u Rovinju. Radila je kao recepcionarka u HTP-u *Lišanj*, potom u *Riječkoj banci* u Novom. Bila je članica i blagajnica Upravnog odbora Turističkog društva u Novom, od 1984. Kćerka Ana i suprug Mario Bartolović (Rijeka, 26. 7. 1980), Zdravkov, imaju sina **Filipa** (Rijeka, 29. 2. 2008) i kćerku **Klaru** (Zagreb, 15. 1. 2013).

Veza: 7, 43, 65, 62, 72, 75, Kovač 1, 2, 3, Ivandić

93.

BARIČEVIĆ, ŽELJKO – Lukin (Fužine, 7. 5. 1947), sin Božidara Nikolinog Lukinog i Jelke r. Kauzlarić (Fužine, 17. 8. 1926 – Zagreb, 1. 3. 1985); supruga Angelina r. Matica (Zagreb, 18. 10. 1942).

Pogonski inženjer građevinarstva; završio je Višu građevinarsku školu u Zagrebu, gdje je i radio. Suvlasnik je kuće na Kalvariji u Novom.

Veza: 9, 12, 34, 11, 50, 91, 85

94.

BARIČEVIĆ, ŽELJKO – Rošin (Novi, 18. 10. 1960), sin Petra Stipanovog i Mladenke r. Jovanović – Bućanove (Rankun, SAD, 8. 2. 1931 – Novi, 29. 7. 1994), Antonove; supruga Vesna r. Leković.

Kemijski tehničar; završio je tehničku školu, petrokemijsko-industrijski smjer, u Rijeci. Radio u INA-i. Najprije je radio na crpnoj postaji u Novom, pa u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1992 - 95.

Veza: 78, 71, 36, 89, 49, 31, 83, 79, 80

BARKIĐIJA, VERA r. Piškulić – **Anjika** (Novi, 5. 2. 1957), kći Boška – Perine, Anjića i Marije r. Anzulović (Novigrad, 1933), Božidarove; suprug Ivan. Prezime Barkiđija potječe iz okolice Dubrovnika.

Nastavnica hrvatskog jezika i bibliotekarstva: završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radi u Osnovnoj školi *Podmurvice* u Rijeci.

Veza: Piškulić 29, Polić

BARRAQUER, MARINKA r. Kargačin – **Belika** – v. pod **Kargačin, Marinka**.

BATISTIĆ, RUĐERKA r. Šijaković (Rijeka, 2. 1. 1950), kći Rudolfa i Nevenke Bulić r. Piškulić – Bracinke (Novi, 15. 8. 1921 – Zagreb, 6. 2. 2001), Milutinove.

Profesorica povijesti umjetnosti i talijanskog jezika; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu (povijest umjetnosti). Radi u hrvatskim dopunskim školama u Njemačkoj.

Veza: Bulić 2, 1, Piškulić 148

BAZNIK, MARIJA (*Maruška*) r. Krišković – v. 87. **KRIŠKOVIĆ, MARIJA**, udana Baznik.

1.

BAŽOK, DARIJA (Rijeka, 3. 6. 1987), kći Želimira i Tatjane r. Mataija (Novi, 7. 11. 1961), Milanove.

Magistra etnologije i kulturne antropologije i edukacije filozofije; završila je opću gimnaziju u Crikvenici, te etnologiju i kulturnu antropologiju te filozofiju na Sveučilištu u Zadru. Završila stručno usavršavanje od godinu dana na mjestu kustosa u Narodnom muzeju i galeriji Novi Vinodolski (2016) i od tada je zaposlena u muzeju.

Veza: 6, 3, 4, 5, 2

2.

BAŽOK, DAVOR (Rijeka, 28. 12. 1984), sin Želimira i Tatjane r. Mataija (Novi, 7. 11. 1961), Milanove; supruga Dražena r. Mudrovčić (Rijeka, 24. 03. 1983); kćerka **Manuela** (Rijeka, 17. 11. 2018)

Vodoinstalater: završio srednju školu u Crikvenici, smjer vodoinstalater. Radi od 2004. u GKTD Vodovod Žrnovnica Novi Vinodolski, sada: VIO Žrnovnica Crikvenica Vinodol d.o.o. Novi Vinodolski.

Veza: 6, 3, 4, 5, 1, Mudrovčić 79

3.

BAŽOK, JOSIP (***Joža***) (Mala Pisanica, 26. 2. 1929 – Novi, 27. 1. 2015), Josipov; supruga Margareta r. Sotošek (Novi, 13. 7. 1938 – Novi, 19. 3. 2016), Stankova; sinovi **Želimir** (1957) i **Velimir** (1970).

Krojač. U Novi je došao 1949. Radio je u *Krojačkoj zadruzi* do 1953., imao je obrt do 1958., 1959 - 77. rukovoditelj je skladišta HTP-a *Lišanj*, zatim radi u bolnici u Kraljevici, do 1992. Sašio je više od četrdeset novljanskih muških narodnih nošnji.

Veza: 4, 6, 5, 1, 2, Sotošek

4.

BAŽOK, MARGARETA r. Sotošek (Novi, 13. 7. 1938 – Novi, 19. 3. 2016), kći Stanka i Hildegarde r. Mrzljak – Trpiježinke, Merikanke (Novi, 13. 1. 1910 – Novi, 13. 8. 1984), Bogoslavove; suprug Josip (26. 2. 1929 – Novi, 27. 1. 2015), Josipov; sinovi **Želimir** (1957) i **Velimir** (1970).

Financijska knjigovotkinja. Radila je u Zanatskom poduzeću *Radinje*, 1961 - 84. u KP *Ivanj* u Novom, gdje je bila i šefica knjigovodstva.

Veza: 3, 6, 5, 1, 2, Sotošek

5.

BAŽOK, VELIMIR (Rijeka, 8. 12. 1970 – 1. 2. 1996), sin Josipa i Margarete r. Sotošek (Novi, 13. 7. 1938), Stankove.

Strojarski tehničar; završio je srednju školu u Crikvenici. Sudionik Domovinskog rata od 23. 12. 1991. Završio je školu protudiverzantske zaštite i tečaj za pirotehničara. Bio je narednik HV-a i djelatnik specijalne policije. Sudjelovao je u akcijama Maslenica i Medački džep. Poginuo kao pirotehničar. Nositelj Spomenice Domovinskog rata, odlikovanja *Bljesak* i *Oluja* i *Ordena Zrinski i Frankopan* s pozlaćenim pleterom te *Zahvalnice* za oslobađanje zapadne Slavonije.

Veza: 3, 4, 6, 1, 2

6.

BAŽOK, ŽELIMIR (Rijeka, 2. 7. 1957), sin Josipa i Margarete r. Sotošek (Novi, 13. 7. 1938), Stankove; supruga Tatjana r. Mataija (Novi, 7. 11. 1961), Milanova; sin **Davor** (1984) i kćerka **Darija** (1987).

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijsko-industrijski smjer, u Rijeci. Radio u *Rafineriji nafte Rijeka* u Urinju. Supruga Tatjana radila je u DI *Vinodol*, i u Dječjem vrtiću *"Fijolica"* u Novom.

Veza: 3, 4, 5, 1, 2, Mataija

BECIĆ, DRAGUTIN (Oriovac, 3. 5. 1857); supruga Gizela (Slavonski Brod, 28. 3. 1863).

Upravitelj Kraljevskoga kotarskog suda u Novom od 1895. do 31. 12. 1897., kada se Sud seli u Crikvenicu. Odbornik je Narodne čitaonice u Novom 1896 - 97.

1.

BECKER, ANTONIJA (Nova Gradiška, 1857); suprug Ivan (Pitomača, 1850. – Novi, 6. 9. 1918).

Činovnica u pošti u Novom do 1924. kada se seli u Pitomaču.

Veza: 2

2.

BECKER, IVAN (Pitomača, 1850 – Novi, 6. 9. 1918); supruga Antonija (Nova Gradiška, 1857).

Upravitelj Zemaljske banke u Novom, koja se nakon I. svj. rata zvala Jugoslavenska banka. Član Narodne čitaonice 1917 - 18. godine.

Veza: 1

1.

BEG, JOSIP (Mundanije, Rab, 16. 7. 1947), Matin; supruga Marica r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 23. 9. 1948), Jurjeva, konobarica.

Ugostitelj – poslovođa; završio je ugostiteljsku školu. Radio je u HTP-u *Lišanj* od 15. 2. 1969. godine.

Veza: 1, 2

2.

BEG, SILVIJA, udana Godinić (Rijeka, 13. 8. 1970), kći Josipa Matinog i Marice r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 23. 9. 1948), Jurjeve.

Medicinska sestra; završila je medicinsku školu u Rijeci. Radila je u Klinici *Katunar* u Crikvenici, poslije drži staračk dom u Povilama.

Veza: 1, 3

3.

BEG - ŠARGAČ, ŽELJKA (Rijeka, 26. 5. 1972), kći Josipa i Marice r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 23. 9. 1948), Jurjeve.

Frizerka – obrtnica, vlasnica frizerskog salona *Bel Ami* u Novom.

Veza: 1, 2

BEGIĆ, GORAN (Rijeka, 25. 5. 1966), Antin.

Elektrotehničar; završio je srednju elektrotehničku školu u Senju. Građevinski obrtnik i ugostitelj, vlasnik lokala *Pizzeria Colibri* u Novom.

BEKER, STEVAN (6. 10. 1962), Jovanov.

Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

BENAK, IVAN (Divišov, Češka, 3. 11. 1834 – Osijek, ?), Franov; supruga Anka r. Radetić (Novi, 20. 8. 1860 – Osijek, 1896), kći Mikule i Mande – Ivić, S Klanca.

Lugar u Novom od 1888 – 93., kada se oženio Novljankom. Premješten je u Križevce, pa u Osijek. U Novom mu se rodilo troje djece: **Zora** (1889), **Franjo** (1891) i **Barica** (1893).

BENDAK, ANTUN (Virovitica, 5. 5. 1919), Marijin.

Završio je obrtničku školu; direktor DIP-a *Milan Mataija* u Novom (1. 4. 1964 - 31. 7. 1967), nakon Petra Radetića.

BENJAK, PAVLE (Many, Stolni Biograd, Mađarska, 12. 4. 1915 – Novi, 11. 8. 1969), Pavlov.

Nastavnik u osnovnoj školi u Novom (1. 9. 1955 - 11. 8. 1969), te kulturni pregalac. Pokopan u Novom.

BERGER, EUGEN

Doktor medicine. Bio je podžupanijski liječnik u Novom od 1884. godine.

BERISAVLJEVIĆ, MARIJA r. Dobrić (Novi, 4. 1. 1947), kći Antona i Ivke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), Franjine.

Upravna tehničarka; završila je srednju upravnu školu u Rijeci. Radila u Zavodu za mirovinsko osiguranje, služba u Crikvenici.

Veza: Dobrić 5, 17, Kalanj 6, Barac 3

1.

BERLEKOVIĆ, EMA (*Kuglerica*) r. Ganser (Osijek, 1848 – Novi, 16. 9. 1936), Franjina; prvi suprug Kugler, austrijski general, drugi Ivan Berleković (Sunja, 30. 5. 1848 – Novi, 14. 4. 1910), Andrijev.

Vlasnica *Vile Kugler*, u Ulici Ladislava Maričića, koju je izgradio njezin suprug, general Kugler, poslije u vlasništvu Marije Sokolić – Vlašike, Filkovice (26. 1. 1913), Josipove (Filko). Jednom ju je prigodom, kada je sa suprugom išla na nedjeljnu misu, kod *Preškrila* (Stari trg) zalila puna *vrčina* (noćna posuda) mokraće, koju je jedna Novljanka prolila kroz prozor, što je u Starom gradu u Novom bio gotovo uobičajen postupak.

Veza: 2

2.

BERLEKOVIĆ, IVAN (Sunja, 30. 5. 1848 – Novi, 14. 4. 1910), Andrijev; supruga Ema, udovica Kugler (Osijek, 1848 – Novi, 16. 9. 1936).

Carski i kraljevski domobranski general-intendant. Bio je član Narodne čitaonice od 9. 1. 1908. i član njezina Nadzornog odbora od 23. 1. 1910. Živio je u Novom u *Vili Kugler.*

Veza: 1

BERTOLETTI, GIACOMO

Vlasnik pilane u Mošunama za vrijeme talijanske okupacije Novog 1941., koristio ju je do 17. 12. 1941., kada su Breze oslobodili partizani bataljuna *Marko Trbović*.

BEVCER, FRANJO (Beograd, 18. 4. 1940), sin Franje Plašć i Cecilije r. Bevcer (1913 – 1994); supruga Dragica r. Pivarić (Dolnja Zelina, 1946). Prezime Plašć potječe iz Hrvatskog zagorja, a Bevcer iz Slovenije.

Automehaničar, vlasnik automehaničarske radnje *Autoservis Grabrova,* od 1976; zanat je izučio u Beogradu, gdje je njegova majka posluživala na dvoru Karađorđevića. Prvi je izgradio kuću na području Grabrove. Njegova supruga, vlasnica buffeta *Grabrova* bila je članica KUD-a *Ilija Dorčić* i ženske klape *Mažurana*.

BEVELAKVA, SREĆKO (Tepli Porat, Ledenice, 8. 11. 1916).

Diplomirani inženjer šumarstva.1945 - 47. radio je u Šumariji u Novom, gdje mu se rodila kći **Vesna** (1. 10. 1946). Otac mu je za vrijeme Austro-Ugarske radio na carinarnici u Teplom Portu.

1.

BEZJAK, KRUNOSLAV (Senj, 1882), sin Ivana i Ruže r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 4. 9. 1846 – Novi, 13. 2. 1931), Antonove; supruga Anka r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 31. 7. 1892 – Novi, 1962), Matijeva; kćerka Tonica (1914 – 1968).

Stolar u Novom. Otišao je *u svit* za poslom; nije se vratio, kao ni većina naših ljudi. Kći Tonica radila je u Beogradu.

2.

BEZJAK, NATAŠA r. Mažuranić **– Prepelka, Jankovica** (Rijeka, 14. 9. 1976), kći Borisa Jurjevog i Melite r. Knez (Rijeka, 5. 11. 1955), Ivanove; suprug Tomislav (Rijeka, 26. 4. 1977), Davorinov; sin **Bruno** (Rijeka, 2. 11. 2003) i kćerka **Tea** (Rijeka, 28. 6. 2009).

Farmaceutski tehničar, završila je srednju medicinsku školu u Rijeci, farmaceutski smjer. Od 1998. radi u ljekarni u Novom-

Veza: Mažuranić 15, 70, 87, 39/1

BIJELAC, NIKOLA (*Nino*) (Breze, Ledenice, 18. 12. 1967), sin Velimira i Rosande r. Dušanić (12. 1. 1938)

Završio brodograđevnu školu u Rijeci. Bavi se kamenoklesarstvom, zidanjem zidova u kamenu i suhozida. Bavi se mnogim vidovima umjetnosti, slikanjem, fotografijom, pisanjem i dr. Izdao je: *Neobičan komadić svjetlosti* (2009), kratke priče, *Put u središte sebe* (2011), dnevnički zapisi i *Samo ninđa može ubiti ninđu* (2017), poezija. Sudjeluje, inicira i organizira brojna kulturno-umjetnička događanja.

1.

BILEN, DAJANA (Rijeka, 27. 7. 1977), kći Miljenka (Rijeka, 5. 2. 1949), Milanovog i Rajke r. Car (Rijeka, 10. 9. 1955), Borisove.

Diplomirana ekonomistica: završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radi u Gradskom poglavarstvu u Rijeci. Otac joj je, kao kuhar, plovio je na našim i stranim brodovima.

Veza: 3

2.

BILEN, JAKOV (Stinica, Jablanac, 1910 – Kraljevica, 23. 1. 1944), Ivanov.

Žrtva rata. Financijski stražar. Poginuo je u borbi između Nijemaca i partizana kod Kraljevice, a pokopan je na novljanskom groblju.

3.

BILEN, **MILAN** (Kurjak, Jablanac, 9. 11. 1922 – Novi, 18. 1. 1987), Petrov; supruga Blaženka r. Kargačin – Dunkovica (Novi, 15. 7. 1923 – Novi, 8. 12. 1977), Frankova; sin **Miljenko** (Novi, 5. 2. 1949) i kćerka **Marina** (Novi, 2. 11. 1953).

Vozač kamiona u Šumariji Novi. Sudionik NOB-a.

Veza: 1

1.

BILIĆ, ANTON – Kukić (Rijeka, 4. 2. 2001), sin Drage Bilića (Rijeka, 16. 6. 1952) i Sanje r. Potočnjak – Kukike (Rijeka, 6. 9. 1967), Bogoslavove.

Student Medicinskog fakulteta u Rijeci. Godine 2019. osvojio je 1. mjesto na državnom (srednjoškolskom) natjecanju iz biologije. Višestruko je nagrađivan za poetske i prozne radove. Dobitnik je Nagrade Grada Novi Vinodolski za uspjeh u području obrazovanja. Sopac.

Veza: 2, Potočnjak 54, 10, 3, Oreč

2.

BILIĆ, MARIN – Kukić (Rijeka, 3. 10. 2002), sin Drage Bilića (Rijeka, 16. 6. 1952) i Sanje r. Potočnjak – Kukike (Rijeka, 6. 9. 1967), Bogoslavove.

Učenik Glazbene gimnazije u Rijeci; harmonike. Glazbenik i pjesnik. Sopac.

Veza: 1, Potočnjak 54, 10, 3, Oreč

BILUŠIĆ, BILIJAN (Rijeka, 21. 9. 1969), sin Josipa i Sonje Miletić (22. 3. 1947), Lukine.

Inženjer pomorstva, nautičar; završio je Pomorsku školu u Bakru i prvi stupanj Pomorskog fakulteta u Rijeci, smjer nautika 1995. Radi u pomorskoj policiji u Rijeci.

Veza: Miletić 20

BINI, GINO (Pisa, Italija, 1914), Antonijev; supruga Anka r. Krišković – Kirin, Vranješinka (Novi, 10. 11. 1918 – Novi, 1977), Petrova, s kojom je imao kćer **Linu** (Novi, 23. 4. 1946), udanu Rubčić; Anka se poslije preudala za Petra Petrinovića – Miklju (18. 2. 1901).

Vojnik talijanske okupacijske vojske, oženio se u Novom, ostao tu jedno vrijeme i ostavio prezime Bini.

Veza: Krišković 108, Rubčić 40

BIONDIĆ, IVANA LJERKA r. Ježić – **Z Malenice** (Novi, 6. 12. 1952), kći Tomislava i Marinke r. Vukelić (8. 10. 1923), Barišine.

Poštanska službenice. Vijećnica u Gradskom vijeću Novog 1993 - 97.

BIONDIĆ, ZLATA

Učiteljica. Radila je u građanskoj školi u Novom 1944 - 45. godine.

BIRG – v. **Bürg**.

BIRO, LJILJANA r. Frković (Lovas, 27. 3. 1957), kći Mate - Lovasa i Ane r. Mataija (Ledenice, 3. 3. 1925 – Ledenice, 9. 12. 1996), kćeri Petra - Purle.

Sportska ribolovka na moru. Završila je Srednju ekonomsku školu u Vukovaru. Bila je zaposlena u Lovasu i Vukovaru, a 1991. se zbog ratnog stanja s obitelji preselila na Krk. Pod uticajem starijeg brata i trenera Božidara Frkovića od 1994. nastupa za Sportsko ribolovno društvo *Čikavica* iz Šila. Na Prvenstvu Hrvatske u lovu štapom s obale viceprvakinja je 2007. u Umagu i 2009. u Crikvenici. Ekipno državno prvenstvo osvojila je 2009.i 2010. uz nećakinju Natašu Roginu. Na Svjetskom prvenstvu 2010. u Langebaanu s reprezentacijom Hrvatske osvojila je ekipno srebrnu medalju. Natjecateljsku karijeru završila je 2011., radni vijek do mirovine provela je u SDK Vukovar i ZAP-u Krk (FINA). Proglašena je za najbolju sportašicu otoka Krka 2010.

Veza: Frković 30, 5/1, Rogina

1.

BIUK, FILIP (Vrlika, 12. 4. 1925 – Novi, 12. 2. 1990), Cvitkov; supruga Rozeta r. Vlakančić (Stivan, Cres, 28. 8. 1928), Gaudencijeva; sin **Nenad** (1956).

Trgovački pomoćnik. Bio je poslovođa u trgovini obuće *Borovo* u Novom, u koji je došao 26. 6. 1956. godine.

Veza: 2

2.

BIUK, NENAD (Novi, 26. 6. 1956), sin Filipa i Rozete r. Vlakančić (Stivan, Cres, 28. 8. 1928), Gaudencijeve; supruga Snježana r. Zoričić – Lovrešinka (13. 10. 1961), Frankova; kćeri **Vedrana** (Rijeka, 21. 11. 1983) – ima sinove Bornu Hasanovića (Rijeka, 2013) i Lovru Hasanovića (Zagreb, 2016) i **Adriana** (Rijeka, 14. 7. 1991).

Pomorski upravitelj stroja; završio je Višu strojarsku školu u Rijeci. Plovi na stranim brodovima.

Veza: 1

BJELIĆ, IVAN (Bartule, Stari Bar, 1904), Petrov; Crnogorac pravoslavne vjere; supruga Marija r. Krpan (Sveti Jakov, Krmpote, 1909), Antonova.

Općinski pandur u Novom od 1931. godine. Radio je u Novom nekoliko godina i bio strah i trepet tadašnjoj djeci, ako bi činili štetu ili se penjali na stabla murvi, koprivića i sl.

BJELOPETROVIĆ, VIŠNJA r. Svetić (Novi, 17. 1. 1959), kći Josipa Vidovog i Mare r. Jovanović (Gornji Zagon, 6. 6. 1936), kćeri Tome – Rivinara; suprug Rade.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

Veza: Svetić

1.

BLAŠKOVIĆ, OLGA r. Kabalin (Novi, 17. 1. 1950), kći Srećka Kabalina – Požupa i Lele r. Piškulić – Ulkinice (Novi, 3. 7. 1925 – Novi, 14. 3. 2007), Josipove, suprug Darko (10. 11. 1949); kćerke (blizanke) **Srećka** i **Krunoslava** (Rijeka, 22. 8. 1974).

Upravna pravnica; završila je Višu upravnu školu u Zagrebu. Od 1974. radila u Hidroelektrani *Vinodol* u Triblju na općim poslovima.

Veza: Kabalin 102, 63, Buneta 53

2.

BLAŠKOVIĆ, RUDOLF (Antovo, Grižane, 1900), Stjepanov; supruga Zora r. Ježić – Z Malenice (Novi, 8. 10. 1901. – Grižane, 1993.), Adalbertova.

Općinski blagajnik i bilježnik u Novom do 1931., kad je premješten u Bribir. Bio je blagajnik Narodne čitaonice u Novom od 18. 1. 1923., knjižničar (1924 - 26) i tajnik (22. 2 - 15. 10. 1931. godine.

BLAŽEVIĆ

Prezime bunjevačkog podrijetla, u Novom se javlja u 20. stoljeću, dolazi iz Smokvice Krmpotske kamo Blaževići dolaze iz Liča (1627). Prvi Blažević (Mateša) došao je iz Stanić Briga (Krivi Put) u Staro Selo polovicom 18. stoljeća i on je predak gotovo svih krmpotskih Blaževića.

1.

BLAŽEVIĆ, ALEN – Marjetin (Novi, 8. 5. 1965 – Novi, 14. 2. 2009), sin Blanke r. Blažević (Staro Selo, Krmpote, 6. 3. 1945), Franine, udane za Petra Radetića – Ivića, S Klanca (Novi, 31. 1. 1914 – Novi, 26. 12. 1989), Andrijevog; supruga Sofija r. Opsenica (Plaški, 28. 7. 1970), Ljubomirova; sinovi **Danko** (Rijeka, 14. 12. 1991) i **Sandro** (Rijeka, 18. 11. 2002).

Mesar. Radio je u *Mesoopskrbi*. 1979 - 99. djelatni je operativni član DVD-a Novi. Kao dobrovoljac DVD-a, vozač cisterne, u gašenju je požara u Dragi (Ledenice) 28. 8. 2000. lakše je ozlijeđen. Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Sin Danko sa suprugom Andreom r. Sokolić – Vlašić, Marijašević (Rijeka, 24. 12. 1986), Radovanovom, ima sina **Luku** (Zagreb, 22. 9. 2015).

Veza: 6

2.

BLAŽEVIĆ, ANTON (*Tone*) – Mežnjarov (Staro Selo, Krmpote, 27. 5. 1924 – Novi, 1. 11. 2003), sin Tome Ivanovog i Tonke r. Butorac (Staro Selo, Krmpote, 28. 6. 1890 – Krmpote, 1978); supruga Olga r. Pavelić (Zabukovac, Krmpote, 23. 7. 1932 – Novi, 18. 8. 2008), kći Mate Ilijina.

Završio je četiri razreda gimnazije u Senju. Bio je matičar u Općini Krmpote – Ledenice, tajnik Mjesnog ureda Općine Crikvenica u Krmpotama 1955 - 60, upravitelj Poljoprivredno-trgovačke zadruge u Krmpotama 1961., tajnik DIP-a Novi (6. 7. 1961 – 1974). Nadimak mu je po djedu i ocu koji su bili “mežnjari” (*njem*. Messner – crkvenjak, zvonar) tj. “požupi” kako se nazivaju u Novom.

Veza: 34, 19, 33, 11

3.

BLAŽEVIĆ, BRANKO – vidi: 10. **BLAŽEVIĆ, ILIJA BRANKO**, to mu je pravo ime.

4.

BLAŽEVIĆ, BRANKO (Novi, 12. 9. 1952), sin Josipa i Zdenke r. Sokolić – Vlašike (Novi, 14. 10. 1920), Nikoline; supruga Mira r. Šostarić (Novi, 7. 8. 1953), Nikolina; sinovi **Danko** (1977) i **Ognjen** (1982).

Doktor ekonomskih znanosti; redoviti sveučilišni profesor u trajnom zvanju i profesor emeritus Sveučilišta u Rijeci. Diplomirao je, magistrirao i doktorirao na Ekonomskom fakultetu u Rijeci i na Fakultetu za menadžment u turizmu Sveučilišta u Rijeci.1995. - 2017. profesor je na tom fakultetu, autor 4 i koautor 13 knjiga, objavio više od150 znanstvenih i stručnih radova u časopisima i zbornicima. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom (1976 – 78), 1979 - 86. financijski je direktor HTP "Jadran" Crikvenica i predsjednik Skupštine općine Crikvenica, dok je Novi bio u njezinu sastavu; u tom svojstvu inicirao je i pratio izgradnju trgovačkog centra u Novom (u bivšem rasadniku). Glavni direktor HTP-a *Jadran* u Crikvenici 1986 - 90. i zastupnik – delegat Hrvatske u Saveznom vijeću Savezne skupštine Jugoslavije. Autor je knjige *Gospodarstvo Novog Vinodolskog u dvadesetom stoljeću* (1998) i glavni urednik knjiga *Novljanski žitak 1862 – 1996.* (1997) i *Polak običaja i navade stare* (2012), koje su bile temelj za proglašenje novljanskih mesopusnih običaja nematerijalnim kulturnim dobrom Republike Hrvatske. Nositelj je projekta *Dugoročna koncepcija razvoja grada Novoga*, član UO Turističkog društva u Novom (1976 – 83), a njegov predsjednik (1978 – 80). Igrač je nogometnog i košarkaškog kluba "Vinodol", aktivni jedriličar i predsjednik JK "Burin" u dva mandata, sopac i predsjednik Katedre Čakavskog sabora Novljansko kolo 2003 – 2011.

Veza: 16, 12, 10, 27, 30, 28, 29, 4/1, 30/1

4/1.

BLAŽEVIĆ, DANKO (Rijeka, 16.10.1977), sin Branka, Josipovog i Mire r. Šostarić; supruga Ana r. Božić (Rijeka 29.04.1979), Stevina; kćerka **Lola** (2010).

Inžinjer pomorskog prometa smjer nautičar; sa završenim studijem na Pomorskom fakultetu u Rijeci. Vlasnik je i zapovjednik izletničkog broda *Bartelo*, poslije *Bartelo Mali*. Bavi se muzikom, nastupa u muzičkom sastavu.

Veza: 4, 28, 30, 16, 27, 29, 30/1

5.

BLAŽEVIĆ, FILIP (Krmpote, 15. 4. 1833 – Krmpote, 13. 3. 1916), sin Lukice Šimunovog.

Obrtnik u Krmpotama i prvi načelnik Općine Krmpote (1871 - 84), kad je osnovana općina po ukidanju Vojne krajine (osnovane 5. 10. 1630., kad kralj Ferdinand II. izdaje Vlasima privilegij, tzv. Vlaške statute – *Statuta Valachorum*, kojim ih izuzima ispod vlasti Sabora (Zoričić 2018: 30) pod koju su potpadale Ledenice, Povile i Krmpote. Poslije njega (1884 – 89) načelnik je Lovro Uremović. Njegov pradjed **Mateša** prvi je doseljeni Blažević u Starom Selu u Krmpotama.

Veza: 11, 32, 19, 33, 34

6.

BLAŽEVIĆ, FRANE (*Martin*) – Marjetin (Staro Selo, Krmpote, 6. 2. 1947), sin Frane Nikolinog i Marije r. Butorac (10. 5. 1910), Josine; supruga Ljiljana r. Ojdanić (Banja Luka, 1952).

Mesar; zanat je izučio kod Nikole Žvanovića, Milutinovog. Radio je u Opće poljoprivrednoj zadruzi u Novom, u poduzeću Mesoopskrba u Crikvenici 1967. i u *Mesokombinatu* u Rijeci, sada *Vindija* iz Varaždina.

Veza: 1

7.

BLAŽEVIĆ, FRANE (Smokvica, Krmpote, 4. 10. 1927 – Rab, 1945), sin Jure (Juko) – Pilate (Nikolin) i Marte r. Pećanić (Smokvica, Krmpote, 7. 2. 1903), kćeri Pave Dujinog. Pravo ime mu je Franjo.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942., borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*. Poslije je bio aktivan u pozadinskom radu s partizanima, gdje je ubijen iz zasjede. Kotarski sud u Crikvenici proglasio ga je mrtvim rješenjem od 2. 2. 1948.

Veza: 25, 15

8.

BLAŽEVIĆ, FRANE – Šicarov (Staro Selo, Krmpote, 26. 8. 1916 – Zagreb, 25. 4. 1980), sin Marka i Kate r. Pavelić (21. 1. 1878 – Krmpote, 30. 4. 1971), Jerkove; supruga Anka r. Kosović.

Zidar. Sudionik NOB-a od 1942, borac 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*. Teško je ranjen na Turbetu kod Travnika u Bosni, liječio se u bolnici Bari, u Italiji. Nakon rata se kao ratni vojni invalid doškolovao, radio u Zagrebu i bio direktor Komunalnog poduzeća *Grijanje* Zagreb.

Veza: 31

9.

BLAŽEVIĆ, ILIJA (Staro Selo, Krmpote, 1. 5. 1870 – Našice, 1934), sin Grge i Ivke (Krmpote, 17. 12. 1835 – 18. 3. 1908); supruga Marija Kata r. Frković (Krmpote, 28. 8. 1881).

Općinski blagajnik i ispitani bilježnik u Općini Ledenice – Krmpote 1898., zatim bilježnik u Našicama. U Novi se preselio iz Starog Sela gdje je sve prodao.

Veza: 36

10.

BLAŽEVIĆ, ILIJA BRANKO (Smokvica, Krmpote, 21. 7. 1921 – Bari, Italija, 20. 9. 1944), sin Ivana Tominog i Tereze (Tera) r. Blažević – Šicarove (Staro Selo, Krmpote,18. 4. 1880 – Novi, 2. 1. 1963), Matine.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942, borac u partizanskim jedinicama u Dalmaciji. Ranjen, premješten je na liječenje u Bari (Italija), ali je tamo umro, pa je pokopan na jugoslavenskom partizanskom groblju u mjestu Barletta pokraj Barija.

Veza: 10 16, 12, 4, 27, 30, 28, 29, 22

11.

BLAŽEVIĆ, IVAN – Mežnjar (Staro Selo, Krmpote, 24. 6. 1839 – 5. 1. 1932), sin Lukice Šimunovog; supruga Antonija (Krmpote, 6. 6. 1854 – 5. 6. 1936).

Mežnjar (*požup*, crkvenjak) u crkvi sv. Jakova u Krmpotama (1898 – 1923). Službu je nastavio njegov sin **Tome**, pa nosi nadimak **Mežnjar** i za svoje potomke. Pradjed mu je **Mateša**.

Veza: 5, 34, 19, 33, 2

12.

BLAŽEVIĆ, IVAN (Smokvica, Krmpote, 20. 6. 1919 – 1994), sin Ivana Tominog i Tereze (Tera) r. Blažević – Šicarove (Staro Selo, Krmpote, 18. 4. 1880 – Novi, 2. 1. 1963), Matine.

Financ za vrijeme NDH. Sudionik NOB-a; u partizane je prešao u Bosni, gdje se i borio.

Veza: 16, 10, 4, 27, 30, 28, 29, 22

13.

BLAŽEVIĆ, IVAN (*Moro*) (Staro Selo, Krmpote, 28. 7. 1895 – Karlovac, 25. 5. 1967), sin Mate Vidovog i Tonke r. Pavelić (Krmpote, 8. 1. 1866); supruga Barica r. Rudan (Duga Resa, 9. 1. 1897).

Težak, građevinski radnik (za vrijeme prve Jugoslavije), a zatim brijač. U I. svj. ratu pobjegao iz domobrana u austrijskoj vojsci u *zeleni kadar*. Od 1925. živi i radi u Karlovcu. Kao član URSS-ovih sindikata sudjelovao je u štrajku. Za vrijeme talijanske okupacije prebacivao je streljivo i puškomitraljez u ledenički partizanski logor. Talijani su ga uhitili 28. 12. 1941. u njegovoj kući, vezali lancima i bez cipela, u čarapama, odveli, tukli, nanosili mu ozljede vatrom i otpremili u talijanski koncentracijski logor, a suprugu su mu zatvorili zbog skrivanja oružja. Prašukundjed mu je **Mateša**.

14.

BLAŽEVIĆ, IVICA (Smokvica, Krmpote, 6. 1. 1857 – Senj, ?), Josin; supruga Marija (Krmpote, 1. 6. 1858 – Senj, 24. 9. 1917).

Financijski stražar (financ) u Senju. Sin **Jure** (20. 4. 1881), pohađao je gimnaziju u Senju i kao maturant otputovao u Mađarsku.

Veza: 23

15.

BLAŽEVIĆ, IVICA – Pilata (Smokvica, Krmpote, 20. 9. 1957), sin Mate i Ivanke r. Vukelić (Vukelić Draga, Krmpote, 17. 4. 1931 – Klenovica, 24. 5. 2007), Srećkove; supruga Anica r. Sarta (Rijeka, 8. 6. 1958); kćerka **Lorena** (Rijeka, 14. 10. 1982), udana Rožić.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Od 1978. radi u Šumariji Novi. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. Kćerki Loreni i suprugu Dariu (Rijeka, 7. 2. 1984), Brunovom, sin je **Vigo** (Rijeka, 4. 12. 2015) a kćerka **Iskra** (Rijeka, 20. 4. 2017).

Veza: 25, 7, Kabalin 5

15/1

BLAŽEVIĆ, IVONA r.Brljačić (Rijeka, 30. 6. 1983), kći Josipa (Joje) Ivanovog i Marijane r. Komadina; suprug Ognjen Blažević, Brankov; kćeri **Vanessa** (2009) i **Lara** (2010).

Diplomirani ekonomist; diplomirala na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu Sveučilišta u Rijeci. Zaposlena je u Poduzetničkom centru "Vinodol" u Novom, kao referent i direktor.

Veza: Blažević 30/1, Brljačić 3

16.

BLAŽEVIĆ, JOSIP (Senj, 10. 3. 1910 – Novi, 8. 11. 2000), sin Ivana Tominog i Tereze (Tera) r. Blažević – Šicarove (Staro Selo, Krmpote, 18. 4. 1880 – Novi, 2. 1. 1963), Matine; supruga Zdenka r. Sokolić – Vlašika (Novi, 14. 10. 1920), Nikolina; sinovi: **Nikola** (1951), **Branko** (1952) i **Miljenko** (1956).

Građevinski poslovođa. Radio je u Novom na crpki INA-e i u Hidrocentrali u Senju (gdje mu je majka radila u tvornici duhana). Prašukundjed mu je **Grgica Matešin**.

17.

BLAŽEVIĆ, JOSIP (*Joso*) (Staro Selo, Krmpote, 8. 4. 1918 – Klana, 15. 5. 1945), sin Vida Matinog i Ivke r. Blažević (Krmpote, 8. 2. 1871).

Pali borac NOR-a. Zidar. Sudionik NOB-a od 1943, borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Prigodom prolaza kroz novljansko područje, prešao je u 29. dalmatinsku diviziju, i kao komandir čete te divizije poginuo zadnjeg dana rata na koti 1240 pored Klane u borbama oko Ilirske Bistrice.

18.

BLAŽEVIĆ, JOSO (Staro Selo, Krmpote, 2. 3. 1869 – 1914./1918), sin Lukine Jandrinog; prva supruga Matija r. Butković (4. 2. 1877 – 24. 1. 1911), druga Božica r. Vukelić (Krmpote, 13. 1. 1888) koja je imala sina **Ivu** (2. 1. 1923).

Žrtva I svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci nestao u vihoru rata. Šukundjed mu je **Mateša**.

19.

BLAŽEVIĆ, JOSO – Mežnjarov (Staro Selo, Krmpote, 14. 2. 1864), sin Ivana i Antonije (Krmpote, 6. 6. 1854 – Krmpote, 5. 6. 1936).

Kancelist u Kotarskom sudu u Crikvenici. Imao je sinove **Jakova** i **Ivana**, svećenika.

Veza: 11, 5, 34, 33, 2

20.

BLAŽEVIĆ, JOSO – Škorin (Staro Selo, Krmpote, 1. 2. 1857 – Banjaluka, 1909), sin Martina i Tereze (Krmpote, 13. 10. 1830 – Krmpote, 1. 1. 1906).

Poštar u Banjaluci. Pradjed mu je **Ivan Blažević – Škoro**, koji je početkom 19. st. došao u Staro Selo (Krmpote) iz Mrzlog Dola kod Krivog Puta.

21.

BLAŽEVIĆ, LUDVIK (Staro Selo, Krmpote, 3. 3. 1892 – 1914./1918), sin Marka i Matije r. Vukelić (Krmpote, 1860).

Žrtva I svj. rata, poginuo je kao domobran u carskoj austrougarskoj vojsci.

22.

BLAŽEVIĆ, MARIJAN (Smokvica, Krmpote, 12. 4. 1895 – Senj, ?), sin Juke Tominog i Tereze r. Žubrinić (Otočac, 29. 11. 1867).

Ubijen je u Senju prije I. svjetskog rata.

Veza: 16, 12, 10

23.

BLAŽEVIĆ, MARKO (Smokvica, Krmpote, 22. 3. 1873 – Split, 12. 2. 1936), sin Mate i Marije (Krmpote, 1. 6. 1846 – Krmpote, 21. 8. 1926); supruga Marija Ferboković (15. 7. 1868).

Nadglednik, poslije I. svj. rata čuvar vojnika zatvorenih u vojnim uzama. Kao austrougarski vojnik borio se u I. svj. ratu, a brat mu **Grgo** (18. 3. 1891), austrougarski vojnik je nakon ranjavanja, umro u bolnici u Otočcu (25. 1. 1915). Šukundjed mu je **Grgica Matešin**.

Veza: 14

24.

BLAŽEVIĆ, MARTA (Staro Selo, Krmpote, 13. 4. 1881 – Stenjevec, 9. 10. 1937), kći Pere i Ante (Krmpote, 16. 1. 1844 – Krmpote, 21. 2. 1905).

Zbog bolesti smještena je u bolnicu za duševne bolesti u Vrapču (Stenjevec).

25.

BLAŽEVIĆ, MATE – Pilata (Smokvica, Krmpote, 20. 10. 1932 – Krmpote, 11. 3. 2007), sin Jurja Nikolinog i Marte r. Pećanić (Krmpote, 7. 2. 1903), Pavine; supruga Ivanka r. Vukelić (Vukelić Draga, Krmpote, 17. 4. 1931 – Klenovica, 24. 5. 2007), Srećkova; sin **Ivica** (1957) i kćerka **Anđelina** (1958), udana Kabalin – Požup.

Djelatnik i poslovođa na benzinskoj crpki INA-e u Novom, do 1990.

Veza: 7, 15

26.

BLAŽEVIĆ, MATE (Smokvica, Krmpote, 17. 2. 1894 – Galicija, 4. 8. 1917), sin Pave Lukinog i Marije r. Tomljanović (Krmpote, 25. 1. 1858 – 8. 5. 1947).

Žrtva I svj. rata; kao borac carske i kraljevske vojske poginuo je na ruskoj fronti u Galiciji.

27.

BLAŽEVIĆ, MILJENKO (*Milenko*) (Novi, 6. 7. 1956), sin Josipa i Zdenke r. Sokolić – Vlašike (Novi, 14. 10. 1920), Nikoline; supruga Gordana r. Papić (Novi, 7. 8. 1959), kći Tomislava; kćerka **Davora** (Rijeka, 26. 12. 1979), udana za Sinišu Tomića, i sin **Vedran** (Rijeka, 24. 5. 1985).

Elektrotehničar; završio je srednju elektrotehničku školu u Rijeci 1975. Radio je u *Elektroprimorju* Crikvenica (1977 – 85), u DIP-u Novi do 1990., potom otvara prodavaonicu ribe *Oliga* na tržnici u Novom, koju vodi supruga. S Darkom Kabalinom – Javorom, Ivanovim suvlasnik je tvrtke *Kabel* za održavanje javne rasvjete u Novom.

Unuci su mu **Franko** (Rijeka, 24. 12. 2002) i **Matko Tomić** (Rijeka, 8. 2. 2005), sinovi kćerke Davore i Siniše Tomića (Rijeka, 3. 6. 1977).

Veza: 16, 12, 10, 4, 30, 28, 29

28.

BLAŽEVIĆ, MIRA r. Šostarić (Novi, 7. 8. 1953), kći Nikole i Anice r. Piškulić - Fumić , Anjike (Novi, 20. 7. 1924), Ivanove; suprug Branko (Novi, 12. 9. 1952), sin Josipa i Zdenke; sinovi **Danko** (1977) i **Ognjen** (1982).

Profesorica hrvatskog i njemačkog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zadru. Do 1986. radila je u Srednjoj školi u Senju, od rujna 1986. radi u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 4, 4/1, 30/1, 27, 30, 29, Šostarić

29.

BLAŽEVIĆ, MIRJANA (*Seka*) r. Kabalin – **Venjenica** (Novi, 19. 6. 1953), kći Jurja (*Đuke*) i Nade r. Antonić – Štokoma (10. 5. 1926), Andrijeve; suprug Nikola (Novi 26. 7. 1951), Josipov; sin **Leo** (Rijeka, 3. 3. 1980).

Doktorica medicine, specijalistica medicine rada; diplomirala je i položila specijalizaciju na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Od 1993. radi u Domu zdravlja u Rijeci na medicini rada.

Veza: 30, 4, 27, 28

30.

BLAŽEVIĆ, NIKOLA (*Nikica*) (Novi, 26. 7. 1951), sin Josipa i Zdenke r. Sokolić – Vlašike (Novi, 14. 10. 1920), Nikoline; supruga Mirjana, r. Kabalin – Venjenica (Novi, 19. 6. 1953), Jurjeva (*Đukina*); sin **Leo** (Rijeka, 3. 3. 1980).

Dipl.inž. kemije; diplomirao je i magistrirao na Kemijsko tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Radio u Istravinu u Rijeci i kao direktor u INA-i u Rijeci, na Mlaki.

Veza: 16, 12, 10, 4, 27, 29, 28

30/1

BLAŽEVIĆ, OGNJEN (Rijeka, 5. 9.1982), sin Branka Josipovog I Mire r. Šostarić - Fumić; supruga Ivona r. Brljačić (Rijeka 30.6.1983), Josipova (*Jojina*); kćeri **Vanessa** (2009) i **Lara** (2010).

Diplomirani ekonomist; poduzetnik i vlasnik poduzeća za grafički dizajn. Diplomirao na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu Sveučilišta u Rijeci, gdje je završio i poslijediplomski doktorski studij održivog razvoja i stekao znanstveni stupanj doktora ekonomskih znanosti.

Veza: 4, 4/1, 28, 29, 5, 16, 27, 30

31.

BLAŽEVIĆ, PAVE – Šicarov (Staro Selo, Krmpote, 29. 2. 1920 – 19. 10. 2009), sin Marka Matinog i Kate r. Pavelić (Krmpote, 21. 1. 1878 – Krmpote, 30. 4. 1971), Jerkove.

Sudionik NOB-a od 27. 6. 1942; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi pri operativnom štabu za Liku, od 1943. član SKOJ-a. Djelatni je oficir, kapetan prve klase JNA u Banjaluci do 1987., kada dolazi u Novi.

Veza: 8

32.

BLAŽEVIĆ, PETAR PAVAL (Polje, Krmpote, 29. 6. 1891), sin Mije Filipovog i Ruže r. Butorac (Krmpote, 22. 8. 1863 – Krmpote, 7. 12. 1925); supruga Tonka r. Balen (Krmpote, 7. 1. 1895), Milanova.

Lugar u Garešnici gdje se preselio. Djeca su mu **Marija** (13. 3. 1915) i **Ljuba** (14. 12. 1917).

Veza: 5

33.

BLAŽEVIĆ, SREĆKO (*Jelde*) – Mežnjarov (Staro Selo, Krmpote, 20. 11. 1873 – Jelenje, 1946), sin Ivana i Antonije (Krmpote, 6. 6. 1854 – 5. 6. 1936).

Svećenik; gimnaziju je završio u Rijeci, a bogosloviju u senjskom sjemeništu 1893 – 97. Prefekt je senjskoga biskupskog konvikta do 1898, zatim župnik u Bribiru do 1900., upravitelj župe u Sv. Jeleni (Dramalj), u Cerniku, Grobniku (1909 – 1922), i Jelenju (1922 - 1946). Najzad je postao dekan sušačkog kotara. Bio je začasni (počasni) predsjednik Duhovnog stola i pristaša HSS-a.

Veza: 11, 5, 34, 19, 2

34.

BLAŽEVIĆ, TOMO – Mežnjarov (Staro Selo, Krmpote, 17. 12. 1889 – Krmpote, 16. 8. 1979), sin Ivana i Antonije (Krmpote, 6. 6. 1854 – 5. 6. 1936); supruga Tonka r. Butorac (Krmpote, 28. 6. 1890 – 1978).

Mežnjar (crkvenjak, zvonar) u Krmpotama u crkvi sv. Jakova (1924 – 34), kao i otac.

Veza: 11, 19, 33, 2

35.

BLAŽEVIĆ, VELIMIR (Rijeka, 8. 1. 1969), sin Marka i Ivke, podrijetlom iz Slavonije.

Bravar; završio je srednju školu u Senju. Radio je u DIP-u Novi 1990 - 99. Borac Domovinskog rata.

36.

BLAŽEVIĆ, VJEKOSLAVA (Staro Selo, Krmpote, 15. 1. 1895 – Krmpote, 11. 7. 1903), kći Ive i Ane (Krmpote, 2. 5. 1865 – Krmpote, 7. 7. 1954).

Kao osmogodišnja djevojčica pala je u bunar i utopila se.

Veza: 9

BLAŽIĆ, RAJMUND (Drenova, 30. 8. 1913 – Novi, 5. 10. 1943).

Radnik. Vjerojatno pripadnik 13. primorsko-goranske divizije i pali borac NOR-a, jer je pokopan na novljanskom groblju uz prisutnost novljanskog župnika Tome Vičića i

požupa Tome Piškulića – Bracine, dan poslije borbi s njemačkim jedinicama, kad je bilo puno ranjenih i poginulih partizana.

BLIZANAC, BRANISLAVA (Čurug, 22. 8. 1957), Vladislavova.

Profesorica glazbenog obrazovanja; završila je Muzičku akademiju u Sarajevu. Od 1. 10. 1994. radi u osnovnoj školi u Novom.

BOCA, GJURO (Kunić, Plaški, 20. 4. 1873 – Osijek, ?), Gjurin, pravoslavac; supruga Rozalija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 10. 11. 1875 – 1922), kći Ivana Antonovog.

Opančar. Došao je u Novi, oženio se, i dobio sina **Antona** (Novi, 30. 1. 1905 – Osijek, 5. 8. 1972). Poslije se s obitelji preselio u Osijek.

Veza: Zoričić 31, 51, 52

BOGDANOVIĆ, IVANKA r. Buneta (Donji Zagon, 25. 3. 1933) – v. **Buneta, Ivanka.**

BOGIĆ, DARINKA (27. 4. 1904).

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1930 - 1941., kad je premještena u Sušak.

BOLJFETIĆ, JOSIP (? – 1915).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom 1905 - 12., kad je premješten. Tajnik je Narodne čitaonice u Novom od 14. 1. 1906. do 1912. Poginuo je u ratu.

1.

BORIĆ, VINKO (Kamensko, Brinje, ? – Novi, 23. 11. 1943).

Pali borac NOR-a; operativni oficir 3. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Umro je u vojnoj bolnici u Novom, pokopan na novljanskom groblju 25. 11. 1943.

2.

BORIĆ, TOMO (Križpolje, 1907 – 20. 4. 1942), sin Franje i Rozarije r. Pernar; supruga Marija r. Pavić.

Žrtva rata; kao oružnički narednik u NDH poginuo je u borbi s primorskim partizanima, kod Pališina. Pokopan je 22. 4. 1942. na novljanskom groblju.

BOROŠA - ZORIČIĆ, BLANKA (Daruvar, 3. 9. 1952), Ivičina.

Dr. medicine; Medicinski fakultet završila je u Zagrebu. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom (3. 11. 1980 - 30. 9. 1994) i u Crikvenici (1. 10. 1994 - 31. 12. 1997).

BOROŠIĆ, JOSIP (Zagreb, 10. 3. 1894 – Prag, 1. 9. 1936), Andrijev.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu 1919. Bio je upravitelj šumarije u Sokolovcu pa u Novom, a istodobno je i kotarski šumarski referent u Novom i u Crikvenici do 1922., kad je premješten u Ministarstvo šuma i rudnika u Beogradu. Član Narodne čitaonice u Novom od 9. 1. 1921.

BORSATTI, PAPPO EMERICO

Civilni fašistički vicekomesar kotara Novi do 12. 5. 1941., a postavio ga je 5. 5. 1941. Testo Temistoclo, riječki prefekt, tj. upravnik talijanske civilne uprave za Vinodol. Poslije

njega na tu je dužnost postavljen Adone Manguolo, koji je 18. 5. 1941. vlast u Novom predao ustašama.

1.

BOŽIĆ BLAŽEVIĆ, ANA r. Božić (Rijeka, 29. 4. 1979), kći Steve Milanovog i Marijane r. Pavelić (Senj, 19. 5. 1950), Filipove; suprug Danko Blažević; kći **Lola** (2010).

Profesorica hrvatskog jezika i bibliotekarstva; završila je Filozofski fakultet u Rijeci. Vodi knjižnicu u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 5, 4, 2, 6, 3

2.

BOŽIĆ, BOŽIDAR (Lipik, 1952 – Zagreb, 1978), sin Milana Šimunovog i Mire r. Ilić (24. 8. 1930 – Novi, 10. 11. 2013), Petrove.

Vozač. Poginuo je nesretnim slučajem pri padu kroz hotelski prozor u Zagrebu.

Veza: 5, 4, 6, 3, 1

3.

BOŽIĆ, KRUNOSLAV (Rijeka, 11. 4. 1977), sin Branke Ciganović r. Božić (Rijeka, 4. 7. 1949), kćeri Milana Šimunovog i Mire r. Ilić (24. 8. 1930 – Novi, 10. 11. 2013), Petrove; supruga Mirjana (Mira).

Diplomirani inžinjer brodogradnje, sa završenim studijem na Tehničkom fakultetu u Rijeci. Radi u NAVIS Rijeka.

Veza: 5, 4, 2, 1, 6

4.

BOŽIĆ, MILAN (Lipik, 18. 8. 1950), sin Milana Šimunovog i Mire r. Ilić (24. 8. 1930 – Novi, 10. 11. 2013), Petrove; supruga Marija r. Borovac (20. 9. 1952) (rastavljen).

Kovinotokar. Radio je u *Viševici* u Bribiru i Instalateru u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1994 - 95. i sudionik u operaciji *Oluja* 1995.

Veza: 5, 2, 6, 3, 1

5.

BOŽIĆ, STEVO (Lipik, 17. 6. 1947 – Novi, 9. 9. 2019), sin Milana Šimunovog i Mire r. Ilić (24. 8. 1930 – Novi, 10. 11. 2013), Petrove; supruga Marijana (prije Mirena) r. Pavelić (Senj, 19. 5. 1950), kći Filipa i Anke r. Stojević; sin **Marko** (Rijeka, 23. 3. 1970) i kćerka **Ana** (Rijeka, 29. 4. 1979), udana Blažević.

Automehaničar i kondukter – vozač u *Autotransu* Rijeka. Supruga je izučena frizerka.

Veza: 4, 2, 1, 6, 3

6.

BOŽIĆ, SUZANA (Rijeka, 8. 11. 1970), kći Branke Ciganović r. Božić (Rijeka, 4. 7. 1949), kćeri Milana Šimunovog i Mire r. Ilić (24. 8. 1930 – Novi, 10. 11. 2013), Petrove.

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radila je u HTP-u *Lišanj* i u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 5, 4, 2, 1, 3

7.

BOŽIĆ, VELIMIR (Novi, 7. 7. 1960), sin Franje i Marije (*Marinke*) r. Miletić (Klenovica, 7. 12. 1937), Mihovilove; supruga Tatjana r. Čeko (1967) (rastavljen).

Konobar; završio je ugostiteljsku školu. Radio je u Hotelskom poduzeću *Slaven* u Selcu (od 1981), zatim u HTP-u *Lišanj* u Novom. Borac Domovinskog rata od 1991. u Otočcu i Ogulinu.

Veza: 8

8.

BOŽIĆ, VLATKO (Novi, 4. 5. 1957), sin Franje i Marije (*Marinke*) r. Miletić (Klenovica, 7. 12. 1937), Mihovilove; prva supruga Diana r. Dražić (Novi, 4. 1. 1958), Vinkova, – sin **Leo Božić** (Rijeka, 17. 4. 1982); druga supruga Tatjana r. Rakoše (1959).

Tehničar – elektroničar. Radi u carinarnici na Krku kao upravitelj. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Sin Leo sa Esterom r. Brnjac (Rijeka, 1982), Brankovom, ima sina **Emanuela** (Rijeka, 1. 7. 2006) i kćerku **Leu** (Rijeka, 15. 7. 2008).

Veza: 7

1.

BRAČIĆ, BISERNICA (*Biserka*) r. Orešković (Novi, 22. 12. 1926 – Rijeka, 25. 8. 2008), kći Nikole i Ane (Petrina) r. Šefer (Novi, 29. 6. 1904 – Stubičke Toplice, 13. 10. 1987), Andrijeve; suprug Ivan (Puljani, Drniš, 12. 2. 1928 – Zagreb, 11. 9. 2004), diplomirani inženjer agronomije.

Inženjerka agronomije; diplomirala je na Agronomskom fakultetu u Zagrebu 1952. Radila je u PIK-u *Đakovo*, u GKP-u *Flora* i GKP-u *Zrinjevac* u Zagrebu. Pokopana u Zagrebu.

Veza: 2, Orešković 1, Šefer 1, 6, 2, 7

2.

BRAČIĆ, DUBRAVKA (Nova Gradiška, 20. 10. 1959), kći Ivana i Biserke r. Orešković (Novi, 22. 12. 1926 – Rijeka, 25. 8. 2008), Nikoline.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu gdje i radi u *Zagrebačkoj banci*, u poslovnici maloga gospodarstva.

Veza: 1

1.

BRAKUZA, MIROSLAV (Novi, 21. 6. 1955), sin Nikole i Vide r. Žagar (Novi, 4. 4. 1934 – Novi, 6. 3. 2002), Vidove; supruga Željka r. Baričević (Rijeka, 19. 10. 1957), Matejeva.

Ekonomist. Voditelj je Turističke agencije *Atlas* u Novom. Bio je odbornik Skupštine općine Crikvenica, a 1993 - 97. zamjenik gradonačelnika Grada Novi Vinodolski. Borac Domovinskog rata 1991 – 95.

Veza: 2

2.

BRAKUZA, NIKOLA (Kabal, Farkaš kod Bjelovara, 17. 7. 1926 – Novi, 6. 6. 1995), Franjin; supruga Vida r. Žagar (Novi, 4. 4. 1934 – Novi, 6. 3. 2002), Vidova.

Trgovac. Radio je u DIP-u Novi i držao gostionicu *Mirni kutić* (Abranska ulica). Nakon Informbiroa komunističke su ga vlasti uhitile i zatočile na Goli otok.

Veza: 1, Žagar, Požega

BRČIĆ, IGOR (Rijeka, 23. 4. 1972), sin Stjepana i Nade r. Krpan. Prezime potječe iz Kamenskog kraj Sinja.

Trgovac; završio je trgovačku školu u Rijeci. Od 1998. radi na crpki INA-e u Klenovici. Borac Domovinskog rata 1994 - 95. na Kapeli.

BRINK, EDUARD (Celovec, Koruška, 1847); supruga Marija (Prevali, Koruška, 1846).

Dr. medicine. Kotarski liječnik u Novom od 1894. do 31. 12. 1897., kad je premješten u Crikvenicu ("*od 1. siječnja 1898. Kotarska oblast i sjedište kr. kotarskog suda prenaša se iz Novoga u Crkvenicu*") - naredbom bana Dragutina grofa Khuen- Hedervaryja. Zabilježen je kao drugi tenor Pjevačkog društva *Stenjak*, aktiviranog 1897. - uz tenora na koncertnim nastupima, sudbenog pristava Dragutina Ćepulića, i uz mjesne učiteljice Zoricu i Milicu Ježić.

BRKIĆ, ROZALIJA (*Ružica*) r. Mudrovčić – **Pilčika** (Novi, 11. 2. 1908 – Novi, 30. 6. 1988), kći Ivana i Lucije r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 16. 10. 1862 – 1951), Antonove; udana najprije za Andriju Waldhausera, zatim dr. Marinčića i najzad za Viktora Brkića.

Činovnica. Radila je na pošti, a od 7. 7. 1947. do 1953. u Turističkom uredu u Novom.

Veza: Mudrovčić 46, 30, 8

BRKLJAČA, BRANKO (Slivnica, Zadar, 2. 11. 1956), Matin.

Konobar, završio je ugostiteljsku školu u Zadru. Plovio je sedam godina, od 1983. je radio u HTP-u *Lišanj*. Borac Domovinskog rata 1991 - 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

BRLIĆ-MAŽURANIĆ, IVANA, r. Mažuranić – **Jankovica, Banovka** (Ogulin, 18. 4. 1974 – Zagreb, 21. 9. 1938), kći Vladimira Ivanovog; suprug Vatroslav Brlić (Slavonski Brod, 25. 7. 1876), sin Andrije Torkvata;

Hrvatska književnica, jedna od svjetski poznatih književnica za djecu. Školovala se je privatno; stekla je izvrsnu naobrazbu, i u poznavanju stranih jezika. Vrlo rano piše poeziju, eseje i dnevnike, a prvi su joj radovi objavljeni tek početkom dvadesetog stoljeća: knjigu priča i pjesama za djecu *Valjani i nevaljani* objavljuje 1902., a roman *Čudnovate zgode šegrta Hlapića* 1913. Napisala je pjesničku zbirku *Slike* (1912), *Knjigu omladini* (1923), i dr., javljala se je obrazovnim člancima (od 1903), a najveći uspjeh postiže zbirkom pripovjetki *Priče iz davnine* (1916), gdje je, koristeći se slavenskim mitovima i legendama, kao i narodnom predajom, stvorila bajke iznimne vrijednosti. Nedovršen je ostao roman *Jaša Dalmatin, potkralj Gudžerata* (1937). Knjige su joj prevođene na mnoge svjetske jezike, a dvaput je predložena za Nobelovu nagradu. Godine 1937. postala je prva žena član JAZU.

Veza: Mažuranić 115, 47, 53, 96, 19, 20, 119, 114, 60, 28

1.

BRLJAČIĆ, DAMIR (Rijeka, 1. 8. 1966), sin Ivana i Rozalije r. Antić – Senjke (Novi, 1931 – Novi, 23. 12. 2015), Frankove.

Strojobravar. Radio je u Šumariji Novi, potom otišao u Njemačku.

Veza: 2, 3

2.

BRLJAČIĆ, IVAN (Požega, 20. 3. 1932 – Novi, 11. 3. 1988), Josipov; supruga Rozalija r. Antić – Senjka (Novi, 1931 – Novi, 23. 12. 2015), Frankova.

Automehaničar i vozač. Od 16. listopada 1954. radio je u Šumariji Novi.

Veza: 1, 3

3.

BRLJAČIĆ, JOSIP (*Joja*) (Novi, 21. 11. 1953), sin Ivana i Rozalije r. Antić – Senjke (Novi, 1931 – Novi, 23. 12. 2015), Frankove; supruga Marijana r. Komadina (Novi, 14. 1. 1961), Matina; kćerke **Manuela** (Rijeka, 27. 8. 1981), udana Vidović (rastavljena), i **Ivona** (Rijeka, 30. 6. 1983), udana Blažević.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu u Delnicama. Radio je u DIP-u Novi od rujna 1972., zatim u GKP-u *Ivanj* kao poslovođa. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Kćerka Manuela ima kćerku **Paulu Vidović** (Rijeka, 11. 8. 2003).

Veza: 2, 1

BRNIĆ ili **BERNIĆ**

Staro novljansko prezime, pominje u 17. stoljeću, poslije izgubljeno. Neka su prezimena po ženskoj liniji dobila nadimak **Brnić**.

BRONZINI, IVAN

Fotograf u Novom 1891 - 95. Bio je član Narodne čitaonice, a povodu 50. obljetnice Čitaonice izradio je sliku Josipa Mažuranića, kanonika, njezina osnivača.

BROZIČEVIĆ

Prezime potiče iz Bribira.

1.

BROZIČEVIĆ, JOSIP – Krsta (Podgori, Bribir, 16. 4. 1928 – Novi, 21. 12. 2001), sin Vicka i Franke r. Antonić; supruga Zlata r. Saftić (Bribir, 22. 7. 1937), Andrijeva.

Sudionik NOB-a; aktivist SKOJ-a u Kutini, od 15. 4. 1943. borac u 1. moslavačkoj brigadi 33. divizije, 10. zagrebačkom korpusu, gdje je sa sedamnaeset godina bio najmlađi časnik. Poslije rata upravitelj je pilane u Brezama, a zatim rukovoditelj nabave društvene prehrane (*menze*) DIP-a Novi.

Veza: 2

2.

BROZIČEVIĆ, ZLATA r. Saftić (Bribir, 22. 7. 1937), Andrijeva; suprug Josip (Bribir, 16. 4. 1928 – Novi, 21. 12. 2001), Vickov.

Nastavnica; završila je učiteljsku školu. Radila je u osnovnoj školi u Triblju, u Novom u dječjem vrtiću kojeg je i osnovala, a od 1973. do 1. 10. 1994. u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 1

BROZOVIĆ

Prezime iz Bribira.

1.

BROZOVIĆ, JADRANKA r. Miočević (Rijeka, 21. 4. 1958), kći Ivana i Terezije (*Reze*) r. Medak (Slavonski Brod, 13. 10. 1932).

Diplomirana stomatologinja; završila je Stomatološki fakultet u Rijeci. Drži privatnu ordinaciju u Novom s dr. Brankom Tomljanović.

Veza: Miočević, Butorac

2.

BROZOVIĆ, JOSIP – Kirčić (Bribir, 1. 3. 1902); supruga Marija r. Butorac (Javorje, Krmpote, 28. 7. 1908. – Sušak, prosinac 1948).

Prije II. svj. rata pristalica HSS-a u Ledenicama i Krmpotama, poslije simpatizer NOP-a, a za vrijeme II. svj. rata bio je član mjesnog NOO-a Krmpote i predsjednik općinskog NOO-a u Krmpotama, gdje je i živio.

Veza: 7, 8

3.

BROZOVIĆ, LEANDER (Budimpešta, 2. 10. 1897 – Koprivnica, 31. 8. 1962); supruga Mira r. Kovač (Zagreb, 1909).

Doktor veterinarskih znanosti – muzealac; veterinu je studirao u Budimpešti, Bernu, Dresdenu i Lavovu, a doktorirao na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu 1928. Kotarski je veterinar u Novom od ožujka 1927 - 1930., zatim u Kutini, Kikindi, Križevcima te nastavnik povijesti veterinarstva na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu.

4.

BROZOVIĆ, MIJO (Selo Tonkovac, Ogulin, 2. 4. 1915 – 19. 1. 1942); oženjen.

Žrtva rata; domobran NDH - jedan od petnaest domobrana poginulih u Bribirskoj šumi kod Pališina. Pokopan je s osmoricom iz te grupe 8. 2. 1942. na novljanskom groblju.

5.

BROZOVIĆ, MIKO (Kućari, Ogulinski Hreljin, 4. 12. 1915 – 19. 1. 1942), Franjin; neoženjen.

Žrtva rata; kao domobran NDH poginuo je u Bribirskoj šumi kod Pališina, a pokopan je 8. 2. 1942. na novljanskom groblju.

6.

BROZOVIĆ, **MIROSLAV (*Mirko*) – Kirčić** (Omar, Ledenice, 20. 11. 1930 – Novi, 1998), sin Josipa i Marije r. Butorac (Javorje, Krmpote, 28. 4. 1908 – Sušak, prosinac 1948), Grgine.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od 1. 4. 1958., poslije kao obračunski službenik.

Veza: 3, 8

1.

BRUKETA, ALEN (Rijeka, 23. 6. 1965), sin Ante i Nade.

Građevinski inženjer. Od 1992. građevinski je poslovođa u Šumariji Novi. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Direktor KTD *Ivanj*, od 2009. godine.

Veza: 2

2.

BRUKETA, ANTE (Križišće, 13. 6. 1932), Ivanov.

Građevinski tehničar. Radio je u Šumariji Novi od 1958.

Veza: 1

BRUNKO

Novljansko prezime u 17. st., poslije je nestalo; zadržalo se kao nadimak jedne grane Kargačina, vjerojatno po ženskoj liniji. Zadnji Brunko je Anton (13. 1. 1776), Mihovilov.

BUCIFAL, IVAN (Žan), Matijev.

Spominje se 1422. godine u Novom kao građanin. Sa Stjepanom, priorom pavlinskog samostana u Crikvenici, mijenjao je vinograd i oranicu u Sv. Kuzmu i Damjanu za posjede kod Drivenika.

BUDISELIĆ, DAMIR (Rijeka, 18. 8. 1953), sin Jakova i Danice r. Vanjak.

Ugostitelj; vlasnik je trgovine u Novom. Radio je u *Koksari* u Bakru. Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., stožerni vodnik u HV-u.

BUGARIN

Prezime se u Novom javlja sredinom 17. stoljeća.

1.

BUGARIN, ANDRIJ (Novi, 18. 12. 1811), sin Matije i Lucije r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 3. 9. 1778 – 12. 5. 1857), Jurjeve; supruga Lucija r. Sokolić – Kozarica (Novi, 22. 12. 1820 – Novi, 23. 10. 1888), Ivanova.

Obrtnik u Novom; zanat je učio kod stanovitog Ivana Sokolića. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom 27. 3. 1845. i član Upravnog odbora.

Veza: 2, 12, 6

2.

BUGARIN, BOGOSLAV (Novi, 18. 12. 1882 – Novi, 1937), sin Andre Vicka Andrijevog i Marije r. Sokolić – Veričinke, Pećarice (Novi, 20. 8. 1852 – 1936), Josipove, druge očeve supruge; supruga Elizabeta r. Krišković – Ružika (Novi, 1. 1. 1889 – Novi, 25. 4. 1970), Rokina.

Zidar. Bio je čuvar izborne liste KPJ na izborima 1920. u Kraljevini SHS, potom je emigrirao.

Veza: 1, 12, 6

3.

BUGARIN, BOGOSLAV (*Bogo*) (Novi, 27. 1. 1932 – Novi, 9. 3. 1988), sin Vicka i Lucije r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908 – Novi, 23. 9. 1990), Frankove; supruga Branka r. Kabalin – Javorka (7. 11. 1934), Augustinova; kćerka **Mirjana** (1957) i sin **Nenad** (1965).

Kovinotokar; zanat je izučio u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci. Radio je kao poslovođa u brodogradilištu u Kraljevici.

Veza: 2, 1, 12, 9, 8, 7, 6, 11, 10, 4, 13

3/1.

BUGARIN, BOGOSLAV (Rijeka, 1. 11. 1991), sin Nenada Bogoslavovog i Bojane r. Svetić (Rijeka, 30. 3. 1966), Jurjeve.

Diplomirani inžinjer pomorskog prometa, završio Pomorski fakultet u Splitu. Plovi kao časnik palube na LNG brodovima kompanije HOEGH iz Norveške. Jedriličar sa zapaženim rezultatima u klasi LASER STANDART, član je JK “Labud” Split, povremeni trener i sparing partner mlađem bratu Nenadu. U novljanskoj povijesti prvi slučaj da se zvanje visokoškolovanog časničkog kadra prenijelo s oca na sina.

Veza: 11, 4, 2, 7, 9, 6, itd, Svetić

4.

BUGARIN, BOJANA r. Svetić (Rijeka, 30. 3. 1966), kći Jurja i Štefanije r. Rubčić – Mačkove (Valač, Gornji Zagon, 15. 2. 1942), Nikoline; suprug Nenad (Rijeka, 16. 6. 1965), sin Bogoslava (*Boge*) Vickovog; sinovi **Bogoslav** (1991) i **Nenad** (1993).

Magistra primarnog obrazovanja, završena Visoka učiteljska škola u Rijeci. Od 1991. do 1994. radi u osnovnoj školi u Novom, zatim u Crikvenici, a od 10. ožujka 2003. u Narodnoj knjižnici i čitaonici u Novom.

Veza: 11, 3/1, 10, Svetić

5.

BUGARIN, BORIS (Rijeka, 30. 1. 1966), sin Josipa i Ivanke r. Malatestinić (Sužan-Dobrinj, Krk, 1. 12. 1946 – Novi, 8. 4. 2000).

Automehaničar; završio je ŠUP u Rijeci. Radio je u *Autoprometu* u Rijeci do 1988., u DIP-u Novi kao brusač, od 1998. u Italiji, a od 12. 4. 2005. radio u poduzeću *Marina sport* u Novom, poslije u *Autotransu*. Borac Domovinskog rata.

Veza: 9, 7, 3, 6, 12, 2, 1, 10, 11, 13

6.

BUGARIN, DRAGO (Novi, 16. 12. 1953), sin Vicka i Lucije r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908 – Novi, 23. 9. 1990), Frankove; supruga Marina r. Smolčić (Novi, 2. 4. 1957), Matina; sinovi **Vinko** (Rijeka, 13. 7. 1978) i **Marjan** (Rijeka, 15. 2. 1981).

Stolar. Radio je u HTP-u *Slaven* u Selcu, DIP-u Novi, potom kao privatnik. Bubnjar u nekoliko glazbenih sastava.

Veza: 12, 2, 1, 3, 9, 8, 7, 13, 10, 11, 5

7.

BUGARIN, ELVIRA (Novi, 5. 8. 1930 – Novi, 19. 10. 1943), kći Vicka i Lucije r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908– Novi, 23. 9. 1990), Frankove.

Žrtva fašističkog terora; kao učenica osnovne škole poginula je kod napada šest njemačkih zrakoplova *štuka* (Stuka) na Novi, kad su mitraljirali grad.

Veza: 12, 2, 1, 8, 3, 6, 9, 10, 11, 5, 13

8.

BUGARIN, FRANJO (Novi, 2. 2. 1946 – Beograd, 4. 11. 1965), sin Vicka i Lucije r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908 – Novi, 23. 9. 1990), Frankove.

Stolar; izučio je zanat. Poginuo je na odsluženju vojnog roka u JNA.

Veza: 12, 2, 1, 3, 6, 9, 8, 10, 11, 5, 13

9.

BUGARIN, JOSIP (Novi, 18. 6. 1939 – Novi, 2. 6. 2019), sin Vicka i Lucije r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908 – Novi, 23. 9. 1990), Frankove; supruga Ivanka r. Malatestinić (Sužan-Dobrinj, Krk, 1. 12. 1946 – Novi, 8. 4. 2000); sin **Boris** (Rijeka, 30. 1. 1966) i kćerka **Mihaela** (Rijeka, 7. 7. 1974), udana Šikić.

Pekar. Radio je u HTP-u *Lišanj* 1965 – 70., zatim u trgovini građevnog materijala *Kurivo Gorica* Nova Gorica u Novom (od 1992. *Mel trgovina d.o.o.)*. Višegodišnji je mesopustarski *kapitan*, voditelj novljanskog kola, sopac, a od 1998. i pivač u kolu. Kćerka Mihaeli i suprugu Ervinu sin je **Enzo**.

Veza: 12, 2, 1, 6, 3, 8, 7, 5, 10, 11, 13

10.

BUGARIN, MIRJANA (Novi, 18. 3. 1957), kći Bogoslava i Branke r. Kabalin – Javorke (Novi, 7. 11. 1934), Augustinove.

Radila u Općinskom javnom tužilaštvu u Crikvenici kao administrator. Stradala je u automobilskoj nesreći na putu na posao u Crikvenicu; unatoč invaliditetu vitalna je i angažirana.

Veza: 3, 7, 9, 6, 8, 12, 2, 1, 11, 5, 13

10/1.

BUGARIN, NENAD (Rijeka, 10. 1. 1993), sin Nenada Bogoslavovog i Bojane r. Svetić (Rijeka, 30. 3. 1966), Jurjeve.

Diplomirani inžinjer pomorskog prometa, fakultet završio u Splitu. Kategorizirani vrhunski sportaš – jedriličar, I kategorije od strane HOO, član je JK “Labud” Split, te je u klasi FINN postignutim rezultatima u samom svjetskom vrhu. 2004. bio je državni prvak u klasi Optimist, u dva je navrata dobitnik nagrada Grada Novi Vinodolski za izuzetna dostignuća u sportu, a nekoliko godina najbolji sportaš Grada Crikvenica.

Veza: 11, 4, 3, 7, 9, 6, 8 itd., Svetić

11.

BUGARIN, NENAD – Bogin (Rijeka, 16. 6. 1965), sin Bogoslava i Branke r. Kabalin – Javorke (Novi, 7. 11. 1934), Augustinove; supruga Bojana r. Svetić (Rijeka, 30. 3. 1966), Jurjeva; sinovi **Bogoslav** (1991) i **Nenad** (1993).

Diplomirani inženjer pomorskog prometa, kapetan duge plovidbe; završio Pomorski fakultet u Rijeci. Plovio na brodovima *Lošinjske plovidbe* i stranih kompanija, putem AQUA MARIT menadžmenta, te je napredovao do prvog časnika palube. Od 1993. je u lučkoj ispostavi Novi Vinodolski, kao zapovjednik M/B *Burin*, broda namijenjenog traganju i spašavanju u Velebitskom kanalu, 1994. je imenovan članom ispitnog Povjerenstva lučke kapetanije Rijeka za najviša zvanja u pomorstvu, 2003. je dobitnik godišnje nagrade YACHT POOL-a za izvanredan doprinos sigurnosti na moru. Od 2014. kapetan je lučke ispostave Novi Vinodolski, a izabran je u suradničko zvanje asistenta iz područja tehničkih znanosti u Zavodu za nautičke znanosti Pomorskog fakulteta u Rijeci. Od 2017. lučki je kapetan u Senju. U tri je navrata kandidiran za "Plavu vrpcu Vjesnika". Član je UO Županijske lučke uprave Novi Vinodolski i Turističkog vijeća TZ Grada Novi Vinodolski.

Veza: 3, 7, 9, 6, 8, 12, 2, 1, 3/1, 10, 4, 5, 13

12.

BUGARIN, VICKO (Novi, 16. 4. 1907 – Novi, 21. 1. 1964), sin Bogoslava i Elizabete r. Krišković – Ružike (Novi, 1. 1. 1889 – Novi, 25. 4. 1970), Rokine; supruga Lucija r. Šubert (Novi, 27. 11. 1908 – Novi, 23. 9. 1990), Frankova.

Stolarski pomoćnik i građevinski tesar. Suosnivač je Stolarske zadruge u Novom, od koje je nastao DIP gdje je također radio. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; odbornik NOO-a Novog 1943 - 44. u novljanskoj šumi. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 2, 1, 6, 7, 8, 9

13.

BUGARIN, VINKO (Rijeka, 13. 7. 1978), sin Drage i Marine r. Smolčić (Novi, 2. 4. 1957), Matine; supruga Christine r. Zipp (Pariz, 14. 3. 1966); kćerka **Mila** (Pariz, 13. 9. 2004).

Autoelektričar; završio je srednju školu u Senju i srednju glazbenu u školu u Novom. Svirao je u nekoliko glazbenih sastava, a 2002. i u Parizu gdje i živi.

Veza: 6, 12, 2, 1

BUJAN, AUGUSTIN

Svećenik u Bribiru i kanonički suplent u Novom 1910. Bio je vezan za politički život u Novom između dva svjetska rata.

BUKOVAC

Prezime se javlja 1930., kada u Novi dolazi Josip Bukovac, urar.

1.

BUKOVAC, BORIS (Sušak, 24. 7. 1936), sin Josipa i Danice r. Deranja (Kutina, 1906 – Novi, 1997), Grgine; supruga Ivanka r. Stipeč (Bribir, 2. 9. 1944), Josipova; kćerka **Nives** (1967), udana Antić, i sin **Josip** (1969).

Strojobravar; završio je elektroprivrednu školu u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi.

Veza: 4, 5, 6, 2, 3, Antić

2.

BUKOVAC, IVANKA r. Stipeč (Bribir, 2. 9. 1944), Josipova; suprug Boris (Sušak, 24. 7. 1936), Josipov; kćerka **Nives** (1967), udana Antić, i sin **Josip** (1969).

Frizerka. Držala je ženski frizerski salon u Novom.

Veza:1, 3, Antić

3.

BUKOVAC, JOSIP (Rijeka, 10. 7. 1969), sin Borisa i Ivanke r. Stipeč (Bribir, 2. 9. 1944). Josipove; supruga Kristina r. Sokolić – Veričina (Rijeka, 24. 7. 1973), Zdravkova; sinovi **Adriano** (Rijeka, 2. 8. 1996) i **Matko** (Rijeka, 20. 11. 2005).

Građevinski tehničar, završio je CUO za GKD u Rijeci. Radio je 2 godine u DI *Vinodol d.d.* u Novom, od 1993. kao kućni majstor u OŠ *Zvonka Cara* u Crikvenici. Borac Domovinskog rata.

Veza: 1, 2, 4, Antić

4.

BUKOVAC, JOSIP (*Pepo*) (Dubovac, Karlovac, 7. 2. 1901 – Otočac, 1943), Josipov; supruga Danica r. Deranja (Kutina, 1906 – Novi, 1997), Grgina; sinovi **Vladimir** (1933), **Boris** (1936) i **Ljubomir** (1938), kćerka **Ljubica** (1940), udana Žmikić..

Žrtva rata. Urarski obrtnik; imao je urarsku radnju u Novom, gdje je došao 1930. Nakon kapitulacije Italije, kao pristalicu HSS-a partizanske ga vlasti iz Novog odvode u zatvor u Otočac, gdje je strijeljan na livadi pokraj tamošnjega groblja.

Veza: 6, 1, 5, Žmikić

5.

BUKOVAC, LJUBOMIR (Novi, 2. 2. 1938), sin Josipa i Danice r. Deranja (Kutina, 1906 – Novi, 1997), Grgine.

Završio je ekonomsku školu u Srbobranu (Vojvodina), gdje je i radio u *Elanu*.

Veza: 4, 6, 1, Žmikić

6.

BUKOVAC, VLADIMIR (Novi, 26. 11. 1933), sin Josipa i Danice r. Deranja (Kutina, 1906 – Novi, 1997), Grgine; supruga Branka r. Franić (Grižane, 2. 12. 1927).

Električar; završio je Elektroprivrednu školu u Zagrebu. Radio je u *Plavoj laguni* u Novigradu.

Veza: 4, 1, 5, Žmikić

BUKOVICA, TATJANA (Rijeka, 8. 1. 1969), Konstantinova.

Diplomirana ekonomistica; završila je Hotelijerski fakultet u Opatiji. Od 11. 10. 1993. radi u HTP-u *Lišanj* u Novom kao referentica prodaje.

1.

BULIĆ, DARIO (Rijeka, 19. 11. 1954), sin Vladimira i Nevenke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 15. 8. 1921 – Zagreb, 6. 2. 2001), Milutinove (Milan); supruga Miroslava.

Diplomirani muzikolog; završio je Muzičku akademiju u Zagrebu, gdje radi na Hrvatskom radiju.

Veza: 2, Batistić, Piškulić 148

2.

BULIĆ, NEVENKA r. Piškulić – **Bracinka** (Novi, 15. 8. 1921 – Zagreb, 6. 2. 2001), kći Milutina i Milke r. Sokolić – Filkovice (16. 8. 1882 – Novi, 16. 2. 1968), Ivanove; prvi suprug Rudolf Šijaković, drugi Vladimir Bulić.

Kazališna djelatnica; završila je stručnu učiteljsku domaćinsku školu u Zagrebu 1939. Radila je u Okružnom sudu u Senju 1941 - 43., a 1943 - 45. u Ministarstvu pravosuđa NDH u Zagrebu. Nakon rata bila je članica drame, pa tajnica HNK *Ivana pl. Zajca* u Rijeci 1945 – 50., a 1950 - 62. radi u tvrtki *InterEuropa* u Zagrebu, te kao šaptačica u HNK-u u Zagrebu 1962 - 75. Kći joj je **Ruđerka** r. Šijaković, udana Batistić, a sin **Dario Bulić**.

Veza: 1, Piškulić 140, 148, 208, 104, 192, Batistić

3.

BULIĆ, ZORA r. Mataija (Ledenice, 1923),kći Vicka Milinog – v. 94. **MATAIJA, ZORA**.

BULJAT, MARINKO (Novi, 27. 1. 1964), sin Ive i Marije r. Mršić; supruga Ivona r. Ružička (Rijeka, 9. 12. 1972); sinovi **Alan** (Rijeka 6. 10. 1997) i **Antonio** (Rijeka, 11. 5. 1999).

Prometni tehničar; završio je srednju školu u Rijeci, a radio je u GKP *Ivanj* kao vozač. Dragovoljac je Domovinskog rata 1990 – 95., jedan od petnaest bojovnika koji su se s područja Novog uključili u obranu Hrvatske bez poziva; sudjelovao je u operacijama *Maslenica*, *Medački džep*, *Bljesak*, *Oluja*, *Ljeto 95.* i *Maestral*. Radio je u MUP-u u specijalnoj policiji.

BUNETA

Ledeničko prezime koje potiče iz Like, u Novom se javlja 1927. Prvi su Bunete bili bratići **Rafael** (1896 – 1976), Stipanov i **Milan** (Austrija, 25. 9. 1901), Rafaelov.

1.

BUNETA, ANTON – Osipica (Bater, Ledenice, 8. 6. 1911 – 20. 4. 1942), sin Josipa Josipovog i Kate r. Mataija (Ledenice, 12. 2. 1881 – Ledenice, 15. 4. 1930), kćeri Mateja – Lele. Pali borac NOR-a.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; partizan u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, pete Operativne zone Hrvatske. Poginuo je u borbi protiv oružnika NDH.

Veza: 5

2.

BUNETA, BOŽO IVAN – Bartolov (Ledenice, 15. 12. 1937 – Ledenice, 12. 2. 1949), sin Ivana Bartolovog i Antonije r. Butorac (Krmpote, 15. 6. 1897).

Poratna žrtva rata; nesretnim slučajem poginuo je od eksplozije zaostale bombe iz II. svj. rata.

3.

BUNETA, DAMIR – Genević (Novi, 28. 4. 1963), sin Ivana i Mire r. Čordašić (Pribiševac, 1942), Đurine.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je studij na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu. Od 1988. radi kao projektant u HTP-u odnosno HT-u u Rijeci.

Veza: 19, 21

4.

BUNETA, DRAGUTIN – Gašpar (Ledenice, 11. 2. 1907 – Ledenice, 19. 7. 1952), sin Ivana Petrovog i Marije r. Svetić (16. 7. 1879 – Ledenice, 2. 3. 1934), Josipove; supruga Ana r. Butković (Ledenice, 30. 12. 1917 – Novi, 25. 9. 2002), Nikolina.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; partizan u Komandi mjesta Ledenice. Nakon rata radio je u Općoj zemljoradničkoj zadruzi u Ledenicama, do 1952. godine. Stradao u prometnoj nesreći, pod kamionom u Dunkovoj dragi, na Pletenom, na povratku iz Breza s proslave Dana ustanka NRH 27. srpnja. Tada je stradalo devet osoba; neke od njih preminule su poslije od zadobivenih ozljeda.

Veza: 9, 39, 15, 51, 18, 54

5.

BUNETA, DRAGUTIN (*Drago*) – Osipica (Bater, 26. 5. 1922 – Lika, 24. 8. 1944), sin Josipa Josipovog i Kate r. Mataija (Ledenice, 12. 2. 1881 – Ledenice, 15. 4. 1930), kćeri Mateja – Lele.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama protiv neprijateljskih jedinica u Lici.

Veza: 1

6.

BUNETA, ĐURĐICA r. Barić (Rijeka, 20. 10. 1967), kći Šime i Ivane r. Piškulić – Jurašice (Novi, 21. 8. 1937), Nikoline.

Nastavnica razredne nastave; završila je Učiteljsku školu u Zagrebu, gdje je i zaposlena.

Veza: Barić

7.

BUNETA, FRANJO – Frankov (Ledenice, 24. 10. 1881 – 1914), sin Franje i Marije r. Butković (Ledenice, 13. 8. 1846 – Ledenice, 2. 1. 1925); supruga Kata r. Uremović (Ledenice, 25. 11. 1885), Andrijeva.

Žrtva I svj. rata; poginuo je kao domobranski vojnik K.u.K. Monarhije.

8.

BUNETA, FRANJO VILIM – Jovanin (Lupoglav, Ledenice, 21. 12. 1915 – Mrkopalj, 1941), sin Franje Milinog i Ivke r. Jurčić – Jovane (Ledenice, 27. 7. 1891 – Ledenice, 25. 4. 1943), Tomine. Stric mu je Marko (Ledenice, 22. 12. 1872), Milin čiji su potomci Markovci.

Žrtva rata. Sudionik NOB-a; partizanski stražar u selu, koji je s Josipom Karlovićem - Ćukešom, Mikulinim, na svoju ruku, doveo jednog političkog aktivista, Zagrepčana, iz šume do blizu Novog, koji su držali Talijani. Partizanske su ih vlasti obojicu osudile na

smrt. Stipe Svetić - Ćiro dobio je naredbu da ga uhiti, ali je odbio to učiniti. Odveden je u Mrkopalj i tamo strijeljan, a prije toga je batinan, dok je Karlović ubijen u Bitoraju.

Veza: 40

9.

BUNETA, GAŠPAR (Ledenice, 24. 2. 1861 – Mellen, USA, 11. 2. 1920), sin Petra Andrijevog i Mare (Ledenice, 2. 2. 1829); prva supruga Paulina r. Komadina (Ledenice, 3. 1. 1863 – Ledenice, 25. 12. 1899), Josipova, druga Manda r. Frković (Ledenice, 25. 9. 1870).

Načelnik Općine Ledenice 1909 – 1910., poslije Jakova Draginića (1907 – 1909), a prije Josipa Bana (1910 – 1915). Zatim odlazi na rad u USA, gdje je i umro. Po njemu su potomci dobili nadimak **Gašpar**.

Veza: 39, 4, 15, 18, 54, 51

10.

BUNETA, GORDANA (*Goga*), udana Kružičević – v. **KRUŽIČEVIĆ, GORDANA - Đogina**.

11.

BUNETA, GRGUR (Ledenice, 6. 9. 1878 – 1914./18), sin Franje i Ivke r. Butković (Ledenice, 15. 10. 1836 – Ledenice, 10. 10. 1914).

Žrtva I. svj. rata; poginuo kao vojnik K.u.K. Monarhije.

Veza: 46

12.

BUNETA, GRGUR – Đogo (Ledenice, 23. 2. 1914 – Rijeka, 25. 6. 1970), sin Mate Josipovog i Pauline r. Butković (17. 1. 1880 – Ledenice, 31. 3. 1941), Grgurove; supruga Vjekoslava r. Buneta (Ledenice, 31. 1. 1910), Marijina.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. bataljunu *Matija Gubec*, u 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar*, potom pri Vrhovnom Štabu NOV-a i POJ-a, pratilac Moše Pijade.

Veza: 33, 30, 14

13.

BUNETA, HERMINA – Mikićeva (Ledenice, 27. 11. 1906 – Sušak, 1945), kći Marije r. Buneta (Ledenice, 7. 4. 1880 – Sušak, 31. 7. 1964), kćeri Nikole Jurjevog; suprug Rafael Buneta (Lupoglav, 8. 4. 1905 – Sušak, 1945), Blažev.

Žrtva fašističkog terora; zajedno sa suprugom poginula je u štali tijekom njemačkog bombardiranja. Bila je kućanica, a živjela je sa suprugom u Sušaku, gdje su oboje 3. 2. 1940. prešli u starokatoličku vjeru. **Rafael Buneta** (6. 7. 1874), Nikolin njezin je ujak, a djed **Nikola (Mikić)** (20. 11. 1841) bio je pisar u Kotarskom sudu u Novom.

Veza: 37, 49

14.

BUNETA, IVAN – Đogo (Bater, Ledenice, 18. 2. 1913 – Novi, 28. 10. 1990), sin Ivana Josipovog i Jele r. Smolčić (Ledenice, 2. 9. 1872 – Ledenice, 8. 5. 1951); prva supruga

Franjka r. Jurčić (11. 4. 1915 – Novi, 6. 9. 1955), druga Milka r. Pavličević (Krmpote, 25. 1. 1923 – Novi, 30. 1. 2001), Jurjeva.

Radnik – kočijaš prije II. svj. rata. Sudionik NOB-a od 24. 12. 1941; borac u bataljunu *Marko Trbović* i u bataljunu *Ljubica Gerovac* I. NOP odreda 5. operativne zone Hrvatske. Poslije ranjavanja u Ravnoj Gori povučen je u Bater, gdje je bio član NOO-a za Bater. Nijemci su ga zarobili 14. 3. 1944. i odveli u njemački koncentracijski logor Dachau. Nakon rata radio je u DIP-u Novi.

Veza: 33, 28, 50, 30, 12

15.

BUNETA, IVAN – Gašpar (Polje, Ledenice, 12. 2. 1926), sin Ivana Petrovog i Marije r. Svetić (Ledenice, 16. 7. 1879 – Ledenice, 2. 3. 1934); supruga Slava r. Butković (Ledenice, 27. 4. 1928), Grgureva.

Trgovac. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radi kao poslovođa u trgovini Opće poljoprivredne zadruge u Bateru, a poslije odlazi u Rijeku.

Veza: 9, 39, 4, 18, 54

16.

BUNETA, IVAN – Belaja (Rijeka, 26. 4. 1971), sin Ivana Tominog (iz Batera).

Drvni tehničar. Od 1996. radi u Šumariji Novi. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

17.

BUNETA, IVAN – Miloš (Bater, Ledenice, 14. 10. 1921 – 27. 11. 1942), sin Milana Milanovog i Marije r. Mataija (Ledenice, 9. 3. 1894). Pradjed mu je **Mate** (Ledenice, 24. 12. 1807 – 1875), a prabaka **Jela** (8. 9. 1811 – 24. 11. 1889).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; borac bataljuna *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske. Poginuo je u borbi s neprijateljem. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 25, 52, 27

18.

BUNETA, IVAN (*Ivica*) – Gašpar (Ledenice, 12. 3. 1946 – 27. 4. 2012), sin Mile (*Mihovila*) Ivanovog i Marije (*Mare*) r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 2. 1913 – kolovoz 2000); supruga Vesna r. Kabalin – Požupovica (Novi, 10. 3. 1947), Srećkova; kćerke **Marija** (Rijeka, 7.5. 1976) i **Antonija** (Rijeka, 23. 3. 1979)

Ekonomski tehničar. Radio je u DIP-u Novi (15. 3. 1967 - 30. 4. 1967), zatim u *Elektroprimorju* u Crikvenici, kao šef računovodstva.

Veza: 39, 4, 15, 54

19.

BUNETA, IVAN – Genević (Donji Zagon, 15. 6. 1937), sin Rafaela i Genoveve r. Peričić (Donji Zagon, 2. 3. 1898 – Novi, 14. 12. 1969), Ivanove; supruga Mira r. Čordašić (Pribiševac, 1942), Đurina. Nadimak mu je po majci.

Stolar. Radio je u ŠUP-u i u DIP-u Novi do 1968, potom kao trgovac – poslovođa u trgovini Istravino u Novom, do 1992. Otac mu **Rafael** (25. 9. 1896), bratić je Milana Rafaelovog (25. 9. 1901).

Veza: 3, 21

20.

BUNETA, IVANKA, udana Bogdanović (Donji Zagon, 25. 3. 1933), kći Milana i Anice r. Peričić – Ivkove (Donji Zagon, 26. 9. 1899 – Novi, 19. 11. 1990), Jurjeve; suprug Milan (Mićo).

Slastičarka; završila je slastičarsku školu u Opatiji i radila u HTP *Lišanj* u Novom, zatim kao u trgovkinja u trgovini prehrambenih proizvoda PIK-a Rijeka u Novom, u kući Mihovila Kovača na Placi (danas *Pizzeria Colibri*).

Veza: 37, 22, 29, 43, Sokolić 36

21.

BUNETA, IVICA – Genević (Rijeka, 5. 4. 1964), sin Ivana Rafaelovog i Mire r. Čordašić (Pribiševac, 1942); supruga Marijana r. Šegota (1972).

Magistar znanosti; diplomirao je i magistrirao na Hotelijerskom fakultetu u Opatiji. 1996 - 98. tajnik je Instituta za ljudska prava Republike Hrvatske u Novom i vijećnik u gradskom poglavarstvu Novog, zatim rukovoditelj poduzeća *Tisak* u Karlovcu.

Veza: 19, 3

22.

BUNETA, JANKO (Donji Zagon, 4. 12. 1927 – Novi, 6. 10. 1999), sin Milana i Anice r. Peričić – Ivkove (Donji Zagon, 26. 9. 1899 – Novi, 19. 11. 1990), Jurjeve; supruga Marija r. Brozović (Selce, 10. 4. 1924), Andrijeva.

Autoprijevoznik. Radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi, zatim kao obrtnik u Novom.

Veza: 37, 20, 29, 43

23.

BUNETA, JOSIP (Lupoglav, Ledenice, 15. 11. 1893 – 1914), sin Josipa Andrinog i Tereze r. Svetić (Ledenice, 1. 10. 1859 – Luka, 1943), Stipanove.

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik u austrougarskoj vojsci poginuo je u prvoj godini rata.

24.

BUNETA, JOSIP – Drdelin (Lupoglav, Ledenice, 1. 5. 1925 – 1942), sin Josipa Grgurevog i Marije r. Buneta (Ledenice, 27. 9. 1989 – Ledenice, 6. 4. 1983), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske. Poginuo je u borbi s neprijateljskim jedinicama, vjerojatno negdje u Lici.

Veza: 35, 48, 34, 47

25.

BUNETA, JOSIP (*Nafta*) – Miloš (Bater, Ledenice, 23. 8. 1926 – 17. 11. 2011), sin Mile Milinog i Marije r. Mataija (Ledenice, 9. 3. 1894); supruga Ivka Čulin r. Ivanković (Rakitno, Posušje, 8. 1. 1922).

Sudionik NOB-a; borac bataljuna *Matija Gubec* 13. primorsko-goranske divizije, 35. ličke i 43. istarske divizije. Nakon rata radi na benzinskoj crpki INA-e, zatim u DIP-u Novi. Zbog rada na crpki dobio je nadimak **Nafta**.

Veza: 17, 52, 44, 27

26.

BUNETA, KATARINA (*Katica*) – Cilina (Lupoglav, Ledenice, 6. 10. 1920 – Drežnica, 1943), kći Mate Matinog i Marije r. Šimac (Bribir, 8. 10. 1887 – Ledenice, 25. 1. 1957). Nadimak joj je po baki Ceciliji (Cila) r. Svetić (Ledenice, 20. 11. 1852 – Ledenice, 24. 12. 1930).

Žrtva rata; ubila ju je lokalna partizanska vlast. Odvedena je iz Mataija Drage u Drežnicu i tamo na polju spaljena. Optužena je zbog odlaska sa slobodnoga partizanskog područja u okupirani Novi gdje je dolazila u kupovinu, navodno kao talijanska kurirka, doušnica. Oca Matu (2. 5. 1884 – 10. 5. 1944) su joj ubili ustaše.

Veza: 31, 32

27.

BUNETA, LUKA MILE – Miloš (Bater, Ledenice, 18. 10. 1906 – Škare, 11. 7. 1942), sin Franje i Lucije r. Svetić (Ledenice, 17. 2. 1884), poslije preudane za Milu Mataiju; supruga Kata r. Mataija (Ledenice, 9. 8. 1905). Pradjed mu je Mate (Ledenice, 24. 12. 1807 – Ledenice, 1875), a prabaka Jela (Ledenice, 8. 9. 1811 – Ledenice, 24. 11. 1889).

Pali borac NOR-a. Radnik. Poginuo je u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske kod mjesta Škare, blizu Otočca. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 41, 17, 25, 38

28.

BUNETA, MARINKO – Đogo (Novi, 24. 12. 1956), sin Ivana Ivanovog i Milke r. Pavličević (Krmpote, 25. 1. 1923 – 30. 1. 2001), Jurjeve, druge očeve supruge.

Brodograđevni tehničar; završio je srednju brodograđevnu školu u Rijeci. Radio u Brodogradilištu *Kraljevica*. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. godine.

Veza: 14, 50

29.

BUNETA, MARINKO (Novi, 27. 10. 1964), sin Janka i Marije r. Brozović (Selce, 10. 4. 1924), Andrijeve.

Mehaničar. Radio je do 1990. u očevom građevinskom obrtu. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 22, 20, 37, 43

30.

BUNETA, MARTIN MATE – Đogo (Lupoglav, Ledenice, 11. 11. 1906 – Hreljin, 10. 10. 1943), sin Mate Josipovog i Pauline r. Butković (Ledenice, 17. 1. 1880 – Ledenice, 31. 3. 1941); supruga Stanka r. Petković (7. 11. 1912).

Pali borac NOR-a; kao borac 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije poginuo je kod Hreljina u prodoru njemačke vojske kroz Istru u Hrvatsko primorje i napada na jedinice 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije, koja se iz Novog kretala obalnom cestom prema Sušaku.

Veza: 33, 12, 14

31.

BUNETA, MATA – Cilin (Ledenice, 2. 5. 1884 – Gorski kotar, 10. 5. 1944), sin Mate Matinog i Cecilije r. Svetić (Ledenice, 20. 11. 1852 – Ledenice, 24. 12. 1930); supruga Marija r. Šimac (Bribir, 8. 10. 1887 – Ledenice, 25. 1. 1957). Otac mu je umro u SAD-u.

Žrtva fašističkog terora; po zadatku mjesnog NO odbora pošao je u nabavu hrane za partizansku vlast na slobodnom području, ali su ga u Gorskom kotaru uhitili i objesili ustaše. Kćer **Katarinu** ubili su partizani. Djed mu je **Mate** (Ledenice, 24. 12. 1807 – Ledenice, 1875), a baka **Jela** (Ledenice, 8. 9. 1811 – Ledenice, 24. 11. 1889).

Veza: 32, 26

32.

BUNETA, MATE GRGA (*Krkoča*) – Cilin (Ledenice, 12. 2. 1914 – ?), sin Mate Matinog i Marije r. Šimac (Bribir, 8. 10. 1887 – Ledenice, 25. 1. 1957).

Kirijaš. Sudionik NOB-a od 1942; borac bataljuna *Matija Gubec*, zatim 13. proleterske brigade Hrvatske Rade *Končar*, zajedno s Josipom Karlovićem – Kogom, Ivanovim. General Žeželj doveo ga je na Brijune za ordonansa kod maršala Josipa Broza Tita.

Veza: 31, 26

33.

BUNETA, MATE – Đogo (Bater, Ledenice, 15. 7. 1877 – Njemačka, 1944), sin Josipa i Ane r. Milošević (Ledenice, 19. 1. 1843 – Ledenice, 20. 10. 1915); supruga Paulina r. Butković (Ledenice, 17. 1. 1880 – Ledenice, 31. 3. 1941).

Žrtva fašističkog terora. Sin mu je bio u partizanima i poginuo u Hreljinu 10. 10. 1943., a njega su Nijemci uhitili i deportirali u koncentracijski logor u Njemačkoj, gdje je umro.

Veza: 30, 12, 14

34.

BUNETA, MATE (*Matić*) – Drdelin (Bater, Ledenice, 26. 11. 1921 – Rijeka, 29. 7. 2001), sin Mate i Ane r. Frković (Ledenice, 17. 1. 1895 – Ledenice, 26. 1. 1925), Josipove, prve očeve supruge; supruga Albina (Zora) r. Blečić. Pukovnik JNA.

Prvoborac NOR-a, nositelj Partizanske spomenice 1941. Od 20. 9. 1941. u bribirskom je partizanskom logoru na Viševici, zatim u ledeničko-krmpotskom logoru *Ričičko bilo*, borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 1. proleterskom bataljunu Hrvatske, koji je poslije bio u sastavu 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*. Vojni službenik u Beogradu nakon II. svj. rata, jedan je od pokretača organiziranog kuglanja, 1952 – 59. nastupa za KK *Partizan* i njegov kuglački ogranak *Viševicu*.

Natječe se na prvenstvima Jugoslavije i NR Srbije (s ekipom *Partizana* je prvak Srbije 1956., 1957. i 1959). Igrati je nastavio u riječkim kuglačkim klubovima *Lokomotiva* (1959 – 1966), *Vulkan* (1966 – 1967) i *Kvarner* (1967 – 1978). Pojedinačni prvak SR Hrvatske je 1964. u Zagrebu, treći je 1962. i 1965. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 3 puta, po uspjehu na Svj. prvenstvu 1959. u Bauttzenu (zlato ekipno i svjetski ekipni rekord) stekao je zvanje zaslužnog sportaša Jugoslavije. Savezni je kapetan ženske reprezentacije Jugoslavije 1957. u Beču, kad je Zita Pipinić osvojila srebrnu medalju. Vodi klupsku žensku ekipu *Rijeke* (zaslužan je za prve velike uspjehe: prvakinje Jugoslavije 1979. u Rovinju, potom i 1980., 1981. i 1982) i mušku ekipu *Kvarnera*. Za postignute rezultate dodjelio mu je SKSJ 1957. Zlatnu značku rekordera i naslov kuglačkog Majstora, dobitnik je Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske 1980., a s KK *Rijeka* dobiva višekratna priznanja za najbolju ekipu regije, i brojna druga priznanja. Pokopan je na groblju Kozala.

Veza: 24, 35, 48

35.

BUNETA, MILAN – Drdelin (Bater, Ledenice, 21. 1. 1927 – Novi, 10. 3. 2006), sin Josipa Grgurevog i Marije r. Buneta (Ledenice, 27. 9. 1898 – Ledenice, 6. 4. 1983), Andrine, druge očeve supruge; supruga Nada r. Mataija (Ledenice, 1. 9. 1933), kći Petra – Purle.

Sudionik NOB-a od 1. 12. 1942; borac u I. NOP odredu 5. operativne zone Hrvatske, u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, u 35. ličkoj i u 43. istarskoj diviziji. Nakon rata radio je u DIP-u u Novom.

Veza: 24, 48, 34, 47

36.

BUNETA, MILAN – Striča (Bater, Ledenice, 8. 11. 1921 – Lika, 1942), sin Josipa i Kate r. Stilin (Ledenice, 21. 12. 1884 – Ledenice, 22. 3. 1940).

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1941; borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović*, od veljače 1942. borac batljuna *Božidar Adžija*. Poginuo je negdje u Lici, u borbama. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

37.

BUNETA, MILAN – Mikićev (Austrija, 25. 9. 1901 – Novi, 4. 1. 1971), sin Rafaela Nikolinog (Mikić) i Ivane Bauer r. Bangl (Austrija); supruga Anica r. Peričić (Donji Zagon, 26. 9. 1899 – Novi, 19. 11. 1990), Jurjeva.

Samouki klesar; osam je godina klesao kamen za Dom kulture u Novom. Radio je kod Antona Mudrovčića – Pilčića i Franka Mudrovčića – Bubnjara, Matinog, građevinskih poduzetnika. Prvi je mlinar na *žrvanj* u *Brajdi* u Novom i prvi grobar na novljanskom groblju, za II. svj. rata. Klesao je i spomenike.

Veza: 20, 22, 29, 43, 13

38.

BUNETA, MILE LUKA – Miloš – v. 27: **BUNETA, LUKA MILE**, jer mu je to pravo ime.

39.

BUNETA, MILE MIHOVIL – Gašpar (Ledenice, 27. 8. 1905 – Crikvenica, 30. 9. 1994), sin Ivana Petrovog i Marije r. Svetić (Ledenice, 16. 7. 1879 – Ledenice, 2. 3. 1934); supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 2. 1913 – Ledenice, 18. 8. 2000). Prema crkvenim knjigama ime mu je Mihovil Mile.

Zidar. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 1. bataljunu 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije od 9. 9. 1943, zatim u Komandi mjesta u Ledenicama. Nakon rata je kao građevinski poslovođa u KNOO-u Crikvenica vodio obnovu ledeničkih sela. Bio je tajnik UBNOR-a u Ledenicama. Sinovi su mu **Dinko** (1. 9. 1942), **Ivan** (12. 3. 1946), **Dragutin** (23. 10. 1949) i **Gašpar** (22. 9. 1952).

Veza: 9, 4, 15, 18, 54, 51

40.

BUNETA, MILE (Ledenice, 23. 8. 1914 – Dravograd, svibanj 1945), sin Mile Milanovog i Ane r. Smolčić (Ledenice, 21. 5. 1889), kćeri Ludovika Ivanovog; supruga Marija r. Smolčić (Ledenice, 15. 5. 1915), Matina.

Žrtva rata; u ratu mobiliziran u domobransku vojsku NDH, poginuo je u Dravogradu za povlačenja te vojske prema Austriji.

Veza: 8

41.

BUNETA, MILIVOJ – Miloš (Rijeka, 13. 3. 1966), sin Frane Lukinog (iz Batera, Ledenice).

Sjekač šume u Šumariji Novi; završio je srednju školu u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1991 - 95. i sudionik operacija *Bljesak*, *Oluja* i *Ljeto*.

Veza: 27

42.

BUNETA, MILIVOJ (*Britvić*) – Markov (Rijeka, 9. 12. 1969), sin Ivice Franinog (iz Batera, Ledenice).

Šumarski tehničar. Od 1. srpnja 1994. radi u Šumariji Novi kao pomoćni poslovođa .

43.

BUNETA, MILJENKO (Novi, 1. 10. 1958), sin Janka i Marije r. Brozović (Selce, 10. 4. 1924), Andrijeve.

Elektroinstalater i vozač; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radi privatno. Borac Domovinskog rata 1991 - 95. i sudionik operacija *Bljesak*, *Oluja* i *Ljeto*.

Veza: 22, 20, 37, 29

44.

BUNETA, MIROSLAV – Naftin (Rijeka, 8. 6. 1977), sin Stjepana i Mirjane r. Zoričić – Tomulinke (Novi, 18. 8. 1958), Ivanove.

Vodoinstalater i plinoinstalater; izučio je zanat u srednjoj školi u Crikvenici. Od 9. rujna 1996. radi kao monter u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 52, 25

45.

BUNETA, NIKOLA (Ledenice, 15. 9. 1917 – 16. 9. 1944), sin Nikole Markovog i Marije r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 22. 10. 1883).

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Ubili su ga njemački vojnici 392. legionarske divizije. Pokopan je u zajedničkoj grobnici na groblju u Ledenicama.

Veza: 53

46.

BUNETA, PETAR FRANJO (*Moro*) (Ledenice, 17. 6. 1899 – Ledenice, 12. 9. 1943), sin Ivana Franjinog i Mare r. Frković (Ledenice, 2. 6. 1872 – 28. 3. 1940).

Općinski pandur u Ledenicama. Umro je od tuberkuloze.

Veza: 11

47.

BUNETA, PETAR (*Perica*) (Ledenice, 2. 12. 1926 – 17. 7. 2009), sin Marije r. Buneta (Bater, Ledenice, 8. 5. 1904), Jandrine.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od 11. 5. 1953. Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 24, 35, Derenčinović

48.

BUNETA, PETAR – Lasin, Drdelin (Mataija Draga, Ledenice, 12. 10. 1926 – Rijeka, 27. 1. 2004), sin Petra Grgurevog i Katarine r. Mataija (Ledenice, 5. 2. 1899 – Ledenice, 1968); supruga Božica r. Gašparac (Lokve, 1932 – Ledenice, 1996).

Kinolog. Major JNA, borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 4. omladinskom bataljunu 6. primorsko-goranske brigade, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Nakon rata radio je u *Auto*transu u Rijeci. Bio je internacionalni kinološki sudac svih lovnih pasmina pasa za ljepotu i za rad. U četrdeset godina, koliko se time bavio, dobio je međunarodnu povelju FCI-a (Međunarodna federacija za pse) i više jugoslavenskih i hrvatskih odličja.

Veza: 24, 35, 34

49.

BUNETA, RAFAEL (Ledenice, 8. 4. 1905 – Sušak, 1945), sin Blaža Antonovog i Pauline r. Svetić (Ledenice, 11. 1. 1877 – Ledenice, 22. 4. 1917), Tomine; supruga Hermina r. Buneta (Ledenice, 27. 11. 1906 – Sušak, 1945), Marijina.

Žrtva fašističkog terora. Kirijaš u Rijeci, gdje je imao kuću i štalu. Sa suprugom Herminom prešao je 3. 2. 1940. na starokatoličku vjeru. Poginuo je sa suprugom u štali u Sušaku, za bombardiranja grada od njemačkih aviona. Pradjed mu je **Mate** (Ledenice, 24. 12. 1807 – Ledenice, 1875) i prabaka **Jela** (Ledenice, 8. 9. 1811 – Ledenice, 24. 11. 1889).

Veza: 13

50.

BUNETA, RAFAEL – Đogo (Bater, Ledenice, 15. 1. 1946 – Novi, 21. 10. 1996), sin Rafaela Ivanovog i Marije r. Svetić (Ledenice, 10. 6. 1906); supruga Marija r. Pemper (Ledenice, 18. 12. 1946 – Novi, 7. 10. 2004), kći Antona i Dragice; kćerka **Gordana** (1968), udana Kružičević.

Vozač teških kamiona. Radio je u Šumariji Novi (1963 – 93) kao vozač. Umro je od srčanog udara u svom automobilu.

Veza: 14, 10, 28

51.

BUNETA, SAŠA – Gašpar (Rijeka, 26. 1. 1971), sin Milana Dragutinovog i Milke r. Blažević – Marijetine (Krmpote, 27. 9. 1948), Franjine.

Kazališni glumac; diplomirao je na Umjetničkoj akademiji u Zagrebu; glumac je u zagrebačkom kazalištu *Komedija*. Glumio u filmu *Četverored,* i dr.

Veza: 4

52.

BUNETA, STJEPAN – Naftin (Novi, 22. 11. 1952), sin Josipa i Ivke Čulin r. Ivanković; supruga Mirjana r. Zoričić – Tomulinka (Novi, 18. 8. 1958), Ivanova.

Elektroinstalater. Radio je u *Elektroprimorju* u Crikvenici, pa u Novom u GKP Vodovod *Žrnovnica* gdje je od 10. 6. 1991. voditelj crpne stanice. Predsjednik je Lovačkog društva *Košutnjak* u Novom.

Veza: 25, 17, 44

53.

BUNETA, STJEPAN (*Stipan*) (Ledenice, 3. 9. 1921 – 12. 2. 1943), sin Nikole Markovog i Marije r. Rubčić (Gornji Zagon, 22. 10. 1883).

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1941. u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske i u I. NOP odredu koji je poslije uključen u 3. brigadu 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbi. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 45

54.

BUNETA, VESNA r. Kabalin **– Požupovica** (Novi, 10. 3. 1947), kći Srećka i Lele r. Piškulić – Ulkinice (Novi, 3. 7. 1925 – Novi, 14. 3. 2007); suprug Ivan (Ivica) – Gašpar (Ledenice, 12. 3. 1946 – 27. 4. 2012), Milanov; kćerke **Marija** (Rijeka, 7. 5.1976) i **Antonija** (Rijeka, 23. 3. 1979).

Upravna pravnica; završila je Višu upravnu školu u Zagrebu. Radila je u Drvno industrijskom poduzeću (DIP) Novi kao pravna referentica (21. 11. 1973 - 18. 12. 1998).

Veza: 18, 39, 4, 15, Kabalin 102, 63, Blašković 2

BURANJI, STJEPAN

Prvi poslijeratni upravitelj hotela *Lišanj* u Novom (1947), prije osnivanja Hotelskog poduzeća; član prvoga poslijeratnog odbora za obnovu turizma u Novom.

BURAZIN, DINKO (3. 8. 1904), Mihovilov.

Suupravitelj, s Krešom Šajatovićem, hotela *Lišanj* u Novom od 1934. do 1945. godine.

BURGER, MARIJAN

Akademski kipar. Napravio je bistu Slaviše Weinera – Čiče Romanijskog, koja je podignuta u Novom iza novljanskoga groblja 1974/75.

BURIĆ, VIKTOR (Rijeka, 6. 9. 1897 – Rijeka, 28. 8. 1983), Jelenin (u. 1908).

Prvi riječko-senjski nadbiskup, a posljednji biskup Modruške ili Krbavske biskupije sa sjedištem u Novom, ukinute 27. 7. 1969., čije je područje uklopljeno u Riječko-senjsku biskupiju. Od 21. 5. 1935. biskup je Senjske i Modruške ili Krbavske biskupije. Ustoličen je u Senju za senjskog biskupa 28. 7. 1935., a 4. 8. 1935. u Novom za modruškog biskupa. Od 20. 12. 1952. postaje administrator Riječke biskupije, a od 27. 7. 1969. do 1973. riječko-senjski nadbiskup.

BUTKOVIĆ

Ledeničko prezime koje se javlja polovicom 16. st. u Ledenicama, potom u Povilama, a u 19. st. u Novom.

1.

BUTKOVIĆ, ANDRIJA (Ledenice, 24. 11. 1879 – Slavonski Brod, 8. 11. 1917), sin Tome Tominog i Ane r. Komadina (Ledenice, 1. 1. 1850 – Ledenice, 27. 4. 1928), kćeri Bartola – Bariše.

Žrtva I. svj. rata; kao austrougarski vojnik umro je u bolnici u Slavonskom Brodu, od posljedica ranjavanja na srpskom frontu.

Veza: 100, 143

2.

BUTKOVIĆ, ANKA – Toninica (Novi, 26. 8. 1912 – Beograd, 5. 12. 1932), kći Ivana Antonovog i Dragice r. Peričić – Kranjčike, Seznalke (Novi, 22. 12. 1886 – Beograd, ?), Valentinove.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Futogu. Radila je u školama u Srbiji. Svoje je učenike često slala *"vrit"*, kad nisu nešto znali ili su bili nemirni, no kako to tamo nitko nije razumio, nije zbog toga imala neugodnosti. Otac joj je otišao u svijet i nije se vratio.

Veza: 43, 7, 6, 17

3.

BUTKOVIĆ, ANKA (Ledenice, 21. 7. 1916 – Jasenovac, 1941), kći Lovre (Marko) Grgurevog i Kate r. Ban (Ledenice, 7. 3. 1888), Josipove.

Pali borac NOR-a. Studentica na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu; kao suradnica NOP-a i aktivna antifašistička djelatnica uhićena je, odvedena u logor Jasenovac i strijeljana.

Veza: 81

4.

BUTKOVIĆ, ANTON (*Tona*) (Ledenice, 8. 8. 1804 – Povile, 16. 1. 1880), sin Jurja i Margarite (Ledenice, 8. 7. 1779 – Ledenice, 29. 2. 1848); supruga Franica r. Matković (11. 9. 1811 – Povile, 11. 2. 1886).

Opančar u Povilama. Sin Anton, također opančar, radio je i živio u Novom.

Veza: 6, 7, 43, 2, 17

5.

BUTKOVIĆ, ANTON (Povile, 17. 8. 1864 – Rijeka, ?), sin Antona i Mande r. Miletić (Povile, 8. 4. 1827 – Povile, 7. 12. 1888), Franine.

Poštar. Od 1905. radio je u Rijeci, gdje je dobio i pravo zavičajnosti.

6.

BUTKOVIĆ, ANTON (*Tona*) (Ledenice, 15. 11. 1857 – Novi, 2. 11. 1937), sin Antona i Franice r. Matković (11. 9. 1811 – Povile, 11. 2. 1886); supruga Anka r. Sokolić – Vlahović (Novi, 7. 12. 1862 – Novi, 2. 9. 1949), Jurjeva.

Jedan od zadnjih novljanskih opančara, kao i otac mu u Povilama. Poslije je općinski pandur pa volonterski tajnik Lječilišnog povjerenstva u Novom. “Kopita” za opanke i cipele držao je u konobi kuće. Živio je u Mošuni (Stari grad) blizu Žanića. Po njemu su njegovi potomci dobili nadimak **Tonini**, a kćeri **Tereza** (1890), **Milka** (1904) i **Zora** (1907), **Toninice**. U knjizi S. Kabalina (1985) stoji Toma umjesto Tona.

Veza: 43, 7, 2, 17, 139

7.

BUTKOVIĆ, ANTON – Tonin (Novi, 11. 7. 1899 – Novi, 6. 6. 1929), sin Antona Antonovog i Anke r. Sokolić – Vlahović (Novi, 7. 12. 1862 – Novi, 2. 9. 1949), Jurjeve.

Obrtnik s trgovinom u Novom.

Veza: 6, 43, 2, 17

8.

BUTKOVIĆ, ANTON (*Edin*) – Colo (Povile, 2. 8. 1936 – Povile, 2. 6. 1997), sin Eduarda (*Ede*) Ivana (10. 10. 1898), Stipanovog i Francike r. Butković (Povile, 6. 11. 1900). Očevo ime je u župnim knjigama Ivan Eduard. Djed mu je **Stipan** (Povile, 3. 4. 1842 – Povile, 4. 7. 1934), Nikolin.

Vodoinstalater. Radio je kao kućni majstor u HTP-u *Lišanj* (1965 – 1978).

Veza: 121, 13, 118, 134, 151, 21, 117, 15, 58

9.

BUTKOVIĆ, ANTON (*Tone*) – Gešić (Povile, 14. 7. 1948), sin Josipa Antonovog i Danice r. Ban (Ledenice, 22. 1. 1922 – Novi, 1. 1. 2003), Markove.

Stolar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u Švicarskoj, a po povratku otvorio je obrt (1979) u svojoj kući u Novom; zastupnik je tvrtke *Ilsad* iz Ozlja, tvornice plastične stolarije.

Veza: 57, 87, 63, 103

10.

BUTKOVIĆ, ANTON (*Tona*) (Povile, 14. 7. 1900 – Povile, 16. 3. 1972), sin Jurja Antonovog i Barbare r. Butković (Povile, 24. 9. 1871 – Povile, 25. 1. 1957); supruga Štefanija r. Mataija (Ledenice, 18. 6. 1907), Petrova.

Kotarski lugar. Sudionik NOB-a od 1941., obavljao je društveno-politički rad na oslobođenom partizanskom području. Bio je član NOO-a Ledenice i kotarskog NOO-a Novi u šumi te tajnik JNOF-a za Kotar Novi, od 1944. Imao je osmero braće, a brat **Stjepan** (19. 8. 1902. – 4. 3. 1971.) bio je jedno vrijeme financ.

Veza: 71, 25, 19, 77/1

11.

BUTKOVIĆ, ANTON LUKA (Povile, 26. 10. 1893 – 1914./1918), sin Marka Jurinog i Vice r. Butković (Ledenice, 11. 12. 1860 – Povile, 24. 4. 1938), Matijine.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je hrvatski domobran u K.u.K. vojsci koja se borila protiv Srbije.

Veza: 74, 137, 67, 106, 47, 92

12.

BUTKOVIĆ, ANTON – Oroz (Povile, 10. 1. 1880 – Povile, 14. 3. 1958), sin Nikole Martinovog i Marije r. Miletić (Klenovica, 13. 9. 1851 – Povile, 22. 11. 1934); supruga Kata r. Komadina (2. 12. 1895).

Zidar. Uz ostalo, dobrovoljno je pomagao i u izgradnji mjesnoga groblja u Povilama (1925) i osnovne škole (1929), koja je nakon II. svj. rata (1962) pretvorena u ugostiteljski objekt, restoran u sastavu turističkog naselja, HTP-a *Lišanj* u Novom.

Veza: 122

13.

BUTKOVIĆ, ANTON – Colo (Povile, 2. 6. 1875 – Povile, 16. 5. 1968), sin Stipana i Marije r. Butković (Povile, 16. 3. 1849 – Povile, 9. 3. 1918); supruga Terezija r. Butković (Povile, 2. 3. 1885), Tomina.

Zidar. Pridonio je izgradnji mjesnoga groblja u Povilama (1925) i osnovne škole (1929). Djed **Nikola** (Povile, 10. 6. 1804), Andrijev, poginuo je u Mađarskoj 1849. kao vojnik u vojnom pohodu bana Jelačića.

Veza: 121, 21, 117, 15, 58, 118, 8, 134, 151

14.

BUTKOVIĆ, BISERKA (*Biba*) r. Tomljanović **– Samardžija** (Novi, 21. 3. 1952), Matina, preudana Čekada.

Fotografkinja; zanat je izučila u ŠUP-u u Rijeci. Držala je fotografski atelijer *Biba* u Novom.

Veza: Tomljanović 16

15.

BUTKOVIĆ, BLAŽ (*Iskra*) – Colo (Povile, 14. 8. 1914 – Senj, 1. 2. 2000), sin Antona Stipanovog i Terezije r. Butković (Povile, 2. 3. 1885); supruga Julijana. Djed mu je Stipan (Povile, 3. 4. 1842 – Povile, 4. 7. 1934), Nikolin.

Ribar u Povilama do 1941. Sudionik NOB-a od 15. 9. 1943; partizan u Komandi primorsko-goranskog područja, gdje su ga zarobili Nijemci i sproveli u zatvor u Karlovcu, odakle je uspio pobjeći. Zatim je bio partizan-mornar u II. POS-u. Nakon rata radi kao lučki kapetan u Sv. Jurju i u Senju.

Veza: 13, 121, 21, 117, 58, 118, 8, 134, 151

16.

BUTKOVIĆ, BRANKO – Matusov (Bater, Ledenice, 18. 1. 1957), sin Mate Martinovog i Ane r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 4. 9. 1920 – Povile, 4. 1. 2006), Jurine; supruga Vera r. Kralj.

Profesionalni boksač; prvak Jugoslavije u teškoj kategoriji, a poslije i Republike Hrvatske. Borac Domovinskog rata kao dočasnik izvidnika HV-a u Delnicama.

Veza: 85, 104, 68, 99, 34

17.

BUTKOVIĆ, CVETANA (*Cveta*) – Toninica (Novi, 20. 3. 1921 – Novi, 22. 12. 1942), kći Ivana Antonovog i Dragice r. Peričić – Kranjčike, Seznalke (Novi, 22. 12. 1886 – Beograd, ?), Valentinove.

Profesionalna švelja (“šilica”) u Novom. Umrla je od tuberkuloze.

Veza: 43, 7, 6, 2

18.

BUTKOVIĆ, DALIBOR (Rijeka, 19. 6. 1976), sin Ivana Josipovog (iz Ledenica) i Matije (Ana) r. Bučić.

Stolar. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama, pogonu *Industrogradnje* iz Zagreba. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

19.

BUTKOVIĆ, DARKO – Bilić (Novi, 30. 4. 1962), sin Ljubana Antonovog i Kate r. Mataija – Sušić (Ledenice, 25. 11. 1939), Stjepanove.

Ekonomist; završio je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta. Od 1988. radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Njegov otac **Ljuban** (30. 5. 1934) radio je kao pomoćni lugar u Šumariji Novi, od 1957.

Veza: 25, 10, 71

20.

BUTKOVIĆ, DRAGICA GABRIJELA r. Svetić (Lupoglav, Ledenice, 6. 3. 1902 – 17. 11. 1943), kći Franje i Marije r. Pađen (Ledenice, 1. 2. 1868 – Ledenice, 12. 8. 1916), druge očeve supruge; suprug Grgur – Grgelac (Lupoglav, Ledenice, 5. 7. 1899), sin Jurja Grgurova.

Žrtva fašističkog terora; talijanska ju je vojska uhitila i internirala u talijanski koncentracijski logor u Bakru gdje je 9. 12. 1942. izgubila djecu: **Grgura** (16. 4. 1941) i **Stjepana** (10. 7. 1939). Nakon kapitulacije Italije 8. 9. 1943. puštena je iz logora, ali je poginula u vlaku kod Pivke (tada Šent Peter), u borbama koje su se vodile između partizana i Nijemaca.

Veza: 37, 135, 28, 38, 105

21.

BUTKOVIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) – Colo (Povile, 29. 10. 1925 – Egići, Plaški, 3. 2. 1944), sin Antona Stipanovog i Terezije r. Butković (Povile, 2. 3. 1885).

Pali borac NOR-a. Završio je četiri razreda osnovne škole. Sudionik NOB-a od rujna 1943; borac u 1. četi 3. bataljuna 3. brigade 8. divizije. Poginuo je u borbama koje su se vodile kod sela Egići u Lici. Jedna ulica u Povilama nosi njegovo ime.

Veza: 13, 121, 117, 15, 58, 118, 8, 134, 151

22.

BUTKOVIĆ, DRAGUTIN – Matulan (Povile, 30. 10. 1927 – Virovitica, 16. 9. 1944), sin Franje Josipovog i Marije r. Zolubčuk (Slavonski Brod, 18. 5. 1900 – Slavonski Brod, 19. 3. 1940).

Žrtva rata; poginuo je vjerojatno kao domobran u borbama s partizanima kod Virovitice. Njegov otac **Franjo** (23. 10. 1893) otišao je iz Povila u Slavonski Brod, gdje se i oženio.

Veza: 32, 119

23.

BUTKOVIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) (Povile, 10. 9. 1922 – Viševica, 1944), sin Milana Mihovila Tominog i Kate r. Butković (Povile, 20. 11. 1899).

Žrtva rata; ustaški vojnik u NDH. Partizani su ga zarobili u vlaku u Gorskom kotaru i strijeljali na Viševici. Govorilo se da se hvalio da je ubio narodnog heroja Josipa Kraša.

Veza: 51

24.

BUTKOVIĆ, DRAŽEN – Šolin (Zagreb, 1. 2. 1967), sin Vladimira (Vlatko) Matinog i Ane r. Vlach (iz Dobrinja).

Strojar; zanat je izučio u *SC dr. Antuna Barca* (CUO) u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. i sudionik operacija *Maslenica*, *Medački džep* i *Oluja*.

25.

BUTKOVIĆ, EMANUEL (*Emil*) (Breze, Ledenice 10. 11. 1927 – Malinska, 18. 10. 1944), sin Antona Jurinog i Štefanije r. Mataija (Ledenice, 18. 6. 1907).

Pali borac NOR-a. Završio je gimnaziju i maturirao u Senju. Sudionik NOB-a od 1943. Poginuo je kao komesar udarne grupe kod Malinske na otoku Krku. Otac **Anton** (Povile, 14. 7. 1900) radio je kao lugar u Brezama, gdje mu se rodilo osmero djece.

Veza: 10, 71, 19

26.

BUTKOVIĆ, EMIL (Povile, 28. 4. 1948), sin Josipa Lukinog i Ruže r. Butković (Povile, 10. 9. 1921 – Povile, 4. 10. 2000), Edijeve (Ivan Eduard); supruga Jasna r. Ježić – Pampić (Novi, 31. 10. 1950), kći Josipa i Ane r. Sokolić – Milinice; kćerke **Jagoda** (Rijeka, 21. 4. 1975), udana Tutić, i **Lea** (Rijeka, 1. 8. 1977).

Slastičar. Radio je u HTP-u *Lišanj*, potom u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Odbornik je u Skupštini općine Crikvenica 1990 - 93. Kćerka Jagoda i suprug Dalibor

Tutić (Zürich, 9. 10. 1976), Antin, imaju kćerku **Valeri** (Zürich, 31. 7. 2013). Pradjed mu je **Josip** (4. 3. 1838 – 6. 9. 1918), sin Nikole i Mande.

27.

BUTKOVIĆ, FILIP – Gešić (Povile, 2. 2. 1873 – lipanj 1948), sin Ivana i Jele; supruga Kata r. Butković (Povile, 1. 10. 1871 – Povile, 5. 10. 1944), Pavlova.

Ekonomski emigrant u Americi. Umro je na povratku iz Amerike, ne dočekavši dolazak kući u Povile. Imao je suprugu i dvoje djece.

Veza: 57

28.

BUTKOVIĆ, FRANJKA – Grgelac (Lupoglav, Ledenice, 27. 3. 1935 – Ledenice, 30. 7. 1952), kći Grgura Jurjevog i Dragice Gabrijele r. Svetić (Ledenice, 6. 3. 1902 – Ledenice, 17. 11. 1943), Franjine, prve očeve supruge. Nadimak joj je po pradjedu Grguru (Ledenice, 8. 3. 1840 – Ledenice, 29. 6. 1920), Stipanovom.

Jedna od devet osoba koje su stradale vraćajući se na kamionu s proslave Dana ustanka 27. srpnja u Brezama. Kamion se prevrnuo u Dunkovoj Dragi; nekoliko je osoba poginulo odmah, ostali su umrli koji dan poslije od posljedica stradavanja.

29.

BUTKOVIĆ, FRANJO – Filipinin (Povile, 8. 2. 1918 – Rijeka, 20. 3. 1998), sin Antona Jurinog i Filipine r. Butković (Povile, 25. 2. 1882 – Povile, 26. 9. 1960), Franine; supruga Štefanija r. Javorić (Zagreb, 20. 2. 1925).

Policajac u Zagrebu za II. svj. rata. Sudionik NOB-a. Nakon rata radio je u poduzeću *Istravino* u Rijeci.

Veza: 107, 55, 128, 83, 53, 42

30.

BUTKOVIĆ, FRANJO – Švorc (Povile, 6. 5. 1907 – Novi, 20. 7. 1991), sin Antona Josipovog i Ane r. Butković (Povile, 17. 9. 1865 – Povile, 10. 5. 1918), druge očeve supruge; supruga Hermina r. Maričić – Proto, Hrgešinka (Novi, 12. 7. 1908 – Povile, 11. 3. 1949), Ignacova.

Povilski ribar. Sudionik NOB-a od 1942. kao partizanski kurir.

Veza: 98, 75, 138, 113, 50, 94, Opačić

31.

BUTKOVIĆ, FRANJO (Povile, 12. 12. 1944), sin Franje Antonovog i Marije r. Butković (Povile, 14. 10. 1911 – Povile, 6. 12. 1989).

Vozač, autoprijevoznik. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom (1965 -69), zatim kao obrtnik.

Veza: 116, 149

32.

BUTKOVIĆ, FRANJO – Matulan (Povile, 3. 9. 1923), sin Franje Josipovog i Marije r. Zolubčuk (Slavonski Brod, 18. 5. 1900 – Slavonski Brod, 19. 3. 1940).

Žrtva rata; ustaški vojnik za vrijeme NDH, poginuo je, neznano kad. Otac mu je jedno vrijeme bio u Lici, u Gračacu, pa odselio u Slavonski Brod.

Veza: 119, 22

33.

BUTKOVIĆ, FRANJO (Povile, 7. 1. 1909 – Gross Rosen, Njemačka, 1944/45), sin Josipa Franjinog i Ane r. Butković (Povile, 8. 3. 1889 – Povile, 1977), Stipanove. Pradjed mu je Franjo (Povile, 3. 11. 1839).

Pali borac NOR-a. Ribar. Aktivni suradnik NOP-a i odbornik u NOO od 1943; Nijemci su ga uhitili u kolovozu 1944., deportirali u njemački logor u Gross Rosenu u Šleskoj, gdje su ga pogubili. Jedna ulica u Povilama nosi njegovo ime.

Veza: 59, 64, 112, 114

34.

BUTKOVIĆ, FRANJO – Matusov (Bater, Ledenice, 19. 4. 1954 – Novi, 25. 3. 1999), sin Mate Martinovog i Ane r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 4. 9. 1920 – Povile, 4. 1. 2006), Jurine.

Radio je u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Počinio je samoubojstvo vješanjem. Blizanac je brata **Josipa** (19. 4. 1954 – Senj, 5. 1. 1982).

Veza: 85, 104, 68, 16, 99

35.

BUTKOVIĆ, FRANJO – Medan (Povile, 14. 10. 1899 – svibanj 1945), sin Mile Pavlovog i Kate r. Pađen (Ledenice, 5. 7. 1861); supruga Ružica r. Butković (Povile, 7. 3. 1912), kći Josipa Franjinog.

Žrtva rata; domobranski vojnik. Uhitili su ga partizani u Zagrebu, a život je završio neznano gdje. Bio je gradski stražar u Zagrebu.

Veza: 52

36.

BUTKOVIĆ, GRGA (Sibinj, Krmpote, 12. 3. 1899 – Italija, 1914./1918), sin Martina Nikolinog i Matije r. Filipović (Krmpote, 24. 1. 1863 – Krmpote, 2. 12. 1910).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao austrougarski vojnik na talijanskoj fronti.

37.

BUTKOVIĆ, GRGA – Grgelac (Lupoglav, Ledenice, 8. 3. 1840 – Ledenice, 29. 6. 1920), sin Stipana i Marije (Ledenice, 4. 8. 1808 – Ledenice, 3. 11. 1876); supruga Jela (Ledenice, 17. 8. 1840 – Ledenice, 13. 2. 1905).

Cestar. Tadašnji su cestari održavali svoju dionicu makadamske ceste tako da bi na 30 do 50 metara uz rub ceste pohranili hrpe tucanika, kojim su pokrivali izlokana mjesta. Taj su tucanik sami pripremali danima razbijajući čekićem veće kamenje.

Veza: 108, 20, 105, 28, 135, 38

38.

BUTKOVIĆ, GRGUR – Grgelac (Lupoglav, Ledenice, 16. 4. 1941 – Bakar, 9. 11. 1942), sin Grgura Jurjevog i Dragice Gabrijele r. Svetić (Ledenice, 6. 3. 1902 – Ledenice, 17. 11. 1943), Franjine.

Žrtva fašističkog terora. Njegovu majku, brata i njega uhitili su talijanski vojnici i internirali u logor u Bakru. Umro je u logoru mjesec dana prije brata Stjepana.

Veza: 20, 27, 135, 28, 105

39.

BUTKOVIĆ, GRGUR (Ledenice, 15. 10. 1925), sin Josipa Tominog i Lucije r. Čulinović (Ledenice, 11. 12. 1880 – Ledenice, 19. 2. 1959); supruga Milka (Marija) r. Butković (Ledenice, 10. 9. 1931 – 26. 6. 2007), Josipova.

Šumarski tehničar. Sudionik NOB-a od 19. 8. 1943; borio se u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Od 1948. je radio u Šumariji Novi, do umirovljenja.

Veza: 141, 142, 66, 60, 101, 126, 151, 97

40.

BUTKOVIĆ, ILIJA (Sibinj, Klenovica, 29. 10. 1889 – Bakar, 20. 2. 1943), sin Stipana i Ruže r. Stojević (Krmpote, 3. 5. 1868 – Krmpote, 5. 4. 1933).

Žrtva fašističkog terora; zbog suradnje s NOP-om uhitile su ga talijanske vojne vlasti i poslale u koncentracijski logor u Bakru, gdje je umro od zlostavljanja, bolesti i gladi.

40/1

BUTKOVIĆ, IVAN (Novi, 27. 10. 1952 – Novi, 30. 8. 1996), sin Milana (Mile) Ivanovog i Anke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 19. 3. 1923 – Novi, 23. 3. 1998); supruga Ljubica r. Mataija (27. 1. 1955 – 11. 5. 1996).

VKV konobar, šef sale u Hotelu *"Slaven"* Selce. Djeca su im **Monika** (Rijeka, 24. 6. 1974.), udana Piškulić, završila ugostiteljsku školu, radi u TZ Grada Novi Vinodolski i **Nataša** (Rijeka, 27. 10. 1979.), udana Frković, završila ugostiteljsku školu.

Veza: 102, 150

41.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Prco*) (Povile, 16. 6. 1930), sin Ane (Povile, 6. 7. 1906), kćeri Ivana Pavlovog i Marije r. Butković, udane 8. travnja 1934. za Franju Butkovića – Colu (Povile, 26. 10. 1905 – Povile, 10. 9. 1965), sina Josipa Stipanovog koji je prešao na starokatoličku vjeru; supruga Margareta (*Greta*) r. Krišković – Radinica (Novi, 31. 8. 1935 – 24. 5. 2010), Josipova.

Privatni autoprijevoznik u Novom. Njegova majka Ana *Bela* bila je iznajmljivačica soba turistima, među prvima nakon II. svjetskog rata.

Veza: 106/1, 79, 152, 150

42.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Ivica, Talijan*) (Povile, 23. 10. 1912 – Povile, 9. 7. 1995), sin Ane r. Butković (Povile, 23. 9. 1883), Jurjeve; supruga Gabrijela r. Mohorčić (9. 11. 1912).

Stolarski obrtnik; u svojoj radionici, *tišljariji* u Povilama izrađivao je pogrebne kovčege (*škrinje*), a da ih nije naplaćivao. Sudionik NOB-a. Pradjed mu je **Mihovi**l (26. 9. 1790 – 1869), a prabaka **Ana** (4. 2. 1810 – 15. 1. 1891).

Veza: 107, 55, 128, 29, 83, 53

43.

BUTKOVIĆ, IVAN – Tonin (Novi, 5. 2. 1882 – USA, ?), sin Antona Antonovog i Anke r. Sokolić – Vlahović (Novi, 7. 12. 1862 – Novi, 2. 9. 1949), Jurjeve; supruga Dragica r. Peričić – Kranjčika, Seznalka (Novi, 22. 12. 1886 – Beograd, ?), Valentinova.

Zidar, za razliku od oca i djeda opančara. Otišao je u USA, napustio suprugu i dvije kćeri.

Veza: 6, 7, 2, 17

44.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Kegelj*) (Povile, 4. 7. 1939 – Povile, 30. 7. 1945), sin Ivana Milinog i Filipine r. Butković – Gešić (Povile, 29. 4. 1909), Antonove.

Poratna žrtva; poginuo je u Povilama nakon rata zajedno s Mladenom Malarićem (1931), Petrovim i Matom Butkovićem – Matulanom (1934), Milanovim, od eksplozije talijanske ručne bombe zaostale iz rata.

Veza: 53, 107, 128

45.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Ivica*) (Novi, 3. 9. 1938 – Novi, 17. 12. 2014), sin Josipa Ivanovog i Katarine r. Mudrovčić – Pilčike, Z Mela (Novi, 31. 10. 1918), Vickove; supruga Helgard Ingrid r. Barth (Njemačka, 20. 12. 1945); rastavljen.

Građevinski tehničar visokogradnje; završio je srednju tehničku školu, arhitektonski smjer u Rijeci 1956. Radio je u Šumsko-građevnom poduzeću u Novom (1950 – 62), u Projektnom birou u Zagrebu (1962 – 79), potom 17 i pol godina u Njemačkoj i najzad 9 godina u INA-i u Rijeci.

Veza: 61, Antonić, Balić

46.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Ivan Rožin*) (Povile, 1. 2. 1913 – 23. 11. 1944), sin Josipa Josipovog i Rože r. Butković (Povile, 31. 8. 1888 – Povile, 14. 2. 1968), Matine.

Žrtva rata; domobranski vojnik NDH; poginuo je u borbi protiv partizana. Djed mu je **Josip** (4. 3. 1838 – 6. 9. 1918), sin Nikole i Mande.

Veza: 102

47.

BUTKOVIĆ, IVAN – Tadić (Povile 15. 12. 1924 – Ljubljana, Slo., 22. 2. 2001), sin Josipa Markovog i Marije r. Buneta (Ledenice, 9. 4. 1900), Miline.

Radnik. Sudionik NOB-a od 6. 6. 1943; zamjenik komesara 1. čete 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Djelatni pukovnik JNA, do 1966. Živio u Ljubljani.

Veza: 67, 137, 11, 106, 143

48.

BUTKOVIĆ, IVAN (*Tuđa*) (Povile, 16. 4. 1903 – Povile, 22. 2. 1983), sin Luke Pavlovog i Mare r. Butković (Povile, 14. 11. 1864 – Povile, 26. 2. 1944); supruga Magdalena (Mandica) r. Turkalj (Josipdol, 9. 8. 1917 – Povile, 16. 7. 2000), Matijeva.

Pomorsko-strojarski zanat izučio je u podoficirskoj školi u Boki kotorskoj, a bravarski u Sušaku. Vozač je u hotelu *Lišanj* 1925 - 34, kad je direktor bio Josip Tuđa po kojem je dobio nadimak, zatim je vozač autobusa *Tapred- a*, pa taksist u Novom. Jedan je od prvih iznajmljivača soba u Povilama. Član Narodne čitaonice u Novom od 1926. i član UO Turističkog društva Novi 1959 - 64. i 1972 - 75. Sudionik NOB-a od 1944., borac u autočeti 11. korpusa JA i tajnik NOO-a Povile za vrijeme rata.

Veza: 120, 109, 76, 106/1, 136

49.

BUTKOVIĆ, IVAN – Markušin (Povile, 8. 4. 1896 – 10. 6. 1916), sin Marka (Markuša) Grginog i Matejke r. Butković (Povile, 15. 10. 1874 – Povile, 21. 4. 1971), Tomine.

Žrtva I. svj. rata; vojnik austrougarske vojske; po izvještaju Crvenog križa proglašen je poginulim.

Veza: 86, 89

50.

BUTKOVIĆ, IVAN – Švorc, Matulan (Povile, 28. 3. 1932 – Povile, 26. 2. 2006), sin Mihovila Milana Antonovog (*Tunja*) i Marije r. Butković – Matulanove (Povile, 10. 8. 1900 – Povile, 1984), Stipanove; supruga Ljudmila (*Mila*) r. Pavletić. Po ocu mu je nadimak **Švorc**, a po majci **Matulan**.

Autoelektričar. Radio je u Šumariji od 1969, a poslije je imao trgovinu i servis motornih pila i motokultivatora.

Veza: 98, 30, 75, 138, 113, 94, 111, 80

51.

BUTKOVIĆ, IVAN (Povile, 21. 11. 1919 – Rijeka, 24. 5. 1991), sin Milana Mihovila i Kate r. Butković (Povile, 20. 11. 1899).

Stolar. Od 1959. do 1975. radio je u Šumariji Novi.

Veza: 23

52.

BUTKOVIĆ, IVAN MARIJAN (*Forinta*) (Povile, 14. 9. 1908 – Povile, 6. 10. 1968), sin Mile Jurjevog i Rozalije (Roža) r. Cvitković (Klenovica, 8. 9. 1885 – Povile, 6. 7. 1944), Milanove; supruga Filipina r. Butković – Gešić (Povile, 29. 4. 1909), Antonova.

Zidar. Radio je u Novom, a dobrovoljno je pomagao u izgradnji mjesnoga groblja (1925) i osnovne škole (1929) u Povilama.

Veza: 107, 55, 44, 29, 83, 42

54.

BUTKOVIĆ, IVAN (Povile, 9. 10. 1887 – 20. 8. 1914), sin Nikole Matinog i Urse Jerke r. Fugošić (Vrbnik, 20. 10. 1846); supruga Jele Ružica r. Butković (Povile, 19. 12. 1886), Andrijeva.

Žrtva I. svj. rata; kao austrougarski vojnik poginuo je u ratu protiv Srbije. Djed mu je **Mate** (24. 11. 1811 – 1880) i baka **Barbara** (5. 12. 1814 – 1868).

Veza: 116

55.

BUTKOVIĆ, JAKOV (*Jačica, Brada*) (Novi, 5. 10. 1892 – Povile, 23. 6. 1971), sin Jurja Mihovilovog i Marije r. Butković (Povile, 25. 5. 1851 – Povile, 19. 10. 1935); supruga Marija r. Baran (Bribir, 4. 7. 1901 – Novi, 1970), kći Fabijana, kovača u Bribiru.

Zidar. Uz rad u Novom, dobrovoljno je pomagao u izgradnji mjesnoga groblja (1925) i osnovne škole (1929) u Povilama. Bio je suradnik NOB-a i odbornik NOO-a u Povilama od 1942., zbog čega je uhićen i zatvoren u Novom.

Veza: 107, 128, 29, 83, 53, 42

56.

BUTKOVIĆ, JOSIP (Ledenice, 11. 2. 1867 – Kladanj, 18. 11. 1894), sin Antona i Margarete (Lokve, 6. 7. 1827 – Ledenice, 26. 11. 1894).

Ubijen je u Kladnju dok je bio na radu u Bosni.

57.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Gešić (Povile, 16. 2. 1913 – Novi, 16. 8. 2005), sin Antona Ivanovog i Kate r. Butković (Povile, 24. 12. 1871); supruga Danica r. Ban (Ledenice, 22. 1. 1922 – Novi, 1. 1. 2003), Markova.

Stražar u DIP-u Novi prije rata. U II. svj. ratu oružnik je u NDH, na osiguranju željezničke pruge Zagreb – Karlovac.

Veza: 27, 9, 87, 63, 103

58.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Colo (Povile, 4. 8. 1920 – Dubrovnik, 24. 5. 1996), sin Antona Stipanovog i Tereze r. Butković (Povile, 2. 3. 1885); supruga Marija r. Čudina.

Sudionik NOB-a; nakon rata direktor HEP-a. Živio je u Dubrovniku.

Veza: 13, 121, 21, 117, 15, 118, 8, 134, 151

59.

BUTKOVIĆ, JOSIP (*Đoko*) (Povile, 18. 3. 1884 – Povile, 16. 4. 1961), sin Franje Franjinog i Lucije r. Butković (Povile, 29. 8. 1876 – Povile, 4. 4. 1959); supruga Ana r. Butković (8. 3. 1889 – Povile, 1977), Stipanova.

Zidar. Kao zidar i klesar radio je na izgradnji mosta preko Ričine u Novom 1936. g., kod poduzetnika Antona Mudrovčića – Pilčića. Prvi je u Povilama 1954. otvorio privatni turistički kamp na Punti.

Veza: 33, 64, 112, 114

60.

BUTKOVIĆ, (*JOSIP*) JOSO (Novi, 22. 4. 1956), sin Grgura Josipovog i Milke r. Butković (Ledenice, 10. 9. 1931 – 26. 6. 2007), Josipove; supruga Ljuba r. Brkljača.

Automehaničar; zanat je izučio u ŠUP-u (Školi učenika u privredi) u Crikvenici. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1990 – 92. u 155. crikveničkoj pukovniji kod Oštarija u Lici.

Veza: 39, 142, 66, 141, 101, 126, 151

61.

BUTKOVIĆ, JOSIP (Novi, 23. 10. 1911 – Novi, 9. 12. 1986), sin Ivana Filipovog i Anke r. Piškulić (Novi, 6. 6. 1870 – Novi, 1948), kćeri Katarine r. Piškulić – Arbičinke, Arbine; supruga Katarina r. Mudrovčić – Pilčika, Z Mela (Novi, 31. 10. 1918), Vickova; sin **Ivan (Ivica)** (1938), kćerke **Marija** (1947), udana Antonić, i **Margita** (1948), udana Balić.

Postolar i zidar. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj i u 35. ličkoj diviziji. Radio je kod građevinskog poduzetnika Franka Mudrovčića – Bubnjara, Matijevog, a nakon 1945. u DIP-u Novi i u GP *Konstruktor* u Rijeci. Iako je rođen u Novom, zavičajnost je dobio tek 7. 4. 1931. godine.

Veza: 45, Antonić, Balić

62.

BUTKOVIĆ, JOSIP (Povile, 12. 3. 1943), sin Ivana Matinog i Marije r. Butković (Povile, 11. 8. 1905 – Povile, 14. 2. 1999).

Vozač. Radio je u KP Vodovod *Žrnovnica* (1958 – 59), u GP *Izgradnja*, u KP *Ivanj* i u KP *Vinodol* u Novom (1970 – 76), te najzad kao privatni autoprijevoznik.

Veza: 91/1, 144, 146, 154

63.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Gešić (Novi, 29. 9. 1950), sin Josipa Antonovog i Danice r. Ban (Ledenice, 23. 1. 1922 – Novi, 1. 1. 2003), Markove.

Zidar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u Švicarskoj, od 1980. je građevinski obrtnik.

Veza: 57, 9, 87, 103

64.

BUTKOVIĆ, JOSIP (Povile, 9. 12. 1920 – Rijeka, 30. 12. 1986), sin Josipa Franjinog i Ane r. Butković (8. 3. 1889 – Povile, 1977), Stipanove.

Mesar; zanat je izučio kod Nikole Žvanovića – Šiše. Radio je kod Rabusa i sinova u Sisku. Sudionik NOB-a od 1943; borac u partizanskim jedinicama brigade *Braća Radić*. Nakon rata je bio poslovođa u *Gavriloviću* i u *Perutnini* Ptuj.

Veza: 59, 33, 112, 114

65.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Pašić (Povile, 26. 3. 1934 – Povile, 19. 10. 1945), sin Josipa Nikolinog i Ludovike r. Stipeč (Bribir, 24. 8. 1892 – Povile, 20. 3. 1972), druge očeve supruge.

Poginuo je od eksplozije iz rata zaostale talijanske ručne bombe, koju je našao u uvali Muroskva u Novom, gdje je bio na ispaši s ovcama.

Veza: 69, 84

66.

BUTKOVIĆ, JOSIP (Ledenice, 1. 11. 1920 – Novi, 14. 10. 2006), sin Josipa Tominog i Lucije r. Čulinović (Ledenice, 11. 12. 1880 – Ledenice, 19. 2. 1959); supruga Jelka r. Uremović (Ledenice, 5. 12. 1920 – Novi, 30. 11. 2010), Rafaelova.

Ekonomski tehničar; završio je Srednju ekonomsku školu u Zagrebu i radio u DIP-u Novi, bio je voditelj Mjesnog ureda Općine Crikvenica u Ledenicama i upravitelj Opće poljoprivredne zadruge u Ledenicama, te Poljoprivredne zadruge *Vinodol* u Novom, zatim zamjenik upravitelja i računovođa Dječjeg doma *Anka Pađen* u Novom. Od 1947. član je prvoga poslijeratnog Turističkog društva u Novom, blagajnik Turističkog društva 1968 - 71., i član Upravnog odbora 1972 - 76.

Veza: 141, 142, 39, 126, 151, 60, 101 Ježić 45

67.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Tadić (Povile, 6. 11. 1891 – 24. 3. 1980), sin Marka Jurinog i Vice r. Butković (Ledenice, 11. 12. 1860 – Povile, 24. 4. 1938); supruga Marija r. Buneta (Ledenice, 9. 4. 1900), Milina.

Kirijaš. Imao je svoj obrt i uz to je dobrovoljno radio na izgradnji mjesnoga groblja (1925) i osnovne škole (1929) u Povilama.

Veza: 74, 137, 11, 47, 106, 92

68.

BUTKOVIĆ, JOSIP – Matusov (Bater, Ledenice, 19. 4. 1954 – Senj, 5. 1. 1982), sin Mate Martinovog i Ane r. Jovanovi6 (Krasnica, Gornji Zagon, 4. 9. 1920 – Povile, 4. 1. 2006), Jurine.

Vozač autobusa. Vozio je na linijama *Jadrantransa* iz Splita. Poginuo je u prometnoj nesreći na Jadranskoj magistrali kod Senja. Blizanac mu je **Franjo** (Bater, Ledenice, 19. 4. 1954 – Novi, 22. 3. 1999).

Veza: 85, 104, 16, 99, 34

69.

BUTKOVIĆ, JOSIP (*Pašić*) (Povile, 14. 7. 1887 – Povile, 19. 7. 1973), sin Nikole Martinovog i Klare r. Krpan (Krmpote, 1860); prva supruga Roža r. Jurčić (Ledenice, 27. 4. 1891 – Povile, 20. 12. 1923), druga Ludovika r. Stipeč (Bribir, 24. 8. 1892 – Povile, 20. 3. 1972).

Dugogodišnji novljanski nosač - trhonoša (ovlašten od općine za nošenje prtljage turistima i putnicima te tereta za novljanske trgovine s parobroda i autobusne stanice u luci). Nosači su nosili propisanu kapu sa šiltom i od općine registriranim brojem.

Veza: 84, 65

70.

BUTKOVIC, JOSIP STJEPAN - Stipša (Ledenice, 27. 8. 1871 – Ledenice, 22. 3. 1953), sin Martina Josipovog i Jele (Ledenice, 21. 6. 1846 – Ledenice, 10. 3. 1885), prve očeve supruge; supruga Jela r. Buneta (Ledenice, 10. 12. 1874 – Ledenice, 26. 5. 1953).

Načelnik Općine Ledenice 1915 – 20., poslije Josipa Bana (1910 – 15), Jurjevog, a prije Tome Butkovića (1920), Jurjevog. U župnim knjigama se vodi Stjepan Josip, a poznat je kao Josip.

Veza: 90

71.

BUTKOVIĆ, JURAJ (Povile, 7. 10. 1867 – Povile, 11. 9. 1953), sin Antona Antonovog i Vice Vukanović (24. 12. 1839 – Povile, 11. 10. 1921); supruga Barbara r. Butković (Povile, 24. 9. 1871 – Povile, 25. 1. 1957), Nikolina.

Državni nadlugar u Brezama, od 1908. Imao je devetero djece. Sin **Anton** bio je lugar, sin **Stjepan** (19. 8. 1902) jedno vrijeme financ, a unuk **Ljubo** (30. 5. 1934) pomoćni lugar u Šumariji Novi.

Veza: 10, 25, 19

72.

BUTKOVIĆ, JURICA (*Rile*) (? – Krivi Put, lipanj 1942).

Žrtva rata; pogodio ga je ustaški metak dok je nosio hranu borcima na položaje. U akciji je sudjelovao i Veljko Kovačević, poslije komandant 13. primorsko-goranske divizije, koji je fotografirao omladinke iz Krmpota, koje su za vrijeme borbe pjevale borbene pjesme. Prigodom napada na oružničku postaju u Alanu 28. 1. 1942. bio je obavještajac (Jurica).

73.

BUTKOVIĆ, KUZMA (Novi, 28. 9. 1860 – Novi, 12. 2. 1940), sin Mikule Tominog i Marije r. Sokolić (13. 11. 1828), Mikuline; prva supruga Katarina r. Radetić – Markovica (Novi, 20. 10. 1860 – Novi, 1. 1. 1918), Lovrina; druga Anđelika r. Piškulić – Abričinka (Novi, 29. 8. 1872 – Novi, 3. 6. 1940), Katarinina.

Novljanski *stražac (*poljar, stražar u polju); čuvao je Novljansko polje naoružan lovačkom puškom. Zastavnik Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom od 22. 1. 1911. Bio je nepismen. Jednom je uhvatio grupu novljanskih đaka *u šteti* u polju te tražio da mu u notes zapišu svoja imena. Jedan od njih (Svetozar Zoričić) zapisao je: „*Kuzma gljeda, a ne vidi”*. Spisak je slavodobitno predao gradonačelniku u općini radi prijave izgrednika – a ta je zapisana rečenica postala u Novom poslovična za slične slučajeve.

Veza: 78

74.

BUTKOVIĆ, LOVRA (Povile, 14. 8. 1864 – Sinac, 4. 7. 1902), sin Jure (20. 4. 1832 – 20. 9. 1884), Stipanovog i Matije r. Butković (Povile, 9. 1. 1834 – Povile, 15. 2. 1911), Jurjeve; supruga Kata r. Butković (Povile, 15. 4. 1864 – Povile, 27. 8. 1928), Lovrina.

Poginuo je u Sincu kopajući jamu za nakapnicu (cisterna) za sakupljanje kišnice; zatrpan je zemljom i kamenjem koje se urušilo. Stradao mu je i jedan sin.

Veza: 92, 137, 67, 11

75.

BUTKOVIĆ, LUCIJA – Švorc (Povile, 8. 12. 1902 – Povile, 10. 12. 1963), kći Antona Josipovog i Ane r. Butković (Povile, 17. 9. 1865 – Povile, 10. 5. 1918).

Podvorkinja u Pošti 2 u Zagrebu (u blizini zagrebačkog kolodvora). Zbog suradnje s antifašistima ustaše su je uhitili 1942., te je pet mjeseci provela u poznatom ustaškom zatvoru na Savskoj cesti (gdje su iste godine bili zatočeni Krsto Zoričić i Žarko Sokolić Kotorac, a 1945. i Srećko Radetić – Lulić, Rokin).

Veza: 98, 30, 138, 113, 50, 94

76.

BUTKOVIĆ, LUKA (Povile, 1. 9. 1909 – Povile, 31. 3. 1996), sin Luke Pavlovog i Mare r. Butković – Matulanke (Povile, 14. 11. 1864 – Povile, 26. 2. 1944), Jurjeve.

Precizni mehaničar, bravar i alatničar, osobito za kirurške instrumente. Radio je u Elektrotehničkoj školi u Rijeci kao nastavnik praktične struke. Prvi je predsjednik Turističkog društva u Povilama 1974., te član Savjeta Mjesne zajednice u Novom i odbornik u Skupštini općine Crikvenica (1974 – 78).

Veza: 12, 109, 48, 102

77.

BUTKOVIĆ, LJILJANA – Colina (Novi, 28. 9. 1956), kći Tomislava Josinog i Marije r. Peričić (Donji Zagon, 2. 11. 1928), Andrijine.

Profesorica hrvatskog jezika i sociologije; završila je Filozofski fakultet u Zadru. Od 1990. radi u *Srednjoj školi dr. A. Barca* u Crikvenici. Stanuje u očevoj kući u Novom. Pradjed joj je **Nikola** (14. 12. 1871), Stipanov, a šukundjed **Stipan** (3. 4. 1842 – 4. 7. 1934), Nikolin.

Veza: 121

77/1.

BUTKOVIĆ, LJUBICA (Stalak, 5. 10. 1929 – Ledenice, 25. 5. 1952), kći Antona – Bilića (Povile, 14. 7. 1900 – 16. 3. 1972), Jurjevog i Štefanije r. Mataija (Breze, 18. 6. 1907), Petra Domijanovog.

Učiteljica; završila je Preparandiju u Kastvu. Dvije godine radila u Šumariji Novi.

Veza: 10, 71, 25, 19

78.

BUTKOVIĆ, LJUBOMIR (*Ljubić*) (Novi, 5. 1. 1883 – Novi, 19. i. 1947), sin Šimuna Mikulinog i Franice r. Sokolić – Veričinke (Novi, *7.* 12. 1851), Mikuline; supruga Milka r. Maričić – Malinarka (Novi, 25. i. 1894 – Novi, 28. 1. 1913), kći Ivana Pavlovog.

Zidar. Jedan od svojedobno poznatih novljanskih sopilaša. Stričevi su mu **Kuzma**, **Juraj** (22. 4. 1856) i **Josip** (4. 8. 1869).

Veza: 73

79.

BUTKOVIĆ, MARGARETA (*Greta*) r. Krišković – **Radinica** (Novi, 31. 8. 1935 – 24. 5. 2010), kći Josipa Marinog i Anke r. Ježić (Novi, 31. 10. 1914 – Novi, 5. 6. 1976), Bonifacijeve; suprug Ivan (Prco) (Povile, 16. 6. 1930), Anin.

Matičarka. Radila je u Matičnom uredu u Novom od studenoga 1975., poslije Vladimira Mrzljaka – Bartolca. Blagajnica i knjižničarka u Narodnoj čitaonici u Novom.

Veza: 102, 41, 152, 150

80.

BUTKOVIĆ, MARICA r. Vukelić (Povile, 6. 9. 1958), kći Josipa i Marinke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 23. 3. 1933), Ivanove; suprug Miljenko – Švorc, Matulan (Novi, 3. 11. 1953), sin Stjepana Mihovilovog (Milan).

Odgojiteljica. Radi u Dječjem vrtiću u Novom.

Veza: 111, 138, 5, 113, 50, 94, 98

82.

BUTKOVIĆ, MARIJA – Radina (Ledenice, 4. 10. 1905 – Gradina, Ledenice, 5. 9. 1944), kći Rafaela Petrovog i Marije r. Spoja (Bribir, 8. 12. 1878 – Ledenice, 20. 12. 1941).

Žrtva rata; ubili su je njemački vojnici, bez ikakva povoda, na Vrškima (Glavica na Gradini) gdje je čuvala stoku na paši.

83.

BUTKOVIĆ, MARIJAN – Filipinin (Povile, 17. 4. 1924 – Rijeka, 23. 6. 1994), sin Antona Jurjevog i Filipine r. Butković (Povile, 25. 2. 1882 – Povile, 26. 9. 1960), Franine.

Sudionik NOB-a od 2. 4. 1943., u Komandi mjesta Senj, zatim borac 3. bataljuna 3. brigade 8. kordunaške divizije i 43. istarske divizije. Upravitelj je hotela *Lišanj* u Novom od siječnja do proljeća 1949. (poslije Josipa Maričića – Livakovića, Aleksinog, a prije Mate Grbca), zatim odlazi u Rijeku. Rođen je kao invalid.

Veza: 107, 55, 128, 29, 53, 42

84.

BUTKOVIĆ, MARIJAN – Pašić (Povile, 25• 3. 1927 – Ličko Lešće, krajem 1944), sin Josipa (Pašić) Nikolinog i Ludovike r. Stipeč (Bribir, 24. 8. 1892 – Povile, 20. 3. 1972), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Radnik. Završio je šest razreda osnovne škole. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac 13. primorsko-goranske i 43. istarske divizije. Poginuo u borbama kod Ličkog Lešća.

Veza: 69, 65

85.

BUTKOVIĆ, MARIJAN – Matusov (Ledenice, 25. 11. 1931 – Ledenice, 5. i. 1959), sin Martina Matinog i Ane r. Uremović (Ledenice, 25. 2. 1904).

Utopio se nesretnim slučajem u općinskoj „šterni" u Ledenicama.

Veza: 104, 68, 16, 99, 34

86.

BUTKOVIĆ, **MARKO (*Markuša*)** (Povile, 15. 3. 1872 – Povile, 11. 8. 1953), sin Grge i Mare (Povile, 7. 1. 1827 – Povile, 20. 4. 1905), druge očeve supruge; supruga Matejka r. Butković (Povile, 15. 10. 1874 – Povile, 21. 4. 1971).

Zidar. Uza svoj posao, dobrovoljno je pomagao u izgradnji mjesnoga groblja u Povilama (1925) i osnovne škole (1929).

Veza: 49, 89

87.

BUTKOVIĆ, MARKO – Gešić (Povile, 9. 3. 1947), sin Josipa Antonovog i Danice r. Ban (Ledenice, 22. 1. 1922 – Novi, 1. 1. 2003), Markove; supruga Sunčana r. Žvanović – Šišinka (Novi, 12. 10. 1956), Nikolina; sinovi **Marko** (Rijeka, 29. 8. 1982) i **Goran** (Rijeka, 11. 2. 1989).

Ugostitelj - slastičar i gostioničar. Radi u HTP-u *Lišanj* u Novom (1965 – 66), potom vodi gostionicu *Danica* u Povilama, u svojoj kući.

Veza: 57, 9, 63, 95

88.

BUTKOVIĆ, MARKO – Colo (Sibinj, Krmpote, 25. 4. 1874 – 1914./1918), sin Jose (*Josica*) i Marije r. Vuletić (Krmpote, 25. 2. 1855 – 10. 4. 1921), druge očeve supruge; supruga Mara r. Stojević (Krmpote, 18. 4. 1876 – Krmpote, 1946).

Žrtva I. svj. rata; borio se kao austrougarski vojnik, umro je u ruskom zarobljeništvu.

Veza: 132

89.

BUTKOVIĆ, MARKO (*Markić*) – Markušin (Povile, 24. 3. 1909 – Zidani Most, 1945), sin Marka (Markuša) Grginog i Matejke r. Butković (15. 10. 1874 – Povile, 21. 4. 1971).

Žrtva rata; kao domobranski časnik poginuo je u vlaku, kad su partizani digli u zrak most u Zidanom Mostu. Ime mu je dano po mrtvorođenom bratu **Marku** (4. 2. 1907).

Veza: 86, 49

90.

BUTKOVIĆ, MARTIN – Stipša (Ledenice, 11. 10. 1901 – Povile, 18. 5. 1986), sin Josipa Stjepana Martinovog i Jele r. Buneta (Ledenice, 10. 12. 1874 – Ledenice, 26. 5. 1953); supruga Milka r. Butković, (20. 6. 1907), Milina.

Građevinski poslovođa i društveno-politički djelatnik u Povilama, osnivač podružnice SSRNH za Povile 1964., te prvi blagajnik i knjigovođa Turističkog društva u Povilama. 1941 - 43. načelnik je Općine Ledenice, poslije Josipa Čulinovića, Vickovog – Bega (1938 - 41), a i otac mu je bio načelnik Općine Ledenice (1915 – 1920). U župnim knjigama vodi se i kao Josip Stjepan i Stjepan Josip.

Veza: 70

91.

BUTKOVIĆ, MARTIN (Ledenice, 15. 11. 1842 – Mrkopalj, ?), sin Stipana i Margarite r. Smolčić (Ledenice, 7. 11. 1806); supruga Marija r. Kukalj (Novi, 2. 10. 1848).

Zidar. Preselio se sa suprugom u Mrkopalj, gdje je radio. Njegov prapraunuk **Ivan** (Sunger, 12. 6. 1964), Rudolfov, načelnik je Općine Mrkopalj u dva mandata, od 2001.

91/1.

BUTKOVIĆ, MATE (*Traktorist, Gumeni*) (Povile, 18. 8. 1937), sin Ivana Matinog i Marije r. Butković (Povile, 11. 8. 1905 – Povile, 14. 2. 1990), Markove; supruga Dragica r.

Butković (Povile, 15. 10. 1939), Josipova; sinovi **Tomislav** (1. 12. 1968) i **Igor** (3. 8. 1971)

Vozač traktorist, potom autoprijevoznik. Nadimak je dobio jer je mještanima dovozio drva za ogrjev na traktoru.

Veza: 146

92.

BUTKOVIĆ, MATE (Povile, 1. 10. 1901 –USA, 17. 10. 1938), sin Lovre Jurinog i Kate r. Butković (Povile, 15. 4. 1864 – Povile, 27. 8. 1928); supruga Ljuba r. Butković (Povile, 30. 10. 1898).

Rudar u Americi kamo je otišao "trbuhom za kruhom". Kod kuće je ostavio suprugu i dva sina. Poginuo je od gušenja plinom u rudniku ugljena.

Veza: 74, 137, 67, 11

93.

BUTKOVIĆ, MATEJ (Polje, Ledenice, 12. 5. 1844 – Ledenice, 11. 5. 1911), sin Mate i Margarite r. Butković (Povile, 5. 7. 1807), Nikoline.

Svećenik; studij bogoslovije pohađao je u senjskom sjemeništu 1863 - 67. Od rujna 1871. do prosinca 1872. upravitelj je župe, zatim župnik u Krmpotama do 1. 9. 1885. i ponovno od 5. 4. 1889. do 14. 8. 1899., župnik u Ledenicama do 1911. Za pedeset godina svećeničke službe dobio je Orden zlatni križ s krunom. Izgradio je spremnike za skupljanje kišnice radi opskrbe pučanstva vodom. Za mještane Povila služio je svetu misu u novljanskoj kapelici sv. Mandalene koja se nalazila na *Punti*, na novljanskom području (Povile su od 1630. bile u sastavu Vojne krajine koju je od Banske /civilne/ Hrvatske razdvajao suhozid /*gromača*/, koji se s povilske strane crkvice protezao od mora prema brdima u pravcu Ledenica).

94.

BUTKOVIĆ, MATE – Švorc, **Matulan** (Povile, 2. 1. 1934 – 30. 7. 1945), sin Mihovila Milana Antonovog (Tunja) i Marije r. Butković – Matulanke (Povile, 10. 8. 1900 – Povile, 1984), Stipanove.

Poratna žrtva; poginuo je u Povilama zajedno s Mladenom Malarićem (1931), Petrovim i Ivanom Butkovićem (1939), Ivanovim od eksplozije zaostale talijanske ručne bombe.

Veza: 98, 30, 75, 138, 113, 50, 111, 80

95.

BUTKOVIĆ, MATE (Sibinj, Krmpote, 8. 2. 1921 – Tounj, 17. 4. 1945), sin Roke Perinog i Tonke r. Stojević (Krmpote, 30. 12. 1879 – Krmpote, 1913).

Pali borac NOR-a. Zidar. Borac 13. primorsko-goranske divizije, od svibnja 1944. komandant 4. bataljuna 3. brigade 35. ličke divizije; ranjen je 22 - 23. lipnja 1944. u borbama s ustašama kod Gornjeg Babinog Potoka. Poginuo je u borbama s Nijemcima kod Tounja blizu Ogulina. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

96.

BUTKOVIĆ, MATE - Tava, Stipurina (Jurčići, Ledenice, 21. 5. 1904), sin Stjepana i Barbare r. Krmpotić (Ledenice, 30. 6. 1873); prva supruga Kata r. Komadina (Ledenice, 15. 10. 1904), druga Dragica r. Čargonja iz Grobnika.

Lučki radnik i kirijaš. Sudjelovao je u štrajku lučkih radnika u Sušaku 1928. i u bacanju kamiona Ivana Stattina 16. 7. 1937. pod cestu iznad Batera. Od 1. 3. 1942. sudionik NOB-a; borac u bataljunu *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda, u 14. pa 6. primorsko-goranskoj brigadi, 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, a od svibnja 1945. na protutenkovskom topu.

Veza: 127

97.

BUTKOVIĆ, MATEJ (Ledenice, 12. 10. 1935 – 28. 8. 1942), sin Rafaela (Rafe iz Rasti) Andrijevog i Zore r. Butković (Ledenice, 28. 3. 1913), Josipove.

Žrtva fašističkog terora; poginuo u Ledenicama u vatrenom okršaju između partizana i talijanskih snaga, koje su pucale po svemu što se kretalo, pa su ubile i nevino dijete.

Veza: 125

98.

BUTKOVIĆ, MIHOVIL MILAN – Švorc, Matulan (Povile, 29. 9. 1896 – Povile, 1966), sin Antona (Tunja) Josipovog i Ane r. Butković (Povile, 17. 9. 1865 – 10. 5. 1918); supruga Marija r. Butković – Matulanka (Povile, 10. 8. 1900 – Povile, 1984), Stipanova.

Gostioničar u Povilama; imao je gostionicu s terasom nad povilskom uvalom u koju su rado zalazili i strani turisti i Novljani, pa se znalo i zaplesati do zore. Gostionicu je vodila njegova supruga. On i potomci nose nadimak **Matulan** jer se priženio na Matulanovo.

Veza: 30, 75, 138, 113, 50, 94, 111, 80, 136

99.

BUTKOVIĆ, MIJO – Matusov (Bater, Ledenice, 8. 3. 1951 – Ledenice, 20. 6. 2000), sin Mate Martinovog i Ane r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 4. 9. 1920 – Povile, 4. 1. 2006), Jurine.

Radio je u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica*. Borac Domovinskog rata.

Veza: 85, 104, 68, 16, 34

100.

BUTKOVIĆ, MILAN – Rabata (Stilini, Ledenice, 16. 4. 1921 – Maribor, 9. 7. 1966), sin Frane i Luce r. Grgurić (Ledenice, 14. 12. 1893 – Ledenice, 4. 5. 1925), Markove; supruga Elizabeta r. Krajnc.

Radnik. Sudionik NOB-a i nositelj Partizanske spomenice 1941., borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović*, 1. proleterskog bataljuna Hrvatske i 13. proleterske brigade *Rade Končar*. Nakon rata oficir JNA.

Veza: 1

101.

BUTKOVIĆ, MILAN (Rijeka, 23. 9. 1954), sin Grgura Josipovog i Milke r. Butković (Ledenice, 10. 9. 1931), Josipove; supruga Vesna r. Gržičić.

Autolakirer; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radi u privatnoj radionici u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1990 - 92., kao pričuvni policajac.

Veza: 39, 142, 66, 141, 60, 126, 151

102.

BUTKOVIĆ, MILE (*Đeko*) (Povile, 16. 11. 1919 – Povile, 16. 1. 1981), sin Ivana Pavlovog i Marije Mande r. Butković (Povile, 22. 7. 1880 – Povile, 13. 4. 1971); supruga Anka r. Krpan (Drinak, Krmpote, 19. 3. 1923. – Novi, 28. 3. 1998.).

Zidarski majstor; završio je zidarsko-klesarsku majstorsku školu u Crikvenici. Radio je u ŠGP-u, u GP *Izgradnja* u Novom i u GP *Primorje* u Crikvenici.

Veza: 120, 109, 150, 41, 79, 48, 76

103.

BUTKOVIĆ, MILAN – Gešić (Novi, 25. 9. 1953), sin Josipa Antonovog i Danice r. Ban (Ledenice, 22. 1. 1922 – Novi, 1. 1. 2003), Markove.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u ŠUP-u. Od 1. 9. 1972. radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi, poslije radi kao privatni autoprijevoznik.

Veza: 57, 9, 87, 63

104.

BUTKOVIĆ, MILAN (*Mile*) – Matusov (Ledenice, 2. 10. 1925 – Garešnica, 9. 5. 1945), sin Martina Matinog i Ane r. Uremović (Ledenice, 25. 2. 1904), Matine.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1943; u partizane je otišao u Kupincu kod Podravske Slatine u tamošnje partizanske jedinice; poginuo je u završnim borbama kod Garešnice, blizu Donjeg Miholjca.

Veza: 85, 68, 16, 99, 34

105.

BUTKOVIĆ, MILAN – Grgelac (Povile, 7. 4. 1932 – Novi, 4. 10. 2016), sin Stjepana Jurjevog i Berte r. Stilin (Stilini, Ledenice, 31. 3. 1909 – Povile, 30. 3. 2001), Jakovljeve; supruga Katica r. Kalanj (Klenovica, 7. 11. 1935 – Klenovica, 23. 6. 2004), Vinkova. Nadimak je dobio po pradjedu **Grguru** (8. 3. 1840 – 29. 6. 1920), Stipanovom.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u tvornici *Torpedo* u Rijeci - tada *Zavod Aleksandar Ranković* (ARan). Bio je vozač autobusa *Autotransa* iz Rijeke. Braća su mu **Rafael**, **Vladimir**, **Stjepan**, **Nikola** i **Juraj**, a sestra **Marica**.

Veza: 37, 20, 135, 38, 28

106.

BUTKOVIĆ, MILAN (Povile, 10. 11. 1926 – Novi Beograd, 1943), sin Stjepana Markovog i Ane r. Butković (Povile, 15. 10. 1897 – Povile, 13. 9. 1966), Miline.

Pali borac NOR-a, sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Borac u bataljunu *Matija Gubec* u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije; njemački su ga vojnici zarobili i otpremili u njemački logor na Sajmištu pokraj Save, blizu Zemuna, gdje je ubijen.

Veza: 137, 67, 11, 47

107.

BUTKOVIĆ, MILE (Povile, 1. 10. 1881 – 1914), sin Jurja Mihovilovog i Marije r. Butković (Povile, 25. 5. 1851 – Povile, 19. 10. 1935); supruga Roža r. Cvitković (Klenovica, 8. 9. 1885 – Povile, 6. 7. 1944), Milanova. Njegov otac (30. 3. 1854) je umro u 91. godini (5. 1. 1945).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao vojniku ratu Austro-Ugarske protiv Srbije.

Veza: 55, 128, 53, 44, 29, 83, 42

108.

BUTKOVIĆ, MILE (Vojsko, Ledenice, 6. 5. 1859 – Lima, Venezuela, 26. 2. 1891), sin Mate Stjepanovog i Marije r. Krmpotić (Ledenice, 24. 12. 1836), Tomine, preudane (poslije Matine smrti) za Blaža Frkovića (Ledenice, 27. 3. 1836 – Ledenice, 19. 12. 1909), Josipovog; supruga Romana (Ledenice, 13. 11. 1863).

Otišao na rad u Venezuelu (Južna Amerika), a smrtno je stradao na poslu u blizini Lime.

Veza: 37

109.

BUTKOVIĆ, MILE (*Bubac*) (Povile, 18. 7. 1882 – Povile, 13. 7. 1946), sin Pavla Tominog i Mare r. Cvitković (Povile, 8. 9. 1839 – Povile, 16. 12. 1909); supruga Marija r. Butković (Povile, 7. 2. 1883 – Povile, 12. 12. 1973), Tomina; sin **Ivan** (29. 5. 1913).

Zidar i vlasnik trgovine namirnica i cigareta u Povilama. Pomagao je i u izgradnji mjesnoga groblja u Povilama (1925), kojega do tada nije bilo, i u izgradnji osnovne škole (1929).

Veza: 120, 48, 76, 102

110.

BUTKOVIĆ, MILORAD – Bilić (Novi, 22. 4. 1960), sin Tomislava i Branke r. Mataija – Žirice (Ledenice, 15. 8. 1932 – Ledenice, 8. 10. 2010), Pavlove; sinovi **Daniel** (Rijeka, 20. 9. 1986 – Novi, 24. 2. 2020) i **Paulo** (Rijeka, 31. 10. 1994).

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Od 1984. radi u Šumariji Novi. Sin Daniel s Andreom Ravlija (17. 5. 1986), Petrovom, ima sina **Pabla Butković**a (Ljubljana, 20. 8. 2017). Sestre su mu **Milena** (1958), udana Nižetić, i **Ljubica** (1965), udana Kostić.

Veza: 10, 19, Nižetić, Kostić

111.

BUTKOVIĆ, MILJENKO – Švorc, **Matulan** (Novi, 3. 11. 1953), sin Stjepana Mihovilovog (Mihovil Milan) i Ursule r. Mavrić (Grižane, 9. 11. 1922 – Povile, 14. 4. 2004); supruga Marica r. Vukelić (Povile, 6. 9. 1958), Josipova. Nadimak Matulan je po baki, a Švorc po djedu.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Rijeci. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica,* u HPT *Jadran* u Crikvenici, od 15. 6. 1998. kao direktor u GKTD *Ivanj* u Novom, a poslije referent u KTD Vodovod Žrnovnica, do mirovine. Bio je odbornik u Savjetu Mjesne zajednice Novi, osnivač i prvi predsjednik Omladinske organizacije u Povilama, te osnivač i tajnik Boćarskog kluba *Povile*.

Veza: 138, 113, 50, 94, 98, 80

112.

BUTKOVIĆ, MLADEN (Povile, 7. 10. 1922 – Povile, 9. 12. 2003), sin Josipa Franjinog i Ane r. Butković (Povile, 8. 3. 1889 – Povile, 1977), Stjepanove; supruga Marija r. Felaković (Metlika, 1928 – Novi, 16. 4. 2011).

Trgovački pomoćnik; završio je građansku školu u Novom. Sudionik NOB-a od 19. 3. 1943. do lipnja 1944; borac u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar*. Kod Barića (blizu Jajca) zarobljen je od Nijemaca i odveden je u Njemačku, prošao je koncentracijske logore u Münsteru, Osnabrücku i Kalingbisteru. Nakon rata direktor je, od 1952 - 74. glavni direktor u trgovačkom poduzeću *Zvijezda* u Zagrebu, a prije toga radio je i u Savezu Radničko-namještеničkih zadruga Hrvatske u Zagrebu.

Veza: 59, 33, 64, 114

113.

BUTKOVIĆ, MLADEN – Švorc, Matulan (Povile, 29. 7. 1924 – Zagreb, 18. 1. 2008), sin Mihovila Milana Antonovog i Marije r. Butković – Matulanke (Povile, 10. 8. 1900 – Povile, 1984), Stipanove; supruga Zora r. Sokolić – Kozarica, Jureškovica (Novi, 30. 9. 1924), Antonova.

Pekar u Novom. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, u 21. brigadi 28. divizije i u saveznom bataljunu milicije u Beogradu. Poslije u Zagrebu.

Veza: 98, 30, 75, 138, 50, 94, 111, 80

114.

BUTKOVIĆ, MLADEN (Zagreb, 20. 7. 1955), sin Mladena Josipovog i Marije r. Felaković (Metlika, 1928).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu 1977. Direktor je izvoza i uvoza u tvornici *Kraš* u Zagrebu.

Veza: 112, 33, 64, 59

115.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (Ledenice, ? – 1781) – iz Ledenica.

Svećenik. Bio je župnik u Ledenicama 1734 - 36., kapelan 1736 - 60., te opet po dolasku u Ledenice, kao umirovljenik - do 1781. godine.

116.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (Povile, 13. 10. 1908 – Povile, 9. 3. 1988), sin Antona Nikolinog i Lucije r. Jelačić (Ledenice, 4. 8. 1872 – Povile, 24. 3. 1956), Vickove; supruga Milka r. Brozović.

Zidar. Sudionik NOB-a od 15. 9. 1943. do 1945; borac u 1. četi 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije u kojoj je bio i Boško Mažuranić – Ćaćin, Milutinov. Pradjed mu je Mate (24. 11. 1811 – 1880), a prabaka Barbara (5. 12. 1814 – 1868).

Veza: 54, 149, 31

117.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (*Miko* Cole) (Povile, 14. 12. 1909 – Novi, 1996), sin Antona Stipanovog i Terezije r. Butković (Povile, 2. 3. 1885); supruga Kata r. Butorac (Krmpote, 3. 2. 1911 – Rijeka, 24. 6. 1992).

Postolar. Radio je dugo godina u Novom, neko vrijeme i u Komunalnom poduzeću iz Novog. Sudionik NOB-a od 15. 9. 1943; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Pjevao je dobro novljanske narodne pjesme, bio je član KUD-a *Ilija Dorčić*.

Veza: 13, 121, 21, 15, 58, 118, 8, 134, 151

118.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (*Štruka, Nikola Edin*) – Colo (Povile, 4. 3. 1924 – Maribor, 15. 8. 1948), sin Eduarda Ivana Nikolinog i Francike r. Butković (Povile, 6. 11. 1900).

Oficir JNA. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je kao oficir JNA kod Maribora. Pokopan u Povilama.

Veza: 121, 13, 8, 134, 151, 21, 117, 15, 58

119.

BUTKOVIĆ, NIKOLA – Matulan (Povile, 26. 11. 1925 – Rasinja, Podravina, 30. 6. 1944), sin Franje Josipovog i Marije r. Zolubčuk (Slavonski Brod, 18. 5. 1900 – Slavonski Brod, 19. 3. 1940).

Žrtva rata; poginuo je u selu Rasinja u Podravini, vjerojatno kao domobran NDH. Otac mu se odselio u Slavonski Brod i tamo oženio. **Stjepan** (6. 1. 1872), Jurjev, djedov je brat.

Veza: 32, 22

120.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (Povile, 18. 11. 1865 – 1914./1918), sin Pavla Tominog i Mare r. Cvitković (Povile, 8. 9. 1839 – Povile, 16. 12. 1909); supruga Barbara r. Butković (Povile, 14. 5. 1868 – Povile, 27. 1. 1958).

Žrtva I. svj. rata, kao vojnik K.u.K. Monarhije poginuo je na ratištu. Otac mu **Paval** (Povile, 19. 1. 1834 – Povile, 19. 10. 1914), sin je Tome i Kate.

Veza: 109, 48, 76, 102

121.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (*Staljin*) – Colo (Povile, 13. 12. 1871 – Povile, 7. 3. 1955), sin Stipana i Marije r. Butković (Povile, 16. 3. 1849 – Povile, 9. 3. 1918); supruga Kata r. Butković (Povile, 19. 11. 1871 – Povile, 2. 8. 1952), Antonova.

Zidar. Radio je u Novom i u Hrvatskom primorju. Dragovoljno je sudjelovao u izgradnji groblja u Povilama (1925) i osnovne škole (1929).

Veza: 13, 77, 21, 117, 15, 58, 134, 8, 118, 151

122.

BUTKOVIĆ, NIKOLA – Oroz (Povile, 2. 1. 1924 – Povile, 4. 3. 1991), sin Tome Nikolinog i Kate r. Butković (Povile, 2. 12. 1895 – Povile, 1985), Ivkine.

Ribar. Sudionik NOB-a od jeseni 1942; borac pri Komandi mjesta Novi u šumi i partizanski kurir na Viševici kao stariji vodnik. I majka mu je bila partizanska kurirka. Djed mu je **Nikola** (4. 9. 1842 – 6. 11. 1945), Martinov.

Veza: 12

123.

BUTKOVIĆ, NIKOLA – Panjoka (Povile, 11. 9. 1927 – Rijeka, 7. 10. 2000), sin Tome Tominog i Marije r. Okroša (Dubrava, 9. 8. 1888 – Rijeka, 15. 7. 1965).

Zavarivač. Sudionik NOB-a od 29. 8. 1943., kao borac u mitraljeskoj četi u 1. bataljunu 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije i u 43. istarskoj diviziji. Nakon rata šef je pošte.

Veza: 145, 147

123/1.

BUTKOVIĆ, OLEG (Rijeka, 4. 5. 1979), sin Srećka i Emilije r. Mandukić (Novi, 8. 7. 1957), Viktorove; supruga Barbara r. Kalanj (Rijeka, 1. 10. 1975), Miloradova; sinovi **Jakov** (9. 6. 2007.) i **Viktor** (23. 3. 2018.).

Diplomirani inženjer pomorskog prometa; završio je Pomorsku školu u Bakru te Pomorski fakultet u Rijeci. Gradonačelnik je Novog Vinodolskog od lipnja 2005., nakon što je na lokalnim izborima izabran za predsjednika HDZ-a Novog. Ministar je mora, prometa i infrastrukture u Vladi Republike Hrvatske od 2016.

Veza: 131

124.

BUTKOVIĆ, PAVAO – Bevanda (Ledenice, 22. 5. 1911 – Ledenice, 10. 4. 1943), sin Ivana Pavlovog i Ane r. Komadina (Ledenice, 26. 7. 1876 – Ledenice, 14. 1. 1937).

Pali borac NOR-a, partizanski kurir; ubili su ga talijanski vojnici stacionirani na ledeničkoj gradini. Braća su mu **Marijan** (9. 9. 1902) i **Ivan** (1. 1. 1910), a sestre **Ana** (22. 9. 1905) i **Jelena** (22. 9. 1905).

125.

BUTKOVIĆ, PETAR (*Pere*) – Iz Rasti (Ledenice, 26. 6. 1925 – Drežnica, listopad 1943), sin Franje Andrijinog i Marije r. Frković (Lovas, Ledenice, 7. 11. 1900). U župnim knjigama ime mu je Tomislav Petar, ali je poznat kao Pere Franin.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943., borac u 2. četi 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama kod Drežnice, ali mu se ne zna za grob. Ime mu je upisano na spomeniku palim borcima u Ledenicama.

Veza: 97

126.

BUTKOVIĆ, RADOJKA (Novi, 14. 9. 1952), kći Josipa Josipovog i Jelene r. Uremović (Ledenice, 5. 12. 1920), Rafaelove.

Ekonomska tehničarka; završila je ekonomsku školu. Radila je u Općini Crikvenica u financijskom odjelu.

Veza: 66, 142, 39, 141, 151, 60, 101, Ježić 45

127.

BUTKOVIĆ, RAFAEL (*Rajo*) – Stipurina (Jurčići, Ledenice, 8. 10. 1914 – Rijeka, 21. 7. 1976), sin Stjepana i Barbare r. Krmoptić (Ledenice, 30. 6. 1873); prva supruga Ana r. Svetić (Ledenice, 23. 2. 1912 – Ledenice, 29. 10. 1948), druga Kata r. Krmpotić (Ledenice, 1. 1. 1924 – 6. 11. 2011), Antonova.

Radnik i kirijaš. Sudjelovao je u štrajku kirijaša i u bacanju kamiona Ivana Stattina pod cestu iznad Batera 16. 7. 1937. Sudionik NOB-a od 15. 3. 1942., borac u bataljunu *Ljubica Gerovac*, zatim u 6. brigadi. 5. operativne zone Hrvatske (poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije) do 1943., kad je teško ranjen u Prokikama. Kao 80%-tni invalid povučen je u Komandu mjesta u Mataija Dragi, gdje je bio komandir straže.

Veza: 96

128.

BUTKOVIĆ, ROZALIJA (*Roža*) r. Cvitković (Klenovica, 8. 9. 1885 – Povile, 6. 7. 1944), kći Milana i Ane (Klenovica, 31. 12. 1848); suprug Mile (Povile, 1. 10. 1881 – 1914), sin Jurja Mihovilovog.

Žrtva fašističkog terora. Kućanica. Ubili su je njemački vojnici dok je čuvala ovce na ispaši iznad Teplog Porta. Suprug joj je poginuo u I. svjetskom ratu.

Veza: 107, 55, 53, 44, 29, 83, 42

129.

BUTKOVIĆ, SOBJESLAV – Colo, Joletin (Novi, 1. 1. 1963), sin Tomislava i Kate r. Marković (14. 11. 1937); supruga Josipa r. Dasović.

Borac Domovinskog rata 1990 - 92. Brat mu je **Davor** (Rijeka, 12. 6. 1969).

Veza: 153

130.

BUTKOVIĆ, SOBJESLAV (*Sobić*) (Split, 24. 5. 1911 – Povile, 19. 2. 1992), sin Tome Tominog i Maruške r. Valenčić (18. 3. 1888 – Povile, 20. 8. 1914), prve očeve supruge; supruga Ljubica r. Butković (Povile, 1. 12. 1911 – Povile, 26. 8. 1989).

Automehaničar i vozač. Završio je dva razreda građanske škole u Novom. Radio je u hotelu *Lišanj* u Novom kod tadašnjeg vlasnika Josipa Tuđe, u DIP Novi i u pogonu *Transport* Šumarije Novi. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943., borac u drugoj pratećoj četi pri AVNOJ-u, zatim u pozadini upravitelj mlina za mljevenje žita za partizane, a od 1944. je u tiskari Okružnog NOO za Hrvatsko primorje na Smolniku. Nakon rata bio je odbornik Mjesnog odbora Povile i voditelj kampa *Brajda* u Povilama.

Veza: 140

131.

BUTKOVIĆ, SREĆKO (Novi, 23. 8. 1954), sin Marije r. Butković (Povile, 29. 6. 1933), udane za Jurja Katalinića; supruga Emilija r. Mandukić (Novi, 8. 7. 1957), Viktorova; sinovi **Oleg** (1979) i **Benjamin** (1990).

Ugostitelj. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom (1988 - 91), zatim drži konobu *Lucija* u Zagorima, potom u Novom u Brajdi, u kući Ivana Piškulića – Anjića, Petrovog. U lučici u Povilama drži restoran, vlasnik je kampa na *Punti* u Povilama, a u ljetnoj sezoni drži i

restoran u Klenovici (bivša Ribarska koliba). Vijećnik u Gradskom poglavarstvu Novog 1993 – 97., te prvi predsjednik Boćarskog kluba *Povile*, 1995.

Veza: 123/1

132.

BUTKOVIĆ, SREĆKO – Colo (Podomar, Krmpote, 13. 2. 1907 – Kustošija, 1945), sin Marka i Mare r. Stojević (Krmpote, 18. 4. 1876 – Krmpote, 1946); supruga Lucija Tonica r. Filipović (Bile, Krmpote, 17. 10. 1913 – Novi, 5. 9. 2002), Petrova.

Pali borac NOR-a. Zidar. Sudionik NOB-e od 1942., borac-stražar u Komandi mjesta Novi na Ričičkom Bilu. Zarobljen je 10. 1. 1945., kad je njemački trup (udarna grupa) napao Komandu mjesta, i odveden u ustaški koncentracijski logor “Müllerova ciglana” u Kustošiji pokraj Zagreba, gdje je likvidiran.

Veza: 88

133.

BUTKOVIĆ, NIKOLA (Povile, 15. 8. 1802), sin Antona Josipovog i Ane (Povile, 16. 5. 1774 – Povile, 30. 6. 1854); supruga Klara (19. 7. 1804).

Natporučnik u austrijskoj vojsci. Potomci brata mu **Grgura** (19. 2. 1804) nose nadimke **Markuša** i **Markić**, a brata **Josipa** (Povile, 3. 2. 1811) nadimak **Ivkini**.

Veza: 86

134.

BUTKOVIĆ, STJEPAN (*Edin*) – Colo (Povile, 25. 3. 1947), sin Eduarda Ivana Stipanovog i Francike r. Butković (Povile, 6. 11. 1900); supruga Zlatka r. Butković (Novi, 11. 1. 1957), Josipova.

Ugostitelj; prvi predsjednik Savjeta Mjesne zajednice Povile 1984. godine. Borac Domovinskog rata 1990 - 92.

Veza: 121, 13, 118, 8, 151, 21, 117, 15, 58

135.

BUTKOVIĆ, STJEPAN – Grgelac (Lupoglav, Ledenice, 10. 7. 1939 – Bakar, 9. 12. 1942), sin Grgura Jurjevog i Dragice Gabrijele r. Svetić (Ledenice, 6. 3. 1902 – 17. 11. 1943), Franjine.

Žrtva fašističkog terora, kao trogodišnjedijete, s bratom Grgurom i majkom zatočen u logoru u Bakru, gdje je od nečistoće i gladi umro.

Veza: 20, 28, 38, 105

136.

BUTKOVIĆ, STJEPAN – Matulan (Povile, 6. 1. 1872 – Povile, 25. 10. 1949), sin Jurja Matinog i Lucije Butković (Povile, 20. 12. 1826 – Povile, 13. 3. 1907); supruga Vicka r. Butković (Povile, 7. 9. 1873 – Povile, 18. 4. 1941).

Kirijaš i gostioničar u Povilama. Imao je gostionicu *Kod Vicke*. Dobrovoljno je pomagao izgradnju mjesnoga groblja (1925) i osnovne škole (1929), jer su prije toga Povilari svoje mrtve pokapali u Ledenicama. Ubijen je na straži kao čuvar barake u kojoj se

čuvao materijal i alat za izgradnju Jadranske magistrale od Novog ka Senju. Djed mu je **Mate** (6. 2. 1785), nositelj nadimka **Matulan**, a baka Katarina (20. 11. 1782).

Veza: 98, 48, 76

137.

BUTKOVIĆ, STJEPAN (Povile, 20. 8. 1885 – Povile, 20. 7. 1959), sin Marka Jurinog i Vice r. Butković (Ledenice, 11. 12. 1860 – Povile, 24. 4. 1938); supruga Ana r. Butković (Povile, 15. 10. 1897 – Povile, 13. 9. 1966). Djed mu je **Jure** (20. 4. 1832 – 20. 9. 1884), Stipanov.

Brijački obrtnik u Povilama, a mještanima je obavljao *"štrojenje"* (kastriranje) domaćih životinja.

Veza: 74, 67, 11, 106, 47, 92

138.

BUTKOVIĆ, STJEPAN – Švorc, **Matulan** (Povile, 6. 8. 1922 – Povile, 16. 4. 1974), sin Mihovila Milana Antonovog i Marije r. Butković – Matulanke (Povile, 10. 8. 1900 – Povile, 1984), Stipanove; supruga Ursula r. Mavrić (Grižane, 9. 11. 1922 – Povile, 14. 4. 2004), Jurina.

Gostioničar i kočijaš u Povilama; nastavio je očevo zanimanje. Suradnik NOP-a, poslije i vojnik JNA.

Veza: 98, 30, 75, 113, 50, 94, 111, 80

139.

BUTKOVIĆ, TOMA – v. Butković 6: **Butković, Anton (Tona)**, Antonov.

140.

BUTKOVIĆ, TOMA (*Tomica*) (Povile, 20. 8. 1876 – Povile, 28. 3. 1931), sin Tome Tominog i Lucije r. Buneta (Ledenice, 28. 10. 1845 – Povile, 22. 4. 1914); prva supruga Marija (Maruška) Valenčić (18. 3. 1888 – Povile, 20. 8. 1914), druga Ana r. Kranjčević (Split, 28. 1. 1898).

Bankovni činovnik, potom upravitelj banke u Novom. Premješten je u Split, gdje mu se rodio sin Sobjeslav (Sobić). Član Narodne čitaonice od 1925. i predsjednik Odbora za izgradnju osnovne škole u Povilama (1929). Imao je gostionicu *Kod Nane* u Povilama.

Veza: 130

141.

BUTKOVIĆ, TOMA (Ledenice, 4. 9. 1842 – Rijeka, kolovoz 1886), sin Grge i Mare Krmpotić (Ledenice, 8. 9. 1803); supruga Marija r. Frković (Ledenice, 5. 4. 1837 – Ledenice, 10. 3. 1897).

Umro je od kolere u bolnici u Rijeci.

Veza: 142, 66, 39, 126, 151, 60, 101

142.

BUTKOVIĆ, TOMA (Ledenice, 20. 12. 1914 – Zagreb, 17. 7. 1978), sin Josipa Tominog i Lucije r. Čulinović (Ledenice, 11. 12. 1880 – 19. 2. 1959); supruga Dragica r. Zekić.

Sudionik NOB-a od 12. 4. 1942., borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović*, 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije pa komandir i komesar čete. Teško je ranjen 19. 2. 1944. na Podumu kod Otočca. Kao 80%-tni ratni vojni invalid zamjenik je intendanta Invalidskog doma u činu poručnika, pa kapetan JNA, do 1946. Bio je upravitelj u Vojnim poduzećima JNA *Ortopedija* u Splitu, *Antilop* i *Ukras* u Zagrebu.

Veza: 141, 66, 39, 126, 151, 60, 101

143.

BUTKOVIĆ, TOMA (*Moc*) (Ledenice, 22. 2. 1873 – Ledenice, 14. 6. 1928), sin Jurja i Mande r. Buneta (Ledenice, 26. 12. 1842 – Ledenice, 18. 7. 1913), Jurjeve; supruga Marija r. Čop (Lokve, 2. 5. 1878 – Ledenice, 25. 1. 1942).

Načelnik Općine Ledenice kratko vrijeme 1920., poslije Josipa Butkovića, Martinovog – Stipše (1915 – 20), a prije Franje Komadine, Josipovog (1920).

Veza: 1

144.

BUTKOVIĆ, TOMA (Povile, 3. 4. 1903 – Rijeka, 13. 6. 1984), sin Mate Josipovog i Marije r. Butković (Povile, 17. 9. 1865 – Povile, 2. 3. 1945); supruga Anica r. Deranja (Donji Zagon, 10. 12. 1906 – Rijeka, 31. 10. 1981).

Zidar. Radio je kao cestar u Novom.

Veza: 154, 62

145.

BUTKOVIĆ, TOMA – Panjoka (Povile, 9. 8. 1879 – Povile, 22. 8. 1968), sin Tome Stipanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 6. 9. 1846 – Povile, 28. 6. 1910), Stipanove; supruga Marija r. Okroša (Dubrava, 9. 8. 1888 – Rijeka, 15. 7. 1965).

Zidar i gostioničar; vlasnik gostionice *Kod Tome* u Povilama. Aktivno je pomagao zidanje povilskoga groblja (1925) i osnovne škole (1929).

Veza: 147, 123

146.

BUTKOVIĆ, TOMISLAV (*Gumeni*) (Rijeka, 1. 12. 1968), sin Mate i Dragice r. Butković (Povile, 15. 10. 1939), Josipove; supruga Karmen r. Šubert (Rijeka, 2. 4. 1978), Vladimirova.

Automehaničar. Privatni autoprijevoznik, od 22. 6. 1987. radio je u Šumariji u Novom.

Veza: 91/1, 62

147.

BUTKOVIĆ, TOMISLAV – Panjoka (Povile, 21. 11. 1925 – Crni Lug, 29. 6. 1951), sin Tome Tominog i Marije r. Okroša (Dubrava, 9. 8. 1888 – Rijeka, 15. 7. 1965).

Trgovac. Radio je u Zagrebu. Poginuo je pri padu zrakoplova kod Crnog Luga. Šukundjed mu je **Juraj** (23. 4. 1752).

Veza: 145, 123

148.

BUTKOVIĆ, TONKA (Povile, 19. 1. 1845 – Povile, 14. 5. 1893), kći Mihovila i Ane r. Butković (Povile, 4. 2. 1810); suprug Mate (Povile, 16. 2. 1840), Andrin.

Umrla je od ugriza zmije, što je u to doba bilo teško izlječivo.

149.

BUTKOVIĆ, VLADE JOSIP (Povile, 21. 10. 1938), sin Franje Antonovog i Marije r. Butković (Povile, 14. 10. 1911 – Povile, 6. 12. 1989).

Autoprijevoznik. Bio je suosnivač i prvi tajnik NK *Povile*, 1968., te suosnivač i prvi tajnik Boćarskog kluba *Povile*, 1995. Šukundjed mu je **Mate** (24. 11. 1811 – 1880), a šukunbaka **Barbara** (5. 12. 1814 – 1868).

Veza: 116, 31

150.

BUTKOVIĆ, VLADIMIR (*Vladica*) (Rijeka, 6. 2. 1957.), sin Milana Ivanovog i Anke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 19. 3. 1923. – Novi, 28. 3. 1998.).

Turistički djelatnik; završio je Višu hotelijersku školu u Opatiji. 1982 - 92. tajnik je Mjesne zajednice Novi, pa direktor Turističkog ureda Grada Novi Vinodolski, poslije Turističke zajednice Novoga. Pradjed mu je **Paval** (19. 1. 1834 – 19. 10. 1914), Tomin.

Veza: 102, 41, 79

151.

BUTKOVIĆ, ZLATKA r. Butković (Novi, 11. 1. 1957), kći Josipa i Jelene r. Uremović (Ledenice, 5. 12. 1920), Rafaelove; suprug Stjepan – Edin, Colo (Povile, 25. 3. 1947), sin Eduarda Ivana Stipanovog.

Upravna tehničarka; završila je srednju upravnu školu u Rijeci 1989. Radila je u Turističkom društvu Povile, u Mjesnoj zajednici Povile i kao tajnica gradonačelnika Grada Novi Vinodolski.

Veza: 66, 142, 39, 141, 126, 134, 8, 118, 60, 101, Ježić 45

152.

BUTKOVIĆ, ZVONKO (Novi, 21. 2. 1955), sin Ivana i Margarete r. Krišković – Radinice (Novi, 31. 8. 1935), kćeri Josipa Marinog; supruga Tatjana r. Manestar.

Gostioničar i vlasnik privatne gostionice *Tepli Porat* u Povilama.

Veza: 41, 79

153.

BUTKOVIĆ, ŽARKO – Colo, Joletin (Novi 9. 2. 1965), sin Tomislava i Katice r. Marković (14. 11. 1937).

Keramičar, obrtnik. Borac Domovinskog rata 1991. u 155. pukovniji i 109. brigadi na ogulinskom ratištu i u 133. brigadi na ratištu kod Otočca. Ima brata **Davora** (Rijeka, 12. 6. 1969) i **Sobjeslava** (1. 1. 1963).

Veza: 129

154.

BUTKOVIĆ, ŽIVKO (Povile, 13. 12. 1927), sin Tome Matinog i Anice r. Deranja (Donji Zagon, 10. 12. 1906 – Rijeka, 31. 10. 1981).

Poljoprivredni tehničar; završio je srednju poljoprivrednu školu. Radio je kao administrator u Šumariji Novi od 24. 10. 1954. do umirovljenja.

Veza: 144, 62

BUTORAC

Prezime je bunjevačkog podrijetla: Butorci su 1605. g. doselili u Lič, pa na područje Krmpota. Ima ih i u Ledenicama, u Novom se prezime udomaćilo nakon Drugog svjetskog rata.

1.

BUTORAC, ANĐELKO – Božačin (Luka, Krmpote, 7. 10. 1932 – 24. 2. 2014), sin Bože Filipovog i Marije r. Levar (Hreljin, 25. 11. 1907); supruga Katica r. Turina (Novi, 3. 3. 1937), kći Franje i Ane r. Sokolić – Filkovice (Novi, 15. 9. 1912 – 30. 8. 1990), Antonove.

Prof. dr; diplomirani inženjer šumarstva; Poljoprivredno-šumarski fakultet završio je u Zagrebu 1959., doktorirao je 1968., a od 1980. radio kao profesor na tom fakultetu. Bavio se problematikom obrade tla, hranidbe i gnojidbe ratarskih kultura.

Veza: 75, 94, 71, 50, 19, 114, 81, Sokolić, Turina

2.

BUTORAC, ANICA – Peričina (Breze, Ledenice, 3. 1. 1928 – 31. 12. 1944), kći Antona Petrovog i Anke r. Ban (Ledenice, 30. 11. 1902 – Novi, 19. 4. 1983), Markove.

Pali borac NOR-a. Gimnazijalka. Sudionica NOB-a od srpnja 1942. i članica KK SKOJ-a Novi. Ranjena je 1944., i nalazila u Valaševoj baraci u krmpotskoj šumi kada je uslijedio napad njemačkih i ustaških vojnika. Neprijatelj je opkolio i zapalio baraku i u njoj Anicu. Napad na partizane izvršio je njemački trup (udarna grupa) pod zapovjedništvom Vischa iz 392. plave legionarske divizije, tada stacionirane u Novom, čiji su vojnici bili Hrvati koji su prošli vojnu obuku u Stockerau. Pokopana je na novljanskom groblju. Brat joj je **Milan** (Ogulin, 5. 11. 1925), a sestre **Zdenka**, udana Hreljac (24. 11. 1930) i **Nevenka**, udana Duić (18. 6. 1937).

Veza: 15, 120, 122, 36, 98, 113, 118, 55, Hreljac 9, Duić

3.

BUTORAC, ANKA, udana Komadina – v. **KOMADINA, ANKA** r. Butorac.

4.

BUTORAC, ANTON (Crno, Ledenice, 12. 9. 1918 – Korenica, 4. 6. 1944), sin Antona Antonovog i Magdalene r. Frković (Ledenice, 29. 5. 1885 – Ledenice, 13. 3. 1929), Franjine.

Radnik. Pali borac NOR-a, sudionik NOB-a od 1942; borac u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i mitraljezac čete u 4. bataljunu 2. brigade 35. ličke divizije. Poginuo je pri oslobađanju Korenice. U župnim crkvenim knjigama pogrešno piše da je poginuo u selu Lukići 19. 5. 1945. godine.

Veza: 125, 16, 23, 84

5.

BUTORAC, ANTON (Luka, Krmpote, 9. 6. 1889 – USA, 1910), sin Franje i Tereze (Krmpote, 22. 8. 1846 – Krmpote, 4. 2. 1923).

Otišao je na rad u USA, a poginuo je na poslu. Otac Franjo (Krmpote, 3. 1. 1840) mu je umro za vrijeme I. svjetskog rata (20. 1. 1915).

Veza: 95

6.

BUTORAC, ANTON (Javorje, Krmpote, 29. 5. 1880 – Kanada, 1914), sin Grge Grginog i Ruže r. Butorac (Krmpote, 9. 3. 1862 – Krmpote, 1. 5. 1914), prve očeve supruge; supruga Marta r. Pećanić (Krmpote, 20. 3. 1889 – Krmpote, 18. 11. 1918), preudana za Juru Butorca (Drinak, Krmpote, 23. 4. 1864 – Krmpote, 29. 4. 1954).

Otišao je na rad u Kanadu; poginuo je na poslu, vjerojatno u rudniku, gdje je većina naših ljudi tada radila. Njegov otac **Grga** (12. 3. 1852 – 15. 5. 1928) triput se ženio.

Veza: 39, 76, 91

7.

BUTORAC, ANTON (Javorje, Krmpote, 2. 10. 1894 – Albanija, 10. 6. 1916), sin Grge i Luce r. Blažević, preudane za Jurja Tomljanovića (Javorje, Krmpote, 4. 7. 1869).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao vojnik Austro-Ugarske Monarhije. Tako je završio i njegov polubrat po majci **Ivan Tomljanović** (30. 4. 1899.), sin Jure i Luce.

Veza: Tomljanović 7

8.

BUTORAC, ANTON (Pleternica, 1952), Ivanov.

Brodski mehaničar i pomorac; završio je srednju pomorsku školu u Bakru i plovio na brodovima *Adria Linea* iz Rijeke, zatim je prešao na brodove stranih zastava.

Veza: 38

9.

BUTORAC, ANTON (*Tone*) – Pavičin (Javorje, Krmpote, 1. 6. 1928), sin Pavla Ivanovog i Zore r. Butorac (Krmpote, 17. 9. 1904), Martinove, druge očeve supruge, vjenčani 4. veljače 1923; supruga Milka r. Galešić (Okučani, ? – Rijeka, 7. 9. 2010).

Magistar ekonomskih znanosti; diplomirao je i magistrirao na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Bio je direktor *Kvarnerske banke* u Rijeci.

Veza: 46, 20

10.

BUTORAC, ANTON – Ikelin (Luka, Krmpote, 25. 5. 1881 – SAD, 19. 1. 1908), sin Jure (Ledenice, 13. 4. 1856 – Ledenice, 15. 11. 1939) i Ivke zvane Ikela (Krmpote, 13. 5. 1855 – Krmpote, 1944); supruga Terezija (*Rezika*) r. Brezak (Mađarska, 22. 2. 1886).

Radnik, odlazi na rad u SAD, a pogiba na poslu. Braća su mu **Mate** (13. 11. 1879), za kojega se njegova supruga preudala, **Vicko** (Ledenice, 22. 1. 1883) i **Paval** (Ledenice, 8. 4. 1899).

Veza: 88, 66, 14, 12, 96, 58, 100

11.

BUTORAC, ANTON (*Pandur*) (Krmpote, 5. 1. 1872 – Krmpote, 18. 10. 1952), sin Pave i Klare (Krmpote, 13. 8. 1847 – 9. 2. 1923); supruga Ruža r. Filipović (Krmpote, 11. 10. 1876 – Krmpote, 13. 5. 1966); sinovi **Anton** (18. 5. 1911), **Frane** (27. 4. 1913) i **Viktor Mirko** (30. 3. 1917).

Općinski pandur u Krpotama 1900 – 1940. Za II. svj. rata predsjednik je Narodne fronte.

Veza: 68

12.

BUTORAC, ANTON – Feljbaba (Krmpote, 24. 12. 1894), sin Martina Josipovog i Ane r. Krpan (Krmpote, 4. 11. 1865); supruga Božica (*Boja*) r. Butorac (Krmpote, 23. 12. 1900 – Krmpote, 29. 5. 1946), udovica Tomljanović.

U I. svj. ratu postao je narednik u austrougarskoj vojsci; po njemačkom nazivu *Feldwebel* iskrivljenom u feljbaba nosi nadimak, koji se prenio i na potomke.

Veza: 96, 3, 10, 58

13.

BUTORAC, ANTON (*Tone Stupica*) Luka, Krmpote, 10. 9. 1921 – Korenica, 1944), sin Antona Lukinog i Marije r. Butorac (Drinak, Krmpote, 27. 5. 1885), kćeri Antona Matinog.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1942., pripadnik krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske. U partizane otišao iz Novog, gdje je radio. Član SKOJ-a od 1943. Poginuo je u borbi.

14.

BUTORAC, ANTON (*Tone Božičin*) - Ikelin (Krmpote, 26. 2. 1927 – Novi, 5. 2. 2006), sin Pave Jurinog i Božice r. Pavelić (Krmpote, 24. 12. 1899); supruga Dragica r. Kalanj (Omar, Ledenice, 4. 10. 1930). Nadimak je dobio po baki Ivki (Ikela).

Lugar. 1960 - 76. radi kao poslovođa u Šumariji Novi. Sudionik NOB-a; član SKOJ-a od druge polovice 1942. pri Komandi mjesta Krmpote – Ledenice. Njemačka ga je udarna grupa zarobila u zoru 6. 1. 1945. kod napada na relejnu stanicu Komande mjesta Novi u Mošunama, ali je zamijenjen za njemačkog vojnika kojega su zarobili partizani.

Veza: 10, 54, 88

15.

BUTORAC, ANTON – Peričin (Zabukovac, Krmpote, 25. 2. 1896 – Novi, 17. 3. 1966), sin Petra i Marije r. Vukelić (Krmpote, 14. 4. 1858 – Krmpote, 8. 1. 1917); supruga Anka r. Ban (Ledenice, 30. 11. 1902 – Novi, 19. 4. 1983), Markova.

Državni nadlugar; radio je u Ogulinu, Jasenku, od 1931. u Novom, zatim u Senju i u DIP-u Novi.

Veza: 120, 122, 36, 2, 98, 113, 118, 55, 115

16.

BUTORAC, ANTON (Crno, Ledenice, 17. 1. 1923 – potkraj 1943), sin Stjepana Antonovog i Kate r. Frković (Ledenice, 19. 3. 1897 – Ledenice, 15. 6. 1933), Blaževe, prve očeve supruge. Otac Stjepan (Ledenice, 28. 12. 1893 – Ledenice, 18. 8. 1944), dvaput se ženio.

Radnik. Pali borac NOR-a, borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske, pa u 3. primorsko-goranskoj brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbi. Nositelj Partizanske spomenice 1941.

Veza: 125, 23, 84, 4

17.

BUTORAC, ANTON (Javorje, Krmpote, 30. 12. 1871 – USA, 4. 2. 1907), sin Tome i Ruže (Krmpote, 7. 9. 1845 – Krmpote, 3. 4. 1908); supruga Tonka r. Butorac (8. 5. 1877).

Otišao je na rad u Ameriku, a je poginuo na poslu, vjerojatno u rudniku.

18.

BUTORAC, ANTONIJA (Crno, Ledenice, 8. 6. 1883 – Ledenice, 22. 6. 1959), kći Josipa Ivanovog i Kate r. Svetić (Ledenice, 6. 7. 1856 – Ledenice, 27. 6. 1943), prve očeve supruge.

Smrtno je stradala u prometnoj nesreći; na nju je naletio neoprezni vozač na motorkotaču. Djed joj je **Ivan** (12. 11. 1808), a baka **Kata r. Kalanj** (5. 4. 1812 – 9. 12. 1889), Jurjeva.

Veza: 107, 125, 27, 132

19.

BUTORAC, BOJANA – Božačina (Zagreb, 22. 6. 1958), kći Ljubomira Božinog i Ivanke r. Turina (Novi, 18. 9. 1933), Franjine.

Dr. medicine; liječnica specijalistica – pulmologinja, na Medicinskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je i specijalizirala pulmologiju. Od 1987. radi na Poliklinici za plućne bolesti u Zagrebu.

Veza: 71, 50, 1, 114

20.

BUTORAC, ČEDOMIR (Novi, 12. 12. 1958), sin Antona i Dragice r. Vukelić (Alan, 11. 12. 1935 – Novi, 10. 10. 1999).

Automehaničar i vodoinstalater, radio u HTP-u *Lišanj* u Novom (1. 6. 1984 - 31. 7. 1992).

Veza: 78

21.

BUTORAC, DIANA – Belčeva (Rijeka, 11. 12. 1961), kći Josipa Pavinog i Viktorije (Vikica) r. Blažević (Smokvica, Krmpote, 25. 2. 1942), Franjine. Pradjed joj je Tomo (Drinak, Krmpote, 10. 12. 1858.).

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Od 1987. radi u HTP *Lišanj* (odnosno HTP Novi d.d.) u Novom kao glavna knjigovotkinja.

Veza: 62, 33

22.

BUTORAC, DINKA r. Vitas (Novi, 18. 12. 1952), kći Franje i Anđele r. Piškulić (Novi, 16. 1. 1926), kćeri Šimuna Josipovog; suprug Milan (Krmpote, 21. 9. 1947), Antonov; kćerka **Daria** (1971), udana Kurtović, i sin **Miljenko** (1974).

Upravna tehničarka; završila je srednju upravnu školu. Radila je u DIP-u Novi kao tajnica (15. 3. 1982 - 18. 12. 1998).

Veza: 97, 107/1, Kurtović

23.

BUTORAC, DRAGICA (Crno, Ledenice, 25. 1. 1927 – Karlobag, 23. 9. 1943), kći Stjepana Antonovog i Kate r. Frković (Ledenice, 19. 3. 1897 – Ledenice, 15. 6. 1933), prve očeve supruge. Pradjed joj je Ivan, a prabaka Kata (Ledenice, 5. 4. 1812 – Ledenice, 9. 12. 1889).

Pali borac NOR-a. Sudionica NOB-a od 1942., borac u ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginula je u borbama s ustašama za oslobođenje Karlobaga, a pokopana je u Cesarici.

Veza: 125, 16, 84, 4

24.

BUTORAC, DRAGUTIN (*Karlo*) (Crno, Ledenice, 28. 5. 1914 – Bribir, 26. 10. 1967), sin Mate Karlovog i Lucije r. Frković (Ledenice, 17. 9. 1879 – Ledenice, 4. 10. 1957); supruga Ljubica r. Jurač (Pologi, Zagreb, 24. 6. 1926 – Bribir, 26. 4. 2005).

Pozadinski aktivist na oslobođenom partizanskom području Ledenica. Zarobili su ga njemački vojnici u listopadu 1943., odveden je u njemački koncentracijski logor Dachau, gdje je do svibnja 1945. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom od 1. 9. 1958. Zvali su ga Karlo, pod tim se imenom spominje u publikacijama i u *Vinodolskom zborniku*. Pradjed **Matij Grgurov** (21. 2. 1819.) poginuo je 1849. u Mađarskoj u vojnom pohodu bana Jelačića.

Veza: 65

25.

BUTORAC, DUBRAVKA (*Dunja*) r. Miočević (Labin, 20. 10. 1951), kći Ivana i Terezije (*Reze*) r. Medak (Slavonski Brod, 13. 10. 1932); suprug Franjo – Capašov (Javorje, Krmpote, 4. 12. 1947), sin Mate Grginog.

Ekonomistica; završila je dvije godine Više turističke škole u Dubrovniku. Sa suprugom je držala *Buffet I & D* u Lišanjskoj ulici u Novom. 1976 - 77. je članica UO Turtističkog društva u Novom.

Veza: 32, 90, 85, Miočević, Brozović

26.

BUTORAC, FABIJAN – Perjanov (Javorje, Krmpote, 12. 1. 1900 – Čačak, rujan / listopad 1944), sin Petra i Ane r. Krpan (Krmpote, 18. 9. 1858 – Krmpote, 15. 9. 1907), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Zidar. S nekoliko je Krmpoćana otišao na rad u Perziju (Iran) odakle je za II. svj. rata prešao u SSSR i uključio se u I. jugoslavensku dobrovoljačku brigadu s kojom se borio u Srbiji protiv Nijemaca. Poginuo je u borbama za oslobođenje Čačka.

Veza: 80

27.

BUTORAC, FILIP (Crno, Ledenice, 28. 4. 1907 – Ledenice, 28. 4. 1907), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Komadina (Ledenice, 8. 8. 1870), druge očeve supruge. Djed mu je Ivan (Ledenice, 12. 11. 1808), a baka Kata (Ledenice, 5. 4. 1812 – Ledenice, 9. 12. 1889).

Mrtvorođenče; kršten na porodu, kako je tada bilo uobičajeno.

Veza: 125, 18

28.

BUTORAC, FILIP (Podmelnik, Krmpote, 6. 7. 1875 – USA, 18. 12. 1912), četvrti sin Mate i Ivke (Krmpote, 18. 11. 1836 – Krmpote, 9. 3. 1915); supruga Anka r. Čorić (Novi, 27. 7. 1883), kći Andrije Josipovog.

Otišao je na rad u Ameriku, a poginuo je na poslu, vjerojatno u rudniku.

Veza: 102, 74, 121, 69, 78, 43

29.

BUTORAC, FRAN – Pavičin (Javorje, Krmpote, 3. 12. 1890 – USA, 19. 1. 1920), sin Mate Pavinog i Marije r. Butorac; supruga Marija Dragica r. Stojević (Krmpote, 6. 12. 1895).

Otišao je na rad u USA, ali je ubrzo tamo umro. U Krmpotama je ostavio suprugu sa sinom **Matom (Matić)** (Krmpote, 19. 9. 1914 – 14. 12. 1967).

30.

BUTORAC, FRANJO (*Franić*) – Nikeš (Jurići, Krmpote, 16. 4. 1910 – 31. 8. 1942), sin Frane i Ivke r. Butorac (Krmpote, 22. 8. 1871 – Krmpote, 3. 2. 1917), druge očeve supruge (otac se triput ženio).

Pali borac NOR-a. Zidar. Borac u krmpotskom vodu 2. čete bataljuna *Marko Trbović* 1. primorsko-goranskog odreda, zatim u Primorsko-goranskoj proleterskoj četi 1. bataljuna, poslije 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*. Zarobljen je u borbi s četnicima kod Žute Lokve, zvjerski mučen i ubijen. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 37

31.

BUTORAC, FRANJO – Markićev (Novi, 29. 12. 1953), sin Marka Franjinog i Ane r. Mataija – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 25. 8. 1927), Stjepanove.

Diplomirani politolog; završio je studij na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Godine 1991. član je Kriznog štaba u Rijeci za organizaciju borbe protiv velikosrpske agresije na Hrvatsku. Radio je u Nakladničkom poduzeću *Adamić* u Rijeci.

Veza: 77

32.

BUTORAC, FRANJO – Capašov (Javorje, Krmpote, 4. 12. 1947), sin Mate Grginog i Kate r. Butorac (Krmpote, 27. 10. 1910 – Krmpote, 1997); supruga Dubravka r. Miočević (Labin, 20. 10. 1951), Ivanova.

Brodski strojar; završio je Pomorsku školu u Bakru. Plovio je na raznim brodovima od 1984, a od 1992. je sa suprugom držao *Buffet I & D* u Lišanjskoj ulici u Novom.

Veza: 85, 99, 90, 25

33.

BUTORAC, GORAN – Belčev (Rijeka, 20. 8. 1965), sin Josipa Pavlovog i Viktorije r. Blažević (Smokvica, 25. 2. 1942), Franjine.

Strojarski tehničar, završio je srednju tehničku školu u Rijeci 1984. Radio je u DIP-u Novi 1990 – 93., potom otvara trgovinu mješovite robe u Smokvici. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. u Lici, na Kapeli, kod Ogulina, i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 62, 21

34.

BUTORAC, GRGA – Šiljegov (Luka, Krmpote, 1. 2. 1895 – USA, 11. 12. 1927), sin Grge Mijatovog i Mare r. Butorac (Krmpote, 5. 1. 1864).

Otišao je na rad u USA, zajedno s bratom **Alojzijem** (17. 5. 1891), ali nisu imali sreće - utopio se na radnom mjestu, vjerojatno u rudniku, a brat mu je umro još 1911. Djed im se **Mijat** (Krmpote, 24. 3. 1820 – Krmpote, 28. 1. 1905) triput ženio.

Veza: 112, 127, 49, 86, 116, 130, 103

35.

BUTORAC, GRGO (Luka, Krmpote, 8. 3. 1884 – 1914 / 1918), sin Jure i Matije (Krmpote, 25. 2. 1840 – Krmpote, 13. 6. 1929).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik Austro-Ugarske na srpskoj fronti nestao na bojištu na Drini.

35/1.

BUTORAC, HRVOJE – Grujić, Belac (Rijeka, 26. 5. 1977) sin Pavla Pavinog i Mladenke r. Svetić – Štrpine (Novi, 7. 4. 1953), Antonove; Supruga Sandra r. Balen (Rijeka, 16. 4. 1981), Draganova; sinovi **Bruno** (Rijeka, 17. 3. 2002) i **Filip** (Rijeka, 14. 3. 2007).

Trgovac, radio u LOMA d.o.o., potom u Tisak d.d. kao vozač. Supruga sandra je konobarica, zaposlena u Odmaralištu Crvenog križa Grada Zagreba (villa Rustica).

Veza: 117, 117/1, 62, 21, 33

36.

BUTORAC, ILIJA (*Ilača*) – Peričin (Dakuša-Zabukovac, Krmpote, 28. 3. 1881 – Popovača, 1961), sin Petra i Marije r. Vukelić (Krmpote, 14. 4. 1858 – Krmpote, 8. 1. 1917); supruga Marija (*Mara*) r. Butorac (Krmpote, 2. 4. 1891 – Rijeka, 28. 6. 1987).

Zidar, dva puta boravio u USA. Zbog duševnog rastrojstva smješten je u Zavod za umobolne u Popovači.

Veza: 120, 122, 15, 118, 55, 124, 136, 2, 98, 113, 115

37.

BUTORAC, IVAN (*Ive*) – Nikeš (Jurići, Krmpote, 4. 12. 1916 – Kustošija, 3. 3. 1945), sin Frane i Ivke r. Butorac (Krmpote, 22. 8. 1871 – Krmpote, 3. 2. 1917), druge očeve supruge; supruga Francika r. Pavelić (Bile, Krmpote, 29. 3. 1918. – 7. 7. 2006), kći Marka i Klare.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1942., borac pri Komandi mjesta Novi u šumi. Zarobili su ga ustaše kad su napali Komandu mjesta u Mošunama; odveden je u ustaški koncentracijski logor u "Müllerovoj ciglani" u Kustošiji pokraj Zagreba, gdje je otrovan. Sinovi su mu **Davorin Marko** (Krmpote, 17. 4. 1940), brodomehaničar i **Franjo** (Krmpote, 18. 9. 1942), automehaničar.

Veza: 30

38.

BUTORAC, IVAN (*Žućo*) (Požega, 5. 9. 1954 – Novi, 14. 11. 2000), Ivanov; supruga Branka, poljoprivredna tehničarka; sinovi **Marko** i **Luka**.

Zidar; završio je zanat u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u *Energoinvestu* u Zagrebu. Borac Domovinskog rata od 1990 - 95., te sudionik operacija *Oluja* i *Medački džep*. Jedan je od 15 dragovoljaca koji su otišli u rat protiv velikosrpske agresije ne čekajući vojni poziv. Umro je od tumora.

Veza: 8

39.

BUTORAC, IVAN (Javorje, Krmpote, 20. 10. 1926 – Šabac, 1986), sin Ivana i Tonke r. Butorac (Krmpote, 15. 2. 1893), Nikoline.

Kapetan JNA. Sudionik NOB-a od 1942., borac u bataljunu *Marko Trbović*, u 6. primorsko-goranskoj brigadi, komandir voda u 3. brigadi 35. ličke divizije, zatim tenkist. Nakon rata oficir JNA. Na njegovoj kući u Krmpotama postavljena je spomen-ploča u spomen na prvu partizansku školu u Hrvatskom primorju, koja je djelovala u toj kući.

Veza: 6

40.

BUTORAC, IVAN JOSO – Joćinov (Podmelnik, Krmpote, 4. 12. 1915 – svibanj 1945), sin Josipa Nikolinog i Ane r. Butorac (Drinak, Krmpote, 14. 11. 1889). U župnim knjigama ime mu je Joso Ivan, a bio je poznat kao Ivan.

Žrtva rata. Ustaški vojnik NDH od 1942. zbog čega su mu partizani u Komandi primorsko-goranskog područja, koje je tada bilo smješteno u šumi, ubili oca i sestru Mariju. Za rata je nekoliko puta dolazio u selo, a krajem rata nestao je, vjerojatno u povlačenju vojske prema Austriji, ili na" križnom putu."

Veza: 60, 72

41.

BUTORAC, IVAN – Josačin (Luka, Krmpote, 11. 4. 1925 – Novi, 23. 9. 2007), sin Josipa Ivanovog i Tonke r. Pavličević (Krmpote, 1. 6. 1893 – 20. 9. 1955), Jukine; supruga Nada r. Pavličević (Krmpote, 7. 4. 1927 – Rijeka, 7. 2. 1999), kći Antona – Iljetine, Ilijinog.

Šumarski manipulant. Radio je u GP *Izgradnja*, u KP *Ivanj* i u Šumariji Novi. Sudionik NOB od 1942., borac je u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*, sudjelovao je u napadu na Krivi Put 22. 6. 1942., zatim je omladinski rukovodilac u Kotarskom komitetu KPH za Kotar Novi. Pokopan u Krmpotama.

Veza: 58, 63, 56, 108

42.

BUTORAC, IVAN – Martinčićev (Bukovac, Krmpote, 25. 3. 1906 – Rijeka, 17. 8. 2000), sin Martina Ivanovog i Ruže r. Blažević (Krmpote, 28. 8. 1881 – Krmpote, 10. 5. 1944), Ivanove; supruga Ana r. Butorac – Perjanova (Javorje, Krmpote, 30. 10. 1924), Markova.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od 1958. do mirovine. Sudionik NOB-a. Od 15. lipnja do 6. srpnja 1944. predsjednik je KNOO-a Novi u šumi. Njega i Ivicu Pavelića, Antinog zarobili su 19. 2. 1945. njemački vojnici u kući Pave (*Paje*) Blaževića i odveli u zatvor u Novi, iz kojega su obojica noću uspjeli pobjeći. Ustaše su mu ubili majku i sestru Zoru.

Veza: 123, 115, 131, 135

43.

BUTORAC, IVAN (Ledenice, 31. 8. 1884 – 1914), sin Mate i Kate; supruga Marija r. Ban (Ledenice, 24. 4. 1886 – Ledenice, 16. 9. 1921).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u prvoj godini rata na srpskoj fronti. Kći **Milka** (Ledenice, 4. 3. 1908) umrla je u Zagrebu od tuberkuloze, pokopana je na Mirogoju.

Veza: 28, 74, 121, 69, 78

44.

BUTORAC, IVAN (*Ivica*) (Rijeka, 3. 1. 1959), sin Milana Vazmoslavovog i Marije r. Komadina – Šimetine (Ledenice, 14. 2. 1935 – Novi, 1991), Matijeve; supruga Ljiljana r. Ivkotinac, kći Tita i Branke r. Blažević – Šicarove (Krmpote, 12. 1. 1936).

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu u Karlovcu. Od 1988. radi u Šumariji Novi .

Veza: 101, 129

45.

BUTORAC, IVAN (Podmelnik, Krmpote, 2. 11. 1912 – Novi, 2. 3. 1999), sin Nikole Mijatovog i Ane r. Tomljanović (Krmpote, 23. 12. 1884 – Krmpote, 4. 5. 1953), Josipove; supruga Marija r. Butorac (Luka, Krmpote, 8. 4. 1921), Ivanova.

Radnik. Radio u DIP-u i u Šumariji Novi. Sudionik NOB-a 1942 - 1945.

46.

BUTORAC, IVAN (*Ivica*) – Pavičin (Javorje, Krmpote, 14. 10. 1926 – Rijeka, 11. 9. 1996), sin Pavla Ivinog i Zore r. Butorac (Krmpote, 17. 9. 1904), Martinove, druge očeve supruge.

Sudionik NOB-a; član SKOJ-a od ožujka 1942. i član KPH od polovice 1942., od početka 1943. borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, tj. 1. brigadi 13. primorsko-goranske

divizije, 1945. u činu poručnika JNA. Zatim je milicionar u Krivom Putu i na Krku, a radio je i u Bakru u poduzeću *Luka* iz Rijeke.

Veza: 9

47.

BUTORAC, IVAN – *Lucanin* (Luka, Krmpote, 28. 11. 1906 – Crikvenica, 24. 4. 2000), sin Petra Mijatovog i Lucije r. Butorac (Krmpote, 1. 8. 1884); supruga Kata r. Balen (Krmpote, 29. 3. 1910).

Zidar. Radio je u Novom. Sudionik NOB-a od 1942. i zapovjednik straže u Omaru (Krmpote). Nakon rata radio je u KP *Ivanj*, a od 17. 8. 1960. do mirovine u Šumariji Novi. Sestra **Marija** pali je borac NOR-a, a supruga brata **Mije** (19. 10. 1908) Zora (Krmpote, 14. 8. 1909 – Krmpote, 10. 5. 1944) žrtva je fašističkog terora.

Veza: 73, 135, 32, 90

48.

BUTORAC, IVAN – Grujić (Drinak, Krmpote, 8. 3. 1899 – Kanada, 21. 7. 1927), sin Stipana Josipovog i Mande r. Krpan (Krmpote, 10. 6. 1874 – Krmpote, 21. 2. 1913); supruga Kata r. Pavličević (Krmpote, 29. 5. 1899 – Rijeka, 12. 5. 1990), kći Juke Milinog.

Građevinski radnik. Otišao je 1926. na rad u Kanadu, a već sljedeće godine je poginuo, vjerojatno u rudniku.

Veza: 82, 57, 52

49.

BUTORAC, IVAN (*Ivan Lucin*) (Luka, Krmpote, 23. 2. 1916 – Novi, 12. 11. 1985), sin Tome Mijatovog i Luce r. Butorac (Krmpote, 14. 1. 1871 – Krmpote, 18. 6. 1959); supruga Kata r. Butorac (Krmpote, 25. 6. 1923), kći Franje i Marije r. Pavelić.

Zidar. Sudionik NOB-a od 1943. Od 1. travnja 1958. do mirovine radi u Šumariji Novi.

Veza: 127, 34, 86, 116, 130

50.

BUTORAC, IVANKA r. Turina (Novi, 18. 9. 1933), kći Franje i Ane r. Sokolić – Filkovice (Novi, 15. 9. 1912 – Novi, 30. 8. 1990), Antonove; suprug Ljubomir – Božačin (Luka, Krmpote, 18. 5. 1929 – Novi, 10. 8. 1992), sin Bože Filipovog; kćerka **Bojana** (1958) i sin **Ozren** (1964).

Profesorica geografije; diplomirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 1956. Od 1958. do 1992. radi u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 71, 1, 19, 114, 81, Turina 1

51.

BUTORAC, IVICA (Tavanko) (Javorje, Krmpote, 22. 5. 1942), sin Stipana Vickovog i Tonice r. Komadina – Malikan (Ledenice, 13. 11. 1905), Jakovljeve.

Ugostitelj i gostioničar. Nakon rata imao je gostionicu na Trsatu u Rijeci. Majka mu je pred porođaj bila prisiljena s ostalim seljanima pobjeći iz sela pred talijanskom ofenzivom. Rođen je pod drvetom na ledini na Radić Tavanima, pa je dobio nadimak **Tavanko**.

52.

BUTORAC, IVE (*Ive Tonkin*) – Grujić (Drinak, Krmpote, 7. 12. 1906 – Padova, 15. 1. 1943), sin Bože i Tonke r. Komadina (Ledenice, 3. 1. 1874 – Krmpote, 19. 6. 1955), Ivanove, udovice Pavla Bana.

Žrtva fašističkog terora. Radnik. Zbog suradnje s NOP-om talijanski su ga vojnici uhitili i internirali u talijanski logor u Padovi, gdje je i umro.

Veza: 108, 48, 82

53.

BUTORAC, IVICA (*Cvajko*) – Milišin (Rijeka, 8. 3. 1957), sin Ivana Milinog i Milke r. Cvitković (Klenovica, 26. 9. 1927 – 22. 1. 2010), Matine; supruga Aleksandra r. Pađen (Novi, 8. 5. 1964), Draganova. Očevo ime u župnoj knjizi je **Ivan Marijan** (Krmpote, 13. 2. 1924 – 2. 12. 1985).

Pomorski strojar; završio je pomorsku školu u Bakru. Radio je u Novom u KP Vodovod *Žrnovnica* (1979 – 85), zatim kao strojar na brodu *Burin I* u Novom, namjenjenom spašavanju na moru, do 1993. Potom radi na crpki INA-e, u ugostiteljskom objektu *Studec* Petra Stanića u Pavlomiru, poslije kao skiper.

Veza: 106, 67, 109, 137, Šegulja 19

54.

BUTORAC, JADRANKA – Ikelina (Novi, 30. 1. 1956), kći Antona (Tone) Pavlovog i Dragice r. Kalanj (Omar, Ledenice, 4. 10. 1930), Matine. Prabaka joj je Ivka zvana Ikela (Krmpote, 13. 5. 1855), supruga Jurina (Krmpote, 13. 4. 1856).

Sanitarna tehničarka; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom (1980 – 97), potom u Domu zdravlja u Crikvenici i u ambulanti u Novom.

Veza: 14

55.

BUTORAC, JOSIP – Peričin (Dakuša-Zabukovac, Krmpote, 10. 5. 1922 – Novi, 30. 11. 1990), sin Ilije (Ilača) Petrovog (Perica) i Mare r. Butorac (Krivi Put, 2. 4. 1891 – Rijeka, 28. 6. 1987); supruga Francika (*Franca*) r. Butković (Alan, 1. 1. 1935 – Novi, 6. 7. 2017), Ilijina; sin **Zoran** (28. 6. 1957) i kćerka **Sanja** (24. 2. 1962).

Završio je četiri razreda gimnazije u Senju. Sudionik NOB-a od 1. 12. 1941; borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 3. brigadi *Vladimir Gortan* 43. istarske divizije. Nakon ranjavanja u prosincu 1943., u Komandi je mjesta Senj, pa u udarnoj četi Komande primorsko-goranskog područja na Smolniku. Nakon rata pukovnik JNA, a nakon Rezolucije Informbiroa 1948. utamničen je na Golom otoku. Po izlasku radi u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u KP *Ivanj* u Novom od 1. 2. 1964., te u GP *Primorje* u Crikvenici. Nadimak **Peričin** ova grana Butoraca nosi po djedu **Petru** (Krmpote, 25. 6. 1856 – Krmpote, 22. 8. 1924).

Veza: 36, 120, 122, 15, 118, 124, 136, 2, 98, 113

56.

BUTORAC, JOSIP (*Joso, Pivalica*) (Luka, Krmpote, 28. 11. 1948), sin Ivana Josipovog (Josacija) i Nade r. Pavličević – Iljetine (Krmpote, 7. 4. 1927 – Rijeka, 7. 2. 1999), kćeri Antona Ilijinog; supruga Marijana r. Tomljanović (Sibinj, Krmpote, 18. 11. 1950), Ivanova; sinovi **Antonio** (Rijeka, 4. 10. 1971) i **Mario** (Sušak, Rijeka, 31. 8. 1974).

Zidar i pjevač. Završio je zanat u ŠUP-u u Rijeci. Radio je u GP *Primorje* u Rijeci 1971 – 80., a 1980 - 82. u DIP-u Novi, zatim kao trgovački putnik. Istaknuti je novljanski estradni pjevač, od 1970. poznat širom Hrvatske. Bio je član glazbenog sastava *Vivak* u Novom, od 1973. član klape *Novljani* (uz Josu Jelaču, Josu Šamanića, Branka Šamanića, Marinka Lončarića i Andriju Miklića). U svojoj je kući u Novom, Kralja Zvonimira 12 držao trgovinu vinom *Žmulj*, a od 1995. drži tvrtku *Song Vivak*, koja posreduje u nastupima glazbenika. Višekratni je pobjednik festivala Melodije Istre i Kvarnera (MIK), održava i samostalne koncerte. Sinovi Antonio i Mario su muzički obrazovani. Antonio profesionalno nastupa, a pjevanjem se bavi kćerka mu **Anđa** (Rijeka, 10. 12. 1994), koju ima sa suprugom Helenom r. Turina (Rijeka, 21. 1. 1973), Marijanovom.

Veza: 41, 63, 58, 74/1

57.

BUTORAC, JOSIP – Grujić (Drinak, Krmpote, 8. 10. 1924), sin Ivana Stipanovog i Kate r. Pavličević (Krmpote, 29. 5. 1899 – Rijeka, 12. 5. 1990), Jukine. Nadimak Grujić je po pradjedu Josipu (Krajišnik).

Postolarski zanat izučio je kod strica Marka (*Kavalir*). S četrnaest godina član je URSS-ovih sindikata, sa šesnaest SKOJ-a, a od 1941. član je KPH. Ustaše su ga 1941. zatvorili na Savskoj cesti, gdje je proveo osam mjeseci; pušten je intervencijom strica Marka. Sudionik NOB-a od 1943. kao pripadnik 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*, 1. proleterske divizije. Od Žumberka, gdje je otišao u partizane, a s tom je brigadom prošao Liku, Bosnu, Crnu Goru i sudjelovao u oslobađanju Beograda 20. 10. 1944., a bio je komandant bataljuna i operativni časnik brigade. Prošao je i srijemski front i sudjelovao u oslobođenju Zagreba. Nakon rata bio je djelatni pukovnik JNA do 1978., a među ostalim, operativac Štaba Teritorijalne obrane (TO) Zajednice općina Rijeka. Završio je višu vojnu akademiju. Publicist je, a kao javni djelatnik pridonio je uređenju Krmpota i Klenovice i podizanju spomenika palim borcima u Krmpotama. Njegova kći **Stanislava** diplomirana je inženjerka agronomije.

Veza: 48, 82

58.

BUTORAC, JOSIP – Josacija (Luka, Krmpote, 16. 3. 1896 – Vancouver, Kanada, 3. 1. 1938), sin Ivana i Ane r. Butorac (Krmpote, 4. 7. 1870 – Krmpote, 8. 8. 1948); supruga Tonka r. Pavličević (Krmpote, 1. 6. 1893 – Krmpote, 20. 9. 1955), Jukina, udovica Marka Butorca, Filipovog.

Otišao je na rad u Kanadu, kao šumski radnik, sjekač. Poginuo je pod oborenim deblom.

Veza: 41, 63, 56, 10, 12, 96, 108

59.

BUTORAC, JOSIP (Drinak, Krmpote, 3. 9. 1888 – 29. 12. 1917), sin Jure Milinog i Kate r. Krpan (Krmpote, 15. 1. 1866 – 22. 7. 1908), prve očeve supruge; supruga Ana r. Pećanić (Krmpote, 25. 7. 1892), Antonova, poslije preudana u Krivi Put.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao mornar u ratnoj mornarici Austro-Ugarske .

60.

BUTORAC, JOSIP (*Jońina*) (Podmelnik, Krmpote, 1. 2. 1891 – 4. 7. 1942), sin Nikole Matinog i Marije r. Tomljanović (Krmpote, 1863 – Krmpote, 5. 6. 1922); supruga Ana r. Butorac (Drinak, Krmpote, 14. 11. 1889), kći Tome – Grujića.

Žrtva rata; ubili su ga partizani u Komandi primorsko-goranskog područja skupa s kćerkom **Marijom** (2. 4. 1921), jer mu je sin **Ivan** otišao u ustašku vojsku. Brat mu je **Mile** (15. 10. 1906 – 14. 10. 2000).

Veza: 40, 72, 62

61.

BUTORAC, JOSIP (*Joso*) – Juštin (Drinak, Krmpote, 4. 12. 1919 – Končarev Kraj, 6. 6. 1944), sin Mateja i Francike r. Butorac (Baćići, Krmpote, 29. 3. 1888 – Krmpote, 12. 10. 1954), Josipove.

Pali borac NOR-a. Sudjelovao je u napadu na oružničku postaju u Alanu 27. 1.1942. Poginuo je kao komandant čete u bataljunu *Marko Trbović* Primorsko-goranskog odreda, poslije u sastavu 5. operativne zone Hrvatske, u borbama protiv ustaša kod Končarevog Kraja blizu Korenice.

Veza: 70

62.

BUTORAC, JOSIP – Belac (Drinak, Krmpote, 1. 3. 1937), sin Pave Tominog i Ane Marije r. Krpan (Krmpote, 23. 1. 1914); supruga Viktorija r. Blažević (Smokvica, Krmpote, 25. 2. 1942), Franjina.

Limar; zanat je izučio u Rijeci. Imao je obrtničku radnju u Novom 1965 – 80., potom je radio u Dječjem domu *Anka Pađen* u Novom, do 1990.

Veza: 21, 33, 60

63.

BUTORAC, JOSO – Josačin (Luka, Krmpote, 28. 5. 1927 – Krmpote, 9. 6. 1935), sin Josipa Ivanovog i Tonke r. Pavličević (Krmpote, 1. 6. 1893 – Krmpote, 20. 9. 1955), Jukine.

Kao osmogodišnje dijete utopio se nesretnim slučajem u bunaru blizu kuće.

Veza: 58, 41, 56, 108

64.

BUTORAC, JOSO (Javorje, Krmpote, 21. 10. 1862 – Kanada, 1914), sin Mijata i Franjice (Krmpote, 6. 9. 1833 – Krmpote, 19. 11. 1918); supruga Marija r. Butorac, (Krmpote, 26. 1. 1874 – Krmpote, 15. 3. 1911).

Radnik. Otišao je na rad u Kanadu, gdje je poginuo na poslu.

65.

BUTORAC, KARLO (Novi, 17. 11. 1951), sin Dragutina Karla Matinog i Ljubice r. Jurač (Pologi, Zagreb, 24. 6. 1926 – Bribir, 26. 4. 2005).

Bravar. U DIP-u Novi radi (1976 - 1999) kao poslovođa grupe oštrača, potom otvara trgovački obrt, prodavaonicu (*kiosk)* prehrambenih proizvoda *Drago* na terenu bivšega nogometnog igrališta na Korzu.

Veza: 24

66.

BUTORAC, KARLO (Mrkopalj, 1907 – ?), sin Mate (Luka, Krmpote, 13. 11. 1879 – Mrkopalj, ?), Jurjevog i Terezije (Rezika) r. Brezak (Mađarska, 22. 2. 1886), vjenčanih 24. srpnja 1911.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Aktivni sudionik u antifašističkoj borbi na području Krmpotskog kraja. Spominje se u *Vinodolskom zborniku* 1 (1977).

Veza: 10, 88

67.

BUTORAC, KARMEN (*Seka*) r. Mrzljak – **Pavičinka** (Novi, 16. 7. 1933 – Novi, 4. 4. 2013), kći Jerka i Marije (Mera) r. Krišković – Vranješinke (Novi, 26. 3. 1909 – Novi, 2. 9. 1998), Rokine; suprug Milan – Milišin (Sv. Jakov, Krmpote, 1. 10. 1925 – Novi, 27. 4. 1973), Milin; kćerke **Milojka** (1954), udana Šegulja i **Zrinka** (1956), udana Kuharić.

Nastavnica razredne nastave; završila je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je kao učiteljica u osnovnoj školi na Brezama 1952 - 59., i u osnovnoj školi u Novom 1954 - 59., a 1959 - 87. kao nastavnica u osnovnoj školi u Novom. Preko škole i djelatnosti KUD-a *Ilija Dorčić* promiče i afirmira novljanski folklor. Od 1968. do 1983. članica je UO Turističkog društva u Novom. Sudjeluje u radu Čakavske katedre, a objavljuje i pjesme u lokalnim časopisima i unutar Novljanskog književnog kruga. Za svoj pedagoški rad dobila je 1984. državnu *Godišnju Nagradu Ivan Filipović*, te nagradu Grada Novi Vinodolski za životno djelo (2011).

Veza: 106, 137, 53, 109, Šegulja 19, Žabčić

68.

BUTORAC, KATA – Pandurova (Dubrava, Krmpote, 8. 3. 1920 – Jasenovac, 1942), kći Antona i Ruže r. Filipović (Ruševo, Krmpote, 11. 10. 1876 – Krmpote, 1. 3. 1922).

Žrtva fašističkog terora; kao antifašistička djelatnica početkom lipnja 1941. prenijela je na svom konju dvije vreće streljiva iz Novog u Ledenice, prošavši kod kapelice sv. Antona pored ustaških oružnika i talijanskih vojnika. Poslije je djelovala u Zagrebu, a uhićena je i utamničena. Završila je u koncentracijskom logoru u Jasenovcu, gdje je ubijena.

Veza: 11

69.

BUTORAC, LUKA (Podmelnik, Krmpote, 6. 9. 1873 – 1914./1918), sin Ivana i Marte r. Krpan (Krmpote, 27. 3. 1863); supruga Anka r. Filipović (Krmpote, 17. 1. 1876).

Žrtva I. svj. rata; umro u bolnici kao vojnik austrougarske vojske.

Veza: 28, 121, 78, 74

70.

BUTORAC, LUKA - Lukina (Baćići, Krmpote, 19. 10. 1897 – Rijeka, 17. 3. 1983), sin Jose i Ante r. Butorac (Krmpote, 27. 12. 1855 – Krmpote, 5. 10. 1923); supruga Kata r. Pavelić (Krmpote, 29. 4. 1907 – Krmpote, 4. 11. 1925).

Radnik i pčelar; član Pčelarske zadruge u Ledenicama. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Kao domobran u austrougarskoj vojsci zatekao se 1918. u Budimpešti za vrijeme mađarske socijalističke revolucije, pa se i 1941. odmah uključio u NOB. Organizator je ustanka i odbornik u NOO-u za Krmpote od 12. 2. 1942. Pokopan u Krmpotama.

71.

BUTORAC, LJUBOMIR – Božačin (Luka, Krmpote, 18. 5. 1929 – Novi 10. 8. 1992), sin Bože Filipovog i Marije r. Levar (Hreljin, 25. 11. 1907); supruga Ivanka r. Turina (Novi, 18. 9. 1933), Franjina; kćerka **Bojana** (1958) i sin **Ozren** (1964).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu. Od 1954. radi u Šumariji Novi, 1962. - 1989. u DIP-u Novi, najprije kao tehnički direktor, a od srpnja 1979. do 1989. kao glavni direktor.

Veza: 75, 94, 1, 50, 19, 114, 81

72.

BUTORAC, MARIJA (*Kata*) – Joćinova (Podmelnik, Krmpote, 2. 4. 1921 – 4. 7. 1942), kći Josipa (Joćina) Nikolinog i Ane r. Butorac (Drinak, Krmpote, 14. 11. 1889), Tomine.

Žrtva rata; partizani su je zajedno s ocem strijeljali u Komandi primorsko-goranskog područja u šumi, jer joj je brat **Ivan** otišao 1942. u ustašku vojsku.

Veza: 60, 40

73.

BUTORAC, MARIJA – Lucanina (Luka, Krmpote, 18. 8. 1921 – Okuće pokraj Begunja, 5. 12. 1944), kći Petra Mijatovog i Lucije r. Butorac (Luka, Krmpote, 1. 8. 1884).

Pali borac NOR-a. Sudionica NOB-a od 1942., borac u 4. bataljunu *Ljubica Gerovac* 6. primorsko-goranske brigade, u sastavu 5. operativne zone Hrvatske 1. primorsko-goranskog odreda, poslije ekonom u štabu 13. primorsko-goranske divizije. Poginula je u borbi.

Veza: 47, 135, 32, 90

74.

BUTORAC, MARIJAN (Podmelnik, Krmpote, 12. 3. 1898 – Stenjevec, 31. 3. 1926), sin Mate Matinog i Kate r. Butorac (Krmpote, 19. 4. 1860 – Krmpote, 3. 1. 1908); supruga Anta r. Filipović (Krmpote, 20. 6. 1897), Nikolina.

Zbog duševne bolesti poslan je u Zavod za umobolne u Stenjevcu.

Veza: 28, 43, 87, 121, 69, 78

74/1.

BUTORAC, MARIO (Rijeka, 31. 8. 1974), sin Josipa Ivanovog (sin Josipa – Josacije) i Marijane r. Tomljanović (Sibinj, Krmpote, 18. 11. 1950), Ivanove; supruga Sanja r. Frković (Rijeka, 6. 2. 1981), Petrova; sin David (Rijeka, 17. 10. 2005) i kćerka Nela (Rijeka, 24. 11. 2006).

Profesor glazbenog odgoja; završio je Muzičku akademiju u Puli. Ravnatelj je Centra za kulturu Novi Vinodolski. Član je vokalne skupine *Pučki pivači* i *Klape Vinčace* iz Novog Vinodolskog, koja je osvajala brojne nagrade, a četiri puta je kao pobjednik osvajala Zlati štit s povjesnim grbom grada Omiša na Festivalu Dalmatinskih klapa u Omišu. Pivač je novljanskog kola.

Veza: 56, 41, 58

75.

BUTORAC, MARKO (Luka, Krmpote, 26. 3. 1890 – 1914/15), sin Fililpa Antonovog i Tereze r. Butorac (Krmpote, 11. 10. 1857 – Krmpote, 1. 9. 1908), prve očeve supruge; supruga Tonka r. Pavličević (Krmpote, 1. 6. 1893 – Krmpote, 20. 9. 1955), Jukina, poslije preudana za Josipa (Josacija) Butorca, Ivanovog.

Žrtva I. svj. rata; kao austrougarski vojnik borio se u na srpskoj fronti, na sektoru Drine, gdje je proglašen nestalim, tj. poginulim.

Veza: 94, 71, 1, 81

76.

BUTORAC, MARKO – Pilipčov (Javorje, Krmpote, 25. 4. 1886 – Javorje, Krmpote, 2. 6. 1944), sin Filipa (Pilipac) Grginog; supruga Ivka r. Butorac (Krmpote, 18. 5. Krmpote, 2. 4. 1847 – Javorje, Krmpote, 8. 11. 1912).

Žrtva fašističkog terora. Radnik. Kao borac u I. svj. ratu pao je u rusko zarobljeništvo. Nakon rata radio je na Kosovu i u Srbiji. Bio je pozadinski aktivist od 1942. Ubili su ga ustaše kad su upali u selo, jer mu je sin **Marko** bio u partizanima. U njegovoj je kući Toma Strizić, narodni heroj, 2. 12. 1941. držao sastanak o dizanju ustanka.

Veza: 79, 6, 91, 110, 111

77.

BUTORAC, MARKO – Markićev (Javorje, Krmpote, 22. 4. 1925 – Rijeka, 15. 11. 1988), sin Franje Markovog i Marije r. Pavelić (Krmpote, 12. 5. 1898 – Krmpote, 10. 1. 1936); supruga Ana r. Mataija – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 25. 8. 1927), Stjepanova. Nadimak je dobio po djedu Marku (7. 7. 1865 – 7. 10. 1950), Mijatovom.

Sudionik NOB-a od 1942., omladinski aktivist, partizanski borac-artiljerac u 6. primorsko-goranskoj brigadi od njenog osnivanja, 12. 10. 1942. u Drežnici, i komandir čete u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata poslovođa je u pilani u Brezama. Pokopan u Novom.

Veza: 31, 97

78.

BUTORAC, MARKO (*Kairo*) (Podmelnik, Krmpote, 30. 1. 1904 – Crikvenica, 19. 7. 1983), sin Ivana Matinog i Marte r. Krpan (Krmpote, 27. 3. 1863); supruga Tonka r. Butorac (Krmpote, 8. 11. 1907), Antonova.

Zidar. Radio je u Kairu (Egipat) prije II. svj. rata, otud mu i nadimak. Nakon rata radi u KP *Ivanj*, a od 1. 4. 1958. u Šumariji Novi.

Veza: 28, 121, 69, 74, 20

79.

BUTORAC, MARKO – Pilipčov (Krmpote, 24. 12. 1912 – Novi, 25. 3. 1995), sin Marka Filipovog i Ivke r. Butorac (Krmpote, 18. 5. 1889 – 1975); supruga Marija r. Filipović – Žigina (6. 5. 1925 – Novi, 24. 6. 2009), Milina. Nadimak je dobio po djedu Filipu (2. 4. 1847 – 8. 11. 1912).

Zidar. Sudionik NOB-a od 1942., borac u bataljunu *Marko Trbović*, u bataljunu *Ljubica Gerovac* 13. primorsko-goranske divizije do 1944., kad postaje pozadinski aktivist u NOO-u u Krmpotama. Nakon rata radio je u pilani u Alanu, pa u Šumariji u Novom.

Veza: 76, 110, 111

80.

BUTORAC, MARKO – Perjanov (Javorje, Krmpote, 6. 11. 1894 – Krmpote, 12. 12. 1944), sin Petra i Ane r. Krpan (Krmpote, 18. 9. 1858 – Krmpote, 15. 9. 1907), druge očeve supruge; supruga Luca r. Butorac (Krmpote, 5. 1. 1899), Antonova.

U sječi stabala u šumi posjekao se sjekirom pa mu je trebala liječnička pomoć u Senju ili u Novom, no kako je obala bila pod njemačko-ustaškom okupacijom, iskrvario je.

Veza: 26

81.

BUTORAC, MARKO – Perkov (Krmpote, 20. 4. 1926), sin Petra (Perko) Filipovog i Pauline r. Buneta (Ledenice, 26. 6. 1892); supruga Nikolina r. Baran (Novi, 5. 12. 1935 – 12. 5. 2009), Petrova.

Pukovnik JNA. Sudionik NOB-a od 1942., omladinski aktivist, partizan borac, od početka 1943., pa komandir artiljerijske čete u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Ima kuću u Novom.

Veza: 75, 94, 71, 1

82.

BUTORAC, MARKO (*Kavalir*) – Grujić (Drinak, Krmpote, 15. 8. 1906 – Zagreb, 2. 2. 1983), sin Stipana Josipovog i Mande r. Krpan (Krmpote, 10. 6. 1874 – Zagreb, 21. 2. 1913); supruga Josipa (Jolica) r. Jelić (Srijemska Mitrovica, 17. 1. 1913).

Postolarski obrtnik; imao je trgovinu cipela u Novom, a poslije u Zagrebu, na Trgu bana Jelačića 25, pod nazivom *Kavalir* - bio je poznat po izvrsnoj izradi cipela. Djeca su mu **Anton** (Braco) (1943), **Vlado** (1948) i **Jasna** (1939), udana Orešković, koja s bratom Vladom ima kuću u Novom.

Veza: 48, 57, 52

83.

BUTORAC, MATE (*Ćopo*) (Javorje, Krmpote, 23. 11. 1907 – Novi, 15. 2. 1989), sin Franje Šimunovog i Ivke r. Krpan (Krmpote, 1. 11. 1887 – Krmpote, 4. 10. 1908), prve očeve

supruge; prva supruga Marija r. Butković (Novi, 1. 5. 1909 – Novi, 29. 3. 1969), druga Marija r. Čordačić (Sao Paolo, studeni 1925 – Novi, 2. 4. 2003), Đurina.

Kao invalid, bez noge (otud mu nadimak) sudjelovao je u NOB-u na oslobođenom partizanskom teritoriju; po zaduženju mjesnog NOO izrađivao je partizanske barake za borce i izbjegli narod. Polubrat mu je **Anton** (Javorje, Krmpote, 11. 10. 1911), a polusestra **Ivka** – Mečina (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), udana za Antona Dobrića – Meču.

84.

BUTORAC, MATE (Crno, Ledenice, 14. 2. 1922 – Ledenice, 13. 12. 1949), sin Frane Antunovog i Terezije r. Pađen (Ledenice, 5. 6. 1885 – Ledenice, 13. 11. 1971).

Utopio se u vlastitoj cisterni (*šterni*) u 28. godini života.

Veza: 125, 16, 23, 4

85.

BUTORAC, MATE – Capašov (Javorje, Krmpote, 21. 4. 1906 – Javorje, Krmpote, 10. 5. 1944), sin Grge Tominog i Klare r. Butorac (Baćići, Krmpote, 2. 5. 1867 – Krmpote, 17. 10. 1935); supruga Kata r. Butorac (Krmpote, 27. 10. 1910 – Krmpote, 1997).

Žrtva fašističkog terora. Zbog bolesti nije otišao u partizanske jedinice, ali je obavljao stražarsku dužnost u selu. U upadu u selo ustaškog trupa (specijalaca) mjesni su se partizani povukli, a ustaše su iz kuće istjerali njega, Pavla Butorca, Ružu Butorac i kćer joj Zoru. Susjede su pobili, a on je ranjen metkom u pluća, od čega je poslije umro.

Veza: 99, 32, 90, 25

86.

BUTORAC, MATE (Luka, Krmpote, 14. 5. 1881 – 1916), sin Jakova i Marije (Krmpote, 27. 2. 1853 – Krmpote, 24. 10. 1934); supruga Marija r. Butorac – Nikešova (Krmpote, 1. 4. 1889), Franina.

Žrtva I. svj. rata. Stolar. Kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci proglašen nestalim na ruskoj fronti na Karpatima. Sin **Mate** (Luka, Krmpote, 16. 10. 1909) poginuo je kao partizan u II. svj. ratu.

Veza: 116, 130, 89, 119, 34, 127, 49

87.

BUTORAC, MATE (Baćići, Krmpote, 27. 5. 1919 – Novi, 12. 7. 1999), sin Marijana Matinog i Ante r. Filipović (Krmpote, 20. 6. 1897); supruga Zdenka r. Stilin (Ledenice, 10. 5. 1930), Vinkova.

Cestar. Sudionik NOB-a od 1942. i borac NOR-a. Brat mu je **Milan** (11. 2. 1926) a sin **Marijan** (28. 3. 1952).

Veza: 74, 43

88.

BUTORAC, MATE – Ikelin (Luka, Krmpote, 16. 4. 1921 – Veljun, 1944), sin Mate Jurinog i Terezije (Rezika) r. Brezak (Mađarska, 22. 2. 1886). Nadimak je dobio po baki Ivki (Ikela), supruzi Jurinoj.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od početka 1942., borac u bataljunu *Ljubica Gerovac*, 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je kod Veljuna pokraj Krivog Puta upavši u ustašku zasjedu. Sestre su mu **Marija**, **Ana**, **Milka** i **Ruža**, a braća **Frane** i **Karlo**. Majka je bila prije udana za njegova strica **Antona** (25. 5. 1881), a kad je poginuo u USA, preudala se za njegovog oca **Matu** (13. 11. 1879).

Veza: 10, 14

89.

BUTORAC, MATE (*Mate Maričin*) (Krmpote, 16. 10. 1909 – Krivi Put, 22. 6. 1942), sin Mate Jakovljevog i Marije r. Butorac – Nikešove (1. 4. 1889), Franine.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik.Borac prve krmpotske desetine (od 7. veljače 1942) i voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović*. Poginuo je u borbama s Talijanima i ustašama u Krivom Putu, kada su partizani napali osnovnu školu. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno. Otac mu je poginuo u I. svj. ratu. Stric mu je **Gabrijel** zvani Gabreš.

Veza: 86, 116, 130, 119

90.

BUTORAC, MATE – Capašov (Javorje, Krmpote, 15. 9. 1942), sin Mate Grginog i Kate r. Butorac – Lucanine (Krmpote, 27. 10. 1910 – Krmpote, 1997), Petrove.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Od 1996. radi u Šumariji Novi.

Veza: 85, 99, 32, 25

91.

BUTORAC, MATE (Javorje, Krmpote, 25. 5. 1898 – Albanija, 1914./1918), sin Pave i Kate r. Butorac (Krmpote, 29. 1. 1864 – Krmpote, 18. 8. 1923).

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran borio se u austrougarskoj vojsci na srpskoj fronti gdje je vjerojatno bio i zarobljen, jer je umro u zarobljeništvu u Albaniji.

Veza: 76, 6

92.

BUTORAC, MATE (Luka, Krmpote, 18. 11. 1909 – 2. 10. 1968), sin Stipana i Marije r. Butorac (Krmpote, 2. 10. 1881 – Krmpote, 12. 2. 1922), Ivine; supruga Jurjica Marija r. Krpan (Krmpote, 23. 4. 1914 – 7. 8. 1987), Antonova.

Zidar. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom pa u KP *Ivanj*, a od 1960. u Šumariji Novi. Brat **Marko** (4. 4. 1907) umro je u Srbiji, a brat **Stipan** (1. 3. 1918) poginuo je u ratu 17. ožujka 1944., kao partizan.

Veza: 126

93.

BUTORAC, MATE – Lujin (Luka, Krmpote, 5. 1. 1908 – Krmpote, 11. 11. 1942), sin Tome i Lucije (Luja) r. Butorac (Ledenice, 7. 12. 1876).

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941; organizirani pozadinski aktivist u Krmpotama. Umro je od tuberkuloze. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

94.

BUTORAC, MATIJA r. Vukelić (Krmpote, 1860 – Sveti Jakov, Krmpote, 1925), udovica Marka Blaževića s kojim je imala šestero djece; drugi suprug Filip Butorac (Krmpote, 27. 4. 1856 – Krmpote, 5. 4. 1922), Antonov.

Poginula je u Svetom Jakovu (Krmpote). Bila je maćeha **Bože – Božačina** (Krmpote, 3. 12. 1892), **Petra** zvanog **Perko** (Krmpote, 22. 2. 1895) i **Marka** (Krmpote, 26. 3. 1890).

Veza: 75, 71, 1, 81, 50, 19, 114

95.

BUTORAC, MIJAT (Luka, Krmpote, 28. 9. 1877 – 20. 1. 1915), sin Franje i Tereze (Krmpote, 22. 8. 1846 – Krmpote, 4. 2. 1923); supruga Tereza r. Butorac (Krmpote, 12. 10. 1888), Lukina.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao domobran u austrougarskoj vojsci, kako piše u crkvenoj knjizi Župe Krmpote, "*slavno za kralja i Domovinu*".

Veza: 5

96.

BUTORAC, MIHAT MIHAJLO (*Jozo*) (Luka, Krmpote, 30. 8. 1902 – Drvar, BiH, 25. 4. 1944), sin Martina Josipovog i Ane r. Krpan (Krmpote, 4. 11. 1865); supruga Marija r. Butorac (Zabukovac, Krmpote, 30. 1. 1901), Josipova.

Pali borac NOR-a. Novinar i publicist. Sudionik NOB-a od 1941. U Drinku je 1936. pred kućom Stipana Butorca – Grujića objašnjavao političku situaciju u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji i opravdanost borbe španjolskog naroda. Poginuo je za njemačkog desanta na Vrhovni štab i Tita u Drvaru, gdje je pri Vrhovnom štabu radio kao telegrafist. Nositelj je Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 12, 3, 10, 58

97.

BUTORAC, MILAN – Markić (Krmpote, 21. 9. 1947), sin Antona i Ane r. Butorac (Krmpote, 8. 10. 1913 – Krmpote, 16. 1. 1950), Mijatove; supruga Dinka r. Vitas (Novi, 18. 12. 1952), Franjina; kćerka **Daria** (Rijeka, 6. 8. 1971), udana Kurtović, i sin **Miljenko** (Rijeka, 20. 2. 1974).

Viši šumarski tehničar; završio je višu šumarsku školu, peti stupanj. Radio je u Upravi šuma u Senju (1968 – 77), potom do 2009. u Šumariji Novi kao revirnik.

Veza: 77, 22, 107/1, Kurtović

98.

BUTORAC, MILAN – Peričin (Ogulin, 5. 11. 1925 – Zagreb, 13. 12. 1979), sin Antona Petrovog i Anke r. Ban (Ledenice, 30. 11. 1902 – Novi, 19. 4. 1983), Markove.

Kapetan JNA. Osnovnu školu završio je u Novom, a kao gimnazijalac u Senju bio je sekretar SKOJ-a. Talijani su ga uhitili i deportirali u talijanski koncentracijski logor u Firenci. Sudionik NOB-a od 1943. Sestra **Anica** narodni je heroj.

Veza: 15, 120, 122, 36, 2, 113, 118, 55, Hreljac 9

99.

BUTORAC, MILAN – Capašov (Javorje, Krmpote, 8. 2. 1908 – Novi, 14. 10. 2000), sin Grge Tominog i Klare r. Butorac (Baćići, Krmpote, 2. 5. 1867 – 17. 10. 1935); supruga Anđelika r. Butorac (Krmpote, 5. 2. 1913 – Novi, 22. 5. 1987), Franjina.

Kvalificirani zidar. Sudionik NOB-a od 1942. Radio je u Šumariji Novi, od 1. travnja 1958.

Veza: 85, 32, 90, 25

100.

BUTORAC, MILAN – Ikelin (Novi, 27. 8. 1952), sin Petra i Ane r. Pavličević (Krmpote, 13. 10. 1932), Tomine; druga supruga Marijana r. Knežević, Milanova.

Nastavnik tjelesnog odgoja, završio je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radio u INA-i Rijeka i u Policijskoj postaji Grada Crikvenice. Sudionik je Domovinskog rata kao pripadnik policijskih snaga. Bavio se veslanjem, natjecao se kao član Veslačkog kluba *Jadran* iz Rijeke. Sve uspjehe ostvario je kao član posade dvojca s kormilarom, uz Stanka Miloša: prvak je Jugoslavije 1975. u Šibeniku i 1976. u Beogradu (kormilar Siniša Rutešić), te 1977. u Jajcu (korm. Klaudio Abram). Prvak SR Hrvatske je 1974. u Vukovaru (korm. S. Rutešić), 1975. u Šibeniku (korm. Oliver Beck) i 1977. u Splitu (korm. S. Rutešić). Za Jugoslaviju na Olimpijskim igrama 1976. sudjeluje uz Miloša i Rutešića (12. mjesto), na Svjetskom prvenstvu 1975. u Nottinghamu (7. mjesto), te na Balkanskom prvenstvu 1975. u Ioannini (srebrna medalja) i 1977. u Sofiji (brončana). Na međunarodnoj regati na Bledu pobjeđuju 1976. Aktivnu karijeru je završio s 25 godina, potom djeluje u *Jadranu* kao pomoćni trener. Stekao je (1977) zvanje saveznog veslačkog suca, a bio je član uprave kluba. Dobitnik je Trofeja Saveza za fizičku kulturu općine Rijeka 1977.

Veza: 10, 88

101.

BUTORAC, MILAN (Luka, Krmpote, 1. 7. 1928 – Novi, 22. 3. 1989), sin Vazmoslava (Slavko) Grginog i Marije Lucije r. Krpan (Krmpote, 1. 4. 1905 – Novi, 8. 2. 1984); supruga Marija r. Komadina – Šimetina (Ledenice, 14. 2. 1935 – Novi, 1991), Matijeva.

Lugarski tehničar; završio je lugarsku školu u Rijeci. Sudionik NOB-a od 1942. Član SKOJ-a od početka 1943. i sa šesnaest godina najmlađi član Mjesnog narodnooslobodilačkog odbora za Krmpote. Radio je u Šumariji Novi kao blagajnik od 1958. Bio je blagajnik i tajnik Udruženja boraca NOR-a u Novom, od 1984. do 1988.

Veza: 129, 44

102.

BUTORAC, MILE (Podmelnik, Krmpote, 18. 10. 1899 – Vrapče, 27. 7. 1945), sin Antona Nikolinog i Ane r. Butorac (Krmpote, 2. 2. 1878 – Krmpote, 13. 11. 1918); supruga Tonka r. Butorac (Krmpote, 5. 3. 1891 – Krmpote, 8. 10. 1940), Josina.

Zbog duševne bolesti završio je u bolnici za umobolne u Vrapču gdje je i umro. Brat mu je **Filip** (30. 12. 1911). Sin **Anton** poginuo je kao partizan.

Veza: 28

103.

BUTORAC, MILE – Šanše (Javorje, Krmpote, 14. 10. 1926), sin Ilije Tominog i Marije r. Butorac (Krmpote, 10. 1. 1901), Grgine.

Milicionar. Sudionik NOB-a od 1942; omladinski aktivist pri Komandi mjesta u Krmpotama, a od 1943. borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi 5. operativne zone Hrvatske i u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata je premješten u miliciju u Zagreb gdje je dresirao milicijske pse.

Veza: 34

104.

BUTORAC, MILE – Jelačin (Luka, Krmpote, 18. 7. 1926 – Zagreb, 16. 12. 2010), sin Jose Martinovog i Marije r. Butorac (Krmpote, 13. 5. 1889), Martinove.

Milicionar. Sudionik NOB-a od 1942., omladinski aktivist, od 1943. i borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi (poslije 13. primorsko-goranska divizija). Krajem rata je zastavnik JNA. Nakon rata radio je u SUP-u u u Zagrebu, kao rukovoditelj vatrogasne službe.

105.

BUTORAC, MILE CIRIL (Dubrava, Krmpote, 6. 7. 1887 – Šabac, 21. 4. 1932), sin Luke i Kate r. Blažević (Krmpote, 26. 5. 1862 – Krmpote, 1945); supruga Marija r. Filipović (12. 7. 1893).

Otišao je na rad u Srbiju gdje je radio u rudniku kod Šapca. Obitelj je obaviještena da je poginuo *u majdanu* (rudniku).

106.

BUTORAC, MILE – Milišin (Sv. Jakov, Krmpote, 1. 10. 1925 – Novi, 27. 4. 1973), sin Mile i Marije r. Filipović (Polje, Krmpote, 8. 9. 1892 – Krmpote, 6. 5. 1950); supruga Karmen r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 16. 7. 1933), Jerkova; kćerke **Milojka** (Novi, 16. 9. 1954), udana Šegulja, i **Zrinka** (Novi, 4. 3. 1956), udana Kuharić.

Ekonomski tehničar; završio je srednju ekonomsku školu u Rijeci 1960. Bio je predsjednik Mjesne zajednice u Novom prije Anđelka Karlovića (2. 9. 1929), Josipovog. Od 2. 5. 1955. do 27. 4. 1973. radi u DIP-u Novi, najprije kao tehnički direktor, od 1. 3. 1962. do 31. 3. 1964. kao glavni direktor, prije Ljubomira Butorca, a nakon njegova dolaska postaje njegov pomoćnik. 1961 - 63. odbornik je u Općini Novi. Otac **Mile** (17. 9. 1880) umro je 20. 12. 1940. na povratku iz Njemačke, gdje je bio na radu. Braća su mu **Ivan** (13. 2. 1924), **Joso** (14. 5. 1927) i **Marko** (21. 7. 1932), a sestre **Zlata** (1922), **Marica**, **Kata**, **Anka** i **Roža**.

Veza: 67, 137, 53, 109, Šegulja 19, Kuharić

107.

BUTORAC, MILKA (Crno, Ledenice, 28. 2. 1903 – Australija, ?), kći Josipa Josipovog i Ane r. Frković (Ledenice, 27. 9. 1875), Tomine.

Piljarica; prodavala je na novljanskoj "placi" voće i povrće od 1927. do pred II. svj. rat, kada je emigrirala u Australiju. Imala je sinove **Tomislava** (Novi, 13. 3. 1927) i Josipa (28. 3. 1928). Pradjed joj je **Ivan** (1808), a prabaka **Kata** r. Kalanj (Crno, Ledenice, 5. 4. 1812 – 9. 12. 1889), Jurjeva.

Veza: 18

107/1.

BUTORAC, MILJENKO (Rijeka, 20. 2. 1974), sin Milana Antonovog i Dinke r. Vitas (Novi, 18. 12. 1952), Franjine; supruga Nataša r. Milivojac (Rijeka, 7. 6. 1976), Borisova; sinovi **Marko** (2005) i **Ivan** (2007).

Dipl. ing. šumarstva. Upravitelj Šumarije Novi 2006 – 2012. Radi u Upravi šuma Senj.

Veza: 97, 22, Kurtović

108.

BUTORAC, MIRKO (Drinak, Krmpote, 2. 1. 1942 – Novi, 13. 3. 2003), sin Antona i Zore r. Butorac (Krmpote, 31. 10. 1904); supruga Borislava (*Borka*) r. Polić (Novi 18. 10. 1940), Marijanova; sinovi **Želimir** (Rijeka, 26. 8. 1965) i **Goran** (Rijeka, 4. 4. 1968).

Parketar. Radio je u GP *Izgradnja*, a od 17. studenoga 1965. u KP *Ivanj* u Novom. Sin Želimir sa suprugom Dariom r. Kurtz (Osijek, 19. 7. 1966), Emilovom, ima kćeri **Barbaru** (Rijeka, 11. 7. 1991), udanu za Ivana Bašića (25. 10. 1984), Milivojevog, i **Antonelu** (Rijeka, 18. 2. 1995), udanu za Denisa Sokolića (Rijeka, 6. 4. 1992), sina Smaila Merdanovića; imaju sina Romana Sokolića (Rijeka, 12. 9. 2017). Sin Goran sa suprugom Senadom r. Gafurović (Rijeka, 7. 2. 1973), Šemkinom, ima kćerke **Karlu** (Rijeka, 21. 4. 1997) i **Stelu** (Rijeka, 17. 4. 1998), te sina **Mirka** (Rijeka, 14. 3. 2005).

Veza: 52, 58, 41, 63

109.

BUTORAC, MIROSLAV (*Cvajko*) – Milišin (Rijeka, 1. 1. 1950), sin Ivana Milinog i Milke r. Cvitković (Klenovica, 26. 9. 1927 – 22. 1. 2010), Matine; supruga Višnja r. Filipović (Senj, 17. 8. 1951), Markova.

Automehaničar. Radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi, a od 1979. na crpnoj stanici INA-e u Novom.

Veza: 106, 67, 53

110.

BUTORAC, MIROSLAV – Pilipčov (Krmpote, 26. 5. 1951), sin Marka i Marije r. Filipović (Krmpote, 6. 5. 1925 – Novi, 24. 6. 2009), kćeri Mile – Žige.

Zidar; zanat je izučio u Građevinskom školskom centru u Rijeci. Od 1967 do 1992. radi u GP *Primorje* u Rijeci. Borac Domovinskog rata 1990 – 92., u 155. crikveničkoj brigadi u 138. i 133. domobranskoj pukovniji, i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 79, 76, 11

111.

BUTORAC, MLADEN – Pilipčov (Novi, 18. 3. 1957), sin Marka i Marije r. Filipović (Krmpote, 6. 5. 1925 – Novi, 24. 6. 2009), kćeri Mile – Žige; supruga Milka r. Brkić.

Ugostiteljski djelatnik; završio je gimnaziju u Crikvenici i Višu ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je 22 godine u raznim ugostiteljskim poduzećima, među ostalim, i u Slavenu u Selcu. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., u 155. domobranskoj pukovniji.

Veza: 79, 76, 110

112.

BUTORAC, MLADEN – Šiljegov (Luka, Krmpote, 1. 5. 1941), sin Milana Grginog i Kate r. Butorac (Javorje, Krmpote, 5. 8. 191), Gašparove.

Inženjer organizacije rada; završio je srednju šumarsku školu i višu školu za organizaciju rada. Radio je u DIP-u Novi od 1964. do 1967., potom u Šumariji Novi. Pradjed mu je **Mijat** (Krmpote, 24. 3. 1820 — Krmpote, 28. 1. 1905).

Veza: 34

113.

BUTORAC, NEVENKA, udana Duić – **Peričina** (Novi, 18. 6. 1937), kći Antona Petrovog i Anke r. Ban (Ledenice, 30. 1. 1902 – Novi, 19. 4. 1983), Markove.

Diplomirana inženjerka kemije; završila je Tehnički fakultet u Zagrebu, kemijski smjer. Radila je u poduzeću *Chromos* u Zagrebu kao šefica jednog odjela.

Veza: 15, 36, 120, 122, 2, 98, 118, 55, Hreljac 9

114.

BUTORAC, OZREN – Božačin (Karlovac, 9. 3. 1964), sin Ljubomira Božinog i Ivanke r. Turina (Novi, 18. 9. 1933), Franjine.

Diplomirani inženjer drvne industrije; završio je studij na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u izvoznom poduzeću *Exportdrvo* Zagreb u Rijeci, zatim u Upravi Šumskoga gospodarstva u Senju. Borac Domovinskog rata od 1994., u 143. i 133. brigadi HV.

Veza: 71, 50, 1, 19

115.

BUTORAC, PAVAL (Zabukovac, Krmpote, 12. 12. 1883 –USA, lipanj 1926), sin Ivana i Kate (Krmpote, 2. 2. 1857), poslije preudane.

Otišao je raditi u Ameriku, ali je tamo na poslu poginuo. Braća su mu **Martin** (Zabukovac, Krmpote, 7. 3. 1876 – Australija, 27. 7. 1936) po kome njegovi potomci imaju nadimak **Martinčićevi**, **Tomo** (Zabukovac, Krmpote, 14. 12. 1885 – Teheran, 1943) i **Josip** (Zabukovac, Krmpote, 15. 3. 1882 – USA, ?).

Veza: 123, 42, 131, 135, 120, 36, 15

116.

BUTORAC, PAVAL (Luka, Krmpote, 15. 1. 1886 – Moskva, ?), sin Jakova i Marije (Krmpote, 27. 2. 1853 – Krmpote, 24. 10. 1934).

Namještenik u podzemnoj željeznici u Moskvi gdje je, malo poslije svog brata **Tome**, postao član SKP(b). Potomci brata **Gabrijela** (Krmpote, 22. 3. 1896 – Krmpote, 17. 7. 1959) nose nadimak **Gabrešovi**.

Veza: 86, 130, 89, 119, 34, 127, 49

117.

BUTORAC, PAVAO – Grujić, Belac (Rijeka, 11. 1. 1951), sin Pave Tominog i Marije Ane (*Mare*) r. Krpan (Krmpote, 23. 1. 1914); supruga Mladenka r. Svetić (Novi, 7. 4. 1953), kći Antona Ivanovog – Štrpe i Ane r. Rubčić; kćerka **Nataša** (Rijeka, 29. 11. 1973), udana Tomić, i sin **Hrvoje** (Rijeka, 26. 5. 1977).

Autoelektričar, radio u DIP-u Novi, potom u LOMA d.o.o. kao vozač. Borac Domovinskog rata, u činu desetnika. Supruga Mladenka cijeli je radni vijek provela u Hotelu Lišanj.

Veza: 117/1, 62, 21, 33, 35/1,Tomić 37/1

117/1.

BUTORAC, PAVE – Grujić, Belac (Drinak, Krmpote, 2. 10. 1907), sin Tome i Kate r. Pavličević; supruga Marija Ana (*Mare*) r. Krpan (Krmpote, 23. 1. 1914); djeca: **Ivan** (1935), **Josip** (1937), **Kata** (1938), udana Posenjak, **Marijana** (1948), udana Šulenta, **Pavao** (1951) i **Tomica** (1959).

Zidar i klesar.

Veza: 62, 21, 33, 117, 35/1, Tomić 37/1

118.

BUTORAC, PAVE – Peričin (Zabukovac, Krmpote, 1. 1. 1921 – Rijeka, 30. 12. 2003), sin Ilije (Ilača) Petrovog i Marije r. Butorac (Krmpote, 2. 4. 1891); supruga Munira r. Čekajić.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; za vrijeme NOB-a član KK KPH za Kotar Senj u šumi, zadužen za SKOJ, član KK SKOJ-a za Senj, Crikvenicu i Novi, član kotarskog NOO-a za Novi; borac u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i kapetan JNA. Nakon rata bio je predsjednik kotarskog NOO-a Senj i sekretar KK KPJ za Senj.

Veza: 36, 120, 122, 15, 55, 124, 136, 2, 98, 113

119.

BUTORAC, PAVE – Gabrešov (Drinak, Krmpote, 15. 3. 1925 – Rijeka, 26. 5. 2002), sin Gabrijela Jakovljevog i Anke r. Krpan (Krmpote, 21. 2. 1903), Matine.

Sudionik NOB-a od 1942. kao omladinski aktivist. Talijani su ga uhitili i u Rijeci je osuđen na četiri godine talijanskih zatvora i logora.

Veza: 86, 16, 130, 89

120.

BUTORAC, PAVE – Peričin (Zabukovac, Krmpote, 28. 6. 1879 – Zabukovac, Krmpote, 10. 5. 1944), sin Petra (Perica) i Marije r. Vukelić (Krmpote, 14. 4. 1858 — 8. 1. 1917). U župnim knjigama vodi se kao Petar Paval, a na spomeniku palim borcima upisan je kao Pave Butorac – Peričin.

Žrtva fašističkog terora. Šumski radnik. Poginuo je pred vlastitom kućom kad je ustaški trup 392. legionarske divizije iz Krivog Puta ujutro upao u selo. Partizani su se povukli iz sela, a ustaše su izveli iz kuća njega, Ružu Butorac i kćer joj Zoru, i ubili ih.

Veza: 36, 15, 118, 55, 2, 98, 113, 122, 115

121.

BUTORAC, PETAR METOD (Podmelnik, Krmpote, 2. 7. 1888 – 1914./1918), sin Ive Matinog i Marte r. Krpan (Krmpote, 27. 3. 1863).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik u austrougarskoj vojsci proglašen nestalim, tj. poginulim.

Veza: 28, 78, 69, 74

122.

BUTORAC, PETAR PAVAL – Peričin – vidi: 120. Butorac, Pave – Peričin, Petrov; pod tim imenom je bio poznat i upisan na spomeniku palim borcima u Krmpotama.

123.

BUTORAC, RUŽA r. Blažević (Zabukovac, Krmpote, 28. 8. 1881 – Zabukovac, Krmpote, 10. 5. 1944), kći Ivana i Ante r. Krpan; suprug Martin (Martinčić) (Zabukovac, Krmpote, 7. 3. 1876 — Australija, 27. 7. 1936), Ivanov, zidar.

Žrtva fašističkog terora, poginula je pri nenadanom upadu ustaškog trupa 392. legionarske divizije iz Krivog Puta u selo, kad su se mjesni partizani povukli. Tada su legionari izveli iz kuća nju, njenu kćer Zoru i Pavu Butorca – Peričina i ubili ih.

Veza: 15, 42, 135, 131, 106, 67

124.

BUTORAC, SANJA – Peričina (Novi, 24. 2. 1962), kći Josipa Ilijinog i Francike (*Franca*) r. Butković (Alan, 1. 1. 1935 – Novi, 6. 7. 2017), Ilijine.

Ekonomistica. Radila je kao poslovotkinja u trgovini *Novi* poduzeća *Brodokomerc* iz Rijeke, kao poslovotkinja tvrtke *Alfeta* u Novom, u Dječjem domu u Novom i dr.

Veza: 55, 18, 36, 136

125.

BUTORAC, STJEPAN (Crno, Ledenice, 28. 12. 1893 — Ledenice, 18. 8. 1944), sin Antona Ivanovog i Jele r. Uremović (Ledenice, 27. 3. 1854 – Ledenice, 17. 1. 1933); prva supruga Kata r. Frković (Ledenice, 19. 3. 1897 – 15. 6. 1933), kći Blaža Ivanovog, druga Kata r. Frković (Ledenice, 12. 4. 1887), kći Franje Andrijevog.

Žrtva fašističkog terora; kći Dragica i sin Anton bili su partizanski borci pa su ga Talijani uhitili i deportirali u talijanski koncentracijski logor u Udinama, gdje je bio do kapitulacije Italije 8. 9. 1943. Obolio je od posljedica zlostavljanja i umro u Ledenicama.

Veza: 16, 23, 84, 4, 18, 27

126.

BUTORAC, STJEPAN (Luka, Krmpote, 1. 3. 1918 – Blatnica, 17. 3. 1944), sin Stjepana i Marije r. Butorac (Krmpote, 2. 10. 1881 – Krmpote, 12. 2. 1922), Ivine, druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941. kao borac u bataljunu *Marko Trbović*, u bataljunu 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*. Bio je član KPH od 1942. Poginuo je kao tek postavljeni zamjenik komandanta bataljuna te brigade u borbama kod Blatnice blizu Teslića. Godine 1933. jugoslavenski su ga oružnici pretukli zato što je pjevao: *Sunce žeže, zapara je ljuta / svaka travka stoji zabrinuta* - valjda im se pjesma učinila revolucionarnom. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 92

127.

BUTORAC, TOME – Lucin (Luka, Krmpote, 13. 10. 1904 – Tuzla, 20. 1. 1942), sin Tome Mijatovog i Luce r. Butorac (Krmpote, 14. 1. 1871 – Krmpote, 18. 6. 1959); supruga Mara r. Pavelić (Bile, Krmpote, 6. 1. 1909).

Žrtva I. svj. rata; mobiliziran u domobransku vojsku NDH; umro u Tuzli.

Veza: 49, 34, 86, 116, 130

128.

BUTORAC, TOMISLAV (Podmelnik, Krmpote, 2. 3. 1929), sin Jurja Božinog i Terezije r. Tomljanović (Krmpote, 13. 10. 1900).

Novinar; diplomirao je na Višoj upravnoj školi u Zagrebu 1968; urednik dnevnika *Vjesnik* i njegovih edicija, zatim dopisnik tog lista u Pragu, New Yorku i Pekingu. Bio je aktivni odbojkaš, tajnik, a 1976 - 79. predsjednik Odbojkaškog saveza Hrvatske i predstavnik Jugoslavije u Europskoj odbojkaškoj konfederaciji 1977 - 79. Ima kuću u Novom.

129.

BUTORAC, TOMISLAV (Luka, Krmpote, 23. 6. 1932 – 1943), sin Vazmoslava (Slavko) Grginog i Marije Lucije (Mara) r. Krpan (Krmpote, 1. 4. 1905 – Novi, 8. 2. 1984), Jandrine.

Žrtva fašističkog terora; poginuo je kao dječak dok je čuvao ovce; naišao je na odbačenu talijansku defanzivnu ručnu bombu koju je iz znatiželje otvorio i izazvao eksploziju. Stric **Ivan** (23. 4. 1895) i sinovi mu **Zvonimir** (20. 4. 1922) i **Božo** (23. 12. 1925) ubijeni su kao ustaše 14. 5. 1945. u Gradiški kod Županje.

Veza: 101, 44

130.

BUTORAC, TOMO (Luka, Krmpote, 8. 12. 1889 – Zagreb, 25. 11. 1961), sin Jakova i Marije (Krmpote, 27. 2. 1853 – Krmpote, 24. 10. 1934); supruga Nadežda Nikitskaja.

Građevinski i rudarski radnik u Kanadi i u USA, od 1914., gdje je postao član KP, od 1919., te je kao partijski aktivist od 1924. radio u Fordovoj tvornici automobila. Godine 1931. odlazi u SSSR i tamo postaje član SKP(b), pa član gradskog sovjeta i delegat na Svesibirskom kongresu. Završio je studij na Komunističkom sveučilištu. Radio je u *Zavodima Staljin* gdje je 1936. na radnome mjestu ostao bez stopala lijeve noge. Godine 1945. vratio se u zemlju i radio u kontrolnoj komisiji radionice Državnih željeznica te u Izvršnom vijeću Saveza sindikata Hrvatske u Zagrebu.

Veza: 86, 116, 89, 119, 34, 127, 49

131.

BUTORAC, TOMO SREĆKO – Martinčićev (Jurići, Krmpote, 22. 2. 1914 – Beograd, 18. 2. 1992), sin Martina Ivanovog i Ruže r. Blažević (Krmpote, 28. 8. 1881 – Krmpote, 10. 5. 1944), Ivanove; supruga Leposava Marijanović (iz Beograda).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u bataljunu *Marko Trbović* od 12. 2. 1942., komandir treće desetine 2. čete, zatim komandant u Komandi mjesta Krka. Majku i sestru Zoricu ubili su ustaše. Nakon rata pukovnik JNA. Radio je i u SUP-u u Zagrebu i u Kninu. Sagradio je kuću u Novom na Kalvariji.

Veza: 123, 115, 42, 135

132.

BUTORAC, TONKA – vidi: 18. **Butorac, Antonija**, to joj je pravo ime.

133.

BUTORAC, VIKTOR (? – 1942/45).

Pali borac NOR-a, upisan na spomeniku palim borcima i žrtvama fašističkog terora u Krmpotama. Nitko od Krmpoćana ne zna tko je to, a ime ne nalazimo u crkvenim ni u matičnim knjigama, pretpostavka je da je to partizansko ime (ili je rođen van Krmpota).

134.

BUTORAC, VINKO (Jablanac, 1879 – 1944).

Svećenik; završio je bogosloviju u senjskom sjemeništu. Bio je župnik u Ledenicama od 1911. do 1912., kada je premješten u Jablanac.

135.

BUTORAC, ZORA (*Zorica*) – Martinčićeva (Zabukovac, Krmpote, 14. 8. 1909 – Krmpote, 10. 5. 1944), kći Martina Ivanovog i Ruže r. Blažević (Zabukovac, Krmpote, 28. 8. 1881 – Krmpote, 10. 5. 1944), Ivanove; suprug Mijo (*Mićo*) (Luka, Krmpote, 19. 10. 1908), sin Petra Mijatovog.

Žrtva fašističkog terora; stradala je kad je u selo 10. 5. 1944. upala ustaška grupa (trup) 392. legionarske divizije iz Krivog Puta, tražeći partizane, koji su se povukli. Iz kuća su izvukli Zoru, njenu majku Ružu i Pavu Butorca – Peričinog i ubili ih.

Veza: 123, 115, 42, 131, 47, 73

136.

BUTORAC, ZORAN – Peričin (Novi, 28. 6. 1957), sin Josipa Ilijinog i Francike (*Franca*) r. Butković (Alan, 1. 1. 1935 – Novi, 6. 7. 2017), Ilijine; supruga Zlatka r. Baričević (Novi, 3. 1. 1964), Zlatanova; kćerke **Zorana** (Rijeka, 12. 1. 1987) i **Iva** (11. 5. 1988). Pradjed mu je **Petar Butorac** (Krivi Put, 25. 6. 1856.– Krmpote, 22. 8. 1924) po kojem su potomci nazvani **Peričini**.

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radio u poduzeću *Jugoinspekt* Rijeka, kao privatnik – ugostitelj u Crikvenici, potom u *SARI* u Rijeci. S kćerkama ljeti vodi Hotel *Tamaris* u Lukavicama.

Veza: 55, 118, 36, 124, Butković 89

137.

BUTORAC, ZRINKA, udana Kuharić – v. **Kuharić, Zrinka** r. Butorac.

BUŽONJA, IVANKA (Rijeka, 7. 8. 1975), kći Ivana i Mare r. Lalić (Jasenica, Obrovac, 1950), Josipove.

Profesorica njemačkog jezika, književnosti i filozofije; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Otac Ivan rođen je u zaseoku Bužonjići, selo Jasenice, Obrovac, 19. 9. 1950, sin je Martina i Ike r. Maruna; došao je 1970. u Novi i radio u HTP *Lišanj*, potom u GKTD *Ivanj* kao vozač.

1.

BÜRG, IVAN (Osijek, 29. 4. 1911 – Novi, 13. 7. 1981), Stjepanov; supruga Krunoslava r. Paladin (Novi, 1. 8. 1911 – Novi, 4. 3. 1996), Kuzmina.

Nastavnik, Preparandiju je završio u Osijeku. Radio u ŠUP-u u Donjem Miholjcu, potom je (1961 – 71) upravitelj osnovne škole u Novom.

Veza: 2, 3

2.

BÜRG, KRUNOSLAVA r. Paladin (Novi, 1. 8. 1911 – Novi, 4. 3. 1996), kći Kuzme i Filipine r. Sokolić – Veričinke (Novi, 23. 4. 1875 – Novi, 11. 10. 1941), Jakovljeve; suprug Ivan (Osijek, 29. 4. 1911 – Novi, 13. 7. 1981), Stjepanov.

Nastavnica; pohađala je Preparandiju u Kastvu, a završila u Sarajevu. Učiteljica je (1931 – 43) u osnovnoj školi u Novom, pa u Beničancima, Donjem Miholjcu i opet u Novom.

Veza: 1, 3

3.

BÜRG, VLADIMIR (Novi, 1. 10. 1938 – Novi, 25. 8. 1974), sin Ivana i Krunoslave r. Paladin (Novi, 1. 8. 1911 – Novi, 4. 3. 1996), Kuzmine.

Profesor povijesti i zemljopisa; završio je Filozofski fakultet u Osijeku. Radio je u Zagrebu.

Veza: 1, 2

BZDILIK, ĐURĐA (Novi, 24. 4. 1961), kći Đure i Anice r. Antić (Novi, 10. 9. 1938.) kćeri Franka – Senje. Prezime Bzdilik potječe iz Piškorevaca kod Đakova.

Profesorica njemačkog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, odsjek germanistike i povijesti umjetnosti. Od 1990. radi u srednjoj školi u Crikvenici.

Veza: Antić 5, 7

CABALLINI

Novljansko plemenitaško prezime, od 18. stoljeća barunsko. Prema dokumentima pl. Ivana i Jurja Mrzljaka **– Z Biškupije**, Maksovih, poznatih u Novom i po nadimku **Ofrati** (od *njem*. Hof Rat – dvorski savjetnik), javlja se u Novom u 13. st., kad je Anton Caballini (podrijetlom iz Italije) s nekim od Frankapana došao iz Mađarske u Hrvatsku, gdje je od ugarsko-hrvatskog kralja Bele IV. dobio plemstvo, s naslovom de Ehrenburg (od Slavograda). Poslije je to prezime u crkvenim matičnim knjigama i općinskim ispravama pisano kao Caballini, Kaballini i najzad Kabalin (naročito kad se u crkvenim matičnim knjigama prestaje pisati na latinskom). Kabalini nadimcima **Perić**, **Petrovac**, **Nikolice**, **Gaćići**, **Javori** i **Požupi** su Caballini, talijanskog porijekla.

1.

CABALLINI de Ehrenburg, ANTON (Italija, ? – Novi, ?).

Kao vitez prvi je provalio u gradsku tvrđavu Kanjiže i od hrvatsko-ugarskog kralja Bele IV. dobio grb i plemstvo, s naslovom *de Ehrenburg* (od Slavograda ili Slavnog grada). Navodno je s područja Rimskog Carstva došao u Hrvatsku i nastanio se u Novom, u kući danas zvanoj *Biškupija* na Precrikvi – što je vrlo upitno, jer je to bila biskupska palača, iz 15. st., koju je u 18. st. obnovio biskup Ivan Krstitelj Ježić, koji je pola godine (i jedan dan) provodio u Novom, a pola godine u Senju, a prodao ju je 1843. g. njegov nasljednik biskup Ožegović, kako bi ukinuo Ježićevu praksu boravka senjsko-modruških biskupa u Novom. Ovaj Cabballini bi mogao biti predak svih novljanskih i senjskih Caballina i novljanskih Kabalina, kako su ih počeli pisati novljanski župnici, koji nisu pisali na latinskom.

2.

CABALLINI barun von Ehrenburg, ANTON (Beč, 1801 – Beč, 16. 2. 1870), sin Vincenza Jurjevog i barunice Marije Terezije r. Collot; supruga Josephina r. Farkaš. Djed mu je Juraj (Novi, 13. 11. 1719) Ivanov, brat Franz (Beč, 1795), a sestra Marija, također barunica.

Pukovnik u ulanskoj regimenti; poginuo kao vojna osoba.

Veza: 11, 8, 6, 4

3.

CABALLINI von Ehrenburg, ANTON STIPAN (Novi, 25. 12. 1757), sin Mikule Ivanovog i Magdalene r. Ježić (Novi, 20. 7. 1722 – Novi, 10. 7. 1763), Stankove.

Svećenik, doktor znanosti; gimnaziju i studij filozofije završio je u Rijeci i Grazu. Stric Ivan Krstitelj, biskup, preporučio ga je u zavod *Germanicum* u Rimu gdje je studirao (1. 11. 1777 - 3. 4. 1782) i doktorirao. Radio je najprije kao arhiđakon lički i opat, zatim je bio plovan u Bribiru (1800), a poslije kanonik modruškog kaptola u Bribiru, gdje je utemeljio i prepozituru. Vladimir Fran Mažuranić spominje i njega kao viteza njezinih veličanstava. Budući da je austrijsko plemstvo potvrđeno 7. svibnja 1800., vjerojatno je pokopan u grobovima Caballinija na groblju u Novom, jer mu je tamo pokopan i brat **Lovra**.

Veza: 7, 8, 6, 10, 5, 11, 9

4.

CABALLINI barun von Ehrenburg, FRANZ (Beč, 1795 – Beč, 26. 10. 1849), sin Vincenza i barunice Marije Terezije r. Collot; supruga Ludovika r. Rosenstein; djed mu je Juraj Ivanov.

Savjetnik u austrijskome Ministarstvu financija u Beču. Kraljevski i carski vitez, obzirom na ugarsko plemstvo dodijeljeno ocu i braći u Beču. Kći **Ludovika**, barunica, udala se za Eduarda pl. Mrzljaka (Novi, 13. 10. 1810), Antonovog, nadsavjetnika hrvatsko-slavonskog financijalnog ravnateljstva (koji je 1843. kupio zgradu *Biškupije*, a u zgradi mu je biskup Mirko Ožegović pl. Barlabaški ostavio i arhiv modruškog kaptola, pa je time postao vlasnik rukopisa Vinodolskog zakona, koji je čuvan u tom arhivu!)

Veza: 11, 8, 6, 2

5.

CABALLINI von Ehrenburg, IVAN MAKSIMILIJAN (Novi, 15. 9. 1750), sin Mikule Ivanovog i Magdalene r. Ježić (Novi, 20. 7. 1722 – Novi, 10. 7. 1763), Stankove.

Pukovnik u Transilvaniji, vjerojatno poslije i general, jer je jedan general pokopan u grobnici Caballina u Novom.

Veza: 7, 8, 6, 10, 11, 5, 3, Kabalin 8, 51

6.

CABALLINI, IVAN (Novi, 6. 12. 1670 – Novi, 17. 12. 1730); supruga Katarina (1687 – 28. 8. 1757). Otac mu je izgleda Anton iz obitelji de Ehrenburg.

Spominje se i kao Ivan Kabalin u kupoprodajnom ugovoru od 13. 5. 1732. kao *pošteni gospocki* sudac pri prodaji zemljišta Jurja Potočnjaka, Ivanovog u Nimčevu Selu (Zapridolom) *novogradskom* plovanu Adamu Makabruniću. Dokument je u posjedu Anđelka Maričića – Jurića (Novi, 22. 7. 1924), Mikulinog. Njegovim je sinovima **Jurju** (13. 11. 1719), **Ivanu** (15. 1. 1716), budućem biskupu, i **Nikoli** (1713), carica Marija Terezija dodijelila grb i plemstvo.

Veza: 10, 8, 7, 11, 5, 3, 4, 2, 9, Kabalin 8, 64, 38, 51

7.

CABALLINI von Ehrenburg, IVAN KRSTITELJ (Novi, 15. 1. 1716 – Senj, 25. 7. 1783), Ivanov. Sestra Vicka (6. 11. 1706), udana za Ivana Ježića, Stankovog, majka je biskupa Ivana Ježića.

Biskup senjsko-modruški 1773 - 1783. Zaređen je 1739., potom je studirao pravo i dogmatiku na Sveučilištu u Beču. Od 1747. je ličko-krbavski arhiđakon. Bio je član mješovite komisije koja je 1767 - 69. u ime carskog dvora u Beču izradila plan crkvenog preustroja u Karlovačkom generalatu (u Vojnoj krajini, čije su vlasti osporavale pravo senjskog biskupa na područje Like i Krbave, a to je stajalište podržavao i Ivan Caballini, tada lički arhiđakon). Austrijski car ga je 30. 9. 1772. imenovao za senjsko-modruškog biskupa, a papa potvrdio 5. 3. 1773. Pretežno je stolovao u Novom, pa je došao u sukob sa senjskim kaptolom, zato što je više držao do naslova modruškog ili krbavskog nego senjskog biskupa, pošto je modruška biskupija prostorno i brojem vjernika bila tri puta veća od senjske (s 50 župa i 46 mjesnih kapelanija prema senjskih 15 župa i 12 mjesnih kapelanija). Dokazivao je da su senjska i modruška ili krbavska biskupija dvije

različite biskupije pod upravom jednog biskupa. Za vrijeme cara Josipa II. (rođen 1741. kralj i suvladar majke Marije Terezije od 1765., a car od 1780. do 20. veljače 1790) područje modruške biskupije je 17. lipnja 1782. priključeno senjskoj biskupiji, s jednim kaptolom i katedralom u Senju. Tada je Novi izgubio kaptolsko i katedralno sjedište modruške biskupije, ali je car to poslije opozvao. Prigodom posjeta Josipa II. Senju, pri otvaranju radova na gradnji ceste Karlovac – Senj (njemu u čast nazvanoj Jozefina, građenoj 1775 – 1779), doveo ga je biskup Ivan Caballini 11. 5. 1775. u Novi, gdje je prespavao u zgradi koju je biskup dao izgraditi te 1775. g. (u Novom zvanoj *Prepožitura*, danas Župni dvor). Umro je u Senju, a pokopan u Novom u crkvi sv. Filipa i Jakova.

Veza: 6, 10, 8, 11, 5, 3, Kabalin 8, 51

8.

CABALLINI von Ehrenburg, JURAJ (Novi, 13. 11. 1719 – Beč, ?), sin Ivana Antonovog; supruga Klara r. Schwab. Braća su mu Ivan, biskup i Mikula.

Narodni sudac u Novom. Poslije ga je kraljica Marija Terezija pozvala u Beč i postavila za komesara u razgraničenju između Hrvatske i Mađarske, jer je bio upućen taj problem. Carica Marija Terezija imenovala ga je, zajedno s braćom Mikulom i Ivanom, budućim biskupom, vitezom i dodijeljeno mu je austrijsko plemstvo i grb von Ehrenburg 30. rujna 1772. Kako nije imao visoke škole, car ga je poslije postavio za pograničnog agenta. U Novom se pobrinuo za pokop brata biskupa.

Veza: 6, 10, 7, 11, 4, 2, 5, 3, Kabalin 8, 51

9.

CABALLINI de Ehrenburg, MIKULA mlađi (Novi, 4. 6. 1773 – Beč, 11. 11. 1805), sin Mikule starijeg (studeni 1713 – 12. 7. 1790), baruna i suca i Elizabete r. Mudrovčić (Novi, 5. 7. 1742), kćeri Nikole Petrovog; supruga Marija r. Cermelij, kontea Nikole.

Časnik u austrijskoj vojsci. Imao je brata **Petra Matiju** (Novi, 26. 2. 1778).

Veza: 3, 5, 6

10.

CABALLINI de Ehrenburg, PETAR (Novi, ? – 1674).

Narodni sudac. Prema dosad dostupnim dokumentima, prvi je Caballini koji se spominje poslije Antona iz 13. stoljeća. Izabran je u Novom za narodnog suca s pravom nasljedstva te časti na prvorođenog sina. Imao je šest sinova; najstariji je bio **Anton**, isto tako sudac, čiji su sin **Ivan** (6. 12. 1670) i unuk **Juraj** (Novi, 13. 11. 1719) bili narodni suci.

Veza: Kabalin 8, 64, 38, Caballini 6, 8, 7, 11, 5, 3, 4,

2, 9

11.

CABALLINI barun von Ehrenburg, VINCENZ FERERIUS (Beč, 1. 1. 1765 – Beč, 12. 3. 1849), sin Jurja i Klare r. Schwab; supruga barunica Maria Teresia Collot.

Savjetnik u austrijskoj vladi, rizničar carske riznice; čuvar kraljevskoga grba Ordena zlatnog runa (Golden Flies ili Flüss). Od kralja Ferdinanda V. dobiva u Beču 16. siječnja

1840. status baruna von Ehrenburg te ugarsko plemstvo (on, supruga i djeca **Marija**, **Franz** i **Anton**).

Veza: 8, 7, 6, 10, 4, 2, 3, 5

CAR

Crikveničko prezime, zabilježeno u Novom u 18. stoljeću.

1.

CAR (CZAR), STANISLAV (Novi, 18. 2. 1772 – Novi, 19. 4. 1841).

Svećenik i župnik u Novom. Godine 1807. angažirao je švicarske kipare i štukaturiste Clementa Tomazzija i Giacoma koji su restaurirali glavni oltar i ostala četiri oltara u novljanskoj crkvi sv. Filipa i Jakova. Zaslužan je za današnji izgled crkve.

2.

CAR, VESNA r. Šantek (Novi, 11. 4. 1959), kći Stanislava i Nede r. Gržin (Novi, 18. 5. 1930 – Novi, 26. 5. 2011), Marijeve.

Diplomirana pravnica, završila je Pravni fakultet u Rijeci. Radila je u Općini Senj, a od 1987. u Narodnoj obrani MUP-a Općine Crikvenica.

Veza: Šantek, Gržin, Škrinjarić

CATINELLI, VLADIMIRA (*Mira*) r. pl. Merzljak, barunica – **Z Biškupije, Ofrat** (Graz, 7. 10. 1857 – Novi, 28. 11. 1939), kći dvorskog savjetnika i hrvatskog podbana Eduarda Antonovog i Ljudevite r. barunice Caballini, Franzove, iz Novog.

Udala se za generala Maksimilijana Catinellija, čija obitelj potječe iz Merana u Italiji. Pokopana je na novljanskom groblju. Član te talijanske obitelji, Dragutin Catinelli darovao je za povjesnicu izvještaje Ivana Focija Kargačina, načelnika Kraljevskog dominiona i kantona Vinodolskog i Općine novljanske o gospodarskoj situaciji Novog i Vinodola, od 29. 4. 1814.

CAVALIER, CELSO

Kraljevski zemaljski perovođa i upravitelj kr. kotarske oblasti u Novom, do 1896., kad je premješten u Zagreb. Bio je član Narodne čitaonice.

CICALIĆ, JAKOV (poslije se prezime mijenja u Čikulić).

Spominje se u darovnici pobožnog kneza Martina Frankopana iz 1462. kao kmet u selu (selištu) kod Novog, koje je knez darovao novljanskim pavlinima.

CELLIGOI, IVAN (GIOVANNI), Lovrin; supruga Karolina r. Pilepić (Drivenik, ? – Novi, 21. 8. 1849), Ivanova.

Agent u Pomorskome lučkom zdravstvenom zastupništvu (1846 – 1859), koje je potpadalo pod središnju Pomorsku vladu u Trstu. Bio je lučki upravitelj u Novom, a prije toga, od 1828., upravitelj Pomorskoga zdravstvenog zastupništva u Selcu. Novljanskom su lukom prije njega upravljali Juraj Maričić i Aleksandar Šepić, a poslije Francesco Szarka.

CIKULL, ANTON (novljansko prezime Čikulić, mađarizirano u Cikull).

Sudac u Novom 1680., za uprave Ugarske komore nakon pogibije Zrinskog i Frankapana, što se vidi iz spisa od 7. studenoga 1680. (u posjedu Mare Mažuranić – Z Dvorca,

Vickove) o sporu Matije Mažuranića, Ivana i Franka Jurišine protiv Matija Sokolića – Vlašića. Prezime Cikull vjerojatno je prijašnje Cicalic, a poslije Čikulić.

CINDRIĆ, SILVANA r. Piškulić (Slavonski Brod, 19. 2. 1967), kći Kuzme – Bracine.

Nastavnica; završila je srednju pedagošku školu u Rijeci. Radi u ZAP-u (FINA) u Rijeci.

Veza: Piškulić 105, 92

COBAU, AMADEO (Novi, 14. 4. 1900), sin Fridricha i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 4. 1876), kćeri Antona Matijevog, poslije preudane za Roku Maričića – Pećara (18. 7. 1874), doktora; supruga Lilian r. Velčić (2. 2. 1911).

Doktor medicine. Tridesetih godina imao je svoju ordinaciju u Novom u Žanićevoj kući nasuprot *Malih vrat*, pa je 7. siječnja 1940. dobio i zavičajnost. Za vrijeme II. svjetskog rata, pod talijanskom okupacijom, drži ordinaciju u Hotelu *Lišanj*.

COLIĆ, KSENIJA r. Ježić (Zagreb, 22. 2. 1940), kći Franka Bonifacijevog i Elizabete r. Krikšić (Kutina, 1908 – Zagreb, 1994), Franjine; suprug Josip (Sv. Petar na Moru, 8. 2. 1937), Nikolin, doktor prava.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu 1963. Od 1960. do 1991. radi u Gradskom poglavarstvu u Zagrebu. Ima kuću na Kalvariji u Novom.

Veza: Ježić 26, 9, 46, 65, 86, 22, 14, 8, 75, 73/1, 18/1, 97/1, 28/1, 31, 21, 16, 55

CORVIN, ANTON

Svećenik. Bio je kurat – župnik nižeg ranga u Rakovici, od veljače 1794. do 1798. u Sv. Jakovu u Krmpotama. Prije njega župnik je Nikola Mihljetić, a nakon njega Matej Czvelii.

1.

CRLJENKO, BRANKA r. Mudrovčić – **Pilčika** (Novi, 18. 11. 1936), kći Eduarda Nikomedovog i Dragice r. Žvanović – Šišinke (Novi, 18. 10. 1909 – Novi, 24. 7. 1985), Milutinove; suprug Tomislav Crljenko (umro: Zagreb, 9. 5. 2007).

Diplomirana ekonomistica. Ekonomski fakultet završila je u Zagrebu gdje je radila u tvrtki *Ribomaterijal* kao komercijalna direktorica pa je potom predavala u ekonomskoj školi u Zadru.

Veza: Mudrovčić 21, 76, 67, 73, Žvanović

2.

CRLJENKO, MILENA r. Piškulić **– Jurašica** (Novi, 9. 12. 1950), kći Njegoslava Ivanovog i Velinke r. Šegulja (Novi, 9. 7. 1926), Vencelove; suprug Juraj (1946 – 2018).

Zubotehničarka; završila je srednju stomatološku školu u Rijeci. Do 1990. radi u Domu zdravlja u Rijeci, kasnije u privatnoj ordinaciji.

Veza: Piškulić 158

CRNČIĆ, MENCI CLEMENT (Bruck an der Mur, 3. 4. 1865 – Zagreb, 9. 11. 1930); supruga Marija Lina r. Stiborsky, akademska slikarica.

Akademski slikar i grafičar; studirao je slikarstvo u Beču 1882 – 84. i Münchenu. S Belom Čikošem Sesijom otvorio je 1903. privatnu slikarsku školu, koja je od 1907. prerasla u Višu školu za umjetnost i obrt, a poslije u Akademiju likovnih umjetnosti, na kojoj je predavao. Naš najpoznatiji marinist, slikao je i pejzaže, a osobito jadranske motive iz

Novog i okolice, te grafike. Njegov portret, naslikan od supruge Line Crnčić, uz nekoliko njegovih ulja na platnu i bakropisa, čuva novljanski muzej. Ljetovao je u Novom, od 1913. u svojoj kući, *Vili Lada* u Lukavicama, gdje provodi sve slobodno vrijeme, slika i zna ugostiti svoje studente i prijatelje. Od 1920 – 28. bio je direktor *Strossmayerove galerije* u Zagrebu. Za spomenik caru Franji Josipu I., podignut 1916. g. na obalnoj šetnici u Novom, izradio je nacrt, pratio je i nadzirao radove koje su izvodili mobilizirani rezervisti, za rata stacionirani u Novom, pod zapovjedništvom natporučnika Rikarda Fryčaja. Reljef poprsja cara izradio je Rudolf Valdec, profesor na Akademiji za umjetnost i obrt u Zagrebu. Godine 1919. je spomenik Franji Josipu I. uklonjen, tu je osvanuo spomenik Petru I. Karađorđeviću (*Petru I. Oslobodiocu*), koji je srušen 1941.

CRNIĆ, MILAN MIHOVIL (Senj, 1863 – 1908).

Svećenik; završio je bogosloviju u senjskom sjemeništu 1883 – 87. Bio je Upravitelj župe u Krmpotama, u crkvi sv. Jakova, od 1. kolovoza 1890. do 1. studenoga 1894. Prije njega upravitelj župe je Nikola Polić, a poslije Luka Malinarić.

CRNKOVIĆ, ERVIN (Sušak, 2. 7. 1971), sin Željka i Stanke r. Jurković (Zagreb, 15. 3. 1954), Paulinine, preudane Grubić.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Sudionik Domovinskog rata od 1990. do 1992. i operacije *Oluja* 1995. Sada plovi.

Veza: Grubić

CUCIĆ (Zuzzi)

Talijansko prezime koje se u Novom javlja udajom Marije Žvanović, trgovkinje; od Zuzzi pretvoreno u Cucić, da joj se Novljani ne bi rugali da je Talijanka.

CUCULIĆ, TOMISLAV (TOMO) pl. BITORAJSKI (Zagreb, 16. 3. 1882 – Novi, 4. 12. 1960); supruga Iva r. Antolković pl. Kalinski (Križevci, 17. 7. 1886 – Zagreb, 11. 1. 1980). Pokopan je u Novom a supruga u Zagrebu, pod Arkadama na Mirogoju, sa sinovima **Tomislavom** (Zagreb, 1921 – Zagreb, 1993) i **Markom** (Zagreb, 20. 4. 1914 – Zagreb, 1. 6. 1982). Kćerka **Marija** umrla je u Meiringenu, Švicarska, 8. 3. 1981.

Doktor prava; odvjetnik u Novom, stanovao u kući u ulici Krasica, u susjedstvu Mate Šuberta. Kuću je kupio njegov otac Milorad Cuculić, dr. prava, Veliki župan Zagrebačke županije. Sin Marko sa suprugom dr. Brankom r. Bobek (Zagreb, 18. 1. 1919 – Zagreb, 17. 12. 1998) ima sina **Milorada** (Zagreb, 17. 6. 1947), koji je bio zamjenik Glavnog državnog odvjetnika RH, i kćerku **Aleksandru** (Zagreb, 16. 8. 1950 – Zagreb, 24. 2. 2006), udanu Zuccon. Sadašnji vlasnici kuće su Milorad Cuculić i njegova supruga Mirjana r. Kern, profesorica tjelesne kulture.

CVETKO

Prezime se prvi put spominje u Novom početkom 19. st. dolaskom Baldazara Gašpara (1. 6. 1805), Antonovog i Ivana (1. 7. 1803), Tominog, koji je poslije bio kapelan u Delnicama, iz Slovenije.

1.

CVETKO, CVETISLAV (Cvetan) (Novi, 5. 1. 1914 – Novi, 29. 11. 1991), sin Ivana i Filipine r. Žanić – Pužike (Novi, 2. 5. 1875 – Novi, 1944), Vickove; supruga Andrina r. Sokolić – Malanka (Novi, 30. 11. 1921 – Novi, 5. 3. 1952), Ivanova.

Vodoinstalater i bravar; zanat je izučio kod oca, gdje je i radio. Od 17. rujna 1943. sudionik NOB-a u Karlovačkom odredu, potom u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Bio je u bolnici na Petrovoj gori i na srijemskoj fronti. Nakon rata radio je u zrakoplovnoj luci u Samoboru, poslije u Rijeci.

Veza: 4, 9, 2, 8, 6, 3, Jelovac

2.

CVETKO, IVAN (Novi, 15. 3. 1832 – Novi, 7. 2. 1899), sin Baldazara Gašpara i Julijane r. Ciganić (1812 – Novi, 9. 4. 1875); supruga Dorotea r. Maričić – Malinarka (Novi, 28. 8. 1832 – Novi, 5. 10. 1893), Lovrina.

Kovački obrtnik u Novom.

Veza: 5, 7, 9, 4, 8, 6, 1, 3

3.

CVETKO, IVAN (Novi, 5. 3. 1947), sin Cvetislava i Andrine r. Sokolić – Malanke (Novi, 30. 11. 1921 – Novi, 5. 3. 1952), Ivanove.

Električar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Od 1969. do 1997. radio je u brodogradilištu u Kraljevici.

Veza: 1, 8, 6, 4

4.

CVETKO, IVAN (Novi, 11. 2. 1870 – Novi, 19. 5. 1945), sin Ivana Baldazarovog i Doroteje r. Maričić – Malinarke (Novi, 28. 8. 1832 – Novi, 5. 10. 1893), Lovrine; supruga Filipina r. Žanić – Pužika (Novi, 2. 5. 1875 – Novi, 1944), Vickova.

Vodoinstalater i kovač – obrtnik; imao je vodoinstalatersku radionicu u vlastitoj kući (Ul. braće Radić). Uz to je proizvodio “soda-vodu”. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 2, 7, 5, 9, 8, 6, 1, 3, Jelovac

5.

CVETKO, IVAN (Novi, 1. 7. 1803 – Delnice, 1884), sin Tome i Antonije.

Svećenik; studirao je filozofiju na Filozofskom učilištu u Senju 1823. - 1824. Bio je kapelan u Delnicama.

Veza: 7, 2

6.

CVETKO, KATARINA (Novi, 10. 10. 1912 – Novi, 29. 6. 1992), kći Ivana i Filipine r. Žanić – Pužike (Novi, 2. 5. 1875 – Novi, 1944), Vickove.

Nastavnica; završila je Pedagošku školu kod časnih sestara u Sarajevu. Radila je u osnovnoj školi u Turčišću i u Povilama 1941 - 1944. i 1947 - 1949., u Klenovici 1947. i u Novom od 1949. do 1969. godine.

Veza: 4, 9, 2, 8, 1, 3, Jelovac

7.

CVETKO, MATE (Novi, 18. 9. 1852 – Novi, 18. 9. 1943), sin Baldazara Gašpara i Julijane r. Ciganić (1812 – Novi, 9. 4. 1875).

Svećenik; studij bogoslovije je 1873 – 77. završio u Senju. Bio je apostolski protonotar, prepošt, kanonik i biskupski vikar modruške biskupije nakon Ivana Potočnjaka, Antonovog. S Antonom Žanićem osnovao je 1881. Radničku zadrugu *Sv. Nikola*. Kao novljanski župnik dao je 1909. porušiti stari toranj na pročelju crkve, produžio je crkvu i promjenio izgled pročelja, a dao je izgraditi novi zvonik na mjestu kapelice sv. Fabijana i Sebastijana iz 1511., koja je porušena 1909. Nabavio je oltar *Srca Isusova* u Sant Ulrichu, u Tirolu, a 1923. je za nabavu novih zvona za zvonik (jer su stara zvona bila rekvirirana i pretopljena u I. svj. ratu) angažirao braću Mudrovčić – Pilčić. Od 23. 1. 1897. do 15. 2. 1919. bio je predsjednik Narodne čitaonice.

Veza: 5, 2, 9, 4

8.

CVETKO, MATE (Novi, 11. 6. 1894 – Italija, 1930), sin Ivana i Filipine r. Žanić – Pužike (Novi, 2. 5. 1875), Vickove.

Brodski strojar. Plovio je i na brodu *Dalmacija* doživio 1930. brodolom na Otrantskim vratima. Spasio se plivajući, ali je poslije u bolnici umro, jer mu se smrznuo dio glave koji je za plivanja bio van mora.

Veza: 28/1, 15, 4, 9, 2, 6, 1, 3

9.

CVETKO, NIKOLA (Novi, 7. 2. 1857 – Argentina, ?), sin Ivana i Doroteje r. Maričić – Malinarke (Novi, 25. 8. 1832 – Novi, 5. 10. 1893), Lovrine; supruga Ursula r. Mažuranić (Novi, 26. 4. 1862), kći Antona Ivanovog.

Kovač u Novom do 1930., kad je otišao u Argentinu s cijelom obitelji (djeca: **Marija**, **Milka**, **Anton** i **Karlina**).

Veza: 2, 7, 4, 8, 6, 1

CVITKOVIĆ

Prvi Cvitkovići došli su u Klenovicu u 16. st. iz Švice u Lici; prema podacima prof. dr. Dragutina Pavličevića javljaju su se u posadi grada Ledenica. U Novi stižu u 19. st.

1.

CVITKOVIĆ, ANELIO – Burlešin (Rijeka, 27. 10. 1966), sin Petra Petrovog iz Klenovice i Grozdane (Mira) r. Butković (Povile, 2. 1. 1946), Antonove.

Šumarski tehničar. Od 30. studenoga 1985. radi u Šumariji Novi na uzgoju šume. Borac Domovinskog rata od 1990. do 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 38, 27, 4, 8, 16

2.

CVITKOVIĆ, BOGDAN (*Braco*) (Novi, 12. 5. 1940), sin Franje Božinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 28. 9. 1910 – Novi, 23. 7. 1996).

Ugostiteljski djelatnik i trgovački pomoćnik. Radio je najprije u *Uvali Scott*, od 1971. do 1978. kao recepcionar u HTP-u *Lišanj* u Novom, a 1991 - 2001. upravitelj je u Distribucijskom centru *Karlovačke pivovare* u Selcu. Pradjed mu je **Ilija** (9. 5. 1830), Jurjev.

Veza: 10, 39, Butković 131

3.

CVITKOVIĆ, BOGOSLAV (*Bogde Brkin*) (Klenovica, 28. 2. 1919 – Klenovica, 19. 12. 1989), sin Jurja Ivanovog i Marije r. Kalanj (Klenovica, 1. 11. 1893 – Klenovica, 12. 4. 1959); supruga Marija r. Cvitković (Klenovica, 16. 5. 1928), Petrova.

Ugostitelj i prvi upravitelj prvoga ugostiteljskog lokala u Klenovici kojega je 1957. osnovala Ribarska zadruga *Udarnik* u kući njegovog oca. Sudionik NOB-a; borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, a na završetku rata je zastavnik JNA.

Veza: 21, 18, 36, 7

4.

CVITKOVIĆ, BOŽIDAR (*Braco*) – Burlešin (Novi, 25. 12. 1960), sin Milana Petrovog i Katice r. Cvitković (Švica, 1937), Milanove; supruga Eveline r. Jarkovački (Rijeka, 31. 1. 1962), Pavlova; kćeri **Lea** (Rijeka, 28. 8. 1988), udana Lučić, i **Dora** (Rijeka, 22. 3. 1997).

Ekonomist – komercijalist; završio je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci 1985. Od 8. ožujka 1985. do 2000. radi u DI *Vinodol d.d.* u Novom, zatim u HTP NOVI d.d. u Novom. Borac Domovinskog rata 1990. u sastavu policije, a 1991. u Brušanima. Kao stožerni narednik sudjeluje u operaciji *Oluja* 1995. godine.

Veza: 27, 38, 8, 1, 16

5.

CVITKOVIĆ, BRANIMIR (*Branko*) – Dedin (Klenovica, 10. 2. 1923 – Klenovica, 12. 3. 2006), sin Marijana Ivanovog i Katarine r. Cvitković (Klenovica, 25. 11. 1900 – Klenovica, 21. 6. 1986), Ivanove.

Ribar u Klenovici. Sudionik NOB-a od 12. veljače 1943; borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. I nakon rata je ribario.

Veza: 17, 19, 23, 16, 35, 25

6.

CVITKOVIĆ, ČEDO (Rijeka, 3. 3. 1964), sin Josipa Zvonkovog i Mire r. Blažević – Šicarove (24. 10. 1939), Markove; supruga Zdenka r. Ćurak.

Zubotehničar; završio je srednju zubotehničarsku školu u Rijeci. Radi kao ribar na ribarskom brodu. Borac Domovinskog rata 1990 - 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Dopredsjednik je gradske organizacije HSS-a za područje Grada Novog 1997 - 2001.

Veza: 20, 42, 41, 29

7.

CVITKOVIĆ, DEAN (Novi, 7. 5. 1964), sin Tomislava Jurjevog i Katice (Seka) r. Cvitković (Klenovica, 20. 11. 1936), Gabrijelove.

Strojomehaničar za elektrostrojeve. Od studenoga 1988. radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* kao operater mjernih kola. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 36, 3, 21, 14, 31

8.

CVITKOVIĆ, EVELINE r. Jarkovački – v. **JARKOVAČKI - CVITKOVIĆ, EVELINE**.

9.

CVITKOVIĆ, FILIP (Klenovica, 21. 3. 1894 – 8. 2. 1941), sin Nikole Jurinog i Mare r. Butković (Klenovica, 30. 11. 1851 – 28. 3. 1935); supruga Paulina r. Miletić (Klenovica, 12. 5. 1895).

Između dva svjetska rata radio je u jugoslavenskim željeznicama, što je tada bila iznimka.

Veza: 32, 17, 22, 34, 26, 12

10.

CVITKOVIĆ, FRANJO (*Franić*) (Klenovica, 9. 9. 1909 – Novi, 13. 1. 1956), sin Bože Ilijinog i Antonije (Tonka) r. Miletić (Klenovica, 15. 5. 1880 – Novi, 12. 9. 1959); supruga Milka r. Kalanj – Matešina (Klenovica, 28. 9. 1910 – Novi, 23. 7. 1996), Grgureva.

Ribar i poštar. U Novi je došao 1934., zaposlio se u pošti kao listonoša i tu radio do 1941., a nakon rata neko vrijeme radi kao "škarter" u DIP-u Novi. Uhićen je zato jer nije bio u partizanima, završio je u zatvoru u Sušaku, gdje je od posljedica zlostavljanja preminuo.

Veza: 26, 12, 39, 2, 37, 33, 13

11.

CVITKOVIĆ, FRANJO (*Frane*) (Klenovica, 12. 12. 1926), sin Petra Frankovog i Milke r. Frković (Ledenice, 29. 9. 1904 – Klenovica, 15. 4. 1987), Grgine; supruga Alenka r. Matković (iz Šibenika).

Umirovljeni kapetan JNA. Sudionik NOB-a od 1943; borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi Primorsko-goranske divizije. Nakon rata je zastavnik JNA i ratni vojni invalid (izgubio je šaku). Živi u Šibeniku.

Veza: 33, 13, 12, 17 14, 31, 20, 42

12.

CVITKOVIĆ, FRANKO (Klenovica, 2. 2. 1868 – Klenovica, 25. 7. 1947), sin Ilije Jurjevog i Ane-Marije r. Butković (Povile, 29. 12. 1836), Petrove; supruga Marija r. Sertić (5. 9. 1875 – Klenovica, 25. 3. 1959).

Klesar. Radio je u Americi, a po povratku kući 1910., s bratom **Ivanom** (Klenovica, 30. 11. 1860 – Klenovica, 10. 5. 1926) kupuje veliku barku ribaricu, dvije barke svjećarice i mrežu "migavicu", te sa svojim sinovima **Petrom** (Klenovica, 4. 10. 1901), **Gabrijelom** (Klenovica, 21. 1. 1904) i **Zvonimirom** (Saborski, 11. 2. 1898) i Ivanovim sinovima, **Matom** (Klenovica, 10. 11. 1896) i **Marijanom** (Klenovica, 25. 3. 1899) osniva prvu Ribarsku zadrugu 1920. Tada počinje moderno ribarenje u Klenovici.

Veza: 17, 32, 26, 33, 13, 11, 14, 31, 20, 42, 6, 41, 29, 37, 10, 39, 9, 7

13.

CVITKOVIĆ, GABRIJEL (Klenovica, 21. 1. 1904 – Krmpote, veljača 1944), sin Franka Ilijinog i Marije r. Sertić (5. 9. 1875 – Klenovica, 25. 3. 1959); supruga Anka r. Tomljanović (Senjska Draga, 13. 11. 1916 – Klenovica, 23. 8. 1988).

Žrtva rata. Kao cestar popravljao je ceste u Senju. Mobiliziran je u domobrane. U veljači 1944. uhitile su ga partizanske vlasti u kući u Klenovici, odveden je u Krmpote i strijeljan dva mjeseca pred rođenje najmlađeg sina **Gabrijela** (18. 4. 1944), a ostala su mu djeca **Nikola** (1935), **Vlatka Katica** (1936), **Božidar** (1939) i **Vinko** (1942).

Veza: 12, 26, 17, 33, 14, 31, 7, 11, 20, 42, 37, 10, 39

14.

CVITKOVIĆ, GABRIJEL (*Gajo*) (Klenovica, 18. 4. 1944), sin Gabrijela i Anke r. Tomljanović (Senjska Draga, 13. 11. 1916 – Klenovica, 23. 8. 1988); supruga Božica (*Boška*) Cvitković, Milanova.

Strojobravar; zanat izučio u ŠUP-u u Senju. Radio je u DIP-u, u Šumariji Novi i zatim postaje ribarski obrtnik. Od 1993. do 1997. i od 1997. do 2001. vijećnik je u Gradskom vijeću Novog. Oca su mu ubili partizani.

Veza: 13, 33, 12, 17, 31, 11, 20, 42, 7

15.

CVITKOVIĆ, GORAN (Rijeka, 25. 5. 1960), sin Božidara (*Bože*) Matinog i Nevenke r. Pavličević (Drinak, Krmpote, 23. 6. 1932), kćeri Mate – Jukinog; supruga Loredana.

Dr. medicine, specijalist fizijatar; Medicinski fakultet završio je u Rijeci, a specijalizaciju u Zagrebu. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom, potom u *Thalasotherapiji* u Crikvenici. Šukundjed mu je **Ilija** (9. 5. 1830), Jurjev.

Veza: 17

16.

CVITKOVIĆ, IGOR – Dedin (Rijeka, 13. 9. 1965), sin Nikole (*Nikica*) Marijanovog i Đurđe r. Cvitković, kćeri Petra – Burlešinog; supruga Suzana r. Stanić (Rijeka, 5. 11. 1970), Ivanova.

Strojomehaničar za elektrostrojeve. Od 21. siječnja 1991. radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica*, u crpnoj stanici u Žrnovnici.

Veza: 5, 23, 19, 38, 27, 35, 25, 4, 8

17.

CVITKOVIĆ, ILIJA (Klenovica, 9. 5. 1830 – Klenovica, 10. 5. 1894), sin Jurja i Kate r. Miletić (Miletići, Klenovica, 6. 8. 1804 – Klenovica, 1868), Nikoline; supruga Ana-Marija r. Butković (Povile, 29. 12. 1836), Petrova.

"Capo serežana" (od *franc*. sergeant – zapovjednik) oružnika u Povilama za Vojne krajine. On i njegov sin **Lovra** (19. 9. 1858.) i "serežan" Tomica Butković darovali su 1870. crkvi u Ledenicama dva minijaturna drvena broda koja su dobili od Rojza, upravitelja *Teplog Porta*, koje je on sam napravio, a jarbole i ostalo izradio je senjski "noštromo" (od tal. nostromo – vođa palube). Imao je četiri sina: **Ivana** (31. 11. 1860 – 10. 5. 1926), **Božu** (26. 12. 1873 – 1958), **Mihovila** i **Franka**. Većina Klenovara njegovi su potomci. Stric **Matij Ilijin** (2. 6. 1822) poginuo je u Italiji 1849., kao austrijski vojnik.

Veza: 26, 12, 37, 33, 13, 10, 39, 5, 19, 23, 11, 14, 31, 20, 42,217 i dr.

18.

CVITKOVIĆ, IVAN (Klenovica, 20. 12. 1795 - Klenovica, 13. 9. 1874), sin Ivana i Katarine (Klenovica, 18. 10. 1755).

Utopio se nesretnim slučajem u Klenovici u osamdesetoj godini života. Imao je četvero djece. Braća su mu **Ilija** (24. 7. 1791), **Anton** (25. 12. 1802), **Grgur** (10. 5. 1804) i **Juraj** (26. 1. 1806).

Veza: 21, 128, 107, 3, 36, 24, 28, 30

19.

CVITKOVIĆ, IVAN (*Ivica*) – Dedin (Klenovica, 21. 4. 1924 – Novi, 28. 6. 2008), sin Marijana Ivanovog i Katarine r. Cvitković (Klenovica, 25. 11. 1900 – Klenovica, 21. 6. 1986); supruga Sabina r. Zoričić – Lovrešinka, Grujičinka (Novi, 27. 10. 1924 — Novi, 17. 6. 2000).

Krojač; zanat je izučio u Ogulinu. Radio je u Zagrebu, a 1945. - 1950. u Krojačkoj zadruzi u Novom, u odmaralištu u Crikvenici, kao trgovački poslovođa u trgovini *Dalmatinska vinarija* u Novom i najzad u trgovini boja i lakova poduzeća *Trgopromet* u Novom. Pradjed mu je **Ilija** (9. 5. 1830), Jurjev, "capo serežana", a djed **Ivan** (30. 11. 1860 – 10. 5. 1926), Ilijin, lugar u Krivom Putu.

Veza: 17, 5, 23, 25, 16, 35

20.

CVITKOVIĆ, JOSIP (*Joso*) (Klenovica, 19. 3. 1934 – Klenovica, 30. 5. 2003), sin Zvonimira (Zvonko) Frankovog i Antonije (*Tonka*) r. Miletić (Ledenice, 11. 1. 1909 — Klenovica, 24. 7. 1994), druge očeve supruge; supruga Mira r. Blažević – Šicarova (24. 10. 1939), Markova.

Kapetan ribarskog broda *Osorščica*, riječkog poduzeća *Riba* u Klenovici. On i njegova posada, zajedno s Milanom Cvitkovićem, Petrovim (*Burlešom*), kapetanom broda *Nautica*, riječke *Ribe*, i njegovom posadom, dobitnici su Plave vrpce Vjesnika za 1982. godinu, koja im je dodijeljana za uspješno spašavanje brodolomaca na moru.

Veza: 33, 13, 12, 42, 6, 41, 29, 11, 14, 31

21.

CVITKOVIĆ, JURAJ (*Brko*) (Klenovica, 11. 11. 1893 – Klenovica, 30. 7. 1951), sin Ivana Jurjevog i Ane r. Butković (Povile, 23. 4. 1871 – Klenovica, 19. 7. 1926), Stipanove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Kalanj (Klenovica, 1. 11. 1893 – Klenovica, 12. 4. 1959).

Ribar. U njegovoj kući osnovan je 1957. prvi ugostiteljski objekt u Klenovici poslije Drugog svjetskog rata i to od Ribarske zadruge *Udarnik*.

Veza: 18, 3, 36, 7

22.

CVITKOVIĆ, MARIJA (*Rica*) (Klenovica, 12. 3. 1903 – Dachau, Njemačka, 1944/45), kći Stjepana (Stipe) Nikolinog i Ane r. Kalanj (Klenovica, 8. 2. 1874 – Klenovica, u. 7. 1958), Josipove. **Nikola Jurjev** joj je djed.

Žrtva fašističkog terora; zbog suradnje s partizanima deportirana je u Njemačku u koncentracijski logor u Dachau, gdje je i ubijena. Ime joj je upisano na spomeniku palim borcima i žrtvama Drugoga svjetskog rata u Krmpotama.

Veza: 9, 32, 34

23.

CVITKOVIĆ, MARIJAN (*Braco*) – Dedin (Klenovica, 12. 8. 1927), sin Marijana Ivanovog i Katarine r. Cvitković (Klenovica, 25. 11. 1900 - Klenovica, 21. 6. 1986), Ivanove; supruga Dragica r. Borščak (Lepoglava, 12. 8. 1926 – Crikvenica, 14. 2. 2004).

Ekonomist. Sudionik NOB-a od 12 veljače 1943; borac u bataljunu *Matija Gubec* u sastavu 6. (prve) brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nijemci su ga zarobili u siječnju 1944., u napadu na Komandu vojnog područja za Hrvatsko primorje na Smolniku i otpremili u logor u Njemačku. 1945. - 1955. upravitelj je zatvora u Lepoglavi. Nakon toga je završio srednju ekonomsku školu, a 1964. Višu ekonomsku školu u Zagrebu. 1964. - 1974. direktor je Narodnog i radničkog sveučilišta u Crikvenici.

Veza: 17, 5, 19, 25, 16, 35

24.

CVITKOVIĆ, MARIJAN (Klenovica, 13. 11. 1908 - Klenovica, 27. 1. 1988), sin Roke i Ane r. Cvitković (Klenovica, 30. 11. 1889), poslije preudane; supruga Zora r. Komadina (Ledenice, 18. 6. 1909), Stipanova.

Strojar. Od 1. siječnja 1949. do 31. prosinca 1967. radio je u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 28

25.

CVITKOVIĆ, MARIN – Dedin (Novi, 10. 12. 1955), sin Dragana Marijanovog i Anke (*Nana*) r. Vukelić (Alan, 1933); supruga Daria r. Cvitković (Klenovica, 26. 7. 1959), kći Milana Petrovog.

Elektrotehničar; završio je peti stupanj elektrotehničke škole. Vlasnik je tvrtke *Mind* u Klenovici, koja se bavi prodajom ribarskog pribora i antena. Borac Domovinskog rata 1990. - 1992. Otac **Dragan** (7. 6. 1931) radio je kao kovinotokar u Rijeci.

Veza: 5, 23, 19, 16, 35

26.

CVITKOVIĆ, MIHOVIL (Klenovica, 24. 1. 1875 – Vukšinci-Dubrava, Zagreb, 4. 1. 1911), sin Ilije Jurinog i Ane-Marije r. Butković (Povile, 29. 12. 1836), Petrove.

Državni lugar u Dubravi.

Veza: 17, 32, 12, 37, 33, 13, 10, 39, 9

27.

CVITKOVIĆ, MILAN – Burlešin (Klenovica, 7. 4. 1932 – Klenovica, 29. 1. 1985), sin Petra Rokinog i Ane r. Cvitković (Klenovica, 21. 8. 1911 – Klenovica, 30. 11. 1996), Franine; supruga Katica r. Cvitković (Švica, 1937), Milanova. U župnim knjigama upisan je kao Lovro Milan.

Kapetan ribarskog broda *Nautica*, riječkog poduzeća *Riba* iz Klenovice; zajedno s Josipom Cvitkovićem, Zvonimirovim, kapetanom broda *Osorščica*, i njegovom posadom, dobitnici su momčadskog trofeja - Plave vrpce Vjesnika 1982., koja im je dodijeljena za spašavanje brodolomaca u novljanskom kanalu. Četiri je godine bio kapetan broda *Galeb*, vozio je maršala Josipa Broza Tita na njegovim putovanjima.

Veza: 38, 4, 8, 1, 16

28.

CVITKOVIĆ, MILE (Klenovica, 26. 11. 1941 – Klenovica, 1943), sin Milana Rokinog i Kate, udovice Pećanić r. Butorac (Zabukovac, Krmpote, 9. 2. 1913), Milanove.

Kao dvogodišnje se dijete utopio, vjerojatno zbog nepažnje. Brat mu je **Branko** (*Grga*) (24. 10. 1939).

Veza: 24, 30

29.

CVITKOVIĆ, NATALIJA (Rijeka, 13. 7. 1972), kći Vladimira Zvonimirovog i Nikoline (*Nine*) r. Rakar (Rijeka, 1. 11. 1949), Dragutinove.

Profesorica njemačkog jezika, književnosti i povijesti; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zadru (1999).

Veza: 42, 20, 41, 6

30.

CVITKOVIĆ, NENAD (Rijeka, 1. 10. 1965), sin Branka Milanovog i Branke r. Kalanj (Klenovica, 20. 5. 1943), Martinove; supruga Sanja r. Klarić (Vinkovci, 3. 9. 1971), Ivanova. Djedov brat je Marijan (13. 1. 1908), Rokin.

Medicinski tehničar; završio je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi na ribarskom brodu. Borac Domovinskog rata na Kapeli 1993., na području Otočca 1994., i sudionik je operacije *Oluja* 1995. godine.

Veza: 28

31.

CVITKOVIĆ, NIKOLA (*Nino*) (Klenovica, 27. 9. 1935), sin Gabrijela Frankovog i Anke r. Tomljanović (Senjska Draga, 13. 11. 1916 – Klenovica, 23. 8. 1988); supruga Marija (*Beba*) r. Jovanović.

Ugostitelj; od ožujka 1965. do 22. travnja 1968. upravitelj je restorana *Lostura* u Klenovici, tada u sastavu HTP-a *Lišanj* iz Novog, poslije poduzeća *Risnjak* iz Rijeke, do 1992. g.

Veza: 13, 33, 12, 17, 14, 1, 20, 42, 7

32.

CVITKOVIĆ, NIKOLA (Klenovica, 4. 12. 1840 – Klenovica, 25. 2. 1933), sin Jurja i Kate r. Miletić (Klenovica, 6. 8. 1804 – Klenovica, 1868), Nikoline; prva supruga Tereza r. Butković (Povile, 9. 1. 1842), Filipova, druga Mara r. Butković (Povile, 30. 11. 1851 – Klenovica, 28. 3. 1935), Nikolina.

Prvi je uzeo u zakup (1910) tuneru *Školjić* od vlasnika Mažića iz Rijeke, kojom je počeo raditi zajedno sa sinovima **Stjepanom** (Klenovica, 26. 8. 1877 – 1. 1. 1969), **Ivanom**

(*Kuka*) (2. 9. 1881 – 18. 11. 1960) i **Petrom** (*Pekela*) (14. 1. 1891), te s **Božom Cvitkovićem** (26. 12. 1873 – 19. 6. 1958), sinom Ilije Jurjevog. Godine 1918. otkupio ju je Petar Cvitković (*Pešan*), a od njega je 1929. otkupljuje Nikolin sin Stjepan sa sinom Rokom (16. 8. 1900) i na njoj rade do 1947. godine.

Veza: 17, 9, 22, 34, 26, 12

33.

CVITKOVIĆ, PETAR (Klenovica, 4. 10. 1901 – 1. 6. 1967), sin Franka Ilijinog i Marije r. Sertić (5. 9. 1875 – Klenovica, 25. 3. 1959); supruga Milka r. Frković (Ledenice, 29. 9. 1904 – Klenovica, 15. 4. 1987), Grgina.

Načelnik Općine Ledenice od 14. rujna 1936. do 1938., poslije Jakova Pađena, Blaževog (14. 4. 1933 – 29. 8. 1936), a prije Josipa Čulinovića, Vickovog (1938 – 1941).

Veza: 12, 26, 17, 13, 11, 40, 14, 31, 20, 42, 37, 10, 39

34.

CVITKOVIĆ, RUDOLF (*Rudi*) – Pekelin (Klenovica, 27. 3. 1927), sin Petra Nikolinog i Magdalene r. Kalanj (Klenovica, 29. 10. 1888. – Klenovica, 8. 3. 1933), Franine.

Ribar i ugostitelj. Radio je s ocem koji je imao u zakupu tuneru *Školjić*. Sudionik NOB-a od 1942; član SKOJ-a u Komandi mjesta Krmpote, a koncem 1942. odlazi u 6. primorsko-goransku brigadu 5. operativne zone Hrvatske, poslije 1. brigadu 13. primorsko-goranske divizije. U svibnju 1945. zastavnik je JNA. Nakon rata bio je ugostitelj, medu ostalim i direktor hotela *Bonavia* u Rijeci.

Veza: 9, 32, 22

35.

CVITKOVIĆ, SUZANA r. Stanić (Rijeka, 5. 11. 1970), kći Ivana i Milice r. Matijević – Senjke (Novi, 30. 3. 1942), Antonove; suprug Igor (Rijeka, 13. 9. 1965), sin Nikole zvanog *Nikica*.

Upravna tehničarka; završila je ekonomsku skolu, upravni smjer u Rijeci. Radila je u policijskoj ispostavi u Novom, poslije u Crikvenici.

Veza: 16, 5, 23, 19, 25, Stanić 1, 3

36.

CVITKOVIĆ, TOMISLAV – Brkin (Klenovica, 16. 6. 1933), sin Jurja Ivanovog i Marije r. Kalanj (Klenovica, 1. 11. 1893 – Klenovica, 12. 4. 1959); supruga Katica (*Seka*) r. Cvitković (Klenovica, 20. 11. 1936), Gabrijelova.

Strojar. Od 1. rujna 1963. do 1. veljače 1989. radio je u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 18, 21, 3, 7

36./1

CVITKOVIĆ, TOMISLAV (Rijeka 5.1.1983) sin Nedjeljka i Tanje r. Butković.

Završio sveučilišni specijalistički studij ekonomije u Rijeci. Od 21.5.2017. dogradonačelnik je Grada Novi Vinodolski.

37.

CVITKOVIĆ, VIKTOR (Dubrava, ? – svibanj 1945), sin Mihovila Milana, Ilijinog.

Žrtva rata. Vjerojatno je završio školu u Zagrebu, jer mu je otac bio državni lugar u Dubravi. Za Drugog svjetskog rata tajnik je ustaške vlade u Predsjedništvu NDH u Zagrebu. Nestao je pri povlačenju dužnosnika NDH pred partizanima prema Austriji.

Veza: 26, 12, 17, 33, 13, 10, 39

38.

CVITKOVIĆ, VIKTOR – Burlešin (Klenovica, 9. 8. 1946), sin Petra Rokinog i Ane r. Cvitković (Klenovica, 21. 8. 1911 - Klenovica, 30. 11. 1996), Franine; supruga Ivanka r. Cvitković, Milanova.

Profesionalni ribar i kapetan ribarskog broda *Nautica* (riječkog poduzeća *Riba*), čija je deveteročlana posada isplela mrežu plivaricu, najveću do sada poznatu na Jadranu, dužine 512 m i 135 m širine što je veličine oko sedam do osam nogometnih igrališta. Na njoj je 700 kg olova, a teška je skoro dvije i pol tone. Tom se mrežom može uloviti deset vagona plave ribe. Pradjed mu je **Petar** (13. 5. 1847 – 22. 9. 1933), Jurjev.

Veza: 27, 1, 4, 8, 16, 35, 25

39.

CVITKOVIĆ, VLADIMIR (*Crne*) (Klenovica, 8. 7. 1916 – Rijeka, 11. 12. 1993), sin Bože Ilijinog i Antonije r. Miletić (Klenovica, 15. 5. 1880 – Novi, 12. 9. 1959); supruga Draga r. Blažević (23. 11. 1919), kći Tome – Mežnjara.

Trgovac; trgovački zanat izučio je u Crikvenici. Nakon rata radi kao službenik u Zoni B u Istri, pa u *Lošinjskoj plovidbi*. Bio je vlasnik gostionice *Pod orajom* u Klenovici.

Veza: 26, 12, 17, 10, 2, 37, 33, 13

40.

CVITKOVIĆ, VLADIMIR (*Vlado*) (Andrijaševci, Vinkovci, 21. 11. 1960), Milin; supruga Marica r. Rajkovac (Vinkovci, 1961).

Strojobravar. Ima obrtničku radionicu u Bribiru, a stan u Novom, u Starom gradu. Dragovoljac Domovinskog rata, jedan od tridesetorice koji su se s područja Novog bez vojnog poziva prijavili u obranu Republike Hrvatske; borac 1990. - 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Ranjen je u ratu.

41.

CVITKOVIĆ, VLADIMIR (Rijeka, 14. 7. 1970), sin Vladimira Zvonkovog i Nikoline (*Nine*) r. Rakar (Rijeka, 1. 11. 1949), Dragutinove. Šukundjed mu je **Ilija** (9. 5. 1830), Jurjev.

Nastavnik razredne nastave; završio je Višu pedagošku akademiju u Rijeci (2000).

Veza: 42, 20, 29, 6

42.

CVITKOVIĆ, VLADIMIR (*Vlado*) (Klenovica, 19. 12. 1935), sin Zvonimira (*Zvonka*) Frankovog i Antonije (*Tonke*) r. Miletić (Klenovica, 11. 1. 1909 - Klenovica, 24. 7. 1994); supruga Nikolina (*Nina*) r. Rakar (Rijeka, 1. 11. 1949), Dragutinova; sin **Vladimir** (1970) i kćerka **Natalija** (1972).

Dr. stomatolog; diplomirao je na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu. Od lipnja 1966. radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. A. Šerman* u Novom. Bio je odbornik u Skupštini općine Crikvenica 1970. - 1974.

Veza: 33, 13, 12, 20, 41, 29, 6, 11, 14, 31

43.

CVITKOVIĆ, ZDENKO (Klenovica, 25.4.1923), sin Zvonimira i Rože r. Cvitković

Ribar; kao najstariji vijećnik vodio je 1. (konstituirajuću) sjednicu Gradskog vijeća Grada Novog Vinodolskog 1993. g., kad je Hrvatski sabor odlukom od 28. 12. 1992. vratio Novom općinu, i status grada.

CZVELII, MATEJ

Svećenik. Od lipnja 1798. do listopada 1809. radi kao ”kurat” (podžupnik) u crkvi sv. Jakova u Krmpotama, a kao župnik od 1809. do studenog 1833., poslije Antona Corvina, a prije Pavla Pohmajevića.

ČAČIĆ, IVKA (Petrinja, 8. 5. 1895).

Učiteljica; 1931 - 33. radila je u Domaćinskoj školi u Novom.

1.

ČALJKUŠIĆ, TATJANA (Split, 29. 7. 1975), kći Ante i Vinke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 12. 5. 1942), Ivanove.

Diplomirana inženjerka arhitekture; završila je Građevinsko-arhitektonski fakultet u Zagrebu.

Veza: 2

2.

ČALJKUŠIĆ, VINKA r. Sokolić – **Kozarica** (Novi, 12. 5. 1942), kći Ivana i Marije (*Mice*) r. Kovač (Grižane, 29. 1. 1920 – Novi, 7. 3. 1944), Mihovilove, prve očeve supruge; suprug Anton (4. 8. 1945); kćeri **Tea** (1968), udana Mance i **Tatjana** (1975).

Profesorica matematike i fizike; završila je Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu. Od 1967. radila je u ŠUP-u u Splitu.

Veza: 1, Sokolić 109, Kovač 2, Mance

ČARGONJA, MILJENKO (Grobnik, 11. 2. 1952), sin Antona i Dragice r. Ujlaki (iz Draganića); supruga Đurđica r. Polić (Novi, 16. 4. 1952), kći Marijana i Anke r. Krišković.

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski industrijski smjer u Rijeci. Radio u INA-i Urinj Rijeka. Borac Domovinskog rata, desetnik Hrvatske vojske u operaciji *Oluja* 1995.

ČEHOVIĆ

Staro novljansko prezime; pominje se u Novom za bana Nikole IV. Frankapana (1393 – 26. 6. 1432), koji potvrđuje u Novom 10. 2. 1476. braći Lovrencu i Bartolu Čehoviću sela Puljevšćane i Malu Prisiku, koja su dobili od njegovog oca Nikole (Mikule) (Bogović 1988:259). Godine 1472. pominje se i Fabijan Čehović (Bogović 1988:262).

ČEHOVIĆ, MIKULA (Nikola) (vjerojatno otac prije spomenutih Lovrenca i Bartola).

Spominje se kao prvi poznati grobnički kapetan, koji je 1437. bio svjedok u sporu između Bakrana i Hreljana (Lukežić 1994:34).

ČERIĆ, PETAR

Gostioničar; imao je gostionicu (oko 1920 - 30.) u Ulici Andrije Šermana 7, koja je poslije u vlasništvu Milutina Piškulića – Bracine (18. 8. 1861).

ČERNEKA, JOSIP (Buzet, 2. 2. 1920 – Novi, 10. 11. 1989), Antonov; supruga Rajka r. Ježić (Novi, 13. 9. 1920 – Novi, 18. 2. 1999), kći Tome i Matejke r. Petrinović.

Vozač u pogonu *Transport* Šumarije Novi 1962. – 67., zatim u *Autotransu* iz Rijeke.

ČETARI, MIRKO (CSATARI IMBRO) (Ilova, Kutina, 9. 6. 1881 – Novi, 17. 11. 1932), Mirkov.

Državni nadzornik putova u Novom.

ČIKOVIĆ

Novljansko prezime koje se pominjalo u 17. stoljeću.

ČIKOTA, KATARINA r. Peričić – **Kranjčika** - v. 51. **Peričić, Katarina**, udana Čikota.

ČIKULIĆ

Prezime se spominje u Novom još u 15. st. – kao Cicalic.

1.

ČIKULIĆ, ANTON (28. 10. 1726 – 14. 12. 1793), sin Antona i Francike r. Maričić (Novi, 28. 8. 1696.).

Narodni sudac. Potpisnik je dvaju ugovora potpisanih u Bakru 22. 2. 1763. izmedu kraljevskog namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni doprinosa od proizvedenog vina (potoke), sulja (davanja u grlima stoke) i tlake u novčanu obvezu. Kao sudac spominje se u dokumentu (u posjedu Anđelka Maričića – Jurića) o kupoprodaji zemljišta u Nimčevu Selu od 30. 12. 1784. Kći mu je **Lucija** (Novi, 18. 9. 1755) udana za Matiju Mrzljaka (Novi, 27. 11. 1750).

Veza: 2

2.

ČIKULIĆ (**CHIKULICH**)**, FRANKO** (Novi, 17. 9. 1742 – Novi, 20. 6. 1831), Antonov.

Svećenik; plovan (župnik) u Crikvenici.

Veza: 1

ČIMIĆ

Prezime se javlja dolaskom u Novi s Nedžada i Šahzije Čimić.

ČIMIĆ, NEDŽAD (Doboj, 12. 12. 1931 – Novi, 6. 5. 1987), Naimov.

Tehničar drvne struke, parketar. Radio je u DIP-u Novi (15. 8. 1965 - 31. 8. 1967), nakon toga je otvorio parketarsku radnju, a potom je držao gostionicu *Vodenica* na Solinama.

ČIZMEK

Sudac u Komandi primorsko-goranskog područja u partizanima, do kapitulacije Italije, potom je sudac na javnom sudskom procesu u Domaćinskoj školi, današnjoj osnovnoj školi. Asistiralo mu je nekoliko Novljana porotnika, a sudilo se je nekolicini Novljana, većinom pristalica i dužnosnika HSS-a. Na smrt strijeljanjem osuđeni su **Ivan Stattin** (1894 – 1943), industrijalac i trgovac drvom, **Anton Mudrovčić – Pilčić** (13. 7. 1899 – 1943), Ivanov, građevinski poduzetnik, gradonačelnik Novog do ožujka 1941. (HSS), **Juraj Kraljić** (12. 12. 1892 – 1943), Andrijev, trgovac, i **Josip Bukovac** (7. 2. 1892 – 1943) Josipov, urar - zbog suradnje s neprijateljem. Takvu je osudu tražila u publici prisutna novljanska skojevska omladina, koju su na to poticale pojedine novljanske viđene osobe, članovi SKH i dužnosnici NOB-a.

ČOP, VJEKOSLAV (iz Ozlja).

Učitelj u osnovnoj školi u Novom 1889 - 96. Bio je odbornik Narodne čitaonice u Novom 1891 - 96.

ČORDAŠ, STELA r. Latinović (Novi, 6. 7. 1961), kći Milana i Marije r. Hreljac – Pekovice (Novi, 23. 2. 1940), Milanove.

Diplomirana ekonomistica; Ekonomski fakultet završila je u Zagrebu, gdje radi u poduzeću *Diba šarm*.

Veza: Hreljac

ČORIĆ

Staro novljansko prezime, nakon 1935. od te grane nema više novorođenih Čorića. Nekoliko Čorića su bili veleposjednici u Novom.

1.

ČORIĆ, ANTON (Novi, 31. 5. 1833 – Novi, 29. 1. 1896), sin Andrije i Marije r. Radetić (Novi, 13. 11. 1794), Josipove; supruga Katarina r. Sokolić (Novi, 6. 11. 1830 – Novi, 1. 8. 1914).

Općinski podvornik u Novom.

Veza: 11, 10, 13, 16, 8, 9

2.

ČORIĆ, ANTON (Novi, 19. 1. 1709 – Novi, 8. 7. 1800), sin Mikule (Novi, 12. 9. 1675), Franinog i Margarete r. Žvanović – Šišinke (Novi, ? – Novi, 3. 4. 1716), Lukine; maćeha mu je Katarina r. Makabrunić (Novi, 24. 2. 1688 – Novi, 27. 11. 1762), Jurjeva.

Svećenik. Bio je kanonik modruške biskupije u Novom i *kanclir novogracki*.

Veza: 5

3.

ČORIĆ, ANTON (Novi, 13. 6. 1897 – Novi, 1. 12. 1917), sin Petra Matinog i Johane Ivke r. Kombol (Bribir, 25. 8. 1875 – Novi, 19. 12. 1943).

Bogoslov; studirao je na Bogosloviji u Senju za svećenika, a umro je mlad od tuberkuloze.

Veza: 13, 16, 11, 14, 15, 17

4.

ČORIĆ de Monte Creto, **ANTON** (Mahično, 1795 – Beč, 15. 7. 1864).

Prezime se pisalo i Chorich i Csorich. (Hirc. 1891) piše da je jedan Čorić iz Novog bio austrijski general, prije toga ministar rata Austrije. Radi se o njemu, Antonu Čoriću, od 1809. kadetu u otočkoj pukovniji, i sudioniku u borbi protiv Francuza, 1813 - 15., zatim 1836. majoru, pa pukovniku i zapovjedniku 42. pješačke pukovnije, a 1848. podmaršalu austrijske vojske, kad je spašavao austrijski dvor tijekom Listopadske revolucije. Sudjelovao je u gušenju mađarske revolucije, bio je ministar rata 1850 - 53., poslije zapovjednik Prve armije u Beču.

5.

ČORIĆ, IVAN

“Kanclir novogracki”; spominje se u dokumentu izdanom u novljanskoj općini 9. 2. 1717. u sporu oko imanja, između Antona Sokolića i Andrije Lindarića. Dokument je u posjedu Jasne (*Seke*) Zoričić r. Šefer (Novi, 1. 9. 1938), Ljuboslavove.

Veza: 2

6.

ČORIĆ, IVAN (Novi 10.9.1762), sin Mikule (r. oko 1740) Ivanovog i Ane (Novi 13.4.1741) , supruga Margarita r. Bugarin (23.11.1753), Matijeva

Poručnik u austrijskoj vojsci, otac mu je bio kapetan.

7.

ČORIĆ, JOSIP (Novi, 16. 3. 1802), sin Jurja Andrijevog i Katarine r. Piškulić (Novi, 24. 11. 1771), Ivanove; supruga Lucija r. Krišković (26. 6. 1820 – 13. 10. 1898).

Službenik u privatnoj službi u tadašnjoj Vojnoj krajini, koja je ukinuta 1871. godine.

8.

ČORIĆ, KATARINA (Novi, 21. 11. 1830 – Novi, 11. 7. 1898), kći Ivana Nikolinog i Ane r. Piškulić – Martine (Novi, 10. 12. 1801 – 1866), Frankove.

Umobolna. Imala je nezakonitog sina **Šimuna** (Novi, 7. 10. 1872) koji se odselio u Ameriku i brata **Josipa** (Novi, 15. 3. 1846).

Veza: 1, 11, 9, 10

9.

ČORIĆ, LOVRA (Novi, 15. 8. 1825 – Rijeka, ?), sin Lovre i Ane r. Baran (Novi, 25. 7. 1793), Mikuline; supruga Jelena r. Buneta (Ledenice, 15. 10. 1823), Andrina.

Službenik u Rijeci, kamo se preselio s obitelji.

Veza: 1, 11, 8

10.

ČORIĆ, MARIJA r. Srića (Novi, 6. 8. 1843 – Novi, 3. 11. 1914), kći Ivana Josipovog; suprug Matij (Novi, 19. 9. 1842 – Budimpešta, 13. 4. 1882), Ivanov.

Kućanica i težakinja. Stradala je od uboda bajunetom u pluća i umrla od posljedica ranjavanja.

Veza: 8

11.

ČORIĆ, MATIJ (Novi, 15. 9. 1820 – Novi, 19. 7. 1904), sin Andrije i Marije r. Radetić (Novi, 13. 11. 1794), kćeri Josipa Ivanovog, starijeg; prva supruga Mandalena (Manda) r. Dorčić (Novi, 28. 1. 1827 – Novi, 1. 1. 1900), Matijeva.

Trgovački obrtnik, potom općinski sudac u Novom. Nakon pada Bachova apsolutizma 1864. postaje član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice u Novom, a bio je i inkasator novljanskoga modruškog kaptola (1864).

Veza: 1, 10, 13, 16, 3, 14, 15, 17, 8

12.

ČORIĆ, NADA r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 17. 10. 1955), kći Pave – Batalije i Marije r. Maričić – Dukine (Valač, 31. 7. 1927), kćeri Ivana – Livakovića; prvi suprug Dušan Dupor (Karin, 9. 2. 1950 – Novi, 2. 5. 1987), Jovin, drugi Čorić.

Trgovkinja. Imala je trgovinu prehrambenih proizvoda *Šćedine* u Ul. Antona Mažuranića 3 u Novom, do 2002., poslije odlazi u Njemačku.

13.

ČORIĆ, PETAR (Novi, 22. 4. 1863 – Novi, 20. 9. 1935), sin Matija Andrijevog i Mandalene (Mande) r. Dorčić (Novi, 28. 1. 1827 – Novi, 1. 1. 1900).

Trgovac u Novom; oko 1911. i načelnik Općine Novi, te član Narodne čitaonice.

Veza: 11, 1, 16, 3, 14, 15, 17

14.

ČORIĆ, VENCEL (Novi, 28. 9. 1900), sin Petra Matijevog i Johane Ivke r. Kombol (Bribir, 25. 8. 1875 – Novi, 19. 12. 1943).

Diplomirani inženjer agronomije; Poljoprivredni fakultet završio je u Zagrebu. Radio je kao direktor Poljoprivredne škole za južne kulture u Kaštelima. Nogometaš NGŠK-a u Novom od 10. 8. 1923., a nogomet je igrao i prije osnivanja kluba.

Veza: 13, 16, 11, 3, 15, 17

15.

ČORIĆ, VLADIMIR (Novi, 21. 12. 1896 – Novi, 16. 10. 1919), sin Petra Matijevog i Johane Ivke r. Kombol (Bribir, 25. 8. 1875 – Novi, 19. 2. 1943).

Ljekarnik, farmaceutski asistent. Umro je mlad od tuberkuloze i trbušnog tifusa koji je u Novom harao tijekom i nakon I. svj. rata.

Veza: 13, 16, 11, 3, 14, 17

16.

ČORIĆ, VLADISLAV (Novi, 5. 2. 1871 – Graz, 25. 3. 1895), sin Matija Andrijevog i Mandalene r. Dorčić (Novi, 28. 1. 1827 – Novi, 1. 1. 1900), Matijeve, prve očeve supruge.

Student na fakultetu u Grazu, umro je tijekom studija.

Veza: 11, 1, 13, 3, 14, 15, 17

17.

ČORIĆ, ZDENKA, udana Cvitovac (Novi, 12. 5. 1904), kći Petra Matijevog i Johane Ivke r. Kombol (Bribir, 25. 8. 1875 – Novi, 19. 12. 1943).

Učiteljica u osnovnoj školi u Bribiru, a 1943 - 44. u Građanskoj školi u Novom.

Veza: 13, 16, 11, 3, 14, 15

ČULINOVIĆ

Ledeničko prezime.

1.

ČULINOVIĆ, BOŽIDAR (**Bobo**) (Senj, 19. 12. 1967), sin Josipa i Božice r. Miletić (Rijeka, 12. 10. 1948), Pavine; supruga Tatjana r. Krpan (Rijeka, 19. 8. 1969), Milanova.

Trgovac; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio je u tvornici *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2

2.

ČULINOVIĆ, JOSIP (Senj, 20. 10. 1943), sin Frane Filipovog i Ivke r. Šparožić (Kraljevica, 1907), Ivanove; supruga Božica (Kata) r. Miletić (Rijeka, 12. 10. 1948), Pavina.

Ugostiteljski djelatnik; završio je Višu ugostiteljsku školu u Opatiji. Sedamnaest je godina radio u restauraciji *Lostura* u Klenovici, a šesnaest godina u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao upravitelj HTN *Povile* i kampa u Povilama. Predsjednik Gradskog vijeća Grada Novog od lipnja 2001. do lipnja 2005. godine.

Veza: 1

3.

ČULINOVIĆ, JOSIP – Begov (Ledenice, 8. 2. 1892 – Ledenice, 29. 6. 1941), sin Vicka i Mande r. Frković (Ledenice, 22. 5. 1856 – Ledenice, 6. 7. 1938); supruga Antonija r. Frković (Ledenice, 26. 11. 1893 – Ledenice, 30. 6. 1973).

Načelnik Općine Ledenice 1938 - 41., poslije Petra Cvitkovića (1936 – 38), a prije Martina Butkovića (1941 - 43). Bio je član KPJ, od 1920.

ČULJAT, ANA r. Maričić **– Hrgešinka** – v: 3. **Maričić, Ana**, udana Čuljat.

1.

ĆEPULIĆ, DRAGUTIN (Bakar, 1862 – Zagreb, ?), Egidijev; supruga Ana (Bakar, 1867). U Novom je dobio četiri sina.

Diplomirani pravnik i sudac. Kraljevski kotarski sudbeni pristav, sudac na sudu u Novom 1890 - 31. 12. 1897., kad se "*od 1. siječnja 1898. Kotarska oblast i sjedište kr. kotarskog suda prenaša iz Novog u Crkvenicu*" – naredbu od 12. 12. 1897. potpisao je Dragutin grof Khuen-Hedervary, ban. Poslije je potpredsjednik Kraljevskog banskog stola u Zagrebu.

Veza: 2, 3, 4, 5

2.

ĆEPULIĆ, DRAGUTIN (Drago) (Novi, 3. 1. 1893 – Zagreb, 1. 3. 1976), Dragutinov.

Prof. dr. sc., gimnazijski profesor u Zagrebu, esejist, pisac filozofskih rasprava i djela. Studirao je romanistiku u Beču i Parizu. Raspravljao je o hrvatskoj narodnoj pjesmi, književnom stvaranju, o mediteranskim crtama hrvatskog duha i dr. Objavio je mnoge studije, rasprave i prikaze o Pascalu, Voltaireu, Claudelu, o pjesništvu Tome Akvinskog, Leibnitzovoj filozofiji, Racineovim dramama i etici sreće D. Diderota.

Veza: 1, 3, 4, 5

3.

ĆEPULIĆ, IVAN (Novi, 2. 1. 1896 – Zagreb, 8. 1. 1962), Dragutinov.

Doktor prava. Radio je kao odvjetnik u Zagrebu, gdje je završio Pravni fakultet. Od 1945. je referent pravnog odjela Federalne Države Hrvatske. Napisao je djelo *Sistem općeg privatnog prava*.

Veza: 1, 2, 4, 5

4.

ĆEPULIĆ, PAVO (Novi, 1. 6. 1897 – Zagreb, 18. 4. 1917), Dragutinov.

Doktor medicine, liječnik internist. Studirao je u Innsbrucku i Pragu. Bio je gradski liječnik u Zagrebu, od 1941. predstojnik bolničkog odjela u Ministarstvu zdravstva, rukovoditelj odjela za duševne bolesnike u Vrapču, potpredsjednik Liječničke komore u Zagrebu i član Međunarodnog društva za neurovegetativnu medicinu.

Veza: 1, 2, 3, 5

5.

ĆEPULIĆ, VLADIMIR (Novi, 23. 3. 1891 – Zagreb, 23. 3. 1964), Dragutinov.

Prof. dr. medicine, liječnik ftizeolog; medicinu je studirao u Innsbrucku, Berlinu i Beču, a poststudije u Europi i USA. Godine 1921. osniva u Zakladnoj bolnici u Zagrebu odjel za TBC i prvi antituberkulozni dispanzer, čiji je predstojnik. Od 1942. redovni je profesor ftizeologije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Bio je savjetnik Internacionalne unije u borbi protiv TBC-a u Parizu od 1922, od 1945. ravnatelj bolnice za TBC u Zagrebu.

Veza: 1, 2, 3, 4

ĆUK, BLAŽ

Upravitelj hotela *Lišanj* u Novom koncem 1951. do početka 1952., poslije Mate Grbca, a prije Mije Ćunka.

ĆUNKO, MIJO

Upravitelj hotela *Lišanj* u Novom, početkom 1952. do 1. 7. 1952., prije Josipa Maričića – Livakovića.

Dabac D Durman

1.

DABAC, VLADIMIR (Osijek, 1911 – Zagreb, ?), Šandorov; supruga Vladimira r. Ježić (Novi, 28. 1. 1914 – Zagreb, 22. 5. 1986), Vickova.

Učitelj. Došao je iz Siska i ovdje se oženio. Radio je 1950 - 54. u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 2

2.

DABAC, VLADIMIRA r. Ježić (Novi, 28. 1. 1914 – Zagreb, 22. 5. 1986), kći Vicka i Anke r. Piškulić – Ulkinice (Novi, 25. 7. 1874 – Novi, 28. 12. 1948), Frankove.

Učiteljica 1950 - 54. u osnovnoj školi u Novom. Bila je blagajnica u Narodnoj čitaonici.

Veza: 1, Ježić 87, Žvanović 11

DAMIANI, PASQUALE (Numani, Ancona, 1870), sin Antonija i Franceske r. Santinelli; prva supruga Tereza r. Potočnjak – Smrtika (Novi, 1883), Šimunova, druga Božica r. Piškulić – Pavulinka (Novi, 25. 12. 1872), Pavlova.

Zidar. Došao je u Novi krajem 19. stoljeća, ovdje je radio i dvaput se ženio. Poslije je otišao u Sušak.

DANGUBIĆ, ARIANA r. Jovanović – **Devina** (Rijeka, 25. 2. 1972), kći Ivana Nikolinog i Jasne r. Mataija (Ledenice, 28. 4. 1950), kćeri Marijana – Puža; suprug Boban zvani Bobo (Rijeka, 9. 9. 1971).

Dr. stomatolog; diplomirala je na Stomatološkom fakultetu u Rijeci. Suprug joj je doktor medicine i radi na platformi INA-e.

Veza: Jovanović 151, 163, 77, 123, 124, 37, 1

1.

DANIČIĆ, BOŽIDAR (*Baja*) (Rijeka, 18. 2. 1971), Milanov.

Strojarski tehničar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u *Dini* na Krku. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995. Prezime potječe iz okolice Banje Luke, odakle je njegov otac došao u Novi.

Veza: 2

2.

DANIČIĆ, DRAŽENKO (Rijeka, 12. 3. 1969), Milanov.

Strojarski tehničar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u DIP-u Novi. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1

DAPČIĆ, IVAN (Omišalj, 1881 – 1938).

Svećenik; studij bogoslovije završio je u senjskom sjemeništu 1901 – 1905. Godine 1912. župnik je u Ledenicama, do dolaska Stipe pl. Vučetića.

1.

DEBELIĆ, KRSTO (Banjol, Rab, 28. 7. 1926 – Novi, 7. 3. 1984), Franjin; supruga Rajka r. Balen.

Milicionar u Novom. Sudionik NOB-a.

Veza: 2

2.

DEBELIĆ, ZDENKO (Rijeka, 8. 1. 1955), sin Krsta i Rajke r. Balen; supruga Žarka r. Tomić (13. 3. 1961), kći Ivana – Gobca.

Trgovac; završio je zanat u Rijeci. Radio je u *Jadrankomercu* u Novom, od 1995. je vlasnik trgovine *Korzo* u Novom, Korzo hrvatskih branitelja 8.

Veza: 1

DE BONO, EMILIO (Cassano D Ada, 19. 3. 1866 – Verona, 11. 1. 1944).

Maršal talijanske okupacijske vojske u Hrvatskoj i fašistički kvadrumvir. U kolovozu 1942. posjetio je Novi i tad mu je na nogometnom igralištu (na *Lužnjaku*) upriličena vojna parada talijanske vojske. Strijeljali su ga fašisti.

DE BONO, MARINO

Šumarski stručnjak. Radio je u Šumariji Novi i pošumljavao je novljanski park u Lukavicama, poslije1904. godine.

1.

DEDIĆ, JASMIN (Sušak, Rijeka, 7. 6. 1978), sin Mesrura Nurijinog i Milene r. Budić (Novi, 21. 1. 1958), Zoranove. S Majom Ajdarević (Osijek, 15. 11. 1986) ima kćerku **Niku Dedić** (Rijeka, 10. 1. 2020).

Stručni prvostupnik ekonomije, studij završio na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. VKV konobar, završio Ugostiteljsku školu *dr. Antun Barac* u Crikvenici i prometni tehničar, sa završenom Prometnom školom u Rijeci. Instruktor ronjenja s završenom *Olimpijskom akademijom* u Rijeci. Radi kao trgovački predstavnik u *Tia-partner*.

Veza: 2

2.

DEDIĆ, MESRUR (Čavkići, Bihać, 17. 9. 1955), sin Nurija i Naje; supruga Milena r. Budić (Novi, 21. 2. 1958), Zoranova; sin **Jasmin** (Sušak, Rijeka 7. 6. 1978) i kćerka **Jasmina** (Sušak, Rijeka, 7. 1. 1985).

Vozač, završio saobraćajnu školu u Bihaću. Radi u *Arriva* Autotrans d.d. Rijeka kao vozač autobusa. Borac Domovinskog rata od 10. 1 1994 – 27. 8. 1995. Odlikovan medaljom *Oluja.* Supruga Milena završila je ŠUP u Novom, smjer tapetar, a radila ja u Tapetariji Vinodol, u sastavu DI Vinodol d.d. Novi Vinodolski. Kćerka Jasmina, mag. oec., po završenoj ekonomskoj školi u SŠC *dr. Antun Barac* u Crikvenici, studij završila na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Radi u *Arriva* Autotrans d.d. Rijeka.

Veza: 1

1.

DEKOVIĆ, DORIJAN (Rijeka, 7. 3. 1962), sin Duška i Mire r. Škrabel (Novi, 18. 8. 1932), Stipanove.

Geometar; završio je srednju tehničku građevinsku školu, geodetski smjer. Radi privatno.

Veza: 2, 3

2.

DEKOVIĆ, DUŠKO (Rijeka, 24. 5. 1931), Vinkov; supruga Mira r. Škrabel (Novi, 18. 8. 1932), kći Stjepana i Marije r. Maričić (Novi, 4. 9. 1905 – Novi, 11. 5. 1992), Miroslavove; sinovi **Dorijan** (Rijeka, 1962) i **Zoran** (Rijeka, 1965).

Građevinski djelatnik; završio je građevinsku tehničku školu u Rijeci 1949. i Višu tehničku građevinsku školu 1973. Sudjelovao je u izgradnji Jadranske magistrale od Rijeke do Podgorice, a od 1968. radio je u nadzornoj službi za ceste u Hrvatskom primorju, Istri i Lici. Objavio je knjigu *Graditeljstvo Novog Vinodolskog* (1997), i dr. Prezime Deković donio je u Novi njegov otac, poslije 1945. službenik u općini Novi, potiče iz Rogoznice kod Šibenika.

Veza: 1, 3

3.

DEKOVIĆ, ZORAN (Rijeka, 8. 1. 1965), sin Duška i Mire r. Škrabel (Novi, 18. 8. 1932), Stjepanove.

Diplomirani inženjer pomorskog prometa; završio je Pomorski fakultet u Rijeci. Radi privatno.

Veza: 2, 1

DEMARTINI (de Martini)

Talijansko prezime koje dolazi preko Selca i Rijeke kamo su za vrijeme Garibaldija iz Italije pobjegla braća **Martin** (stariji) i **Antonio** (mlađi).

1.

DEMARTINI, FILIP (Bakar, 16. 5. 1816 – Selce, 10. 1. 1887), Antonijev; supruga Anica (Nanica) r. Schubert (Čabar, 28. 6. 1842 – Novi, 6. 11. 1911), rodom iz Bavarske.

Pomorski kapetan na jedrenjacima; završio je nautičku školu u Bakru (1851 – 54). Oplovio je cijelo Sredozemlje. Za nevremena brodski mu je konop otkinuo desnu šaku, nastavio je raditi kao upravitelj luke u Teplom Portu. On i supruga su djed i baka **Filipa Ježića** (Novi, 15. 11. 1901), Bonifacijevog, nadcestara.

Veza: 2, 3

2.

DEMARTINI, IVAN (Selce, 18. 6. 1881 – Novi, 16. 2. 1944), sin Filipa i Anice r. Schubert (Čabar, 28. 6. 1842 – Novi, 6. 11. 1911); supruga Viktorija r. Maričić – Livakovica (Novi, 24. 12. 1885), Petrova.

Postolar. Radio je u Novom na Krasi, zatim je otišao na rad u Afriku. I brat mu **Martin** (2. 9. 1865) bio je postolar, a drugi brat **Gašpar** (2. 1. 1861) učitelj u Krašiću.

Veza: 1, 3

3.

DEMARTINI, MIHOVIL (Selce, 27. 2. 1875 – Afrika, ?), sin Filipa i Anice r. Schubert (Čabar, 28. 6. 1842 – Novi, 6. 11. 1911); supruga Marija (1884 – Novi, 16. 11. 1922).

Kovač u Novom. Poslije odlazi na rad u Afriku.

Veza: 1, 2

DEMIROVIĆ

Prezime se javlja u Novom dolaskom Alije (*Ale*) Demirovića u Novi.

1.

DEMIROVIĆ, ALEN (Rijeka, 16. 7. 1966 – Novi, 31. 1. 1988), sin Alije (*Ale*) i Nade r. Mrzljak – Bartolčevice (Brezje, 13. 2. 1946), Vladimirove.

Elektrotehničar jake struje; završio je elektrotehničku školu u Rijeci. Radio je kao kotlovničar u HTN-u *Zagori*. Poginuo je u prometnoj nesreći u Novom.

Veza: 2, 3, Rubčić 13

2.

DEMIROVIĆ, ALIJA (*Ale*) (Bosanski Petrovac, 12. 4. 1938), Mehin; supruga Nada r. Mrzljak – Bartolčevica (Brezje, 13. 2. 1946), Vladimirova; sin **Alen** (Novi, 1966 – Novi, 1988) i kćerka **Irena** (Rijeka, 1970), udana Rubčić.

Ugostiteljski ekonomist; završio je ugostiteljsku školu u Mostaru, a Višu ekonomsku školu, ugostiteljski smjer u Opatiji. Od 1. 7. 1964. radi u HTP-u *Lišanj* u Novom. Bio je upravitelj Turističkog naselja i kampa *Povile*, zatim hotela *Lišanj*, do 30. 4. 1998.

Veza: 1, 3, Rubčić 13

3.

DEMIROVIĆ, NADA r. Mrzljak – **Bartolčevica** (Brezje, 13. 2. 1946), kći Vladimira i Marije (*Mice*) r. Cestar (Brezje, 15. 8. 1923); suprug Alija (*Ale*) (Bosanski Petrovac, 12. 4. 1938), Mehin; sin **Alen** (Novi, 1966 – Novi, 1988) i kćerka **Irena** (Rijeka, 1970), udana Rubčić.

Administrativna tehničarka; završila je birotehničku školu u Zagrebu. Radila je u DIP-u Novi kao obračunska blagajnica i skladištarka, od 1981. u Općinskom sudu u Crikvenici, za Domovinskog rata 1991 - 94. najprije je pripadnica 150. domobranske brigade iz Crikvenice, potom radi u MUP-u RH, odjel u Crikvenici, u činu stožernog narednika sa zaduženjem da vodi brigu o žrtvama Domovinskog rata na području Raba, Senja, Crikvenice i Opatije, te je u vezi s tim odlazila i na front kod Gospića. Bila je odbornica u Skupštini općine Crikvenica 1974 - 82., a 1977 - 87. tajnica KUD-a *Ilija Dorčić*.

Veza: 1, 2, Rubčić 13, Mrzljak 82, Krišković 106, Peričić 32/1, Lekić

.

DE PERIS, IVAN FRANCISKO HIJACINT

Kapetan vinodolski iz istarske plemićke obitelji. Supruga mu je kći Matije Mažuranića – Jankovića (1. 11. 1680), Jurišinog, novljanskog kneza (suca, godišnje biranog od puka).

Veza: Mažuranić 79

1.

DEPRATO, **DARINKA** r. Rijslang (Kastav, 5. 7. 1898); suprug Dragutin (21. 5. 1893); sinovi **Dušan** (Kastav, 13. 6. 1924) i **Stojan** (10. 4. 1927).

Učiteljica u Državnoj građanskoj školi u Novom 1932 – 40., premještena poslije u Gospić.

Veza: 2

2.

DEPRATO, **DRAGUTIN** (Marčan, Istra, 21. 5. 1893); supruga Darinka r. Rijslang (Kastav, 5. 7. 1898); sinovi **Dušan** (Kastav, 13. 6. 1924) i **Stojan** (10. 4. 1927).

Direktor Državne građanske škole u Novom 1932 - 40. Premješten je u Gospić. Prezime mu je talijanskog podrijetla (od *tal.* de Prato – od livade).

Veza: 1

DERANJA

Deranje dolaze iz Zagona u Novi u 18. st. Došli su prvo 1627. u Lič, s mletačkog teritorija, iz Ražanca i Posedarja, gdje je upravitelj imanja grofova Zrinskih Julije Čikulin već 1605. odobrio prvo doseljenje Vlaha s osmanskog teritorija. Iz Liča naseljavaju se na području ispod Gornje Smokvice, a Nikola Frankapan ih je 1933. g. privolio da nasele opustjelo područje Zagona, koje su novljanski stanovnici napustili za osmanskih prodora u Primorje. Te obitelji naseljavaju Zagonjsko polje (selo Zagon), a u kraškim poljima zapadno od Batera Tomići, Rubčići i dr. osnivaju sela Krasnica, Kal, Trbotinj, Plužnice i Valač. Neke od novljanskih obitelji Deranja imaju nadimak **Belоćo**, **Mutac**, **Osipićev**, **Petoroš** i **Ružini**.

1.

DERANJA, ADELHAJDA (*Ada*), r. Šebalja (Novi, 4. 1. 1932 – Zagreb, 21. 4. 2001), kći Ivana Šebalje – Paladina, Franovog i Marije r. Šuta (Novi, 12. 10. 1911 – 18. 3. 1976), Frankove; suprug Vladimir (Novi, 10. 4. 1926 – Zagreb, 26. 8. 2005), Rudolfov, rastavljena; sinovi **Marin** (Zagreb, 13. 7. 1954) i **Smiljko** (Zagreb, 8. 5. 1956).

Farmaceutska tehničarka; završila je srednju farmaceutsku školu u Zagrebu 1950., poslije završila Višu farmaceutsku školu. Radila je u ljekarni u Novom 1950 - 53. potom u Domu zdravlja *Medveščak* u Zagrebu.

Veza: 70, 45, 64, Šebalja 11, 10, 2, 20

2.

DERANJA, ANDRIJA (Rijeka, 19. 8. 1977), sin Ivana i Marije r. Spoja (Bribir, 29. 1. 1949), Ivanove.

Diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Rijeci, radi u *Elektroprimorju*.

Veza: 20, 41, 14, 30, 17, 26, 40, 39, 18, 57

3.

DERANJA, ANTA r. Deranja (Tribotinj, Gornji Zagon, 11. 1. 1885 – Stenjevec, ?), kći Josipa Petrovog i Ivanice (Gornji Zagon, 21. 12. 1857 – Donji Zagon, 2. 1. 1926); suprug Hermenigildo – Šljokov (Tribotinj, Gornji Zagon, 8. 4. 1867), sin Grge i Kate r. Deranja (16. 11. 1834 – 11. 12. 1913).

Zbog duševne bolesti otpremljena je u Zavod za umobolne u Stenjevcu, gdje je i umrla.

Veza: 34

4.

DERANJA, ANTON (*Peteroš*) (Novi, 10. 3. 1889 – Novi, 1. 11. 1971), sin Josipa Matijevog i Marije r. Potočnjak (Novi, 21. 10. 1853 – Bjelovar, 30. 3. 1922); supruga Francika r. Hreljac (Novi, 19. 10. 1892 – Novi, 29. 6. 1988), Josipova; sinovi **Josip** (Novi, 1912), **Tihomir** (Novi, 1914) i **Velimir (*Veljko*)** (Novi, 1923), te kćerka **Ksenija** (Novi, 1930), udana Zoričić.

Klesar i zidar. Radio je u Africi i u Budimpešti na gradnji mađarskog parlamenta, zatim se vraća u Afriku, a prije I. svj. rata odlazi u SAD, kamo su mu otišli i sinovi. Njegova *Vila Ksenija* u Novom izgrađena je za njegovog boravka u SAD. Šukundjed **Juraj** (Donji Zagon, oko 1725) došao je u Novi i tu se vjenčao s Margaritom Radetić (26. 9. 1728 – 5. 2. 1814), Ivanovom.

Veza: 39/1, 12, 31, 65, 67

5.

DERANJA, ANTON (*Tončić*) – Osipićev (Novi, 25. 5. 1952), sin Milana i Božice r. Veljačić (Bribir, 6. 4. 1926 – Novi, 20. 5. 2000), Antonove; supruga Mirjana r. Dobrić (Novi, 9. 9. 1957), kći Vladimira Ivanovog; kćerka **Srđana** (Rijeka, 6. 11. 1978) i sin **Antonio** (Rijeka, 7. 4. 1984).

Tehničar drvne struke, stolar; završio je Drvnu tehničku školu u Zagrebu. Od 15. 8. 1974. do 15. 3. 1989. radi u DIP-u Novi kao poslovođa, potom drži Buffet 10,na Korzu kbr. 10. Poslije radi kao stolarski obrtnik i kućni majstor u Domu kulture u Novom.

Veza: 50, 9, 36, 32

6.

DERANJA, BLAŽ (*Ciganin*) (Slovenija, 1888), sin Nikole Stipanovog i Marije r. Brajdić (Novo Mesto, 23. 10. 1869); prva supruga Ljuba Šajnović (Ravna Gora, Fužine, 1918), druga Katica r. Šajnović (Ravna Gora, 1900); sinovi **Stipan** (1910) i **Petar**.

Nastavio je ciganski život po uzoru na oca i majku. Često je dolazio u Novi i na Melu kod igrališta pred šatorom krpao lonce i drugo posuđe. Imao je medvjeda. Sinovac **Branko** (27. 10. 1919.), Franjin, bio je partizan i časnik JNA.

Veza: 56/1, 59/1

7.

DERANJA, BOGOSLAV (*Bogo*) (Novi, 16. 2. 1925 – Zagreb, 16. 1. 1985), sin Bogoslava Pavlovog i Anđelike r. Peričić – Kranjčike (Novi, 21. 8. 1890 – Novi, 19. 3. 1952), Ivanove; prva supruga Marija r. Manestar, druga Matilda r. Modrić iz Sarajeva, učiteljica, a treća Anđela r. Blažičko.

Elektroinstalater; zanat je izučio u elektrani u Novom. Sudionik NOB-a od 23. 1. 1943., i marša 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije kada se na Matić poljani noću s 19. na 20. veljače 1944. u vijavici smrznulo 26 partizana.

Veza: 12, Gašović, Grubor

8.

DERANJA, BORIS (Novi, 24. 1. 1948 – Rijeka, 1. 12. 2006), sin Ruže (Novi, 27. 2. 1926), Matijeve, udane Kuštre.

Soboslikar i ličilac. Radio je u Njemačkoj, a u HTP *Lišanj* u Novom 1987 - 98.

Veza: 63, 13, 24, 47

9.

DERANJA, BRANKO – Osipićev (Novi, 29. 7. 1915 – Rijeka, 5. 3. 2009), sin Josipa i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 2. 9. 1892 – Novi, 30. 9. 1984), Kazimirove; supruga Mera r. Marunić (Kostrena, 1920 – Rijeka, 4. 8. 1987), Vjenceslavova.

Radio je u Šumariji Novi na sadnji šume, kod oca u trgovini cipela, bio je *barkarijol*, domar u Gimnaziji u Rijeci, trgovački putnik i najzad pediker. Svirao je na harmonici "trijestinki" na plesovima i vjenčanjima, i na mesopusnim zabavama. Sopac, čitao je žitak, a napisao je i *rički žitak* 1968.

Veza: 36, 47, 23, 49, 50, 32, 5, 13, 63, 24

10.

DERANJA, DINKO (Zagreb, 13. 7. 1972), sin Vladimira Rudolfovog i Eve r. Bušić (u. Zagreb, 24. 7. 2004) iz Županje, druge očeve supruge.

Informatičar; završio je srednju kemijsku školu, a diplomirao je na Fakultetu za organizaciju i informatiku u Varaždinu. Radi u MUP-u u Zagrebu.

Veza: 70, 53, 61, 27, 62, 37, 26, 40, 45, 64, 71, 60

11.

DERANJA, DRAGUTIN (Novi, 8. 2. 1875 – SAD, 31. 12. 1940), sin Ivana Petrovog i Marije r. Sokolić (Novi, 8. 12. 1852 – Novi, 4. 2. 1940); supruga Rozalija r. Radetić – Vantovica (Novi, 4. 10. 1879 – Novi, 20. 2. 1964), kći Franka Matijevog. Brat mu je **Rudolf**.

Trgovački pomoćnik u Novom, a 1910. seli se u SAD.

Veza: 26, 40, 62, 37, 17, 32/1, 53, 61, 70

12.

DERANJA, EDUARDO (Novi, 12. 10. 1877 – Novi, 14. 12. 1955), sin Pavla Matijevog i Marije r. Žvanović (Novi, 21. 12. 1850 – Novi, 23. 1. 1924); supruga Anđelika r. Jovanović – Belčevica (Novi, 31. 8. 1888 – Novi, 4. 3. 1979), Tomina.

Općinski pandur (redar) u Novom. Bio je odbornik u Narodnoj čitaonici od 1945. Šukundjed i šukunbaka su mu **Juraj** (Donji Zagon) i **Mare r. Radetić** (Novi, 26. 9. 1728 – Novi, 5. 2. 1814), Ivanova.

Veza: 4, 7, 39/1

13.

DERANJA, FRANKO (*Franko Ružin*) (Novi, 1. 12. 1920 – SAD, 28. 11. 1980), sin Matija i Ruže r. Kariž (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 11. 1980), Franine; supruga Marija, Njemica iz Novog Sada.

Građevinski poduzetnik i brijač. Kao mladić izučio je brijački zanat u Vinkovcima i radio u Grudi (Konavle). Za NDH bio je u Hrvatskoj legiji u Rusiji i u Staljingradu je bio ranjen i zarobljen. Uspio je pobjeći u SAD, gdje je postao građevinski poduzetnik. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza: 47, 36, 23, 49, 63, 24, 8, 9, 50

14.

DERANJA, FRANJO (Novi, 18. 8. 1947), sin Ivana i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 11. 1914 – Novi, 25. 1. 1992), Ivanove; supruga Jadranka r. Kombol (Zagreb, 16. 7. 1948), Nikolina; kćerka **Nikolina** (Rijeka, 1972) i sin **Ivan** (Rijeka, 1973).

Profesor; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci 1966., a 1980. Pedagoški fakultet u Rijeci. Radio je u struci, u Novom i Crikvenici, a honorarno se, od 1968., bavi novinarstvom, od 1975. i profesionalno. Zapošljava se u HRT – Hrvatski radio - Radio Rijeka, a stalni je suradnik Novog lista s područja Općine Crikvenica - kasnije Crikvenice, Novog Vinodolskog i Vinodolske općine. Objavljuje u periodici, književnim i zavičajnim časopisima, a od 2006. objavljuje književnu prozu i poeziju – beletristiku i publicistiku. Autor je uglazbljenih stihova više skladbi, od kojih su neke nagrađivane na Melodijama Istre i Kvarnera (MIK). Objavio je: *Odrastanje* (2006), *Pup stolisnika* (2007), *Dioba naranče* (2007), *Jedine dvije trećine* (2008), *Sreće nema drugdje* (2009), *Simultanka malog Mojsija* (2010), *Izbriši onu poruku, molim te!* (2012), *Salonski pilko* (2013), *Krici s Atlantide* (2014), *Slučaj admirala Petra Šimića – Strogo povjerljivo* (2015), *Ponoćni carpaccio* (2016), *Bubadestruktor* (2017), *Tunin poučak* (2018) i *Snoviđenja u nesanici* (2019). Svirao je klarinet u Vatrogasnoj puhačkoj glazbi u Novom 1960 – 62. Dobitnik je godišnje nagrade *Crikveničko sunce* i nagrade Jadranskih književnih susreta (2020).

Veza: 17, 26, 40, 20, 30, 41, 18, 57, 2, 39

15.

DERANJA, FRANJO (Novi, 24. 7. 1899 – Argentina, ?), sin Jurja Stipanovog i Lucije r. Sokolić (Novi, 27. 2. 1862), druge očeve supruge; supruga Katarina r. Ivić (Novi, 27. 8. 1897 – Novi, 5. 7. 1983), kći Josipa i Filomene.

Zidar. Godine 1923. seli se u Argentinu. Imao je sinove **Ivana** i **Marijana** (12. 9. 1923).

Veza: 38, 16, 44, 19

16.

DERANJA, GRGA (*Mutac*) (Novi, 2. 3. 1864 – Zagreb, 2. 1. 1963), sin Stipana i Mare r. Jovanović – Belčevice (Novi, 1. 7. 1826 – Rijeka, 5. 8. 1915); supruga Vjekoslava r. Kargačin – Belika (Novi, 10. 6. 1866), Ivanova. Kada je umro, imao je 98 godina i 10 mjeseci.

Trgovački obrtnik. Između dva rata imao je na Korzu u Novom trgovinu cipela u kojoj je prodavao cipele “Bata” i odijela “Tivar”. Nekoliko je puta bio i načelnik Općine Novi, potom činovnik u Kutini i načelnik u Modrušu. Šukundjed i šukunbaka su mu **Juraj** (iz Donjeg Zagona) i **Mare** r. Radetić (Novi, 26. 9. 1728 – Novi, 5. 2. 1814), Ivanova.

Veza: 19, 15

17.

DERANJA, IVAN (Novi, 21. 3. 1909 – Novi, 16. 1. 1979), sin Franka Ivanovog i Elizabete r. Mažuranić (Novi, 21. 10. 1884 – Novi, 20. 4. 1961), Lovrine; supruga Marija r. Kabalin – Javorka (Novi, 1. 11. 1914 – Novi, 25. 1. 1992), Ivanova; sinovi **Franjo** (Novi, 1947) i **Ivan** (Novi, 1949). Otac Franko (Novi, 18. 10. 1881) Rudolfov je brat.

Stolarski majstor u Novom. Za II. svj. rata kao domobran, zajedno s Vencelom Sokolićem – Kaštaldom, služio je u Višegradu, u Bosni, pod zapovjedništvom i zaštitom Ilije Dorčića. Jedan je od osnivača Stolarske zadruge u Novom, nakon 1945., koja je poslije prerasla u Drvno-industrijsko poduzeće (DIP). Svirao je u Vatrogasnoj limenoj glazbi u Novom 1955 - 1962.

Veza: 11, 62, 26, 40, 32/1, 20, 14, 41, 30, 2, 39, 18, 57, 53, 61, 70, 27

18.

DERANJA, IVAN (Rijeka, 23. 10. 1973), sin Franje i Jadranke r. Kombol (Zagreb, 16. 7. 1948), Nikoline; supruga Patrizia r. Jagić (Zagreb, 6. 5. 1973), Zlatkova (rastavljeni); kćerka **Anja** (Zagreb, 8. 11. 2002) i sin **Tian** (Zagreb, 29. 7. 2005).

Brodomonter., završio je srednju brodograđevnu industrijsku školu u Rijeci. Radi privatno u ugostiteljstvu. Borac Domovinskog rata.

Veza: 14, 30 20, 41, 17, 26, 40, 57, 2, 39

19.

DERANJA, IVAN (Kutina, 12. 6. 1897 – Novi, 2. 8. 1953), sin Grge (Mutac) Stipanovog i Vjekoslave r. Kargačin – Belike (Novi, 10. 6. 1866), Ivanove; supruga Marija r. Cvetko (Novi, 5. 9. 1900), Ivanova.

Trgovački obrtnik; nastavio je očevim putem, a bavio se i zidarskim poslom. Radeći na krovu, pao je i poginuo.

Veza: 16, 38, 15

20.

DERANJA, IVAN (Novi, 14. 5. 1949), sin Ivana i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 11. 1914 – Novi, 25. 1. 1992), Ivanove; supruga Marija r. Spoja (Bribir, 29. 1. 1949), Ivanova; kćerka **Katarina** (Rijeka, 1975) i sin **Andrija** (Rijeka, 1977).

Ugostiteljski djelatnik; završio je srednju ekonomsku školu. Radio je kao recepcionar hotela *Adriatic* u Opatiji, potom je držao kemijsku čistionicu u svojoj kući, a poslije 1995. je voditelj kampa poduzeća *Club Adriatic* u Selcu. Bio je tajnik DVD-a i KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom 1992., a 1993 - 97. potpredsjednik Gradskog vijeća u Novom (HDZ).

Veza: 17, 32/1, 26, 40, 14, 41, 30, 2, 39, 18, 57

21.

DERANJA, IVAN – Trtak , Mamula (Donji Zagon, 24. 6. 1922 – Novi, 14. 1. 1994), sin Jurja Ivanovog i Ane r. Baričević (Donji Zagon, 9. 10. 1891 – Donji Zagon, 5. 6. 1980), Matine; supruga Dinka r. Ahel (Jadranovo, 7. 10. 1927 – Novi, 20. 10. 1996).

Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, pomoćnik komesara te obavještajni oficir bataljuna, poručnik OZNA-e, pa kapetan I. klase JNA do pedesetih godina. Radio je u GP *Izgradnja*.

Veza: 54, 25, 42

22.

DERANJA, IVAN – Grubin (Donji Zagon, 6. 4. 1935 – Rijeka, 24. 5. 2010), sin Martina Ivanovog i Ane r. Jovanović (Donji Zagon, 31. 7. 1910), Josipove.

Građevinski poslovođa; završio je školu u Crikvenici. Radio je trideset godina u GP *Rijeka ceste* u Rijeci, do 1992.

Veza: 46, 35

23.

DERANJA, IVAN (*Beloćo*) (Novi, 24. 9. 1886 – St. Louis, Missouri, SAD ?), sin Matija Filipa (Novi, 27. 4. 1850 – Sarajevo, 13. 5. 1903), Lovrinog i Veronike r. Jovanović (Novi, 29. 4. 1850 – Novi, 21. 2. 1938), kćeri Urse – Baroldinke, Matijeve; brat mu je **Josip** (Osipić). Nadimak je dobio zbog bijele puti.

Klesar i zidar. Otišao je u SAD na rad, i tamo ostao. Nakon 1945. s bratom Milanom organizira slanje pomoći starom kraju.

Veza: 36, 47, 49, 9, 50, 13, 63, 24

24.

DERANJA, IVAN – (*Ivan Ružin*) (Novi, 5. 5. 1924 – Novi, prosinac 1943), sin Matije i Ruže r. Karižr (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 11. 1980), Franine.

Žrtva rata; nakon kapitulaciji Italije 13. 9. 1943. uhitile su ga mjesne vlasti; po tvrdnji Novljana, nevin je strijeljan na novljanskom groblju kao talijanski špijun, iako ga je narodni sud osudio samo na šest mjeseci prisilnog rada. Navodno je strijeljan mjesto Deranje drugog imena, koji ga je uputio da je prozvan, kad su njega prozvali na izlazak iz ćelije. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza: 47, 36, 23, 49, 13, 63, 8, 9, 50

25.

DERANJA, IVAN – Ulkić, Mamula (Donji Zagon, 29. 8. 1921), sin Nikole Ivanovog i Julijane Olge r. Baričević (Donji Zagon, 7. 4. 1901 – Donji Zagon, 25. 10. 1990); druga supruga Ivanka r. Krnjaić (23. 1. 1927). Nadimak Ulkić nosi po majci.

Građevinski radnik. Prije rata radio je kod građevinskog poduzetnika Franka Mudrovčića – Bubnjara u Novom. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borio se u jedinicama 1. NOP odreda, poslije u jedinici za osiguranje CK KPH u Drežnici, zatim je intendant prve hrvatske brigade KNOJ-a. Kapetan je I. klase JNA u mirovini. Živi u Zagrebu.

Veza: 54, 42, 21

26.

DERANJA, IVAN (Novi, 29. 11. 1849 – Novi, 26. 11. 1883), sin Petra Jurjevog i Anke r. Petrinović (Novi, 28. 2. 1823 – Novi, 5. 4. 1906); supruga Marija r. Sokolić – Vlahović (Novi, 8. 12. 1852 – Novi, 4. 2. 1940).

Trgovac. Trgovao je stokom koju je dopremao iz Like u Novi, pa je otvorio i trgovinu prehrambenih proizvoda u Ulici A. Mažuranića, koju je poslije uspješnije vodila snaha **Josipa (*Pepa*)** r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889), supruga njegova sina **Rudolfa** (Novi, 17. 4. 1883). Šukundjed mu je **Juraj** iz Zagona došao u Novi i vjenčao se s **Margaretom Radetić** (Novi, 26. 9. 1728 – Novi, 5. 2. 1814), Ivanovom.

Veza: 40, 11, 62, 37, 17, 32/1, 53, 61, 70, 27, 20, 14, 1, 45, 64, 10, 60, 41, 30, 2, 39, 18, 57

27.

DERANJA, IVAN (*Ivan Pepin*) (Novi, 1. 12. 1929 – Pula, 26. 4. 2006), sin Rudolfa i Josipe (*Pepe*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipove; supruga Katarina r. Trstenjak (Novi, 7. 8. 1933), Jakovljeva; sin **Predrag** (Novi, 6. 8. 1954).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; studij je završio na Elektrotehničkom fakultetu u Varaždinu. Radio je u Puli kao tehnički direktor *Elektro Istre*.

Veza: 62, 37, 11, 26, 40, 53, 61, 70, 60, 71, 45, 64, 10, 17, 32/1

28.

DERANJA, IVAN – Stolčev (Tribotinj, Gornji Zagon, 14. 11. 1917 – Njemačka, 12. 5. 1945), sin Vatroslava (Vazmoslav) i Pauline r. Jovanović (Gornji Zagon, 12. 6. 1892 – Grižane, 18. 10. 1974), druge očeve supruge.

Žrtva fašističkog terora; zajedno s Ivanom Peričićem, Ivanovim (3. 3. 1910) došao je u Novi gdje su trebali raspačati partizanske letke, ali ih je talijanska straža pretresla na Placi, našla letke, uhitila ih i otpremila u Italiju, u tamošnje logore. Odatle je poslije kapitulacije Italije premješten u logor u Njemačku, gdje je umro.

29.

DERANJA, IVAN (Novi, 5. 11. 1927 – Novi, 6. 2. 1994), sin Vencela i Lucije r. Baričević (Novi, 16. 9. 1891 – Novi, 20. 2. 1970), Ivanove; supruga Neda r. Zoričić – Lovrešinka (Kitišanci, Valpovo, 17. 8. 1926 – Novi, 1. 5. 1968), Josipova.

Zidar u Novom. Sopac.

Veza: 68, 69

30.

DERANJA, JADRANKA r. Kombol (Zagreb, 16. 7. 1948),Nikolina; suprug Franjo (Novi, 18. 8. 1947), Ivanov; kćerka **Nikolina** (Rijeka, 1972) i sin **Ivan** (Rijeka, 1973).

Viša medicinska sestra; završila je Višu medicinsku školu u Zagrebu 1976., a 1969 - 98. radila je u hotelu *Hipokrates* u bolnici *Thalassotherapia* u Crikvenici.

Veza: 14, 20, 17, 32/1, 41, 18, 57, 2, 39

31.

DERANJA, JOSIP (Novi, 18. 1. 1912 – Los Angeles, SAD, travanj 2005), sin Antona i Francike r. Hreljac (Novi, 19. 10. 1892 – Novi, 29. 6. 1988), Josipove; supruga Paula r. Radojčić (Beograd, 1912 – Los Angeles, SAD, 21. 6. 2004).

Stolar. Odselio se s bratom **Tihomirom** u Los Angeles, SAD, 1930. Bio je starosta u Hrvatskom sokolu.

Veza: 4, 65, 67

32.

DERANJA, JOSIP (*Braco*) – Osipićev (Novi, 16. 12. 1946), sin Branka i Mere r. Marunić (Kostrena, 1920 – Novi, 4. 8. 1987), Vjenceslavove.

Precizni mehaničar i urar; završio je najprije urarski zanat, potom preciznu mehaniku na Pomorskom fakultetu u Rijeci. Radio je u HPT-u, u Hrvatskom telekomu u Rijeci na teleprinterima.

Veza: 9, 50, 36, 5

32/1.

DERANJA, JOSIP (Novi, 20. 8. 1914 – Vrapče, 20. 1. 1943), sin Franka Ivanovog i Elizabete r. Mažuranić (Novi, 21. 10. 1884 – Novi, 20. 4. 1961), Lovrine.

Duševno bolestan bio je smješten u bolnicu za umobolne, gdje je i umro.

Veza: 11, 62, 26, 40, 17, 14, 20, 30, 41, 53, 61, 70, 27

33.

DERANJA, JOSIP (*Josip Jelin*) (Tribotinj, Gornji Zagon, 1. 1. 1934 – Volosko, 7. 4. 2006), sin Franjice r. Deranja (Tribotinj, Gornji Zagon, 24. 3. 1903 – Gornji Zagon, 12. 1. 1935), Matine.

Profesor, slikar i likovni pedagog; završio je Školu za primjenjenu umjetnost u Zagrebu 1958. i Višu pedagošku školu 1961., te Pedagoški fakultet u Rijeci 1987. Predavao je u Centru za odgoj i obrazovanje u Rijeci od 1963. Slikao je primorske motive, a imao je više samostalnih izložbi u Novom.

Veza: 52

34.

DERANJA, JOSIP – Šljokov (Tribotinj, Gornji Zagon, 25. 1. 1900 – Vrapče, 8. 6. 1955), sin Jurja Grginog i Lucije r. Jovanović (Gornji Zagon, 1. 4. 1861 – Gornji Zagon, 10. 12. 1942); prva supruga Marija r. Tomić (Gornji Zagon, 27. 9. 1899 – Gornji Zagon, 5. 2. 1944), druga Antica r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 5. 1920 – Gornji Zagon, 16. 6. 1989).

Zbog duševne bolesti završio je poslije 1950. u bolnici u Vrapču, gdje je i umro.

Veza: 3, 55

35.

DERANJA, JOSIP – Grubin (Donji Zagon, 22. 8. 1939), sin Martina Ivanovog i Ane r. Jovanović – Osičine (Donji Zagon, 31. 7. 1910 – Rijeka, 26. 5. 1999), Josipove.

Građevinski tehničar; izučio je stolarski zanat u ŠUP-u u Novom, zatim Građevinsku tehničku školu u Zagrebu 1965. Radio je u Gradskoj skupštini Zagreba, u GAP-u (Gradsko arhitektonsko poduzeće) i u tvrtki *Samur* u Zaprešiću.

Veza: 46, 22

36.

DERANJA, JOSIP - *Osipić* (Novi, 15. 12. 1883 – Novi, 9. 1. 1963), sin Mate Filipa Lovrinog i Veronike r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 29. 4. 1850 – Novi, 21. 2. 1938), Ursine; supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 2. 9. 1892 – Novi, 30. 9. 1984), Kazimirova. Nadimak mu dolazi od sitnog rasta.

Postolarski obrtnik, s radionicom u vlastitoj kući u Ul. Svete Trojice. Držao je i trgovinu cipela i papuča kod crkve sv. Trojice. Zbog sudjelovanja u novljanskim demonstracijama protiv bana Khuena Hedervaryja 21. i 22. svibnja 1903., osuđen je u Ogulinu 28. 10.

1903. na 14 dana zatvora, zbog bacanja mađarskih grbova i natpisa u more. Bio je starosta Hrvatskog sokola u Novom. Šukundjed mu je **Lovra** (Novi, 14. 8. 1756), Filipov, a šukunbaka **Ursa** r. Dorčić (30. 6. 1759 – 21. 12. 1831), Matijeva. Prašukundjed **Filip Deranja** (oko 1710) došao je iz Zagona i u Novom se oženio Mandalenom Krišković – Šimelkom, Ivanovom.

Veza: 47, 23, 49, 9, 50, 32, 5, 13, 63, 24

37.

DERANJA, JOSIPA (*Pepa*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), kći Josipa i Marije r. Gerža (Novi, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipove, Slovenke; suprug Rudolf (Novi, 17. 4. 1883 – Novi, 9. 9. 1936), Ivanov.

Trgovkinja; do 1945. držala je u vlastitoj kući u Ul. A. Mažuranića trgovinu mješovite robe i duhana, koju je prije držao suprugov otac.

Veza: 62, 11, 53, 70, 61, 27, 17, 71, 45, 64, 10, 60

38.

DERANJA, JURAJ (Novi, 17. 12. 1858 – Novi, 3. 10. 1942), sin Stipana i Mare r. Jovanović – Belčevice (Novi, 1. 7. 1826 – Rijeka, 5. 8. 1915); prva supruga Lucija r. Jovanović – Baroldinka (Novi, 20. 9. 1859 – Novi, 18. 12. 1882), druga Lucija r. Sokolić – Milinica (Novi, 27. 2. 1862), Ivanova; sinovi **Ivan** (Novi, 1886 – 1902), **Josip** (Novi, 1896 – Novi, 1900) i **Franjo** (Novi, 24. 7. 1899).

Zidar u Novom. Šukundjed mu je **Juraj** iz Donjeg Zagona, a šukunbaka **Mare** r. Radetić (Novi, 26. 9. 1728 – Novi, 5. 2. 1814), Ivanova.

Veza: 16, 15, 44, 19

39.

DERANJA, KATARINA (Rijeka, 25. 6. 1975), kćerka Ivana i Marije r. Spoja (Bribir, 29. 1. 1949), Ivanove.

Diplomirala je na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Radi u Zagrebu u privatnoj tvrtki.

Veza: 20, 41, 14, 30, 17, 26, 40, 2, 18, 57

39/1.

DERANJA, LJUBOSLAV JOSIP – *Peteroš* (Novi, 11. 9. 1878 – Zagreb, 1930), sin Josipa Matijevog i Marije r. Potočnjak (Novi, 21. 10. 1853 – Bjelovar, 30. 3. 1922); supruga Marija r. Haligonja (23. 5. 1878 – Rijeka, ?); maćeha Ursula, udovica Benić, r. Piškulić – Anjika (Novi, 23. 10. 1865), Nikolina.

Pisar. Radio je u Sušaku, gdje je bio nastanjen. Majka mu je napustila oca i obitelj i otišla u Bjelovar s Vrbancem, tada gruntovničarskim vježbenikom.

Veza: 4, 12

40.

DERANJA, MARIJA r. Sokolić – **Vlahović** (Novi, 8. 12. 1852 – Novi, 4. 2. 1940), Jurjeva; majka Rudolfova; suprug Ivan (Novi, 29. 11. 1849 – Novi, 26. 11. 1883), Petrov.

Tkalica (tkalja). Suprug joj je rano umro, a ostala je s tri sina starih od jedne do osam godina. Tkala je na domaća *krosna* (tkalački stan) za mještane u vlastitoj kući na Placi

nasuprot “Koprivića’, a držala ih je sve do smrti. Kada je umrla, ukućani to nisu odmah objavili kako bi mogli zaigrati kolo o mesopustu na Placi.

Veza: 26, 62, 11, 17, 32/1, 37, 53, 61, 70, 27, 20, 14, 45, 64, 10, 60, 41, 30, 2, 39, 18, 57

41.

DERANJA, MARIJA r. Spoja (Bribir, 29. 1. 1949), Ivanova; suprug Ivan (Novi, 14. 5. 1949), Ivanov; kćerka **Katarina** (Rijeka, 1975) i sin **Andrija** (Rijeka, 1977).

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je kao razredna nastavnica u ogulinskom kraju, u Krku, u Bribiru i u Novom, u dječjem domu, od rujna 1983. radila u osnovnoj školi.

Veza: 20, 14, 17, 32/1, 30, 2, 39, 18, 57

42.

DERANJA, MARIJA – Nikičina, Mamula (Donji Zagon, 18. 8. 1929 – Zagreb, 25. 7. 2000), kći Nikole Ivanovog i Julijane Olge r. Baričević (Donji Zagon, 7. 4. 1901 – 25. 10. 1990), Đekove; suprug Vjekoslav Vidić (1935). U knjizi Stališ duša upisana je kao Kata Marija. Otac joj je bio zidar.

Nastavnica razredne nastave; završila je Učiteljsku školu u Rijeci. Radila je u Zagrebu.

Veza: 54, 25, 21

43.

DERANJA, MARIJA – Mamula (Donji Zagon, 4. 9. 1881 – Novi, 23. 9. 1920), kći Pavla Mikulinog i Ane r. Tomić (Gornji Zagon, 23. 1. 1843 – Donji Zagon, 14. 1. 1911).

Kao devetogodišnjakinja utopila se u Novom u moru, jer nije znala plivati.

Veza: 66, 55/1, 48, 59

44.

DERANJA, MARIJAN (Novi, 12. 9. 1923 – Plemenitaši, 31. 8. 1944), sin Franje (*Franka*) Jurjevog i Katarine r. Ivić (Novi, 27. 8. 1897 – Novi, 5. 7. 1983), kćeri Josipa i Filomene.

Pali borac NOR-a. Konobar. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943. Podlegao je dan nakon što je bio teško ranjen u borbama protiv Nijemaca i ustaša kod sela Plemenitaši blizu Moravica i Vrbovskog.

Veza: 15, 38

45.

DERANJA, MARIN (Zagreb, 12. 7. 1954), sin Vladimira i Adelhajde (*Ade)* r. Šebalja (Novi, 4. 1. 1932 – Zagreb, 21. 4. 2001), Ivanove, prve očeve supruge.

Elektrotehničar; završio je Srednju tehničku školu *Rade Končar* u Zagrebu. Radi kao šef relejne stanice TV Kopar.

Veza: 70, 1, 53, 61, 27, 02, 37, 26, 40, 64, 10, 71, 60

46.

DERANJA, MARTIN - Gruba (Donji Zagon, 25. 3. 1909 – Donji Zagon, 22. 6. 1990), sin Ivana i Rebeke r. Rubčić – Sučeve (Donji Zagon 20. 10. 1887 – Donji Zagon, 23. 2.

1973), kćeri Josipa Jurjevog; supruga Ana r. Jovanović – Osičina (Donji Zagon, 31. 7. 1910 – Rijeka, 26. 5. 1999), Josipova.

Kamenorezac. Radio je u Novom kod Marka Sokolića – Kozarića. Sudjelovao je u izgradnji kamenog mosta u Novom preko Ričine zajedno s Vinkom Kalanjem, Milinim, te je kao predstavnik sindikata građevinskih radnika svečano otvorio most. Sudionik NOB-a od 1942, ali su ga 4. lipnja iste godine Talijani uhitili i odveli u zatvor, pa u logor. Nakon kapitulacije Italije preselio se u Sokolovac (Podravina).

Veza: 22, 35

47.

DERANJA, MATIJ (Novi, 12. 2. 1890 – Novi, 20. 4. 1929), sin Mate Filipa Lovrinog i Veronike r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 29. 4. 1850 – Novi, 21. 2. 1938), Ursine; supruga Ruža r. Karižr (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 11. 1980), Franjina. Otac mu je umro 13. svibnja 1903. u Sarajevu.

Državni lugar u novljanskoj šumi.

Veza: 36, 23, 49, 13, 63, 24, 8, 9, 50

48.

DERANJA, MIJAT (*Mijat Filipinin*) (Donji Zagon, 1. 4. 1926 – Francikovac, Krmpote, krajem 1943), sin Nikole Pavlovog i Filipine r. Jovanović (Donji Zagon, 4. 5. 1891 – Donji Zagon, 3. 7. 1947), Mihine.

Pali borac NOR-a. Radnik. U svibnju 1942. uhitili su ga Talijani i bio je zatvoren u logoru u Bakru, zatvoru u Rijeci i u logoru na Rabu. U transportu za Njemačku iskrcan je iz vlaka u Ljubljani, na intervenciju Josipa Mudrovčića i drugim vlakom upućen u Zagreb radi predaje ustašama, odakle je pobjegao. Sudionik NOB-a od listopada 1943; borac u Komandi mjesta Senj. Poginuo je u borbi s ustašama i domobranima kod Krivog Puta.

Veza: 51, 43, 59

49.

DERANJA, MIKULA (Novi, 4. 12. 1891 – St. Louis, Missouri, SAD, ?), sin Mate Filipa Lovrinog i Veronike r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 29. 4. 1850 – Novi, 21. 2. 1938), Ursine; supruga Rozalija r. Maričić – Livakovica (Novi, 1. 4. 1901), Ivanova.

Zidar i kamenorezac. Oko 1921. otišao je u SAD, gdje je s bratom **Ivanom** nakon 1945. organizirao pomoć starom kraju.

Veza: 36, 47, 23 9, 50, 13, 63, 24

50.

DERANJA, MILAN – Osipićev (Novi, 9. 10. 1922 – Novi, 6. 3. 2014), sin Josipa i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 2. 9. 1892 – Novi, 30. 9. 1984), Kazimirove; supruga Božica r. Veljačić (Bribir, 6. 4. 1926 – Novi, 20. 5. 2000.), Antonova; kćerke **Milica** (Novi, 1947), udana Tonković, **Srđana** (Novi, 1949), udana Dražić, **Višnja** (Novi, 1950), udana Anić, i sin **Anton** (Novi, 1950).

Brijački obrtnik u Novom; zanat je izučio kod Konstantina Mudrovčića. Radio je u Bribiru, Crikvenici, Brodu na Kupi i u Zagrebu. Sudionik NOB-a od listopada 1943. do ožujka 1944. Kao poštar (listonoša) u Novom radi 1951 – 68., poslije otvara brijački salon u

vlastitoj kući. Slika; do 1997. imao je 14 samostalnih i 70 skupnih izložbi u Novom i drugim mjestima Hrvatske. Član je *Grupe 69*, Zagreb (grupa slikara okupljenih u likovno društvo). Dobio je Nagradu za životno djelo Obrtničke komore Rijeka (1999) za dugododišnji obrnički rad (64 godine).

Veza: 36, 47, 23, 49, 9, 5, 32, 13, 63, 24

51.

DERANJA, MIKULA – Mamula (Donji Zagon, 30. 1. 1876 – Francuska, 1929), sin Pavla Mikulinog i Ane Tomić (Gornji Zagon, 23. 1. 1843 – Donji Zagon, 14. 1. 1911); supruga Filipina r. Jovanović (Donji Zagon, 4. 5. 1891 – Donji Zagon, 3. 7. 1947), Mihina.

Otišao je na rad u Francusku oko 1926. Poginuo je radeći u rudniku.

Veza: 66, 43, 59, 48, 54

52.

DERANJA, MLADEN (*Jure*) – Maleta (Tribotinj, Gornji Zagon, 8. 1. 1952), sin Josipa Josipovog i Antonije r. Jovanović – Kičkalove (Gornji Zagon, 12. 6. 1931); supruga Biserka r. Rubčić – Mačkova (Novi, 28. 10. 1955); kćerke **Melita** (1976), udana Matić, i **Milena** (1978), udana Lenac.

Konobar; završio je hotelijersku školu u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj* (12. 7. 1975 - 4. 7. 1993), kao šef terase. Zbog bolesti je prijevremeno umirovljen. Djed mu **Josip**, Matin **– Maleta** (Kal, Gornji Zagon, 31. 1. 1901 – 29. 7. 1979) bio je aktivni sudionik NOR-a.

Veza: 33, Matić, Lenac

53.

DERANJA, MLADEN (Novi, 5. 7. 1909 – Crikvenica, 21. 1. 1998), sin Rudolfa i Josipe (*Pepe*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipove; supruga Mira r. Vampola (Crikvenica, 17. 1. 1910); sin **Želimir** (1946).

Nastavnik, kulturni djelatnik i čakavski pjesnik. Završio je Učiteljsku školu u Čakovcu, a Preparandiju u Zagrebu. Od 1928 - 30. je učitelj u Novom, zatim upravitelj osnovne škole u Selcu. Za vrijeme NDH bio je domobranski poručnik. Sudionik NOB-a od rujna 1943. pa je referent Propagandnog odjela kotarskog NOO-a Novi. Nijemci su ga zarobili 8. 12. 1944. Od 8. 8. 1945. tajnik je, potom potpredsjednik Narodne čitaonice u Novom, zatim direktor osmogodišnje škole u Rijeci, do 1971. Bio je jedan od urednika riječkoga *Novog lista* i član Pedagoškoga književnog zbora u Zagrebu.

Veza: 62, 37, 11, 26, 40, 61, 70, 27, 71, 45, 64, 10, 60, 17, 32/1

54.

DERANJA, NIKOLA – Mamula (Donji Zagon, 23. 10. 1899 – Donji Zagon, 23. 3. 1985), sin Ivana Mikulinog i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 20. 5. 1860 – Donji Zagon, 20. 4. 1921); supruga Julijana Olga r. Baričević – Đekova (Donji Zagon, 7. 4. 1901 – Donji Zagon, 25. 10. 1990), kći Jakovljeva.

Zidarski radnik. Dana 15. 12. 1941. položio je partizansku zakletvu u Donjem Zagonu. Talijanska ga je vojska uhitila i poslala u koncentracijski logor u Rabu, odakle je sa skupinom zatvorenika otpremljen u Njemačku, ali je u Ljubljani na intervenciju Josipa Mudrovčića, Ivanova – Pilčića vraćen s drugim Zagonjanima u Zagreb. Odatle bježi i 8.

10. 1943. stiže pješice u Donji Zagon. Od travnja 1944. do 15. lipnja 1945. član je Mjesnog narodnooslobodilačkog odnora (NOO) Donji Zagon.

Veza: 66, 25, 42, 21, 51, 43

55.

DERANJA, NIKOLA – Šljokov (Tribotinj, Gornji Zagon, 14. 4. 1950), sin Josipa i Antice r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 5. 1920 – Gornji Zagon, 16. 6. 1989), druge očeve supruge; supruga Mirjana.

Ugostitelj; ugostiteljsku školu završio je u Crikvenici. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom, u *Trgoprometu* i u Mini-marketu Dubravka Laktića. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 34

56.

DERANJA, NIKOLA – Mužera (Tribotinj, Gornji Zagon, 12. 11. 1922 – Zagreb, 30. 1. 2005), sin Pavla Nikolinog i Marije r. Deranja (Gornji Zagon, 24. 12. 1880).

Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone.

56/1.

DERANJA, NIKOLA (Tribotinj, Gornji Zagon, 1852 – Praputnjak, 1911), Stipanov; supruga Marija r. Brajdić (Novo Mesto, 23. 10. 1869).

Oženio se Romkinjom iz Slovenije i odao se ciganskom životu lutajući po Sloveniji, Gorskom kotaru i Primorju, živeći pod čergom, krpajući limeno posuđe, a držao je medvjeda i majmuna. Imao je devetero djece: **Blaža** (1888), **Franju** (1895), **Mariju** (1897), **Vicka** (Poganec, Slovenija, 4. 7. 1899), **Valentina** (Župa St. Mihele, Slovenija, 16. 4. 1902), **Terezu** (1904 – 1917), **Nikolu** (Ogulin, 15. 1. 1906), **Mihu** (Grižane, 27. 2. 1908 – Sušak, 20. 2. 1932) i **Janeza** (Gozd pri Čatežu, 2. 9. 1900 – 1910).

Veza: 6, 59/1

57.

DERANJA, NIKOLINA (Rijeka, 18. 2. 1972), kći Franje i Jadranke r. Kombol (Zagreb, 16. 7. 1948), Nikoline.

Studirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, smjer hrvatski jezik (2005). Radi kao novinarka na Radio Rijeci.

Veza: 14, 30, 20, 41, 17, 26, 40, 18, 2, 39

58.

DERANJA, PAVAL (Novi, 18. 12. 1856 – 21. 12. 1892), sin Pavla Ivanovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 22. 12. 1828 – Novi, 30. 8. 1901), Filipove; supruga Marija r. Jovanović – Belčevica (Novi, 18. 1. 1860. Novi, 21. 1. 1930), Tomina.

Bio je na radu u Australiji; na povratku kući umro je na brodu *Karlsrühe* koji je plovio iz Adelaidea u Colombo. Sin **Ivan** (Novi, 9. 1. 1884 – 14. 6. 1924) umro je u Čileu, a **Josip** (Novi, 5. 10. 1886 – 9. 10. 1906) u SAD. Njegov je šukundjed **Božo** rođen u Donjem Zagonu (1721 – 27. 9. 1790).

59.

DERANJA, PAVAO (*Pavao Filipinin*) – Mamula (Donji Zagon, 12. 8. 1921 – Veljun, 23. 1. 1943) sin Nikole Pavlovog i Filipine r. Jovanović (Donji Zagon, 4. 5. 1891 – Donji Zagon, 3. 7. 1947).

Pali borac NOR-a. Radnik. Završio je dva razreda građanske škole u Novom. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942; borac u 1. bataljunu 6. brigade 5. operativne zone. Poginuo je na Veljunu, sjeverno od Slunja, gdje je pokopan u zajedničkoj grobnici. Posmrtni ostaci poslije su prenijeti u Donji Zagon.

Veza: 51, 43, 48

59/1.

DERANJA, PETAR (1919/20 – Bribir, 30. 4. 1941), sin Blaža (Ciganina, nadimak je dobio zbog načina života), Nikolinog i Katice r. Šajnović iz Ravne Gore (1900) s kojom je Blaž živio nevjenčano nakon što mu je 1918. umrla prva supruga Ljuba Šajnović.

Prva žrtva fašističkog terora u vinodolskom kraju: ubili su ga talijanski karabinjeri jer se na njihov poziv “Alt” *(tal.* – stani) nije zaustavio, dok je jahao na konju. To je prvo ubojstvo koje su Talijani počinili u Vinodolu, i to Mario Trevisan, vicebrigadir, i Primo Di Piazza, karabinjer iz karabinjerske postrojbe pri komandi 137. legije crnih košulja – fašista.

Veza: 6, 56/1

60.

DERANJA, PREDRAG (Novi, 6. 8. 1954), sin Ivana i Katarine r. Trstenjak (Novi, 7. 8. 1933), Jakovljeve.

Ekonomist; završio je Višu ekonomsku školu u Banjolama. Radi u *Elektri* u Puli.

Veza: 27, 53, 61, 70, 62, 37, 26, 40, 71, 45, 64, 10

61.

DERANJA, RUDAN (Novi, 16. 10. 1914 – Novi, 18. 5. 1943), sin Rudolfa i Josipe (*Pepe*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipove.

Trgovački poslovođa u knjižari i papirnici *Smokvina* u Novom. Žrtva je srpskih četnika iz talijanskog logora kod Selaca, koji su ga zaustavili na Jadranskoj magistrali, kad je išao biciklom iz Novog u Crikvenicu i zaklali malo dalje od HTN-a *Zagori*. Šimun Broznić iz Selaca čuo je njegovo zapomaganje i kriku dok je prolazio Jadranskom magistralom.

Veza: 62, 37 11, 26, 40 53, 70, 27, 71, 45, 64, 10, 60, 17, 32/1

62.

DERANJA, RUDOLF (Novi, 17. 4. 1883 – Novi, 9. 9. 1936), sin Ivana i Marije r. Sokolić (8. 12. 1852 – Novi, 4. 2. 1940); supruga Josipa (*Pepa*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipova.

Postolarski obrtnik u Novom, u kući “pod koprivićem”. U I. svj. ratu bio je ruski zarobljenik. Od 20. 1. 1920. odbornik je Narodne čitaonice. Pivač u novljanskom kolu. Prašukundjed i prašukunbaka su mu **Juraj** i **Mare** r. Radetić (Novi, 26. 9. 1728.), Ivanova.

Veza: 26, 40, 11, 37, 53, 61, 70, 27, 17, 32/1, 71, 1, 45, 64, 10, 60

63.

DERANJA, RUŽICA (*Ruža Ružina*), udana Kuštre (Novi, 27. 2. 1926), kći Matija Matijevog i Ruže r. Karižr (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 11. 1980), Franine; suprug Ivan (Glavice, Sinj, 16. 4. 1926 – 19. 12. 2009), Antin.

Čistačica i podvorkinja u Turističkom društvu u Novom.

Veza: 47, 36, 23, 49, 13, 24, 8, 9, 50

64.

DERANJA, SMILJKO (Zagreb, 8. 5. 1956), sin Vladimira i Adelhajde (*Ade*) r. Šebalja (Novi, 4. 1. 1932 – Zagreb, 21. 4. 2001), Ivanove, prve očeve supruge.

Mr. ph., ljekarnik; završio je Farmaceutski fakultet u Zagrebu, gdje radi u vlastitoj ljekarni.

Veza: 70, 1, 53, 61, 27, 62, 37, 26, 40, 45, 10, 71, 60

65.

DERANJA, TIHOMIR (Novi, 9. 2. 1914 – Novi, 24. 8. 1977), sin Antona i Francike r. Hreljac (Novi, 19. 10. 1892. – Novi, 29. 6. 1988.), Josipove; supruga Radojka r. Kabalin – Javorka (Novi, 26. 6. 1921), Fabijanova.

Pekar; zanat je izučio kod Josipa Hreljca. Otišao je u Los Angeles, SAD, gdje je radio u talionici. Umro je na odmoru u Novom, a pokopan je u Los Angelesu. Bio je nogometaš NGŠK-a.

Veza: 4, 31, 67

66.

DERANJA, VATROSLAV (*Slave*) – Mamula (Donji Zagon, 31. 1. 1865 – Novi, 6. 2. 1921), sin Mikule i Dorke r. Baričević iz Donjeg Zagona; supruga Matejka r. Piškulić – Jurašica (Novi, 20. 2. 1869 – Novi, 11. 2. 1954), Šimunova; sin **Ivan** (27. 1. 1895 – 15. 9. 1990), kćerke **Marija** (7. 10. 1900), **Filipina** (10. 5. 1903), udana Sokolić, i **Ana** (28. 3. 1907), udana Krišković.

Zidar. Doselio je u Novi. Sedam puta je odlazio na rad u Bosnu, potom u Sjevernu i Južnu Ameriku, te na Novi Zeland, gdje je kopao gumu (smolu). Sin Ivan živio je u Australiji.

Veza: 51, 43, 54

67.

DERANJA, VELIMIR (*Veljko*) (Novi, 2. 3. 1923 – Pula, 25. 9. 1967), sin Antona i Francike r. Hreljac (Novi, 19. 10. 1892 – Novi, 29. 6. 1988), Josipove; supruga Antica r. Medić (Baška, 17. 9. 1929), Šimina; kćerka **Jasna**, udana Šepac.

Aktivni oficir JNA – kapetan; sudionik NOB-a u II. POS-u. Prije 1941. poštanski je službenik u Selcu i Novom, zatim je bio u mornarici NDH. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom. Pokopan u Novom.

Veza: 4, 31, 65

68.

DERANJA, VENCEL (Novi, 28. 9. 1889 – Novi, 23. 12. 1944), sin Ivana Matijevog i Magdalene r. Peričić (Novi, 7. 1. 1852 – Novi, 29. 10. 1921); supruga Lucija r. Baričević (Novi, 16. 9. 1891 – Novi, 20. 2. 1970), Ivanova, sestra Ivana – Pržice.

Ovlašteni obrtnik “kirijaš” u Novom između dva rata. Stanovao je poviše *Stare pošte*. Prašukundjed mu je Juraj, a prašukunbaka Mare r. Radetić (Novi, 26. 9. 1728), Ivanova.

Veza: 29, 69

69.

DERANJA, VENCEL (Novi, 30. 5. 1958), sin Ivana Vencelovog i Nede r. Zoričić – Lovrešinke, Grujičinke (Kitišanci, 17. 8. 1926 – Novi, 1. 5. 1968), Josipove; supruga Nada r. Cindrić (Sv. Petar, Ogulin, 18. 1. 1966), Brankova.

Tokar; završio je Školu učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*, u poduzeću *Monter* iz Zagreba i u DIP-u Novi. Invalid je Domovinskog rata, borac 1990 - 92.

Veza: 29, 68

70.

DERANJA, VLADIMIR (Novi, 10. 4. 1926 – Zagreb, 26. 8. 2005), sin Rudolfa i Josipe (*Pepe*) r. Hreljac (Novi, 5. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipove; prva supruga Adelhajda (*Ada*) r. Šebalja (Novi, 4. 1. 1932 – Zagreb, 21. 4. 2001), Ivanova; sinovi **Marin** (1954) i **Smiljko** (1956); druga supruga Eva r. Bušić, a sin **Dinko** (1972).

Kapetan I. klase JNA, do 1956. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Završio je građansku školu u Novom, a nakon rata pješadijsku oficirsku školu JNA u Sarajevu. 1957 - 85. viši je financijski inspektor u Narodnoj banci Hrvatske u Zagrebu.

Veza: 62, 37, 11, 26, 40, 53, 61, 27, 1, 45, 64, 10, 71, 60, 17, 32/1

71.

DERANJA, ŽELIMIR (Rijeka, 9. 5. 1946), sin Mladena i Mire r. Vampola (Crikvenica, 17. 1. 1910).

Dr. medicine, anesteziolog; započeo je studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, a završio u Rijeci. Anesteziologiju je specijalizirao u Mainzu, u Njemačkoj, gdje i radi.

Veza: 53, 61, 70, 27, 62, 37, 26, 40, 45, 64, 10, 60

DERENČINOVIĆ, IVAN (Krk, 11. 11. 1923 – Ledenice, 14. 8. 1850), sin Petra i Marije; supruga Ana r. Buneta (Lupoglav, Ledenice, 7. 9. 1924), kći Nikole Markovog.

Poratna žrtva; poginuo je od bombe zaostale iz Drugoga svjetskog rata.

Veza: Buneta 45, 47, 53

1.

DESPOT, BRANKO (Zagreb, 6. 7. 1942), sin Miroslave (Varaždin, 25. 9. 1912 – Zagreb, 1995).

Doktor filozofskih znanosti i sveučilišni profesor u mirovini, član HAZU. Završio je Filozofski fakultet u Zagrebu – filozofiju i grčki jezik. Član je DHK (Društva hrvatskih književnika) i PEN-kluba, a bavio se temeljnim filozofskim pitanjima, istraživanjem zapadnoeuropskog mišljenja, posebno grčke i njemačke klasične i suvremene filozofije, te hrvatske filozofske misli. Naslijedio je *Vilu Primorka* u Lukavicama, u kojoj ljetuje od djetinjstva.

2.

DESPOT, MIROSLAVA (Varaždin, 25. 9. 1912 – Zagreb, 1995).

Povjesničarka, publicistica; završila je studij povijesti na Filozofskom fakultetu 1949., a doktorirala je 1957. Radila je kao kustosica u nekoliko muzeja u Zagrebu.

DEVČIĆ

Novljansko prezime postaje od 1923. kad u Novi dolazi Ivan Devčić, Šimunov iz Volarice kraj Svetog Jurja i ovdje zasniva obitelj.

1.

DEVČIĆ, ALFRED (Kraljevica, 1960), sin Dušana Ivanovog i Stanke r. Katnić (Kraljevica, 1934).

Nautičar; završio je srednju pomorsku školu u Bakru. Plovio na brodovima kao drugi časnik, zatim vodi vlastitu radnju. Brat **Duško** (Novi, 1955) pomorski je strojar, a brat **Dario** (Kraljevica, 1959) konobar i časnik HV-a, sudionik Domovinskog rata 1991 – 95.

Veza: 6, 8, 14, 10, 7, 4, 9, 3

2.

DEVČIĆ, ANKA (Starigrad, Jablanac, 1887 – Novi, 4. 2. 1903).

Služavka u Novom; nakon duševnog poremećaja utopila se u moru u Novom, tu je pokopana.

3.

DEVČIĆ, BRANKO (Novi, 25. 7. 1955), sin Ivana i Marije r. Špalj (Bribir, 4. 3. 1930 – Novi, 27. 2. 2019), Ivanove; supruga Anđelka r. Tatalović (Ogulin, 15. 9. 1962), Bogdanova, nastavnica u osnovnoj školi u Bribiru, od 1990.

Brodski telegrafist i inženjer za telekomunikacije; završio je Višu pomorsku školu na Pomorskom fakultetu u Rijeci i plovio.

Veza: 8, 6, 14, 10, 9, 7, 4, 1

4.

DEVČIĆ, DRAGO – Grozdić (Krasno Polje, 4. 10. 1942 – Novi, 31. 3. 2014), sin Mate i Kate r. Devčić (Krasno, 1907 – Krasno, 1965), Andrine; supruga Mara r. Tomljanović (Krivi Put, 2. 1. 1932 – Novi, 8. 6. 2010), Jurina; kćerka **Snježana** (Rijeka 17. 6. 1967 – 19. 12. 2001) udana Prpić, i sin **Želimir** (Rijeka, 13. 1. 1970).

Kaparsko-klobučarski zanat izučio je u Čakovcu, a za elektromontera slabe struje u Rijeci. Radio je u HTP-u u Rijeci od 1964., od 1967. u Novom na pošti, na održavanju telefonske mreže, do 1. 1. 2002. Kćerka Snježana, poginula 2001. u saobraćajnom udesu, i suprug Pere Prpić (Rijeka, 24. 4. 1968), Perin, imaju kćerku **Helenu** (Rijeka, 3. 4. 1996) i sina **Patrika** (Rijeka, 28. 9. 1999).

Veza: 12, Prpić

5.

DEVČIĆ, DUŠAN (Novi, 4. 6. 1933 – Novi, 23. 10. 1994), sin Ivana i Lucije r. Piškulić – Anjike (Novi, 5. 1. 1901 – Novi, 24. 6. 1981), kćeri Martina Matijevog; supruga Stanka r. Katnić (Kraljevica, 1934); sinovi **Duško** (Novi, 1955), **Dario** (Kraljevica, 1959) i **Alfred** (Kraljevica, 1960).

Tokar, pa upravni pravnik. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici, gdje se i oženio. Poslije je vodio Sindikalno odmaralište u Lokvama.

Veza: 7, 6, 11, 1, 8, 3

6.

DEVČIĆ, IVAN (Branjin Vrh. Beli Manastir, 21. 5. 1925 – Novi, 18. 12. 2005), sin Ivana i Lucije r. Piškulić – Anjike (Novi, 5. 1. 1901 – Novi, 24. 6. 1981), kćeri Martina Matijevog; supruga Marija r. Špalj (Bribir, 4. 3. 1930 – Novi, 27. 2. 2019), Ivanova; sinovi **Ivica** (1954) i **Branko** (1955).

Građevinski tehničar; završio je građevinsku školu. Radio u Šumariji Novi i u GP Primorje u Crikvenici.

Veza: 10 6, 14, 3, 9, 1, 4, 7

7.

DEVČIĆ, IVAN (Volarica kraj Sv. Jurja, 4. 8. 1903 – Novi, 3. 1. 1969), Šimunov; supruga Lucija r. Piškulić – Anjika (Novi, 5. 1. 1901 – Novi, 24. 6. 1981), kći Martina (bio je slijep) Matijevog; sin **Ivan** (1925), kći **Jagoda** (24. 8. 1927), udana Glavić, sinovi **Dušan** (1933) i **Vladimir (*Vlade)*** (1937).

Rodonačelnik novljanskih Devčića, a u Novi je došao 1923. Jedan je od općine ovlaštenih javnih nosača prtljage putnika i turista.

Veza: 6, 5, 11, 8, 3, 1

8.

DEVČIĆ, IVICA (Novi, 11. 3. 1954), sin Ivana i Marije r. Špalj (Bribir, 4. 3. 1930 – Novi, 27. 2. 2019), Ivanove; supruga Sonja r. Baranjak (Senj, ?), rastavljen; kćerke **Marija** (Rijeka, 10. 6. 1982) i **Iva** (Rijeka, 22. 8. 1989).

Zidar, privatni prijevoznik i iznajmljivač apartmana turistima.

Veza: 6, 3, 7

10.

DEVČIĆ - MEŠINOVIĆ, JADRANKA r. Devčić (Gospić, 23. 3. 1957), Pavlova.

Dr. medicine, liječnica opće prakse; Medicinski fakultet završila je u Rijeci. Radi u Zdravstvenoj stanici *dr. A. Šerman* u Novom od 17. 6. 1985 - 1994., zatim u svojoj privatnoj ordinaciji.

11.

DEVČIĆ, VLADIMIR (Novi, 12. 6. 1937 – Novi, 6. 1. 1988), sin Ivana i Lucije r. Piškulić (Novi, 5. 1. 1901 – Novi, 24. 6. 1981), Martinove; supruga Anđelija r. Rašković (Knin, 1932 – Rab, 2003).

Stolar. Radio je u DIP-u Novi.

Veza: 7, 6, 5

12.

DEVČIĆ, ŽELIMIR (*Željko, Deba*) – Grozdić (Rijeka, 13. 1. 1970), sin Drage i Mare r. Tomljanović (Krivi Put, 2. 1. 1932 – Novi, 8. 6. 2010), Jurine; supruga Jelena r. Boras

(Senj, 14. 3. 1970); sin **Domagoj** (Rijeka, 6. 6. 2004) i kćerka **Lucija** (Rijeka, 22. 6. 2008).

Elektromonter slabe struje; završio je srednju školu u Senju. Od 1992. radio je u pošti u Novom na održavanju telefonske mreže, poslije u HT u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., vodnik HV-a.

Veza: 4, Prpić

DIENEL, KARLO

Mr. ph. – ljekarnik. Vodio je ljekarnu u Novom 1906 - 1912., kad ju je preuzeo Nikola Ježić. Ljekarna se nalazila na Placi, u kući Matije Mažuranića, desno od današnjeg ulaza u kaštel, a on ju je premjestio u kuću u Ul. A. Šermana br. 7. Novljanskoj je crkvi darovao vitraž za jedan prozor nad desnim brodom crkve.

1.

DIJANIĆ, FRANA (Rijeka, 27. 2. 1992), kći Roberta (Rijeka, 27. 1. 1973) i Marine Šamanić (Rijeka, 20. 8. 1970), Josipove.

Stručni prvostupnik ekonomije, poslije srednje ekonomske škole u Crikvenici završila studij Poduzetništva na Veleučilištu u Rijeci. Zaposlena u Poduzetničkom centru u Novom Vinodolskom.

Veza: Dijanić, Šamanić 7/1, 6, 11, 10, 5

2.

DIJANIĆ, LUCIJAN (Rijeka, 9. 1. 1997), sin Roberta (Rijeka, 27. 1. 1973) i Marine Šamanić (Rijeka, 20. 8. 1970), Josipove.

Završio srednju ekonomsku školu u Crikvenici. Radi u Milman d.o.o. Crikvenica. Dugogodišnji član NK Vinodol.

Veza: Dijanić, Šamanić 7/1, 6, 11, 10, 5,

1.

DIKA, MARIJA r. Buneta **– Đogina** (Ledenice, 20. 11. 1940), kći Ivana i Franke r. Jurčić (Ledenice, 11. 4. 1915 – Novi, 16. 9. 1955); suprug Petar (20. 7. 1935), Josipov, iz Bribira; sin Marinko (1960).

Podvorkinja u osnovnoj školi u Novom od 1964. do 1991. godine.

Veza: 2

2.

DIKA, MARINKO (Novi, 13. 4. 1960), sin Petra i Marije r. Buneta – Đogine (Ledenice, 20. 11. 1940), kćeri Ivanove.

Novljanski poštar; završio je poštansku školu i položio državni ispit u Rijeci. Radio od 1977. godine.

Veza: 1

1.

DJEKE, BELA (Osijek, 20. 4. 1957), sin Zoltana i Elizabete r. Miškolci (Korođ, 21. 10. 1934).

Borac Domovinskog rata od 1990., dragovoljac. Brat mu je **Đeneš** (Koroď, 19. 11. 1954).

Veza: 3, 4

2.

DJEKE, RUŽICA r. Moravac (Donji Vijačani, BiH, 1. 8. 1963); suprug Zoltan (Koroď, 19. 2. 1953), Zoltanov.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu.

Veza: 4, 1, 3

3.

DJEKE, ZOLTAN (Koroď, Tordinci, 10. 6. 1922 – 18. 1. 1996), Grgin; supruga Elizabeta r. Miškolci (Koroď, 21. 10. 1934).

Slastičar. Došao je oko 1960. g. u Novi, otvorio slastičarnicu u iznajmljenom prostoru na Korzu, a poslije na mjestu predratnog hotela *Vinodol* na Korzu, u novosagrađenoj zgradi otvorio najprije slastičarnicu, poslije gostionicu i *Pizzeriu Adria*.

Veza: 1, 4, 3

4.

DJEKE, ZOLTAN (Koroď, 19. 2. 1953), sin Zoltana i Elizabete r. Miškolci (21. 10. 1934); supruga Ružica r. Moravac (Donji Vijačani, BiH, 1. 8. 1963).

Ugostitelj. Završio je školu za automehaničara i srednju ekonomsku školu. Vlasnik je *Pizzerie Adria* na Korzu u Novom. 1993 - 97. potpredsjednik je Gradskog vijeća Novog.

Veza: 1, 2, 3

DMITROVIĆ, BORIS (Travnik, 27. 11. 1970), sin Branka i Anice r. Mažuranić – Janković, Z Dvorca (27. 3. 1937), Rokine, iz drugog braka (rastavljeni).

Inžinjer strojarstva; završio je srednju strojarsku školu u Donjem Vakufu, a studij u Zagrebu na Strojarskom fakultetu. Borac Domovinskog rata od 1992. u Gospiću, kao specijalac u “Vukovima”. Instruktor kardio pulmonalne reanimacije (CPR), prisustvuje u osposobljavanju instruktora i voditelja ronjenja HRM za punjenje plinskih mješavina i rukovanje prijenosnom rekompresijskom komorom. Suradnik je Ministarstva kulture, uprava za zaštitu kulturne baštine, odjel za arheologiju, Lastovo. Osnivač je udruge *Društvo za podvodne aktivnosti NOVI.*

Veza: Mažuranić 3, 99, 66, 55, 113, 77, 29, 33, 113/1

DOBREC, IVAN (Veprinac, 3. 12. 1864 – Novi, ?), Josipov; supruga Ludovika r. Piškulić – Mikina (Novi, 23. 8. 1867), Tomina, vjenčani 1894. Brat njegove supruge Danko (Novi, 9. 10. 1880) radio je u Rijeci, gdje se Ludovika upoznala sa svojim budućim suprugom s kojim je imala djecu: **Vladimira** (Novi, 17. 9. 1895), **Ivana** (Novi, 23. 11. 1897 – Novi Zeland, ?), **Mariju (*Matejku*)** (Novi, 24. 2. 1901 – Sarajevo, ?), udanu za Gašpara Sokolića – Vericu (Biledžik, Turska, 5. 4. 1891 – Sarajevo, 5. 9. 1964), Tominog i **Anku** (Novi, 7. 4. 1906 – Novi, 5. 1. 1996), udanu za Franka Krišković – Vranješu (Novi, 11. 3. 1899), Antonovog.

U Novom su on i njegovi muški i ženski potomci dobili nadimak **Leprinac** zbog krivo izgovaranog imena mjesta Veprinac, pa je taj nadimak prešao i na prezime Krišković.

DOBRIĆ

Staro novljansko prezime koje se u Novom spominje u 17. stoljeću. Dobrići potiču iz Modruša, a podrijetlom su iz Podlapače u Lici. U Novom su dobili nadimke: **Lukinić**, **Podlapača**, **Golubica**, **Kontić (Mečo)**, **S carskog dvora**.

1.

DOBRIĆ, ADELA (*Adica*), udana Jelača – **Lukinić, Podlapača** (Zagreb, 15. 9. 1943), kći Božidara i Paule r. Kralj (Radomlje, 26. 1. 1907 – Zagreb, 16. 12. 1983), Janezove; suprug Zlatko Bogomilov; kćerka **Sonja** (Zagreb, 21. 4. 1976) i sin **Damir** (Zagreb, 30. 5. 1977).

Skladateljica, profesorica glazbe i pjevačica; diplomirala 1967. pri teoretsko-pedagoškom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu. Od 1963. članica vokalnih sastava *Admira* (koji je utemeljila), *Melos* i dr. Od 1967. glazbena je urednica Radio-Zagreba, 1991 – 93. glavna urednica Glazbene kartoteke pri Fonoteci Hrvatskog radija. Skladala je glazbu za dječje festivale i popularne zabavne pjesme, katkad i na vlastite stihove (*Pjevam za tebe, moj grade, Novljansko kolo* i dr.). Skladala i glazbu za dječje musicale, a sudjelovala je na festivalima Melodije Istre i Kvarnera (MIK - *Ognjišće*, I. nagrada 1971) i Kajkavske popevke u Krapini. Nadimak **Lukinić** potječe od pretka Luke (9. 10. 1794), Adamovog, a **Podlapača** od na sela u Lici, otkud su Dobrići preko Modruše, došli do Novog i nastanili se ispod Bočka, na skrovitom lokalitetu van zidina grada Novog, koji su zvali Podlapača.

Veza: 12, 15, 14, 30, 34, 24, 22 ,2, 13

1/1.

DOBRIĆ, ADRIANA, udana Petrović – v. **Petrović, Adriana.**

2.

DOBRIĆ, ANICA, udana Šilipetar – **Lukinica** (Novi, 7. 8. 1924 – Zagreb, 5. 11. 1986), kći Ivana i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 25. 3. 1902 – Kraljevica, 10. 11. 1982), Ivanove; suprug Vladimir.

Učiteljica; završila je žensku stručnu školu u Zagrebu gdje je radila u Poduzeću za šumske putove. Svirala je sopile.

Veza: 15, 14, 12, 30, 34, 24, 22, 13, 1

3.

DOBRIĆ, ANTON – S carskog dvora (Novi, 16. 3. 1909 – Zagreb, 7. 11. 1994), sin Antona i Marije r. Sokolić – Brnić (Novi, 7. 9. 1869 – Novi, 13. 3. 1943).

Pisar u općinskom poglavarstvu Novoga. Završio je građansku školu. Radio je i u Lječilišnom povjerenstvu, pa u novljanskoj “kupalnici”. Nemirna duha, preselio se u Zagreb.

Veza: 7, 36, 19

4.

DOBRIĆ, ANTON – Kontić (Novi, 25. 11. 1818 – Rovinj, 14. 7. 1869), sin Antona Matijevog (Mateša) i Mandalene r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 18. 9. 1784 – Novi, 19. 12. 1844), Antonove.

Svećenik; bogosloviju je završio u Senju. Bio je kapelan (župnik) u Kanfanaru i kanonik u Porečkoj biskupiji. I njegov brat **Šimun** (27. 10. 1809) pohađao je školu. Prašukundjed mu je **Matij** (oko 1666 – 19. 3. 1714), Matijev.

Veza: 32, 29

5.

DOBRIĆ, ANTON (*Mečo*) – Kontić (Novi, 28. 7. 1914 – Novi, 27. 3. 1980), sin Bartola i Marije r. Sokolić – Kozarice (Novi, 8. 9. 1871 – Novi, 5. 12. 1949), druge očeve supruge; supruga Ivka r. Butorac (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), kći Franje Šimunovog; kćerke **Marija** (1947), udana Berisavljević, **Tonica** (1948), udana Barac, i **Lucija** (1952), udana Kalanj, sin **Ivica** (1954).

Građevinski poslovođa. Sudionik NOB-a od svibnja 1943. i odbornik u općinskom NOO-u u Novom za talijanske okupacije i poslije.

Veza: 10, 31, 6, 8, 20, 9, 17, Barac 3, Kalanj 16, Berisavljević 1

6.

DOBRIĆ, ANTON – Kontić (Novi, 13. 1. 1870 – Johannesburg, Afrika, 24. 4. 1900), sin Julija Tome Bartolovog i Lucije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 29. 7. 1836 – Novi, 20. 7. 1912), Antonove; supruga Barbara r. Mudrovčić – Temika, Bubnjar (Novi, 26. 11. 1872 – Novi, 25. 3. 1956), Timotejeva.

Radio je u tvornici topova u Johannesburgu, gdje je i poginuo pri eksploziji streljiva koje je bilo namijenjeno ratu između Britanaca i Bura.

Veza: 10, 31, 8, 20, 9, 5

7.

DOBRIĆ, ANTON – S carskog dvora (Novi, 9. 4. 1864), sin Vicka Nikomedovog i Marije r. Ježić (Novi, 22. 9. 1838 – Novi, 10. 3. 1923), Josipove, druge očeve supruge; supruga Marija r. Sokolić – Brnić (Novi, 7. 9. 1869 – Novi, 13. 3. 1943). Umro je prije supruge.

Zidar u Novom. Zatim je otišao u zapadnu Afriku gdje se obogatio u rudnicima dijamanata u Namibiji. U dvorištu kuće zvanom “Carski dvor”, jer je za središte grada bilo veliko, a nalazilo se između Korza i Abranske ulice, gdje je poslije stanovao fotograf Tus, primao je, pored sveg bogatstva, kola, konje i seljake iz Like i Bosne koji su dopremali poljoprivredne proizvode na novljansku tržnicu “Peškeriju”.

Veza: 3, 36, 19, 29

8.

DOBRIĆ, BARBARA (*Bara*) r. Mudrovčić – **Temika, Bubnjar** (Novi, 26. 11. 1872 – Novi, 25. 3. 1956), kći Timoteja Matijevog i Lucije r. Sokolić (Novi, 12. 12. 1845 – Novi, 22. 6. 1904); suprug Anton (Novi, 13. 1. 1870 – Johannesburg, 24. 4. 1900), sin Julija Tome Bartolovog.

Podvorkinja u osnovnoj školi u Novom 1915 - 31. Poslije je vodila gostionicu “Narodna kuhinja” u Abranskoj ulici, koju poslije nje vodi njezina kći **Lucija**, udana Žagar.

Veza: 6, 10, 31, 20, 5, Mudrovčić 84

9.

DOBRIĆ, BARTOL – Kontić (Novi, 23. 8. 1798 – Novi, 1874), sin Jerolima Antonovog i Marije r. Mrzljak (Novi, 3. 2. 1769), Antonove; prva supruga Katarina r. Krišković (Novi, 16. 2. 1796), druga Katarina r. Maričić – Livakovica (Novi, 20. 11. 1814 – Novi, 16. 4. 1896), Ignacova.

Pučki sudac pa općinski odbornik u Novom. Obavio je mjerenje granica Općine Novi. Otac **Jerolim (*Jerko*)** (30. 9. 1764 – 24. 3. 1824) imao je brata **Matiju (*Matešu*)** (8. 10. 1756 – 30. 4. 1832), čiji potomci imaju nadimak – **S carskog dvora**.

Veza: 10, 31, 6, 20, 8, 5, 17

10.

DOBRIĆ, BARTOL – Kontić (Novi, 9. 1. 1861 – Novi, 13. 4. 1940), sin Julija Tome Bartolovog i Lucije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 29. 7. 1836 – Novi, 20. 7. 1912), Antonove; prva supruga Uršula r. Toljan (Novi, 4. 11. 1862 – Novi, 4. 8. 1893), Bartolova, druga Marija r. Sokolić – Kozarica, Z Mela (Novi, 8. 9. 1871 – Novi, 5. 12. 1949), kći Marka Ivanovog

Zidar. Radio je u Novom pa u Buenos Airesu, Argentina. Novljanski sopac i pivač.

Veza: 31, 6, 20, 8, 5, 17, 9

11.

DOBRIĆ, BLAŽENKA (Ogulin, 1. 3. 1926 – Zagreb, ?), kći Vicka Pavlovog i Marije r. Potočnjak – Zakućinke (Novi, 23. 12. 1896 – Zagreb, ?), Jerkove.

Otac joj je bio oružnik u Ogulinu, potom u Zagrebu, gdje su ostali živjeti. Tamo je poginula pri padu pod tramvaj. Imala je sestre **Mladenku** (27. 12. 1915), **Slavicu** (15. 1. 1929) i **Anicu** (26. 1. 1921), udanu za Vicka Dobrića (St. Louis, Montana, USA, 5. 7. 1905), Matijevog.

Veza: 35, 27

12.

DOBRIĆ, BOŽIDAR ADAM (*Božo*) – Lukinić, **Podlapača** (Novi, 22. 12. 1907 – Zagreb, 30. 1. 1992), sin Matija Adamovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 15. 9. 1862); supruga Paula r. Kralj (Radomlje, 26. 1. 1907 – Zagreb, 16. 12. 1983), Janezova; kćerka **Adela** (1943), udana Jelača.

Stolar i glazbenik. S Viktorom Rutterom osnovao je puhačku glazbu u Novom i bio njezin dirigent. Otac mu je bio poznati sopac sopila, kao i braća mu **Petar** (1897), **Ivan** (1899) i **Eduardo** (1901). U Novom je držao prodavaonicu mlijeka, u Zagreb se doselio 1938. i zaposlio se u poduzeću Gradsko pekarstvo. Svirao je saksofon i bio je član jazz-banda, a bavio se i kuglanjem, od prije II. svj. rata. Nakon rata nastupa za FD *Vatrogasac*, FD *Milicioner* (1947), FA *Vatrogasac* (1948 . 52), KK *Rade Končar – Svjetlost* (1952 – 54), KK *Sigurnost* i SD *Prvomajska*. S *Vatrogascem* postaje ekipni prvak Jugoslavije 1948. u Zagrebu, ekipni prvak Hrvatske u Splitu 1949., i 1950. u Rijeci, po narodnom načinu. Najveći pojedinačni uspjeh dosiže na vrlo kvalitetnom Prvenstvu Zagreba 1953. naslovom prvaka, i naslovom viceprvaka 1958., po narodnom načinu. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 24, 22, 15, 14, 30, 34, 1, 2, 13

13.

DOBRIĆ, DRAGO – Lukinić, **Podlapača** (Novi, 26. 8. 1923 – Novi, 26. 12. 1998), sin Ivana Matijevog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 25. 3. 1902 – Kraljevica, 10. 11. 1982), Ivanove; supruga Ersilija (*Šilija*) r. Di Marco (Udine, 21. 4. 1920 – Novi, 18. 8. 1996), Giuseppeova.

Pukovnik JNA; završio je strojarsku mornaričku školu u Kumboru, u Boki kotorskoj i dvogodišnju oficirsku školu. Godine 1941. zarobili su ga Talijani i zatočili u koncentracijski logor u Udinama, do rujna 1941. te izručili vojnoj mornarici NDH. Sudionik NOB-a od rujna 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji pa u 35. ličkoj diviziji kao politički komesar čete, a 1945. partizanski zapovjednik Novog, poslije oficir JNA. Bio je društveno-politički djelatnik u Novom.

Veza: 15, 14, 12, 30, 34, 24, 22, 2, 1, Petrović 1

14.

DOBRIĆ, EDUARDO – Lukinić, Podlapača (Novi, 6. 10. 1901 – Novi, 1962), sin Matija Adamovog i Lucije r. Piškulić (15. 9. 1862); supruga Štefanija (*Štefa*) r. Mažuranić – Matijetinka (Novi, 17. 8. 1905 – Rijeka, 10. 12. 1955), Augustinova.

Zidar, kao i otac mu i sva braća, osim **Roke** (9. 8. 1894). Dugo je godina bio u ekonomskoj emigraciji u Australiji odakle je dobivao i mirovinu. Sopac.

Veza: 24, 22, 15, 12, 30, 34, 2, 13, 1

15.

DOBRIĆ, IVAN – Lukinić, Podlapača (Novi, 17. 5. 1899 – Novi, 13. 2. 1980), sin Matije Adamovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 15. 9. 1862); supruga Marija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 25. 3. 1902 – Kraljevica, 10. 11. 1982), Ivanova.

Zidar i općinski pandur (redar). Od 1943. općinski je odbornik u NOO-u u Novom. Nakon II. svj. rata prvi je predsjednik odbora za gradnju Društvenog doma, poslije Doma kulture u Novom. Sam je izgradio svoju kuću (Ulica kralja Zvonimira 9). Bio je lovac, glazbenik u novljanskoj puhačkoj glazbi, pivač u novljanskom kolu i jedan od najpoznatijih sopaca, i učitelj sopnje - virtuoz na maloj i velikoj sopili, te majstor u izradi sopila i pisaka (usnika).

Veza: 24, 22, 14, 12, 30, 34, 2, 13, 1

16.

DOBRIĆ, IVAN (Novi, 21. 9. 1887 – Novi, 15. 11. 1964), sin Matija Vickovog i Barbare r. Sokolić (Novi, 21. 8. 1853); prva supruga Filipina r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1887 – Novi, 27. 8. 1917), Lovrina, druga Lucija r. Radetić (Novi, 9. 12. 1887 – Novi, 30. 7. 1971), Antonova.

Kamenoklesar. Radio je u Novom. Za vrijeme I. svj. rata bio je na talijanskoj fronti na rijeci Piave. Nakon 1923. radio je u Australiji. Sinovi su mu **Miroslav** (Novi, 1923 – 1945) i **Vlade** (Novi, 20. 12. 1920).

Veza: 26, 25, 22/1, 28, 23, 18, 37, 35, 27

17.

DOBRIĆ, IVICA – Mečin, Kontić (Novi, 15. 11. 1954), sin Antona Bartolovog i Ivke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), Franjine.

Poštar. Radio u pošti u Novom, najvrsniji novljanski poštar, koji je poznavao sve stanovnike i kućne brojeve.

Veza: 5, 10, Kalanj 16, Barac 3, Berisavljević

18.

DOBRIĆ, JOSIP (*Josip Barin*) (Novi, 31. 8. 1922 – Lika, 10. 4. 1945), sin Matija (3. 11. 1895 – USA, 1929), Matijevog (*Vicko*) i Barbare (*Bare)* r. Kukalj (Novi, 9. 1. 1902), Josipove.

Pali borac NOR-a. Građevinski tehničar; završio je građevinsku školu. Za Kraljevine Jugoslavije vojni je pitomac – kemičar u Vršcu u Vojvodini. 1941 - 42. radi na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Surađuje s NOP-om i iz Zagreba u kolovozu 1943. odlazi preko Žumberka u partizane, gdje je u tamošnjim jedinicama obavještajni oficir. Poginuo je u borbama za oslobođenje Like kod Oštarija, a pokopan je u Novom. Igrao je nogomet u omladinskom NK *Poskok* u Novom.

Veza: 16, 23, 26, 37, 28

19.

DOBRIĆ, JOSIP – S carskog dvora (Novi, 13. 11. 1913 – Novi, 10. 4. 1945), sin Matija Vickovog i Marije r. Piškulić – Jurašice (Novi, 28. 7. 1879 – St. Louis, SAD, 3. 9. 1928), kćeri Ivana Grginog.

Postolar u Novom. Otac **Matija** (Novi, 22. 10. 1875 – St. Louis, SAD, 22. 6. 1927) otišao je sa svojom suprugom u SAD. Braća su mu **Vicko** (SAD, 5. 7. 1905) i **Ivan** (Butte, SAD, 19. 5. 1909), a sestra **Marija (Mary Angelica)** (*Mera*) (Butte, SAD, 3. 2. 1908), udana Trstenjak.

Veza: 7, 3, 36

20.

DOBRIĆ, KATARINA r. Ježić (Novi, 27. 9. 1859 – Novi, 20. 11. 1905), Tomina; suprug Stipan – Kontić (Novi, 2. 8. 1864 – St. Helena, Južna Afrika, 25. 2. 1901), sin Tome Bartolovog.

Trgovkinja; držala je trgovinu i tako prehranjivala obitelj. Suprug joj je bio na radu u Južnoj Africi, a zbog sudjelovanja u bursko-britanskom ratu na strani Bura završio je kao zatočenik na otoku Sveta Helena.

Veza: 31, 6, 10, 8, 5

21.

DOBRIĆ, KATE (*Leopoldina*) r. Žanić – **Pužika** (Novi, 29. 7. 1844 – Novi, 21. 6. 1916), kći Matija Vickovog – Pužića i Johane r. Piškulić – Anjike (Novi, 8. 3. 1806 – Novi, 21. 12. 1880), Jurjeve; suprug Šimun (Novi, 24. 10. 1839 – Novi, 15. 2. 1911), Matijev.

Radila je zajedno sa suprugom u njihovoj trgovini u Novom, a i nakon njegove smrti.

Veza: 33, 25, 26

22.

DOBRIĆ, LUKA – Lukinić (Novi, 9. 10. 1794 – Novi, 29. 12. 1829), sin Adama Mihovilovog i Urse r. Kabalin (Novi, 5. 11. 1757), Stipanove; supruga Kate r. Maričić – Pećarica (Novi, 13. 3. 1788 – Novi, 22. 9. 1845), Stipanova.

Novljanski težak. Po njemu su njegovi potomci dobili nadimak **Lukinić**. Njegov otac (24. 12. 1755) imao je brata **Matija** (29. 1. 1746), a pradjed mu je bio **Matija Filipov** (1681 – Novi, 20. 12. 1742), sudac u Novom.

Veza: 24, 15, 14, 12, 30, 34, 2, 13, 1

22/1.

DOBRIĆ, MARE r. Sokolić – **Šarčevica** (Novi, 19. 10. 1862 – Novi, 5. 1. 1904), Jurjeva; suprug Grga (Novi, 21. 10. 1860 – St. Louis, SAD, ?), sin Vicka Grgurevog.

Dok joj je suprug bio u St. Louisu, SAD, "trbuhom za kruhom", ona je rodila u Jamnici, Kotar Pisarevina, nezakonitog sina **Jurja Vladimira** (23. 4. 1896). Kako se u to doba u Novom u ovakvim slučajevima pred kućom porodilje, žene ili djevojke u drugom stanju iz vanbračnog odnosa, "citaralo" svim mogućim limenim posudama i poklopcima, a kuća prljala tintom i sl., a dotična se osoba tako tjerala iz Novog povikom "Uš!", ta se uzrečica "Uš, Mare Dobriko!" poslije koristila u sličnim slučajevima.

Veza: 26, 16, 23, 35, 27

23.

DOBRIĆ, MARIJA r. Krišković **(*Guslica*) – Zuglika** (Novi, 11. 10. 1884 – Novi, 21. 2. 1975), Pavlova; suprug Josip (Novi, 10. 9. 1883 – Beograd, ?), sin Matija Vickovog.

Domaćica; samoobrazovana govorila je jezike pa je posluživala kod gospode, i u Beogradu. Nadimak je dobila zbog stalnog ponavljanja nečega u razgovoru. Imala je kćer **Paulinu** (22. 12. 1908 – 2. 10. 1991). Na ogradnom zidu njezine kuće, do kuće Ludovika Petrinovića – Jurete, nalazi se kapelica sv. Roka pred kojom bi se na Dan sv. Roka molio novljanski puk. Kuća je srušena u njemačkom bombardiranju Novog, a kapelica je poslije obnovljena.

Veza: 26, 22/1, 16, 37

24.

DOBRIĆ, MATIJ – Lukinić, Podlapača (Novi, 6. 8. 1855 – Novi, 20. 5. 1924), sin Adama Lukinog i Kate r. Umiljenović (Novi, 29. 5. 1823 – Novi, 7. 10. 1887); supruga Lucija r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 15. 9. 1862).

Poznati novljanski sopac - prema Alfredu Sokoliću – Šarcu (*Novljanski zbornik* 4), najstariji poznati sopac, a po podacima crkvenih knjiga autor ovog teksta nalazi da je najstariji novljanski sopac **Paval Maričić** (Novi, 6. 3. 1812 – 1875), sin Petra Ivanovog, potom **Lovra Radetić** (Novi, 30. 7. 1821), Fabijanov, a **Matij Dobrić** bi bio tek treći.

Veza: 22, 15, 14, 12, 30, 34, 21, 13, 1

25.

DOBRIĆ, MATIJ (Novi, 26. 3. 1819 – Novi, 8. 12. 1888), sin Grge Lukinog i Katarine r. Kabalin (Novi, 14. 3. 1783), Matijeve; prva supruga Rozalija r. Radetić (Novi, 4. 9. 1812 – Novi, 19. 3. 1854), Matijeva, druga Marija r. Sokolić – Filkovica (Novi, 12. 3. 1831 – Novi, 3. 12. 1888).

Trgovački obrtnik; imao je trgovinu u Novom. Nakon pada Bachova apsolutizma postaje član Upravnog odbora obnovljene novljanske Narodne čitaonice, 17. 12. 1864.

Veza: 33, 21, 26

26.

DOBRIĆ, MATIJ (Novi, 20. 2. 1852 – Cape Town, JAR, 10. 2. 1904), sin Vicka Grginog i Franice r. Krišković (Novi, 9. 8. 1824 – Novi, 10. 7. 1911); supruga Bara r. Sokolić – Milinica (Novi, 21. 8. 1853), kći Ivana Mikulinog.

Bio je na radu u JAR za rata između Engleza i Bura, a poginuo je u borbi s Englezima..

Veza: 25, 16, 23, 22/1, 35, 27, 18, 37, 28, 33, 21

27.

DOBRIĆ, MELKIOR (Novi, 6. 1. 1899 – Južna Amerika, 25. 9. 1934), sin Pavla Vickovog i Barbare r. Piškulić (Novi, 8. 11. 1862); supruga Tereza r. Sokolić – Pećarica (Novi, 30. 1. 1894 – Zagreb, ?), Matijeva, vjenčali su se 1918.

Kovač u Novom; imao je *kovačij*u u Ulici Staro Konjsko, danas Vinodolska ulica 4a, u kući Nikole (*Nina*) Sokolića – Pećara (Novi, 8. 12. 1948), Josipovog. Poslije je otišao na rad u Južnu Ameriku.

Veza: 26, 22/1, 35, 11, 16, 23

28.

DOBRIĆ, MIROSLAV (Novi, 16. 9. 1923), sin Ivana Matijevog i Lucije r. Radetić – Kastavke (Novi, 9. 12. 1887 – Novi, 30. 7. 1971), Antonove, druge očeve supruge. Brat mu je Vladimir (Novi, 20. 12. 1920 – Novi, 30. 12. 2001).

Žrtva rata. Učio je zanat za tesara i krovopokrivača u Srijemskoj Mitrovici, gdje je prisilno mobiliziran u njemačke SS jedinice. Posljednji se put javio u Novi koncem 1944., te je vjerojatno poginuo ili je ubijen krajem rata.

Veza: 16, 23, 26, 18, 37

29.

DOBRIĆ, NIKOMED – Kontić (Novi, 15. 9. 1812 – Novi, 18. 3. 1875), sin Antona Matijevog (*Mateša*) i Mandalene r. Mudrovčić (Novi, 18. 9. 1784 – Novi, 19. 12. 1844), Antonove; supruga Mare r. Mrzljak (Novi, 7. 10. 1808 – Novi, 30. 3. 1898), Antonova.

Obrtnik i jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom, član Upravnog odbora od njezina osnutka 27. 3. 1845. i blagajnik od 1846. Braća su mu **Anton** (Novi, 25. 11. 1818 – Rovinj, 14. 7. 1869), **Ivan** (Novi, 27. 10. 1815) i **Šimun** (Novi, 27. 10. 1809).

Veza: 32, 4, 7, 36, 3, 19

30.

DOBRIĆ, PETAR – Lukinić, Podlapača (Novi, 26. 4. 1897 – Perth, Australija, 29. 8. 1971), sin Matija Adamovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 15. 9. 1862); supruga Katarina r. Dobrić – Kontićeva (Novi, 28. 2. 1905), kći Bartola Tominog (*Toma Julije*).

Zidar. Otišao je u Australiju s kćeri **Vatroslavom** (Novi, 15. 3. 1925), koja se tamo udala za Dragutina Piškulića, Frankovog, čiji su potomci u Perthu promijenili prezime u

Paskulich budući da se na engleskom prezime Piškulić čitalo Pajskulić. Novljanski sopac, kao i otac mu i braća **Ivan**, **Eduardo** i **Božo**.

Veza: 24, 22, 15, 14, 12, 34, 2, 13, 1

31.

DOBRIĆ, STIPAN – Kontić (Novi, 2. 8. 1864 – Sveta Helena, 25. 2. 1901), sin Tome Bartolovog i Lucije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 29. 7. 1836 – Novi, 20. 7. 1912), Antonove; supruga Katarina r. Ježić (Novi, 27. 9. 1859 – Novi, 20. 11. 1905), Tomina.

Bio je na radu u JAR za englesko-burskog rata u kojem je stao na stranu Bura, pa je zarobljen od Engleza i zatočen na otoku Sv. Helena, gdje je umro od dizenterije.

Veza: 10, 6, 9, 20, 8, 5

32.

DOBRIĆ, ŠIMUN – Kontić (Novi, 27. 10. 1809), sin Antona Pavla Matijevog (*Mateše*) i Mandalene r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 18. 9. 1784 – Novi, 19. 12. 1844), Antonove.

Student filozofije od 1827 – 29., ali nema podataka što je završio i što je radio. Brat mu je **Anton** (Novi, 25. 11. 1818 – Rovinj, 14. 7. 1869) bio župnik u Kanfanaru pa se možda i on preselio u Istru.

Veza: 29, 4

33.

DOBRIĆ, ŠIMUN (Novi, 24. 10. 1839 – Novi, 15. 2. 1911), sin Matija Grginog i Rozalije r. Radetić (Novi, 4. 9. 1812 – Novi, 1854), Matijeve, prve očeve supruge; supruga Kate r. Žanić – Pužika (Novi, 29. 7. 1844 – Novi, 21. 6. 1916), Matijeva.

Trgovac u Novom; imao je *butigu* u svojoj kući.

Veza: 25, 21, 26

34.

DOBRIĆ, ŠTEFANIJA – v: 105. **MAŽURANIĆ, ŠTEFANIJA – Matijetinka**, udana Dobrić.

34/1.

DOBRIĆ, VELIMIR (Novi, 4. 4. 1927 – Zagreb, 6. 8. 2003), sin Melkiora, Pavlovog i Tereze r. Sokolić – Pećarice, Grego (Novi, 30. 1. 1894 – Zagreb, ?), kćeri Grge Matija, Ivanovog; supruga Marija r. Galović iz Zagreba.

Profesor; bio je tajnik na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Braća su mu **Ljubomir** (16. 8. 1919 – Zagreb, 21. 2. 2002) i **Dušan** (Novi, 8. 11. 1922 – Skopje, 1963)

Veza: 27, 35

35.

DOBRIĆ, VICKO (Novi, 9. 10. 1890 – Zagreb, 1940), sin Pavla Vickovog i Barbare r. Piškulić (Novi, 8. 11. 1862); supruga Marija r. Potočnjak – Zakućinka (Novi, 23. 12. 1896), Jerkova.

Općinski pisar u Novom. Poslije je služio u Ogulinu kao oružnik, a u Zagrebu kao oružnički narednik. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom od osnivanja kluba 6. 8. 1924. Njegovu

kćer **Blaženku** (1. 3. 1923) pregazio je tramvaj u Zagrebu, a imao je i kćeri: **Mladenku** (27. 12. 1915), **Anku** (26. 1. 1921) i **Slavicu** (15. 1. 1929).

Veza: 26, 22/1, 27, 11, 16, 23

36.

DOBRIĆ, VLADIMIR – S carskog dvora (Novi, 29. 9. 1893 – Sušak, ?), sin Antona i Marije r. Sokolić – Filkovice, Brnić (Novi, 7. 9. 1869 – Novi, 13. 3. 1943), Jerkove.

Doktor prava; diplomirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao odvjetnik u Sušaku. Od 1929. tajnik je Saveza kupališta u Sušaku. Bio je član Narodne čitaonice u Novom, a od 1938. i član Upravnog odbora Turističkog društva. Pisao je o Vinodolskom zakonu (1957) i izdao knjigu – *Vodič po morskim kupalištima Gornjeg Jadrana*.

Veza: 7, 3, 19

37.

DOBRIĆ, ŽARKA, udana Rodić (Allançon, Francuska, 12. 12. 1926), kći Bogoslava Matijevog i Vjekoslave r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 9. 3. 1899), Ivanove.

Šefica poštanskog ureda u Novom 1946 - 52., kad je premještena u Pazin. Otac joj je sa suprugom bio na radu u Francuskoj. Braća **Ivan** (17. 11. 1927) i **Mate** (11. 8. 1931) poslije su preselili iz Novog u Popovaču, a ona živi u Vinkovcima.

Veza: 16, 23, 26, 28, 18

DOMAZETOVIĆ, pl. FRAN (Novi, 30. 8. 1875 – 5. 2. 1949).

Pravni pisac. Bio je županijski perovodni vježbenik u Rijeci 1903. i u svibnju te godine prisustvovao je demonstracijama u Dragi, a nakon toga postaje brahijalni (vojni) povjerenik. Banski je savjetnik 1931. u kraljevskoj banskoj upravi Savske banovine. Proučavao je organizaciju riblje proizvodnje, pa je boravio u skandinavskim zemljama te u Njemačkoj i Francuskoj. Napisao je knjigu *O ribarstvu u slatkim vodama i u moru*. Obitelj se doselila u Novi iz Senja, plemenitaškog je i uskočkog podrijetla, pristigla iz Bosne.

1.

DOMIJAN, GORANA r. Krišković **– Šimelka** (Zagreb, 12. 8. 1952), kći Krsta i Anice r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 5. 1. 1925 – Zagreb, 7. 5. 1959), Gašparove; suprug Emil (18. 8. 1952) pomorski je strojar; kćerka **Maja** (14. 10. 1984), magistra ekonomije, i sin **Matija** (22. 10. 1989), magistar politologije.

Odgojiteljica; završila je srednju školu za odgojiteljice. Radila u dječjem vrtiću u Zagrebu.

Veza: Krišković 77, 103, 111, 109, 72, 110, 133, 28

2.

DOMIJAN, RENATA r. Draginić **– Jacanova**, kći Franje Franjinog i Dragice r. Rumbak (Krapina, ?); suprug Rikard Domijan.

Inžinjerka je poštanskog prometa, školovanje završila u Rijeci.

Veza : Draginić 2, 7, 8

DOMINEZ

Prvi Dominezi javljaju se u Novom 1910. dolaskom Frana Domineza i njegove obitelji. Podrijetlom su iz Karlobaga, gdje su dva brata De Dominese, iz Venecije, došla pred oko 300 godina oslikavati tamošnju crkvu, pa su i ostali u Karlobagu. Poslije je to prezime pretrpjelo promjene u crkvenim knjigama u Dominez i u Domines.

1.

DOMINEZ, DANICA r. Dasović (Karlovac, 18. 6. 1906 – Novi, 30. 3. 1984), kći Stjepana i Jelene r. Kramarić (Ogulin, 1874 – Novi, 1946); suprug Nikola (Novi, 24. 11. 1911 – Zagreb, 7. 7. 1995), Franov.

Učiteljica; Učiteljsku školu završila je u Karlovcu 1924. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1924 - 47. i u Crikvenici 1947 - 56. Otac **Stjepan** joj je umro 1905. g.

Veza: 6, 4, 7, 8, 2, 5, 9

2.

DOMINEZ, FRAN (Karlobag, 26. 7. 1855 – Novi, 8. 10. 1917); supruga Manda r. Tomljenović (Ledenik, Oštarije, 1870 – Zagreb, 1937).

Financijski nadstražar za područje od Sibinja do Kraljevice.

Veza: 4, 6, 7, 8, 1, 5, 9

3.

DOMINEZ, FRANJO (Senj, 1856 – 1924).

Svećenik; završio je bogosloviju na senjskom sjemeništu 1879 – 82. Od 1. 9. 1885 - 5. 4. 1889. upravitelj je župe u Krmpotama u crkvi sv. Jakova. Prije i poslije njega župnik u Krmpotama bio je Matej Butković (1844 – 1911).

4.

DOMINEZ, IVAN (Sv. Jakov, Šiljevica, 2. 3. 1905 – Novi, 25. 8. 1972), sin Frana i Mande r. Tomljenović (Ledenik, Oštarije, 1870 – Zagreb, 1937).

Automehaničar; zanat je izučio u Zagrebu. Bio je prvi privatni taksist u Novom, imao je auto marke *Ford*. Vrlo društven, duhovit i pun anegdota. Nakon rata radio je u KP *Ivanj* u Novom.

Veza: 2, 6, 7, 8, 1, 5, 9

5.

DOMINEZ, JELENA (Novi, 13. 4. 1938), kći Nikolie i Danice r. Dasović (Karlovac, 18. 6. 1906 – Novi, 30. 3. 1984), Stjepanove.

Diplomirana inženjerka biotehnologije; završila je Prehrambeno-biotehnološki fakultet u Zagrebu. Radila je u Institutu *Ruđer Bošković*, u Prehrambeno-tehnološkom institutu, te na fakultetu u Zagrebu.

Veza: 6, 1, 4, 7, 8, 2, 9

6.

DOMINEZ, NIKOLA (Novi, 24. 11. 1911 – Zagreb, 7. 7. 1995), sin Frana i Mande r. Tomljenović (Ledenik, Oštarije, 1870 – Zagreb, 1937); supruga Danica r. Dasović (Karlovac, 18. 6. 1906 – Novi, 30. 3. 1984), Stjepanova.

Diplomirani pravnik; završio je gimnaziju i Pravni fakultet u Zagrebu 1937. Radio je u državnoj službi kao perovodni pripravnik, zatim kao v. d. načelnika, te kotarski načelnik kod kotarskih oblasti u Vrbovskom, Đakovu i Kastvu, a 1940. je postavljen za kotarskog načelnika u Novom, do 15. 9. 1941. Nije odgovarao tadašnjoj ustaškoj vlasti pa je često premještan: u Karlovac, Grubišno Polje, Kraljevicu, Novi i Ogulin. Nakon 1945. radi u KNO-u Novi, do spajanja Kotara Novi i Crikvenice, kao pravni referent u kotarskom javnom tužilaštvu Crikvenice, u NO Crikvenica, u Općini Centar u Zagrebu, a do umirovljenja radi u Komunalnom zavodu za socijalno osiguranje u Rijeci. Kao mladić bio je član Hrvatskog sokola.

Veza: 2, 4, 7, 8, 1, 5, 9

7.

DOMINEZ, PAVAL (*Pave Umjetnina*) (Karlobag, 6. 1. 1892 – Senj, ?), sin Frana i Mande r. Tomljenović (Ledenik, Oštarije, 1870 – Zagreb, 1937).

Financ u Novom i jedan od prvih novljanskih od općine ovlaštenih *barkarijola* za vožnju turista. Bavio se ribarstvom; imao je dugačku mrežu kojom bi izvlačio ribu između Male rive i Bribirske rive Podbarana. Nadimak je dobio po tome što je svako svoje djelo smatrao umjetninom.

Veza: 2, 4, 6, 8, 1, 5, 9

8.

DOMINEZ, STIPAN (Karlobag, 19. 8. 1890 – Kraljevica, 1943), sin Frana i Mande r. Tomljenović (Oštarije, 1870 – Zagreb, 1937).

Žrtva fašističkog terora. Financ. Radio je u Novom, a potom je premješten u Kraljevicu. Poginuo je u bombardiranju Kraljevice.

Veza: 2, 4, 6, 7, 5, 9

9.

DOMINEZ, VESNA (Novi, 12. 9. 1942), kći Nikole i Danice r. Dasović (Karlovac, 18. 6. 1906 – Novi, 30. 3. 1984).

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Zagrebu. Radila je u Zagrebu u Građevinskom poduzeću *Tehnika,* u INA-OKI i u INA-i *Zagreb Plast* kao rukovoditeljica odjela pravnih poslova.

Veza: 6, 1, 4, 7, 8, 2, 5

DORČIĆ

Prezime se javlja u Novom dolaskom "*Mateja Dorčića od plovanije ričke*" - kako stoji g. 1752. u Matici vjenčanih župe Novi, koji se "*Na 10 februara*" ženi Katarinom Sokolić – Kozaricom (12. 6. 1730 – 26. 8. 1796), Ivanovom. Prema *Grobničkom biografskom leksikonu* (Lukežić. 1994), prezime se spominje u Grobniku 1563 - 1613., gdje je Gašpar Dorčić bio *starešina ovčarski*. Dorčići potiču iz Baške na Krku, vjerovatno su ih još Frankapani kao vješte ovčare doselili na Grobnik, koji je bio granični grad, a vojnička se posada plaćala u ovcama (suljevina).

1.

DORČIĆ, ANTON (Anton Grgur) (Novi, 17. 10. 1900 – Novi, 1. 12. 1919), sin Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine.

Nautičar; završio je Pomorsku školu u Bakru. Radio je kao bankovni službenik i sveučilištarac. Umro je mlad od tifusa.

Veza: 3, 18, 20, 2, 10, 5, 11, 16, 13, 12, 4, 9, 8, 15, 19, 21, 22, 14

2.

DORČIĆ, ANTON (Novi, 4. 6. 1840 – Novi, 28. 5. 1927), sin Matija Matijevog i Magdalene r. Ježić (11. 12. 1794), Tomine, druge očeve supruge; supruga Cecilija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 3. 7. 1846 – Novi, 16. 2. 1931), Antonova; pradjed mu je **Matij** koji je u Novi došao iz Rijeke.

Gostioničar i trgovac; završio je Pomorsku školu u Bakru i plovio na K. u. K. jedrenjacima sve do Amerike. Obolio je mlad od reumatske groznice i bio penzioniran. Sagradio je u Novom novu kuću, u kojoj već 1891. otvara gostionicu u koju dolaze prvi turisti i prolaznici. Aktivni je član Lječilišnog povjerenstva i sudjeluje u uređenju Novog i parka u Lukavicama; jedan je od devetorice Novljana koji 1895. kupuju zemljište od privatnika, a namjenjuju ga za park, te ga 1904. g. po kupovnoj cijeni prodaju Općini Novi. Od siječnja 1871. tajnik je Narodne čitaonice i 62 godine je bio njezin član.

Veza: 11/1, 17, 3, 20, 18, 1, 10, 5, 11, 16, 14, 7, 13, 12, 4, 9, 8, 15, 19, 21, 22

3.

DORČIĆ, BOGOSLAV (Novi, 20. 12. 1875 – Novi, 12. 8. 1936), sin Antona i Cecilije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 3. 7. 1846 – Novi, 16. 2. 1931), Antonove; supruga Marija r. Sokolić – Grginica (17. 10. 1880 – 4. 1. 1962), Grgina.

Gostioničar, veletrgovac drvom, industrijalac i upravitelj predstavništva *Jadranske plovidbe* u Novom. U trgovinu drvom uključio ga je tast Grga Sokolić – Grginić (Novi, 1850 – 1929), koji je radio za Nikolu Sriću, a po Srićinoj smrti 1905. g. sa zetom preuzima poslovanje. Od 1932. suvlasnik je, s Ivanom Stattinom, pilane na Mošunama, koju po njegovoj smrti, 1936., Stattin vodi sam. U mladosti je bio starosta Hrvatskog sokola. U Narodnoj čitaonici je tajnik (25. 1. 1920 - 14. 1. 1921), blagajnik (17. 1. 1921 - 29. 1. 22), a potom je, kao jugoslavenski orijentiran, predsjednik Čitaonice (od 15. 3. 1936. do smrti). Pivač u novljanskom kolu, čitao je žitak 1913. i 1914. Djeca su mu **Anton** (1900), **Ljubomir** (1903), **Živka Cecilija** (1905), udana Lukačić, **Mate** (1907), **Ladislav** (1909), **Dragomir Ilija** (1912) i **Anica** (1916), udana Zoričić.

Veza: 2, 17, 18, 20, 1, 10, 5, 11, 16, 13, 12, 4, 7, 14

4.

DORČIĆ, DANICA r. Telišman (Martinska Ves, 5. 7. 1910 – Zagreb, 23. 2. 1977), kći Mihovila i Anke r. Nakić; suprug Mate (Novi, 12. 7. 1907 – Zagreb, 9. 3. 1969), Bogoslavov; kćerka **Tea** (1944) i sin **Slobodan** (1946).

Učiteljica; završila je Višu zanatsku stručnu školu u Zagrebu. Bila je upraviteljica domaćinskih tečajeva u više sela i mjesta i domaćinskih škola u Kastvu i Novom, do 1945. Potom radi na Radiostanici Rijeka i Zagreb kao suradnica Pionirske redakcije. Od 1952. je direktorica Učiteljske stručne škole u Zagrebu. Bila je aktivna sudionica NOB-e

1941. - 45. u Novom, gdje je ilegalno radila u tehnici okružnog komiteta KPH za Hrvatsko primorje u Voćno-loznom rasadniku u Novom.

Veza: 16, 22, 21, 1, 10, 13, 9, 5, 11, 12, 8, 15

5.

DORČIĆ, DRAGOMIR ILIJA (Novi, 20. 7. 1912 – Zagreb, 2. 1. 1942), sin Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine.

Diplomirani inženjer šumarstva; u Zagrebu je završio Poljoprivredno šumarski fakultet (1936). Radio je u Direkciji šuma u Sušaku, a 1941., po talijanskoj okupaciji, u istoj direkciji sa sjedištem u Gospiću, gdje postaje član OK KPH za Liku. Kao pričuvni domobranski poručnik mobiliziran je i po partijskom zadatku odlazi u garnizon u Višegradu. Uhićen je u listopadu 1941., nakon izdaje kurira koji mu je bio veza s partizanima, zbog ilegalnog slanja oružja i pripremanja predaje domobranskoga garnizona partizanima. Strijeljan je u Dotrščini, u Zagrebu 2. siječnja 1942., po presudi ustaškoga prijekog suda. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Bio je vaterpolist Vinodola.

Veza: 3, 18, 20, 2, 1, 10, 11, 16, 13, 12, 4, 9, 15, 22, 21, 14, 8, 19

6.

DORČIĆ, EDUARDO – v. 20. **DORČIĆ, SLAVOLJUB EDUARDO**.

7.

DORČIĆ, FRANKO (Novi, 3. 12. 1875 – Međimurje, 1926), sin Mikule Matijevog i Elizabete r. Maričić (Novi, 2. 7. 1845 – Novi, 25. 8. 1883), druge očeve supruge; supruga Desida r. Suzanić.

Općinski činovnik i općinski bilježnik u Novom. Zatim odlazi u Međimurje. Nakon umirovljenja živio je u Sušaku.

Veza: 17, 2, 3, 18, 20

8.

DORČIĆ - ŠILOVIĆ, GORA (Zagreb, 19. 7. 1936 – Rijeka, 30. 12. 2015), kći Ljubomira (*Ljube*) i Margarete r. Baran (Novi, 22. 9. 1911 – Rijeka, 22. 4. 1986), Rokine; suprug Darko Šilović (rastavljena); posinak **Zoran** (Beograd, 1970 – Njemačka, 21. 12. 2001).

Profesorica engleskog i hrvatskog jezika i književnosti; Filozofski fakultet završila je u Zagrebu. Radila je u Saveznom zavodu za međunarodnu suradnju u Beogradu 1960 - 63. Sa suprugom, koji je radio u diplomaciji, boravila je u Indoneziji i Kanadi. Radila je kao profesorica u Centru za strane jezike u Beogradu 1970 - 72., a u Rijeci od 1974 - 92., kao savjetnica u Ministarstvu graditeljstva i zaštite okoliša u službi za Jadran. Objavila je dvije knjige intimne tematike. Posinak Zoran izgubio je život u Njemačkoj, pod nerazjašnjenim okolnostima.

Veza: 11, 12, 1, 5, 16, 10, 4, 13, 3, 2, 15, 22, 21, 9, 19

9.

DORČIĆ, ILIJA (Rijeka, 29. 7. 1946), sin Ladislava i Marije r. Sokolić – Kozarice (Novi, 4. 5. 1911 – Zagreb, 24. 4. 1985), Josipove; s prvom suprugom Jadrankom r. Dudaš ima sina **Frana** (1977); druga supruga Branka r. Soja (Zagreb, 22. 1. 1946).

Diplomirani inženjer kemije; završio je Kemijsko-tehnološki fakultet u Zagrebu. Radio je u Rijeci u INA-i, u poduzeću *Dezinsekcija* i kao direktor u *Jadrankoloru,* te potom kao direktor i suvlasnik tvrtke *Termoclean Zg* u Zagrebu.

Veza: 10, 13, 1, 5, 11, 16, 12, 4, 3, 2, 19, 15, 8, 22, 21

10.

DORČIĆ, LADISLAV (*Laco*) (Novi, 27. 6. 1909 – Zagreb, 24. 7. 1983), sin Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine; supruga Marija r. Sokolić – Kozarica (Novi, 4. 5. 1911 – Zagreb, 24. 4. 1985), Josipova; sin **Ilija** (Rijeka, 1946) i kćerka **Nina** (Rijeka, 1948).

Profesor kemije i biologije; završio je Učiteljsku školu u Čakovcu i Višu pedagošku školu u Zagrebu. Radio je kao nastavnik u osnovnim i građanskim školama u Vrbniku, Srdočima i Čabru, kao direktor Učiteljske škole u Opatiji i Puli, te osnovne škole u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 10. 9. 1943. Igrao je vaterpolo, te nogomet u NGŠK u Novom. Pokopan u Novom.

Veza: 3, 18, 20, 2, 1, 5, 11, 16, 13, 12, 4, 9, 19, 8, 15, 22, 21, 14

11.

DORČIĆ, LJUBOMIR (*Ljubo*) (Novi, 24. 8. 1903 – Bakar, 14. 5. 1945), sin Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine; supruga Margareta r. Baran (Novi, 22. 9. 1911 – Rijeka, 22. 4. 1986), Rokina; kćerka **Gora** (Zagreb, 1936) i sin **Marko** (Zagreb, 1939).

Pali borac NOR-a. Kapetan duge plovidbe; završio je Pomorsku školu u Bakru, od 1931. plovio na parobrodima *Jadranske plovidbe d. d.* Sušak: *Cetina*, *Hercegovina*, *Topola* i *Prestolonaslednik*. Na liniji za Senj ljeti bi znao parobrodom proći između Školjića i obale, pozdravljajući kupače i svoje društvo *na kupalnici*. Sudionik NOB-a od 1941., od 1939. je ilegalno radio za KPH - bio je veza OK KPH Sušaka i Vinodola, prevozio je partizanski tisak od 1941. iz Novog do Sušaka, pa na Krk i Rab. Po kapitulaciji Italije imenovan je zapovjednikom sušačke luke i zamjenikom komandanta Komande mornarice za Hrvatsko primorje (I. POS), pa je umaknuo kad su Nijemci iz Istre nadirali u Primorje. Parobrodom *Makarska* iz Senja odlazi za južnu Italiju, uplovio je kroz minsko polje, bez asistencije pilota, 9. 10. 1943. u talijansku luku Barletta, u vlasti savezničkih snaga, s cjelokupnom posadom broda, kao drugi brod koji je prešao saveznicima, poslije P/b *Bakar*. 1943 – 45. plovi od Visa do Barija i Barlette, prevozeći ranjenike u tamošnje savezničke bolnice, a izliječene natrag. Po oslobođenju dolazi u Novi, suprugu uzima na brod, iskrcava je u Bakru, jer je riječka luka bila van funkcije po njemačkom uništavanju svih postrojenja, do početka 1946. Na isplovljavanju iz Bakra pogiba s posadom i putnicima (70 osoba) na P/b *Ljubljana* u nailasku broda na podmorsku magnetsku minu, na očevid supruge. Pokopan je, po izvlačenju olupine broda, 1957. godine na groblju u Bakru. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno. Sin Marko (1939), poginuo je 1971. na brodu u brodogradilištu *Viktor Lenac* u Martinšćici, Rijeka.

Veza: 3, 18, 20, 2, 1, 10, 5, 16, 12, 13, 4, 8, 15, 22, 21, 9, 19

11/1.

DORČIĆ, MATIJ (Novi, 8. 12. 1786), sin Matija Matejevog i Lucije r. Vlašić (Novi, 9. 9. 1760), Ivanove; prva supruga Kate r. Žvanović – Čučin, Nikolina; druga supruga

Magdalena r. Ježić (Novi, 11. 12. 1794), Tomina. S prvom suprugom imao je devetero djece: **Luciju** (1816 - 1898), udanu Ferković, **Katu** (1817 – 1900), udanu Žanić, **Martu** (1819 - 1900), udanu Mudrovčić, **Ivana** (1921 - 1921), **Mariju Nikolinu** (1822 - 1866), udanu Piškulić, **Nikolu** (1824 – 1832), **Mandalenu (Mandu)** (1827 - 1900), udanu Čorić, **Tereziju** (1828?) i **Mikulu** (1833 - 1926), a s drugom suprugom **Antona** (1840 - 1927).

Pominje se u aferi Matije Mažuranića povodom paskvila i (vrlo oštrih) rugalica, koje su kolale Novim. Povod im je bila Dorčićeva kćerka Marta, vjerenica Ivana Žanića, kojoj je Žanić bio *treti verenik*, a iznevjerila ga je i poslije se udala za Mikulu Mudrovčića, brata popa Antona. Taj Ivan Žanić je Matijin *veliki priatel*, pa su oba sumnjičeni kao autori paskvila, i pozvani na sud, a Žanić je bio i zatvoren *u rešt*. Matija piše bratu Antonu u pismu od *11. Jenvara 1839*. o sukobu s Dorčićem i popom Mudrovčićem, o suđenju i Matijinoj žalbi biskupu u Senju, nakon koje su ga prestali proganjati.

12.

DORČIĆ, MARGARETA r. Baran (Novi, 22. 9. 1911 – Rijeka, 22. 4. 1986), kći Roke Ivanovog i Francike r. Jovanović – Belčevice (Novi, 24. 8. 1879 – Novi, 12. 4. 1941), Tomine; suprug **Ljubomir (Ljubo)** (Novi, 24. 8. 1903 – Bakar, 14. 5. 1945), Bogoslavov; kćerka **Gora** (Zagreb, 1936) i sin **Marko** (Zagreb, 1939).

Učiteljica; završila je Preparandiju u Gospiću. Radila je u osnovnim školama u Pepelani (Virovitica), Čavlima, Novom i u Osnovnoj školi *Trsat* u Rijeci.

Veza: 11, 8, 15, 1, 10, 13, 9, 5, 16, 22, 21

13.

DORČIĆ, MARIJA r. Sokolić – **Kozarica** (Novi, 4. 5. 1911 – Zagreb, 24. 4. 1985), kći Josipa i Marije r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 24. 2. 1958), Ivanove; suprug Ladislav (Novi, 27. 6. 1909 – Zagreb, 24. 7. 1983), Bogoslavov; sin **Ilija** (Rijeka, 1946) i kćerka **Nina** (Rijeka, 1948).

Nastavnica matematike i nacrtne geometrije; završila je Preparandiju i Višu pedagošku školu u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u Kulen Vakufu, Grižanama i Crikvenici, kao nastavnica u Učiteljskoj školi u Opatiji i Puli, te u osnovnoj školi u Zagrebu. Pokopana u Novom.

Veza: 10, 1, 5, 11, 16, 12, 4, 9, 19, 8, 15, 22, 21

14.

DORČIĆ, MARIJA, udana Đerđa – v. **ĐERĐA, MARIJA** r. Dorčić.

15.

DORČIĆ, MARKO (Zagreb, 5. 8. 1939 – Rijeka, 29. 1. 1971), sin Ljubomira i Margarete r. Baran (Novi, 22. 9. 1911 – Rijeka, 22. 4. 1986), Rokine; supruga Marija r. Mufić; sin **Marko** (Rijeka, 13. 5. 1971).

Diplomirani inženjer brodogradnje; završio je Strojarsko-brodograđevni fakultet u Zagrebu. Radio je u brodogradilištu *Viktor Lenac* u Rijeci, gdje je poginuo pri padu u *štivu* broda. Izradio je prve nacrte za žičaru *sedežnicu* Radeševo na Platku. Sin mu je Marko rođen poslije njegove pogibije.

Veza: 11, 12, 1, 10, 5, 16, 13, 4, 3, 2, 8, 9, 19, 22, 21

16.

DORČIĆ, MATE (Matij Ivan) (Novi, 12. 7. 1907 – Zagreb, 9. 3. 1969), sin Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine; supruga Danica r. Telišman (Martinska Ves, 5. 7. 1910 – Zagreb, 23. 2. 1977), Mihovilova; kćerka **Tea** (Novi, 1944) i sin **Slobodan** (Rijeka, 1946).

Nastavnik, društveno-politički i kulturni djelatnik. Završio je Učiteljsku školu u Čakovcu. Učitelj je u osnovnim školama u Tuševcu (Brinje), Klenovici, Novakima (Slatina), Jurandvoru (Krk), Ogulinu, Trnovcu (Gospić), Liču i Delnicama. Sudionik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941. Nakon rata urednik je *Primorskog vjesnika* i *Novog lista* u Rijeci. Radio je na organizaciji radiodifuzne službe u Hrvatskoj. Bio je predsjednik Udruženja učitelja, nastavnika i profesora SRH, upravitelj osnovnih škola u Zagrebu i dugogodišnji urednik Školskih novina u Zagrebu.

Veza: 3, 20, 18, 2, 1, 10, 5, 11, 4, 13, 12, 22, 21, 15, 8, 9, 19, 14

17.

DORČIĆ, MIKULA (Novi, 27. 1. 1833 – Novi, 13. 8. 1926), sin Matija Matijevog i Katarine r. Žvanović – Čučin, Nikoline; prva supruga Elizabeta r. Umiljenović (Novi, 6. 7. 1837 – Novi, 10. 10. 1866), druga Elizabeta r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 2. 7. 1845 – Novi, 25. 8. 1883), Matijeva.

Obrtnik pa općinski blagajnik u Novom, zatim *“nadziratelj mjesnih školah”*. Prema *Zapisniku Oćinske sjednice držate u Novomu dne 2. Travnja 1865*. *“privremeni je namestni sudac”* tj. zamjenik suca = načelnika općine (od 1961. g. općina se naziva Općinska sudčija Novljanska, na čelu joj je Matija Mažuranić, sudac općine - od 1856. načelnik ili glavar, naziv koji je iz zemljišnih zajednica prenešen na političku vlast). Zapisnik je potpisan od 18 članova *starešinstva*, dok je 11 (nepismenih) članova na zapisnik stavilo križ. Nakon ukidanja Bachova apsolutizma član je Upravnog odbora Narodne čitaonice, od prosinca 1864. Kao načelnik Općine Novi ugovorom od 22. 8. 1887. s Timotejem (Temićem) Mudrovčićem (Novi, 24. 1. 1835) prebacio je osnovnu školu iz Kaštela u Temićevu kuću, A. Mažuranića 6, radi radova na rekonstrukciji Kaštela.

Veza: 11/1, 2, 7, 3, 18, 20

18.

DORČIĆ, MILAN (Novi, 6. 1. 1881 – Novi, 3. 2. 1969), sin Antona i Cecilije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 3. 7. 1846 – Novi, 16. 2. 1931), Antonove; supruga Klarica r. Ježić (Novi, 21. 8. 1883 – Novi, 18. 1. 1969), Frankova.

Pomolog (znanstvenik u voćarstvu), enolog, konzultant i publicist; završio je vinogradarsko-voćarsku školu u Petrinji, a specijalizirao se u Stuttgartu, Trieru, u Moselskoj dolini i dr. Proučavao je izradu moselskih i pjenušavih vina. Osnovao je Zemaljski loznjak u Novom, gdje radi 1904 - 07., u Božjakovini/Brckovljanima 1908 - 1920., zasađuje nove loze i proizvodi četiri sorte bijelog vina isključivo za potrebe Bečkog dvora. Nakon prvog umirovljenja (1920) vraća se u Novi na mjesto upravitelja *Gospodarske stanice za vinogradarstvo i voćarstvo* u Novom (budući *Rasadnik*), poslije se seli s obitelji u Stupnik (Zagreb), i preuzima voćnjak i rasadnik “Mandekić”, koji vodi do 1946. Reaktiviran je 1946., kao Referent za Vinogradarstvo i voćarstvo u

Ministarstvu privrede NR Hrvatske; osniva voćne i lozne rasadnike u Istri i Dalmaciji i organizira gradnju velikih vinskih podruma u Umagu i Benkovcu. Bio je član Narodne čitaonice od 9. 1. 1921., od 18. 1. 1923. njezin potpredsjednik, a 23. 5. 1925 - 1. 4. 1929. predsjednik, te predsjednik Pjevačkog društva *Stenjak* iz Novog od 1924. Imao je kćeri **Nevenku** (Novi, 7. 7. 1906 – Zagreb, 23. 1. 1999), udanu Kainih, **Nadu** (Novi, 14. 7. 1907 – Šoštanj, 31. 3.1936), udanu Dolenec, **Mariju** (Brckovljani, 8. 12. 1908 – Zagreb, 27. 10. 2003), udanu Đerđa i **Vjeru** (Brckovljani, 13. 9. 1910 –Zagreb, 11. 8. 1989), udanu Milas. Sve su kćerke pokopane u obiteljskoj grobnici u Novom, zajedno s roditeljima.

Veza: 2, 17, 3, 20, 14, 7, 1, 10, 5, 11, 16, 13, 12, 4

19.

DORČIĆ, NINA, udana Sabol (Rijeka, 6. 2. 1948), kći Ladislava i Marije r. Sokolić – Kozarice (Novi, 4. 5. 1911 – Zagreb, 24. 4. 1985), Josipove; rastavljena, ima kćerku **Doru** (1981).

Diplomirana inženjerka kemije; završila je Kemijsko-tehnološki fakultet u Zagrebu. Radila je u Voćarsko-vinogradarskoj stanici u Zagrebu, a od 1997. kao državna sanitarna inspektorica Ministarstva zdravlja RH u Zagrebu.

Veza: 10, 13, 1, 5, 11, 12, 16, 4, 9, 8, 15, 22, 21

20.

DORČIĆ, SLAVOLJUB EDUARDO (Novi, 12. 10. 1873 – Koprivnica, 26. 2. 1932), sin Antona i Cecilije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 3. 7. 1846 – Novi, 16. 2. 1931), Antonove; supruga Mica r. Matunci; kćerka **Višnja** (Koprivnica, 1919), udana Serdar.

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. U Novom je bio javni bilježnik pa odvjetnik, a 1914. seli u Koprivnicu. Počinio je samoubojstvo.

Veza: 2, 17, 3, 18, 14, 1, 11, 5, 10, 16, 7, 12, 13, 4

21.

DORČIĆ, SLOBODAN (Rijeka, 25. 7. 1946 – Zagreb, 15. 7. 1968), sin Mate i Danice r. Telišman (Martinska Ves, 5. 7. 1910 – Zagreb, 23. 2. 1977), Mihovilove.

Poginuo za vrijeme studija na Sveučilištu u Zagrebu, pod nerazjašnjenim okolnostima.

Veza: 16, 4, 1, 10, 5, 11, 13, 12, 3, 2, 22, 8, 9, 19

22.

DORČIĆ, TEA (Novi, 13. 9. 1944), kći Mate i Danice r. Telišman (Martinska Ves, 5. 7. 1910 – Zagreb, 23. 2. 1977), Mihovilove; sin **Dario Sušanj** (Zagreb, 1. 12. 1974)., Brunov.

Diplomirana inženjerka arhitekture; završila je Arhitektonski fakultet u Zagrebu. Radila u Gradskom uredu za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet Grada Zagreba.

Veza: 16, 4, 1, 10, 5, 11, 13, 12, 3, 2, 21, 8, 9, 19

DORIĆ

Bribirsko prezime, a pojavljuje u Novom nakon 1945.

1.

DORIĆ, BRANKO (Novi, 16. 12. 1952), sin Franje i Marije r. Bugarin (Novi, 26. 3. 1921 – Novi, 1995), Bogoslavove.

Stolar u Novom.

Veza: 2

2.

DORIĆ, FRANJO (Jargovo, Bribir, 16. 4. 1915 – Novi, 5. 3. 1990), sin Franje i Anice (1898 – 1973); supruga Marija r. Bugarin (Novi, 26. 3. 1921 – Novi, 1995), Bogoslavova.

Šofer (vozač) u *Autotransu* u Novom. Sudionik NOB-a od 28. 2. 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 1

DRAGINIĆ

Ledeničko prezime, a prvi su Draganići došli iz Like, vjerojatno dok su Ledenice bile u sastavu Vojne krajine (v. Stjepan Pavić, *Seoba Hrvata u Lici*, 1962).

1.

DRAGINIĆ, ANA (Ledenice, 19. 9. 1893 – Rijeka, 30. 11. 1921), kći Mate (6. 9. 1862), Jakovljevog i Kate r. Frković (Ledenice, 24. 8. 1862 – Ledenice, 21. 7. 1903), Tomine.

Umrla je od trovanja. Otac **Mate** bio je trgovac.

Veza: 6, 3, 5

2.

DRAGINIĆ, **FRANJO – Jacan** (Ledenice, 2. 1. 1945 – Crikvenica, 30. 6. 2011), sin Franje i Marije r. Grgurić (Ledenice, 19. 3. 1908 – Rijeka, 7. 5. 1996), Markove; supruga Dragica r. Rumbak (Krapina).

Trgovac; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio je kao poslovođa u trgovinama društvenog sektora u Ledenicama, Brezama, Novom, u *Trgoprometu* i *Jadrankomercu* u Crikvenici, zatim u privatnom sektoru.

Veza: 3, 6, 7, 8

3.

DRAGINIĆ, **FRANJO – Jacan** (Ledenice, 8. 7. 1896 – Ledenice, 11. 9. 1957), sin Jakova Jakovljevog i Vicke r. Martinčić (Bribir, 7. 6. 1862 – Ledenice, 25. 5. 1950); supruga Marija r. Grgurić (Ledenice, 19. 3. 1908 – Rijeka, 7. 5. 1996), Markova. Imao je brata **Jakova** (Ledenice, 8. 4. 1883).

Trgovac i gostioničar od 1946., naslijedio je od oca trgovinu mješovite robe i gostionicu u Ledenicama.

Veza: 6, 2, 7, 8, 1, 5

4.

DRAGINIĆ, **IVAN – Vulić** (Ledenice, 6. 7. 1912 – Ledenice, 11. 12. 1989), sin Ivana Petrovog i Tereze r. Milošević (Ledenice, 20. 1. 1878 – Ledenice, 6. 11. 1918); supruga Zora r. Nekić (1923).

Zidar. Sudionik NOB-a od 15. 3. 1943; borac u Komandama mjesta Novi i Senj na partizanskom području u šumi, do 1945. godine.

5.

DRAGINIĆ, JAKOV (Ledenice, 9. 10. 1909 – 17. 8. 1982), sin Grgura Jakovljevog i Kate r. Vukanović (Ledenice, 25. 10. 1871 – 25. 11. 1957); supruga Marija Dragica r. Frković (Ledenice, 15. 3. 1925 – Ledenice, 27. 3. 2007).

Radnik. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac prateće čete 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije, s kojom je spašavao smrznute partizane te brigade koji su noću s 19./20. veljače 1944. stradali na prelasku iz Like u Gorski kotar, preko Matić poljane, i sam je trpio od posljedica smrzavanja. Od svibnja 1945. bio je odbornik općinskog NOO-a Ledenice.

Veza: 6, 1, 3

6.

DRAGINIĆ, JAKOV – Jacan (Ledenice, 7. 2. 1864 – Ledenice, 10. 1. 1910), sin Jakova Petrovog i Kate r. Buneta (Ledenice, 2. 9. 1834 – Ledenice, 5. 4. 1911); prva supruga Margareta r. Frković (Ledenice, 8. 4. 1859 – Ledenice, 24. 12. 1891), Blaževa, druga Vicka r. Martinčić (Bribir, 7. 6. 1862 – Ledenice, 25. 5. 1950).

Trgovac i gostioničar u Ledenicama kao i otac mu **Jakov** (Ledenice, 12. 6. 1828 – Ledenice, 29. 3. 1904). Bio je načelnik Općine Ledenice 1907 - 09, poslije Antona Stipančića (1895 – 07), a prije Gašpara Bunete, Petrovog (1909 – 10). Nakon njegove smrti supruga postaje vlasnica trgovine i gostionice.

Veza: 3, 7, 8, 2, 5, 1

6/1.

DRAGINIĆ, JAKOV – Jacan (Ledenice, 27. 11. 1981), sin Milana Franjinog i Antonije (*Tonice*) r. Frković (Ledenice, 25. 5. 1941), Pavlove.

Diplomirani inžinjer šumarstva, studij završio na Šumarskom fakultetu u Zagrebu. Radi u Upravi šuma Senj, kao stručni savjetnik za razvoj i građevinarstvo.

Veza: 7, 8, 2, 3, 6, Stipeč

6/2.

DRAGINIĆ, MARIJA – Jacanova (Rijeka, 19. 10. 1983), kći Nikole (*Miko*) Franjinog i Mirene r. Pavelić (Krivi Put, ?), Markove.

Diplomirana ekonomistica, sa završenim Ekonomskim fakultetom u Zagrebu. Radi u Zagrebu u privatnoj revizorskoj agenciji.

Veza: 8, 7, 2, 3, 6, 9

7.

DRAGINIĆ, MILAN – Jacan (Ledenice, 30. 7. 1937 – Ledenice, 4. 2. 2020), sin Franje i Marije r. Grgurić (Ledenice, 19. 3. 1908 – Rijeka, 7. 5. 1996), Markove; supruga Antonija (*Tonica*) r. Frković (Ledenice, 26. 5. 1941), Pavlova. U župnoj knjizi uveden je kao Jakov Milan; ima kćerku **Melitu** (1979) i sina **Jakova** (1981).

Upravni tehničar; završio je srednju upravnu školu u Rijeci. Radio je kao matičar u matičnim uredima u Bribiru, Driveniku, Jadranovu, Novom, od 1960 - 98. u Ledenicama. Od 23. 7. 2001. član je Gradskog vijeća Novog (SDP).

Veza: 3, 6, 2, 8, 6/1, Stipeč

8.

DRAGINIĆ, NIKOLA (*Miko*) – Jacan (Ledenice, 1. 9. 1938), sin Franje i Marije r. Grgurić (Ledenice, 19. 3. 1908 – Rijeka, 7. 5. 1996), Markove; supruga Mirena r. Pavelić (Krivi Put, ?), Markova; kćeri **Nikolina** (1981) i **Marija** (1983).

Trgovac; zanat je izučio u ŠUP-u u Puli. Radio je kao trgovački poslovođa u trgovinama društvenog sektora (*Trgoprometu*, *Jadrankomercu*) u Ledenicama, Bribiru, Novom, Crikvenici, Jadranovu i Selcu.

Veza: 3, 6, 2, 7

9.

DRAGINIĆ, NIKOLINA – Jacanova (Rijeka, 27. 12. 1981), kći Nikole (*Mike*) Franjinog i Mirene r. Pavelić (Krivi Put, ?), Markove.

Diplomirana inžinjerka građevinarstva, studij završila na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, gdje i radi.

Veza: 8, 7, 3, 6, 6/2

DRAGOJE, IVICA (Zagreb, 8. 8. 1961), sin Karla i Marije (*Rozite*) r. Baran (Novi, 25. 2. 1937 – Novi, 24. 3. 2011); supruga Željka r. Stilinović (Garešnica, 8. 1. 1969), kći Matije i Ankice; sin **Tomislav Fran** (Zürich, 20. 7. 1997) i kćerka **Dora** (Zürich, 2. 6. 2002).

Ugostitelj, školovan za konobara. Radio je kao konobar u *HTP Novi d.d.*, potom od 1988. u Švicarskoj, gdje se je i oženio. U majčinoj kući na Placi drži *Bistro Fran*, u kojem u sezoni radi sa suprugom, dok zimi radi u Švicarskoj.

Veza: Baran 20, 7

DRAŽIĆ

Dražići su u Novi došli iz Bribira nakon I. svjetskog rata.

1.

DRAŽIĆ, ANDRIJA (*Andre*) (Bribir, 28. 11. 1912 – Novi, 21. 10. 1972), Franjin; supruga Sabina r. Piškulić Fumić – Anjika (Novi, 26. 10. 1919 – Novi, 5. 11. 1984), Ivanova; sin **Ivan (*Ivica*)** (1940), kćerka **Žarka** (1946) i sin **Radovan** (1950).

Kirijaš u Novom. Sudionik NOB-a od listopada 1942. do 25. listopada 1943. Ustaše su ga zarobili tijekom napada na Mošune i tamošnje skladište hrane koja je bila izmještena iz Novog nakon kapitulacije Italije.

Veza: 6, 16, 12, 20

1/1.

DRAŽIĆ, BORIS (Rijeka, 11. 3. 1996), sin Željka i Gordane r. Baričević (Novi, 16. 7. 1958), Zlatanove.

Softverski inženjer, završio FER u Zagrebu, magistarski studij, potom i magistarski studij Sveučilišta u Torontu, Kanada. Radi kao softverski inženjer u Torontu, Kanada.

Veza: 21, 22

2.

DRAŽIĆ, BOŽO – Brnjac, Cok (Bribir, 2. 12. 1934), sin Ivana i Anice r. Kombol (Bribir, 1910 – Bribir, 28. 7. 1989), Matijeve; supruga Angela (*Ela*) r. Hočevar (Kočevje, 4. 4. 1933 – Novi, 9. 5. 1999).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Rijeci 1979. 1979 - 91. direktor je Vodovoda *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 8, 9, 3, 15, 14, 5, 18, 13

2/1.

DRAŽIĆ, DANIJEL (Rijeka, 7. 8. 1982), sin Ivana Andrijevog i Srđane r. Deranja – Osipike (Novi, 1. 2. 1949.), kćeri Milana Josipovog.

Diplomirani inžinjer građevinarstva, diplomirao a kasnije magistrirao na Građevinskom fakultetu u Rijeci. Radio kao referent za građevinarstvo u Gradu Novi Vinodolski, poslije radi samostalno, u projektiranju i nadzoru gradnje.

Veza: 6, 16, 1, 20, 12

3.

DRAŽIĆ, DEAN – Brnjac, Cok (Rijeka, 1. 8. 1969), sin Bože i Angele (*Ele*) r. Hočevar (Kočevje, 4. 4. 1933 – Novi,

9. 5. 1999).

Inženjer za pomorski promet; završio je prvi stupanj Pomorskog fakulteta (smjer pomorske komunikacije) u Rijeci 1996. Radi u KTP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2, 9, 8, 15, 14, 5, 18, 13

4.

DRAŽIĆ, DIANA – Kranjčika (Novi, 4. 1. 1958), kći Vinka i Jurjice (*Đurđe*) r. Peričić – Kranjčike (Novi, 1. 8. 1936 – Novi, 29. 9. 2008), Antonove; suprug Vlatko Božić (Novi, 4. 5. 1957) (rastavljena); sin **Leo** (Rijeka, 17. 4. 1982); u vanbračnoj je zajednici s Nedeljkom Tomićem (Ogulin, 27. 10. 1957), Ilijinim.

Ekonomski tehničar, završila je Srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radila je (1981 – 94) u Sekretarijatu za financije SO Crikvenica, u računovodstvu Gradskog poglavarstva Grada Novi Vinodolski i u računovodstvu Dječjeg vrtića *Fijolica* u Novom. Sin Leo Božić sa suprugom Esterom r. Brnjac (1982), Brankovom, (rastavljen) ima sina **Emanuela** (Rijeka, 1. 7. 2006) i kćerku **Leu** (Rijeka, 15. 7. 2008).

Veza: 19, 10, Peričić 3, Božić, Tomić 40,

5.

DRAŽIĆ, DRAŽEN – Brnjac, Cok (Novi, 3. 11. 1960), sin Ivana i Ivanke r. Petrinović – Mikljinice (Novi, 26. 11. 1934 – Novi, 15. 7. 1984), Petrove; supruga Nensi r. Pavelić (Rijeka, 14. 5. 1962), kći Antona Ilijina.

Policajac u Novom. Završio je tokarski zanat u Crikvenici. Studirao na Tehničkom fakultetu u Rijeci do 1987. Godine 1995. završio je Policijsku akademiju u Zagrebu, a 2005. stekao naobrazbu za pomorskog inspektora. Radi kao pomorski inspektor pomorske policije u Rijeci.

Veza: 9, 2, 8, 18, 13, 3, 15, 14

6.

DRAŽIĆ, IVAN (*Ivica*) (Novi, 22. 12. 1940 – Novi, 21. 12. 2010), sin Andrije i Sabine r. Piškulić Fumić – Anjike (Novi, 26. 10. 1919 – Novi, 5. 11. 1984), Ivanove; supruga Srđana r. Deranja – Osipika (Novi, 1. 2. 1949), Milanova; sinovi **Vjeran** (1968), **Moreno** (1969) i **Danijel** (1982).

Elektrotehničar; završio je elektroindustrijsku školu u Rijeci. Radio je u *Elektroprimorju* u Rijeci i *Autotransu* u Crikvenici, kao prometnik. Napisao je 14 novljanskih žitaka, od 1960. – 2010. Bio je kolumnist *Novog lista* četrdeset godina, a svoje je priloge objedinio u knjizi *Ivanova pisma* (1999).

Veza: 1, 16, 12, 20, 2/1

7.

DRAŽIĆ, IVAN – Menigo (Štale, Bribir, 21. 1. 1909 – Bribir, 1980), Ivanov.

Bravar i limar. Radio je u DIP-u Novi od 1947. pa u KP *Radinje*, a prije 1941. bio je privatni obrtnik u Bribiru.

Veza: 17

8.

DRAŽIĆ, IVAN – Brnjac, Cok (Bribir, 23. 11. 1904 – Bribir, 3. 6. 1984), Ivanov; supruga Anica r. Kombol (Bribir, 1910 – Bribir, 28. 7. 1989), Matijeva.

Zidar. Radio je u Francuskoj i Argentini čiji je bio državljanin. Po povratku radi u DIP-u, zatim od 1962. do 1972. u GKP-u Vodovod *Žrnovnica*.

Veza: 9, 2, 5, 18, 3, 15, 13, 14

9.

DRAŽIĆ, IVAN – Brnjac, Cok (Bribir, 3. 11. 1932 – Novi, 14. 6. 2014), sin Ivana i Anice r. Kombol (Bribir, 1910 – Bribir, 28. 7. 1989), Matijeve; supruga Ivanka r. Petrinović – Mikljinica (Novi, 26. 11. 1934 – Novi, 15. 7. 1984), Petrova.

Pogonski inženjer strojarstva; završio je prvi stupanj Strojarskog fakulteta u Rijeci. Radio je u DIP-u Novi 1965 - 89. kao rukovoditelj održavanja postrojenja.

Veza: 8, 2, 5, 18, 13, 3, 15, 14

10.

DRAŽIĆ, JURJICA (*Đurđa*) r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 1. 8. 1936 – Novi, 29. 9. 2008), kći Antona Filipovog i Pauline r. Petrinović (Novi, 1. 10. 1908 – Novi, 22. 12. 1989); suprug Vinko (Bribir, 15. 3. 1931 – Novi, 3. 10. 2003), Stankov; kćerka **Diana** (Novi, 4. 1. 1958).

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radila je u Općini Novi, a nakon njezina ukidanja u Općini Crikvenica kao referentica za proračun. Od 1965. do 1977. članica je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom.

Veza: 19, 22, 4, 11, 21, Peričić 3, 10, Tomić 40

11.

DRAŽIĆ, MILIVOJ (*Braco*) – Zec (Rijeka, 8. 11. 1955), sin Živka i Marije r. Veljačić (Bribir, 25. 12. 1934); supruga Marina r. Rukavina.

Inženjer brodskih komunikacija; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci. Plovio je, zatim je radio u Pomorskoj obalnoj radiostanici u Rijeci, pa u DINA-i na Krku. Borac Domovinskog rata (26. 12. 1991 – 1995), kao zastavnik gardijske brigade HV-a. Sudionik operacija *Medački džep* i *Maslenica*.

Veza: 22, 19, 21, 1/1

12.

DRAŽIĆ, MORENO (Rijeka, 19. 10. 1969 – Postojna, 21. 4. 1989), sin Ivana (Ivice) Andrijevog i Srđane r. Deranja (Novi, 1. 2. 1949.), kćeri Milana – Osipićevog.

Završio je gimnaziju, novinarski smjer u Rijeci. Od dvanaeste je godine pisao za novine. Za služenja vojnog roka u JNA, u Postojni, ubijen je na vojnoj vježbi, nikad nije ustanovljeno slučajem ili s namjerom.

Veza: 6, 16, 1, 20, 2/1

13.

DRAŽIĆ, NENSI r. Pavelić (Rijeka, 14. 5. 1962), kći Antona i Anke r. Glavaš (Krasno, 22. 2. 1935), Nikoline; suprug Dražen – Brnjac, Cok (Novi, 3. 11. 1960), Ivanov.

Profesorica i magistrica pedagogije; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Crikvenici kao pedagoginja pa u dječjem vrtiću u Crikvenici, od 1995. je ravnateljica Dječjeg vrtića *Fijolica* u Novom.

Veza: 5, 18, 9, 2, 8, 3, 15, 14

14.

DRAŽIĆ, NINA r. Popovski (Rijeka, 18. 7. 1966), Milanova; suprug Radovan – Brnjac, Cok (Rijeka, 12. 9. 1963), Božin.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Radila je u tvrtki *Zodus* u Novom, do 2006.

Veza: 15, 3, 2, 9, 8, 5, 18, 13

15.

DRAŽIĆ, RADOVAN – Brnjac, Cok (Rijeka, 12. 9. 1963), sin Bože i Angele (*Ela*) r. Hočevar (Kočevje, 4. 4. 1933 – Novi, 9. 5. 1999); supruga Nina r. Popovski (Rijeka, 18. 7. 1966), Milanova.

Inženjer građevinarstva; završio je prvi stupanj na Fakultetu graditeljskih znanosti 1989. Od veljače 1989. radi u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. u 155. brigadi u Brušanima u Lici kao poručnik HV-a.

Veza: 2, 9, 8, 3, 14, 5, 18

16.

DRAŽIĆ, SRĐANA r. Deranja – **Osipika** (Novi, 1. 2. 1949), kći Milana i Božice r. Veljačić (Bribir, 6. 4. 1926 – Novi, 20. 5. 2000), Antonove; suprug Ivan (Novi, 22. 12. 1940 – Novi, 21. 12. 2010), Andrijev; sinovi **Vjeran** (1968), **Moreno** (1969) i **Danijel** (1982).

Zubarska asistentica. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom 1966 - 2000. godine.

Veza: 6, 1, 12, 20, 2/1

17.

DRAŽIĆ, TOMISLAV (Štale, Bribir, 6. 8. 1946), Ivanov.

Nastavnik matematike i fizike; završio je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radio je u osnovnoj školi u Bribiru od 1968., a od 19. 2. 1979. radi u Novom.

Veza: 7

18.

DRAŽIĆ, VANJA – Brnjac, Cok (Rijeka, 12. 12. 1970 – Krk, 5. 2. 1992), sin Ivana i Ivanke r. Petrinović – Mikljinice (Novi, 26. 11. 1934 – Novi, 15. 7. 1984), Petrove.

Borac Domovinskog rata kao vojni policajac Hrvatske vojske. Poginuo je u vojnom automobilu na Krku.

Veza: 9, 2, 8, 5, 13, 3, 15, 14

19.

DRAŽIĆ, VINKO – Zec (Pod Ugrin, Bribir, 15. 3. 1931 – Novi, 3. 10. 2003), Stankov; supruga Đurđa r. Peričić – Kranjčika (Novi, 1. 8. 1936 – Novi, 29. 9. 2008), Antonova; kćerka **Diana** (Novi, 4. 1. 1958).

Upravni pravnik; završio je Višu upravnu školu u Zagrebu. Radio je u Općini Novi, a nakon njezina ukidanja u Općini Crikvenica, pa prelazi u stanicu općinske milicije u Crikvenici za šefa općeg odjela. 1963 – 64. član je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom.

Veza: 22, 10, 4, 21, 11

20.

DRAŽIĆ, VJERAN (Rijeka, 19. 1. 1968), sin Ivana (*Ivice*) Andrijevog i Srđane r. Deranja – Osipike (Novi, 1. 2. 1949), Milanove; supruga Kristina (Rijeka, 13. 7. 1974); kćerka **Ivana** (Rijeka, 17. 4. 2003).

Elektrotehničar i prvostupnik prava; završio je elektrotehničku školu u Rijeci, poslije studira na Pravnom fakultetu u Rijeci. Radio je kao kinooperater u novljanskom kinu1986 - 2004., zatim u *Vodovodu* u Novom kao vozač, a po završenom prvom stupnju prava radi u VIO *Žrnovnica* kao referent zaštite na radu. Napisao je četiri žitka, od 1985. do 2005.

Veza: 6, 16, 1, 12

21.

DRAŽIĆ, ŽELJKO - Zec (Novi, 11. 8. 1953), sin Živka i Marije r. Veljačić (Bribir, 25. 12. 1934), Josipove; supruga Gordana r. Baričević (Novi, 16. 7. 1958), Zlatanova; sin **Boris** (Rijeka, 11. 3. 1996).

Viši elektromonter i elektroinstalater. Radio u HEP-u - *Elektroprimorje* Rijeka pogon u Crikvenici, *Instalater* Crikvenica i *Jugolinija* Rijeka. Supruga Gordana je upravni tehničar, radila je u RODI *Milan Mataija* (DI *Vinodol*) u Novom.

Veza: 22, 19, 11, 1/1, Baričević 89, Butorac

22.

DRAŽIĆ, ŽIVKO - Zec (Bribir, 24. 11. 1929 – Crikvenica, 3. 10. 2010), Stankov; prva supruga Marija r. Veljačić (Bribir, 25. 12. 1934), Josipova (rastavljen); sinovi **Željko** (1953) i **Milivoj** (1955).

Upravni pravnik; završio je Upravnu školu u Zagrebu. Bio je javni pravobranitelj u općinskom sudu u Crikvenici, a prije toga je radio u DIP-u Novi kao tajnik. Član je Turističkog društva u Novom 1966 - 67.

Veza: 19, 21, 11, 1/1

DUBAJIĆ, VIDOJE (Srb, 13. 6. 1937), Milanov; supruga Višnja r. Aralica (Karlovac, 8. 3. 1949 – Novi, 14. 8. 2002).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet. Radio je u HTP-u u *Lišanj* u Novom kao šef privrednog sektora i komercijalni direktor, te u HTP-u *Slaven* u Selcu.

DUGONJIĆ, ŽELJKA r. Rubčić (Novi, 3. 9. 1957), Martinova – v. **RUBČIĆ, ŽELJKA**.

1.

DUKIĆ, VJEKOSLAV (Kastav, 1908 – Kastav, 2006).

Učitelj u osnovnoj školi u Novom 1951 - 55. godine.

Veza: 2

2.

DUKIĆ, VRANICA (Kastav).

Učiteljica u osnovnoj školi u Novom 1951 - 55.

Veza: 1

1.

DUNDOVIĆ, MARTIN (Jablanac, 5. 2. 1902): supruga Marija r. Vukušić (Jablanac, 3. 10. 1909); djeca: **Pavao Branko** (Novi, 2. 4. 1920), **Blaženka** (Novi, 3. 2. 1928), **Slavko Mladen** (Novi, 10. 11. 1933) i **Marija** (Novi, 14. 9. 1937).

Šef pošte u Novom 1941 – 42.

2.

DUNDOVIĆ, MARTIN (Jablanac, 1869), Lukin; supruga Emilija r. Gržanić (Sv. Jakov, Šiljevica), Matina.

Nadmornar kraljevske financijske straže (financ).

DUPOR, DAVOR (Rijeka, 7. 9. 1976 – Novi, 22. 3. 1998), sin Dušana i Nade r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 17. 11. 1955), kćeri Pavla – Batalije. Prezime Dupor je podrijetlom iz Karina na Karinskome moru.

Poginuo je u automobilskoj nesreći na Jadranskoj magistrali u blizini Novog. Pohađao je ugostiteljsku školu.

Veza: Čorić 12, Peričić 74

1.

DURBEŠIĆ, JOSIP (Grobnik, 1821 – Rijeka, 1871), Matin; supruga Franica r. Barić (1821).

Trgovac drvom u Novom 1852 – 1866., kad braća Nikola i Srećko Josip Srića, koji su radili kod njega preuzimaju trgovinu drvom. Koriste njegov brik “Grobnik” za prijevoz drvene građe, uz bark “Veli zid” familije Giusti iz Kraljevice. Godine 1848. aktivno je sudjelovao u ustanku grobničkih seljaka kao glavni vođa pokreta, a u svibnju te godine proglašen je za vrhovnog suca takozvane *Grobničke Republike*. Nakon vojne intervencije osuđen je na kaznu zatvora od tri mjeseca, a zatim je (1849 – 51) općinski bilježnik u Grobniku, a 1852. općinski tajnik; te godine već dolazi u Novi. Bio je član Narodne čitaonice u Novom i član njezina Upravnog odbora od 1864. U Novom mu se rodio sin.

Veza: 2

2.

DURBEŠIĆ, RADOSLAV (Novi, 1852 – Kraljevica, 1929), Josipov.

Kotarski pristav i općinski upravitelj u raznim mjestima u Hrvatskoj. Završio je gimnaziju u Rijeci, a studij pravoslavlja u Zagrebu.

Veza: 1

DURMAN

Austrougarski general koji je u Lukavicama u Ulici kralja Tomislava izgradio *Vilu Durman* početkom 20. st. Poslije je to *Vila Anđelina,* u vlasništvu Franka Barana (Novi, 23. 8. 1887), Ivanovog, prvog supruga Anđelike Mudrovčić r. Peričić – Kranjčike, Ivanove.

Đerđa Đ Đureković

1.

ĐERĐA, JOSIP (Stari) (Arbanasi, Zadar, 18. 2. 1911 – Beograd, 18. 2. 1990); supruga Marija r. Dorčić (Novi, 8. 12. 1908 – Zagreb, 31. 10. 2003), Milanova.

Diplomat, političar i publicist. Godine 1930. s ocem bježi iz tada talijanskog Zadra u Jugoslaviju. Od 1933. uključuje se u komunistički pokret. Član je KPJ od 1934., od 1935 - 38. bio je u zatvoru u Mitrovici, a u partizane odlazi 1941. U Novi dolazi 22. 7. 1941. kao delegat CK KPH u pomoć partijskoj organizaciji Hrvatskog primorja radi dizanja ustanka protiv fašizma. Tu osniva prvu partijsku organizaciju Novoga i rukovodi Agitpropom OK KPH za Hrvatsko primorje. U Novom je bio do 25. 1. 1942. kada odlazi u šumu. Kao predsjednik Savezne skupštine SFRJ dao je ostavku izjasnivši se protiv politike Predsjedništva Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije inaugurirane u Karađorđevu 1971., kojom je prekinut demokratski proces u Hrvatskoj.

Veza: 2

2.

ĐERĐA, MARIJA r. Dorčić (Brckovljani, 8. 12. 1908 – Zagreb, 27. 10. 2003), kći Milana i Klarice r. Ježić (Novi, 1. 9. 1883 – Novi, 18. 1. 1969), kćeri Franka Josipovog; suprug Josip (Arbanasi, Zadar, 18. 12. 1911 – Beograd, 18. 2. 1990); kći **Dunja** (1944), udana Žingerlin.

Učiteljica stručne domaćinske škole u Zagrebu. Članica KPJ od 1936., u svom stanu imala je malu štampariju za komunističke brošure i letke. U dva je navrata (1931. i 1936.) spasila Tita, pod imenom ing. Babić od hapšenja. Nakon smrti sina Antuna – Tončija otišla je 1942. u partizane, kćer Dunju rodila je u partizanskim akcijama na Kalniku. Poslije rata osniva i organizira Republički Zavod za domaćinstvo, u kojem je bila direktor, do umirovljenja. Nosilac je Partizanske Spomenice 1941.

Veza: 1, Dorčić 18, 20, 3, 2, 1, 5, 11, 16, 10, 12, 4, 13, Milas

1.

ĐUJIĆ, NEVENKA (Virovitica, 11. 12. 1960).

Odgojiteljica; završila je srednju školu za odgojiteljice. Od 7. 9. 1982. radila je u dječjem domu u Novom.

2.

ĐUJIĆ, VESNA r. Jovanović (Rijeka, 28. 1. 1957), kći Zdravka i Marije r. Skočilić (Bribir, 1. 1. 1934 – Novi, 16. 11. 2015), Grgureve; suprug Milan (Knin, 17. 8. 1957), Milanov; sinovi **Saša** (1981) i **Sanjin** (1988).

Socijalna radnica; završila je Višu školu za socijalne radnike u Zagrebu. Radila je u Centru za socijanu skrb u Crikvenici 1981 – 2013., i kao tajnica prve novoosnovane gradske organizacije Crvenog križa Republike Hrvatske 1994 - 2013. u Novom; a 2013 - 2019. kao Ravnateljica Centra za rehabiltaciju *Fortica* Kraljevica.

Veza: 4, Jovanović 164, 94, 16, 142

4.

ĐUJIĆ, SAŠA (Rijeka 5.12.1981) Milanov i Vesne r. Jovanović (Rijeka, 28. 1 1957), Zdravkove; supruga Katja r. Vujasinović (Rijeka, 29. 5. 1985); kćerka **Lucija** (Rijeka, 16. 10. 2017) i sin **Luka** (Rijeka, 25. 2. 2020).

Struč. spec.oec.; završio je Ekonomsku školu u Crikvenici te diplomirao na Veleučilištu u Rijeci. Gradski vijećnik u Novom 2001 - 2009. (SDP) i ponovno od 2013., bio je vijećnik u Županijskoj skupštini PGŽ 2009 - 2012. Bio je predsjednik Foruma mladih SDP-a RH u Zagrebu 2010 - 2014., od prosinca 2011. zastupnik u sedmom, osmom i devetom sazivu Sabora RH ispred SDP-a, od 2010. predsjednik UV Županijske lučke uprave Novi, savezni je nogometni sudac. Od 1995. aktivan je član DVD Novi Vinodolski. Brat **Sanjin** (Rijeka, 12.11.1988) je informatičar.

Veza: 2, Jovanović 164, 94, 16, 142

ĐUREKOVIĆ (GJUREKOVIĆ), VLADIMIR

Ljekarnik u Novom i član Narodne čitaonice, od 1906.

EGERSDORFER, HUGO (Zagreb)

Sudac i upravitelj Kraljevskoga kotarskog suda u Novom, vjerojatno 1880 - 87., jer je tada bio i član Narodne čitaonice.

ELIMOVIĆ, ĐORĐE N.

Učitelj u građanskoj školi u Novom 1933 - 37. godine.

FABRIČNI, ANTE (Derventa, 29. 7. 1960), Mićin.

Radnik u DIP-u Novi od 1982. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

FABRIO, NEDELJKO (Split, 14. 1. 1937 – Rijeka, 4. 8. 2018)

Hrvatski književnik i prevoditelj, član HAZU; diplomirao je jugoslavistiku, talijanski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Uređivao je časopise *Riječka revija* (1963 – 65) i *Kamov* (1970 – 71). Dramaturg je Narodnog kazališta *Ivana pl. Zajca* u Rijeci 1966., urednik Dramskog programa TV Zagreb 1971. i predsjednik DHK-a (1989 – 95). Prozaik, pisac novelističkih zbirki *Partite za prozu* (1966), *Labilni položaj* (1969) *i Lavlja usta* (1978), drama i romana - koji se smatraju njegovim najboljim ostvarenjima: *Vježbanje života* (1985) i *Berenikina kosa* (1989). Prevodio je s talijanskog (Goldoni, Pirandello, Moravia, i dr.), priredio je antologiju suvremene talijanske priče. Ljetovao je u svojoj kući u Novom.

FABRIS, CVIJETA r. Potočnjak – Kukika (Zagreb, 10. 4. 1938), kći Antona Viktora Ivanovog i Darinke r. Oblak (6. 1. 1908 – Zagreb, 26. 8. 1982); suprug Joško, doktor. Brat joj je Fran Potočnjak.

Knjižničarka; završila je gimnaziju u Zagrebu; studirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, ali nije završila studij. Radila je u knjižnici u Kustošiji.

Veza: Potočnjak 4, 19

1.

FAJDETIĆ, DARINKA (*Dara*) r. Vuksan (Petrinić Polje, Otočac, 1. 10. 1940), Ivanova; suprug Stipe (Kompolje, 25. 10. 1940) Antonov.

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Gospiću 1973. Radila je u osnovnim školama u Švici i Lipovlju, u dječjem domu u Novom, te u osnovnoj školi u Crikvenici i u Novom od 1984. godine.

Veza: 2, 3

2.

FAJDETIĆ, STIPE (Kompolje, 25. 10. 1940), sin Antona i Marije r. Smolčić; supruga Darinka r. Vuksan (Petrinić Polje, Otočac, 1. 10. 1940), Ivanova.

Nastavnik matematike; završio je Pedagošku akademiju u Gospiću 1973. Radio je u osnovnim školama u Švici, Lipovlju i Novom, do 1978., a od 16. 2. 1978. do 14. 9. 1998. u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao tajnik poduzeća.

Veza: 1, 3

3.

FAJDETIĆ, ZORAN (Kompolje, 25. 9. 1964 – Novi, 13. 6. 1984), sin Stipe i Darinke r. Vuksan (Petrinić Polje, Otočac, 1. 10. 1940).

Završio ugostiteljsku školu u Crikvenici, a istog je dana po primitku diplome poginuo na motorkotaču ispred gostionice *Novi*.

Veza: 1, 2

FARENVALD, MIRKO (Veliki Zdenci, 9. 1. 1944), Antonov.

Tapetar. Radio je u DIP-u Novi od 17. svibnja 1976. do 1994. kao poslovođa.

FERKOVIĆ

Prvi Ferkovići došli su u Novi iz Ledenica u 19. st. Izvorni oblik prezimena je Frković, u obliku Ferković javlja se s Blažom Frkovićem, osnivačem novljanske pošte: prezime su austrijske vlasti ponjemčile u Ferković, prema austrijskim propisima o prezimenima, prigodom davanja koncesije za otvaranje pošte 1. 3. 1852.

1.

FERKOVIĆ, ANKA r. Kovačević (Slunj, 17. 7. 1887 – Novi, 7. 8. 1964); suprug Nikola mlađi (Novi, 26. 7. 1884 – Novi, 17. 3. 1930), sin Blaža Nikolinog mlađeg. Poštanska službenica u novljanskoj pošti, koju je vodio njezin suprug Nikola, od 1924. koncesija za poštu izdana od Kraljevine SHS glasi na njeno ime. Nakon suprugove smrti seli 1931. g. u Zagreb, gdje je bila upraviteljica Pošte 2 na Ksaveru.

Veza: 10, Babić

2.

FERKOVIĆ, BARBARA (*Barica*) r. Kratofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947), Matina; suprug Blaž mlađi (Novi, 9. 2. 1858 – Novi, 16. 11. 1893), sin Nikole Blaževog. Otac Mate imao je jedno vrijeme trgovinu u Novom, a onda se vratio u Vrbovsko.

Upraviteljica novljanske koncesijske pošte od 1890. do 27. 5. 1910., istodobno i vlasnica gostionice, u kojoj već od 1891. prima prve turiste i prolaznike. U to se vrijeme, od 1884. poštanski ured i gostionica nalaze u prizemlju novosagrađene kuće uz sjeverno krilo vanjskih gradskih zidina, srušenih u vrijeme gradnje Doma kulture (1948 – 49., građenog kao Zadružnog doma). Od 1912. pošta seli bliže luci, u novu kuću nasuprot *Prepožiture* (“Stara pošta”), a u kući na Placi je od 1928. otvorena Domaćinska škola.

Veza: 4, 5, 6, 8, 10, 1

3.

FERKOVIĆ, BLAŽ stariji (Ledenice, 3. 2. 1810 – Novi, 5. 4. 1878), Frankov; supruga Lucija r. Dorčić (Novi, 17. 1. 1816 – Novi, 25. 1. 1898), Matijeva.

Trgovac u Novom. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom i član Upravnog odbora od 27. 3. 1845. Bio je prevoznik poštanskih pošiljaka od Senja do Bakra, a osnovao je poštanski ured u Novom za koji je dobio koncesiju 1. 3. 1852. (Prvi poštanski ured u Novom otvoren je 1791. a zatvoren 1795. g.). Pošta se nalazila se u zgradi “Stare pošte” nasuprot *Prepožiture* (danas Župnog ureda) do 1881., kad sele na Placu, u malu kuću tik Turnaca, a na dnu Brajde drže štalu - tu su isprezali i mjenjali konje upregnute u kočije. Od 1884. pošta seli u novogradnju u Brajdi, veliku kuću dograđenu uz gradske zidine, u kojoj je poštanski ured i gostionica.

Veza: 9, 7, 4, 2, 10, 8, 6, 5, 1, Frković 9

4.

FERKOVIĆ, BLAŽ (Novi, 9. 2. 1858 – Novi, 16. 11. 1893), sin Nikole Blaževog i Marije r. Baran (Novi, 20. 12. 1833 – Novi, 24. 6. 1891); supruga Barbara r. Kartofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947), Matina.

Upravitelj novljanske pošte, kao nasljednik oca Nikole starijeg, Blaževog, od 1887. do 1890., kad zbog bolesti taj posao prepušta supruzi.

Veza: 9, 7, 3, 2, 5, 6, 8, 10, 1

5.

FERKOVIĆ, DRAGUTIN (Novi, 1. 1. 1891 – Novi, 8. 6. 1969), sin Blaža mlađeg, Nikolinog i Barbare r. Kartofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947), Matine.

Vrtlar. Radio je u rasadniku *Pod Badanj* u Crikvenici. On i brat Ivica zadnji su potomci Ferkovića, osnivača novljanske pošte.

Veza: 4, 2, 9, 7, 3, 6, 8, 10, 1

6.

FERKOVIĆ, IVAN (*Ivica*) (Novi, 30. 3. 1889 – Novi, 10. 10. 1991), sin Blaža mlađeg, Nikolinog i Barbare r. Kartofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947).

Diplomirani agronom; završio je Agronomski fakultet u Trieru. Bio je bankovni činovnik i direktor banke u Zagrebu, Bjelovaru i Koprivnici. Sudjelovao je 12. 7. 1908. u napadu na bivšega hrvatskog bana Levina Raucha u Novom na cesti u luci, ispod “Stare pošte”. Od 19. 4. 1928. član je Narodne čitaonice i član UO Turističkog društva u Novom (1952 – 61), a (1957 – 60) njegov potpredsjednik.

Veza: 4, 2, 9, 7, 3, 5, 8, 10, 1

7.

FERKOVIĆ, MARIJA r. Baran (Novi, 20. 12. 1833 – Novi, 24. 6. 1891), Ivanova; suprug Nikola stariji (Novi, 6. 12. 1833 – Novi, 1887), Blažov.

Gostioničarka; vodila je gostionicu obitelji Ferković koju su nastavili voditi Barica r. Kartofil i **Lavoslav**, sin Nikole starijeg (Novi, 21. 11. 1874) koji je pohađao školu - nije poznato u Zagrebu, gdje je i umro 1926. godine.

Veza: 9, 4, 2, 10, 8, 6, 5, 1

8.

FERKOVIĆ, MATIJ (Novi, 31. 7. 1887 – Srbija, 21. 9. 1914), sin Blaža mlađeg, Nikolinog i Barbare r. Kratofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947).

Žrtva I. svj. rata; kao natporučnik u 28. domobranskoj pješačkoj pukovniji poginuo je u Srbiji na Crnom vrhu. Zapovijedao je streljačkim vodom kad je, presudom ratnog vojnog suda strijeljan Branko Potočnjak, Šimunov koji je, kako se poslije dokazalo, bio nevin.

Veza: 4, 2, 9, 7, 3, 5, 6, 10, 1

9.

FERKOVIĆ, NIKOLA stariji (Novi, 6. 12. 1833 – Novi, 9. 11. 1887), sin Blaža starijeg i Lucije r. Dorčić (Novi, 17. 1. 1816 – Novi, 25. 1. 1898); supruga Marija r. Baran (Novi, 20. 12. 1833 – Novi, 24. 6. 1891), Ivanova.

Prvi osposobljeni ugovorni poštar u Novom, obavljao je dužnost poštanskog poslovođe. Bio je član Upravnog odbora obnovljene Čitaonice u Novom od prosinca 1864.

Veza: 3, 7, 4, 2, 10, 8, 6, 5, 1

10.

FERKOVIĆ, NIKOLA JULIO mlađi (Novi, 26. 7. 1884 – Novi, 17. 3. 1930), sin Blaža mlađeg, Nikolinog i Barbare r. Kratofil (Novi, 21. 9. 1863 – Novi, 31. 3. 1947), Matine; supruga Anka r. Kovačević (Slunj, 17. 7. 1887 – Novi, 7. 8. 1964).

Voditelj novljanske pošte od 27. 10. 1910. do 1924., u okviru ugovorne koncesije. Bio je starosta Hrvatskog sokola u Novom. Djed Mate bio je jedno vrijeme trgovac u Novom, a 1861. odlazi u Vrbovsko.

Veza: 4, 2, 9, 7, 3, 5, 6, 8, 1

1.

FICKO, DARKO (Zagreb, 13. 9. 1953), sin Branka i Melite r. Peričić – Kranjčike (Novi, 7. 8. 1924 – Zagreb, 6. 12. 2001), Josipove.

Nastavnik; završio je Pedagošku akademiju u Zagrebu. Ravnatelj je Otvorenog sveučilišta u Novskoj.

Veza: 3, 4, 2

2.

FICKO, JASENKA, udana Radmanović (Zagreb, 5. 3. 1948), kći Branka i Melite r. Peričić – Kranjčike (Novi, 7. 8. 1924 – Zagreb, 6. 12. 2001), Josipove; suprug Tomo.

Nastavnica njemačkog jezika; diplomirala je na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu gdje je i radila u poduzeću *Intercommerce*, a od 1990. radi u osnovnoj školi na Jarunu.

Veza: 3, 4, 1

3.

FICKO, MELITA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 7. 8. 1924 – Zagreb, 6. 12. 2001), kći Josipa i Marije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 18. 4. 1898), Josipove; suprug Branko.

Nastavnica; završila je Preparandiju u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Novskoj.

Veza: 4, 2, 1, Peričić 36, 7

4.

FICKO, ŽELJKO (Ustica, Jasenovac, 7. 3. 1946), sin Branka i Melite r. Peričić – Kranjčike (Novi, 7. 8. 1924); supruga Marija (Maja) r. Pazić (Ivanić Grad, 7. 12. 1945), Antonova; rastavljen.

Diplomirani inženjer kemije; Kemijski fakultet završio je u Zagrebu. Bio je direktor u *Ivanec plastu* u Ivanecu. Vlasnik je kuće u Novom, Ulica braće Radić 10. Sin **Svebor** preminuo je 24. rujna 2001. u 22. godini.

Veza: 3, 2, 1

FILIP PREBENDAR

Uživalac crkvenog posjeda. Godine 1485. prevodi s latinskog *Blagdanar*, koji 1506. na glagoljici prepisuje novljanski svećenik Andrija, a nalazi se u arhivu HAZU.

FILIPOVIĆ

Bunjevačko prezime, podrijetlom iz Hercegovine. Filipovići dolaze za vrijeme Frankapana najprije u Lič 1626., potom na područje Krmpota. U Novi dolaze u 20. st. iz Krmpota.

1.

FILIPOVIĆ, DRAGUTIN (*Drago Bunjo*) – Vališin (Ruševo, Krmpote, 23. 3. 1922 – Novi, 28. 10. 1991), sin Valentina i Jelke r. Blažević (Krmpote, 13. 4. 1887), Valentinove; supruga Marija (*Marinka*) r. Butorac (Krmpote, 19. 2. 1928), Petrova.

Zidar. Sudionik NOB-a od 2. ožujka do kolovoza 1942. i od 1. veljače 1943; borac u bataljunu *Marko Trbović*, 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije te komandir voda u 35. ličkoj diviziji. U Novi dolazi 1950/52. godine.

Veza: 39, 31, 10, 14, 28

2.

FILIPOVIĆ, FILIP JAKOV – Vicin (Bile, Krmpote, 18. 7. 1895 – Los Angeles, USA, 10. 12. 1919), sin Vicka i Tereze r. Tomičić (Bile, Krmpote, 10. 2. 1856), druge očeve supruge.

Otišao je u USA za poslom. Namjerno se ozlijedio i od te je ozljede umro u Los Angelesu.

Veza: 40, 21, 26, 20

3.

FILIPOVIĆ, FRANJO (*Medić*) (Trebinje, 28. 7. 1900 – 15. 5. 1945), sin Franje i Terezije r. Blažević (Krmpote, 11. 3. 1875); supruga Marija r. Pavelić (Zabukovac, Krmpote, 5. 1. 1905).

Zidar. Bio je na radu u Perziji (Iranu). Po padu Staljingrada prešao je u SSSR, gdje se je uključio u Prvu dobrovoljačku jugoslavensku brigadu i u njezinim se jedinicama borio u Srbiji, na srijemskom frontu i dr. Poslije se prebacio u Liku u 1. bataljun 2. brigade 35. ličke divizije, gdje je u borbi za Korenicu 26. 12. 1944. bio pohvaljen. Na spomeniku palim borcima u Krmpotama upisan je kao pali borac NOR-a. Umro je zadnji dan ratovanja u Jugoslaviji.

Veza: 20

4.

FILIPOVIĆ, FRANJO (Ruševo, Krmpote, 23. 11. 1939), sin Jakova Franjinog i Mirene r. Biljun (Krivi Put, 4. 3. 1914 – Rijeka, 1989).

Geodet; završio je geodetski tehnikum u Zagrebu. Radio je u Geodetskom zavodu u Rijeci (15. 7. 1959 – 1990). Otac mu je **Jakov** Franjin (20. 7. 1906 – Rijeka, 19. 3. 1993) bio lugar na području šume Kotara Novi (1941 – 45), zatim u šumarijama u Gospiću i Senju.

Veza: 18

5.

FILIPOVIĆ, FRANJO (Novi, 16. 12. 1946), sin Marijana i Nikoline r. Sokolić – Vlašike (Novi, 6. 12. 1922), Josipove; supruga Milka Sonja r. Jerković, iz Švice.

Automehaničar i vozač. Radio je u GKP-u Vodovod Žrnovnica u Novom od 1984. kao rukovoditelj voznog parka.

Veza: 22, Šikić, Sokolić, Stošić

6.

FILIPOVIĆ, GRGA – Ikičin (Polje, Krmpote, 9. 9. 1883 – 1943), sin Franje i Ivke (Krmpote, 29. 3. 1859 – Rijeka, 5. 6. 1925). Oženio se 1910. u Rijeci gdje mu je majka bila kod sestre **Ane** (28. 9. 1881), tamo udane.

Žrtva fašističkog terora; izgubio je život u ratu.

Veza: 22 /1

7.

FILIPOVIĆ, IGOR – Vicin (Rijeka, 12. 6. 1972), sin Marka Petrovog i Marice r. Butorac; supruga Dijana r. Muža; rastavljen.

Elektrotehničar; zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Privatni je obrtnik u Novom. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 21

8.

FILIPOVIĆ, IVA (Ruševo, Krmpote, 8. 12. 1920 – Donji Lapac, 12. 12. 1944), kći Marka Tominog i Ivke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 12. 5. 1884), Mijatove.

Pali borac NOR-a. Sudionica NOB-a od 1942; komandir voda u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi 35. ličke divizije. Istaknula se u borbama kod Donjeg Lapca 12. prosinca 1944. Na spomeniku palim borcima NOB-a i žrtvama fašističkog terora, podignutom u krmpotskom kraju, upisano je i njeno ime, dok Mamula (1990) njezino ime pogrešno navodi kao Filipović Ivan.

Veza: 23, 11

9.

FILIPOVIĆ, IVAN – Broza (Ruševo, Krmpote, 26. 9. 1909 – Rijeka, 9. 12. 1989), sin Josipa Formozinog i Ruže r. Vukelić (26. 8. 1880), Blaževe.

Zidar. Sudionik NOB-a. U potrazi za poslom otišao je u Perziju (Iran). Za II. svj. rata uključio se u SSSR-u u Prvu jugoslavensku dobrovoljačku brigadu; borio se u Srbiji kod Čačka, za oslobođenje Beograda 20. 10. 1944., na srijemskoj fronti i do Austrije.

Veza: 27, 29, 36, 17

10.

FILIPOVIĆ, IVAN – Vališin (Krmpote, 3. 6. 1950), sin Mirka Valentinovog i Zorice r. Tomljanović (Alan, Krivi Put, 14. 1. 1929 – Novi, 19. 3. 2006); supruga Vesna r. Komadina (Novi, 1956), Ivanova.

Prometni tehničar; završio je srednju tehničku školu. Radio je u DIP-u Novi 1980 - 99., kao referent društvene prehrane. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Ima sestru **Milku** (1954), udanu Varelija.

Veza: 31, 1

11.

FILIPOVIĆ, IVAN (Ruševo, Krmpote, 20. 7. 1868 – Jasenak, 3. 5. 1904), sin Tome i Marije (Krmpote, 30. 3. 1842 – Krmpote, 22. 3. 1922); supruga Ana r. Krpan (Krmpote, 11. 3. 1872 – Krmpote, 6. 7. 1913), poslije preudana za Marka Pavelića.

Radnik. Nađen je obješen u Jasenku.

Veza: 23, 8

12.

FILIPOVIĆ, IVAN (*Ive*) (Bile, Krmpote, 2. 10. 1905 – Bater, Ledenice, 6. 2. 1942), sin Ivana i Kate r. Balen (Krmpote, 28. 3. 1878), udovice Filipa Pećanića; supruga Stema r. Vasiljević, iz Cetinja.

Žrtva rata; mobiliziran je u NDH, poginuo je u borbi Pavelićevih oružnika i partizanske čete pod zapovjedništvom Petra Komadine kod Batera.

13.

FILIPOVIĆ, IVKA r. Pavličević (Drinak, Krmpote, 14. 3. 1886 – 15. 10. 1941), kći Ivana i Marije r. Blažević (Krmpote, 1. 9. 1859 – Krmpote, 26. 2. 1922); suprug Josip – Pentić (Bile, Krmpote, 19. 3. 1892 – 1943), Mijatov.

Žrtva fašističkog terora; izgubila je život u Slavoniji dok je bila sa suprugom kod njegove sestre **Stanislave**, udane za Miška Firsteina iz Velikih Grdjevaca.

Veza: 15

14.

FILIPOVIĆ, JOSIP (*Jola*) – Kokin, Indus (Podomar, Krmpote, 26. 8. 1911 – Novi, 1. 4. 1992), sin Josipa i Marte r. Balen (Krmpote, 31. 10. 1879); supruga Kata r. Pavelić (Zabukovac, Krmpote, 22. 4. 1911 – Novi, 1992), Ilijina.

Jedan od zadnjih novljanskih kirijaša s konjskom zapregom; prevozio je morski pijesak i drugo. Sudionik NOR-a. Braća su mu **Milan** (*Mićo*) i **Ivan Petar** (18. 6. 1908) – zidar.

Veza: 39, 28, 1, 31

15.

FILIPOVIĆ, JOSIP (*Joso*) – Pentić (Bile, Krmpote, 19. 3. 1892 – Slavonija, 1943), sin Mijata i Marije r. Tomljanović (15. 4. 1865), druge očeve supruge, poslije preudane za Franu Pećanića; supruga Ivka r. Pavličević (Krmpote, 14. 3. 1886 – Krmpote, 15. 10. 1941), Ivanova.

Žrtva fašističkog terora; izgubio je život u Slavoniji sa suprugom, za boravka kod sestre **Stanislave** u Voćinu, odnosno Velikom Grdjevcu, udane za Miška Firsteina, Nijemca iz Hrvatske.

Veza: 13

16.

FILIPOVIĆ, JOSO (Krmpote, 5. 8. 1881 – 25. 9. 1914), sin Marka i Luce (Krmpote, 1. 4. 1840 – Krmpote, 18. 3. 1917).

Žrtva I. svj. rata; kao domobranski vojnik u austrougarskoj vojsci ranjen je, od zadobivenih rana umro u bolnici. Brat **Mile** (Ruševo, Krmpote, 29. 9. 1874) umro je na radu u Srbiji 1928. godine.

Veza: 24, 27

17.

FILIPOVIĆ, JOSO – Broza (Podomar, Krmpote, 30. 9. 1926 – Rijeka, 31. 12. 1996), sin Matije Formozinog i Marije r. Stojević (Lednice, 28. 7. 1906).

Higijenski tehničar. Radio je u Rijeci. Sudionik NOB-a; borac u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i komandir čete u 2. brigadi 35. ličke divizije.

Veza: 27, 29, 9

18.

FILIPOVIĆ, KATA (Ruševo, Krmpote, 8. 11. 1913 – Zagreb, 1936), kći Franje Vickovog i Pepice Marije r. Blažević (Krmpote, 18. 3. 1885).

Godine 1936. utopila se u rijeci Savi. Otac joj je oko 1904/05. bio u Novom, pa se preselio u Zagreb, gdje je i ona živjela.

Veza: 4

19.

FILIPOVIĆ, LUKA (Ruševo, Krmpote, 25. 9. 1851 – Stenjevec, 3. 6. 1926), sin Ilije i Marije (Ruševo, Krmpote, 1842 – Krmpote, 1929).

Zbog duševne bolesti 1910. smješten je u Zavod za umobolne u Stenjevcu, gdje je i umro.

Veza: 11, 23

20.

FILIPOVIĆ, LUKA (Bile, Krmpote, 4. 4. 1866), sin Ivana Matinog.

Stolar i drvorezbar; prema nacrtu prof. Marka Peroša izradio je 1912. g. propovjedaonicu u novljanskoj stolnoj crkvi sv. Filipa i Jakova od hrastovog drveta. Poslije je otišao *u svit*. Braća su mu **Franjo** (Bile, Krmpote, 13. 11. 1860 – Bile, Krmpote, 27. 5. 1934), **Joso** (Bile, Krmpote, 7. 3. 1858) i **Stjepan** (Bile, Krmpote, 15. 4. 1869 – Bile, Krmpote, 23. 7. 1910).

Veza: 3, 40, 2

21.

FILIPOVIĆ, MARICA – Vicina (Bile, Krmpote, 8. 6. 1907 – 1942./45), kći Petra Vickovog i Marije r. Butorac (Krmpote, 7. 12. 1882), Tomine.

Pali borac NOR-a. Poginula je boreći se u slavonskim partizanskim jedinicama. Na spomeniku palim borcima u Krmpotama zabilježeno je samo njezino ime i prezime, bez podataka o roditeljima. Ne spominje se ni u publikacijama o palim borcima Hrvatskog primorja. To je vjerojatno Marija (8. 6. 1907), kći Petra Vickovog, čiji je stric Ivan živio s obitelji u Slavoniji, gdje je i djed Vicko umro. Brat Mate poginuo je u Kostreni.

Veza: 40, 2, 26

22.

FILIPOVIĆ, MARIJAN (Ruševo, Krmpote, 29. 8. 1911 – Novi, 20. 1. 1972), sin Frane i Ante r. Blažević (9. 5. 1875 – 6. 6. 1938); supruga Nikolina r. Sokolić – Vlašika, Marijašević (Novi, 6. 12. 1922 – Novi, 1. 6. 2011), Josipova; kćerka **Višnja** (3. 3. 1941), udana Stošić, sin **Franjo** (16. 12. 1946), kćerke **Gora** (16. 10. 1949), udana Šikić, i **Jadranka** (15. 2. 1953), udana Lončarić.

Zidar, živio i radio u Novom od 1936 (upisan u općinskoj knjizi “furešta” – stranaca).

Veza: 5, Šikić, Stošić, Lončarić

22/1.

FILIPOVIĆ, MARKO (Krmpote Polje, 2. 5. 1873 – Gorica, 2. 9. 1917), sin Pave i Ane (Krmpote, 29. 3. 1834 – Krmpote, 8. 12. 1912).

Žrtva I. svj. rata; kao domobranski vojnik austrougarske vojske poginuo je na talijanskoj fronti kod Gorice.

Veza: 6

23.

FILIPOVIĆ, MARKO (Ruševo, Krmpote, 12. 11. 1875 – 30. 8. 1933), sin Tome i Marije (Krmpote, 30. 3. 1842 – Krmpote, 22. 3. 1922); supruga Ivka r. Krpan (Drinak, Krmpote, 12. 5. 1884), Mijatova.

Radnik. Počinio je samoubojstvo prerezavši si grkljan i dušnik; umro je u bolnici u Vardarskoj.

Veza: 11, 8, 19

24.

FILIPOVIĆ, MATE (Ruševo, Krmpote, 5. 3. 1879 – Bosna, 25. 5. 1904), Josin.

Poginuo je na radu u Bosni; na poslu ga je raznijela mina. Braća su mu **Martin** (Ruševo, Krmpote, 29. 3. 1876 – Travnik, 20. 5. 1931) i **Ivan** (Ruševo, Krmpote, 20. 5. 1881), koji je umro u Kragujevcu, gdje su bili na radu.

Veza: 16, 27

25.

FILIPOVIĆ, MATE – Žiga (Ruševo, Krmpote, 1. 3. 1934), sin Milana Franjinog i Ivke r. Butorac (Krmpote, 5. 7. 1903); supruga Zorica (Zora) r. Blažević (Krmpote, 19. 4. 1937 – Rijeka, 7. 8. 2001), Pavina.

Šumski manipulant. Radio je u Šumariji Novi od 1956. do umirovljenja.

Veza: 30

26.

FILIPOVIĆ, MATE – Vicin (Bile, Krmpote, 22. 9. 1924 – Sv. Barbara, Kostrena, 22. 9. 1940), sin Petra Vickovog i Marije r. Butorac (Krmpote, 7. 12. 1882), kćeri Tome Tominog.

Radnik; poginuo je nesretnim slučajem pod *krošom* (drobilicom kamena) u Sv. Barbari, Kostrena. Imao je braću **Ivana** (Bile, Krmpote, 13. 8. 1915), **Petra** (Bile, Krmpote, 26. 11. 1910) i **Srećka** (Bile, Krmpote, 9. 9. 1922 – Senj, 2. 4. 1941).

Veza: 2, 40, 21

26/1.

FILIPOVIĆ, MATO (Sisak, 19. 2. 1931), Stjepanov; supruga Sonja r. Maričić – Aleksina, Livakovica (Novi, 12. 1. 1934), kći Josipa Aleksinog; kćerka **Vesna** (1966).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu 1958. i radi kao odgojitelj, a 1959/60. odlazi u Englesku na usavršavanje jezika. Radio je u Zagrebu u *TEŽ-u* i u Tvornici medicinskih instrumenata *Instrumentarija* kao referent, a 1972 - 92. u Rijeci kao rukovoditelj poslovnice beogradskog poduzeća za vanjsku trgovinu *Generaleksport*.

Veza: 38, 39/1

27.

FILIPOVIĆ, MILAN (*Mile*) – Broza (Ruševo, Krmpote, 2. 12. 1895 – Beograd, listopad - studeni 1944), sin Formoza i Luce (Krmpote, 16. 2. 1851 – Krmpote, 26. 10. 1936); supruga Zorica r. Filipović (Ruševo, Krmpote, 24. 4. 1907 – Pula, 16. 6. 1998), Milina. Stric je Milana Josinog.

Pali borac NOR-a. Zidar. Na radu je u Perziji (Iranu) prije II.svj. rata, u ratu je prešao u SSSR i prijavio se u Prvu jugoslavensku dobrovoljačku brigadu, u kojoj se borio protiv Nijemaca u Srbiji. Ranjen u borbama za oslobođenje Čačka, umro je po oslobođenju Beograda (20. 10. 1944) u bolnici od zadobivenih rana.

Veza: 29, 9, 17, 24, 16

27/1

FILIPOVIĆ, MILAN – **Brozin** (Rijeka, 5. 1. 1975), sin Petra Milanovog i Ane r. Vrban (Volarica, Senj, 6. 3. 1955); supruga Tamara r. Pećanić (Zagreb, 19. 8. 1974), Antonova; kćerka **Marta** (1999) i sin **Jakov** (2004).

Završio srednju medicinsku školu a potom diplomirao ekonomiju na Veleučilištu u Rijeci. Od 1995. do 2016. radio na benzinskoj pumpi u Novom, a od 2016. u Jadroliniji Rijeka.

Veza: 36, 29, 38/1

28.

FILIPOVIĆ, MILAN (*Mićo*) – Kokin, Indus (Podomar, Krmpote, 11. 1. 1910 – Rijeka, 24. 11. 1993), sin Jose Valinog i Marte r. Balen (Krmpote, 31. 10. 1879); supruga Zora r. Balen (Podomar, Krmpote, 17. 11. 1906 – Rijeka, 24. 7. 1993), Jakovljeva.

Sudinik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je komandir u Komandi mjesta Novi, kapetan druge klase JNA i šef SUP-a u Brinju i Senju. Otac mu je zarana otišao u USA i tamo umro.

Veza: 39, 14, 1, 31

29.

FILIPOVIĆ, MILAN – Broza (Obor, Krmpote, 3. 10. 1919 – Novi, 19. 1. 2000), sin Jose Vrmozinog i Ruže r. Vukelić (Krmpote, 26. 8. 1880 – Novi, 1954), Blaževe; supruga Anica r. Balen (Krmpote, 1. 11. 1924 – Novi, 13. 9. 2019), Petrova; kćerka **Ružica** (Rijeka, 3. 2. 1950), udana Lajković, i sin **Petar** (Novi, 1. 10. 1952).

Sudionik NOB-a od 1. 9. 1942., u 13. primorsko-goranskoj i u 35. ličkoj diviziji. Ranjen je 22 - 23. 6. 1944. kod Gornjeg Babinog Potoka u Lici u borbama s ustašama, liječen je u savezničkoj bolnici u Bariju, u Italiji. Poslije je na Visu, nakon rata je major JNA, do 1948., zatim upravitelj ispostave *Mesoprometa* u Novom i glavni nakupac *Mesoopskrbe* u Crikvenici.

Veza: 27, 9, 36, 17

30.

FILIPOVIĆ, MILAN – Žigin (Novi, 27. 8. 1961), sin Mate i Zorice (*Zore*) r. Blažević (Krmpote, 19. 4. 1937 – Rijeka, 7. 8. 2001), Pavine; supruga Suzana r. Pavličević (1968), kći Milana i Jelke r. Sokolić – Vlašike, Eduardove.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1984. kao poslovođa.

Veza: 25

31.

FILIPOVIĆ, MIRKO – Vališin (Ruševo, Krmpote, 19. 9. 1925 – Novi, 10. 12. 2000), sin Valentina i Jelke r. Blažević (Krmpote, 13. 4. 1887), Valentinove; supruga Zorica r. Tomljanović (Krivi Put, 14. 1. 1929 – Novi, 19. 3. 2006). Otac mu je imao starijeg brata **Valentina** koji se utopio.

Lugar u Šumariji Novi od travnja 1958., pa knjigovođa. Završio je tri razreda gimnazije u Senju. Sudionik NOB-a. Nakon rata je zastavnik JNA. Bio je član UO Turističkog društva u Novom (1978 – 83).

Veza: 39, 1, 10, 14, 28

32.

FILIPOVIĆ, NIKOLA (Svilna kraj Požege, 31. 1. 1933).

Doktor prava; diplomirao je i doktorirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu na kojem je potom predavao pravo. Od 1988. sudac je Ustavnog suda Republike Hrvatske. Pokrenuo je osnivanje Instituta za ljudska prava, osnovanog 6. 1. 1996. u Novom Vinodolskom. Prvi je predstojnik Instituta, izabran na osnivačkoj skupštini.

33.

FILIPOVIĆ, PAVE – Zekin (Ruševo, Krmpote, 19. 12. 1915 – Rijeka, 11. 6. 2003), sin Danijela Matijevog i Matije r. Pavelić (23. 9. 1889); supruga Karmela, iz Vukovara.

Sudionik NOB-a od 12. 2. 1942; borac krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović*, u Lici postaje komandir udarne grupe (trupa), a od prosinca 1942. komandir čete u Komandi mjesta Novi u šumi, potom u Novom. Dana 13. 11. 1943. vatrom svoje artiljerijske baterije s položaja između “Vele rive” i “Zakloštra”, odvraća njemačku torpiljarku TA 21 (Torpedoboot, Ausland 21 – ex talijanski razarač Insidioso) od namjere ulaska u novljansku luku. Nijemci su u odgovoru na vatru partizanskih baterija s broda bombardirali Novi, pogađaju dvije kuće, a motorizirana kolona i njemački tenkovi iz pravca Crikvenice i Bribira ulaze i zauzimaju Novi.

Veza: 35

34.

FILIPOVIĆ, PERO – Jelin, Tončićev (Obor, Krmpote, 1. 3. 1921) sin Antona (Tone) Ilijinog i Jelene r. Filipović (Polje, Krmpote, 8. 6. 1900), Nikoline.

Sudionik NOB-a od 26. 2. 1942; potporučnik u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, a nakon rata, do 1971. pukovnik JNA. Ujak **Mihovil Filipović**, Nikolin (Krmpote, 27. 6. 1891) poginuo je na Drini 1914. godine.

Veza: 37

35.

FILIPOVIĆ, PETAR (*Pero Marin*) (Ruševo, Krmpote, 19. 10. 1913 – Slavonska Požega, 5. 11. 1978), sin Ilije Ilijinog i Marije r. Krpan (Krmpote, 2. 4. 1892), Antonove.

Građevinski poslovođa; završio je zidarsku majstorsku školu u Crikvenici. Prije II. svj. rata radio je u Crnoj Gori. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*, u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar*, do 1971. djelatni pukovnik JNA. Gradio je vojne aerodrome.

Veza: 33

36.

FILIPOVIĆ, PETAR – Broza (Novi, 1. 10. 1952), sin Milana Josinog i Anice r. Balen (Krmpote, 1. 11. 1924 – Novi, 13. 9. 2019), Petrove; supruga Ana r. Vrban (Volarica, Senj, 6. 3. 1955); sin **Milan** (1975).

Autoelektričar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u *Automehanici* Crikvenica, na benzinskoj crpki INA-e u Novom, u *Brodogradilištu Kraljevica* i u *Auto Šegon* u Crikvenici.

Veza: 29, 9, 27/1, 38/1

37.

FILIPOVIĆ, ROŽA – Jelina, Tončićeva (Obor, Krmpote, 7. 9. 1925 – Ljubovo, Lika, 2. 2. 1943), kći Antona i Jelene r. Filipović (Polje, Krmpote, 8. 6. 1900), Nikoline.

Pali borac NOR-a. Članica SKOJ-a, od veljače 1942., u Komandi mjesta Krmpote – Ledenice, a od kolovoza - rujna 1942. sudionica NOB-a; partizanka u 2. četi bataljuna *Matija Gubec*, bolničarka u bataljunu *Marko Orešković* 5. operativne zone. Poginula je u borbama s njemačkim i ustaškim jedinicama kod Ljubova u Lici.

Veza: 34

38.

FILIPOVIĆ, SONJA r. Maričić – **Aleksina, Livakovica** (Novi, 12. 1. 1934), kći Josipa Aleksinog i Rosine r. Mažuranić – Matijetinke, Augustinove (Novi, 12. 3. 1909 – Novi, 28. 10. 1995); suprug Mato (Sisak, 19. 2. 1931), Stjepanov; kćerka **Vesna** (1966).

Knjižničarka; diplomirala je na Pedagoškoj akademiji u Rijeci 1962., nakon nezavršenog studija na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Dugom Selu. Bila je dugogodišnja tajnica Narodne čitaonice u Novom, voditeljica knjižnice 1969 – 90., a 1990 - 99. ravnateljica. Za svoj rad dobila je nagradu *Ivan Filipović* (1973).

Veza: 26/1, 39/1, Maričić 74

38/1

FILIPOVIĆ, TAMARA r. Pećanić (Zagreb, 19. 8. 1974), kći Antona Matijinog i Ksenije r. Verner (Zagreb, 28. 7. 1938 - Novi, 3. 3. 1981), Dragutinove; suprug Milan – Brozin (Rijeka, 5. 1. 1975); kćerka **Marta** (1999) i sin **Jakov** (2004).

Ekonomistica; poslije završene senjske gimnazije diplomirala je Ekonomiju na Veleučilištu u Rijeci. Od 2000. g. radi u Šumariji Novi Vinodolski.

Veza: 27/1, 36, Pećanić 1, 6

39.

FILIPOVIĆ, VALENTIN (Bile, Krmpote, 20. 10. 1877 – Rijeka, 1886), sin Vale Mijatovog i Ivke (Krmpote, 5. 9. 1854), druge očeve supruge.

Utopio se kada je parobrod *Ika* potonuo u riječkoj luci. Najmlađi brat (2. 3. 1887) dobio je njegovo ime i nadimak Vališa.

Veza: 14, 28, 1, 31

39/1.

FILIPOVIĆ, VESNA (Zagreb, 21. 3. 1966), kći Mate Stjepanovog i Sonje r. Maričić – Aleksine, Livakovice (Novi, 12. 1. 1934), kćeri Josipa Aleksinog.

Dr. medicine, liječnica opće medicine; završila je studij na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Stažirala je 2001. u KBC-u Rijeka, od 2002. radi u riječkom predstavništvu poduzeća *Belupo* iz Koprivnice.

Veza: 26/1, 38

40.

FILIPOVIĆ, VINKO – Vicin (Bile, Krmpote, 19. 1. 1886 – Bile, Krmpote, 29. 1. 1907), sin Vicka i Tereze r. Tomičić (Bile, Krmpote, 10. 2. 1856), druge očeve supruge.

Smrznuo se usred zime na putu, star 21 godinu.

Veza: 2, 26, 21, 20

FIŠTER, DAVORKA r. Zoričić (Sušak, Rijeka, 6. 3. 1984), kći Bojana Svetozarovog i Mirjane r. Milanja (Zagreb, 23. 5. 1951), Vjenceslavove; suprug Dubravko (Zagreb, 6. 8. 1978), Zvonkov; sin **Luka** (Zagreb, 2. 11. 2007), kćeri **Mihaela** (Zagreb,13. 6. 2009) i **Matea** (Bračak, Zabok, 8. 6. 2010).

Stručni prvostupnik ekonomije, studij završila na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu Opatija. Radila je u uredu Turističke zajednice područja Donja Stubica i Gornja Stubica, poslije u *Tisak* Zagreb.

Veza: Zoričić 25, 107, 120, 5, 137, 94

FRANKO, SILVO (Novi, 31. 3. 1968), sin Antona i Nede r. Komadina (Sušak, 11. 7. 1937 – Novi, 11. 10. 1992), Vickove; supruga Ana r. Krnić (Rijeka, 22. 9. 1972), Gojkova; sinovi **Mauro** (Rijeka, 24. 5. 1992) i **Sandro** (Rijeka, 11. 10. 1995). Prezime potječe iz Šent Jerneja kod Novog Mesta u Sloveniji, otkud mu je otac Anton došao u Novi.

Elektromehaničar; završio je srednju školu u Senju. Radio u *Instalateru* Rijeka u Crikvenici, u *ETG* i *Kabel* Novi Vinodolski, u Resortu Novi, i u OŠ *Vladimira Nazora* u Crikvenici. Sudionik je Domovinskog rata 1990 - 92. i operacije *Oluja* 1995.

FRANULIĆ, ZDENKA r. Ježić – **Pampić** (Novi, 11. 11. 1912 – Sarajevo, 1992), kći Josipa Frankovog i Irene r. Sokolić – Filkovice (Novi, 18. 2. 1891), Ivanove, sestre Josipa Sokolića, oca Fabijana – Filka; suprug Juraj, dr. stomatolog.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Futogu. Radila je u Sarajevu.

Veza: Ježić 62, 77

1.

FRKA – BORIĆ, KOSJENKA, r. Frka (Rijeka, 20. 1. 1979), kći Davida i Marine r. Maričić – Kovačice (13. 6. 1949), Vojkove; suprug Vladko Borić (Zagreb, 15. 3. 1974); sinovi (blizanci) **Leonard** i **Lovro** (24. 11. 2010).

Diplomirala i doktorirala biotehnologiju u Padovi, radi u Zagrebu.

Veza: 1

2.

FRKA – KUŠIĆ, SELMA, r. Frka (Rijeka, 9. 4. 1981), kći Davida i Marine r. Maričić – Kovačice (13. 6. 1949), Vojkove; suprug Boris Kušić (Rijeka, 24. 10. 1978); kćerke **Neva** (16. 6. 2014) i **Daša** (4. 2. 2020).

Doktorica medicine; završila je Medicinski fakultet u Rijeci, specijalizirala ORL s kirurgijom glave i vrata, radi u KBC Rijeka.

Veza: 1, 2

FRKOVIĆ

Ledeničko prezime, prvi Frkovići došli su u Ledenice iz Like, a u Novi iz Ledenica u 20. stoljeću.

1.

FRKOVIĆ, ANA r. Mataija (Podlipnik, Ledenice, 15. 5. 1926 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961), kći Grge i Marije r. Buneta (Ledenice, 21. 5. 1905); suprug Ivan (*Šišo*) (Ledenice, 7. 8. 1912 – Rijeka, 1. 1. 1994).

Poginula je u prometnoj nesreći, kad je autobus s nekoliko putnika sletio s ceste kod Batera.

Veza: 14

2.

FRKOVIĆ, ANDRIJA (Črvanac, Ledenice, 1. 12. 1887 – Kanada, 20. 2. 1908), sin Frana Andrinog i Ivke r. Pađen (Ledenice, 5. 11. 1848 – Ledenice, 10. 5. 1904).

Otišao je na rad u Kanadu, gdje je kao šumski radnik sjekao drva i prevozio trupce rijekom. Utopio pod ledom na rijeci.

Veza: 4, 8, 46, 20, 27

3.

FRKOVIĆ, ANTON (Ledenice, 1. 1. 1870 – Novi, 16. 8. 1947), sin Antona i Kate r. Čulinović (Ledenice, 26. 8. 1835), Frankove; supruga Julijana r. Butković (Ledenice, 13. 2. 1863 – Novi, 16. 9. 1943).

Zidar. Prvi je od Ledeničana izgradio kuću u Novom, nazvanu prema supruzi *Vila Julijana*. Otac mu **Anton** (Ledenice, 17. 6. 1838) umro je 12. 10. 1879. u Jamnici, gdje je radio.

Veza: 21

4.

FRKOVIĆ, BLAŽ – Kalibarda (Črvanac, Ledenice, 9. 5. 1877 – Ledenice, 8. 5. 1956), sin Franje Andrijevog i Ivke r. Pađen (Ledenice, 5. 11. 1848 – Ledenice, 10. 5. 1904), Ilijine; supruga Lucija r. Frković (Ledenice, 16. 12. 1881 – 16. 9. 1969), Ivanova.

Načelnik Općine Ledenice od 24. 8. 1928. do 14. 4. 1933. Prije i poslije njega načelnik je bio Jakov Pađen, Blažev (prvi put 10. 5. 1924. - 24. 8. 1928., a drugi put 14. 4. 1933. - 29. 8. 1936).

Veza: 2, 8, 46, 20, 27

5.

FRKOVIĆ, BORIS (*Frka*) – Grgičin (Karlovac, 29. 7. 1954), sin Petra Grginog i Marije r. Černjul (Martinski, 29. 7. 1928).

Tehnički analitičar; završio je srednju kemijsku školu u Rijeci, a pohađao je izvanredni studij na Ekonomskom fakultetu. Radio u INA-i u Rijeci. Profesionalni je ronilac i ribolovac; vlasnik tvrtke *Bomar* za uzgoj i trgovinu ribom u Povilama; bavi se podmorskim orijentacijskim i brzinskim plivačkim sportom. Član je ŠRD *Luben*, a do 1987. bio je član kluba *Harpun* iz Rijeke. Sudjelovao je u državnim natjecanjima u podvodnom ribolovu i u novogodišnjem kupu 14 gradova, te u podmorskim istraživanjima - sudjelovao je kao član ekipe u vađenju aviona iz mora kod rta Konj blizu Šibenika. Kao podmorski ronilac ima rang “kategornik”, što znači da je jedan od petnaest najboljih ronilaca u Hrvatskoj.

Veza: 41, 12, 19, 11

5/1.

FRKOVIĆ, BOŽIDAR (Božo) (Ledenice, 25. 12. 1945 – Zagreb, 29. 9. 2014), sin Mate Matinog i Ane r. Mataija (Ledenice, 3. 3. 1925 – Ledenice, 9. 12. 1996), kćeri Petra - Purle; supruga Jasenka r. Bujan (Kraljevica,); kćerka **Nataša** (Rijeka, 9. 5. 1975), udana Rogina.

Trener u sportskom ribolovu na moru. S roditeljima se 1946. preselio u Lovas, a po završetku osnovne škole u Rijeku. Završio je srednju školu u Rijeci, radio je u Brodogradilištu Kraljevica i u JANAF-u, od 1976. živio je u Polju na Krku. Od 1988. član je SRD *Čikavica*. Bio je aktivni natjecatelj, a najveće uspjehe dosiže kao trener: pod njegovim vodstvom ekipa *Čikavice* postala je prvak Hrvatske 1996., 2009. i 2010., a ostvareni su zapaženi rezultati na natjecanjima u pojedinačnoj konkurenciji. Zaslužan je za karijere tri državne reprezentativke: Stanke Kamenić, kćeri Nataše, udane Rogina, i sestre Ljiljane, udane Biro. Najviše uspjeha imala je kćerka Nataša Rogina koja je postala dvostruka svjetska prvakinja. U njegovu čast od 2015. se na Krku održava prijateljski memorijalni Kup *Božo Frković.*

Veza: 30, Biro, Rogina

6.

FRKOVIĆ, DRAGAN (Rijeka, 27. 5. 1947), sin Dragutina Petrovog i Albine r. Banić (Sv. Lovreč, Poreč, 25. 8. 1923), Paolove.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet. Radio je u poduzeću *3. maj* u Rijeci, od 1972.

Veza: 7, 40

7.

FRKOVIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) (Lovasi, Ledenice, 2. 7. 1920 – Rijeka, 16. 7. 1951), sin Petra Grgurovog i Ane r. Mataija (Ledenice, 13. 6. 1896 – Ledenice, 7. 12. 1923); supruga Albina r. Banić (Sv. Lovreč, Poreč, 25. 8. 1923), Paolova.

Sudionik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941. Borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, potom je djelovao u pozadinskim partizanskim vlastima slobodnoga partizanskog područja. Žrtva je Informbiroa, bio je suđen pa je počinio samoubojstvo. Sinovi su mu **Petar** (Rijeka, 22. 8. 1949) i **Dragutin** (Rijeka, 27. 5. 1947), diplomirani inženjeri strojarstva.

Veza: 6, 40

8.

FRKOVIĆ, FRANJO (*Frane*) – Kalibarda (Črvanac, Ledenice, 15. 12. 1913 – Beograd, poslije 20. 10. 1944), sin Blaža Franjinog i Lucije r. Frković (Ledenice, 16. 12. 1881 – Ledenice, 16. 9. 1969), Ivanove.

Pali borac NOR-a. Za NDH bio je u domobranskoj vojsci iz koje je prešao u partizane. Vjerojatno je bio u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar* koja je sudjelovala u oslobađanju Beograda. Poginuo je u oslobođenom Beogradu, kad mu je na glavu pao crijep s krova jedne kuće.

Veza: 4, 2, 46, 20, 27

9.

FRKOVIĆ, FRANJO (Ledenice, 18. 11. 1799 – Zagreb, 31. 5. 1884), sin Franje Antonovog i Franice (Novi, ? – Ledenice, 28. 12. 1812); supruga Ludovika r. Cuizza. Brat mu je **Blaž Ferković** stariji.

Građevinski poduzetnik. U Zagrebu je izvodio radove nasipavanja trase za izgradnju željezničke pruge Zagreb – Sisak. Kad se Zagreb počeo širiti od tadašnjeg trga Harmice (Trg bana Jelačića) prema Savi, izvodio je i radove nasipavanja današnjega Zrinskog trga (*Zrinjevca*).

Veza: 32, 43, 50, 48, Ferković 3

10.

FRKOVIĆ, FRANJO (*Frane Pandur*) (Ledenice, 22. 1. 1863 – Ledenice, 13. 5. 1943), sin Vicka i Marije r. Frković (Ledenice, 29. 6. 1836 – 20. 2. 1893), Franjine; supruga Julijana r. Turina (Šmrika, 16. 2. 1866 – Ledenice, 22. 5. 1944).

Općinski pandur u Ledenicama.

Veza: 39, 31

11.

FRKOVIĆ, GRGA (*Grgica*) – Grgičin (Lovasi, Ledenice, 18. 12. 1924 - Rijeka, 1. 5. 2019), sin Grge Pavlovog i Pauline r. Mataija (Ledenice, 1. 4. 1887 – Ledenice, 19. 4. 1933), treće očeve supruge; supruga Zora r. Popović (Sv. Juraj, 1928).

Sudionik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u KNOJ-u i u mornarici II. POS-a. Nakon rata je šef milicije u Senju i u Sušaku, zatim u Ministarstvu unutrašnjih poslova SRH u Zagrebu, potom je načelnik milicije u Rijeci i petnaest godina sekretar SUP-a u Rijeci.

Veza: 12, 19, 41, 30, 5

12.

FRKOVIĆ, IVAN – Grgičin (Lovasi, Ledenice, 16. 5. 1909 – Vrbovec, 8. 5. 1945), sin Grge Pavlovog i Marije r. Frković (Ledenice, 19. 1. 1888 – Ledenice, 2. 12. 1920), Šimunove, druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar* (u Bosni, Srbiji, Srijemu i Slavoniji). Poginuo je kod Vrbovca, u borbama za oslobađanje Zagreba. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 19, 41, 11, 5, 30

13.

FRKOVIĆ, IVAN – Šimaja (Lovasi, Ledenice, 23. 4. 1910 – Brezova Poljana 23 - 24. 12. 1943), sin Ivana (Ledenice, 12. 2. 1884 – Ledenice, 15. 2. 1915), Šimunovog i Ane r. Šimac (Kričina, Bribir, 24. 1. 1885) koja se poslije suprugove smrti preudala. Nadimak je dobio po djedu Šimunu (Ledenice, 29. 10. 1837 – Ledenice, 30. 3. 1903), Jurinom.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 1. proleterskoj četi 1. proleterskog bataljuna, poslije 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*, od ožujka 1942. Poginuo je pokraj Brezove Poljane kod Vrbovskog, kad je ispod mosta Brod Moravica skupina od devet partizana opkoljena, zarobljena i poklana od ustaša. Među njima je bio i Ivan Radetić – Vantov iz Novog. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 26

14.

FRKOVIĆ, IVAN (*Šišo*) (Ledenice, 7. 8. 1912 – Rijeka, 1. 1. 1994), sin Josipa i Francike r. Pipinić (Bribir, 16. 12. 1875 – Ledenice, 7. 4. 1953); prva supruga Ana r. Mataija (Podlipnik, Ledenice, 15. 5. 1926 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961), Grgina, druga Danica r. Mavrović (Bribir, 14. 5. 1923 – Novi, 25. 8. 2006), Matina.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar* do 1944., kad napušta jedinicu. Braća su mu **Petar** (29. 6. 1905), **Josip** (26. 4. 1907) i **Anton** (26. 1. 1910). Pokopan u Novom.

Veza: 1

15.

FRKOVIĆ, IVAN – Bobić (Ledenice, 2. 9. 1931 – Crikvenica, 25. 11. 2002), sin Marije r. Frković (Ledenice, 12. 9. 1909), kćeri Mile Matina; supruga Anka r. Mataija (Ledenice, 28. 3. 1934), Ivanova.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od svibnja 1954.

Veza: 35

16.

FRKOVIĆ, IVAN – Tomaja (Lovasi, Ledenice, 29. 3. 1907 – Bribir, 18. 6. 1977), sin Osipa Tominog i Ane r. Svetić (Ledenice, 13. 11. 1873 – Ledenice, 13. 5. 1950), Josipove; supruga Lucija r. Peričić – Batalijina (Valač, Gornji Zagon, 3. 8. 1921 – Rijeka, 29. 4.

2005), Ivanova, kojoj je to treći brak - nakon Luke Tomića, Jurjevog, s kojim je brak razvrgnula, bila je udata sa Stjepanom Jovanovićem.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942. kao borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske.

Veza: 28

17.

FRKOVIĆ, IVAN (Črvanac, Ledenice, 27. 7. 1883 – Ledenice, 20. 6. 1894), sin Pavla Petrovog i Kate Marije r. Pađen (Ledenice, 20. 7. 1861 – Ledenice, 21. 6. 1944), Martinove.

Kao jedanaestogodišnji dječak zalutao je 19. 6. 1894. za velikog nevremena u šumu i izgubio se. Drugog dana mještani su ga pronašli živog, ali je tijekom dana preminuo.

Veza: 38, 45, 31, 49, 29

18.

FRKOVIĆ, JELENA (*Jela*) r. Smolčić (Smolčići, Ledenice, 18. 7. 1896 – Slatina, 4.- 6. 4. 1945), kći Blaža Josipovog i Mare r. Ban (Ledenice, 23. 8. 1862 – Rijeka, 25. 3. 1909); suprug Juraj (Ledenice, 6. 5. 1891 – Slatina, 4. - 6. 4. 1945), Jurjev.

Žrtva rata. S obitelji živjela je u Slatini gdje su se doselili između dva svjetska rata. Potkraj rata Slatinu je od partizanskih snaga, koje su je nastojale osloboditi, branila 15. ustaška bojna kojoj priključio i velik broj civila. Na Uskrs partizani su zauzeli Slatinu, a u dva su dana, u borbi i poslije, likvidirali 435 osoba - među njima nju, supruga i sina Vjekoslava.

Veza: 31, 22, 52, 49, 29

19.

FRKOVIĆ, JOSIP (*Josa*) – Grgičin (Lovasi, Ledenice, 8. 9. 1912 – Ledenice, 1969), sin Grge Pavlovog i Marije r. Frković (Ledenice, 19. 1. 1888 – Ledenice, 2. 12. 1920), Šimunove, druge očeve supruge.

Sudionik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u ličkom bataljunu *Božidar Adžija*, u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, komandir čete u 2. brigadi 35. ličke divizije, pa borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata do 1952. kapetan I. klase JNA.

Veza: 12, 41, 11, 5, 30

20.

FRKOVIĆ, JOSIP (*Joja*) – Kalibarda (Črvanac, Ledenice, 5. 12. 1955 – Ledenice, 4. 3. 2019), sin Rafaela Blaževog i Danice r. Uremović (Ledenice, 10. 9. 1932 – Novi, 4. 2. 2001), Dragutinove; supruga Nada r. Marijanović (Gospić, 26. 6. 1959), Tomislavova; rastavljen.

Doktor medicine, liječnik opće prakse; Medicinski fakultet završio je u Rijeci. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom (1986 – 94), potom otvara privatnu ordinaciju. Borac, dragovoljac Domovinskog rata od rujna 1991. do kolovoza 1992. na fronti u Lici, u činu pričuvnog zastavnika HV-a. Od 2001 član Gradskog vijeća Grada Novi Vinodolski (PGS).

Veza: 46, 8, 4, 27

21.

FRKOVIĆ, JULIJANA r. Butković (Ledenice, 13. 2. 1863 – Novi, 16. 9. 1943), Pavlova; suprug Anton (Ledenice, 1. 1. 1870 – Novi, 16. 8. 1947), Antonov.

Kućanica. Među prvima u Novom iznajmljivala je sobe domaćim i prvim inozemnim turistima u vlastitoj kući, *Vili Julka* koju je izgradio njezin suprug.

Veza: 3

22.

FRKOVIĆ, JURAJ – Jukanov (Ledenice, 6. 5. 1891 – Slatina, 4.- 6. 4. 1945), sin Jurja Tominog i Jele r. Grgurić (Ledenice, 27. 12. 1862 – Ledenice, 30. 5. 1943); supruga Jelena r. Smolčić (Ledenice, 18. 7. 1896 – Slatina, 4. - 6. 4. 1945), Blaževa.

Žrtva rata. Nakon I. svj. rata emigrirao je sa suprugom u Slatinu. Poginuo je za "*krvavog Uskrsa*", kao i supruga mu i sin Vjekoslav, kad su partizani oslobodili Slatinu.

Veza: 31, 18, 52, 49, 29

23.

FRKOVIĆ, JURE (Lovasi, Ledenice, 25. 4. 1874 – 1915/18), sin Mate Ivanovog i Mande r. Pemper (Ledenice, 20. 10. 1843 – Ledenice, 2. 1. 1904); supruga Tereza r. Pemper (Ledenice, 26. 1. 1872 – 16. 5. 1948).

Žrtva I. svj. rata. Učitelj u osnovnoj školi u Ledenicama; sukobio se s mjesnim školskim odborom i podnio je ostavku. Mobiliziran je i kao domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je u ratu. Njegova kći **Marija** (23. 3. 1904) umrla je u 1944. u Sušaku.

24.

FRKOVIĆ, JURE (Ledenice, 17. 4. 1831 – Crni Lug, 1867), Pavlov.

Pripremajući vapno u "japnenici", ugušio se dimom i plinom koji se stvara u procesu pretvorbe vapnenca u vapno.

25.

FRKOVIĆ, JURICA (Lički Novi, 1911 – 29. 2. 1944).

Žrtva rata. Kao veliki župan za Liku i Krbavu u NDH provodio je politiku ustaških vlasti. Na proputovanju između Novog i Senja, starom cestom, kod Vlaške Peći iznad današnje Jadranske magistrale dočekali su ga u zasjedi i likvidirali borci 4. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

26.

FRKOVIĆ, KATA – Šimaja (Pleteno, Ledenice, 26. 4. 1846 – Pleteno, Ledenice, 13. 3. 1887); druga supruga Šimuna Frkovića (Lovasi, Ledenice, 29. 10. 1837 – Ledenice, 30. 3. 1903), Jurinog, nositelja nadimka Šimaja.

Smrznula se usred snježne vijavice na Pletenom. Njezina kći **Jela** (12. 11. 1885 – Novi, 17. 4. 1943) udala se u Novom za Augustina Zoričića – Grujicu (28. 8. 1876 – 23. 3. 1943), Ivanovog.

Veza: 13

27.

FRKOVIĆ - DEJANOVIĆ, LJILJANA – Kalibarda (Novi, 10. 11. 1957), kći Rafaela Blaževog i Danice r. Uremović (Ledenice, 10. 9. 1932 – Novi, 4. 2. 2001), Dragutinove; suprug Milorad, Bogdanov; kćer **Rafaela** (Rijeka, 19. 9. 1985) i sin **Ilja** (Rijeka, 24. 6. 1988).

Dr. stomatolog; diplomirala je na Stomatološkom fakultetu u Rijeci. Sa suprugom i obitelji otišla u u New York, USA.

Veza: 46, 8, 4, 20

28.

FRKOVIĆ, MARTIN – Tomaja (Lovasi, Ledenice, 9. 4. 1899), sin Osipa Tominog i Ane r. Svetić (Ledenice, 13. 11. 1873 – Ledenice, 13. 5. 1950); supruga Marija r. Komadina (Ledenice, 19. 2. 1913).

Sudionik NOB-a od 1942. kao borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske. Nadimak je dobio po djedu Tomi Jurinom.

Veza: 16

29.

FRKOVIĆ, MATA (Ledenice, 27. 3. 1889), sin Mate Tominog i Kate r. Frković (Ledenice, 28. 10. 1861 – Ledenice, 1. 4. 1937); supruga Milka r. Agatić (Čazma, 17. 2. 1908).

Državni lugar u Čazmi, gdje je vjerojatno i umro.

Veza: 31, 49, 22, 18, 17, 38

30.

FRKOVIĆ, MATA – Lovas (Lovasi, Ledenice, 22. 7. 1911 – Rijeka, 18. 6. 1995), sin Mate Pavlovog i Marije r. Miletić (Miletići, Klenovica, 31. 7. 1882 – Ledenice, 27. 9. 1924), druge očeve supruge; supruga Ana r. Mataija (Ledenice, 3. 3. 1925 – Ledenice, 9. 12. 1996), kći Petra – Purle; sin **Božidar** (Ledenice, 25. 12. 1945) i kćerka **Liljana** (Lovas, 27. 3. 1957), udana Biro.

Sudionik NOB-a i nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je u bribirskom partizanskom logoru na Viševici od 20. 9. 1941., pa je prešao u ledenički logor u 2. ledeničku četu bataljuna *Marko Trbović* i postao odbornik u NOO-u. Nakon rata otišao u Lovas kod Vukovara, gdje je počinio samoubojstvo pištoljem.

Veza: 12, 19, 41, 11, 5/1, Biro, Rogina

31.

FRKOVIĆ, MATE (Ledenice, 27. 2. 1858 – Ledenice, 22. 1. 1936), sin Tome Pavlovog i Mare (Ledenice, 3. 7. 1827 – Ledenice, 28. 1. 1891); supruga Kata r. Frković (Ledenice, 28. 10. 1861 – Ledenice, 1. 4. 1937).

Načelnik Općine Krmpote (1889 – 92), prije Petra Kalanja, a poslije Lovre Uremovića (1884 – 89).

Veza: 49, 29, 22, 18, 39, 10, 17, 38

32.

FRKOVIĆ, MATEJ (Ledenice, 17. 6. 1838 – Gospić, 17. 9. 1893), sin Franje Franjinog; supruga Manda (Ledenice, 3. 3. 1834 – Ledenice, 1871).

Umro je u zatvoru u Gospiću za vrijeme izdržavanja kazne. Sestra **Lucija** (15. 12. 1835 – 22. 12. 1904) bila je gluhonijema.

Veza: 9, 48, Ferković 3 (stric)

33.

FRKOVIĆ, MATEJ – Tomičin (Ledenice, 7. 9. 1888 – Ledenice, 9. 4. 1973), sin Tome Tominog i Pauline r. Uremović (Ledenice, 15. 1. 1858 – Ledenice, 6. 1. 1910); supruga Anka (*Maja*) r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 27. 7. 1894 – 24. 7. 1971), Adamova (Danko).

Trgovac stokom na području tadašnjeg Kotara Novi. Kći **Paulina** (*Beba*) udala se za Dragutina Komadinu (Ledenice, 6. 5. 1911 – 27. 10. 1986), Stjepanovog. Unuk **Milorad Komadina** bio je od 1998. gradonačelnik Novoga.

Veza: 50, 51

34.

FRKOVIĆ, MILAN – Bobić (Ledenice, 14. 10. 1930 – Ledenice, 12. 2. 1956), sin Nikole (*Paval Bobić)* (25. 10. 1899 – 7. 6. 1945), Nikolinog i Anke r. Saftić (Bribir, 30. 11. 1900 – 7. 4. 1958).

Poginuo je nesretnim slučajem; pao je s krova kuće.

35.

FRKOVIĆ, MILE – Bobić (Ledenice, 25. 11. 1884 – 5. 5. 1948), sin Mate Nikolinog i Tereze r. Miletić (Miletići, Klenovica, 8. 9. 1858 – Ledenice, 24. 4. 1911), Markove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Ban (Ledenice, 24. 2. 1882 – Ledenice, 24. 5. 1942), Josipova.

Radio je u DIP-u Novi, kamionom je dostavljao vodu za radnike u šumi. Poginuo je kod Banskih vrata na Ogulinskoj cesti, kad se kamion prevrnuo.

Veza: 15

36.

FRKOVIĆ, NATAŠA, kći Bože i Jasenke r. Bujan – v. **ROGINA, NATAŠA** r. Frković.

37.

FRKOVIĆ, NIKOLA – Batičin (Pleteno, Ledenice, 13. 10. 1923 – Ljubljana, 1990/91), sin Stjepana Franjinog i Pauline r. Mataija (Ledenice, 25. 1. 1904); supruga Slovenka.

Oficir JNA. Sudionik NOB-a i nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar* koja je prošla ratni put kroz Bosnu, Srbiju, Beograd, Srijem i Slavoniju.

38.

FRKOVIĆ, PAVAO (Črvanac, Ledenice, 8. 9. 1888 – 1915), sin Pavla Petrovog i Marije Kate r. Pađen (Ledenice, 20. 7. 1861 – Ledenice, 21. 6. 1944), Martinove.

Žrtva I. svj. rata; poginuo kao domobranski vojnik u austrougarskoj vojsci.

Veza: 31, 17, 45, 49, 29

39.

FRKOVIĆ, PAVAL (Ledenice, 11. 1. 1857 – Ledenice, 16. 4. 1888), sin Vicka i Marije r. Frković (Ledenice, 29. 6. 1836 – Ledenice, 20. 2. 1893), Franjine; supruga Marta r. Uremović (Ledenice, 10. 11. 1852), Pavlova.

Lugar u Ledenicama.

Veza: 10, 31

40.

FRKOVIĆ, PETAR (Rijeka, 22. 8. 1949), sin Dragutina Petrovog i Albine r. Banić (Sv. Lovreč, Poreč, 25. 8. 1923), Paolove.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet. Radi u Zavodu za zaštitu na radu i zaštitu od požara u Rijeci.

Veza: 7, 6

41.

FRKOVIĆ, PETAR – Grgičin (Lovasi, Ledenice, 14. 2. 1922 – Rijeka, 1. 1. 1995), sin Grge Pavlovog i Pauline r. Mataija (Ledenice, 1. 4. 1887 – Ledenice, 19. 4. 1933), treće očeve supruge; supruga Marica r. Černjul (Martinski, 29. 7. 1928).

Pukovnik JNA i publicist. Sudionik NOB-a i nositelj Partizanske spomenice 1941. Borac u ledeničkom partizanskom logoru Bilo, komandant u bataljunu *Matija Gubec*, potom je operativni oficir u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, a nakon rata oficir JNA.

Veza: 12, 19, 11, 5, 30

42.

FRKOVIĆ, PETAR (Ledenice, 3. 2. 1870 – Mađarska, 8. 8. 1890), sin Nikole Petrovog i Mande (Ledenice, 27. 1. 1838 – Ledenice, 3. 5. 1901).

Radio je u Mađarskoj vjerojatno kao zidar, ali je na radu obolio od kolere i tamo umro.

43.

FRKOVIĆ, PETAR MARTIN (Ledenice, 12. 11. 1893 – 1914/18), sin Petra Blaževog i Jele r. Miletić (Miletići, Klenovica, 16. 12. 1872 – Ledenice, 14. 3. 1911), Jurjeve, druge očeve supruge.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 9

44.

FRKOVIĆ, PETAR (Novi, 17. 11. 1954), sin Petra i Ane r. Grgurić (Ledenice, 24. 8. 1924), Petrove; supruga Magdalena r. Miljković (23. 9. 1955).

Trgovac; završio je srednju trgovačku školu u Rijeci. Radio je u Rijeci u *Brodokomercu* od 1977., a od studenoga 1998. u *Protectu*, poduzeću za fizičku i tehničku zaštitu imovine. Borac Domovinskog rata 1991 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

45.

FRKOVIĆ, RADOVAN (Črvanac, Ledenice, 7. 2. 1955), sin Mate Pavlovog i Pauline r. Mataija (Ledenice, 15. 6. 1914), Ivanove.

Skladištar u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1991 – 92.

Veza: 17, 38

46.

FRKOVIĆ, RAFAEL – Kalibarda (Črvanac, Ledenice, 6. 8. 1923 – Novi, 30. 11. 1973), sin Blaža Franjinog i Lucije r. Frković (Ledenice, 16. 12. 1881); supruga Danica r. Uremović (Ledenice, 10. 9. 1932 – Novi, 4. 2. 2001), Dragutinova.

Trgovac, poslovođa. Radio je u trgovini tekstila u Novom.

Veza: 4, 2, 8, 20, 27

47.

FRKOVIĆ, RAJKO – Jureta (Novi, 7. 3. 1963), sin Milana i Marije r. Cerovac (Begovo Razdolje, 30. 11. 1931).

Radnik. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Ima brata **Milana**.

48.

FRKOVIĆ, STJEPAN – Mandin (Ledenice, 24. 12. 1915 – Ledenice, ožujak 1942), sin Mate Matinog i Ane r. Buneta (Ledenice, 30. 7. 1870 – Ledenice, 29. 8. 1957). U crkvenim knjigama zabilježen je kao Adam Stjepan, ali je poznat kao Stjepan, a nadimak je dobio po baki Mandi.

Žrtva rata. Stolar. U ratu bio je oružnik NDH u Krivom Putu; partizani su ga zarobili u vlaku u Jezeranama, a strijeljan je u Franinom dolcu kod Pempera.

Veza: 32, 9

49.

FRKOVIĆ, TOMA (Ledenice, 4. 4. 1891 – 1914/18), sin Mate Tominog i Kate r. Frković (Ledenice, 28. 10. 1861 – Ledenice, 1. 4. 1937).

Žrtva I. svj. rata; poginuo kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 31, 29, 22, 18, 17, 38

50.

FRKOVIĆ, TOMA (*Tomica*) (Ledenice, 21. 9. 1844 – Ledenice, 1. 5. 1922), sin Tome i Kate (u. 1. 4. 1863), prve očeve supruge; supruga Paulina r. Uremović (Ledenice, 15. 1. 1858 – Ledenice, 6. 1. 1910).

Općinski pisar u Ledenicama i zamjenik blagajnika općine. Njegovi potomci po njemu imaju nadimak **Tomičini**. Stric mu je **Franjo** (17. 11. 1799).

Veza: 9, 33, 51, Ferković 3

51.

FRKOVIĆ, TOMISLAV (*Tome*) – Tomičin (Ledenice, 4. 5. 1915 – Glavace, Otočac, 14. 3. 1944), sin Mateja Martina Tominog i Anke (Maja) r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 27. 7. 1894 – Ledenice, 24. 7. 1971), Adamove čiji je brat Ivan - Danko.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 4. bataljunu 3. brigade 35. ličke divizije. Ranjen je 2. 3. 1944. u borbama s ustašama kod Poduma, Otočac, a poginuo je u borbi s ustašama kod Glavaca, Otočac.

Veza: 33, 50, Komadina 61

52.

FRKOVIĆ, VJEKOSLAV (Slatina, 1932 – Slatina, 4 - 6. 4. 1945), sin Jurja Jurjevog i Jelene r. Smolčić (Ledenice, 18. 7. 1896 – Slatina, 4 - 6. 4. 1945), Blaževe.

Žrtva rata; poginuo ili ubijen kao jedan od 435 pobijenih na "*krvavi Uskrs*" u oslobađanju Slatine, od tamošnjih partizana.

Veza: 22, 18

FRÖBE, NEDA (*Seka*) r. Katalinić (Povile, 9. 6. 1921), kći Marka i Slavice r. Legčević (28. 8. 1898); suprug Ferdinand.

Magistrica farmacije; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Kao praktikantica radila je 1937 - 42. u ljekarni Danijela Hranilovića u Novom.

Veza: Katalinić, Lang

FRYCHAJ (FRICSAY), RIKARD (čit. **Fričaj**) (Beč, 1888), sin Rikarda i Amalije r. Zapletal; supruga Justina Simm (Zagreb, 1880), kći Emanuela i Amalije.

Austrougarski kapetan, zapovjednik 25. pješačke domobranske pukovnije i zapovjednik vojnih obveznika od 42 do 45 godina, stacioniranih u Novom za I. svj. rata, koji ovdje služe vojni rok. S tim je vojnicima porušio vanjski ogradni obrambeni zid oko Lopara, koji se protezao oko 30 – 40 metara od zidina gradine, debeo 90 cm a visok 4, 5 m. Tada je djelimično porušeno i južno zidno platno Lopara, jer su izgradili spojnu cestu od Lopara do senjske ceste (obalna je šetnica 1895. izgrađena od luke do uvale Lišanj, a 1906. je produžena do Lopara). Ta je jedinica na obali bušila stijene i postavljala željezne zapreke protiv neprijateljskog upada s morske strane. U Novom mu se rodio sin Miroslav Fričaj (6. 2. 1919), koji je svoje prezime 26. 11. 1926. promijenio u Fricsay.

FUĆAK, IVAN (Orehovica, Trsat, 1913 – Novi, 25. 9. 1943).

Pali borac NOR-a, iz 13. primorsko-goranske divizije ranjen u borbama s njemačkim jedinicama u okolici Sušaka i prebačen u vojnu bolnicu u Novi gdje je podlegao. Pokopan je na novljanskom groblju 27. 9. 1943.

FUMIĆ

Prezime nastalo službenom promjenom prezimena Piškulić – Anjić, obitelji čiji je drugi nadimak bio **Fumić**, od djevojačkog prezimena Katarine r. Fumić (27. 2. 1794 – 1863), Josipove.

1.

FUMIĆ, IVAN – Anjić (bivši Piškulić) (Novi, 28. 8. 1899 – Novi, 10. 5. 1993), sin Josipa i Rozalije r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 24. 9. 1874 – Novi, 22. 11. 1906), Petrove, druge očeve supruge; supruga Elizabeta r. Jovanović – Belčevica (Novi, 12. 2. 1898 – Novi, 1982), Tomina; kćerke **Sabina** (1919),udana Dražić, i **Anica** (1924), udana Šostarić, sin **Josip** (1921).

Zidar i kirijaš. Radio je u Australiji (Perthu), potom u Johannesburgu, JAR, gdje je od 1943. skupljao pomoć za Novi. Brat **Franko** (31. 7. 1910) radio je od 1925. u Australiji gdje je 2000. godine i umro.

Veza: 2, Dražić, Piškulić 77, 100, 162, 113/1, 101

2.

FUMIĆ, JOSIP – Anjić (bivši Piškulić) (Novi, 30. 4. 1921 – 30. 4. 1945), sin Ivana i Elizabete r. Jovanović – Belčevice (Novi, 12. 2. 1898 – Novi, 1982), Tomine.

Pali borac NOR-a. Bravar. Sudionik NOB-e od 9. 9. 1943; tenkist u 19. dalmatinskoj diviziji koja je prošla kroz Novi na putu prema Trstu. Poginuo je u borbama kod Postojne na svoj 24. rođendan. Prezime mu je promijenjeno posmrtno.

Veza: 1

GABRIJELIĆ

Spominje se u 17. st. kao novljansko prezime, ali se poslije gubi.

1.

GAŠOVIĆ, DANICA r. Deranja (Novi, 22. 10. 1923 – Novi, 16. 12. 1986), kći Bogoslava i Anđelike r. Peričić (21. 8. 1890); suprug Vojo (Crkvice-Šavnik, Crna Gora, 14. 3. 1923 – Novi, 2. 9. 2002), Bogdanov; sin **Milenko** (Novi, 19. 1. 1959) i kćerka **Anđelina** (Novi, 22. 6. 1961), udana Demmien.

Sudionica NOB-a od 20. 10. 1944; bolničarka u 5. krajiškoj. Vodila je (9. 5. 1946 - 1965) Matični ured u Novom. Sin Milenko radio je kao tapetar u Tvornici tapeciranog namještaja *Vinodol* u sastavu DIP-a *Milan Mataija* u Novom, a kćerka Anđelina, medicinska sestra, živi u Njemačkoj.

Veza: Deranja 12, 7, Grubor

2.

GAŠOVIĆ, VOJO (Crkvice-Šavnik, Crna Gora, 14. 3. 1923 – Novi, 2. 9. 2002), Bogdanov, Crnogorac; supruga Danica r. Deranja (Novi, 22. 10. 1923 – Novi, 16. 12. 1986), Bogoslavova; sin **Milenko** (1959) i kćerka **Anđelina** (1961), udana Demmien.

Oficir JNA. Sudionik NOB-a od 1941. Po sukobu s Informbiroom 1948. uhićen je i zatvoren u Beogradu, u Bileći, Zenici i Novom Sadu, a od 22. 9. 1952. do 9. 12. 1956. na Golom otoku. Radio je u DIP-u Novi, u poduzeću *Riba* u Rijeci i u *Croatia osiguranju* u Novom. Donosilac je tog prezimena u Novi.

GAŠPAROVIĆ, IVAN (Tribalj, 22. 12. 1941), Matin.

Nastavnik matematike i fizike. Radio je (1. 9. 1967 - 31. 8. 1974) u osnovnoj školi u Novom.

GAVRILOVIĆ

Braća **Stjepan** (Petrinja, 1864 – Petrinja, 1938), **Mato** (Petrinja, 1866 – Petrinja, 1919) i **Đuro** (Petrinja, 1868 – Petrinja, 1924), vlasnici Prve hrvatske tvornice kobasica *Gavrilović* u Petrinji, kupili su 1918. g. od grofa Oršića današnju *Vilu Gavrilović*. Oršić je na obali ispod vile i novljanskog parka, kod Lopara, imao i "*Oršićevu kupalnicu*"

GAVRILOVIĆ, GEORG ĐURO (Petrinja, 24. 7. 1940), sin Đure Đurinog i Sidonije (*Dodi*) r. Grohovac (Rijeka, 1905); supruga Margareta (*Greta*) r. Winklhofer (Beč, 20. 3. 1943).

Vlasnik tvornice *Gavrilović* u Petrinji od 1991., kad ju je kupio od države Hrvatske. Vlasnik je *Vile Gavrilović* u Novom (od 1998), prije odmarališta tvrtke *ElektroMaribor*, a poslije je kupio je i susjednu *Vilu Vera*, prije odmaralište *Mariborske livarne Maribor*. Završio je gimnaziju u Zagrebu i studirao naftno rudarstvo na Rudarsko-geološkom i naftnom fakultetu u Zagrebu. Emigrirao je, s ocem, u Austriju (1957 – 62), gdje je dobio austrijsko državljanstvo. Zamjenik je trgovinskog atašea u Uredu trgovinske komore Republike Austrije u Zagrebu (1965 – 91), od 1992. počasni konzul Republike Austrije u Rijeci. Suorganizator je i pokrovitelj *Mortadela kupa Visoke Vinske Akademije* iz Novog

(čiji je i sam član, a čiji su članovi godinama za Martinju odlazili u Petrinju krstiti njegova vina), kad se besplatno više godina na Portu nudila golema Gavrilovićeva mortadela, od 150 kg. Sestra mu je **Nena** (1934), udana Luetić.

Veza: 2, 1

GAZZARI, RAMIRO

Talijanski civilni komesar u Kotaru Novi; imenovao ga je 28. 4. 1941. riječki perfekt Temistokle Testa, a bio je u Novom do 4. 5. 1941. godine.

GERŠAK, STIPAN (Jezerane, 1860 – 1888).

Svećenik; bogosloviju je završio u Senju 1880 – 84. Bio je župnik (kapelan) u Novom 1886., poslije Rafaela Kanotija (1885).

GIUSTI, VIKTOR (Čabar, 13. 7. 1888 – Novi, 1927), Milanov.

Doktor medicine. Radio je kao liječnik u Derventi, a zatim je došao u Novi gdje je bio kotarski liječnik do 1927.

GLANZ, JOSIP (Sobjeslav, Češka), Matijašev; supruga Lucija r. pl. Marijašević (Novi, 15. 12. 1848), kći Ivana Andrijevog; vjenčani 5. ožujka 1867. u Novom.

Učitelj u novljanskoj pučkoj školi 1863 – 66. Član je Narodne čitaonice u Novom od 1864. U Novi je došao na poziv novljanske općine, poslije odlazi za učitelja u gimnaziju u Vinkovcima, a do 1882. radi u osnovnoj školi u Bribiru.

GLAVAN, MARIJANA r. Kardum (Novi, 23. 3. 1943), Josipova.

Hotelijerska djelatnica; Višu hotelijersku školu završila je u Opatiji. Radila je neko vrijeme u Novom kao šefica recepcije u hotelu *Lišanj*, potom odlazi raditi u Opatiju.

GODINA, ANTON

S novljanskim mladićima sudjeluje u demonstracijama održanim u Novom 21. i 22. svibnja 1903. protiv bana Khuena Héderváryja, kad su pobacani mađarski grbovi i natpisi s državnih ustanova i tri privatne radnje u more.

GOJDANIĆ, ANSELMO (Lošinj, 1841), sin Antona i Marije; supruga Oliva Kolombo (1842), kći Matka i Olive r. Stuparić; vjenčao se u Novom 22. 1. 1876.

Kraljevski pazitelj luke u Novom. To bi mjesto danas odgovaralo upravitelju luke ili lučkom kapetanu.

GOJKOVIĆ

Prezime se javlja u Novom dolaskom Alojza Gojkovića iz Mihovca, Ptuj; on i sinovi u Novom nose nadimak **Kranjac**.

1.

GOJKOVIĆ, ALOJZ – Kranjac (Mihovec, Ptuj, 18. 5. 1902 – Novi, 1969), Jakovljev; supruga Anđelika r. Krišković – Šimelka (Novi, 28. 8. 1909 – Novi, 16. 6. 1989) Matijeva; sinovi **Zdravko** (1927) i **Josip** (1934).

Sedlar i tapetarski obrtnik. U Novom je od 1922. radio kod Vencela Šebalje, 1925. otvara tapetarsko-sedlarsku radionicu u kući bilježnika Petra Ježića, Pod štandar, a potom u svojoj kući, u Ulici Andrije Šermana.

Veza: 3, 6

2.

GOJKOVIĆ, HRVOJE (Zagreb, 22. 12. 1971), sin Josipa i Jasenke r. Mihajlović (Zagreb, 5. 8. 1938), Dragutinove.

Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu, gdje je radio u GP *Hidroelektra*.

Veza: 3, 4, 5

3.

GOJKOVIĆ, JOSIP (*Pepe Kranjac*) (Novi, 26. 2. 1934 – Zagreb, 8. 9. 2008), sin Alojza i Anđelike r. Krišković – Šimelke (Novi, 28. 8. 1909 – Novi, 16. 6. 1980), Matijeve; supruga Jasenka r. Mihajlović (Zagreb, 5. 8. 1938); sinovi **Tomislav** (1967), **Hrvoje** (1971) i **Krešimir** (1975).

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je gimnaziju u Senju, a Građevinski fakultet u Zagrebu. Radio je u Njemačkoj, potom u GP *Hidroelektra* u Zagrebu, kao direktor operative u Rijeci, u Rusiji (SSSR), na gradnji naftovoda i dr.

Veza: 1, 2, 4, 5

4.

GOJKOVIĆ, KREŠIMIR (Zagreb, 13. 1. 1975), sin Josipa i Jasenke r. Mihajlović (Zagreb, 5. 8. 1938), Dragutinove.

Diplomirani inžinjer građevinarstva; studirao je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 3, 2, 5

5.

GOJKOVIĆ, TOMISLAV (Zagreb, 26. 1. 1967), sin Josipa i Jasenke r. Mihajlović (Zagreb, 5. 8. 1938), Dragutinove.

Diplomirani inženjer građevinarstva; Građevinski fakultet završio je u Zagrebu, radio u Projektnom birou *Plan*.

Veza: 3, 2, 4

6.

GOJKOVIĆ, ZDRAVKO – Kranjac (Novi, 6. 2. 1927 – Ličke Oštarije, 30. 11. 1943), sin Alojza i Anđelike r. Krišković – Šimelke (Novi, 28. 8. 1909 – Novi, 16. 6. 1980), Matijeve.

Pali borac NOR-a. Završio je pet razreda gimnazije u Senju. Sudionik NOB-a od 10. 9. 1943; borac u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbi s ustašama kod Ličkih Oštarija i tamo je pokopan.

Veza: 1

GOLEŠ, MIHOVIL (*Mićo*) (Pag, 26. 2. 1927 – Novi, 2. 2. 1994), Pavlov; supruga Branka r. Balen – Šakanova (Podomar, Krmpote, 18. 7. 1928 – Novi, 3. 9. 2010), kći Petra - Šakana; kći **Rajka** (Rijeka, 1. 7. 1955), udana Rakar.

Pripadnik francuskog pokreta otpora za II. svj. rata, poslije sudionik NOB-a u II. POS-u, u mornarici NOVJ, na području Ugljana, Dugog otoka i Kornata. Kao mornarički oficir

poslije plovi na patrolnim brodovima JRM, te kao zapovjednik na patrolnim milicijskim brodovima (m/b *Vihor*).

Veza: Rakar 2

GOLIK, ANTON (Vrata, 1. 6. 1884 – Vrata, 1960).

Svećenik, kapelan i duhovni pomoćnik, 1912 - 19. vjeroučitelj u osnovnoj školi u Novom, od 1914. je tajnik modruškog vikarijata u Novom, a od 18. 2. 1919. tajnik biskupa Marušića. 1933 - 39. predavao na Teološkom učilištu u Senju kurijalni stil i sociologiju.

1.

GOMEZ, JOVANKA r. Matković (16. 10. 1885 – Novi, 19. 10. 1968); suprug Ricardo Eliseo (Montevideo, 1881 – Zagreb, 7. 3. 1940); kćerka **Beba** Gomez de Bing.

Novinar; poslije smrti supruga Ricarda, konzula Urugvaja, u DFR Jugoslaviji nakon II. svj. rata preuzela je položaj konzula Urugvaja, poslije i Paragvaja. Živjela je u svojoj vili u Novom izgrađenoj 1936., koju je kao diplomski rad projektirala njena kćerka, arhitektica. Pokopana je u Novom, uz supruga Ricarda Elisea. Kćerci Bebi i suprugu Herbertu Huan de Bingu djeca su: sin **Peter** i kćerka **Monika**.

Veza: 2

2.

GOMEZ, RICARDO ELISEO (Montevideo, 1881 – Zagreb, 7. 3. 1940); supruga Jovanka r. Matković (16. 10. 1885 – Novi, 19. 10. 1968).

Konzul Urugvaja u Kraljevini Jugoslaviji. U Novom je imao vilu u koju je svraćali Bela i Miroslav Krleža, Petar Šegedin i dr. Umro je u sanatoriju u Zagrebu. Pokopan u Novom.

Veza: 1

1.

GOTSCHLIC, FERDINAND (Frohnleinsen, Štajerska, 1866), Ferdinandov.

Učitelj u novljanskoj pučkoj školi 1885 - 88. Bio je član Narodne čitaonice.

Veza: 2

2.

GOTSCHLICH, JOSIPA KATARINA HERMINA r. Šmelkes (Zagreb, 1859), Ivanova.

Učiteljica u pučkoj školi u Novom 1883 - 87.

1.

GOVORČIN, MARINKO (Sušak, Rijeka, 23. 9. 1968), sin Marija i Đurđe r. Tonković (Bribir, 8. 8. 1945), Lovrine; supruga Jasna r. Kleković (Rijeka, 2. 2. 1980), Rudolfova (rastavljen); sinovi **Roko** (Rijeka, 6. 8. 1999) i **Marino** (Rijeka, 14. 10. 2003); živi u vanbračnoj zajednici s Srđanom Deranja (Rijeka, 6. 11. 1978).

Kuhar; završio je srednju ugostiteljsku školu. Radio je u HTP *Lišanj* u Novom (12. 2. 1990 - 18. 4. 1991), zatim u privatnoj ugostiteljskoj tvrtki. Borac Domovinskog rata 1992 - 95. u Lici i na Kapeli, te sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2, 3

2.

GOVORČIN, MARIO (Iž Mali, Zadar, 10. 1. 1940), Dragutinov; supruga Đurđa r. Tonković (Bribir, 8. 8. 1945), Lovrina; sinovi **Robert** (1965) i **Marinko** (1968).

Soboslikar i ličilac; zanat je izučio u Zadru. U Novi je došao 1958., a radio je u GP *Radinje*, i 1963 - 96. u HTP-u *Lišanj*, gdje mu je kao konobarica radila i supruga.

Veza: 1, 3

3.

GOVORČIN, ROBERT (Sušak, Rijeka, 5. 9. 1965), sin Marija i Đurđe r. Tonković (Bribir, 8. 8. 1945), Lovrine; prva supruga Matea r. Banjanac (Koprivnica, 26. 12. 1967), Petrova, s kojom ima kćerku **Mateu** (Koprivnica, 30. 8. 1993), od koje ima unuku **Loris Gregl** (21. 12. 2010); druga supruga Nermina r. Merdanović (Ključ, 28. 9. 1969), s kojom ima kćerku I**zabelu** (Sušak, Rijeka, 19. 9. 1993), od koje ima unuku **Zaru Lalić** (Rijeka, 26. 3. 2014).

Pomorac – nautičar; završio je srednju pomorsku školu u Bakru. Borac Domovinskog rata u Lici i na Kapeli 1992 - 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2, 1

GRAOVAC, VANJA r. Monti (Rijeka, 28. 7. 1947 – Zagreb, 2012), kći Srećka i Danice r. Kovač (Novi, 3. 4. 1927 – Novi, 20. 1. 1965), Mihovilove, preudane za Nikolu Mudrovčića – Pilčića (21. 9. 1932); suprug Igor (Split, 1. 1. 1948).

Profesorica; završila je na Filozofski fakultet u Zagrebu, radila je u vlastitoj izdavačkoj tvrtki *Alinea*.

Veza: Mudrovčić 16, Kovač, Sokolić, Čaljkušić, Gencl, Ivandić, Baričević

1.

GRBAC, IVANA (Starigrad, Senj, 21. 10. 1946), kći Mate i Milke r. Babić(Starigrad, 28. 3. 1923 – Starigrad, 2. 2. 1948); prvi suprug Božidar Kabalin (Zagreb, 22. 12. 1947 – Novi, 18. 1. 2016), drugi suprug Borna Volarić (Bjelovar, 12. 6. 1949); sin **Luka** (Doboj, 25. 1. 1988).

Profesorica njemačkog i talijanskog jezika; završila je Filozofski fakultet u Zadru. Od 1971. radila u Prvoj riječkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci, do mirovine.

Veza: 2, 3

2.

GRBAC, MATE (Starigrad, Senj, 17. 9. 1919 – Novi, 28. 11. 1978), Lukin; prva supruga Milka r. Babić (Starigrad, 28. 3. 1923 – Starigrad, 2. 2. 1948), druga supruga Olga r. Peričić – Kranjčika (Novi, 20. 9. 1921 – Novi, 20. 1. 2008), Ivanova, udovica Leonarda Žuvića, Martinovog, palog borca NOR-a; sin **Zlatko** (1944) i kćerka **Ivana** (1946).

Konobar. Upravitelj hotela *Lišanj* u Novom 1949 - 51. (poslije Marijana Butkovića, a prije Dušana Durenija), kad je hotel Lišanj (početkom 1950., do konca te godine) služio kao vojno odmaralište. Zajedno sa Šimom Vukovim, tadašnjim upraviteljem hotela *San Marino*, upozorio je na potkradanje zagrebačke rukovodeće ekipe u HP-u *Lišanj*, koja je potom smjenjena. Poslije radi u restauraciji Hotela *Klek*, a po odlasku s obitelji u Rijeku kao upravitelj Restauranta *Galeb* u Rijeci.

Veza: 3, 1

3.

GRBAC, ZLATKO (Starigrad, Senj, 24. 8. 1944), sin Mate i Milke r. Babić (Starigrad, 28. 3. 1923 – Starigrad, 2. 2. 1948); supruga Marija r. Vukelić (Senj, 25. 12. 1949), Tomina; kćerka **Vanja** (Rijeka, 1969) i sin **Saša** (Rijeka, 25. 3. 1977).

Poručnik trgovačke mornarice i časnik palube; završio je Pomorsku školu u Bakru. Plovio je , sa suprugom je (od 1970) boravio u Njemačkoj, a poslije su se bavili ugostiteljstvom, držali su restoran u Senju i u Valunu, na Cresu. Bio je zapovjednik na m/b *Burin* u Novom 1985 - 93., namijenjenog za spašavanje u Vinodolskom kanalu. Potom plovi.

Veza: 2, 1

1.

GRBČIĆ, KARLINA r. Petrinović – **Mikljinica** (Novi, 27. 10. 1876 – Novi, 13. 2. 1927), kći Luke Jurjevog; suprug Mate (Sv. Jakov, Šiljevica, 1873), Vickov.

Bastažica (od starotal. *bastagio* – nosač), ovlaštena nosačica tereta s parobroda za novljanske *butige* (trgovine). Ugušila se plinom u svojoj kući iza crkvice sv. Trojice.

Veza: 2, 3, Petrinović 36, 26

2.

GRBČIĆ, MATE (Kloštar, Sv. Jakov, 1873), Vickov; supruga Karlina r. Petrinović – Mikljinica (Novi, 27. 10. 1876 – Novi, 13. 2. 1927), Lukina.

Zidar. Došao je u Novi 1900., tu se oženio, ali je poslije otišao u svijet.

Veza: 1, 3

3.

GRBČIĆ, VERA (Novi, 1905), kći Mate i Karline r. Petrinović – Mikljinice (Novi, 27. 10. 1876 – Novi, 13. 2. 1927), Lukine; suprug Viktor Mataija – Žirica (1893).

Poštarica u novljanskoj pošti. Poslije je otišla iz Novoga.

Veza: 1, 2

GRGUREVIĆ, NIKOLA (*Nino*) (Ravno, 7. 11. 1924), Ivanov; supruga Mirjana r.Levatić (Novi, 5. 4. 1940), Andrijina, preudana za Franu Kružičevića; sin **Teodor** Grgurević (Novi, 3. 10. 1960).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Plaškom, od 30. 7. 1950 do 31. 8. 1973. u Novom.

GRGURIĆ

Ledeničko prezime koje se u Novom javlja nakon II. svjetskog rata.

1.

GRGURIĆ, MIHOVIL – Šimin (Ledenice, 10. 1. 1910 – Ledenice, 4. 1. 1942), sin Petra Martinovog i Kate r. Butković (Ledenice, 1. 4. 1883 – Ledenice, 10. 6. 1941).

Trgovac i gostioničar. Imao je trgovinu i gostionicu *Kod Šime* u Ledenicama. Šukundjed mu je **Šimun** (6. 8. 1760 – 18. 8. 1827).

Veza: 2, 3

2.

GRGURIĆ, MARKO – Šimin (Ledenice, 25. 4. 1916 – Rijeka, 1. 5. 1998), sin Petra Martinovog i Kate r. Butković (Ledenice, 1. 4. 1883 – Ledenice, 10. 6. 1941); supruga Zora r. Uremović (Ledenice, 15. 12. 1925).

Službenik. Kao jugoslavenski vojnik na odsluženju vojnog roka zarobljen je u Višegradu, i otpremljen od Nijemaca u zarobljeništvo u Neuenbrandenburg, gdje je do studenoga 1941. radio kod seljaka u selu Perdöhl. Sudionik NOB-a od 20. 9. 1943., pisar u općinskom NOO-u Ledenice, u Komandi mjesta Kraljevica, u Gorskom kotaru i u Komandi grada Rijeke.

Veza: 1, 3

3.

GRGURIĆ, ZORA r. Uremović (Ledenice, 15. 12. 1925 – Rijeka, 25. 8. 2008), kći Erazma i Kate r. Milošević (Ledenice, 7. 3. 1882); suprug Marko – Šimin (Ledenice, 25. 4. 1916), Petrov.

Zbog aktivne suradnje s NOP-om uhićena od Talijana, zatočena je u logor u Bakru, u zatvor u Rijeci i u talijanski koncentracijski logor u Viscu u Italiji, do 12. 9. 1943. g.

Veza: 2, 1

1.

GRILJ, PREDRAG (Poreč, 27. 3. 1958), sin Stanka i Vjenceslave (*Venke*) r. Kosanović (Novi, 5. 2. 1936 – Novi, 4. 2. 2011), Vladimirove.

Profesor i pedagog; diplomirao je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, smjer organizacija nastave. Radio u *Riječkoj banci* u Rijeci (poslije *Erste & Steiermärkische Bank d.d*).

Veza: 3, 2, Piškulić

2.

GRILJ, VJENCESLAVA (*Venka*) r. Kosanović (Novi, 5. 2. 1936 – Novi, 4. 2. 2011), kći Vladimira i Ane r. Šebalja (Novi, 6. 11. 1913 – Novi, 13. 10. 1993), Petrove; suprug Stanko (Blagovica, Slovenija, 18. 1. 1926) (rastavljena); sin **Predrag** (Poreč, 1958) i kćerka **Ingeborg (*Inga*)** (Novi, 1959), udana Piškulić.

Ekonomska tehničarka; završila je ekonomski tehnikum u Rijeci. Radila je kao šefica računovodstva u nekoliko ustanova u Poreču, u DIP-u Novi (13. 9.1965 - 25. 11. 1973), i u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom. Članica je UO Turističkog društva u Novom 1976 - 84. Bila je aktivna u Udruzi umirovljenika u Novom.

Veza: 3, 1, Kosanović 8, 6, 9, Turudić, Piškulić 68

3.

GRILJ, STANKO (Blagovica, Slovenija, 18. 1. 1926), Štefov; supruga Vjenceslava (*Venka*) r. Kosanović (Novi, 5. 2. 1936 – Novi, 4. 2. 2011), Vladimirova (rastavljen); sin **Predrag** (1958) i kćerka **Ingeborg (*Inga*)** (1959), udana Piškulić.

Nastavnik u osnovnoj školi u Novom 1955 - 57. Vodio je pjevački zbor KUD-a *Ilija Dorčić*.

Veza: 2, 1, Piškulić 68

GRMUŠA, ŽARKA r. Šebalja – **Paladin** (Novi, 26. 2. 1947), kći Ivana i Marije r. Šuta (Novi, 12. 10. 1911 – Novi, 18. 3. 1976), Frankove; suprug Nikola (Meljinovac, Lika, 9. 11 1936); sin **Robert** (Rijeka, 6. 5. 1971) i kćerka **Ornela** (Rijeka, 6. 3. 1973).

Završila je Višu turističku školu u Dubrovniku. Radila u *Riadria banci* u Rijeci u inspekcijskoj službi.

Veza: Šebalja 11, 10, 1, 2, Grmuša

GROS, JOSIP (Zagorje ob Savi, Litija, 1902), Josipov; supruga Bernarda r. Jovanović (Novi, 10. 10. 1907), kći Nikole i Rozalije r. Petrinović – Juretinke (Novi, 4. 1. 1883), Kuzmine.

"Londiner" (poslužitelj) u hotelu *Lišanj* u Novom. Došao je iz Slovenije i tu zasnovao obitelj. Imao je dvije kćeri.

GRUBIĆ, ŠIME (Podgrada, Zadar, 16. 4. 1964), Vladimirov; supruga Stanka r. Jurković (Zagreb, 15. 3. 1954), Paulina.

Radi u GP *Cesta* u Rijeci. Sudionik Domovinskog rata i operacije *Oluja* 1995. Živi u Novom.

Veza: Crnković

GRUBOR, DUŠAN

Supruga mu je Marija r. Deranja (Novi, 10. 12. 1907), Bogoslavova, poslije preudana za Tomislava Mažuranića.

Tajnik Općine Novi, poslije Ivana Piškulića – Brezara, Anjića - oko 1950; aktivan je prigodom proslave 110. godina Narodne čitaonice u Novom (1955).

GRŽIN, MARIO (Senj, 13. 8. 1892 – Novi, 15. 2. 1970), Jurjev; supruga Marija, udova Bogoslova Piškulića – Juraša, r. Maričić (Novi, 30. 11. 1893 – Novi, 30. 1. 1965), Jurjeva; kćeri **Neda** (Novi, 1930) udana Šantek, i **Anica** (Novi, 1932), udana Škrinjarić.

Došao je u Novi 1925., sagradio kuću i dao joj ime *Vila Neda*. Godine 1925/26. upoznao se u brodogradilištu u Kraljevici s Josipom Brozom Titom, s kojim je aktivno surađivao. Prigodom boravka u Novom 14. i 15. 8. 1960. Tito se zanimao za njega. Za II. svj. rata načelnik je Općine Novi. Govorio je talijanski i njemački, njegovom intervencijom Talijani nisu posjekli novljanski park kako su bili naumili, a za vrijeme njemačke okupacije 1944. uspio je kod njemačkog zapovjednika mjesta, čije je zapovjedništvo bilo u njegovoj kući, spasiti nekolicinu Novljana talaca koje su Nijemci namjeravali strijeljati, kao odmazdu za mrtve i ranjene njemačke vojnike u borbi s partizanima iznad Klenovice.

Veza: Šantek, Škrinjarić

GUJA, MIRJANA r. Butković – **Cole** (Novi, 11. 6. 1941), kći Nikole i Kate r. Butorac (3. 2. 1911 – Novi, 1992); suprug Josip. Ima sina **Igora**.

Farmaceutski djelatnik; završila je farmaceutsku školu. Radila je u ljekarnama u Zagrebu, Vukovaru i Pazinu.

Veza: Butković 117

GURZAN, JOSIP (Olomuc, Češka, 1906 – 1968).

Svećenik; studij bogoslovije završio je u senjskom sjemeništu 1935 – 37. Bio je upravitelj Župe sv. Jakova u Krmpotama (11. 9. 1937 - 29. 11. 1938), poslije Luke Malinarića, a prije Jurja Očića.

HAAS, LJUDEVIT (Walach Meseretsch, Moravska, 1858), sin Josipa i Tereze; supruga Marija r. Epstein (Šopka, Češka, 3. 2. 1866), Ilijina; vjenčao se u Novom 4. veljače 1901.

Ljekarnik. Boravio je u Novom oko 1901. i radio u novljanskoj ljekarni.

HALEPOVIĆ, HAMDIJA (Tešanj, 18. 1. 1961), Huseinov; supruga Zora r. Jotanović (26. 2. 1962).

Konobar. Radio je u HTP-u *Lišanj* (poslije: HTP Novi) u Novom od 1978. Sudionik Domovinskog rata na bojištima Gospića, Ogulina i Otočca.

1.

HARAPIN, ADOLF (7. 6. 1873); supruga Matilda r. Lesić (14. 5. 1869).

Učitelj u osnovnoj školi u Novom od 1897. do 1905., pa zatim njezin upravitelj do 1909., kad je premješten, vjerojatno u Fužine. Od 1897. preuzima tamburaško društvo “Zvonimir” (utemeljeno 1875. od Ivana Obajdina, suca i upravitelja kotarskog suda u Novom, kad je naredbom zemaljske vlade, potpisane od bana Ivana Mažuranića sjedište kr. kotarskog suda premješteno iz *Cirkvenice u Novi*). Dva puta tjedno održava vježbe s pjevačkim zborom (*Stenjak*), dva puta tjedno s tamburašima (*Zvonimir*), dva puta s glumačkom amaterskom skupinom, uz jutarnje i večernje mise svira orgulje u crkvi (Zoričić 2018: 51 i 65), kod kuće prepisuje note, a uz pomoć supruge prepisuje jednočinke za glumce (*diletante*).

Veza: 3

2.

HARAPIN, JUGOSLAV (Novi, 13. 4. 1926), sin Stanislava i Katarine (1888).

Diplomirani inženjer šumarstva; osnovnu školu završio je u Novom, realnu gimnaziju u Varaždinu 1945., a Šumarski fakultet u Zagrebu 1950. Radio u Šumskom gospodarstvu Bjelovar, 1957.- 1960. u Šumariji Virovitica, zatim u Šumariji Jastrebarsko.

Veza: 3, 1

3.

HARAPIN, STANISLAV (Mala Draga, 28. 4. 1894 – Gospić, 28. 4. 1943), sin Adolfa i Matilde r. Lesić (14. 5. 1869); supruga Katarina.

Učitelj. Upravitelj je osnovne škole u Novom od 1. 1. 1924., kad je došao u Novi, do 1939., kad je premješten u Tribotinj (po kazni, jer je kao nositelj državne liste izgubio 1938. izbore u Novom, od HSS- a), a 1940. u Banja Luku. Vrlo aktivan u kulturnom i političkom životu Novoga, u početku starosta Hrvatskog sokola, poslije kao militantni jugounitarist vodi *Jugosokol*. Orguljaš je u crkvi, obnovio je i vodio Tamburaško društvo *Zvonimir*, koje je 1928. preimenovao u *Lovor*, i pjevačko društvo *Stenjak*, koje od 1931. naziva Pjevačko i tamburaško društvo “Mažuranić”. Od 6. 8.1924 - 25. te 1930. - 31. predsjednik NGŠK-a u Novom, a tajnik 1932. Dana 7. 10. 1932., kad je jugoslavenska kraljica Marija Karađorđević, sa sinovima ljetovala u Hotelu Lišanj u Novom, uprava Kraljevskog fonda mu je na svečanosti u općinskoj vijećnici uručila nagradu od 5000 dinara za kulturno-prosvjetni rad. Knjižničar je i blagajnik u Narodnoj čitaonici 1935. - 36. i nekoliko puta tajnik, od 1928. do rujna 1939. Djeca su mu **Srđana** (Novi, 13. 2.

1924), **Jugoslav** (Novi, 13. 4. 1926), **Sunčanica** (Novi, 3. 5. 1928), **Ratimir** (Fužine, 8. 1. 1917) i **Maja** (Fužine, 11. 2. 1919), a u Novom su pohađala školu.

Veza: 1, 2

HARKE, RUDOLF

Ljekarnik u Novom do 1906., u ljekarni koja je bila u kući Matija Mažuranića na Placi, desno od (današnjeg!) ulaza u kaštel.

1.

HAVLIČEK, FRANJO (Zagreb, 3. 12. 1906 – Novi, 7. 3. 1971), Ivanov; supruga Gertruda (1911 – 1988).

Doktor znanosti – fizičar; završio je šest fakulteta i govorio dvanaest jezika. Bio je sveučilišni profesor u Zagrebu i u Ljubljani. Imao je kuću u Novom, Vinodolska 6.

Veza: 2

2.

HAVLIČEK, IVAN (Zagreb, ?), Jaroslavov; supruga Ana (Zagreb, 1878 – Novi, 11. 5. 1961), liječnica. Po ocu je češkog podrijetla.

Doktor medicine – liječnik opće prakse; Medicinski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Novom gdje je kupio kuću, Vinodolska 6.

Veza: 1

HELENAC, NIKOLA

Ledenički kaštelan 1670. Kako su Ledenice već od 1630. bile u sastavu Vojne krajine, on je po uhićenju Petra Zrinskog i Franje Krste Frankopana u Beču, zajedno s Ivanom Mihovčićem odveo u Drivenik senjske vojnike, koji su poharali posjed Petra Zrinskog, pa su kraljevski komesari koji su poslani iz Beča, 27. 6. 1670. došli u već opljačkani grad.

HIBLER, VILIM (Vrbovsko, 23. 6. 1918 – Zagreb, 11. 2. 2003), Ivanov; supruga Laura (Fužine, 5. 9. 1915), Andrijina.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu 1944. Od 1945. do 1951. upravitelj je Šumarije u Vrbovskom, potom predsjednik Općine Vrbovsko, od 1955. do 1962. upravitelj Šumarije u Novom, a od 1964. do 30. 11. 1965. direktor DIP-a Novi, zatim šumarski inspektor za općine Crikvenica, Senj, Krk, Rab i Pag. Komercijalni je direktor Šumskog gospodarstva Senj od 1971. do 1976. Od studenog 1976. do 30. studenoga 1980. šumarski je inspektor u Zajednici općina Rijeka. 1955 - 62. član je UO Turističkog društva u Novom i predsjednik 1955. godine.

HLAČA, MILAN MIHOVIL (Jelenje, 1919 – 1952).

Svećenik; bogosloviju je završio u Senju 1939 - 40. Upravitelj je župe u Novom 1948 - 55. Za vrijeme njegova rada u Novom, časna sestra Jerolima vodila je ženski crkveni zbor u novljanskoj crkvi.

HOMOLKA, KARLO (Novi Sad, 1865 – Novi, 22. 10. 1921); supruga Celestina r. Beer.

Direktor hotela *San Marino* u Novom, do 22. 10. 1921.

HOFER, **MLADEN** (Bribir, 1889 – Kraljevica, ?); supruga Valerija r. Štiglić (1894).

Kotarski liječnik u Bribiru, a 1919 - 30. u Novom, gdje je i stanovao. Sinovi su mu **Oto** (1918) **Željko Marin** (Novi, 9. 5. 1919) i **Medo** (Novi, 1920). Bio je predsjednik Narodne čitaonice u Novom 1919 - 20., kad su ujedinjene dotadašnje dvije čitaonice – "Narodna" i "Radnička" iz Radničke zadruge *Sv. Nikola*. Premješten je u Daruvar. Sin Marin je prešao na pravoslavlje kad se vjenčao u Rumi, gdje je i umro 9. srpnja 1970.

HORVAT - KURBEGOVIĆ, ŠEFKA (Sisak, 1937), kći Alije Kurbegovića i Stefanije r. Mataija (Breze, Novi, 5. 9. 1908 – Zagreb, 28. 9. 1998), kćeri Jurja – Kulenice, Jurjevog.

Prof. dr. sc., diplomirala je i doktorirala na Kemijskom fakultetu u Zagrebu. Pročelnica je na Akademiji likovnih umjetnosti Zagrebačkog sveučilišta. Za svoj svestrani rad na unapređenju tehnike restauracije umjetničkih djela u zemlji i inozemstvu predložena je za orden i priznanje za osobit doprinos ugledu Republike Hrvatske i dobrobit njezinih građana.

Veza: Mataija 2, 3, 55

1.

HOST, IVAN (Saršoni, Kastav, 1920 – Novi, 29. 9. 1943).

Pali borac NOR-a. Kao partizan jedinica 13. primorsko-goranske divizije ranjen je u borbama s Nijemcima u okolici Sušaka i prebačen u vojnu bolnicu u Novom, gdje je umro. Pokopan je na novljanskom groblju 30. 9. 1943.

2.

HOST, MARTIN (Senj, 1866), Jurjev; supruga Franica r. Maričić – Proto, Hrgešinka (Novi, 10. 8. 1869), kći Tome i Vicke r. Peričić; oženio se u Novom.

Kraljevski cestar u Novom.

Veza: Maričić 148, 36, 51, 31

1.

HRANILOVIĆ, ALEKSANDER (*Saša*) (Novi, 26. 2. 1925), sin Danijela i Zlate r. Jeren (Koprivnica, 13. 9. 1904 – Novi, 1994), preudane Sučević.

Magistar farmacije – ljekarnik. Radio je u Makedoniji kao viši sanitetski oficir JNA.

Veza: 3, 4, 2

2.

HRANILOVIĆ, DAMIR (Novi, 25. 8. 1937), sin Danijela i Zlate r. Jeren (Koprivnica, 13. 9. 1904 – Novi, 1994), preudane Sučević.

Doktor medicinskih znanosti, spec. primarijus – liječnik anesteziolog; završio je Medicinski fakultet u Zagrebu. Radio je u Jastrebarskom, pa u Kliničkoj bolnici Dubrava u Zagrebu. Bio je član liječničkog konzilija za Titova bolovanja u Ljubljani, prije smrti.

Veza: 3, 4, 1

3.

HRANILOVIĆ, DANIJEL (Sošice, Jastrebarsko, 24. 4. 1892 – Novi, 12. 11. 1943), Jankov; supruga Zlata r. Jeren (Koprivnica, 13. 9. 1904 – Novi, 1994), preudana Sučević.

Magistar farmacije, ljekarnik. U Novi je došao iz Koprivnice, gdje je imao ljekarnu, koju je zamijenio s Mikuličićem za ljekarnu u Novom (1937 - 43), koja je najprije bila u kući Josipa Krišković a (Mihata) do “Srićine kuće”. U njegovoj ljekarni radila je mr. ph. Greta Pollak Brajković. Bio je istaknuti član HSS-a, a poslije se opredijelio za NOP. Nakon kapitulacije Italije, kad su partizani uhitili njegove stranačke prijatelje (HSS-ovce Josipa Bukovca, Antona Mudrovčića – *Pilčića*, Jurja Kraljića i Ivana Stattina), počinio je samoubojstvo.

Veza: 4, 1, 2

4.

HRANILOVIĆ, ZLATA r. Jeren (Koprivnica, 13. 9. 1904 – Novi, 1994); suprug Danijel (Sošice, Jastrebarsko, 24. 4. 1892 – Novi, 12. 11. 1943), Jankov; nakon suprugove smrti udala se za Nikolu Sučevića.

Vodila je Hranilovićevu ljekarnu 1943 - 45., iako nije bila farmaceutkinja, uz pomoć mr. pharm. Grete Pollak-Brajković, koja je u drugoj polovici 1944. odvedena od Nijemaca, kao Židovka. Članica je UO Turističkog društva u Novom 1953 - 54. (i potpredsjednica), zatim 1956 - 57., a od 1957 - 63. je blagajnica.

Veza: 3, 1, 2, Sučević

HRELJAC

Prezime se pojavljuje u Novom u 19. stoljeću, a potječe iz Vrbnika. U općinskim knjigama Novog vodilo se u početku u obliku Hriljac, kako izvorno glasi vrbničko prezime.

1.

HRELJAC, BOGOSLAV (Novi, 28. 12. 1899 – 19. 10. 1918), sin Josipa i Marije r. Gerže (Sodražice, Slovenija, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipove, Slovenke; supruga Tereza r. Kabalin (Novi, 1. 11. 1901 – Novi, 29. 1. 1982), kći Vicka – Perića, Karlovog.

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrijskoj vojsci ranjen je na ratištu i umro je u bolnici od posljedica ranjavanja.

Veza: 3, 2, 7, 8, 4

2.

HRELJAC, IVAN (Novi, 20. 5. 1894 – USA, ?), sin Josipa i Marije r. Gerže (Sodražice, Slovenija, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipove.

Pekarski pomoćnik; zanat je izučio kod oca u Novom. Poslije se odselio u USA.

Veza: 3, 1, 7, 8, 4

3.

HRELJAC, JOSIP (Vrbnik, 8. 10. 1863 – Novi, 24. 7. 1932); supruga Marija r. Gerže (Sodražice, Slovenija, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipova.

Pekar. Imao je pekaru najprije u Ulici Staro Konjsko, poslije u svojoj kući na Placi kod “Križa”. U Novi je došao iz Vrbnika i rodonačelnik je novljanskih Hreljaca. Bio je strastveni ribar.

Veza: 1, 2, 7, 8, 4, 9, 6

4.

HRELJAC, JOSIP (*Cico*) (Novi, 29. 6. 1930), sin Milana i Elizabete r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 22. 9. 1904 – Novi, 28. 3. 1990), Ivanove; supruga Zdenka r. Butorac (Ledenice, 24. 11. 1930), Antonova.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radio je u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci. Dobio je Orden rada Općine Rijeka.

Veza: 7, 1, 2, 8, 3, 9, 6

5.

HRELJAC - NINIĆ, KLAUDIJA (Rijeka, 4. 6. 1965), Emanova.

Profesorica likovnog odgoja i likovne umjetnosti; diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Od 23. rujna 1992. radi u osnovnoj školi u Novom. Živi u Crikvenici.

6.

HRELJAC, MAJA – Cicina (Rijeka, 8. 10. 1971), kći Josipa i Zdenke r. Butorac (Ledenice, 24. 11. 1930), Antonove.

Odgojiteljica; završila je dvije godine Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Radi u dječjem vrtiću u Rijeci.

Veza: 4, 9, 7, 3, Zubović

7.

HRELJAC, MILAN (Novi, 6. 6. 1906 – Novi, 9. 6. 1983), sin Josipa i Marije r. Gerže (Sodražice, Slovenija, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipove; supruga Elizabeta r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 22. 9. 1904 – Novi, 28. 3. 1990), Ivanova.

Pekar. Naslijedio je očevu radnju u kojoj je radio. Nakon 1945. radio je u državnoj pekari u kući Mihovila Kovača. Bio je starosta u Hrvatskom sokolu u Novom, i tajnik NGŠK-a.

Veza: 3, 1, 2, 8, 4, 9, 6

8.

HRELJAC, ROKO (Novi, 16. 8. 1898 – Srbija, ?), sin Josipa i Marije r. Gerže (Sodražice, Slovenija, 20. 10. 1866 – Novi, 29. 2. 1948), Josipove; supruga Tereza r. Kabalin – Nikolica (Novi, 1. 11. 1901 – 29. 1. 1982), Vickova, koja je poslije živjela u Zagrebu, nevjenčano.

Stolar. Radio je kratko vrijeme u Novom, zatim je otišao u Srbiju gdje je živio s obitelji. U Novom je imao sina **Josipa** (Novi, 17. 10. 1922. – Rijeka, 23. 2. 1976.).

Veza: 3, 1, 2, 7

9.

HRELJAC, ZDENKA r. Butorac (Ledenice, 24. 11. 1930 – Rijeka, 21. 6 2016), kći Antona i Anke r. Ban (Ledenice, 30. 11. 1902 – Novi, 1983); suprug Josip (*Cico*) (Novi, 29. 6. 1930), Milanov.

Poljoprivredna tehničarka; završila je srednju poljoprivrednu školu u Poreču. Radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 1962. do 1968., potom u HTP-u *Jadran* u Crikvenici.

Veza: 4, 6, 7, Zubović

HRELJANOVIĆ, VINKO

Upravljao je gradom Ledenice poslije bana Nikole Frankapana, od 1614., a nakon njega grof Ernest Paradeiser. Vjerojatno potiče od onih Hreljanovića koji su prešli iz Bosne pred Turcima u Senj i stekli plemstvo.

HRUBENJA, LOVORKA r. Levatić (Novi, 28. 10. 1942 – Mostar, 18. 12. 1981), kći Andrije i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 18. 5. 1921 – Novi, 1995), Ivanove; suprug Mirko (1939 – Mostar, 18. 12. 1981).

Ekonomistica; završila je srednju ekonomsku školu. Udala se i otišla u Mostar. Poginula je sa suprugom u automobilskoj nesreći u Mostaru, a pokopana je sa suprugom u Novom.

Veza: Levatić

HRVATIN, MARIJA KATARINA (*Katja*) r. Sokolić – **Kozarica** (Novi, 12. 3. 1944), kći Josipa Vickovog i Dragice r. Rukavina (Gospić, 14. 11. 1914 – Novi, 21. 7. 1982); suprug Slobodan; sin **Vanja** (1967).

Maturirala je u gimnaziji na Sušaku. Cijeli radni vijek provela u SDK (Službi društvenog knjigovodstva) u Rijeci. Živi u Novom.

Veza: Sokolić 157 , 46, 124, 80, 250, 112

HRŽIĆ, MILAN

Učitelj u osnovnoj školi u Novom, do 1885. Osnivač je i voditelj pjevačkog društva *Stenjak* u Novom osnovanog 1875. g.

HUBAD, SLAVA (Ljubljana, 1. 12. 1924).

Slovenka, godinama dolazi u Novi i održava kapelicu na Kalvariji i kapelice križnog puta.

HUKELJ, ANKA r. Baričević (Koprivnica, 1942), kći Pavla Kazimirovog i Lucije r. Jovanović – Markovičine (Donji Zagon, 5. 6. 1919), Jurjeve.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu, gdje ima svoju bilježničku kancelariju. Otac **Pavao** (9. 1. 1908 – Zagreb, 4. 7. 1988) bio je zidar.

Veza: Baričević 73, 32

HUŠA, JAROSLAV (Semizovac, 11. 8. 1906).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Gospodarsko-šumarski fakultet u Zagrebu 1929. Kratko je vrijeme od 1955. do listopada 1956. direktor u DIP-u *Milan Mataija* u Novom, prije Milana Blagodara, kad je premješten u Sarajevo.

HUŠNER

Prezime je njemačkog podrijetla iz Češke, a prvi Hušneri došli su u Novi udajom Marije Sokolić – Kaštaldovice, Eduardove, suvlasnice Vile *Bosna* u Lukavicama.

1.

HUŠNER, IVAN (*Ivo*) (Sarajevo, 24. 11. 1906 – Zagreb, 13. 10. 1984), sin Josipa i Marije r. Sokolić (Bihać, 25. 9. 1879 – Sarajevo, 25. 5. 1941), kćeri Eduarda – Kaštalda; supruga Vilma r. Grajžar (Beč, 15. 5. 1907 – Zagreb, 26. 8. 2003), Maksova; kćerka **Marina** (Sarajevo, 25. 7. 1948).

Doktor medicine. Vojni je liječnik u mornarici Kraljevine Jugoslavije na razaraču *Dubrovnik*, pa domobranski bojnik za vrijeme NDH, te vojni sanitetski pukovnik JNA. Radio je u

Beogradu, Banjaluci, Valjevu i Užicu. Prije II. svj. rata bio je član vaterpolo momčadi *Vinodol* u Novom. Sinovac je Regine Sokolić, učiteljice i suvlasnice vile *Bosna*.

Veza: 3, 4, 2, 5, Sokolić

2.

HUŠNER, JOSIP (*Pepo*) (Sarajevo, 17. 2. 1909 – Sarajevo, 16. 7. 1983), sin Josipa i Marije r. Sokolić – Kaštaldovice (Bihać, 25. 9. 1879 – Sarajevo, 25. 5. 1941), Eduardove; supruga Marija (*Mica*) r. Klimek (Ulog, BiH, 5. 5. 1911 – Sarajevo, 7. 1. 1992), Johannova; sin **Mladen** (Sarajevo, 27.12. 1940).

Željeznički službenik i načelnik republičkoga Socijalnog osiguranja u Sarajevu.

Veza: 3, 1, 5, 4, Sokolić

3.

HUŠNER, MARIJA r. Sokolić – **Kaštaldovica** (Bihać, 25. 9. 1879 – Sarajevo, 25. 5. 1941), kći Eduarda i Urse r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 2. 5. 1856 – Sarajevo, ?), Jurjeve, sestre dr. Roke Mrzljaka, dvorskog savjetnika u Beču.

Učiteljica u Sarajevu, gdje je završila Preparandiju. Sa sestrom Reginom, učiteljicom u Novom, nasljednica je *Vile Bosna.*

Veza: 1, 2, 4, 5, Sokolić

4.

HUŠNER - ĐAKOVIĆ, MARINA (Sarajevo, 25. 7. 1948), kći Ivana i Vilme r. Grajžar (Beč, 15. 5. 1907 – Zagreb, 26. 8. 2003), Maksove; suprug Zoran Đaković (Zagreb, 17. 8. 1950).

Diplomirana inženjerka kemije; završila je Tehnološki fakultet (smjer prehrambene tehnologije) u Zagrebu. Radila kao profesorica kemije u srednjoj školi u Ivanić-Gradu.

Veza: 1, 2, 3, 5

5.

HUŠNER, MLADEN – **Pepin** (Sarajevo, 27. 12. 1940), sin Josipa i Marije (*Mice*) r. Klimek (Ulog, BiH, 5. 5. 1911 – Sarajevo, 7. 1. 1992), Johannove; supruga Suzana r. Bukvić (Sarajevo, 9. 4. 1945), Matina; sin **Zoran** (Sarajevo, 12. 4. 1970) i kćerka **Lorena** (Sarajevo, 15.5 .1972), udana Tvrtković.

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Sarajevu. Bio je savezni devizni inspektor u Sarajevu. Sin Zoran, dipl. inž. elektrotehnike i magistar menagementa živi i radi u Chicagu, USA, a kćerka Lorena dr.veterine u Bielefeldu u Njemačkoj.

Veza: 2, 1, 3, 4

1.

ISKRA, ANTON (Mrkopalj, 25. 5. 1886 – Novi, 1930), Ivanov; supruga Jelena r. Mihaljević (19. 5. 1871).

Kapetan obalne plovidbe. Upravitelj je luke u Novom 1903 - 28. i lučki pilot poslije Kuzme Pavletića. Nije dopuštao kupanje u luci između Male i Vele rive, znao bi uzeti odjeću koju bi dječaci ostavljali na rivi dok su se kupali, pa su roditelji morali doći po nju.

2.

ISKRA, PETAR (Kovač) (Jelšane, 28. 6. 1904 – Ledenice, 30. 5. 1989), sin Josipa i Marije r. Valenčić; supruga Ruža r. Komadina (Ledenice, 8. 6. 1910).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; pozadinski djelatnik, strojar na pilani u Brezama.

ILJAZI, NAGIB (Gostivar, 28. 2. 1957), Iljazov; supruga Zihra (1965); kćeri **Admira** (24. 4 1987), mag. pedagogije, i **Aida** (5. 8. 1989), mag. predškolskog odgoja.

Vlasnik slastičarnice *Aida* u Novom, od 1982. g. živi u Novom. Učesnik Domovinskog rata.

ISMAILI, FEMI (Gostivar, 1934), Mehmedov.

Vlasnik slastičarnice *Novi* i *Centar* u Novom. Došao je iz Makedonije.

ISMAILI, VEBI (1937).

Vlasnik slastičarnice *Aroma* u Novom.

IVAN

Ledenički podknežin (*vice comes*), upravljao je Ledenicama u ime Krčkih knezova oko 1309., kad je tamo Nogalj ledenički satnik. U starim zapisima ne spominje mu se prezime. Godine 1309. za kneza Fridricha, sina Ivana Vidovog – Krčkog, potpisao je i potvrdio dogovor u sporu između Novljana i Ledeničana o međama u Dragi Pleteno, Trnovu, dolcu Pribanj, u dragi Silevo, u Povilama i Želemišlju.

1.

IVANČAN, ANDRIJA

Učitelj u građanskoj školi u Novom 1923 - 29.

2.

IVANČAN, IVAN

Privatni učitelj u Novom. Bio je član Narodne čitaonice od 1. 2. 1924. godine.

3.

IVANČAN, JOSIP (Moloc, 1902).

Učitelj u građanskoj školi u Novom 1924 – 46., zatim je premješten u Koprivnicu.

1.

IVANČIĆ, ANDREJ (Crikvenica, 13. 12. 1936), Andrijev.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu 1965. Radio je u DIP-u Novi i u Senju 1968 – 70., u Buzetu 1983.; zatim u privatnoj tvrtki.

2.

IVANČIĆ, DAMAZ (9. 12. 1831 – Ledenice, 11. 2. 1897).

Svećenik; do 1897. je župnik u Donjem Zagonu u župnoj crkvi sv. Antona. On je započeo voditi knjigu *Stališ duša* (pregled stanovništva po obiteljima) od 1835. za područje Zagona – za sva sela današnjega Donjeg i Gornjeg Zagona.

3.

IVANČIĆ, IVAN (Crikvenica, 15. 5. 1910 – Crikvenica, 13. 3. 1997), Ivanov.

Trgovački poslovođa; radio je u trgovini *Bata* iz Borova u Novom 1941 - 44. Djeca su mu rođena u Novom.

4.

IVANČIĆ, PETAR (Tomislavgrad, 1931), Markov.

Vlasnik gostionice *Stara pošta* u Novom (starina Domazetovića iz Senja, koju je na licitaciji kupio 1845. g. Blaž Ferković, a poslije su tu njegovi potomci izgradili poštu, koju su iz zgrade u Brajdi, u kojoj je bio ured pošte i gostionica, ovamo preselili 1912. g.). U Novi je došao 1971. godine.

Veza: 5

5.

IVANČIĆ, ROBERT (Zagreb, 18. 6. 1963), Petrov.

Ugostitelj; završio je ugostiteljsku školu u Zagrebu; naslijedio je oca u vođenju gostionice *Stara pošta* u Novom. Sudionik Domovinskog rata 1992. na području Kutine.

Veza: 4

IVANDIĆ, KARMELA (*Karmenka*) r. Kovač (Novi, 16. 7. 1947), kći Andrije (*Andre*) i Blaženke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 3. 11. 1914 – Novi, 5. 12. 2005), Nikoline; suprug Ivan (Slovačka, 5. 5. 1949); kćerke **Andrijana** (Split, 15. 11. 1978) i **Mirna** (Split, 27. 9. 1982), sin **Vice** (Split, 14. 11. 1985).

Diplomirana inženjerka agronomije; završila je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu. Radi u Splitu.

Veza: Kovač 1, Kovač-Gencel, Piškulić 187, 155, Baričević 92

IVANIŠ, SUZANA r. Smokvina (Rijeka, 22. 1. 1971), kći Čedomila Antonovog i Biserke r. Kalanj (14. 2. 1948), Petrove; suprug Mario (12. 8. 1967), Đurin; kćeri **Nensi** (1998) i **Nina** (2004).

Diplomirana je sanitarna inžinjerka, sa završenim studijem na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radila je kao turistički inspektor u Novom i Crikvenici, poslije udaje sa suprugom radi u vlastitom obrtu u Rijeci.

Veza: Smokvina 2, 1, 5, Kalanj 31, 29, Uzelac

IVANOVIĆ, PEPICA r. Mataija (Mataija Draga, Ledenice, 5. 7. 1930 – Beograd, 1994), kći Milana i Ane Milke r. Mataija – Smuta (Mataija Draga, Ledenice, 25. 7. 1908 – 11. 10. 1978), Rafaelove; suprug Arsenije (Srbin), oficir JNA.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Kastvu. Radila je u *Jadranu* u Crikvenici i u vojnim ustanovama i domovima JNA.

Veza: Mataija 63, 1, 36, 34, 25, 93, 96, 80, Car

IVEZIĆ, ĐURĐA r. Pađen (Crno, Ledenice, 17. 10. 1936), kći Antona i Milke r. Pavelić; suprug Nikola.

Poznata hrvatska kazališna, televizijska i filmska glumica; glumila je, ili surađivala u animaciji (davala glas) u 13 hrvatskih filmova, od *H-8* (1958), *Poštar zvoni dva puta* (1960), do (dugometražni crtani, glas) *Čudesna šuma* (1986), *Čarobnjakov šešir* (1990).

IVIĆ

Novljansko prezime koje se u Novom spominje u 17. st. Prvi Ivići stigli su u Novi iz Grobnika, gdje se to prezime spominje još 1452., a poslije se gubi. U Novom je nestalo početkom 20. st., a nadimak **Ivić** nije u nikakvoj vezi s ovim prezimenom; nastao je od imena Ivana Radetića.

1.

IVIĆ, ANDRIJ (Novi, 10. 2. 1651), sin Franka i Klare.

Pučki sudac u Novom poslije pogubljenja Frana Krste Frankapana, kad je Novi bio pod upravom Ugarske komore, a prema dokumentu od 7. 11. 1680. (u posjedu Margarete (*Mare*) Mažuranić – Z Dvorca, Vickove) o sporu oko kuće po tužbi Matija Mažuranića i Ivana i Franka Jurišina protiv Matija Sokolića – Vlašića.

Veza: 7, 6

2.

IVIĆ, ANDRINA (Novi, 18. 12. 1909 – Novi, 23. 10. 1978), kći Josipa Antonovog i Filomene r. Kabalin – Nikolice (Novi, 10. 8. 1875 – Novi, 17. 11. 1944), Petrove.

Kućanica i vlasnica *Vile Andrina,* koju je naslijedila od oca i majke. Ubijena u vlastitoj kući, kad joj je jedan novljanski mladić upao u kuću i ubio je zatečen u pljački.

Veza: 9, 5, 3, 10

3.

IVIĆ, ANTON (Novi, 24. 11. 1899 – Stenjevec, Vrapče, 3. 5. 1933), sin Josipa Antonovog i Filomene r. Kabalin – Nikolice (Novi, 10. 8. 1875 – Novi, 17. 11. 1944), Petrove. Stolar.

Završio je u Zavodu za umobolne u Vrapču (Stenjevec), gdje je i umro.

Veza: 9, 5, 2, 10

4.

IVIĆ, EDUARD (Novi, 16. 3. 1887 – USA, ?), sin Roke Sebastijanovog i Marije r. Dobrić – Lukinice (Novi, 13. 1. 1851), kćeri Adama Lukinog.

Sudionik u demonstracijama protiv bana Khuena Héderváryja 21. i 22. 5. 1903. u Novom, zatvoren je radi bacanja u more mađarskih grbova sa zgrada općine, kotara i pošte.

Veza: 11

5.

IVIĆ, FILOMENA r. Kabalin – **Nikolica** (Novi, 10. 8. 1875 – Novi, 17. 11. 1944), kći Petra Nikolinog i Marije r. Peričić (Novi, 3. 9. 1831 – Novi, 5. 1. 1894); suprug Josip (Novi, 10. 4. 1865 – Novi, 15. 5. 1912), Antonov.

Kućanica. Suprug Josip sagradio je *Vilu Andrina* u Lukavicama 1910. i ubrzo umro, pa se ona među prvima počela baviti izdavanjem soba domaćim i stranim turistima. Vila je dobila ime prema najmlađoj kćeri.

Veza: 9, 2, 3, 10

6.

IVIĆ, **FRANKO** (Novi, 29. 10. 1789 – Novi, 1846), sin Andrija Antonovog i Cecilije r. Mažuranić (Novi, 10. 10. 1763), Frankove.

Svećenik; studij bogoslovije završio je u senjskom sjemeništu 1816 - 17. Službovao je van Novoga. Braća su mu **Anton** (Novi, 8. 12. 1786), **Adam** (Novi, 24. 12. 1794) i **Jerolim** (Novi, 30. 9. 1799). Baka mu je Lucija r. Krišković (Novi, 26. 9. 1727), Adamova, a djed Anton (2. 1. 1728 – 26. 9. 1793), Andrijev, sudac u Novom. Sudac Andrij (Novi, 10. 2. 1651) mu je prašukundjed.

Veza: 8, 1

7.

IVIĆ, IVAN (Novi, oko 1630).

Pučki sudac poslije pogibije Frana Krste Frankapana, kad je Novi bio pod upravom Ugarske komore, a kapetan u Novom je bio Ivan Malik. Ovaj se Ivić spominje u dokumentu od 7. 11. 1680. u posjedu Margarete Mažuranić, Vickove (vidi broj 1).

Veza: 1

8.

IVIĆ, IVAN (Novi, 13. 7. 1816 – Novi, 1873), sin Antona Andrijevog i Margarete r. Deranja (Novi, 8. 11. 1784 – Novi, 13. 10. 1869), Ivanove.

Svećenik; u senjskom sjemeništu je najprije pohađao studij filozofije 1837 – 39., potom bogosloviju 1839 - 43., kad je i zaređen za svećenika. Službovao je van Novog. Svećenik Franko bio mu je stric.

Veza: 6

9.

IVIĆ, JOSIP (Novi, 10. 4. 1865 – Novi, 15. 5. 1912), sin Antona Josipovog i Katarine r. Šuta (Novi, 13. 9. 1837); supruga Filomena r. Kabalin – Nikolica (Novi, 10. 8. 1875 – Novi, 17. 11. 1944), Petrova.

Zidar. Radio je u Novom i oko 1910. sagradio *Vilu Andrina* u tada novom naselju Lukavice, a nazvao ju je prema kćeri. Otac mu je **Anton** (Novi, 3. 1. 1840 – 31. 10. 1884) umro na radu u Grčkoj.

Veza: 5, 2, 3, 10

10.

IVIĆ, JOSIP (Novi, 18. 11. 1912 – Zagreb, 10. 3. 1951), sin Josipa Antonovog i Filomene r. Kabalin – Nikolice (Novi, 10. 8. 1875 – Novi, 17. 11. 1944), Petrove.

Brijač; zanat je izučio kod Antona Potočnjaka – Kukića, Bogoslavovog, brijačkog obrtnika, a kod njega je i radio kao kalfa, u kući Zdravka Sokolića – Filka. Obolio od tuberkuloze liječio se u Brestovcu kraj Zagreba. Igrao je nogomet u NGŠK-u. Jedan je od zadnjih iz obitelji Ivića rođenih u Novom.

Veza: 9, 5, 2, 3

11.

IVIĆ, ROKO (Novi, 16. 8. 1852 – Afrika, 1937), sin Sebastijana Nikolinog i Margarete Krišković (Novi, 18. 8. 1822 – Novi, 15. 8. 1858), Josipove; supruga Marija r. Dobrić – Lukinica (Novi, 13. 1. 1851), Adamova.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskog poduzetnika Josipa Mudrovčića – Pilčića.

Veza: 4

IVOŠEVIĆ, **MILAN** (Drežnica, 1. 6. 1843 – Novi, ?), sin Simeona i Marte; supruga Petrina r. Kargačin – Dunkovica (Novi, 29. 6. 1833 – Novi, 17. 5. 1912), Mikulina.

Kovač u Novom. Kao pravoslavac prije vjenčanja je prešao na katoličku vjeru.

Jakačić J Justia

JAKAČIĆ (ili **Akačić)**

Prezime se spominje u Novom u 18. stoljeću.

JAKAČIĆ, STIPAN (Novi, oko 1680).

Pominje se kao treći knez novljanski u dokumentu od 18. 10. 1714. (u posjedu Dragomira Žanića), koji je izdao *novograski kanclir* Anton Marijašević o nasljedstvu bratića Vicka Ivanovog i Bernića Mikulinog.

JAKETIĆ, ANTON LUKA

Kao novljanski kaštelan spominje se u dva ugovora: u onom od 22. 2. 1763., sastavljenom u Bakru između kraljevskoga namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana radi zamjene podavanja od proizvedenog vina (potoke), sulja (podavanje od ovaca i koza) i tlake u novčanu obvezu, i drugom od 22. 4. 1763., sastavljenom u Novom sa Zagonjanima o otkupu naturalnih obveza u novčana podavanja.

JAKOB, sin Petra Lovrića.

Kanclir novljanski za vrijeme kneza Martina Frankapana. Bio je svećenik, kanonik (1445). Spominje se 1450 (Brozović 1938: 94).

JAKOBČIĆ, IVAN (Nova Gradiška, 2. 5. 1899), Blažev.

Učitelj gimnastike u osnovnoj školi u Novom 1950 - 62. god. Aktivan u DVD Novi.

1.

JAKOVČIĆ, FRANJO

Ravnatelj štedionice u Novom (Jugoslavenske banke) i član Narodne čitaonice (1916 – 18), kad je premješten u Rijeku. Supruga mu je Edineja r. Tagliarini.

2.

JAKOVČIĆ, PAVAL

Doktor medicine, liječnik riječke podžupanije u Novom oko 1876 - 79. i član Narodne čitaonice, od ožujka 1876.

1.

JAMAN - ČUVELJAK, KAMEA (Novi, 19. 2. 1960), kći Jakše i Nade r. Sokolić – Grginice (Novi, 2. 2. 1933), Ivanove; suprug Tomislav Čuveljak, diplomirao je na Akademiji dramskih umjetnosti.

Diplomirana psihologinja; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. Radi u Dječjem vrtiću Trešnjevka u Zagrebu.

Veza: 2, Sokolić 217, 99, 87

2.

JAMAN, SRETNA (Zagreb, 11. 2. 1970), kći Jakše i Nade r. Sokolić – Grginice (Novi, 2. 2. 1933), Ivanove.

Diplomirala je na Fakultetu za vanjsku trgovinu i turizam u Dubrovniku.

Veza: 1, Sokolilć 17, 99, 87

JAMBREČAK, BOŽIDAR (Biškupac, Varaždin, 7. 10. 1894 – Donji Miholjac, ?); supruga Cecilija r. Prelog (5. 10. 1895).

Kotarski načelnik u Novom od 1930. i član časnog suda Narodne čitaonice u Novom od 24. 1. 1933. Poslije je premješten u Donji Miholjac.

JANJIĆ, KAZIMIR (Karlovac, 7. 1. 1957), Vlatkov; supruga Ana r. Zlatarić (Karlovac, 12. 7. 1957).

Diplomirani ekonomist – hotelijer; završio je Hotelijerski fakultet. Radio je u riječkom hotelskom poduzeću *Risnjak*, u vili *Lostura* u i u kampu u Klenovici. Borac Domovinskog rata, na području Gospića, Ogulina i Otočca.

1.

JARIĆ, MARIJA r. Kobal (Ljubljana, 25. 2. 1963), kći Jože i Jožefe r. Lazar (Zavratec, Slo., 14. 3. 1938); suprug Novica (Novi, 24. 1. 1962), Milanov; kćerka **Eva** (Ljubljana, 14. 9. 1986) i sin **Luka** (Rijeka, 1. 11. 1994).

Medicinska sestra; nakon završene škole za medicinske sestre u Ljubljani radi u UKC (Univerzitetni klinični center) u Ljubljani, poslije udaje u Novom u ambulanti *Dr. Andrija Šerman*, a potom radi u obrtu svog supruga, a bavi se i pružanjem usluga u domaćinstvu (turizmom). Kći Eva poslije završene gimnazije u Crikvenici završava za prvostupnika politologije u Zagrebu, a zaposlena je u turističkoj agenciji u Senju. Sin Luka je poslije završene srednje škole upisao policijsku akademiju u Zagrebu.

Veza: 2

2.

JARIĆ, NOVICA (Novi, 24. 1. 1962), sin Milana i Milke r. Mudrinić (Dabar, BiH, 10. 7. 1938); supruga Marija r. Kobal (Ljubljana, 25. 2. 1963), Jožetova; kćerka **Eva** (Ljubljana, 14. 9. 1986). i sin **Luka** (Rijeka, 1. 11. 1994).

Konobar. Radio je kao konobar u Pizzeriji “Adria”, a od 1991. drži vlastitu obrtničku radnju za izradu ključeva, brušenje noževa, otvaranja auta i drugih brava, od 1999. obrt širi na mjenjačnicu valuta i fotokopiranje. U obiteljskom obrtu pomažu mu supruga i djeca. Sudionik Domovinskog rata.

Veza: 1

1.

JARKOVAČKI, ANA (*Anica*) r. Svetić – **Ćirinica** (Kal, Gornji Zagon, 24. 8. 1942 – Novi, 12. 3. 2016), kći Stipana i Margarete (*Mare*) r. Rubčić (Gornji Zagon, 5. 1. 1924 – Novi, 4. 9. 2002), kćeri Nikole – Brice; suprug Pavle (*Pajo*) (Pančevo, Srbija, 8. 8. 1928 – Novi, 11. 5. 2017), Mihaelov; kćerka **Eveline** (1962), udana Cvitković, i sin **Siniša** (1972).

Trgovačka poslovotkinja; završila trgovačku školu u Rijeci. Radila je u trgovini – parfumeriji i knjižari poduzeća *Jadrankomerc* u Novom, od 1993. do mirovine kao vlasnica knjižare i papirnice *Univerzal*.

Veza: 3, 2, 4, Svetić, Cvitković

2.

JARKOVAČKI - CVITKOVIĆ, EVELINE (Rijeka, 31. 1. 1962), kći Pavla (*Paje*) i Ane (*Anice*) r. Svetić – Ćirinice (Kal, Gornji Zagon, 24. 8. 1942 – Novi, 12. 3. 2016), Stipanove; suprug Božidar Cvitković – Bućanov (Novi, 25. 1. 1960), Milanov; kćerke **Lea** (Rijeka, 28. 8. 1988), udana Lučić, i **Dora** (Rijeka, 22. 3. 1997).

Doktorica medicine, liječnica opće medicine; završila je Medicinski fakultet u Rijeci. Radila u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom, potom u vlastitoj ordinaciji. Kćerka Lea sa suprugom Goranom Lučićem (Vukovar, 13. 12. 1987) ima kćerku **Maritu** (Rijeka, 20. 5. 2018).

Veza: 3, 1, 4, Cvitković 4, 27, 38, 1, 16

3.

JARKOVAČKI, PAVLE (*Pajo*) (Pančevo, 8. 8. 1928 – Novi, 11. 5. 2017), sin Mihaela i Efi r. Bischof (Omoljica, 1907), Josefove; supruga Ana (*Anica*) r. Svetić – Ćirinica (Kal, Gornji Zagon, 24. 8. 1942 – Novi, 12. 3. 2016), Stipanova, kćerka **Eveline** (Rijeka, 1962), udana Cvitković, i sin **Siniša** (Rijeka, 1972).

Borac NOB-e, poslije 1944. na Visu. Radio u prevozničkim firmama, kao tehnički direktor i direktor. Automehaničar i privatni autoprijevoznik u Novom. Donositelj je prezimena Jarkovački u Novi.

Veza: 1, 2. 4

4.

JARKOVAČKI, SINIŠA (Rijeka, 16. 5. 1972), sin Pavla (*Paje*) i Ane (*Anice*) r. Svetić – Ćirinice (Kal, Gornji Zagon, 24. 8. 1942 – Novi, 12. 3. 2016), Stipanove; supruga Danijela r. Butorac (Rijeka, 11. 2. 1981), Tomičina; sin **Ivor** (Rijeka, 3. 1. 2009) i kćerka **Mirjam** (Rijeka, 8. 11. 2013).

Završio je srednju hotelijersku školu. Radio je u knjižari *Univerzal* u Novom koju je preuzeo od majke, u Rijeci, u firmi *Curi d.o.o.* Svemira Rakara mlađeg, i u vlastitoj tvrtki *Salve Trade j.d.o*. Borac je Domovinskog rata 1994 - 95.

Veza: 3, 1, 2

1.

JELAČA, IVICA (Lički Novi, 31. 10. 1934 – Gospić, 13. 8. 2002), Milanov.

Učitelj; završio je Učiteljsku školu u Splitu. Radio je kao odgojitelj u dječjem domu u Novom od 1956., u osnovnoj školi u Novom 1961 – 67. i u osnovnoj školi u Lovincu u Lici. Poslije u vlastitom obrtu, kao vlasnik pilane.

Veza: 2

2.

JELAČA, JOSIP (Lički Novi, 15. 9. 1929), Milanov; supruga Margareta (*Marga*) r. Kabalin – Javorka (Zabok, 5. 10. 1943), Ivanova; kćerke **Nataša** (1970), udana Živković, i **Maja** (1975).

Učitelj; završio je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju – glazbenu kulturu u Zagrebu. Radio je kao nastavnik glazbenog odgoja u Slavoniji, 1957 – 90. u osnovnoj školi u Novom. Bio je voditelj pjevačkog zbora KUD-a *Ilija Dorčić* i član muške klape *Novljani* u Novom.

Veza: 1, 4, 3, 5

3.

JELAČA, MAJA (Rijeka, 31. 1. 1975), kći Josipa i Margarete (*Marge*) r. Kabalin – Javorke (Zabok, 5. 10. 1943), Ivanove.

Profesorica hrvatskog jezika i hrvatske književnosti; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci.

Veza: 2, 4

4.

JELAČA, MARGARETA (*Marga*) r. Kabalin – v. 40. **KABALIN - JELAČA, MARGARETA**.

5.

JELAČA, NATAŠA, udana Živković (Rijeka, 24. 3. 1970), kći Josipa i Margarete r. Kabalin – Javorke (Zabok, 5. 10. 1943), Ivanove; suprug Siniša (Tuzla, 1962), Antin.

Sanitarna laborantska tehničarka; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Suprug je učitelj.

Veza: 2, 4, 3

JELAČIĆ

Ledeničko prezime koje se u Ledenicama javlja u vrijeme Vojne krajine (1578 – 1871) u koju je bilo uključeno područje Povila, Ledenica i Krmpota.

1.

JELAČIĆ, GRGA

Svjedok s ledeničke strane u sporu oko međa, koji se vodio u Novom pred sudom kneza i bana Nikole Frankapana 1635., kojeg je zastupao Stjepan Banković.

2.

JELAČIĆ, IVAN (Ledenice, 27. 12. 1904 – Ledenice, 22. 2. 1965), sin Stipana Matinog i Viktorije r. Peričić (Donji Zagon, 29. 10. 1876 – Ledenice, 13. 2. 1963).

Zidar i klesar; radio je u Primorju i u Srbiji.

Veza: 4, 3

3.

JELAČIĆ, MATE (*Ždrilac*) (Ledenice, 6. 7. 1909 – Novi, 1988), sin Stipana Matinog i Viktorije r. Peričić (Donji Zagon, 29. 10. 1876 – Ledenice, 13. 2. 1963); supruga Francika r. Tomljanović (Krmpote, 24. 2. 1924 – Ledenice, 21. 1. 1985).

Grobar u Njemačkoj nakon II. svjetskog rata. Pokopan u Ledenicama.

Veza: 4

4.

JELAČIĆ, STIPAN (Ledenice, 20. 12. 1879 – Ledenice, 19. 12. 1965), sin Mate Ivanovog i Matije r. Čulinović (Ledenice, 8. 3. 1845 – 8. 8. 1919); supruga Viktorija r. Peričić (Donji Zagon, 29. 10. 1876 – Ledenice, 13. 2. 1963).

Bio je na radu u USA. Kad je izbio I. svj. rat vratio se kući, a kao austrougarski vojnik postao ratni invalid, izgubivši obje noge. Šukundjed mu je **Juraj** (Ledenice, 6. 4. 1737).

Veza: 2, 3

5.

JELAČIĆ, ŠIMUN

Svećenik u Ledenicama. Zajedno sa svećenikom Nikolom Pridojevićem 1672. sagradio je grobnicu pred oltarom crkve u starom gradu Ledenice, na Gradini. U njoj je i pokopan.

6.

JELAČIĆ, VICKO (Ledenice, 23. 7. 1896 – 1918), sin Vicka Vickovog i Marije r. Draginić (Ledenice, 1. 2. 1873 – 9. 2. 1932), Jakovljeve.

Žrtva I. svj. rata; potopio se s parobrodom *St. Istvan*. Prašukundjed mu je **Fabijan** (Ledenice, 5. 2. 1756), Jurjev.

JELENAC, CVJETKO (Tršće, 29. 3. 1942), Ivanov.

Učitelj; završio je učiteljsku školu. Radio je u dječjem domu,1965 - 72. u osnovnoj školi u Novom, zatim odlazi raditi u SUP u Rijeci.

JELIČIĆ

Staro novljansko prezime koje se spominje još u 17. stoljeću; sada ga više nema.

1.

JELIČIĆ, JURAJ (ili Jelličić Georgo).

Pominje se u dokumentu komesara Simonisa de Thomasisa od 16. 1. 1686. kojim se potvrđuje da je Jeličić novljanski slobodnjak.

2.

JELIČIĆ, MATIJ (Novi, ? – poslije 1732).

Novljanski *kanclir*, prije 1697. i svećenik u Novom. Ovjerio je prijepis *općinskog* dokumenta od 20. 1. 1697. o nasljedstvu Mikule Sokolića – Kozarića, u kojem kaže da je prije bio novljanski *kanclir*. Spominje se i 22. 5. 1691. u presudi iz spora Urse, supruge pokojnog Matije Sokolića, Vlašića i Ivana Mažuranića (oporuka od 20. 1. 1697. za Mikulu Sokolića – Kozarića u posjedu Jasne (*Seke*) Zoričić r. Šefer). Spominje se i 13. 5. 1732. u kupoprodajnom ugovoru za zemlju koju je Juraj Potočnjak, Ivanov u Nimčevu Selu “Zapridolom” prodao *novograskom* plovanu Adamu Makabruniću (dokument u posjedu Anđelka Maričića – Jurića).

JELOVAC, NADA r. Cvetko (Novi, 7. 11. 1916 – 2. 11. 2004), kći Ivana i Filipine r. Žanić – Pužike (Novi, 3. 5. 1875), Vickove; suprug Aleksandar (Zagreb, 1916 – Rijeka, 27. 9. 2001).

Bankovna činovnica; završila je trgovačku akademiju. Radila je u Privilegiranoj agrarnoj banci u Beogradu, koja je provodila agrarnu reformu u Kraljevini Jugoslaviji. Preselila se u Opatiju.

Veza: Cvetko 4

1.

JELOVICA, ĆIRIL (Novi, 2. 7. 1867 – Novi, 23. 1. 1898), sin Blaža (Senj, 31. 1. 1832 – Novi, 27. 9. 1867) i Mare r. Sokolić – Kotorke (Novi, 4. 11. 1836), Mikuline; supruga Lucija r. Toljan – Sekulinka (Novi, 29. 11. 1870 – Novi, 22. 12. 1926), Josipova, piljarica.

Barkom je otišao u Vrbnik, vjerojatno u nabavu povrća, na povratku ga je uhvatilo nevrijeme i utopio se. Otac mu je došao u Novi iz Senja.

Veza: 2, Šubert

2.

JELOVICA, LUCIJA r. Toljan – **Sekulinka** (Novi, 29. 11. 1870 – Novi, 22. 12. 1926), Josipova; suprug Ćiril (Novi, 2. 7. 1867 – Novi, 23. 1. 1898), Blažev.

Piljarica; prije i poslije I. svj. rata držala je drveni *kažot* (kiosk) u novljanskoj luci gdje je prodavala voće i povrće. Novljanskim mladićima koji su 12. 7. 1908. napali bivšeg bana Levina Raucha na prolazu kroz Novi ispod “Stare pošte”, dala je jaja i pomidore kojim su ga gađali.

Veza: 1, Toljan 9, 20

JERAJ

Prezime je slovenskog podrijetla, a javilo se u Novom dolaskom Joška Jeraja.

1.

JERAJ, ALEKSANDAR (*Sandro*) (Novi, 29. 11. 1934 – 19. 3. 2010), sin Jožefa i Pauline r. Zoričić – Grujičinke, Kosac (Novi, 11. 7. 1905 – Novi, 5. 5. 1971), Antonove.

Elektroinstalater. Radio je u *Titovom brodogradilištu* u Kraljevici, zatim u Njemačkoj. Bio je sopac i pivač u novljanskom kolu, poslije 1990.

Veza: 3, 4, 2

2.

JERAJ, JOSIP (*Joso*) (Novi, 14. 10. 1933 – Krk, 10. 12. 1988), sin Jožefa i Pauline r. Zoričić – Grujičinke, Kosac (Novi, 11. 7. 1905 – Novi, 5. 5. 1971), Antonove.

Radnik, samouki mehaničar. Radio je u Njemačkoj, gdje je bio oženjen. Stradao je u barci, kad ga je bura odnijela prema Krku, gdje se utopio. Nađen je u dražici u kojoj se utopio i Petar Baran, između Vrbnika i Sv. Marka.

Veza: 3, 4, 1

3.

JERAJ, JOŽEF (*Joško*) (Vas Utika, Vodice kod Kamnika, 18. 12. 1901 – Senjska Draga, 7. 4. 1945), Josipov; supruga Paulina r. Zoričić – Grujičinka, Kosac (Novi, 11. 7. 1905 – Novi, 5. 5. 1971), Antonova.

Žrtva fašističkog terora. Bio je općinski pandur, a radio je za partizane u Novom, koji su zauzeli Talijani, pa zatim Nijemci. U njegovoj se kući nalazio partizanski “punkt”, veza. Njemački vojnici uhitili su ga kad su mu u kući našli sanduk streljiva; na putu iz Senja ubijen je u Senjskoj Dragi.

Veza: 4, 1, 2

4.

JERAJ, PAULINA r. Zoričić – **Grujičinka, Kosac** (Novi, 11. 7. 1905 – Novi, 5. 5. 1971), kći Antona i Marije r. Krišković (Novi, 23. 2. 1865); suprug Jožef zvani Joško (Vas Utika, Vodice kod Kamnika, 18. 12. 1901 – Senjska Draga, 7. 4. 1945), Josipov. Nadimak Kosac je po majci.

Kućanica. Od 1941. do kapitulacije Italije držala je u svojoj kući u Šćedinama najjači "punkt" (vezu) u Novom za prebacivanje materijala i tiska preko "žice" partizanima u šumu. Uhitili su je 20. 9. 1944. Nijemci i ustaše i zatvorili u "Mülerovu ciglanu" u Kustošiji kod Zagreba, do ožujka 1945., kad je prebačena u zatvor u Petrinjskoj u Zagrebu, odakle je puštena.

Veza: 3, 12

JEŽIĆ

Staro novljansko prezime; u Novom se spominje u 16. st. Prema podacima Nikole Ježića, Frankovog – ljekarnika u Dubrovniku, navodno je Gašpar Ježić koji je 1. siječnja 1527. prisustvovao saboru u franjevačkom samostanu na Cetinu (Cetingrad) kad su hrvatski plemići i velikaši izabrali austrijskog nadvojvodu Ferdinanda za hrvatskog kralja, bio iz Novog. Prema tvrdnjama spomenutog ljekarnika, to je prezime plemenitaško i potječe iz Jasenice (Crna Gora), a prema austrijskim dokumentima to su Jessich von Gesseneck. Novljanski Ježići imaju malo nadimaka: **Arbići**, **Lozine**, **Padaline**, **Pampići**, **Surine** i **Z Malenice**.

1.

JEŽIĆ, ADALBERT – Arbin, Z Malenice (Žrnovnica, 1. 10. 1904 – Novi, 16. 6. 1908), sin Adalberta Pavlovog i Marije r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), kćeri Šimuna Matijevog.

Kao dijete nesretnim slučajem utopio se u moru u Novom. Njegov najmlađi brat zvani **Rade**, svećenik, poslije profesor, dobio je njegovo krsno ime.

Veza: 3, 39, 52, 71, 93, 46, 36, 2, 18, 83, 10, 98, 63, 49, 62, 64, 100

1/1

JEŽIĆ, ADALBERT – Arbić (Žrnovnica, Ledenice 26. 11. 1925 – Rijeka, 25. 3. 2006), sin Ivana Bonifacija, Adalbertovog i Zore Vukušić (10. 4. 1904 – Novi, 1969.); prva supruga Darinka r. Butorac (Zabukovac, Krmpote 28. 3. 1928. - ?), kći ilije Petrovog i Marije r.Butorac (Krmpote, 2.4. 1891.); druga supruga Milka r. Kalanj (Omar, Ledenice 30. 9.1933. – 10. 8. 2017.)

S prvom suprugom vjenčan je 3. 4. 1954., a razvedeni su 1956: pod prisilom je pobacila dijete, kasnije ga je pokušala oslijepiti bacivši mu u lice sodu kaustiku. S drugom suprugom ima sinove **Roberta** (Rijeka, 8. 4. 1955), gospodarstvenika, svojevremeno predsjednika NK Rijeka, predsjednika Upravnog odbora Novog lista i suvlasnika tvrtke DIOKI na Krku, i **Damira** (Rijeka, 15. 5. 1983), koji je diplomirani pravnik.

Veza: 36, 46, 93,1, 2, 3, 71, 83, 10, 98, 63, 49, 34, 18

2.

JEŽIĆ, ADALBERT RADOVAN (*Rade*) – Arbin, Z Malenice (Žrnovnica, 19. 6. 1912 – Opatija, 1986), sin Adalberta i Marije r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), Šimunove; supruga Roža r. Germovšek.

Doktor teologije – svećenik i javni djelatnik. Zaređen je za svećenika u Strasburgu 13. 7. 1935., bio je prefekt u Bogoslovnom sjemeništu u Senju od 11. 10. 1937. i docent pedagogije, sociologije i fundametalke na Višoj bogoslovnoj školi u Senju, a u Parizu je 1939. promaknut u doktora teologije. Predavao je u gimnaziji u Gospiću od 1943. i bio profesor u senjskoj gimnaziji (1945 – 52), kad napušta svećeničku službu i završava Filozofski fakultet u Zagrebu. Radio je kao profesor u Rijeci i Opatiji. Potom se oženio.

Veza: 3, 39, 52, 71, 93, 46, 36, 1, 18, 83, 10, 98, 63, 49, 62, 64, 100

3.

JEŽIĆ, ADALBERT (*Arba*) – Z Malenice (Novi, 6. 4. 1863 – Novi, 9. 1. 1920), sin Pavla Pavlovog i Lucije r. Radetić (Novi, 1. 11. 1816 – Novi, 14. 6. 1914); supruga Marija r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), kći Šimuna Matijevog.

Posjednik, trgovac i mlinar. On i brat Josip bili su na radu u USA, a po povratku su od obitelji Kargačin kupili *malenicu* (mlin) u Žrnovnici, u kojoj su mljeli žito za cijeli ovaj kraj, a imali su i pilanu u kojoj su pilili drvenu građu za braću Srića, veletrgovce drvom iz Novog. Nasljednici nose nadimak ***Z Malenice***; iako su se većinom rađali u Žrnovnici, u općini Ledenice, smatrali su se Novljanima - u Novom imali kuće i posjede i tu su se pokapali.

Veza: 71, 51, 8, 52, 39, 93, 46, 36, 1, 2, 62, 64, 102, 14, 56, 55, 69, 29, 18, 83, 10, 98, 63, 49, 34

4.

JEŽIĆ, ANA (Anica) r. Potočnjak (Novi, 10. 2. 1891 – Dubrovnik, 24. 4. 1948), kći Ladislava i Marije r. Mažuranić (Novi, 1846), kćeri banovog brata Matije; suprug Nikola (Novi, 21. 8. 1888. – Bruxelles, 1967), Frankov, magistar farmacije; sin **Hrvoje (Herve)** (Novi, 21. 9. 1914).

Supruga ljekarnika, s njim odlazi 1916. na kratko vrijeme u gradić Resita, u Rumunjsku, poslije u Dubrovnik. Kao djevojčica zastupala je 1908. Jelisavetu Mažuranić, suprugu banovog brata Antona Mažuranića, na svečanosti blagoslova prve zastave Radničke zadruge *Sv. Nikola*, kao kumu zastave. Po smrti u Dubrovniku pokojnica je prenesena i pokopana u Novom, u obiteljskoj grobnici.

Veza: 68, 77, 28, 59, 35

5.

JEŽIĆ, ANĐELKO (*Kokan*) (Herceg Novi, Boka kotorska, 2. 10. 1918 – Crikvenica, 5. 9. 1985), sin Dragutina Mikulinog i Francike r. Žvanović – Šišinke (Novi, 25. 4. 1892), Ignacove; supruga Ivanka r. Stipaničić (Crikvenica, 9. 1. 1926).

Automehaničar, zanat je izučio u Boki kotorskoj. Radio je u Herceg Novom u kojem je bio zavičajan od 1935. Zatim je od 1945. zavičajan u Novom, gdje i radi, potom radi u Crikvenici u *Automehanici*, a bio je i instruktor u autoškoli u Crikvenici. Otac **Dragutin** (2. 11. 1879 – Herceg Novi, 7. 2. 1923) brat je **Petra Ježić**a, novljanskog bilježnika.

Veza: 20, 87, 95, 73, 86, 69, 96, 70, 13, 54, 44, 41

6.

JEŽIĆ, ANĐELKO (Rijeka, 29. 9. 1964), sin Jurja Vladimirovog i Katarine (*Katice*) r. Jovanović – Bokulinke (Krasnica, Gornji Zagon, 10. 4. 1938 – Novi, 6. 3. 1995), Jurjeve;

supruga Viliana r. Šamanić (Rijeka, 29. 7. 1967), Brankova; sin **Vladimir** (1989) i kćerka **Katarina** (1992).

Elektrotehničar i šumarski tehničar; završio je srednju školu u Senju, poslije i srednju šumarsku školu u Karlovcu. Radi u Šumariji Novi od 1994. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik HV-a.

Veza: 54, 70, 13, 95, 90, 72, 94, 94/1, 54/1, Šamanić, Krišković

7.

JEŽIĆ, ANTON – Surina (Novi, 14. 10. 1852 – Trsat, 6. 4. 1927), sin Antona Josipovog i Marte r. Čorić (Novi, 6. 4. 1814 – Trsat, 1875); supruga Matejka r. Vičević (Sv. Kuzam, 1860 – Trsat, ?).

Kraljevski financ (nadstražar) u Kraljevici pa u Kostreni i Sušaku. U Ogulinu je 1903. bio svjedok optužbe protiv demonstranata koji su u Kraljevici 1903. demonstrirali protiv bana Khuena Hédervárija.

Veza: 11, 81, 26, 47, 91, 15, 60, 40, 92

8.

JEŽIĆ, ANTON (Novi, 24. 1. 1818 – Novi, 26. 12. 1877), sin Pavla Franka Stanislavovog i Katarine r. Krišković (13. 3. 1791 – Novi, 29. 7. 1836); prva supruga Katarina r. Piškulić (Novi, 6. 9. 1805 – Novi, 5. 12. 1853), druga Antonija (*Antica*) r. Sokolić (Novi, 12. 5. 1831 – Novi, 10. 1. 1887). Djed mu je dobio austrijsko plemstvo.

Radio je u državnoj službi, neznano kojoj. Supruga Antica je nakon njegove smrti primala državnu mirovinu. Jedno je vrijeme imao trgovinu u Starom gradu u Novom, koju je poslije prepustio kćeri **Luciji**.

Veza: 82, 24, 78, 51, 71, 14, 56, 55, 9, 27, 48, 67, 89, 23, 69, 29, 52, 39, 3, 19, 76, 30, 33, 22, 16, 57

9.

JEŽIĆ, ANTON (Novi, 29. 10. 1896 – Novi, 28. 1. 1974), sin Bonificija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove; supruga Marija r. Kabalin – Nikolica (Novi, 1. 6. 1899 – Novi, 23. 3. 1992), kći Josipa Petrovog i Milke r. Sokolić; kćerka **Milica** (1920), udana Kabalin – Požup.

Zidar. Odlazio je na rad u Francusku i USA. U I. svj. ratu bio je zarobljen u Rusiji. Radio je u *Našičkoj d.d.* u Zagrebu kao podvornik 1936 - 50. Bio je vrsni filatelist.

Veza: 14, 56, 53, 8, 27, 48, 67, 89, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

10.

JEŽIĆ, ANTON – Z Malenice (Žrnovnica, 19. 2. 1934), sin Ivana Bonifacija Adalbertovog (Arbin) i Zore r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969); supruga Danka r. Ivković (Škabrnja, 1. 10. 1946), Markova.

Stolar. Radio je u Drvno-industrijskom poduzeću *Marijan Ivančić* u Crikvenici, u DIP-u Novi te u GP *Primorje* u Crikvenici.

Veza: 36, 93, 46, 1, 2, 3, 71, 83, 98, 63, 49, 18, 34

11.

JEŽIĆ, ANTON – Surina (Novi, 25. 8. 1813 – Trsat, 1869), sin Josipa (17. 5. 1798), Josipovog i Lucije Piškulić – Jurašice (Novi, 13. 2. 1776 – Novi, 1862); supruga Marta r. Čorić (Novi, 6. 4. 1814 – Trsat, 29. 12. 1875), Lovrina.

Građevinski poduzetnik; radio je na Trsatu. Nadimak **Surina** nastao je tako što je netko iz obitelji, on ili otac, uzeo "*suru*" (tavu, *pršuru*) na sajmu u Novom i sakrio je pod šešir, ali je drška virila ispod šešira, pa su Novljani to primijetili i dali im nadimak Surina.

Veza: 81, 7, 26, 15, 60, 91, 47

12.

JEŽIĆ, ANTON (Novi, 13. 12. 1714 – 28. 10. 1793), sin Stanka Antonovog i Doroteje r. Čilan (Novi, 1692 – Novi, 1. 9. 1755).

Svećenik; jezuit i kanonik u Novom. Bratov sin Ivan bio je senjsko-modruški biskup.

Veza: 12/1, 43, 38, 78, 78/1

12/1.

JEŽIĆ, ANTON (Novi, 13. 11. 1757 – Otok, 13. 10. 1815), sin Tome Stankovog i Lucije r. Toljan (Novi, 6. 7. 1734 – Novi, 8. 5. 1812), Ivanove.

Konzul Francuske i Genove u Senju, a 8. 2. 1791. dobio je austrijsko plemstvo. Podaci za njega dobiveni su pod imenom Stanislav, jer se tako vodi u knjigama.

Veza: 78

13.

JEŽIĆ, ANTON (*Jona*) (Novi, 26. 11. 1925 – Novi, 26. 8. 2006), sin Vladimira Nikolinog i Anđelike r. Sokolić – Vlašike (Novi, 2. 4. 1894 – Novi, 30. 7. 1971), Leonove; supruga Pavica r. Matijević (Novi, 19. 7. 1934), kći Antona – Senje.

Nastavnik razredne nastave; izučio je za stolara zatim je završio Učiteljsku školu u Rijeci 1954. U II.svj. ratu je 1944 - 45. omladinski rukovodilac u okupiranom Novom. Dugogodišnji je tajnik i predsjednik SSRN-a za Novi. Radio je kao učitelj u Krmpotama do 1959., do 1962. pomoćnik je upravitelja osnovne škole u Novom i referent za prosvjetu Općine Novi, poslije tajnik i upravitelj u Osnovnoj školi *Ivan Mažuranić*. Bio je odbornik Općine Novi do 1963., a do 1978. Općine Crikvenica. Od 1987. do 31. kolovoza 1992. tajnik je KUD-a *Ilija Dorčić*.

Veza: 95, 20, 73, 70, 54, 72, 6, 90, 94, 5, 86, 96, 44, 41

14.

JEŽIĆ, BONIFACIJE DRAGUTIN (Novi, 5. 6. 1871 – Argentina, Južna Amerika, 4. 9. 1931), sin Antona i Antonije r. Sokolić (Novi, 12. 5. 1831 – Novi, 10. 1. 1887), druge očeve supruge; supruga Marija r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipova. Pradjed **Stanislav Anton** (Novi, 1757 – Novi, 1815), Tomin je dobio austrijsko plemstvo.

Zidar. Radio je u Puli na vojnim gradnjama 1914 – 18., potom u Srbiji na obnavljanju mostova i propusta na željezničkoj pruzi Beograd – Niš, gdje je bio opljačkan. Završio je u Argentini, a sestra **Katarina** (8. 3. 1863) u Zavodu za umobolne u Stenjevcu.

Veza: 8, 51, 71, 56, 55, 9, 27, 48, 67, 89, 23, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

15.

JEŽIĆ, BOŽIDAR (*Božo*) – Surina (Novi, 7. 12. 1876 – Johannesburg, iza 1950), sin Ivana Antonovog i Marije r. Potočnjak (Novi, 30. 9. 1849 – Novi, 2. 6. 1937).

Građevinski palir. Radio je u Novom i u Johannesburgu. Kuću u Abranskoj ulici koja ima izlaz na "Varoš", prodao je Pilčićima, a kuću kupljenu u Šćedinama na kraju Ulice palih boraca i Ulice Josipa Mažuranića, u koju se uselio, nazvao je *Johannesburg*.

Veza: 7, 26, 11, 60, 47, 91

16.

JEŽIĆ, BRANKO (Novi, 11. 3. 1928 – Rijeka, 16. 2. 1988), sin Filipa Bonifacijevog i Marije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 18. 2. 1903 – Novi, 29. 7. 1983), Radoslavove.

Diplomirani inženjer građevinarstva; srednju tehničku školu i Građevinski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u *Vodoprivredi* u Donjem Miholjcu, bio je direktor *Vodne zajednice* u Varaždinu, radio je i na regulaciji rijeke Drave. On i supruga Vera pokopani su u Varaždinu.

Veza: 23, 9, 27, 48, 67, 89, 14, 33, 22, 57, 76, 19, 101, 30, Colić

17.

JEŽIĆ, DAVORIN – Petrinin (Novi, 22. 9. 1919 – Novi, 12. 6. 1998), sin Ivana Stipanovog i Anke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 30. 11. 1899 – Zagreb, 1978), Ivanove; supruga Jelena r. Krajačić (Bribir, 29. 8. 1925 – 5. 1. 2009), Matina; sin **Dubravko** (1956).

Diplomirani upravni pravnik, etnograf i kulturni djelatnik – publicist. Bio je kancelist u Kotarskom sudu u Novom do 1943., a od 9. 9. 1943., sudionik NOB-a, tajnik i predsjednik Kotarskog suda u Novom, javni tužilac u Novom, Rijeci i Istri do 1951., direktor Zavoda za socijalno osiguranje u Crikvenici, tajnik Općine Novi do 1962., tajnik poduzeća *Luka* i *Stambenog poduzeća* u Rijeci. Blagajnik je Narodne čitaonice u Novom 18. 1. 1941. i 1945 - 46. Bio je vrstan vratar u omladinskom NK *Poskok*, osnovanom 1926., poslije u NGŠK.

Veza: 79, 73/1, 21, 32

18.

JEŽIĆ, DRAGAN (*Deco*) – Z Malenice (Zagreb, 1930), sin Vladimira Adalbertovog i Olge r. Staudt.

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu, gdje je i radio. Umro je od trovanja kokošjim mesom. Djeca su mu **Andrea** i **Tamara**.

Veza: 93, 46, 36, 1, 2, 3, 71, 83, 10, 98, 63, 49

19.

JEŽIĆ, DRAGUTIN (Zagreb, 4. 1. 1942), sin Franka Bonifacijevog i Elizabete r. Krikšić (Kutina, 1908 – Zagreb, 1994), Franjine; supruga Grozdana (Varaždin, 1950).

Diplomirani inženjer informatike; Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu 1970. Radio u tvrtki *Agrokor* u Zagrebu kao direktor odjela za kompjutorizaciju.

Veza: 27, 9, 48, 67, 89, 23, 14, 8, 76, 101, 30, 33, 22, 16, 57, Colić

20.

JEŽIĆ, DRAGUTIN (Novi, 2. 11. 1879 – Herceg Novi, 7. 2. 1923), sin Mikule Josipovog i Katarine r. Žvanović – Čučin (Novi, 11. 6. 1852 – Novi, 10. 12. 1932), Timotejeve; prva supruga Tereza r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 11. 10. 1879 – Novi, 27. 10. 1906), Ivanova, druga Francika r. Žvanović – Šišinka (Novi, 25. 4. 1892), Ignacova.

Carski i kraljevski štapski dočasnik u austrougarskoj mornarici u Boki kotorskoj, gdje mu se rodio sin **Anđelko (Kokan)**.

Veza: 69, 29, 51, 87, 95, 73, 5, 77, 59, 68, 28, 86, 96, 70, 13, 54, 44, 41, 86

21.

JEŽIĆ, DUBRAVKO (Rijeka, 5. 10. 1956 – Rijeka, 20. 6. 1988), sin Davorina i Jelene r. Krajačić (Bribir, 29. 8. 1925), Matine.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Rijeci. Radio je u Gradskom poglavarstvu Rijeka, kao zamjenik tajnika Privrednog vijeća grada. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći, pokopan u Novom.

Veza: 17, 79, 73/1, 32

22.

JEŽIĆ, ELVIRA (Novi, 22. 11. 1926 – Pula, 13. 10. 1989), kći Filipa i Marije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 18. 2. 1903 – Novi, 29. 7. 1983), Radoslavove.

Nastavnica matematike i fizike; završila je Učiteljsku školu u Kastvu i Višu pedagošku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Vodnjanu. Pokopana u Novom.

Veza: 23, 9, 27, 48, 67, 89, 14, 33, 16, 57, 76, 19, 101, 30, Colić

23.

JEŽIĆ, FILIP (Novi, 15. 11. 1901 – Novi, 17. 1. 1988), sin Bonifacija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove; supruga Marija r. Sokolić – Pavlika (Novi, 18. 2. 1903 – Novi, 29. 7. 1983), Radoslavova.

Građevinski poslovođa i nadcestar; zanat je izučio u Puli, a 1924. i školu za građevno-obrtne poslove pri Srednjoj tehničkoj školi u Zagrebu. Radio je u Zlataru, Sv. Ivanu Zelini, Slunju i Novom od početka 1933. te u Gospiću i Donjem Lapcu. Tiskao je knjigu o povijesti Novoga.

Veza: 14, 56, 55, 8, 9, 27, 48, 67, 89, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

24.

JEŽIĆ, FRAN ANDRIJ (Novi, 20. 11. 1798 – Novi, 26. 11. 1880), sin pl. Stanislava Antona Tominog i Katarine r. Paladin (Novi, 15. 8. 1763 – Otok, 29. 11. 1826), Frankove.

Carski i kraljevski kapetan, graničarski časnik. Sudjelovao je u poznatoj bitci kod Solferina (23./24. 6. 1859) između Austrije i Italije i tada je ranjen. Nakon umirovljenja vratio se u Novi. Uz brata **Tomu** (1784 – 1830), svećenika, imao je i brata **Pavla Franka** odnosno **Franka Pavla** (2. 4. 1796 – 9. 8. 1849) i sestru **Doroteu** (1789). Otac **Stanislav** dobio je austrijsko plemstvo. Pokopan u Novom.

Veza: 78, 78/1, 82, 51, 71, 8

25.

JEŽIĆ, FRANCISKA MANDALENA r. Akčin (Senj, 24. 7. 1854); suprug Franko – Surina (Novi, 14. 8. 1857 – Rijeka, 25. 12. 1911), sin Antona Josipovog.

Poštanska činovnica u Sušaku. Suprug joj je bio podvornik u pošti u Rijeci.

Veza: 26, 11

26.

JEŽIĆ, FRANKO (*Franjo*) – Surina (Novi, 14. 8. 1857 – Rijeka, 25. 12. 1911), sin Antona Josipovog i Marte r. Čorić (Novi, 6. 4. 1814 – Trsat, 29. 12. 1875), Lovrine; prva supruga Johana r. Sokolić (Novi, 5. 4. 1865 – Sušak, 18. 5. 1933), druga Franciska r. Akčin (Senj, 24. 7. 1854 – Sušak, ?).

Podvornik u pošti u Rijeci.

Veza: 11, 81, 7, 25, 47, 91, 40, 92, 15, 60

27.

JEŽIĆ, FRANKO (Novi, 31. 12. 1905 – Zagreb, 29. 1. 1980), sin Bonifacija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove.

Građevinski poslovođa; završio je školu za građevno-obrtne poslove u Zagrebu pri Srednjoj tehničkoj školi. Radio je u Zagrebu u *Gradskoj kanalizaciji* i u Komunalnom poduzeću *Cesta*.

Veza: 14, 56, 55, 8, 9, 48, 67, 89, 23, 76, 19, 101, 30, 33, 22, 16, 57, Colić

28.

JEŽIĆ, FRANKO (Novi, 2. 8. 1891 – Italija, 8. 9. 1919), sin Franka Josipovog i Lucije r. Ferković (Novi, 21. 12. 1859 – Novi, 14. 11. 1906), kćeri Nikole Blaževog, starijeg.

S ocem Frankom, građevinskim poduzetnikom, i starijim bratom Slavkom gradili su željezničke pruge u Srbiji, gdje ih je zatekao I. svj. rat. Sa srpskom vojskom su se povukli na Krf, Franko je završio u Italiji, tamo se oženio, i imao je kćer jedinicu. Po završetku rata nenadano je obolio i umro, ne zna se gdje.

Veza: 29, 69, 77, 68, 59, 4, 35, 74, 20, 87, 95

29.

JEŽIĆ, FRANKO (Novi, 2. 8. 1856 – Dubrovnik, 19. 9. 1923), sin Josipa Pavlovog i Klare r. Piškulić (Novi, 12. 8. 1816 – Novi, 22. 12. 1892); supruga Lucija r. Ferković (poštarova) (Novi, 21. 12. 1856 – Novi, 14. 11. 1906), kći Nikole Blaževog, starijeg; djeca su im **Slavko** (1879), **Klarica** (1883), **Nikola** (1888), **Franko** (1891), **Anica** (?), **Dragica** (?) i **Milan** (1898),...

Trgovac i građevni poduzetnik u Novom, početkom 20. st. odlazi u Srbiju, gdje sa sinovima Slavkom i Frankom radi na gradnji željezničkih pruga, do početka I. svj. rata. Povlače se sa srpskom vojskom na Krf, sin Slavko odlazi u Ameriku, mlađi sin Franko u Italiju, a sam morem dolazi do Dubrovnika, gdje mu je sin Nikola imao ljekarnu. Umro je u Dubrovniku, a naknadno je prenesen u obiteljsku grobnicu u Novom. Bio je član Narodne čitaonice od 1891. Imao je sedamnaestero djece.

Veza: 51, 71, 8, 69, 77, 68, 59, 28, 4, 35, 20, 87, 95, 73, 3, 39, 52, 14, 56, 55

30.

JEŽIĆ, FRANJO (Zagreb, 29. 9. 1945), sin Franka Bonifacijevog i Elizabete r. Krikšić (Kutina, 1908 – Zagreb, 1994), Franjine; supruga Ivka r. Hadžić (Zagreb, 1950).

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radi u tvrtki *Siemens* u Nürnbergu.

Veza: 27, 9, 48, 67, 89, 23, 14, 8, 78, 76, 19, 101, 33, 22, 16, 57, Colić

31.

JEŽIĆ, GAŠPAR, plemenitaš iz Novog

Spominje se kao potpisnik izborne isprave hrvatskih staleža od dana 1. siječnja 1527., kad su na saboru održanom u franjevačkom samostanu u Cetinu (Cetingradu) hrvatski velikaši i plemići izabrali nadvojvodu Ferdinanda Habsburga za hrvatskog kralja.

32.

JEŽIĆ, GORAN (Rijeka, 21. 4. 1952), posinak Davorina i sin Jelene r. Krajačić (Bribir, 29. 8. 1925), Matine.

Novinar i publicist; studirao je književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a nije završio studij. Radio je u *Informativnom privrednom centru* u Rijeci.

Veza: 17, 79, 73/1, 21

33.

JEŽIĆ, HELENA (Novi, 29. 6. 1925 – 9. 5. 2010), kći Filipa i Marije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 18. 2. 1903 – Novi, 29. 7. 1983), Radoslavove.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Kastvu. Radila je u osnovnoj školi u Pazinu.

Veza: 23, 9, 27, 48, 67, 89, 14, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30, Colić

34.

JEŽIĆ, HENRIK – Z Malenice (Rijeka, 9. 1. 1958), sin Tomislava i Marinke r. Vukelić – Barišine (Vukelić Draga, Krmpote, 8. 10. 1923), Ivanove; supruga Ljilja r. Žeravica (Đakovo, 23. 1. 1965), Filipova.

Inženjer strojarstva; završio je prvi stupanj Strojarskog fakulteta u Rijeci. Od srpnja 1984. radi u Vodovodu Žrnovnica u Novom, kao rukovoditelj održavanja.

Veza: 83, 10, 98, 63, 49, 36, 3, 71

35.

JEŽIĆ, HRVOJE (Herve) (Novi, 21. 9. 1914 – Denia, Španjolska, 1997), sin Nikole Frankovog i Ane r. Potočnjak (Novi, 10. 2. 1891 – Dubrovnik, 24. 4. 1948), Ladislavove; supruga Beatrice r. Oesch (Švicarska, 1924); sin **Nikola** (1944).

Doktor medicine, liječnik specijalist; medicinu je studirao u Beču i Lausanne, gdje je diplomirao 1943. Po svršetku II. svj. rata službovao u Bitoli, Makedonija, ali se ubrzo vraća u Švicarsku. Dobiva stipendiju za specijalizaciju tropske medicine u Belgiji, poslije odlazi s obitelji u Belgijski Kongo, gdje je u području Ruanda – Burundi rukovodio sanatorijem za tropske bolesti. Putuje Afrikom, o tome piše u *Plavom vjesniku*, a određeni broj karakterističnih predmeta tamošnjih urođenika Pigmejaca darovao je novljanskome muzeju. Prodao je kuću u Novom, na Melu, poslije je živio u Španjolskoj, u gradu Denia, južno od Valencije, gdje sa suprugom (koja je psihijatar) otvara

ordinaciju. Od sina **Nikole** imao je unuka **Herve** (1962). Prašukundjed mu je **Anton Stanislav**, **Tomin** (13. 11. 1757), konzul u Senju, koji je stekao austrijsko plemstvo.

Veza: 68, 4, 59, 77, 28, 29, 4, 35, 58, 74

36.

JEŽIĆ, IVAN BONIFACIO – Arbin, Z Malenice (Žrnovnica, 5. 6. 1893 – Senj, 17. 7. 1945), sin Adalberta Pavlovog i Marije r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), Šimunove; supruga Zora r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969).

Trgovac i mlinar; imao je *malenicu* (mlin) u Žrnovnici i brodove kojima je prevozio robu i osobe, a obavljao je i brodsku poštansku službu. Za vrijeme rata bio je suradnik NOP-a; Talijani su ga zatvorili, fizički zlostavljali i deportirali u koncentracijski logor u Italiji, pa je od posljedica ubrzo nakon rata preminuo. U Novom se vodi kao žrtva fašističkog terora.

Veza: 3, 39, 52, 71, 93, 46, 1, 2, 83, 10, 98, 63, 49, 34, 18, 62, 64, 100

37.

JEŽIĆ, IVAN – Pampić (Novi, 21. 6. 1898 – Zagreb, 4. 11. 1972), sin Ivana Tominog i Pauline r. Sokolić – Vlahović (Novi, 11. 1. 1866 – Novi, 7. 6. 1917), Josipove; supruga Albina r. Ferek (1894 – Zagreb, 14. 10. 1931).

Trgovac; imao je trgovinu na Krasi u Novom, zatim je otišao u Zagreb gdje je bio trgovački putnik, a poslije je imao vlastitu trgovinu robe.

Veza: 40, 92, 81, 65, 84, 102, 99

38.

JEŽIĆ, IVAN KRSTITELJ (Novi, 4. 11. 1746 – Novi, 6. 5. 1833), sin Ivana Stankovog i Vicence (*Vicka*) r. Caballini (Novi, 6. 11. 1706.), Ivanove.

Biskup senjsko-modruški od 13. 9. 1789. do 6. 5. 1833. Biskup Ivan Krstitelj Kabalin (Caballini), njegov ujak, uzeo ga je kao dječaka od sedam godina k sebi u Liku i podučavao ga. Zatim ga je poslao u Rijeku u gimnaziju i na filozofske i teološke nauke u Graz i Beč, gdje je doktorirao. Od 1773. je kanonik i župnik u Novom, od 1783. arhiđakon modruški. Obnovio je zgradu *Biškupije* na Precrikvi, biskupsku rezidenciju građenu sredinom 15. st., u kojoj drži svoju drugu biskupsku kancelariju. U njoj boravi više od pola godine – *šest mjeseci i jedan dan*, kako odgovara Senjanima na prosvjede da malo boravi u Senju: senjska i modruška biskupija su od 1630. ujedinjene u osobi jednog biskupa, ali senjska je, s 15 župa i 12 mjesnih kapelanija i s gradom Senjom, prostorno i brojem vjernika više od tri puta manja od modruške, s tri grada (Novim, Bakrom i od 1785. Rijekom), s 50 župa i 46 mjesnih kapelanija. U Senju je 1806. (za francuske vladavine) otvorio sjemenište, za 24 klerika, a 1808. gimnaziju, zatvorenu 1802. Car Leopold I. odlikovao ga je za sveukupne zasluge carstvu i dodijelio mu titulu “Edler von Gesseneck”. Po povlačenju Francuza 1913. g. optužen je za prijateljevanje s maršalom Marmontom, pa je putovao u Beč opravdati se caru; poslije postaje tajni carev savjetnik. Bio je vatreni podupiratelj novljanskih običaja, odgojio je mnogo novljanskih svećenika glagoljaša iz obitelji Kriškovića, Šegulja, Sokolića, Kargačina, Potočnjaka, Ježića, Maričića, Dobrića, Kabalina, Sajčića, Mažuranića i dr., radi čega je osnovao zakladu za školovanje Novljana. Na poticaj ledeničkog župnika Vicka Žanića (Novi, 24. 9. 1800 – Novi, 1. 5. 1863), Antonovog priključio se ustanku Novljana protiv francuske okupacije. Prisustvovao je krunidbi carice Karoline Auguste.

Veza: 12, 43, 78, 78/1

39.

JEŽIĆ, IVAN – Z Malenice (Novi, 18. 11. 1854 – Zagreb, 1. 11. 1920), sin Pavla Pavlovog i Lucije r. Radetić (Novi, 1. 11. 1816 – Novi, 14. 6. 1914); supruga Anka r. Potočnjak – Rusanova (Novi, 5. 7. 1856 – Zagreb, 2. 3. 1936), kći Antona Filipovog.

Kraljevski sudski gruntovničar; prije toga je bio pisar na Kotarskom sudu u Novom pa gruntovničar u Bakru i u Kraljevskome sudbenom stolu u Zagrebu gdje 1880. stječe zavičajnost. Njegova kći **Slavica** udala se za Dušana Weinera, kraljevskoga kotarskog šumara u Novom, **Danica** (1891) za Nikolu Kabalina, ministra, a **Zorica** (1881) za Babića, magistra farmacije.

Veza: 71, 51, 8, 52, 3, 62, 64, 100, 93, 46, 36, 1, 2, 14, 56, 55, 69, 29

40.

JEŽIĆ, IVAN – Pampić (Novi, 12. 4. 1861 – Novi, 14. 2. 1938), sin Tome i Lucije r. Žanić – Pužike (Novi, 18. 9. 1830 – Novi, 29. 11. 1914), Antonove; supruga Paulina r. Sokolić – Vlahović (Novi, 11. 1. 1866 – Novi, 7. 6. 1917), Josipova.

Općinski pandur (redar) pa podvornik u Zemaljskoj banci i najzad bilježnik u Novom. Bio je tajnik Radničke zadruge *Sveti Nikola* od 1907. te delegat u Lječilišnom povjerenstvu Novoga. Otac je ing. Miroslava.

Veza: 81, 11, 92, 37, 65, 84, 102, 99, 80

41.

JEŽIĆ, IZABELA (*Beba*) (Novi, 17. 7. 1902 – Novi, 12. 11. 1981), kći Petra i Marije r. Mažuranić (*Slavuljice*) – Šimice (Novi, 10. 8. 1876 – Novi, 19. 3. 1966), kćeri Ivana Janka.

Učiteljica; učiteljsku školu završila je u Linzu. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1922. - 46. i poslije, do 1959., a kao kći novljanskog bilježnika uz Sriće je i Mažuraniće spadala u novljansku elitu. Međutim, prema djeci u školi bila je vrlo stroga i tjelesno ih kažnjavala, a i vlastitu je majku zlostavljala, tukla i pljuskala.

Veza: 73, 20, 87, 95, 69, 44, 5, 86, 96, 70, 13, 54

42.

JEŽIĆ, JADRANKA r. Petrinović – **Gašparova** (Rijeka, 18. 11. 1959), kći Roke i Franke r. Brozović (Bribir, 17. 10. 1923 – Novi, 6. 2. 1994), Leonardove; suprug Miroslav – Pampić (Novi, 4. 10. 1956), Milanov.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci, smjer transport.

Veza: 66, 75, 50, 45, 61, 53, 85. Petrinović 33, 20

43.

JEŽIĆ, JAKOV (Novi, 25. 8. 1728 – Novi, 1. 5. 1801), sin Stanka Antonovog i Doroteje r. Čilan (Novi, 1692 – Novi, 1. 9. 1755).

Svećenik – jezuit i kanonik u Novom. Bratov sin **Ivan** je bio modruško-senjski biskup. Braća su mu **Anton** (1714 – 1793), **Ivan** (1716 – 6. 2. 1791), biskupov otac **Mikula** (6.

12. 1718 – 17. 10. 1727), **Stanislav** (21. 8. 1727), **Josip** (16. 5. 1731) i **Toma** (20. 12. 1732), a sestre **Manda** (1722) i **Jelena** (1724).

Veza: 12, 38, 78, 78/1

44.

JEŽIĆ, JANKO IVAN (Novi, 25. 6. 1901 – Popovača, 11. 8. 1966), sin Petra i Marije r. Mažuranić (Slavuljica) – Šimice (Novi, 10. 8. 1876 – Novi, 19. 3. 1966), kćeri Ivana Janka Šimunovog.

Student u Zagrebu. Bio je nogometaš NGŠK-a (Novljanski građanski športski klub) od osnivanja 6. 8. 1924. Završio je u psihijatrijskoj bolnici u Vrapču pa u Popovači, gdje je i umro.

Veza: 73, 20, 87, 95, 69, 44, 5, 86, 96, 70, 13, 54

45.

JEŽIĆ, JASMINKA r. Butković (Novi, 10. 5. 1951), kći Josipa i Jelene r. Uremović (Ledenice, 5. 12. 1920), Rafaelove; suprug Radovan – Pampić (Novi, 5. 10. 1955), Milanov.

Ekonomska tehničarka; završila je Ekonomsku školu u Rijeci. Od 16. 12. 1971. radila je u DIP-u Novi kao knjigovotkinja.

Veza: 75, 66, 50, 61, 53, 42, 85, Butković 66, 126, 151

46.

JEŽIĆ, JOSIP – Z Malenice (Žrnovnica, 1. 4. 1899 – Sarajevo, 8. 9. 1981), sin Adalberta Pavlovog i Marije r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), Šimunove; supruga Olga r. Janjatović.

Akademik; doktor veterine, mikrobiolog, imunolog, epizootiolog; Veterinarski fakultet pohađao je u Beču, a doktorirao je u Zagrebu 1925. Bakteriolog je u Beogradu i Skoplju od 1926, osnivač i predstojnik Zavoda za mikrobiologiju i veterinarsku higijenu u Zagrebu od 1930., te profesor na Veterinarskom fakultetu u Sarajevu od 1951. Sudionik NOB-a od 1944. godine.

Veza: 3, 39, 52, 71, 93, 36, 1, 2, 83, 10, 98, 63, 49, 18, 62, 64, 100

47.

JEŽIĆ, JOSIP – Surina (Kostrena, 1881 – Trsat, 23. 9. 1923), sin Antona Antonovog i Matejke r. Vičević (Sv. Kuzam, 1860); supruga Marija (1881 – 26. 6. 1918).

Općinski činovnik u Novom i u Sušaku.

Veza: 7, 26, 11, 91, 15, 60

48.

JEŽIĆ, JOSIP (Novi, 3. 6. 1909 – Argentina, ?), sin Bonifacija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove.

Zidar. Radio je u Novom, zatim je otišao u Argentinu, kao i otac mu, gdje je i umro. Imao je četiri kćeri.

Veza: 14, 56, 55, 8, 9, 27, 67, 89, 23, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

49.

JEŽIĆ, JOSIP – Z Malenice (Senj, 31. 3. 1943), sin Ivana Bonifacija Arbinog i Zore r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969); supruga Štefica (3. 3. 1947).

Strojobravar. Radio je u DIP-u Novi i u *Kalinovici* Zagreb.

Veza: 36, 93, 46, 1, 2, 83, 10, 98, 63, 34, 18

49/1.

JEŽIĆ, JOSIP – Stanković (Novi, 14. 3. 1892 – Australija, 11. 3. 1982), sin Matije Ivanovog i Rozalije r. Sokolić (Novi, 3. 10. 1852 – Novi, 25. 2. 1933), Antonove; supruga Anka r. Petrinović (Novi, 8. 11. 1894), kći Roke Gašparovog.

Općinski pandur u Novom. Godine 1932. odselio u Australiju kao i brat mu **Maksim** (27. 5. 1880). Obiteljski nadimak **Stanković** mu je po šukundjedu Stanku Tominom (17. 10. 1763 – 4. 4. 1806), čiji je brat Stanislav Anton (13. 11. 1757 – 13. 10. 1815) bio konzul i dobio austrijsko plemstvo.

50.

JEŽIĆ, JOSIP – Pampić (Novi, 27. 11. 1957 – Novi, 23. 6. 2007), sin Milana Tominog i Barbare (*Barice*) r. Lončar (Petkovac, Varaždinske Toplice, 23. 11. 1930 – Novi, 22. 9. 1994), Josipove; supruga Drinka r. Knežević (Bosanski Brod, 5. 10. 1958), Jurjeva.

Diplomirani inženjer sigurnosti; završio je Strojarski fakultet, studij Visoke škole za sigurnost u Zagrebu 23. 11. 2001., prije toga trgovačku školu (radio u Trgoprometu Crikvenica kao poslovođa trgovine) i upravni studij Pravnog fakulteta u Zagrebu. Direktor je Vodovoda *Žrnovnica* u Novom 1994 – 2005. Borac Domovinskog rata 1992. Autor je *Monografije* (2005), povodom 120 godina Vodovoda *Žrnovnica.* Lovac, izvršio samoubistvo puškom.

Veza: 61, 53, 80, 66, 75, 42, 45, 85

51.

JEŽIĆ, JOSIP (Novi, 6. 9. 1823 – Novi, 18. 7. 1901), sin Pavla Stanislavovog i Katarine r. Krišković (Novi, 13. 3. 1791 – Novi, 29. 7. 1836); supruga Klara r. Piškulić (Novi, 12. 8. 1816 – Novi, 1892). Očevo ime je u crkvenim knjigama zabilježeno kao Franko Paval, a pisalo se i Fran de Paolo.

Trgovac u Novom. Djed Stanislav Anton dobio je austrijsko plemstvo.

Veza: 23, 79, 75, 69, 8, 28, 67, 14, 54, 53, 3, 37, 50

52.

JEŽIĆ, JOSIP (*Osip, Ujac*) – Z Malenice (Novi, 25. 10. 1859 – Novi, 22. 10. 1943), sin Pavla Pavlovog i Lucije r. Radetić (Novi, 1. 11. 1816 – Novi, 14. 6. 1914).

Trgovac i mlinar. S bratom Adalbertom bio je na radu u USA. Nakon povratka kupili su *malenicu* u Žrnovnici, od obitelji Kargačin – Dunković. Od 1919. je bio član Narodne čitaonice.

Veza: 71, 51, 8, 39, 3, 62, 64, 100, 93, 46, 36 1, 2, 69, 29, 14, 56, 55

53.

JEŽIĆ, JOSIP (*Osica*) – Pampić (Novi, 17. 11. 1917 – Novi, 1. 10. 1980), sin Tome Josipovog i Matejke r. Petrinović – Bernić (2. 4. 1891 – 1974), Josipove; supruga Ana r. Sokolić – Milinica (Novi, 17. 9. 1924 – Novi, 3. 6. 2005), Ivanova; kćerke **Mirjana** (1946), udana Učur, **Jasna** (1950), udana Butković, i sin **Tomislav (Toma)** (1953).

Trgovački poslovođa; završio je građansku školu u Novom. Sudionik NOB-a od 25. 10. 1944. u 19. dalmatinskoj udarnoj diviziji. Nakon rata predsjednik je općinskog NOO-a u Novom, te predsjednik prve opće poljoprivredne zadruge u Novom. Radio je kao poslovođa u društvenim trgovinama u Novom. Igrao je u NGŠK-u. Član je UO Turističkog društva Novi 1954., 1957 – 61. i 1972 – 73.

Veza: 80, 61, 85, 50, 66, 75, 42, 45

54.

JEŽIĆ, JURAJ (Novi, 23. 4. 1935 – Novi, 24. 2. 1997), sin Vladimira Nikolinog i Anđelike r. Sokolić – Vlašike (Novi, 2. 4. 1894 – Novi, 30. 7. 1971), Leonove; supruga Katarina (*Katica*) r. Jovanović – Bokulinka (Krasnica, Gornji Zagon, 10. 4. 1938 – Novi, 6. 3. 1995), Jurjeva; kćerka **Đurđica** (1958), udana Krišković, i sin **Anđelko** (1964).

Vodoinstalater – tokar; zanat je izučio u Rijeci. Od 1. 3. 1961. do 31. 12. 1989. radi kao poslovođa u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 95, 20, 87, 73, 70, 13, 6, 90, 72, 94, 5, 86, 96, 44, 41, Krišković, Šamanić

54/1.

JEŽIĆ, KATARINA (Rijeka, 19. 12. 1992), kći Anđelka Jurjevog i Viliane r. Šamanić (Rijeka, 29. 7. 1967), Branimirove.

Komercijalist; srednju školu završila je u Rijeci. Profesionalna rukometašica. U osnovnoj školi u Novom trenirala je više sportova – rukomet, nogomet, karate i plivanje. Za plivački klub Vinodol natupala je na na mnogim B prvenstvima Hrvatske i osvajala puno medalja, nastupila i na A prvenstvu Hrvatske u Splitu. Rukomet igra za svoju školu i za RK *Vinodol*, potom u Rijeci za *Orijent presoflex* u 2. Rukometnoj ligi i za RK *Zamet* u 1. Rukometnoj ligi. Završetkom školovanja profesionalno nastupa za RK *Lokomotiva* Zagreb, *Budućnost* Podgorica, *Baia Mare* u Rumunjskoj i *Siofok* iz Mađarske, za *Budućnost* i *Baia Mare* igrala je Ligu prvaka. Nastupala je u svim selekcijama hrvatske ženske rukometne reprezentacije: mlađe kadetske, kadetske, juniorske i seniorske, kao kapetanica.

Veza: 6, 90, 54, 94/1, Šamanić, Krišković

55.

JEŽIĆ, KATARINA (Novi, 8. 3. 1863 – Stenjevec, 1900), kći Antona Pavlovog i Antonije r. Sokolić (Novi, 12. 5. 1831 – Novi, 10. 1. 1887), druge očeve supruge. Sestra je Bonifacijeva.

Zbog mentalne bolesti smještena je u Zavod za umobolne gdje je i umrla.

Veza: 8, 51, 71, 14, 56, 9, 27, 48, 67, 89, 23, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

56.

JEŽIĆ, LUCIJA (Novi, 26. 2. 1860 – Novi, 21. 1. 1917), kći Antona Pavlovog i Antonije r. Sokolić – Vlahović (Novi, 12. 5. 1831 – Novi, 10. 1. 1887), druge očeve supruge.

Trgovkinja; preuzela je od oca trgovinu sitne robe i prehrambenih proizvoda, koja je najzad propala, a ona je potom radila u trgovini Antona Žanića, Matijevog – Pužića (sada: Buffet *Charlie*) kao trgovačka poslovotkinja. Sestre su joj: **Anka** (Novi, 17. 5. 1866), udana za Josipa Domića, krčmara u Senju, **Božica** (Novi, 23. 12. 1873), domaćica svećenicima u Kaptolu u Zagrebu, **Katarina** koja je završila u Stenjevcu i **Rozalija** (Novi, 3. 10. 1868 – Senj, 28. 12. 1926), udana za Josipa Jovića, podvornika u *Tvornici duhana* u Senju.

Veza: 8, 51, 71, 14, 55, 9, 27, 48, 67, 89, 23, 33, 22, 16, 57, 19, 101, 30

57.

JEŽIĆ, LJERKA (*Beba*) (Novi, 16. 5. 1929 – Rijeka, 29. 9. 2000), kći Filipa Bonifacijevog, nadcestara i Marije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 18. 2. 1903 – Novi, 29. 7. 1983).

Bankovna činovnica. Završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci gdje je radila je u Riječkoj banci dvadeset godina, a prije toga u DIP-u Novi, u ZP *Radinje* u Novom te u *Jadrandrvu* i *Transjugu* u Rijeci. Pokopana u Novom.

Veza: 23, 9, 27, 48, 67, 89, 14, 33, 22, 16, 76, 19, 101, 30, Colić

58.

JEŽIĆ, MIHOVIL (*Mića)* (Novi, 16. 8. 1914 – Zagreb, 24. 8. 1990), sin Slavka Frankovog i Filipine r. Krišković – Šimelke (Novi, 3. 11. 1889 – Zagreb, ?), Mihovilove; supruga Zdenka r. Ribić (Zagreb, 7. 4. 1922 – Zagreb, 20. 2. 1966); kćeri **Jagoda** (Zagreb, 15. 10. 1940), udana Brknjač, supug Ivan i **Jasna** (Zagreb, 23. 12. 1945), udana Steingroever, suprug Dietrich.

Obrtnik; imao je trgovinu, potom odlazi u Zagreb, gdje se nakon 1945. bavio proizvodnjom plastične galanterije.

Veza: 77, 68, 59, 29, 74, 4, 35

59.

JEŽIĆ, MILAN (Novi, 19. 7. 1898 – Jastrebarsko, 24. 12. 1932), sin Franka Josipovog i Lucije r. Ferković (Novi, 21. 12. 1859 – Novi, 14. 11. 1906), kćeri Nikole Blaževog, starijeg; supruga Štefica (iz Jastrebarskog).

Vinogradar; završio je srednju vinogradarsku školu u Iloku, pa Višu školu u Brnu. Radio je u *Rasadniku* u Jastrebarskom, Novom, Božjakovini, Pakracu i Novigradu Podravskom.

Veza: 29, 69, 77, 68, 28, 4, 35, 58, 74, 20, 87, 95, 73

60.

JEŽIĆ, MILAN – Surina (Novi, 8. 9. 1875 – Kitišanci, Valpovo, 9. 7. 1961), sin Ivana Antonovog i Marije r. Potočnjak (Novi, 10. 9. 1849 – Novi, 2. 6. 1937); supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 25. 1. 1884), Karlova koja je po majci Ursi r. Kargačin imala nadimak Šćrbeta.

Zidar u Novom. Bio je na radu u Americi, a poslije se s obitelji preselio u Kitišance kod Valpova, kuda više novljanskih obitelji dolaze kao kolonisti. Djeca su mu **Roko** (Novi, 15. 8. 1908), **Vilma** (Novi, 30. 3. 1911), **Emilija** (Novi, 12. 2. 1910), **Lina** (Novi, 8. 7. 1915) i **Zora** (Valpovo, 14. 2. 1925).

Veza: 26, 11, 15, 47, 91

61.

JEŽIĆ, MILAN (*Milan Matejkin*) – Pampić (Novi, 18. 8. 1919 – 2. 3. 1979), sin Tome Josipovog i Matejke r. Petrinović – Brnić (Novi, 2. 4. 1891 – 1974), Josipove; supruga Barbara (*Barica*) r. Lončar (Petkovac, Varaždinske Toplice, 23. 11. 1930 – Novi, 22. 9. 1994); sinovi **Radovan** (1955), **Miroslav (Mito)** (1956) i **Josip** (1957).

Lučki radnik u Novom do 1941. Nakon rata radio je u Trgovačkom poduzeću *Trgopromet*, poslije u predstavništvu slovenske Tvornice stolarije *Jelovica* u Crikvenici. Bio je tamburaš i novljanski rekorder po učešću u mesopustarima (19 puta).

Veza: 80, 53, 50, 66, 75, 42, 45

62.

JEŽIĆ, MILICA (Novi, 24. 6. 1879 – Zagreb, ?), kći Ivana Pavlovog i Anke r. Potočnjak – Rusanove (Novi, 5. 7. 1856 – Zagreb, 2. 3. 1936), Antonove; sestra je **Slavice**, udane za Dušana Weinera, **Danice** (Bakar, 11. 3. 1891), udane za ing. Nikolu Kabalina (bivšeg ministra) i **Zorice** (Novi, 6. 6. 1881), udane Babić.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Bribiru i u Zagrebu.

Veza: 39, 52, 3, 71, 64, 100, 93, 46, 36, 1, 2

63.

JEŽIĆ, MILOVAN (*Miljenko*) – **Z Malenice** (Žrnovnica, 8. 9. 1945), sin Ivana Bonifacija i Zore r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969); supruga Stanka.

Brodski strojar; zanat je izučio kod oca u *malenici* (mlinu) i na očevim brodicama. Plovi na stranim brodovima.

Veza: 36, 93, 46, 1, 2, 83, 10, 98, 63, 34, 18

64.

JEŽIĆ, MILOVAN (Novi, 21. 4. 1886 – Zagreb, ?), sin Ivana Pavlovog i Anke r. Potočnjak – Rusanove (Novi, 5. 7. 1856 – Zagreb, 2. 3. 1936), Antonove; brat je Slavice Weiner, Zorice Babić i Danice Kabalin.

Doktor prava. Diplomirao je pravo na Pravnom fakultetu u Zagrebu gdje je radio. Bio je i direktor SUZOR-a.

Veza: 39, 52, 3, 71, 62, 100, 93, 46, 36, 1, 2, Weiner, Kabalin, Babić

65.

JEŽIĆ, MIROSLAV – Pampić (Novi, 12. 2. 1892 – Novi, 16. 6. 1972), sin Ivana i Pauline r. Sokolić (Novi 11. 1. 1866 – Novi, 7. 6. 1917), kćeri Josipa – Vlahovića; živio je s Irenom Sokolić (Novi, 18. 2. 1891), kćerkom Fabijana – Filka, suprugom Josipa Ježića – Pampića (Novi, 20. 10. 1888 – Južna Amerika, ?), Frankovog.

Diplomirani inženjer šumarstva, publicist, turizmolog i društveni djelatnik. Diplomirao je na Gospodarsko-šumarskom fakultetu u Zagrebu 1919. Radio je u Direkciji šuma Sušak od 1. 8. 1932., od 1940. kao šumarski nadzornik u Ravnateljstvu banovinskih šuma u Mostaru, i u Sarajevu od 1943. Trasirao je i vodio gradnju novih šumskih putova u novljanskoj šumi i pridonio razvoju drvne industrije. Pokrenuo je i razradio pitanje opskrbe pitkom vodom iz Žrnovnice u Novi, Selce i Crikvenicu preko inicijative Lječilišnog povjerenstva u Novom, čiji je bio član, 1925 - 26. i predsjednik. Bio je

potpredsjednik Narodne čitaonice, od 29. 9. 1929., a 1953. član i tajnik Upravnog odbora Turističkog društva.

Veza: 40, 92, 81, 37, 84, 102, 80

66.

JEŽIĆ, MIROSLAV (*Mito*) – **Pampić** (Novi, 4. 10. 1956 – Novi, 28. 5. 2012), sin Milana i Barbare (*Barice*) r. Lončar (Petkovac, Varaždinske Toplice, 23. 11. 1930 – Novi, 22. 9. 1994), Josipove; supruga Jadranka r. Petrinović – Gašpar (Rijeka, 18. 11. 1959), Rokina.

Vodoinstalater. Od 15. 3. 1971. poslovođa je u Vodovodu *Žrnovnica*. Pisac je novljanskih žitaka, a pisao i pjesme na čakavštini. Napisao je šest žitaka mesopusta, od toga dva zajedno s Markom Sokolićem. Objavio je knjige pjesama *Zrcalo* (2000) i *Na kamenu suza* (2002). Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao vodnik HV-a

Veza: 61, 53, 80. 50, 75, 42, 45, 85

67.

JEŽIĆ, NIKOLA (Novi, 9. 11. 1910 – Zagreb, 1. 2. 1966), sin Bonifacija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove.

Brijački obrtnik; zanat je izučio u Zagrebu gdje je i radio.

Veza: 14, 56, 55, 8, 9, 27, 48, 89, 23, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

68.

JEŽIĆ, NIKOLA (Novi, 21. 8. 1888 – Bruxelles, 1967), sin Franka i Lucije r. Ferković (Novi, 21. 12. 1856 – Novi, 14. 11. 1906), kćeri Nikole Blaževog, starijeg; supruga Ana r. Potočnjak (Novi, 10. 2. 1891 – Dubrovnik, 29. 4. 1948), kći Ladislava i Marije r. Mažuranić, unuke banova brata Matije; sin **Hrvoje (Herve)** (Novi, 1914).

Magistar farmacije – ljekarnik. Vodio je ljekarnu u Novom 1912 – 16., potom odlazi u Rumunjsku, u gradić Rešice (Resita), gdje je kupio ljekarnu. Ubrzo se preselio u Dubrovnik, u kojem je do 1948. zakupnik stare dubrovačke *"apotheke"* (posljednji je privatni zakupnik glasovite ljekarne *Domus Christi* na Stradunu, utemeljene 1420. g., čiji je inventar poslije pohranjen i izložen u franjevačkom samostanu u Dubrovniku). Po smrti supruge Anice (1948) odlazi sinu u Bruxselles, a umire u staračkom domu. Šukundjed Stanislav Anton, konzul u Senju, stekao je austrijsko plemstvo. Supruga Anica dopisivala se je s rođakinjom Ivanom Brlić-Mažuranić, a kao nećakinja Frana Mažuranića jedina od rođaka održava kontakt s njim, od 1913. do 1928. (posljednje od 66 Franovovih pisama datirano je s 3. 8. 1928. a Fran je umro u Berlinu 21. 8. 1928.).

Veza: 29, 69, 51, 59, 77, 28, 4, 35, 58, 74, 20, 87, 95, 73

69.

JEŽIĆ, NIKOLA (Novi, 9. 9. 1850 – Novi, 8. 5. 1922), sin Josipa Pavlovog i Klare r. Piškulić (Novi, 12. 8. 1816 – Novi, 22. 12. 1892); supruga Katarina r. Žvanović – Šišinka (Novi, 11. 6. 1852 – Novi, 10. 12. 1932), Timotejeva.

Trgovac u Novom i član Narodne čitaonice 1894 - 95. Imao je dvanaestero djece.

Veza: 51, 71, 8, 29, 20, 87, 95, 73, 52, 59, 68, 28, 77, 5, 96, 70, 13, 54, 44, 41, 14, 56, 55

70.

JEŽIĆ, NIKOLA (Novi, 22. 1. 1915 – Rijeka, 5. 7. 1995), sin Vladimira Nikolinog i Anđelike r. Sokolić – Vlašike (Novi, 2. 4. 1894 – Novi, 30. 7. 1971), Leonove; supruga Ljerka r. Krmpotić (Senj, 1913 – Rijeka, 1997).

Poštanski službenik; završio je četiri razreda građanske škole u Novom, a radio je u pošti u Novom i Rijeci. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. do 6. 1. 1945., kad su ga zarobili Nijemci s nekoliko partizana u Komandi područja za Hrvatsko primorje u Smolniku i završio je u logoru *Ciglana* u Zagrebu. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 95, 20, 87, 73, 69, 13, 54, 72, 94, 6, 90, 5, 86, 96, 44, 41

71.

JEŽIĆ, PAVAL (Franko Paval) – **Z Malenice** (Novi, 10. 6. 1820 – Novi, 26. 12. 1897), sin Pavla Antonovog (Anton Stanislav) i Katarine r. Krišković (Novi, 13. 3. 1791 – Novi, 29. 7. 1836); supruga Lucija r. Radetić (Novi, 1. 11. 1816 – Novi, 14. 6. 1914).

Mlinar; radio je u *malenici* (mlinu) u Žrnovnici, koju je kupio zajedno sa sinovima Arbom i Josipom (Ujac) od Kargačina, i tako je nastao nadimak **Z Malenice**. Pravo ime mu je Franko Paval, a zvali su ga Paval. I otac mu se u raznim dokumentima različito navodi – kao Paval ili Franko Paval. Djed mu je dobio austrijsko plemstvo.

Veza: 82, 24, 78, 8, 51, 52, 39, 3, 62, 64, 100, 93, 46, 36, 1, 2, 18, 83, 10, 98, 63, 49, 34, 14, 56, 55, 69, 29

72.

JEŽIĆ, PAVICA r. Matijević – **Senjka** (Novi, 19. 7. 1934 – 1. 11. 2010), Antonova; suprug Anton (*Jona*) (Novi, 26. 11. 1925 – Novi, 26. 8. 2006), Vladimirov.

Knjigovotkinja. Radila je u DIP-u Novi (1. 10. 1958 - 31. 8. 1985). Kulturna djelatnica: 50 godina članica i voditeljica folklorne grupe KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom i članica pjevačkog zbora toga društva. Godine 1999. dobila je Nagradu Grada Novi Vinodolski za životno djelo.

Veza: 13, 70, 54, 95, 6, 94, Matijević – Senje

73.

JEŽIĆ, PETAR (Novi, 1. 11. 1875 – Novi, 18. 11. 1947), sin Mikule i Katarine r. Žvanović – Čučin (Novi, 11. 6. 1852 – Novi, 10. 12. 1932), Timotejeve; supruga Marija r. Mažuranić (*Slavuljica*) – Šimica (Novi, 10. 8. 1876 – Novi, 19. 3. 1966), kći Ivana Janka Šimunovog. Šukundjed **Stanislav Anton** (Novi, 13. 11. 1757 – Otok, 13. 10. 1815), Tomin bio je austrijski plemić.

Općinski bilježnik u Novom od 1900., tajnik Društva za *uređenje i poljepšanje Novog i okolice* (osnovanog 1902) i suosnivač i član Lječilišnog povjerenstva 1926. Od 1937 - 39. potpredsjednik je Narodne čitaonice u Novom. Poznat je i po tome što je mnogima izdavao dokument kojim se potvrđivalo da im je sve poplavilo (ili izgorilo) kako bi mogli *pekljati* po Slavoniji i Vojvodini. Kao mlađi bio je starosta Hrvatskog sokola u Novom, poslije postaje jugofil. Za njegova bilježnikovanja održane su 1903. u Novom demonstracije mladeži protiv bana Héderváryja.

Veza: 69, 29, 51, 20, 87, 95, 44, 41, 70, 13 54, 86, 96, 5, 59, 68, 77

73/1.

JEŽIĆ, PETRINA r. Kargačin – **Dunkovica** (Novi, 29. 6. 1833 – Novi, 17. 5. 1912), Mikulina. Bila je udovica Milana Ivoševića (Drežnice, 1. 6. 1843), kovača, pa se udala za Tomu Ježića (Novi, 18. 5. 1832 – Novi, 13. 10. 1867), sina Tome Tominog.

Kućanica – težakinja. Po njoj su njezini potomci dobili nadimak **Petrinini**. Imala je sina **Stipana** (20. 8. 1866 – 21. 10. 1899) i unuke koji su pomrli u "svitu": **Anton** (12. 6. 1892 – Australija, 1910), **Toma** (7. 3. 1896 – Južna Amerika, ?) i **Ivan** (15. 6. 1899 – Francuska, ?), koji je Davorinov otac.

Veza: 79, 17, 32, 21

74.

JEŽIĆ, RADOJKO (*Rajko*) (Novi, 20. 7. 1920 – Vrapče, 8. 12. 1992), sin Slavka Frankovog i Filipine r. Krišković – Šimelke (Novi, 3. 11. 1889 – Zagreb, ?), Mihovilove; supruga Lovorka r. Tadić; rastavljen.

Kazališni i radijski redatelj i glumac u Zagrebu. Kao omladinac igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom. Sestra mu je **Lucija** (20. 8. 1909), a braća **Rudolf**, **Mihovil** i **Tomislav**.

Veza: 77, 68, 59, 28, 29, 58, 4, 35

75.

JEŽIĆ, RADOVAN – Pampić (Novi, 5. 10. 1955), sin Milana Tominog i Barbare (*Barice*) r. Lončar (Petkovac, Varaždinske Toplice, 23. 11. 1930 – Novi, 22. 9. 1994), Josipove; supruga Jasminka r. Butković (Novi, 10. 5. 1951), Josipova.

Stolarski obrtnik. Radio je u KP Ivanj u Novom i u *Marijanu Ivančiću* u Crikvenici, a od 1992. kao privatni obrtnik. Bio je predsjednik omladinske organizacije SRH u Zagrebu, te društveno-politički djelatnik.

Veza: 61, 53, 80, 50, 66, 45, 42, 85

76.

JEŽIĆ, RUDOLF (Kutina, 29. 1. 1931 – Zagreb, 1991), sin Franka Bonifacijevog i Elizabete r. Kriškić (Kutina, 1908 – Zagreb, 1994), Franjine; supruga Josipa r. Jurić (Brčko, BiH, 1932).

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radio je u *Tvornici baterija Croatia* Zagreb, u *Tvornici električnih žarulja* (*TEŽ*), i kao šef u *Hladnjači* na veletržnici.

Veza: 27, 9, 48, 67, 89 23, 14, 8, 78, 19, 101, 30, 33, 22, 16, 57

77.

JEŽIĆ, SLAVKO (Novi, 23. 12. 1879 – Zagreb, 1943), sin Franka Josipovog i Lucije r. Ferković (Novi, 21. 12. 1859 – Novi, 14. 11. 1906), kćeri Nikole Blaževog, starijeg (poštara); supruga Filipina r. Krišković – Šimelka (Novi, 3. 11. 1889 – Zagreb, ?), Mihovilova.

S ocem Frankom radio je na gradnji željezničkih pruga u Srbiji, do izbijanja I. svj. rata. Povlače se sa srpskom vojskom na otok Krf, Mlađi brat Franko odlazi u Italiju, otac u Dubrovnik, a Slavko u Ameriku. Koncem rata vraća se u Novi, i bavi se ugostiteljstvom. Bio je *pivač* u novljanskom kolu. Prema Davorinu Ježiću u Slavkovoj je kući na Stubištu

I u Novom osnovan 29. 8. 1941. Odbor za organizaciju Narodnooslobodilačkog pokreta (NOP) u Novom. Na kući je i ploča koja na to podsjeća.

Veza: 29, 69, 51, 59, 68, 28, 58, 74, 4, 35, 20, 87, 95, 73

78.

JEŽIĆ, pl. STANISLAV ANTON (Novi, 13. 11. 1757 – Otok, 13. 10. 1815), sin Tome Stankovog i Lucije r. Toljan (Novi, 6. 7. 1734 – Novi, 8. 5. 1812); supruga Katarina r. Paladin (Novi, 15. 8. 1763 – Otok, 29. 11. 1826), Frankova. Biskup Ivan Krstitelj sin je od njegovog strica Ivana (Novi, 1716 – Novi, 6. 2. 1791).

Trgovac. Konzul Francuske i Republike Genove u Senju, što je bila posljedica francuske okupacije Hrvatske. Prije toga, 8. 2. 1791. je dobio austrijsko plemstvo i obiteljski grb. U crkvenim knjigama zabilježen je kao Anton, a u dokumentima Davorina Ježića stoji kao Stanislav Anton.

Veza: 12, 43, 78/1, 38, 24, 82, 8, 51, 71 i potomci

78/1.

JEŽIĆ, STANKO MIKULA – Stanković (Novi, 17. 11. 1763 – Novi, 4. 4. 1806), sin Tome Stankovog i Lucije r. Toljan (Novi, 6. 7. 1734 – Novi, 8. 5. 1812); supruga Antonija r. Krišković (Novi, 31. 12. 1769), Ivanova.

Nositelj nadimka **Stanković**. Potomci brata **Tome Valentina** (10. 12. 1772) su **Petrinini**, a potomci brata **Stanislava Antona**, konzula, nemaju nadimak.

Veza: 12, 43, 78, 82, 24, 38

79.

JEŽIĆ, STIPAN – Petrinin (Novi, 20. 8. 1866 – Novi, 21. 10. 1899), sin Tome Tominog i Petrine r. Kargačin, udovice Ivošević – Dunkovice (Novi, 29. 6. 1833 – Novi, 17. 5. 1912), Mikuline; supruga Marija r. Krišković (Novi, 23. 1. 1866 – Novi, 6. 6. 1908), kći Matija – Kirina, Ivanovog, a sestra Josipa – Kirina.

Kovački obrtnik u Novom. Pradjed mu je bio **Toma** (10. 12. 1772 – 4. 8. 1825), Tomin, a unuk **Davorin Ježić**.

Veza: 73/1, 17, 32, 21

80.

JEŽIĆ, TOMA – Pampić (Novi, 17. 8. 1886 – 1952), sin Josipa Tominog i Marije r. Radetić (23. 8. 1851 – Novi, 15. 1. 1926), Antonove; supruga Matejka r. Petrinović – Brnić (Novi, 2. 4. 1891 – Novi, 1974), Josipova.

Carski i kraljevski nadlugar za vrijeme K.u.K. Monarhije, potom je bio dugo na radu u Novom Zelandu. Braća su mu **Luka** (Novi, 1889 – Novi, 1891) i **Andrij** (Novi, 30. 11. 1876 – Bolivija, 15. 6. 1922), a uz sinove ima kćeri **Rajku** (Novi, 13. 9. 1920), udanu Černeka, **Katu** (Novi, 7. 6. 1924) i **Miroslavu** (7. 4. 1926).

Veza: 40, 92, 81, 53, 61, 37, 65, 84, 85, 50, 66, 75, 45, 42, 99

81.

JEŽIĆ, TOMA – Pampić (22. 12. 1832 – Novi, 30. 5. 1918), sin Josipa Josipovog i Marije r. Car (Grižane, 5. 9. 1796 – Novi, 10. 9. 1849); supruga Lucija r. Žanić – Pužika (Novi,

18. 9. 1830 – Novi, 29. 11. 1914), kći Ivana Mihovilovog; pradjed mu je Josip (Novi, 16. 5. 1731), Stankov čija su dva brata bili svećenici.

Vojna osoba, posjednik i jedan od prvih Pampića.

Veza: 11, 40, 92, 37, 65, 84, 80, 102, 99, 7, 26, 97

82.

JEŽIĆ, TOMA (Novi 21. 8. 1784 – Otok, 17. 2. 1830), sin Stanislava Antona Tominog i Katarine r. Paladin (Novi, 15. 8. 1763 – Otok, 29. 11. 1826), Frankove.

Svećenik i župnik u Moravicama, Iloku i Otoku, gdje su mu umrli i roditelji.

Veza: 78, 78/1, 24, 8, 51, 71

83.

JEŽIĆ, TOMISLAV (*Toma*) – Z Malenice (Žrnovnica, 26. 2. 1927 – Klenovica, 6. 11. 2003), sin Ivana Bonifacija i Zore r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969); supruga Marinka r. Vukelić – Barišina (Krmpote, 8. 10. 1923), Ivanova; kćerka **Ivana Ljerka** (1952), udana Biondić, i sin **Henrik** (1958).

Strojar. Radio u HTP-u *Lišanj* i u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom u pogonu Žrnovnica od veljače 1954. do kraja 1989. Poznati je jedriličar.

Veza: 36, 93, 46, 1, 2, 3, 71, 10, 98, 63, 49, 34, 18

84.

JEŽIĆ, TOMISLAV – Pampić (Novi, 25. 10. 1902 – Ivankovo, Vinkovci, 26. 2. 1983), sin Ivana Tominog i Pauline r. Sokolić – Vlahović (Novi, 11. 1. 1866 – Novi, 7. 6. 1917), Josipove; supruga Milka r. Kargačin – Belika (Novi, 26. 6. 1903), kći Matije i Matejke.

Mlinar. Živio je i radio u mlinu u selu Ivankovo. Sestre su mu **Ivana** (21. 6. 1898), **Miroslava** (12. 2. 1892) i **Petra** (3. 10. 1893 – 13. 4. 1964).

Veza: 40, 92, 81, 37, 65, 102, 80

85.

JEŽIĆ, TOMISLAV (*Toma*) – Pampić (Novi, 15. 1. 1953 – Novi, 29. 4. 1999), sin Josipa (*Osice*) i Ane r. Sokolić – Milinice (Novi, 17. 9. 1924 – Novi, 3. 6. 2005), Ivanove.

Dugogodišnji vatrogasac, a radio je u DVD-u Novi i u DVD-u Općine Crikvenica, te kao profesionalni vatrogasac u *Koksari* u Bakru.

Veza: 53, 61, 80, 50, 66, 75, 42, 45

86.

JEŽIĆ, VERA – Senjka (Novi, 25. 9. 1907 – Zagreb, 25. 4. 1978), kći Josipa (*Pipića*) Nikolinog i Marije r. Matejčić – Senjke (Novi, 16. 1. 1881 – Zagreb, 26. 6. 1919), Tomine. Nadimak je dobila po majci.

Bila je neko vrijeme u Zavodu za umobolne u Stenjevcu. Udala se za Srećka Banovca. Sin **Vlatko** (Zagreb, 1934) ubio je nju, sestru **Katarinu** (27. 6. 1905), potom i sebe. Sestra joj je i **Anka Kabalin** – **Senjka** (7. 6. 1892).

Veza: 20, 87, 95, 73, 5, 96, 70, 13, 54, 44, 41

87.

JEŽIĆ, VICKO (Novi, 19. 7. 1873 – Južna Afrika, 1933), sin Mikule Josipovog i Katarine r. Žvanović – Čučin (Novi, 11. 6. 1852 – Novi, 10. 12. 1932), Timotejeve; supruga Ana r. Piškulić – Ulkinica (Novi, 25. 7. 1874 – Novi, 28. 12. 1948), Frankova.

Trgovački pomoćnik u Novom do 1912., kada je emigrirao u Južnu Afriku. Djeca su mu: **Rozalija** (*Mera*), udana Žvanović, **Vladimira**, udana Dabac i **Slaviša** (1912 – 1918).

Veza: 69, 29, 51, 20, 95, 73, 96, 5, 86, 70, 13, 54, 44, 59, 68, 28, 77

88.

JEŽIĆ, VID, Ivanov.

Svećenik u raznim mjestima van Novog. Po ocu je Novljanin; rođen je u Gorskom kotaru kamo se preselila cijela obitelj, a odatle u druga mjesta Hrvatske. Imao je braću i sestre: **Vencela**, **Viktora**, **Velimira**, **Vilima**, **Marijana**, **Mariju, Ljubicu**, **Zoricu**, **Anku**, **Agatu** i **Stanka**.

89.

JEŽIĆ, VIKTOR (Novi, 24. 12. 1915 – Pančevo, 25. 9. 1990), sin Bonifacija Dragutina i Marije r. Demartini (Selce, 4. 8. 1876 – Novi, 29. 4. 1960), Filipove; supruga Gizela r. Sić.

Automehaničar; zanat je izučio u Samoboru i Zagrebu. Imao je automehaničku radionicu u Zemunu i bio je nastavnik praktične nastave u ŠUP-u u Beogradu i Pančevu.

Veza: 14, 56, 55, 8, 9, 27, 48, 67, 23, 33, 22, 16, 57, 76, 19, 101, 30

90.

JEŽIĆ, VILIANA r. Šamanić (Rijeka, 29. 7. 1967), kći Branimira i Agite r. Šostarić (Novi, 27. 3. 1945 – Novi, 6. 7. 2013), Nikoline; suprug Anđelko (Novi, 29. 9. 1964), sin Jurja Vladimirovog; sin **Vladimir** (1989) i kćerka **Katarina** (1992).

Knjigovotkinja; završila je srednju ekonomsku školu u Crikvenici. Radi u osnovnoj školi u Novom od 7. listopada 1986. u računovodstvu. Bila je rukometašica Rukometnog kluba *Vinodol* u Novom.

Veza: 6, 54, 94/1, 54/1, Šamanić

91.

JEŽIĆ, VILKO (*Vilim*) – Surina (Trsat, 18. 9. 1893 – Trsat, ?), sin Antona i Matejke r. Vičević (Sveti Kuzam, 1860 – Sušak, ?).

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1914 - 18. Bio je kapelan i vjeroučitelj u osnovnoj školi u Novom 1919 – 39., zatim odlazi u Zagreb. Godine 1940. je laiciziran, tj. prestao je biti svećenik.

Veza: 7, 26, 11, 47, 15, 60

92.

JEŽIĆ, VJENCESLAV (*Vencel*) – Pampić (Novi, 25. 9. 1866 – Novi, 1. 4. 1938), sin Tome i Lucije r. Žanić – Pužike (Novi, 18. 9. 1830 – Novi, 29. 11. 1914), Antonove; supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 13. 11. 1869 – Novi, 20. 5. 1940), Kalistova.

Zidar, općinski nadredar (pandur) u Novom, a oko 1922. i poštar u novljanskoj pošti.

Veza: 81, 40, 37, 65, 84, 80

93.

JEŽIĆ, VLADKO (*Vladimir*) – Arbin, **Z Malenice** (Novi, 14. 12. 1895 – Zagreb, 8. 3. 1944), sin Adalberta i Marije r. Dobrić (Novi, 17. 11. 1871 – Novi, 8. 2. 1950), Šimunove; supruga Olga r. Štaudt.

Diplomirani pravnik, sudac; Pravni fakultet završio je u Zagrebu, gdje je i radio.

Veza: 3, 39, 52, 71, 46, 36, 1, 2, 18, 83, 10, 98, 63, 49, 62, 64, 100

94.

JEŽIĆ, VLADIMIR (Rijeka, 31. 12. 1947), sin Nikole i Ljerke r. Krmpotić (Senj, 1913 – Rijeka, 1997); supruga Branka r. Vlah (Rijeka, 1947); kćerka **Sonja** (1976).

Električar; završio je srednju zanatsku školu u Rijeci. Radio u INA-i u Rijeci.

Veza: 70, 13, 54, 95, 72, 6

94/1.

JEŽIĆ, VLADIMIR (Rijeka, 23. 1. 1989), sin Anđelka Jurjevog i Viliane r. Šamanić (Rijeka, 29. 7. 1967), Branimirove.

Magistar likovne pedagogije, izvedbeni, cirkuski i vizualni umjetnik; diplomirao likovnu pedagogiju, smjer slikarstvo na Akademiji primjenjenih umjetnosti u Rijeci, 2012. Edukacijom na području izvedbenih umjetnosti i suvremenog plesa započinje 2007. u udruzi “Prostor Plus” u Rijeci. Cirkuskim akrobacijama na svili i trapezu bavi se od 2009., profesionalnu školu za suvremeni cirkus Cirko Vertigo završio je 2015. u Torinu, gdje se je specijalizirao za statični trapez. Živi i radi kao izvedbeni umjetnik i pedagog u Torinu, kao pedagog večernjih satova u Cirko Vertigo i od 2018. kao jedan od dva profesora fizičkog kazališta u sklopu stručnog osposobljavanja za suvremene cirkuske umjetnike. Održao je brojne intenzivne radionice cirkuskih tehnika u Hrvatskoj i Italiji, a nastupio je u sklopu brojnih internacionalnih projekata, predstava, festivala i u nekoliko televizijskih programa.

Veza: 6, 90, 54, 54/1, Šamanić, Krišković

95.

JEŽIĆ, VLADIMIR (*Vladko*) (Novi, 13. 9. 1884 – Novi, 18. 8. 1949), sin Nikole i Katarine r. Žvanović – Čučin (Novi, 11. 6. 1852 – Novi, 10. 12. 1932), Timotejeve; supruga Anđelika r. Sokolić – Vlašika (Novi, 2. 4. 1894 – Novi, 30. 7. 1971), Leonova; šukundjed mu je Anton Stanislav Tomin, austrijski plemić.

Podvornik u kotarskoj oblasti u Novom. U I. svj. ratu kao austrijski vojnik predao se Rusima zajedno s cijelom pukovnijom, a prebačen je preko Lenjingrada (Sankt Petersburg) i Francuske na solunsku frontu, gdje je ranjen i izgubio je oko.

Veza: 69, 29, 51, 20, 87, 73, 70, 13, 54, 72, 6, 90, 94, 5, 86, 96, 44, 41, 59, 68, 28, 77

96.

JEŽIĆ - DABAC, VLADIMIRA (Novi, 28. 1. 1914 – Zagreb, 22. 5. 1986), kći Vicka i Ane r. Piškulić – Ulkinice (Novi, 25. 7. 1874 – 28. 12. 1948), Frankove; suprug Vladimir (Osijek, 1911), Šandorov; sestra **Rozalija** (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 9. 1975) udana je za Ivana (*Moro Šiša*) Žvanovića (Novi, 20. 10. 1896).

Učiteljica; 1950 - 54. radila je u osnovnoj školi u Novom. Potom seli u Zagreb. Blagajnica Čitaonice 1954.

Veza: 87, 20, 95, 73, 5, 86, 70, 13, 54, 44, 41, Dabac

97.

JEŽIĆ, ZDENKA – Pampić – v. **FRANULIĆ, ZDENKA**.

98.

JEŽIĆ, ZLATKO – Z Malenice (Žrnovnica, 16. 7. 1935), sin Ivana Bonifacija i Zore r. Vukušić (Senj, 10. 4. 1904 – Novi, 1969); supruga Dragica r. Grubišić.

Diplomirani pravnik; završio je fakultet u Zagrebu gdje je do 1984. bio tajnik gradskog poduzeća *Vodovod*.

Veza: 36, 93, 46, 1, 2, 3, 71, 83, 10, 63, 49, 34, 18

99.

JEŽIĆ, ZORAN – Pampić (Zagreb, 13. 5. 1959), sin Željka i Ingeborg r. Fuis (Zagreb, 8. 5. 1933), Antonove.

Diplomirani inženjer cestovnog prometa; završio je Fakultet za promet u Zagrebu.

Veza: 102, 37

100.

JEŽIĆ, ZORICA, udana Babić – **Z Malenice** (Novi, 6. 6. 1881 – Zagreb, ?), kći Ivana Pavlovog i Anke r. Potočnjak – Rusanove (Novi, 5. 7. 1856 – Zagreb, 2. 3. 1936), Antonove; suprug ljekarnik; sestre su joj **Slavica**, udana Weiner i **Danica**, udana za Nikolu Kabalina – Nikolicu (Bakar, 9. 11. 1890), Matijevog, bivšeg ministra.

Učiteljica. Radila je u osnovnim školama van Novoga.

Veza: 39, 52, 3, 71, 62, 64, 93, 46, 36, 12

101.

JEŽIĆ, ZORISLAV (Zagreb, 7. 2. 1944), sin Franka Bonifacijevog i Elizabete r. Krikšić (Kutina, 1908 – Zagreb, 1994), Franjine; supruga Ljiljana r. Horvat (Zagreb, 31. 1. 1957).

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu u Zagrebu. Radi kao privatni obrtnik u Zagrebu.

Veza: 27, 9, 48, 67, 89, 23, 14, 8, 78, 76, 19, 30, 33, 22, 16, 57, Colić

102.

JEŽIĆ, ŽELJKO – Pampić (Zagreb, 4. 3. 1933), sin Ivana Ivanovog i Albine r. Ferek (Zagreb, 1894 – Zagreb, 14. 10. 1931); supruga Ingeborg r. Fuis (Zagreb, 8. 5. 1933), Antonova.

Poljoprivredni je tehničar i cvjećar u Zagrebu.

Veza: 37, 65, 84, 40, 99

JOKIĆ, IVANKA (*Ivana*) r. Kargačin – **Belika** (Novi, 21. 8. 1950), kći Ivana i Marije (*Milice*) r. Anić (Krasno, 1925).

Knjigovotkinja; završila je srednju ekonomsku školu. Radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 1971, a od 1974. u HTP-u *Jadran* u Crikvenici.

Veza: Kargačin 22

JOVANOVIĆ

Prezime se javlja u Novom početkom 18. stoljeća, potiče iz Zagona kamo su doseljeni na nagovor kneza Nikole Frankapana 1633. kao vlaški živalj. Jedna grana Jovanovića (današnji Barolde) navode svoje podrijetlo iz Hercegovine, iz područja Međugorja gdje su sela Jovanovići (naglasak je na prvom slogu) i Šurmanci, i to hrvatske pripadnosti, odakle su nakon pada Počitelja krenuli prema Splitu, srednjem Velebitu i potom u Novi. Postoje i tvrdnje da su Jovanovići došli iz Hercegovine, iz Baroldina Sela po kojemu su svoje selo van grada Novog nazvali Baroldino Selo. Novljanski su Jovanovići do 1941. imali nadimke **Belčević** ili **Belac**, **Barolde**, **Prč – Prčevica**, **Prosen** i **Štokoma (Belac)**.

1.

JOVANOVIĆ, ALMA – Devina (Rijeka, 19. 6. 1957), kći Stjepana i Dragice r. Anić (Krasno, 20. 2. 1933), Lukine.

Dr. stomatologinja; završila je Stomatološki fakultet u Rijeci, gdje ima privatnu zubarsku ordinaciju. Prije toga radila je u Domu zdravlja u Rijeci.

Veza: 151, 37, 163, 123, 19, 124

2.

JOVANOVIĆ, ANA (Krasnica, Gornji Zagon, 12. 1. 1873 – Novi, 18. 10. 1942), kći Pavla Jurjevog i Marije r. Rubčić (Gornji Zagon, 1845 – Novi, 24. 10. 1915); brat joj je Juraj (Krasnica, Gornji Zagon, 19. 12. 1878 – Gornji Zagon, 3. 7. 1947).

Bila je siromašna i završila je kao prosjakinja u Novom.

3.

JOVANOVIĆ, ANITA r. Karlović (Rijeka, 10. 1. 1963), kći Anđelka i Vere r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 4. 10. 1934 – Novi, 3. 10. 2010), Matijeve; suprug Slobodan – Bokula (Novi, 28. 5. 1959), Tomin; sinovi **Marino** (Rijeka, 28. 10. 1988) i **Angelo** (Rijeka, 1. 4. 1995).

Profesorica fizike i kemije; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radi u gimnaziji u Senju.

Veza: 147, 155

4.

JOVANOVIĆ, ANITA (Rijeka, 15. 1. 1978), kći Josipa – Zvonkovog, Antonovog i Ivane r. Tot (Crikvenica, 28. 12. 1945).

Diplomirana ekonomistica, završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radi u Rijeci, u odjelu za financije PGŽ.

Veza: 68, 63, 164, 94, 66, 142. Karlović 1

5.

JOVANOVIĆ, ANKA (*Anica*) – Dujina (Donji Zagon, 5. 1. 1939 – 16. 5. 2002), kći Mije i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kćeri Nikole Antonovog.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Koprivnici. Radila je u *Thalassotherapiji* u Crikvenici.

Veza: 108, 59, 76, 33, 99, 111, 127

6.

JOVANOVIĆ, ANTA r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 10. 1873 – Vrbnik, 2. 11. 1951), kći Ivana Jurjevog; suprug Miha Jovanović (Kal, Gornji Zagon, 24. 9. 1879 – 2. 1. 1918), Petrov.

U 78. godini utopila se u moru kraj Vrbnika.

Veza: 58

6/1.

JOVANOVIĆ, ANTON – Drljac (Krasnica, Gornji Zagon, 14. 3. 1946 – Novi, 16. 5. 2015), sin Antona Antonovog i Katice r. Rubčić (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 4. 1917 – Novi, 13. 11. 2003), kćeri Nikole – Brice; supruga Marija r. Klepić (Đakovo, 12. 3. 1948 – Njemačka, 1. 2. 2009).

Tokar; zanat je izučio u tvornici *Viševica* u Bribiru gdje je radio do 1969., potom odlazi na rad u Njemačku.

Veza: 7, 121, 50, 55, 143

6/2.

JOVANOVIĆ, ANTON (*Tuna*) – Kičkalov (Plužnice, Gornji Zagon, 1. 1. 1932 – Lovas, rujan 1991), sin Antona Ivanovog i Ane r. Rubčić (8. 4. 1900 – Pazin, 19. 2. 1975); supruga Anka r. Krizmanić (Lika, ? – Lovas, rujan 1991).

Žrtva velikosrpskog terora. Nakon II. svj. rata je s obitelji koloniziran u Lovas kod Vukovara, Srijem. Njega i suprugu ubili su srpski četnički krvnici kada su zaposjeli Lovas 1991. Zapalili su ih u njegovoj štali zajedno s junadi, a sina Josipa ubili su vukući ga za tenkom po ulici. Zeta njegove polusestre Milke (Gornji Zagon, 3. 8. 1924), udane Raić, Antonove – Đuru Poljaka (Lika, 1953), Josipova, također su ubili četnici 1991.

Veza: 9, 159, 67/1

7.

JOVANOVIĆ, ANTON – Drljac (Krasnica, Gornji Zagon, 16. 7. 1914 – Novi, 1992), sin Antona Nikolinog i Marije r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 3. 1886 – Gornji Zagon, 22. 10. 1957); supruga Katica r. Rubčić (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 4. 1917 – Novi, 13. 11. 2003), kći Nikole – Brice.

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; kao stariji vodnik borio se u bataljunu *Matija Gubec* u 2. i 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je u ožujku 1944. kod Drežnice i kod Grobnika. Ratni je vojni invalid. Nakon rata je bio milicionar u Novom i Crikvenici.

Veza: 121, 50, 6/1, 55, 143, 40

8.

JOVANOVIĆ, ANTON (*Rade*) – Dorčić (Donji Zagon, 25. 7. 1933), sin Ivana Dujminog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 11. 1908 – Novi, 10. 8. 2000); supruga Marica Crnković r. Žagar (Moravice, 1948).

Vozač; radio je u *Autotransu* iz Rijeke, a zatim kao privatnik - autoprijevoznik.

Veza: 52, 70, 53, 148, 125, 137, 85, 119, 101, 44

JOVANOVIĆ, ANTON – Kičkalov (Plužnice, Gornji Zagon, 26. 5. 1897 – Lukovo, 30. 6. 1942), sin Ivana Jurjevog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 11. 1. 1852 – Gornji Zagon, 29. 4. 1918), kćeri Tome i Mare; prva supruga Kata r. Jovanović (Plužnice, Gornji Zagon, 4. 4. 1894 – Gornji Zagon, 26. 7. 1930), druga Ana r. Rubčić (Plužnice, Gornji Zagon, 8. 4. 1900 – Pazin, 19. 2. 1975).

Žrtva rata; partizani su ga ubili bez suđenja na Lukovu zato što je svojim sumještanima iz pozadinskih partizanskih vlasti govorio negativno o partizanima. U I. svj. ratu poginuo mu je na ruskoj fronti stariji brat **Tomo**.

Veza: 159, 6/2, 67/1

10.

JOVANOVIĆ, ANTON (Donji Zagon, 3. 2. 1886 – 1914./18), sin Ivana Jakovljevog i Mare (Donji Zagon, 11. 2. 1865 – Trsat, 30. 3. 1924); supruga Ana r. Baričević (Donji Zagon, 2. 5. 1880).

Žrtva I. svj. rata; poginuo kao domobranski vojnik austrougarske vojske. Otac **Ivan** (15. 7. 1859 - 13. 5. 1917) je umro za vrijeme rata, a majka je navodno “ludovala” u Trsatu, kako je zapisano u župnoj matičnoj knjizi.

11.

JOVANOVIĆ, ANTON – Brkić (Tribotinj, Gornji Zagon, 13. 1. 1888 – Sušak, 5. 5. 1927), sin Ivana Markovog i Marije Jovanović (Tribotinj, Gornji Zagon, 13. 3. 1862); prva supruga Marija r. Bukovac (18. 8. 1887 – Ledenice, 30. 11. 1918), druga Paulina r. Milošević (Ledenice, 3. 9. 1892).

Gostioničar; imao je gostionicu u Sušaku na Brajdici.

Veza: 88, 150

12.

JOVANOVIĆ, ANTON – Bućanov (Donji Zagon, 31. 1. 1894 – Donji Zagon, 3. 10. 1941), sin Josipa Nikolinog i Ante Jovanović (Donji Zagon, 15. 1. 1862 – Donji Zagon, 27. 7. 1933); supruga Ana (Anta) r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 25. 10. 1902 – Donji Zagon, 20. 12. 1978), Josipova.

Gostioničar i trgovac u Donjem Zagonu do početka rata 1941. godine.

Veza: 133, 69, 90, 28, 129, 32, 34

13.

JOVANOVIĆ, ANTON – Mujaga (Tribotinj, Gornji Zagon, 2. 3. 1887 – Bakar, 13. 2. 1933), sin Josipa i Lucije r. Peričić (Gornji Zagon, 10. 12. 1861 – Gornji Zagon, 18. 5. 1917); prva supruga Danica r. Jovanović (Gornji Zagon, 9. 4. 1873 – Gornji Zagon, 23. 10. 1923), druga Ivka r. Rubčić (Gornji Zagon, 27. 1. 1889), Jurjeva.

Nađen je mrtav na staroj obalnoj cesti Bakarac – Bakar, kad je pješice išao u Bakar.

14.

JOVANOVIĆ, ANTON – Barolda (Novi, 27. 2. 1824 – Novi, 21. 2. 1916), sin Matija Jurjevog i Lucije r. Sokolić (Novi, 17. 10. 1779 – 19. 4. 1843); supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 11. 3. 1820 – 23. 9. 1897), kći Jurja Jurjevog. Pradjed mu je Juraj (1716).

Zidar. Bio je i kaplar ("kapural") u 53. hrvatskoj pješačkoj pukovniji varaždinskoj, u kojoj je služio osam godina, do 1853. Sudjelovao je u ratu bana Jelačića protiv Mađara 1848. Poslije je emigrirao u Helenu, glavni grad države Montane u USA, u kojem je izgradio prvu zidanu kuću. Sin mu je **Juraj** (Novi, 19. 9. 1849), a unuka **Ursa** (Novi, 19. 10. 1886 – 25. 7. 1977), udana za Nikolu Peričića – Kranjčića (Novi, 6. 12. 1878), Josipovog – čiji je sin Ivan Peričić – Kranjčić (Novi, 24. 9. 1924).

Veza: 78, 20, 135, 98, 93, 89/1, 82, 65, 144, 126, 139, 102, 152

15.

JOVANOVIĆ, ANTON (Tribotinj, Gornji Zagon, 21. 1. 1854 – Novi, 6. 1. 1917), Matin; supruga Anta r. Deranja (Gornji Zagon, 2. 5. 1860 – Gornji Zagon, 5. 4. 1915).

Nakon smrti supruge došao je u Novi i tu postao prosjak. Umro je od "obnemoglosti".

16.

JOVANOVIĆ, ANTON (*Zvonko*) (Donji Zagon, 16. 10. 1907 – Donji Zagon, 28. 1. 1973), sin Mihata (Mijat) i Ane r. Baričević (Donji Zagon, 3. 9. 1876 – Rijeka, 1911 / 1912), prve očeve supruge; maćeha mu je bila Marija r. Tomić (Gornji Zagon, 3. 3. 1870 – Donji Zagon, 18. 11. 1922), Ivanova; supruga Ana r. Rubčić – Sučeva (Donji Zagon, 4. 3. 1908 – Donji Zagon, 1971), kći Jure Ivinog (Ive Kujica). Djeca: **Zdravko** (1932), **Marija** (1935), udana Baričević, **Josip** (1939) i **Anica** (1945), udana Jurić.

Zidar. Sudionik NOB-a; jedan od prvih odbornika u NOO Donji Zagon, od siječnja 1942., zbog čega su ga Talijani uhitili i odveli u koncentracijski logor u Bakru, gdje je bio od 22. svibnja do studenoga 1942. Nakon rata je radio u KP *Ivanj* i GP *Asfalt* u Novom, te na obnovi porušenog mosta preko Ričine (1945).

Veza: 97, 164, 68, 94, 63, 142, 66, 4, 18, 138

17.

JOVANOVIĆ, ANTON – Basica (Donji Zagon, 6. 6. 1927 – Rijeka, 17. 7. 2000), sin Nikole i Anice r. Rubčić (Donji Zagon, 22. 5. 1901 – Rijeka, 28. 6. 1972), Antonove; supruga Anica r. Baričević (Donji Zagon, 27. 9. 1926 – Donji Zagon, 30. 9. 2003), Hilarijeva.

Trgovački poslovođa; završio je trgovačku školu u Senju. Radi kao poslovođa, od 1947. u trgovinama trgovačkih poduzeća *Vinodol*, *Veletrgovina*, *Elektromaterijal*, *Trgopromet*, *Jadrankomerc* (*Non stop-u* u Novom), *Dubračina* u Crikvenici i u Selcu, a 1992 - 93. kao vlasnik privatne trgovine u Novom *Ni-Ma*. Pradjed i prabaka su mu Marko i Roža, kao i **Mati** (Zezi), Jurinom. Pokopan u Donjem Zagonu.

Veza: 120

18.

JOVANOVIĆ, ANTON (Donji Zagon, 4. 12. 1930 – Novi, 5. 7. 1942), sin Nikole Mihinog i Marije r. Ugrin (Bribir, 18. 10. 1905 – Bribir, 5. 7. 1988), Grgureve.

Kao jedanaestogodišnji dječak utopio se u moru u Novom.

Veza: 16, 138, 164, 68

19.

JOVANOVIĆ, ARIJANA – Devina – v. **DANGUBIĆ, ARIJANA**.

20.

JOVANOVIĆ, AUGUSTIN (*Guštin*) – Barolda (Novi, 23. 8. 1877 – St. Louis, Montana, USA, 6. 12. 1910), sin Jurja i Vicke r. Krišković – Kirin, Vranješinke (Novi, 10. 7. 1850 – Novi, 3. 7. 1938), Petrove; supruga Katarina r. Maričić (Novi, 28. 11. 1881 – Novi, 1974), kći Josipa Jerkovog; kćerka **Vincenc**a (Novi, 13. 11. 1908).

Zidar. Otišao je na rad u Montanu, USA, gdje je poginuo na gradilištu. Nakon njegove smrti supruga Katarina živjela je s Josipom Vukom, s kojim je dobila sina **Antona** (Novi, 17. 9. 1924).

Veza: 135, 14, 93, 82

21.

JOVANOVIĆ, BARA – Baroldinka (Novi, 29. 11. 1876 – Stenjevec, 20. 12. 1915), kći Matija Jurjevog i Margarete r. Piškulić – Anjike (Novi, 18. 5. 1835 – Novi, 30. 1. 1916), Martinove.

Zbog duševne bolesti smještena je u Zavod za umobolne u Stenjevcu, gdje je i umrla. Braća su joj **Juraj** (19. 11. 1863 – USA, ?) i **Ivan** (20. 6. 1869), koji je umro Rumunjskoj.

22.

JOVANOVIĆ, BARTOL (Tribotinj, Gornji Zagon, 23. 8. 1871 – Novi, 1. 4. 1944), sin Martina i Marije r. Jovanović (Tribotinj, Gornji Zagon, 17. 3. 1848 – Gornji Zagon, 4. 1. 1923), druge očeve supruge; supruga Lucija r. Rubčić (Gornji Zagon, 18. 4. 1875).

Prosjak za vrijeme II. svj. rata. Pokopan u Novom.

23.

JOVANOVIĆ, BARTOL – Belac (Novi, 23. 8. 1877 – Kitišanci, Valpovo, ?), sin Tome Tominog i Katarine r. Karčagin – Dunkovice (Novi, 6. 10. 1843 – Novi, 5. 6. 1897), Bartolove; supruga Lucija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 28. 11. 1873 – Kitišanci, Valpovo, ?), kći Ludovika Ivanovog.

Kočijaš u Novom do 1935., kada se s cijelom obitelji seli u Slavoniju. Sin **Nikola** (5. 12. 1912 – Valpovo, 31. 12. 1945) bio je klobučar. Braća su mu bila: **Toma** mlađi (15. 10. 1858 – Afrika, ?) i **Juraj** (14. 6. 1861). Njegov šukundjed Juraj (Donji Zagon, 13. 11. 1716), Antonov, najstariji je novljanski **Belac** ili **Belčević** u Novom.

Veza: 87, 62

24.

JOVANOVIĆ, BOŽICA – Baroldinka (Novi, 20. 12. 1890 – Senj, ?), kći Josipa Petrovog i Marije r. Radetić (Novi, 28. 3. 1854 – Senj, 25. 3. 1924) – bila je udana u Senju za Rudolfa Simičića, Izidorovog iz Zadra.

U Senju je držala i vodila trgovinu mješovite robe, koju je preuzela od svekra, a suprug joj je bio kolar. Otac (6. 9. 1859) i majka preselili su se kod nje u Senj, a imala je i sestre: **Milku** (22. 10. 1883 – Senj, ?) i **Anku** (22. 9. 1885 – 9. 9. 1892).

25.

JOVANOVIĆ, BOŽIDAR (29. 3. 1956), sin Anice r. Jovanović (Donji Zagon, 4. 2. 1922 – Rijeka, 1. 2. 1998), kćeri Bože i Romane.

Inženjer strojarstva. Radi u Trgovačkom poduzeću *Jadran* u Crikvenici. Živi u Donjem Zagonu. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

1995. godine.

26.

JOVANOVIĆ, BOŽIDAR – Osičin (Donji Zagon, 5. 1. 1921), sin Josipa i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 29. 8. 1889 – 17. 3. 1986), kćeri Ivana (Kujica) Jurjevog (Sudac).

Pukovnik je JNA u mirovini od 1974. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. u 2. i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Bio je komesar bataljuna i zamjenik političkog komesara brigade, a nakon rata oficir JNA.

Veza: 81

27.

JOVANOVIĆ, BOŽO – Sirin (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 12. 1925 – Bribir, 5. 3. 2010), sin Jose Jurjevog i Marije r. Rubčić (Gornji Zagon, 20. 3. 1886 – Gornji Zagon, 9. 9. 1951); supruga Antica r. Deranja (Gornji Zagon, 13. 1. 1924 – Bribir, 21. 4. 2005).

Građevinski radnik. Sudionik NOB-a od 1945; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

Veza: 73

28.

JOVANOVIĆ, BRANKA – Bućanova, udana Poropat (Donji Zagon, 28. 3. 1936), kći Antona Josipovog i Ane r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 25. 10. 1902 – Donji Zagon, 20. 12. 1978), Josipove; suprug Toni.

Primalja; završila je školu za primalje u Rijeci, radila u rodilištu u Rijeci. Sestra **Mirjana**, udana Mladenović (Donji Zagon, 1934 – 1972) bila je njegovateljica u dječjem vrtiću u Rijeci.

Veza: 12, 133, 69, 90, 129, 32, 34

29.

JOVANOVIĆ, CIPRIJAN (Donji Zagon, 15. 11. 1912 – Donji Lapac, 20. 3. 1945), sin Tome i Pauline r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 2. 1882 – Donji Zagon, 30. 10. 1950).

Pali borac NOR-a. Zidarski radnik. Bio je u talijanskim logorima i zatvorima u Bakru, Rijeci i Renici (4. 6. 1942. do kapitulacije Italije). Od rujna 1943. polazi tečaj za tenkiste kod Barija. Kao tenkist u 1. tenkovskoj četi 1. bataljuna 1. tenkovske brigade IV. JA poginuo je u borbi za oslobađanje Donjeg Lapca, izgorio je u pogođenom tenku. Braća su mu **Nikola** (Donji Zagon, 2. 5. 1907 – 1996), **Pavao** (Donji Zagon, 8. 5. 1910) i **Josip** (Donji Zagon, 14. 4. 1919 – 1995), a sestra **Kata** (Donji Zagon, 1911 - 1982).

30.

JOVANOVIĆ, DAJANA – Bokulinka – v. **LUŠIĆ, DAJANA**.

31.

JOVANOVIĆ, DAMIR – Drljac (Rijeka, 10. 11. 1964), sin Nikole Nikolinog i Marije r. Tomić – Barine (Plužnice, Gornji Zagon, 12. 6. 1945), kćeri Mihovila Martinovog; supruga Darija r. Jović (iz Duge Rese).

Elektroinstalater; završio je stručnu školu u Senju. Radio je u *Instalateru* Crikvenica, potom kao vlasnik trgovine boja i lakova *Maja* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 - 92.

Veza: 38, 121

32.

JOVANOVIĆ, DANIJEL – Bućanov (Rijeka, 1. 7. 1972), sin Pavla i Biserke r. Žvanović – Busijinke (Smederevo, 29. 4. 1947), Vladimirove; supruga Tanja r. Miškulin (Stuttgart, Njemačka, 6. 3. 1971), Vinkova.

Ugostitelj; završio je ugostiteljsku turističku školu u Crikvenici. S bratom, kao suvlasnik, držao je *Buffet 2D* u Novom, poslije radi u Crikvenici, drži *Buffet Dišpet*.

Veza: 129, 69, 90, 28, 12, 34, Miškulin 2

33.

JOVANOVIĆ, DARKO – Dujin (Donji Zagon, 25. 4. 1936), sin Mije i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kćeri Nikole Antonovog. U knjizi *Stališ duša* Župe Zagon vodi se kao Mijat Darko.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu, gdje je i radio u uvozno-izvoznom poduzeću.

Veza: 108, 59, 76, 99, 5, 127, 111

34.

JOVANOVIĆ, DEJAN – Bućanov (Rijeka, 19. 6. 1968), sin Pavla i Biserke r. Žvanović – Busijinke (Smederevo, 29. 4. 1947), Vladimirove.

Ugostitelj; završio je ugostiteljsku školu za konobara. Radio u Novom, s bratom Danijelom držao je *Buffet 2D (pizzeriju)*, poslije radi kao privatni je ugostiteljski obrtnik u Crikvenici, vlasnik Konobe *Maslina* i iznajmljivač apartmana.

Veza: 129, 69, 90, 28, 12, 32

35.

JOVANOVIĆ, DENIS – Vukićev (Rijeka, 26. 1. 1970), sin Ivana (Kraljevica, 7. 3. 1943), Lucijinog i Dušanke r. Stanić; rodom je iz Donjeg Zagona.

Nastavnik razredne nastave; završio je Pedagošku akademiju u Rijeci. Borac Domovinskog rata.

Veza: 57, 92

36.

JOVANOVIĆ, DRAGAN (Novi, 17. 5. 1961), sin Milana i Marice r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 17. 12. 1935), kćeri Antona i Marije.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radio je u DIP-u Novi 1983 - 1997. Borac Domovinskog rata 1990 - 92.

37.

JOVANOVIĆ, DRAGICA r. Anić (Krasno, 20. 2. 1933 – Rijeka, 17. 12. 1999), Lukina; suprug Stjepan – Devin (Krasnica, Gornji Zagon, 19. 10. 1931), Nikolin.

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je kao učiteljica u osnovnoj školi u Bakru 1952 - 59, od 1959. u Osnovnoj školi *Turnić* u Rijeci, kao nastavnica.

Veza: 151, 1, 163, 77, 123

38.

JOVANOVIĆ, DUBRAVKO (*Dudo*) – Drljac (Rijeka, 19. 6. 1968 – Novi, 3. 6. 2006), sin Nikole Nikolinog i Marije r. Tomić – Barine (Plužnice, Gornji Zagon, 12. 6. 1945), kćeri Mihovila Martinovog.

Ekonomski tehničar. Radio je u HTP-u *Lišanj*, tj. *Novi* do 2001. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. Od 15. 9. 1992. suvlasnik tvrtke *Zodus* u Novom za vođenje knjigovodstva.

Veza: 31, 121

39.

JOVANOVIĆ, DUJAM (*Duje*) (Donji Zagon, oko 1837 – 1927), sin Ivana i Marije r. Jovanović; supruga Dorka r. Peričić.

Zidar – klesar; radio je u Budimpešti na izgradnji mađarskog parlamenta. Njegovi potomci dobili su po njemu nadimak **Dujini**.

Veza: 108, 59, 76, 33, 99, 111

40.

JOVANOVIĆ, FABIJAN – Drljac (Krasnica, Gornji Zagon, 22. 2. 1918 – Rijeka, 4. 9. 2001), sin Jurja Nikolinog i Marije r. Jovanović (Gornji Zagon, 20. 8. 1896 – Gornji Zagon, 16. 12. 1969); supruga Lucija r. Jovanović (Gornji Zagon, 1. 1. 1925).

Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942; pripadnik I. primorsko-goranskog odreda. Talijani su ga 1942. uhitili i bio je zatvoren u talijanskim koncentracijskim logorima.

Veza: 7, 121

41.

JOVANOVIĆ, FILIP (Ožin, Vlah) – Belac (27. 4. 1749. – Novi, 18. 2. 1826.), sin Petra Josipovog i Mande; prva supruga Franica iz Selaca, druga Uršula r. Dražić (Bribir, 7. 10. 1800), Ivanova, treća Katarina r. Potočnjak – Kukika (6. 10. 1770 – 18. 5. 1810), Martinova, udovica Maričić – Mikule – Hrgeše (10. 10. 1761 – 22. 3. 1797).

Kao dijete čuvao je ovce u pavlinskom samostanu u Novom, potom radi kao sluga u istom samostanu. U Novi je navodno došao ostavši bez roditelja, koji su stradali oko 1756 / 1760. Govorio je štokavski. U Novom se oženio i imao sina **Petra Matiju – Vlaha** (Novi, 22. 9. 1802 – 1869) koji se oženio Mandalenom r. Sokolić (Novi, 2. 7. 1793), Ludovikovom, čije su kćeri po njemu dobile nadimak **Perinice**. Od samostana je dobio zemlju u Lukavicama. Petrova su djeca bila **Katarina** (Novi, 10. 12. 1827), udana za

Ivana Krišković a – Zuglića, **Franko**, **Anton** (Novi, 10. 1. 1832), **Bara** (Novi, 12. 11. 1846), **Francika** (19. 3. 1835) i **Marija** (27. 2. 1842). Unuke Bara i Franica pokopane su u groblju u Donjem Zagonu zajedno sa Jovanovićima – Belcima. Otac Petar supotpisnik je ugovora potpisanog u Novom 22. 4. 1763. o zamjeni naturalnih za novčana davanja.

Veza: 78

42.

JOVANOVIĆ, FRANKO – Barolda, Prč (Novi, 3. 8. 1905 – Novi, 13. 12. 1971), sin Josipa Kuzminog i Ludovike r. Prosen – Prčevice (Novi, 20. 8. 1872 – Novi, 20. 5. 1948), Tomine.

Zidar u Novom. Bio je na radu u Argentini.

Veza: 75, 89

43.

JOVANOVIĆ, GENOVEVA, udana Krnek **– Sirinka** (Donji Zagon, 21. 8. 1924), kći Ivana Tominog i Marije r. Deranja (Donji Zagon, 1. 2. 1885 – Donji Zagon, 31. 8. 1985); suprug Jože, Slovenac.

Zbog aktivnog pomaganja NOP-a Talijani su je uhitili 22. 5. 1942. i u Rijeci osudili na tri godine zatvora koji je izdržavala u Trstu, Padovi, Bologni, Trentu, Firenci i Perugi (do 31. 12. 1943). Otac joj je iz Krasnice (Gornji Zagon) prešao u Donji Zagon.

Veza: 96, 157

44.

JOVANOVIĆ, GORAN – Dorčić (Novi, 10. 4. 1961), sin Ivana i Štefanke r. Vrbeta (Ledenice, 27. 12. 1936), Andrijeve.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u *Srednjoškolskom centru dr. Antuna Baraca* u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 53, 70, 8, 148, 52, 119, 101, 125, 137

45.

JOVANOVIĆ, GRGA (Donji Zagon, 10. 3. 1837.), Josipov; supruga Ana (Donji Zagon, 25. 5. 1851.).

Oboje su *klatili* po otoku Pagu i životarili od “pekljarije” kako se navodi u knjizi *Stališ duša* župne crkve u Zagonu.

46.

JOVANOVIĆ, GRGUR – Glišo (Donji Zagon, 8. 4. 1911 – Donji Zagon, 10. 6. 1986), sin Grgura i Mare r. Jovanović (16. 1. 1878 – Donji Zagon, 4. 7. 1933); supruga Mara r. Jovanović – Osičina (Donji Zagon, 10. 8. 1917), Josipova.

Zidar; radio je u Novom, Srbiji i Sloveniji. Talijani su ga uhitili 22. 5. 1942; završio je u talijanskom koncentracijskom logoru u Bakru i Rabu, a iz transporta za Njemačku je iz Ljubljane vraćen u Zagreb, te je 10. 10. 1943. pobjegao u Podravinu, gdje je otišao u partizane kao borac u 32. diviziji *Braća Radić*. Majka mu se utopila. Njegova su brata **Nikolu** (Ćupica) (Donji Zagon, 24. 5. 1921) kao sudionika NOB-a 1944. godine ustaše

zarobili, pa pustili nakon čega se vratio u partizane, gdje je zbog izdaje strijeljan u Gorskom kotaru po presudi partizanskih vlasti.

Veza: 91, 47, 153, Topić

47.

JOVANOVIĆ, GRGUR (*Grgo*) – Glišin (Donji Zagon, 20. 8. 1940), sin Grgura i Mare r. Jovanović – Osičine (Donji Zagon, 10. 8. 1917) Josipove; supruga Ana r. Rubčić (Koprivnica, 22. 3. 1945), Mijina.

Automehaničar. Radio je i u DIP-u Novi, od 1980. kao rukovoditelj voznog parka.

Veza: 46, 91, 153, Topić

48.

JOVANOVIĆ, GRGUR – Šušnjar (Kal, Gornji Zagon, 8. 3. 1877 – Italija, 1942), sin Ivana Josipovog i Ane r. Jovanović (Gornji Zagon, 3. 4. 1838 – Gornji Zagon, 1. 4. 1910); supruga Mara r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 1. 1884 – 15. 9. 1953).

Žrtva fašističkog terora. Zbog suradnje s NOP-om i zato što su mu sinovi bili u partizanima Talijani su ga uhitili i uputili u koncentracijski logor u Italiji, gdje je stradao.

Veza: 80, 132

49.

JOVANOVIĆ, IVAN – Knjižalin (Donji Zagon, 7. 9. 1939 – Zagreb, 15. 3. 2011), sin Antona Ivanovog i Lucije (Franjka) r. Jovanović (Donji Zagon, 24. 1. 1906 – Donji Zagon, 3. 2. 1984).

Drvni tehničar; završio je srednju tehničku školu. Radio je i u DIP-u Novi, kao poslovođa (16. 3. 1987 - 18. 12. 1998). Njegov djed **Ivan** (Gornji Zagon, 27. 11. 1876 – Donji Zagon, 21. 1. 1910) Josipov, brat je **Grgura** (Gornji Zagon, 1. 11. 1882 – Donji Zagon, 1957) i **Dujma** (Gornji Zagon, 14. 9. 1879 – Gornji Zagon, 28. 9. 1911), čiji potomci nose nadimak **Dorčići**.

Veza: 165, 52

50.

JOVANOVIĆ, IVAN – Drljac (Krasnica, Gornji Zagon, 25. 9. 1941), sin Antona i Katice r. Rubčić (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 4. 1917 – Novi, 13. 11. 2003), kćeri Nikole – Brice; supruga Rosanda r. Antić (Zaton, Šibenik, 1. 6. 1945), Krstova.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u DIP-u Novi i u ŠUP-u u Senju. Radio je u DIP-u Novi i *Autoprometu* u Rijeci kao automehaničar i kao vozač.

Veza: 7, 121, 6/1, 55, 143

51.

JOVANOVIĆ, IVAN – Vukićev (Donji Zagon, 3. 11. 1914 – Novi, 9. 7. 1974), sin Antona i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 20. 2. 1892 – Donji Zagon, 22. 2. 1966); supruga Anica r. Baričević (Donji Zagon, 26. 5. 1920 – Lovran, 6. 9. 1995).

Radnik. Sudionik NOB-a od 19. 3. 1942; borac u 2. i u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, dva puta je ranjavan. Nakon njegova odlaska u partizane, Talijani su mu uhitili suprugu i odveli u koncentracijski logor u Bakru, pa u Italiju, a nakon kapitulacije Italije

postaje predsjednica AFŽ-a i članica kotarskog AFŽ-a Novi, od siječnja 1944. On je nakon rata bio oficir u tijelima unutrašnjih poslova (milicija). Njegov otac **Anton** (26. 9. 1886), Ivanov bio je zidar. Pokopan u Donjem Zagonu.

Veza: 92, 117, 112, 57

51/1.

JOVANOVIĆ, IVAN (Tribotinj, Gornji Zagon, 29. 1. 1932 – Rijeka, 26. 3. 1996), sin Ćirila (Grga), Pavlovog i Mare r. Tomić (Gornji Zagon, 21. 8. 1901), Stipanove.

Radnik. Nakon II. svj. rata koloniziran je u Srijem (Lovas), a za vrijeme velikosrpske četničke agresije na Hrvatsku bio je zarobljen i mučen u srpskim zatvorima i logorima. Nakon puštanja je kao izbjeglica bio smješten u hotelu u Njivicama na Krku, ali je od posljedica mučenja prerano umro.

Veza: 130, 118

52.

JOVANOVIĆ, IVAN – Dorčić (Donji Zagon, 18. 12. 1908 – Donji Zagon, 12. 6. 1980), sin Dujma (Damjan) i Zore r. Rubčić (Gornji Zagon, 28. 12. 1889 – Donji Zagon, 5. 5. 1968); supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 11. 1908 – Novi, 10. 8. 2000).

Zidar. Od veljače 1942. član je NOO Zagon; 22. 6. 1942. Talijani su ga uhitili i odveli u logor u Bakru, a odatle 10. 10. 1943. u Rab, nakon čega je otišao u Podravinu.

Veza: 91, 70, 53, 8, 148, 85, 119, 101, 44, 125, 137

53.

JOVANOVIĆ, IVAN – Dorčić (Donji Zagon, 19. 7. 1931), sin Ivana i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 11. 1908 – Novi, 10. 8. 2000); supruga Štefanija r. Vrbeta (Ledenice, 27. 12. 1936), Andrijeva.

Kvalificirani zidar. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom od 1958, zatim u Njemačkoj 25 godina, gdje se specijalizirao za rad s plastičnim masama.

Veza: 52, 70, 8, 148, 119, 101, 44, 85, 125, 137

54.

JOVANOVIĆ, IVAN (Plužnice, Gornji Zagon, 27. 6. 1924), sin Ivana Antonovog i Ane r. Tomić (Gornji Zagon, 9. 3. 1894 – Donji Zagon, 26. 12. 1973), kćeri Grgura – Gobca; supruga Lucija r. Deranja (Gornji Zagon, 6. 6. 1926), kći Grgura – Šljokova.

Sudionik NOB-a od 1942, borac u 2. bataljunu 6. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske.

Veza: 154

55.

JOVANOVIĆ, IVAN – Drljac (Rijeka, 5. 12. 1968), sin Ivana Antonovog i Rosande r. Antić (Zaton, Šibenik, 1. 6. 1945), Krstove; supruga Ana r. Ivančić (Rijeka, 6. 5. 1968), Brunova.

Vodoinstalater i specijalist za centralno grijanje; završio je srednju brodograđevnu školu u Rijeci. Radi u dječjem domu u Novom od 1994. Borac Domovinskog rata, u ZNG-u od 1990 – 92., borio se kod Gospića i Ogulina.

Veza: 50, 6/1, 7, 143

56.

JOVANOVIĆ, IVAN (*Baćo*) – Matijin (Donji Zagon, 12. 5. 1915 – Donji Zagon, 31. 8. 2002), sin Ivana Josipovog i Matejke r. Jovanović (Donji Zagon, 8. 4. 1874 – Donji Zagon, 18. 3. 1933); supruga Marija r. Rubčić (Donji Zagon, 15. 1. 1922 – Donji Zagon, 29. 7. 1992).

Zidar. Radio je u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 72, 74, 141, Radišić, Kujundžić

57.

JOVANOVIĆ, IVAN – Vukićev (Kraljevica, 7. 3. 1943), sin Lucije Marije (Donji Zagon, 1. 3. 1919 – Donji Zagon, 1998), kćeri Antona Ivanovog.

Profesionalni vozač. Radio je u *Autotransu* Rijeka, pogonu Crikvenica. Rodio se u talijanskom logoru u Bakru, gdje su mu Talijani internirali majku u rujnu 1942. godine.

Veza: 92, 51, 117, 35, 112, Volf

58.

JOVANOVIĆ, IVAN – Sokol (Kal, Gornji Zagon, 17. 1. 1915 – Novi, 27. 11. 1994), sin Mijata Petrovog i Ante r. Jovanović (Kal, Gornji Zagon, 28. 10. 1873 – Gornji Zagon, 2. 11. 1951); supruga Marija r. Svetić (Gornji Zagon, 8. 11. 1919), Mijatova.

Sudionik NOB-a od ožujka 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec*, u 14. brigadi, poslije 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 6. poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije do travnja 1944., kad je ranjen i zbog toga vraćen u Gornji Zagon gdje je bio pozadinski angažiran. Majka mu se utopila u moru.

Veza: 6

59.

JOVANOVIĆ, IVAN MILJENKO – Dujin (Donji Zagon, 29. 1. 1931 – Poreč, 15. 8. 2016), sin Mije i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kćeri Nikole Antonovog; supruga Mladenka r. Deranja (Donji Zagon, 25. 12. 1932 – 27. 11. 2014), Martinova.

Doktor medicine, liječnik opće medicine; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radio je cijeli svoj radni vijek u Domu zdravlja u Poreču. Supruga, zubarska tehničarka, radila je u dječjem domu u Novom i u Domu zdravlja u Poreču.

Veza: 108, 76, 33, 99, 5, 127, 111

60.

JOVANOVIĆ, IVAN – Javor (Donji Zagon, 20. 1. 1921 – Novi, 26. 5. 1980), sin Mihe Milana i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 16. 7. 1897 – Novi, 17. 7. 1943), Hilarijeve; supruga Zora r. Jovanović – Osičina (Donji Zagon, 19. 9. 1925), Josipova.

Profesionalni vozač. Sudionik NOB-a od 10. 9. 1943, borac u 4. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je u desnu ruku u borbama kod Ogulina, krajem rujna 1943. Brat mu je **Milan Mihovil** (9. 7. 1929).

Veza: 95, 161, 109, 110, 71, 100

61.

JOVANOVIĆ, IVAN – Mandin (Krasnica, Gornji Zagon, 1. 1. 1927 – Novi, 29. 1. 2001), sin Pavla Jurjevog i Mande r. Jurčić (Jurčići, Ledenice, 21. 1. 1894 – Novi, 7. 11. 1984), Mikuline.

Inkasator u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom (1. 7. 1962 - 31. 12. 1989).

Veza: Sokolić – Kozarić 94

62.

JOVANOVIĆ, IVAN – Belac (Novi, 11. 9. 1905 – Stenjevec, 12. 4. 1930), sin Tome Tominog i Johane r. Piškulić – Pavulinke (Novi, 24. 10. 1860 – Novi, 6. 9. 1929).

Radnik. Duševno bolestan poslan je u Zavod za umobolne, gdje je i umro. Otac mu je **Toma** (Novi, 15. 10. 1856 – Afrika, 8. 2. 1935), umro u Afici. Šukundjed mu je Toma (Novi, 5. 3. 1745), Jurjev.

Veza: 23, 78

63.

JOVANOVIĆ, IVANA r. Tot (Crikvenica, 28. 12. 1945); suprug Josip – Zvonkov (Donji Zagon, 14. 3. 1939 – Crikvenica, 16. 4. 2003), Antonov.

Profesorica hrvatskog jezika, završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u Osnovnoj školi *Vladimir Nazor* u Crikvenici.

Veza: 68, 164, 94, 66, 4, 142

64.

JOVANOVIĆ, IVKA (Valač, Gornji Zagon, 1865 – Novi, 3. 7. 1945).

Živjela je u Novom i završila kao prosjakinja. Pokopana u Novom.

65.

JOVANOVIĆ, IVANKA – Baroldinka (Novi, 12. 10. 1930), kći Jurja Petrovog i Marije r. Kukalj (Novi, 26. 10. 1910 – Zagreb, 5. 2. 1992), Miroslavove.

Arheologinja; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gdje je i radila u Staroslavenskom Institutu Svetozar Rittig i u Nacionalnoj sveučilišnoj biblioteci.

Veza: 82, 135, 3, 14, 144, 126, 139, 102, 152

66.

JOVANOVIĆ, IVONA, udana Smith (Rijeka, 20. 3. 1970), kći Josipa – Zvonkovog, Antonovog i Ivane r. Tot (Crikvenica, 28. 12. 1945).

Inženjerka strojarstva, završila je studij na Strojarskom fakultetu u Rijeci. Sa suprugom odselila u Australiju.

Veza: 68, 63, 164, 4, 94, 142

67.

JOVANOVIĆ, JAKOV (Tribotinj, Gornji Zagon, 29. 5. 1841 – Novi, 4. 10. 1917), Pavlov.

Prosjak. Sin Stjepan (Tribotinj, Gornji Zagon, 12. 12. 1872) preselio se u Slatinu.

67/1.

JOVANOVIĆ, JOSIP (*Joso*) – Kičkalov (Lovas, 19. 9. 1957 – Lovas, rujan 1991), sin Antona (Tuna), Antonovog i Anke r. Krizmanić (Lika, ? – Lovas, rujan, 1991).

Žrtva velikosrpskoga četničkog terora; za vrijeme osvajanja Lovasa srpski su ga četnici ubili tako da su ga najprije mučili, pa vezali za tenk i vukli po ulici, a oca mu, koji je iz Gornjeg Zagona, i majku zapalili u vlastitoj štali u Lovasu.

Veza: 6/2, 9

68.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Zvonkov (Donji Zagon, 14. 3. 1939 – Crikvenica, 16. 4. 2003), sin Antona i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 3. 1908 – Donji Zagon, 1971), Jurjeve; supruga Ivana r. Tot (Crikvenica, 28. 12. 1945); kćerke **Ivona** (1970) i **Anita** (1978).

Profesor strojarstva; završio je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radio je u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom 1956 – 60., kao profesor u ŠUP-u u Crikvenici, a zatim je bio direktor u GP *Instalater* u Crikvenici.

Veza: 16, 164, 63, 66, 4, 94, 142

69.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Bućanov (Donji Zagon, 10. 5. 1923 – Zagreb, 1984), sin Antona i Ane r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 25. 10. 1902 – Donji Zagon, 20. 12. 1978), Josipove; supruga Anica r. Dražić, vjenčani 1948.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Završio je građansku školu u Novom. Nakon očeve smrti vodio je trgovinu i gostionicu u Donjem Zagonu. Zbog aktivnog sudjelovanja u antifašističkoj borbi Talijani su ga uhitili 1941; bio je u talijanskim koncentracijskim logorima Bakar i Visco, a od rujna 1943. borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji i 35. ličkoj diviziji. Demobiliziran je nakon rata u činu kapetana I. klase JNA. Živio u Zagrebu.

Veza: 12, 133, 90, 28, 129, 32, 34

70.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Dorčić (Donji Zagon, 19. 7. 1931 – Novi, 20. 12. 2009), sin Ivana Dujmovog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 11. 1908 – Novi, 10. 8. 2000); supruga Katarina r. Draginić (Ledenice, 25. 6. 1933 – Donji Zagon, 23. 3. 1998).

Kvalificirani zidar. Bio je na radu u Njemačkoj, gdje se specijalizirao za obradu plastičnih masa.

Veza: 52, 53, 8, 148, 85, 119, 101, 44, 125, 137

71.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Javor (Donji Zagon, 30. 6. 1952 – Novi, 16. 8. 1971), sin Ivana i Zore r. Jovanović – Osičine (Donji Zagon, 19. 9. 1925), Josipove.

Električar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u HTP-u *Lišanj*, pogon *Zagori*. Poginuo je u prometnoj nesreći na Jadranskoj magistrali vozeći se od Zagore u Novi.

Veza: 60, 109, 95, 110

72.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Matijin (Donji Zagon, 26. 11. 1902 – Donji Zagon, 15. 2. 2001), sin Ivana Josipovog (*Ose*) i Matejke r. Jovanović (Donji Zagon, 8. 4. 1874 – Donji Zagon,

18. 3. 1933); supruga Antica r. Baričević (Donji Zagon, 22. 1. 1908 – Donji Zagon, 10. 12. 1993). Nadimak Matijin je po majci Matejki odnosno Matiji.

Zidar. Jedan od najstarijih stanovnika na početku trećeg tisućljeća na području Novoga. Umro je u devedeset devetoj godini života.

Veza: 56, 74, 140, 115, 141, Kujundžić, Radišić

73.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Sirin (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 3. 1915 – Škipine kod Drežnice, 2. 9. 1944), sin Josipa Jurjevog i Marije r. Rubčić (Gornji Zagon, 20. 3. 1886 – Gornji Zagon, 9. 9. 1951).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od rujna 1943. u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u selu Škipine kod Drežnice kao zamjenik komandira čete.

Veza: 27

74.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Matijin (Donji Zagon, 12. 9. 1939), sin Josipa i Antice r. Baričević (Donji Zagon, 22. 1. 1908 – Donji Zagon, 10. 12. 1993); supruga Lucija r. Brzac.

Strojarski tehničar; zanat je izučio u ŠUP-u. Radio je u INA-i u Rijeci.

Veza: 72, 56, 140, 115, 141

75.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Barolda (Novi, 9. 7. 1876 – Novi, 19. 11. 1918), sin Kuzme Jurjevog i Lucije r. Krišković – Ružike (Novi, 14. 8. 1844), Ivanove, prve očeve supruge; supruga Ludovika r. Prosen – Prčevica (Novi, 20. 8. 1872 – 20. 5. 1948), Tomina.

Općinski pandur u Novom (od *mađ*. pandur – redar). Imao je braću **Jakova** (Novi, 27. 7. 1873 – USA, 13. 5. 1892) i **Augustina** (Novi, 2. 8. 1880 – Australija, 6. 12. 1910).

Veza: 89, 42, Špaleta

76.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Dujin (Donji Zagon, 9. 7. 1933 – Donji Zagon, 24. 10. 1987), sin Mije i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kćeri Nikole Antonovog.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radio je u Euroturistu u Poreču.

Veza: 108, 59, 33, 99, 5, 127, 111

77.

JOVANOVIĆ, JOSIP – Devin (Krasnica, Gornji Zagon, 7. 1. 1934 – 9. 5. 2013), sin Stjepana Nikolinog i Marije r. Svetić (5. 10. 1892 – Crikvenica, 23. 3. 1977), kćeri Stipana Stipanovog i Ante r. Jovanović (Plužnice, Gornji Zagon – 14. 3. 1868 9. 12. 1956).

Šumarski manipulant; radio je u DIP-u Novi, a od rujna 1960. do 1990. u Šumariji Novi.

Veza: 123, 151, 163, 37

78.

JOVANOVIĆ, JURAJ – Belac (Zagon, 13. 11. 1716 – Novi, 13. 11. 1796), Antonov; supruga Lucija r. Krišković (Novi, 1722 – Novi, 27. 10. 1792), Tomina.

Seoski sudac u Zagonu i jedan od supotpisnika ugovora potpisanog u Novom 22. 4. 1763. kojim se naturalna davanja Zagonjana pretvaraju u novčanu obvezu. Taj su ugovor sastavili i potpisali Antonio Bernardin de Zandonatti, Antonio Luka de Jaketić, kaštelan i Albert Marijašević, *kanclir* Novoga. Potomci su **Barolde**.

79.

JOVANOVIĆ, JURAJ – Belac (Novi, 15. 4. 1836 – Novi, 18. 3. 1915), sin Antona Tominog i Katarine r. Kabalin (Novi, 23. 11. 1794 – 1874); supruga Marija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 1. 10. 1835 – 8. 2. 1907), Bartolova.

Prvi vrtlar u Novom, što se pokazalo potrebnim nakon izgradnje novljanskog parka u Lukavicama uz obalu od uvale Lišanj do "Lopara" 1906. Brat mu je **Toma** (28. 2. 1832 – 22. 1. 1890), a djed Toma (Novi, 5. 3. 1745) Jurjev.

Veza: 78

80.

JOVANOVIĆ, JURAJ – Šušnjar (Kal, Gornji Zagon, 26. 1. 1921), sin Grgura i Mare r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 1. 1884 – Crikvenica, 15. 9. 1953); supruga Milka r. Jovanović (Gornji Zagon, 22. 3. 1923 – Crikvenica, 15. 3. 2006), kći Jurja – Drljca, Nikolinog.

Diplomirani upravni pravnik. Radio je u Općini Crikvenica. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u Lici, zbog ranjavanja na Kordunu prelazi na pozadinski rad. Član općinskog NOO-a za Gornji Zagon, a od prosinca 1944. i tajnik, te povjerenik odjela za zdravstvo u kotarskom NOO-u Novi, od početka 1944.

Veza: 48, 132

81.

JOVANOVIĆ, JURAJ (*Đorđe*) – Osičin (Donji Zagon, 30. 9. 1912 – Donji Zagon, 7. 10. 2001), sin Josipa i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 29. 8. 1889 – Donji Zagon, 17. 3. 1986), kćeri Ive (Ive Kujica) Jurinog; supruga Katarina r. Baričević (Donji Zagon, 20. 7. 1916 – Donji Zagon, 2. 10. 2002), Hilarijeva. Djeca **Anica** (21. 7. 1939), udana Kružić, **Josip** (23. 11. 1946) i **Ružica** (4. 1. 1950), udana Bobanović.

Građevinski poslovođa; završio je zidarsko klesarsku školu. Predsjednik je NOO-a u Donjem Zagonu od 1. 1. - 22. 5. 1942., kad je uhićen i zatočen u logorima u Bakru, Rijeci i Rabu. Iz transporta za Njemačku iz Ljubljane je upućen u Zagreb, te je pobjegao, i ponovno obnašao dužnost predsjednika NOO-a Donji Zagon i bio član općinskog NOO-a Novi. Poslije radi u JDŽ-u na željeznici u Moravicama, Gorski kotar i u GP *Cesta* u Rijeci.

Veza: 26, Kružić, Bobanović

81/1.

JOVANOVIĆ, JURAJ (Štokoma) – Belac (Novi, 12. 9. 1862 – Novi, 22. 3. 1931), sin Jurja Jurjevog i Mare r. Kabalin – Mućućinke (Novi, 7. 10. 1822 – Novi, 17. 12. 1875), Petrove; supruga Marija r. Čorić (Novi, 5. 6. 1863 – 24. 11. 1931), Antonova.

Zidar. Radio je i van Novoga, vjerojatno u Hrvatskoj i Bosni pa i u St. Louis, USA, kamo je na rad išlo puno Novljana. Govorio je štokavski i u Novom, pa su mu Novljani dali nadimak **Štokoma** koji je ostao i njegovim sinovima **Antonu** (Novi, 1. 6. 1891 – Sjeverna Amerika, 21. 12. 1961) i **Eduardu** (Novi, 8. 8. 1899 – Južna Amerika, ?) i kćerima **Franici** (Novi, 2. 8. 1886), udanoj Potočnjak, preudanoj Kučan (nakon suprugove smrti) i **Ljubici** (Novi, 6. 10. 1904 – Novi, 17. 11. 1980), udanoj Antonić, te njihovim potomcima.

82.

JOVANOVIĆ, JURAJ JEROLIM – Barolda (Novi, 30. 9. 1906 – Zagreb, 26. 11. 1982), sin Petra Jurjevog i Marije r. Sokolić – Pećarice, Grego (Novi, 30. 11. 1888 – Zagreb, oko 1970), Grgine; supruga Marija r. Kukalj (Novi, 26. 10. 1910 – Zagreb, 5. 2. 1992), Miroslavova.

Trgovac; zanat je izučio u Splitu. Od 1930 - 41. imao je trgovinu sitničarije u Novom u Šćedinama, a bio je i lugar i "vajndacar" (od *njem*. Wein – vino, i talij. Dazio – carina, trošarina) za naplatu općinske trošarine na tržnici, a nakon rata je u Zagrebu imao trgovinu boja i lakova za brodove. Proizvodio je i žestoka pića kad je postao enolog.

Veza: 135, 20, 14, 144, 126, 65, 139, 102, 152

83.

JOVANOVIĆ, JURAJ – Bokula (Krasnica, Gornji Zagon, 16. 6. 1914 – Novi, 6. 2. 1994), sin Tome Ivanovog i Kate r. Jovanović (Gornji Zagon, 24. 10. 1886 – Donji Zagon, 7. 1. 1972); supruga Anica r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 10. 7. 1912 – Novi, 5. 7. 1979), Markova; sinovi **Toma** (1934) i **Marko** (1935), kćerka **Katarina (*Katica*)** (1938), udana Ježić.

Kočijaš – obrtnik. Sudionik NOB-a 1941 – 43., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske, potom je (1943) s obitelji iz Krasnice doselio u Novi.

Veza: 134, 155, 147, 30

84.

JOVANOVIĆ, JURAJ – Rivinar (Krasnica, Gornji Zagon, 16. 6. 1919 – Novi, 3. 8. 2005), sin Tome Josinog i Mare r. Jovanović (Gornji Zagon, 22. 4. 1894 – Novi, 1. 4. 1986), Stjepanove; supruga Ana r. Deranja – Šljokova (Gornji Zagon, 2. 3. 1927 – Novi, 15. 6. 2015), Josipova.

Sudionik NOB-a od 10. 2. 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji i u Pratećem bataljunu pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a, koji je osiguravao Josipa Broza Tita. Sudionik bitke na Neretvi; bio je ratni vojni invalid. Nakon rata je radio u DIP-u Novi.

Veza: 136, 156

85.

JOVANOVIĆ, KRUNOSLAV (*Kruno*) – Dorčić (Novi, 12. 3. 1957), sin Josipa i Katice r. Draginić (Ledenice, 25. 6. 1933 – Donji Zagon, 23. 3. 1998).

Autoelektričar i vozač; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u *Autotransu*. Bio je vlasnik Buffeta *Bacardi* na Trgu Ivana Mažuranića u Novom. Borac Domovinskog rata 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 70, 53, 8, 148, 52, 119, 101, 44, 125, 137

86.

JOVANOVIĆ, LOVRO (Donji Zagon, 11. 8. 1921 – Zagreb, 24. 1. 1994), sin Ivana i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 19. 3. 1896 – Donji Zagon, 12. 2. 1977), kćeri Mije – Sučeva, Jurjevog; supruga Anka r. Gržetić (Bakar, 23. 6. 1923); kćerka **Snježana** (Zagreb, 1957), udana Tot.

Viši građevinski tehničar; završio je građansku školu u Novom, a zidarsko-klesarsku u Crikvenici. Radni vijek je proveo radeći u državnim željeznicama.

Veza: 116, Tot

87.

JOVANOVIĆ, LUCIJA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 28. 11. 1873 – Kitišanci, Valpovo, ?), kći Ludovika Ivanovog i Doroteje r. Krišković (Novi, 1. 8. 1841 – Novi, 3. 4. 1920); suprug Bartol – Belac (Novi, 23. 8. 1877 – Kitišanci, Valpovo, ?), sin Tome Tominog.

"Piljarica". Imala je *kažot* (od *tal.* casotto – kiosk) na Placi u Novom i prodavala povrće i voće do 1935., kada se s obitelji seli u Slavoniju.

Veza: 23, 62

88.

JOVANOVIĆ, LUKA – Brkić (Sušak, oko 1882 – Breze, Ledenice, 1942), sin Ivana i Marije r. Jovanović (13. 3. 1862 – Sušak, ?); sestra mu je Mara (1. 1. 1878 – Virje, 1956), udana za Nikolu Tomića – Terila, Jakovljevog.

Žrtva rata; ubili su ga partizani na Brezama jer je javno govorio protiv njih. Za I. svj. rata dezertirao je iz austrougarske vojske.

Veza: 11, 150

89.

JOVANOVIĆ, LUDOVIKA r. Prosen **(Prčevica)** (Novi, 20. 8. 1872 – Novi, 20. 5. 1948), kći Tome i Ane r. Žvanović – Busijinke (4. 1. 1843 – Novi, 9. 7. 1891), Matejeve; suprug Josip – Barolda (Novi, 9. 7. 1876 – Novi, 19. 11. 1918), Kuzmin.

Novljanska "baštažica" (od *starotal.* bastagio – nosač), tj. trhonoša, organizirana i od općine ovlaštena za nošenje prehrambenih artikala iz broda u novljanske trgovine.

Veza: 75, 42, Špaleta

90.

JOVANOVIĆ, LJUBOMIR – Bućanov (Donji Zagon, 19. 1. 1933), sin Antona i Ane r. Baričević (Donji Zagon, 25. 10. 1902 – Donji Zagon, 20. 12. 1978), kćeri Josipa – S Kolišta.

Automehaničar s izučenim zanatom. Radio je u Rijeci u GP *Asfalt* i u *Jadranu*.

Veza: 12, 133, 69, 28, 129, 32, 34, Mladenović

91.

JOVANOVIĆ, MARA r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 16. 1. 1878 – Donji Zagon, 4. 7. 1933); suprug Grga – Dorčić (Krasnica, Gornji Zagon, 1. 1. 1882 – Donji Zagon, 28. 5. 1957), sin Josipa Lovrinog; sinovi **Grgur** (8. 4. 1911) i **Nikola** (24. 5. 1921).

Utopila se u Zagonu u lokvi vode iza tamošnje "plovanije" (župnog ureda); imala je 55 godina.

Veza: 46, 47, 153, 52

92.

JOVANOVIĆ, MARIJA LUCIJA – Vukićeva (Donji Zagon, 1. 3. 1919 – Donji Zagon, 1998), kći Antona Ivanovog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 20. 2. 1892 – Donji Zagon, 22. 2. 1966). U nekim općinskim knjigama ubilježena je i kao Lucija Marija, a ima i sestru **Mariju** (25. 10. 1924).

Zbog suradnje s NOP-om Talijani su je uhitili u listopadu 1942. Odvedena je u zatvor pa u koncentracijski logor u Bakru s kćeri **Anđelkom** (Donji Zagon, 5. 5. 1941), gdje su ostale do kapitulacije Italije. U logoru joj se rodio i sin **Ivan** (Kraljevica, 7. 3. 1943).

Veza: 51, 117, 57, 35, 112

93.

JOVANOVIĆ, MARIJA r. Sokolić – **Pećarica**, Grego (Novi, 30. 11. 1888 – Zagreb, oko 1970), kći Grge Mate Ivanovog i Marije r. Žvanović – Šišinke (Novi, 11. 9. 1853 – Novi, 13. 4. 1913); suprug Petar – Barolda (Novi, 6. 9. 1880 – Cordoba, Argentina, 22. 12. 1948), sin Jurja Antonovog.

Pekljarica; suprug joj je bio na radu u Australiji i Argentini te je nakon II. svj. rata živjela u Zagrebu kod sina Jurja, ali budući da krv nije voda, napustila je sina i živjela s jednim muškarcem kojeg je izdržavala *pekljajući* (proseći) po Zagrebu i to najviše ispred crkve u Zvonimirovoj ulici.

Veza: 135, 20, 82, 65, 144, 126, Sokolić 201, 104

94.

JOVANOVIĆ, MARIJA r. Skočilić (Bribir, 1. 1. 1934 – Novi. 16. 11. 2015), kći Grgura i Jelene r. Kalafatić (1908), Josipove; suprug Zdravko – Zvonkov (Donji Zagon, 4. 7. 1932 – Novi, 2. 4. 2019), Antonov; kćerka **Vesna** (1957), udana Đujić, i sin **Robert** (1963).

Farmaceutska tehničarka; završila je srednju farmaceutsku školu u Zagrebu. Radila je u ljekarni u Novom od 1952. do 1983. godine.

Veza: 164, 142, 68, 62, 66, 4, Đujić 2, 4

95.

JOVANOVIĆ, MARIJA r. Baričević (Donji Zagon, 16. 7. 1897 – Novi, 17. 7. 1943.), kći Hilarija i Mare r. Deranja (Donji Zagon, 19. 4. 1874 – Novi, 19. 3. 1905), prve očeve supruge; suprug Miha Milan – Javor (Donji Zagon, 27. 4. 1885 – Donji Zagon, 2. 5. 1938), Ivanov.

Žrtva fašističkog terora. Kao suradnica NOP-a prenosila je, sa skupinom omladinki i žena sol na magarcima za partizane i narod. Kod Svetog Antona na Ogulinskoj cesti poginula je zajedno s još nekoliko osoba nakon što su aktivirale talijansku nagaznu minu.

Veza: 161, 60, 109, 110, 71, 122, 100, Baričević 55, 17, 18, 33, 46, 16

96.

JOVANOVIĆ, MARIJA r. Deranja **(*Stara Sirinka*)** (Donji Zagon, 1. 2. 1885 – Donji Zagon, 31. 8. 1985), kći Ivana Mikulinog; suprug Ivan (Krasnica, Gornji Zagon, 17. 1. 1886 – Donji Zagon, 27. 2. 1929), Tomin; kćerke **Antica** (Donji Zagon, 6. 3. 1912), **Zora** (Donji Zagon, 30. 4. 1922) i **Genoveva** (21. 8. 1924).

Suradnica NOP-a, kao i njezine kćeri. U svoje doba bila je najstarija osoba na području Općine Novi; umrla je u 101. godini.

Veza: 43, 157

97.

JOVANOVIĆ, MARIJA r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 3. 3. 1870 – Stenjevec, 18. 11. 1922), kći Ivana Nikolinog; druga supruga Mihe Mijata (Gornji Zagon, 29. 9. 1870 – Donji Zagon, 28. 8. 1938), Nikolinog.

Zbog duševne bolesti završila je u bolnici u Stenjevcu.

Veza: 16

98.

JOVANOVIĆ, MARIJA – Baroldina (Novi, 31. 10. 1857 – 15. 9. 1912), izvanbračna kći Marije r. Krišković – Perine (Novi, 13. 1. 1822 – Novi, 1. 6. 1874), Antonove, udovice Matija – Barolde (Novi, 16. 5. 1821), Matijevog.

Prosjakinja (*pekljarica*) u Novom. Poslije joj je prezime promijenjeno u Krišković, prema majčinom djevojačkom prezimenu. Njezina sestra **Katarina Jovanović** (Novi, 19. 12. 1854 – Novi, 4. 3. 1913) bila je treća supruga Ivana Karlovića, čija je kći **Juština** (Novi, 8. 10. 1888) bila supruga poznatoga novljanskog *pekljara* Ivana Maričića – Žaže z Voltice (Novi, 11. 9. 1876), Tominog čiji je brat Edo bio također *pekljar*. Imala je i sestru **Anku** (*Anka Marijina*) (22. 2. 1860).

Veza: 14, 135, 20, 93

99.

JOVANOVIĆ, MARIJAN – Dujin (Koprivnica, 9. 8. 1946 – Donji Zagon, 22. 6. 2003), sin Mijata i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kćeri Nikole Antonovog; supruga Ognjana r. Maričić – Kovačica (Novi, 30. 5. 1954 – Rijeka, 25. 6. 1999), Vojkova.

Profesor geografije; diplomirao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 1971. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom (13. 10. 1972 - 6. 3. 1977), kao šef prodaje i propagande, u odjelu prodaje u HTP-u *Jadran* u Crikvenici 1977 – 92., zatim do listopada 2000. vodi trgovinu prehrambenih proizvoda *Mini shop* u Novom, na Jurkovu.

Veza: 108, 59, 76, 5, 33, 127, 111

100.

JOVANOVIĆ, MARIJAN (Donji Zagon, 30. 1. 1927), sin Vladimira i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 22. 7. 1897 – Novi, 3. 2. 1970); supruga Mirjana r. Jović.

Potpukovnik JNA. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Živi u Nišu u Srbiji.

Veza: 161, 95, 128, 61, 109

101.

JOVANOVIĆ, MARIN – Dorčić (Novi, 12. 10. 1957 – Novi, 9. 3. 2008), sin Ivana i Štefanije r. Vrbeta (Ledenice, 27. 12. 1936); supruga Tijana r. Mali (Zagreb, 8. 10. 1962), Brankova, učiteljica; sin **Marin** (Rijeka, 11. 2. 1984).

Geometar; završio je srednju građevinsku školu, geodetski smjer u Zagrebu 1976. Radio je u Geodetskom zavodu u Rijeci 1976 - 93., zatim kao samostalni geodet.

Veza: 53, 70, 8, 148, 52, 119, 44, 85, 125, 137

102.

JOVANOVIĆ BAROLDA, MARINA – Baroldina – v. **KNESPL, MARINA**.

103.

JOVANOVIĆ, MARKO – Markovičin (Petranec, Koprivnica, 18. 12. 1946), sin Jurja i Ane r. Baričević (Donji Zagon, 15. 5. 1909 – Donji Zagon, 4. 4. 1988), Matine.

Automehaničar; zanat je izučio u ŠUP-u. Radio je u Šumariji Novi od 1. 1. 1976. kao skladištar. Otac **Juraj** (Donji Zagon, 31. 12. 1907 – 27. 2. 1979), Jurjev bio je zidar i cestar, a stric **Ivan** zvani Trolo (15. 12. 1913 – 27. 5. 1978) stolar.

Veza: 113

104.

JOVANOVIĆ, MARKO – Bokula (Krasnica, Gornji Zagon, 15. 9. 1935 – Novi, 2. 12. 2018), sin Jurja Tominog i Anice r. Rubčić (Gornji Zagon, 10. 7. 1912 – 5. 7. 1979), Markove; supruga Nada r. Blažević (Senj, 5. 5. 1941), kći Stipana Nikolinog; kćerke **Tatjan**a (1960), udana Baričević, i **Dajana** (1968), udana Lušić.

Strojobravar. Radio je kratko vrijeme u radionici *Transporta* DIP-a Novi (poslije Šumarije Novi), na Portu. Poslije, do mirovine, radi u održavanju pogona u DIP-u Novi. 1974 - 77. član je UO Turističkog društva u Novom.

Veza: 83, 134, 155, 30, 147

105.

JOVANOVIĆ, MATE (*Zezo*) (Donji Zagon, 18. 1. 1925 – Split, 22. 11. 2006), sin Jurja Matinog i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 6. 11. 1893 – Donji Zagon, 12. 8. 1969), Jurjeve; supruga Milka r. Jovanović (Donji Zagon, 12. 9. 1928), kći Josipa i Antice r. Baričević, Josipove.

Kapetan bojnog broda JRM. Uhićen od Talijana 2. 5. 1942. i odveden u talijanski logor u Bakru. Sudionik je NOB-a od 6. 9. 1943., borac u 4. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, a od 5. 12. 1943. u IV. POS-u na brodu *Kornat*. Sudjelovao je u borbama za oslobođenje Trsta. Ima sestre **Mariju** (Donji Zagon, 8. 9. 1922) i **Nadu** (Donji Zagon, 27. 7. 1927). Njegov otac (Donji Zagon, 9. 8. 1884) bratić je Nikole Jovanovića, Antonovog, oca Antona – Basice (Donji Zagon, 6. 6. 1927).

106.

JOVANOVIĆ, MATIJ – Belac (Novi, 29. 9. 1872 – St. Louis, Montana, USA, 5. 7. 1946), sin Jurja Matijevog i Katarine r. Deranja (Novi, 20. 11.1840); supruga Dragica r. Zoričić – Brnjina (Novi, 6. 10. 1880), Jurjeva.

Odselio se sa suprugom u St. Louis, USA, gdje su mu rođena djeca. Godine 1923. darovao je osnovnoj školi u Novom školsko zvono u čast sv. Alojzija (jer je škola bila bez zvona od 22. 9. 1916., kad su austrougarske vojne vlasti rekvirirale tri zvona iz novljanskog zvonika, iz područnih kapela i s krova osnovne škole, u akciji prikupljanja bronce za vojne potrebe). Šukundjed mu je **Toma** (Novi, 5. 3. 1745), sin Jurja (13. 11. 1716), Antonovog – prema dostupnim dokumentima najstariji novljanski **Belčević**.

107.

JOVANOVIĆ, MIHOVIL (*Michele*) (Zagon, oko 1710).

Seoski knez u Zagonu, uz seoskog suca Jurja Jovanovića, Antona Tomića, Petra Jovanovića, Antona Jovanovića, Jurja Kranjčića i Abrama Deranića potpisnik je 22. 4. 1763. u Novom ugovora o zamjeni naturalnih obveza u novčana podavanja. Ugovor je sklopljen s Antonijom Bernardinom de Zandonatti, Antonijom Lukom de Jaketić, kaštelanom i Albertom Marijaševićem, *kanclirom* Novoga. Svjedoci su bili Filip i Ivan Sokolić.

108.

JOVANOVIĆ, MIJO – Dujin (Donji Zagon, 24. 10. 1905 – Donji Zagon, 22. 11. 1989), sin Ivana i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 2. 1862 – Donji Zagon, 22. 2. 1939); supruga Ana r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 11. 1905 – Donji Zagon, 9. 2. 2000), kći Nikole Antonovog.

Zidar i cestar u Novom i Koprivnici. Cijeli radni vijek je radio na održavanju cesta. Sudionik je NOB-e od veljače 1942. i odbornik NOO Donji Zagon.

Veza: 39, 59, 76, 33, 99, 5, 127, 111

109.

JOVANOVIĆ, MILAN (*Učo*) – Javor (Donji Zagon, 9. 7. 1929), sin Mihe Milana Ivanovog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 16. 7. 1897 – Novi, 17. 7. 1943), Hilarijeve; supruga Marija r. Dobrić.

Nastavnik razredne nastave; završio je Učiteljsku školu u Kastvu. Radio je u osnovnoj školi Koromačno u Istri.

Veza: 95, 60, 100, 110, 71

110.

JOVANOVIĆ, MILIVOJ – Javor (Donji Zagon, 29. 10. 1949), sin Ivana Mihinog (Miha Milan) i Zore r. Jovanović – Osičine (Donji Zagon, 19. 9. 1925), Josipove; supruga Nada r. Dorić (Novi, 12. 12. 1950), Franjina.

Građevinski tehničar; završio je GTŠ u Rijeci. Radio je u GP *Izgradnja* u Novom, u GP *Primorje* u Rijeci i Crikvenici, od 1983. u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, od svibnja 1995. u GKTD-u *Ivanj* u Novom kao rukovoditelj tržnice, groblja i kanalizacije. Odbornik u Skupštini općine Crikvenica 1974 - 82.

Veza: 60, 109, 95, 71

111.

JOVANOVIĆ, MILORAD – Dujin (Rijeka, 1958), sin Ivana Miljenka Mijatovog i Mladenke r. Deranja (Donji Zagon, 25. 12. 1932), Martinove.

Doktor medicine, liječnik specijalist opće medicine; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Poreču kao upravitelj tamošnje bolnice.

Veza: 59, 76, 33, 99, 5, 127, 108, 39

112.

JOVANOVIĆ, MILOVAN – Vukićev (Donji Zagon, 16. 11. 1946), sin Ivana Antonovog i Anice r. Baričević (Donji Zagon, 26. 5. 1920 – Lovran, 6. 9. 1995), Nikoline.

Dr. sc.; diplomirao je i doktorirao na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, a profesor je na Pravnom fakultetu.

Veza: 51, 92, 117, 57

113.

JOVANOVIĆ, MILOVAN – Markovičin (Rijeka, 14. 5. 1967), sin Nade r. Jovanović – Markovičine (Donji Zagon, 5. 3. 1931 – 9. 4. 2013), kćeri Jurja Jurjevog.

Strojobravar. Radi u Šumariji Novi od 22. 6. 1987. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 103

114.

JOVANOVIĆ, **MILJENKO – Dujin** – v. 59. **Jovanović, Ivan Miljenko**, tako je upisan u crkvenim i matičnim knjigama.

115.

JOVANOVIĆ, MLADEN – Matijin (Rijeka, 1971), sin Josipa Josipovog iz Donjeg Zagona i Lucije r. Brzac.

Diplomirani inženjer brodogradnje; završio je Pomorski fakultet u Rijeci gdje i radi.

Veza: 74, 72, 140

116.

JOVANOVIĆ, MLADEN (Zagreb, 21. 4. 1945), sin Lovre Ivanovog i Anke r. Gržetić (Zagreb, 23. 6. 1923 – 8. 9. 2013).

Profesor stranih jezika, diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje i radi. Sestra mu je **Snježana** udana Tot.

Veza: 86, Tot

117.

JOVANOVIĆ, MLADENKA – Vukićeva (Donji Zagon, 10. 11. 1930 – Donji Zagon, 17. 7. 1943), kći Antona Ivanovog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 20. 2. 1892 – Donji Zagon, 22. 2. 1966). U matičnim knjigama crkve upisana je kao Roža Mladenka.

Žrtva fašističkog terora; kao učenica poginula je na cesti Novi – Ogulin kod Sv. Antona od nagazne mine postavljene od Talijana, dok je sa skupinom zagonjskih omladinki i žena prenosila sol na magarcima iz Novog za Zagon. Tu je poginulo još nekoliko osoba.

Veza: 51, 92, 112, 57

118.

JOVANOVIĆ, NADA, udana Orešković (Tribotinj, Gornji Zagon, 7. 9. 1946), kći Pavla i Lucije r. Rubčić (Gornji Zagon, 10. 5. 1925 – Novi, 1997), Nikoline; suprug Živko; sestra Mladenka (30. 8. 1949).

Turistička djelatnica; završila je Višu upravnu školu u Zagrebu. Radila je u HTP *Lišanj* (i HTP *Novi d.d.*) u Novom, kao šefica recepcije u HTN-u *Povile* i tajnica Turističkog društva u Povilama. Od 2000. šefica recepcije u hotelu *Ruža* u Novom.

Veza: 130, 51/1

119.

JOVANOVIĆ, NENAD – Dorčić (Novi, 15. 4. 1956), sin Ivana i Štefanke r. Vrbeta (Ledenice, 27. 12. 1936), Andrijeve.

Konobar i autoprijevoznik. Završio je ŠUP, ugostiteljski smjer. Radio kao autoprijevoznik.

Veza: 53, 70, 8, 148, 52, 101, 44, 85, 125, 137

120.

JOVANOVIĆ, NIKOLA – Basičin (Novi, 26. 9. 1955), sin Antona i Anice r. Baričević (Donji Zagon, 27. 9. 1926 – Donji Zagon, 30. 9. 2003), Hilarijeve; supruga Marija r. Antić.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radio je u DIP-u Novi 1980 – 89., potom kao vlasnik trgovine prehrambenih proizvoda *Ni-Ma* (od 2001. *Basica*), na Korzu u Novom. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 17

121.

JOVANOVIĆ, NIKOLA – Drljac (Krasnica, Gornji Zagon, 11. 9. 1909 – Novi, 9. 3. 1984), sin Antona Nikolinog i Marije r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 3. 1886 – Gornji Zagon, 22. 10. 1957); supruga Ana r. Rubčić (Gornji Zagon, 15. 6. 1912 – Novi, 30. 4. 1998), kći Nikole – Mačka.

Cestar i lugar u predratnoj Šumariji u Novom. Odbornik je u općinskom NOO Gornji Zagon (18. 2. 1942 – 1945), a supruga je bila aktivna suradnica NOB-a.

Veza: 7, 50, 6/1, 31, 38, 40

121/1.

JOVANOVIĆ, NIKOLA (Crikvenica, 12. 7. 1939 – Crikvenica, 11. 11. 2011), sin Pave i Katarine r. Gržičić (Crikvenica, 1909 – 1881), Matine; supruga Lucija r. Tomljanović (Karlobag, 12. 12. 1945); sinovi **Darko** (Koprivnica, 1964) i **Pavao** (Rijeka, 1966), kćerka **Ivanka** (Rijeka, 1971), udana Rubčić – Mačak.

Građevinski poslovođa, radio u GP *Primorje* Rijeka, u Crikvenici, Libiji i Njemačkoj.

Veza: 29, Rubčić 10

122.

JOVANOVIĆ, NIKOLA (Donji Zagon, 26. 11. 1888 – Srbija, 8. 9. 1914), sin Nikole Filipovog i Uršule r. Jovanović (Donji Zagon, 11. 4. 1853 – Donji Zagon, 11. 5. 1893).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik austrougarske vojske poginuo je na srpskoj fronti.

Veza: 161, 95

123.

JOVANOVIĆ, NIKOLA – Deva (Krasnica, Gornji Zagon, 3. 12. 1910 – Bater, 17. 1. 1961), sin Stjepana i Marije r. Svetić (Gornji Zagon, 5. 10. 1892); supruga Marija r. Tomić (Gornji Zagon, 1. 12. 1910 – Novi, 24. 9. 1990), kći Grge – Grova.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; organizator antifašističkog ustanka u Gornjem Zagonu, sekretar partijske organizacije za Gornji Zagon, član kotarskog NOO-a za Novi od 28. 8. 1942. i KK KPH za Kotar Novi. Nakon rata je lugar u Šumariji Novi. Poginuo je u prometnoj nesreći u Bateru. Pokopan u Novom.

Veza: 80, 151, 163, 37, 1, 19, 124

124.

JOVANOVIĆ, NIKOLINA (*Nina*) (Rijeka, 2. 1. 1978), kći Ivana, sina Nikole – Deve i Jasenke r. Mataija (Ledenice, 28. 4. 1950), kćeri Marijana – Puža.

Doktorica medicine; završila je Medicinski fakultet u Zagrebu, gdje i radi u bolnici.

Veza: 151, 163, 123, 37, 19, 1, Dangubić

125.

JOVANOVIĆ, NORBERT – Dorčić (Rijeka, 19. 10. 1971), sin Antona Ivanovog i Marice r. Crnković (Moravice, 1948), Ivanove.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Senju. Borac Domovinskog rata 1991., potom odlazi na rad u Italiju.

Veza: 8, 70, 53, 148, 52, 137, 85, 119, 101, 44

126.

JOVANOVIĆ, OGNJANA – Baroldina (Novi, 27. 10. 1935), kći Jurja Petrovog i Marije r. Kukalj (Novi, 27. 10. 1910 – Zagreb, 5. 2. 1992), Miroslavove.

Diplomirana inženjerka arhitekture; završila je Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet u Zagrebu. Radila je u Zagrebu i Londonu u raznim arhitektonskim biroima.

Veza: 82, 135, 93, 14, 144, 65, 139, 102, 152

127.

JOVANOVIĆ, OGNJANA r. Maričić – **Kovačica**, Hrgešinka (Novi, 30. 5. 1954 – Rijeka, 25. 6. 1999), kći Vojka i Daire r. Kabalin – Rudinke, Karahovice (Novi, 30. 3. 1922 – 10. 6. 1998), Pavlove; suprug Marijan – Dujin (Koprivnica, 9. 8. 1946 – Donji Zagon, 22. 6. 2003), Mijin.

Prosvjetna djelatnica; završila je Pedagošku akademiju. Radila je u osnovnoj školi u Senju i u Narodnom muzeju i galeriji u Novom kao ravnateljica. Pokopana u Novom.

Veza: 99, 59, 76, 33, 5, 111, Maričić, 164, Frka

128.

JOVANOVIĆ, PAULINA (*Paula*) (Rijeka, 31. 5. 1966), kći Pavla (Donji Zagon, 4. 1. 1933 – 10. 3. 2001), Vladimirovog i Ane r. Baričević (Donji Zagon, 22. 8. 1940 – Donji Zagon, 2. 5. 2013), Matine.

Profesorica pedagogije, diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radi u bolnici *Braće dr. Sobol* u Rijeci. Otac **Pavao** bio je vozač u Šumariji Novi, a majka je radila kao kuharica u HTP-u *Lišanj*.

Veza: 100, 161

129.

JOVANOVIĆ, PAVAO – Bućanov (Donji Zagon, 1. 9. 1937), sin Antona i Ane r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 25. 10. 1902 – Donji Zagon, 20. 12. 1978), Josipove; supruga Biserka r. Žvanović (Smederevo, 29. 4. 1947), kći Vladimira – Busije.

Alatničar; zanat je izučio u Tvornici alata *Prvomajska* u Zagrebu. Radni vijek proveo je u hotelu *Varaždin* u Selcu kao kućni majstor.

Veza: 12, 133, 28, 69, 90, 32, 34

130.

JOVANOVIĆ, PAVAO (Tribotinj, Gornji Zagon, 4. 12. 1923 – Novi, 2001), sin Ćirila (Grga) (11. 3. 1903) Pavlovog i Mare r. Tomić (Gornji Zagon, 21. 8. 1901), Stjepanove; supruga Lucija r. Rubčić (Gornji Zagon, 10. 5. 1925 – Novi, 4. 2. 1997), Nikolina.

Radnik u Šumariji Novi. Sudionik NOB-a od 6. 8. 1942; borac u 14. brigadi 5. operativne zone Hrvatske i u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Bio je u talijanskom logoru u Padovi. Nakon rata koloniziran je u Lovas kod Vukovara, ali se vratio i od 1955. je bio tajnik Mjesnog odbora u Gornjem Zagonu.

Veza: 51/1, 118

131.

JOVANOVIĆ, PAVAO (Krasnica, Gornji Zagon, 19. 7. 1924 – Rijeka, 19. 2. 1986), sin Gašpara Antonovog i Lucije r. Jovanović (Gornji Zagon, 12. 12. 1888 – Gornji Zagon, 10. 4. 1968), treće očeve supruge; supruga Katica r. Deranja (Gornji Zagon, 27. 7. 1929 – Rijeka, 26. 8. 2001), kći Josipa – Šljoka.

Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942, borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Radio je u pilani u Brezama.

132.

JOVANOVIĆ, PAVAO – Šušnjarov (Kal, Gornji Zagon, 28. 1. 1923 – Veljun, 23. 1. 1943), sin Grge Ivanovog i Mare r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 1. 1884 – 15. 9. 1953).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od svibnja/lipnja 1942; puškomitraljezac u 1. bataljunu 6. brigade 1. primorsko-goranskog odreda, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u IV. njemačkoj ofenzivi u selu Veljunu.

Veza: 48, 80

133.

JOVANOVIĆ, PAVAO – Bućanov (Donji Zagon, 12. 1. 1903 – Rijeka, 18. 1. 1979), sin Josipa i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 15. 1. 1862 – Donji Zagon, 27. 7. 1933); supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 2. 1908 – Rijeka, 4. 12. 1996).

Zidar. Radio i u USA, nakon povratka bio je zaposlen u Rijeci.

Veza: 12, 69, 90, 28, 129

134.

JOVANOVIĆ, PAVE – Bokula (Krasnica, Gornji Zagon, 12. 2. 1922 – Gornji Zagon, 5. 1. 1988), sin Tome Ivanovog i Kate r. Jovanović (Gornji Zagon, 24. 10. 1886 – Donji Zagon, 7. 1. 1972); supruga Marija r. Jovanović (Gornji Zagon, 11. 2. 1922 – Donji Zagon, 18. 4. 2014).

Lugar u Šumariji u Novom od 15. 10. 1951. Sudionik NOB-a od 4. 4. 1942, a u 6. primorsko-goranskoj brigadi je od listopada 1942. do 5. 5. 1943., kad je zbog bolesti vraćen u Gornji Zagon na pozadinski rad.

Veza: 83, 155, 104

135.

J**OVANOVIĆ, PETAR – Barolda** (Novi, 6. 7. 1880 – Cordoba, Argentina, 22. 12. 1948), sin Jurja i Vicke r. Krišković – Kirin, Vranješinke (Novi, 10. 7. 1850 – Novi, 3. 7. 1938); supruga Marija r. Sokolić – Pećarica, Grego (Novi, 30. 11. 1888 – Zagreb, oko 1970), kći Grge Ivanovog.

Zidar i klesar. Radio u Australiji, potom u Cordobi, Argentina. Djed je Rolanda - Barolde.

Veza: 14, 20, 93, 82, 144, 126, 65, 139, 102, 152

136.

JOVANOVIĆ, PETAR – Rivinar (Krasnica, Gornji Zagon, 12. 3. 1922 – Split, 19. 5. 1945), sin Tome Josinog i Mare r. Jovanović (Gornji Zagon, 22. 4. 1894 – Novi, 1. 4. 1986), Stjepanove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a, borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Teško ranjen u završnim borbama u Gorskom kotaru 17. 4. 1945., umro je od zadobivenih rana u bolnici u Splitu, neposredno nakon završetka rata. Pokopan u Novom.

Veza: 84, 156

137.

JOVANOVIĆ, PREDRAG – Dorčić (Rijeka, 11. 1. 1970), sin Antona i Marice r. Crnković (Moravice, 1948), Ivanove; supruga Milka r. Butković (Rijeka, 1969), Ivanova.

Fizioterapeut; završio je srednju medicinsku školu u Rijeci. Borac Domovinskog rata (26. 12. 1991 – 1992) i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 8, 70, 53, 148, 52, 125, 85, 119, 101, 44

138.

JOVANOVIĆ, RADOVAN (Bribir, 4. 11. 1946), sin Nikole i Marije r. Ugrin (Bribir, 18. 10. 1905 – Bribir, 5. 7. 1988), Grgurove; supruga Ljiljana r. Mataija (Ledenice, 13. 3. 1949 – Novi, 15. 9. 2012), Marijanova; sinovi **Dario** (Rijeka, 4. 7. 1975) i **Mario** (Rijeka, 10. 2. 1979).

Ekonomski tehničar; završio je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radio je u HTP-u *Lišanj* (1. 7. 1966. - 17. 12. 1973), kao recepcionar i šef kuglane u HTN-u *Zagori*, zatim kao policijski operativac za kriminalistiku u općinskom SUP-u u Crikvenici.

Veza: 16, 18, 164, 68

139.

JOVANOVIĆ - RAJSKI, RAJKA (*Gjurgjica*) r. Rajski (Đurđevac, 23. 2. 1930 – London, 21. 8. 2002), kći Franje i Elze; suprug Roland (Novi, 1. 2. 1929), Jurjev, službeno je promijenio svoje prezime Jovanović u Jovanović Barolda, tako mu je obiteljski nadimak postao dio prezimena.

Diplomirana arhitektica; završila je Arhitektonski fakultet u Zagrebu 1955. Radila je u Zagrebu i Londonu u arhitektonskim biroima 1955 - 65. Bila je *seniorka* arhitektica za škole u *Büreau* londonske općine Merton 1965 - 80, potom partner u projektnom birou supruga Rolanda u Wimbledonu. Dvadeset je godina povjerenica i blagajnica Hrvatske katoličke misije u Londonu, članica je, a od 1977. potpredsjednica u *British Croatian Society*, od 1991. tajnica i članica osnivačkog odbora *Consortium for Rebuilding of Croatia*. Kao članica Odbora za pomoć Hrvatskoj za vrijeme Domovinskog rata radila je na promidžbi Hrvatske.

Veza: 144, 102, 152, 65

140.

JOVANOVIĆ, RANKO – Matijin (Rijeka, 1967), sin Josipa Josipovog iz Donjeg Zagona i Lucije r. Brzac.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu. Radi u Rijeci.

Veza: 74, 72, 115

141.

JOVANOVIĆ, ROBERT – Matijin (Rijeka, 1967), sin Jurja Jurjevog i Katarine r. Perunić.

Diplomirani inženjer brodogradnje; završio je Pomorski fakultet u Rijeci, gdje i radi.

Veza: 72, 56, 74

142.

JOVANOVIĆ, ROBERT (Rijeka, 24. 1. 1963), sin Zdravka Antonovog i Marije r. Skočilić (Bribir, 1. 1. 1934 – Novi, 16. 11. 2015), Grgureve; supruga Martina r. Ivančić (Crikvenica), Ivanova; kćerka **Petra** (Rijeka, 16. 6. 1995).

Ekonomski tehničar. Od 1993. vlasnik je firme *Navitech – Yachting Service* u Novom.

Veza: 164, 94, 68, 16, 63, 66, Đujić 2, 4

143.

JOVANOVIĆ, ROBERTO – Drljac (Rijeka, 6. 12. 1965), sin Ivana i Rosande r. Antić (Zaton, Šibenik, 1. 6. 1945), Krstove; supruga Mirjana Javornik.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Rijeci. Radi u *Istravinu* u Rijeci. Borac Domovinskog rata 1990 - 92., u Lici i Slavoniji, sudionik u operaciji *Maslenica*.

Veza: 50, 6/1, 7, 55

144.

JOVANOVIĆ BAROLDA, ROLAND (Novi, 1. 2. 1929 – London, 8. 3. 2010), sin Jurja Jerolima – Barolde i Marije r. Kukalj (Novi, 26. 10. 1910 – Zagreb, 5. 2. 1992), Miroslavove; supruga Rajka r. Rajski (Đurđevac, 23. 2. 1930 – London, 21. 8. 2002), Franjina.

Diplomirani inženjer arhitekture, povjesničar umjetnosti i društveno-politički djelatnik. Diplomirao je na Tehničkom fakultetu u Zagrebu (1955), a studirao je i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1953 - 55. Radio je u Londonu 1959 – 71., zatim sa suprugom u vlastitom arhitektonskom birou u Wimbledonu, London. Sudjelovao je u arhitektonskim natječajima u Zagrebu (TV centar i Koncertna dvorana), Engleskoj i Nigeriji. Bavio se slikanjem i horologijom. Aktivno je uključen u predavanja o Hrvatskoj i u promidžbu u medijima o hrvatskoj povijesti i srpskoj agresiji. Predsjednik *Matrix Croatica* u Londonu, član osnivačkog odbora *British Croatian Society* u Londonu 1974., te je zajedno sa suprugom potaknuo osnivanje *Consortium for Rebuilding of Croatia*. Bio je zamjenik glavnog urednika za englesko izdanje HAZU-a *Hrvatska i Europa*, u 5 svezaka.

Veza: 82, 93, 135, 14, 126, 139, 102, 152, Knespl

145.

JOVANOVIĆ, ROŽA MLADENKA – Vukićeva – v. 117. **JOVANOVIĆ, MLADENKA**.

146.

JOVANOVIĆ, SLOBODAN (Teslić, BiH, 1. 1. 1927 – Novi, 1987); supruga Sofija (Sonja) r. Menenberger (Voćin, 1. 1. 1932).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi od 1960. a bio je i komercijalni direktor. Ima kćeri **Dubravku** (Zagreb, 29. 5. 1955), profesoricu, i **Drinku**, liječnicu.

147.

JOVANOVIĆ, SLOBODAN – Bokula (Novi, 28. 5. 1959), sin Tome Jurjevog i Ankice r. Mrazović (Ivanjska, Bjelovar, 13. 8. 1940), Đurine; supruga Anita r. Karlović (Rijeka, 10. 1. 1963), Anđelkova; sinovi **Marino** (Rijeka, 28. 10. 1988) i **Angelo** (Rijeka, 1. 4. 1995).

Prometni tehničar; završio je prometnu tehničku školu u Rijeci. Radio je u *Ikarplastu* u Crikvenici, a od 1990. vodio vlastitu trgovačku radnju autodijelova *Auto klub* u Novom, *Pod Barana* (Ulica kralja Tomislava).

Veza: 155, 104, 83, 3, 30, 152/1

148.

JOVANOVIĆ, STJEPAN – Dorčić (Donji Zagon, 21. 4. 1937 – Donji Zagon, 1. 3. 1947), sin Ivana i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 11. 1908 – Novi, 10. 8. 2000).

Poratna žrtva fašističkog terora; poginuo je na njivi od njemačke vojne tromblonske mine.

Veza: 52, 8, 53, 70, 125, 137, 44, 119, 101, 85

149.

JOVANOVIĆ, STJEPAN – Sedlić, Mujaga (Tribotinj, Gornji Zagon, 18. 8. 1915 – Lovas, ?), sin Marka Tominog i Ante r. Jovanović (Tribotinj, Gornji Zagon, 17. 1. 1888 – Gornji Zagon, 27. 2. 1918), prve očeve supruge; supruga Anica r. Tomić (Gornji Zagon, 26. 7. 1912), kći Antona – Kunaša.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942. kao vodnik u 2. bataljunu 6. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 158

150.

JOVANOVIĆ, STJEPAN – Brkić (Tribotinj, Gornji Zagon, 20. 12. 1896 – 14. 11. 1915), sin Metoda Martina Markovog i Marije (Gornji Zagon, 6. 5. 1872).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik austrougarske vojske poginuo na srpskoj fronti.

Veza: 88, 11

151.

JOVANOVIĆ, STJEPAN – Devin (Krasnica, Gornji Zagon, 19. 10. 1931), sin Nikole Stipanovog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 1. 12. 1910 – Novi, 24. 9. 1990), kćeri Grge – Grova; supruga Dragica r. Anić (Krasno, 20. 2. 1933), Lukina.

Profesor i pedagog. Završio je Učiteljsku školu u Rijeci. Radio je kao učitelj u osnovnoj školi u Bateru 1956 - 58. i kao odgojitelj u Srednjoškolskom domu u Rijeci, zatim je diplomirao na Visokoj upravnoj školi u Zagrebu i na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Bio je rukovoditelj kadrovsko-organizacijske službe u INA-i Rijeka.

Veza: 123, 77, 163, 37, 1, 19, 124

152.

JOVANOVIĆ BAROLDA, SUNČANA – v. **WRENSHALL, SUNČANA.**

152/1.

JOVANOVIĆ, SVJETLANA – Bokulinka (Rijeka, 2. 9. 1967), kći Tome Jurjevog i Ankice r. Mrazović (Ivanjska, Bjelovar, 13. 8. 1940), Đurine.

Stručna prvostupnica ekonomije, nakon srednje ekonomske škole u Crikvenici završila je preddiplomski stručni studij Poduzetništva u Rijeci. Radi kao knjigovođa u Šumariji Novi, od 5. 2. 1987.

Veza: 155, 83, 147

153.

JOVANOVIĆ, TAMARA – Glišina (Rijeka, 3. 6. 1970), kći Grge Grginog i Ane r. Rubčić (Koprivnica, 22. 3. 1945), Mijine.

Profesorica engleskog i talijanskog jezika i književnosti; završila je studij u Zagrebu, gdje i radi.

Veza: 47, 46, 91

154.

JOVANOVIĆ, TOMA (Plužnice, Gornji Zagon, 5. 7. 1903 – Italija, 16. 2. 1943), sin Antona Matinog i Kate Monike r. Peričić (Gornji Zagon, 26. 2. 1867 – Gornji Zagon, 1944); supruga Lucija r. Peričić, Jurina.

Žrtva fašističkog terora; Talijani su ga uhitili zbog suradnje s NOP-om i odveli u Italiju u logor gdje je izgubio život. Upisan je na spomeniku palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora podignutom u Gornjem Zagonu.

Veza: 54

155.

JOVANOVIĆ, TOMA – Bokula (Krasnica, Gornji Zagon, 21. 5. 1934 – Novi, 22. 2. 2014), sin Jurja Tominog i Anice r. Rubčić (Gornji Zagon, 10. 7. 1912 – 5. 7. 1979), Markove; supruga Ankica r. Mrazović (Ivanjska, Bjelovar, 13. 8. 1940), Đurina; sin **Slobodan** (Novi, 28. 5. 1959) i kćerka **Svjetlana** (Novi, 2. 9. 1967).

Automehaničar, završio je srednju stručnu školu. Plovio je na brodovima, a najduže je radio u *Transportu*, remontnom pogonu DIP-a Novi (od 1957. Šumarije Novi), kao poslovođa. Supruga Ankica sašila je oko 250 novljanskih ženskih i muških narodnih nošnji, dobitnica je Nagrade Grada Novi Vinodolski za životno djelo 2005. godine.

Veza: 83, 134, 104, 147, 3, 30

156.

JOVANOVIĆ, TOMA – Rivinar (Novi, 22. 6. 1951), sin Jurja Tominog i Ane r. Deranja (Gornji Zagon, 2. 3. 1927), kćeri Josipa – Šljoka; supruga Mirjana r. Baričević (Novi, 9. 8. 1955), Markova. Djeca: **Tomislav** (Rijeka, 11. 8. 1978), **Martina** (Rijeka, 24. 12. 1979), udana Martinčić, **Ana** (Rijeka, 25. 2. 1984), **Maria** (Rijeka, 17. 9. 1986) i **Mario** (Rijeka, 19. 8. 1988).

Vodoinstalater i privatni obrtnik. Borac Domovinskog rata 1991., u činu narednika HV-a na fronti kod Ogulina.

Veza: 84, 136

157.

JOVANOVIĆ, TOMISLAV (Krasnica, Gornji Zagon, 1. 1. 1916 – Rijeka, 3. 4. 1962), sin Jurja Tominog i Ivke r. Rubčić (Gornji Zagon, 28. 12. 1877 – Gornji Zagon, 25. 10. 1957); supruga Anica r. Jovanović (Kal, Gornji Zagon, 12. 4. 1925 – Novi, 1993), Antonova.

Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942; borac u 2. bataljunu 6. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 96, 43

158.

JOVANOVIĆ, TOMISLAV (*Tomo*) – **Sedlić**, Mujaga (Tribotinj, Gornji Zagon, 8. 6. 1914 – Lovas, ?), sin Marka Tominog i Ante r. Jovanović (Tribotinj, Gornji Zagon, 17. 1. 1888 – Gornji Zagon, 27. 2. 1918), prve očeve supruge; supruga Anica r. Svetić (Gornji Zagon, 24. 11. 1920 – Lovas, Vukovar, 8. 8. 2000), Mijatova.

Radnik. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 14. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone, poslije 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 149

159.

JOVANOVIĆ, TOMO – Kičkalov (Plužnice, Gornji Zagon, 20. 2. 1894 – 28. 5. 1915), sin Ivana i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 11. 1. 1852 – Gornji Zagon, 29. 4. 1918), kćeri Tome i Mare.

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci poginuo na ruskoj fronti na Karpatima. Brata **Antona** (26. 5. 1897) ubili su partizani u Lukovu.

Veza: 9, 6/2

160.

JOVANOVIĆ, VAZMOSLAV (Donji Zagon, 23. 3. 1889 – Crni vrh, Srbija, 24. 9. 1914), sin Ivana Stipanovog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 27. 9. 1863).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik u austrougarskoj vojsci poginuo je na srpskoj fronti.

161.

JOVANOVIĆ, VLADIMIR (Donji Zagon, 8. 11. 1891 – Novi, 7. 4. 1943), sin Ivana i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 20. 9. 1863 – Donji Zagon, 4. 10. 1950); supruga Marija r. Jovanović (Donji Zagon, 22. 7. 1897 – Novi, 3. 2. 1970).

Cestar u Novom do II. svjetskog rata.

Veza: 95, 100, 128, 60, 122

162.

JOVANOVIĆ, VLADIMIR – Martinčev (Donji Zagon, 18. 7. 1892 – Donji Zagon, 10. 6. 1943), sin Martina i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 15. 2. 1858 – Donji Zagon, 29. 5. 1935).

Žrtva fašističkog terora. Radnik. Talijani su ga uhitili 4. 6. 1942. u Donjem Zagonu, te je odveden u talijanski logor u Bakru. Pušten je, ali je nakon nekoliko dana umro od posljedica zlostavljanja. Imao je brata **Tomu** (2. 9. 1900).

163.

JOVANOVIĆ, VLADIMIR (*Vlado*) – Devin (Bater, 17. 9. 1935), sin Nikole i Marije r. Tomić (1. 12. 1910 – Novi, 24. 9. 1990), kćeri Grge – Grova; supruga Anta r. Tomić (Gornji Zagon, 10. 7. 1942), kćer Antona – Skulina.

Lugar u Šumariji Novi 1960 - 95. U knjizi *Stališ duša* upisan je kao Nikola Vladimir.

Veza: 123, 77, 151, 37, 1, 19, 124

164.

JOVANOVIĆ, ZDRAVKO – Zvonkov (Donji Zagon, 4. 7. 1932 – Novi, 2. 4. 2019), sin Antona i Ane r. Rubčić (Donji Zagon, 4. 3. 1908 – Donji Zagon, 1971), Jurjeve; supruga Marija r. Skočilić (Bribir, 1. 1. 1934 – Novi, 16. 11. 2015), Grgureva; kćerka **Vesna** (1957), udana Đujić, i sin **Robert** (1963).

Ekonomist za ugostiteljstvo; završio je srednju poljoprivrednu i srednju upravnu školu pa Višu ekonomsku školu, ugostiteljski smjer u Opatiji. Radio je u Općini Ledenice i u Općini Novi; 21. 1. 1963. - 16. 6. 1970. u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao upravitelj TN-a

Zagori, u HP *Risnjak Zagreb*, kao upravitelj TN *Kalić* kod Senja, kao upravitelj u ispostavi *Jugobanke* u Novom, potom je (1. 1. 1975 - 1. 1. 1985) tajnik za unutrašnje poslove Općine Crikvenica. Bio je član UO Turističkog društva Novi 1966. - 77. i predsjednik Skupštine općine Crikvenica 1974 - 75.

Veza: 16, 68, 94, 142, 66, 4, 138, 18, Đujić 2, 4

165.

JOVANOVIĆ, ZORA – Knjižalina (Donji Zagon, 18. 10. 1932 – Bribir, 23. 4. 2011), kći Antona Ivanovog i Lucije (Franjke) r. Jovanović (Donji Zagon, 24. 1. 1906 – Donji Zagon, 3. 2. 1984).

Kuharica; radila je u HTP-u *Lišanj* u restauraciji *Sla*vuj do mirovine, a prije toga u odmaralištu karlovačke tvornice *Kordun*, tada u Antakovoj kući. Otac **Anton – Knjižalo** (24. 8. 1906 – 19. 6. 1971) bio je zidar.

Veza: 49

JUHN, MARKO (Jurjev, iz Požege).

Građevinar. Od nasljednika Stjepana Piškulića – Vujice kupio je započetu gradnju hotela u Lukavicama*,* završio 1900. i nazvao ga *San Marino*, a 1917. ga je prodao *Jadranskom hotelskom i kupališnom d.d.*, a zatim je sagradio *Vilu Juhn* do tog hotela. Bio je tajnik kupališnog povjerenstva 1917. i član Narodne čitaonice od 9. 2. 1907. Njegova supruga Julija Izabela darovala je novljanskoj čitaonici razne knjige na stranim jezicima.

JUNAČKO, **JURAJ** (Zagreb, 10. 4. 1896 – Dugo Selo, ?).

Diplomirani inženjer agronomije. Bio je upravitelj Banovinskog rasadnika u Novom do 7. 5. 1936., kada je premješten u Dugo Selo.

JURAJ, pop

Kapelan *poli plovana Vida* u Novom, *ki biše vikar vinodolski*. Spominje se u Novom 1422. i 1445. Napisao je I. novljanski brevijar (časoslov), dovršen 21. 5. 1459., po narudži Jakova Potočnjaka, *kaštalda crikve blaženoju mučenika Kuzme i Damjana*, *ka crikva sliši pod crkav stolnu blaženoju apostola Filipa i Jakova* u Novom. Prema Emiliju Laszowskom bio i vikar 1450. godine.

JURČIĆ

Ledeničko prezime, potječe iz sela Jurčići, u Novom se javlja nakon II. svj. rata. Najstariji poznati predak je Juraj Jurčić (20. 11. 1753) i supruga mu Ana, a svi ovdje upisani Jurčići njihovi su potomci.

1.

JURČIĆ, ANDRIJA (*Jandrija*) – Perin (Jurčići, Ledenice, 28. 9. 1908 – Ledenice, 25. 10. 1981), sin Petra Vidovog i Vicke r. Smolčić (Ledenice, 2. 9. 1872), Tomine; supruga Ana r. Mataija (Ledenice, 17. 1. 1910).

Radnik, kirijaš; prevozio je u Novi drva za preradu u pilani i za izvoz. Sudionik akcije kirijaša 16. 7. 1937. i bacanja pod cestu kamiona Ivana Stattina, veletrgovca drvom. Sudionik NOB-a od srpnja 1942., kao pozadinski djelatnik pri Komandi mjesta u Mataija Dragi.

Veza: 20, 17, 18

2.

JURČIĆ, BOŽO (Jurčići, Ledenice, 25. 12. 1917 – Slatina, 4 / 6. 4. 1945), sin Petra Adalbertovog i Filipine r. Frković (Ledenice, 25. 4. 1897), Josipove.

Žrtva rata. Obitelj se odselila u Podravinu nakon I. svj. rata. Poginuo vjerojatno kao mobilizirani domobran ili ustaša u Slatini, koju je branila 15. ustaška bojna, kad su partizani 4. - 6. travnja 1945. ušli u grad i ubili ili strijeljali 435 vojnih i civilnih osoba.

3.

JURČIĆ, FRANJO – Martačin (Jurčići, Ledenice, 17. 5. 1888 – Ledenice, 11. 1. 1981), sin Antona i Marte r. Krpan (11. 12. 1860 – Ledenice, 1953).

Šumski radnik. Sudjelovao je u štrajku lučkih radnika 1928. u Sušaku, sudionik je bacanja kamiona Ivana Stattina pod cestu 16. 7. 1937. kod Batera. Suradnik NOP-a od 1941. pri NOO-u Mataija Draga i član KPJ od 1920. godine.

Veza: 19

4.

JURČIĆ, IVAN (Jurčići, Ledenice, 18. 6. 1921 – Rijeka, 21. 8. 2009), sin Tome Ivanovog i Josipe (Pepa) r. Frković (Ledenice, 2. 12. 1889 – Rijeka, 28. 2. 1965).

Radnik i kirijaš. Sudionik je akcije kirijaša kod Batera 16. 7. 1937. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac ledeničke čete i drežničke čete 1. bataljuna *Marko Trbović* 6. primorsko-goranske brigade, a poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije i najzad komandir protutenkovske čete i PA baterije JNA u svibnju 1945. Ranjen je u Bosiljevu u Lici 1944., 30%-tni je ratni invalid. Oficir JNA.

Veza: 8, 11, 9, 10

5.

JURČIĆ, JOSIP – Jojo (Jurčići, Ledenice, 8. 2. 1926 – Novi, 1. 9. 2005), sin Antona Josipovog i Marije r. Pađen (Ledenice, 25. 5. 1900), Antonove.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od veljače 1942. kao radnik i stražar u Komandi mjesta u Mataija Dragi od 1. 5. 1942. do 1945. Nakon rata je radio u DIP-u Novi.

Veza: 19, 12, 6

6.

JURČIĆ, JOSIP (*Josa Relja*) – Jojo (Jurčići, Ledenice, 11. 4. 1918 – Zemun, 10. 11. 1969), sin Josipa Josipovog i Marte r. Frković (Ledenice, 8. 8. 1882), Franjine.

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar*, a od 1942. u pratećoj jedinici pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a.

Veza: 19, 12, 5

7.

JURČIĆ, JOSIP (*Josa*) – Mikić (Jurčići, Ledenice, 8. 2. 1924 – Rijeka, 30. 9. 1972), sin Stjepana i Marije r. Krmpotić (Ledenice, 30. 3. 1900); supruga Nevenka r. Ban (Ledenice, 21. 2. 1931). Nadimak je po djedu **Nikoli** (Ledenice, 4. 4. 1850 – Ledenice, 15. 11. 1940), Jurjevom.

Diplomirani ekonomist. Sudionik akcije kirijaša 16. 7. 1937. i bacanja pod cestu kamiona Ivana Stattina. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi, u bataljunu *Ljubica Gerovac* i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije do 1944., do 1945. delegat voda u PPK bataljunu KNOJ-a, kao kapetan JNA. Nakon rata diplomirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Bio je organizacijski sekretar KK KPH u Crikvenici, načelnik za građevinarstvo Oblasnog NOO u Rijeci, a radio je u *Tvornici papira* u Rijeci 1965 - 68. i kao direktor GP *Betongrad* u Rijeci.

Veza: 13, 15

8.

JURČIĆ, JOSIPA r. Frković **(Pepica, Jovanica)** (Lovasi, Ledenice, 2. 12. 1889 – Rijeka, 28. 2. 1965), kći Šimuna i Ane r. Frković (Pleteno, Ledenice, 11. 1. 1857 – Ledenice, 15. 5. 1947); suprug Toma (Jurčići, Ledenice, 21. 4. 1875 – 21. 5. 1928), Ivanov.

Kućanica i služavka. Sudionica NOB-a od veljače 1942. Radila je u Komandi mjesta u Mataija Dragi, na slobodnom partizanskom području do 1945. Poginula je u Rijeci, kad je ispred kuće na nju naletjelo motorno vozilo. Sestra joj je **Jela** (12. 11. 1885 – Novi, 14. 4. 1943).

Veza: 11, 4, 9, 10

9.

JURČIĆ, KATARINA – Jovaničina – v. **Troha, Katarina**.

10.

JURČIĆ, MARIJA – Jovaničina – v. **Marković, Marija**.

11.

JURČIĆ, MARKO (Vojsko, Ledenice, 26. 4. 1877 – 1914), sin Ivana Jurjevog i Kate r. Pemper (Ledenice, 31. 1. 1847 – Ledenice, 24. 3. 1923); supruga Ana r. Krmpotić (Ledenice, 20. 11. 1877).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik poginuo je u ratu na srpskoj fronti na Drini.

Veza: 8, 4, 9, 10

12.

JURČIĆ, MILAN – Jojo (Jurčići, Ledenice, 25. 7. 1922 – Škalić, Brinje, rujan 1944), sin Antona Josipovog i Marije r. Pađen (Ledenice, 25. 5. 1900), Antonove.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik, sudionik akcije kirijaša 16. 7. 1937., i bacanja pod cestu kod Batera kamiona Ivana Stattina. Sudionik NOB-a od 20. 12. 1941; borac u 2. ledeničkoj četi 2. bataljuna *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda, u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije kao puškomitraljezac pa vodnik. Poginuo je u borbi s ustašama i Nijemcima u Škaliću pokraj Brinja. Otac mu je bio u Komandi mjesta Mataija Draga.

Veza: 14, 19, 5, 6

13.

JURČIĆ, MILAN – Mikić (Jurčići, Ledenice, 10. 8. 1921 – Hreljin, 7.-10. 10. 1943), sin Stjepana i Marije r. Krmpotić (Ledenice, 30. 3. 1900).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; borac 2. ledeničke čete bataljuna *Matija Gubec* u 6. brigadi, poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je kao komesar čete kod Hreljina kod njemačkog prodora kroz Istru i Rijeku prema Kraljevici. Kao šumski radnik sudjelovao u akciji kirijaša i bacanju kamiona Ivana Stattina pod cestu kod Batera 16. 7. 1937. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 7, 15

14.

JURČIĆ, MIROSLAV – v. **Jurčić, Milan, Antonov.** Mamula (1990) piše da je rođen u Novom Vinodolskom, prezime piše Juričić; to nije Miroslav, već Milan Jurčić, Antonov.

15.

JURČIĆ, NIKOLA – Mikić (Jurčići, Ledenice, 28. 4. 1926 – 25. 6. 2007), sin Stjepana i Marije r. Krmpotić (Ledenice, 30. 3. 1900), Paškvalove; supruga Iva r. Panžić (iz Makarske).

Radnik, kirijaš prije rata i sudionik akcije kirijaša. Od 1. 2. 1942. sudjeluje u NOB-u kao stražar u Komandi mjesta u Mataija Dragi, do 1943, zatim je kovač u partizanskoj radionici u Ravnom, Lukovo, do 1945. I njegov mlađi brat **Stjepan** (25. 7. 1928) bio je stražar u istoj komandi.

Veza: 13, 7

16.

JURČIĆ, PAVAL (Ledenice, 31. 8. 1866 – Gospić, 14. 4. 1896), sin Pavla i Kate r. Mataija (Ledenice, 16. 4. 1841), kćeri Ivana – Pavlete.

Umro je u zemaljskoj kaznionici u Gospiću. Pradjed mu je **Matij** (Jurčići, Ledenice, 8. 8. 1779 – 31. 3. 1852).

Veza: 0

17.

JURČIĆ, PAVAO – Perin (Jurčići, Ledenice, 16. 7. 1912 – Brezno, Prokike, 30. 6. 1943), sin Petra Vidovog i Vicke r. Smolčić (Ledenice, 2. 9. 1872), Tomine. Brat mu je Petar (Jurčići, Ledenice, 22. 11. 1913 – Ledenice, 7. 4. 1945).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941. u drežničkoj četi 1. bataljuna *Marko Trbović* 6. primorsko-goranske brigade I. NOP odreda 5. operativne zone Hrvatske. Poginuo je u Breznom u Prokikama kod Ogulina, gdje je i pokopan. Kao šumski radnik sudjelovao je u štrajku kirijaša 16. 7. 1937. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 18, 1, 20

18.

JURČIĆ, PETAR (*Brukvica*) – Perin (Jurčići, Ledenice, 22. 11. 1913 – Ledenice, 7. 4. 1945), sin Petra Vidovog i Vicke r. Smolčić (Ledenice, 2. 9. 1872), Tomine; supruga Antonija r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 5. 2. 1923 – Novi, 25. 12. 1966), Stjepanova.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik, kirijaš. Sudionik NOB-a od 25. 12. 1941; u ledeničkoj četi u logoru *Ričičko Bilo*, a do 1945. je stražar u stražarskoj četi Komande mjesta u Mataija Dragi. Poginuo je u kući Vicka Jurčića, u kojoj se održavao sastanak kada je u

kuću iznenada upao njemački “trup” iz Novog. Prije rata, 16. 7. 1937. sudjelovao je u štrajku kirijaša i bacanju kamiona Ivana Stattina pod cestu kod Batera.

Veza: 17, 1, 20, Katulić

19.

JURČIĆ, STJEPAN – Jojo (Jurčići, Ledenice, 18. 8. 1900 – Selce, 9. 1. 1965), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 5. 4. 1868 – Ledenice, 15. 8. 1942); supruga Ana r. Rubčić (Zagon, 17. 11. 1903 – Selce, 1. 12. 1989).

Radnik, kirijaš - prije rata vozio je drva. Suradnik NOP-a, a od veljače 1942. stražar i radnik u Komandi mjesta Novi, sudjelovao je u gradnji baraka za partizane, u prevoženju ranjenika, prekopavanju cesta radi zaštite od neprijatelja i dr.

Veza: 12, 5, 6, 3

20.

JURČIĆ, TOMA (*Jutrić*) – Perin (Jurčići, Ledenice, 31. 5. 1907 – Bribir, 26. 11. 1989), sin Petra Vidovog i Vicke r. Smolčić (Ledenice, 2. 9. 1872); prva supruga Zora r. Cvitković (Klenovica, 21. 10. 1904 – Ledenice, 16. 7. 1939), druga Slavica Ugrin (Bribir, 28. 3. 1918).

Radnik, “poljar” (“stražac”). Sudjelovao je u štrajku lučkih radnika u Sušaku 1928. Sudionik NOB-a od 26. 12. 1941; borac u 1. bataljunu *Marko Trbović* i u 4. bataljunu *Ljubica Gerovac* 1. primorsko-goranskog odreda, potom je premješten u Komandu mjesta Novi u Mataija Dragi kao komandir straže, do 1945.

Veza: 1, 17, 18

JURIČIĆ

Prezime Juričić je podrijetlom iz Križišća, plemenitaško koje od 1490. ima svoj grb.

1.

JURIČIĆ, SREĆKO (Zagreb, 16. 7. 1946), Ivanov; supruga Tatjana r. Radetić (Zagreb, 26. 8. 1948), Anđelkova (rastavljen); sinovi **Srećko** (Rijeka, 23. 10. 1970) i **Hrvoje** (Rijeka, 2. 12. 1980).

Profesor tjelesnog odgoja; završio je Fakultet za fizičku kulturu, usmjerenje rukomet u Zagrebu. Radio je u KP *Vinodol* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., kao vojnik HV-a je umirovljen, a bio je jedan od dvadeset dragovoljaca iz Novog.

Veza: 3, 2

2.

JURIČIĆ, SREĆKO (Zagreb, 23. 10. 1970), sin Srećka i Tatjane r. Radetić (Zagreb, 26. 8. 1948), Anđelkove; supruga Sanja (11. 4. 1966); sin **Lovro** (7. 5. 1996) i kćerka **Pavla** (9. 5. 2005).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu; diplomski rad mu je bio *Istraživanje zdravstvenog stanja crnog bora u okolici Novog Vinodolskog*. Radi u Šumariji u Zagrebu. Borac Domovinskog rata. Sopilaš, kao i mlađi brat Hrvoje.

Veza: 1, 3,

3.

JURIČIĆ, TATJANA r. Radetić (Zagreb, 26. 8. 1948), kći Anđelka i Marije (*Micike*) r. Čtvrtnik (Petrinja, 3. 3. 1922); suprug Srećko (Zagreb, 16. 7. 1946), Ivanov (rastavljena); sinovi **Srećko** (1970) i **Hrvoje** (1980).

Profesorica tjelesnog odgoja; završila je Fakultet fizičke kulture u Zagrebu, usmjerenje plivanje. Radila u gimnaziji u Senju od 1975.

Veza: 1, 2

JURIĆ

Prezime se javlja u Novom u 18. st.,poslije se gubi. Jurići su došli iz Dalmacije u 16. st. u Liku, u Senj i Novi.

1.

JURIĆ, GORAN (Benkovac, 11. 7. 1951), sin Prospera i Jelke (Lipje, Karlovac, 15. 8. 1929), Augustinove.

Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2

2.

JURIĆ, JELKA (Lipje, Karlovac, 15. 8. 1929), Augustinova; suprug Prosper.

Učiteljica; završila je učiteljsku školu. Radila je u osnovnoj školi u Benkovcu, potom u Krmpotama (1967 – 73), u Ledenicama i u Novom.

Veza: 1

JURJEVIĆ, FRANJO (Metlika, 1888), sin Josipa i Barbare r. Gršić; supruga Marija r. Sokolić (Novi, 21. 9. 1895), kći Josipa – Kozarića, Ivanovog i Katarine r. Dobrić (Julijevea sestra). Jurjevići su došli iz Bosne u Liku, i u Senj.

Postolar u Novom.

JURKOVIĆ, JURAJ (Brod na Kupi, 21. 3. 1897), Antonov.

Krojački obrtnik u Novom 1931 - 41. godine.

JUSTIA, VIKTOR (? – Novi, 1893).

Doktor medicine, liječnik opće prakse. Radio je u Novom za vrijeme Austro-Ugarske Monarhije kao liječnik kraljevske kotarske oblasti.

KABALIN

Staro hrvatsko prezime pisano u ovoj formi potječe iz Ukrajine, u Novom nosi razlikovne nadimke - **Rudine** i podnadimke **Rudina**: **Karahe**, **Maćuće**, **Kotižari**, **Venje** i **Polde**. Prezime Kabalin je i kroatizirano talijansko prezime Caballini, podrijetla iz Južne Italije, koje su narodni svećenici pisali kao Kabalin. Preci tih Kabalina, prijašnjih Caballinija imaju u starim knjigama upisan nadimak **Perics**, **Perich** ili **Peric**. Ti Kabalini u Novom nose nadimke: **Gaćić**, **Javor**, **Kalisto**, **Lene**, **Lindarić**, **Nikolice**, **Petrovice**, **Perići**, **Požup**, **Šebe** i **Vuna**.

1.

KABALIN, ANDRIJA – Javor, Šebe (Novi, 8. 9. 1920 – Kustošija kraj Zagreba, 31. 3. 1945), sin Andrija Sebastijanovog i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacove; supruga Davorka r. Sokolić – Milinica (Novi, 15. 11. 1922 – Novi, 31. 10. 1999), Ignacova, preudana za Antona Križkovića – Vranješu (14. 9. 1920 – 9. 3. 1979), Petrovog.

Pali borac NOR-a. Učio je stolarski zanat, a izbačen je iz škole. Sudionik NOB-a od 25. 11. 1942., a 6. 1. 1945. zarobljen je od njemačkog *trupa*, grupe specijalaca, koji je upao na slobodno partizansko područje iznad Novog, gdje je bio borac u bataljunu *Matija Gubec*. Umro je u ustaškom logoru "Müllerova ciglana", u Kustošiji kraj Zagreba od tifusa, pokopan je na groblju u Vrapču. Bio je nogometaš omladinskog kluba *Poskok* u Novom.

Veza: 4, 83, 60, 69, 102, 76, 14, 40, 9, 19, 75, 2, 15, 104, 100

2.

KABALIN, ANDREJ – Javor, Šebe (Zagreb, 5. 7. 1959), sin Antona Andrijevog i Zore r. Rubčić (Gornji Zagon, 1. 10. 1937 – Novi, 1990), Lovrine; supruga Snježana r. Lončar (Novi, 22. 2. 1963), Marijanova.

Elektrotehničar, zanat je izučio u CUO-u u Zagrebu. Plovi na domaćim i stranim brodovima.

Veza: 9, 1, 76, 14, 40, 4, 15, 104, 100, 19, 75

3.

KABALIN, ANDRIJA – Požup (Novi, 29. 11. 1883 – Zagreb,1920), sin Franka Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Kozarice, Saftine (Novi, 1. 3. 1850 – Novi, 9. 1. 1922).

Svećenik; bogosloviju je završio u senjskom sjemeništu 1904 – 08., a Teološki fakultet u Zagrebu. Bio je župnik u Podstenama u Gorskom kotaru, zatim u Ogulinu, gdje je 1908. opskrbljivao novljanske mladiće, koji su tamo bili u pritvoru zbog napada u na bivšeg hrvatskog bana Levina Raucha 12. 7. 1908. u prolazu kroz Novi. Bio je i sportaš. Teško se razbolio i umro u Zagrebu.

Veza: 32, 53, 74, 10, 41, 87, 21, 34, 106, 33, 55

4.

KABALIN, ANDRIJ – Javor, Šebe (Novi, 6. 11. 1880 – Johannesburg, JAR, rujan 1952), sin Sebastijana Fabijanovog i Marije r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 28. 3. 1856 – Novi, 22. 7. 1936), Pavlove; prva supruga Katarina r. Radetić – Brezarka (Novi, 23. 7. 1886 –

Novi, 12. 11. 1910), Ivanova, druga Mare r. Žvanović – Šišinka (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacova.

Kamenorezac, klesar i zidar. Imao je *butigu* (trgovinu) sitničarije u svojoj kući, Ulica Antona Mažuranića 1. Bio je donačelnik Općine Novi i glavar Zemljišne zajednice u Novom, a 1930. je otišao na rad u Južnu Afriku (Transval). Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 102, 12, 26, 83, 60, 69, 76, 14, 40, 1, 9, 27, 18, 77, 31

5.

KABALIN, ANDJELINA r. Blažević (Novi, 24. 9. 1958), kći Mate i Ivanke r. Vukelić (Vukelić Draga, Krmpote, 17. 4. 1931 – Klenovica, 24. 5. 2007), Srećkove; suprug Božidar Kabalin – Požup (Zagreb, 22. 12. 1947 – Novi, 18. 1. 2016), Franjin; kćerka **Marija** (Rijeka, 19. 7. 1990).

Tekstilna tehničarka; završila je srednju stručnu školu u Dugoj Resi. Radila je u DIP-u Novi.

Veza: 16, 78, 34, 84, 21, 105, 65, 85, 108, 106, 67, Blažević 25, 14

6.

KABALIN, ANKA r. Matejčić – **Senjka** (Novi, 7. 6. 1892 – Saint Louis, USA, ?), kći Tome Josipovog i Marije r. Sokolić – Milinice (Novi, 26. 3. 1858 – Novi, 11. 8. 1936), Ivanove; suprug Fabijan – Javor (1. 8. 1886 – St. Louis, USA, ?), Augustinov.

Trgovkinja. Imala je *butigu* (trgovinu) u starom dijelu grada poslije I. svj. rata. Suprug joj je nakon vjenčanja 1907. otišao na rad u USA, a ona oko 1924. Održavala je vezu s direktorom banke u Novom, a kad su je Novljanke ogovarale ona im je s kućnog praga u Ulici dr. Andrije Šermana odbrusila: *“Moja roba, moj dućan / komu oću, tomu dan!”*.

Veza: 31, 12, 77, 30

7.

KABALIN, ANSELMO (*Selmo*) – Rudina, Karaho (Novi, 8. 11. 1907 – Johannesburg, JAR, 1990), sin Pavla Petrovog i Milke r. Maričić (Novi, 23. 9. 1880 – Novi, 9. 1. 1961), Ivanove, polusestre Antona Maričića (Bata).

Vodoinstalater, zanat je izučio u Beču u austrijskom poduzeću koje je gradilo hotel *Lišanj*. Oko 1930. je otišao u Južnu Afriku gdje je držao trgovinu, a supruga turističku agenciju. U mladosti je bio starosta u Hrvatskom sokolu u Novom. Nadimak Rudina nastao je po pretku Rudinu (oko 1645 – 29. 1. 1708), Rudinovom.

Veza: 92, 22, 94, 25, 37, 103

8.

KABALIN, ANTON (Novi, prije 1630).

Sudac u Novom za uprave Ugarske komore, kad je gradom upravljao kapetan knez Ivan Malik. Spominje se u dokumentu od 7. 11. 1680. godine (u posjedu Margarete (*Mare*) Mažuranić – Z Dvorca, Vickove), a u sporu Matije Mažuranića te Ivana i Franke Jurišine vođenom protiv Matije Sokolića – Vlašića zbog ometanja posjeda. Vjerojatno se ovdje radi o prezimenu Caballini, iako je u dokumentu napisano Kaballjn pa je stavljen pod prezime Kabalin. Međutim, ovdje je vjerojatno riječ o Antonu Caballiniju de Ehrenburg, Petrovom čiji su prvorođeni sinovi imali povlasticu da u Novom vrše dužnost mjesnog

suca. U tom slučaju brat bi mu bio **Petar** (1630 – 1700), Petrov, koji je prašukundjed I**vana Kabalina** (22. 8. 1822), Tominog, prvi novljanski Kabalin – **Požup** po kojem jedna grana Kabalina ima nadimak **Požup**.

Veza: 64, 38, Caballini 10, 6, 8, 7, 11, 4, 2, 5, 3, 9

9.

KABALIN, ANTON – Javor, Šebe (Novi, 6. 7. 1926 – Novi, 26. 9. 2005), sin Andrija Sebastijanovog i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacove; supruga Zora r. Rubčić – Orina (Gornji Zagon, 1. 10. 1937 – Novi, 1990), kći Lovrina.

Strojobravar, poslovođa kemijskog vlaka u JDŽ-u. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943., a 6. 1. 1945. je bio zarobljen i zatvoren u ustaški logor "Müllerova ciglana" u Kustošiji kraj Zagreba. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 4, 83, 60, 69, 102, 76, 14, 40, 1, 2, 15, 104, 100, 75, 19, 27, 18

10.

KABALIN, ANTON – Požup (Novi, 17. 1. 1882 – Novi, 17. 4. 1966), sin Franka Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Kozarice, Saftine (Novi, 1. 3. 1850 – Novi, 9. 1. 1922), Lovrine; supruga Marija r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 25. 8. 1892 – Novi, 1968), Srećkova; sinovi **David (*Daša*)** (1918), **Franjo** (1919) i **Srećko** (1923).

Pomorski strojar, završio je strojarsku školu u Trstu. Bio je upravitelj stroja na parobrodima obalne plovidbe *Ungaro-Croata* i *Jadranske plovidbe Sušak* do 1941., kad je umirovljen, za talijanske okupacije.

Veza: 32, 53, 74, 41, 3, 21, 34, 106, 105, 84, 67, 65, 85, 108, 16, 78, 5, 87, 33, 55, 101

11.

KABALIN, ANTON (Novi, 4. 10. 1708 – Novi, 16. 11. 1763), sin Petra Petrovog i Margarete r. Čikulić (Novi, 1679 – 30. 7. 1746), Antonove.

Svećenik i kanonik u Novom. Brat mu je **Juraj** (Novi, 7. 9. 1716 – Novi, 1772) šukundjed Ivana – Požupa (Novi, 22. 8. 1822 – Novi, 18. 2. 1902), Tominog, a iz obitelji je Caballini de Ehrenburg.

Veza: 53

11/1.

KABALIN, ANTON (Ante) – Venja, Poldo (Novi, 17. 1. 1949), sin Ivana Leopoldovog i Rozalije r. Bugarin (Novi, 16. 5. 1925 – Novi, 27. 8. 2012), Bogoslavove; supruga Viera r. Chovanchová (Bratislava, Slovačka, 29. 4. 1951); kćerka **Katarina** (9. 7. 1982), udana Smolenická.

Konobar, po završenoj ugostiteljskoj školi radio je 1977 - 1981. u hotelu *Lišanj* u Novom, a tri zimske sezone u Švicarskoj, kamo je njega, Dušana Sokolića – Marijaševića, Vlašića i druge vodio Dragutin Rakar, tada šef sale (Ober) u Hotelu *Lišanj*. Od 1981. radi i živi u Bratislavi, u Slovačkoj, gdje se je i oženio, radio je kao konobar na brodu restoranu na Dunavu. Kćerka Katarina sa suprugom Ľudovitom (15. 1. 1978) ima sina **Sebastiana** (2016) i (blizanke) **Svetlanu** i **Lilianu** (2017).

Veza: 50, 70, Lukarić

12.

KABALIN, AUGUSTIN (*Guštin*) – Javor (Novi, 22. 9. 1853 – Novi, 7. 11. 1893), sin Fabijana Ivanovog (Ivan Juraj) i Marije r. Dobrić (Novi, 19. 12. 1821 – Novi, 10. 6. 1891), Lukine; supruga Marija r. Ježić – Pampić (Novi, 6. 3. 1858 – Novi, 31. 7. 1934).

Gostioničar, držao je gostionicu u svojoj kući, danas u vlasništvu obitelji Šamanić, na Korzu zvanu *K dobroj kapljici*. Prije ju je vodio njegov otac, a poslije njegove smrti njegova majka Marija Ježić, pa su Novljani tu gostionicu nazivali *Kod dovice*.

Veza: 26, 102, 77, 31, 13, 36, 112, 6, 30, 96, 4, 83, 60, 69

13.

KABALIN, AUGUSTIN (*Guštin, Luka*) – Javor, Vuna (Novi, 18. 11. 1905 – Novi, 18. 4. 1968), sin Roke Augustinovog i Anke r. Dobrić (Novi, 11. 6. 1883 – Novi, 19. 2. 1963), Šimunove; supruga Palma r. Deranja (Novi, 5. 3. 1913 – Novi, 7. 5. 1962), Rudolfova; kćerka **Branka** (1934), udana Bugarin, i sin **Gradimir** (1947).

Stolarski obrtnik, imao je radionicu u svojoj kući u ulici A. Šermana 5. Bio je na radu u Argentini, ali se vrlo brzo vratio. Sudionik NOB-a; od veljače 1942., član kotarskog Komiteta KPH u Novom, član i poslije predsjednik kotarskog NOO-a u Novom od 20. 9. 1943. do 25. 5. 1944., kad je pao u ruke Nijemcima i odveden u njemački logor. Nakon rata jedan je od novljanskih stolara, osnivača Stolarske zadruge koja je poslije prerasla u Drvno-industrijsko poduzeće (DIP) Novi. Bio je predsjednik Narodne čitaonice u Novom od 10. 3. 1946., potom nastavnik praktične nastave u Školi učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Nogometaš je, i blagajnik NGŠK-a od njegova osnivanja i *pivač* u novljanskom kolu. Njegova sestra **Marija** (25. 9. 1910) udana je za Antona Potočnjaka – Kukića, brijačkog obrtnika.

Veza: 12, 77, 26, 36, 112, 6, 30

14.

KABALIN, BOGOSLAV – Javor, Šebe (Novi, 26. 12. 1918 – Jasenovac, 9. 4. 1945), sin Andrija Sebastijanovog i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacove; supruga Ivanka r. Sešet (iz Zagreba).

Pali borac NOR-a. Kao mesarski poslovođa radio je u tvornici mesnih proizvoda *Rabus i sin* u Sesvetama, a završio je podoficirsku mornaričku školu u Kumboru u Boki kotorskoj. Zbog suradnje s NOP-om ustaše su ga uhitili. Odveden je u logor u Staroj Gradiški, pa prebačen u Jasenovac, gdje je radio u tamošnjoj klaonici. U pobuni logoraša 9. 4. 1945. strijeljan je i bačen u Savu.

Veza: 4, 83, 60, 69, 102, 76, 40, 1, 9, 19, 75, 2, 15, 104, 100, 27, 18

15.

KABALIN, BOGOSLAV – Javor, Šebe (Zagreb, 6. 11. 1960), sin Antona Andrijevog i Zore r. Rubčić – Orine (Gornji Zagon, 1. 10. 1937 – Novi, 1990), Lovrine; supruga Radojka r. Stojanović (25. 9. 1962), Jugoslavova (iz Bosne).

Automehaničar, završio je srednju školu, metalske struke u Zagrebu. Radi u Šumariji Novi.

Veza: 9, 76, 14, 40, 1, 4, 2, 100, 104, 19, 75

16.

KABALIN, BOŽIDAR – Požup (Zagreb, 22. 12. 1947 – 18. 1. 2016), sin Franje Antonovog i Milice r. Ježić (Novi, 4. 1. 1920 – Novi, 8. 3. 2005), Antonove; prva supruga Ivana r. Grbac (Starigrad, Senj, 21. 10. 1946), Matina, druga supruga Andjelina r. Blažević (Novi, 24. 9. 1958), Matina, s kojom ima kćerku **Mariju** (Rijeka, 19. 7. 1990).

Knjigovođa, završio je gimnaziju u Crikvenici. Radio je u *KP Ivanj*, poslije u Rijeci, a 1979 - 98. u RODI *Milan Mataija* (poslije *DI Vinodol d.d. Novi Vinodolski*, do pokretanja stečaja 1998.). Borac Domovinskog rata.

Veza: 34, 21, 106, 10, 84, 78, 5, 101, 105, 67, 85, 108

17.

KABALIN, CIRIL JOSIP – Perić (Novi, 5. 7. 1869 – Novi, 11. 6. 1905), sin Matija Josipovog i Urse r. Piškulić (Novi, 15. 11. 1835 – Novi, 22. 10. 1912); supruga Klara r. Ježić (Novi, 18. 1. 1871 – Novi, 16. 2. 1942), kći Nikole Josipovog.

Zidar. Radio je u Novom. Umro je od tuberkuloze. Braća **Bogoslav** (Novi, 22. 10. 1875) i **Roko** (3. 8. 1879) otišli su na rad u USA, gdje su i umrli.

Veza: 80, 82

18.

KABALIN, CVETOMIR (*Cveto*) – Javor, Šebe (Novi, 14. 9. 1927 – Novi, 25. 9. 1980), sin Leonarda Sebastijanovog i Marije r. Ivić (Novi, 27. 9. 1901 – Novi, 30. 11. 1980), Josipove; supruga Nada r. Antić – Senjka (Novi, 12. 4. 1933), Frankova; kćerka **Vlasta** (1953), udana Nižetić, i sin **Leomir (Leo)** (1956).

Vodoinstalater i poslovođa u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 16. svibnja 1952. do 1. srpnja 1985. godine.

Veza: 69, 4, 83, 60, 102, 27, 68, 76, 14, 40, 1, 9

19.

KABALIN, DARKO – Javor, Šebe (Novi, 18. 10. 1948), sin Ivana Andrijevog i Danice r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 10. 11. 1921 – Novi, 4. 6. 1992), Bogoslavove; supruga Nevenka r. Piškulić – Vujičinka (Novi, 17. 4. 1950), Andrijeva; kćerka **Ingrid** (Rijeka, 1971), udana Kaurin.

Elektrotehničar, završio je srednju elektrotehničku školu, smjer jaka struja, u Zagrebu. Radio je u Rijeci u poduzeću *Rade Končar* i u *Termoelektrani* Rijeka. Od 1990. je vlasnik privatne tvrtke, a od 1998. je zajedno s Miljenkom Blaževićem, Josipovim, suvlasnik tvrtke *Kabel* u Novom. Bio je tajnik Udruženja energetičara u Rijeci.

Veza: 40, 76, 14, 1, 9, 4, 102, 26, 75, 15, 2, 100, 104

20.

KABALIN, DAROSLAV (*Darko*) – Venja (Novi, 6. 2. 1923 – Novi, 17. 9. 1986), sin Ivana Jurjevog i Slavice r. Krišković – Perinke (Novi, 26. 9. 1898 – Novi, 1973), Antonove; supruga Marija r. Dražić (Bribir, 8. 6. 1931), kći Petra i Anice, završila je dvije godine poljoprivredne škole; kćerka **Darka** (Rijeka, 2. 8. 1953), udana Novak.

Brijački obrtnik. Radio je u Bribiru i u Novom. Sudionik je NOB-a od 20. 4. 1945. u mornaričkoj pješadiji u Šibeniku, a prije toga u mornarici NDH. Od 23. 5. 1966. do 5. 10.

1983. rukovoditelj je praonice rublja u Pavlomiru (HTP *Lišanj* Novi). Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom.

Veza: 52, 62, 35

21.

KABALIN, DAVID (*Daša, Vinodolski*) – Požup (Novi, 31. 7. 1918 – Rijeka, 21. 8. 2012), sin Antona Frankovog i Marije r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 25. 8. 1892 – Novi, 9. 12. 1968), Srećkove (Filico); supruga Sonja r. Pezel (Rab, 21. 5. 1920 – Rijeka, 16. 10. 2011), Alfonsova; sinovi **Jurica** (1946), **Vanja** (1949) i **Miran** (1953).

Diplomirani inženjer šumarstva, diplomirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu 1941. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. U partizanima je bio intendant flotile II. POS-a, nakon rata pomoćnik jugoslavenskog ministra šuma i ruda u Beogradu, i načelnik tog ministarstva. Poslije je radio u vanjskotrgovinskim poduzećima *Export šuma* i *Exportdrvo* iz Zagreba u Trstu, Milanu, Frankfurtu i Düsseldorfu, kao rukovoditelj tamošnjih ispostava, a 1948 - 82. je direktor *Exportdrva*. Javni je djelatnik i istaknuti čakavski pjesnik; izdao je više knjiga pjesama: *Naša Beseda* (1969), *Jadri brode, široko ti more* (1970), *Kolo Mažurane* (1975), *Pivanja i govorenja* (1978), zatim knjige pjesama i proze: *Zač nan je noćaska jadra otvoriti* (1976), *Na moru rumen* (1984), *Čakavska beseda* (1984), *Moj grad kameniti* (1987), *Juže ubo zima minu* (1992), *Moje strune* (1995), *Kroz Godišća* (1997), *Pomalo prohaja deveti križ* (2001). i *Nagnulo se j' drivce orihovo* (2002) i dr. Mnoge su mu pjesme uglazbljene (od Ivana Matetića Ronjgova, Borisa Papandopula, Dušana Prašelja, Ljube Kuntarića, Sanje Drakulić, Adele Dobrić, ...), a uvrštene su u više izbora i antologija hrvatskog i čakavskog pjesništva. Napisao je i dva novljanska ratna žitka (1942. i 1943). Grad Rijeka dodijelio mu je Nagradu za životno djelo, a 1998. g. i Grad Novi Vinodolski.

Veza: 10, 74, 3, 41, 32, 53, 34, 106, 65, 85, 108, 84, 67, 16, 78, 5, 87, 33, 55

22.

KABALIN, DOBROTIN – Rudina (Novi, 14. 7. 1869 – Novi, 24. 6. 1960), sin Petra Ivanovog i Mare r. Maričić – Jurike (Novi, 9. 6. 1831 – Novi, 26. 11. 1914); prva supruga Cecilija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 20. 11. 1874), Antonova koja ga je napustila i otišla s Jankom Matićem, carinikom u Jablanac, te su odlukom biskupskoga ženidbenog suda doživotno rastavljeni od stola i kreveta; druga supruga Filipina r. Sokolić – Milinica (Novi, 20. 4. 1885 – Novi, 27. 2. 1970), Matijeva.

Zidarski poduzetnik. Radio je u Južnoj Africi gdje se obogatio. Za vrijeme Kraljevine Jugoslavije je bio projugoslavenski usmjeren. Član UO Narodne čitaonice u Novom, od 1945. Braća su mu **Paval** – Karaho (1872 – 1965) i **Josip** (25. 9. 1858 – 1934).

Veza: 94, 63, 92, 7, 25, 37, 103

23.

KABALIN, DRAGUTIN – Javor (Novi, 5. 9. 1886 – Rusija, 1914./1918), sin Josipa Lukinog i Kate r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 3. 11. 1856 – Novi, 21. 7. 1937), Josipove. Šukundjed mu je Andrija Kabalin (Novi, 30. 4. 1754), a šukunbaka Margareta r. Potočnjak (Novi, 30. 4. 1754), Jerkova.

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik austrougarske vojske borio se na ruskoj fronti gdje je nestao. Njegov otac (22. 12. 1850) umro je u Novom (5. 3. 1931), a brat **Venceslav** (4. 9. 1882)

otišao 1913. u Južnu Afriku. Djed Luka (Novi, 13. 10. 1817 – Zagreb, 26. 5. 1905), Jurjev, brat je Fabijana, novljanskog gostioničara na Korzu (*K dobroj kapljici*).

Veza: 96, 66

24.

KABALIN, DUBRAVKA – Nikolica – v. **RIEDL, DUBRAVKA** r. Kabalin **- Nikolica**.

25.

KABALIN, ERNESTO – Rudina, Karaho (Novi, 16. 2. 1913 – Novi, 5. 2. 1987), sin Pavla Petrovog i Milke r. Maričić (Novi, 23. 9. 1880 – Novi, 9. 1. 1961), Ivanove.

Trgovački poslovođa, zanat je izučio u Crvenki, Vojvodina. Radio je u tekstilnom poduzeću u Rijeci, gdje je poslije bio i blagajnik.

Veza: 92, 22, 94, 7, 37, 103

26.

KABALIN, FABIJAN – Javor (Novi, 13. 4. 1822 – Novi, 25. 4. 1907), sin Ivana Jurja Andrijevog i Uršule r. Radetić (Novi, 19. 2. 1785), Fabijanove; supruga Marija r. Dobrić – Lukinica (Novi, 19. 12. 1821 – Novi, 10. 6. 1891).

Gostioničar; držao je gostionicu *Dobroj kapljici* na Korzu u Novom, koju je poslije vodio njegov sin, njegova supruga (udovica), potom nasljednici, sada obitelj Šamanić. Braća su mu: **Ivan** (Novi, 7. 2. 1812 – Novi, 11. 4. 1880), **Luka** (Novi, 13. 10. 1817 – Zagreb, 26. 5. 1905) i **Augustin** (Zagreb, 27. 8. 1825). Njegov je otac (Novi, 17. 4. 1781) imao brata **Pavla** (Novi, 11. 10. 1776) koji je otišao u sjevernu Hrvatsku, a šukundjed mu je **Andrija** (29. 11. 1691 – 17. 4. 1756), Petrov.

Veza: 102, 12, 77, 4, 83, 60, 69, 31, 96, 56, mnogi potomci

27.

KABALIN, FABIJAN – Javor, Šebe (Novi, 13. 9. 1923 – Bari, Italija, 30. 6. 1944), sin Leonarda Sebastijanovog i Marije r. Ivić (Novi, 27. 9. 1901 – Novi, 30. 11. 1980), Josipove.

Pali borac NOR-a. Izučio je trgovački zanat. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, zatim 35. ličke divizije, od siječnja 1944. U borbama protiv njemačkih i ustaških snaga teško je ranjen kod Korenice, pa je prebačen na liječenje u Bari u Italiju gdje je umro. Pokopan je na partizanskom groblju u Barletti pokraj Barija.

Veza: 69, 4, 83, 60, 102, 18, 68, 76, 14, 40, 1, 9

28.

KABALIN, FEDOR (*Cico*) – Nikolica (Zagreb, 12. 7. 1920), sin Nikole Matijevog i Danice r. Ježić – Z Malenice (Bakar, 1891 – Zagreb, 4. 8. 1938), Ivanove; supruga Bojana r. Gaćeša (18. 7. 1922. – USA, 3. 4. 1991), Jovina; kćerke **Svjetlana** (17. 7. 1953) i **Sanja** (27. 10. 1960).

Skladatelj, glazbenik i diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu; glazbu je studirao u školi *Lisinski* i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1941), studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Beogradu (1941 – 43), a dirigiranje je diplomirao na Glazbenoj akademiji u Beču 1944. Studij kompozicije nastavio je na *Northwestern University* blizu

Chichaga i na *Eastman School of Music* u Rochesteru, u državi New York. Djelovao je (1959 – 60) u školama u Kentuckyju, u operama u Chicagu i San Franciscu, gdje je do 1961. bio dirigent i pročelnik teoretskog odjela na *Music and Arts Institute*., poslije docent i muzički direktor opernog studija na *State College* u Indiani, Pennsylvania. U Čileu je tri i pol godine dirigirao državnim simfonijskim orkestrom, komponirao je i dirigirao glazbu za film *Ukleti klanac*. Svoje kompoticije: *Divertimento za duhački septet* (1949), i dr. izvodio je u Sjevernoj i Južnoj Americi. Dirigent je Simfonijskog orkestra u Midlandu, Michigan, i pročelnik Glazbenog odsjeka *Kean University* u New Jerseyju. Uz redovito dirigiranje u *Garden State Balletu*, nastupao je u Italiji, Češkoj, Bugarskoj i Kini (na redovitim tjednim koncertima konzervatorija u Xi´anu).

Veza: 88, 81, 77/1, 89, 97, 24

29.

KABALIN, FILIPINA – Maćućinka (Novi, 29. 4. 1906 – 2. 7. 1945), kći Ivana Filipovog i Rozalije r. Veljačić (Novi, 10. 10. 1875), Rajmundove.

Službenica u Ministarstvu unutrašnjih poslova NDH u Zagrebu. Povlačeći se 1945. iz Zagreba prema Austriji zajedno s ostalim osobljem te ustanove, prošla je “križni put” i proglašena nestalom.

Veza: 42, 109

30.

KABALIN, FRANCIKA r. Maričić – **Hrgešinka** (Novi, 3. 10. 1894 – Novi, 3. 10. 1970), Matijeva; suprug Ivan – Javor (Novi, 13. 9. 1891 – USA, 1973), Augustinov.

Zvonar novljanske župne crkve sv. Filipa i Jakova od oko 1945. do 1965. godine.

Veza: 31, 12, 6, 13

31.

KABALIN, FRANKO – Javor (Novi, 1. 11. 1881 – Novi, 22. 2. 1940), sin Augustina Fabijanovog i Marije r. Ježić – Pampić (Novi, 6. 3. 1858 – Novi, 31. 7. 1934), Tomine; prva supruga Milka r. Šebalja (Novi, 21. 8. 1886 – Novi, 11. 9. 1920), Andrijeva, druga Katarina r. Peričić – Kranjčika, Postolarica (Novi, 18. 6. 1882 – 20. 1. 1940), Ivanova koja je poslije živjela zasebno.

Zidar i gostioničar, vlasnik gostionice *Dobroj kapljici* na Korzu, koju je prije njega vodila njegova majka, a poslije kćerka Vilma udana za Josipa Šamanića. Braća su mu: **Roko** (Novi, 16. 8. 1879 – Portland, USA, 28. 6. 1923), **Nikola** (Novi, 12. 7. 1894) u USA od 1910., **Felice** (Novi, 8. 11. 1883 – Butte, USA, 5. 2. 1933), **Ivan** (Novi, 13. 9. 1891) u USA od 1910. i **Fabijan** (Novi, 1. 8. 1886) u St Louisu, USA od 1924. godine.

Veza: 12, 102, 26, 77, 6, 30, 13, 4, 83, 60, 69

32.

KABALIN, FRANKO – Požup (Novi, 29. 1. 1849 – Novi, 18. 12. 1938), sin Ivana Tominog i Marije r. Piškulić (Novi, 24. 12. 1820 – Novi, 4. 1. 1871); supruga Katarina r. Sokolić – Kozarica, Saftina (1. 3. 1850 – Novi, 9. 1. 1922), Lovrina.

Požup (mežnjar, crkvenjak) u novljanskoj župnoj crkvi 56 godina, asistirao je i održavao sve novljanske crkve i kapelice. Zanimanje je naslijedio od svoga oca, a nastavio ga je i njegov unuk Toma Piškulić – Bracina, Nikolin.

Veza: 53, 74, 3, 10, 41, 87, 21, 34, 106, 33, 55, 47, 95

33.

KABALIN, FRANKO STANISLAV – Požup (Novi, 13. 11. 1905 – Novi, 17. 2. 1973), sin Ivana Frankovog i Rozalije r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 6. 10. 1884 – Novi, 2. 2. 1972), Jurjeve.

Od rođenja nepokretan, teško se izražavao (radi debiliteta), ali je sa svima bio prijazan i dobar. Nakon smrti roditelja živio je Podbarana, kod Ivana Mirkovića.

Veza: 41, 74, 3, 10, 32, 53, 55, 87, 21, 34, 106

34.

KABALIN, FRANJO – Požup (Novi, 22. 11. 1919 – Novi, 16. 3. 1992), sin Antona Frankovog i Marije Mrzljak – Pijovice (Novi, 25. 8. 1892 – Novi, 9. 12. 1968), Srećkove (Filico); supruga Milica r. Ježić (Novi, 4. 1. 1920 – Novi, 8. 3. 2005), Antonova; sinovi **Božidar** (1947) i **Marinko** (1949).

Financijsko-knjigovodstveni djelatnik; završio je Trgovačku akademiju u Sušaku, zatim Vojnu akademiju, smjer intendanture u Beogradu. Bio je oficir Kraljevske jugoslavenske vojske, a za II. svj. rata domobranski poručnik u NDH. Nakon prisilne mobilizacije u sastavu 369. hrvatske pukovnije poslan je na istočnu frontu, sudjelovao je u borbama za Staljingrad od rujna 1942. do 20/21. siječnja 1943. Zrakoplovom se, fingirajući teškog ranjenika, izvukao iz opkoljenog grada, a iz Rusije se izvukao s dvojicom prijatelja, predstavljajući se članom komisije NDH za pronalaženje grobova palih hrvatskih vojnika u borbama u SSSR-u. Sudionik NOB-a od 26. siječnja do ožujka 1943. Nakon rata radio je kao knjigovođa u šumarskim gospodarstvima u Karlovcu, Sisku i Jablancu, a od 1. 6. 1950. u DIP-u Novi, kao direktor privredno-računskog sektora, do umirovljenja 1984. g. Za vrijeme rata u Rusiji stekao je odličja Reda krune kralja Zvonimira 3. stupnja sa zvijezdom, s mačevima i prvog stupnja s mačevima s pravom na naziv “vitez”. Bio je nogometaš u omladinskom klubu *Poskok*.

Veza: 10, 74, 3, 41, 32, 53, 21, 106, 84, 105, 67, 16, 78, 5, 101, 65, 85, 108, 87, 33, 55

35.

KABALIN - GRACIN, GORANA – Venjenica (Rijeka, 9. 7. 1950), kći Jurja (*Đuke*) Ivanovog i Nade r. Antonić (Zagreb, 10. 5. 1926), Andrijeve.

Profesorica njemačkog i talijanskog jezika; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. Radila je u školi učenika u privredi, zatim u gimnaziji u Zagrebu.

Veza: 62, 20, 52, Blažević 29

36.

KABALIN, GRADIMIR – Javor, Vuna (Novi, 10. 11. 1947), sin Augustina Rokinog i Palme r. Deranja (Novi, 5. 3. 1913 – Novi, 7. 5. 1962), Rudolfove; supruga Vlasta r. Sokolić – Pećarica, Veričinka (Novi, 26. 7. 1950), Josipova (*Pepe Reninoga*); sin **Dari**o (Rijeka, 26. 5. 1978) i kćerka **Marina** (Rijeka, 6. 8. 1979), udana Hrastovšćak.

Brodski mehaničar. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici, poslije u Njemačkoj. Sudionik Domovinskog rata 1991 – 95. na zbornom području Gospić i Fužine, u činu satnika HV. Bio je odbornik u Skupštini općine Crikvenica 1990 - 93. Sin Dario i supruga Vlatka r. Kos (Sisak, 24. 6. 1980), Rankova, imaju kćerku **Lorelu** (Zagreb, 23. 5. 2017), a kćerki Marini i suprugu Tihomiru Hrastovšćaku (Karlovac, 31. 3. 1979), Jožinom, sinovi su **Luka** (Zagreb, 14. 9. 2009) i **Toni** (Zagreb, 16. 7. 2012).

Veza: 13, 112, 12, 77

37.

KABALIN, HERMAN – Rudina, Karaho (Novi, 20. 2. 1917 – Johannesburg, JAR, 2006), sin Pavla Petrovog i Milke r. Maričić (Novi, 23. 9. 1880 – Novi, 9. 1. 1961), Ivanove; oženjen.

Bravar, vodoinstalater i građevinski tehničar; završio je građansku školu i srednju tehničku, građevinski smjer u Sušaku. Otišao je 1936. u Rodeziju gdje je otvorio vlastitu mesnicu.

Veza: 92, 22, 94, 7, 25, 103

38.

KABALIN, IVAN (Novi, oko 1630/40), Petrov.

Svećenik i župnik u Novom oko 1673., kada se spominje u sporu koji je nastao između njega i kraljevskog fiska nakon pogibije Frana Krste Frankapana, zbog oranice. Ovdje je vjerojatno riječ o Ivanu Caballiniju de Ehrenburgu, sinu Petrovom. Petar je imao šest sinova (prema podacima obitelji Mrzljak – Ofrat, Z Biškupije), a zna se da su se trojica od tih zvali zvali **Anton**, **Petar** i **Jurica** (Juriša) - ovaj posljednji upisan je kao Kabalin (a ne Caballini) – kako su to prezime pisali niži svećenici.

Veza: 8, 64, Caballini 10, 6

39.

KABALIN, IVAN (Novi, 13. 7. 1816 – Venecija, 12. 3. 1848), sin Adama (*Danka*) Ivanovog i Margarete r. Karlović (Novi, 14. 3. 1783), Antonove.

Vojnik u cesarskoj kraljevskoj austrijskoj mornarici. Poginuo je u 33. godini u Veneciji, kada i stric mu Ivan Matij, Ivanov (kod oslobođenja Venecije od austrijske okupacije). Imao je brata **Matiju** (Novi, 21. 9. 1821), a praprašukundjed mu je **Petar** (Novi, 1679 – Novi, 1756), Petrov čiji su potomci grana Kabalina s nadimkom **Požupi**.

Veza: 45

40.

KABALIN, IVAN – Javor, Šebe (Novi, 8. 3. 1917 – Novi, 1. 3. 1999), sin Andrija Sebastijanovog i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacove; supruga Danica r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 10. 11. 1921 – Novi, 4. 6. 1992), Bogoslavova; kćerka **Margareta (*Marga*)** (1943), udana Jelača, i sin **Darko** (1948).

Viši građevinski tehničar; završio je zidarsku majstorsku školu u Crikvenici 1937. i Višu građevinsku u Zagrebu 1952. Radio na gradnji ceste Novi – Sušak (1938 – 39), kao rukovoditelj sekcije na JDŽ-u u Zagrebu od 1939., a 1941 - 45. radi na cestama Krapine i kao nadcestar u Zaboku. Nakon 1945. na obnovi je od Talijana porušenog Podhuma, i u Kotaru Sušak. Instruktor je pri Planskoj komisiji NRH-a u Zagrebu od 1947., šef

Sekcije za održavanje cesta u Zagrebu od 1952., a željezničkih pruga 1954 – 70. Nakon umirovljenja i dolaska u Novi predsjednik je Narodnog muzeja i galerije (1971 – 93) i predsjednik Mjesne zajednice (1972 – 85), poslije predsjednik Savjeta MZ. Od 1971. do 1984. član UO Turističkog društva u Novom. *Pivač* u novljanskom kolu, u mladosti igrao je nogomet u NGŠK-u. Funkcije društvenog djelatnika obavljao je volonterski i mnogo je učinio za napredak od općinskih struktura u Crikvenici zapostavljenog Novog: od gradnje cesta na Prisiki, kanalizacije Starog grada i one od odmarališta Crvenog križa do Porta, izgradnje kupališta *Podbarana*, u razvoju vatrogastva i dr.

Veza: 4, 83, 60, 69, 102, 76, 14, 1, 9, 19, 75, 2, 15, 104, 100, 27, 18

41.

KABALIN, IVAN – Požup (Novi, 4. 11. 1877 – Novi, 13. 11. 1955), sin Franka Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Kozarice, Saftine (Novi, 1. 3. 1850 – Novi, 9. 1. 1922); supruga Rozalija r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 6. 10. 1884 – Novi, 2. 2. 1972), Jurjeva (Parlaremo).

Zidarski i klesarski majstor. Radio je u Novom, potom je otišao na rad u Novi Zeland gdje je kopao gumu (smolu). Vratio se u Novi, a poginuo je nesretnim slučajem na Stubištu I, ispod “Rumene place” okliznuvši se na jednu od kamenih stuba koje su danas, nakon više od osamdeset godina, još opasnije po život prolaznika.

Veza: 32, 53, 74, 3, 10, 33, 55, 87, 21, 34, 106

42.

KABALIN, IVAN – Maćuća (Ujuni, Bolivija, 21. 11. 1917 – kod Karlovca, 2. 4. 1942), sin Franka (Novi, 20. 9. 1884 – Zagreb, 4. 12. 1936), Filipovog i Barbare r. Sokolić – Kozarice (Novi, 3. 12. 1891 – Zagreb, 21. 4. 1938), Josipove; supruga Angela r. Sačer (iz Zagreba). Po povratka iz Bolivije s ocem, majkom i bratom Velimirom, otac je kupio kuću u Zagrebu.

Pali borac NOR-a. Nogometaš u Novom. Godine 1941. je mobiliziran u domobrane odakle je pobjegao u partizane, gdje je bio borac u Prvom proleterskom bataljunu Hrvatske, poslije u sastavu 13. proleterske brigade *Rade Končar*. Poginuo je u borbama kod Karlovca. Prema odluci Kotarskog suda u Zagrebu br. OG. 32/46 od 10. 8. 1946. kao dan pogibije utvrđen je 2. 4. 1942. godine.

Veza: 109, 44, 29

43.

KABALIN, IVAN KRSTITELJ – v. 7. **CABALLINI, IVAN KRSTITELJ**, Ivanov.

44.

KABALIN, IVAN – Maćuća (Zagreb, 9. 10. 1942 – Zagreb, 28. 7. 1994), sin Ivana Frankovog i Angele r. Sačer (iz Zagreba); supruga Mirjana r. Vukovski (iz Zagreba).

Grafičar. Sin palog borca NOR-a. Zanat je izučio u Višoj grafičkoj školi u Zagrebu i tamo je radio u *Grafičkom zavodu*.

Veza: 42, 109

45.

KABALIN, IVAN MATIJ (Novi, 20. 9. 1795 – Venecija, 12. 3. 1848), sin Ivana Tome Jurjevog i Ane r. Prosen (Novi, 5. 5. 1770), Tomine.

Bio je u službi u cesarskoj i kraljevskoj austrijskoj mornarici. pogino je u Veneciji istog dana kad i sinovac mu Ivan Adamov, pretpostavljeno u borbama za oslobođenje Venecije od austrijske okupacije. Stric je **Juraj** (Novi, 14. 12. 1752), Jurjev djed Ivana (Novi, 22. 8. 1822 – Novi, 18. 2. 1902), Tominog, rodočelnik je novljanske obitelji Kabalin s nadimkom **Požup**.

Veza: 39

46.

KABALIN, IVAN – Venja (Novi, 22. 9. 1887 – Zagreb, ?), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Krišković – Ružike (26. 9. 1859), kćeri Ivana Ivanovog; prva supruga Ursa. r. Petrinović – Mikljinica (Novi, 2. 10. 1887 – Samobor, ?), kći Ivana Jurjevog, primalja, druga Filipina r. Piškulić (Novi, 22. 8. 1887 – Zagreb, 1967), Ivanova.

Radnik. Poput većine naših ljudi koji su otišli u svijet *trbuhom za kruhom*, bez kvalifikacija i znanja engleskog jezika, radio je u rudnicima USA, čini se u Butte, Montana, gdje su mu u eksploziji plina u ugljenokopu stradale oči, te je izgubio vid. Kada se vratio u Novi, prva ga je supruga Ursa, primalja, napustila jer je bio slijep i prešla na starokatoličku vjeru. Oženio se drugi put i preselio u Zagreb, gdje je i umro. Otac mu je **Josip** (Novi, 11. 10. 1857) bio na radu u USA i tamo umro.

Veza: 93, 70, 61, 52, 107, 50, 57

47.

KABALIN, IVAN (Bribir, 29. 8. 1853 – Novi, 18. 3. 1925), sin Jurja Tominog i Ursule r. Dobrić (Novi, 19. 10. 1817 – Novi, 14. 4. 1879), prve očeve supruge; supruga Marija r. Jovanović – Baroldinka (Novi, 18. 6. 1856 – Novi, 23. 2. 1913), Tomina.

Postolar u Novom. Otac mu **Juraj** (Bribir, 4. 4. 1811 – Foča, 1889), koji se triput ženio, umro je u Bosni. Ivan je imao braću **Luku** (Novi, 5. 10. 1849 – 1. 3. 1918) i **Petra** (Tounj, 2. 9. 1870). Stric **Ivan** (1822) prvi je **Požup**.

Veza: 53, 95, 32

48.

KABALIN, IVAN – Rudina (Novi, 15. 6. 1842 – Novi, 27. 2. 1934), sin Jurja Petrovog i Margarete r. Baričić (Bribir, 10. 6. 1807).

Prosjak i lutalica, kao i majka mu. Dok je ona živjela u Bribiru, on je prebivao u Novom, gdje je i umro u općinskom zatvoru. Unatoč prosjačkom životu doživio je 92 godine. Otac Juraj (Novi, 27. 11. 1822) otišao je *u svit*, nije poznato kamo. Stric mu je **Ivan** (Novi, 31. 7. 1833), Petrov, prvi s nadimkom **Venja**.

Veza: 52, 63, 93, 70

49.

KABALIN, IVAN – Rudina (Novi, 24. 6. 1812 – Novi, 13. 4. 1894), sin Jurja Petrovog i Mande r. Radetić – Kastavke (Novi, 22. 4. 1772 – Novi, 6. 2. 1829), Antonove; supruga Marija r. Žanić (Novi, 2. 2. 1809 – Novi, 18. 12. 1890).

Kapular (kaplar) u Crikvenici i općinski satnik u Novom, što odgovara razdoblju kad su mnogi Novljani bili u pohodu Jelačića na Mađare. Jedan je od osnivača Narodne čitaonice i član njezina Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845. Braća su mu **Josip** (14. 3. 1798) i **Petar** (23. 12. 1794 – 27. 1. 1883), čiji je sin Ivan (31. 7. 1833) prvi nositelj nadimka Venja.

Veza: 63, 52

50.

KABALIN, IVAN – Venja, Poldo (Novi, 22. 8. 1912 – Novi, 18. 4. 1989), sin Leopolda Ivanovog i Judite r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 12. 12. 1880 – Novi, 21. 6. 1969), Pavlove; supruga Rozalija r. Bugarin (Novi, 16. 5. 1925 – Novi, 27. 8. 2012), Bogoslavova; sin **Anton (Ante)** (1949) i kćerka **Branka** (1954), udana Lukarić.

Stolar i društveni djelatnik. Radio je u Novom. Sudionik NOB-a od 23. 9. 1943, bio je u sanitetskom odjelu pri štabu 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata je jedan od utemeljitelja *Stolarske zadruge* u Novom koja je poslije prerasla u DIK, pa u DIP Novi u kojem je radio. Od 12. siječnja do 2. veljače 1947. tajnik je Narodne čitaonice u Novom pa član UO prvoga poslijeratnog Turističkog društva, zatim predsjednik općinskog NOO-a Novi (tj. Općine Novi) 1947. i 1948. te član TD-a Novi od 1956. do 1983. godine.

Veza: 70, 93, 61, 52, 57, 71, 86, 107, 46

51.

KABALIN, IVAN MIKULA – Perić (Novi, 5. 12. 1744 – Novi, 3. 2. 1823), sin Petra Petrovog i Ursule pl. Marijašević (Novi, 6. 10. 1712 – Novi, 13. 3. 1797), Albertove. U nekim izvorima prezime mu se piše Caballini.

Svećenik; u Beču je 1763. završio teologiju i filozofiju. Župnik u Ledenicama 1784 - 1817. Biskup Ivan mu je stric, a imao je sestru **Mariju** (7. 9. 1736), udanu za Grgu Potočnjaka – Rusana, te braću: **Jurja**, oženjenog za Franciku r. Maričić (4. 10. 1748 – 30. 6. 1798), Tominu, i **Antona**, oženjenog za Margaretu r. Radetić (9. 3. 1741 – 7. 9. 1796), Jurjevu. Stric Anton (1708 – 1773) bio je svećenik, kanonik.

52.

KABALIN, IVAN (*Venja*) – Rudina (Novi, 31. 7. 1833 – Novi, 16. 9. 1916), sin Petra (23. 12. 1794 – 27. 1. 1883), Jurjevog i Lucije r. Baran (Novi, 17. 8. 1795), Matijeve; supruga Margareta r. Mudrovčić (Novi, 25. 10. 1829 – Novi, 27. 9. 1904), sestra Timotejeva.

Težak. Rodočelnik nadimka **Venja** za cijelu granu prezimena Kabalin, koja ima nadimak **Rudina**. Vjerojatno mu je otac ili netko iz obitelji bio u Rusiji na radu, ili kao vojnik, pa su sina Ivana zvali Vanja, što je izokrenuto u Venja, što u Novom nije neobično.

Veza: 49, 63, 93, 70, 61, 48, 46, 107, 50, 57, 62, 20, 71, 806, 35

53.

KABALIN, IVAN – Požup (Novi, 22. 8. 1822 – Novi, 18. 2. 1902), sin Tome Jurjevog i Kate r. Radetić – Markovac (Novi, 3. 11. 1786 – Novi, poslije 1830), Antonove; prva supruga Marija r. Piškulić – Fumika (Novi, 24. 12. 1820 – 4. 1. 1871), Ivanova, a druga Katarina r. Piškulić – Vujičinka (Novi, 4. 3. 1823 – Novi, 8. 10. 1880), Matijeva.

Nadstražar i općinski satnik u Novom, potom *požup* (crkvenjak) u novljanskoj župnoj crkvi. On i njegovi potomci po tome nose nadimak **Požup**. Jedan je od obnovitelja Narodne

čitaonice 17. 12. 1864. Njegov pradjed Juraj (Novi, 7. 9. 1716 – 1772), Petrov, brat je kanonika Antona (1708 – 1763) iz loze Caballini de Ehrenburg.

Veza: 32, 10, 74, 3, 41, 87, 21, 34, 106, 33, 55, 47, 95

54.

KABALIN, JELKA r. Piškulić – **Limarica** (Bribir, 1915 – Novi, 19. 10. 1943), kći Josipa i Marije r. Mavrović; suprug Petar – Perić (Novi, 22. 2. 1907 – USA, ?), sin Vicka Karlovog.

Žrtva fašističkog terora. Kao kućanica poginula je, sa sinom Vinkom, pri njemačkom bombardiranju Novoga zrakoplovima *štuka (Stuka)*, kad je grad po kapitulaciji Italije bio u rukama partizana.

Veza: 99, 111

55.

KABALIN, JOSIP – Požup (Novi, 11. 3. 1912 – Zagreb, 18. 12. 1942), sin Ivana Frankovog i Rozalije r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 6. 10. 1884 – Novi, 2. 2. 1972), Jurjeve.

Žrtva fašističkog terora. Bio je učitelj, a radio je kao ravnatelj u osnovnoj školi u Kraljevici. Za NDH optužen je za silovanje učenika, pa je uhićen i odveden u Zagreb. Unatoč svim intervencijama, ustaše su ga strijeljali u zagrebačkom Maksimiru.

Veza: 41, 74, 3, 10, 32, 53, 33, 87, 21, 34, 106

56.

KABALIN, JOSIP – Javor (Novi, 3. 3. 1839 – Novi, 17. 3. 1895), sin Ivana Ivanovog (Ivan Juraj) i Uršule r. Piškulić, udovice Baran (Novi, 21. 10. 1800 – Novi, 22. 11. 1864); prva supruga Marija r. Žanić (Novi, 17. 9. 1842 – Novi, 7. 10. 1881), druga Katarina r. Ježić (Novi, 30. 1. 1832 – Novi, 6. 7. 1914), udovica Kargačin, Arbe – Dunka Nikolinog. Njegova djeda Jurja (Novi, 17. 4. 1781), Andrijevog, u nekim se župnim knjigama vodi kao Ivan Juraj, a u drugima samo Juraj.

Zidarski obrtnik u Novom. Sin **Anton** (13. 6. 1872) odselio se u USA, **Ivan** (Novi,1866 - Novi, 24. 6. 1888) je umro mlad, **Lovra** (Novi, 8. 8. 1870) je završio u Stenjevcu, kći **Barbara** (Novi, 1. 12. 1875 – Novi, 28. 11. 1953) udala se za Andriju Šefera, **Uršula** (Novi, 28. 11. 1863 – Novi, 14. 10. 1932) za Grgu Sokolića – Grginića, a **Marija** (Novi, 14. 8. 1868) za Franka Sokolića – Kotorca (Novi, 17. 10. 1863).

Veza: 26, 72, 96, 102, 12

57.

KABALIN, JOSIP – **Venja, Poldo** (Novi, 6. 3. 1921 – Novi, 13. 12. 2010), sin Leopolda Ivanovog i Judite r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 12. 12. 1880 – Novi, 21. 6. 1969), Pavlove; supruga Marija r. Radetić – Lulika (Novi, 12. 9. 1927), kći Milana Dragutinovog i Angeline (*Ege*) r. Piškulić – Zdolčevice (SAD, 8. 4. 1905 – Novi, 1959), Ivanove; kćerka **Mira** (1952), udana Mudrovčić – Majer, i sin **Leopold** (1956).

Građevinski poslovođa; završio je zidarsko-klesarsku majstorsku školu u Crikvenici 1940. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; pomoćnik komesara čete u bataljunu *Matija Gubec* prve brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata bio je u nadzornoj službi pri gradnji

Doma kulture u Novom. Godine 1949. položio je ispit za nastavnika građevinskih normiraca. Radio je u DIP-u Novi 1945 – 65., od 16. 8. 1965 - 3. 12. 1968. u HTP-u *Lišanj* u Novom, potom kao tajnik Mjesne zajednice Novog, do 1981. Član Upravnog odbora Turističkog društva u Novom 1972. i 1973. godine.

Veza: 70, 93, 61, 52, 50, 71, 86, 46, 107, Mudrovčić, Tus

58.

KABALIN, JOSIP – Rudina (Novi, 30. 3. 1909 – Tuzla, 10. 5. 1964), sin Petra Josipovog i Marije r. Kariž (Novi, 15. 2. 1891 – Novi, 15. 11. 1943), Frankove, postolareve kćeri; supruga Franciska r. Nol (Tuzla, 1904 – Tuzla, 1996).

Bravar. Radio je u Novom. Otac mu je **Petar** (Novi, 15. 10. 1885), umro u Kunsberleyju, u njemačkoj koloniji u Africi 10. 9. 1909., kad je on imao šest mjeseci, a majka mu se poslije preudala za Ludovika Radetića – Lulića, Spod Barsa.

Veza: 94, 49

59.

KABALIN, JOSIP – Nikolica (Novi, 19. 9. 1866 – Novi, 18. 1. 1947), sin Petra – Perića, Nikolinog i Marije r. Peričić – Nikolice (Novi, 3. 9. 1831 – Novi, 5. 1. 1894), Nikoline, druge očeve supruge; supruga Milka r. Sokolić (Novi, 4. 1 1875 – Novi, 19. 2. 1919), kći Katarine – Šalvatorke, udovice Piškulić. Nadimak mu je po majci **Nikolici**.

Zidar i građevinski poslovođa. Najveći dio radnog vijeka proveo je na radu u Južnoj Rodeziji. Po povratku u Novi sagradio u Lukavicama vilu *Sofija*, nazvanu po kćeri.

Veza: 77/1, 89, 97, 90, 81, 98, 88, 84, 34, 16, 78, 101

60.

KABALIN, JOSIP – Javor, Šebe (Novi, 11. 7. 1896. – Južna Amerika, ?), sin Sebastijana Fabijanovog i Marije r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 28. 3. 1856 – Novi, 22. 7. 1936), Pavlove.

Zidar. U potrazi za poslom otišao je 1910. u Južnu Ameriku, jer je za USA bilo teško dobiti vizu, budući da je netko tamo morao jamčiti za njega.

Veza: 102, 12, 26, 77, 4, 83, 69, 27, 18, 76, 14, 40, 1, 9, 31

61.

KABALIN, JUDITA r. Mrzljak – **Pavičinka** (Novi, 12. 12. 1880 – Novi, 21. 6. 1969), kći Pavla i Marije r. Maričić (Novi, 12. 4. 1847 – Novi, 28. 1. 1942); suprug Leopold (*Poldo*) – Venja (Novi, 15. 11. 1872 – 22. 8. 1949), Ivanov; djeca: **Marija** (1908), **Anka** (1910), **Ivan** (1912), **Margareta** (1915), udana Maričić - Jurić, **Dragica** (1916), udana Piškulić - Arbica (Kavalir), i **Josip** (1921).

Kućanica, među prvima se u Novom počela baviti iznajmljivanjem soba (turizmom) u *Vili Marija* koju je izgradio njezin suprug.

Veza: 70, 93, 50, 57, 71, 86, 46, 107

62.

KABALIN, JURAJ (*Đuka Venja*) (Novi, 23. 9. 1921), sin Ivana Jurjevog i Slavice r. Krišković – Perinke (Novi, 26. 9. 1898 – Novi, 1973), Antonove; supruga Nada r. Antonić – Štokoma (Zagreb, 10. 5. 1926), Andrijeva.

Poštanski službenik. Završio je građansku školu u Novom i podoficirsku mornaričku školu u Kumboru u Boki kotorskoj. Bio je u mornarici NDH, a poslije sudionik NOB-a. Radio je u Poštanskom uredu u Novom, zatim kao upravitelj u poštanskim uredima u Slatini, Valpovu, Dvoru na Uni i u Senju te kao operativni kontrolor u Pošti Rijeka. Igrao je u omladinskome nogometnom klubu *Poskok* u Novom.

Veza: 52, 20, 35, Blažević 29

63.

KABALIN, JURAJ – Rudina (Novi, 31. 12. 1776), sin Petra i Kate Elizabete r. Carina (Novi, 1. 7. 1738 – Novi, 30. 8. 1793), Matijeve; supruga Magdalena r. Radetić – Kastavka (Novi, 22. 4. 1772 – Novi, 6. 2. 1829), Antonova.

Zidar. Nadimak Rudina je po imenu šukundjeda Rudine Kabalina (Novi, oko 1645 – 29. 1. 1708), Rudinog. Imao je sestru **Magdalenu** (Novi, 21. 7. 1754), udanu za Jurja Petrinovića – Miklju, Mikulinog, i brata **Ivana Jurja** (Novi, 23. 6. 1762) čiji su potomci dobili nadimak **Maćuće**, a od njegova unuka **Ivana** (Novi, 31. 7. 1833), Petrovog, potomci su **Venje** i **Polde**.

Veza: 49, 52, 48, 93, 70

64.

KABALIN, JURICA (*Juriša*) (Novi, oko 1630), Petrov.

Kao *kanclir novograski* spominje se u dokumentu u posjedu Margarete (*Mare*) Mažuranić – Z Dvorca, Vickove od 22. svibnja 1691. te u spisu Jasne (Seka) Zoričić r. Šefer od 20. siječnja 1697. To znači da je na toj dužnosti bio u vremenu od 1680. do 1691. i ponovno 1697. Ovdje se, čini se, radi o Jurju Caballiniju, sinu Petra de Ehrenburga (oko 1600 – Novi, 1674), koji je imao šest sinova: **Antona**, **Petra**, ovog **Jurišu** i **Ivana**; za ostalu dvojicu nema podataka. Brat Anton bio je sudac i njegov je unuk biskup Ivan, brat Ivan (oko 1600. – Novi, 1674.), je župnik u Novom 1673., a Petar je praprašukundjed Ivana Kabalina (22. 8. 1822), Tominog, rodočelnika nadimka Požup.

Veza: Caballini 10, 6, Kabaliln 8, 38

65.

KABALIN, JURICA – Požup (Rijeka, 22. 11. 1946 – Rijeka, 27. 2. 2012), sin Davida (*Daše*) i Sonje r. Pezel (Rab, 21. 5. 1920 – Rijeka, 16. 10. 2011); supruga Vlasta r. Lovrić (Rijeka, 23. 4. 1945), Bogoslavova; kćerke **Ana** (Rijeka, 14. 6. 1976) i **Tina** (Rijeka, 10. 8. 1977).

Diplomirani inženjer strojarstva; Strojarski fakultet završio je u Rijeci. Radio kao republički inspektor za kotlove pod pritiskom, poslije u trgovačkom društvu u distribuciji plina.

Veza: 21, 34, 106, 10, 105, 85, 108, 83, 16, 78, 5, 67

66.

KABALIN, KATARINA r. Mrzljak – **Pijovica** (Novi, 5. 9. 1890 – Novi, 25. 5. 1967), kći Feliksa i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – 1939), Jerkove; suprug Ivan – Javor (Novi, 28. 8. 1885 – San Jose, Brazil, 29. 11. 1918), Petrov.

Primalja u Novom. Suprug joj je radio u Brazilu.

Veza: 96

67.

KABALIN, LELA – Ulkinica (Sisak, 3. 7. 1925 – Novi, 14. 3. 2007), kći Josipa i Lukrecije r. Francois (Zagreb, 4. 8. 1903 – Novi, 4. 4. 1982), Jurjeve; suprug Srećko Kabalin – Požup (Novi, 22. 8. 1923 – Novi, 22. 10. 2013), Antonov; kćerke **Vesna** (Novi, 10. 3. 1947), udana Buneta, i **Olga** (Novi, 17. 1. 1950), udana Blašković.

Knjigovotkinja. Završila je veliku maturu. Prekinula je započeti studij na Medicinskom fakultetu. Radila je u Novom - u *Poljoprivrednoj zadruzi* nakon II. svj. rata, u HTP-u *Lišanj*, kao šefica računovodstva u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* te u ispostavi *Riječke banke*. Jedna je od malobrojnih Novljanki koja je izrađivala žensku novljansku narodnu nošnju i pokrivala djevojke rupcem.

Veza: 106, 21, 105, 65, 85, 108, 34, 84, 16, 78, 5, Piškulić 96, 16, Tešić, Blašković

68.

KABALIN, LEOMIR (*Leo*) – Javor, Šebe, Lenin (Novi, 28. 1. 1956), sin Cvetomira Leonardovog i Nade r. Antić – Senjke (Novi, 12. 4. 1933), Frankove; supruga Ana r. Ćorković (Bosanska Gradiška, 16. 1. 1963), Ivina; sinovi **Cvetomir** (Rijeka, 13. 3. 1989) i **Fabijan** (Rijeka, 19. 5. 1991).

Vodoinstalater. Od 1. listopada 1975. radio u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom kao rajonski monter. Supruga mu je kemijska tehničarka sa završenom srednjom tehničkom školom u Sisku.

Veza: 18, 27, 69

69.

KABALIN, LEONARDO (*Lene*) – Javor, Šebe (Novi, 7. 1. 1898 – Novi, 2. 1. 1955), sin Sebastijana Fabijanovog i Marije r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 28. 3. 1856 – Novi, 22. 7. 1936), Pavlove; supruga Marija r. Ivić (Novi, 27. 9. 1901 – Novi, 30. 11. 1980), kći Josipa i Filomene.

lako bez ikakva zanimanja, godinama je bio općinski pandur u Novom. Za I. svj. rata završio je na solunskoj fronti kao dobrovoljac u srpskoj vojsci protiv Austro-Ugarske.

Veza: 102, 12, 26, 69, 4, 83, 60, 27, 18, 68, 76, 14, 40, 1, 9, 77, 31

70.

KABALIN, LEOPOLD (*Poldo*) – Venja (Novi, 15. 1. 1872 – Novi, 22. 8. 1949), sin Ivana Petrovog i Margarete r. Mudrovčić – Bubnjar (Novi, 25. 10. 1829 – Novi, 27. 9. 1904), Matijeve; supruga Judita r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 12. 12. 1880 – Novi, 21. 6. 1969), Pavlova. Nadimak Venja dobio je po ocu Ivanu (Novi, 31. 7. 1833), dok mu je djed Petar – Rudina (Novi, 23. 12. 1794 – Novi, 27. 1. 1883); djeca: **Marija** (1908), **Anka** (1910), **Ivan** (1912), **Margareta** (1915), udana Maričić – Jurić, **Dragica** (1916), udana Piškulić – Arbica (Kavalir) i **Josip** (1921).

Zidarski poslovođa. Radio je u Novom, a šest je puta prelazio Atlantski ocean odlazeći u Argentinu na rad. Proveo dvadeset godina u Buenos Airesu i na željezničkim prugama Argentine. U Novom je sagradio *Vilu Marija* 1907., treću vilu u Lukavicama.

Veza: 52, 63, 93, 61, 50, 57, 71, 86, 46, 107, 48

71.

KABALIN, LEOPOLD – Venja, *Poldo* (Novi, 1. 4. 1956), sin Josipa Leopoldovog i Marije r. Radetić – Lulike (Novi, 12. 9. 1927), kćeri Milana i Angeline (*Ege*) – Zdolčevice (Anaconda, 8. 4. 1905 – Novi, 1959), Ivanove; supruga Mirjana r. Tus (Bribir, 11. 12. 1957), Marijanova.

Rafinerijski operater i destilator; završio je elektro-kemijsku školu u Rijeci. Radio je u INA-i u Rijeci do 1974., kao izvanredni student završio I. stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci 1986. Nastavnik je praktične nastave strojarske struke u srednjoj školi u Crikvenici od 1987. godine.

Veza: 57, 50, 70, 61, 52, 86

72.

KABALIN, LOVRO – Javor (Novi, 8. 8. 1870 – Stenjevec, 15. 7. 1923), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Žanić (Novi, 17. 9. 1842 – Novi, 7. 10. 1881), prve očeve supruge; supruga Milka (Gyongyos, Mađarska, 1866 – Zagreb, ?).

Klesar i građevinar. Radio je u Hrvatskoj i u Mađarskoj, ali je zbog bolesti završio u Zavodu za umobolne u Stenjevcu, gdje je i umro.

Veza: 56

73.

KABALIN, LUKA – Gaćić (Novi, 17. 10. 1867 – Južna Amerika, ?), sin Martina Bartolovog i Marije r. Sokolić (Novi, 31. 1. 1834 – Novi, 16. 10. 1907), druge očeve supruge; supruga Matejka r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 19. 9. 1869 – Novi, 3. 3. 1903), Ivanova.

Zidar. U potrazi za poslom otišao je u Južnu Ameriku, gdje je i umro. I njegov je brat **Anton** (Novi, 8. 9. 1860) otišao u Ameriku. Njegova kći **Marija** (Novi, 29. 9. 1890) udala se za Matiju Radetića – Vantovog (Novi, 14. 1. 1886), sina Frankovog.

Veza: 79, 80/1

74.

KABALIN, LJUBOMIR – Požup (Novi, 15. 12. 1874 – Zagreb, 1941), sin Franka Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Kozarice, Saftine (Novi, 1. 3. 1850 – Novi, 9. 1. 1922); supruga Vilma Gregorić (iz Delnica).

Općinski bilježnik u Lokvama i Delnicama. Imao je dvije kćeri rođene u Delnicama: **Miru** i **Nedu**. Obje su bile učiteljice, a umrle su u Opatiji.

Veza: 32, 53, 3, 10, 41, 87, 21, 34, 106, 33, 55

75.

KABALIN - JELAČA, MARGARETA (*Marga*) r. Kabalin – **Javorka**, **Šebinica** (Zabok, 5. 10. 1943), kći Ivana Andrijevog i Danice r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 10. 11. 1921 – Novi, 4. 6. 1992), Bogoslavove; suprug Josip Jelača (Lički Novi, 15. 9. 1929), Milanov.

Profesorica hrvatskog jezika i hrvatske književnosti; završila je studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radi u osnovnoj školu u Novom od 1973. Bila je predsjednica Narodne čitaonice u Novom od 1994. do 1998. godine.

Veza: 40, 76, 14, 1, 9, 4, 19, 2, 15, 104, 100

76.

KABALIN, MARIJA r. Ježić – **Pampić** (Novi, 6. 3. 1858 – Novi, 31. 7. 1934), Tomina; suprug Augustin – Javor (Novi, 22. 9. 1853 – Novi, 7. 11. 1893), sin Fabijana Ivanovog (Ivan Juraj).

Gostioničarka. Suprug joj je rano umro pa je sama vodila gostionicu *Dobroj kapljici* na Korzu, koju su Novljani nazivali *Kod dovice*, a naslijedili su je sin Franko i kćerka Vilma, udana Šamanić.

Veza: 12, 102, 31, 13, 36, 112, 6, Šamanić

77.

KABALIN, MARIJA r. Peričić – **Nikolica** (Novi, 3. 9. 1831 – 5. 1. 1894), kći Nikole i Ane r. Umiljenović (Novi, 27. 7. 1798 – Novi, 1870), Matijeve, sestre Donatove; suprug Petar – Perić (Novi, 8. 10. 1824 – Novi, 4. 8. 1881), sin Nikole Petrovog.

Obiteljski i djevojački nadimak joj je **Nikolica** po ocu Nikoli koji je u Novi došao iz Donjeg Zagona, a prenijela ga je i na svoje potomke Kabaline.

Veza: 89, 90, 81, 59, 98, 91, 110, 28, 24, 84, 16, 78, 101, 88, 78

78.

KABALIN, MARINKO – Požup (Zagreb, 28. 4. 1949), sin Franje Antonovog i Milice r. Ježić (Novi, 4. 1. 1920 – Novi, 8. 3. 2005), Antonove; supruga Vilena r. Karabaić (Punat, 11. 3. 1949), rastavljen; kćerka **Sanja** (1977).

Diplomirani inženjer brodogradnje; Brodograđevni fakultet završio je u Splitu. Od 1975. radio u Brodogradilištu Punat.

Veza: 34, 21, 106, 10, 84, 16, 5, 101, 67, 105, 65, 85, 108

79.

KABALIN, MARTIN – Gaćić (Novi, 30. 10. 1829 – Novi, 17. 12. 1883), sin Bartola Matijevog i Franice r. Maričić – Jurike (Novi, 14. 7. 1791 – Novi, 1867); prva supruga Francika r. Baran (Novi, 30. 5. 1830 – Novi, 18. 2. 1866), druga Marija r. Sokolić (31. 1. 1834 – Novi, 16. 10. 1907), Lukina.

Zidar u Novom. Braća su mu **Matij** (29. 11. 1813), **Juraj** (15. 4. 1820 – 13 10. 1845) i **Ivan** (1. 9. 1831 – 17. 2. 1904). Baka mu je Mare r. Maričić (17. 8. 1756) i djed Matij (20. 6. 1750), Petrov, najstariji Gaćić prema dosad dostupnim podacima.

Veza: 80/1, 73

80.

KABALIN, MATIJ – Perić (Cesarica, 8. 5. 1837 – Afrika, 28. 12. 1921), sin Josipa Matijevog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 11. 7. 1814 – Novi, 19. 1. 1893), preudane za Ivana Sokolića – Kaštalda (Novi, 5. 2. 1798; supruga Ursa r. Piškulić – Pavulinka (15. 11. 1835 – Afrika, 22. 10. 1912), Filipova.

Težak. Bio je i na radu u Africi. Zabilježio je nazive i težinu prvih crkvenih zvona, koja su 20. 1. 1910. postavljena u tek završeni novljanski zvonik, te kome su bila posvećena: Isusu – zvono od 971 kg, Mariji – zvono od 523 kg i 5 g, sv. Filipu i Jakovu – zvono od 298 i 5 g. Zvona su počela zvoniti 27. siječnja 1910. O tome je detaljno pisao u pismu koje je čuvala Paulina (*Pavica*) Ježić r. Matijević, Antonova; njezina majka Marija r. Kabalin, udana Matijević (Novi, 7. 6. 1912), Rokina, Matijeva je unuka. Pradjed Matij – Perić (Novi, 14. 7. 1761), Matkov, brat je Petra (Novi, 16. 12. 1746), desetnika.

Veza: 17, 82

80/1.

KABALIN, MATIJ – Gaćić (Novi, 20. 6. 1750 – Novi, 25. 7. 1820), sin Petra – Perića i Lucije r. Mažuranić, Adamove; supruga Margarita r. Maričić (Novi, 17. 8. 1756 – Novi, 21. 10. 1836), kći Ivana – Peronija, Jurjevog.

Najstariji **Gaćić** prema podacima iz crkvenih knjiga *Stališ duša*, nadimak nose njegovi potomci, a nastao je za novljanskog mesopusta kada su muškarci nosili bijele suknene hlače (od *starotal.* brache, ili benevreke). Marija Zoričić – Peričika, majka autora ovog leksikona, znala bi zapjevati po melodiji novljanskog kola: *Aj da mi je poletiti* (prvi *pivač*) / *A kamo ćeš poletiti* (drugi) / *Sinjen nebu pod oblake* (prvi) / *Suci moje bele brake, onda leti pod oblake* (drugi *pivač*). Prema njezinu kazivanju, od svojih je starih čula taj napjev, nastao u Novom kada je jedan od tih *pivača* obukao posuđene bijele *gaće* (hlače). To je bio povod da dobije nadimak Gaćić, dok su njegovi preci imali nadimak Perić.

Veza: 79, 73

81.

KABALIN, MATIJ – Nikolica (Novi, 1. 10. 1855 – Novi, 24. 12. 1920), sin Petra – Perića, Nikolinog i Marije r. Peričić – Nikolice (Novi, 3. 9. 1831 – Novi, 5. 1. 1894), Nikoline, druge očeve supruge; supruga Marija r. Radetić – Lulika (7. 12. 1861 – Novi, 11. 5. 1937), kći Mikule Matijevog.

Građevinski obrtnik i glavar Zemljišne zajednice u Novom za svog boravka u Novom, budući da je odlazio i u Ameriku. Bio je blagajnik Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom od 8. 1. 1906. i član Narodne čitaonice od 26. 2. 1919. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 77/1, 89, 97, 59, 88, 24, 28, 98

82.

KABALIN, **MATIJ – Perić** (Novi, 5. 9. 1908 – Australija, ?), sin Roke Matijevog i Milke r. Mudrovčić – Bubnjar, Kalistovice (Novi, 11. 8. 1886 – Novi, 20. 3. 1962), kćeri Nikole Kalistovog.

Zidar u Novom. Otišao je u Australiju *trbuhom za kruhom*. Njegov je otac Roko (Novi, 3. 8. 1879) umro u USA. Pivač u novljanskom kolu. Sestra **Marija** (Novi, 7. 6. 1912) udana je za Antona Matijevića.

Veza: 17, 80

83.

KABALIN, MIKULA – Javor, Šebe (Novi, 3. 12. 1894 – Južna Amerika, ?), sin Sebastijana Fabijanovog i Marije r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 28. 3. 1856 – Novi, 22. 7. 1936), Pavlove.

Kamenorezac i zidar. Radio je u Novom, a 1930. otišao je u Južnu Ameriku. Njegov je odlazak obitelj proslavila zajedno s njegovom djevojkom Julijom r. Piškulić – Ulkinicom (Novi, 12. 9. 1910 – Zagreb, 16. 1. 1980), Nikolinom.

Veza: 102, 12, 26, 77, 4, 60, 69, 27, 18, 76, 14, 40, 1, 9, 31

84.

KABALIN, MILICA r. Ježić (Novi, 4. 1. 1920 – Novi, 8. 3. 2005), kći Antona i Marije r. Kabalin – Nikolice (Novi, 1. 6. 1899 – Novi, 23. 3. 1992), kćeri Josipa Petrovog; suprug Franjo Kabalin – Požup (Novi, 22. 11. 1919 – Novi, 16. 3. 1992), Antonov; sinovi **Božidar** (1947) i **Marinko** (1949).

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Delnicama, u Brodu na Kupi i u Domaćinskoj školi u Zagrebu. Nakon II. svjetskog rata radi kao knjigovotkinja; od 15. 5. 1961. kao šefica računovodstva u KP *Ivanj* u Novom.

Veza: 59, 77/1, 34, 16, 78, 101, 5, 21, 105, 65, 85, 108, 106, 67, Ježić

85.

KABALIN, MIRAN – Požup (Rijeka, 9. 9. 1953), sin Davida (*Daše*) i Sonje r. Pezel (Rab, 21. 5. 1920 – Rijeka, 16. 10. 2011), Alfonsove; supruga Gorda r. Oluić (Zagreb, 8. 11. 1953), Vladina, doktorica medicine; kćerka **Vanda** (Rijeka, 13. 12. 1979) i sin **Vedran** (Rijeka, 25. 8. 1981).

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Rijeci. Radio kao tehnički direktor u *Istravinu* u Rijeci.

Veza: 21, 34, 106 10, 105, 65, 108, 84, 67, 16, 78, 5

86.

KABALIN, MIRJANA r. Tus (Bribir, 11. 12. 1957), Marijanova; suprug Leopold – Venja (Novi, 1. 4. 1956), Josipov.

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Rijeci. Radila je u HTP-u Novi u Novom, od srpnja 1991.

Veza: 71, 57, 50, 70, 61, 52

87.

KABALIN, MLADEN – Požup (Delnice, 1915 – USA, 1997), sin Ljubomira i Vilme r. Gregorić.

Diplomirani pravnik i čakavski pjesnik. Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Bio je šef Ureda za javni red i sigurnost u Zagrebu, a nakon 1945. emigrirao je u USA. Sestre su mu **Mira** i **Neda**.

Veza: 74, 3, 10, 41, 32, 53, 21, 34, 106, 33, 55

88.

KABALIN, NIKOLA – Nikolica (Novi, 9. 11. 1890 – Rijeka, 1. 1. 1978), sin Matija – Perića, Petrovog i Marije r. Radetić – Lulike (Novi, 7. 12. 1861 – Novi, 11. 5. 1937), kćeri Mikule Matijevog; supruga Danica r. Ježić – Z Malenice (Bakar, 19. 3. 1891 – Zagreb, 4. 8. 1938), Ivanova, sestra Slavice udane Weiner.

Diplomirani inženjer građevinarstva i publicist; završio je Tehnički fakultet u Budimpešti 1920. Radio je na željeznici u Zagrebu i u Karlovcu, gdje je s graditeljem Julijem Jamnickim otvorio biro za projektiranje i nadzor. Projektirao je i nadzirao rekonstrukciju novljanskog Kaštela (1922 – 1923), a radio je na rekonstrukciji ceste Novi – Ogulin 1927. Proveo je parcelaciju Lukavica u Novom nakon I. svj. rata. Poslanik je opozicijske stranke u Kraljevini Jugoslaviji od 1935., pa je bio zatvoren nekoliko mjeseci na Adi Ciganliji blizu Beograda. Od 1938. do 1939. je ministar u kraljevskoj jugoslavenskoj vladi u Beogradu, potom se u Beogradu bavi uvozom i izvozom građevinskog materijala. Za njemačke okupacije zatočen je u logoru na Banjici, a komunističke vlasti su ga 1946. osudile na pet godina robije, bio je prisilnom radu u zatvoru u Sarajevu do 1949., zatim radi u struci u Beogradu i Zagrebu (1950 – 55), a u Zenici u građevinskom poduzeću (1955 – 63). Nakon umirovljenja dolazi u Rijeku. Godine 1970. primio je u Budimpešti zlatnu diplomu Tehničkog fakulteta. Sudjelovao je u napadu skupine novljanskih mladića na bivšega hrvatskog bana Levina Raucha u Novom 12. 7. 1908.

Veza: 81, 90, 59, 77/1, 89, 97, 24, 28, 98

89.

KABALIN, NIKOLA (*Toma*) – Perić (Novi, 16. 12. 1795 – Novi, 5. 1. 1861), sin Petra Matkovog i Katarine pl. Mrzljak – Z Biškupije (Novi, 27. 8. 1750 – Novi, 26. 12. 1821), kćeri Mikule Ivanovog; supruga Lucija r. Žanić – Pužika (Novi, 16. 2. 1795 – Novi, 30. 8. 1879), kći Mihovila Mihovilovog. Djeca su mu: **Mihajlo** (Novi, 31. 3. 1822), **Petar** (Novi, 8. 10. 1824), **Karlo** (Novi, 11. 4. 1826), **Rozalija** (Novi, 30. 8. 1829) i **Matija Luka** (Novi, 15. 10. 1833). Potomci njegova sina Petra su **Nikolice** i **Lindarići**.

Novljanski obrtnik i veleposjednik.

Veza: 77/1, 97, 90, 81, 59

90.

KABALIN, NIKOLA – Nikolica (Novi, 1. 1. 1852 – 2. 6. 1934), sin Petra – Perića, Nikolinog i Marije r. Peričić - Nikolice (Novi, 3. 9. 1831 – Novi, 5. 1. 1894), druge očeve supruge; prva supruga Lucija r. Radetić (Novi, 14. 10. 1859 – Novi, 11. 3. 1897), Mikulina, druga Marija r. Ivić (Novi, 13. 1. 1871), kći Antona Josipovog.

Zidar u Novom. Nadimak mu je po majčinom nadimku: **Nikolice**. Imao je braću **Matiju** (Novi, 1855 – 1920), **Franka** (Novi, 1. 4. 1860 – Novi, 23. 10. 1878) i **Josipa** (Novi, 1866 – Novi, 1947), te sestre **Jelenu** (Novi, 2. 7. 1869) i **Filomenu** (Novi, 10. 8. 1875), udanu Ivić. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 77/1, 89, 97, 81, 59, 98, 88, 91, 110, Piškulić

91.

KABALIN, NIKOLA – Nikolica, **Lindarić** (Novi, 16. 9. 1935 – Novi, 22. 2. 1995), sin Petra Nikolinog i Anke r. Lindarić (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), Vickove.

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radio je u tvornici *Viševica* u Bribiru. Brat je **Draženke** (Novi, 4. 11. 1937), udane Piškulić, i **Bosiljke** (Novi, 24. 6. 1950), udane Preden.

Veza: 98, 90, 77/1, 89, 97, 110, Piškulić, Preden

92.

KABALIN, PAVAL (*Karaho*) – Rudina (Novi, 29. 6. 1872 – Novi, 18. 2. 1965), sin Petra Ivanovog i Mare r. Maričić – Jurike (Novi, 9. 6. 1831 – Novi, 26. 11. 1914); supruga Milka r. Maričić (Novi, 23. 9. 1880 – Novi, 9. 1. 1961), kći Ivana Frankovog, a polusestra Antona – Bate (Novi, 2. 6. 1913). Ovi Kabalini su podrijetlom iz Ukrajine. Djeca su mu: **Palmira (Palma)** (1906), **Anselmo (Selmo)** (1907), **Klotilda (Tilda)** (1909), **Ema** (1911), **Ernesto** (1913), **Silvija Lucija** (1914 - 1917), **Herman** (1917), **Silvija** (1919) i **Daira** (1922).

Zidar i gostioničar. Radio je u Urugvaju, Argentini i Čileu, gdje je bio suvlasnik rudnika srebra. Nakon povratka izgradio je 1914. kuću na Korzu br. 50 (na Jurkovu), u kojoj drži gostionicu *"Velebit"* - s *jogom* (boćalištem), a prodao je Bogoslavu Dorčiću obiteljsku kuću na uglu Korza i Ulice braće Radić, u kojoj je prije držao gostionicu "Velebit" - a vino se je moralo nositi igračima na *jogi* (boćališta) na Jurkovu. Bio je član Upravnog odbora Narodne čitaonice od 18. 1. 1941. i njezin potpredsjednik. Nadimak Karaho dobio je po često korištenoj uzrečici (od *španj.* carajo, *čit.* karaho = muško spolovilo).

Veza: 94, 63, 22, 7, 25, 37, 103

93.

KABALIN, PETAR (Kotižar) – Venja (Novi, 11. 10. 1854 – Sušak, 28. 10. 1922), sin Ivana Petrovog i Mare r. Mudrovčić (Novi, 25. 10. 1829 – Novi, 27. 9. 1904); supruga Lucija r. Potočnjak (Novi, 5. 9. 1859 – Novi, 16. 10. 1938).

Trgovac opanaka na Krasi, kod crkvice sv. Ivana. Nadimak Kotižar dobio je jer je štavio i prerađivao ovčju sirovu kožu za opanke i "kotige" (ženske zimske oprave podstavljene štavljenim ovčjim kožicama), a nadimak Venja nosi po ocu. Uz **Leopolda**, imao je braću **Josipa** (Novi, 11. 10. 1857) i **Jurja** (Novi, 29. 10. 1859 – 24. 8. 1907) koji su završili u USA.

Veza: 52, 63, 70, 61, 50 46, 107, 48

94.

KABALIN, PETAR – Rudina (Novi, 30. 11. 1833 – Novi, 23. 6. 1911), sin Ivana Petrovog i Mare r. Sokolić – Kozarice, Saftine (Novi, 10. 9. 1807 – Novi, 6. 8. 1849), Karlove; supruga Mare r. Maričić – Jurika (Novi, 9. 6. 1831 – Novi, 26. 11. 1914), Josipova.

Gostioničar; držao je gostionicu u Novom na uglu Korza i Ulice braće Radić, poslije Dorčićevoj kući na Brdašcu.

Veza: 22, 92, 7, 25, 37, 103, 58

95.

KABALIN, PETAR (Tounj, 2. 9. 1870 – Zagreb, 3. 11. 1921), sin Jurja Tominog i Urse r. Dobrić – Lukinice (Novi, 19. 10. 1817 – Novi, 14. 4. 1879), prve očeve supruge; supruga Katica r. Gomerčić (Dubrave, Otočac, 1876).

Postolar. Radio je u Rovinju i Sarajevu. Stric mu je Ivan – Požup (22. 8. 1822), Tomin.

Veza: 53, 47

96.

KABALIN, PETAR IVAN – Javor (Novi, 3. 8. 1848 – Novi, 12. 11. 1936), sin Luke Ivanovog (Ivan Juraj) i Lucije r. Sokolić (12. 12. 1814 – Novi, prosinac 1888); prva

supruga Marija r. Tomić (Gornji Zagon, 6. 5. 1851 – Novi, 31. 1. 1891), druga Antonija r. Baran (Novi, 23. 9. 1847 – Novi, 6. 9. 1932), treća Barbara udovica Maričić, r. Kabalin (Novi, 1858 – Senj, 20. 1. 1933).

Trgovac, držao je trgovinu sitne robe u Senju. Brat mu je **Josip** (Novi, 22. 12. 1850).

Veza: 26, 66, 23, 102, 12, 77, 56

97.

KABALIN, PETAR – Perić (Novi, 16. 10. 1746), sin Matka Petrovog i Antonije r. Maričić (Novi, 9. 10. 1725); supruga Katarina pl. Mrzljak – Z Biškupije (Novi, 27. 8. 1750 – Novi, 26. 12. 1821), kći Nikole Ivanovog.

Desetnik (1763) i potpisnik dvaju ugovora sastavljenih u Bakru 22. veljače 1763. između kraljevskog namjesnika i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa (potoke), sulja i tlake u novčano podavanje. Nadimak Perić dobio je po šukundjedu Petru (Novi, oko 1630 – Novi, 17. 8. 1714), Vidovom. Potomci unuka Petra (Novi, 8. 10. 1824) su **Nikolice**.

Veza: 89, 77/1, 90. 81, 59, svi Nikolice

98.

KABALIN, PETAR – Nikolica, Lindarić (Novi, 27. 4. 1909 – Novi, 4. 8. 1961), sin Nikole Petrovog i Marije r. Ivić (13. 11. 1871), druge očeve supruge; supruga Anka r. Lindarić (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), Vickova; imala je sestru Mariju (9. 9. 1909 – 28. 10. 1981).

Zidar. Sudionik NOB-e, odbornik kotarskog NOO-a Novi od 10. 10. 1942. i općinskog NOO-a Novi od prosinca 1942. U proljeće 1944. zarobili su ga Nijemci; bio je u njemačkim zatvorima u Senju, Brinju i Zagrebu, te u koncentracijskim logorima u Njemačkoj. Sestra mu je **Katarina** (Novi, 27. 5. 1906 – 2. 5. 1972), neudana, živjela u Novom, potom u Rijeci.

Veza: 90, 81, 59, 77/1, 89, 97, 91, 110, 88, Piškulić 41, 163, Preden

99.

KABALIN, PETAR – Perić (Novi, 22. 2. 1907 – Montana, USA, ?), sin Vicka Karlovog i Ane r. Maričić (Novi 8. 7. 1870 – Novi, 28. 1. 1955), Josipove; supruga Jelka r. Piškulić – Limarica (Bribir, 1915 – Novi, 19. 10. 1943), Josipova.

Zidar u Novom. Otac **Vicko** (Novi, 19. 7. 1863 – Novi, 21. 11. 1933), na radu u Montani i u New Yorku, od 1902. je američki državljanin, pa i on odlazi u USA.

Veza: 54, 111

100.

KABALIN, RADOJKA r. Stojanović (Teslić, BiH, 25. 9. 1962), Jugoslavova; suprug Bogoslav – Javor, Šebe (Novi, 6. 11. 1960).

Nastavnica razredne nastave; završila je dvije godine Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Radi u Osnovnoj školi “Ivan Mažuranić”u Novom od 4. 2. 1987.

Veza: 15, 2, 9, 103

101.

KABALIN, SANJA – Požupovica (Rijeka, 24. 4. 1977), kći Marinka Franjinog i Vilene r. Karabaić (Punat, 11. 3. 1949).

Diplomirana ekonomistica hotelijerstva. Završila je Hotelijerski fakultet i istodobno je radila u Opatiji.

Veza: 78, 16, 34, 84, 10

102.

KABALIN, SEBASTIJAN (*Šebe*) – Javor (Novi, 25. 11. 1851 – Novi, 4. 8. 1936), sin Fabijana Ivanovog (Ivan Juraj) i Marije r. Dobrić (Novi, 19. 12. 1821 – Novi, 10. 6. 1891); supruga Marija r. Mrzljak – Trpiježinka (Novi, 28. 3. 1856 – Novi, 22. 7. 1936), Pavlova.

Kamenorezac – zidar. Imao je trgovinu i gostionicu *Sjeverna Amerika* u svojoj kući (Trg Vinodolskog zakona 11). Po njemu su njegovi potomci dobili nadimak **Šebe***.*

Veza: 26, 12, 77, 4, 83, 60, 69, 96, 56, 31, 76, 14, 40, 1, 9, 27, 18, 75, 15, 2, 100, 104, 68

103.

KABALIN, SILVIJA – Rudinka, Karahovica (Novi, 7. 8. 1919 – Rijeka, 1. 12. 2003), kći Pavla Petrovog i Milke r. Maričić (Novi, 23. 9. 1880 – 9. 1. 1961), Ivanove.

Činovnica; završila je građansku školu u Novom. Radila je u Trgovačkom sudu u Zagrebu do 1941., u Ministarstvu bogoštovlja u Zagrebu (1941 - 44), u sudu u Novom i u Crikvenici (1944 - 70), te u *Hidrocentrali* u Crikvenici. Pokopana u Novom.

Veza: 92, 22, 94, 7, 25, 37

104.

KABALIN, SNJEŽANA r. Lončar (Novi, 22. 2. 1963), Marijanova; suprug Andrej – Javor, Šebe (Zagreb, 5. 7. 1959), sin Antona Andrijevog.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu (III. stupanj) u Senju. Radila je kao trgovačka pomoćnica u *Trgoprometu* i *Jadrankomercu* u Crikvenici i u Novom. Od 1991. drži vlastitu trgovinu cvijeća *Mažurana* u Novom. Članica folklorne sekcije KUD-a *Ilija Dorčić*, prve novljanske ženske klape *Mažurana* i klape *Puntape*.

Veza: 2, 15, 9, 100, Lončar

105.

KABALIN, SONJA r. Pezel (Rab, 21. 5. 1920 – Rijeka, 16. 10. 2011), Alfonsova; suprug David (*Daša*) – Požup (Novi, 31. 7. 1918 – Rijeka, 21. 8. 2012), Antonov; sinovi **Jurica** (1946 – 2012), **Vanja** (1949) i **Miran** (1953).

Magistrica farmacije; diplomirala je na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u ljekarni *Smokvina* na Sušaku.

Veza: 21, 65, 85, 108, 34, 84, 16, 78, 5, 106, 67

106.

KABALIN, SREĆKO – Požup (Novi, 22. 8. 1923 – Novi, 22. 10. 2013), sin Antona Frankovog i Marije r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 25. 8. 1892 – Novi, 9. 12. 1968), Filicove; supruga Lela r. Piškulić – Ulkinica (Sisak, 3. 7. 1925 – Novi, 14. 3. 2007), Josipova;

kćerke **Vesna** (Novi, 10. 3. 1947), udana Buneta, i **Olga** (Novi, 17. 1. 1950), udana Blašković.

Turistički djelatnik, publicist i kulturni djelatnik; završio je klasičnu gimnaziju u Sušaku i Varaždinu a prekinuo studij medicine. Bio je u mornarici NDH. Sudionik NOB-a (26. 12. 1943 - 8. 2. 1944) u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Do 1946. radi kao učitelj, pa kao šef računovodstva u Komunalnom poduzeću u Novom. 1961 - 62. najprije je član, (1963 - 70) predsjednik, a potom (1971 - 89) tajnik Turističkog društva. Od 1949 - 51. tajnik je Narodne čitaonice, pa njen potpredsjednik, zatim potpredsjednik Skupštine općine Crikvenica, predsjednik Mjesne zajednice Novog (1992 – 93), i 1993 - 97. gradski vijećnik Novoga. Predsjednik je Sportskog ribolovnog društva *Liganj* i predsjednik (od osnutka, 1971) *Katedre Čakavskog sabora Novljansko kolo* u Novom, do 2003. Dobio je turističku nagradu za životno djelo *Antun Štifanić* za 2000. godinu. Bio je suradnik *Novog lista* i *Večernjeg lista*, objavio je knjižicu *Narodno kolo i mesopusni običaji u Novom* (1981) i *Novi Vinodolski – prvo stoljeće turizma 1878 – 1978.* (1985). Igrao je nogomet, a napisao je u *Novljanskom zborniku IV* članak o razvoju nogometa (*NGŠK,* NK *Vinodol, Poskok*).

Veza: 10, 74, 3, 41, 32, 53, 21, 34, 67, 105, 84, 65, 85, 108, 16, 78, 5, 87, 33, 55, Buneta 54, Blašković 1

107.

KABALIN, URSA r. Petrinović – **Mikljinica** (Novi, 2. 10. 1887 – Samobor, 1967), kći Ivana Jurjevog i Brigite r. Piškulić – Ulkinice (Novi, 8. 10. 1845); prva je supruga Ivana Kabalina – Venje (Novi, 22. 9. 1887 – Zagreb, ?), Josipovog.

Primalja. Radila je u Novom do 1921., kad se rastavila od supruga koji je izgubio vid i preselila se u Samobor gdje je 18. 4. 1928. prešla na hrvatsku starokatoličku vjeru, vjerojatno radi nove udaje.

Veza: 46, 93, 70, 61, 52, 50, 57

108.

KABALIN, VANJA – Požup (Zagreb, 20. 11. 1949), sin Davida (*Daše*) Antonovog i Sonje r. Pezel (Rab, 21. 5. 1920 – Rijeka, 16. 10. 2011), Alfonsove; supruga Milena r. Sparagna (Novigrad, 1. 4. 1950), Ermengildova; sinovi **David** (Rijeka, 21. 12. 1978) i **Luka** (Rijeka, 8. 11. 1981).

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Rijeci. Financijski je direktor u *Lošinjskoj plovidbi* u Rijeci.

Veza: 21, 34, 106, 10, 105, 65, 85, 84, 67, 16, 78, 5

109.

KABALIN, VELIMIR (*Veljko*) – Maćuća (Ujuni, Bolivija, 25. 3. 1915 – svibanj 1945), sin Franka Filipovog i Barbare r. Sokolić – Kozarice (Novi, 3. 12. 1891 – Zagreb, 21. 4. 1938), Josipove; supruga Dragica.

Žrtva rata. Trgovac u Zagrebu. Roditelji su mu radili u Peruu i Boliviji, a po povratku je otac u Zagrebu kupio kuću. Bio je u njemačkoj vojsci, vjerojatno u domobranima. Nestao je 1945. u povlačenju prema Austriji, na Bleiburgu ili na “križnom putu”.

Veza: 42, 29, 44

110.

KABALIN, VINKO – Nikolica, Lindarić (Novi, 30. 5. 1941 – Novi, 20. 5. 1983), sin Petra Nikolinog i Anke r. Lindarić (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), Vickove. Nadimak Lindarić je po majci.

Diplomirani inženjer organizacije rada; završio je Fakultet za organizaciju i informatiku u Rijeci. Radio je u *Istravinu* u Rijeci kao tajnik, pa direktor proizvodnje. Umro je od srčanog udara za vrijeme vojne vježbe u Krmpotama, kao pričuvni major JNA.

Veza: 98, 90, 77/1, 89, 97, 91

111.

KABALIN, VINKO – Perić (Novi, 5. 1. 1937 – 19. 10. 1943), sin Petra Vickovog i Jelke r. Piškulić – Limarice (Bribir, 1915 – Novi, 19. 10. 1943), Josipove.

Žrtva fašističkog terora; kao dijete poginuo je zajedno s majkom u bombardiranju Novog od njemačkih zrakoplova “štuka”, kad su grad, po talijanskoj kapitulaciji, držali partizani.

Veza: 99, 54

112.

KABALIN, VLASTA r. Sokolić – **Pećarica**, **Veričinka** (Novi, 26. 7. 1950), kći Josipa (*Pepe Reninoga*) i Anđele r. Šegulja (Novi, 2. 10. 1923 – Novi, 31. 7. 2003), Vencelove; suprug Gradimir – Javor (Novi, 10. 11. 1947), sin Augustina Rokinog; sin **Dario** (Rijeka, 26. 5. 1978) i kćerka **Marina** (Rijeka, 6. 8. 1979), udana Hrastovšćak.

Magistrica farmacije; diplomirala je na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu 1975. Radila u ljekarnama u Rijeci i Kraljevici, od rujna 1986. u Novom, kao farmaceut suradnik. Od 1. 1. 1992. voditeljica je novljanske ljekarne u sastavu *Ljekarne Jadran Rijeka*, a od 1. 11. 1997. preuzima ljekarnu u zakup i posluje do konca 2015. kao *Ljekarna Vlasta Kabalin mr. ph.*, otkada se ljekarna vraća u sastav *Ljekarne Jadran Rijeka*.

Veza: 36, 13, 12, 77, Sokolić 154, 219

KACEUS MUGLIĆ, STJEPAN (Koprivnica, 1886).

Fotograf. Imao je foto atelijer u Novom od 1926. do 1930. u Ulici Andrije Šermana.

KAJNE, ZLATAN (Novi, 31. 7. 1923 – Novi, 1994), sin Ivana i Marije r. Toljan (Novi, 16. 7. 1900), kćeri Bernarda Ivanovog; supruga Stojanka r. Marinković (Bosanska Dubica, 10. 5. 1926), Petrova.

Radnik u DIP-u Novi. Kao omladinac igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom. Supruga mu je bila partizanski borac u Bosanskoj krajini.

1.

KALAFATIĆ, ANICA r. Martinčić (Bribir, 1884 – Novi, 1. 8. 1944); suprug Mihat.

Primalja u Novom.

KALANJ

Prezime se javlja u Novom dolaskom Martina Kalanja (Klenovica, 8. 11. 1861 – Trebinje, 5. 8. 1900), krajem 19. st. u Novi, gdje se vjenčao s Marijom Peričić – Vranješinkom (Novi, 15. 8. 1871), kćeri Luke Lukinog. Kalanji u Novi dolaze uglavnom iz sela Kalanji, iz Klenovice, ali i iz Ledenica i Brinja, a u Klenovicu su došli u 17. stoljeću.

1.

KALANJ, ANA (Klenovica, 20. 7. 1901 – Povile, 16. 8. 1912), kći Luke Martinovog i Kate r. Miletić (Klenovica, 29. 11. 1868 – Klenovica, 2. 3. 1940), Grgurove.

Kao jedanaestogodišnja djevojčica utopila se u Povilama.

Veza: 2, 43, 44

2.

KALANJ, ANDRIJA (Klenovica, 25. 11. 1910 – 1941/45), sin Luke Martinovog i Kate r. Miletić (Klenovica, 29. 11. 1868 – Klenovica, 2. 3. 1940), Grgurove.

Žrtva rata; nestao je u ratu – vjerojatno kao domobran NDH. Uz sestru **Anu**, imao je braću **Marijana** (Klenovica, 7. 9. 1903) i **Martina** (Klenovica, 23. 11. 1905).

Veza: 1, 43, 44

3.

KALANJ, BOŽIDAR (*Boško*) (Novi, 23. 12. 1923 – 21. 7. 1944), sin Milana Petrovog i Antonije r. Jarše (Podčetrtek Slovenija, 27. 5. 1891 – Novi, 1936); očevo ime u crkvenim je knjigama Mihovil Vencel.

Pali borac NOR-a. Elektroinstalater, zanat je izučio u *Elektrani* u Novom, gdje je poslije i radio. Sudionik je NOB-a od 9. 9. 1943., borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Umro je u partizanskoj bolnici. Uz braću **Petra** (Klenovica, 1913) i **Matu** (Klenovica, 1914) imao je i sestru **Mariju (*Micu*)** (Novi, 1925).

Veza: 26, 32, 31, 22, 29

4.

KALANJ, BRANKO (*Branko Paulin*) – Matešin, Grganov (Klenovica, 3. 6. 1931 – Klenovica, 16. 3. 1988), sin Josipa Grgurevog i Paule r. Cvitković (Klenovica, 29. 6. 1896 – Klenovica, 1965); supruga Dragica r. Kalanj (Klenovica, 15. 12. 1935).

Učitelj i društveno-politički djelatnik; završio je Učiteljsku školu u Rijeci 1951. Radio je u osnovnim školama u Bosanskoj Dubici, Bribiru i Klenovici (1953 – 70). Bio je polaznik škole *Rade Končar* pri CK KPH u Zagrebu (1959 – 60). Tajnik je Turističkog društva Klenovica (1970 - 80), potom sekretar Općinskog komiteta SKH u Novom i u Crikvenici (1978 – 82), a kao predsjednik Skupštine općine Crikvenica (1985 – 86) s novljanskim je društveno-političkim aktivom rješavao pitanje tzv. *Novljanske peticije* sastavljene od komisije Mjesne zajednice Novoga, koju je napisao Krsto Zoričić.

Veza: 12, 23, 42, 15, 35, 43, 44, 16

5.

KALANJ, BRANKO (Klenovica, 26. 7. 1946), sin Lovre Lovrinog i Anke r. Pavelić (Bile, Krmpote, 16. 9. 1914), Vickove.

Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 25, 19, 33

6.

KALANJ BUTKOVIĆ, BARBARA, (Rijeka, 1. 10. 1975), kći Milorada Petrovog i Anice r. Svetić (Krasnica, Gornji Zagon, 13. 8. 1952), Stipanove; suprug Oleg Butković (Rijeka, 4. 5. 1979), Srećkov; sinovi **Jakov** (Rijeka, 9. 6. 2007) i **Viktor** (Rijeka, 23. 3. 2018)

Profesorica i diplomirani bibliotekar. Diplomirala je 1999. na Filozofskom fakultetu u Rijeci hrvatski jezik i književnost, a od travnja 1999. zaposlena je u Narodnoj čitaonici i knjižnici Novi Vinodolski. Upisuje dodiplomski studij bibliotekarstva pri Filozofskom fakultetu u Zagrebu, koji završava i stječe zvanje diplomiranog bibliotekara. Od 2001. obnaša dužnost ravnatelja Narodne čitaonice i knjižnice Novi Vinodolski. Aktivna je društvena djelatnica, sudjeluje u kulturnom životu Novog Vinodolskog i očuvanju kulturne baštine.

Veza: 29, 31, 26, 22, 3, Svetić, Butković

7.

KALANJ, DANIJEL (Klenovica, 8. 11. 1890 – 1914), sin Franje Daninog i Tereze r. Kalanj (Klenovica, 28. 8. 1863 – Klenovica, 28. 9. 1921), Ivanove.

Žrtva I. svj. rata; borio se kao vojnik na srpskoj fronti. Brat mu **Mato** poginuo je 1917. g.

Veza: 20

8.

KALANJ, EDUARD (Rijeka, 5. 5. 1963), sin Josipa i Ivane r. Pedišić; supruga Klaudija r. Piškulić – Arbičinka (Rijeka, 2. 7. 1969).

Ekonomski tehničar; završio je srednju ekonomsku školu u Crikvenici. Radio u Gradskom poglavarstvu u Crikvenici od 1992. Borac Domovinskog rata, na fronti kod Gospića i Ogulina, sudjelovao u operaciji *Oluja* 1995. kao desetnik.

Veza: 17

9.

KALANJ, FRANJO (*Frane*) (Omar, Ledenice, 3. 3. 1909 – Novi, 2. 1. 1991), sin Mate Josipovog i Marije r. Komadina – Popić (Ledenice, 19. 3. 1889 – Ledenice, 16. 3. 1970), Ivanove; supruga Zora r. Pavličević (Krmpote, 14. 3. 1923 – Novi, 1999), Antonova.

Zidar i šumski radnik. Sudionik NOB-a od 15. 4. 1942. do ožujka 1943, borac u bataljunu *Ljubica Gerovac* 1. primorsko-goranskog NOP odreda, zatim je u Komandi mjesta Novi. Nakon rata je radio u KP *Ivanj* u Novom, a od 17. 8. 1960. u Šumariji Novi.

Veza: 14, 21, 34, 13, 38, 11, 39

10.

KALANJ, IVAN (Klenovica, 26. 1. 1892 – 1914), sin Josipa i Mande Marije r. Kalanj (Klenovica, 8. 2. 1852 – Klenovica, 15. 5. 1918), Josipove.

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran poginuo je u prvoj godini rata, kao i brat mu Petar.

Veza: 30

11.

KALANJ, JOSIP (Ledenice, 14. 3. 1950 – Novi, 4. 5. 1983), sin Franje Matinog i Zore r. Pavličević (Krmpote, 14. 3. 1923 – Novi, 1999), Antonove.

Šumarski tehničar. Radio je u DIP-u Novi kao poslovođa (1. 4. 1971 - 4. 5. 1983). Poginuo bacivši se pod autobus.

Veza: 9, 14, 21, 34, 13, 38, 8

12.

KALANJ, **JOSIP – Matešin** (Klenovica, 8. 12. 1895 – Klenovica, 8. 8. 1938), sin Grgura (Grgana) Matijevog (Mateša) i Mare r. Komadina (Ledenice, 29. 8. 1869 – Klenovica, 11. 10. 1937); supruga Paula r. Cvitković (Klenovica, 29. 6. 1896 – Klenovica, 1965).

Lugar. Cijeli radni vijek proveo je na Mošunama. Otac Grgur (Klenovica, 7. 5. 1865 – Klenovica, 10. 6. 1956) bio je seoski starješina u Klenovici.

Veza: 23, 42, 5, 15, 35, 43, 44, 16, 24

13.

KALANJ, JOSIP (*Josa*) (Omar, Ledenice, 15. 11. 1919 – Crikvenica, 4. 11. 1996), sin Mate Josipovog i Marije r. Komadina – Popić (Ledenice, 19. 3. 1889 – Ledenice, 16. 3. 1970), Ivanove.

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u bataljunu *Ljubica Gerovac* od 7. 2. 1942, u 6. primorsko-goranskoj brigadi, od rujna 1942. zamjenik komandanta Komande mjesta Krmpote – Ledenice u šumi, poslije Srećka Balena, te u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Pohađao je oficirski kurs pri Glavnom štabu Hrvatske u Korenici od travnja do svibnja 1942. Bio je zamjenik komandanta Komande mjesta Pag, major JNA, a nakon demobilizacije radio je u Općini Crikvenica kao načelnik jednog odsjeka.

Veza: 14, 9, 21, 34, 11, 38, 39

14.

KALANJ, JURAJ (Omar, Ledenice, 26. 5. 1907 – Njemačka, 31. 5. 1945), sin Mate Josipovog i Marije r. Komadina – Popić (Ledenice, 19. 3. 1889 – Ledenice, 16. 3. 1970), Ivanove; supruga Marija r. Domijan (11. 1. 1913).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Nijemci su ga zarobili i odveli u Njemačku u koncentracijski logor, gdje je umro po završetku rata.

Veza: 9, 21, 34, 13, 11, 38, 39

15.

KALANJ, KATICA (*Katica Paulina*) – Matešina, Grganova (Klenovica, 13. 9. 1921 – Zagreb, 1942), kći Josipa Grgurevog i Paule r. Cvitković (Klenovica, 29. 6. 1896 – Klenovica, 1965).

Žrtva fašističkog terora. Poštanska službenica. Završila je građansku školu u Novom. Radila je u poštama u Novom i Crikvenici, a za vrijeme II. svj. rata u Zagrebu u glavnoj pošti u Jurišićevoj ulici, u kojoj su partizanski aktivisti izvršili diverziju. Uhitila ju je ustaška policija i zatvorila u ustaški zatvor, bivšu žensku kaznionicu, na uglu Savske ceste i bivše Varaždinske ceste, gdje je mjesec dana ležala na betonu i bila batinana. Nakon što je izašla, umrla je u Zagrebu u Bolnici sestara milosrdnica od galopirajuće tuberkuloze.

Veza: 12, 23, 42, 5, 35, 43, 44, 16

16.

KALANJ, LUCIJA r. Dobrić – **Mečina** (Novi, 12. 12. 1952), kći Antona – Meče, Bartolovog i Ivke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 16. 5. 1923), Franjine; suprug Željko (Klenovica, 10. 10. 1949), sin Martina Lukinog.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom kao laborantica.

Veza: 44, 43, 42, 5, 15, Dobrić 5, 17, Barac 3, Berisavljević

17.

KALANJ, MARIJA (Klenovica, 14. 10. 1905 – Klenovica, 14. 10. 1905), kći Jose Josipovog i Marije r. Kostrenčić (5. 4. 1878).

Mrtvorođenče; blizankinja bratu Josipu koji je ostao živ. Krstio ju je tadašnji svećenik, kako je bio običaj u Klenovici i Ledenicama.

Veza: 8

18.

KALANJ, MARIJA r. Rožman (Zagreb, 11. 8. 1934), Josipova; suprug Marijan (Klenovica, 26. 8. 1927 – Rijeka, 6. 4. 1986), Albertov.

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Zagrebu. Od 1. 10. 1956 - 16. 10. 1967. učiteljica je u Osnovnoj školi u Novom, prije je radila u osnovnoj školi u Višnjanu.

19.

KALANJ, MARIJAN (Klenovica, 2. 1. 1932.), sin Milana Mihovila Lovrinog i Marije r. Pavelić (Krmpote, 17. 9. 1905 – Klenovica, 9. 11. 1988), Vickove; supruga Judita r. Bušljeta (Rijeka, 10. 12. 1934 – 3. 6. 2012), Ivanova.

Javni društveno-politički djelatnik. Završio je nižu realnu gimnaziju u Novom 1947. i Višu pomorsku školu, ekonomski smjer u Rijeci 1962., te Fakultet za vanjsku trgovinu u Zagrebu 1968. Radio je u Brodogradilištu *Viktor Lenac* kao brodski cjevar i autogeni varilac. Bio je predsjednik Kotarskog sindikata metalaca Rijeke, predsjednik Sindikalnog vijeća grada Rijeke i Kotarskog vijeća Rijeke, sekretar Općinskog komiteta KPH Rijeka. Nakon toga je glavni direktor PTT-a u Rijeci, predsjednik Međuopćinske konferencije SK KPH-a Rijeka, član Predsjedništva CK SKH-a u Zagrebu, sekretar CK KPH-a Zagreb 1982 - 86. i predsjednik Saveza sindikata Hrvatske do 1989. godine.

Veza: 25, 6, Baričević

20.

KALANJ, MATA (Klenovica, 27. 8. 1900 – 1917), sin Frane Daninog i Tereze r. Kalanj (Klenovica, 28. 8. 1863 – Klenovica, 28. 9. 1921).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao austrougarski vojnik, tri godine nakon brata Danijela.

Veza: 7

21.

KALANJ, MATE (Omar, Ledenice, 15. 7. 1912 – Ledenice, 17. 8. 1986), sin Mate Josipovog i Marije r. Komadina – Popić (19. 3. 1889 – 16. 3. 1970), Ivanove; supruga Anka r. Komadina (Ledenice, 14. 10. 1923).

Radnik. Sudionik NOB-a od 8. 2. 1942; borac krmpotskog voda te bataljuna *Ljubica Gerovac* I. primorsko-goranskog odreda do lipnja 1943. pa potom u Komandi mjesta Crikvenica, u šumi kao kurir na “Prasici”. Pradjed mu je Anton.

Veza: 14, 9, 34, 13, 38, 11, 39

22.

KALANJ, MATE (Klenovica, 9. 5. 1914 – Zagreb, 8. 12. 1985), sin Milana Petrovog i Antonije r. Jarše (Podčetrtek, Slovenija, 27. 5. 1891 – Novi, 1936); supruga Velinka r. Dobrić – Lukinica (Novi, 15. 11. 1920 – Novi, 3. 6. 2007), Ivanova; kćerke **Božena** (30. 5. 1942), udana Šeni, i **Darinka (Dara)** (19. 7. 1946), udana Kosanović. U crkvenim se knjigama očevo ime vodi kao Mihovil Vencel.

Općinski blagajnik i bilježnik Općine Novi od 29. 7. 1941. Završio je građansku školu u Novom. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943. kao borac 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata je bio službenik u Rijeci, više godina u Predsjedništvu Vlade NR Hrvatske, potom tajnik Više upravne škole u Zagrebu. Kao mladić igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 26, 32, 31, 4, 29, Šeni, Kosanović 2

23.

KALANJ, MATIJ – Grganov, Matešin (Klenovica, 22. 2. 1907 – Zagreb, 8. 5. 1968), sin Grgura Matinog i Mare r. Komadina (Ledenice, 29. 8. 1869 – Klenovica, 11. 10. 1937); supruga Jelka Vuletić-Vukasović (22. 8. 1916).

Građevinski poduzetnik. Radio je u Zagrebu i Dalmaciji. Isticao je javno svoje hrvatstvo. U Dubrovniku je sagradio kuću koju je blagoslovio tadašnji dubrovački biskup. Otac mu je bio priučeni mesar u selu.

Veza: 12, 42, 5, 15, 24

24.

KALANJ, MIHOVIL (*Mile, Miha Ustaša*) – Matešin (Miletići, Klenovica, 28. 9. 1891 – Kalanji, Klenovica, 27. 8. 1943), sin Andrije Matinog i Mande r. Komadina (Klenovica, 3. 4. 1855 – Klenovica, 10. 6. 1905), prve očeve supruge; supruga Kata r. Trtanj (Lipice, 9. 4. 1888). Žrtva rata (1941 – 1945).

Prije II. svj. rata radio je u vojnoj službi u Senju, a nakon uspostave NDH 1941. postao je ustaški tabornik u Općini Ledenice. Tamošnji partizani su ga uhitili u njegovoj kući u Kalanjima, odveli iza kuće i ubili u njegovu vinogradu.

Veza: 12, 23

25.

KALANJ, MILAN MIHOVIL (Klenovica, 16. 9. 1902 – Novi, 8. 4. 1992), sin Lovre Ivanovog i Klare r. Blažević (12. 8. 1872 – 4. 12. 1946); supruga Marija r. Pavelić (Krmpote, 17. 9. 1905 – 9. 11. 1988), Vickova.

Zidar i klesar. Radio je u Primorju i u Srbiji. U Beogradu je radio kao klesar na kraljevskom dvoru na Dedinju, zatim u Lici i Zagrebu. Godine 1946 - 47. klesao je kamen za gradnju u ratu srušenog mosta na Ričini (na cesti Novi – Sušak, građenog 1936). Partizani su mostove na Ričini srušili 9. 10. 1943., da spriječe napredovanje Nijemaca; onaj lijepi

most iz 1863., koji je gradio Matija Mažuranić, srušen istog dana nikad nije obnavljan, a poslije je kamen s tog mosta korišten za gradnju vile jednog funkcionara u Crikvenici.

Veza: 19, 6, 37, 40

26.

KALANJ, MILAN (Klenovica, 19. 9. 1891 – Novi, 1. 6. 1946), sin Petra Petrovog i Rože Urse r. Sertić (Ledenice, 7. 10. 1864 – Novi, 1943), kćeri Gavre i Jage r. Špehar; supruga Antonija r. Jarše (Podčetrtek, Slovenija, 27. 5. 1891 – Novi, 1936) (u crkvenim knjigama vodi se kao Mihovil Vencel); djeca: **Petar** (Klenovica, 1913), **Mate** (Klenovica, 1914), **Božidar (*Boško*)** (Novi, 1923) i **Marija (*Mica*)** (Novi, 1925).

Škrivan (od tal. scrivano – pisar) - službenik na obračunu količina i otpremi drvene građe, poslovođa u pilani u Novom na Melu, pored Ričine. On i brat **Anton** (Klenovica, 6. 8. 1897 – Novi, 29. 4. 1977) doselili su u Novi 1930. iz sela Kalanji u Klenovici.

Veza: 32, 31, 22, 4, 29, 3

27.

KALANJ, MILAN (*Milan Tonkin*) (Klenovica, 25. 7. 1920 – Italija, 1942/43), sin Stjepana Milinog i Antonije (*Tonke*) r. Cvitković (Klenovica, 1. 3. 1889). Pradjed mu je Ivan (1. 9. 1822 – 19. 1. 1904), Mihovilov.

Žrtva rata. Časnik u ustaškoj vojsci. Školovao se u Rimu, boravio na otoku Pagu, poslije otišao u Italiju gdje je i poginuo.

Veza: 37, 40, 41

28.

KALANJ, MILE (*Miha Ustaša*) – v: 24. **KALANJ, MIHOVIL**, jer mu je to pravo ime.

29.

KALANJ, MILORAD (Novi, 21. 9. 1945), sin Petra Milanovog i Vere r. Deranja – Osipike (Novi, 14. 1. 1917 – Novi, 10. 5. 2011), Josipove; supruga Anica r. Svetić (Krasnica, Gornji Zagon, 13. 8. 1952), kći Stipana i Marice r. Jovanović – Kibline (Gornji Zagon, 31. 7. 1924 – Krk, 11. 12. 2012), Petrove; kćerka **Barbara** (Rijeka, 1. 10. 1975), udana Butković (Kalanj Butković).

Inženjer cestovnog prometa; završio je srednju prometnu (1964), potom i Višu školu za cestovni promet u Zagrebu (1980). Radio u poduzeću *Autotrans* u Rijeci od 1. 8. 1964., kao direktor odjela za putnički promet.

Veza: 31, 26, 22, 3, 6, Smokvina 2, Uzelac

30.

KALANJ, PETAR (Klenovica, 29. 11. 1890 – 1915), sin Josipa i Mande Marije r. Kalanj (Klenovica, 8. 2. 1852 – Klenovica, 15. 5. 1918), Josipove.

Žrtva I. svj. rata; poginuo kao hrvatski domobran u austrijskoj vojsci, kao i brat mu Ivan.

Veza: 10

31.

KALANJ, PETAR (*Pere*) (Klenovica, 26. 3. 1913 – Novi, 28. 6. 1971), sin Milana Mihovila Petrovog (u crkvenim knjigama: Mihovil Vencel) i Antonije r. Jarše (Podčetrtek, Slovenija, 27. 5. 1891 – Novi, 1936); supruga Vera r. Deranja – Osipićeva (Novi, 14. 1. 1917 – Novi, 10. 5. 2011), Josipova; sin **Milorad** (Novi, 21. 9. 1945), kćerke **Biserka** (Novi, 14. 2. 1948), udana Smokvina, i **Mira** (Novi, 24. 9. 1951), udana Uzelac.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u Zagrebu. Prvi je vozač iz Novog koji je prije II. svj. rata vozio autobuse za *TAPRED D.D. ZAGREB* (transportno auto preduzeće) i *ANDRES* iz Crikvenice na liniji Plase – Novi. Vozio je i kod Ivana Stattina, industrijalca i veletrgovca drvom, kad je Stattin dobavio kamion s prikolicom za prijevoz drvene građe iz svoje pilane u Mošunama za Novi. Ledenički su kirijaši 16. 7. 1937. prevrnuli taj kamion pod cestu blizu Batera iz straha od konkurencije u prijevozu drvene građe konjskom zapregom. On je pritom ostao neozlijeđen, a bijegom je sakrivši se u obližnjoj kući spasio glavu. Nakon rata vozač je autobusa u *Autotransu* iz Rijeke.

Veza: 26, 22, 3, 29, 6, Smokvina 2, Uzelac

32.

KALANJ, PETAR (Klenovica, 14. 7. 1833 – Klenovica, 21. 12. 1908), sin Petra i Ivke (Ledenice, 14. 12. 1802 – Klenovica, 7. 10. 1888); supruga Manda r. Butković (Povile, 8. 5. 1836 – Klenovica, 7. 3. 1903), Matijeva.

Kraljevski poštar do 1898. Od 1892 - 94. načelnik je Općine Krmpote, a od 1894 - 95. i Općine Ledenice, kad je općina iz Krmpota premještena u Ledenice. Prije njega načelnik Općine Krmpote bio je Mate Frković (1889 – 92), a poslije njega Anton Stipaničić (1895 – 1907).

Veza: 26, 31, 22, 4, 29, 3

33.

KALANJ, PREDRAG (Senj, 13. 4. 1964), sin Marijana Lovrinog i Milke r. Vukelić (Gornje Volarice, Sv. Juraj, 1. 1. 1943).

Borac Domovinskog rata 1991 – 92., jedan od dvadeset dragovoljaca s područja Novog koji su se uključili u rat. Bio je u postrojbama MUP-a.

Veza: 6

34.

KALANJ, RUDOLF (*Rude*) (Omar, Ledenice, 23. 8. 1925 – 9. 2. 1943), sin Mate Josipovog i Marije r. Komadina – Popić (Omar, Ledenice, 19. 3. 1889 – Ledenice, 16. 3. 1970), Ivanove.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od početka 1942; član SKOJ-a od ožujka 1942. i borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama u Lici s njemačkim i ustaškim jedinicama. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima u Krmpotama i Ledenicama.

Veza: 14, 9, 21, 13, 11, 38, 39

35.

KALANJ, SINIŠA – Matešin (Novi, 20. 12. 1954), sin Branka Josipovog i Dragice r. Kalanj (Klenovica, 15. 12. 1935); supruga Suzana r. Gojmerac.

Doktor medicine, liječnik okulist; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radi u KBC-u u Rijeci.

Veza: 5, 42, 15, 43, 44, 16

36.

KALANJ, STJEPAN (Brinje, 1899), Mijin; supruga Zorica r. Sokolić – Milinica, Kotorka (Novi, 29. 1. 1911), Frankova.

"Zvaničnik" u Kotarskom sudu u Novom od 1930. Ovdje su mu rođena djeca: **Franjo** (7. 7. 1933) i **Nada** (17. 3. 1935). Poslije je premješten.

37.

KALANJ, STJEPAN (Klenovica, 3. 8. 1891 – Bjelovar, 24. 10. 1944), sin Mile Ivanovog i Ursule (*Ursa, Ora*) r. Kalanj (4. 11. 1859 – Klenovica, 30. 3. 1924), Frankove; supruga Antonija r. Cvitković (Klenovica, 1. 3. 1889), Petrova.

Žrtva rata; poginuo je u Bjelovaru u bombardiranju engleskih aviona. Brat mu je **Albert Mile** (28. 9. 1895 - 8. 1. 1945) umro od upale pluća.

Veza: 40, 27, 41, 25

38.

KALANJ, TOMISLAV (Ledenice, 22. 9. 1954), sin Mate Matinog i Anke r. Komadina (Ledenice, 14. 10. 1923).

Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 21, 14, 9, 34, 13,11

39.

KALANJ, VALENTIN (*Valent*) (Omar, Ledenice, 12. 9. 1914 – Slatina, 4/6. 4. 1945), sin Tome Josipovog i Marije r. Komadina (Ledenice, 24. 9. 1889).

Žrtva rata. Između dva svjetska rata njegov se otac (Ledenice, 9. 12. 1888) s obitelji odselio u Slatinu, u Podravinu. Partizani, koji su napali Slatinu, koju je branila 15. ustaška bojna, su na Uskrs prodrli u grad, a u borbama 4 - 6. 4. 1945. pobili su 435 civila i vojnika, među njima i Valentina, ustaškog ili domobranskog vojnika.

Veza: 14, 9, 21, 34, 13

40.

KALANJ, VINKO (Klenovica, 23. 12. 1901 – Klenovica, 10. 8. 1961), sin Mile (30. 9. 1855) i Ursule (*Ursa, Ora*) r. Kalanj (Klenovica, 4. 11. 1859 – Klenovica, 30. 3. 1924), Frankove; supruga Paulina r. Kalanj (Klenovica, 23. 3. 1904).

Klesar. Klesao je kamen na gradnji kamenog mosta preko Ričine u Novom, na cesti Novi – Sušak, građenoj 1936 – 40. S Martinom (Grgurom) Deranjom, Ivanovim, svečano ga je otvorio kao predstavnik sindikata.

Veza: 37, 41, 27, 25

41.

KALANJ, VINKO (Klenovica, 22. 6. 1950), sin Vinka Milinog i Pauline r. Kalanj (Klenovica, 23. 3. 1904).

Građevinski tehničar; završio je GTŠ u Rijeci. Od 1991 - 94. tajnik je Mjesne zajednice u Klenovici, potom samostalni referent za komunalnu infrastrukturu u Gradskom poglavarstvu u Novom.

Veza: 40, 37, 27

42.

KALANJ, ZVONKO (*Zvonko Paulin*) – Matešin, Grganov (Klenovica, 21. 2. 1927 – Klenovica, 14. 3. 2002), sin Josipa Grgurevog i Paule r. Cvitković (Klenovica, 29. 6. 1896 – Klenovica, 1965); supruga Ljubica r. Cvitković (Klenovica, 14. 3. 1933 – 1. 5. 2007), Marijanova.

Diplomirani upravni pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Od 1967 - 79. direktor je *Jugobanke* u Rijeci, 1979 - 87. *Riječke banke*. Sudionik NOB-a. Bio je član CKNOH i CK komunističke omladine Jugoslavije, predsjednik Skupštine općine Crikvenica, narodni poslanik u Saveznoj skupštini SFRJ u Beogradu, u tri mandata, i u Saboru SRH, u dva mandata.

Veza: 12, 23, 5, 36, 43, 44

43.

KALANJ, ZVONKO (Klenovica, 10. 10. 1949), sin Martina Lukinog i Marije (*Mare*) r. Kalanj (Klenovica, 12. 7. 1919), Josipove; supruga Blaženka r. Butorac – Josacijeva (11. 3. 1951), Ivanova.

Gostioničar. Ima gostionicu u Krmpotama. Ima brata blizanca Željka.

Veza: 42, 5, 15, 44, 16, 35

44.

KALANJ, ŽELJKO (Klenovica, 10. 10. 1949), sin Martina Lukinog i Marije (*Mare*) r. Kalanj (Klenovica, 12. 7. 1919), Josipove; supruga Lucija r. Dobrić – Mečina (Novi, 12. 12. 1952), Antonova (Mečo).

Automehaničar. Radio na benzinskoj crpki INA-e u Novom. Brat je blizanac Zvonkov.

Veza: 42, 5, 15, 43, 16, 35

KALIMAN, ANTON (Bribir, 1808 – Novi, 1877).

Svećenik; bogosloviju je studirao u sjemeništu u Senju od 1830 - 34. Bio je kanonik i kustos modruški. U Novom je od 1869 - 77. godine.

KALITERNA, MIRKO (Stara Baška, 1912 – Mataija Draga, Ledenice, 1943).

Žrtva rata. Učitelj; završio je učiteljsku školu 1930. Radio je u Donjem Zagonu 1930 – 41., zatim u Sokolovcu u Podravini do siječnja 1942., pa opet u Donjem Zagonu. U ožujku 1943. tamošnje partizansko rukovodstvo osudilo ga je i strijeljalo u Mataija Dragi navodno zbog antipartizanskog stava, kao klerikalca. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 6. 4. 1932. Kada je kraljica Marija Karađorđević ljetovala 1932. g. u Novom, otišla je 22. 9. 1932. sa sinovima do Batera, a posjetila je i Donji Zagon te se srela s

učiteljem, kod kojeg se je prestolonasljednik Petar informirao koliko je učenika u školi i kažnjava li ih. Mnoštvo skupljenih Zagonjana klicalo je kralju i njegovim sinovima.

KALOĐERA, ANTE

Doktor prava. Od svibnja do lipnja 1948. direktor poduzeća Lišanj u osnivanju, iz Zagreba je doveo skupinu "stručnjaka", raspoređenih na rukovodeća mjesta u *Lišnju*, koji su po uočenim malverzacijama smijenjeni. Vlasnik *Vile Paulina*.

KAMENARIĆ, MIRKO (Klada, Kutina, 5. 11. 1926 – Novi, 29. 6. 2014), Stjepanov; supruga Terezija Pemper (16. 10. 1932 – Novi, 4. 2. 1994), Blaževa.

Milicionar 1945 - 76. Sudionik NOB-a 1943 – 45., borac u češkom bataljonu Moslavačkog odreda X. hrvatskog korpusa. U Novi je došao 1950. godine.

1.

KAMENIĆ EGREDŽIJA, ERNA, r. Kamenić (Rijeka, 4. 9. 1982), kći Leonarda (*Lea*) Stjepanovog i Nedeljke r. Miroš (Novi, 8. 5.1955), Matine; suprug Emil Egredžija (Rijeka, 22. 9. 1982); sinovi **Fran** (Rijeka, 15. 6. 2012) i **Erik** (Rijeka, 31. 3. 2015).

Dipl. pravnik, završila Pravni fakultet Sveučilišta u Rijeci. Suprug je profesor informatike i pedagogije, diplomirao na Filozofskom fakultetu u Rijeci.

Veza: 4, 2, 3

2.

KAMENIĆ, HERMINA r. Ježić (Novi, 18. 12. 1920 – Novi, 17. 2. 1990), Vladimirova; suprug Stjepan iz Donjeg Miholjca; sin **Leonard (*Leo*)** (1952).

Činovnica. Završila je građansku školu. Radila je u Kotarskom poglavarstvu i u pošti u Novom. Bila je prva poštanska činovnica u partizanima na oslobođenom teritoriju, a nakon rata u Donjem Miholjcu.

Veza: 4, 1, 3, Ježić

3.

KAMENIĆ, IVA (Rijeka, 31. 1. 1987), kći Leonarda (*Lea*) Stjepanovog i Nedeljke r. Miroš (Novi, 8. 5. 1955), Matine.

Magistra kineziologije, studij završila na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu. Radi kao profesor tjelesnog odgoja u osnovnoj školi.

Veza: 4, 2, 1

4.

KAMENIĆ, LEONARD (*Leo*) (Donji Miholjac, 10. 11. 1952), sin Stjepana i Hermine r. Ježić (Novi, 18. 12. 1920 – Novi, 17. 2. 1990), Vladimirove; supruga Nedeljka (*Neda*) r. Miroš (Novi, 8. 5. 1955), Matina; kćerke **Erna** (1982), udana Egredžija, i **Iva** (1987).

Građevinski tehničar niskogradnje; završio je GTŠ u Rijeci 1971. Šest je godina radio u GP *Konstruktor* u Rijeci, zatim u INA-i u Rijeci, na održavanju. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. Otac mu je bio nadareni slikar samouk, slikao je uljem na platnu.

Veza: 2, 1, 3, Ježić

KANJSKI, DRAŽENKA r. Toljan (Novi, 15. 5. 1945 – Čavle, 7. 6. 1981), kći Ivana i Anice r. Piškulić – Anjike (Novi, 7. 3. 1923), Ivanove.

Ekonomska tehničarka. Radila je u poduzeću *Cesta* u Rijeci kao knjigovotkinja.

KANOTI, RAFAEL (Dubrava, 1857 – 1931).

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju od 1879. do 1881. Bio je kapelan (župnik) u Novom 1885. prije Stipana Geršeka (1886), a poslije Frana Mikuličića.

KAPELARI, VALENTINO (Rijeka, 3. 1. 1967), Jelenin.

Radnik. Radio je u *Trgoprometu* u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995., djelatni je časnik, vodnik HV-a. Živi u Novom.

KARALIĆ, ANTON (Gorjani, Osijek, 7. 6. 1930.), Nikolin.

Viši ekonomist. Došao je iz Osijeka, radio u DIP-u *Milan Mataija* u Novom (1. 3. 1965 - 30. 9. 1968) kao planer, zatim kao direktor poduzeća, i ponovno od 1972. do 1978., nakon što se vratio u Novi. Bio je član UO Turističkog društva u Novom 1974 - 75. godine.

KARDUM, JOSIP (Bosansko Grahovo, 15. 5. 1909 – Novi, 15. 5. 1973), Ivanov; supruga Bojana (1919 – Novi, 2002); kćerke **Dragica** (Novi, 31. 11. 1941) i **Marijana** (Novi, 23. 3. 1943).

Oružnički narednik u Novom.

KARGAČIN

Staro novljansko prezime koje se spominje 1615. g. – ukrajinskog je podrijetla. Novljanski Kargačini imaju nadimke **Belići**, **Brunke**, **Dunke (Dunkovići)**, **Suskinice** i **Šćrbete**, a ima ih i bez nadimaka. Neki od njih su slobodnjaci, koji potječu od Mihalja Kargačina, *knapa* iz 1615. i njegova sina ili unuka Ivana.

1.

KARGAČIN, ADALBERT (*Arba*) – Belić (Novi, 16. 4. 1801 – Novi, 14. 6. 1890), sin Ivana Bartolovog i Tereze r. Dobrić Grgine (Novi, 13. 10. 1765), prve očeve supruge.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1821 - 24. Bio je župnik u Jezeranama, u Novom i drugdje. U Novi se vratio kao umirovljenik.

Veza: 35, 45, 19, 46, 20

2.

KARGAČIN, AGRIKOLA IVAN – Belić (Novi, 6. 11. 1797 – Grižane, 2. 6. 1854), sin Ivana Ivanovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 24. 9. 1767), Matijeve.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1816 – 17., a teološki studij 1821 – 25. završio je u Beču. Bio je “prepozit” u Novom i kanonik u Senju. Pokopan je u Novom. Brat mu je **Albin** (Novi, 2. 3. 1801), sestre **Vincenca** (Novi, 27. 11. 1795), **Marija Alojzija** (Novi, 19. 4. 1793 – Novi, 4. 8. 1797) i **Terezija Marija** (Novi, 22. 1. 1810 – Novi, 18. 10. 1848), a stric Ivan Focio.

Veza: 17, 55

3.

KARGAČIN, ANKA – Dunkovica (Novi, 27. 7. 1892 – Novi, 1960), kći Pavla Tominog i Marije r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 15. 8. 1865), Arbine.

Od oca postolara koji je umro još 1934., naučila je ponešto od zanata pa je za II. svj. rata i poslije izrađivala cipele, tzv. špagerice s poplatima izrađenim od pletenog "špaga" (konopca) i tako prehranjivala sebe i sestru **Mariju** (Novi, 19. 7. 1893 – Novi, 1972), koja je bila šepava, dok je brat **Josip** (Novi, 19. 7. 1897) emigrirao u Sjevernu Ameriku.

Veza: 47

4.

KARGAČIN, ANTON (*Njuna*) – Belić (Novi, 17. 1. 1923 – Zagreb, 28. 11. 1973), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove; supruga Paulina r. Plovanić (Plovka) (Bribir, 1924).

Doktor medicine – liječnik okulist, oftalmolog, kirurg; Medicinski fakultet završio je u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 28. 10. 1942., komesar 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Prošao je Matić poljanu u Gorskom kotaru neposredno prije tragedije koja je snašla drugu brigadu na toj poljani. Od 17. 4. 1944. politički je komesar u 35. ličkoj diviziji, a zatim načelnik štaba u 43. istarskoj diviziji. Prvi je poslijeratni partizanski komandant grada Rijeke 1945. g., u činu majora JNA. Načelnik je saniteta korpusa u Mostaru 1951 – 57., a poslije odlazi raditi u Libiju kao očni kirurg. Pokopan u Zagrebu.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 40, 10, 31, 38, 25, 30, 8, 34, 43, 48, 33, 9

5.

KARGAČIN, ANTON – Belić (Novi, 9. 10. 1870 – Stenjevec, ?), sin Ivana Matijevog i Katarine r. Maričić (Novi, 12. 5. 1839 – Novi, 4. 5. 1901); supruga Anđelika r. Sokolić (Novi, 3. 9. 1876), Josipova.

Bio je na radu u u St. Louisu, SAD, s obitelji, a nakon povratka je zbog bolesti završio u Zavodu za umobolne.

Veza: 16

6.

KARGAČIN, BARBARA (*Barica*), udana Antić – **Belika** – v. 3. **ANTIĆ, BARBARA**.

Veza: 52, 18, 54, 23

7.

KARGAČIN, BARTOL – Belić (Novi, 1. 12. 1771), sin Jurja Mihovilovog i Katarine r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 31. 12. 1743), Bartolove; supruga Magdalena r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 29. 6. 1777), Petrova.

Prema raspoloživim podacima (iz I. knjige *Stališ duša* novljanske crkvene župe) zna se samo da je pohađao školu u Rijeci. Vjerojatno je učio za činovnika ili svećenika. Imao je braću Matija i Mihovila (Novi, 17. 11. 1767).

Veza: 37, 15

8.

KARGAČIN, BISERKA (*Biba*) – Belika (Mostar, 23. 11. 1953), kći Antona i Pauline r. Plovanić (*Plovke*) (Bribir, 1924.).

Dr. med. sc., liječnica specijalistica, anesteziologinja; diplomirala je, magistrirala i doktorirala na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u Institutu za medicinska istraživanja u Zagrebu i tu obranila disertaciju za doktora medicinskih znanosti. Bila je na specijalizaciji u Njemačkoj (Karlsruhe) i u USA (New York).

Veza: 4, 22, 49, 40, 10, 31, 25, 38, 30, 34, 43, 48, 33, 9

9.

KARGAČIN, DALIBOR – Belić (Rijeka, 12. 10. 1962), sin Josipa i Stanke r. Pipinić (Bribir, 1931); supruga Tatjana; rastavljen.

Pomorski brodarski strojar; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci. Prvi je časnik stroja i plovi.

Veza: 25, 32, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 38, 30, 33, 48, 8, 34, 43

10.

KARGAČIN, DARKO – Belić (Novi, 4. 6. 1927 – Novi, 5. 10. 1979), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove.

Strojarski tehničar; završio je srednju strojarsku tehničku školu u Zagrebu. Bio je oficir JNA u Vojnotehničkom institutu u Beogradu, a potom direktor KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom (1. 12 1961 - 28. 2. 1969). Član je UO Turističkog društva u Novom 1962 – 71., a 1965 - 78. odbornik u Skupštini općine Crikvenica.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 4, 40, 25, 31, 38, 43, 8, 34, 48, 9, 33

11.

KARGAČIN, DRAGUTIN – Brunko (Novi, 4. 11. 1883 – SAD, ?), sin Matija i Uršule r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 24. 10. 1854 – Novi, 1939), kćeri Ivana Grginog; supruga Elizabeta (Beta) r. Sokolić – Vlašika (Novi, 21. 11. 1886 – Novi, 13. 4. 1979), Antonova.

Učesnik u demonstracijama protiv hrvatskog bana Khuena Héderváryja u Novom 21. i 22. svibnja 1903. kada su mađarski grbovi bacani u more. Zbog toga je bio zatvoren, a poslije je emigrirao u USA. Nadimak Brunko nastao je prema imenu jednog od predaka.

Veza: 36, 27, 26, 53, 21

12.

KARGAČIN, FRANJO – Dunković (Zagreb, 21. 8. 1891), sin Franje Vickovog i Slavice r. Čuček; supruga Katarina r. Mikloš, vjenčani 1914. u Zagrebu.

Poštanski podvornik u Zagrebu. Stanovao je na Pantovčaku br. 11. Majka mu je bila piljarica. Braća su mu: **Stipan** (Zagreb, 19. 8. 1892), zarobljenik u I. svj. ratu u Rusiji, **Viktor** (Zagreb, 7. 2. 1897), činovnik u *Monopolu* u Zagrebu, **Juraj Dragutin** (Zagreb, 25. 4. 1901) privatni činovnik u Zagrebu, a sestre **Slavica** (Zagreb, 20. 3. 1903) činovnica u Zagrebu, i **Matilda** (23. 5. 1899), udana za trgovca Oreškovića iz Bečkereka.

Veza: 13

13.

KARGAČIN, FRANJO – Dunković (Lipnjak, Prigrada, 8. 7. 1858 – Zagreb, 25. 4. 1916), sin Vicka (Novi, 5. 4. 1824), Frankovog i Jele r. Toljan (Novi, 28. 10. 1832), Jurjeve; supruga Slavica r. Čuček, Alojzina.

Otac mu je s majkom otišao iz Novog na rad, vjerojatno kao zidar. Ovi su Kargačini izgleda bili vlasnici *malenice* (mlina) u Žrnovnici, jer su novljanski Ježići – braća Josip (25. 10. 1859) i Adalbert (Arba) (6. 4. 1863), Pavlovi, otkupili *malenicu* od Kargačina - prodaju je obavio Franjo ili otac mu Vicko. Njegova supruga bila je piljarica u Zagrebu. On i sva njegova djeca, iako rođena u Zagrebu, ostali su zavičajni u Novom.

Veza: 42, 12

14.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, oko 1630), Ivanov; supruga Helena: sinovi su mu Mihovil (Novi, 29. 9. 1660) i Bartol (Novi, 17. 8. 1658).

Novljanski slobodnjak, što mu je dokumentom iz 16. siječnja 1686. potvrdio komesar Simonis de Thomasis jer su mu stari dokumenti izgorjeli 27. kolovoza 1615., kada je mletačka flota razorila Novi, nakon čega su mu otac ili djed postali “knapi” (slobodnjaci).

Veza: 39

15.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, 20. 5. 1850 – Kronstadt, 24. 2. 1879), sin Alojza Ivana i Franice r. Veljačić (Novi, 25. 9. 1813 – Novi, 11. 9. 1882).

Kako je umro u Kronstadtu, pretpostavka je da je služio u austrougarskoj mornarici.

Veza: 7, 37

16.

KARGAČIN, IVAN LOVRA – Belić (Novi, 4. 9. 1805 – 1841), sin Ivana Antonovog i Katarine r. Umiljenović (Novi, 22. 10. 1767 – 31. 7. 1849), Matijeve.

Svećenik; filozofiju je studirao u senjskom sjemeništu 1827 – 29., potom teologiju do 1831., kad je zaređen za svećenika. Bio je najprije svećenik suradnik u župi Kosinac, a zatim u drugim mjestima.

Veza: 5

17.

KARGAČIN, IVAN FOCIO – Belić (Novi, 23. 11. 1773 – Novi, 19. 6. 1858), sin Ivana Ivanovog i Francike r. Ježić (Novi, 29. 9. 1738 – Novi, 30. 11. 1812), Ivanove.

Načelnik Kraljevskog komorskog dominiona i kantona Vinodolskog i Općine novljanske u Novom za vrijeme francuske vlasti (1809 – 1813), a tu službu obnaša i po odlasku Francuza. Njegov portret nalazi se u Narodnom muzeju u Novom. Dana 29. travnja 1814. odgovorio je na traženje ces. kralj. intendance riječke pokrajine u Rijeci od 9. travnja 1814. s dva izvještaja na postavljena pitanja u četiri točke (Zoričić 2018: 39). Dao je detaljan pregled gospodarskog stanja Vinodola (10.400 stanovnika) i novljanske općine (koja sa selom Zagone broji 2160 duša, od toga Zagon 70 kuća i 480 duša), kako bi nova austrijska vlast mogla zauzeti stav u poreznoj politici za ovaj kraj. Prikazao je teško gospodarsko stanje stanovništva i enormni deficit kao posljedicu privređivanja na lošem zemljištu, radi ostvarivanja što nižih poreza. Ukazuje da je vlast prije dolaska

Francuza više puta pomogla s potporom od od više hiljada forinti, a olakšavala je nevolju plaćajući svake godine 300 for. u ime vojne kontribucije. Izvještaje za kanton Vinodola i općine Novi, pisane na talijanskom jeziku, potpisuje: *Dano iz glavnoga grada kantona Vinodola i općine Novi dne 29. travnja 1814.* - potpisao se kao *"il provvisorio maire"*.

Veza: 2, 55

18.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, 11. 12. 1859 – Bjelovar, 24. 8. 1940), sin Ivana Frankovog i Marije r. Antić (Novi, 8. 9. 1826 – Novi, 4. 3. 1877), prve očeve supruge; supruga Barbara r. Toljan (10. 9. 1850), kći Jurja Matijevog.

Odvjetnik. Bio je najprije činovnik – pristav u Kotarskom sudu u Jastrebarskom, gdje je stekao zavičajnost, poslije odvjetnik u Bjelovaru.

Veza: 24, 51, 52, 6, 54, 23

19.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, 22. 11. 1804 – Novi, 4. 4. 1893), sin Ivana Bartolovog i Tereze r. Dobrić (13. 10. 1765), Grgine, prve očeve supruge; supruga Margareta r. Piškulić (Novi, 19. 11. 1814 – Novi, 7. 9. 1901).

Trgovac u Novom. Začetnik trgovačke tradicije u obitelji Kargačin – Belić.

Veza: 35, 45, 1, 20, 32, 46, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 38

20.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, 22. 3. 1856 – Novi, 9. 4. 1943), sin Ivana Ivanovog i Margarete r. Piškulić (Novi, 19. 11. 1814 – Novi, 7. 9. 1901); supruga Katarina r. Piškulić – Mikina (Novi, 28. 10. 1850 – Novi, 24. 4. 1926), Vickova.

Trgovac; držao je u svojoj kući u Novom, A. Mažuranića 3, trgovinu prehrambenim proizvodima, cipelama, tekstilom i željezariju koja je bila na glasu kao najveća i najopskrbljenija trgovina od Trsta do Splita. Bio je općinski odbornik i član Narodne čitaonice, od 1891.

Veza: 19, 1, 32, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 38

21.

KARGAČIN, IVAN – Brunko (Novi, 14. 11. 1880 – Novi, 18. 11. 1904), sin Jurja Ivanovog i Anke r. Mrzljak (Kranjska, 7. 4. 1857 – Novi, 6. 11. 1923), Ivanove; supruga Marija r. Sokolić – Kozarica, Žvanjkovica (Novi, 7. 11. 1894), Tomina.

Općinski činovnik u Novom. Umro je mlad.

Veza: 27, 36, 11, 26, 53

22.

KARGAČIN, IVAN – Belić (Novi, 25. 7. 1919 – Novi, 16. 4. 1991), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove; supruga Marija (Milica) r. Anić (Krasno, 1925 – Novi, 3. 8. 2016); kćerke **Nada** (1949), udana Vukelić, i **Ivana** (1950), udana Jokić.

Trgovac. Radio je u očevoj trgovini, a da bi izbjegao uhićenje od strane poslijeratnih vlasti, jer je u trgovini radio po svojim navikama i naumu, pobjegao je (pripremljenim tuđim pasošem) u Zapadnu Njemačku, gdje je radio kampu američke vojske.

Veza: 32, 20, 19, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 38, 30, 43, 8, 34, 48, 33, 9, Jokić

23.

KARGAČIN, IVAN – Belić, Ivić (Novi, 9. 8. 1909 – Rijeka, 4. 8. 1992), sin Vladimira i Katarine r. Ivić – Suskinice (Novi, 8. 10. 1870 – 27. 7. 1941), Ivanove, druge očeve supruge. Nadimak Ivić je po majčinu prezimenu.

Učitelj; završio je srednju gospodarsku školu u Požegi, a učiteljsku u Čakovcu.

Veza: 52, 18, 6, 54

24.

KARGAČIN, JOSIP – Belić (Novi, 7. 2. 1816 – Perušić, 1864), sin Franka Osipovog i Vicence r. Kargačin – Belike (Novi, 27. 11. 1795), kćeri Ivana Ivanovog.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju od 1834. do 1838. Bio je župnik u Perušiću.

Veza: 46, 45, 51, 18, 52

25.

KARGAČIN, JOSIP – Belić (Novi, 18. 3. 1933 – Novi, 10. 11. 2001), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove; supruga Stanka r. Pipinić (Bribir, 26. 8. 1931).

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radio je u tvornici *Viševica* u Bribiru, zatim kao obrtnik.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 38, 30, 43, 8, 34, 48, 33, 9

26.

KARGAČIN, JOSIP – Brunko (Novi, 4. 3. 1885 – USA, 21. 6. 1948), sin Matija i Uršule r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 24. 10. 1854 – Novi, 1939), kćeri Ivana Grginog; supruga Tereza r. Petrinović – Juretinka (3. 8. 1887 – USA, 1977), Ivanova.

Sudjelovao je u demonstracijama protiv hrvatskog bana Khuena Héderváryja u Novom kada su se bacali mađarski grbovi u more, zbog čega je bio zatvoren. Sa suprugom i sinom Vladimirom Walterom (Novi, 5. 8. 1913) emigrirao je 1920. u USA.

Veza: 36, 27, 11, 53, 21

27.

KARGAČIN, JURAJ – Brunko (Novi, 4. 4. 1854 – 27. 5. 1919), sin Ivana Matijevog i Magdalene r. Jovanović (Novi, 19. 3. 1821 – Novi, 17. 12. 1892); supruga Anka r. Mrzljak (Kranjska, 7. 4. 1857 – Novi, 6. 11. 1923), Ivanova.

Zidar i općinski nadredar. Pjesnički darovit, napisao je nekoliko pjesama u osmercu (o peripetijama s putovanja na rad u Ameriku, i dr.), a poznat kao *mandator* (pisac mandata = žitka) žitaka *Risto Tuka* 1893. i *Duje Tuka* 1901., iz kojih izbija njegova buntovna radnička priroda koja prosvjeduje protiv nepravde i izrabljivača. Žitak iz 1901. započeo je rugalicom već s prvim stihom, ironizirajući sastav prisutne publike na Placi:

O gospodo nizkog reda,... Pivač je u novljanskom kolu. Kao dijete usvojio ga je stric Anton (Novi, 13. 11. 1811 – Novi, 8. 7. 1874), Matijev.

Veza: 36, 21, 11, 26, 53

28.

KARGAČIN, LJUBOMIR – Belić, Šćrbeta (Zagreb, 14. 5. 1920 – Zagreb, srpanj 2007), sin Vencela Šimunovog i Katarine r. Topol (Marija Gorica, 1886 – Zagreb, 1962); supruga Željka r. Petrović (Podgorač, Našice, 1921 – Zagreb, 23. 5. 2001), Ivanova.

Profesor povijesti i latinskog; završio je Filozofski fakultet u Zagrebu 1945. Radio je u Prvoj zagrebačkoj gimnaziji, zatim do umirovljenja 1981. predaje na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 50

29.

KARGAČIN, MANDALENA – Dunkovica (Novi, 20. 7. 1854 – Novi, 8. 5. 1927), kći Bartola (22. 8. 1803 – 1884), Tominog i Katarine r. Maričić – Livakovice (7. 6. 1815 – 16. 11. 1870), Grgine, druge očeve supruge.

Krčmarica u Novom. Polusestra Mare (Novi, 25. 4. 1838) od prve očeve supruge bila je skitnica, a sestra Lucija (Novi, 23. 9. 1858 – Ledenice, 15. 4. 1943) udana je za Bartola Bunetu (Bater, Ledenice, 24. 8. 1857), Jurjevog.

Veza: 42

30.

KARGAČIN, MARIJA r. Žvanović – **Šišinka** (Novi, 13. 9. 1921), kći Josipa i Katarine r. Sokolić – Pavlike (Novi, 20. 1. 1895 – Novi, 23. 4. 1960), Josipove; suprug Mihovil – Belić (Novi, 29. 9. 1924 – 27. 7. 1986), Marijanov; kćerka **Spomenka** (1950), udana Srdoč.

Učiteljica i kulturna djelatnica; Učiteljsku školu završila je u Zagrebu. Radila je u osnovnim školama u Ledenicama 1945 – 46., u Novom 1947 - 58., i u Rijeci 1959 - 77.

Veza: 40, 22, 49, 4, 10, 31, 25, 38, 32, 48, Radetić

31.

KARGAČIN, MARIJA (*Mica*) – Belika (Novi, 19. 3. 1929 – 1. 9. 2010), kći Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove.

Knjigovotkinja. Završila je Trgovačku akademiju u Karlovcu. Bila je knjigovotkinja u KP *Ivanj* u Novom i glavna knjigovotkinja u HTP-u *Lišanj* od 1964. do 1977. godine.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 4, 40, 10, 25, 38, 30, 43, 8, 34, 48, 33, 9

32.

KARGAČIN, MARIJAN – Belić (Novi, 8. 12. 1887 – 5. 8. 1942), sin Ivana i Katarine r. Piškulić (Novi, 28. 10. 1850 – 24. 4. 1926); supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 9. 11. 1896 – 12. 9. 1973), Ivanova.

Veletrgovac. Naslijedio je od oca trgovinu koja je u njegovo vrijeme najviše napredovala i bila najopremljenija trgovina u Primorju, s 200-300 porculanskih umivaonika i wc školjki u skladištu . Bio je odbornik i blagajnik Narodne čitaonice od 25. siječnja 1920.

Veza: 20, 14, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 38, 30, 43, 8, 43,

48, 33, 9

33.

KARGAČIN, MARIJAN – Belić (Rijeka, 17. 5. 1964), sin Josipa i Stanke r. Pipinić (Bribir, 1931).

Elektroinstalater; završio je srednju elektrotehničku školu u Rijeci. Radio u *Hidroelektrani Vinodol* u Triblju.

Veza: 25, 32, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 38, 30, 9, 43, 8, 34

34.

KARGAČIN-BARRAQUER, MARINKA – Belika (Zagreb, 13. 7. 1951), kći Antona i Pauline r. Plovanić (Plovke) (Bribir, 1924); suprug Rafaello, prof. dr.

Mr. dr. med., liječnica specijalistica oftalmologinja – kirurginja; diplomirala je i magistrirala na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1976. Do 1983. radi u bolnici Sestara milosrdnica u Zagrebu, potom odlazi na specijalizaciju u Barcelonu u očnu kliniku *Barraquer*, u vlasništvu suprugova oca, gdje potom ostaje raditi.

Veza: 4, 32, 22, 49, 40, 10 ,31, 25, 38, 30, 8, 43, 48, 9, 33

35.

KARGAČIN, MATIJ – Belić (Novi, 17. 9. 1755), sin Bartola Ivanovog i Katarine pl. Caballini (Novi, 14. 2. 1742), kćeri Nikole baruna von Ehrenburga.

Svećenik i “plovan” (župnik) u Novom. Imao je sluškinju – gazdaricu Vincencu iz Crikvenice. Pokopan u Novom.

Veza: 14, 39, 45, 46, 1, 19, 24, 51

36.

KARGAČIN, MATIJ – Brunko (Novi, 18. 7. 1858 – Novi, 1925), sin Ivana Matijevog i Mandalene r. Jovanović – Belčevice (Novi, 19. 3. 1821 – 17. 12. 1892), Jurjeve; supruga Uršula r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 24. 10. 1854 – 1939), kći Ivana Grginog.

Postolarski obrtnik. Dugo je radio u Drežnici, a kao i stariji brat Juraj, bio je poznati autor mesopusnih žitaka: *Rade* (1898), *Trifun Loja* (1900), žitaka iz 1911., 1912., *Evo ga opet* (1919) i *D' Annunzio* (1921). Sudjelovao je u napadu 12. srpnja 1908. u Novom na bivšeg hrvatskog bana Levina Raucha. Djed Matij (20. 9. 1787), sin Antona Mihovilovog umro je od kolere.

Veza: 27, 11, 26, 53, 21

37.

KARGAČIN, MATIJ – Belić (Novi, 5. 1. 1785 – Senj, ?), sin Jurja Mihovilovog i Katarine r. Kargačin – Belike (Novi, 31. 12. 1743), Bartolove.

Svećenik i župnik u Senju.

Veza: 7, 15

38.

KARGAČIN, MATIJ – Belić (Novi, 23. 2. 1931 – Rijeka, 30. 11. 2005), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove.

Građevinski tehničar, završio je građevinski tehnikum u Zagrebu. Radio je u GP *Udarnik* u Zagrebu. Bio je šef građevinske sekcije Karlobag i građevinske uprave DIP-a Novi. Od 1953 - 55. radi u Komunalnom poduzeću u Novom, zatim je rukovoditelj odsjeka za privredu i komunalne poslove Općine Novi, do 1962., građevinski inspektor i šef odsjeka za građevinarstvo Općine Crikvenica, a do 1989. radi u Zavodu za urbanizam i stambeno-komunalne poslove. Član UO Turističkog društva u Novom 1956 -63.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 30, 43, 8, 34, 48, 33, 9, Jokić

39.

KARGAČIN, MIHALJ (Novi)

Knap (vojnik). Nakon što su Mlečani 29. kolovoza 1615. napali Novi i razorili ga, knez Nikola IX. Frankapan Tržački, hrvatsko-slavonsko-dalmatinski ban 1616 - 1622., koji je živio u Novom, reorganizirao je gradsku posadu i tom je prigodom Mihalja Kargačina od *kmeta* (apsolutnog vlasnika posjeda, koji knezu plaća bir na ime korištenja obradive zemlje, ali ima i brojne naturalne obveze) postavio za *knapa* (vojnika: do 1763. po dva knapa *ali slobodnjaka* čuvaju kaštel, a dva kmeta gradska vrata).

Veza: 14

40.

KARGAČIN, MIHOVIL (*Miško*) – Belić (Novi, 29. 9. 1924 – Kraljevica, 27. 7. 1986), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove; supruga Marija r. Žvanović – Šišinka (Novi, 13. 9. 1921), Josipova; kćerka **Spomenka** (1950), udana Srdoč.

Javni djelatnik. Završio Trgovačku akademiju u Karlovcu. Sudionik NOB-a od 10. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji i štabu 4. armije NOVJ-a. Radio je u Novom u KP *Ivanj* i Šumskom građevinskom poduzeću, a u Rijeci u *Narodnoj banci*, poduzeću *Automotor*, bio je financijski direktor u *Narodnim novinama* pa upravitelj *Službenog lista*. Član UO Turističkog društva u Novom 1953 - 68., i KUD-a *Ilija Dorčić*. Igrao je nogomet za NGŠK u Novom. Pokopan u Novom.

Veza: 32, 20, 19, 22, 49, 4, 10, 31, 25, 38, 30, 48, 8, 34, 33, 9, 43

41.

KARGAČIN (KARGAČINOVIĆ), MIKULA (Novi, ? – 1615).

Glagoljaški pop. Knjiga *Znameniti Hrvati* navodi da je rodom vjerojatno iz Primorja, da je bio župnik u Bosiljevu od 1594. do 1596., potom župnik i javni notar u Novom. Bio je oženjen, imao je dva sina - Jurja i Ivana. Njegova se oporuka od 12. siječnja 1615., pisana glagoljicom, nalazi među ispravama *Glagolitica II* u zbirci glagoljskih rukopisa i isprava u Arhivu Hrvatske.

42.

KARGAČIN, MIKULA DOMINIK – Dunković (Novi, 3. 12. 1789), sin Tome Dunkovog i Margarete r. Kargačin – Belike (Novi, 30. 11. 1767), Bartolove.

Za vrijeme francuske okupacije Novoga (Ilirske pokrajine) bio je jedno vrijeme predsjednik Općine Novi. On, odnosno braća Franko (Novi, 3. 12. 1793), Ivan (Novi, 26. 7. 1807), Bartol (Novi, 22. 8. 1803) i njihovi potomci, među kojima i Vicko (Novi, 5. 4. 1824), Frankov, i Toma (Novi, 15. 11. 1826), Frankov, bili su vlasnici "malenice" (mlin) u Žrnovnici koju su prodali Pavlu Ježiću (Novi, 10. 6. 1820), Pavlovom i njegovim sinovima Arbi i Josipu.

43.

KARGAČIN, NADA – Belika (Novi, 21. 1. 1949.), kći Ivana i Marije r. Anić (Krasno, 1925); suprug Ivan Vukelić (Krivi Put, 1936. – Rijeka, 29. 12. 2006).

Ekonomistica; završila je ekonomsku školu u Zagrebu. Radila u KBC-u Rijeka.

Veza: 22, 32, 20, 49, 4, 40, 10, 31, 25, 38, 30, 8, 34, 48, 33, 9

44.

KARGAČIN, NIKOLA – Dunko (Novi, 3. 2. 1925 – Drežnica, 31. 12. 1944), sin Franka Mikulinog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 5. 4. 1903 – Novi, 4. 2. 1982), Petrove. Pali borac NOR-a.

Radnik. Sudionik NOB-a od 23. kolovoza 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Poginuo je u Lici kod Drežnice. Sestra mu je Blaženka (15. 7. 1923 – 8. 12. 1977), udana za Milana Bilena. Praprašukundjed mu je Mikula (22. 10. 1734).

45.

KARGAČIN, OSIP – Belić (Novi, 23. 3. 1751), sin Bartola Ivanovog i Katarine pl. Caballini (Novi, 14. 2. 1742), Nikoline; supruga Francika r. Glavičić (5. 1. 1752), Tomina.

"Judex" (sudac) u Novom. Umro je od kolere. U Novom je 1836. od kolere umrlo 130, a 1849. 212 osoba.

Veza: 14, 39, 35, 46, 1, 19, 18, 52

46.

KARGAČIN, OSIP – Belić (Novi, 31. 3. 1785 – Senj, ?), sin Osipa Bartlovog i Katarine r. Deranja (Novi, 7. 10. 1764 – 24. 12. 1788), Jurjeve, druge očeve supruge.

Svećenik, a u Novom je u početku bio svećenik-suradnik (*coop.* puc).

Veza: 45, 35, 1, 19, 24, 51

47.

KARGAČIN, **PAVAL** – **Dunković** (Novi, 14. 1. 1866 – Novi, 30. 11. 1934), sin Tome i Vicke r. Mažuranić (Novi, 21. 2. 1823 – 21. 6. 1894); supruga Marija r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 15. 8. 1865), Arbina.

Postolar; imao je svoju radnju u Novom, u Ulici braće Radić.

Veza: 3

48.

KARGAČIN, SPOMENKA, udana Srdoč - v. **SRDOČ, SPOMENKA**.

49.

KARGAČIN, VELIMIR (*Veljko*) – Belić (Novi, 25. 7. 1921 – Novi, 16. 4. 1948), sin Marijana i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 11. 1896 – Novi, 12. 9. 1973), Ivanove.

Završio je gimnaziju u Senju. Studirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu pa prešao na studij tehnike u Beču i tamo obolio. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom. Nakon propasti Kraljevine Jugoslavije 1941, prvi je donio vijest Novljanima o jamama s ljudima pokrivenim vapnom i zemljom, koje su pobili ustaše.

Veza: 32, 20, 19, 22, 4, 40, 10, 31, 25, 38, 30, 43, 8, 34, 48, 33, 9

50.

KARGAČIN, VENCEL – Belić, Šćrbeta (Novi, 22. 9. 1878 – Zagreb, 1968), sin Šimuna Ivanovog i Anke r. Maričić – Pećarice (Novi, 2. 11. 1848 – Novi, 4. 1. 1889), kćeri Tome Matijevog, druge očeve supruge; supruga Katarina Topol (Marija Gorica, 1886 – Zagreb, 1962).

Služio je vojsku u Beču, a u Zagreb dolazi 1903. i radi kao gradski redar. U I. svj. ratu je na fronti u Galiciji, a od 1940. radi u Zagrebu kao viši policijski nadzornik – časnik. Imao je brata **Mikulu** (6. 11. 1881) koji je radio u Rumunjskoj i Srbiji, polubrata **Ivana** (16. 2. 1890), sestre **Katarinu** (7. 7. 1884), udanu Cvetić, **Mariju Ivku** (23. 12. 1875 – Rijeka, 1918), udanu Ostrogović i polusestru **Mariju** (7. 11. 1894). Otac Šimun (Novi, 26. 10. 1835) triput se ženio, a umro je u Rijeci (1914/18) od "*španjole*" (gripe).

Veza: 28

51.

KARGAČIN, VENCESLAV – Belić (Novi, 28. 9. 1818 – Novi, 12. 5. 1889), sin Franka Osipovog i Vincence r. Kargačin – Belike (Novi, 27. 11. 1795), kćeri Ivana Ivanovog.

Svećenik, profesor i samouki slikar. U senjskom sjemeništu je studirao filozofiju od 1835. do 1837, potom bogosloviju do 1841. Vjerojatno je završio i više studije jer je bio profesor u senjskoj gimnaziji. Slikao je religiozne motive. U novljanskom Narodnom muzeju nalazi se njegova slika *Madona*, a u *Nevenu* iz 1855. izašla je pohvalna kritika o njegovim slikama. Član i odbornik Narodne čitaonice u Novom.

Veza: 46, 45, 24, 18, 52

52.

KARGAČIN, VLADIMIR (*Vlade*) – Belić (Novi, 10. 11. 1863 – Novi, 12. 7. 1945), sin Ivana i Marije r. Antić (Novi, 8. 9. 1826 – 4. 3. 1877), prve očeve supruge; prva supruga Anka r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 19. 5. 1862 – 31. 3. 1889), Antonova, druga Katarina r. Ivić (Novi, 8. 10. 1870 – 27. 7. 1941), Ivanova.

Zidar i trgovac. Između dva svjetska rata imao je u svojoj kući (Trg Vinodolskog zakona 8) trgovinu sitne robe, a jedno vrijeme je bio na radu u Južnoj Africi. *Pivač* u novljanskom kolu.

Veza: 24, 51, 18, 6, 54, 23

53.

KARGAČIN, VLADIMIR – Brunko (Novi, 18. 8. 1895 – 28. 1. 1918), sin Matija i Uršule r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 24. 10. 1854 – Novi, 1939), kćeri Ivana Grginog.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je na ratištu kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 36, 27, 11, 26, 21

54.

KARGAČIN, VLADIMIR – Belić, Ivić (Novi, 17. 4. 1906 – Gospić, 4. 4. 1945), sin Vladimira i Katarine r. Ivić – Suskinice (Novi, 8. 10. 1870 – 27. 7. 1941), Ivanove. Nadimak Ivić je po majci.

Žrtva rata. Svećenik; završio je teologiju u Ljubljani, gdje je zaređen 5. srpnja 1931. Bio je duhovni pomoćnik na Trsatu u Rijeci, u Novom, kapelan u Bribiru (od rujna 1932) i Gospiću (od rujna 1933), gdje je kateheta u gimnaziji, od 1936., a za vrijeme rata je predavao latinski. Tu je vodio *Hrvatski katolički pokret* i bio duhovnik *Križarskog bratstva*; pisao je crtice i novele. Nakon oslobođenja Gospića partizani ga, ničim izazvani, strijeljali *zaslugom* njegovih đaka. Strijeljao ga je Vlado Plećaš – Pusanov (Srbin) kod rijeke Novčice u gospićkoj Kaniži, a grob mu je u Ličkom Novom.

Veza: 52, 18, 6, 23

KARIĆ, VINKA r. Oreč (Zagreb, 6. 8. 1967.), kći Ivana i Jasne r. Potočnjak (Novi, 25. 1. 1940), kćeri Antona – Kukića.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu 1993. Radi u Skupštini Grada Zagreba u uredu za gospodarstvo.

Veza: Oreč, Potočnjak

KARIŽ, FRANE (Poviri, Sežana, 11. 9. 1857. – Novi, 13. 9. 1901.), Josipov; prva supruga Lucija r. Mažuranić – Šimica (Novi, 6. 5. 1861 – Novi, 18. 2. 1894), Šimunova, druga Marija r. Krišković – Šimuničinka (Novi, 18. 3. 1863), Filipova.

Postolar u Novom. Prezime se u Novome nije zadržalo jer je najviše muške djece mlado pomrlo, a kćeri su se poudale.

KARLOVIĆ

Karlovići se u Novom spominju polovicom 18. stoljeća. Došli su za Nikole Frankapana bježeći pred Turcima u Zagon, gdje se spominju još 1656. kao Vlasi. U Novi je prvi došao Jakov Karlović (Zagon, 1716. – Novi, 13. 5. 1804.), vjenčao se s Jelenom r. Šebalja (1711), Jurjevom. U Ledenicama se spominje obitelj Georga (Jurja) Karlovića (21. 5. 1749), a vjerojatno je to Juraj Jakovljev, vojni dužnosnik koji se iz Novog preselio u Ledenice. U Lici je i jedan Karlović bio hrvatski ban.

1.

KARLOVIĆ, ANĐELKO (Novi, 2. 10. 1929 – Novi, 8. 12. 1994), sin Josipa Matijevog i Anke r. Krišković – Perinke (Novi, 25. 3. 1904 – Novi, 9. 4. 1977), Antonove; supruga Vera Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 4. 10. 1934 – Novi, 3. 10. 2010), Matijeva; sin **Marinko** (1954) i kćerka **Anita** (1963), udana Jovanović – Bokula.

Ugostitelj i javni djelatnik; završio je Višu ekonomsku školu, ugostiteljski smjer u Opatiji. Radio je u KP *Ivanj*, a od 1959. do 1988. upravitelj je RJ u HTP-u *Lišanj* u Novom. Bio je predsjednik Mjesne zajednice Novi i član UO Turističkog društva u Novom 1959 - 71.

Veza: 11, 3, 15, 18, 4, 13, 20, 17, Jovanović 3

2.

KARLOVIĆ, ANTON (Novi, 15. 11. 1833 – Pula, 10. 9. 1894), sin Antona Mikulinog i Margarite r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 15. 4. 1802 – Novi, 1870), Antonove; supruga Lucija r. Deranja (Novi, 8. 9. 1833 – Pula, 9. 3. 1894), Jurjeva.

Kovač. Otišao je u Pulu gdje je radio i u međuvremenu postao i inženjer. Sin mu je Ivan (Pula, 13. 6. 1869) poginuo za vrijeme rata (16. 6. 1918). Šukundjed mu je Jakov (Donji Zagon, 1716 – 13. 5. 1804).

Veza: 6

3.

KARLOVIĆ, ANTON (Novi, 6. 6. 1907 – Novi, 10. 9. 1984), sin Matija Tominog i Elizabete r. Krišković (Novi, 9. 11. 1876), kćeri Ladislava Pavlovog; supruga Anka r. Peričić – Kranjčika, Seznalka (Novi, 11. 11. 1911 – Novi, 15. 11. 1996), kći Franka Valentinovog.

Zidarski majstor. Radio je u Novom kod raznih građevinskih poduzetnika i samostalno.

Veza: 15, 18, 11, 20, 17, 1, 4, 21, 19, 10

4.

KARLOVIĆ, ARSEN (Novi, 30. 6. 1937), sin Josipa Matijevog i Anke r. Krišković – Perinke (Novi, 25. 3. 1904 – Novi, 9. 4. 1977), Antonove; supruga Anica r. Butković (Povile, 26. 11. 1938), Ivanova.

Soboslikar i ličilac. Radio je u Zanatskom poduzeću *Ra*dinje, od 1. 2. 1964. u KP *Ivanj* u Novom, a od 1967. do 1992. u HTP-u *Lišanj*, gdje je upravitelj kampa u HTN-u *Zagori*.

Veza: 11, 3, 15, 18, 1, 20, 17

5.

KARLOVIĆ, DRAGUTIN – Ćukešin (Lupoglav, Ledenice, 25. 7. 1931 – Ledenice, 20. 11. 1946), sin Nikole Josipovog i Marije r. Stilin (Ledenice, 8. 12. 1892), Blaževe.

Poratna žrtva fašističkog terora; poginuo je od rukovanja nađenom ručnom bombom.

Veza: 12, 14

6.

KARLOVIĆ, IVAN (Pula, 13. 6. 1869 – 16. 6. 1918), sin Antona Antonovog i Lucije r. Deranja (Novi, 8. 9. 1833 – Pula, 1894); supruga Marija r. Pattay – Boglium (1871).

Žrtva I. svj. rata; umro je u ratu, vjerojatno kao mornar. Za sobom je ostavio sina Viktora (Trst, 26. 7. 1902) i kćer Palminu (Rijeka, 3. 3. 1907).

Veza: 2

7.

KARLOVIĆ, IVAN (Novi, 7. 10. 1844 – 9. 12. 1918), sin Ivana (Novi, 7. 1. 1805 – 24. 7. 1884), Mikulinog i Marije r. Sokolić – Šalvatorke (Novi, 11. 4. 1806 – Novi, 22. 12. 1889); prva supruga Lucija r. Jovanović (Novi, 13. 1. 1847 – Novi, 21. 10. 1890), druga Antonija r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 17. 1. 1869 – Novi, 23. 10. 1900), kći Lucije Antonove, treća Kate r. Jovanović – Baroldinka (19. 12. 1854 – Novi, 4. 3. 1913), Matijeva.

Prosjak u Novom nakon smrti treće supruge. Treća supruga Kate imala je nezakonitu kćer Justinu (Novi, 8. 10. 1888 – Novi, 10. 1. 1957), udanu za Ivana Maričića – Žažu – Z Voltice (Novi, 11. 9. 1876 – Novi, 22. 1. 1942), poznatoga novljanskog *pekljara*.

8.

KARLOVIĆ, IVAN (*Kogić*) (Vukovar, 3. 11. 1948), sin Josipa Ivanovog i Pauline (*Pavice*) r. Brozović (Jargovo, Bribir, 25. 1. 1916 – Novi, 26. 5. 2008); supruga Lidija r. Car (Crikvenica, 13. 8. 1950).

Zidar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u GP *Izgradnja* u Novom, u GP *Primorje* u Crikvenici, u GP *Kurivo* iz Velike Gorice u Novom i u KP *Ivanj* u Novom, zatim je profesionalni vatrogasac u Crikvenici, i na autocesti Rijeka – Zagreb, te član DVD Novi Vinodolski, a od 1993. privatni je zidarski obrtnik.

Veza: 10

9.

KARLOVIĆ, IVAN (Ledenice, 27. 8. 1925 – Drežnica, listopad/studeni, 1943), sin Tome Nikolinog i Ane r. Svetić (Ledenice, 5. 7. 1884 – Ledenice, 22. 2. 1975), Nikoline.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOR-a od 1942., borac u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar*. Poginuo je u borbama s Nijemcima u Drežnici kod pilane. Ime mu je upisano na spomeniku palim borcima NOR-a u Ledenicama.

10.

KARLOVIĆ, JOSIP (*Kogo, Mali*) (Novi, 19. 2. 1913 – Novi, 26. 4. 1971), sin Ivana (21. 10. 1883 – Cordoba, Argentina, 11. 9. 1919), Tominog i Kleofine r. Kabalin – Petrovice (Novi, 6. 10. 1880 – Novi, 17. 4. 1954), kćeri Šimuna Jurjevog; supruga Paulina (Pavica) r. Brozović (Jargovo, Bribir, 25. 1. 1916 – Novi, 26. 5. 2008).

Priučeni zidar. Sudionik NOB-a od 17. 1. 1942., najprije je u Drežnici zidao popaljene kuće, a od veljače 1943. borac je u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske *Rade Končar*, kurir kod generala Žeželja. Za njemačkog desanta na Drvar 25. 5. 1944. u pratećoj je jedinici 13. proleterske brigade na položaju iznad Titove pećine, s kojega su se povukli tek kada se povukao ranjeni Josip Broz Tito. Bio je sedam puta ranjen. Sudjelovao je i u borbi za oslobođenje Beograda.

Veza: 15, 18, 8, 21, 19, 11, 3

11.

KARLOVIĆ, JOSIP (Novi, 9. 9. 1901 – Novi, 5. 8. 1984), sin Matija i Elizabete r. Krišković (Novi, 9. 11. 1876), kćeri Ladislava Pavlovog; supruga Anka r. Krišković – Perinka (Novi, 25. 3. 1904 – Novi, 9. 4. 1977), Antonova; sinovi **Anđelko** (1929) i **Arsen** (1937).

Zidarski majstor. Radio je u Novom kod građevinskih poduzetnika, a u Srbiji na izgradnji studenskog doma u Beogradu, gdje je gradnju obilazio kralj Aleksandar Karađorđević. Jedno je vrijeme bio na radu u Argentini, potom radi kao građevinski obrtnik u Novom. Od 17. 5. 1936. do 11. 7. 1937. predsjednik je sindikalne podružnice (HRS) građevinskih radnika u Novom, a nakon rata predsjednik Mjesnog NOO-a Novoga. Bio je odbornik Općine Novi 1956 - 57. i član prvoga poslijeratnog Turističkog odbora u Novom.

Veza: 15, 18, 3, 1, 4, 13, 20, 17, 21, 19, 10

12.

KARLOVIĆ, JOSIP – Ćukešin (Lupoglav, Ledenice, 28. 2. 1916 – Bitoraj, 1942), sin Mikule Josipovog i Marije r. Stilin (Ledenice, 8. 12. 1892), prve očeve supruge.

Žrtva rata; partizanski stražar u selu, koji je s Franjom Bunetom, Franjinim (Jovanin) doveo partizanskog političkog delegata do ispred Novog, okupiranog od Talijana - a za taj su ih čin partizani (Josip Đerđa) osudili na smrt. Zasebno su strijeljani u šumi blizu Mrkoplja.

Veza: 5, 14

13.

KARLOVIĆ, MARINKO (Novi, 18. 6. 1954), sin Anđelka i Vere r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 4. 10. 1934 – Novi, 3. 10. 2010), Matijeve; supruga Rožarija (*Ruža*) r. Stančić (Rab, 4. 10. 1952), Leonardova; sin **Romano** (Rijeka, 5. 2. 1983) i kćerka **Tereza** (Rijeka, 23. 12. 1985), udana Markovina.

Kemijski tehničar, završio je srednju tehničku školu u Rijeci, kemijsko-industrijski smjer. Radio je u Rafineriji INA-e u Rijeci. Bio je komunalni redar u Gradskom poglavarstvu Novog od 1995. i vijećnik u Gradskom vijeću Novog 1993 - 97. Sin Romano oženio je Aleksandru r. Petrikovski (26. 2. 1986), a kćerki Terezi i suprugu Krešimiru (11. 5. 1981) sin je **Noa** (Rijeka, 28. 6. 2019).

Veza: 1, 4, 11, 15, 18

14.

KARLOVIĆ, MATE – Ćukešin (Ledenice, 2. 11. 1919 – Udine, Italija, 1943), sin Nikole Josipovog i Marije r. Stilin (Ledenice, 8. 12. 1892), Blaževe.

Žrtva fašističkog terora. Za II. svj. rata Talijani su ga uhitili zbog suradnje s NOP-om i odveli u talijanske koncentracijske logore u Bakru i Udinama, gdje je obolio i umro.

Veza: 12, 5

15.

KARLOVIĆ, MATIJ (Novi, 16. 9. 1872 – Novi, 7. 12. 1934), sin Tome i Marije r. Žanić (8. 4. 1844); supruga Elizabeta r. Krišković (Novi, 9. 11. 1876), Ladislavova (Rade).

Zidar. Radio je najviše u Novom.

Veza: 18, 11, 3, 1, 4, 20, 17, 13, 21, 19, 10

16.

KARLOVIĆ, RAFAEL (*RAJKO*) (Rijeka, 6. 9. 1973 – Zagreb, 12. 4. 1995), sin Rafaela i Marije r. Pemper (24. 8. 1948), Ivanove.

Elektrotehničar i ugostitelj; završio je elektrotehničku školu u Senju i večernju ugostiteljsku školu u Crikvenici. Držao je Caffe bar *Libero* na nogometnom igralištu na Bahalinu. Na odsluženju vojnog roka, kao vojnik Hrvatske vojske u Zagrebu, poginuo je u prometnoj nesreći, kad ga je u Borongaju pregazio auto. Ime mu se nalazi na tabli poginulih u Domovinskom ratu na ulazu u Kaštel.

17.

KARLOVIĆ, STANISLAV (*Stanko*) (Novi, 14. 5. 1947), sin Antona i Anke r. Peričić – Kranjčike, Seznalke (Novi, 11. 11. 1911 – Novi, 15. 11. 1996).

Stolar. Radio je u DIP-u Novi od 1971. do 2000. godine.

Veza: 3, 11, 15, 18, 20, 1, 4

18.

KARLOVIĆ, TOMA (Novi, 30. 7. 1844 – Novi, 21. 3. 1917), sin Ivana Tominog i Ane r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 20. 7. 1815 – Novi, 29. 1. 1888), Pavlove; supruga Marija r. Žanić – Pužika (8. 4. 1844), Martinova.

Zidarski majstor, bio je na radu u Americi. Nakon povratka u Novi izgradio je 1892. kuću u Lukavicama, a kad je na kocki izgubio mnogo novca prodaje ju 1899. šumariji, koja je u Šćedine, poviše Glavarove kuće, preselila 1894. sjedište Kraljevske kotarske šumarije Novi iz Mošuna (gdje je od 1890). U Karlovićevu kuću smjestili su stan upravitelja i urede, tu šumarija ostaje do 1958., danas se naziva “Stara šumarija”.

Veza: 15, 21, 19, 11, 3, 10

19.

KARLOVIĆ, TOMA (Novi, 9. 12. 1901 – Pančevo, 30. 1. 1983), sin Josipa Tominog i Rozalije r. Baran (Novi, 28. 9. 1879), kćeri Ivana Makarijevog i Mare; prva supruga Paulina r. Ježić – Pampić (Novi, 18. 1. 1911), Ivanova, druga Jovanka r. Štefanović.

Tehnički pomoćnik na Poljoprivrednom dobru *Pančevački rit* kod Pančeva (Banat). Otac Josip (Novi, 19. 11. 1870) radio je u Beogradu, gdje je i umro (21. 5. 1935).

Veza: 15, 18, 21, 11, 3, 10

20.

KARLOVIĆ, TOMISLAV (*Krš*) (Novi, 6. 8. 1935 – Novi, 21. 4. 1987), sin Antona i Anke r. Peričić – Kranjčike, Seznalke (Novi, 11. 11. 1911 – Novi, 15. 11. 1996), Frankove; supruga Ružica r. Nenadić (Kutjevo, 1933), Ivanova.

Brodski crtač, traser. Završio je brodarsku školu u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci, potom seminar za upravljanje narodnim sveučilištima u Zagrebu. Radio je kao kinooperator u Narodnom sveučilištu (u Domu kulture) u Novom, te u selima iznad Novog, zatim u KP Vodovod *Žrnovnica*, vodio je Dom kulture i *Buffet* u Domu, a 1966 - 68. radi u HTP-u *Lišanj*. Potom radi u komunalnom poduzeću. Bio je javni djelatnik i čakavski pjesnik - objavio je zbirku pjesama *Dražica* (1976), a napisao je i dva žitka: *Sivonja* (1974) i *Postotak* (1976).

Veza: 3, 11, 15, 18, 17, 19

21.

KARLOVIĆ, VINKO (Novi, 21. 1. 1900 – Pančevo, 5. 7. 1962), sin Josipa Tominog i Rozalije r. Baran (Novi, 28. 9. 1879), kćeri Ivana Makarijevog i Mare; supruga Anđela r. Sokolić – Pavlika (Novi, 29. 5. 1911 – Pančevo, 14. 11. 1984), Radoslavova.

Zidar i palir. Radio je u Beogradu, a zahvaljujući njemu novljanski su zidari odlazili na rad u Beograd i Srbiju. Njegov otac Josip (Novi, 19. 11. 1870) umro je u Beogradu 21. svibnja 1935. godine.

Veza: 15, 18, 19, 11, 3, 10

KASUNOVIĆ, IVAN (Gospić, 1888).

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1906 - 10. Nakon mlade mise došao je u Novi za kapelana i vjeroučitelja u osnovnoj školi (1910 – 12). Član Narodne čitaonice u Novom do 1912., kad je premješten.

1.

KATALINIĆ, BOŽENKA (Povile, 21. 9. 1918), Markova – v. **LANG, BOŽENKA (Božena)**.

2.

KATALINIĆ, BOŽO (podrijetlom iz Kompolja), sin Dane i Marije.

Profesor. Direktor gimnazije u Senju, narodni poslanik iz Senja u Skupštini Kraljevine Jugoslavije, bio je aktivan u politici u Novom.

Veza: 3, Fröbe, Lang

3.

KATALINIĆ, MARKO (Vratnik, 13. 4. 1883 – Povile, 7. 11. 1965), sin Dane i Marije; supruga Slavica r. Legčević (28. 8. 1898).

Bankovni činovnik. Kao član HSS-a aktivan je u političkom životu Novog za Kraljevine Jugoslavije. Pridonio je izgradnji mjesne škole u Povilama 1929. i otvaranju turističkog kampa *Brajda* i *Katalinić* u Povilama. Starosta u Hrvatskom sokolu u Novom.

Veza: 2, Fröbe, Lang

4.

KATALINIĆ, NEDA (*Seka*) (Povile, 9. 6. 1921), Markova – v. **FRÖBE, NEDA (Seka)**.

5.

KATALINIĆ, **STJEPAN** (Novi, 19. 5. 1959), sin Jurja i Marije (*Maše*) r. Butković (Povile, 28. 6. 1933), Nikoline; supruga Duša r. Vidas; polubrat je Srećka Butkovića.

Diplomirani inženjer građevinarstva, Građevinski fakultet završio je u Rijeci. Radi u vlastitoj građevinskoj tvrtki u Dramlju, na poslovima projektiranja i nadzora gradnje.

Veza: Butković 131, 123/1

KATIĆ, DANIJEL (Slunj, 1899 – Novi, 1958); supruga Anđelika r. Piškulić – Anjika (Novi, 2. 9. 1905 – Novi, 1982), kći Kazimira Mirka; kćerke **Danka** (Novi, 11. 9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), udana Paučić, i **Greta** (Donji Miholjac, 7. 10. 1932), udana za Franka Eyckensa (Belgija).

Gruntovni mjernik, radio je u Novom gdje se i oženio, poslije u Donjem Miholjcu.

1.

KATNIĆ, MIHOVIL (Crikvenica, 1802 – 1855).

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1823 - 27. Župnik je Župe sv. Jakova u Krmpotama (poslije Franje Udine) od travnja 1837. do kolovoza 1855; naslijedio ga je Ivan Pobor.

2.

KATNIĆ, ROKO (Crikvenica, 1830 – 1898).

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1851 - 55. Bio je pomoćni svećenik (subsidiaris) u Novom 1865 - 66.

KATULIĆ

Prezime plemenitaškog podrijetla iz Velike Gorice u Turopolju, javlja se u Novom 1955., dolaskom Franje (*Franca*) Katulića.

1.

KATULIĆ, DAMIR (Novi, 25. 9. 1960), sin Franje i Štefe r. Jurčić (Bater, Ledenice, 23. 5. 1940 – Klenovik, 14. 11. 2008), Petrove; supruga Ksenija r. Jeličić (Rijeka, 23. 7. 1966), Brankova; sin **Danor** (Rijeka, 11. 7. 1990) i kćerka **Daria** (Rijeka, 7. 11. 1992).

Kuhar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru (COUO) u Crikvenici. Šef je kuhinje u hotelu *Varaždin* u Selcu. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., u policijskim postrojbama u Crikvenici. Sin Danor je završio Elektrotehničku školu u Rijeci, a kćerka Daria Biotehnološki i Ekonomski fakultet Sveučilišta u Rijeci.

Veza: 3, 2, 1/1,

1/1

KATULIĆ, DINKO (Rijeka, 19. 12.1990), sin Dražena i Karmele (*Seke*) r. Koščak (Rijeka, 13. 1. 1959), Milanove.

Telekomunikacijski tehničar, radio u ETG Novi Vinodolski, potom u HT Rijeka u Crikvenici.

Veza: 2, 4, 3, 1, Stipeč

2.

KATULIĆ, DRAŽEN (Rijeka, 13. 11. 1962), sin Franje i Štefe r. Jurčić (Bater, Ledenice, 23. 5. 1940 – Klenovik, 14. 11. 2008), Petrove; supruga Karmela (*Seka*) r. Koščak (Rijeka, 13. 1. 1959), Milanova; kćerka **Dona** (1989), udata Stipeč, i sin **Dinko** (1990).

Strojobravar; završio je zanat u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u *Viševici* u Bribiru do 1995., u DIP-u Novi do 2000., potom u Gradskom poglavarstvu Grada Novog. Borac Domovinskog rata (1991 – 1995) u policijskim postrojbama.

Veza: 3, 1, 4, 1/1, Stipeč

3.

KATULIĆ, FRANJO (*Franc*) (Buševac, Velika Gorica, 21. 5. 1938), Blažev; supruga Štefa r. Jurčić (Bater, Ledenice, 23. 5. 1940 – Klenovik, 14. 11. 2008), kći Petra - Brukvice; sinovi **Damir** (1960) i **Dražen** (1962).

Industrijski oštrač. Radio je u DIP-u Novi od 1955. do umirovljenja, a povremeno je odlazio i u druga poduzeća gdje je oštrio industrijske alate.

Veza: 1, 2

4.

KATULIĆ, KARMELA (*Seka*) r. Koščak (Rijeka, 13. 1. 1959), kći Milana i Zlate r. Butorac (Krmpote, 14. 5. 1922 – Novi, 31. 10. 2000), Milanove; suprug Dražen (Rijeka, 13. 11. 1962), Franjin; kćerka **Dona** (1989), udata Stipeč, i sin **Dinko** (1990).

Vodila je vlastitu trgovinu mješovite robe *Dona* (Ulica Panos) na Kalvariji u Novom.

Veza: 2, 1/1, Stipeč, Košćak,

KATUNAR, MARIJAN (Grižane, 22. 11. 1946), Antonov.

Doktor medicine, liječnik specijalist radiologije, radioterapije i ultrazvučne dijagnostike; završio je Medicinski fakultetu u Rijeci. Radio je u Zdravstvenoj stanici *dr. Andrija Šerman* u Novom (1. 10. 1976 - 9. 11. 1994), kao ravnatelj od 1986. Nastavlja specijalizaciju u KBC-u Rijeka u Zavodu za radiologiju, potom otvara vlastitu *Polikliniku Katunar* u Crikvenici.

KAUZLARIĆ

Prezime se javlja u Novom krajem 19. stoljeća dolaskom Aleksandra Kauzlarića, i supruge mu Zlate r. Maoik, koji je od 1902. bio član Društva za uređenje i uljepšavanje Novog. U Novom mu se rodio sin Velimir (Novi, 3. 11. 1902 – Susedgrad, 17. 12. 1980).

1.

KAUZLARIĆ, KATICA r. Butorac (Gornje Krmpote, 22. 1. 1941), Milanova; suprug Željko (Fužine, 24. 2. 1941), Franjin; sin **Goran** (Rijeka, 29. 4. 1965).

Nastavnica razredne nastave, Pedagošku akademiju završila je u Rijeci 1961. Radila je u osnovnoj školi u Krmpotama (1. 9. 1961 - 1967), a u Novom od 1967. do mirovine.

Veza: 2

2.

KAUZLARIĆ, ŽELJKO (Fužine, 24. 2. 1941), Franjin; supruga Katica r. Butorac (Gornje Krmpote, 22. 1. 1941), Milanova; sin **Goran** (Rijeka, 29. 4. 1965).

Pogonski inženjer građevinarstva; završio je srednju građevinsku školu, arhitektonski smjer 1961. i prvi stupanj Građevinskog fakulteta u Rijeci. Bio je rukovoditelj gradilišta GP *Pionir* iz Novog Mesta, a radio je i na gradilištima u Poljskoj, Srbiji i Albaniji.

Veza: 1

1.

KATZ, ĐURO

Diplomirani inženjer agronomije. Kotarski agronom u Novom od 1940., za NDH otpušten je s posla krajem ljeta 1941., kao Židov i simpatizer KPJ.

2.

KATZ, VLADIMIR (Križevci, 1. 5. 1892), sin Josipa i Milke r. Hiršl; supruga Štefanija r. Weinberger (Sesvete, 20. 5. 1900).

Ugostitelj; između dva svjetska rata drži pansion i restauraciju u *Vili Vera* u Lukavicama, čiji je vlasnik bio Rudolf Erben. Dana 19. 7. 1941. pokršten je u Novom, jer je bio Židov.

KEBLAR, MILENA r. Piškulić – **Jurašica** (Novi, 8. 6. 1934 – Zagreb, 29. 10. 1989), Nikolina; suprug Franjo Keblar.

Farmaceutska tehničarka; završila je srednju farmaceutsku školu u Zagrebu. Radila je tri godine u ljekarni u Crikvenici, potom u *Plivi* u Zagrebu. Sopilaš. U Novom je imala kuću na Kalvariji.

Veza: Piškulić 150, 36, Barić

KEMPF, JULIJE

Učitelj u pučkoj školi u Novom 1883 - 85.

KERŠNER, PETAR (Sotin, 28. 6. 1878); supruga Anđelika r. Živković (Osijek, 1879).

Učitelj (1909 – 1915) u pučkoj školi u Novom, odakle je premješten na Trsat. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 29. 1. 1911. U Novom mu se 27. 1. 1912. rodio sin Ivan koji je 1. 7. 1921. u Zagrebu promijenio prezime u Sremac (umro u Zagrebu 7.5. 1979).

KINKELA, MARIJA (*Maruška, Vida*) (Rukavac, Opatija, 15. 6. 1910.), kći Vinka i Anđeline r. Gombac.

Vinogradarska tehničarka; završila je srednju vinogradsku školu. Upraviteljica u Državnom voćarskom rasadniku u Novom od 1937, a 1941 - 42. radi u tehnici okružnog komiteta KPH za Hrvatsko primorje, koja se u ilegali nalazila u njezinom stanu. U Novom je bila do lipnja 1944. godine.

KIRIN

Nadimak za jednu granu Krišković, nastao je ili prema imenu Kirin nekog prethodnika ili prema prezimenu neke od žena udane za Krišković. Jedan dio obitelji Krišković – Kirin dobio je naknadno nadimak Vranješa preuzet od Peričića. Kao negativan primjer Krišković – Kirina posebno se istaknuo Josip Matijev.

1.

KIRINČIĆ - ŠERMAN, BISERKA (*Seka*) r. Šerman (Novi, 6. 3. 1933), kći Andrije i Olge r. Paravić (Krasica, 25. 8. 1898 – Novi, 7. 6. 1985), Franjine; suprug Ivan (Gostinjac, Krk, 7. 1. 1931), Nikolin; kćerke **Maja** (Rijeka, 9. 3. 1964), udana Merlak, i **Vesna** (Rijeka, 8. 9. 1965), udana Osrečki.

Doktorica medicine; završila je Medicinski fakultet u Zagrebu (1957) gdje je završila i specijalizaciju za okulisticu. Radila je u KBC-u Rijeka od 1958. do 1993. godine. Kćerki Vesni i suprugu Borisu (1. 6. 1963) sinovi su **Marko** (Rijeka, 6. 8. 1991), **Lovro** (Rijeka, 30. 6. 1994) i **Andro** (Rijeka, 12. 12. 2005).

Veza: 2, 3, Šerman 1, 3, 4

2.

KIRINČIĆ, IVAN (Ivo) (Gostinjac, Dobrinj, 7. 1. 1931), Nikolin; supruga Biserka (*Seka*) r. Šerman (Novi, 6. 3. 1933.), Andrijeva.

Doktor medicine – ginekolog; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Ljubljani 1957. Radio je u Domu zdravlja u Rijeci i u KBC-u Rijeka od 1958. do mirovine.

Veza: 1, 3

3.

KIRINČIĆ, MAJA (Rijeka, 9. 3. 1964), udata Merlak, kći Ivana i Biserke (*Seke*) r. Šerman (Novi, 6. 3. 1933), Andrijeve; suprug Mirko (7. 6. 1961); kćerke **Mija** (Rijeka, 1. 9. 1990) i **Mara** Merlak (Rijeka, 26. 10. 1993).

Doktorica medicine, liječnica specijalistica (okulistica); diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Rijeci, doc.dr.med.sc., predstojnica očne klinike KBC Rijeka.

Veza: 1, 2

KLAIĆ, SJEŽANA r. Vučković (Nova Gradiška, 17. 10. 1965), kći Ninka i Vjekoslave r. Katić (Stolac, BiH, 28. 8. 1939); suprug Goran (Nova Gradiška, 10. 8. 1963), Mihaelov; sinovi Ivan (Nova Gradiška, 30. 11. 1992) i Tin (Nova Gradiška, 24. 11. 1995).

Diplomirana ekonomistica, diplomirala je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, smjer: međunarodna razmjena. Radila je u *Hoteli Novi d.d.* i *Hoteli Novi d.o.o.* na mjestu Predsjednice Uprave i Članice Uprave. 2001 – 2005. članica je Gradskog poglavarstva zadužuna za resor proračun i financije, 2007. kandidat za Hrvatski Sabor (SDP), 2009 – 2013. članica Gradskog vijeća (SDP), od 2017. članica Gradskog vijeća (HNS-LD).

KLAPAN, BOŽENA r. Bartovićeva (Pieštany, Trnava, 31. 3. 1946), Viktorova.

Učiteljica klavira, završila je Konzervatorij u Bratislavi. Radila je u osnovnoj školi u Novom (1. 5. 1993 – 97).

KLENOVICA

Mjesto naseljeno u 17. st. od prebjega iz Like za vrijeme knezova Frankopana, sa zaseocima Kalanji, Cvitkovići i Miletići. U sastavu je Općine Ledenice u Kotaru Novi do iza II. svj. rata kada su ukinute Općine Ledenice i Novi pa je kao Mjesna zajednica Krmpote – Klenovica u sastavu grada Novog. To je ribarsko mjesto u posljednje vrijeme pretvoreno u ribarsko-turističko mjesto sa zaseocima Kula-Komadine i Žrnovnica. Klenovica je 4. 1. 1933. imala 264 stanovnika, danas 400. 2000. g. u Klenovici je sagrađena crkva sv. Margarete, pa mještani sada imaju svoj sakralni objekt.

1.

KLEPAC, JOSIP (Gerovo, 15. 7. 1940), Josipov; supruga Simeonka (Sofija, 13. 9. 1947); sin **Goran** (Zagreb, 17. 9. 1971) i kćerka **Irena**.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi kao direktor proizvodnje pokućstva od 27.10. 1970., direktor pogona *Novokal* i tehnički direktor DIP-a od 1. 9. 1978.

Veza: 2

2.

KLEPAC, SIMEONKA (Sofija, 13. 9. 1947); suprug Josip (Gerovo, 15. 7. 1940), Josipov; sin **Goran** (Zagreb, 17. 9. 1971) i kćerka **Irena**.

Diplomirana inženjerka kemije i nastavnica biologije i kemije; završila je Prirodoslovno-matematički fakultet. Radila je u osnovnoj školi u Novom od 1. rujna 1986. do 4. studenoga 1990. godine.

Veza: 1

KNESPL, MARINA r. Jovanović Barolda (Zagreb, 5. 9. 1957), kći Rolanda i Rajke r. Rajski (Đurđevac, 23. 2. 1930 – London, 21. 8. 2002), Franjine; suprug Michael.

Diplomirana arhitektica; završila je Arhitektonski fakultet u Bristolu i Portsmouthu gdje i radi.

Veza: Jovanović Barolda 144, Wrenshall

KLJUČEC, MILAN

Kotarski predstojnik u Novom oko 1900. godine.

1.

KOLAKOVIĆ, JELENA r. Marković (Otočac, 26. 5. 1941.), Petrova; suprug Zvonimir (Subotica, 1. 3. 1934), Jurjev.

Ekonomska tehničarka; završila je ekonomsku školu. Radila je u DIP-u Otočac, od 1. 9. 1969 - 1. 3. 1988. u DIP-u Novi, a od 1992. u Šumariji Novi. Bila je predsjednica Organizacije žena Općine Crikvenica.

Veza: 2, Oršanić, Paušek

2.

KOLAKOVIĆ, ZVONIMIR (Subotica, 1. 3. 1934.), sin Jurja i Franke; supruga Jelena r. Marković (Otočac, 26. 5. 1941). Otac mu je iz Ličkog Petrovog Sela.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u DIP-u Otočac 1959 - 69. kao šef proizvodnje, tehnički i komercijalni direktor. U DIP-u Novi upravitelj je pilane od 8. 5. 1969., od 1993. do rujna 1996. komercijalni direktor. Bio je predsjednik NK *Vinodol* u Novom 1970 - 74. i predsjednik SRVS-a u Novom.

Veza: 1, Oršanić, Paušek

1.

KOLARAC, ANDRIJA (Klančevo, Desinić, 18. 10. 1865); supruga Slavica r. Kabalin – Venjenica (Novi, 26. 9. 1880), Petrova.

Oružnik-stražmeštar u Novom 1900 - 1927, poslije u Ogulinu.

Veza: 2

2.

KOLARAC, PETAR (Novi, 3. 1. 1903), sin Andrije i Slavice r. Kabalin – Venjenice (Novi, 26. 9. 1880), Petrove.

Nogometaš NGŠK-a (Novljanski građanski športski klub). Igrao je nogomet i prije osnivanja kluba (1923). Imao je sestre **Anku** (8. 6. 1904) i **Ivku Ninu** (1. 1. 1907).

Veza: 1

1.

KOLAREC, IVAN (Beograd, 1. 6. 1935 – Novi, 8. 6. 2008).

Nastavnik tehničkog odgoja, završio je Pedagošku akademiju u Zagrebu. Radio je u osnovnoj školi u Novom od 1973 - 74. i od 1. 9. 1982. godine.

Veza: 2, Šmit

2.

KOLAREC, LJERKA (Zagreb, 25. 4. 1935), Slavkova.

Odgojiteljica. Radila je u dječjem domu u Novom (1. 9. 1973 - 31. 3. 1984), potom u dječjem vrtiću u Crikvenici i u Novom.

Veza: 1, Šmit

KOLJEVINA, ANTUN (Cres, 1858).

Kraljevski kotarski pristav u Novom od 28. listopada 1887. i član Narodne čitaonice u Novom od 1889. Poslije je premješten u Čabar.

KOMADINA

Ledeničko prezime koje se u Novom javlja u 20. st. Prvi Komadine dolaze iz Ledenica, većinom nakon II. svj. rata. Komadine su podrijetlom iz Hercegovine, došli su bježeći pred Turcima, najprije u Kulu (Klenovica) u 17. stoljeću.

1.

KOMADINA, ANDRIJA – Bariša (Ledenice, 25. 11. 1900. – Ledenice, 19. 11. 1955), sin Ivana (Jovan) Bartolovog i Jele r. Buneta (Ledenice, 3. 12. 1864 – Ledenice, 26. 1. 1951).

Utopio se u "šterni" kod Senja.

Veza: 80, 6/1, 30, 81

2.

KOMADINA, ANĐELKO (*Anđelko Klarin*) – Šimetin (Rijeka, 14. 1. 1950), sin Matija Matejevog i Klare r. Butorac (Podmelnik, Krmpote, 20. 11. 1908 – Novi, 26. 11. 1991), Nikoline; supruga Božena r. Sokolić – Kozarica (Novi, 19. 1. 1955), kći Ljubomira i Svetislave r. Sokolić, Franjine.

Zidar i poštar. Zidarski je zanat izučio u GP *Izgradnja* u Novom, a kao poštar radi u novljanskoj pošti od 1981. Nogometaš NK *Vinodol* u Novom.

Veza: 53, 9, 33, 11, 79

3.

KOMADINA, ANKA r. Butorac (Luka, Krmpote, 13. 9. 1919 – Crikvenica, 29. 10. 1996), kći Ivana Martinovog i Luce Ivke r. Butorac (Dubrava, Krmpote, 12. 12. 1985), kćeri Vicka Perinog; suprug Jure (Vinište, Ledenice, 8. 4. 1902), Antonov.

Sudionica NOB-a od početka 1943., borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi primorsko-goranske divizije. Po kapitulaciji Italije na Visu, u činu starijeg vodnika u jedinici pri Vrhovnom štabu NOV i POJ. Sestra joj je **Milka** (30. 9. 1927), udana za Antona Mažuranića – Prepelu.

Veza: Butorac 12, 96

4.

KOMADINA, ANTON (Omar, Ledenice, 13. 6. 1878 – 4. 12. 1911), sin Grge i Kate (Ledenice, 18. 10. 1840 – Ledenice, 1. 9. 1908); supruga Lucija r. Kalanj (Ledenice, 25. 3. 1880), Josipova, poslije se preudala.

Umro je od smrzavanja.

Veza: 48

5.

KOMADINA, ANTON (*Tone*) – Popić (Omar, Ledenice, 1. 6. 1924 – Krmpotska Ruka, 24. 1. 1945), sin Ivana Vickovog i Antonije (Tonka) r. Pađen (Ledenice, 29. 3. 1886 – 1958), treće očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., puškomitraljezac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, od 12. 2. 1942., član KPH od polovice 1942. Poginuo je u Krmpotskoj Ruci prigodom napada na njemački vojnički automobil u kojem je bio njemački oficir. Prije rata bio je angažiran u sindikatu u Sušaku. Nositelj je Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima NOR-a u Ledenicama i u Krmpotama.

Veza: 61, 14, 49, 63, 8

6.

KOMADINA, ANTON (*Tona*) – Mataija (Mataije, Ledenice, 31. 10. 1909 – Rijeka, 29. 3. 1983), sin Josipa (Jožina) Grgurevog i Marije r. Smolčić (Ledenice, 11. 9. 1886); supruga Marija r. Mataija. U crkvenoj knjizi Stališ duša spominje se kao Josip Anton.

Nositelj Partizanske spomenice 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata je cestar na Brezama (Ledenice). Njegova je obitelj nosila nadimak Mataija jer mu se djed Grgur (10. 3. 1850), Vickov, priženio u obitelj Mataija, pa mu je brat **Mata (Ustaša)**, promijenio prezime Komadina u Mataija.

Veza: 16, 51, 31, 18, Mataija 57

6/1.

KOMADINA, BARTOL (*Bariša*), Filipov (Ledenice, 3. 5. 1807 – 1878); supruga Kate r. Uremović (Ledenice, 21. 2. 1826 – 4. 2. 1919); sinovi **Paval** (Ledenice, 25. 9. 1851 – Ledenice, 21. 2. 1935), **Vicko** (Ledenice, 1858 – Ledenice, 1944), **Ivan (Jovan)** (Ledenice, 18. 6. 1861 – Ledenice, 22. 11. 1939) i **Andrija Gabrijel** (Ledenice, 30. 11. 1864 – Ledenice, 3. 6. 1954).

Njegov nadimak Bariša nosi jedna grana ledeničkih Komadina. Djed mu je Anton (Ledenice, 5. 8. 1739), a baka Margarita (Ledenice, 15. 4. 1744).

Veza: 80, 1, 30, 81, 40, 68, 64, 29, 37

7.

KOMADINA, BOŽO FRANJO (Omar, Ledenice, 22. 12. 1885 – 1914 / 1918), sin Tome Tominog i Marije r. Butorac (13. 10. 1865), poslije preudane.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao vojnik austrougarske vojske. Pradjed mu je Vid, a od djeda Tome (Ledenice, 7. 3. 1824 – Ledenice, 10. 10. 1912) Vidovog braća Frane (Ledenice, 22. 12. 1833) i Matej (Ledenice, 25. 7. 1841) bili su gluhonijemi.

Veza: 25

8.

KOMADINA, DARKO – Popić (Omar, Ledenice, 29. 10. 1957), sin Franje Ivanovog i Mire r. Krpan (Drinak, Krmpote, 21. 11. 1931), Franjine.

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radi kod privatnika. Borac Domovinskog rata od 1991 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 14, 61, 49, 5, 63

9.

KOMADINA, DRAGO RUDOLF (*Drago Klarin*) – Šimetin (Omar, Ledenice, 12. 8. 1936 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961), sin Matija Matejevog i Klare r. Butorac (Podmelnik, Krmpote, 20. 11. 1908 – Novi, 26. 11. 1991), Nikoline.

Kondukter u poduzeću *Autotrans* Rijeka. Poginuo je u prometnoj nesreći kada se autobus s nekoliko putnika prevrnuo blizu Batera na Burnjaku. Pokopan u Novom.

Veza: 53, 2, 33, 79, 11

10.

KOMADINA, DRAGUTIN (*Drago*) (Breze, Ledenice, 6. 5. 1911 – Novi, 27. 10. 1986), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888); supruga Paulina (Beba) r. Frković (Ledenice, 4. 5. 1923 – Novi, 30. 6. 2002), kći Mate i Ane r. Zoričić – Dankove, Grujičinke (Novi, 27. 7. 1894), Adamove.

Pilanski radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941., od 17. 12 1941. borac I. primorsko-goranskog NO odreda, bataljuna *Ljubica Gerovac*, a od 15. 4. 1943. radio je u mjesnom NOO-u Ledenice. Talijani su ga uhitili i zatvorili u Novom. Nakon rata je bio upravitelj pilane u Brezama, poslije je radio u DIP-u Novi.

Veza: 69, 55, 17, 23, 76, 74, 62, 71, 19

11.

KOMADINA, DRAŽEN – Klarin, Šimetin (Rijeka, 28. 2. 1975), sin Anđelka Matijevog i Božene r. Sokolić – Kozarice (Novi, 19. 1. 1955), Ljubomirove.

Šumarski tehničar. Radi u Šumariji Novi od 13. 5. 1996. kao pomoćnik revirnika.

Veza: 2, 9, 33, 53, 79

12.

KOMADINA, DRAŽEN – Vladin (Rijeka, 20. 4. 1968), sin Mile Vladimirovog i Kate r. Filipović (Krmpote, 23. 11. 1930 – 6. 11. 2015). Djed mu je Andrija Vladimir zvani Vlada (27. 11. 1893 – 1955).

Elektroinstalater; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 1987. Borac Domovinskog rata, zapovjednik voda u 111. pješačkoj brigadi kao pričuvni natporučnik HV-a.

Veza: 47, 39, 28

13.

KOMADINA, FRANE (Vinište, Ledenice, 3. 11. 1920 – Segovina kod Ludbrega, 13. 9. 1944), sin Vincence r. Komadina (Ledenice, 18. 1. 1901), kćeri Lovre Vickovog, udane za Karla Zdina.

Žrtva rata; poginuo je u ratu kao domobran u vojsci NDH u borbama s partizanima.

14.

KOMADINA, FRANJO – Popić (Omar, Ledenice, 21. 9. 1926 – Novi, 15. 2. 1998), sin Ivana Vickovog i Antonije (Tonka) r. Pađen (Ledenice, 29. 3. 1886 – Ledenice, 1958), treće očeve supruge; supruga Mira r. Krpan (Drinak, Krmpote, 21. 11. 1931), Franjina.

Lugar. Sudionik NOB-a od 1. 3. 1942., omladinski aktivist i borac u Komandi mjesta Novi (1. 9. 1943 - 15. 2. 1944), borac udarne čete pri Komandi primorsko-goranskog vojnog

područja, odakle je prešao u četu pri Komandi mjesta Senj u šumi. Po završetku rata 1945. je zastavnik JNA. Od 1958. do 1977. radi u Šumariji Novi kao poslovođa. Predsjednik mjesne organizacije UBNOR-a u Novom 1980 - 82.

Veza: 61, 49, 5, 63, 8, 20

15.

KOMADINA, FRANJO (Ledenice, 22. 1. 1874 – Rijeka, 1. 6. 1942), sin Josipa i Mare (Ledenice, 27. 9. 1837 – Ledenice, 12. 1. 1895).

Načelnik Općine Ledenice tijekom 1920., nakon Tome Butkovića (Moc); od 13. 12. 1920. do 10. 5. 1924. načelnik je Vicko Pađen (Gušte). Preselio se u Rijeku.

Veza: 46, 84

16.

KOMADINA, GRGA (*Pelivan*) – Mataija (Zalipnik, Ledenice, 28. 1. 1894 – 1914 / 1918), sin Grge Vickovog i Ane r. Buneta (Ledenice, 1. 8. 1854 – Ledenice, 14. 4. 1917), druge očeve supruge.

Žrtva rata (1914 – 1918); poginuo je kao vojnik austrougarske vojske. Otac Grga (Ledenice, 10. 3. 1850) čija je prva supruga bila Ana r. Krmpotić (Ledenice, 7. 8. 1853 – Ledenice, 19. 3. 1889), bio je “prihodnik” (imućniji posjednik) koji je uz Grgu imao sinove: Ivana (Ledenice, 5. 1. 1879), Josipa (Jože) (Ledenice, 15. 2. 1880) i Antona (8. 4. 1899).

Veza: 6, 51, 31, 18, 85, 53

17.

KOMADINA, GRGA (*Tito*) (Breze, Ledenice, 17. 1. 1915 – Rijeka, 23. 3. 1997), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888); supruga Jelka r. Majstorović (iz Sušaka).

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, a od veljače 1942. pohađao je prvu klasu oficirske škole pri GŠ-u Hrvatske. Djelatni je major JNA do mirovine 1959, a od tada je živio u Klenovici pa u Rijeci.

Veza: 69, 55, 10, 23, 76, 74, 62, 71, 19

18.

KOMADINA, GRGUR (*Grga*) – Grgajica, Mataija (Ledenice, 20. 8. 1928), sin Antona Grginog i Marije r. Mataija (Ledenice, 23. 4. 1904 – Ledenice, 7. 6. 1957); supruga Marija r. Mataija – Sušić (Ledenice, 29. 7. 1933), Stjepanova.

Sudionik NOB-a od 1943. Lugar pa manipulant u Šumariji Novi nakon rata, činovnik u Brezama, a poslije u DIP-u Novi. Kći mu je Snježana (Novi, 30. 11. 1962), udana Obradović.

Veza: 16, 31, 85, 6, 51, 85, Obradović

19.

KOMADINA, GRGUR (Breze, Ledenice, 9. 3. 1919 – Rijeka, 25. 1. 2005), sin Grgura Matinog i Marije r. Komadina (Ledenice, 14. 6. 1888); supruga Nada r. Filipović – Žigina (Ruševo, Krmpote, 2. 1. 1929), Milanova.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 2. bataljunu, u 1. udarnom primorsko-goranskom NO odredu pa u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata djelatni je oficir JNA u činu majora. Pokopan u Novom.

Veza: 69, 55, 17, 10, 23, 76, 74

20.

KOMADINA, IGNACIJ (Omar, Ledenice, 27. 7. 1899), sin Alojzija Antonovog i Ane r. Komadina (Ledenice, 2. 5. 1869 – Rijeka, 11. 4. 1950).

Skitnica (što je tada bila rijetkost u Ledenicama). Brat Anton (15. 4. 1891) otišao je na rad u Ameriku, a sestre se poudale.

Veza: 5, 14, 49, 61

21.

KOMADINA, IVAN (Kula, Klenovica, 24. 6. 1912 – Delnice, 13. 6. 1944), sin Ivana i Antonije r. Miletić (Miletići, Klenovica, 28. 9. 1873 – Klenovica, 7. 12. 1952); supruga Marija r. Anić (Sv. Juraj, 7. 9. 1920).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim partizanskim jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama s neprijateljskim jedinicama kod Delnica. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima u Ledenicama i Krmpotama.

Veza: 53/1, 41, 87

22.

KOMADINA, IVAN – Knjapin, Kršljić (Krmpote, 22. 6. 1952), sin Marijana Matejevog i Zore r. Butorac (Krmpote, 15. 12. 1925 – Novi, 10. 7. 1988), Ivanove; supruga Razija (Rozi) r. Salihović (Soko, BIH, 17. 6. 1950), Ibrahimova.

Konobar; završio je ugostiteljsku školu. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 27. prosinca 1972. do 20. studenoga 1974, plovio na stranim brodovima i najzad je radio u pivnici *Frankopan* u Novom.

Veza: 43, 52, 44, 72, 65

23.

KOMADINA, IVAN (Breze, Ledenice, 29. 6. 1919 – Rijeka, 9. 11. 2004), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888); supruga Marijeta r. Kodrič (iz Kranja).

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, 14. primorsko-goranskoj brigadi (poslije 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije) i 43. istarskoj diviziji. Nakon rata djelatni je oficir JNA u činu majora do umirovljenja (1962).

Veza: 69, 55, 17, 10, 76, 74, 62, 71, 19

24.

KOMADINA, IVAN (Omar, Ledenice, 26. 10. 1904 – Lika, 1943 / 1945), sin Tome Ivanovog i Tonke r. Krpan (Ledenice, 12. 9. 1878); supruga Milka r. Komadina (Ledenice, 28. 11. 1905).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942, borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je negdje u Lici.

Veza: 46/1

25.

KOMADINA, IVAN (Omar, Ledenice, 11. 12. 1895 – Ledenice, 20. 6. 1909), sin Tome Tominog i Marije r. Butorac (13. 10. 1865).

Kao trinaestogodišnji dječak utopio se kupajući se u Gnjilovcu u blizini sela jer nije znao plivati. Djedova dva brata Frane (22. 12. 1833) i Matej (25. 7. 1841), sinovi Vida i Marte, bili su gluhonijemi.

Veza: 7

26.

KOMADINA, IVAN (Omar, Ledenice, 3. 5. 1925. – Novi, 26. 4. 1975.), sin Vida Martinovog i Kate r. Butorac (2. 10. 1890. – 4. 9. 1951.); supruga Branka r. Kalanj (1. 9. 1933.).

Lugar – poslovođa. Radio je u Šumariji Novi, a živio u Krmpotama. Za vrijeme Drugoga svjetskog rata bio je omladinski aktivist, član SKOJ-a od početka 1943. i borac NOR-a u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Kraj rata dočekao je u činu potporučnika JNA. Šukundjed mu je Vid, a šukunbaka Marta (19. 3. 1799.).

27.

KOMADINA, IVKA (Ledenice, 20. 12. 1900. – Ledenice, 1942.), kći Andrije Antonovog i Ane r. Krpan (26. 2. 1870 – 13. 11. 1914); maćeha Zora r. Antonić – Zečeva (Bribir, 11. 3. 1893), druga očeva supruga.

Žrtva fašističkog terora; bila je debilna (i umobolna); talijanski vojnici su je jednog dana ubili bez razloga.

Veza: 84

28.

KOMADINA, IVAN (*Ivan Vladin*) (Ledenice, 23. 3. 1929 – Rijeka, 23. 3. 1984), sin Vladimira Mihovilovog i Anke r. Butorac (16. 4. 1898 – Ičići, 4. 7. 1948); supruga Kata r. Tomljanović (1932 – Novi, 22. 2. 2006).

Zidar. Radio je u Šumariji Novi. Očevo je ime u župnim knjigama Andrija Vladimir zvani Vlado, a imao je dvanaestero djece. Šukundjed Vid i šukunbaka Marta imali su petero sinova.

Veza: 47, 39, 12

29.

KOMADINA, JADRANKA r. Radetić (Požega, 17. 7. 1942), kći Anđelka Bogoslavovog i Marije r. Čtvrtnik (Petrinja, 3. 3. 1922 – Novi, 6. 12. 2012), Rudolfove; suprug Mladen (*Braco*) – Bariša (Sušak, 28. 12. 1938 – Novi, 3. 4. 2004), Vickov.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Požegi. Bila je tajnica u osnovnim školama u Bribiru, Triblju i Novom, a od 1. veljače 1962. do 1. listopada 1994. računovođa u osnovnoj školi u Novom. Blagajnica je Turističkog društva 1965. i članica Upravnog odbora TD-a u Novom.

Veza: 64, 81, 30

30.

KOMADINA, JOSIP (*Josa Gabrin*) – Bariša (Ledenice, 2. 7. 1900 – Pleteno, Ledenice, 30. 7. 1952), sin Andrije Gabrijela Bartolovog i Kate r. Stilin (Ledenice, 24. 4. 1864 – Ledenice, 21. 12. 1936). Očevo ime je u crkvenim knjigama Andrija Gabrijel, zvani Gabrijel.

Matičar u Općini Ledenice. Teško ozlijeđen, podlegao je ranama, zajedno s još osam osoba kada se kamion na povratku iz Breza s proslave tadašnjeg Dana ustanka NRH (27. srpnja 1952) prevrnuo u Dunkovoj Dragi (Pleteno, Ledenice).

Veza: 80, 6/1 81, 64, 29, 1

31.

KOMADINA, JOSIP (*Josa*) – Mataija (Zalipnik, Ledenice, 19. 3. 1926 – Lika, 8. 9. 1942), sin Antona Grginog i Marije r. Mataija – Sušić (23. 4. 1904 – 7. 6. 1957), Stjepanove. Brat mu je Anton (15. 5. 1939 – 14. 6. 1945). Nadimak Mataija dobio je po djedu Grgi (10. 3. 1850), Vickovom koji se priženio u Mataije.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i komandir voda u 1. primorsko-goranskom odredu (poslije 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije). Poginuo je u borbama s njemačkim i ustaškim jedinicama u Lici.

Veza: 16, 18, 85, 6, 51

32.

KOMADINA, JOSIP (Drsnik, Ledenice, 5. 10. 1932 – Rovinj, 1. 12. 1978), sin Mate i Marije r. Komadina (Omar, Ledenice, 10. 4. 1893 – Omar, Ledenice, 1941), Nikoline; supruga Faška r. Budin.

Diplomirani ekonomist. Najprije je radio kao kuhar, a od 1959. do 1960. upravitelj je hotela *Lišanj* u Novom (poslije Zdravka Sokolića – Filka, Josipovog). Nakon što je završio Ekonomski fakultet u Rijeci, radio je u Puli.

Veza: 45

33.

KOMADINA, JOSIP (*Josip Klarin*) – Šimetin (Ledenice, 1. 1. 1954), sin Matija Matejevog i Klare r. Butorac (Podmelnik, Krmpote, 20. 11. 1908 – Novi, 26. 11. 1991), Nikoline.

Zidar; zanat je izučio u srednjoj građevinskoj školi. Radio je u GP *Primorje*, a od 1976. do 1. siječnja 1991. u Šumariji Novi. Brat Ivan (Ledenice, 25. 5. 1932), priučeni zidar radio je u Šumariji Novi, a Grga Mate (Ledenice, 12. 7. 1939) je mornar.

Veza: 53, 9, 2, 79, 11

34.

KOMADINA, JOSIP (*Strika*) (Drsnik, Ledenice, 23. 5. 1921 – Rijeka, 3. 6. 1994), sin Pavla Ivanovog i Tonke r. Komadina (Ledenice, 18. 4. 1875 – Ledenice, 11. 3. 1940); supruga Anka r. Butorac – Grujić (Krmpote, 3. 1. 1922 – Rijeka, 8. 2. 2000), Ivanova.

Diplomirani pravnik i društveno-politički djelatnik. Sudionik NOB-a od 15. 2. 1942., odbornik u NOO-u Krmpote, borac u 2. i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i komandir čete u 2. brigadi 35. ličke divizije. Bio je 50%-tni ratni invalid. Nakon rata je kao djelatni oficir JNA završio gimnaziju, Pravni fakultet, dvije godine Vojno-pomorske akademije i oficirsku školu (rod: pješaštvo). Umirovljen je kao potpukovnik JNA. Radio je u Vodoprivrednom poduzeću u Rijeci. Bio je tajnik Planinarskog društva *Platak* i predsjednik Lovačkog društva *Gradina*. Ima kćerku **Ivanku** (Novi Sad, 1949) i sinove **Žarka** (Novi, 1953) i **Zlatka** (Ljubljana, 1958).

Veza: 83, 36

35.

KOMADINA, JOSIP – Kršljić (Omar, Ledenice, 23. 10. 1906 – Rijeka, 16. 4. 1989), sin Stjepana Lovrinog i Kate r. Buneta (Ledenice, 12. 9. 1870 – 5. 7. 1936); supruga Kristina r. Petković (Tivat, 20. 11. 1913).

Podmorski ronilac (“šototajer”). Godine 1947/48. kao “šototajer” čistio je novljansku luku. Radio je kao nastavnik u ronilačkim školama bivše države, nastanjen u Tivtu u Boki kotorskoj.

Veza: 82, 54, 67, 52, 43

36.

KOMADINA, JOSIP (*Joško Martin*) (Drsnik, Ledenice, 24. 1. 1922 – Rijeka, 1. 2. 2002), sin Stjepana Pavlovog i Marte r. Butorac (Ledenice, 19. 8. 1900); supruga Tonka r. Butorac (Drinak, Krmpote, 26. 1. 1925), Matijeva.

Radnik. Sudionik NOB-a od 3. 6. 1942. Talijani su ga uhitili i u Rijeci osudili na petnaest godina robije koju je izdržavao u Italiji po tamošnjim zatvorima u Firenci, Civitavecchiji i Algheru na Sardiniji. Oslobodili su ga Amerikanci 22. 11. 1943. Prebačen je na Vis. Od 3. ožujka 1944. gađač je na haubici u haubičnom divizionu 8. korpusa JNA, i komandir čete u činu zastavnika.

Veza: 34, 83, 42

37.

KOMADINA, JURAJ (Ledenice, 14. 7. 1808 – Mađarska, 1849), sin Mihovila Antonovog; supruga Margarita (Ledenice, 13. 4. 1808 – Ledenice, 2. 9. 1884).

Žrtva rata 1848. g.; poginuo je kao hrvatski vojnik u pohodu bana Jelačića protiv Mađara. Nije jedini s područja Novog koji se borio u jedinicama bana Jelačića.

Veza: 6/1

38.

KOMADINA, LUKA – Vladin (Drsnik, Ledenice, 7. 1. 1923 – Firenca, 30. 4. 1943), sin Andrije Vladimira (Vlado), Mihovilovog i Anke r. Butorac (Baćići, Krmpote, 16. 4. 1898 – Ičići, 4. 7. 1948).

Žrtva fašističkog terora; zbog suradnje s NOP-om Talijani su ga uhitili 3. 6. 1942. i odveli u talijanski koncentracijski logor u Firenci, gdje je umro od tuberkuloze. Fašistički sud u Rijeci osudio ga je na petnaest godina robije.

Veza: 47, 28, 12

39.

KOMADINA, LJUBOMIR – Bariša (Ledenice, 13. 1. 1919 – 5. 11. 2001), sin Mirka Nikole (Mirko) Pavlovog i Kate r. Vrbeta (Ledenice, 18. 11. 1896 – Ledenice, 17. 3. 1986); supruga Marija r. Butković (5. 1. 1919 – Ledenice, 22. 1. 2005). Očevo ime u župnim crkvenim knjigama je Nikola Mirko.

Samouki stolar. Sudionik NOB-a. Talijani su ga uhitili i odveli u talijanski koncentracijski logor u Italiji, gdje je nakon kapitulacije Italije postao američki vojnik-artiljerac na američkoj topovnjači u Sredozemlju kod Matapana (najjužniji rt Peloponeza) te tako postao i američki vojni umirovljenik. Pradjed mu je Bartol zvani Bariša (Ledenice, 3. 5. 1807 – Ledenice, 1878).

Veza: 67, 6/1

40.

KOMADINA, MARIJA (Kula, Klenovica, 20. 8. 1937), kći Milana i Marije r. Komadina (Ledenice, 23. 4. 1904 – Novi, 6. 6. 1957). Očevo ime u župnim knjigama je Mihovil Nikola, a spominje se i kao Milan kako su ga i zvali.

Nastavnica kemije; završila je osnovnu školu u Novom, petogodišnju Učiteljsku školu u Vukovaru, u dvorcu grofa Eltza (porušenog u velikosrpskoj agresiji) i Višu pedagošku školu u Beogradu. Radila je u osnovnim školama u selu Brešca (1956), u Novom (1957 - 58) i u Rijeci.

Veza: 21, 53, 86

41.

KOMADINA, MARIJAN – Knjapo, Kršljić (Krmpote, 10. 7. 1921 – Novi, 29. 11. 1998), sin Mateja Lovrinog i Ruže r. Butorac (12. 5. 1881 – Ledenice, 5. 6. 1923), prve očeve supruge; maćeha mu je bila Luca r. Pemper (Ledenice, 10. 1. 1874); supruga Zora r. Butorac (15. 12. 1925 – Novi, 10. 7. 1988), Ivanova.

Stolar. Sudionik NOB-a; u drežničkoj četi od 6. siječnja do srpnja 1942., u 1. četi 1. udarnog bataljuna 6. primorsko-goranske brigade, mitraljezac u poslije preimenovanoj 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radio je u GP *Asfalt*, u DIP-u Novi i u GKP-u *Ivanj* u Novom.

Veza: 81, 51, 43, 22, 71, 64, 53, 35

42.

KOMADINA, MARIO – Knjapin, Kršljić (Rijeka, 19. 2. 1950), sin Marijana Matejevog i Zore r. Butorac (15. 12. 1925 – Novi, 10. 7. 1988), Ivanove; supruga Danica r. Iveškić (Lopar, 29. 9. 1953), Ivanova.

Vodoinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u Rijeka. Radio je u *Instalateru* u Crikvenici, u milicijskoj stanici u Novom kao milicionar, potom kućni majstor od 21. 4. 1979. u HTP-u

Lišanj u Novom. Borac Domovinskog rata 1990 – 92., zapovjednik voda bitnice u 120. i 133. brigadi u činu pričuvnog poručnika. Sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 43, 51, 22, 64, 71

43.

KOMADINA, MARKO (Drsnik, Ledenice, 22. 7. 1930), sin Mate i Marije r. Komadina (Omar, Ledenice, 10. 4. 1893 – Omar, Ledenice, 1941), Nikoline; supruga Milena Martinović (Vojnić, 15. 9. 1932), Jovanova.

Inženjer organizacije rada. Radio je u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci na poslovima zaštite na radu do 5. svibnja 1992., kad je umirovljen.

Veza: 32

44.

KOMADINA, MARTIN – Jurkaš (Ledenice, 12. 11. 1914 – Bribir, 13. 3. 2001), sin Pavla Josipovog i Marije r. Uremović (Ledenice, 10. 4. 1883); supruga Nada r. Lopac (25. 6. 1926).

Čuvar šuma. Sudionik NOB-a od listopada 1943; radio je u Komandi mjesta Novi; partizanski čuvar šuma; borac-partizan u 8. protutenkovskoj brigadi IV. armije. Talijani su ga dvaput zatvarali u novljanski zatvor: 17. 11. 1941 - 20. 3. 1943. i 8. 8. - 9. 9. 1943.

Veza: 15, 85

45.

KOMADINA, MARTIN (Omar, Ledenice, 9. 5. 1896), sin Tome Ivanovog i Mare, druge očeve supruge; supruga Ivka r. Pađen (Ledenice, 22. 6. 1898), Mihovilova.

Činovnik u Jugoslavenskim državnim željeznicama.

46.

KOMADINA, MATE – Vladin (Drsnik, Ledenice, 17. 10. 1921 – Pag, 23. 6. 1999), sin Andrije Vladimira (Vlada) Mihovilovog i Anke r. Butorac (Baćići, Krmpote, 16. 4. 1898 – Ičići, 4. 7. 1948).

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac 1. krmpotske desetine od 8 - 9. veljače 1942., pa voda od 12. veljače 1942.; od 25. 2. 1942. član je KPH; borio se u raznim jedinicama 13. primorsko-goranske i 35. ličke divizije; komandir čete i operativni oficir bataljuna do 11. 11. 1944., kada je ranjen u Lici. Nakon rata djelatni je pukovnik JNA. Bio je i šef milicije u SUP-u u Rijeci. Šukundjed mu je Vid (Ledenice, 19. 5. 1799), Šimunov.

Veza: 39, 28, 12

47.

KOMADINA, MATE (Omar, Ledenice, 12. 2. 1906 – 1942), sin Antona Grginog i Lucije r. Kalanj (25. 3. 1880) koja se poslije preudala.

Za vrijeme II. svj. rata bio je na radu u Njemačkoj i prema zapisu mjesnog župnika, stoji samo da je tamo i umro. Brat Juraj odselio se u Slavoniju.

Veza: 4

48.

KOMADINA, MATE – Popić (Omar, Ledenice, 29. 3. 1914 – Beograd, 9. 8. 1985), sin Ivana Vickovog i Antonije (Tonka) r. Pađen (Ledenice, 29. 3. 1886 – Ledenice, 1958), treće očeve supruge.

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; nakon kapitulacije Kraljevine Jugoslavije donio je u partizanski logor dvije strojnice iz Žrnovnice i dva sanduka streljiva; borac krmpotskog voda u bataljunu *Ljubica Gerovac* 6. primorsko-goranske brigade, 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije te 2. brigade 35. ličke divizije kao operativni oficir kada je 12. 11. 1944. ranjen kod Brotnje – Lovinac, potom je politički komesar u bataljunu PPK-a (protiv pete kolone odnosno KNOJ-a). Nakon rata bio je djelatni pukovnik JNA i načelnik vojnog odsjeka u Kragujevcu.

Veza: 61, 14, 5, 63, 8, 20

49.

KOMADINA, MATE (*Mate Matijin*) (Omar, Ledenice, 31. 7. 1913 – Veljun, 1942), sin Jakova (u. 1923) i Matije r. Pavličević (Krmpote, 30. 5. 1869 – Ledenice, 1. 12. 1940), druge očeve supruge. Nadimak je dobio po majci.

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović*. Položio je zakletvu u Krmpotskoj Luci 12. veljače 1942. Pao je u ustašku zasjedu kod Veljuna kraj Krivog Puta i poginuo. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima u Krmpotama i Ledenicama. U nekim publikacijama ime mu se navodi kao Mate Komadina, Matijin, negdje kao Mate Komadina, Jakovljev, a radi se o istoj osobi. Brat Pavao (14. 1. 1890) odselio se u Slavoniju.

Veza: 38

50.

KOMADINA, MATE – Mataija (Mataije, Ledenice, 4. 3. 1917) – v. 57. **Mataija, Mate, (Mata Ustaša) – Pelivan**, Josipov: u nekim se publikacijama o sudionicima NOB-a vodi kao Mataija (a i poznat je kao Mataija).

51.

KOMADINA, MATE – Kršljić (Omar, Ledenice, 30. 10. 1914 – Rijeka, 23. 1. 1989), sin Mateja Lovrinog i Ruže r. Butorac (12. 5. 1881 – 5. 6. 1923), prve očeve supruge; maćeha mu je bila Luca r. Pemper (Ledenice, 10. 1. 1874); supruga Kata r. Komadina (Ledenice, 16. 6. 1916 – Dramalj, 2. 1. 2000).

Zidar. Sudionik NOB-a od 1942. Nakon rata je radio u KP *Ivanj* u Novom, a od 1. travnja 1952. u Šumariji Novi.

Veza: 81, 43, 44, 22, 71, 64, 53, 35

52.

KOMADINA, MATE – Šimetin (Omar, Ledenice, 14. 2. 1902 – Novi, 30. 6. 1992), sin Mateja Vickovog i Ante r. Komadina (Ledenice, 20. 1. 1869 – Ledenice, 29. 4. 1903); supruga Klara r. Butorac (Podmelnik, Krmpote, 20. 11. 1908 – Novi, 26. 11. 1991), Nikolina.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 14. 2. 1942., na radu u pozadinskim službama. Brat mu je Rafael (5. 5. 1886). Sin **Ivan** (25. 5. 1932) priučeni je zidar, a radio je u Šumariji Novi od 28 rujna 1963, sin **Grga Mato** (12. 7. 1939) je mornar, a **Drago** je poginuo. Još ima sinove **Anđelka** i **Josipa** te kćeri **Mariju**, **Branku** i **Zdenku**.

Veza: 9, 2, 33, 78, 11, 16

53.

KOMADINA, MATE (*Kobasica*) (Kula, Klenovica, 25. 7. 1930 – Novi, 1993), sin Milana Ivanovog i Marije r. Komadina (Ledenice, 23. 4. 1904 – Novi, 6. 6. 1957); supruga Danica r. Bartoniček (iz Daruvara); kćerka **Marijana** (Novi, 14. 1. 1961), udana Brljačić, i sin **Željko** (Novi, 9. 2. 1963). Otac mu se u crkvenim knjigama vodi kao Mihovil Nikola, i kao Milan.

Strojobravar; zanat je izučio u tvornici *Torpedo* u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici, u DIP-u Novi te u *Instalateru* u Crikvenici. Otac Milan (Kula, Klenovica, 17. 9. 1901 – Novi, 21. 1. 1966) bio je zidar i radio je u Novom.

Veza: 21, 41, 86

54.

KOMADINA, MATE – Kršljić (Omar, Ledenice, 30. 1. 1903 – Slatina, 8. 7. 1946), sin Stjepana Lovrinog i Kate r. Buneta (Ledenice, 12. 9. 1870 – Ledenice, 5. 7. 1936); supruga Marija r. Komadina (Ledenice, 8. 8. 1900 – Slatina, ?).

Trgovac u Ledenicama. Preselio se prije II. svjetskog rata u Slatinu (Podravina).

Veza: 82, 35, 67, 52, 43

55.

KOMADINA, MATEJ (Ledenice, 22. 3. 1910 – Rižana, Bazovica, 1944), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888), Lukine.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* I. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske te u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Zarobljen je 1944. od ustaša u borbama kod Vrbovskog u Gorskom kotaru, odveden od Nijemaca u zatvor u Rijeku, odakle je premješten u Bazovicu (predgrađe Trsta), gdje je ubijen i bačen u jame (“fojbe”), u koje je bačeno mnogo ubijenih Hrvata i Slovenaca partizana, poslije i Talijana.

Veza: 69, 17, 10, 23, 76, 74, 62, 71, 19

56.

KOMADINA, MIHOVIL – Popić (Omar, Ledenice, 19. 9. 1909 – Krivi Put, 25. 6. 1942), sin Ivana Vickovog – v. 61. **Komadina, Mile.**

57.

KOMADINA, MILAN (Ledenice, 17. 8. 1900 – Ledenice, 16. 2. 1981), sin Mate Blaževog i Marije r. Miletić (Klenovica, 9. 3. 1873 – Ledenice, 16. 8. 1955); supruga Marija r. Lončar (Brlog, 15. 2. 1914).

Zidar. Radio je kod novljanskih građevinskih poduzetnika u Novom. Bio je predsjednik sindikalne podružnice HRS-ovih sindikata od 1938. do 1939. godine.

58.

KOMADINA, MILAN (Omar, Ledenice, 20. 9. 1923 – Slatina, 4 - 6. 4. 1945), sin Petra Milinog i Mande r. Komadina (Ledenice, 17. 10. 1893), Martinove. Pravo ime mu je (u župnim crkvenim knjigama) Mihovil, a u Slatini je vođen kao Milan. Djed Milan se nakon I. svj. rata odselio s obitelji u Slatinu.

Žrtva rata; poginuo je u Slatini na "krvavi Uskrs", vjerojatno kao domobran ili ustaša - tada je Slatinu (gdje se nalazila njegova obitelj) od partizanskih napada branila 15. ustaška bojna. Partizani su uspjeli ući u Slatinu 4 - 6. 4. 1945., kada je u borbi i nakon borbe pobijeno i strijeljano 435 osoba, vojnih i civilnih.

Veza: 73

59.

KOMADINA, MILE (Drsnik, Ledenice, 6. 10. 1940 – Novi, 23. 5. 1994), sin Frane Grginog i Marije r. Komadina (Ledenice, 10. 7. 1906 – Novi, 4. 5. 1986); supruga Ankica r. Hršak.

Stolar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u KP *Ivanj* od 1966. i u HTP-u *Lišanj* odnosno *Novi* u Novom od 7. travnja 1981. do 23. svibnja 1994. Otac Franjo (Ledenice, 1. 11. 1902 – Novi, 26. 10. 1986), sin Grge Antonovog, bio je zidar i radio je u Šumariji Novi od 1. travnja 1950. Šukundjed mu je Ivan Komadina (Ledenice, 10. 8. 1811), a stričevi su mu Mile (Mile Dorin) i Marko (Ledenice, 25. 4. 1907).

Veza: 60

60.

KOMADINA, MILE – Dorin (Drsnik, Ledenice, 6. 4. 1905 – Kragujevac, 1941/42), sin Grge Antonovog i Marije r. Butorac (Krmpote, 6. 2. 1880 – Ledenice, 14. 7. 1927). Žrtva fašističkog terora.

Zidarski radnik. Radio je u Sušaku, gdje je angažiran u omladinskoj organizaciji SKOJ-a ili KPH-a, a poslije je otišao na rad u Srbiju gdje ga je zatekao početak II. svj. rata. Uhićen je i strijeljan na Metinom brdu u Kragujevcu. Braća su mu **Marko** (Ledenice, 25. 4. 1907) i **Frane** (Ledenice, 1. 11. 1902 – Novi, 26. 10. 1986). Pradjed mu je Ivan (Ledenice, 10. 8. 1811).

Veza: 59

61.

KOMADINA, MILE – Popić (Omar, Ledenice, 19. 9. 1909 – Krivi Put, 25. 6. 1942), sin Ivana Vickovog i Kate r. Butorac (Ledenice, 16. 10. 1875 – Ledenice, 9. 11. 1913), druge očeve supruge. U župnim crkvenim knjigama vodi se kao Mihovil, ali je poznat kao Mile.

Pali borac NOR-a. Trgovački pomoćnik. Radio je u stričevoj trgovini u Sušaku, bio je 1935. član odbora lučkih radnika URSS-a, gdje je organizirano učenje esperanta. Sudionik NOB-a od 1941., komandir krmpotske straže, od 19. 3. 1942. komesar je krmpotskoga partizanskog logora, a od 15. 4. 1942. komesar krmpotske čete. Poginuo je kao mitraljezac kod oslobađanja škole u Krivom Putu od ustaša. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 14, 49, 5, 63, 8, 20

62.

KOMADINA, MILORAD (Rijeka, 27. 8. 1960), sin Dragutina Stjepanovog i Pauline (*Bebe*) r. Frković (Ledenice, 4. 5. 1923 – Novi, 30. 6. 2002), kćeri Mate Tomislavovog i Anke r. Zoričić – Dankove, Grujičinke, Adamove; supruga Biserka r. Brozičević (Rijeka, 1961), Josipova.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Rijeci. Sudac je u Općinskom sudu u Crikvenici 1987 – 93., zatim otvara odvjetničku kancelariju u Novom, a bavi se i posredovanjem u prodaji nekretnina. Gradonačelnik je Grada Novog 1997 - 2001., potpredsjednik županijske organizacije HSS-a za Hrvatsko primorje i Gorski kotar, član Gradskog vijeća Grada Novog od 23. 7. 2001., od 2005. predsjednik Gradskog vijeća.

Veza: 10, 69, 55, 17, 23, 76, 74, 71

63.

KOMADINA, MLADEN – Popić (Omar, Ledenice, 11. 9. 1953 – Novi, 29. 10. 1978), sin Franje Ivanovog i Mire r. Krpan (Drinak, Krmpote, 21. 11. 1931), Franjine.

Predsjednik omladinske organizacije Općine Crikvenica, pod koju su kao mjesne zajednice potpadali Novi, Bribir, Selce, Ledenice, Krmpote-Klenovica i dr. Poginuo je u automobilskoj nesreći na Jadranskoj magistrali kod HTN-a *Zagori* u Novom.

Veza: 14, 61, 49, 5, 8

64.

KOMADINA, MLADEN (*Braco*) – Bariša (Sušak, 28. 12. 1938 – Novi, 3. 4. 2004), sin Vicka Gabrijelovog i Katarine r. Buneta (Bater, Ledenice, 15. 3. 1903 – Novi, 23. 11. 1989), Ivanove; supruga Jadranka r. Radetić (Požega, 17. 7. 1942), kći Anđelka Bogoslavovog.

Građevinski poslovođa, završio je strukovnu školu u Crikvenici. Radio u Ljubljani, u GP *Primorje* Rijeka, od 1985. u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom. Član Gradskog poglavarstva Grada Novog 1993 - 97. Djedovo ime u župnim knjigama je Andrija Gabrijel, Bartolov.

Veza: 81, 30, 6/1, 29

65.

KOMADINA, OGNJEN – Knjapin, Kršljić (Rijeka, 3. 11. 1975), sin Marija Marijanovog i Danice r. Iveškić (Lopar, 29. 9. 1953), Ivanove.

Tehničar elektroničar; završio je srednju elektrotehničku školu u Senju. Radi u tvrtki *Telekomunikacije* u Rijeci (bivši PTT) od 1996. Borac Domovinskog rata 1994 - 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao borac u 111. brigadi. Ranjen je 5. 8. 1995., te je 40%-tni invalid Domovinskog rata.

Veza: 44, 22, 43, 72

66.

KOMADINA, PAVAO (*Pave*) (Omar, Ledenice, 12. 1. 1902 – Krivi Put, 1943/44), sin Ivana Osipovog i Pepe r. Butorac (4. 7. 1879); supruga Ljubica r. Čakić-Tasić (23. 10. 1931).

Žrtva fašističkog terora. Šumski radnik. Ustaše su ga uhitili u Omaru i odveli u Krivi Put gdje su ga mučili i ubili cjepanicama. Ime mu je upisano na spomeniku podignutom u

Krmpotama palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora. Prašukundjed mu je Šimun (Ledenice, 12. 1. 1777 – Ledenice, 4. 3. 1843).

67.

KOMADINA, PAVAO – Kršljić (Tivat, Boka kotorska, 29. 6. 1946), sin Josipa Stjepanovog i Kristine r. Petković (Tivat, 20. 11. 1913).

Prof. dr. prava; dekan na Pomorskom fakultetu u Rijeci. Bio je predsjednik Upravnog vijeća Sveučilišta u Rijeci, a od rujna 2000. zamjenik ministra pomorstva Republike Hrvatske u Zagrebu do 2004. godine.

Veza: 35, 54

68.

KOMADINA, PAVAO (*Relja*) – Bariša (Ledenice, 24. 8. 1920 – svibanj 1945), sin Mirka Nikole (Ledenice, 8. 12. 1893 – Ledenice, 23. 6. 1974), Pavlovog i Kate r. Vrbeta (Ledenice, 18. 11. 1896 – Ledenice, 17. 3. 1986). Otac mu je u župnim knjigama upisan kao Mirko Nikola i Nikola Mirko, a nadimak Bariša je prema pradjedu Bartolu (Ledenice, 3. 5. 1807).

Žrtva rata; kao domobran u vojsci NDH nestao je na *Križnom putu* na koji su upućeni svi zatečeni na Blajburškom polju, a koje su partizani vodili od Austrije kroz Sloveniju, Slavoniju, Vojvodinu do Makedonije, izlažući ih likvidacijama, batinanjima i gladi .

Veza: 6/1, 40

69.

KOMADINA, PETAR (Ledenice, 3. 2. 1921 – Rijeka, 7. 4. 1997), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888), Lukine.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i pozadinski djelatnik zadužen za opskrbu partizanskih jedinica toga područja oružjem i streljivom. Nakon rata radio je u pilani u Brezama.

Veza: 55, 17, 10, 23, 76, 74, 62, 71, 19

70.

KOMADINA, PETAR (*Dude*) (Ledenice, 20. 6. 1905 – Crikvenica, 1978), sin Stjepana Jurjevog i Marije r. Frković (Ledenice, 5. 8. 1875); supruga Marija r. Blažina (9. 7. 1927). Pradjed Juraj (14. 7. 1808 – 1849), Mihovilov, poginuo je kao vojnik bana Jelačića u ratu protiv Mađara.

Vozač, zidar i pčelar. Radio je u rudniku u Meksiku i kao zidar u Srbiji. Predsjednik je sindikalne podružnice HRS-a prije rata, organizator antifašističkog ustanka na području tadašnjeg Kotara Novi - s Milanom Mataijom, Damjanovim, i Tomom Strizićem. Komandant Komande mjesta Novi u šumi od listopada 1942. do srpnja 1943, član ZAVNOH-a i AVNOJ-a, prvi predsjednik okružnog NOO-a za Hrvatsko primorje u Rijeci, poslanik u Saveznoj skupštini Jugoslavije i u Saboru SR Hrvatske. Pokopan u Ledenicama.

Veza: 37

71.

KOMADINA, PETAR (Rijeka, 26. 6. 1957), sin Stjepana Stjepanovog i Marije r. Komadina (Ledenice, 19. 11. 1919).

Ekonomist i hotelijerki djelatnik; završio je prvi stupanj Hotelijerskog fakulteta u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 3. siječnja 1986. do 20. veljače 1990.

Veza: 76, 69, 55, 17, 10, 23, 74, 62

72.

KOMADINA, RAZIJA (*Rozi*) r. Salihović (Soko, BiH, 17. 6. 1950), Ibrahimova; suprug Ivan – Knjapin, Kršljić (Krmpote, 22. 6. 1952), sin Marijana Matejevog.

Konobarica. Radila je u HTP-u *Lišanj* odnosno HTP *Novi d.d.* u Novom od 31. srpnja 1975., bila je i poslovotkinja pojedinih ugostiteljskih objekata, najzad obrtnik, preuzevši restauraciju *Frankopan* na Placi, do 2005.

Veza: 22, 44, 43, 65

73.

KOMADINA, RUDOLF (Omar, Ledenice, 28. 3. 1928 – Slatina, 4 - 6. 4. 1945), sin Petra Milinog i Mande r. Komadina (Ledenice, 17. 10. 1893), Martinove. Djed mu se s obitelji odselio u Slatinu.

Žrtva rata; poginuo je u ratu u Slatini na *"Krvavi Uskrs"*, kao mobilizirani domobran, ustaški vojnik ili civil - jer je imao tek sedamnaest godina. Grad je branila 15. ustaška bojna, a partizani su uspjeli na dva dana osloboditi Slatinu. U borbi i nakon borbe poginulo ili je strijeljano 435 osoba – vojnika NDH i civila iz Slatine.

Veza: 58

74.

KOMADINA, RUDOLF (Breze, Ledenice, 23. 2. 1923 – 6. 5. 1944), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888), Lukine.

Pali borac NOR-a. Završio je gimnaziju. Sudionik NOB od 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, i komandir pozadinske jedinice za vezu na Mošunama. Poginuo je na Debelom brdu, između Breza i Mošuna; opkolili su ga njemački vojnici, a on se pokušao braniti pištoljem, jer drugog oružja uza se nije imao.

Veza: 69, 55, 17, 10, 23, 76, 62, 71, 19

75.

KOMADINA, STJEPAN (Omar, Ledenice, 1. 8. 1892 – 20. 2. 1915), sin Antona i Kate r. Krpan (Krmpote, 26. 4. 1862 – Ledenice, 10. 1. 1936).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao hrvatski vojnik u austrougarskoj vojsci.

76.

KOMADINA, STJEPAN – Frckalo (Breze, Ledenice, 4. 10. 1916 – Crikvenica, 30. 10. 1979), sin Stjepana Matinog i Milke r. Kalanj (Klenovica, 16. 5. 1888), Lukine; supruga Marija r. Komadina (19. 11. 1919).

Lugar. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, a 30. rujna 1941. uhitili su ga talijanski vojnici. Radio je kao šumski manipulant u DIP-u Novi od 1946. i u Šumariji Novi od 1960. godine.

Veza: 69, 55, 17, 10, 23, 74, 71, 62, 19

77.

KOMADINA, TANJA r. Kraljić (Kočani, Makedonija, 1. 1. 1961 – Novi, 1. 4. 2016), kći Dušana Jurjevog i Jele r. Vlajić (Makedonija, 1933 – Novi, 1. 6. 2003); suprug Rudolf (Rijeka, 24. 2. 1962), Petrov.

Dipomirana ekonomistica; Ekonomski fakultet završila je u Zagrebu. Radila je u tvrtki *Rikard Benčić* u Rijeci 1988 - 94., potom u Gradu Novi gdje je bila pročelnica Upravnog odjela za komunalne djelatnosti.

78.

KOMADINA, TONE (Omar, Ledenice, 1. 6. 1924) – v. 5. **KOMADINA, ANTON (Tone)**.

79.

KOMADINA, VIBOR – Klarin, Šimetin (Rijeka, 7. 1. 1966), sin Ivana Matijevog i Marije (Marinka) r. Butorac (17. 5. 1938), Antonove.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1. 3. 1986. kao poslovođa. Njegov otac (Ledenice, 25. 5. 1932.) radio je u Šumariji Novi od 28. rujna 1963. kao zidar.

Veza: 9, 2, 33, 53, 11

80.

KOMADINA, VICKO – Bariša (Ledenice, 3. 4. 1858 – Ledenice, 11. 4. 1944), sin Bartola (Bariša) i Kate r. Uremović (Ledenice, 21. 2. 1826 – Ledenice, 4. 2. 1919), Antonove.

Žrtva fašističkog terora; poginuo je za II. svj. rata na ledeničkoj gradini gdje je doveo stoku na pašu, a ubili su ga njemački vojnici. Prema dostupnim podacima rekorder je po broju vjenčanja i to ne samo za Ledenice i Novi već i za cijelo Hrvatsko primorje. Šest se puta vjenčao, a supruge su mu bile: **Eugenija** (10. 10. 1865 – 16. 4. 1887) iz Pule, **Tereza** r. Komadina (7. 7. 1861 – 17. 10. 1895), **Anta** r. Krpan (30. 5. 1861 – 7. 4. 1898), **Marija** r. Jovanović (Donji Zagon, 13. 3. 1862 – 29. 4. 1906), **Marija** r. Jovanović (Donji Zagon, 10. 3. 1869 – 26. 7. 1911) i **Margareta** (12. 7. 1861 – 29. 10. 1913). Namjeravao se oženiti i sedmi put jer je imao sinove Franju (2. 4. 1903) od četvrte supruge i Marijana (11. 7. 1909) od pete supruge, koji su imali 10,5 i 4,5 godina kada mu je umrla šesta supruga, ali mu to mjesni ledenički župnik više nije dopustio.

Veza: 6/1, 1, 30, 81

81.

KOMADINA, VICKO – Bariša (Ledenice, 15. 3. 1902 – Novi, 5. 10. 1974), sin Gabrijela Andrije (u župnim knjigama Andre Gabrijel) (Ledenice, 30. 11. 1864 – Ledenice, 3. 6. 1954), Bartolovog i Kate r. Stilin (Ledenice, 24. 4. 1864 – Ledenice, 21. 12. 1936); supruga Katarina r. Buneta (Bater, Ledenice, 15. 3. 1903 – Novi, 23. 11. 1989), Ivanova.

Zidar. Radio je u DIP-u Novi.

Veza: 80, 6/1, 30, 64, 29, 1

82.

KOMADINA, VICKO – Kršljić (Omar, Ledenice, 22. 5. 1885 – 1. 3. 1915), sin Lovre Matinog (i Lucijinog) i Vice r. Krpan (Krmpote, 26. 3. 1853 – Ledenice, 27. 5. 1926).

Žrtva I. svj. rata; kao austrougarski vojnik umro je nakon teškog ranjavanja na ratištu. Imao je braću **Stjepana** (Ledenice, 1. 8. 1872), **Mateja** (Ledenice, 23. 2. 1877), **Lovru** (Ledenice, 20. 5. 1887) i **Mihovila** (Ledenice, 29. 9. 1890). Šukundjed mu je Mihovil (Ledenice, 30. 9. 1738).

Veza: 54, 35, 52, 43

83.

KOMADINA, ZLATKO – Strikin (Ljubljana, 14. 10. 1958), sin Josipa Pavlovog i Anke r. Butorac – Grujić (Krmpote, 3. 1. 1922 – Rijeka, 8. 2. 2000), Ivanove.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Rijeci. Bio je direktor toplane *Energo* u Rijeci, zastupnik u Županijskom domu Hrvatskoga državnog sabora, potom od srpnja 2001. župan Primorsko-goranske županije.

Veza: 34, 36

84.

KOMADINA, ZORA r. Antonić – **Zečeva** (Bribir, 11. 3. 1893), druga je supruga Andrije (Ledenice, 22. 11. 1871 – Ledenice, 18. 5. 1926), Antonovog.

Kućanica. Sudionica NOB-a od 9. 9. 1943., partizanka u četi pri Komandi mjesta Brinje, zatim ekonom u četi pri Komandi vojnoga primorsko-goranskog područja. Za talijanske okupacije uhićena je i zatvorena u Novom, od 8. kolovoza do kapitulacije Italije.

Veza: 27, 15

85.

KOMADINA, ZORAN – Mataija (Novi, 24. 11. 1958), sin Grgura – Grgajice, Antonovog i Marije r. Mataija – Sušić (Ledenice, 29. 7. 1933), Stjepanove; supruga Rajka r. Grba.

Elektrotehničar. Radio je u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 13. 5. 1970., od 23. 2. 1980. u Brodogradilištu *Kraljevica.* Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacija *Medački džep*, *Bljesak* (1995) i *Oluja*, u kojoj je ranjen 4. 8. 1995., te je 20%-tni invalid Domovinskog rata.

Veza: 18, 31, 6, 51, Obradović

86.

KOMADINA, ŽARKO (Ledenice, 26. 4. 1950), sin Martina Pavlovog i Nade r. Lopac (Senjska Draga, 1926 – Ledenice, 6. 2. 2001).

Diplomirani inženjer geodezije; Geodetski fakultet završio je u Zagrebu. Zajedno s Rajkom Turinom izradio je geodetski snimak ledeničke gradine i pripadajućega groblja u mjerilu 1:500. Radi u Katastru Primorsko-goranske županije u Rijeci kao pročelnik tog ureda.

Veza: 46

87.

KOMADINA, ŽELJKO (Novi, 9. 2. 1963), sin Mate (Kobasica) Milanovog i Danice r. Bartoniček (iz Daruvara).

Monter u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom (15. 4. 1984 - 31. 12. 1989).

Veza: 53/1, 41

KOMBOL, GRGA (Bribir, 11. 11. 1887 – Bribir, 31. 10. 1941), Jurjev.

Žrtva rata. Politolog, završio je gimnaziju u Senju, a studij političkih znanosti u Parizu. Govorio je 8 svjetskih jezika. Bio je općinski načelnik u Bribiru, 1930 - 41. profesionalni tajnik Lječilišnog povjerenstva u Novom. Kad je 28. 10. 1941. iz Bribira išao u Novi na posao na cesti su ga, na *cirkulu* (zavoju) izvukli iz autobusa pripadnici bribirske omladinske čete i odveli u bribirski partizanski logor u šumi. Partizani su ga osudili na smrt, strijeljan 31. 10. 1941. Prema navodima kćeri Marije Gospičić, nevin je osuđen.

KOPF, LJERKA (Zagreb, 1. 5. 1921), Mihajlova.

Ugostiteljka, završila je Trgovačku akademiju u Zagrebu. Radila u HTP-u *Lišanj* od lipnja 1973. do 15. 12. 1976. kao šefica recepcije u HTN-u *Zagori*. Govorila je nekoliko stranih jezika.

KOPSA, EDUARD (Draginići, Sušak, 15. 9. 1896 – Zagreb, 7. 6. 1932); supruga Antonija r. Turčić (1897).

Ravnatelj građanske škole u Novom 1928 - 32. Radio je u Križevcima i Sušaku. Kada je u Kraljevini Jugoslaviji bio ukinut Hrvatski sokol i uspostavljen samo Sokol Kraljevine Jugoslavije, pitao je u prvom razredu građanske škole gdje su bili đaci 1919. godišta, tko će se u njega upisati. Samo Franjo Kabalin – Požup i Krsto Zoričić nisu dignuli ruke, a na pitanje tko ne želi, ruku je dignuo samo Krsto Zoričić, tvrdeći da mu majka to ne dopušta. Sinovi su mu **Velimir** (19. 1. 1920) i **Stjepan** (15. 8. 1922).

KOS-BARIČEVIĆ, ZORISLAVA (Prelog, 3. 10. 1940) – v. 91. **BARIČEVIĆ, ZORISLAVA**.

KOSANOVIĆ

Kosanovići dolaze u Novi iz Like polovicom 19. st. Prvi Kosanović u Novom bio je Petar (Plaški, 8. 12. 1820), Vlah koji se u novljanskoj crkvi 1849. vjenčao s Martom Mudrovčić – Pilčikom (Novi, 11. 10. 1813 – Novi, 19. 3. 1874), Filipovom. Imao je sinove Petra (Novi, 15. 7. 1848 – Novi, 1886) i Mihata (Novi, 2. 10. 1851 – Novi, 22. 9. 1904).

1.

KOSANOVIĆ, BOŽIDAR (Novi, 13. 12. 1877 – Stenjevec, 1916), sin Mihata Petrovog i Barbare r. Potočnjak – Kukike (Novi, 25. 6. 1853 – Novi, 10. 2. 1921); supruga Miroslava r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 5. 11. 1882), Frankova, poslije preudana za Rudolfa Vodušeka iz Krapine; kćerka **Danica** (Novi, 27. 4. 1901 – Osijek, 24. 4. 1953), udana za Josipa Marijaševića (Novi, 1. 3. 1898) i sin **Ljubomir** (Novi, 9. 8. 1908 – Zagreb, 18. 8. 2003).

Krojač u Novom.

Veza: 4, 7, 8, 3, 5

2.

KOSANOVIĆ, DARINKA (*Dara*) r. Kalanj (Rijeka, 19. 7. 1946), kći Mate Milanovog i Velinke r. Dobrić – Lukinice (Novi, 15. 11. 1920), Ivanove; suprug Vladimir (Novi, 1. 2. 1946 – Zagreb, 20. 7. 2014), Vladimirov; kćerka **Tea** (Zagreb, 18. 4. 1975) i sin **Ognjen** (Zagreb, 7. 5. 1979).

Diplomirana inženjerka tehnologije; završila je Tehnološki fakultet u Zagrebu. Radila je u Privrednoj komori Grada Zagreba.

Veza: 9, 6, 8, Kalanj 22

3.

KOSANOVIĆ, DRAGOMIR (Novi, 27. 9. 1929), sin Vjenceslava i Rozalije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 29. 9. 1886 – Novi, 19. 5. 1946), Josipove; supruga Vjera Štokić (3. 3. 1932), iz Iloka.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radio je u *Elektroprivredi* u Rijeci.

Veza: 7, 1, 4, 8, 5, 6, 9, 2

4.

KOSANOVIĆ, MIHAT (Novi, 2. 10. 1851 – Novi, 22. 9. 1904), sin Petra i Marte r. Mudrovčić (Novi, 11. 10. 1813 – Novi, 19. 3. 1874); supruga Barbara r. Potočnjak – Kukika (Novi, 25. 6. 1853 – Novi, 10. 2. 1921); sinovi **Božidar** (Novi, 13. 12. 1877), **Vjenceslav** (Novi, 28. 10. 1880) i **Josip** (Novi, 9. 11. 1884 – Južna Amerika, 6. 12. 1905).

Zidar u Novom. Rodočelnik je novljanskih Kosanovića.

Veza: 1, 7, 8, 3, 5, 6, 9, 2

5.

KOSANOVIĆ, PAVAO (Novi, 15. 1. 1926 – Vrbanj, Gruda, 1943), sin Vjenceslava i Rozalije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 29. 9. 1886 – Novi, 19. 5. 1946), Josipove.

Pali borac NOR-a. Brijač. Radio je u Grudi kraj Dubrovnika. Sudionik NOR-a od početka 1943. u konavoskom partizanskom odredu 3. dalmatinske divizije. Poginuo je u selu Vrbanj (Gruda).

Veza: 7, 1, 4, 6, 9, 2

6.

KOSANOVIĆ, PETAR - Pešin (Novi, 15. 6. 1943), sin Vladimira i Ane r. Šebalja (Novi, 6. 11. 1913 – Novi, 13. 10. 1995), Petrove; supruga Višnja r. Štefanić (Topolovac, Sisak, 25. 10. 1948.), Ivanova; sinovi **Krešimir** (Rijeka, 24. 11.1971) i **Petar** (Rijeka, 20. 6. 1975).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu ETF u Zagrebu. Radio u poduzeću *Rade Končar* u Rijeci.

Veza: 8, 3, 5, 7, 4, 9, 2

7.

KOSANOVIĆ, VJENCESLAV (*Vencel*) (Novi, 28. 10. 1880 – Novi, 23. 12. 1935), sin Mihata i Barbare r. Potočnjak (Novi, 25. 6. 1853 – Novi, 10. 2. 1921); supruga Rozalija r. Sokolić – Pavlika (Novi, 29. 9. 1886 – Novi, 19. 5. 1946), Josipova; sinovi **Mihovil** (30. 8. 1907), **Paval** (15. 11. 1926), **Vladimir** (3. 9. 1911) i **Dragomir** (27. 9. 1929).

Mesar i zidar u Novom. Pivač novljanskog kola.

Veza: 4, 1, 8, 3, 5, 6, 9, 2

8.

KOSANOVIĆ, VLADIMIR (*Vlade Peša*) (Novi, 3. 9. 1911 – Novi, 25. 7. 1992), sin Vjenceslava i Rozalije r. Sokolić – Pavlike (Novi, 29. 9. 1886 – Novi, 19. 5. 1946), Josipove; supruga Ana r. Šebalja (Novi, 6. 11. 1913 – Novi, 13. 10. 1995), Petrova; djeca: **Vjenceslava (Venka)** (1936 – 2011), udana Grilj, **Vladimir Leonardo** (1938 – 1939), **Draženka** (Novi, 30. 10. 1940), udana Turudić, **Petar** (1943) i **Vladimir (Vladimir Ignac)** (1946 – 2014).

Mesar i kobasičar, kobasičarski zanat izučio je u tvornici *Gavrilović* u Petrinji. Do 1941. imao je vlastitu mesnicu. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. pri štabu 13. primorsko-goranske divizije kao intendant. Nakon 1945. radio je kao poslovođa u poslovnici *Mesokombinata* Beograd u Novom. Kćerka Draženka sa suprugom Božidarom Turudićem (Vrlika, 20. 12. 1934) ima kćerke **Ann Margaret** (Canberra, 7. 7. 1965), udanu Aust, i **Christine** (Canberra, 28. 5. 1968), udanu Higgisson.

Veza: 7, 1, 4, 3, 5, 6, 9, 2, Grilj

9.

KOSANOVIĆ, VLADIMIR (Vladimir Ignac) – Pešin (Novi, 1. 2. 1946 – Zagreb, 20. 7. 2014), sin Vladimira i Ane r. Šebalja (Novi, 6. 11. 1913 – Novi, 13. 10. 1995), Petrove; supruga Darinka (*Dara*) r. Kalanj (Novi, 19. 7. 1946), Matina; kćerka **Tea** (Zagreb, 18. 4. 1975) i sin **Ognjen** (Zagreb, 7. 5. 1979).

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Građevinski fakultet (FAGG) u Ljubljani. Radio na poslovima projektiranja i nadzora gradnje lanca marina (inžinjeringa gradnje današnjih ACI marina), poslije u tvrtki *Badel* u Zagrebu.

Veza: 8, 2, 3, 5, 7, 4, 6

KOSMIDIS, SAŠA r. Sokolić - Kaštaldovica (25. 5. 1977), kći Milenka Tomislavovog i Jadranke r. Zdjelar (Dubrovnik, 1950); suprug Christos (1975).

Magistrica farmaceutske znanosti; diplomirala je i magistrirala na Farmaceutskom fakultetu u Trstu.

Veza: Sokolić 208, 173, 263, 223/1

KOŠČAK, ROMEO (Rijeka, 13. 1. 1959), sin Milana i Zlate r. Butorac (Krmpote, 14. 5. 1922 – 31. 10. 2000), Milanove; supruga Marijana r. Konc (25. 10. 1961).

Zidar i keramičar; zanat je izučio u zidarskoj školi u Rijeci. Radi u Novom kao keramičarski obrtnik. Otac Milan došao je u Novi iz Feričanaca, kamo se doselio iz Varaždina gdje je rođen i odakle potječe i prezime.

Veza: Katulić 4

KOŠĆEC

Prezime se Novom javlja s ljekarnikom Nikolom Košćecom, koji je 1926. g. kupio današnju *Vilu Košćec* od grofa Ljudevita Kulmera, koji je 1911. naručio projekt ljetnikovca kod arhitekta Viktora Kovačića, a vilu je gradio za svoju bolesnu suprugu Alexandrinu, koja je imala respiratorne probleme, a nije doživjela kraj radova. Članovi te obitelji bili su Nikolina supruga Ruža i djeca Nino, Žarko, doktor medicine u Splitu, Vlasta, Zdenka i

Blaženka, slikarica. Ljekarnik Nikola Košćec bio je vlasnik prve ljekarne u Našicama, vlasnik i osnivač IFA-e u Zagrebu, preteče Medike i Plive. Vlasta Košćec je 1955. godine bila tajnica Turističkog društva u Novom.

KOVAČ

Prezime se pojavljuje u Novom 1921. dolaskom Mihovila Kovača, ali muška loza Kovač nestaje iz Novog smrću sina mu Andrije 1997. godine.

1.

KOVAČ, ANDRIJA FILIP (*Andre*) (Sušak, 3. 12. 1909 – Novi, 21. 2. 1997), sin Mihovila i Ane r. Pilaš (Grižane, 20. 7. 1887 – Sušak, 25. 12. 1909), prve očeve supruge; supruga Blaženka r. Piškulić (Novi, 3. 11. 1914 – Novi, 5. 12. 2005), kći Nikole – Bracine; kćerke **Ana** (1944), udana Gencel, **Karmela (Karmenka)** (1947), udana Ivandić, i **Željka** (1952), udana Baričević.

Pekar, pekarski zanat izučio je kod oca kod kojega je radio do 1941. Nakon 1945. radi u društvenoj pekarnici PIK-a Rijeka u Novom - nacionaliziranoj pekarnici Kovačevih. Agilan je knjižničar u Narodnoj čitaonici od 18. 1. 1941. i ponovno od 8. 8. 1945., a od 1951. je bio i blagajnik, Imao je polusestre **Mariju** (1920), udanu Sokolić, i **Danicu** (1927), udanu Monti, poslije Mudrovčić.

Veza: 2, Gencel, Ivandić, Baričević, Čaljkušić, Graovac

2.

KOVAČ, MIHOVIL (Grižane, 15. 11. 1885 – Novi, 20. 8. 1972), Andrijev; prva supruga Ana r. Pilaš (Grižane, 20. 7. 1887 – Sušak, 25. 12. 1909), druga Marija r. Meleh (Grižane, 2. 7. 1890 – Novi, 27. 7. 1947).

Pekarski obrtnik; u zgradi nekadašnjeg kotarskog suda na Placi imao je vlastitu pekarnicu i prodavaonicu najboljeg bijelog kruha i peciva, u kojoj je za vrijeme II. svjetskog rata i talijanska vojska pekla kruh. Član Narodne čitaonice od 18. 1. 1941. godine.

Veza: 1, Sokolić, Mudrovčić, Čaljkušić, Graovac

3.

KOVAČ – GENCEL, ANA r. Kovač (Novi, 13. 9. 1944), kći Andrije (*Andre*) Mihovilovog i Blaženke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 3. 11. 1914 – Novi, 5. 12. 2005), Nikoline; suprug Željko (Subotica, 6. 10. 1942); sin **Domagoj** (Zagreb, 8. 5. 1972) i kćerka **Maja** (Rijeka, 24. 9. 1976).

Dipomirana inženjerka arhitekture (DIA), završila je arhitekturu u Zagrebu. Radila je u Rijeci u GP *Jadran*, u Zavodu za urbanizam, od 1992. u Županijskom zavodu za razvoj i prostorno planiranje.

Veza: 1, 2, Ivandić, Baričević 92, Piškulić 187, 155, 154, 119, 23, 141

KOVAČEVIĆ, ILIJA (Visnić, Udbina, 1889.), Petrov; supruga Katarina r. Maričić – Hrgešinka, Kovačica (Novi, 20. 11. 1896.), kći Ivana Rokinog.

“Stražmeštar” iz 44. puka. Došao je u Novi 1920. i oženio se Katom Maričić, iako je bio pravoslavac.

1.

KOVAČIĆ, JAKOV (Senj).

Svećenik i kapelan u Ledenicama od 1734. do 1736. godine.

2.

KOVAČIĆ, JANKO (Švarča, Karlovac, 1852).

Pripravnik Kraljevske kotarske oblasti u Novom od 1886. do 8. 2. 1897., kad je premješten u Ogulin.

KOZARIĆ

Staro novljansko prezime, pominje se u 17. st., sad je to nadimak dijela novljanskih Sokolića.

KOZJAK, MELANIJA (Gospić, 29. 9. 1894), kći Eduarda i Anđeline.

Učiteljica u Domaćinskoj školi u Novom do 1934., kad je premještena u Doboj.

KOŽIČIĆ, ŠIMUN BENJA (Zadar,oko 1460 – Zadar, 1536).

Zadarski kanonik iz zadarske obitelji Benja (Begna), imenovan za modruškog biskupa 7. studenog 1509., u lipnju 1910. šalje ga papa Julije II. u diplomatskoj misiji na dvor ugarsko-hrvatskog kralja Vladislava II. Jagelovića s darovima, nastojeći kralja skloniti na mir s Venecijom, a na rat s Osmanlijama. Godina 1513. i 1516. na Petom lateranskom koncilu u Rimu drži dva govora o nevoljama kojima su Hrvati izloženi od osmanskih provala. Oba govora daje tiskati, 1516. g. je u Parizu tiskan govor iz 1516. na latinskom, poslije i na francuskom jeziku. Od 1513. g. upravitelj je Senjske biskupije. 1527. iz Novog napadnutog noću od Osmanlija bježi barkom u Vrbnik, na Krku, a 1529. g. se povlači u Rijeku, u svoju kuću, u kojoj 1530. osniva tiskaru, dovodi tiskare (*štampadure*) iz iz Brescie i o svom trošku u nepunih šest mjeseci tiska šest glagoljskih knjiga, koje je sam pripremio za tisak, kao prevoditelj, kompilator i redaktor. Od 1532. se vraća u Zadar, umire 1936., a pokopan je u obiteljskoj grobnici u crkvi franjevačkog samostana sv. Jeronima u Ugljanu, kojeg je 1430. g. dao izgraditi njegov djed Šimun.

KRAGULJ, FANIKA r. Piškulić (Novi, 5. 4. 1939), kći Antona (Kavalir) – Arbice i Dragice r. Kabalin – Venjenice (Novi, 28. 3. 1916 – Rijeka, 25. 8. 2005), Leopoldove; suprug Sekula.

Nastavnica biologije; završila je Višu pedagošku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Vukovaru, od 1. rujna 1959. do 1. kolovoza 1964. u Novom pa u Lovranu.

Veza: Piškulić 21, 51

KRAJAČIĆ, JOSIP (Dragaljin, Bribir, 1935 – Novi, 15. 4. 1945), sin Josipa Matijevog i Katarine r. Antonić.

Žrtva rata; kao desetogodišnji dječak i učenik osnovne škole poginuo je nesretnim slučajem od nagazne mine koje su Talijani, a poslije Nijemci postavljali u okolici. Pokopan je na novljanskom groblju.

KRALJIĆ

Kraljići dolaze u Novi 1929. s Jurjem Kraljićem iz Grižana.

1.

KRALJIĆ, ANTUN (Omišalj, 3. 11. 1927 – 31. 12. 1990), Ivanov.

Diplomirani inženjer šumarstva; Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Šumariji Novi od travnja 1985. kao savjetnik.

2.

KRALJIĆ, DUŠAN (Grižane, 22. 11. 1926 – Novi, 1. 10. 1994), sin Jurja i Jelene r. Pilaš (Grižane, 25. 12. 1893 – Novi, 18. 4. 1969).

Oficir JNA. Osnovnu i građansku školu završio je u Novom. Sudionik NOB-a od 13. rujna 1943. u 13. primorsko-goranskoj i 35. ličkoj diviziji. Pokopan u Novom.

Veza: 3

3.

KRALJIĆ, JURAJ (Grižane, 12. 12. 1892 – Selce, 1943), Andrijev; supruga Jelena r. Pilaš (Grižane, 25. 12. 1893 – Novi, 18. 4. 1969).

Žrtva rata. Trgovao je raznom robom i uslugama (jedno vrijeme iznajmljivao je bicikle i naplaćivao po satu korištenja). Do 1941. aktivan je član i tajnik organizacije HSS-a u Novom. Partizani su ga odveli u Liku (Gospić), zatvoren je i strijeljan, navodno negdje u Hrvatskom primorju. Imao je sina **Dušana** i kćer **Đurđu** (Grižane, 21. 11. 1923).

Veza: 2

4.

KRALJIĆ, MATIJA (Bribir).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom od 1817. do 1820. godine.

KRANJČIĆ

Vlaško prezime u Zagonu, podrijetlom bunjevačko, iz 17. st., poslije je nestalo kao prezime, a jedan zaselak u Donjem Zagonu nosi naziv Krančići. U Novom je to nadimak novljanskim obiteljima Peričića, koje su došle u Novi preko Zagona gdje još ima Peričića – Kranjčića.

1.

KRANJČIĆ, JURAJ

Jedan je od potpisnika ugovora sa zagonjske strane u Novom 22. 4. 1763. s Antonijem Bernardinom de Zandonattijem, Antonijom Lukom de Jaketićem, kaštelanom, i Albertom Marijaševićem, “kanclirom” Novoga, kojim se naturalne obveze Zagonjana zamjenjuju novčanim davanjima. Uz njega zagonjski potpisnici ugovora bili su seoski knez Mihovil Jovanović, seoski sudac Juraj Jovanović, Anton Tomić, Petar i Anton Jovanović i Abramo Deranić, a svjedoci ispred Novog Filip i Ivan Sokolić.

KREGAR, ČEDOMIR (Pula, 28. 9. 1963), Franjin. Prezime potječe iz Otočca.

Konobar; završio je srednju ugostiteljsku školu. Borac Domovinskog rata 1990 – 92., u obrani Ogulina, Gospića i Otočca, te u operaciji *Oluja* 1995. Desetnik je HV-a.

KREMA, MARGERITA r. pl. Mrzljak (Merzljak) (Rijeka, 1889 – 1955), Odova; suprug Marko, Jelin.

Profesorica talijanskog i njemačkog jezika. Radila je u Zagrebu, a nakon 1945. u Rijeci. Suprug je bio profesor fizike i matematike u Drugoj gimnaziji u Rijeci. Kćerka im je **Dana** (Novi, 10. 1. 1920).

KREN, STJEPAN

Učitelj u osnovnoj školi u Novom, od 1918. Prezime je njemačkog podrijetla jer u Austriji postoji prezime Krenn.

KRIŠKOVIĆ

Prezime bunjevačkog podrijetla, spominje se u Novom u 17. stoljeću. Prvi Krišković dolaze su u Novi pred otomanskom najezdom. Krišković u Novom imaju nadimke, obiteljske i osobne: **Bušica**, **Danko**, **Kirini**, **Leprinci**, **Mihatovi**, **Parlići**, **Pandurići**, **Perine**, **Radinići**, **Ružići**, **Studeni**, **Šimele**, **Šušnjari**, **Vranješe**, **(Vranješe - Ubijeni)** i **Zuglići**.

1.

KRIŠKOVIĆ, ALBIN - Dankov (Novi, 4. 1. 1860 – Grubišno Polje, 1923), sin Josipa Adamovog i Josipe r. Ranner (Fužine, 13. 1. 1834 – Zagreb, 29. 7. 1903), druge očeve supruge; supruga Amalija r. Lukčić. Nadimak je dobio po šukundjedu Adamu (Danko) (Novi, 1698 – Novi, 23. 11. 1765).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Ivanovom Selu i u Grubišnom Polju.

Veza: 60, 126, 86, 101, 63, 94, 18

2.

KRIŠKOVIĆ, ANDRIJ – Šimela (Novi, 12. 9. 1921 – 10. 10. 1943), sin Matije Jerkovog i Lucije r. Sokolić – Kotorke (Novi, 27. 8. 1888 – Novi, 26. 5. 1981), Jeline.

Pali borac NOR-a. Stolar. Zanat je izučio kod Božidara Sučevića u Novom. Sudionik NOB-a od 2. ožujka 1943; borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je prigodom napada njemačke vojske na partizansku brigadu između Kraljevice i Bakarca kada se kretala prema Sušaku. Pokopan u Novom.

Veza: 90, 72, 91, 98, 3, 78, 135, 51, 21, 19, 109

3.

KRIŠKOVIĆ, ANDRIJA – Šimela (Zagreb, 20. 6. 1950), sin Matija i Desanke r Zoričić – Perinine, Grujičinke (Novi, 28. 3.1923), Matijeve; supruga Ivana r. Maričić – Pećarica, Hrgešinka (Beograd, 14. 4. 1950), Bogoslavova.

Soboslikar i ličilac. Radio je u HTP-u *Lišanj* odnosno *Novi* u Novom od 1. veljače 1973. do 8. svibnja 1977. i od 1. siječnja 1978. do 2004, a istodobno i kao privatnik, potom samo kao obrtnik.

Veza: 91, 2, 98, 90, 97, 78, 135, 51, 21

4.

KRIŠKOVIĆ, ANDRIJ – **Parlić** (Novi, 21. 11. 1879 – Novi, 6. 7. 1955), sin Pavla Matijevog i Marije r. Kabalin – Perić (Novi, 19. 9. 1854 – Novi, 24. 10. 1910); supruga Elizabeta r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 18. 11. 1887 – Novi, 19. 6. 1960), Jurjeva.

Gostioničar i ugostitelj. Imao je gostionicu u svojoj vili Nevenka koju je sagradio u Lukavicama i bavio se turizmom. “Pivač” u novljanskom kolu. Nadimak Parlić potječe od djeda Pavla Antona (Novi, 15. 1. 1777), sina Matija Andrijevog. Parlići su potomci Andrija (Novi, 22. 11. 1695), Jurjevog (17. 12. 1660), a Perine su potomci od Andrijevog brata Lovre (31. 8. 1687), Jurjevog (17. 12. 1660), sina Lovrinog (1630).

Veza: 105, 127

5.

KRIŠKOVIĆ, ANKA r. Dobrec – **Leprinka** (Novi, 7. 4. 1906 – Novi, 5. 1. 1996), kći Ivana i Ludovike r. Piškulić – Mikine, Brancinke (Novi, 23. 8. 1867), Stipanove; suprug Franko – Vranješa, Kirin (Novi, 11. 3. 1899 – Novi, 25. 6. 1945), Antonov. Nadimak Leprinac nastao je od pogrešnog izgovaranja mjesta Veprinac u Istri odakle joj je otac Ivan Josipov.

Kućanica. Nositeljica Partizanske spomenice 1941. Zajedno sa svojim suprugom držala je od 1941. u svojoj kući u Šćedinama ilegalan partizanski sabirni punkt u okupiranom Novom do kapitulacije Italije. Početkom 1944. odlazi sa suprugom i mlađim sinom Čedom u šumu. Bila je članica Odbora za organizaciju Narodnooslobodilačkog pokreta u okupiranom mjestu od 29. kolovoza 1942. godine.

Veza: 35, 108, 25, 15, 52, 16, 119, 10, 22, 23, Štrkalj, Trgovac

6.

KRIŠKOVIĆ, ANTON – Pandurić, **Perina** (Novi, 27. 10. 1914 – Oakland, Kalifornija, SAD, 30. 6. 1990), sin Albina Jakovljevog i Marije r. Piškulić – Vujčinke (Novi, 8. 12. 1889 – SAD, 15. 12. 1982), kćeri Franka Stipanovog; supruga Marija (Mary) r. Šegulja (Oakland, Kalifornija, SAD, 19. 12. 1921), Petrova.

Pomorski strojar; završio je podoficirsku mornaričku školu za vrijeme Kraljevine Jugoslavije. Sudionik NOB-a, a 1945, bez znanja i dozvole tadašnjih vlasti, pobjegao je u Trst i kao politički emigrant došao u SAD gdje je imao plantažu pamuka. Zadnjih godina češće je dola-zio u Novi. Nadimak Pandurić mu je po djedu Jakovu (Novi, 13. 7. 1846), Tominom koji je bio pandur (općinski stražar). Supruga mu je za vrijeme Drugoga svjetskog rata bila medicinska sestra u američkoj vojsci.

Veza: 24, 57

7.

KRIŠKOVIĆ, ANTON – Dankov (Novi, 22. 8. 1816 – Tounj, 2. 7. 1879), sin Frana Ksavera (Šaverijo) i Marije r. Čikulić (Novi, 25. 6. 1795 – Blagaj, ?), Antonove.

Svećenik; studij bogoslovije završio je u senjskom sjemeništu od 1838. do 1842. Bio je župnik u Tounju. Imao je braću Pavla (Novi, 24. 11. 1818), Petra (Novi, 8. 7. 1821 – Novi, 24. 7. 1897), Ivana (Novi, 4. 5. 1824) i Josipa (Novi, 22. 3. 1834).

Veza: 34, 9, 43, 61

8.

KRIŠKOVIĆ, ANTON – Radinić (Novi, 7. 12. 1937), sin Josipa (Jože Marin) i Anke r. Ježić (Novi, 31. 10. 1914 – Novi, 29. 7. 1983), Bonifacijeve; supruga Marija r. Dobaja (iz Slavonije).

Poštar u Novom. Mnogo je puta za vrijeme novljanskog karnevala bio zapažen kao “mat mesopustova”.

Veza: 66, 79, 6, 81, 41, Butković 79

9.

KRIŠKOVIĆ, ANTON FABIJAN – Dankov (Novi, 20. 1. 1789 – Krmpote, 2. 3. 1854), sin Pavla Tominog i Katarine r. Caballini (27. 11. 1769), Nikoline.

Svećenik; studij bogoslovije završio je u senjskom sjemeništu od 1816. do 1817. Bio je župnik u Krasnu, a od kolovoza 1864. do rujna 1865. upravitelj župe i župnik u Krmpotama. Prije njega župnik u Krmpotama bio je Juraj Stipaničić, a poslije njega Juraj Miletić. Imao je brata Petra (Novi, 2. 7. 1801). Prašukundjed mu je Juraj – Ružić (1640).

Veza: 34, 7, 43, 61, 60

10.

KRIŠKOVIĆ, ANTON – Kirin, Vranješa (Novi, 14. 9. 1920 – Novi, 9. 3. 1979), sin Petra Antonovog i Katarine r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 20. 12. 1895 – Novi, 8. 2. 1987), kćeri Ivana Frankovog; supruga Davorka r. Sokolić – Milinica (Novi, 15. 11. 1922 – Novi, 31. 10. 1999), Ivanova.

Vodoinstalater – bravar. Sudionik NOB-a od srpnja 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata djelatni je kapetan prve klase JNA i zapovjednik vojarne u Šapcu u Srbiji. Samo zato što je bio Hrvat otjeran je u zatvor u Bileće, a od 1952. do 1956. na Goli otok. Od 1. rujna 1966. do 9. ožujka 1979. radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom kao kućni majstor. Nadimak Kirin sada se već potpuno izgubio. Preci su im Šimele.

Veza: 108, 35, 5, 22, 23, 13, 134, 25, 15, 52

11.

KRIŠKOVIĆ, ANTON – Ružić (Novi, 16. 1. 1925 – 10. 10. 1944), sin Slavka i Anke r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 4. 10. 1885); rodio se u Novom nakon povratka roditelja iz St. Louisa (SAD).

Pali borac NOR-a. Zidarski naučnik. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943., partizan u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Utopio se kod Novigrada dok je prelazio rijeku Mrežnicu noseći tešku strojnicu. Pokopan je u selu Hrnetići (Karlovac) kao neznani junak.

Veza: 27, 129

12.

KRIŠKOVIĆ, ANTONIJA r. Juretić (Kraljevica, 26. 9. 1860 – Hreljin, 1. 7. 1932); suprug Silvestar – Dankov (Novi, 15. 8. 1856 – Rijeka, 4. 12. 1898), sin Petra Frankovog (Franko Ksaver).

Primalja. Od 1883. općinska je babica u Ledenicama, a od 1923. u Hreljinu. Sinovi su joj **Cvetko** (Ledenice, 15. 12. 1898), **Ladislav** (Ledenice, 16. 12. 1889), **Milan** (Ledenice, 9. 7. 1895 – USA, ?) i **Ivan** (Ledenice, 16. 11. 1896).

Veza: 80, 32, 132, 14, 99, 31, 115

13.

KRIŠKOVIĆ, BRANKO – Vranješa, Kirin (Novi, 11. 9. 1959), sin Antona i Davorke r. Sokolić – Milinice (Novi, 15. 11. 1922 – Novi, 31. 10. 1999), Ivanove; supruga Evelina r. Maričić – Kovačica, Hrgešinka (Novi, 12. 9. 1959), Rokina.

Kemijski tehničar; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer u Rijeci. Radio je u INA-i u Rijeci od 1993 te u privatnoj trgovini u Novom. Borac Domovinskog rata od 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik HV-a.

Veza: 10, 22, 23, 108, 134

13/1.

KRIŠKOVIĆ, AUGUSTIN – Perina (18. 12. 1939), sin Josipa Augustinovog i Zdenke r. Sokolić – Kozarice, Žvanjkovice (Novi, 4. 9. 1919 – Belišće, 12. 8. 1999), Dragutinove.

Pekar. Radio je u Belišću. Ima kuću u Bribiru. Djed Augustin (Novi, 2. 8. 1881 – Kitišanci, Valpovo, 25. 11. 1930), Ivanov sa suprugom Marijom r. Krišković – Zuglikom (Novi, 6. 1. 1886), kćeri Josipa Ivanovog, preselio se u Kitišance (Valpovo). Šukundjed Jakov (Novi, 11. 1. 1806 – Švica, 3. 1. 1891), Ivanov je brat Ivana (Novi, 24. 11. 1814) koji se s obitelji preselio u Švicu kod Otočca.

Veza: 44, 87/1

14.

KRIŠKOVIĆ, **CVETKO – Dankov** (Ledenice, 15. 12. 1898 – Hreljin, ?), sin Silvestra i Antonije r. Juretić (Kraljevica, 26. 9. 1860 – Hreljin, 1. 7. 1932); supruga Margareta r. Juretić (Hreljin, 14. 7. 1899 – Novi, 9. 5. 1926).

Lugar u Novom do 1923. kada se preselio u Hreljin. Imao je sina Miroslava (12. 2. 1921).

Veza: 12, 80, 32, 132, 99, 31, 115

15.

KRIŠKOVIĆ, ČEDOMIR – Vranješa, Kirin, Leprinac (Novi, 3. 8. 1931 – Zagreb, 24. 5. 2002), sin Franka i Anke r. Dobrec – Leprinke (Novi, 7. 4. 1906 – Novi, 5. 1. 1996), Ivanove; supruga Ivana r. Škiljan (Crikvenica, 12. 2. 1942), Ivanova; sin **Damir** (1970) i kćerka **Tatjana** (1972), udana Španović.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet u Zagrebu. Radio je u GP *Asfalt* u Rijeci i sudjelovao u izgradnji Jadranske magistrale (Barić Draga – Šibuljine i Podgorica – Petrovac n/m, Crna Gora) kao tehnički rukovoditelj gradilišta. Od 1963. je tehnički direktor GP *Izgradnja* u Novom, zatim upravitelj operative GP *Primorje* u Crikvenici ,te predsjednik Mjesne zajednice Novi 1967 - 69. Pokopan u Novom.

Veza: 35, 5, 108, 25, 52, 16, 119, 10, 22, 23, Španović

16.

KRIŠKOVIĆ, DAMIR – Vranješa, **Leprinac** (Rijeka, 16. 4. 1970), sin Čedomira i Ivane r. Škiljan (Crikvenica, 12. 2. 1942), Ivanove.

Inženjer elektrotehnike; završio je Višu elektrotehničku školu u Zagrebu 1998. Radi u tvrtki *Storm* u Zagrebu.

Veza: 15, 25, 52, 35, 5, 119, Španović

17.

KRIŠKOVIĆ, DANICA r. Dobrić – **Paladinka** (Novi, 17. 4. 1924 – Novi, 20. 1. 2004), kći Ivana Pavlovog i Anke r. Paladin (Novi, 7. 2. 1903 – Novi, 18. 2. 1989), kćeri Ivana Antonovog po kojoj joj je nadimak Paladinka; suprug Mate (Gospić, ? – Novi, 1972).

Upravna pravnica; završila je Višu upravnu školu. Radila je u sudu u Rijeci i u SDK-u u Crikvenici.

Veza: Dobrić 32, 35, Paladin 12

18.

KRIŠKOVIĆ, DANIJEL (*Danko*) – Dankov (Novi, 21. 8. 1884 – Novi, 10. 9. 1954), sin Franka Adamovog i Ane r. Krišković – Šimelke (Novi, 1. 1. 1840 – Novi, 18. 8. 1904), Tomine; supruga Dragica r. Jovanović – Baroldinka (Novi, 18. 12. 1890 – Novi, 8. 12. 1958), kći Ivana Jurjeva.

Limarsko-kovački obrtnik. Između dvaju svjetskih ratova imao je radionicu u svojoj kući u Ulici Andrije Šermana (Novo Konjsko) na Krasi.

Veza: 60, 94, 36, 54, 126, 63, 1, 86, 101

19.

KRIŠKOVIĆ, DANIJEL – Šimela (Novi, 21. 7. 1903 – Mali Lošinj, 13. 3. 1954), sin Jurja Jerkovog i Marije r. Sokolić – Radinić (Novi, 5. 11. 1869 – Stenjevec, 4. 12. 1916), Antonove, druge očeve supruge; supruga Milka r. Čeko (Lozovac, Šibenik, 29. 9. 1901 – Novi, 1981), Matina.

Građevinski poslovođa. Radio je u GP *Lika* iz Gospića i *Primorje* iz Lošinja i to u Hrvatskom primorju, Dalmaciji, Dubrovniku i u Srbiji, a bio je i na radu u Sjevernoj Americi.

Veza: 72, 90, 83, 109, 29, 132/1, 103, 111, 77, 2, 91, 98

20.

KRIŠKOVIĆ, DANIJELA – Perinka (Rijeka, 5. 2. 1969), kći Pavla i Velinke r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 12. 2. 1949), Vladimirove.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi u Hitnoj službi KBC-a u Rijeci.

Veza: 106, 79, 49, 59, 104, 24, 53

21.

KRIŠKOVIĆ, DANKA r. Stanković (Jošavka, BiH, 25. 7. 1952), Jovina; suprug Želimir – Šimela (Novi, 22. 4. 1952), Matijev.

Knjigovotkinja: završila je srednju ekonomsku školu u Banjaluci. Radila je u tvornici *Rudi Čajevec* 1971 – 77., u Domu zdravlja u Crikvenici 1978 – 81., u Mjesnoj zajednici u Novom 1987 - 93, a od 1. 4. 1994. vlasnica je knjigovodstveno-uslužnog servisa *Conto* u Novom.

Veza: 135, 3, 78, 51, 91

22.

KRIŠKOVIĆ, DAVORIN – Vranješa, Kirin (Novi, 11. 11. 1924 – Zagreb, 27. 6. 1992), sin Petra Antonovog i Katarine r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 20. 12. 1895 – Novi, 8. 2. 1987), Ivanove; supruga Celestina (Tina) r. Bezjak (iz Zagreba).

Djelatni kapetan JNA. Završio je srednju elektrotehničku školu u Zagrebu. Sudionik NOB-a od prosinca 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata dugo je bio u Rijeci predstavnik agencije *Tanjug*, zatim je aktiviran u JNA.

Veza: 108, 35, 22, 23, 13, 134, 25, 15, 52

23.

KRIŠKOVIĆ, DAVORKA r. Sokolić – **Milinica** (Novi, 15. 11. 1922 – Novi, 31. 10. 1999), kći Ivana Nikole Matijevog i Katarine r. Matijević (Novi, 30. 6. 1902 – Novi, 26. 9. 1983), Mirkove; prvi suprug Andrij Kabalin – Javor (Novi, 8. 9. 1920 – Kustošija, 31. 3. 1945), Andrijev, drugi Anton Krišković – Vranješa, Kirin (Novi, 14. 9. 1920 – Novi, 9. 3. 1979), Petrov.

Kućanica i izučena krojačica. Radila je HTP-u *Lišanj* kao krojačica od 1965. do 1968. i od 22. travnja 1976. do 30. travnja 1979. Jedna je od rijetkih Novljanki koje su krajem 20. st. izrađivale novljansku žensku narodnu nošnju.

Veza: 10, 22, 108, 13, 134, 25, 15, 52

24.

KRIŠKOVIĆ, DRAGICA r. Krišković – **Pandurić** (Novi, 20. 9. 1885 – Stenjevec, 25. 10. 1917), kći Jakova Tominog (Toma Silvestrov) i Anke r. Ježić (Novi, 19. 1. 1847 – Novi, 25. 3. 1900), Antonove; suprug Paval – Perina (Novi, 16. 1. 1879 – Novi Zeland, 29. 8. 1922), Antonov.

Zbog bolesti smještena je u Zavod za umobolne, gdje je i umrla. Nosila je nadimak Pandurić po ocu, nekadašnjem panduru, koji je otišao u Slavoniju, gdje je i umro u selu Repušinci (Kutina).

Veza: 57, 85, 104, 6, 49, 59, 106, 79, 20, 53

25.

KRIŠKOVIĆ, DUŠAN – Vranješa, Kirin, Leprinac (Novi, 18. 10. 1926 – Gospić, 8. 12. 1943), sin Franka i Anke r. Dobrec – Leprinke (Novi, 7. 4. 1906 – Novi, 5. 1. 1996), Ivanove.

Pali borac NOR-a. Učenik srednje tehničke škole u Zagrebu i omladinski rukovoditelj SKOJ-a u Novom od 1941. Sudionik NOB-a od 17. srpnja 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Ranjen je u borbama s neprijateljskom vojskom kod sela Vrebca (Gospić) 8. prosinca 1943, a umro je dva dana poslije od zadobivenih rana. Pokopan u Novom.

Veza: 25, 108, 5, 15, 52, 16, 119, 10, 22, 23

26.

KRIŠKOVIĆ, DUŠAN (*Kacin*) – Perina (Srbija, 17. 5. 1902 – Kanada, ?), sin Matija Ivanovog i Anđelike r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, 1957), Josipove; supruga Štefanija r. Valla (19. 12. 1906).

Profesionalni kovač u Starom Petrovom Selu (Gradiška), poslije u Kanadi. Kći mu je **Angela** (23. 9. 1926).

Veza: 89, 48, 122, 68, 124

27.

KRIŠKOVIĆ, **JOHN IVAN (*Đeno*)** – **Ružić** (Saint Louis, SAD, 6. 9. 1918), sin Slavka i Anke r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 4. 10. 1885).

Zidar. Radio je u Novom kod građevinskog poduzetnika Franka Mudrovčića, Matijevog. Otac i majka bili su na radu u SAD.

Veza: 129, 11

28.

KRIŠKOVIĆ, ĐURĐICA r. Ježić (Novi, 16. 11. 1958), kći Jurja i Katarine (*Katice*) r. Jovanović – Bokulinke (Krasnica, Gornji Zagon, 10. 4. 1938 – Novi, 6. 3. 1995), Jurjeve; suprug Zoran – Šimela (Zagreb, 15. 12. 1957), Krstov; kćerka **Tea** (1984) i sin **Sanjin** (1991).

Profesorica industrijske pedagogije; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radila je u Crikvenici u HTP-u *Jadran* i u OK KPH-u, a od 1995. je ravnateljica Narodnog muzeja i galerije u Novom. Od osnovne škole članica je KUD-a *Ilija Dorčić*, dva je mandata u KUD-u bila tajnik, a od 2009. je predsjednik. Dugogodišnji član KUD-a je i suprug Zoran, kao i oboje djece.

Veza: 133, 77, 110, 40, 103, 111, 109, 119/1, 114/1, Domijan

29.

KRIŠKOVIĆ, ĐURO – Šimela (Dubrovnik, 17. 7. 1936), sin Danijela Jurjevog i Milke r. Čeko (Lozovac, Šibenik, 29. 9. 1901 – Novi, 1981), Matine.

Poručnik fregate JNA od 1967; završio je Vojnopomorsku akademiju u Divuljama.

Veza: 19, 109, 72, 83, 132/1, 103, 111, 77

30.

KRIŠKOVIĆ, FELICE FILIP – Kirin, Vranješa (Novi, 23. 8. 1865 – Windhoek, Namibija, 9. 5. 1905), sin Frane Rajmunda Petrovog i Barbare r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 4. 12. 1843 – Novi, 31. 7. 1909); supruga Cecilija r. Maričić (Novi, 24. 7. 1874), kći Josipa Jerkovog.

Kao zidar otišao je na rad u Namibiju, tadašnju njemačku koloniju, gdje je i umro i ostavio djecu Franka (Novi, 24. 8. 1896) i Rozaliju (Novi, 7. 5. 1903).

Veza: 112, 84, 39, 108, 35

31.

KRIŠKOVIĆ, FILIP – Dankov (Rijeka, 1. 6. 1896 – 14. 12. 1918), sin Ignaca Petrovog i Jakomine r. Juretić (Draga, 25. 7. 1877 – Draga, 28. 2. 1917).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik austrougarske vojske dospio je zbog ranjavanja u bolnicu i u njoj umro kao i brat mu Slavko. Bio je zavičajan u Novom. Pradjed mu je Fran Ksaverio (Novi, 1. 12. 1794), Pavlov.

Veza: 80, 32, 132, 12, 115, 14, 99

32.

KRIŠKOVIĆ, FILIP – Dankov (Novi, 22. 11. 1846), sin Petra Franovog (Fran Ksaverio) i Katarine r. Maričić – Jurike (Novi, 28. 3. 1821 – Novi, 27. 8. 1891).

Financ (nadmornar) za vrijeme Austrije.

Veza: 7, 43, 61, 34, 80, 132, 12, 14, 99. 31, 115

33.

KRIŠKOVIĆ, FILIP – Šimela (Novi, 24. 4. 1839 – Novi, 11. 1. 1913), sin Tome i Katarine r. Radetić – Kastavke (Novi, 18. 2. 1798 – Novi, 9. 9. 1849); supruga Marija r. Ježić – Surinka (Novi, 24. 10. 1836 – Novi, 7. 2. 1912).

Trgovac – obrtnik. Imao je "butigu" (trgovina) manufakturne robe u svojoj kući u Novom (na Placi do "Srićine kuće") gdje je poslije otvorio mesnicu koju je potom preselio u Senj. Bio je član Narodne čitaonice. Braća su mu Josip (Novi, 29. 1. 1842 – Rusija, ?), Petar (Novi, 4. 7. 1844) i Toma (Novi, 1837 – 1909).

Veza: 95, 69, 87, 96, 102, 97

34.

KRIŠKOVIĆ, FRAN KSAVERIO (*Šaverijo*) – Dankov (Novi, 1. 12. 1794 – Novi, 1849), sin Pavla Tominog i Katarine r. pl. Caballini (Novi, 27. 11. 1769), Nikoline; supruga Marija r. Čikulić (Novi, 25. 6. 1795 – Blagaj, ?), Antonova.

Zidar. Izgradio je vlastitu kuću na današnjem Korzu 10 (kafić 10 Marijana Pavlovića) i kuću pokojnog Antona (i Anđe) Piškulić – Juraša (br. 12) koja je poslije podijeljena, a sin Petar (Novi, 8. 7. 1821 – Novi, 24. 7. 1897) jed-nim ju je dijelom prodao Dobroslavu Veljačiću – Totušu (Novi, 10. 12. 1874), Josipovu. Umro je od kuge.

Veza: 9, 7, 43, 61, 60, 80, 32, 132, 65, 12, 14, 99, 31, 115

35.

KRIŠKOVIĆ, FRANKO – Vranješa, Kirin (Novi, 11. 3. 1899 – Novi, 25. 6. 1945), sin Antona Petrovog i Anke r. Maričić – Pećarice, Hrgešinke (Novi, 3. 10. 1861 – Novi, 20. 5. 1944), Josipove; supruga Anka r. Dobrec – Leprinka (Novi, 7. 4. 1906 – Novi, 5. 1. 1996), kći Ivana Josipovog. Nadimak Vranješa je po baki Mariji r. Peričić (Vranješinka).

Zidar. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je odbornik sindikalne podružnice URSS-a od 1935. do 1939, zatim "stražac" (čuvar polja) i "barkarijol". Član je prve partijske organizacije u Novom od 1939. do 1940, član kotarskog komiteta SKH u Novom od veljače 1942. i prvi predsjednik NO odbora Novi nakon talijanske kapitulacije. Bio je u talijanskom logoru od 9. travnja do 9. rujna 1943, a od početka 1944. odlazi u šumu na slobodni partizanski teritorij. Umro je ubrzo nakon oslobađanja, a upisan je na ploči palih boraca NOR-a u Kaštelu u Novom.

Veza: 84, 108, 5, 25, 15, 52, 16, 119, 10, 22, 23, 112, 30

36.

KRIŠKOVIĆ, FRANKO (*Bomba*) – Dankov (Novi, 6. 8. 1910 – Pula, 26. 7. 1968), sin Danijela i Dragice r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 18. 12. 1890 – Novi, 8. 12. 1958),

kćeri Ivana Jurjevog; supruga Marija r. Baran (Novi, 5. 8. 1914 – Novi, 26. 6. 1997), Makarijeva; rastavljen.

Činovnik u Općini Novi i ovrhovoditelj. Za njemačko-ustaške okupacije Novog od 1944. do 1945. općinski je bilježnik. Nakon rata bio je u zatvoru (na Golom otoku, pa u Fažani) zbog suradnje s okupatorom. 1926 - 27. i 1932 - 35. tajnik je NGŠK-a.

Veza: 18, 94, 54, Štrkalj, Trgovac

37.

KRIŠKOVIĆ, FRANKO – Zuglić (Novi, 19. 2. 1936 – Srijem, 1945), sin Mihovila (Novi, 29. 9. 1896 – Južna Amerika, 31. 9, 1939), Ivanovog i Anđelike r. Sokolić – Šarčevice (Novi, 27. 8. 1895 – Novi, 6. 5. 1978), kćeri Josipa Jurjevog.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od jeseni 1942; borac u slavonskim partizanskim jedinicama (u Slavoniji). Poginuo je na srijemskoj fronti gdje je bio u istoj vojnoj jedinici s bratom Ivanom i Ivanom Piškulićem – Pećarom, Josipovim.

Veza: 128, 46

38.

KRIŠKOVIĆ, FRANKO (*Frane*) – Šimela (Novi, 1. 10. 1879 – Novi, 3. 4. 1942), sin Nikole i Lucije r. Deranja (Novi, 20. 10. 1842 – Novi, 11. 11. 1917), Petrove; neoženjen.

Radnik. Služio je u hotelu *Lišanj* u Novom gdje je radio u kuhinji i drugdje. U Novom je bio poznat kao prilično ograničen. Brat Ivan (1. 10. 1875) umro je mlad (12. 7. 1894), a obojica su rođeni godinama nakon smrti majčina supruga Nikole – Šimele (Novi, 18. 11. 1843), Antonovog koji je umro na radu u Zenici (7. 6. 1872).

Veza: 58

39.

KRIŠKOVIĆ, FRANKO – Vranješa, Kirin (Novi, 22. 4. 1921 – početkom 1955), sin Roke Franinog (Rajmund) i Lucije r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 13. 12. 1885 – Novi, 1970), Andrijeve; supruga Jelisava r. Feldman; rastavljen 1955.

Poslovođa u trgovačkom poduzeću u Zagrebu (u Ilici). Talijani su ga uhitili i odveli u koncentracijski logor u Kraljevici. Sudionik NOB-a od rujna 1943; borac 13. proleterske brigade *Rade Končar*, borio se kod Duvna 1944. Nijemci su ga zarobili i odveli u njemački koncentracijski logor, gdje se oženio njemačkom logorašicom i nakon rata vratio u Zagreb. Poratna je žrtva, jer je pri ilegalnom bijegu iz SFRJ bez jugoslavenske putovnice poginuo na austrijskoj granici. Prije II. svj. rata bio je istaknuti novljanski jedriličar i promicatelj jedrenja, igrao je i nogomet u Poskoku. Zimi 1929. nedaleko od “Ulkinićeve malenice” pao je s jednog drveta u Ričinu, probio je led i nije se ozlijedio.

Veza: 112, 30

40.

KRIŠKOVIĆ, **GORANA – Šimelka** – v. **DOMIJAN, GORANA** r. Krišković.

41.

KRIŠKOVIĆ, IGOR – Radinić (Rijeka, 5. 5. 1964), sin Antona Josipovog (Jože) i Marije r. Dobaja (5. 11. 1941).

Profesor bogoslovije i vjeroučitelj; završio je pomorsku školu u Bakru, dvije godine bogoslovije u Grazu i dvije godine na Bogoslovnom fakultetu u Rijeci. Radi u osnovnoj školi u Novom od 28. listopada 1991. i svira na orguljama u crkvi u Novom i Senju.

Veza: 8, 66, 81

42.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Šimela (Novi, oko 1660/70 – Novi, poslije 1714).

Novljanski knez (sudac) koji se spominje u dokumentu od 18. srpnja 1714. koji je izdao "novograski kanclir" Anton Marijašević bratićima Vicku Žaniću, Ivanovom i Berniću Mikulinom, a odnosi se na njihovo nasljedstvo. Dokument je u posjedu Drage Žanića.

Veza: 118

43.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Dankov (Novi, 4. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1921), sin Frana Ksaverija Pavlovog i Marije r. Čikulić (Novi, 25. 6. 1795); supruga Katarina r. Mažuranić – Dančić (Novi, 29. 9. 1825 – Novi, 31. 8. 1883), Dankova.

Financ (stražar) austrijski.

Veza: 34, 9, 7, 61, 80, 32, 132, 12

44.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Perina (Novi, 29. 8. 1843 – Stenjevec, 24. 1. 1905), sin Jakova Ivanovog i Katarine r. Radetić (Novi, 16. 11. 1807 – Novi, 1872); prva supruga Kunigunda r. Piškulić (Novi, 5. 9. 1840 – Novi, 28. 2. 1871), druga Kate r. Sokolić – Veričinka (Novi, 20. 11. 1840 – Novi, 4. 11. 1915).

Zbog duševne poremećenosti smješten je u Zavod za umobolne gdje je i umro. Otac Jakov (Novi, 11. 1. 1806 – Novi, 3. 1. 1891) ostao je u Novom, stric Ivan (Novi, 24. 11. 1814) odselio se s obitelji u Švicu (Lika). Sin Augustin (Novi, 2. 8. 1881) sa suprugom i djecom odselio se u Kitišance (Valpovo), a posjeduje kuću u Novom.

45.

KRIŠKOVIĆ, IVAN NORBERTO – Zuglić (Novi, 6. 6. 1910 – Novi, 14. 11. 1962), sin Josipa Ivanovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 8. 4. 1864 – Novi, 15. 8. 1942), druge očeve supruge; supruga Milka r. Baričević (17. 9. 1924), Matina.

Zidar. Radio je u Novom u DIP-u i u Šumariji. Suprugu su mu u ožujku 1942. uhitili Talijani i odveli u talijanski koncentracijski logor.

Veza: 62. 93

46.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Zuglić (Novi, 8. 8. 1922 – Novi, 11. 3. 1948), sin Mihovila Ivanovog i Anđelike r. Sokolić – Šarčevice (Novi, 27. 8. 1895 – Novi, 6. 5. 1978), kćeri Josipa Jurjevog.

Postolar; zanat je izučio kod Aleksandra Sokolića – Šarca Josipovog. Za vrijeme Drugoga svjetskog rata bio je u Njemačkoj, a nakon rata radio je kao postolarski majstor kod Ivana Maričića – Livakovića Pavlovog, postolarskog obrtnika na Krasi.

Veza: 128, 37

47.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Perina (Novi, 27. 7. 1719 – Novi, 26. 2. 1801), sin Lovrića Jurjevog i Lucije r. Maričić (Novi, 23. 1. 1688 – Novi, 26. 11. 1770), Petrove; supruga Katarina r. Potočnjak (Novi, 24. 7. 1718), Ivanova. Njegovi potomci su Perine, Šimunice i Pandurići, a od strica mu Andrije (Novi, 22. 11. 1695), Jurjevog, potomci nose nadimak Parlić.

Desetnik u Novom; potpisnik dvaju ugovora sastavljenih i potpisanih u Bakru 22. veljače 1763. godine između kraljevskoga vojnog namjesnika i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa, sulja i tlake u novčanu obvezu. Time je počelo modernije novčano oporezivanje stanovništva Novog.

Veza: 82

48.

KRIŠKOVIĆ, IVAN (*Kacin*) – Perina (Srebrenica, Bosna, 1904 – Buenos Aires, ?), sin Matije Ivanovog i Anđelike r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, 1957), Josipove; supruga Anka r. Deranja – Perinica (Novi, 28. 3. 1907 – Novi, 19. 10. 1996), kći Vatroslava – Mamule. Nadimak Kacin potječe od očeva nadimka Cazzotto (udarac šakom u bradu).

Kovač u Novom, u srpnju 1927. odselio se u Argentinu. Kći mu **Olga** (Novi, 6. 11. 1927), udana Starešina, potom preudana za Nikicu Mudrovčića – Pilčića, Bogoslavovog.

Veza: 89, 26, 122, 68, 124, Starešina, Mudrovčić 77

49.

KRIŠKOVIĆ, IVAN – Perina (Novi, 4. 6. 1913 – Zagreb, 8. 8. 1943), sin Pavla i Dragice r. Krišković – Pandurice (Novi, 20. 9. 1885 – Stenjevec, 25. 10. 1917), kćeri Jakova Tominog (Toma Silvestar); supruga Jelka r. Frković (Ledenice, 1. 12. 1914 – Novi, 8. 6. 1998), kći Stjepana i Marije r. Pađen (Ledenice, 7. 12. 1873); sinovi **Paval Angjelko (Pave)** (1938) i **Leomir Stjepan (Leo)** (1940).

Žrtva fašističkog terora. Zidar i općinski “vajndacar” (od *njem*. Wein – vino i tal. dazio – carina, mitnica), tj. *trošarinac* ili *mitničar*. Naplaćivo je općinsku trošarinu od prodavača, tezgara, na javnim površinama. Za talijanske okupacije Novog Dragutin Malvić sakrio je puške na tavanu Kaštela, a kad su ih Talijani pronašli, uhitili su njega, pod optužbom da je za to znao, i odveli ga u koncentracijski logor u Italiju, nakon kojeg je završio u bolnici u Zagrebu i tamo umro.

Veza: 104, 24, 59, 106, 79, 20, 53

50.

KRIŠKOVIĆ, IVAN (*Ivan tete Milke, Tristokljunac*) – Ružić (Novi, 10. 12. 1899 – Novi, 31. 1. 1963), sin Sebastijana Ivana i Milke r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 15. 7. 1872 – Novi, 11. 6. 1937), Mikuline.

Postolarski obrtnik. Radio je u svojoj kući u Klančiću (poslije je tu kuću Milan Deranja – Osipićev pripojio svojoj kući). Bio je sitan i šepao je, ali duhovit i omiljen među ljudima. Napisao je devetnaest (!) žitaka, koje je znao recitirati naizust, a napisao je i nekoliko pjesama. S Ivanom Žvanovićem – Morom sastavio je žitak *Besposličar* (1927), a sam je napisao ostalih osamnaest, zaključno s žitkom *Ne dam se* (1958). Otac Sebastijan Ivan

(Novi, 21. 1. 1871) je rano umro; mesopustari su mu majku *napovidali* na mesopusne četvrtke kao udovicu s "*teta Milka Ružika*", što su mali mesopustari prihvatili - svoju mesopustarsku *zogu* su počinjali s: *"Bubanj i mužika – teta Milka Ružika*".

Veza: 100, 130

51.

KRIŠKOVIĆ, IVANA r. Maričić **(*Ivana Boškova*) – Pećarica, Hrgešinka** (Beograd, 14. 4. 1950), kći Bogoslava i Katarine r. Rakić (Sombor, 1924); suprug Andrija – Šimela (Zagreb, 20. 6. 1950), Matijev.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu. 1972 - 2002. obavlja patronažnu službu u Novom i Bribiru u okviru Zdravstvene stanice *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

Veza: 3, 78, 135, 21, 91

52.

KRIŠKOVIĆ, IVANA r. Škiljan (Crikvenica, 12. 2. 1942), Ivanova; suprug Čedomir – Vranješa, Leprinac (Novi, 3. 8. 1931 – Zagreb, 24. 5. 2002), Frankov.

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Beogradu. Radila je u Općini Crikvenica, od 1. lipnja 1974. do 31. siječnja 1975. u HTP-u *Lišanj* u Novom, od 1975. do 1978. u Radnoj zajednici *Jadran* u Crikvenici, od 1978. do 1994. ponovno u Općini Crikvenica te najzad (do ožujka 1998) kao predstojnica u Gradskom poglavarstvu Grada Novoga.

Veza: 15, 25, 35, 16, 119

53.

KRIŠKOVIĆ, IVICA – Perina (Rijeka, 21. 8. 1974), sin Pavla i Velinke r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 12. 2. 1949), Vladimirove.

Profesor matematike i fizike; završio je Filozofski fakultet u Rijeci 2001. Radi u osnovnoj školi u Novom od rujna 1999. kao nastavnik.

Veza: 106, 79, 49, 59, 104, 25, 20, Lekić, Peričić 32/1, Demirović

54.

KRIŠKOVIĆ, JADRANKO – Dankov (Novi, 22. 7. 1948 – Novi, 28. 6. 1961), sin Franka i Marije r. Baran (Novi, 5. 8. 1914 – Novi, 26. 6. 1997), Makarijeve.

Kao učenik sedmog razreda osnovne škole radio je za vrijeme ljetnih praznika u pošti u Novome kao listonoša (poštar). Dok je raznosio pisma, na cesti Novi – Povile sa suprotne je strane na njega naletio automobil i usmrtio ga.

Veza: 36, 18

55.

KRIŠKOVIĆ, JADRANKA – Zuglika (Banja Luka, BiH, 5. 6. 1945), kći Tomislava i Marije r. Štimac (Lički Novi, 10. 2. 1922).

Doktorica medicine – liječnica pedijatrica; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radi u Požegi.

Veza: 125, 120, 117, 121

56.

KRIŠKOVIĆ, JAKOV – Ružić (Novi, 21. 7. 1764), sin Jurja i Ursule r. Lindarić (Novi, 5. 2. 1738 – Novi, 21. 12. 1772), Ivanove.

Skitnica – prosjak kao i brat mu Juraj. Šukundjed mu je Toma (1645 – 28. 1. 1706).

Veza: 73

57.

KRIŠKOVIĆ, JAKOV – Pandurić, **Perina** (Novi, 13. 7. 1846 – Repušinci, 14. 2. 1926), sin Tome Silvestrovog i Ane r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 5. 2. 1811 – Novi, 1872), Jerkove; supruga Anka r. Ježić – Surinka (Novi, 19. 1. 1847 – Novi, 25. 3. 1900), Antonova.

Općinski pandur u Novom. Poslije je otišao u Slavoniju gdje je i umro (Općina Kutina).

Veza: 85, 24, 6

58.

KRIŠKOVIĆ, JELE r. Piškulić – **Pavulinka** (Novi, 29. 8. 1863 – Novi, 14. 4. 1946), kći Josipa i Katarine r. Maričić (Novi, 26. 9. 1834 – Novi, 10. 1. 1914); suprug Josip – Šimela (Novi, 3. 1. 1862), sin Antona Josipovog. Nadimak joj je po očevu djedu Pavlu (Novi, 26. 1. 1746), Antonovom.

Jedna od novljanskih “baštažica” (od općine ovlaštenih nosačica) koje su s parobroda prenosile prehrambene proizvode do novljanskih “butiga” jer se tada sav promet robe obavljao parobrodima. Suprug Josip imao je polubrata Nikolu (Novi, 18. 11. 1843 – Zenica, 07. 6. 1872).

Veza: 64, 38, 123, 76

59.

KRIŠKOVIĆ, JELKA r. Frković (Ledenice, 1. 2. 1914 – Novi, 8. 6. 1998), kći Stjepana i Marije r. Pađen (Ledenice, 7. 12. 1873), Mihovilove; suprug Ivan – Perina (Novi, 4. 6. 1913 – Zagreb, 8. 8. 1943), Pavlov; sinovi **Paval Angjelko (Pave)** (1938) i **Leomir Stjepan (Leo)** (1940).

Podvorkinja u osnovnoj školi u Novom od 31. 12. 1946. do 1972.; ostala je u sjećanju mnogih naraštaja Novljana.

Veza: 49, 104, 24, 106, 79, 20, 53

60.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – Dankov (Novi, 13. 11. 1828 – Zagreb, 29. 11. 1903), sin Adama Luke Tominog i Marije r. Dobrić – Kontić (Novi, 5. 4. 1794), Jerolimove; prva supruga Lucija r. Umiljenović (Novi, 1. 4. 1828 – Novi, 18. 8. 1857), druga Josipa r. Ranner (Fužine, 13. 1. 1834 – Zagreb, 29. 7. 1903).

“Namjestni” sudac u Novom. Nakon pada Bachova apsolutizma postaje član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice u Novom, 17. prosinca 1864. Poslije je premješten u Zagreb. Šukundjed mu je Petar – Ružić (11. 10. 1669 – 16. 8. 1736), Jurjev.

Veza: 126, 63, 1, 86, 101, 94, 18, 54, 9, 34

61.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – Dankov (Novi, 22. 3. 1834 – Blagaj, 13. 2. 1889), sin Frana Ksavera Pavlovog i Marije r. Čikulić (Novi, 25. 6. 1795 – Blagaj, ?), Antonove.

Svećenik; bogosloviju je pohađao u sjemeništu u Senju (1857 – 1861). Župnik u Blagaju gdje mu je živjela i majka.

Veza: 34, 9, 7, 43, 80, 32, 12, 1, 132

62.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – **Zuglić** (Novi, 29. 1. 1855 – Novi, 26. 1. 1928), sin Ivana Stipanovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 22. 6. 1829 – Novi, 5. 7. 1905), druge očeve supruge; prva supruga Katarina r. Jovanović – Belčevica (Novi, 24. 12. 1862 – Novi, 26. 11. 1894), kći Tome Antonovog; druga Lucija r. Piškulić – Anjika (Novi, 8. 4. 1864 – Novi, 15. 8. 1942), Stipanova.

Kamenoklesar. Radio je u Novom i imao vlastitu "kavu" (kamenolom) u blizini Duplja iznad novljanskog polja gdje se danas nalazi odlagalište smeća (Novog, Crikvenice, Selca i Bribira). Braća su mu Ivan (Novi, 8. 11. 1861) i Rajmondo (Novi, 2. 9. 1865).

Veza: 116, 45, 93

63.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Frane*) – Dankov (Novi, 3. 10. 1858 – Bosna, ?), sin Josipa Adamovog i Josipe r. Ranner (Fužine, 13. 1. 1834 – Zagreb, 29. 7. 1903), druge očeve supruge.

Knjigovezac; zanat je izučio u Senju gdje je i radio jedno vrijeme. Poslije je otišao na rad u Bosnu. Bio je prvi Novljanin knjigovezac.

Veza: 60, 126, 1, 86, 101, 94, 18

64.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – Šimela (Novi, 9. 9. 1841 – 1888), sin Josipa Josipovog i Katarine r. Šebalja (Novi, 15. 2. 1811 – Novi, 1872); supruga Marija r. Piškulić – Vujičinka (Novi, 30. 1. 1851).

Umro je na brodu na putu u Ameriku kamo je pošao "trbuhom za kruhom". U Novom je ostavio suprugu i četvero djece.

Veza: 123, 58, 76

65.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Studeni*) – Dankov (Novi, 22. 10. 1896 – Novi, 19. 6. 1970), sin Ladislava (Rade) Pavlovog i Marije Petrine r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 31. 7. 1852 – Novi, 19. 12. 1920), Josipove; prva supruga Anka r. Sokolić – Vlašika (Novi, 25. 3. 1896 – Novi, 18. 5. 1923), Ivanova, druga Paulina r. Mrzljak – Trpiježinka (Novi, 26. 1. 1898 – Novi, 2. 12. 1988), Ivanova.

Zidar u Novom. Od 1936. do 1937. zamjenik je tajnika sindikalne podružnice (HRS) građevinskih radnika u Novom, potom i načelnik općine u Novom. Poslije je bio na radu u Argentini. Otac Ladislav (Novi, 27. 6. 1846) bio je općinski odbornik. Pradjed Fran Ksaverio (Novi, 1. 12. 1794), Pavlov, umro je od kuge.

Veza: 34

66.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Jož Marin*) – Radinić (Senj, 14. 7. 1913 – Novi, 29. 7. 1983); nadimak mu je po majci Mari r. Sokolić – Radinić (Novi, 11. 10. 1883 – Metković, 13. 12. 1945), kćeri Antona – Verice, Ivanovog, udanoj za Luku Krišković (Novi, 15. 10. 1881 – Las Palmas, Španjolska, 1912), Emerikovog; supruga Anka r. Ježić (Novi, 31. 10. 1914 – 29. 7. 1983), Bonifacijeva.

Od općine ovlašten "barkarijol" u Novom prije Drugoga svjetskog rata, a nakon rata je radio u DIP-u Novi.

Veza: 81, 8, 41, Butković 79

67.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Osip*) – Kirin (Novi, 9. 10. 1861 – Novi, 9. 2. 1922), sin Matija Ivanovog i Katarine r. Krišković – Šimelke (3. 1. 1832 – Novi, 11. 1. 1914), Tomine; supruga Katarina r. Maričić (Novi, 6. 10. 1859 – Novi, 23. 1. 1942), kći Josipa Matijevog.

"Trhonoša" (nosač) u novljanskom *portu*. Nosio je prtljagu putnicima i turistima s parobroda i autobusa. Bio je krupan, duge brade, neuredan i stalno pijan. Nakon očeve smrti (2. 10. 1833. – 29. 12. 1877.) majka mu je postala prosjakinja u Novom. Umro je u novljanskoj "patrolani" (općinski zatvor) gdje su ga našli smrznutog. Novljanima je služio za loš primjer, korili su djecu upozoravajući ih da ne postanu propalice - *Kirini.*

Veza: 76

68.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Pepo, Kacin*) – Perina (Bosna, 3. 5. 1912 – Slavonski Brod, 19. 1. 1945), sin Matija Ivanovog i Anđelike r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, 1957), Josipove; supruga Mileva r. Dobrosavljević (Požarevac, 11. 9. 1921 – Staro Petrovo Selo, 25. 3. 1999); kćerka **Đurđica** (Staro Petrovo Selo, 12. 7. 1944), udana Tošić.

Pali borac NOR-a. Profesionalni časnik – vezist u vojsci Kraljevine Jugoslavije, od 1941. u domobranskoj vojsci NDH. Zbog suradnje s NOB-om ustaše su ga 1944. uhitili i zatvorili u Slavonskom Brodu, gdje je poginuo u bombardiranjima engleskih zrakoplova. Supruga mu je u SFRJ dobivala njegovu mirovinu kao palog borca. U Novom nije upisan na ploču palih boraca NOR-a u Kaštelu.

Veza: 89, 26, 48, 122, 124

69.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – Šimela (Novi, 15. 8. 1894 – Senj, 1935), sin Mihovila (Mihat) i Marije r. Maričić – Jurike (Novi, 5. 9. 1858 – Novi, 7. 10. 1930), Matijeve; prva supruga Paulina (Pavica) r. Ježić – Z Malenice (Novi, 29. 9. 1894 – Novi, 22. 2. 1930), Adalbertova, druga Marija r. Pavličević (Luka, Krmpote, 3. 11. 1904 – Novi, 20. 5. 1972), kći Antona i Ruže r. Krpan.

Trgovački obrtnik i mesar. Trgovac stokom, radio u Novom, a 1935. se preselio u Senj. U Novom je bio poznat kao društven čovjek, veseljak i kao *naprden* (podrugljiv). Pokopan u Novom.

Veza: 95, 33, 87, 96, 102

70.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP (*Bušica, Ujac*) – Ružić (Novi, 22. 7. 1897 – Novi, 19. 6. 1970), sin Roke Ivanovog i Rozalije r. Petrinović – Juretinke (Novi, 6. 10. 1855 – Novi, 3. 5. 1939); supruga Francika r. Piškulić – Anjika (Novi, 10. 9. 1896 – Novi, 19. 6. 1970), Šimunova.

Barkarijol (ovlašten od općine). Bavio se i vađenjem morskog pijeska bracerom *Majka Božja* u suvlasništvu s Antonom (Šebalja) Petrinovićem i Ivanom (Pržica) Baričevićem. Bio je vrlo omiljen i društven. Brat mu je Bogoslov (Novi, 12. 1. 1883 – Južna Afrika, 26. 2. 1902).

Veza: 75/1, 88, 113, 71, 50

71.

KRIŠKOVIĆ, JOSIP – Ružić, Bušica (Novi, 29. 10. 1948 – Novi, 11. 6. 1973), sin Roke Josipovog i Dubravke r. Deranja (Novi, 19. 2. 1929), Vencelove.

Poštar (listonoša) u Novom. Poginuo je na parobrodu *Lišanj* kada je pao na brodsku "štivu" (potpalublje). Braća su mu Vjenceslav (Novi, 14. 4. 1951), Marinko (Novi, 25. 3. 1955) i Dubravko (Novi, 8. 10. 1961).

Veza: 113, 70

72.

KRIŠKOVIĆ, JURAJ – Šimela (Novi, 13. 11. 1862 – Afrika, 8. 6. 1904), sin Jerka Jurjevog i Marije r. Jovanović – Belčevice (Novi, 4. 8. 1836 – Novi, 1. 4. 1924); prva supruga Marija r. Sokolić – Milinica (Novi, 6. 12. 1860 – Novi, 11. 1. 1902), druga Marija r. Sokolić – Veričinka, Radinica (Novi, 5. 11. 1869 – Stenjevec, 4. 12. 1916), Antonova.

Zidar. Otišao je na rad u Afriku gdje je počinio samoubojstvo ustrijelivši se iz puške pa je supruga morala raditi kao "baštažica" da bi othranila djecu Petra (1895), Danijela (1903), Mariju (1888) i Luciju (1893). I njegov je brat Dragutin (Novi, 22. 8. 1875) umro u Africi.

Veza: 97, 73, 90, 83, 19, 109, 29, 132/1, 103, 111, 77, 110, 40, 133, 28, 2, 91, 98

73.

KRIŠKOVIĆ, JURAJ – Ružić (Novi, 15. 7. 1770), sin Jurja i Ursule r. Lindarić (Novi, 5. 2. 1738 – Novi, 21. 12. 1772), Ivanove.

Skitnica i prosjak (kao i brat mu Jakov). Imao je sina **Jurja** (oko 1798) i unuke **Mikulu** (Novi, 6. 12. 1839) i **Jerka** (Novi, 25. 9. 1837 – Novi, 31. 3. 1906). Šukundjed mu je Toma (Novi, 1645 – Novi, 28. 1. 1706).

Veza: 56

74.

KRIŠKOVIĆ, KATARINA – Grižanka, Šimunica (Novi, 22. 11. 1887 – Novi, 20. 12. 1974), kći Antona Filipovog i Anke r. Zoričić – Grujičinke, Grižanke (Novi, 1. 10. 1857 – Novi, 16. 7. 1921), Petrove. Nadimak Grižanka joj je po majci, a Šimunica po šukundjedu Šimunu (22. 10. 1766).

Gatavica; pretkazivala je budućnost služeći se kartama i grahom, što je u Novom tada bilo vrlo rašireno. U svojoj kući u Abranskoj ulici imala je *žrvanj* (ručni kameni mlin za

mljevenje žita). Silovao ju je i ubio Slavonac Antun Dokaz, koji je zbog toga zločina bio osuđen na dvanaest godina zatvora.

75.

KRIŠKOVIĆ, KATARINA – Parlika (Novi, 12. 2. 1773 – Zagon, 17. 12. 1798), kći Matija Andrijevog i Uršule r. Bugarin (Novi, 12. 11. 1753 – Novi, 1. 4. 1811), Matijeve. Nadimak ima po bratu Pavlu Antonu – Parliću (Novi, 15. 1. 1777).

Smrtno je stradala (vjerojatno se smrznula) na brdu Javor, pa je pokopana u Zagonu. Novljanske su djevojke i snahe odlazile su zorom iz Novog u šumu, donosile po breme drva - isječenog granja koje je služilo za loženje, a potom bi odlazile na rad u polje.

Veza: 105

75/1.

KRIŠKOVIĆ, KATARINA r. Ježić – **Stanković** (Novi, 2. 5. 1843 – Jelenje, 8. 6. 1887), kći Ivana Ivanovog i Marije r. Krišković (Novi, 7. 9. 1819 – Novi, 27. 12. 1900); suprug Ivan – Ružić (Novi, 27. 8. 1841), sin Ivana Ivanovog, stric je Josipu Kriškoviću (Ujac Bušica).

Sluškinja u selu Lukeži (Grobnik). Imala je u Novom sina **Petra**, a u Lukežima je dobila sinove **Dragu** (1881) i **Silvestra** (1885), koje je usvojio (posinio) Tomo Lukežić, Petrin, kod kojega je vjerojatno i radila.

Veza: 70, 88

76.

KRIŠKOVIĆ, KATARINA r. Krišković – **Šimelka** (Novi, 3. 1. 1832 – Novi, 11. 1. 1914), kći Tome Josipovog i Margarete r. Baričević (Novi, 17. 4. 1807 – Novi, 30. 1. 1900), Grgine, prve očeve supruge; suprug Matij – Kirin (Novi, 2. 10. 1833 – Novi, 29. 12. 1877), Ivanov.

Prosjakinja; nakon suprugove smrti prosila je po Novom. Od sina Osipa Kirina nije imala pomoći; umrla je od raka na želucu.

Veza: 67, 123, 58, 38, 64

77.

KRIŠKOVIĆ, KRSTO – Šimela (Novi, 23. 12. 1922 – Novi, 8. 4. 1999), sin Petra Jurjevog i Marije r. Mažuranić – Jankovice (Novi, 13. 9. 1896 – Novi, 3. 4. 1981), Matijeve; prva supruga Anica r. Zoričić – Muhojidinka (Novi, 5. 1. 1925 – Novi, 7. 5. 1959), Gašparova, druga Zora r. Mrzljak – Bartolčevica (Novi, 31. 8. 1914 – Novi, 10. 2. 2010), Rudolfova. Djeca (s prvom suprugom) su mu: sin **Radovan** (1949), kćerka **Gorana** (1952), udana Domijan, i sin **Zoran** (1957).

Trgovac; izučio je trgovački zanat. Od 1938. do 1948. bio je s ocem na radu u Novom Zelandu, gdje je postao član tamošnje KP. Po povratku u Novi donio je kompletnu opremu za novljanski NGŠK. Radio je u zagrebačkom *Paromlinu* kao rukovoditelj prodaje. Dugogodišnji potpredsjednik Matice iseljenika grada Zagreba. Pivač novljanskog kola.

Veza: 109, 19, 72, 103, 111, 110, 40, 133, 28, 29, 132/1, 119/1, 114/1, Domijan

78.

KRIŠKOVIĆ, LEO – Šimela (Zagreb, 20. 10. 1946), sin Matija Matijevog i Desanke r. Zoričić – Grujičinke, Perinine (Novi, 28. 3. 1923), Matijeve; supruga Marija r. Miletić (Ledenice, 2. 4. 1951), Brankova.

Stolar; zanat je izučio u Školi učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Radio je u KP *Ivanj*, a od 1. kolovoza 1972. u HTP-u *Lišanj* u Novom.

Veza: 91, 2, 98, 90, 3, 135, 51, 21

79.

KRIŠKOVIĆ, LEOMIR STJEPAN (Leo) – Perina (Novi, 11. 4. 1940), sin Ivana i Jelke r. Frković (Ledenice, 1. 2. 1914 – Novi, 8. 6. 1998), Stjepanove; supruga Magda r. Klarić (1940).

Podoficir u Jugoslavenskoj ratnoj mornarici u Šibeniku do 1990. Zatim odlazi u mirovinu i radi kao vozač u HTP-u *Lišanj* u Novom.

Veza: 49, 59, 94, 24, 106, 20, 53

80.

KRIŠKOVIĆ, LUDOVIKO – Dankov (Novi, 25. 8. 1844 – Novi, 19. 11. 1902), sin Petra Frankovog Ksaverijevog i Katarine r. Maričić – Jurike (Novi, 28. 3. 1821 – Novi, 27. 8. 1891); supruga Katarina r. Sokolić – Pavlika (Novi, 1. 12. 1865 – Novi, 21. 1. 1955), Pavlova.

Klesar u Novom. Njegov otac (Novi, 8. 7. 1821 – Novi, 24. 7. 1897) svoj dio kuće koju je izgradio djed Franko Ksaver prodao je Dobrotinu Veljačiću – Totušu (sada u vlasništvu nasljednika Antona Piškulića – Juraša, Stipanovog, brijača).

Veza: 7, 43, 61, 34, 32, 132, 12, 14, 99, 31, 115

81.

KRIŠKOVIĆ, MARE r. Sokolić – **Veričinka, Radinica** (Novi, 11. 10. 1883 – Metković, 13. 12. 1945), kći Antona Ivanovog i Katarine r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 8. 1. 1843 – Novi, 8. 2. 1933), Klementinove; suprug Luka – Perina (Novi, 15. 10. 1881), Emerikov umro je vrlo mlad (Las Palmas, Španjolska, 1912).

Novljanska “baštažica” – trhonoša, od općine ovlaštena nosačica tereta s parobroda za novljanske trgovine. Njezin je djevojački obiteljski nadimak Verica, a pogotovo Radinić prešao na njezine potomke koji su po suprugu Perine.

Veza: 66, 8, 41

82.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA r. Zoričić – **Grujičinka** (Novi, 9. 11. 1841 – Zagreb, 11. 1. 1881), kći Antona Pavlovog i Francike r. Mrzljak (Novi, 25. 12. 1802 – Novi, 5. 3. 1869), kćeri Jurja Frankovog; suprug Ivan – Kirin (Novi, 5. 10. 1844), Antonov.

Jedna je od malobrojnih osoba koje su u ono vrijeme završile u zatvoru, vjerojatno ne bez razloga jer je bila zatvorena u Zemaljskom zatvoru u Zagrebu gdje je i umrla.

Veza: Zoričić 75, 70, 122

83.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA r. Sokolić – **Radinica** (Novi, 5. 11. 1869 – Stenjevec, 4. 12. 1916), kći Antona i Kate r. Mrzljak (Novi, 8. 1. 1843 – Novi, 8. 2. 1933), Klemetove; druga je supruga Jurja – Šimele (Novi, 13. 11. 1862 – Afrika, 8. 6. 1904), Jerkovog.

Novljanska "baštažica" (nosačica, trhonoša), ovlaštena za prijenos robe s brodova za novljanske "butige". Poslije rođenja sina Danijela i suprugova samoubojstva u Africi završila je u Zavodu za umobolne gdje je i umrla.

Veza: 72, 90, 19, 29, 132/1, 109

84.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA r. Peričić – **Vranješinka** (Novi, 29. 9. 1819 – Novi, 20. 2. 1902), kći Franka Osipovog i Antice (udovice Zoričić) r. Vlašić (Novi, 10. 6. 1778); suprug Petar (Novi, 10. 12. 1810 – Novi, 27. 1. 1893), sin Petra – Kirina (19. 10. 1774), Filipovog (Filip Šimun – Šimela) i Vicke r. Zoričić (Novi, 15. 12. 1768), Antonove. Stanovali su "Nad Križanj", u Šćedinama.

Vranješinka – njezin djevojački nadimak po pradjedu Luki Markovom – Vranješi koji je iz Zagona došao u Novi i tu se oženio Franicom r. Maričić (Novi, 11. 1. 1738), Vickovom. Udajom za Petra Krišković – Kirina, Petrovog ona je svoj djevojački nadimak prenijela na Krišković, Petrove i svoje potomke.

Veza: 112, 30, 108, 35, 5, 39, 10, 22, 23, 13, 134, 25, 15, 52, 16, 119

85.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA r. Mudrovčić – **Majerka** (Novi, 21. 2. 1868 – Grižane, ?), kći Ivana Frankovog i Kate r. Piškulić (Novi, 28. 11. 1840); suprug Leon – Perina (Novi, 28. 6. 1865 – Novi, 2. 8. 1890), sin Silvestra Tominog.

Primalja u Novom. Nakon suprugove smrti udaje se za novljanskog lugara Barca iz Grižana i seli se u Grižane. Braća od supruga Leona odselila su se u SAD.

Veza: 57

86.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA – Dankova (Novi, 19. 2. 1869 – Zagreb, 1934), kći Josipa Adamovog i Josipe r. Ranner (Fužine, 13. 1. 1834 – Zagreb, 29. 7. 1903), druge očeve supruge.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Bateru od 1953. do 1954. i u Novom od 1955. do 1956, a zatim u Zagrebu gdje su joj bili otac i mati.

Veza: 60, 126, 1, 101, 63, 94, 18

87.

KRIŠKOVIĆ, MARIJA (*Maruška*), udana Baznik – **Šimelka, Mihatovica** (Novi, 24. 2. 1920 – Labin, 28. 12. 1985), kći Josipa Mihovilovog i Pauline r. Ježić – Z Malenice (Novi, 29. 9. 1894 – Novi, 22. 2. 1930), Adalbertove, prve očeve supruge; suprug Franc.

Učiteljica; završila je učiteljsku školu. Radila je u osnovnim školama u Istri.

Veza: 69, 95, 33, 96, 102

87/1.

KRIŠKOVIĆ, MARKO (Lovinac, 24. 5. 1911 – Šibenik, 10. 5. 1929), sin Antona Josipovog i Kate r. Šumatović.

Kao pitomac vojne mornaričke dočasničke škole Kraljevine Jugoslavije u Šibeniku umro je u 18. godini. Pradjed Ivan (24. 11. 1814), Ivanov otišao je iz Novoga u Švicu (Lika) s obitelji, gdje mu se rodio sin **Josip** (1848), a unuci Anton (10. 2. 1877) i Josip (1885) u Otočcu, dok je njegov (Markov) brat Josip rođen u Prozoru (26. 1. 1900), a svi su bili zavičajni u Novom. Pradjedov brat Jakov (Novi, 11. 1. 1806) preselio se u Kitišance (Valpovo) s cijelom obitelji, a umro je 3. siječnja 1891. godine.

Veza: 44, 13/1

88.

KRIŠKOVIĆ, MATE – Ružić (Novi, 31. 8. 1873 – Gorjani, 1937), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Umiljenović (Novi, 25. 12. 1842); supruga Marija r. Krvarić (Moor, Mađarska, 27. 9. 1885), Ivanova.

Općinski blagajnik u općini Selce Gorjani (Đakovo). Sestre mu Rozalije (Novi, 23. 9. 1870 – Novi, 20. 12. 1929) kći Marija (Novi, 20. 11. 1896 – Novi, 7. 6. 1973) udala se za Matija Zoričića (Novi, 21. 9. 1896), Ivanovog.

Veza: 75/1, 70, Zoričić 97

89.

KRIŠKOVIĆ, MATIJ (*Kacoto*) – Perina (Novi, 12. 9. 1869 – Zagreb, 22. 1. 1930), sin Ivana Alojzijevog i Franice r. Krišković (Novi, 20. 8. 1835); supruga Anđelka r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, 1957), kći Josipa i Elizabete r. Žanić.

Zidar. Radio je zajedno s Josipom Mrzljakom – Polešom u Bosni gdje se vjenčao s njegovom kćeri. Tamo su im se rodila djeca. Poslije se preselio u Staro Petrovo Selo gdje je imao trgovinu i gostionicu. Nadimak Kacoto (od *tal.* cazzotto – udarac šakom) govori sam za sebe – kao mlad je bio “pobojac”, tj. prgav i borben. Braća su mu Stipan (Novi, 18. 8. 1861), Josip (Novi, 16. 11. 1864) i Dragutin (Novi, 21. 10. 1875 – Novi, 1880). Po pradjedu Šimunu (Novi, 22. 10. 1766) imao je i nadimak Šimunica.

Veza: 26, 48, 122, 68, 124

90.

KRIŠKOVIĆ, MATIJ – Šimela (Novi, 9. 5. 1880 – Novi, 5. 4. 1935), sin Jerka Jurjevog i Marije r. Jovanović – Belčevice (Novi, 4. 8. 1836 – Novi, 1. 4. 1924); supruga Lucija r. Sokolić – Kotorka, Milinica (Novi, 27. 8. 1888 – Novi, 26. 5. 1981), kći Jele Andrijeve.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Supruga mu je bila aktivna suradnica NOB-a od 1941. Brat Dragutin (Novi, 22. 8. 1875) otišao je u Afriku.

Veza: 97, 72, 83, 2, 91, 98, 3, 78, 135, 51, 21, 19, 109

91.

KRIŠKOVIĆ, MATIJ – Šimela (Novi, 29. 7. 1914 – Novi, 23. 7. 2000), sin Matija Jerkovog i Lucije r. Sokolić (Novi, 27. 8. 1888 – Novi, 26. 5. 1981), kćeri Jele – Milinice, Kotorke, Andrijeve; supruga Desanka (Desa) r. Zoričić – Grujičinka, Perinina (Novi 28. 3. 1923), Matijeva.

Bravar. Radio je u kovačnici Tome Radetića u Novom gdje su se potkivali gotovo svi konji Novog i Ledenica koji su dovozili u Novi drvo i građu za pilanu. Sudionik NOB-a; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji od ožujka 1943. do 1. siječnja 1944. kada je zbog bolesti vraćen u Novi. Nakon rata radio je u JDŽ-u (Jugoslavenske državne željeznice) u Zagrebu i DIP-u Novi, a od 1. srpnja 1967. do 22. siječnja 1969. u HTP-u *Lišanj*.

Veza: 90, 72, 2, 98, 3, 78, 135, 51, 21, 19, 109

92.

KRIŠKOVIĆ, MATIJ – Zuglić (Novi, 20. 9. 1870 – Salta, Argentina, 9. 6. 1889), sin Tome Ivanovog i Antonije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 8. 1. 1846 – Novi, 4. 8. 1918).

Poginuo je na radu u Argentini kod mjesta Salta (na sjeverozapadu Argentine u Kordiljerima), vjerojatno u kakvu rudniku. Novljanske su se žene hvalile kako im supruzi rade u "majni" (od eng. mine – rudnik), ne znajući da su zapravo "crnčili" pod najtežim uvjetima, najviše u Butte, Montana (u rudnicima uglja i bakra) u USA.

Veza: 117, 120, 125

93.

KRIŠKOVIĆ, MATO – Zuglić (Novi, 5. 6. 1949), sin Ivana Josipovog i Milke r. Baričević (Donji Zagon, 17. 9. 1924), Matine; supruga Katica r. Hinić (Brinje, 18. 10. 1953), Milanova.

Strojobravar; zanat je izučio u Brodogradilištu *Kraljevica*, gdje je poslije radio. Radio je i u Njemačkoj, u tvornici *Viševica* u Bribiru i u HTP-u *Lišanj* u Novom. Ima brata Josipa (Novi, 10. 4. 1947), a kćeri su mu **Gordana** (Rijeka, 2. 6. 1974) i **Gabi** (Rijeka, 8. 10. 1977).

Veza: 45, 62

94.

KRIŠKOVIĆ, MIHAT – Dankov (Novi, 29. 9. 1873 – Nova Gradiška, 15. 11. 1929), sin Franka Adamovog i Ane r. Krišković – Šimelke (Novi, 1. 1. 1840 – Novi, 18. 8. 1904), Tomine; supruga Matejka r. Maričić (Novi, 17. 9. 1869 – Novi, 25. 11. 1917), Ignacova.

Zidar. Radio je u Novom, a od 1909. u USA, gdje je 1916. dobio državljanstvo. Po povratku u domovinu, iz Novog odlazi u Slavoniju, gdje je i umro u bolnici.

Veza: 60, 18, 36, 126, 63, 1, 86, 101

95.

KRIŠKOVIĆ, MIHOVIL – Šimela (Novi, 29. 9. 1862 – Senj, 27. 10. 1936), sin Filipa Tominog i Marije r. Ježić (Novi, 24. 10. 1836 – Novi, 7. 2. 1912); supruga Marija r. Maričić – Jurika (Novi, 5. 9. 1858 – Novi, 7. 10. 1930), Matijeva.

Mesarski obrtnik; imao je mesnicu u svojoj kući na Placi odmah do "Srićine kuće". Bio je odbornik u Općini Novi i u Čitaonici (od 1891) i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 33, 69, 87, 96, 102

96.

KRIŠKOVIĆ, MIHOVIL (*Braco*) – Šimela (Novi, 7. 8. 1921. – Novi, 17. 9. 1969.), sin Josipa Mihovilovog (Mihat) i Pauline r. Ježić – Z Malenice (Novi, 29. 9. 1894. – Novi, 22. 2. 1930.), Adalbertove, prve očeve supruge; sin Dražen.

Diplomirani inženjer agronomije, prije toga svećenik; završio je studij teologije, ali je ostavio svećničko zvanje i završio Poljoprivredni fakultet u Zagrebu. Bio je direktor u *Ribogojilištu* u Ličkom Lešću. Prigodom šetnje kroz Novi upravo ispred zgrade "Stare pošte" pala je na njega greda s kamiona koji je tuda prolazio i ubila ga.

Veza: 69, 95, 33, 87, 102

97.

KRIŠKOVIĆ, MIKULA – Šimela (Novi, 6. 12. 1839 – Fužine, 20. 6. 1873), sin Jurja Antonovog i Margarete r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 11. 11. 1798 – Novi, 1871); prva supruga Uršula r. Zoričić – Grujičinka (Senj, 26. 8. 1833), kći Matija Adamovog, druga Ursula r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 18. 9. 1840 – Fužine, 11. 3. 1911), Antonova.

Postolar u Novom. Kako se od tog posla nije moglo preživjeti, otišao je na rad u USA, ali se vratio, i otišao u Fužine. Brat mu je Jerko (25. 9. 1837 – 31. 3. 1906).

Veza: 72, 90, 33

98.

KRIŠKOVIĆ, MILAN – Šimela (Novi, 23. 11. 1923 – Novi, 29. 2. 1984), sin Matija Jerkovog i Lucije r. Sokolić – Milinice, Kotorke (Novi, 27. 8. 1888 – Novi, 26. 5. 1981), kćeri Jele Andrijeve; supruga Anka r. Baldić (1924 – Novi, lipanj 2003).

Trgovački pomoćnik. Sudionik NOB-a od 23. veljače 1942; borac u 21. slavonskoj brigadi. Nakon rata djelatni je major JNA. Sestra Anđelika (28. 8. 1909) udana je za Alojza Gojkovića.

Veza: 90, 72, 2, 91, 3, 78, 135, 19, 109

99.

KRIŠKOVIĆ, MILAN – Dankov (Novi, 9. 7. 1895), sin Silvestra Petrovog i Antonije r. Juretić (Kraljevica, 26. 9. 1860 – Hreljin, 1. 7. 1932), primalje.

Zidar u Novom. Kao član sindikata propagirao je napredan radnički pokret u Novom zajedno s istaknutim agitatorom radničkog i komunističkog pokreta Matom Žanićem – Pužićem. Poslije se odselio u Ameriku.

Veza: 12, 80, 32, 132, 14, 31, 115

100.

KRIŠKOVIĆ, MILKA r. Sokolić **(*teta Milka Ružika*) – Jurmanka** (Novi, 15. 7. 1872 – Novi, 11. 6. 1937), kći Mikule i Mare r. Radetić (Novi, 19. 9. 1845 – Novi, 25. 4. 1924); suprug Sebastijan – Ružić (Novi, 21. 1. 1874), sin Ivana Matijevog.

Bastažica – jedna od nekoliko novljanskih nosačica, ovlaštenih od općine, za prijenos prehrambenih artikala, većinom u vrećama ili bačvama s "vapora" u novljanske "butige". Suprug joj je otišao u Australiju i tamo umro.

Veza: 130, 50

101.

KRIŠKOVIĆ, MILUTIN – Dankov (Novi, 17. 12. 1872 – Zagreb, ?), sin Josipa Adamovog i Josipe r. Ranner (Fužine, 13. 1. 1834 – Zagreb. ?), druge očeve supruge.

Pristav u Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu gdje je završio i školovanje. Od 1936. zavičajan je u Zagrebu.

Veza: 60, 126, 63, 1, 86, 94, 18

101/1.

KRIŠKOVIĆ, NADA r. Piškulić – **Arbičinka** (Novi, 30. 9. 1946 – Zagreb, 15. 5. 2009), kći Franje (*Frane*) Adalbertovog i Anke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 16. 10. 1910 – Novi, 22. 2. 2005), Nikoline; suprug Mladen Krišković (Zagreb, 15. 1. 1938 – Zabok, 3. 10. 2001), Josin; sin **Ivan** (Zagreb, 29. 5. 1986).

Profesorica njemačkog i talijanskog jezika; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. Radila je u Srednjoškolskom centru u Zaboku. Sin Ivan živi u Novom, sa suprugom Ivom r. Čatipović (Bjelovar, 19. 7. 1986). Sin im je **Neo** (Zagreb, 13. 8. 2018).

Veza: Piškulić 56, 69, 3, 187, 23, 141, 27, 137

102.

KRIŠKOVIĆ, NADA – Šimelka, Mihatovica (Novi, 25. 7. 1928), kći Josipa Mihovilovog i Pauline (Pavica) r. Ježić – Z Malenice (Novi, 29. 9. 1894 – Novi, 22. 2. 1930), Adalbertove, prve očeve supruge.

Magistrica informatike; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1959, a magistrirala 1981. Radila je u Tehničkoj školi u Rijeci više od 35 godina.

Veza: 69, 95, 33, 87, 96

103.

KRIŠKOVIĆ, NEDJELJKO – Šimela (Novi, 5. 10. 1914 – Novi, 17. 1. 1992), sin Petra Jurjevog i Marije r. Mažuranić – Jankovice (Novi, 13. 9. 1896 – Novi, 3. 4. 1981), Matijeve; supruga Anka r. Dobrić – Kontić (Novi, 20. 6. 1915 – Novi, 12. 1. 1986), Matijeva.

Strojobravar. Radio je u Zagrebu prije i za vrijeme II. svj. rata kao kondukter u ZET-u (Zagrebački električni tramvaj). Bio je 1945. jedno vrijeme zatvoren u ustaškom zatvoru, u bivšoj ženskoj kaznionici na Savskoj cesti u Zagrebu. Nakon rata radio je u *Zračnoj luci* Borongaj u Zagrebu i u riječkoj zračnoj luci na Krku. Kćeri su mu **Jadranka** i **Vlasta**.

Veza: 109, 19, 72, 111, 77, 110, 40, 133, 28, 29, 132/1

104.

KRIŠKOVIĆ, PAVAL – Perina, Šebalja (Novi, 16. 1. 1879 – Novi Zeland, 29. 8. 1922), sin Antona Antonovog i Katarine r. Šebalja (Novi, 15. 10. 1839 – Novi, 2. 7. 1907), Josipove; supruga Dragica r. Krišković (Novi, 20. 9. 1885 – Stenjevec, 25. 10. 1917), kći Jakova – Pandurića Tominog (Toma Silvestar). Nadimak Šebalja nosi po majci.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih građevinskih poduzetnika, ali je zbog slabe zarade otišao na Novi Zeland. Od petero njegove braće brat Anton (Novi, 5. 10. 1864) sa suprugom Terezom r. Ježić (Novi, 14. 10. 1872), koji je imao kuću iza crkve na "Gorici" do volte, imao je kćeri: **Irenu (Renu)** (Novi, 26. 11. 1894), udanu za Nikolu Sokolića – Vericu, Pećara, **Anku** (Novi, 25. 3. 1904), udanu za Josipa Karlovića,

Slavicu (Novi, 26. 9. 1898), udanu za Ivana Kabalina – Venju i **Mariju** (Novi, 15. 7. 1901), udanu za Matija Mažuranića – Matijetu. Antonove kćeri su kao prve susjede često čuvale autora ovog teksta, kada bi njegova majka bila odsutna *na tancih.*

Veza: 82, 24, 49, 59, 106, 79, 20, 53

105.

KRIŠKOVIĆ, PAVAL ANTON – Parlić (Novi, 15. 1. 1777 – Novi, 9. 10. 1832), sin Matija i Ursule r. Bugarin (Novi, 12. 11. 1753 – Novi, 1. 4. 1811), Matijeve; supruga Dorotea r. Sokolić (Novi, 15. 6. 1774 – Novi, 17. 8. 1849), Ivanova. Prašukundjed mu je Lovra (Novi, 1630).

Nositelj nadimka Parlić za svoje potomke. Sestra Katarina je umrla u šumi Javor.

Veza: 75, 4

106.

KRIŠKOVIĆ, PAVAL ANGJELKO (*Pave*) – Perina (Novi, 7. 11. 1938), sin Ivana i Jelke r. Frković (Ledenice, 1. 2. 1914 – Novi, 8. 6. 1998), Stjepanove; supruga Velinka r. Mrzljak – Bartolčevica (Novi, 12. 2. 1949), Vladimirova; kćerka **Danijela** (1969) i sin **Ivica** (1974).

Stolar. Radio je u Novom u HTP-u *Lišanj* (7. 5. 1964 - 20. 6. 1970), od kada radi u osnovnoj školi kao kućni majstor. Bio je dugogodišnji nogometaš i dugogodišnji trener NK *Vinodol* u Novom. Sopac.

Veza: 49, 59, 104, 24, 79, 20, 53, Lekić, Peričić 32/1, Demirović

107.

KRIŠKOVIĆ, PAVAO – Zuglić (Novi, 23. 9. 1908 – Zagreb, 5. 3. 1991), sin Vladimira i Marije r. Ježić (Novi, 8. 12. 1882 – Novi, 7. 3. 1964), kćeri Nikole Pavlovog; supruga Marija (Maca) r. Popović (Zagreb, 1908 – Zagreb, 1991).

Doktor znanosti; diplomirao je i doktorirao na Agronomskom fakultetu u Zagrebu gdje je i radio u Ministarstvu poljoprivrede SRH. Bio je stručnjak za voćarstvo i poznati stručni pisac. On i supruga pokopani su u Novom.

Veza: 131

108.

KRIŠKOVIĆ, PETAR – Kirin, Vranješa (prije Šimela) (Novi, 21. 11. 1889 – Butte, Montana, USA, ?), sin Antona Petrovog i Anke r. Maričić – Pećarice, Hrgešinke (Novi, 3. 10. 1861 – Novi, 1944), Josipove; supruga Katarina r. Zoričić – Grujičinka, S Pridola (Novi, 20. 12. 1895 – Novi, 8. 2. 1987), kći Ivana Frankovog. Stari nadimak je Kirin, ali su ih Novljani zvali Vranješe po baki Mariji Peričić – Vranješinki (Novi, 29. 9. 1819).

Zidar u Novom. Dvadesetih godina 20. st. otišao je u Butte,USA, gdje je bila velika novljanska kolonija, tamo je umro a u Novom mu je ostala supruga s troje djece.

Veza: 84, 35, 5, 10, 22, 23, 13, 134, 25, 15, 52, 112, 30

109.

KRIŠKOVIĆ, PETAR – Šimela (Novi, 14. 10. 1895 – Novi, 9. 7. 1984), sin Jurja Jerkovog i Marije r. Sokolić (Novi, 6. 12. 1860 – Novi, 11. 1. 1902), prve očeve supruge; supruga

Marija r. Mažuranić – Jankovica (Novi, 13. 9. 1896 – Novi, 3. 4. 1981), kći Matije i Rozalije (Luzarija) r. Sokolić – Veričinke, narodne zubarice; sinovi **Nedjeljko** (1914), **Radovan** (1921) i **Krsto** (1922).

Zidar u Novom. Zbog slabe zarade od zidarije bavio se i ribarstvom, pa bi obitelji za zimu osigurao barilce soljene ribe. Poslije je otišao s najmlađim sinom Krstom na Novi Zeland, gdje se bavio ribarstvom, čime je u Zagrebu, na Trešnjevci, kupio kuću. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 72, 90, 83, 97, 19, 103, 111, 77, 110, 40, 133, 28, 29, 132/1, 2, 91, 98

110.

KRIŠKOVIĆ, RADOVAN – Šimela (Novi, 2. 9. 1949 – Perth, NZ, 10. 7. 2015), sin Krsta i Anice r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 5. 1. 1925 – Zagreb, 7. 5. 1959), Gašparove; supruga Keti r. Fistanić; sinovi **Andrew** (Auckland, NZ, 11. 6. 1979) i **Matthew** (Perth, NZ, 25. 2. 1984).

Stolar. Odselio se u Australiju. Živio je i radio u Perthu u kojem je još nekoliko novljanskih obitelji. Sin Andrew i supruga Emma (26. 7. 1978) imaju kćerku **Ruby** (22. 7. 2010) i sina **Harrisona** (9. 2. 2012), drugi sin Matthew ima suprugu Sharon (25. 2. 1987).

Veza: 77, 103, 111, 109, 72, 40, 133, 28

111.

KRIŠKOVIĆ, RADOVAN – Šimela (Novi, 30. 10. 1921 – Bistrički Hum, 22. 4. 1943), sin Petra Jurjevog i Marije r. Mažuranić – Jankovice (Novi, 13. 9. 1896 – Novi, 3. 4. 1981), Matijeve.

Pali borac NOR-a. Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu, građevinski smjer u Zagrebu. Po nalogu KPH, čiji je bio član, radio je u Ministarstvu građevinarstva Nezavisne države Hrvatske u Zagrebu, a od prosinca 1942. odlazi na teren u Hrvatsko zagorje te kao član kotarskog komiteta KPH za Zlatar Bistricu djeluje politički. Ubio se kako ne bi pao u ruke okupatorskim snagama koje su bile u zasjedi i opkolile ga u Bistričkom Humu (kod Marije Bistrice) gdje mu je podignut spomenik.

Veza: 109, 19, 72, 103, 77, 110, 40, 133, 28, 29, 132/1

112.

KRIŠKOVIĆ, ROKO – Kirin, Vranješa (Novi, 19. 1. 1883 – Zagreb, 19. 6. 1939), sin Frane Rajmonda Petrovog i Barbare r. Zoričić (Novi, 4. 12. 1843 – Novi, 31. 7. 1909); supruga Lucija r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 13. 12. 1885 – 1970), Andrijeva. Nadimak Vranješa je po baki Mariji r. Peričić – Vranješinki (Novi, 29. 9. 1819).

Poznati novljanski *sopac* ne samo u Novom nego i u St. Louisu, USA gdje se našao u potrazi za zaradom. Brat Filip Felice (Novi, 23. 8. 1865) umro je u Windoeku (Namibija). Njegova unuka je Karmen Butorac r. Mrzljak (Novi, 16. 7. 1933), kći Jerka i Mere. Iz USA se vratio u Zagreb, gdje je i umro. Pokopan je u Novom.

Veza: 84, 30, 39, 108, 35

113.

KRIŠKOVIĆ, ROKO (*Bušica*) – Ružić (Novi, 5. 11. 1920 – Novi, 30. 8. 1980), sin Josipa Rokinog i Francike r. Piškulić – Anjike (Novi, 10. 9. 1896 – Novi, 19. 6. 1970), Šimunove; supruga Dubravka r. Deranja (Novi, 19. 2. 1929), Vencelova.

Postolar. Sudionik NOB-a od jeseni 1944. u 19. udarnoj dalmatinskoj diviziji. Radio je u DIP-u Novi, a od 7. siječnja 1969. do 13. ožujka 1978. u HTP-u *Lišanj* u Novom. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Pivač u novljanskom kolu. Djeca su mu **Josip** (Novi, 29. 10. 1948), **Vjenceslav (Vencel)** (Novi, 14. 4. 1951), **Željka** (Novi, 28. 2. 1953), udana Mažuranić, **Marinko** (Novi, 25. 3. 1955) i **Dubravko** (Novi, 8. 10. 1961).

Veza: 70, 71

114.

KRIŠKOVIĆ, ROKO – Zuglić (Novi, 11. 8. 1857 – USA, ?), sin Stipana Stipanovog i Doroteje r. Zoričić (Novi, 15. 3. 1824 – Novi, 3. 1. 1886); supruga Marija r. Peričić – Nikolica (Novi, 11. 7. 1859 – SAD, 31. 12. 1928), kći Nikomeda i Vicke r. Potočnjak.

Domobranski dočasnik u hrvatskoj vojsci za Austro-Ugarske. Nakon I. svj. rata napušta Kraljevinu SHS i odlazi u USA. Imao je braću Stipana (Novi, 22. 12. 1850) i Pavla (Novi, 12. 11. 1853 – Novi, 14. 10. 1916).

Veza: 116, 131, 62

114/1.

KRIŠKOVIĆ, SANJIN – Šimela (Rijeka, 29. 11. 1991), sin Zorana Krstovog i Đurđice r. Ježić (Novi, 16. 11. 1958), Jurjeve; supruga Renata r. Šarar (Rijeka, 3. 8. 1991), Antina; sin **Leni** (Rijeka, 24. 9. 2019).

Elektrotehničar, srednju školu završio je u Senju. Radi kao elektromonter u HEP-u Crikvenica. Supruga je ekonomist, završila srednju školu u Crikvenici, radi u Erste Bank.

Veza: 133, 28, 109, 110, 119/1, Domijan, Ježić

115.

KRIŠKOVIĆ, SLAVKO – Dankov (Rijeka, 31. 10. 1898 – 22. 11. 1917), sin Ignaca Petrovog i Jakomine r. Juretić (Draga, 25. 7. 1877 – Draga, 28. 2. 1917).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik austrougarske vojske poginuo je u ratu. Bio je zavičajan u Novom kao i braća mu i otac (Rijeka, 30. 1. 1868 – Draga, 19. 2. 1924) koji je radio u Rijeci. Pradjed mu je Fran Ksaverio (Novi, 1. 12. 1794), Pavlov.

Veza: 80, 32, 132, 12, 31, 14, 99

116.

KRIŠKOVIĆ, STIPAN – Zuglić (Novi, 23. 7. 1826 – Novi, 22. 12. 1911), sin Stipana Ivanovog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 27. 8. 1794 – Novi, 3. 4. 1846), Ivanove; supruga Doroteja r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 15. 3. 1824 – Novi, 3. 1. 1886), Pavlova.

Klesar u Novom. Od tri sina, jedan je bio Stipan (Novi, 22. 12. 1852), a i pradjed mu je bio Stipan (Novi, 27. 10. 1736), što je bilo u tradiciji Krišković – Zuglića (Z uglića). Nadimak im je nastao tako što su preci ove obitelji, među kojima i djed Ivan (Novi, 23. 9. 1765), Stipanov živjeli u Šćedinama u jednoj uskoj ulici zvanoj “uglić” pa je tako ta

obitelj bila *z uglića* (iz uglića). Šukundjed mu je Stipan (1682), Ivanov, a šukunbaka Katarina r. Paladin (Novi, listopad 1680 – Novi, 17. 7. 1759), Matijeva.

Veza: 114, 131, 107, 62

117.

KRIŠKOVIĆ, STIPAN – Zuglić (Novi, 26. 12. 1882 – Argentina, 6. 11. 1954), sin Tome Ivanovog i Antice r. Zoričić (Novi, 8. 1. 1846 – Novi, 4. 8. 1918); supruga Katarina r. Dobrić – Lukinica (Novi, 5. 10. 1887 – Novi, 15. 6. 1976), Stipanova.

Zidar. Radio je u Novom do 1913., kad odlazi u Južnu Ameriku. Tamo je poginuo zatrpan zemljom na radu.

Veza: 92, 120, 125, 121, 55

118.

KRIŠKOVIĆ, ŠIMUN (Novi, oko 1590).

Pominje se u Novom 1635., kad kupuje zemlju od Jurja Antonića, a 1637. od Ivana Sokolića, vjerovatno po njemu potomci dobivaju nadimak **Šimele** jer su od svih Krišković najbrojniji u Novom. Njegovi su potomci i **Krišković Kirini**, **Vranješe** i **Leprinci**. Prije njega se 1610. pominje Matij Krišković, kao *sudac u pravdi.*

Veza: 42

119.

KRIŠKOVIĆ, TATJANA – Vranješinka (1972) – v. **ŠPANOVIĆ, TATJANA**.

119/1.

KRIŠKOVIĆ, TEA - Šimelka (Rijeka, 9. 11. 1984), kći Zorana Krstovog i Đurđice r. Ježić (Novi, 16. 11. 1958), Jurjeve.

Inžinjer tekstilne, odjevne i obućarske tehnologije, diplomirala je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu i Varaždinu. Radi u Tvornici obuće “Ivančica” u Ivancu.

Veza: 133, 28, 109. 110, 114/1, Domijan, Ježić

120.

KRIŠKOVIĆ, TIHOMIL – Zuglić (Novi, 30. 9. 1914 – 1944), sin Stipana Tominog i Katarine r. Dobrić – Lukinice (Novi, 5. 10. 1887 – Novi, 15. 6. 1976), Stipanove.

Pali borac NOR-a. Izučeni postolar. Surađivao je s NO pokretom i izravno s partizanskom vlašću u šumi pa je uhićen kada je u funkciji općinskog podvornika službeno obilazio kuće i novljanskim mladićima, vojnim obveznicima, dijelio partizanske vojne pozive za odlazak u vojsku. Odveden je u koncentracijski logor u Njemačku, tu mu se gubi svaki trag, poginuo je ili je ubijen.

Veza: 117, 92, 125, 121, 55

121.

KRIŠKOVIĆ, TIHOMIL – Zuglić (Niš, Srbija, 29. 5. 1950), sin Tomislava Stipanovog i Marije r. Štimac (Lički Novi, 10. 2. 1922); supruga Vesna (1955).

Električar; završio je srednju elektrotehničku školu u Zagrebu, gdje i radi na HRT-u.

Veza: 125, 120, 117, 55

122.

KRIŠKOVIĆ, TIHOMIR (*Kacin*) – Perina (Bosna, 9. 6. 1913 – Staro Petrovo Selo, svibaj 1945), sin Matija Ivanovog i Anđelike r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, 1957), Josipove; supruga Ana r. Votava (1. 5. 1918 – Staro Petrovo Selo, 26. 4. 2000).

Žrtva rata. Trgovački pomoćnik u Starom Petrovom Selu, gdje od NDH mobiliziran u domobrane. Bio je zavičajan u Novom. Suradnik NOP-a, ali su ga nakon oslobođenja Starog Petrovog Sela tamošnje partizanske vlasti bez suđenja likvidirale. Ima kćerku **Mariju** (Staro Petrovo Selo, 3. 12. 1943), udanu Radošić.

Veza: 89, 26, 48, 68, 124

123.

KRIŠKOVIĆ, TOMA – Šimela (Novi, 4. 11. 1837 – Novi, 7. 1. 1909), sin Tome Josipovog i Margarite r. Baričević (Novi, 17. 4. 1807 – Novi, 30. 1. 1900), Grgine; supruga Lucija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 8. 12. 1834 – Novi, 20. 4. 1903), Matijeva.

Postolarski obrtnik u Novom. Braća su mu Filip (1839) i Petar (Novi, 4. 7. 1844). Imao je šestoro djece; Josip (Novi, 14. 1. 1873) i Roko (Novi, 11. 8. 1866) otišli su u USA.

Veza: 76, 17, 64, 58

124.

KRIŠKOVIĆ, TOMISLAV MIROSLAV (*Miro Kacin*) – Perina (Staro Petrovo Selo, 12. 7. 1920 – Staro Petrovo Selo, 10. 7. 1992), sin Matija Ivanovog i Anđelike r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 30. 8. 1878 – Staro Petrovo Selo, Gradiška, 1957), Josipove; supruga Marija r. Vojnić (24. 3. 1922 – Staro Petrovo Selo, 28. 9. 1998). U nekim općinskim knjigama vodi se kao Miroslav. Kćeri su mu **Anđelka** (Staro Petrovo Selo, 4. 4. 1950), udana Paurević, i **Marija** (Staro Petrovo Selo, 2. 1. 1952), udana Dragić.

Kovač, vatrogasac i trgovac u Starom Petrovom Selu (Gradiška).

Veza: 89, 26, 48, 122, 68

125.

KRIŠKOVIĆ, TOMISLAV – Zuglić (Novi, 15. 5. 1913 – Niš, 21. 8. 1966), sin Stjepana Tominog i Katarine r. Dobrić (Novi, 5. 10. 1887 – Novi, 15. 6. 1976), Stipanove; supruga Marija r. Štimac (Lički Novi, 10. 2. 1922).

Vojni glazbenik. Radio je u Karlovcu i Banjaluci. Sudionik NOB-a od 19. rujna 1944. u partizanskim postrojbama 19. divizije u Bosni. Nakon rata djelatni je kapetan JNA. Novljanski sopac. Pokopan u Novom.

Veza: 117, 92, 120, 121, 55

126.

KRIŠKOVIĆ, VALENTIN – Dankov (Novi, 14. 2. 1855 – Pula, 6. 9. 1906), sin Josipa Adamovog i Lucije r. Umiljenović (Novi, 1. 4. 1828 – Novi, 18. 8. 1857), Antonove, prve očeve supruge; supruga Ana r. Horner (Austrija, 24. 2. 1869).

Stručni dočasnik u K.u.K mornarici sa službom u Puli, tada glavnoj austrijskoj luci. Imao je sina **Ivana** (31. 8. 1906) i kćerku **Egidiju** (1. 9. 1903), udanu Bernstein.

Veza: 60, 63, 1, 86, 101, 94, 18, 36

127.

KRIŠKOVIĆ, VELIMIR (*Veljko*) – Parlić (Novi, 9. 11. 1913 – Argentina, ?), sin Andrije i Elizabete r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 18. 11. 1887 – Novi, 19. 6. 1960), Jurjeve.

Diplomirani pravnik; gimnaziju je završio u Senju, a Pravni fakultet u Zagrebu. Za II. svj. rata je ustaški dužnosnik u policiji NDH u Zagrebu, potom šef redarstva u Osijeku. Jedini je Novljanin kojeg su nakon 1945. partizanske vlasti proglasile ratnim zločincem. U povlačenju prema Austriji uspio se domoći zapada i emigrirao je u Argentinu. Bio je dobar nogometaš, igrao je za NGŠK od 1932.

Veza: 4

128.

KRIŠKOVIĆ, VELJKO – Zuglić (Novi, 12. 2. 1924 – Karlovac, 23. 3. 1947), sin Mihovila Ivanovog i Anđelike r. Sokolić – Šarčevice (Novi, 27. 8. 1895 – Novi, 6. 5. 1978), kćeri Josipa Jurjevog.

Radnik. Sudionik NOB-a od jeseni 1942., borac u slavonskim partizanskim jedinicama. Sudjelovao je u oslobađanju Beograda od njemačke okupacije 20. 10. 1944., kad je ranjen. Metak mu je ostao u srčanoj stijenki, zbog čega je ostao teški vojni invalid JNA, te je od posljedica tog ranjavanja umro u bolnici u Karlovcu. U Novom su ga proglasili palim borcem NOR-a, što nije ispravno – tom logikom bi svi poslije umrli partizani bili proglašeni palim borcima NOR-a, jer je rat svima narušio zdravlje.

Veza: 46, 37

129.

KRIŠKOVIĆ, VELJKO – Ružić (Novi, 15. 6. 1922 – Crikvenica, 31. 1. 2000), sin Slavka Matijevog i Anke r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 4. 10. 1885); supruga Magdalena r. Car.

Izučeni frizer. Sudionik NOB-a od 20. 4. 1943., komandir čete u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata preselio se u Zagreb. Roditelji su mu bili u St. Louisu, USA, gdje mu se rodio jedan brat, a po povratku majku su mu 1944. uhitili ustaše u Zagrebu.

Veza: 27, 11

130.

KRIŠKOVIĆ, VLADIMIR (*Tristokljunac*) – Ružić (Novi, 12. 4. 1877 – Novi, 12. 12. 1934), sin Ivana Matijevog i Julijane r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 8. 5. 1836) Jerkove, treće očeve supruge; supruga Marta r. Radetić – Lulika (Novi, 28. 7. 1876), Petrova.

Novljanski općinski *lanternič*ar i *balotar* (poslije Franka Sriće). Uvečer je palio javnu gradsku rasvjetu, a ujutro gasio. Petrolejska rasvjeta je postojala u starom dijelu grada. Kao *balotar* skupljao je kravlji izmet (balegu) po novljanskim ulicama, jer je u Novom bilo mnogo krava. Stoku se najviše držalo u konobama stambenih kuća pa su se ulice zbog turizma i zdravlja morale čistiti.

Veza: 100, 50

131.

KRIŠKOVIĆ, VLADIMIR (*Politika*) – Zuglić (Novi, 2. 10. 1882 – 1953), sin Pavla Stipanovog i Vicke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 29. 12. 1857 – Novi, 21. 5. 1932),

Ivanove; supruga Marija r. Ježić (Novi, 8. 12. 1882 – Novi, 7. 3. 1964), kći Nikole Pavlovog.

Zidar i trgovački obrtnik. Između dva svjetska rata držao je u svojoj kući (na početku Šenoine ulice) veletrgovinu duhana i šibica, tada državni monopol. Bio je član Narodne čitaonice od 1919, a od 1945. i Nadzornog odbora. Jedne zime vraćajući se kući nakon polnoćke (mise uoči Božića) otišao je na grob pokojne majke i čestitao joj Božić. Braća su mu **Josip** (Novi, 29. 10. 1880 – Beograd, 1924) i **Mikula** (Novi, 6. 12. 1895 – Južna Amerika, ?).

Veza: 114, 116, 107

132.

KRIŠKOVIĆ, VLADISLAV (*Ružić*) – Dankov (Novi, 3. 7. 1863 – 17. 4. 1882), sin Petra Franovog (Fran Ksaver) i Katarine r. Maričić – Jurike (Novi, 28. 3. 1821 – Novi, 27. 8. 1891), Jurjeve.

Zidar u Novom. Braća su mu **Ludovik** (Novi, 25. 8. 1844), **Filip** (Novi, 23. 11. 1846), **Silvestar** (Novi, 15. 8. 1856 – Rijeka, 5. 12. 1898), **Ivan** (Novi, 20. 10. 1859) i **Ignac** (Rijeka, 20. 1. 1868 – Draga, 19. 2. 1924).

Veza: 7, 43, 61, 34, 80, 32, 12, 14, 99, 31, 115

132/1.

KRIŠKOVIĆ, VLADO – Šimela (Dubrovnik, 12. 9. 1937), sin Danijela Jurjevog i Milke r. Čeko (Lozovac, Šibenik, 29. 9. 1901 – Novi, 1981), Matine.

Knjigovezac; zanat je završio u grafičkoj školi u Zagrebu, gdje je radio u novinskoj kući *Borba* i Nakladničkom poduzeću *Ognjen Prica*, a potom odlazi u Njemačku.

Veza: 19, 109, 72, 83, 29, 103, 111, 77

133.

KRIŠKOVIĆ, ZORAN – Šimela (Zagreb, 15. 12. 1957), sin Krsta i Anice r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 5. 1. 1925 – Zagreb, 7. 5. 1959), Gašparove, prve očeve supruge; supruga Đurđica r. Ježić (Novi, 16. 11. 1958), kći Jurja i Katarine (*Katice*) r. Jovanović – Bokulinke (Krasnica, Gornji Zagon, 10. 4. 1938 – Novi, 6. 3. 1995); kćerka **Tea** (1984) i sin **Sanjin** (1991).

Elektroinstalater, specijaliziran za kućanske aparate i rashladne uređaje; završio je elektrotehničku školu u Zagrebu. Radio u HTP-u *Lišanj* u Novom od 1981. Sudionik Domovinskog rata 1991 – 92. i 1993 – 94., te sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik HV-a. Igrao je košarku u KK *Vinodol*. Pivač novljanskog kola.

Veza: 77, 103, 111, 109, 72, 110, 40, 28, 119/1, 114/1

134.

KRIŠKOVIĆ, ŽELIMIR (*Nono*) – Vranješa, Kirin, Šimela (Novi, 19. 3. 1958), sin Antona Petrovog i Davorke r. Sokolić – Milinice (Novi, 15. 11. 1922 – Novi, 31. 10. 1999), Ivanove; supruga Vesna r. Rosandić (Novi, 11. 11. 1961), Markova.

Elektrotehničar; završio je zanat u ŠUP-u u Crikvenici. Radio kao obrtnik, potom je radio u tvrtki *Kabel* u Novom.

Veza: 10, 22, 23, 108, 13

135.

KRIŠKOVIĆ, ŽELIMIR (*Željko*) – Šimela (Novi, 22. 4. 1952), sin Matija Matijevog i Desanke r. Zoričić – Grujičinke, Perinine (Novi, 28. 3. 1923), Matijeve; supruga Danka r. Stanković (Jošavka, BiH, 25. 7. 1952), Jovina.

Bravar i vodoinstalater. 1970 - 71. radio u HTP-u *Lišanj* u Novom, 1986 - 89. u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom, potom radi kao obrtnik i suvlasnik (sa Slobodanom Stankovićem) jedne tvrtke u Rusiji.

Veza: 91, 2, 98, 3, 78, 21, 51

KRIŠTOFOR PETANČIĆ – Dubrovčanin (? – Novi, 1499).

Krbavsko-modruški biskup, franjevac, imenovan biskupom od pape 29. svibnja 1480. Studirao je pravo u Rimu, bio je cijenjen na dvoru kralja Matije Korvina. U Novi je došao 1493. g., s kaptolom i narodom, kad su mu Osmanlije u varoši Modruše (u donjem gradu, u odnosu na frankapanski grad Tržan na vrhu brda) zapalili biskupsku palaču. Godine 1496. sklonio se kod pojave kuge iz Novog u Bakar. Umro je u Novom 1499. g., a pokopan je u crkvi sv Filipa i Jakova u Novom, koju je učinio svojom stolnicom. Poslije je crkva doživjela pregradnje, od jednobrodne u trobrodnu. Sjedište modruške ili krbavske biskupije bilo je u Novom od 1493. do 1969., kad je ukinuta Modruška biskupija, a njeno je područje uklopljeno u novoosnovanu Riječko-senjsku biskupiju. Na nadgrobnoj mu ploči je zapisana godina 1517., što je godina kad mu nećak (Petancius, Petančić) postavlja ploču.

1.

KRIŽANEC, BOŽIDAR (Rijeka 3.11.1949), sin Franje (28.2.1908 – 25.12.1978) i Anke r. Glavičić (Senj, 27.7. 1920 – Rijeka, 14. 4. 2006); supruga Jadranka r. Baričević (Osijek, 31. 7. 1953), Jurjeva; sin **Robert** (Sušak, Rijeka 5.1.1974).

Dipl.oec i inž. pomorskog prometa, direktor u Luci Rijeka od 1972. do 1996. u više sektora, od 1996 poduzetnik i direktor TPR International Rijeka. Sportaš i sportski djelatnik: omladinski državni prvak u veslanju 1967., prvak države u plivanju – štafetama 2 x 100 i 2 x 200 m (Hercegnovi, 1971), ronilački instruktor od 1971.

Veza: 3, 2, Baričević 39

2.

KRIŽANEC, IVA r. Sokolić – Verica (Požega, 19. 11. 1978), kći Miljenka i Branke r.Pavić (Požega, 1951 – 2006); suprug Robert (1974); sinovi **Robin** (2009) i **Vito** (2011).

Dipl.oec. u turizmu, vlasnica “Enginerooms” u Rijeci – usluge noćenja.

Veza: 3, 1, Sokolić 211

3.

KRIŽANEC, ROBERT (Sušak, Rijeka, 5. 1. 1974), sin Božidara Franjinog i Jadranke r. Baričević (Osijek, 31. 7. 1953), Jurjeve; supruga Iva Sokolić – Verica (Požega, 19. 11. 1978), Miljenkova; sinovi **Robin** (2009) i **Vito** (2011).

Ing. pomoskog strojarstva; upravitelj stroja na LNG tankerima.

Veza: 2, 1, Baričević 39, Sokolić 211

KRMPOTE

Novije naselje, iz početka 17. st. kada su se nakon osmanlijskih provala u opustjele predjele od Ledenica do iznad Krivog Puta naselili Bunjevci, u tri navrata, od 1605. do 1654. Na tom su teritoriju osnovali sela i zaseoke: Sibinj (Sv. Ilija), Smokvica Gornja i Donja, Poljica, Sveti Jakov (Krmpote Polje - gdje dolaze pravoslavni uskoci), Staro Selo, Vukelić Draga, Šator, Dubrava, Drinak (Gaj, Rivine, Kuljići, Ančići, Dunići, Dolac i Grujići), Bile, Šušanj, Šimići, Podmelnik, Baćići, Ruševo (Janjići, Krpani i Obor), Luka (Števići, Grujići i Butorci), Javorje (Jurići i Radići), Zabukovac, Dakuša, Podomar, Luka Krmpotska, Ruka, Alan (Zamalič, Rupa, Vukelići, Cigići, Vrtlina, Butković Dolac). Od 1630 g. žive u Vojnoj krajini u zadrugama, s krajinskom vojnom obvezom, a po ukidanju Vojne krajine potpali su pod općinu Ledenice, sa sjedištem od 1871. do 23. 9. 1894. u Krmpotama, poslije u Ledenicama. Od 12. 2. 1942. osnovan je NOO Krmpote – Klenovica u sastavu Općine Crikvenica, a od 1990. Krmpote su u sastavu Grada Novog sa sjedištem u Klenovici.

KRMPOTIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla, a prvi Krmpotići stigli su u Hrvatsko primorje (Ledenice i Krmpote) iz Liča, a u Lič 1605. iz Lištice u Hercegovini gdje se spominju u 15. st. Ovamo dolaze za vrijeme Frankopana, a u Novi nakon Drugoga svjetskog rata.

1.

KRMPOTIĆ, ANTONIJA (*Tonka*) r. Pađen (Crno, Ledenice, 28. 3. 1894 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961), kći Jure i Mande r. Stilin (Ledenice, 4. 12. 1851), Grgureve; suprug Josip – Crnaja (Ledenice, 27. 12. 1890), Franjin.

Poginula je u autobusu koji je sletio kod Batera s ceste u provaliju.

Veza: 9, 4

2.

KRMPOTIĆ, DINKO – Blažina (Cernik, Grobnik, 5. 5. 1926), sin Tome (Ledenice, 23. 7. 1894 – Sušak, 11. 9. 1941), Jurinog i Antonije (Ana) r. Krmpotić (Ledenice, 17. 1. 1893 – Rijeka, 23. 10. 1967).

Tipografski radnik. Sudionik NOB-a; radio je do kraja rata u partizanskoj tiskari okružnog NOO-a za Hrvatsko primorje u šumi, najprije na Stipečevim Lazima, potom na Smolniku.

Veza: 20

3.

KRMPOTIĆ, FRANJO (*Franić*) (Senj, 5. 7. 1929), Franjin; živi u Klenovici.

Dr. med. sc., liječnik specijalist – ginekolog i javni djelatnik; završio je Medicinski fakultet u Zagrebu 1955., specijalizirao je ginekologiju na klinici u Rijeci, a doktorirao na Medicinskom fakultetu u Rijeci 1975. Radio je 1958 - 59. u Domu zdravlja u Senju, u KBC-u Rijeka na ginekološkoj klinici, do 1994., kao šef odjela pa zamjenik predstojnika klinike. Objavio je četrdeset stručnih i znanstvenih radova u zemlji i inozemstvu.

4.

KRMPOTIĆ, FRANJO – Crnaja (Krmpotići, Ledenice, 25. 12. 1925 – Rijeka, 6. 4. 2007), sin Josipa Franjinog i Antonije r. Pađen (Ledenice, 28. 3. 1894 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961); supruga Anka r. Mataija (Ledenice, 22. 10. 1921), kći Grge – Koze.

Radnik, kirijaš. Sudjelovao je (uz oca) u štrajku kirijaša 16. 7. 1937. i prevrtanju kamiona Ivana Stattina s ceste blizu Batera. Sudionik NOB-a od 1. 1. 1942. u stražarskoj četi pri Komandi mjesta Ledenice u Mataija Dragi, borac u Bunjevačkoj četi (1942) pa 1943. u Komandi mjesta Ledenice, 1944. je borac pomorskog pješaštva u Senju pa opet u Komandi mjesta u Ledenicama. I brat Ivan (Ledenice, 15. 1. 1928) bio je u Komandi mjesta Ledenice.

Veza: 1, 9

5.

KRMPOTIĆ, GRGUR – Šicar (Krmpotići, Ledenice, 12. 11. 1914 – Ledenice, prosinac 1941), sin Ivana Tominog i Mande r. Pađen (Ledenice, 24. 4. 1891 – Ledenice, 4. 1. 1929), treće očeve supruge.

Žrtva rata. Nakon što je dezertirao iz partizana, bio je nekoliko dana, u prosincu 1941. kod Talijana i odao im lokacije partizanskog logora *Ričičko Bilo*. Nekoliko dana poslije toga naletio je na partizansku ophodnju, uhićen je te je nakon suđenja zajedno s još trojicom zarobljnih oružnika strijeljan kod “Bibina Krča” blizu logora *Ričičko Bilo*.

Veza: 16, 18

6.

KRMPOTIĆ, IVAN (Senj, 1892), sin Antona i Marije r. Prpić; supruga Margareta (Mare) r. Žvanović – Šišinka (Novi, 22. 6. 1888), Nikolina, poslije preudana za Mirka Sokolića – Vericu (Novi, 5. 11. 1865 – Bribir, 29. 9. 1939), Matijevog.

Opančar u Novom (kao i otac mu).

7.

KRMPOTIĆ, JOSIP (*Josa*) – Grana (Krmpotići, Ledenice, 30. 6. 1912 – Crikvenica, 18. 8. 1990), sin Antona i Luce r. Jurčić (Ledenice, 15. 2. 1873 – Ledenice, 5. 4. 1918); prva supruga Ana r. Smolčić (Ledenice, 22. 3. 1923 – Ledenice, 24. 1. 1979).

Šumski radnik. Sudjelovao je u štrajku kirijaša i bacanju Stattinova kamiona pod cestu blizu Batera 16. 7. 1937. Nositelj Partizanske spomenice 1941, sudionik NOB-a od 22. prosinca 1941; borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* pa bataljuna *Ljubica Gerovac* 3. primorsko-goranske brigade, zatim 35. ličke i 13. primorsko-goranske divizije. Stanovao je u Crikvenici.

Veza: 1

8.

KRMPOTIĆ, JOSIP (*Josa*) – Paškva (Krmpotići, Ledenice, 19. 2. 1923 – Brlog, 1943), sin Franje Paškvalovog i Marije r. Jurčić (Ledenice, 20. 2. 1901); nadimak mu je po djedu Paškvalinu (Ledenice, 7. 4. 1860 – Ledenice, 18. 1. 1939).

Pali borac NOR-a. Radnik, kirijaš. Sudionik NOB-a od 19. 12. 1941., borac bataljuna *Matija Gubec* 14., pa 6. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama s Nijemcima i ustašama

u Brlogu (Općina Otočac). Otac i brat mu Grgur (Ledenice, 4. 8. 1928) bili su za vrijeme rata stražari u partizanskoj Komandi mjesta u Mataija Dragi. On i otac (Ledenice, 1. 12. 1895 – Ledenice, 8. 7. 1967) sudjelovali su u bacanju kamiona Ivana Stattina pod cestu blizu Batera. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

9.

KRMPOTIĆ, JOSIP – Crnaja (Krmpotići, Ledenice, 3. 4. 1924 – Živulja, Otočac, 9. 5. 1944), sin Josipa i Antonije r. Pađen (Bater, Ledenice, 28. 3. 1894 – Bater, Ledenice, 17. 1. 1961), Antonove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., borac u 2. ledeničkoj četi 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u Živulji (Otočac) za vrijeme njemačko-ustaške ofenzive *Morgenstern* na slobodni partizanski teritorij Like. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Majka mu je poginula u autobusu koji je blizu Batera pao s ceste u provaliju.

Veza: 1, 4

10.

KRMPOTIĆ, JURAJ (Vojsko, Ledenice, 25. 8. 1939 – Ledenice, 25. 6. 1943), sin Jure Jurinog i Milke r. Svetić (Bater, Ledenice, 22. 4. 1915 – Ledenice, 15. 6. 1998).

Žrtva fašističkog terora. Kao četverogodišnje dijete zalutao je negdje u šumi, a zbog ratnih prilika nije se mogla provesti djelotvorna potraga. Otac mu se rodio u Borošebešu u rumunjskom Erdelju, gdje mu je djed radio i oženio se Marijom Mađaricom.

Veza: 11

11.

KRMPOTIĆ, JURAJ (*Jurica*) (Borošebeš, Rumunjska, 4. 9. 1904 – Ledenice, 23. 11. 1967), sin Jurja (umro u Borošebešu) i Marije r. Mađarice (Borošebeš, Rumunjska, ?); supruga Milka r. Svetić (Bater, Ledenice, 22. 4. 1915 – Ledenice, 15. 6. 1998).

Bačvar i stolar. Sudjelovao je 16. 7. 1937. u bacanju kamiona Ivana Stattina s ceste blizu Batera. Sudionik NOB-a od 24. 12. 1941., borac u bataljunu *Marko Orešković* 1942., a 1942 - 43. u bataljunu *Ljubica Gerovac* 6. primorsko-goranske brigade. Zbog starosti je povučen u Komandu mjesta Ledenice u Mataija Dragi, gdje je radio u partizanskoj radionici.

Veza: 10

12.

KRMPOTIĆ, KARLINA – Tomulina (Mala Gora, Ledenice, 2. 11. 1887), kći Petra Tome Tominog i Lucije r. Frković (Ledenice, 14. 1. 1867 – Rijeka, 7. 9. 1899), prve očeve supruge.

Žrtva fašističkog terora. Živjela je s roditeljima u Rijeci, 30. 12. 1944. nestala je iz Rijeke koja je tada bila pod njemačkom okupacijom, i nikad nije pronađena.

Veza: 19, 24, 22, 23, 14

13.

KRMPOTIĆ, LJUBA r. Butorac (Crno, Ledenice, 8. 11. 1920 – Rijeka, 2. 5. 2006), kći Stjepana i Kate r. Frković (Crno, Ledenice, 19. 3. 1897 – Ledenice, 15. 6. 1933); suprug

Milan – Šarić (Krmpotići, Ledenice, 4. 7. 1923 – Rijeka, 16. 9. 1989), sin Grgura Rafaelovog.

Suradnica NOP-a, radila je u komandi mjesta. Talijani su je 13. 3. 1942. uhitili i odveli u talijanski logor u Bakru, potom je u Udinama ostala do kapitulacije Italije. Nakon povratka bila je sekretar SKOJ-a u Ledenicama.

Veza: 15, 21

14.

KRMPOTIĆ, MARIJA – Tomulina (Mala Gora, Ledenice, 10. 7. 1913 – Ledenice, 7. 9. 1919), kći Petra Tome Tominog i Marije r. Pađen (Ledenice, 23. 4. 1880), treće očeve supruge.

Nestala je kao sedmogodišnja djevojčica i nije pronađena.

Veza: 19, 24, 22, 12, 23

15.

KRMPOTIĆ, MILAN – Šarić (Krmpotići, Ledenice, 4. 7. 1923 – Rijeka, 16. 9. 1989), sin Grgura Rafaelovog i Pauline r. Stilin (Ledenice, 4. 1. 1899); supruga Ljubica r. Butorac (Crno, Ledenice, 8. 11. 1920 – Rijeka, 2. 5. 2006), kći Stjepana Antonovog.

Šumski radnik. Sudjelovao je u štrajku kirijaša protiv uvođenja kamiona Ivana Stattina, industrijalaca i veletrgovca drvom za prijevoz drva iz šume u pilanu u Novome. Štrajkaši su 16. 7. 1937. bacili taj kamion kod Batera pod cestu. Nositelj je Partizanske spomenice 1941, borac 2. ledeničke čete, drežničke čete bataljuna *Matija Gubec*, 6. i 14. primorsko-goranske brigade te 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. U borbama za oslobođenje Lovinca bio je pohvaljen. Do 1946. je djelatni major JNA. Bio je aktivan društveni i politički djelatnik, predsjednik Općine Ledenice te predsjednik organizacijskog sektora KK KPH Rijeka. Završio je Višu pomorsku školu u Rijeci, gdje je i radio u *Tvornici papira* kao direktor, do 1972.

Veza: 21, 13

16.

KRMPOTIĆ, MILE – Gobićev (Krmpotići, Ledenice, 2. 11. 1923), sin Mile i Ane r. Butorac (Ledenice, 14. 3. 1896); supruga Ana r. Banko (iz Istre).

Radnik, poljodjelac. Sudionik NOB-a od 4. 1. 1942., borac 1. bataljuna *Marko Trbović*, 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije, a od 1944. do 1945. borac pa puškomitraljezac i vodnik voda 1. bataljuna 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije; sudjelovao je u maršu druge brigade na Matić poljani noću 19. na 20. veljače 1944. kada se je 26 partizana te brigade smrznulo na velikoj hladnoći.

Veza: 18, 5

17.

KRMPOTIĆ, PAVAO – Kružata (Krmpotići, Ledenice, 15. 1. 1921 – Klana, 15. 4. 1945), sin Antona Franjinog i Ivke r. Buneta (Ledenice, 6. 7. 1887 – Ledenice, 11. 4. 1953), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Radnik – kirijaš. Sudjelovao je u štrajku kirijaša 16. 7. 1937. Sudionik NOB-a od 20. prosinca 1941., borac Drežničke čete 2. bataljuna 6. primorsko-goranske

brigade 5. operativne zone Hrvatske i 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije, puškomitraljezac u 2. udarnom bataljunu. Poginuo je u borbi s Nijemcima kod Klane nakon oslobođenja Rijeke. Nositelj je Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Otac Anton (Ledenice, 26. 2. 1872 – Ledenice, 6. 9. 1942) imao je braću: Ivana (Ledenice, 23. 1. 1865 – Ledenice, 13. 10. 1941) i Rafaela – Šarića (Ledenice, 21. 10. 1859 – Ledenice, 25. 2. 1929).

18.

KRMPOTIĆ, PETAR – Gobićev (Krmpotići, Ledenice, 25. 6. 1926 – Bater, Ledenice, 16. 9. 1944), sin Mile i Ane r. Butorac (Crno, Ledenice, 14. 3. 1896), kćeri Josipa Ivanovog.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1. 3. 1942., borac, kurir, motritelj i stražar u četi Komande mjesta Ledenice u Mataija Dragi. Poginuo je na stražarskomu mjestu na području Batera.

Veza: 16, 5

19.

KRMPOTIĆ, PETAR TOMA – Tomulina (Mala Gora, Ledenice, 22. 9. 1860 – Ledenice, 7. 12. 1941), sin Tome Tominog i Franice r. Miletić (3. 8. 1836 – Rijeka, 6. 3. 1900); prva supruga Lucija r. Frković (Ledenice, 14. 1. 1867 – Rijeka, 7. 9. 1899), druga Božica r. Butković (Ledenice, 13. 12. 1861 – Rijeka, 27. 2. 1909), treća Marija r. Pađen (24. 3. 1880), Jurjeva.

Žrtva fašističkog terora. Talijani su ga uhitili i odveli u zatvor u Ogulinu. Kada je pušten, pošao je pješice iz Ogulina kroz šumu po velikoj zimi i smrznuo se dvjestotinjak metara od kuće.

Veza: 22, 24, 12, 23, 14

20.

KRMPOTIĆ, TOMA – Blažina (Ledenice, 23. 7. 1894 – Sušak, 11. 9. 1941), sin Jurja (Ledenice, 25. 4. 1857 – Rijeka, 7. 10. 1942), Blaževog i Barbare r. Modrić (Ledenice, 4. 2. 1859 – Ledenice, 20. 10. 1948); supruga Antonija Ana r. Krmpotić (Ledenice, 17. 1. 1893 – Rijeka, 23. 10. 1967), kći Rafaela – Šarića.

Kovač, potkivač. Preselio se s obitelji u Sušak gdje je imao kovačku radionicu.

Veza: 2

21.

KRMPOTIĆ, TOMISLAV (*Tomo*) – Šarić (Krmpotići, Ledenice, 18. 10. 1925 – Rijeka, 2. 12. 1991), sin Grgura Rafaelovog i Pauline r. Stilin (Ledenice, 4. 1. 1899); supruga Zdenka r. Butković (Ledenice, 19. 8. 1926), kći Antona Jurjevog. Ime mu je 1984. službeno promijenjeno u Tomo.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 15. 2. 1942., borac u ledeničkoj četi bataljuna *Ljubica Gerovac* 5. operativne zone Hrvatske, stražar u Komandi mjesta, od 1944. borac – puškomitraljezac u udarnoj grupi pri tadašnjoj Komandi mjesta Novi – Senj.

Veza: 15, 13

22.

KRMPOTIĆ, TOMO – Tomulina (Ledenice, 25. 5. 1831 – Ledenice, 2. 10. 1908), sin Tome i Marije r. Miletić (19. 3. 1803 – 20. 12. 1890), Ivanove; supruga Franica r. Miletić (Ledenice, 3. 8. 1836 – Rijeka, 6. 3. 1900), Frankova.

Prvi dobrovoljni pučki učitelj u pučkoj školi u Ledenicama, od osnivanja 7. 7. 1871., nekoliko godina. Otac Toma (Ledenice, 15. 12. 1798), Petrov poginuo je u Mađarskoj 1849. u vojnom pohodu bana Jelačića protiv Mađarske.

Veza: 19, 24, 12, 23, 14

23.

KRMPOTIĆ, TOMISLAV (*Tomo*) – Tomulina (Mala Gora, Ledenice, 22. 2. 1915 – Breze, Ledenice, 27. 5. 1967), sin Petra Tome Tominog i Marije r. Pađen (Lovasi, Ledenice, 24. 3. 1880), treće očeve supruge; supruga Danica r. Raučić (Dugi otok, 27. 4. 1929), Rokina.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 1941., borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* pa 13. proleterske brigade *Rade Končar,* a od ožujka 1943. pratilac dr. Ivana Ribara u Pratećem bataljunu pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a. Dana 23. 10. 1941. Talijani su mu zapalili kuću, a peteročlanu obitelj otjerali u zatvor u Ogulinu.

Veza: 19, 24, 22, 12, 14

24.

KRMPOTIĆ, VICKO – Tomulina (Mala Gora, Ledenice, 31. 1. 1875 – Rijeka, 10. 7. 1890), sin Tome Tominog i Franice r. Miletić (Ledenice, 3. 8. 1836 – Rijeka, 6. 3. 1900), Frankove, prve očeve supruge.

Poginuo je od mine u Rijeci, gdje je radio i kamo se preselila cijela obitelj.

Veza: 22, 19, 12, 23, 14

KRPAN

Bunjevačko prezime, a potječe iz Hercegovine. Prvi Krpani dolaze u Novi u 20. st. iz Krmpota gdje su došli 1627. iz Liča. Krpana ima i u Ledenicama.

1.

KRPAN, ANDRIJA (Poljice, Krmpote, 29. 7. 1911 – Krmpote, 30. 4. 1982), sin Grge i Marije r. Pavelić (Krmpote, 7. 3. 1877 – Krmpote, 26. 4. 1949).

Zidar. Radio je u GP *Asfalt* u Rijeci, a od 17. kolovoza 1960. u Šumariji Novi.

2.

KRPAN, ANTON (Drinak, Krmpote, 30. 10. 1869 – Ledenice, 3. 7. 1950), Jandrin; prva supruga Lucija r. Prpić (8. 1. 1877 – Ledenice, 19. 4. 1926), druga Lucija r. Stanić (Bribir, 2. 9. 1880), općinska babica.

Državni nadlugar u Mošunama. Sinovi su mu **Rudolf** (1. 1. 1903) i **Anton** (14. 9. 1913).

Veza: 23, 46

3.

KRPAN, ANTON (*Tone Ružin*) – Markin (Drinak, Krmpote, 21. 7. 1920 – Zagreb, 27. 3. 2003), sin Antona Markovog i Ruže r. Pavličević (Krmpote, 1. 1. 1887 – Zagreb, 27. 1. 1975); supruga Kata r. Cvijetanović. Suprug njegove sestre Marice Dimitrije Nastasić (*Čika Mito*) imao je gostionicu u Novom u kojoj je on radio.

Radnik. Sudionik NOB-a od 31. 7. 1943., borac u 2. četi 4. bataljuna 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Otišao je u partizane s Krstom Zoričićem, Vojkom Maričićem, Jurjem Babićem i Ivicom Mažuranićem – Ćaćinim. U borbi za Karlobag izgubio je oko. Nakon rata se doškolovao i radio kao službenik u banci u Zagrebu.

Veza: 8, 12, 30, 25, 7, 36, 26, 35

4.

KRPAN, ANTON – Kubotin (Drinak, Krmpote, 2. 1. 1925.), sin Jose Mijatovog i Ane r. Tomičić (Krmpote, 25. 5. 1882. – Rijeka, 11. 3. 1951.), druge očeve supruge; supruga Zorica r. Krpan (Drinak, Krmpote, 14. 12. 1928), Josipova.

Sudionik NOB-a od 1943; partizan pri Komandi mjesta u Krmpotama do 1945. Nakon rata radi kao milicionar u Rijeci do mirovine.

Veza: 31, 19

5.

KRPAN, ANTONIJA (*Anta*) r. Butorac - **Joškanova** (Drinak, Krmpote, 17. 1. 1874 – Rijeka, 23. 2. 1979); suprug Josip – Joškan (Drinak, 23. 9. 1867), Lukin (po kojem je dobila nadimak).

Najstarija dosad osoba ne samo na području Novog nego i u cijelome Hrvatskom primorju. Doživjela je 105 godina i 6 dana i unatoč godinama dobro se osjećala. Umrla je u Rijeci kod kćeri Marice i zeta Grge Butorca.

Veza: 21, 17

5/1.

KRPAN, BOŽIDAR – Lukačin (Rijeka, 25. 12. 1972), sin Mirka Tominog i Katice Nedeljke r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 5. 1952), kćeri Grge (Drveni) – Gobca; supruga Ivana r. Tomić (Rijeka, 14. 2. 1975), kći Ivana Martinovog (Mudroslav).

Vodoinstalater i limar; zanat je izučio u građevinskoj školi u Rijeci. Od 1993. je vlasnik tvrtke *Vodoinstalater – limarija* u Novom.

Veza: 41/1, 33, 16/1

6.

KRPAN, DEAN (Rijeka, 15. 3. 1975), sin Milana i Kaje r. Tomac (5. 8. 1947), Ivanove.

Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

7.

KRPAN, FRANE (*Frane Ružin, Doktor*) – Markin (Drinak, Krmpote, 10. 9. 1926 – Rijeka, 27. 3. 1978), sin Antona Markovog i Ruže r. Pavličević (Krmpote, 1. 1. 1887 – Debeljača, Beograd, 27. 1. 1975), Jukine.

Lugar. Sudionik NOB-a, bolničar za vrijeme rata (otud nadimak Doktor). Radio je u Šumariji Novi od 1. travnja 1958. godine.

Veza: 8, 12, 30, 25, 3, 36, 26, 35

8.

KRPAN, FRANE – Markin (Drinak, Krmpote, 19. 4. 1902 – Kraljevica, 16. 8. 1966), sin Marka i Karline r. Blažević (Krmpote, 1. 11. 1875); supruga Katarina r. Butorac (Krmpote, 13. 3. 1902 – Rijeka, 8. 3. 1985), Ivanova.

Zidar. Prije II. svj. rata radio je u Perziji (Iran), odakle je otišao u SSSR. Kao partizan – dobrovoljac ušao u Prvu dobrovoljačku jugoslavensku brigadu; borio se i za oslobođenje Srbije (Beograda 20. 4. 1944). Od 1. travnja 1958. je radio u Šumariji Novi.

Veza: 12, 36, 26, 35, 30, 25, 3, 7, 18

9.

KRPAN, FRANE – Maričin (Drinak, Krmpote, 23. 3. 1914 – Kulen Vakuf, Bosna, 1941), sin Stipana i Marije r. Krpan (Drinak, Krmpote, 20. 2. 1881 – Novi, 3. 1. 1973).

Žrtva fašističkog terora. Zidar. Radio je u Bosni gdje su ga u Kulen Vakufu četnici uhitili, mučili i zaklali.

Veza: 15, 48, 32, 50

10.

KRPAN, FRANJO (Ruševo, Krmpote, 17. 4. 1899 – Albanija, 30. 3. 1918), sin Martina Ivanovog i Marije r. Šojat (Senj, 25. 11. 1858 – Krmpote, 29. 12. 1912).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci borio se na srpskoj fronti. Tu je vjerojatno bio zarobljen, pa je sa srpskom vojskom dospio u Albaniju gdje je i umro.

Veza: 37

11.

KRPAN, IVAN (*Ivica*) (Drinak, Krmpote, 30. 3. 1915 – Rijeka, 24. 12. 1983), sin Antona Antonovog i Klare r. Krpan (Krmpote, 14. 2. 1893); supruga Dragica Miškulin. Strojar; zanat je izučio u Klenovici.

Sudionik NOB-a od 1943., borac u mornaričkim jedinicama POS-a, a krajem rata mornarički je poručnik JNA. Imao je devetero braće.

12.

KRPAN, IVAN – Markin (Drinak, Krmpote, 23. 10. 1910 – Novi, 16. 2. 1982), sin Marka Antovog i Karline r. Blažević (Krmpote, 1. 11. 1875); supruga Milka r. Krpan (Krmpote, 26. 8. 1913 – Novi, 10. 5. 1997), Mijina.

Sudionik NOB-a od 31. srpnja 1943., borac u 4. bataljunu 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi 35. ličke divizije. Nakon rata je radio u ŠUP-u u Dubravi.

Veza: 8, 26, 35, 30, 25, 3, 7, 36, 18

13.

KRPAN, IVAN (Omar, Ledenice, 19. 4. 1915 – Novi, 13. 2. 1999), Markov; supruga Ana r. Deranja – Mamula (Donji Zagon, 3. 2. 1924 – Novi, 2. 3 2015), Nikolina.

Zidar. Sudionik NOB-a od 23. rujna 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji pa komandir čete vozarskog eskadrona u 35. ličkoj diviziji. Nakon rata je radio u DIP-u Novi, a od 1. rujna 1960. u Šumariji Novi kao manipulant.

Veza: 27, 43

14.

KRPAN, IVAN – Kuljić (Drinak, Krmpote, 27. 12. 1900 – Novi, 19. 1. 1979), sin Mirka Grginog i Tonke r. Blažević (9. 8. 1868), poslije preudane za Matu Krpana; supruga Ivka r. Balen, udovica Tomljanović (Senj, 26. 6. 1887 – Novi, 2. 2. 1955), Šimina.

Lugar, lovac i pčelar u Novom. Kao lugar radio je u krmpotskom kraju. Kuću je izgradio u Lukavicama.

Veza: 40, 41

15.

KRPAN, IVAN – Maričin (Ruševo, Krmpote, 1. 1. 1912 – Krmpote, 31. 7. 1968), sin Stjepana i Marije r. Krpan (Krmpote, 20. 2. 1881 – Novi, 3. 1. 1973); tri puta se ženio.

Zidar. Radio je u GP *Lapčević* u Splitu, a od 30. srpnja 1960. u Šumariji Novi. Ubijen je na cesti između sela Jurići i Ruševo.

Veza: 9, 48, 50, 32

16.

KRPAN, IVE – Jurankov (Ruševo, Krmpote, 29. 12. 1916 – Donji Lapac, 16. 12. 1944), sin Petra i Ane r. Butorac (Krmpote, 7. 4. 1897) koja se preudala za Iliju Filipovića (Obor, Krmpote, 13. 6. 1890), Antonovog.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., borac u Komandi mjesta Krmpote – Ledenice od prosinca 1942, u 1. proleterskom bataljunu Hvatske, politički komesar u 4. bataljunu 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije, a od svibnja 1944. u 2. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je u borbi protiv Nijemaca i ustaša kod Donjeg Lapca. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 45

16/1.

KRPAN, IVICA – Lukačin (Rijeka, 28. 6. 1975), sin Mirka Tominog i Katice Nedeljke r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 5. 1952), kćeri Grge (Drveni) – Gobca; supruga Marija r. Buneta (Rijeka, 1979), Damirova.

Strojarski tehničar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Od 1996. radi u vodovodnoj i limarskoj zanatskoj tvrtki brata Božidara. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 41/1, 33, 5/1

17.

KRPAN, JOSIP (Ruševo, Krmpote, 1. 2. 1911 – Novi, 6. 10. 1984), sin Milana i Stane r. Butorac (Krmpote, 7. 11. 1887); supruga Eufemija Kata r. Butorac (Krmpote, 21. 2. 1913 – Rijeka, 14. 6. 1999), Stipanova.

Predsjednik Narodne fronte Crikvenica, a kao narodni poslanik prisustvovao je u Novom 20. i 21. kolovoza 1955. proslavi 110. obljetnice Narodne čitaonice Novog i otkrivanju biste Ivanu Mažuraniću u novljanskom parku. Bio je ministar u vladi NR Hrvatske, potom direktor kadrovskog odijela GP *Asfalt* u Rijeci.

Veza: 21

18.

KRPAN, JOSO (*Paladran*) (Drinak, Krmpote, 19. 3. 1923 – Crikvenica, 16. 7. 1991), sin Ivana Antonovog i Marije r. Pavličević (Krmpote, 1. 6. 1889 – Krmpote, 11. 9. 1941); supruga Mica r. Miklić.

Sudionik NOB-a od 1941., suradnik u obavještajnoj liniji s Mitom Nastasićem u Novom već od jeseni 1941., prvi komesar bataljuna iz Krmpota, a pred kraj rata pomoćnik komesara slavonske brigade u činu majora JNA. Nakon rata radio je u Političkoj upravi JNA u Beogradu, a nakon Rezolucije Informbiroa 1948. sekretar je KK SKH u Crikvenici (na zahtjev iz Crikvenice), potom direktor GP *Asfalt* Rijeka, predsjednik Odbora za financije u Saboru SR Hrvatske u Zagrebu i predsjednik Strukovnih sindikata građevinskih radnika SS Jugoslavije.

Veza: 8, 12

19.

KRPAN, JURAJ (*Juraj Antin*) (Drinak, Krmpote, 29. 3. 1918 – Zagreb, svibanj 1945), sin Frane Mijatovog i Tonke r. Butorac (Krmpote, 19. 3. 1879), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*, od kolovoza 1942. u 1. proleterskoj četi 1. proleterskog bataljuna 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar* i stariji vodnik u 11. korpusu. Zbog ranjavanja u završnim borbama za oslobođenje umro je u bolnici u Zagrebu. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 31, 4

20.

KRPAN, JURAJ (Omar, Ledenice, 25. 4. 1875 – Novi, 30. 9. 1951), sin Antona Danijelovog i Ane r. Kalanj (Omar, Ledenice, 25. 2. 1851 – 14. 1. 1891), Antonove; supruga Ana r. Pavelić (Krmpote, 28. 3. 1873 – Novi, 1943).

Tapetar, obrtnik; imao je tapetarsku radnju u Novom u Ulici Andrije Šermana. Kći Tonka udala se za Milana Piškulića – Bilu, Rafaelovog koji je izgorio u vlaku. Brat mu je Anton (3. 9. 1885), državni lugar u Krmpotama.

Veza: 27, 43, Piškulić 136

21.

KRPAN, KLARA r. Prpić (Krmpote, 17. 12. 1873 – Stenjevec, 21. 8. 1923); suprug Mate – Stipurina (Ruševo, Krmpote, 10. 2. 1868 – Split, 8. 11. 1926), Stipanov.

Zbog bolesti bila je smještena u Zavod za umobolne, gdje je i umrla.

Veza: 17, 15, 9, 48, 32

22.

KRPAN, **LEOPOLD** (Ruševo, Krmpote, 28. 11. 1898 – Mađarska, 4. 6. 1918), sin Antona Grginog i Rozalije r. Butković (5. 10. 1867 – Krmpote, 20. 2. 1911).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci sudjelovao je u ratu, a umro je u bolnici u Mađarskoj.

23.

KRPAN, LUCIJA r. Stanić (Bribir, 2. 9. 1880 – Ledenice, 27. 3. 1955); suprug Anton (Drinak, Krmpote, 30. 10. 1869 – Ledenice, 3. 7. 1950), Jandrin, državni nadlugar.

Općinska primalja u Ledenicama.

Veza: 2, 46

24.

KRPAN, MARA – Josičina (Drinak, Krmpote, 17. 1. 1862 – Krmpote, 25. 1. 1933), kći Jose i Ane (Krmpote, 6. 5. 1838 – Krmpote, 28. 2. 1917).

Žrtva hladnoće. Zimi je nekud krenula, ali ju je jaka bura bacila u snijeg gdje se, vjerojatno izmorena, smrzla.

Veza: 28

25.

KRPAN, MARIJAN – Markin, **Ružin** (Drinak, Krmpote, 13. 9. 1918 – Krmpote, 13. 7. 1938), sin Antona Markovog i Ruže r. Pavličević (Krmpote, 1. 1. 1887 – Debeljača, Beograd, 27. 1. 1975), Jukine.

Lugarski vježbenik. Umro je mlad.

Veza: 8, 12, 30, 3, 7, 36, 26, 35

26.

KRPAN, MARKO – Markin (Drinak, Krmpote, 29. 4. 1944), sin Ivana Markovog i Milke r. Krpan (Krmpote, 26. 8. 1913 – Novi, 10. 5. 1997), Mijine; supruga Ivanka r. Butorac (Krmpote, 26. 12. 1947).

Ekonomist; završio je srednju ekonomsku školu. Radio je u DIP-u Novi kao referent prodaje od 18. svibnja 1965. do 1999. Ima brata Antona (Tona) (31. 3. 1938).

Veza: 12, 8, 35, 36, 30, 25, 7

27.

KRPAN, MARKO (Donji Zagon, 10. 7. 1952), sin Ivana Markovog i Ane r. Deranja (Donji Zagon, 3. 2. 1924), Nikoline.

Automehaničar i vozač; zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Radio je kao vozač ambulantnih kola hitne pomoći u Zdravstvenoj stanici *Dr. A. Šerman* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991.

Veza: 13, 43

28.

KRPAN, MARKO – Josičin (Drinak, Krmpote, 20. 7. 1877 – Pula, 12. 7. 1917), sin Jose i Ane (Krmpote, 6. 5. 1838 – Krmpote, 28. 2. 1917).

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik – mornar u ratnoj mornarici Austro-Ugarske umro je u vojnoj bolnici u Puli. Stričev sin Izidor (20. 5. 1887), Lukin poginuo je kao vojnik u Mađarskoj (9. 5. 1915).

Veza: 24

29.

KRPAN, MATE (Poljice, Krmpote, 6. 9. 1846 – Trsat, 17. 5. 1922); prva supruga Kata, druga Marija r. Cibić (Krmpote, 30. 11. 1852 – Trsat, 12. 12. 1899).

Vahtar (od *njem*. Wachter – čuvar) na željezničkim prugama (u stražarskoj kućici uz prugu) u Sisku, Dragi, Kostreni i Jasenovcu. Nakon umirovljenja preselio se u Sušak.

30.

KRPAN, MATE – Markin, Ružin (Drinak, Krmpote, 1. 5. 1916 – Beograd, 14. 2. 1973), sin Antona Markovog i Ruže r. Pavličević (Krmpote, 1. 1. 1887 – Debeljača, Beograd, 27. 1. 1975).

Pekar; zanat je izučio kod Mihovila Kovača u Novom. Sudionik NOB-a od 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata radio je u Beogradu. Bio je oštećenog sluha jer ga je učitelj Ivan Šnajder u osnovnoj školi u Krmpotama jako ošamario.

Veza: 8, 12, 25, 3, 7, 36, 26, 35

31.

KRPAN, MATE – Kubotin (Drinak, Krmpote, 1. 1. 1922 – Rijeka, 14. 12. 2002), sin Jose Mijatovog i Ane r. Tomičić (Krmpote, 25. 5. 1882 – Rijeka, 11. 3. 1951), druge očeve supruge; supruga Kata r. Krpan (Krmpote, 4. 1. 1931), Antonova.

Zbog aktivne suradnje s NOP-om Talijani su ga uhitili zajedno s još nekoliko Krmpoćana i u Rijeci je osuđen na petnaest godina talijanskog logora. Nakon rata je radio u DIP-u Novi i u GP *Cesta,* Rijeka. Braća su mu **Mile** (Krmpote, 24. 7. 1919 – Kraljevica, 27. 6. 1943) i **Anton** (Krmpote, 2. 1. 1925).

Veza: 4, 19

32.

KRPAN, MATE (Ruševo, Krmpote, 29. 4. 1901 – Crikvenica, 24. 8. 1981), sin Tome Matinog i Ane r. Butorac (Krmpote, 25. 5. 1873 – Krmpote, 27. 9. 1914).

Zidar. Radio je u GP *Cesta* u Zagrebu, a od 15. srpnja 1960. u Šumariji Novi.

Veza: 44, 15, 9, 48, 21

33.

KRPAN, MATE – Lukačin (Drinak, Krmpote, 14. 3. 1949), sin Tome Ivanovog i Marije r. Krpan (Drinak, Krmpote, 21. 12. 1918); supruga Ruža r. Butorac.

Zidar i keramičar; završio je građevinsku školu. Od 4. prosinca 1979. radi u HTP-u *Lišanj* odnosno *HTP Novi d.d.* u Novom kao kućni majstor.

Veza: 41/1, 5/1, 16/1

34.

KRPAN, MATE (*Buđa*) (Podmelnik, Krmpote, 9. 12. 1910 – Jasenovac, 1945), sin Valentina i Pepe r. Pećanić (Krmpote, 17. 6. 1878 – 1960), Matine; supruga Marija r. Butorac (Krmpote, 8. 4. 1921), Ivanova, poslije preudana za Ivana Butorca (Krmpote, 2. 12. 1912), Nikolinog.

Žrtva fašističkog terora. Zidar. Radio je u Novom, a 1942. je s obitelji otišao u Slatinu gdje je radio na željezničkoj pruzi. Bio je u partizanima, a 1944. njemačka ga je vojska uhitila i poslala u koncentracijski logor na Černomercu u Zagrebu. Pogubljen je u logoru Jasenovac. Budući da njegova imena nema na spomeniku palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora u Krmpotama, to mu se ovim putem odaje dužna počast.

35.

KRPAN, MILAN – Markin (Drinak, Krmpote, 13. 7. 1946 – Novi, 19 9. 2011), sin Ivana i Milke r. Krpan (Krmpote, 26. 8. 1913 – Novi, 10. 5. 1997), Mijine.

Elektroinstalater i vozač; završio je prometnu školu u Rijeci. Radio je u Novom u KP *Ivanj*, potom u Vodovodu *Žrnovnica* kao vozač specijalnih vozila.

Veza: 12, 8, 26, 6, 36, 30, 25, 3, 7

36.

KRPAN, MILE – Markin (Drinak, Krmpote, 16. 11. 1927 – Rijeka, 16. 7. 2000), sin Frane Markovog i Kate r. Butorac (Krmpote, 13. 3. 1902 – Rijeka, 8. 3. 1985), Ivanove; supruga Marija r. Krutil (Banjaluka), vjenčani 10. svibnja 1950.

Sudionik NOB-a od 1943., borac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. S osamnaest je godina imao čin komandira čete. Nakon rata djelatni je oficir JNA, nastavnik u Vojnoj oficirskoj školi u Beogradu, zatim zapovjednik puka u Dugom Selu, pa na Trsatu. Zbog bolesti je počinio samoubojstvo ručnom bombom.

Veza: 8, 12, 26, 35, 30, 25, 3, 7

37.

KRPAN, MILE (Ruševo, Krmpote, 2. 6. 1895 – Srbija, 2. 11. 1923), sin Martina Ivinog i Marije r. Šojat (Senj, 25. 11. 1858 – Krmpote, 29. 12. 1912); supruga Ana r. Stojević (Podomar, Krmpote, 1. 9. 1895), poslije preudana za Milu Balena.

Kao radnik otišao je na rad u Srbiju i tamo poginuo na poslu. Brat Franjo je u I. svj. ratu ratovao protiv Srbije.

Veza: 10

38.

KRPAN, MILE (Drinak, Krmpote, 30. 8. 1866), sin Pave i Luce (Krmpote, 28. 11. 1841 – Drinak, Krmpote, 17. 4. 1915); supruga Rozalija r. Ivanković (Krmpote, 25. 2. 1879).

Financ. Službovao je izvan Krmpota.

39.

KRPAN, MILE MARIJAN – Rožin (Podmelnik, Krmpote, 14. 8. 1921 – Krmpote, 24. 5. 1944), sin Tome Martinovog i Rože r. Pećanić (Krmpote, 1. 3. 1887 – Krmpote, 31. 5. 1974), Matine.

Pali borac NOR-a. Član SKOJ-a u Komandi mjesta Krmpote – Ledenice od druge polovice 1942, borac NOR-a u Lici u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i 2. brigadi 35. ličke divizije. Obolio je od tuberkuloze pa je vraćen iz jedinice kući u Krmpote gdje je umro. Ime mu je zabilježeno na spomeniku palim borcima i žrtvama fašističkog terora u Krmpotama.

40.

KRPAN, MIRKO – Kuljić (Drinak, Krmpote, 4. 11. 1865. – Krmpote, 20. 12. 1919.), Grgin; supruga Tonka r. Blažević (9. 8. 1868), poslije preudana za Matu Krpana.

Ubijen je slučajno: neki nesmotreni lovac ubio ga je u lovu.

Veza: 14, 41

41.

KRPAN, MIRKO (*Mirko Lugarev*) – Kuljić (Drinak, Krmpote, 21. 1. 1924 – Rijeka, 1. 12. 2006), sin Ivana i Ivke r. Balen (Šator, Krmpote, 26. 6. 1887 – Novi, 2. 2. 1955), Šimine; supruga Jadranka r. Pavlović (Bijeljina, 1922). Djed mu je Mirko Grgin.

Prof. dr. sc. i publicist. Sudionik NOB-a i poručnik JNA krajem rata. Diplomirao je brodogradnju na Fakultetu u Zagrebu, a doktorirao 1979. Radio je u predstavništvu Uprave za mornaričko-tehničko istraživanje pri Brodoprojektu u Rijeci, od 1963. kao redovni profesor na Strojarskom fakultetu, sada Tehničkom fakultetu u Rijeci. Predavao je i na Pedagoškom, Pomorskom i Građevinskom fakultetu u Rijeci i na studijima u Labinu i Puli. Bio je prodekan i dekan na Tehničkom fakultetu, te predsjednik Zajednice strojarskih, brodograđevinskih i elektrotehničkih fakulteta Hrvatske 1982 - 85. Profesor je i rektor Sveučilišta u Rijeci 1984 – 89., a od 1995. redovni član i dopredsjednik Akademije tehničkih znanosti Hrvatske. Autor je više od stotinu stručnih i znanstvenih radova i studija iz područja brodogradnje, strojarstva, mehanike i tribologije. Nositelj je počasne titule *Profesor emeritus* riječkog sveučilišta od 26. lipnja 1997, odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem 1979. i dobitnik je Nagrade za životno djelo Grada Rijeke 1994. Ima kćerku **Mirjanu Pađan**, magistricu prometnih znanosti.

Veza: 14, 40

41/1.

KRPAN, MIRKO – Lukačin (Drinak, Krmpote, 18. 11. 1950 – Novi, 19. 12. 2012), sin Tome Ivanovog i Marije r. Krpan (Drinak, Krmpote, 21. 12. 1918 – 1991); supruga Katica Nedeljka r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 5. 1952), kći Grge (Drveni) Ivanovog.

Limar; zanat je izučio u Novom kod Jose Butorca, Pavinog, limarskog obrtnika. Bio je limarski obrtnik u Novom.

Veza: 33, 5/1, 16/1

42.

KRPAN, MIRKO – Trapulinov (Drinak, Krmpote, 2. 7. 1945), sin Tome Tominog i Ane r. Pavličević (Drinak, Krmpote, 12. 12. 1913); supruga Tonica r. Pećanić.

Limar i monter. Bio je obrtnik, a od 3. travnja 1987. radi u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom kao monter.

Veza: 49, 47

43.

KRPAN, NIKOLA (Rijeka, 28. 6. 1950), sin Ivana Markovog i Ane r. Deranja (Donji Zagon, 3. 2. 1924), Nikoline.

Vodoinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radi u HTP-u *Lišanj* tj. *Novi* u Novom od 1. lipnja 1983, zadužen za nadzor centralnog grijanja cijelog poduzeća. Borac Domovinskog rata 1991 – 95.

44.

KRPAN, PERE (*Pere Mijin*) (Ruševo, Krmpote, 20. 4. 1922 – Lika, 31. 12. 1943), sin Mijata Tominog i Ane r. Krpan (Krmpote, 9. 9. 1901).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942., borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović* pa u Komandi mjesta u Krmpotama, 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je u borbama s Nijemcima i ustašama. Njegov brat Ive Branko (Ruševo, Krmpote, 11. 9. 1927 – 1999) bio je tajnik Općine Senj.

Veza: 32

45.

KRPAN, PERE – Jurankov (Ruševo, Krmpote, 8. 5. 1919 – Rakovica, 12. 2. 1945), sin Petra i Ane r. Butorac (Krmpote, 7. 4. 1897), preudane za Iliju Filipovića.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1943., komandir voda u bataljunu *Marko Trbović* u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i 1. bataljunu 2. brigade 35. ličke divizije. Poginuo je u borbama protiv Nijemaca na Čatrnji.

Veza: 16

46.

KRPAN, RUDOLF – Jandrin (Krmpote, 1. 1. 1903 – Zagreb, 1988), sin Antona i Lucije r. Prpić (8. 1. 1877 – Mošune, 19. 4. 1926); supruga Marija r. Ježić – Z Malenice (Novi, 16. 1. 1907 – Zagreb, 1994), Adalbertova.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Gospodarsko-šumarski fakultet u Zagrebu 1927. Radio je u Vukovaru, u Direkciji šuma u Sušaku, Donjem Lapcu, Rabu, Karlobagu, Banjaluci i Drvaru, potom u Ministarstvu šumarstva i rudarstva Banovine Hrvatske u Zagrebu, a 1945 - 65. u Ministarstvu poljoprivrede i šumarstva SR Hrvatske u Zagrebu.

Veza: 2, 23

47.

KRPAN, SANJIN – Trapulinov (Rijeka, 31. 12. 1970), sin Mirka i Tonice r. Pećanić.

Vodoinstalater; zanat je izučio u Crikvenici. Radi u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1990. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 42, 49

48.

KRPAN, ZDRAVKO – Maričin (Ruševo, Krmpote, 10. 3. 1920 – Pančevo, 9. 9. 1952), sin Stjepana Matinog i Marije r. Krpan (Drinak, Krmpote, 26. 2. 1881 – Novi, 3. 1. 1973).

Domobranski avijatičar za NDH. Pobjegao je u partizane zajedno u zrakoplovu. Kada je bombardiran Senj, dobio je pogodak s pozicije Vratnika u pilotsku kabinu koja je probušena protuavionskim metkom iznad njegove glave. Krajem rata, u svibnju 1945. imao je čin zrakoplovnog poručnika. Nakon rata živio je u Pančevu. Utopio se u Dunavu kada je brodom putovao iz Beograda u Pančevo. Braća su mu **Ivan** (Ruševo, Krmpote, 11. 1. 1912), **Frane** (Ruševo, Krmpote, 23. 3. 1914) i **Srećko** (Ruševo, Krmpote, 15. 4. 1922).

Veza: 9, 15, 32, 50

49.

KRPAN, ZLATKO – Trapulinov (Drinak, Krmpote, 13. 1. 1950 – Novi, 28. 9. 2001), sin Tome Tominog i Ane r. Pavličević (Krmpote, 12. 12. 1913); supruga Ruža.

Vodoinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u HTP-u *Lišanj*, tj. *Novi* u Novom od 22. travnja 1971. kao kućni majstor.

Veza: 42, 47

50.

KRPAN, ZORAN (Rijeka, 27. 6. 1961), sin Ivana (iz Ledenica) i Katarine r. Frković (Ledenice, 4. 2. 1922), Martinove.

Vodoinstalater; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*, *Instalateru* u Crikvenici i u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata. Otac mu je ubijen, a bio je cestar.

Veza: 15, 9, 48

KRSTIĆ, ANTE – (*Ante Antin*) (Arbanasi, 11. 5. 1917), sin Krste i Emilije r. Vukić; supruga Ksenija (Pipa) r. Sieger (Novi, 6. 6. 1918), kći Ernesta i Zdenke Pexidr-Srića; rastavljen (21. siječnja 1974. u Zagrebu).

Doktor medicine i djelatni vojni časnik – liječnik. Supruga mu je završila za učiteljicu domaćinske škole. Ljeti bi u Novom igrao tenis.

KRŠUL

Prezime potječe iz Bribira i Grižana.

1.

KRŠUL, DRAŽEN – Matulan (Rijeka, 1970 – 1994), Veljkov.

Borac i žrtva Domovinskog rata. Zbog posljedica ratnih strahota koje je proživio 1991 - 94. u ratu (PTSP), počinio je samoubojstvo kod kuće u Povilama.

2.

KRŠUL, FRANJO (Sv. Vid, Bribir, 11. 1. 1920 – Novi, 8. 4. 1945), sin Grgura i Lucije r. Kršul.

Žrtva fašističkog terora. Domobran u vojsci NDH, a zajedno je s još jednim domobranom (Novljaninom) pobjegao iz jedinice s namjerom da prijeđe u partizane. Kada su stigli u Novi, Novljanin je prijavio njega i još jednog Bribirca. Ustaše su ga strijeljali, a drugog Bribirca objesili. Pokopan je na novljanskom groblju 17. 4. 1945. godine.

3.

KRŠUL, HAZEMA (iz Zvornika).

Učiteljica u osnovnoj školi u Novom 1975. godine.

4.

KRŠUL, STJEPAN (Grižane, 26. 8. 1896 – Novi, 10. 7. 1964), Milanov.

Pitur (ličilac i soboslikar) u Novom. Radio je kao obrtnik prije i poslije II. svjetskog rata; poznat po šalama i vicevima.

1.

KRUŽIČEVIĆ, FRANE (Zvečanje, Split, 2. 9. 1925 – Novi, 17. 1. 2015), sin Vicka i Marije r. Šaškor; prva supruga Mira r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 13. 10. 1935 – Novi, 28. 8. 1968), kći Eduarda Dobrotinovog; kćerke **Vinka** (Novi, 19. 4. 1953), udana Marega, i **Eda** (Novi, 1. 12. 1954) i sin **Žarko** (Chingola, Zambija, 17. 3. 1960 – Novi, 28. 6. 2012); druga supruga Mirjana r. Levatić (Novi, 5. 4. 1940), kći Andrije i Marije r. Piškulić – Anjike.

Automehaničar, vozač i obrtnik - autoprijevoznik. Radio je kao vozač u transportu Jadran-drva Rijeka (od 1954. DIP NOVI, u čijem sastavu je mehanička i remontna radionica na Portu, do 1960., kad djelatnost iskrištavanja šuma skupa sa Šumarijom Novi ulazi u sastav Šumskog gospodarstva Senj). S obitelji odlazi u Zambiju, po povratku radi kao obrtnik u Rijeci.

Veza: 1

2.

KRUŽIČEVIĆ, GORDANA (Goga) r. Buneta **– Đogina** (Rijeka, 18. 8. 1968), kći Rafaela i Marije r Pemper (Ledenice, 18. 12. 1946 – Novi, 7. 10. 2004), kćeri Antona – Buve; suprug Žarko (Chingola, Zambija, 17. 3. 1960 – Novi, 28. 6. 2012), Franjin; kćerka **Mirna** i sin **Frane** (blizanci) (Rijeka, 29. 3. 2001).

Frizerka, drži frizersko-brijački salon *Goga* na Frankopanskom trgu u Novom.

Veza: Buneta 50

Veza: 1

1.

KRUŽIĆ, ANICA r. Jovanović – **Osičina** (Donji Zagon, 21. 7. 1939), kći Jurja i Kate r. Baričević (Donji Zagon, 20. 7. 1916), Hilarijeve.

Magistrica farmacije; diplomirala je na Farmaceutskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u ljekarnama u Novom i Opatiji.

Veza: Jovanović 78, 25

2.

KRUŽIĆ, IVAN (Budrovac, Đakovo, 28. 3. 1932), sin Mije Davidovog; supruga Ana r. Rubčić – Sučeva (Donji Zagon, 19. 7. 1937), kći Ivana (*Šprcka*) Ivinog – pradjed joj je Ive Rubčić (*Did Kujica*), sin Jurja, narodnog suca u Zagonu; kćerke **Jadranka** (Novi, 7. 5. 1958), udana Mujkanović, i **Snježana** (Novi, 20. 5. 1960), udana Manestar.

Stolar, obrtnik u Novom. Podrijetlom je iz Slavonije.

Veza: Mujkanović, Manestar

KRZNARIĆ, FRANJO (Jezerane, 1859), Petrov; druga supruga Katarina r. Šebalja (Novi, 10. 10. 1855 – Novi, 11. 3. 1910), Martinova.

Lugar u Brezama (od oko 1903).

1.

KUČAN, OLGA, udana Uzelac (Novi, 9. 10. 1918 – Zagreb, 15. 4. 1985), kći Šimuna i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 4. 10. 1886 – Novi, 1. 7. 1920), Jurjeve; suprug Bogdan.

Završila je građansku školu u Novom. Radila je u Ministarstvu unutrašnjih poslova SR Hrvatske u Zagrebu, gdje se i udala. Kao sudionica NOB-a 1943 - 45. radila je u propagandnom odjelu okružnog komiteta KPH za Hrvatsko primorje u šumi.

Veza: 2, 3

2.

KUČAN, ŠIMUN (Aleksinac, selo Klanac kod Pazarišta, 4. 6. 1883 – Novi, 21. 10. 1942), Jurjev; prva supruga Rozalija r. Sokolić – Vlašika (Novi, 4. 10. 1886 – Novi, 1. 7. 1920), Jurjeva, druga Francika r. Jovanović – Belčevica, Štokoma (Novi, 2. 8. 1886), Jurjeva, udovica Bogoslava Potočnjaka – Kukića.

Pekar. Imao je pekarsku prodavanicu u svojoj kući, u ulici Braće Radić. U Novi je došao 1908. Imao je četvero djece: **Jurja** (19. 2. 1910), **Živka** (16. 11. 1911), **Ljubicu** (1915) i **Mariju** (1922).

Veza: 1, 3

3.

KUČAN, ŽIVKO (Novi, 16. 11. 1911 – Novi, 14. 1. 1938), sin Šimuna i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 4. 10. 1886 – Novi, 1. 7. 1920), Jurjeve.

Trgovački pomoćnik u Novom. Umro je od bolesti srca.

Veza: 2, 1

KUDIŠ

Diplomirani inženjer građevinarstva. Upravitelj gradilišta Jadranske magistrale, dionice Novi – Senj sa sjedištem u Novom u vili *Neda*, i predsjednik tada osnovanog Nogometnog kluba *Asfalt* u Novom.

KUGLER, pl. NIKOLA; supruga Ema r. Ganser (Osijek, 1848 – Novi, 16. 9. 1936), Franjina.

Kraljevski ugarski odsječni savjetnik u Pešti i austrijski general. U Novom je izgradio vilu *Kugler* u Ulici Ladislava Maričića. Nakon njegove smrti supruga Ema udala se za generala Berlekovića; kuća se u Novom naziva Kugleričina, poslije u vlasništvu Marije Sokolić, Filkovice po ocu a Vlašike po suprugu Ivanu Sokoliću, Dobrotinovom.

KUHAČEVIĆ, BOŽO

Dacijarij (carinik) u Krmpotama 1639. Njega i Marka Klisanića, carinika i ledeničkog “burgrafa” pozvao je senjski kapetan Ivan Albert Herberstein da čuvaju grad Ledenice

od mogućih napada kneza Nikole Frankopana kad je knez 12. rujna 1639. u Maloj Dragi zaplijenio dvije mletačke galije pune soli i otpremio ih u Novi.

KUHARIĆ, ZRINKA r. Butorac – **Milišina** (Novi, 4. 3. 1956), kći Mile i Karmen r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 16. 7. 1933 – Novi, 4. 4. 2013), Jerkove; suprug Ivan (Crikvenica, 27. 5. 1950), Ivanov; kćerke **Zlatka** (1982), **Ana-Marija** (1983) i **Katarina** (1994).

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radila je u DIP-u Novi kao planer, potom u Crikvenici u Republičkome financijskom inspektoratu Rijeka i u financijskoj službi Grada Crikvenice.

Veza: Butorac 106, 67, Šegulja 19

KUJUNDŽIĆ, ANTONIJA (Ljiljana) r. Jovanović (Donji Zagon, 25. 3. 1943), kći Josipa – S Kolišta i Antice r. Baričević (Donji Zagon, 22. 1. 1908 – Donji Zagon, 10. 12. 1993), Josipove.

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagoški fakultet u Puli. Otac joj je bio zidar.

Veza: Radišić, Jovanović 72, 74

KUKALJ

Staro novljansko prezime koje se u Novom spominje u 17. st. Navodno su Kuklji ili Kukljani došli u Novi bježeći pred Turcima, a danas ih u Novom gotovo nema.

1.

KUKALJ, DRAGUTIN (Crikvenica, 17. 5. 1899 – Gospić, 4. 4. 1945), sin Vladimira Pavlovog i Josipe r. Matijević (Sv. Jakov, 3. 6. 1879).

Svećenik i jerolimski liturgijski pisac. Završio je bogosloviju u Senju, gdje je 23. 7. 1922. zaređen za svećenika, a 1922 - 27. kapelan je, potom kateheta u Mrkoplju, 1927 - 37. župnik u Ogulinu, potom u Blagaju (Slunj), od 1940. dekan Slunjskog dekanata, te župnik i dekan Gospićkog dekanata, a od 28. 5. 1941. ličko-krbavski ahiđakon i biskupski delegat za kotareve Gospić, Perušić i Udbinu. Vjerojatno je bio najveći liturgijski praktičar u Hrvatskoj od 1938. do 1941. Za vrijeme rata slao je hranu zatvorenicima u ustaškom zatvoru u Gospiću. Ubijen je (nevin i nesuđen 4. 4. 1945., po oslobođenju Gospića) na Tratini kod mosta na Bogdanicama u Gospićkoj Kaniži. Tamo je nađen u donjem rublju, očito mučen, jedva prepoznatljiva lica; po kazivanju ljudi iz Gospića ubio ga je, privezavši ga za svog konja i vukući po ledini, Jakov Blažević. Ne zna mu se grob jer je završio s ostalima u jami kod samostana, koja je poslije preorana.

Veza: 18, 12, 17, 11

2.

KUKALJ, IGNAC (Novi, 31. 7. 1836 – Novi, 1. 6. 1914), sin Bartola i Uršule Petrinović (Novi, 30. 9. 1809 – Novi, 1877), Pavlove; supruga Marija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 7. 12. 1838 – Novi, 7. 9. 1926).

Zidarski majstor u Novom. Sin Bartol (Novi, 24. 8. 1865) otišao je u Sjevernu Ameriku i tamo umro, a imao je braću: Pavla (Novi, 25. 1. 1834 – Novi, 24. 6. 1915), Ferdinanda (Novi, 11. 10. 1852 – Novi, 8. 6. 1910) i Josipa (Novi, 10. 7. 1837 – Australija, ?).

Veza: 18, 8, 5, 13

3.

KUKALJ, IVAN (Novi, 29. 10. 1908 – Buenos Aires, Argentina, 11. 3. 1965), sin Josipa Josipovog i Milke r. Piškulić – Mikine (Novi, 18. 9. 1879 – Novi, 4. 1. 1945), Stipanove.

Stolar. Emigrirao je u Argentinu i tamo se oženio Španjolkom.

Veza: 5, 13, 9, 10, 14

4.

KUKALJ, IVAN (Rajlovac, Sarajevo, 11. 10. 1937), sin Pavla Miroslavovog i Emilije Milke r. Pavlinović (Doboj, 1908 – Novi, 1986).

Diplomirani inženjer strojarstva; Strojarski fakultet završio je u Zagrebu, a diplomirao je u Zürichu. Radio je u *Željezari Sisak*, u *OKI* Zagreb i 31 godinu u tvrtki *Brown Boveri* u Badenu, blizu Züricha. Nakon odlaska u mirovinu živi u Novom.

Veza: 14, 13, 7

5.

KUKALJ, JOSIP (Novi, 5. 10. 1873 – Wales, Australija, 28. 6. 1919), sin Josipa Bartolovog i Barbare r. Peričić (Novi, 25. 8. 1844 – Novi, 21. 3. 1926); supruga Milka r. Piškulić – Mikina (Novi, 18. 9. 1879 – Novi, 4. 1. 1945), Stipanova.

Zidar. U potrazi za poslom odselio se u Australiju.

Veza: 2, 13, 9, 3, 10, 14, 8, 18

6.

KUKALJ, LUCIJA (*Luska*) r. Žanić – **Pužika** (Novi, 8. 12. 1862 – Novi, 13. 12. 1944), kći Matija Ivanovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 14. 11. 1834 – Novi, 28. 12. 1894); suprug Toma – Z Boška (Novi, 7. 9. 1860 – Novi, 12. 12. 1934), sin Tome Pavlovog.

Jedna od novljanskih *bastažica* (organiziranih nosačica) koje su opskrbljivale novljanske trgovine potrebnim namirnicama noseći ih s parobroda na leđima vezane užetom.

Veza: 16

7.

KUKALJ, MIHAJLO (*Mihovil*) (Sarajevo, Bosna, 29. 9. 1934 – Zagreb, 20. 1. 2006), sin Pavla Miroslavovog i Emilije Milke r. Pavlinović (Doboj, 1908 – Novi, 1986).

Električar; završio je Vojnu akademiju u Kraljevu u Srbiji. Radio je u JNA, u *RIZ-u* u Zagrebu i u poduzeću *Brown Boveri* u Badenu blizu Züricha. Pokopan u Novom.

Veza: 14, 13, 4

8.

KUKALJ, MIKULA (Novi, 9. 9. 1887 – rujan 1914), sin Ferdinanda Bartolovog i Lucije r. Kabalin – Venjenice (Novi, 21. 10. 1861), Ivanove, druge očeve supruge; supruga Marija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 4. 9. 1893 – Novi, 5. 12. 1917), Antonova.

Žrtva I. svj. rata. Stolar. Ubrzo nakon što se 1912. vjenčao i 1913. dobio sina Tihomira, poginuo je u ratu kao domobran austrougarske vojske na srpskoj fronti.

Veza: 2, 15, 18, 13, 5

9.

KUKALJ, MILIVOJ (Novi, 18. 2. 1905 – Zagreb, 14. 9. 1989), sin Josipa Josipovog i Milke r. Piškulić – Mikine (Novi, 18. 9. 1879 – Novi, 4. 1. 1945), Stipanove; supruga Ivana r. Majer (Kruševo Selo, 17. 7. 1907 – Zagreb, 10. 4. 1987).

Medicinski fotograf. Radio je u KBC-u Rebro u Zagrebu.

Veza: 5, 13, 3, 10, 14

10.

KUKALJ, MILIVOJ (Zagreb, 2. 2. 1946), sin Milivoja Josipovog i Ivane r. Majer (Kruševo Selo, 17. 7. 1907 – Zagreb, 10. 4. 1987).

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Fakultet strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Radi u Njemačkoj, a naslijedio je očevu kuću u Novom, Bribirska cesta 4.

Veza: 9, 3, 5

11.

KUKALJ, MILIVOJ (Ogulin, 5. 10. 1939), sin Milivoja Vladimirovog i Jere r. Matijašić.

Bankovni službenik. Završio je osam razreda gimnazije u Zagrebu. Radio je u *Zagrebačkoj banci*.

Veza: 12, 1, 18, 17

12.

KUKALJ, MILIVOJ PAVAO (Novi, 23. 11. 1911 – Zagreb, 24. 4. 1987), sin Vladimira Pavlovog i Josipe r. Matijević (Sv. Jakov, Šiljevica, 3. 6. 1879); supruga Jera r. Matijašić.

Trgovac, obrtnik; završio je trgovačku školu. Imao je trgovine u Ogulinu i Pitomači, a poslije je radio u Općinskom sudu u Novskoj i Sisku.

Veza: 18, 1, 11, 17

13.

KUKALJ, MIROSLAV (*Mirko*) (Novi, 30. 10. 1879 – Novi, 2. 10. 1952), sin Josipa Bartolovog i Barbare r. Peričić – Vranješinke (Novi, 25. 8. 1844 – Novi, 21. 3. 1926); supruga Francika r. Dobrić (Novi, 7. 11. 1887 – Novi, 1958), kći Pavla Vickovog.

Zidar i klesar. Bio je i općinski pandur (redar) u Novom, zatim je otišao u Južnu Afriku gdje se bavio građevinskim poslom, a za vrijeme englesko-burskog rata 1900. dobrovoljac je na britanskoj strani. Njegov otac Josip (10. 7. 1837) umro je u Australiji.

Veza: 2, 5, 14, 4, 7, 18, 8, 3, 9

14.

KUKALJ, PAVAL (Novi, 10. 1. 1908 – Novi, 5. 5. 1992), sin Miroslava i Francike r. Dobrić (Novi, 7. 11. 1887 – Novi, 1958), Pavlove; supruga Emilija Milka r. Pavlinović (Doboj, 1908 – Novi, 1986).

Kovač. Poslije je radio kao aviomehaničar u Rajlovcu u Sarajevu.

Veza: 13, 5, 4, 7, 3, 9

15.

KUKALJ, TIHOMIR (*Nuno*) (Novi, 8. 8. 1913 – Beograd, 20. 10. 1944), sin Mikule i Marije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 4. 9. 1893 – Novi, 5. 12. 1917), Antonove.

Žrtva rata. Stolar. Sviranjem na harmonici zarađivao je ljeti u Malvićevoj kavani na pristaništu. Pred izbore 1938., jugofilski raspoložen, s još dva je provokatora tintom uprljao spomenik kralju Petru Karađorđeviću, na obali ispod "Glavice", a za taj su čin bili okrivljeni HSS-ovci. Pred II. svjetski rat (1939) prometni je policajac u Zemunu, poslije tajni policajac Kraljevine Jugoslavije u Beogradu, a za vrijeme rata tjelohranitelj srpskog generala kvislinga Milana Nedića. Po oslobođenju Beograda 20. 10. 1944. partizani su ga uhitili i strijeljali - on se borio za četničku Srbiju, a otac mu se kao austrijski vojnik u I. svjetskom ratu borio protiv Srbije.

Veza: 8

16.

KUKALJ, TOMA – Z Boška (Novi, 7. 9. 1860 – Novi, 12. 12. 1934), sin Tome Pavlovog i Marije r. Sokolić (Novi, 10. 8. 1827 – Novi, 21. 4. 1908); supruga Lucija r. Žanić – Pužika (Novi, 8. 12. 1862 – Novi, 13. 12. 1944), Matijeva.

Zidar. Radio je u Rumunjskoj kao i brat mu Vicko (22. 1. 1851) koji je tamo umro (11. 3. 1895). Imao je još dva brata: Jurja (Novi, 13. 10. 1857) i Petra (Novi, 30. 11. 1864).

Veza: 6

17.

KUKALJ, VLADIMIR (Pitomača, 26. 12. 1936), sin Milivoja Vladimirovog i Jere r. Matijašić (Ogulin).

Bankovni službenik. Završio je osam razreda gimnazije u Sisku, a radio je kao blagajnik u banci u Sušaku (40 godina). Ima kuću u Novom (Ulica žrtava fašizma 3).

Veza: 12, 1, 18, 11

18.

KUKALJ, VLADIMIR (Novi, 2. 10. 1875 – Novi, 24. 5. 1915), sin Pavla Bartolovog i Marije r. Potočnjak (Novi, 7. 9. 1839 – Novi, 11. 4. 1915); supruga Josipa r. Matijević (Sv. Jakov, Šiljevica, 3. 7. 1879).

Načelnik općine u Novom, 1911 - 13., drugi općinski bilježnik, potom i gruntovničar u Općini Novi. Stanovao je u Crikvenici. Imao je sina **Dragutina** (Crikvenica, 17. 5. 1899 – 4. 4. 1945), svećenika.

Veza: 2, 12, 12, 11, 17, 8, 5, 13

KULIŠIĆ, PETAR (Bjelovac, Kostajnica, 29. 7. 1856), sin Mate i Mande; supruga Marija r. Radetić – Markovac (Novi, 22. 12. 1861), Josipova; sin **Josip** (Novi, 10. 3. 1889) i kćerka **Ljubica** (Novi, 15. 6. 1899).

Stolar u Novom.

KUKULJAN, JOSIP (15. 6. 1943 – Rijeka, 22. 8. 2013), sin Josipa i Jozefine r. Cvetko; supruga Ljubica Miletić (Breze, Ledenice, 28. 7. 1950) (rastavljen).

Ekonomist, radio u *Trgoprometu* Crikvenica, kao direktor Pošte (PTT) u Crikvenici, te kao sekretar gradskog SUP-a Rijeka od početka 1990. do listopada 1991., potom kao načelnik Policijske uprave Dubrovačko-neretvanske županije u Dubrovniku. U ožujku

1992. prvi je s policijskim snagama ušao u Cavtat nakon povlačenja JNA i službeno podignuo hrvatsku zastavu na granici s Crnom Gorom. Od 1995. je u mirovini. Bio je i zastupnik u Županijskom domu Hrvatskoga državnog sabora, savjetnik ministra unutarnjih poslova Republike Hrvatske Ivana Jarnjaka, od 2000. ministra Šime Lučina.

KULMER, grof LJUDEVIT

Vlasnik vile u Lukavicama koju je gradio za bolesnu suprugu Alexandrinu, koja nije doživjela kraj gradnje. Ljetnikovac je poslije prodao ljekarniku Nikoli Košćecu. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 9. siječnja 1921. godine.

1.

KUNOVIĆ, pl. MARIJA FILUMENA (Kostrena).

Nakon smrti supruga Milutina vodila je prvu novljansku ljekarnu u kući Matije Mažuranića, dograđenoj uz Kaštel, a porušenoj kod uređenja Place; poslije 1906. u kući Marije Mudrovčić, udane Šefer, u ulici Antona Mažuranića 6.

Veza: 2

2.

KUNOVIĆ, pl. MILUTIN (Pregrada, 1851 – Novi, 7. 9. 1897); supruga Marija Filumena (Kostrena).

Magistar farmacije. Od hrvatske vlade u Zagrebu dobio je 1880. koncesiju za otvaranje prve ljekarne u Novom, iako je ljekarna u Novom radila od 1875. (do 1906) u kući Matije Mažuranića na Placi. Jedno je vrijeme bio načelnik Općine Novi, što je razvidno iz općinskog spisa u župnom uredu br. 1998. od 6. rujna 1893. godine.

Veza: 1

KURTOVIĆ, DARIA r. Butorac (Rijeka, 6. 8. 1971), kći Milana Antonovog i Dinke r. Vitas (Novi, 18. 12. 1952), Franjine; suprug Darko (Labin, 5. 1. 1971), Nediljkov; sinovi **Fran** (1992) i **Marino** (1997).

Djelatnik u turizmu, radila je i u trgovini.

Veza: Butorac 97

KUŠTRE, ROZALIJA (*Ruža Ružina*) r. Deranja (Novi, 1926) – v. **DERANJA, RUŽA**.

LALIĆ, MILENKO (Rijeka, 19. 8. 1950 – Rijeka, 1986), sin Sime i Anke r. Zoričić – Tomulinke (Novi, 7. 8. 1924 – Novi, 1. 1. 2006), Antonove.

Vozač autobusa *Autotransa* iz Rijeke. Otac (1927 – 1982) mu je nositelj Partizanske spomenice 1941.

Veza: Zoričić 41, 63

LAM, DUŠANKA

Magistrica farmacije – ljekarnica. Radila je u novljanskoj ljekarni 1961. godine.

LAMPL, FRANJO (Bolzano, Italija, 2. 1. 1915), sin Adolfa i Helene r. Haslinger.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu 1941. Radio je u *NOK-u Zelina* (1945 – 46), Šumariji *Zavalje* (1946 – 47), Šumariji Novi (1947 – 52), Šumariji *Viševica*, Rijeka, u ŠG-u Ogulin (1952 – 53), Šumariji *Ludbreg* (1953 – 60) i u Varaždinu (1960 – 80). Bio je član prvoga poslijeratnog Turističkog odbora u Novom, 1947. godine.

LANDEKA, ANTE (Sarajlije, Duvno, 23. 1. 1960), Andrijin.

Diplomirani inženjer drvne industrije; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (1987 – 96) kao tehnički rukovoditelj Radne jedinice tvornice *Novolam*.

LANG, BOŽENKA (Božena) r. Katalinić (Povile, 21. 9. 1918 – Zagreb, veljača 1999), kći Marka i Slavice r. Legčević (28. 8. 1898).

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Povilama (1942 – 43). Za talijanske okupacije u II. svj. ratu radila je u Općini Novi sa Špikom i Frankom Kriškovićem, Dankovim.

Veza: Katalinić 3, 2, Fröbe

LANTERNIČARI u Novom

a) koji su palili (i gasili) javnu rasvjetu u lanternama (petrolejkama) na kućama, u gradu:

1. BABIĆ, BOŽIDAR (Stinica, 1860 – Novi, 7. 1. 1926), Nikolin.
2. SRIĆA, FRANKO (Muto) (Novi, 3. 12. 1876 – Stenjevec, 30. 12. 1928), Lovrin.
3. KRIŠKOVIĆ, VLADIMIR (Tristokljunac) – Ružić (Novi, 12. 4. 1877 – Novi, 1928/30), Matijev.
4. SOKOLIĆ, ANDRIJ (Papaco) – Verica (Novi, 23. 10. 1880 – Novi, 3. 1. 1938), Lovrin.
5. MARIČIĆ, STIPAN – Parunić (Novi, 16. 8. 1878 – Novi, 13. 11. 1943), Ivanov; ubijen je u napadu njemačkog ratnog broda na Novi.

b) koji su palili "petromax" lampe na drvenim stupovima u gradu:

6. JEŽIĆ, JOSIP – Stanković (Novi, 14. 3. 1892 – Australija, ?).
7. MAJOLI, IVAN (Novi, 28. 3. 1898 – Karlovac, 1941), Karlov.

c) obrtnici, koji su izrađivali lanterne: zidne, priručne i one za groblje:

8. MAJOLI, KARLO (Karlovac, 12. 7. 1853 – Novi, 30. 8. 1927), Dragutinov.
9. BARAN, PETAR (Novi, 16. 10. 1877 – Novi, 17. 2. 1943), Pavlov.

LAPAINE, DUŠAN (Idrija, 23. 1. 1899 – BiH, 8. 2. 1942); supruga Greta r. Kren (Đakovo, 10. 6. 1911).

Žrtva rata. Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Gospodarsko-šumarski fakultet u Zagrebu 1932. Od 1939. do svibnja 1941. upravitelj je Šumarije Novi. Kako je bio organizirani ustaša, postao je kotarski predsjednik u Novom i pobočnik ustaškog logornika Alesandra Zoričića, svećenika i sina tete Marice Šilice, a 1942. je premješten u Bosnu, gdje je poginuo. Kćeri su mu **Željka** (7. 8. 1935), **Gordana** (5. 11. 1937) i **Janka** (25. 2. 1942).

LATINOVIĆ, MARIJA r. Hreljac **(Pekovica)** (Novi, 23. 2. 1940), kći Milana i Elizabete r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 22. 9. 1904 – Novi, 28. 3. 1990), Ivanove; suprug Milan; kćerka Stela, udana Čordaš.

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Rijeci i Višu pedagošku školu u Petrinji. Radila je u osnovnim školama u Zagrebu.

Veza: Hreljac, Čordaš

LAZIĆ, MAJA r. Žabčić (Zagreb, 10. 10. 1952 – Zagreb, 1. 12. 2011), kći Mladena i Ivanke r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 11. 9. 1929), Jerkove; suprug Zoran.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Zagrebu. Radila je u GP *Tehnika* u Zagrebu.

Veza: Žabčić 1, 2, Butorac 67

LEDENICE

Jedan od devet gradova Vinodola u vlastelinskoj zajednici obitelji Krčkih knezova (od 1430. Frankapana). Po smrti bana Nikole Frankapana (1432) Ledenice podjelom očevine (14. 6. 1449) pripadaju u posjed knezu Dujmu Frankapanu – Slunjskom (1435 – 1468), Nikolinom, a Senj i Krk ostaju zajednički posjed. Od 1630. u sastavu su Vojne krajine. Općina Ledenice obnovljena je 1871., po razvojačenju Vojne krajine, sa sjedištem u Krmpotama, do 23. 9. 1894., kad se premješta u Ledenice i dolazi u sastav Kotara Novi. Ledenice su sačinjavala sela: Bater, Breze, Crno, Črvanac, Drsnik, Ledenice – Polje, Lupoglav, Omar, Mala Gora, Obić, Pleteno, Podlipnik, Vinište, Vojsko, Zalipnik, zaseoci: Lovasi, Bulići, Mataija, Mataija Draga, Pemperi, Krmpotići, Jurčići, Smolčići, Stilini, Šaini, zatim Žrnovnica te mjesta Povile i Klenovica. S Povilama i Klenovicom, Ledenice su brojale 31. 12. 1941. 2349 duša. Svoju luku imaju u Teplom Portu, gdje je Austrija držala svoje finance – carinike.

LEGAC, JOSIP

Veterinar u Novom 1942 - 45. godine.

LEKAJ, MIHOVIL

Pekarski obrtnik. Ima pekarnicu i trgovinu kruha u Novom u kući *Baran – Šoškić*, Ulica kralja Tomislava 29.

LEKIĆ, CHARLS THEODOR (Innsbruck, A., 24. 5. 1967), sin Časlava i Ivanke r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 25. 9. 1947), Vladimirove; supruga Ivana r. Piškulić – Jurašica (Rijeka, 5. 2. 1968), Velimirova, diplomirana arhitektica; sin **Luka** (Zagreb, 14. 1. 1997).

Hotelijerski djelatnik; diplomirao je na Hotelijerskom fakultetu u Opatiji. Radio je kao direktor marketinga u hotelu *Sheraton* u Zagrebu, poslije 2009. s obitelji je u Njemačkoj. Brat mu je Nikola rođen u Heidelbergu, Njemačka, 26. 1. 1983.

Veza: Mrzljak 82, Krišković 106, Peričić 32/1, Demirović 3

LENAC, MILENA r. Deranja – **Maletina** (Rijeka, 7. 9. 1978), kći Mladena (Jure) i Biserke r. Rubčić – Mačkove (Novi, 28. 10. 1955); prvi suprug Milan Baričević (Rijeka, 21. 4. 1971) – kćerke **Vanja** (1998) i **Nika** (2000); drugi suprug Mladen Lenac (Rijeka, 4. 4. 1969) – kćerka **Lucija** (2013).

Prvostupnik ekonomije, studij završila u Rijeci. Radi u Toyota Rijeka.

Veza: Deranja 52, Matić 2

1.

LENHARD, KARLO (Dragutin) (Belišće, 16. 10. 1903 – Novi, 6. 8. 1979), Stjepanov; supruga Harmina r. Fischer (Belišće, 12. 6. 1909 – Novi, 17. 7. 1992), Ivanova.

Strojar – mehaničar. Radio je kao upravitelj pogona *Transport*, koji je prvo bio u sastavu DIP-a Novi, a zatim Šumarije Novi. Godinama je samoinicijativno održavao mali park i živicu na *Srcu* (trokutnom prostoru na raskršću kod Bribirske rive) a uz to je godinama podučavao omladinu u sviranju tambura.

Veza: 2, 3

2.

LENHARD, LEONARDO (Osijek, 1931 – Novi, 1996), sin Dragutina i Hermine r. Fischer (Belišće, 12. 6. 1909 – Novi, 17. 7. 1992); supruga Anica r. Mažuranić – Jankovica, Z Dvorca (Novi, 27. 3. 1937), Rokina; rastavljen.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Nišu. Radio je u Donjem Vakufu u *Progresu* i u Vogošći kao konstruktor, potom u Općini Crikvenica.

Veza: 1, 3

3.

LENHARD, ŽELJKO (Sušak, 29. 3. 1959), sin Leonarda i Anice r. Mažuranić – Jankovice, Z Dvorca (Novi, 27. 3. 1937), Rokine; supruga Anica r. Bulić (Beočin, 13. 4. 1965), Borislavova.

Strojarski tehničar; završio je srednju strojarsku školu u Sarajevu. Radio je u *Višević*i u Bribiru, u *Koksari* u Bakru i u INA-i, Rijeka. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2, 1, Dmitrović

LESKOVAR, RUDOLF (Bribir, 1. 8. 1894 – Crikvenica, 7. 1. 1967), Josipov; prva supruga Danica r. Agin (Praputnjak, ožujak 1894 – Hlebine, 17. 3. 1936), Kuzmina, druga Josipa (*Pepica*) r. Cvetković (Crikvenica, 1905 – Crikvenica, siječanj 1986), Josipova.

Općinski bilježnik u Novom od 1937. do 25. 4. 1941., kad su ga ustaše uhitili kao jugofila i odveli u logor na otok Pag. Imao je sinove **Tomislava** (Crvenka, 24. 3. 1928) i **Janka** (Vinica, Varaždin, 18. 5. 1930), a iz drugog braka **Jasminu** (Novi, 16. 1. 1940) i **Damira** (Crikvenica, 1942).

LEŠĆAN, ĐURO (iz Đurđevca).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom 1868 - 69. godine.

LESICA, NIKOLA (iz Omišlja).

Magistar farmacije. Radio je kao praktikant u ljekarni u Novom 1926 – 27., u vrijeme dok je koncesionar bio Kuzma Mikuličić.

LEVAR, MARINA (*Marijana*) r. Tomić – Ristina (Novi, 30. 1. 1963), kći Jurja Stjepanovog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 20. 6. 1942), kćeri Josipa – Grova; suprug Dubravko (Rijeka, 27. 11. 1962), Stankov; kćerke **Bruna** (Rijeka, 23. 9. 1990) i **Karmen** (Rijeka, 19. 7. 1998).

Magistra primarnog obrazovanja, sa završenom Visokom učiteljskom školom u Rijeci. Radi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom od 3. 10. 1984. godine, u slobodnim aktivnostima vodila ritmiku, potom uz Vinku Šamanić Mali folklor, koji sad vodi sama.

Veza: Tomić 29

LEVATIĆ, ANDRIJA (Krtlinovec, Novi Marof, 18. 11. 1914 – Novi, 14. 1. 1980), sin Mije i Tereze r. Hrženjak; supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 18. 5. 1921 – Novi, 10. 7. 1995), Ivanova; kćerke **Mirjana** (Novi, 5. 4. 1940), udana Grgurević, potom Kružičević, **Lovorka** (Novi, 28. 10. 1942 – 18. 12. 1981), udana Hrubenja, **Katica** (Novi, 3. 10. 1944 – Rijeka, 25. 4. 2020), udana Basrak, **Grozdana** (Novi, 21. 6 .1946), udana Willms, i **Ivanka** (Novi, 6. 4. 1949), udana Paradiš.

Prvi izučeni vrtlar u Novom. Došao je u Novi 1931. i radio kao općinski vrtlarski poslovođa, a nakon 1945. radi u KP *Ivanj*. Novljanski park je obnovio poslije devastacije u II. svj. ratu - tamo su Talijani vezali mule, koje su popasle i obrstile raslinje, a povodcima oderale koru s drveća. Park su Talijani namjeravali posjeći, od čega ih je odvratio Mario Gržin, gradonačelnik Novog za II. svj. rata. Sudionik NOB-a je od 5. 6. 1943. do siječnja 1944. godine. Nedugo poslije rata sve su rondele u parku bile oivičene podrezanim živicama iz ružmarina i održavanih travnjaka, sa cvjetnim lijehama i s puno cvijeća u alpinama nad rivicom u parku (Zoričić 2018:120). S četiri-pet vrijednih je radnica opskbljivao park sadnicama iz vlastitog malenog rasadnika i staklenika za velikom gromačom na burnjaku nad plažom (danas prostoru igrališta za tenis i košarku), u kojem su i građani mogli kupiti cvijeće i sadnice. Gospođa Jovanka Gomez, poslije II. svj. rata ambasador Urugvaja i Paragvaja, s putovanja mu je iz Amerike znala donositi sjeme cvjetnica u ušivenim džepovima na donjem rublju (u grudnjacima i gaćama), jer to nije mogla ni kao diplomat legalno prenijeti. Park je bio čuven po mirisu ružmarina i cvijeća, o čemu su pisale njemačke turističke agencije (ADAC), a bio je ne samo održavan nego i čuvan od predanih čuvara, danju i do kasno u noć.

1.

LIGATIĆ, IVAN stariji (Bribir, 30. 7. 1912 – Bribir, 1. 2. 1990), sin Ivana i Ane.

Predsjednik Općine Bribir (1950 – 54) i Općine Novi (1954 – 62) - do njezina ukinuća i pripojenja Općini Crikvenica. Kao predsjednik Općine Novi bio je protivnik novljanskih mesopusnih običaja, iskazao je namjeru da se otpile kuke na kojima visi mesopust, na zgradi općine (u kojoj s druge strane zida sjedi gradonačelnik). Te su kuke osvanule pozlaćene, mesopust je 1954. g. nosio ime *Neumrli*, a 1956. *Gospodar svojih kuka*.

Veza: 2

2.

LIGATIĆ, IVAN mlađi (Bribir, 20. 8. 1947), Ivanov.

Ugostitelj; završio je srednju ugostiteljsku školu. Radio je u HTP-u *Lišanj* kao šef sale u HTN-u *Zagori* (1972 – 77), u vojnom odsjeku SO Crikvenica, a od 1993. je tajnik Vinodolske općine u Bribiru.

Veza: 1

LINDARIĆ

Novljansko prezime koje se u Novome spominje od 17. st. Danas više nema muških potomaka s tim prezimenom, no jedna grana Kabalina – Nikolica ima po ženskoj liniji nadimak Lindarić. Podrijetlom su iz Brinja.

1.

LINDARIĆ, LUKA (Novi, 15. 10. 1775), sin Josipa i Uršule r. Čikulić (Novi, 3. 6. 1734 – Novi, 15. 8. 1849), Antonove.

Svećenik i župnik u Cerniku 1812 – 14., zatim u Driveniku i nekim drugim mjestima.

2.

LINDARIĆ, VICKO (Novi, 30. 12. 1885 – Novi, 26. 11. 1912), sin Vicka (Novi, 10. 1. 1851 – Novi, 26. 11. 1912), Vickovog i Marije r. Sokolić – Šarčevice (Novi, 9. 8. 1852 – Novi, 30. 6. 1932); supruga Anka r. Maričić – Livakovica (Novi, 6. 3. 1891 – Novi, 23. 10. 1918), Ivanova; kćerke **Marija** (Novi, 9. 9. 1909) i **Anka** (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), udana za Petra Kabalina – Nikolicu (Novi, 27. 4. 1909 – Novi, 4. 8. 1961), Vinkovog.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika.

Veza: Kabalin 98

LINIĆ, DORA r. Klepac (Delnice).

Magistrica farmacije. Radila je u ljekarni u Novom 1928 - 29. kao praktikantica kod koncesionara Mikuličića.

LIPOVAC, IVAN (28. 8. 1840); supruga Antonija r. Crnić (20. 1. 1849), vjenčani u Novom 26. kolovoza 1869; sinovi: **Jakov** (30. 6. 1871), **Rudolf** (14. 4. 1882) i **Lovrenc** (20. 8. 1883), a kćeri: **Marija** (1. 2. 1874), **Antonija** (11. 6. 1876), **Karlina** (28. 10. 1885), **Fanika** (20. 10. 1887), **Sofija** (10. 5. 1889), **Johana** (1. 10. 1890) i **Vincenca Kata** (27. 3. 1893).

Lugar u Šumariji Novi 1869 - 95. Svih desetero djece mu je rođeno u Novom.

LIPOVŠEK

Slovensko prezime, a javlja se u Novom 1951. godine.

1.

LIPOVŠEK, FRANČIŠEK (*Franc*) (Zidani Most, 2. 11. 1928 – Novi, 16. 6. 2005), Ivanov; supruga Mira r. Veljačić – Totušica (Novi, 10. 7. 1931), Ivanova.

Elektromehaničar. Radio je kao vozač autobusa u *Autotransu* Rijeka. U Novi je došao 1951. i tu je udomaćio svoje slovensko prezime.

Veza: 3, 2, 4

2.

LIPOVŠEK, IVICA (Novi, 5. 8. 1952), sin Franca i Mire r. Veljačić – Totušice (Novi, 10. 7. 1931), Ivanove.

Konobar; završio je srednju školu u Crikvenici. Radio je tri godine u GP *Ivanj* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 1995 u Lici.

Veza: 1, 3, 4

3.

LIPOVŠEK, MIRA r. Veljačić – **Totušica** (Novi, 10. 7. 1931), kći Ivana i Marije r. Potočnjak (Novi, 2. 9. 1902), Martinove; suprug Franc (Zidani Most, 2. 11. 1928 – Novi, 16. 6. 2005), Ivanov.

Radnica. Bila je dugo godina jedina privatna proizvođačica povrća i prva žena traktoristica u Novom. Traktor joj je služio u proizvodnji i za prijevoz.

Veza: 1, 2, 4

4.

LIPOVŠEK, STANIMIR (Braco) (Novi, 26. 11. 1954), sin Franca i Mire r. Veljačić – Totušice (Novi, 10. 7. 1931), Ivanove.

Grafičar; završio je grafičku školu u Ljubljani. Radio je u *Tvornici papira* u Rijeci i u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. U Beogradu je izučio za pirotehničara, a u Zagrebu se specijalizirao za taj zanat. Borac Domovinskog rata 1991 – 92., a 1995. je radio na razminiranju na području Knina.

Veza: 1, 3, 2

1.

LIVAK, FRANKO KSAVER (Novi, 3. 12. 1780 – Padova, 20. 6. 1838), sin Petra i Marije r. Lipovac, Grgine.

Svećenik, kanonik i profesor. Predavao je u senjskom sjemeništu povijest crkve i patrologije, a zatim je imenovan riječkim kanonikom i najzad ravnateljem sjemeništa (podravnatelj teološkog učilišta) 1806 - 1810. i 1816 - 1826.

Veza: 2

2.

LIVAK, pl. PETAR (Novi, 1750 - 1760); supruga Marija r. Lipovac, Grgina.

Sudac i *kanclir dominalski* u Novom, što proizlazi iz kupoprodajnog ugovora od 23. 1. 1803. između Fabijana i Matija Jelačića, Mikulina i Osipa Butkovića, Mikulinog o prodaji zemlje kod Sv. Marka. Spominje se i u kupoprodajnom ugovoru od 30. 12. 1784. kao rečeni *kanciller* ; ugovor je u posjedu Anđelka Maričića – Jurića. Uz sina **Franka** (3. 12. 1780) rodila mu se u Novom i kći **Jozefina** (14. 4. 1786).

Veza: 1

LOBKOWITZ

Austrijska princeza koja je 1938. g. sagradila vilu u Lukavicama, Senjska 14, po projektu ing. arh. Vladimira – *Volodje* Potočnjaka, *Rusana*, zadnju ispod ceste pred uvalom Muroskva. Vila se sastojala iz dvije jedinice, jedne stambene i druge namjenjene za atelier (koja poslije postaje stambena kuća obitelji Rakar). Prije izgradnje vile tu je, ispod Jadranske magistrale, bilo puno lijepih čistih i prostranih stijena na kojima su Novljanke prostirale i sušile rublje, koje su ispirale u izvorskoj vodi uvale Muroskva.

LOJEN, BRANKA – Kukika (Novi, 17. 3. 1942), kći Ivana – Kukića i Vilme r. Cvrtila (Zagreb, 17. 9. 1913 – Zagreb, 25. 7. 2003); suprug Miroslav.

Diplomirana pravnica, završila je Pravni fakultet u Zagrebu. Radila u Croatia osiguranju.

Veza: Potočnjak 30, 58, 4, 24, 2, 1, 66, 69, 19

LONČAR

Prezime se pojavilo u Smokvici dolaskom Dane Lončara iz Brloga.

1.

LONČAR, BOJAN (Novi, 24. 2. 1965), sin Marijana i Mire r. Pađen (Bribir, 11. 2. 1942).

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1986. kao čuvar šume.

Veza: 4, 2

2.

LONČAR, DANE (Brlog, 8. 7. 1881 – 1914/18); supruga Ana r. Krpan (Smokvica, Krmpote, 17. 8. 1874), pokćerka Mile Blaževića (Smokvica, Krmpote, 9. 6. 1828 – Smokvica, 24. 1. 1922). Priženio se u obitelj Mile Blaževića i supruge mu Marije (15. 7. 1838 – 25. 1. 1926) i tako donio svoje prezime u Smokvicu, a poslije i u Novi.

Žrtva I. svj. rata; borio se u ratu kao vojnik austrougarske vojske i nestao (poginuo).

Veza: 4, 3, 1

3.

LONČAR, DANIJEL (Smokvica, Krmpote, 4. 8. 1938), sin Marka Daninog i Ane r. Miletić (Miletići, Klenovica, 8. 9. 1913 – Nova Kapela, Slavonija, 27. 11. 1969), Antonove; supruga Dragica r. Šafar (Turki, Delnice, 15. 11. 1947), Silvestrova, diplomirana ekonomistica, upraviteljica poslovnice *Riječke banke* u Delnicama.

Profesor industrijske pedagogije, novinar i publicist; završio je srednju građevinsku školu u Ljubljani, Višu tehničku školu 1978., a 1984. je diplomirao na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radio je u Šumarskom gospodarstvu u Delnicama 1960 – 80., poslije kao profesionalni novinar – urednik i voditelj Dopisništva riječkoga *Novog lista* za Gorski kotar u Delnicama. Napisao je dvije knjige o šahu: *Šah je život* (1993) i *Pola stoljeća sa šahom* (2001), te dvije stručne knjige o obrazovanju u šumarstvu i građevinarstvu. Osnivač je Šahovskog kluba *Zrinski – Frankopan* u Novom 22. 9. 1994. Kći **Iva** (Delnice, 30. 7. 1974) diplomirana je ekonomistica, a sin **Igor** (2. 10. 1970) ekonomist.

Veza: 4, 2

4.

LONČAR, MARIJAN (Smokvica, Krmpote, 22. 9. 1934 – Rijeka, 14. 3. 2006), sin Ive Daninog i Milke r. Miletić (Klenovica, 20. 4. 1911); supruga Mira r. Pađen.

Tokar i vozač. Bio vozač doktora Andrije Šermana, zatim vozač ambulantnih kola hitne pomoći u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

Veza: 3, 2, 1, Kabalin 104

5.

LONČAR, VLADIMIR (Vrginmost, 1. 9. 1921 – Novi, 24. 9. 1943).

Pali borac NOR-a. Borio se u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, a ranjen je u vojnim operacijama divizije s njemačkom vojskom u okolici Sušaka i smješten u vojnu bolnicu u Novom, gdje je podlegao ranama. Pokopan je na novljanskom groblju 24. 9. 1943. uz obred župnika Tome Vičića i *požupa* Tome Piškulića – Bracine, Nikolinog. Poslije su mu posmrtni ostaci prebačeni na partizansko groblje u "cimiteru". Roditelji su mu živjeli u Vojvodini i posjećivali grob.

LONČARIĆ

Lončarići su došli u Novi iz Ludbrega i Selaca.

1.

LONČARIĆ, ALEKSA (Novi, 25. 5. 1938), sin Ivana i Anke r. Matešić (Novi, 24. 7. 1900 – Novi, 28. 4. 1972), Antonove; supruga Liduška r. Krišković – Šimelka (Zagreb, 20. 10. 1946), Matijeva.

Pogonski inženjer elektrotehnike. Radio je u Rusiji i u Sloveniji.

Veza: 2, 3

2.

LONČARIĆ, IVAN (Ludbreg, 8. 5. 1907 – Novi, 16. 1. 1967), Aleksin; supruga Anka r. Matešić (Novi, 24. 7. 1900 – Novi, 28. 4. 1972), Antonova.

Krojač u Novom prije i poslije II. svjetskog rata. Dobro je izađivao muška odijela.

Veza: 1, 3

3.

LONČARIĆ, IVAN (*Ivica*) (Rijeka, 20. 6. 1968), sin Alekse Ivanovog i Liduške r. Krišković – Šimelke (Zagreb, 20. 10. 1946), Matijeve.

Inženjer prometa; završio je studij na Fakultetu prometnih znanosti u Zagrebu. Radi u policijskoj upravi Primorsko-goranske županije u Rijeci od 1992. Borac Domovinskog rata od listopada 1991. do kolovoza 1992. Borio se u okolici Pokuplja u Slavoniji kao pričuvni narednik HV-a.

Veza: 1, 2

4.

LONČARIĆ, KLAUDIJO (Rijeka, 11. 11. 1969 – Novi, 9. 3. 2002), sin Marinka i Lovrijence r. Piškulić – Anjike (Novi, 28. 4. 1940), Petrove.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Senju.

Veza: 7, 5, 6, 8

5.

LONČARIĆ, LOVRENCA r. Piškulić – **Anjika** (Novi, 28. 4. 1940), kći Petra (*Pitura*) i Anke r. Anić (Novi, 1920), Milanove; suprug Marinko (Selce, 22. 8. 1937).

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Crikvenici. Bila je kalkulantica u trgovačkom poduzeću *Jadran* u Crikvenici.

Veza: 7, 6, 8, 4

6.

LONČARIĆ, MARIJAN (Selce, 2. 2. 1906 – 15. 2. 1997), Matin; supruga Romana r. Kršul (Selce, 1. 2. 1913 – Novi, 25. 11. 1999), Josipova.

Građevinski tehničar. Radio je u Šumariji Novi od 1. travnja 1958. godine.

Veza: 8, 7, 5, 4

7.

LONČARIĆ, MARINKO (Selce, 22. 8. 1937), sin Marijana i Romane r. Kršul (Selce, 1. 2. 1913 – Novi, 25. 11. 1999), Josipove; supruga Lovrenca r. Piškulić – Anjika (Novi, 28. 4.1940), Petrova (*Petra Pitura*).

Soboslikar i ličilac. Radio je u DIP-u Novi od 1952., u KP Ivanj i u HTP-u Lišanj, odnosno HTP Novi d. d. u Novom.

Veza: 6, 8, 5, 4

8.

LONČARIĆ, ROMANA r. Kršul (Selce, 1. 2. 1913 – Novi, 25. 11. 1999), Josipova; suprug Marijan (Selce, 2. 2. 1906 – Novi, 15. 2. 1997), Matin.

Primalja. Radila je u novljanskom Rodilištu 1952 - 62., kad su se u Novom rađala djeca s područja Hrvatskog primorja, od Senja do Kraljevice.

Veza: 6, 7, 5, 4

9.

LONČARIĆ, STEVO

Direktor Pčelarske škole, preseljene 1952., iz Karlovca u Novi radi povoljnije klime. Član je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom 1954 - 55. Po ukidanju škole, koja je odlukom Općine prestala s radom 31. 5. 1961., odlazi u Zagreb, gdje poslije predaje na Poljoprivrednom fakultetu.

10.

LONČARIĆ, VESNA (Selce, 11. 9. 1954), Franjina.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Rijeci. Radi u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom, od 1978.

11.

LONČARIĆ, VLASTA (Selce, 23. 11. 1943), Vjekoslavova.

Nastavnica hrvatskog jezika; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom (1967 – 74), zatim je prešla u osnovnu školu u Crikvenici.

1.

LOPAC, DRAGO (Vratnik, 4. 10. 1941.), Ivanov; supruga Milija r. Momčilović (Slunj, 4. 4. 1941), Đurina.

Profesor likovnih umjetnosti; diplomirao je na Pedagoškom fakultetu, Odsjek likovne umjetnosti u Rijeci 1963. Radio je u osnovnoj školi u Skradu, a 1. 7. 1973 - 7. 3. 1993. u Novom. Slikao u tehnici ulja na platnu, a povremeno se bavio kiparstvom u kamenu i orginalnom grafikom. Izlagao je u Novom, u zemlji i inozemstvu.

Veza: 2, 4

2.

LOPAC, MILIJA r. Momčilović (Slunj, 4. 4. 1941.), Đurina; suprug Drago (Vratnik, 4. 10. 1941), Ivanov.

Nastavnica hrvatskog jezika i zemljopisa; završila je Pedagošku akademiju u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Skradu, od 1. 11. 1974 - 20. 1. 1992. u Novom.

Veza: 1, 4

3.

LOPAC, ŽELJKA, udana Purković – v. **PURKOVIĆ, ŽELJKA**.

1.

LORBEK, FRANJO (Štajerska, 1855 – 1936).

Svećenik i profesor; bogosloviju je studirao u Senju 1874 - 78. Bio je kantor i župnik u Bribiru prije 1901., a 1919. kanonik i župnik u Novom.

2.

LORBEK, JOSIP (Povile, 15. 7. 1942), sin Rikarda Josipovog i Ane (*Koke*) r. Butković (Povile, 3. 12. 1916 – Povile, 17. 5. 2000), Markove; supruga Antonija r. Zlatko (Požega, 10. 10. 1949).

Građevinski tehničar i društveni djelatnik; završio je srednju tehničku školu. Radio je u HTP-u *Lišanj* (1969 – 71), a 1972. otvara *Restoran Koka* u Povilama, prvi privatni restoran nakon rata. Član je Turističkog društva u Novom 1966 – 71., prvi predsjednik SSRNH-a, podružnica Povile 1966., te predsjednik Turističkog društva Povile i Savjeta Mjesne zajednice Povile. Majka mu je jedna od prvih iznajmljivačica soba turistima u Povilama, a u HTP-u *Lišanj* radila je kao nadsobarica (18. 5. 1964 - 31.12. 1990). Otac Rikard (Celje, 30. 3. 1912) došao je u Povile iz Celja. Brat mu je **Vlade** (25. 4. 1940).

Veza: 3

3.

LORBEK, MARKO (Rijeka, 25. 5. 1974), sin Josipa Rikardovog i Antonije r. Zlatko (Požega, 10. 10. 1949), Markove.

Ugostitelj; završio je školu za konobara, od oca je preuzeo *Restaurant Koka* u Povilama.

Veza: 2

LOVRENČIĆ, JASNA (*Seka*) r. Petrinović (Zagreb, 26. 11. 1949), kći Antona i Krunoslave Zastavniković (1920), Julijeve; suprug Branimir.

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Zagrebu. Radi u imovinsko-pravnom odjelu Gradskog poglavarstva Zagreba, u bivšoj Općini Centar.

Veza: Petrinović 2, 40

1.

LUKAČIĆ, IVO (Biograd, 17. 7. 1891 – 24. 1. 1982), sin Ivana i Stane r. Oštrić; supruga Živka r. Dorčić (Novi, 30. 5. 1905 – Biograd, 20. 7. 1992), Bogoslavova; kćerke **Stanka** (1932) i **Marija** (1934), sin **Radovan** (1936).

Diplomirani veterinar; studirao je na Veterinarskom fakultetu u Beču i Lavovu. Kotarski je veterinar u Novom (5. 7. 1930 - 1. 5. 1940), bio je član Lječilišnog povjerenstva u Novom. Poslije je radio u Crikvenici, Krapini i Novoj Gradiški.

Veza: 3, 4, 5, 2, 6

2.

LUKAČIĆ, IGOR (Pula, 14. 8. 1967), sin Radovana i Tamare r. Forst (Varaždin, 16. 5. 1936 – Zagreb, 22. 12. 2015), Josipove; supruga Kristina r.Nevistić (Zagreb, 6. 10. 1966), Mironova; kćerke **Klara** (Zagreb, 14. 7. 1994), **Marta** (Zagreb, 22. 10. 1995), **Ana** (10. 5. 2001) i **Iva** (24. 11. 2006).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu gdje je radio u *Zagrebačkoj, Varaždinskoj i Hrvatskoj poštanskoj banci*. Radi kao samostalni konzultant i sudski vještak. U vrijeme studija i neposredno poslije bio je profesionalni košarkaš u KK *Pula*, KK *Cibona*, KK *Zagreb* i KK *Zrinjevac*, nastupao za reprezentaciju Hrvatske na Igrama dobre volje u St. Petrogradu 1994.

Veza: 4

3.

LUKAČIĆ, MARIJA (*Marija Ivina*) (Novi, 6. 9. 1934 – Zagreb, 20. 1. 2013), kći Ivana i Živke r. Dorčić (Novi, 30. 5. 1905 – Biograd, 20. 7. 1992), Bogoslavove.

Profesorica engleskog i talijanskog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i radila u osnovnim školama i srednjoj medicinskoj školi.

Veza: 1, 4, 5

4.

LUKAČIĆ, RADOVAN (*Radovan Ivin*) (Novi, 23. 1. 1936), sin Ivana i Živke r. Dorčić (Novi, 30. 5. 1905 – Biograd, 20. 7. 1992), Bogoslavove; supruga Tamara r. Forst (Varaždin, ? – Zagreb, 22. 12. 2015), Josipova; sin **Igor** (1967) i kćerka **Tanja** (1969), udana Kalingar.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu 1960. Radio je u ŠG-u *Istra* Buzet (1961 – 69), zatim je do 1987. upravitelj Šumarije Pula, (1988 – 92) je generalni direktor ŠG Istra, zatim, do 1997. direktor za proizvodnju u istom ŠG.

Veza: 1, 3, 5

5.

LUKAČIĆ, STANKA (*Stanka Ivina*) (Novi, 23. 6. 1932 – Zagreb, 21. 3. 1955), kći Ive i Živke r. Dorčić (Novi, 30. 5. 1905 – Biograd, 20. 7. 1992), Bogoslavove.

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radila je u bolnici *Rebro* u Zagrebu.

Veza: 1, 3, 4

6.

LUKAČIĆ, TANJA, udana Kalingar (Pula, 6. 9. 1969.), kći Radovana i Tamare r. Forst (Varaždin, 16. 5. 1936. – Zagreb, 22. 12. 2015.), Josipove; suprug Mario; sin **Viktor** (Zagreb, 27. 1. 1999) i kćerka **Laura** (Zagreb, 1. 11. 2004).

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu, gdje i radi u Zagrebačkoj banci.

Veza: 4, 1, 2

LUKARIĆ, BRANKA r. Kabalin **– Venjenica, Poldova** (Novi, 10. 2. 1954), kći Ivana Leopoldovog i Rozalije r. Bugarin (Novi, 16 .5. 1925 – Novi, 27. 8. 2012), Bogoslavove; suprug Anton (Crikvenica, 10. 12. 1947), kćerka **Ivana** (Rijeka, 17. 2. 1975), udana Špernjak, i sin **Igor** (Rijeka, 24. 10. 1977).

Kuharica, završila je srednu ugostiteljsku školu. Radila je od 1973. do 1976. u hotelu *Lišanj* u Novom. Kćerka Ivana sa suprugom Nenadom Špernjakom (Koprivnica, 23. 2. 1977), Vladimirovim, ima sina **Matiju** (2007) i kćerku **Larisu** (2015); sin Igor s Milicom r. Graovac (Rijeka, 1983), Đorđevom, (rastavljeni) ima kćerku **Luciju** (2010).

Veza: Kabalin 50, 70, 61, 57

LUKŠA, MILAN (Miličani, 5. 8. 1945), Matin; supruga Anka r. Dobrić (Novi, 18. 7. 1952), kći Vladimira Ivanovog.

Inženjer organizacije rada. Radio u DIP-u u Novom od 1. 4. 1971. kao referent opće službe.

1.

LUŠIČIĆ, IVICA (Rijeka, 15. 4. 1962), sin Ivice Šimunovog i Lucije r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 21. 4. 1930 – Novi, 7. 8. 2004).

Rafinerijski operator. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 3

2.

LUŠIČIĆ, VLADIMIR (Grižane, 3. 10. 1936 – Novi, 18. 3. 2013), Ivanov; supruga Milena r. Maričić – Jurika (Novi, 10. 1. 1948), Pavlova.

Diplomirani inženjer, geodet; završio je Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet u Zagrebu. Radio je u katastru u Crikvenici, a živio u Novom.

Veza: Maričić 122

3.

LUŠIČIĆ, ZLATKO (Novi, 6. 1. 1960), sin Ivana i Lucije r. Peričić (21. 4. 1930 – Valač, Gornji Zagon, 7. 8. 2004); supruga Nina r. Rubčić – Sučeva (Novi, 19. 12. 1963), Josipova.

Rafinerijski operator; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer. Radi u INA-i, Rijeka (Urinj). Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1

LUŠIĆ, DAJANA r. Jovanović – **Bokulina** (Rijeka, 26. 12. 1968), kći Marka Jurjevog i Nade r. Blažević (Senj, 5. 5. 1941), Stipanove; suprug Marin (Rijeka, 14. 9. 1967), Božidarov; kćerka **Mia** (Rijeka, 26. 2. 1964) i sin **Marko** (Rijeka, 27. 5. 1997).

Magistra primarnog obrazovanja, sa završenom Visokom učiteljskom školom u Rijeci. Radi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: Jovanović 104, 155, 83, 147, Baričević 69

Ljuca LJ Ljuca

1.

LJUCA, MLADENA, udana Kesić (Novi, 18. 9. 1958), kći Mladena i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 13. 12. 1940), Milanove; suprug Goran.

Viša medicinska sestra; završila je Višu medicinsku školu u Rijeci. Radila u Rijeci i u Velikoj Gorici (Zagreb). Prezime Ljuca javlja se u Novom s Mladenom Ljucom (25. 4. 1935 – 20. 9. 1990), Boškovim, Crnogorcem.

2.

LJUCA, ŽARKO (Novi, 27. 6. 1962), sin Mladena i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 13. 12. 1940), Milanove.

Brusač u Brodogradilištu *Kraljevica*. Borac Domovinskog rata 1990 – 95. Potom radio u Njemačkoj.

MAGUOLO, ADONE

Fašistički civilni komesar za Kotar Novi od 12. 5. 1941.; od 18. 5. 1941. vlast predaje ustašama. Prije njega komesarske je poslove u Novom obavljao Papp Emerico Borsatti.

MAJER, NEVENKA r. Toljan (Novi, 8. 9. 1951), kći Josipa i Anđelike (*Anđele*) r. Sokolić-Kozarić, Jureškovice (Novi, 1. 9. 1917- Novi, 16. 1. 2007); suprug Jasenko Majer (Nova Kapela 22. 8. 1956); kćerka **Martina** (Zagreb, 14. 7. 1981), udata Hermeščec; unuke **Elena** i **Kijara**.

Završila ŠUP, smjer frizer u Puli 1969., živi u Zagrebu, u mirovini od 21. 9. 1997.

Veza: Toljan 10

MAJOLI

Prezime se javlja kad u Novi dolazi Karlo Majoli iz Karlovca; zavičajnost dobiva 1913., sada je iščezlo iz Novog.

1.

MAJOLI, ALEKSANDAR (Novi, 9. 9. 1886 – Argentina, ?), sin Karla i Karline r. Maričić – Hrgešinke, Kovačice (Novi, 6. 10. 1859 – Novi, 14. 2. 1893), Rokine; supruga Katarina r. Piškulić – Anjika (Novi, 12. 11. 1894), kći Kazimira Mirka.

Limar; zanat je izučio u očevoj limarskoj radionici. Godine 1913. odselio se u Argentinu.

Veza: 7, 11, 6, 4, 3, 2, 8, 10, 9

2.

MAJOLI, DRAGUTIN (*Drago*) (Novi, 1. 1. 1912 – Zagreb, 9. 8. 1950), Karlov, sin očeve treće supruge Veronike r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 29. 8. 1870 – Novi, 12. 2. 1955), Mikuline; supruga Marija r. Deranja (Novi, 8. 12. 1919 – Zagreb, 10. 9. 2004), Rudolfova; sin **Stanislav (*Stanko*)** (Novi, 1946).

Elektroinstalater i politički djelatnik. Radio je u elektrani u Novom. Od 29. 8. 1941. član Narodnooslobodilačke fronte Novog, a sudionik NOB-a od 1943. Do 1945. predsjednik je mjesnog NOO-a Novi i tajnik općinskog odbora Novi, zatim odlazi u Zagreb za dispečera u poduzeću *Elektra*. Bio je golman u NGŠK-u u Novom.

Veza: 7, 11, 1, 6, 4, 3, 9, 10, 5, 8

3.

MAJOLI, FILIP (Novi, 3. 1. 1907 – Novi, 14. 4. 1980), Karlov, sin treće očeve supruge Veronike r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 29. 8. 1870 – Novi, 12. 2. 1955), Mikuline; supruga Rozalija r. Mudrovčić (Novi, 30. 10. 1910 – Novi, 25. 2. 1994), kći Augustina Grginog; sinovi **Karlo** (Novi, 1933) i **Augustin (*Guštin*)** (Novi, 1936).

Radnik. Radio je ljeti kao kupališni čuvar, potom kao općinski podvornik, a nakon II. svj. rata zadnji je novljanski pandur. *Pivač* u novljanskom kolu.

Veza: 7, 11, 1, 6, 4, 2, 8, 9, 10

4.

MAJOLI, FRANKO (Novi, 20. 10. 1889 – Karlovac, ?), Karlov, sin druge očeve supruge Karline r. Maričić – Hrgešinke, Kovačice (Novi, 6. 10. 1859 – Novi, 14. 2. 1893); supruga Ana r. Okičić.

Limar. Zanat je izučio kod oca, poslije iz Novog odlazi u Karlovac. Bio je invalid.

Veza: 7, 11, 1, 6, 3, 2, 9, 8, 10

5.

MAJOLI, IVA (Zagreb, 12. 8. 1977), kći Stanka i Dragice r. Čavar (26. 2. 1947); suprug Stipe Marić (rastavljena). Po ocu Stanku, djedu Dragutinu i baki Mariji r. Deranja novljanskog je podrijetla.

Najbolja hrvatska tenisačica svih vremena, tenis igra pofesionalno od 1991. Godine 1993., sa 16 godine probila se je u 4. kolo Roland Garrosa, a 1995. osvaja turnir u Zürichu. Godine 1996. osvaja turnire u Tokiju i Essenu, a 1997. u Hannoveru, Hamburgu i Grand slam turnir Roland Garros; u karijeri (1991 – 2004) je osvojila 9 WTA turnira, 8 pojedinačno i jedan u paru. Dobitnica je Državne nagrade za šport *Franjo Bučar* (1995). Godina 1995., 1996. i 1997. proglašena je športašicom godinu u izboru dnevnog športskog lista *Sportskih novosti*. Aktivnu karijeru završava u studenom 2004. Završila je srednju školu na Floridi (SAD). Kad je njezin teniski centar *Iva Majoli d.o.o.*, na Cmroku u Zagrebu, u stečaju od 2015., prodan je na dražbi, našla je posao u board-u WTA Toura - brine se o prvih 20 igračica na svijetu.

Veza: 10, 2, 9

6.

MAJOLI, IVAN (*Ivica*) (Novi, 28. 3. 1898 – Karlovac, ?), sin Karla i Veronike r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 29. 8. 1870 – Novi, 12. 2. 1955), Mikuline.

Radnik i jedan od prvih *barkarijola* u Novom ovlaštenih od općine za vožnju turista. Poslije je općinski *lanterničar*, a od 1941. seli se u Karlovac. Brat **Josip** (Novi, 15. 1. 1894) otišao je na rad u Tucuman, Argentina.

Veza: 7, 11, 1, 4, 3, 2, 9, 8, 10

7.

MAJOLI, KARLO (Lanterničar) (Karlovac, 12. 7. 1853 – Novi, 30. 8. 1927), sin Ivana i Alojzije r. Masari; tri se puta ženio: prva supruga Rozalija r. Piškulić (Novi, 3. 10. 1840 – Novi, 30. 6. 1881), druga Karlina r. Maričić – Hrgešinka, Kovačica (Novi, 6. 10. 1859 – Novi, 14. 2. 1893), kći Roke Tominog, treća Veronika r. Sokolić – Jurmanka (Novi, 29. 8. 1870 – Novi, 12. 2. 1955).

Limarski obrtnik. Imao je radionicu u kući Ivana Zoričića – Paladina, a izrađivao je *lanterne* - priručne lampe za osobnu upotrebu, javnu rasvjetu i za groblje, po tom je dobio nadimak **Lanterničar**. Imao je 24-vero rođene djece, dvanest je umrlo; samo treća žena Veronika rađala je 16 puta.

Veza: 11, 1, 6, 4, 3, 2 i dr.

8.

MAJOLI, KARLO (Novi, 17. 9. 1933 – Zagreb, 29. 4. 2009), sin Filipa i Rozalije r. Mudrovčić (Novi, 30. 10. 1910 – Novi, 25. 2. 1994), kćeri Augustina Grge; treća supruga Štefica Premuž (Banja Luka, 4. 3. 1943), Matina.

Televizijski snimatelj; završio je u Zagrebu kinematografsku školu 1951. i Akademiju za kazalište, film i TV 1965. Radio je kao TV snimatelj u *Zora filmu* i u *Jadran filmu* u Zagrebu, zatim na RTV-u i HTV-u Zagreb, do 1991.

Veza: 3, 11, 1, 4, 6, 3, 2, 9, 7, 10

9.

MAJOLI, MARIJA r. Deranja (Novi, 8. 12. 1919 – Zagreb, 10. 9. 2004), kći Rudolfa i Josipe (Pepa) r. Hreljac (Novi, 15. 12. 1889 – Novi, 16. 9. 1975), Josipove; suprug Dragutin (Novi, 1. 1. 1912 – Zagreb, 9. 8. 1956), Karlov; sin **Stanislav (*Stanko*)** (1946).

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu 1958. Radila je u Ministarstvu šumarstva SRH i u SDK u Zagrebu kao analitičarka. Bila je članica prvoga Turističkog odbora u Novom od 1947. godine.

Veza: 2, 10, 5

10.

MAJOLI, STANISLAV (*Stanko*) (Novi, 16. 6. 1946), sin Dragutina i Marije r. Deranja (Novi, 8. 12. 1919 – Zagreb, 10. 9. 2004), Rudolfove; supruga Dragica r. Čavar (26. 2. 1947); djeca: **Nina** (Zagreb, 12. 6. 1970), **Drago (*Dado*)** (Zagreb, 14. 6. 1971) i **Iva** (Zagreb, 12. 8. 1977).

Završio je srednju ugostiteljsku školu. Radio je kao taksist u Zagrebu od 1964., od 1971. je vodio gostionicu u *Vili Mira* u Novom, nasuprot Zdravstvene stanice (*ambulante*), skupa s Mirkom Tustonjićem, a poslije postaje teniski trener kćerki Ivi. Kćerka Nina je prva u obitelji igrala tenis (završila je ekonomsku školu i dvije godine DIF-a u Zagrebu), a sin Drago (*Dado*), koji je završio upravnu školu u Zagrebu, bio je trener je sestri Ivi; prva supruga mu je bila Lejla Šehović, bivša mis Hrvatske, druga Ljiljana r. Kovačević.

Veza: 2, 9, 5

11.

MAJOLI, VIKTOR (Novi, 23. 7. 1882 – Santa Fe, Argentina, 15. 8. 1924), Karlov, sin očeve druge supruge Karline r. Maričić – Hrgešinke, Kovačice (Novi, 6. 10. 1859 – Novi, 14. 2. 1893), Rokine; supruga Jele r. Potočnjak – z Boška (1. 11. 1884 – 8. 1. 1900), Matijeva.

Limar; zanat je izučio kod oca. Kako nije mogao dostatno zarađivati u Novom, odselio se u Argentinu (Rosario, Santa Fe).

Veza: 7, 1, 6, 4, 3, 2

MAKABRUNIĆ, ADAM (Novi, oko 1700).

Svećenik i plovan (župnik) u Novom. Zabilježen je u dokumentu od 13. 5. 1732. po kojem je svećenik Adam kupio zemlju (Zapridolom u “Nimčevu Selu”) od Jurja Potočnjaka, Ivanovog (dokument u posjedu Anđelka Maričića – Jurića, Jurjevog). U Novom prezime Makabrunić nalazimo i poslije; udovica Margareta Makabrunić spominje se u kupoprodajnom ugovoru od 30. 12. 1784.

1.

MALARIĆ, FRANJO (Krk, 13. 7. 1923 – svibanj 1945), sin Petra Martinovog i Zore r. Ivanović (Lošinj, ? – Povile, 1940), prve očeve supruge.

Žrtva rata; kao domobranski vojnik u vojsci NDH stradao je na povlačenju iz Zagreba prema Austriji.

Veza: 4, 2, 3

2.

MALARIĆ, MILIVOJ (Novi, 27. 3. 1954 – Povile, 4. 3. 2003), sin Petra i Franke r. Ivanković (Kričina, Bribir, 28. 4. 1912), druge očeve supruge; supruga Marija r. Zgombić.

Brodograđevni tehničar; završio je srednju tehničku školu, elektrosmjer. Radio je u *Elektroprimorju* Crikvenica od 1976. Sestra mu je **Nedeljka** (Novi, 8. 4. 1951), udana za Vladu Šimčića.

Veza: 4, 3, 1

3.

MALARIĆ, MLADEN (Daruvar, 31. 5. 1931 – Povile, 30. 7. 1945), sin Petra i Zore r. Ivanović (Lošinj, ? – Povile, 1940), prve očeve supruge, kćeri Marije r. Butković (Povile).

Poratna žrtva rata, poginuo je zajedno s dječacima Ivanom Butkovićem (4. 7. 1939), Ivanovim, i Matom Butkovićem – Matulanom (2. 1. 1934), Milanovim, u igri s nađenom talijanskom ručnom bombom.

Veza: 4, 2, 1

4.

MALARIĆ, PETAR - Kužar (Krapina, 26. 4. 1897 – Povile, 12. 1. 1979), sin Martina i Ane r. Štefanić, prva supruga Zora r. Ivanović (Lošinj, ? – Povile, 1940), druga Franka r. Ivanković (Kričina, Bribir, 8. 4. 1912). Donosilac je prezimena, iz Krapine.

Sanitarac – dezinfektor Općine Novi; radno mjesto mu je bilo u ambulanti u Novom. Provodio je raskuživanje na području Općine Novi, odatle mu nadimak. Nadzirao je i kvalitetu vode na izvoru vodovoda u Žrnovnici. U NOB-u je bio dezinfektor u Drežnici.

Veza: 1, 2, 3

MALEŠEVIĆ, GORAN (Novi Sad, 1. 8. 1950), Lazin.

Diplomirani inženjer drvne industrije – tehnolog; završio je Šumarski fakultet. Radio je u DIP-u Novi 1980 – 82. i 1987 - 98., kao referent za primjenu proizvoda.

MALČINIĆ

Staro novljansko prezime koje se spominjalo još u 17. st., poslije nestalo.

MALČINIĆ, SIMON (oko 1850/60).

Opat u pavlinskom samostanu u Novom. Kada se je 1917. godine samostanska crkva (*Blažene Devi Marije na Ospi*, iz 1462) urušila, oštećena u potresu 1916. g., nadgrobna je ploča s njegovog je groba s glagoljskim natpisom, prije prislonjena uz crkvu,

prenesena na Precrikvu. Na njoj je stajalo Malčinićevo proročanstvo – zapis, koji je po prisjećanju deset Novljana, starih 65 – 90 godina, 1969. g. rekonstruirao Filip Ježić – *Nadcestar* i tekst pohranio u Narodnu čitaonicu i Narodni muzej. Kamenu je ploču poslije u svojoj drobilici samljeo Anton Mudrovčić – Pilčić, građevinski poduzetnik i gradonačelnik Novog, koji je podrobio i kameni grb obitelji Marijašević, kao i brojne stare nadgrobne spomenike iz groblja, a 1937 – 39. je minirao i podrobio veliki dio gradine Lopar, radi namjeravane gradnje hotela na toj lokaciji.

MALI - JOVANOVIĆ, TIJANA (Beograd, 8. 10. 1962), Brankova; suprug Marin Jovanović – Dorčić (Novi, 12. 10. 1957 – Novi, 9. 3. 2008), Ivanov; sin **Marin** (Rijeka, 11. 2. 1984).

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Radi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom od 18. rujna 1995. godine.

Veza: Jovanović 101

MALIK, IVAN

Knez i kapetan u Novom, upravljao je dobrima Frankapana pod administratorom fiskalnih dobara Ugarske komore za Primorje Ivanom Friderikom Geicellerom, oko 1680.

MALINARIĆ, LUKA (iz Grižana).

Svećenik; upravitelj Župe sv. Jakova u Krmpotama (1894 - 96), poslije župnik (10. 3. 1896 - 1. 9. 1937). Prije njega upravitelj župe bio je Milan Crnić, a poslije njega Josip Gurzan. Kao svećenik je najduže (43 godine) boravio u Krmpotama, gdje je 1935. proslavio pedeset godina svećeničke službe. Prije je bio senjski kapelan. Nakon umirovljenja vratio se u Grižane.

MALVIĆ

Malvići u Novi dolaze iz Kostrene početkom 20. stoljeća, a prezime nestaje nakon 1945. g.

1.

MALVIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) (Novi, 16. 8. 1913), sin Ivana i Matilde r. Smokvina (Kostrena, 3. 3. 1877).

Diplomirani pravnik., Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Između dva svjetska rata načelnik je Općine Novi. U vrijeme mesopusta 1935. (1936?) naredio je mesopustarima da u povorci nose hrvatsku, a ne jugoslavensku zastavu. U travnju 1941. je postavljen za općinskog načelnika. Funkcionar je HSS-a i ustaški tabornik 1941. Puške nađene u bunaru na Kalu dao je spremiti na tavan Kaštela, da ne bi pale u ruke Talijanima. Radio je u ustaškom veleposlanstvu u Beču, potom u Berlinu kao otpravnik poslova 1944 - 45., kad emigrira u Venezuelu. Bio je vrstan plivač kluba *Vinodol* u Novom.

Veza: 3, 2, 4

2.

MALVIĆ, GAŠPAR (Novi, 11. 12. 1909), sin Ivana i Matilde r. Smokvina (Kostrena, 3. 3. 1877).

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Za NDH radio je u ustaškom veleposlanstvu u Berlinu, a u Zagrebu u Ministarstvu vanjskih poslova, gdje je novčano

pomagao mnogim Novljanima koji su išli u Slavoniju u nabavku hrane. Godine 1954. je emigrirao.

Veza: 3, 1, 4

3.

MALVIĆ, IVAN (Kostrena, Sv. Barbara, 6. 5. 1872); supruga Matilda r. Smokvina (Kostrena, 3. 3. 1877); djeca: **Gašpar** (1909), **Dragutin (*Drago*)** (1913), kćerka **Mara Margareta** (Novi, 28. 9. 1919), udana Miskiewicz, i sin **Juraj (*Đuka*)** (1922).

Obrtnik. Došao je u Novi oko 1905.; sa suprugom je do II. svj. rata držao restauraciju *Malvić* u zgradi do groblja. U restauraciji je ljeti uvečer svirala i glazba. Jedno je vrijeme tu držao i trgovinu mješovite robe.

Veza: 1, 2, 4

4.

MALVIĆ, JURAJ (*Đuka*) (Novi, 24. 2. 1922), sin Ivana i Matilde r. Smokvina (Kostrena, 3. 3. 1877).

Studirao je kemiju na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Početkom 1945. emigrirao je u Venezuelu s braćom. Sestra Mara Margareta se je 5. siječnja 1941. udala za trgovca Rikarda Miskiewicza (Crikvenica, 1909).

Veza: 3, 1, 2

MAMIĆ, SONJA r. Rogić (Zagreb, 1948), Zlatanova.

Viša medicinska sestra.

Veza: Rogić 8

MAMULA, KSENIJA (iz Moravica).

Učiteljica u Osnovnoj školi *Ivan Mažuranić* u Novom 1962 - 66. godine.

1.

MANCE, TEA r. Čaljkušić (Split, 25. 10. 1968), kći Ante i Vinke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 12. 5. 1942), kćeri Ivana i Marije r. Kovač, Mihovilove; suprug Predrag (25. 9. 1964), Josipov.

Doktorica medicine, specijalistica okulistica; Medicinski fakultet završila je u Zagrebu. Radi u KBC-u u Rijeci.

Veza: Čaljkušić, Sokolić 124, Kovač 2

2.

MANCE, VLATKA

Učiteljica u građanskoj školi u Novom 1923 - 29. Bila je članica Narodne čitaonice.

MANDIĆ, ANTONIJA r. Pavličević (Luka, Krmpote, 21. 1. 1936), kći Tome i Marije r. Butorac (Luka, Krmpote, 20. 1. 1907), kćeri Ivana i Ane; suprug Vinko.

Doktorica medicine, završila je Medicinski fakultet u Novom Sadu. Radila je u Jajcu do 1990., a za vrijeme Domovinskog rata u Ogulinu i Nerezini, do 1995. godine.

Veza: Pavličević 9

1.

MANESTAR, JOSIP (Dramalj, 7. 5. 1908 – Rijeka, 24. 11. 1983), sin Frane i Jele r. Car; supruga Antonija r. Karabaić (iz Punta).

Upravitelj pošte u Novom 1942 – 46.

2.

MANESTAR, JUG (Crikvenica, 26. 11. 1923 – Dramalj, 10. 12. 2004), sin Petra i Katice r. Domijan; supruga Nada r. Bošković.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Građevinski fakultet u Zagrebu 1952. Radio je u GP *Izgradnja* u Novom 1964 – 69., kao upravitelj Vodovoda *Žrnovnica* u Novom 1. 3. 1969 - 31. 12.1974., poslije u *Jugonaftovodu* u Rijeci.

3.

MANESTAR, JURAJ (*Jurica*) (Dramalj, 23. 4. 1906 – Rijeka, 12. 12. 1976), sin Fabijana i Urse r. Car; supruga Lidija r. Stipanić.

Kuhar. Vlasnik *Vile Danica* u Dramlju, 1961 - 28. 2. 1962. direktor *UP Lišanj* u Novom, (prije Petra Radetića - *Petra Sandrinog*); član UO Turističkog društva Novi od 1961.

MARAS, MOMČILO (30. 1. 1955), Josipov; supruga Jadranka r. Šestan.

Obrtnik. Držao je staklarsku radnju u Ulici braće Radić 1985 – 90., zatim je proizvodio voštane svijeće i (nadgrobne) svijeće u plastici (u tvrtki *Šterika* u Ulici Baroldino selo 5). Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine.

MARGAN, DAMIR (Nova Gradiška, 6. 5. 1962), Vladimirov.

Inženjer građevinarstva; završio je prvi stupanj Građevinskog fakulteta u Rijeci. Radi u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 8. 4. 1997. kao referent razvoja i nadzora.

1.

MARGETA, IVAN (Hum, Trebinje, 18. 10. 1920 – Novi, 5. 5. 1988), Tomislavov; supruga Sekana r. Lukež (Kastav, 17. 9. 1929 – Novi, 2013), Matkova; sin **Vibor** (Rijeka, 1961).

Doktor medicine, liječnik specijalist opće prakse; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom od 17. 12. 1953., a kao upravitelj 1963 - 82. Član UO Turističkog društva 1954 - 57. Pokopan u Novom.

Veza: 2

2.

MARGETA, VIBOR (Rijeka, 5. 6. 1961), sin Ivana i Sekane r. Lukež (Kastav, 17. 9. 1929 – Novi, 2013), Matkove; supruga Sanja r. Sedlaček (Zagreb, 15. 8. 1960), Miroslavova, (rastavljeni); sin **Marko** (Zagreb, 10. 2. 1989) i kćerka **Marina** (Graz, A, 5. 8. 1992).

Dipl. ing. elektrotehnike. Studirao je u Zagrebu. Radio je na istraživanjima na tom fakultetu, poslije u Grazu na istraživanjima i inovacijama u zdravstvu.

Veza: 1

MARGITIĆ, MARKO (Senj, ? – 2. 2. 1601).

Uskočki vojvoda; uz *porkulaba* (kaštelana) Ledenica kneza Martina Posedarskog i brata Juricu suzbio je mletački napad 1600. g. na ledenički kaštel. S Martinom Posedarskim

ubijen je u tamnici u Senju 2. 2. 1601. i obješen na gradski bedem nalogom generala Rabatte, carskog komesara.

MARIČIĆ

Prezime se u Novom javlja u 17. st., vjerovatno dolaze u bijegu pred Osmanlijama. Novljanske obitelji Maričića nose nadimke **Aleksa**, **Bata**, **Brezonja**, **Broskvar**, **Dean**, **Donato**, **Hrgeša**, **Jurić** (prije: **Jurijić**), **Kovač**, **Livaković**, **Malinar**, **Parunić**, **Pek**, **Pećar**, **Peronija**, **Ponjavar**, **Pravedni**, **Prote**, **Salata**, **Šćrbeta**, **Tantareto**, **Tapanaga**, **Z Voltice**, **Žaža.**

1.

MARIČIĆ, ADELMO (Novi, 13. 5. 1942), sin Lucije (Novi, 30. 11. 1916 – Novi, 14. 10. 2012), kćeri Ivana Frankovog; supruga Marija r. Vuković (Sladojelački Lug, 10. 9. 1944), Tomina; sinovi **Igor** (Rijeka, 4. 7. 1966) i **Dražen (Luka)** (Rijeka, 10. 1. 1976 – Novi, 7. 7. 2006).

Trgovački poslovođa. Radio je u društvenim trgovinama u Novom, Crikvenici i Rijeci. Otac mu je **Egidio Molena** (Palermo, 1918), Antonijev. Sinu Igoru, sa suprugom Stanom r. Prole (Volari, Šipovo, BiH, 6. 4. 1967), Momčilovom, sin je **Ivan** (Rijeka, 18. 11. 1999), - kojem je sin **Ivano** (Rijeka, 19. 1. 2019), rođen od supruge Patricije r. Peričić (Rijeka, 21. 10. 1993), Andrijine. Sin Dražen je s Irenom r. Stanić (1976), Benjaminovom, imao kćerku Nadiju (Rijeka, 23. 7. 1999).

Veza: 9, 16, 30, 50, 71

2.

MARIČIĆ, ALEKSIJA (*Aleksa*) – Livaković (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 10. 1947), sin Josipa Matijevog i Uršule r. Sajčić (Novi, 16. 8. 1839 – Novi, 7. 10. 1915); supruga Katarina r. Sokolić – Jurmanka (Novi, 4. 9. 1879 – Novi, 30. 1. 1969), Jakovljeva.

Gostioničar. 1900 - 1905. sa suprugom na radu je u Butte, Montana, SAD. Tamo mu se rodilo troje djece. Gostionicu *Novi* koja se nalazila u luci, a pred njom je do 1965. bila autobusna stanica (na zavoju ceste, nad današnjom trafostanicom, za tada slabog prometa magistralom), preuzeo je od oca, a vodio ju je između dva svjetska rata. Od 1945 - 90. gostionicu vodi Hotelsko turističko poduzeće *Lišanj.*

Veza: 83, 59, 34, 94, 74, 141, 146, 131

3.

MARIČIĆ, ANA – Hrgešinka, udana Čuljat (Novi, 28. 11. 1904 – Rijeka, svibanj 1945), kći Jurja Jurjevog i Rozalije r. Potočnjak (Novi, 20. 9. 1871 – Novi, 18. 4. 1950), Bartolove; suprug Karlo (iz Stinice kod Jablanca).

Žrtva rata. Nakon udaje živjela je u Crikvenici, a neko vrijeme je radila i na pošti u Novom. Za II. svj. rata surađivala je s NOP-om, a po završetku rata okrivljena je i uhićena od partizanskih vlasti, ubijena i bačena u jamu iznad Rijeke. Bila je krivo okrivljena. Njezin brat **Anton** radio je kao direktor u Pošti 2 u Zagrebu, a sestra **Marija** bila je udana za Bogoslava Piškulića – Juraša, poslije preudana za Marija Gržina.

Veza: 90, 11

4.

MARIČIĆ, ANKA r. Žvanović – Šišinka (Novi, 23. 3. 1892 – Novi, 15. 7. 1984), kći Vicka i Marije r. Ježić (Novi, 29. 10. 1856 – Novi, 28. 11. 1925), Tomine; suprug Roko – Hrgeša, Kovač (Novi, 2. 10. 1885 – Helena, Montana, SAD, 16. 9. 1925), sin Ivana Rokinog; sestra joj je **Marija Zuzzi – (*Cucika*)** (Novi, 6. 4. 1885).

Trgovkinja. Imala je *butigu* sitničarije u svojoj kući (Ulica Andrije Šermana 1), kojom jee prehranjivala sebe i kćer **Mariju** (20. 4. 1920) jer joj je suprug otišao u Montanu, SAD i tamo umro.

Veza: 37, 162, 136, 42, 152, 128, 86, 132, 110

5.

MARIČIĆ, ANĐELKO – Jurić (Novi, 22. 7. 1924 – Novi, 25. 10. 2012), sin Mikule Antonovog i Genoveve r. Šegulja (Novi, 16. 12. 1878 – Novi, 4. 12. 1962), Ivanove; supruga Pavica r. Jeličić (Bribir, 20. 1. 1931). Brat njegova šukundjeda **Josipa** (Novi, 15. 3. 1788) **Juraj** prvi je upravitelj novljanske luke.

Izučeni stolar. Poljoprivrednik i privatni prijevoznik, traktorom. Sudionik NOB-a; borac u 4. bataljunu 4. brigade 13. primorsko-goranske divizije (8. 9. 1943 - 5. 5. 1944). Kod Brinja su ga zarobili Nijemci i odveli u logor u Karlovac. Tamo ga je spasio Slavko Maričić – Livaković, Aleksin, domobranski satnik, pa je do 1945. je ostao u domobranima. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza: 13, 39/1

6.

MARIČIĆ, ANTON – Ponjavar (Novi, 22. 7. 1872 – Zagreb, 23. 12. 1942), sin Antona Frankovog i Marije r. Kabalin – Rudinke (Novi, 22. 2. 1845 – Novi, 27. 10. 1931), Ivanove.

Trgovački namještenik u Novom do 1937., zatim u Rijeci. Nakon toga je završio studij na Kraljevskom gospodarskom učilištu u Križevcima, pa je bio kat. inspektor, rizničko-financijski savjetnik u Zagrebu i u Vukovaru, gdje se i oženio.

Veza: 50, 115, 8, 161, 60, 30, 16, 9, 43

7.

MARIČIĆ, ANTON (*Makarun*) – Hrgeša, Pećar, S Konjskog (Novi, 10. 5. 1863 – Novi, 6. 1. 1944), sin Franka Josipovog i Marije r. Maričić (Novi, 22. 10. 1841 – Novi, 18. 3. 1875), prve očeve supruge; supruga Judita r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 28. 10. 1868 – Novi, 9. 4. 1942), Jurjeva. Otac mu se tri puta ženio.

Zidar. Radio je u Novom i u Zagrebu. U Novom je radio na gradnji hotela *San Marino*, a sagradio je i svoju kuću Pod Barana, Ulica kralja Tomislava 17, sada u vlasništvu Mirkovića. Obitelj je bila sa *Starog Konjskog*, iz kuće koja je bila *mirišće* (ruševina), u Novom zvana *Ciganija*. Polubraća su mu **Paval** (29. 9. 1865) i **Josip** (2. 3. 1870 – 20. 7. 1903), a sestra **Milka** (29. 9. 1865). Šukundjed mu je **Matij** (10. 9. 1731), Grgin.

Veza: 10, 100, 106

8.

MARIČIĆ, ANTON (Anton z Brizi) (Novi, 30. 6. 1897 – Beograd, 1978), sin Ivana Antonovog i Marije r. Radetić – Lulike (Novi, 7. 9. 1875 – Novi, 5. 11. 1956), Lovrine;

prva supruga Katarina r. Sokolić – Filkovica (Novi, 1. 2. 1906 – Novi, 1932), Josipova, druga Katarina r. Krišković – Vranješinka, Kirin (Novi, 7. 11. 1912 – Rijeka, 12. 12. 1992), Rokina.

Trgovac. Imao je dugo godina trgovinu tekstilnih tkanina na Korzu u Novom, 1936 - 41. u Zemunu, Beogradu, pa zatim u Zagrebu. Zbog bolesti prve supruge sagradio je kuću na Krasi na *Brizih* (brijegu) iznad *Solina* i po tome je dobio nadimak. Prašukundjed mu je **Franko – Ponjavar** (1748), Antonov.

Veza: 6, 115, 161, 95, 113, 96, 155, 103, 60

9.

MARIČIĆ, ANTON (*Bata*) (Novi, 2. 6. 1913 – Novi, 30. 7. 1987), sin Ivana Frankovog i Marije r. Ježić (Novi, 26. 10. 1875 – Novi, 22. 12. 1916), treće očeve supruge, kćeri Ivana Tominog; supruga Nada r. Deranja (Novi, 2. 2. 1922 – Novi, 2. 11. 2004), Rudolfova; sin **Ivan** (Novi, 3. 2 1944), kćerka **Tatjana** (Novi, 12. 9. 1946), udana Švob, i (blizanci) **Stanka** i **Miroslav** (Novi, 2. 11. 1947).

Trgovački poslovođa. Radio je u poslovnicama *Bate Borovo* u Novom pa u Brinju, Hvaru, Obrovcu i Slavonskom Brodu. Odatle mu nadimak. Bio je suradnik NOB-a.

Veza: 50, 30, 16, 71, 140, 1, 6, 115, 43

10.

MARIČIĆ, ANTON – Hrgeša, Pećar, S Konjskog (Novi, 2. 12. 1828 – Novi, 20. 3. 1903), sin Josipa i Marije r. Kabalin (Novi, 27. 9. 1808 – Novi, 14. 5. 1855); supruga Mare r. Lindarić (Novi, 4. 10. 1832 – Novi, 7. 2. 1908), Petrova.

Zidar u Novom. Brat **Petar** (2. 10. 1839) preselio se s obitelji u Pulu, a brat **Franko** (22. 11. 1836 – 18. 2. 1911) otac je **Antona – Makaruna**; živjeli su u kući poslije zvanoj *Ciganija*.

Veza: 100, 106, 7, 84, 121

11.

MARIČIĆ, ANTON – Hrgeša (Novi, 8. 6. 1908 – Zagreb, 19. 2. 1984), sin Jurja Jurjevog i Rozalije r. Potočnjak (Novi, 29. 9. 1871 – Novi, 18. 4. 1950), Bartolove. Pradjed mu je **Grga** (Novi, 15. 8. 1772 – Novi, 4. 10. 1849), Matijev.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radio je u Pošti 2 u Zagrebu kao direktor.

Veza: 90, 3

12.

MARIČIĆ, ANTON (Novi, 10. 6. 1951 – Rijeka, 2. 6. 2016), sin Ljubomira i Mire r. Krpan (Krmpote, 27. 7. 1925), Ivanove.

Dr. med. sc. - kirurg i urolog. Medicinski fakultet završio je u Rijeci 1975., a specijalizirao je opću kirurgiju i urologiju. Magistrirao je iz kirurgije, a doktorirao iz medicinskih znanosti. Radio je na Kirurškoj klinici, urološki odjel KBC-a na Sušaku i kao profesor na Medicinskom fakultetu u Rijeci.

Veza: 99, 70

13.

MARIČIĆ, ANTON FRANJO – Jurić (Novi, 16. 6. 1911 – Auckland, Novi Zeland, 20. 4. 1995), sin Mikule Antonovog i Genoveve r. Šegulja (Novi, 16. 12. 1878 – Novi, 4. 12. 1962), Ivanove; supruga Margareta r. Kabalin – Venjenica (Novi, 19. 1. 1915 – Auckland, Novi Zeland, 20. 4. 1995), Leopoldova.

Trgovački obrtnik. Godine 1926., s petnaest godina, emigrirao je u Novi Zeland, gdje je izučio trgovački zanat i držao svoju trgovinu.

Veza: 5, 59/1

14.

MARIČIĆ, ANTON – Livaković, Žanić (Novi, 15. 6. 1905 – Dugo Selo, 5. 12. 1969), sin Roke Ivanovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 4. 1876 – Novi, 16. 12. 1962), kćeri Antona Matijevog, trgovca. Bio je vlasnik kuće na Placi u kojoj je sada *Buffet Charlie*.

Činovnik. Od 1938. radio je u JDŽ-u na Glavnom kolodvoru u Zagrebu. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 133, 143, 54, 22, 62, 147, 118, 21, 119, 154, 160, 65

15.

MARIČIĆ, ARBA – Hrgeša (Novi, 24. 11. 1871 – Novi, 29. 11. 1932), sin Josipa Jerkovog i Lucije r. Kargačin (Novi, 9. 12. 1843); supruga Marija r. Šuta (Novi, 8. 9. 1879 – Novi, 21. 5. 1931).

Zidar. Radio je u Novom do 1902., kad odlazi u Montanu, SAD, a kad se vratio radio je kod Mudrovčića. Bio je i u Australiji. Sin **Adalbert** (Novi, 25. 1. 1915 – 10. 2. 1948) umro je bolnici za duševne bolesnike u Vrapču.

16.

MARIČIĆ, BOGOSLAV (Novi, 3. 6. 1899 – Beograd, 3. 8. 1928), sin Ivana Frankovog i Marije r. Ježić (Novi, 26. 10. 1875 – Novi, 22. 12. 1916), treće očeve supruge, kćeri Ivana Tominog. Brat mu je **Anton (Bata)**.

Zidar. U Kraljevskoj jugoslavenskoj vojsci je bio podnarednik. Radio je kao zidar po cijeloj Jugoslaviji, a kako se često opijao, više je puta dovođen u Novi pod policijskom stražom *pod šup* (od *njem.* Schub – izgon). U Beogradu je nađen mrtav u *foši* (uličnom jarku).

Veza: 50, 30, 9, 71, 1, 43

17.

MARIČIĆ, BOGOSLAV – Proto, Hrgeša (Novi, 11. 8. 1881 – Senj, 22. 9. 1934), sin Petra Ivanovog i Barbare r. Kabalin – Javorke (Novi, 5. 12. 1858 – Novi, 20. 1. 1933), Fabijanove; supruga Antonija, udovica Prpić, r. Tomljanović (Krivi Put, 2. 6. 1885), Milanova.

Zidar. Radio je u Senju, gdje je pao s krova kuće na kojoj je radio i ostao na mjestu mrtav. Sestra **Amalija** (Novi, 11. 9. 1894) radila je u Senju u tvornici duhana kao “paltarica” (radnica u tvornici u vlasništvu Palta, Mađara, koji je imao tvornicu duhana i u Rijeci), kao i **Marija** r. Marković (9. 12. 1888), supruga brata mu **Dragutina** (Novi, 3. 10. 1885 – Senj, 8. 4. 1928), čiji je sin **Dragutin** (Senj, 7. 11. 1915) bio trgovački pomoćnik. Cijela se obitelj preselila u Senj, gdje je 1914. dobila zavičajnost.

Veza: 124, 148, 52, 142, 39, 78, 29

18.

MARIČIĆ, BOGOSLAV (*Boško*) – Pećar (Novi, 2. 11. 1922 – Zambija, Afrika, 17. 11. 1964), sin Ivana Dobrotinovog i Tereze r. Radetić – Kovačice (Novi, 26. 1. 1904 – Novi, 1. 9. 1982), Josipove; supruga Katarina r. Rakić (Sombor, 1924). Nadimak **Pećar** je po prašukunbaki Margareti Sokolić (Novi, 15. 4. 1784), Filipovoj, a **Hrgeša** po muškoj liniji.

Automehaničar i strojobravar, zanat je izučio u Mariboru, gdje je mobiliziran u slovenske *belogardejce* i završio na obuci u Trstu. Iz transporta za Njemačku pobjegao je u Mariboru i otišao u NOB. U partizanima je bio vozač u autojedinici pri Vrhovnom štabu NOV-a, a nakon rata je radio na održavanju *Plavog vlaka* u radionici na Trgu Mostar u Beogradu. Godine 1957. otišao je na rad u Zambiju, a poginuo je u rudniku. Pokopan je u Somboru. Otac mu je **Ivan** (22. 8. 1897 – Novi, 1. 8. 1978), građevinski poslovođa, koji se školovao u Zagrebu, a radio je na gradnji zgrade *Zagrebačke Burze* (danas *Hrvatske Narodne Banke*), i u Francuskoj, Zambiji i Južnoj Rodeziji. Kćerka **Ivana** udana je za Andriju Krišković a.

19.

MARIČIĆ, BOJAN – Livaković, Pravedni (Sušak, Rijeka, 25. 4. 1979), sin Miroslava i Nevenke (*Nele*) r. Grbčić (Dramalj, 4. 7. 1950), Marijanove; supruga Jelena r. Krpan (Rijeka, 11. 12. 1979); sin **Rafael** (Rijeka, 19. 10. 2015) i kćerka **Jana** (Rijeka, 19. 12. 2018).

Diplomirani inženjer geodezije; završio je studij na Geodetskom fakultetu u Zagrebu, gdje radi u privatnoj firmi.

Veza: 117, 76, 40, 45

19/1

MARIČIĆ, BORIS – Aleksin, Livaković (Rijeka, 2. 4. 1968), sin Teodora Josipovog i Vesne r. Vičević (Škrljevo, 9. 9. 1939 – Novi, 19. 11. 2009); supruga Tanja r. Videc (Rijeka, 15. 12. 1976); kćerka **Lorena** (Rijeka, 13. 8. 2008).

Diplomirani inžinjer pomorskog prometa; studij završio na Pomorskom fakultetu u Rijeci, radi u Adriatic agenciji u Opatiji.

Veza: 146, 73, 23/1, Filipović 38

20.

MARIČIĆ, BORIS – Jurić (Novi, 17. 3. 1954), sin Pavla i Anđele r. Umiljenović – Donatovice (Novi, 6. 8. 1922 – Novi, 4. 5. 1991), Petrove; supruga Lidija r. Dabović, Spasojeva (iz Boke kotorske).

Arhitektonski tehničar, završio je GTŠ u Rijeci. Radio je u GP *Primorje* iz Rijeke i u građevinsko-zanatskom poduzeću u Senju od 1988. Borac Domovinskog rata 1992., kao stožerni narednik u domobranskoj pukovniji.

Veza: 122, 111, 23

21.

MARIČIĆ, BRANIMIR (*Branko*) – Žanić, Livaković (Zagreb, 28. 2. 1936 – Rijeka, 29. 1. 1995), sin Branislava i Gabrijele r. John (Zagreb); supruga Nada r. Jurić (Lipik, 1936 – Rijeka, 1982), Rudolfova.

Prof. dr. stomatolog; diplomirao je na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao profesor na Stomatološkom fakultetu u Rijeci. Pokopan u Novom.

Veza: 22, 62, 14, 147, 118, 133, 54, 119, 27, 154, 160

22.

MARIČIĆ, BRANISLAV (*Branko*) – Žanić, Livaković (Novi, 10. 9. 1900 – Rijeka, 1963), sin Roke Ivanovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 4. 1876 – Novi, 16. 12. 1962), Antonove; supruga Gabrijela r. John (Zagreb); sin **Branimir** (1936).

Doktor medicine, liječnik opće prakse; završio je Medicinski fakultet u Zagrebu. Radio je kao liječnik opće prakse u Posavskim Bregima, Dugo Selo, i u ambulanti poduzeća *Luka*, Rijeka. Član Narodne čitaonice u Novom od 1926. Nogometaš NGŠK-a u Novom, igrao je nogomet i prije osnivanja kluba. Pokopan u Novom.

Veza: 133, 143, 54, 62, 14, 147, 118, 21, 119, 27, 154, 160, 65

23.

MARIČIĆ, BRANKO – Jurić (Novi, 14. 10. 1949 – Novi, 28. 6. 2001), sin Pavla i Anđele r. Umiljenović – Donatovice (Novi, 6. 8. 1922 – Novi, 4. 5. 1991), Petrove.

Zidar. Radio je u GP *Primorje* u Crikvenici 1967 – 92. Odbornik je u Skupštini općine Crikvenica 1982 - 86.

Veza: 122, 111, 20

23/1

MARIČIĆ, DAVID – Aleksin, Livaković (Novi, 30. 12. 1946), sin Josipa Aleksijevog i Rosine r. Mažuranić – Matijetinke (Novi, 12. 3. 1909 – Novi, 28. 10. 1995), Augustinove.

Polazio gimnaziju u Crikvenici, radio u kurirskoj službi do mirovine u HTP Lišanj, Novi.

Veza: 73, 146, Filipović 38

24.

MARIČIĆ, DINKO – Parunić (Kuželj, Brod na Kupi, 2. 12. 1928), sin Ivana Karlovog i Ane r. Raukar (Kuželj, 1896), Antonove; supruga Đurđa r. Franko-Maričić (Popovača, 1931), Živkova.

Strojarski tehničar; završio je Višu strojarsku školu u Karlovcu. Radio je u *Pamučnoj industriji* Duga Resa 1947 – 90., a u mirovini je došao u Novi.

25.

MARIČIĆ, DINKO – Pećar, S Konjskog (Baška, 1898), sin Pavla Josipovog i Jelene r. Barbarić (Baška, 1858).

Strojobravar. Njegov otac **Paval** (Novi, 17. 1. 1862), bratić **Antona – Makaruna** (Novi, 10. 5. 1863), Frankovog, od grane Hrgeša, otišao je na rad u Bašku.

Veza: 10 (djedov brat), 100

26.

MARIČIĆ, DIONIZIO FRANKO – Parunić (Novi, 9. 10. 1846 – Novi, 1. 4. 1926), sin Ivana i Marije r. Paladin (Novi, 3. 10. 1820 – Novi, 1859), Ivanove, prve očeve supruge; supruga Katarina r. Baran (Novi, 16. 11. 1847 – 26. 10. 1918).

Općinski cestar u Novom, tzv. *štajmičar* - imao je jednu dionicu ceste za održavanje tucanikom, koji je morao sam batom prirediti iz većih komada kamena. Nadimak **Parunić** nastao je u grani Maričića – Livakovića, a rodočelnik je Filip (17. 12. 1774 – 19. 1. 1850), Frankov koji je bio "bolje stojeći" pa su ga zvali *parun* (od *tal.* dijalektalnog oblika "paron" – gazda, gospodar).

Veza: 144, 135, 56

27.

MARIČIĆ, DOMAGOJ – Žanić, Livaković (Rijeka, 26. 9. 1970), sin Branimira i Nade r. Jurić (Lipik, 1936 – Rijeka, 1982), Rudolfove.

Doktor stomatolog; završio je Stomatološki fakultet u Rijeci, gdje i radi na Medicinskom fakultetu od 1995.

Veza: 21, 119, 22, 133, 54

28.

MARIČIĆ, DRAGO (*Dragomir*) – Proto Hrgeša (Novi, 5. 5. 1951), sin Ivana Dragutinovog i Marije (*Mice*) r. Sokolić – Milinice (Novi, 15. 6. 1928 – Novi, 28. 9. 2001), Josipove; supruga Višnja r. Stipanić (Senj, 24. 8. 1956), Ivanova; sinovi (blizanci) **Ivica** i **Domagoj** (Rijeka, 13. 6. 1977).

Elektroničar i TV serviser, završio je industrijsku školu u Zagrebu. Radio je u *RIZ-u* Zagreb u Rijeci, potom u Koksari u Bakru. Borac Domovinskog rata 1992 – 95.

Veza: 49, 29, 52, 80

29.

MARIČIĆ, DRAGUTIN – Proto Hrgeša (Novi, 4. 11. 1894 – Novi, 28. 11. 1970), sin Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 17. 10. 1852 – Novi, 10. 5. 1939), Pavlove; supruga Johana r. Sokolić – Milinica (Novi, 11. 5. 1897 – Novi, 12. 7. 1983), Matijeva.

Pekar, zanat je izučio u Novom. Nakon rata radio je u DIP-u Novi petnaest godina.Sopac.

Veza: 52, 124, 148, 142, 39, 78, 49, 28, 80, 17

30.

MARIČIĆ, DRAGUTIN (Novi, 23. 11. 1878 – Novi, 4. 8. 1892), sin Ivana Frankovog i Lucije r. Ježić (Novi, 16. 12. 1850 – Novi, 11. 10. 1883), prve očeve supruge.

Kao četrnanestogodišnji dječak poginuo je u Ulici braće Radića. Na prizemnoj kući Dorčićevih, do 1914. u vlasništvu Pavla Kabalina - *Karaha*, pokrivao se krov a bura je s krova odnijela ljepenku i crijepove i ubila ga. Polubrat je dr. **Josipa Sokolića** (25. 11. 1882), Friderikovog i **Antona – Bate** (Novi, 2. 6. 1913), a brat **Milke** r. Maričić (20. 9. 1880), supruge Pavla Kabalina - *Karaha*.

Veza: 50, 16, 9, 71, 1, 6, 115, 43

31.

MARIČIĆ, EDOARD – Proto Hrgeša (Novi, 18. 3. 1926 – Novi, 17. 10. 1997), sin Ignaca Tominog i Marije r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 1. 11. 1883 – Novi, 16. 12. 1966); supruga Margareta Mara r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 8. 1925 – Novi, 7. 4. 2002); sin **Zoran** (Novi, 10. 1. 1958).

Radnik. Sudionik NOB-a od 8. 8. 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji do travnja 1944., kad je zarobljen i mobiliziran u domobrane. Bio je sopilaš. Otac **Ignac** (1. 2. 1877) radio je u Južnoj Americi, gdje je dobio državljanstvo.

Veza: 148, 36, 51, 165

32.

MARIČIĆ, EDUARDO – Livaković (Novi, 2. 3. 1901 – Zagreb, 14. 10. 1976), sin Josipa Jurjevog i Antonije r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 1. 11. 1865 – Novi, 12. 1. 1938), Petrove.

Činovnik u privatnom poduzeću u Zagrebu. Imao je braću **Ivana** (Novi, 15. 11. 1885) i **Matija** (Novi, 21. 9. 1904) koji su otišli na rad u SAD (Ivan 1901., a Matij 1920. godine) i tamo ostali. Igrao je nogomet u NGŠK-u od osnivanja kluba (1923).

Veza: 81, 61

33.

MARIČIĆ, EDUARDO (*Edo Žaža*), z Voltice, Livaković (Novi, 18. 3. 1880 – Novi, 2. 1. 1939), sin Tome Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Bilinice, Oparen (Novi, 21. 5. 1845 – Novi, 31. 1. 1909).

Pekljar (prosjak), bez zanimanja i duševno zaostao. S bratom Ivanom, s kojim je živio ispod “Baćine”, činio je tandem novljanskih *pekljara* - tad se je mislilo jedinih, a proizlazi da ih je bilo puno više u Novom, i onih koji su *pekljali* van Novog.

Veza: 149, 66, 41

34.

MARIČIĆ, FABIJAN – Livaković (Novi, 8. 1. 1876 – SAD, ?), sin Josipa Matijevog i Uršule r. Sajčić (Novi, 16. 8. 1839 – 7. 10. 1915); supruga Katarina r. Žvanović – Šišinka (Novi, 1. 7. 1886 – SAD, ?), kći Mikule Karlovog.

Zidar i krčmar kao i brat mu Aleksij, ali je prije 1916. otišao u SAD sa suprugom i dvoje djece: **Josipom** (Novi, 28. 9. 1905) i **Ankom** (Novi, 26. 8. 1912)., gdje on i brat **Roko** (16. 8. 1877) mijenjaju prezime u **Merrick**.

Veza: 83, 59, 2, 94, 74, 143

35.

MARIČIĆ, FABIJAN JOSIP – Pećar - v. 82. **MARIČIĆ, JOSIP FABIJAN**, jer se u općinskim i crkvenim knjigama koriste oba imena.

36.

MARIČIĆ, FILIP – Proto Hrgeša (Novi, 1. 5. 1912 – Rijeka, 6. 2. 1983), sin Ignaca Tominog i Marije r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 1. 11. 1883 – Novi, 16. 12. 1966); supruga Katica r. Bistričić.

Pekar. Radio je u Novom i van Novog. Sudionik NOB-a od kraja 1942. u Seljinoj brigadi kao pomoćnik intendanta brigade.

Veza: 148, 51, 31, 165

37.

MARIČIĆ, FILIP – Hrgeša, Kovač (Novi, 19. 4. 1854 – Senj, ?), sin Roke Tominog i Anke r. Radetić (Novi, 3. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1889), Ivanove.

Kovački obrtnik, kao i braća **Roko** i **Vladimir**. Nadimak Hrgeša vremenom je potisnut, počeli su ih nazivati nadimkom Kovač. Preselio se u Senj i tamo se oženio.

Veza: 137, 106, 162, 136, 42, 4, 152, 128, 86, 132, 110, 108, 151, 124, 148, 52

38.

MARIČIĆ, FRAN KSAVER – Hrgeša (Novi, 11. 3. 1783), sin Matija Tominog i Marije r. Cuculić (Kukuljanovo, 12. 12. 1755 – Novi, 11. 11. 1827); supruga Fortunata r. Ježić (Novi, 1787).

Vjerojatno imovno boljestojeći ili cijenjene profesije, a vjerojatno i školovan, jer se u crkvenim knjigama (*Stališ duša*) njega i oca titulira s “gospod”.

Veza: 109

39.

MARIČIĆ, FRANKO – Proto Hrgeša (Novi, 27. 9. 1892 – Los Angeles,SAD, ?), sin Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 17. 10. 1852 – Novi, 11. 5. 1939), Pavlove.

Zidar u Novom. Emigrirao je u Kaliforniju, SAD.

Veza: 52, 124, 148, 142, 78, 29, 49, 17

40.

MARIČIĆ, FRANKO – Livaković, Pravedni (Novi, 4. 12. 1874 – Novi, 28. 12. 1936), sin Josipa Ivanovog i Katarine r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 30. 11. 1837 – Novi, 23. 2. 1928); supruga Dragica r. Zoričić – Muhojidinka (Novi, 22. 9. 1880 – Novi, 9. 12. 1943), kći Franka Vicka Mikulinog.

Zidar. Radio je u Novom kod obrtnika Fumića Piškulića i Franka Mudrovčića.

Veza: 53, 76, 116, 117, 45, 19, 138

41.

MARIČIĆ, FRANKO (*Franko z Voltice*) – Livaković (Novi, 1. 10. 1875 – Stenjevec, ?), sin Pavla Ivanovog i Marije r. Paladin – Škomeržinke (Novi, 23. 7. 1850 – Draga, 19. 1. 1925), Kuzmine, poslije preudane za Martina Brozovića iz Čavala.

Pekljar (prosjak) - kao duševno poremećen umro je u Zavodu za umobolne.

Veza: 149, 66, 33

42.

MARIČIĆ, FRANKO – Hrgeša (Novi, 15. 2. 1863 – Novi, 23. 1. 1942), sin Roke Tominog i Anke r. Radetić (Novi, 3. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1889), priženjen za Mariju r. Sokolić – Jurmanku (Novi, 22. 7. 1868 – Novi, 12. 12. 1938), Grginu.

Zidar. Taj zanat je odabrao jer mu je otac bio građevinski poduzetnik, a braća kovači.

Veza: 137, 106, 37, 162, 136, 132, 110, 72, 4, 152, 128, 86, 108, 151, 124, 148, 52

43.

MARIČIĆ, FRANKO (Novi, 18. 6.1891 – Novi, 25. 2. 1966), sin Tome Frankovog i Tereze r. Maričić – Jurike (Novi, 17. 10. 1866 – Rijeka, 1931).

Trgovac u Novom. Kao učenik obrtne škole u Zagrebu, u Novom je, s grupom novljanskih mladića sudjelovao u napadu 12. 7. 1908. na bivšeg hrvatskog bana Levina Raucha, jajima i *pomidorima* ispod "Stare pošte", dok je automobilom prolazio kroz Novi. Bio je na radu u Južnoj Americi, kao i brat mu **Bogoslav** (Novi, 17. 2. 1894).

Veza: 50, 30, 16, 9, 6, 115

44.

MARIČIĆ - FRKA, MARINA, r. Maričić – **Kovačica** (Novi, 13. 6. 1949), kći Vojka i Daire r. Kabalin – Rudinke, Karahovice (Novi, 20. 3. 1922 – Novi, 10. 6. 1998), Pavlove; suprug David Frka (Rijeka, 30. 9. 1949), Vojkov, pomorac; kćerke **Frka-Borić, Kosjenka** (1979) i **Frka-Kušić, Selma** (1981).

Nastavnica likovnog odgoja; završila je Višu pedagošku akademiju u Rijeci. Radila u školi u Rijeci do 2002. g.

Veza: Maričić 164, Kabalin 92, Jovanović 127, Frka 1, 2

45.

MARIČIĆ - ŽMIKIĆ, IVA - Livakovica, Pravedna (Sušak, Rijeka, 24. 8. 1973), kći Miroslava i Nevenke (*Nele*) r. Grbčić (Dramalj, 4. 7. 1950), Marijanove; suprug Robert Žmikić (Nürnberg, 20. 3. 1970), Tomislavov; sinovi **Luka** (Rijeka, 28. 10. 1997) i **Tin** (Rijeka, 19. 2. 2005).

Doktorica stomatologije; završila je Stomatološki fakultet u Rijeci. Radi u Zdravstvenoj stanici u Novom.

Veza: 117, 76, 40, 19, Žmikić

46.

MARIČIĆ, IVAN (Novi, ?).

Svećenik i notar novogradski. Spominje se u dokumentima iz 1684. u posjedu Ivana Cvetka, Cvetislavovog. Opisao je sve klance i putove u novljanskom *kunfinu* (polju).

47.

MARIČIĆ, IVAN (Novi, ?), Ivanov; supruga Lucija r. Sokolić (Novi, ? – Novi, 16. 2. 1729).

Sudac u Novom pod upravom Ugarske komore, u sporu zbog kuća Matije i Ivana Mažuranića Jurišinih, a protiv Matije Sokolića – Vlašića.

48.

MARIČIĆ, IVAN BATTA (Baptista) (Novi, 16. 8. 1736. – Novi, 2. 12. 1803), sin Petra Tominog i Vicke r. Sokolić (Novi, 1702), Matijeve.

Svećenik i plovan (župnik). Nema podataka o tome gdje je obavljao svećeničku dužnost. Brat **Matij** (Novi, 1724) bio je svećenik, a djed **Toma** (7. 3. 1658), Jurjev, *knez* (sudac u Novom - jedan od dvanaest godišnje od puka biranih *magistratualnih* sudaca).

48/1.

MARIČIĆ, IVAN – Jurić (Požega, oko 1898/1900 – Zagreb, ?), sin Blaža (13. 2. 1866) Ivanovog i Pauline r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 30. 6. 1870), Grgine.

Zidar. Otišao je u SAD, gdje je radio u rudniku. Od eksplozije u rudniku stradale su mu oči pa je kao slijepac dobio američku mirovinu i vratio se u Novi, gdje je stanovao u svojoj kući kod "Rumene Place", do Rutterove kuće, a poslije se preselio u Zagreb. Rodio se u Požegi, gdje mu se otac Blaž preselio s majkom i dvije sestre.

49.

MARIČIĆ, IVAN – Proto Hrgeša (Novi, 17. 3. 1932 – Novi, 3. 4. 2016), sin Dragutina Ivanovog i Johane r. Sokolić – Milinice (Novi, 11. 5. 1897 – Novi, 1983), Matijeve; supruga Marija (*Mica*) r. Sokolić – Milinica (Novi, 15. 6. 1928 – Novi, 28. 9. 2001), Josipova; sinovi **Drago (Dragomir)** (1951) i **Josip** (1952).

Trgovački poslovođa. Radio je u trgovini *Željezarija* poduzeća *Trgopromet* u Novom. Dugogodišnji kolovođa novljanskog kola i sopac.

Veza: 29, 142, 78, 39, 52, 28, 80

50.

MARIČIĆ, IVAN – Ponjavar (Novi, 17. 9. 1849 – Novi, 26. 3. 1933), sin Franka Antonovog i Mare r. Kukalj – Z Boška (Novi, 10. 8. 1812 – 16. 12. 1899), Pavlove; prva supruga Lucija r. Ježić (Novi, 16. 12. 1850 – Novi, 11. 10. 1883), druga Lucija r. Mrzljak, Antonova – Pijovica (Novi, 9. 11. 1860 – Novi, 30. 7. 1895), treća Marija r. Ježić (26. 10. 1875 – Novi, 22. 12. 1916), Ivanova.

Zidar i trgovački obrtnik. Držao je trgovinu mješovite robe i tekstila u svojoj kući na Placi, koja je poslije u vlasništvu Antona Maričića – Bate.

Veza: 30, 16, 9, 71, 1, 140, 6, 115, 43

51.

MARIČIĆ, IVAN – Proto Hrgeša (Novi, 13. 4. 1922 – Slovenija, 11. 11. 1984), sin Ignaca Tominog i Marije r. Radetić – Šaverijeve (Novi, 1. 11. 1883 – Novi, 1966); oženio se u Sloveniji za Ivanku r. Hotko.

Zidar. Sudionik NOB-a od 1941., kao komesar 1. i 4. udarnog bataljuna 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je 7. 12. 1944. kod sela Bila u Lici i bio je 43%-tni invalid JNA. Bio je 2. 5. 1942. u Novom uhićen od Talijana, a u partizane odlazi 13. 6. 1942. Novljanski sopac.

Veza: 148, 36, 31, 165

52.

MARIČIĆ, IVAN – Proto Hrgeša (Novi, 19. 7. 1849 – Novi, 17. 1. 1921), sin Ivana Tominog i Franice r. Potočnjak (Novi, 20. 11. 1813 – Novi, 9. 4. 1884); supruga Rozalija r. Sokolić – Vlašika (Novi, 17. 10. 1852 – Novi, 10. 5. 1939), Pavlova.

Zidarski majstor. Radio je u Novom.

Veza: 137, 124, 148, 142, 39, 78, 29, 49, 28, 80, 17, 37, 162, 136, 42, 108, 151

53.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković, Pravedni (Novi, 10. 1. 1860 – Novi, 30. 1. 1939), sin Josipa Ivanovog i Katarine r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 30. 11. 1837 – Novi, 23. 2. 1928), Pavlove; supruga Rozalija r. Radetić – Brezarka (Novi, 4. 9. 1867 – Novi, 7. 2. 1939), Nikolina.

Zidar. Radio je u Argentini. Nakon povratka bio je prvi agent ispostave pomorske agencije *SA Ungaro-Croata Navigazione Maritima a vapore* u Novom, od 1918., a poslije do 1939. *cimar* (privezivač brodova) u novljanskoj luci. Njegov otac Josip (26. 2. 1836 – 5. 3. 1921), Ivanov, se zalagao za pravdu, pa je dobio nadimak **Pravedni**, koji nose i njegovi potomci.

Veza: 40, 138, 64, 153, 76, 116

54.

MARIČIĆ, IVAN TOMA – Livaković (Novi, 9. 5. 1838 – Novi, 23. 11. 1916), sin Josipa Ivanovog i Lucije r. Prosen (Novi, 19. 12. 1811 – Novi, 1863); supruga Marija Dorotea r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 28. 3. 1839 – Novi, 24. 3. 1918).

Podvornik u gimnaziji u Sarajevu. Nakon povratka u Novi oko 1903. otvara na Placi trgovinu mješovite robe i duhana, danas *Buffet Charlie*. Potomci sina mu **Roke**, suca, po supruzi mu Mariji r. Žanić dobivaju nadimak **Žanići**.

Veza: 100, 143, 133, 65, 22, 62, 14, 147 118, 21, 119, 27, 154, 160, 149, 121

55.

MARIČIĆ, IVAN – Jurić (Novi, 19. 9. 1785 – Novi, 21. 8. 1836), sin Jurja Vickovog i Margarete r. Kargačin – Belike (Novi, 28. 10. 1758 – Novi, 10. 5. 1820), Ivanove; prva supruga Katarina r. Toljan (Novi, 11. 11. 1782), druga Dorotea r. Ježić (Novi, 12. 3. 1800), Josipova.

Zidar. Izgradio je crkvicu posvećenu sv. Ivanu na Krasi na svom zemljištu. On i supruga Dorotea pokopani su u toj kapeli, kao svojoj zadužbini, u grobnicama za ulazom u kapelu. Brat mu je Juraj bio prvi novljanski lučki kapetan, a dva brata bili su svećenici.

Veza: 92, 89, 125, 158, 88, 107

56.

MARIČIĆ, IVAN – Parunić (Novi, 19. 10. 1899 – Duga Resa, 15. 11. 1972), sin Karla Agrikole Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Pavulinke (Novi, 18. 12. 1866 – Novi, 8. 6. 1925), Pavlove, druge očeve supruge; supruga Ana r. Raukar (Kuželj, Brod na Kupi, 1896), Antonova.

Postolar; zanat je izučio u Novom, a obrt je obavljao u Lici i u Dugoj Resi, gdje je i umro.

Veza: 26, 135, 24, 167, 75, 144

57.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković (Novi, 10. 10. 1710 – Novi, 11. 7. 1789), Matijev; supruga Lucija r. Žvanović – Čučin (Novi, 5. 9. 1721 – Novi, 25. 2. 1803), Mikulina.

Sudac u Novom 1763. – jedan od osam novljanskih sudaca (od dvanaest od puka godišnje biranih *magistratualnih* sudaca) - potpisnika dvaju ugovora sastavljenih u Bakru 22. 2. 1763. između kraljevskog namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa (potoke) , sulja (doprinosa u sitnoj stoci) i tlake u novčanu obvezu. Imao je sina **Matija** (11. 1. 1749).

Veza: 145, 109, 121

58.

MARIČIĆ, IVAN – Jurić (Novi, 26. 7. 1861 – Novi, 1. 11. 1936), sin Matija Jurjevog i Vicke r. Žanić – Pužike (Novi, 30. 9. 1834 – Novi, 26. 9. 1910), Matijeve; supruga Mare r. Piškulić – Mikina (Novi, 16. 8. 1858), Frankova.

Postolarski obrtnik. Između dva svjetska rata imao je postolarsku radionicu u svojoj kući u ispod “Precrikve” i “Rumene place”. Šepao je. Stanovao je blizu Novljanke čiji je suprug bio u *svitu*, pa se je zabavljala s drugim muškarcima. Od svoje kuće do njezinih bi vrata razvukao tanji špag, pa kad bi noćni posjetilac otvarao njezina vrata, kod njega bi se oglasilo malo zvonce. Toj je ženi organizirao u Novom uobičajeno *citaranje* (lupanje loncima i poklopcima), prljanje kuće bojom ili tintom, a na kvaku kućnih vrata obješena joj je krepana mačka, pa je poslije otišla iz Novog. Unuk brata **Jurja** (26. 5. 1855) **Benedikt** (Rijeka, 1906 – Zagreb, ?), Otonov, bio je agronom u Grubišnom Polju, a za II. svj. rata ustaški kapetan, koji je 1945. uspio emigrirati; na povratku u Jugoslaviju je ubijen.

Veza: 107, 89, 92, 91, 156, 139, 77, 159, 44, 157, 166

59.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković (Novi, 21. 11. 1849 – Plužnice, Gornji Zagon, 24. 11. 1918), sin Matije Pavlovog i Kate r. Piškulić – Anjike (25. 11. 1809 – Novi, 5. 2. 1895); supruga Antonija r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 8. 4. 1849 – Gornji Zagon, 3. 9. 1930).

Supruga mu je bila *blagašica* (imućna), pa se preselio u Plužnice; današnji Maričići u Gornjem Zagonu od loze su ovih novljanskih Livakovića.

Veza: 83, 102, 114, 131, 2, 34, 81, 85

59/1.

MARIČIĆ, IVAN – Jurić (Novi, 6. 7. 1913 – Vrapče, 28. 3. 1955), sin Mikule Antonovog i Genoveve r. Šegulja (Novi, 16. 12. 1878 – Novi, 4. 12. 1962), Ivanove.

Učitelj. Zbog bolesti pluća smješten je u bolnicu u Vrapču, gdje je i umro.

Veza: 5, 13

60.

MARIČIĆ, IVAN (*Beli*) (Novi, 24. 6. 1913 – Osijek, 24. 4. 1981), sin Miroslava Antonovog i Rozalije r. Sokolić – Veričinke (Novi, 23. 8. 1880 – Novi, 5. 10. 1963), Jakovljeve, iz vile Mira.

Profesor, diplomirani inženjer agronomije; završio je Poljoprivredni fakultet u Osijeku. Kotarski agronom u Novom prije II. svj. rata. Za vrijeme rata bio je na specijalizaciji u Njemačkoj, a nakon rata je redovni sveučilišni profesor na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Kao student igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Pokopan u Novom.

Veza: 115, 6, 161, 8, 95

61.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković (Novi, 17. 1. 1903 – 26. 11. 1963), sin Pavla Jurjevog i Karline r. Maričić – Livakovice (Novi, 27. 10. 1865 – 20. 3. 1942), Josipove; supruga Marija r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 22. 7. 1907), Vickova.

Postolarski obrtnik. Preuzeo je postolarsko-opančarsku radnju Andrije Šefera, poslije je radio na Placi, pa na Krasi, u svojoj kući. Bio je vrlo duhovit i društven čovjek.

Veza: 81, 120, 69, 32

62.

MARIČIĆ, IVAN (*Ivica*) – Livaković, Žanić (Novi, 23. 4. 1904 – 1946), sin Roke Ivanovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 4. 1876 – Novi, 16. 12. 1962), Antonove; supruga Nada r. Rengjeo (Slavonska Požega, 15. 3. 1907 – Zagreb, ?), Franjina.

Žrtva rata. Bio je viši oficir Jugoslavenske kraljevske garde u Beogradu. Za boravka kraljice Marije sa sinovima Petrom, Tomislavom i Andrejem 1932. u Novom njen je ađutant na osiguranju, s vojskom stacioniranom na terenu današnje osnovne škole, u masliniku. Za NDH je domobranski pukovnik, u svibnju 1945., u povlačenju ka Dravogradu predao se partizanima, a stradao je na *Križnom putu*.

Veza: 133, 143, 54, 22, 14, 147, 118, 154, 160, 21, 119, 65

63.

MARIČIĆ, IVAN (Novi, 27. 12. 1818 – Ražići, Hercegovina, 13. 8. 1888), sin Roke Frankovog i Katarine r. Piškulić – Sekulinke (Novi, 1. 9. 1788), Jurjeve, tetke Adalberta Arbice; supruga Ana r. Rubčić (Donji Zagon, 25. 7. 1819 – Senj, ?), Ivanova, sestra je Marije (Donji Zagon, 4. 4. 1834), udane u Novom za Josipa Peričića – Kranjčića.

Zidarski poduzetnik u Novom i vlasnik kuće na osami zapadno od kampa Zagori, ispod Jadranske magistrale u *Dumbokom*, zvane *Selaška kuća*. Bio je vlasnik *malenice* (mlina) u Žrnovnici. Godine 1860. izgradio je na današnjoj Kalvariji zavjetnu crkvicu i kapelice križnog puta, a nakon toga je pao pod stečaj (na gradnju crkvice i kapelica se je zavjetovao da će ih izgraditi ako mu ozdravi oboljeli sin). Supruga je umrla u Senju kod kćeri **Filipine**, udane Stilinović. Unuk **Ivica Stilinović** bio je šef Carine u Zagrebu, imao je vilu u zagrebačkoj Pešćenici. Stric **Anton** (1790) prvi je **Ponjavar**.

Veza: 130

64.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković, Pravedni (Novi, 14. 12. 1928 – Novi, 2018), sin Rudolfa Ivanovog i Margarete (*Mare*) r. Piškulić – Bilinice (Novi, 6. 2. 1894 – Novi, 1981), Rafaelove; supruga Mirjana r. Podgornik (Podgorica, 11. 4. 1936), Ivanova; sin **Vanja** (1964 – 1992).

Doktor medicine, liječnik specijalist opće medicine; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom od 1957., kao upravitelj 1982 – 95., a od 1991. kao voditelj opće specijalističke službe i predsjednik stručnog savjeta Doma zdravlja u Crikvenici. Društveni je djelatnik – odbornik Općine Crikvenica 1965 – 74., predsjednik UO Turističkog društva u Novom 1967 – 77.,

predsjednik Turističkog društva 1971 – 75. i 1984 – 88., i član Gradskog vijeća Novog 1993 – 97. Kršteno ime mu je Ivan Svetozar.

Veza: 138, 53, 153, Pančić, Zebić

65.

MARIČIĆ, IVAN – Livaković (Sarajevo, 23. 9. 1901), sin Srećka Feliksa Ivanovog i Genoveve r. Gecan (Sarajevo).

Bankarski činovnik u Osijeku. Školovanje je završio u Sarajevu gdje mu je otac radio kao financijski savjetnik. Imao je brata **Stipana** (31. 1. 1905) rođenog u Sarajevu, koji je imao sina jedinca **Zlatka** (Sarajevo, 14. 8. 1934), a svi su bili zavičajni u Novom.

Veza: 143, 133, 22, 62, 14, 147, 118

66.

MARIČIĆ, IVAN (*Žaža, z Voltice*) – Livaković (Novi, 11. 9. 1876 – Novi, 22. 1. 1942), sin Tome Ivanovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 21. 5. 1845 – Novi, 31. 1. 1909); supruga Juština r. Jovanović (Novi, 8. 10. 1888 – Novi, 10. 1. 1957), kći Katarine Matijeve – Baroldinke.

Prosjak u Novom, s bratom Edo čini tandem novljanskih *pekljara*; kako su, kao i otac i djed im, stanovali u kućici ispod “Boška”, kao na voltici, dobili su nadimak **Z Voltice**.

Veza: 149, 33, 41

67.

MARIČIĆ, IVAN – Jurić (Novi, 29. 9. 1854 – Rumunjska, 4. 1. 1902), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 20. 10. 1821 – Novi, 1. 3. 1893), Frankove; supruga Julijana r. Kiss, iz Rumunjske.

Građevinski poduzetnik. Radio je dugo u Rumunjskoj i Bugarskoj, a zatim u SAD. Sin **Ivan Paval** (Brasso, Rumunjska, 26. 6. 1881 – Bukurešt, Rumunjska, 21. 5. 1922) bio je inženjer naftnog rudarstva, otac **Vicko** (Novi, 21. 2. 1823 – Novi, 2. 9. 1913) bio je arhitekt, a djedov brat **Juraj** prvi kapetan u luci Novoga. Praunuk mu je **Mario Maricici** (rumuniziranog prezimena) (Bukurešt, Rumunjska, 4. 6. 1963), sin **Giovania Paula** (Ivana Pavla) (Bukurešt, Rumunjska, 20. 3. 1919 – 2. 9. 1979) i Elene r. Rotaru (11. 6. 1929), koji je bio rumunjski funkcioner OUN-a u New Yorku.

Veza: 88

68.

MARIČIĆ, IVANKA – Z brizi (Novi, 18. 10. 1924 – Pula, 1. 6. 1990), kći Antona Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Filkovice (Novi, 1. 2. 1906 – Novi, 1932), Josipove, prve očeve supruge.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u školi u Puli.

Veza: 8, 161, 95, 113, 96, 155, 103

69.

MARIČIĆ, IVANKA – Livakovica (Novi, 5. 4. 1930 – 16. 7. 1944), kći Ivana Pavlovog i Marije r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 22. 7. 1907 – Novi, 6. 10. 1995), Vickove.

Žrtva fašističkog terora. Učenica završnog razreda osnovne škole. Umrla je u bolnici u Senju od rana zadobivenih u eksploziji mine *Pod sv. Mikulj.* Mine su van bodljikave žice, kojom su Talijani opasali Novi od *Muroskve* preko *Ospa* do *Pod sv. Mikulj*, postavili vojnici 392. plave legionarske divizije, u kojoj su bili hrvatski vojnici. Na mjestu su poginule Helena Mažuranić, Anica Radetić i Elvira Smolčić.

Veza: 61, 120

70.

MARIČIĆ, IVANKA (Novi, 1. 10. 1954), kći Ljubomira i Mire r. Krpan (Krmpote, 27. 7. 1925), Ivanove; suprug Nenad Orešković.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakulet u Rijeci. Radila je kao sutkinja Općinskog suda u Rijeci, a od 1995. radi u Županijskom sudu u Rijeci.

Veza: 99, 12

71.

MARIČIĆ, (Ivica) IVAN - *Bata* (Slavonski Brod, 3. 2. 1944 – Rijeka, 27. 8. 2019), sin Antona Ivanovog i Nade r. Deranja (Novi, 2. 2. 1922 – Novi, 2. 11. 2004), Rudolfove; supruga Ida r. Sirotić (Poreč), Santova; sinovi **Sanjin** (Rijeka, 15. 5. 1971) i **Nino** (Rijeka, 29. 3. 1981).

Trgovački poslovođa; radio je u trgovini cipela *Bata* iz Borova, u *Borovu* u Poreču, zatim u Novom u željezariji *Trgoprometa.* Pokopan je u Poreču, otkud mu je supruga i gdje živi i radi kao kuhar sin Nino, koji sa suprugom Enisom r. Velić (Rijeka, 31. 5. 1951), Seadovom, ima sinove **Luku** (Pula, 25. 8. 2005) i **Ivana** (Pula, 25. 1. 2007). Stariji sin Sanjin radi u Italiji, u Bologni.

Veza: 9, 30, 16, 50, 140, 1

72.

MARIČIĆ, IVICA – Hrgeša (Zagreb, ?), sin Eduarda (Edi) Rokinog. Djed mu je Roko (12. 11. 1899), Frankov, a otac Edi rođen je u Zagrebu (oko 1921/22).

Diplomirani arhitekt; završio je Arhitektonsko-građevinski fakultet u Zagrebu. Bio je viši savjetnik pri veleposlanstvu Republike Hrvatske u Bruxellesu, u Belgiji, i u Lisabonu u Portugalu.

Veza: 132

73.

MARIČIĆ, JOSIP (*Josip Aleksin*) – Livaković (Novi, 9. 6. 1907 – Novi, 24. 11. 1989), sin Aleksija Josipovog i Katarine r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 4. 9. 1879 – Novi, 30. 1. 1969), Jakovljeve; supruga Rosina r. Mažuranić – Matijetinka (Novi, 12. 3. 1909. – Novi, 28. 10. 1995.), kći Augustina i Tereze r. Peričić – Kranjčike (Novi, 15. 10. 1872.); kći **Sonja** (1934), udana Filipović, sinovi **Teodor** (1937) i **David** (1946).

Trgovački obrtnik i društveno-politički djelatnik. Između dva svjetska rata držao je na Korzu u Novom trgovinu kratke i pletene tekstilne robe. Sudionik NOB-e od 8. 9. 1943. Zaslužan je za kroatizaciju Narodne čitaonice u Novom 1939., koju su prije vodili jugofili. Bio je član njezina Nadzornog odbora od 1941., tajnik od 4. 4. 1955., potpredsjednik 1963 – 67., član prvoga poslijeratnog UO Turističkog društva u Novom 1947., a 1957 –

62. predsjednik. Odbornik je Općine Novi 1956 – 57. Igrao je nogomet u NGŠK-a, bio je član Upravnog odbora NGŠK-a od osnivanja (1923), potpredsjednik 1931. i predsjednik kluba 1932 – 37. i 1939 – 41. Direktor poduzeća *Lišanj* je od kolovoza do prosinca 1948. i tijekom 1952. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 2, 34, 94, 83, 141, 146, 23/1, Filipović

75.

MARIČIĆ, JOSIP – Parunić (Ruma, 24. 2. 1919 – Rijeka, 1964), sin Anke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 21. 1. 1883 – Novi, 10. 9. 1966), Ludovikove, sestre Petra, Filipa i Franka, udane za Roku Maričića – Parunića (Novi, 7. 8. 1881 – St. Louis, SAD, 1. 1. 1923), Karlovog, po kojem nosi prezime i nadimak, dok mu je pravi otac Rus kojega je Anka srela u Srijemu, gdje je radila dok je bila kod brata Filipa.

Radnik; završio je samo dva razreda građanske škole u Novom. Za vrijeme rata bio je u mornarici NDH u Rijeci Dubrovačkoj, a sudionik NOB-a od ljeta 1944. kao mornar u IV. POS-u (Pomorski obalni sektor) Jugoslavenske mornarice. Osnivač je dječjeg, poslije omladinskog Nogometnog kluba *Poskok* i njegov predsjednik i *oružar* od 1925., a igrao je nogomet i za NGŠK. Nakon rata radio je u Šumariji Novi kao evidentičar (1. 1. 1947 - 64. Na kotarskom sudu u Crikvenici suđen je, uz Ivana Mirkovića i Antona Mažuranića – Prepelu 1948. g., jer su na *Mesopusni utorak* kao mesopustari *pozdravili* mesopusta imenom“Autor pilane”, a to je ime bilo zabranjeno od vlasti.

Veza: 135, 56, 167, 24

76.

MARIČIĆ, JOSIP (*Salata*) – Livaković, Pravedni (Novi, 10. 8. 1907 – Rijeka, 6. 1. 1981), sin Franka Josipovog i Dragice r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 22. 9. 1880 – Novi, 9. 12. 1943), Frankove (Vicko); supruga Marija r. Bonifačić (Baška, 25. 7. 1913 – Novi, 18. 8. 1986); kćerke **Velinka** (Sušak, 17. 11. 1937), udana Roman, **Daira** (Sušak, 12. 12, 1940), udana Poropat, i sin **Miroslav** (Sušak, 3. 9. 1946).

Vrtlarski obrtnik i hidrometerolog; završio je vrtlarsku školu u Božjakovini. Radio je na Sušaku 1939 - 47., potom se u Novom bavi proizvodnjom i prodajom povrća, prema čemu je dobio nadimak. Vodio je hidrometeorološku stanicu u Novom (1956 – 81) za Hidrometeorološki zavod iz Zagreba. Sudjelovao je u NOB-u. Kao sportaš radio je u SD-u *Viktorija* u Sušaku i NK-u *Vinodol* u Novom, a član je DVD-a Novi. Kćerki Velinki i suprugu Srećku (Žirje, 25. 12. 1922 – Rijeka, 21. 8. 1979), Radinom, kći je **Dolores** (Rijeka, 13. 8. 1962), koja sa Olegom Petrovićem (Knin, 11. 3. 1959), Gavrilovim (rastavljeni), ima sina **Nikšu** (Rijeka, 5. 7. 1986). Kćerki Dairi i suprugu Ivici (Trstenik, 5. 10. 1930 – Rijeka, 3. 9. 2001), Martinovom, sin je **Edi** (Rijeka, 20. 12. 1962).

Veza: 40, 53, 116, 117, 45, 19, 138

77.

MARIČIĆ, JOSIP – Jurić (Novi, 2. 10. 1895 – SAD, ?), sin Ivana Matijevog i Mare r. Piškulić – Mikine (Novi, 16. 8. 1858), Frankove.

Postolarski obrtnik u Novom. U obrtu je naslijedio oca, a 1910. odlazi u SAD.

Veza: 58, 91, 156, 139, 107, 89, 92, 159, 44, 157, 166

78.

MARIČIĆ, JOSIP – Proto Hrgeša (Novi, 19. 12. 1885 – St. Louis, SAD ?), sin Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 17. 10. 1852 – Novi, 10. 5. 1939); supruga Marija r. Šebalja (Novi, 14. 9. 1892), Andrijeva.

Zidar. Radio je u Novom, a 1910. otišao sa suprugom u St. Louis, SAD, gdje mu se rodila kći **Tereza** (5. 2. 1913) i tri sina.

Veza: 52, 124, 148, 142, 39, 29, 49, 17

79.

MARIČIĆ, JOSIP – Maćuća (Novi, 26. 9. 1832 – Rijeka, 31. 5. 1908), sin Ivana Matijevog i Marije r. Ježić, udovice Tome Žvanovića (Novi, 20. 6. 1799 – Novi, 7. 1. 1848), Stanislavove, prve očeve supruge; maćeha Marija r. Toljan (Novi, 8. 11. 1800), druga očeva supruga; supruga Marija r. Mrzljak (Novi, 9. 12. 1832 – Rijeka, 31. 5. 1908), Matijeva.

Krojački obrtnik. Poslom otišao u Rijeku, a poveo i suprugu. Imao je sinove: **Henrika** (Novi, 9. 8. 1866) koji je otišao u SAD i **Ivana** (Novi, 17. 2. 1864 – Novi, 6. 12. 1894), te kćeri udane na Trsatu i u Bribiru. I brat **Petar** (Novi, 6. 7. 1840) bio je krojački obrtnik.

Veza: 145/1, 101, 163

80.

MARIČIĆ, JOSIP – Proto Hrgeša (Novi, 14. 5. 1952), sin Ivana Dragutinovog i Marije (*Mice*) r. Sokolić – Milinice (Novi, 15. 6. 1928 – Novi, 28. 9. 2001), Josipove; supruga Marija r. Tomić (Novi, 18. 5. 1954), kći Jurja – Stolca; kćerka **Danijela** (Rijeka, 29. 3. 1980) i sin **Dražen** (Crikvenica, 20. 11. 1984).

Vodoinstalater; radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, potom u Koksari u Bakru (1981 – 91), i u pogonu Vodovoda *Žrnovnica* u Crikvenici.

Veza: 35, 49, 29, 52, 28

81.

MARIČIĆ, JOSIP – Livaković (Novi, 5. 3. 1860 – Australija, 10. 3. 1945), sin Jurja Matijevog i Mare r. Mažuranić (Novi, 24. 1. 1817 – Novi, 13. 3. 1902); supruga Antonija r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 1. 11. 1865 – Novi, 12. 1. 1938), Petrova.

Zidar. Radio je kod obrtnika Josipa Piškulića – Fumića, a nakon 1912. otišao u Australiju.

Veza: 32, 61, 59, 83, 85

82.

MARIČIĆ, JOSIP FABIJAN (*Patarija*) – Pećar (Novi, 26. 10. 1896 – Vinkovci, 1. 8. 1969), sin Karla Josipovog i Margarete r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 20. 8. 1871), Frankove; supruga Anka r. Peričić – Vranješinka (Novi, 11. 7. 1903), Ivanova. U općinskim, odnosno crkvenim knjigama vodi se kao Fabijan Josip.

Stolarski obrtnik. Imao je stolariju u Abranskoj ulici, potom u uličici kod Korza nasuprot kuće Davorina Ježića. Bio je predsjednik Udruženja obrtnika Novog (1925 – 40) i odbornik Narodne čitaonice od 1925. Potječe od Maričića nadimkom **Hrgeša**, a nadimak **Pećar** nosi po šukunbaki Luciji r. Sokolić – Pećarici (9. 12. 1771), Grgurevoj.

Veza: 84, 93

83.

MARIČIĆ, JOSIP – Livaković (Novi, 11. 2. 1841 – Novi, 16. 5. 1926), sin Matija Pavlovog i Katarine r. Piškulić – Anjike (Novi, 25. 11. 1809 – Novi, 5. 2. 1895), Ivanove; supruga Uršula r. Sajčić (Novi, 16. 8. 1839 – Novi, 7. 10. 1915), Frankova.

Najamnik vinotočja (gostioničar). Nakon pada Bachova apsolutizma, od prosinca 1864., postaje član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice u Novom, a od 1. 3. 1906. i odbornik Radničke zadruge Sv. Nikola u Novom. Brat **Ivan** oženio se Antonijom Tomić i preselio u Plužnice.

Veza: 59, 2, 34, 94, 74, 141, 146, 131, 81, 85

84.

MARIČIĆ, JOSIP – Pećar, Hrgeša (Novi, 1. 10. 1830 – Ledenice, 27. 4. 1876), sin Matija Stipanovog i Ane Radetić (Novi, 20. 5. 1796 – Novi, 1859), Nikoline; prva supruga Lucija r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 14. 9. 1832 – Novi, 14. 4. 1872), Frankova, druga Marija r. Krišković (Novi, 22.3. 1839 – Novi, 8. 9. 1920), preudana poslije za Kuzmu Petrinovića. Nadimak **Pećar** nosi po baki Luciji Sokolić, ali pripada lozi **Hrgeša**.

Lugar u novljanskoj šumi. Sprečavao je nedopuštenu privatnu sječu, pa ga je netko iz Ledenica ubio. Imao je sinove **Karla** (29. 11. 1865 – 14. 2. 1937) i **Franka** (23. 12. 1867 – SAD, ?).

Veza: 100, 82, 93, 10

85.

MARIČIĆ, JOSIP – Malinar (Novi, 23. 5. 1841 – Novi, 14. 9. 1925), sin Lovre (*Lovrića*) Pavlovog i Kate r. Mažuranić – Dančić (Novi, 6. 2. 1808 – Novi, 21. 5. 1892); supruga Matejka r. Žanić – Pužika (Novi, 12. 4. 1839 – Novi, 31. 1. 1918), Kuzmina.

Bačvar u Novom; odbornik u Radničkoj zadruzi *Sv. Nikola*. Imao je kuću niže "Srićine kuće" nasuprot *Štandara* (štandarca, stupa za zastavu uglavljenog uz kameno postolje). Do 1875. je bio na radu u Južnoj Americi gdje su mu se rodili sinovi **Toma** (22. 12. 1865) i **Gvido Lovro** (12. 9. 1863), koji su emigrirali u SAD. Ova obiteljska grana Maričića pripadala je nadimku Livaković.

Veza: 97, 126, 129, 127, 149

86.

MARIČIĆ, JOSIP – Kovač, Hrgeša (29. 3. 1906 – Novi, 5. 3. 1936), sin Roke Rokinog i Marije r. Piškulić (Novi, 8. 12. 1865 – Novi, 24. 5. 1948); supruga Marija r. Ježić – Pampić (Novi, 4. 2. 1909 – Novi, 1990), Frankova; pripada grani Hrgeša, a nadimak Kovač je po očevom zanatu.

Izučeni bravar, naukovao je u očevoj strojobravarskoj radionici, u Ulici braće Radić, gdje je poslije i radio. Član Upravnog odbora NGŠK-a od 6. 8. 1924. godine.

Veza: 136, 37, 162, 42, 137, 152, 128, 134, 87, 164, 4, 132, 110

87.

MARIČIĆ, JOSIP – Kovač, Hrgeša (Rijeka, 28. 3. 1957), sin Roke Josipovog i Zorice r. Balić (Vrpolje, Knin, 2. 8. 1938 – Novi, 17. 8. 2016), Franjine; supruga Jasna r. Šubić (Crikvenica, 11. 5. 1959), Tomislavova.

Diplomirani pravnik i trgovac; završio je Pravni fakultet u Rijeci. Radio je u DIP-u Novi (5. 4. 1984 - 30. 6. 1988), kao direktor općih poslova, poslije kao vlasnik trgovine mješovite prehrambene robe *Placa*, potom tvrtke za posredovanje u prometu nekretninama. Odbornik je u Skupštini općine Crikvenica 1986 – 90. Pivač novljanskog kola.

Veza: 134, 86, 136, 137

88.

MARIČIĆ, JURAJ – Jurić (Novi, 26. 9. 1815 – Švica, 1885), sin Ivana Jurjevog i Doroteje r. Ježić (Novi, 12. 3. 1800), kćeri Josipa Josipovog.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1836 – 40. Kapelan je u Ledenicama u vrijeme dok je župnik i upravitelj župe bio Novljanin i stric mu **Vinko** (*Vicko*) Maričić, Jurjev. Godine 1857. postaje župnik - upravitelj, a zatim je premješten u Švicu, u Lici, gdje je i umro. Pokopan je u kapeli sv. Ivana na Krasi, uz roditelje.

Veza: 55, 89, 125, 158, 92, 107

89.

MARIČIĆ, JURAJ – Jurić (Novi, 6. 8. 1796 – Novi, 11. 2. 1874), sin Jurja Vickovog i Margarete r. Kargačin – Belike (Novi, 28. 10. 1758 – Novi, 10. 5. 1820), Ivanove; supruga Katarina r. Umiljenović (Novi, 12. 3. 1795), Petrova.

Prvi zabilježeni novljanski *lučki kapitan*, zabilježen kao *vigile sanitario* (voditelj ispostave) u spisima Pomorskoga zdravstvenog zastupništva u Selcu iz 1828., gdje je upravitelj bio Giovanni Celligoi. U međuvremenu je bio i narodni sudac u Novom. Dana 21. 5. 1830. napisao je u Novom pjesmu, u 748 redaka u osmercu, *Popivku od muke Isusove*, a 1925. prigodnu pjesmu od 69 stihova u desetercu o požaru senjskog magistrata pod naslovom *Gorenje slavnog magistrata senjskog*.

Veza: 92, 125, 158, 55, 107, 58, 91, 156, 139, 77, 159, 44, 139, 157, 5, 13, 88

90.

MARIČIĆ, JURAJ – Hrgeša (Novi, 8. 1. 1867 – Novi, 19. 12. 1930), sin Jurja Grginog i Vicke r. Maričić (Novi, 31. 12. 1820 – Novi, 27. 1. 1903); supruga Rozalija r. Potočnjak – Z Boška (Novi, 29. 9. 1871 – Novi, 18. 4. 1950), Bartolova.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Bio je 1920. sindikalni aktivist.

Veza: 3, 11

91.

MARIČIĆ, JURAJ – Jurić (Novi, 20. 5. 1855 – Galicija, 27. 6. 1913), sin Matija Jurjevog i Vicke r. Žanić – Pužike (Novi, 30. 9. 1834 – 26. 9. 1910), Matijeve; supruga Jokonda r. Benedetti (Rijeka, 1856); vjenčao se u Crikvenici.

Zidar - vrlo pokretljiv, vjerojatno u potrazi za poslom. Zna se gdje je sve radio po mjestima rođenja djece: **Marija** (1881) i **Hinko** (13. 3. 1886) rođeni su u Slavonskom Brodu, **Otto Josip** (24. 9. 1885) u mjestu Pyselo, **Emanuel** (1887) u Bistrici u Moravskoj, **Emil** (1892) u Jaslu, Galicija, a nezakonita Marijina kći **Marija** (21. 1. 1902) u Zagrebu. **Otto Josip** je u Zagrebu dospio u zatvor 1925., a supruga mu **Ivana** r. Batistić (Zagreb, 1888) imala je troje nezakonite djece.

Veza: 107, 89, 92, 58, 156, 139, 44, 77, 159, 166

92.

MARIČIĆ, JURAJ – Jurić (Novi, 23. 3. 1765 – Novi, 18. 9. 1849), sin Vicka i Lucije r. Potočnjak (20. 10. 1735 – Novi, 17. 8. 1797), Jerkove; supruga Margareta r. Kargačin – Belika (Novi, 28. 10. 1758 – Novi, 10. 5. 1820), Ivanova.

Zemljoradnik i zemljoposjednik. On i njegovi potomci bili su vlasnici velikih površina na Krasi, oko sadašnje crkvice sv. Ivana i današnjeg Vatrogasnog doma. Nositelj je nadimka **Jurjić** - poslije **Jurić,** za se i svoje potomke. Jedan mu je sin bio prvi lučki kapetan u luci u Novom, dva sina svećenici - jedan je izgradio crkvicu sv. Ivana.

Veza: 89, 125, 158, 55 i svi Jurići

93.

MARIČIĆ, KARLO – Pećar (Novi, 14. 5. 1940 – Vinkovci, 3. 5. 1999), sin Josipa Fabijana Karlovog i Ane r. Peričić – Vranješinke (Novi, 11. 7. 1903 – Vinkovci, 17. 11. 1972), Ivanove. Nadimak **Pećar** je po prašukunbaki Luciji r. Sokolić – Pećarici (Novi, 9. 12. 1771), Grginoj.

Željeznički prometnik u JDŽ-u na željezničkim postajama u Otoku, Dželetovcima, Jankovcima i Vinkovcima. Kao umirovljenik vratio se u Novi, gdje je imao kuću u Mošuni do Kaštela. Bio je stolar po zanimanju.

Veza: 82, 84

94.

MARIČIĆ, KATARINA r. Sokolić **(*Aleksinka*) – Jurmanka** (Novi, 4. 9. 1879 – Novi, 30. 1. 1969), kći Jakova i Marije r. Maričić (Novi, 27. 6. 1847); suprug Aleksija – Livaković (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 10. 1947), Josipov.

Gostioničarka. Ona i suprug bili su vlasnici gostionice *Novi* u luci na Jadranskoj magistrali, u kojoj je ona najviše radila; prije i poslije II. svj. rata gostionica je bila registrirana na nju. Ispred gostionice bila je autobusna stanica. Troje djece im se rodilo u Butte, Montana, USA.

Veza: 2, 34, 83, 74, 141, 146

95.

MARIČIĆ, KATARINA r. Krišković – **Vranješinka, Kirin** (Novi, 7. 11. 1912 – Rijeka, 12. 12. 1992), kći Roke i Lucije r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 13. 12. 1885), Andrijeve; druga je supruga Antona – Z brizi (Novi, 30. 6. 1897 – Beograd, 1978), Ivanovog.

Učiteljica; završila je preparandiju. Sa suprugom i obitelji bila je u Zemunu, Beogradu i u Zagrebu do 1945. U osnovnoj školi u Novom radila je 1947 – 48.

Veza: 8, 161, 96, 155, 103, 68, 113

96.

MARIČIĆ, LAV (*Leo*) – Z brizi (Novi, 25. 6. 1935 – Rijeka, 13. 4. 2010), sin Antona i Katarine r. Krišković – Vranješinke, Kirin (Novi, 7. 11. 1912 – Rijeka, 12. 12. 1992), Rokine, druge očeve supruge; supruga Katica r. Babić.

Brodograđevni tehničar; srednju tehničku školu, smjer brodogradnja završio je u Rijeci. Radio je u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci i u Brodogradilištu *Viktor Lenac* u Kostreni (Rijeka).

Veza: 8, 161, 95, 155, 103, 68, 113

97.

MARIČIĆ, LOVRA (*Lovrić*) – Livaković, Malinar (Novi, 7. 10. 1807 – Novi, 18. 7. 1877), sin Pavla i Doroteje r. Krišković – Perine (Novi, 21. 10. 1777), Lovrine, prve očeve supruge; prva supruga Margareta r. Potočnjak (Novi, 1813 – Novi, 11. 12. 1829), Ivanova, druga Katarina r. Mažuranić – Dančić (Novi, 6. 2. 1808 – Novi, 21. 5. 1892), Petrova, sestra Josipa, osnivača Narodne čitaonice.

Malinar (mlinar) u *malenici* na novljanskoj Ričini, možda i njezin vlasnik prije Franka Piškulića, Osipovog – Ulkinića (Novi, 1. 10. 1848) po čemu nosi nadimak Malinar, kao i njegovi potomci.

Veza: 126, 85, 150, 129, 127, 149, 123

98.

MARIČIĆ, LOVRENCA – Malinarka (Novi, 21. 11. 1908), kći Pavla Lovrinog (*Lovrić*) i Marije r. Krišković – Šimelke (Novi, 27. 10. 1888); djed joj Lovra (*Lovrić*) (Novi, 20. 8. 1850 – Herceg Novi, 19. 11. 1929), Pavlov – brat je Piov i Petrov.

Učiteljica; završila je preparandiju. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1929 - 30. Godine 1934. prešla je na pravoslavnu vjeru. Otac joj je radio u Kanadi pa je poslije s obitelji jedno vrijeme živio u Herceg Novom. Tamo joj se rodila sestra **Marijana** (2. 2. 1920), a imala je i sestru **Mladenku** (7. 8. 1906).

Veza: 129, 127

99.

MARIČIĆ, LJUBOMIR (*Ljubo*) (Stara Baška, 23. 6. 1928 – Rijeka, 18. 8. 2000), Antonov; supruga Mira r. Krpan (Krmpote, 27. 7. 1925), Ivanova.

Zidar i građevinski poslovođa. Radio je u Šumskom građevnom poduzeću Novi, koje se od 1963. fuzionira s GP Primorac iz Crikvenice, skupa formiraju GP *Izgradnju* sa sjedištem u Novom (koja se 1970. pripaja GP *Primorju* Rijeka – nije promjenio mjesto zaposlenja, već je poduzeće mjenjalo naziv).

Veza: 12, 70

100.

MARIČIĆ, LUCIJA r. Sokolić – **Grego**, **Pećarica** (Novi, 9. 12. 1771 – Novi, ?), kći Grge Petrovog i prve očeve supruge; otac joj se tri puta ženio; druga je supruga Stipana Maričića – Hrgeše (Novi, 30. 11. 1756), Matijevog.

Prva je u prezime Maričić – Hrgeša unijela nadimak **Pećar**, jer se ugledala u šogoricu **Magdalenu** r. Butorac (Krmpote, 1768), Pavlovu, suprugu brata joj **Petra** (Novi, 15. 9. 1768), koja je u Sokoliće – Grege donijela isti nadimak zato što je napravila krušnu peć.

Veza: 106, 84, 121, 10, 7, 25, 137

101.

MARIČIĆ, MARGARETA r. Potter (Novi, 28. 11. 1794), Jurjeva; suprug Stipan (Novi, 1. 8. 1774), sin Matija Ivanovog; u prvom braku bila je sa Osipom Kabalinom – Matešom (Novi, 28. 11. 1794), Antonovim.

“Pekljarica” (prosjakinja), vjerovatno zato što joj je suprug rano umro.

Veza: 145/1, 79

102.

MARIČIĆ, MARIJA r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 18. 1. 1872 – Gornji Zagon, 3. 10. 1956); suprug Mirko – Livaković (Plužnice, Gornji Zagon, 5. 11. 1871), sin Ivana Matijevog.

Prolaznici su je našli mrtvu na “Glavici”, a uzrok smrti bio je napoznat. Suprugov otac došao je u Plužnice iz Novog.

Veza: 59, 114

103.

MARIČIĆ, MARIJA (*Maša*), udana Verdonik (Beograd, 26. 12. 1939), kći Antona – Z brizi i Katarine r. Krišković – Vranješinke, Kirin (Novi, 7. 11. 1912 – Rijeka, 12. 12. 1992), Rokine, druge očeve supruge; suprug Stanislav.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci, gdje je i radila u knjigovodstvu u bolnici.

Veza: 8, 161, 95, 96, 155, 68, 113

104.

MARIČIĆ, MATIJ (Novi, 7. 1. 1696 – Ledenice, 1781), sin Jurja (oko 1664 – 22. 2. 1738) i Jelene (? – 26. 1. 1706).

Svećenik. Spominje se u Novom kao gospodin u kupoprodajnom ugovoru od 13. 5. 1732. kojim Juraj Potočnjak, Ivanov prodaje “novograskom plovanu” Adamu Makabruniću zemlju “Zapridolom” u “Nimčevu Selu” (Njemačko Selo), koja graniči sa zemljom Matija Maričića i to sa strane bure, tj. sa sjeverne strane. Župnik je u Ledenicama 1760 – 81., poslije Ivana Caballinija, budućeg biskupa, a prije Adama Šikića.

Veza: 105

105.

MARIČIĆ, MATIJ (Novi, oko 1635).

Gospocki sudac u Novom, kako piše u dokumentu od 7. 11. 1680. (u posjedu Margarete (*Mare*) Mažuranić – Z Dvorca, Vickove) o sporu između Matija i Ivana Mažuranića i majke im Franke Jurišine protiv Matija Sokolića – Vlašića, oko popravka na kući.

Veza: 104

106.

MARIČIĆ, MATIJA – Hrgeša (Novi, 10. 9. 1731 – Novi, ?), sin Grge Stipanovog i Uršule r. Žanić (1700 – 31. 5. 1741); supruga Katarina r. Piškulić – Mikina (Novi, 14. 10. 1743), kći Mikule (2. 9. 1707) i Katarine r. Majer (1712 – 10. 6. 1782).

Desetnik (“decurion”) u Novom, zapovjednik konjičke postrojbe od deset konjanika. Spominje se u dva ugovora potpisana u Bakru 22. 2. 1763. između kraljevskog namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa, sulja i tlake u novčanu obvezu. Supruga Katarina je prema podacima njezinih potomaka u inozemstvu, navodno bila jedina poznata kao vještica u Novom.

Veza: 137, svi Hrgeše, Kovač 100 i Pećari

107.

MARIČIĆ, MATIJ – Jurić (Novi, 23. 9. 1833 – Novi, 8. 10. 1910), sin Jurja Jurjevog i Katarine r. Umiljenović (Novi, 12. 3. 1795 – Novi, 18. 8. 1855), Petrove; supruga Vicka r. Žanić – Pužika (Novi, 30. 9. 1834 – Novi, 26. 9. 1910), Matijeva.

Cestar u Novom. Otac mu je bio lučki kapetan u Novom.

Veza: 89, 125, 158, 55, 92, 58, 91, 156, 139, 77, 159, 44, 157, 88

108.

MARIČIĆ, MATIJ (*Tapanaga*) – Proto Hrgeša (Novi, 17. 11. 1848 – Ledenice, 1929), sin Matija Tominog i Mare r. Kabalin – Gaćike (Novi, 12. 6. 1813 – Novi, 1869), Josipove; supruga Katarina r. Kargačin (Novi, 17. 11. 1849 – Novi, 26. 5. 1924). Ledeničani su ga nazivali Tapanoga.

Zidarski majstor i poduzetnik. Kako od tog posla nije mogao bolje živjeti, jer je vjerojatno bio nesnalažljiv i nepoduzetan, na što ukazuje i njegov osobni nadimak, postao je lugar, odnosno *stražac* novljanskih pašnjaka. Ubijen je na međi novljanskih i ledeničkih livada, kada je jedanaestogodišnji mladić (Krmpotić) očevom puškom pucao u njega, zato što mu je tjerao ovce.

Veza: 137, 151, 37, 162, 136, 42, 124, 148, 52, 109/1

109.

MARIČIĆ, MATIJ – Hrgeša (Novi, 31. 1. 1756), sin Tome Jurjevog i Margarite r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 1723 – Novi, 3. 9. 1772), Ivanove; supruga Marija r. Cuculić (Kukuljanovo, 12. 12. 1755 – Novi, 11. 11. 1827).

Vjerojatno je bio veleposjednik ili školovan čovjek jer ga se u crkvenim knjigama (*Stališ duša*, knjiga II), kao i sina mu Franka Ksavera naziva “gospodinom”.

Veza: 38

109/1.

MARIČIĆ, MATIJ – Proto Hrgeša (Novi, 24. 8. 1866 – St. Louis, USA, 18. 7. 1926), sin Tome Matijevog i Marije r. Šebalja (Novi, 9. 8. 1841 – Novi, 4. 4. 1934), Antonove, poslije suprugove smrti u Rusiji preudala se za Ivana Toljana; supruga Antonija r. Krišković – Ružika (Senj, 8. 6. 1870 – Novi, 25. 11. 1937), Petrova.

Kao radnik je otišao na rad u USA, a zbog je duševne bolesti završio u bolnici za umobolne i umro u St. Louisu, Missouri.

Veza: 151, 108

110.

MARIČIĆ, METOD – Hrgeša (Novi, 4. 7. 1899 – Niš, ?), sin Franka Rokinog i Marije r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 22. 7. 1868 – Novi, 12. 12. 1938), Grgine.

Strojovođa. Radio je u JDŽ-u i živio u Nišu u Srbiji.

Veza: 42, 37, 162, 136, 137

111.

MARIČIĆ, MIHOVIL (*Mihat*) – Jurić (Novi, 29. 9. 1871 – Australija, ?), sin Pavla Josipovog i Lucije r. Kabalin (Novi, 20. 6. 1828 – Novi, 15. 11. 1916); supruga Milka r. Mažuranić (Novi, 19. 5. 1879), Ivanova.

Pisar u općini u Novom. U potrazi za poslom otišao je u Južnu Ameriku, a završio u Australiji, odakle se nije nikad javio. Kod kuće je ostavio suprugu i sina **Pavla** (Novi, 16. 11. 1919). Suprugin šukundjed je Petar (*Petrica*) Mažuranić (Novi, 3. 7. 1754), Matijev.

Veza: 122, 23, 20

112.

MARIČIĆ, MILAN – Livaković, Šćrbeta (Novi, 15. 1. 1925), sin Roberta Pavlovog i Elizabete r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 19. 11. 1884), Mikuline, poznate kao Šćrbetinke jer joj je majka Ursa r. Kargačin – Šćrbeta pa su i njega (Milana) zvali nadimkom Šćrbeta; supruga Jozefa r. Korošec (Nova Vas).

Djelatni oficir JNA. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943; partizan u 13. primorsko-goranskoj diviziji, u artiljerijskom divizionu. Sestra mu je **Ursa** (15. 12. 1921 – 1988) udana za Ivana Mrzljaka (*Mekinu*), Milutinovog.

Veza: 131

113.

MARIČIĆ, MILENKO (Novi, 15. 4. 1928 – Beograd, 8. 10. 2002), sin Antona (Anton Zbrizi) i Katarine r. Sokolić – Filkovice (Novi, 1. 2. 1906 – Novi, 1932), Josipove; supruga Mira.

Kazališni redatelj; završio je Kazališnu akademiju u Beogradu, gdje je živio i radio.

Veza: 8, 161, 95, 68, 96, 155, 103

114.

MARIČIĆ, MIRKO – Livaković (Plužnice, Gornji Zagon, 14. 10. 1923 – Rijeka, 4. 8. 2001), sin Ivana Mirkovog i Marije r. Tomić – Skulinuše (Gornji Zagon, 6. 8. 1902 – Gornji Zagon, 25. 5. 1928); supruga Lucija r. Tomić (Tribotinj, Gornji Zagon, 3. 12. 1921), kći Marije Pavlove – Kunašice.

Sudionik NOB-a od 1942; borac 6. brigade 1. primorsko--goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske. Ratni je vojni invalid, ranjen u borbi. Njegov pradjed Ivan – Livaković (Novi, 21. 11. 1849), Matijev odselio se iz Novog u Plužnice.

Veza: 102, 59

115.

MARIČIĆ, MIROSLAV (*Mirko*) (Novi, 30. 9. 1877 – Novi, 24. 9. 1933), sin Antona Frankovog i Marije r. Kabalin – Rudinke (Novi, 22. 2. 1845 – Novi, 27. 10. 1931), Ivanove; supruga Rozalija r. Sokolić – Veričinka (Novi, 23. 8. 1880 – Novi, 5. 10. 1963), Jakovljeva. Stric je Antona – Z brizi.

Zidar. Radio je dugo kao predradnik na gradnji zgrada u Sjevernoj i Južnoj Americi, a 1927. do 1933. godine u Južnoj Africi. Vratio se u Novi. Pilana na Melu u Novom uz Ričinu, u njegovu vlasništvu, izgorjela je (zapaljena) 1925. Šukundjed mu je Franko Antonov, a šukunbaka Antonija r. Kargačin (Novi, 21. 11. 1748). Bio je vlasnik *Vile Mira.* Ovi Maričići imaju obiteljski nadimak **Ponjavar**.

Veza: 50, 6, 60, 161, 8, 30, 16, 9, 43

116.

MARIČIĆ, MIROSLAV – Livaković, Pravedni (Novi, 13. 10. 1917 – Otočac, 29. 12. 1943), sin Franka Josipovog i Dragice r. Zoričić – Muhojidinke(Novi, 22. 9. 1880 – Novi, 9. 12. 1943), kćeri Franka Vickovog.

Pali borac NOR-a. Izučeni fotograf, a radio je u Novom kao fotografski pomoćnik. Sudionik NOB-a od veljače 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji; u prosincu 1943. ranjen je kod Perušića, u partizanskoj bolnici u Otočcu mu je amputirana noga. U napadu na bolnicu ustaše su ga zaklali pokraj bolnice.

Veza: 40, 53, 76, 117, 138

117.

MARIČIĆ, MIROSLAV – Livaković, Pravedni (Sušak, 3. 9. 1946), sin Josipa Frankovog i Marije r. Bonifačić (Baška, 25. 7. 1913 – Novi, 18. 8. 1986), Nikoline; supruga Nevenka (*Nela*) r. Grbčić (Dramalj, 4. 7. 1950), Marijanova; kćerka **Iva** (Sušak, Rijeka, 1973), udana Žmikić, i sin **Bojan** (Sušak, Rijeka, 1979).

Tehničar drvne struke; završio je Srednju tehničku školu, drvni smjer, u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (16. 7. 1965 – 98). Aktivist je u SD *Vinodol* u nogometu i košarci, član KUD-a *Ilija Dorčić* i vokalne skupine *Pučki pivači*, te Udruge prijatelja grožđa i vina *Ružica Vinodola*, utemeljene 2006. Pivač je novljanskog kola. Dobitnik je Nagrade Grada Novog Vinodolskog za životno djelo 2020.

Veza: 76, 40, 116, 45, 19

118.

MARIČIĆ, NADA r. Rengjeo (Požega, 15. 3. 1907 – Zagreb, ?), Franjina (iz Slovenije); suprug Ivan – Livaković, Žanić (Novi, 23. 4. 1904 – 10. 2. 1946), sin Roke Ivanovog.

Profesorica francuskog i njemačkog jezika, završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Novom (1947 – 50). Supruga su joj, kao domobranskog pukovnika, ubili partizani.

Veza: 62, 22, 14, 147, 154, 160, 21, 119

119.

MARIČIĆ, NADA r. Jurić (Lipik, 1936 – Rijeka, 1982), Rudolfova; suprug Branimir – Žanić, Livaković (Zagreb, 28. 2. 1936 – Rijeka, 29. 1. 1995), Branislavov.

Medicinska sestra; radila je u bolnici u Rijeci. Suprug joj je bio profesor na Stomatološkom fakultetu u Rijeci. Pokopani su u Novom.

Veza: 21, 22, 62, 118, 14, 147, 27, 154, 160, Rebrenović

120.

MARIČIĆ, PAVAL – Livaković (Novi, 16. 8. 1939), sin Ivana Pavlovog i Marije r. Mažuranić – Z Dvorca (Novi, 22. 7. 1907 – Novi, 6. 10. 1995), Vickove.

Drvno-industrijski tehničar; završio je srednju tehničku školu, drvno-industrijski smjer u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (1. 2. 1962 - 31. 1. 1970), u poduzeću *Marijan Ivančić* u Crikvenici (1971 – 93), kao tehnički, poslije i kao glavni direktor. Kod Livakovića ima puno Pavala, pa mu je tako i praprašukundjed Paval (23. 1. 1725).

Veza: 61, 69

121.

MARIČIĆ, PAVAL – Livaković, **Maćuća** (Novi, 10. 1. 1841 – USA, 14. 12. 1933), sin Matija Josipovog i Matejke r. Krišković – Perine (Novi, 6. 11. 1806), Andrijeve.

Skitnica i prosjak, iako je bio oženjen. Šukundjed mu je sudac Ivan. Brat **Josip** (Novi, 1. 11. 1834) bio je lugar.

Veza: 57

122.

MARIČIĆ, PAVAL – Jurić (Novi, 16. 11. 1919 – Novi, 10. 1. 1995), sin Mihovila Pavlovog i Milke r. Mažuranić (Novi, 19. 5. 1879), Ivanove; supruga Anđela r. Umiljenović – Donatovica (Novi, 6. 8. 1922 – Novi, 4. 5. 1991), Petrova.

Zidar, a za II. svj. rata financ u Hrvatskom zagorju. Nakon rata radio je u Šumskom građevnom poduzeću i u GP *Izgradnja* u Novom, te kao činovnik u Općini Novi. Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* (od 1925) i u NGŠK-u u Novom. Petrica Mažuranić – stogodišnjak, njegov je šukundjed.

Veza: 111, 23, 20

123.

MARIČIĆ, PAVAL – Livaković (Novi, 6. 3. 1812 – 1875), sin Petra Ivanovog i Ursule r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 22. 10. 1774), Antonove; supruga Marija r. Maričić – Jurika (Novi, 7. 9. 1810 – 1873), Josipova; on i supruga umrli su van Novoga, otac mu (Novi, 12. 12. 1784) je umro u Senju, a sin **Petar** (4. 8. 1841) u Africi (19. 6. 1894).

Sopac; prema podacima iz druge knjige *Stališ duša* župnog ureda u Novom, najstariji je sopac. Nije ostao u Novom. Od brata mu **Ivana** (Novi, 17. 9. 1806 – Novi, 11. 1. 1848) sin **Anton** (Novi, 12. 5. 1842 – 1864) umro je mlad, kao vojnik.

Veza: 97

124.

MARIČIĆ, PETAR – Proto Hrgeša (Novi, 7. 7. 1852 – Senj, ?), sin Ivana Tominog i Franice r. Potočnjak (Novi, 20. 11. 1813); supruga Barbara r. Kabalin – Javorka (Novi, 5. 12. 1858 – 20. 1. 1933), Fabijanova.

Zidarski majstor. Radio je u Senju gdje se preselio s obitelji.

Veza: 137, 148, 52, 17, 142, 39, 78, 29, 37, 162, 136, 42, 108, 151

125.

MARIČIĆ, PETAR – Jurić (Novi, 22. 2. 1800 – Novi, 8. 6. 1841), sin Jurja Vickovog i Margarete r. Kargačin – Belike (Novi, 28. 10. 1758 – Novi, 10. 5. 1820), Ivanove.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu (1822 – 26). Bio je plovan (župnik) u Novom. Njegov brat **Josip** (Novi, 15. 3. 1788 – Novi, 11. 7. 1867), težak i **Dorotea**, supruga njegova brata Ivana, koji je izgradio crkvicu sv. Ivana, poslali su 14. 12. 1849. predstavku Carskome banskom povjerenstvu Okružja Vinodolskog, koji je u Novom vodio prof. Anton Mažuranić, imenovan od bana Jelačića, u kojoj su molili da se

promijeni obavljena podjela očeva imanja, jer je nepravedno provedena na štetu braće, a u korist Jurja, lučkog kapetana.

Veza: 92, 89, 158, 55, 107, 88

126.

MARIČIĆ, PETAR (*Lovrić*) – Malinar (bivši **Livaković**) (Novi, 28. 6. 1843 – Zagreb, ?), sin Lovre Pavlovog i Katarine r. Mažuranić – Dančić (Novi, 6. 2. 1808 – 21. 5. 1892), Petrove.

Učitelj. Radio je (1871 – 75) u osnovnoj školi u Novom, potom u Grižanama, te kao županijski školski nadzornik. Tajnik je Narodne čitaonice od prosinca 1871. Godine 1874. dočekao je s predstavnicima Novoga na početku Ogulinske ceste Augusta Šenou, velikog župana Budu Budisavljevića i goste na svečanom otvaranju ceste Novi – Ogulin (*Rudolfine*), koju je gradio Matija Mažuranić. Poslije je premješten u Zagreb.

Veza: 97, 85, 129 127, 150, 149

127.

MARIČIĆ, PETAR – Malinar (Novi, 4. 7. 1871 – Sisak, ?), sin Pavla Lovrinog i Margarete r. Maričić (Novi, 10. 8. 1828 – Novi, 5. 5. 1885), Ivanove; sinovi su mu **Marijan** i **Mladen**.

Gruntovničarski vježbenik, zatim bankovni činovnik u Sisku, gdje je dobio zavičajnost. U Novom mu ostaju braća **Ivan** (Novi, 7. 9. 1857 – Novi, 4. 1. 1902) i **Pio** (Novi, 11. 7. 1865).

Veza: 126, 85, 97, 129, 150

128.

MARIČIĆ, PETAR – Kovač, Hrgeša (Novi, 28. 6. 1900 – Buenos Aires, Argentina, ?), sin Roke Rokinog i Marije r. Piškulić (Novi, 8. 12. 1865 – Novi, 24. 5. 1948); supruga Rozalija r. Radetić – Lulika (Novi, 21. 10. 1901 – Buenos Aires, Argentina, ?), Filicova.

Bravar; završio je zanat u obrtničkoj školi u Zagrebu. Radio je kod oca, a 1925. se zajedno sa suprugom odselio u Argentinu. Sin mu je tamo završio pravo.

Veza: 136, 37, 162, 42, 137, 152, 86, 164, 134, 4, 132, 110

129.

MARIČIĆ, PIO – Malinar (bivši **Livaković**) (Novi, 11. 7. 1865 – 12. 1. 1946), sin Pavla Lovrinog i Margarete r. Maričić (Novi, 10. 8. 1828 – Novi, 5. 5. 1885), Ivanove; supruga Marija r. Sokolić – Vlašika (Novi, 27. 11. 1869), Andrijeva.

Općinski podvornik i općinski pandur, sitna rasta. Izrađivao i popravljao krevetske "*šušte*" - madrace s žičanim ulošcima, oprugama. Da se je u Novom, kao i u cijeloj Hrvatskoj moralo skrivati sve hrvatsko, kazuje slučaj kad je za jugoslavenskog državnog blagdana na svim prozorima Kaštela izvjesio jugoslavenske zastave: ujutro je autor ove knjige među zastavama zamjetio i jednu hrvatsku, pa je dojavljeno Piju da zastavu okrene, jer bi trenutačno ostao bez posla da je to vidio netko od kotarske ili općinske vlasti, žandari ili financi, koji su bili isključivo Srbi.

Veza: 126, 85, 97, 12, 7, 150

130.

MARIČIĆ, REBEKA (Novi, 1. 8. 1862), kći Ivana Rokinog i Anke r. Rubčić (Donji Zagon, 25. 7. 1819 – Senj, ?), Ivanove.

Činovnica u poštanskom uredu broj 9 u Zagrebu, Ilica 232. Imala je braću **Stipana** (Novi, 29. 8. 1850 – Split, 27. 12. 1902), **Benjamina** (Novi, 14. 2. 1858) i **Antona** (Novi, 23. 5. 1857). Pradjed joj je Franko Antonov, a prabaka Antonija r. Kargačin (Novi, 21. 11. 1748) čiji potomci imaju nadimke **Ponjavari**, **Bata**, **Zbrizi** i **Beli**.

Veza: 63

131.

MARIČIĆ, ROBERTO (*Berto*) – Šćrbeta, Livaković (Novi, 24. 9. 1882 – Južna Amerika, 1927), sin Pavla Matijevog i Lucije r. Kabalin – Rudinke (Novi, 24. 4. 1849 – Novi, 1. 9. 1930); prva supruga Katarina r. Piškulić – Anjika (Novi, 1. 1. 1890), Lovrina umrla je od tifusa (Novi, 22. 9. 1916), druga Elizabeta (Beta) r. Zoričić – Grujičinka, Šćrbetinica (Novi, 19. 11. 1884), kći Karla Mikulinog i Urse r. Kargačin – Šćrbeta.

Zidar. Radio je u Novom, poslije je otišao na rad u Južnu Ameriku.

Veza: 59, 83, 112, 2, 24, 94

132.

MARIČIĆ, ROKO – Hrgeša (Novi, 12. 11. 1893 – Zagreb, ?), sin Franka Rokinog i Marije r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 22. 7. 1868 – Novi, 12. 12. 1938), Grgine.

Bankovni činovnik u Zagrebu, gdje je završio školu. Otac mu je bio građevinski poduzetnik u Novom, a braća kovači. U Zagrebu mu se rodio sin **Eduardo** (*Edi*) i unuk **Ivica**, diplomirani inženjer arhitekture.

Veza: 42, 37, 162, 136, 42, 137, 110, 72, 4, 152, 128, 86

133.

MARIČIĆ, ROKO – Livaković (Novi, 18. 7. 1874 – Novi, 29. 3. 1931), sin Ivana Tome Josipovog i Marije Doroteje r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 28. 3. 1839 – Novi, 24. 3. 1918), Jurjeve; supruga Marija r. Žanić – Pužika (Novi, 7. 4. 1876 – Novi, 16. 12. 1962), Antonova. Po njoj su potomci dobili i nadimak **Žanić** jer su naslijedili sve od Antona Žanića, koji nije imao muškog potomka.

Doktor prava, diplomirao je i doktorirao na Pravnom fakultetu u Pragu. Kotarski je pristav, sudac u Bošnjacima i sudac Stola sedmorice Kraljevine SHS u Zagrebu, tada najvišeg suda u Hrvatskoj. Sudjelovao je u spaljivanju ugarske zastave kada je 1895. Zagreb posjetio car Franjo Josip, prigodom otvorenja Hrvatskoga narodnog kazališta.

Veza: 54, 143, 22, 62, 14, 147, 118, 21, 119, 27, 154, 160, 65, Žanić

134.

MARIČIĆ, ROKO – Kovač, Hrgeša (Novi, 20. 12. 1929 – Novi, 27. 4. 1991), sin Josipa Rokinog i Marije r. Ježić – Pampićke (Novi, 4. 2. 1909 – Novi, 1990), Frankove; supruga Zora r. Balić (Vrpolje, 2. 8. 1938), Franjina.

Poljoprivredni tehničar, završio je srednju poljoprivrednu školu u Poreču. Radio je na benzinskoj crpki u Novom. Dugogodišnji vatrogasac u DVD-u Novi.

Veza: 86, 152, 128, 136, 137, 87, 164

135.

MARIČIĆ, ROKO – Parunić (Novi, 7. 8. 1881 – St. Louis, USA; 1. 1. 1923), sin Karla Ivanovog i Margarete r. Sokolić, Nikomedove, prve očeve supruge; supruga Anka r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 21. 1. 1883 – 10. 9. 1966), Ludovikova, sestra je **Filipa**, **Franka** i **Petra** (oca Svetozara i Krsta).

Građevinski poduzetnik. Radio je u Novom i van Novog, a nakon I. svj. rata napušta obitelj, odlazi u USA, i više se ne vraća.

Veza: 26, 56, 167, 75, 144

136.

MARIČIĆ, ROKO – Kovač, Hrgeša (Novi, 12. 5. 1859 – Novi, 6. 1. 1944), sin Roke Tominog i Anke r. Radetić (Novi, 3. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1889), kćeri Ivana – Ivića, Josipovog; supruga Marija r. Piškulić – Dovedenka (Novi, 8. 12. 1865 – Novi, 24. 5. 1948), Tomina.

Nadimak Kovač dobio je zbog zanata koji je obavljao. Strojobravar; završio je obrtničku školu u Beču. Imao je *kovačiju* u vlastitoj kući, u Ulici braće Radić, izrađivao je ograde i drugo, a u drugoj kući, u Ulici Sv. Trojice sa strane “Klančića” proizvodio je soda-vodu za špricere i sokove nazivom *pasarete*. Bio je poznati novljanski lovac.

Veza: 137, 106, 37, 162, 42, 152, 128, 86, 164, 134, 87, 4, 132, 110, 108, 151, 124, 148, 52

137.

MARIČIĆ, ROKO – Hrgeša (Novi, 16. 8. 1822 – Novi, 26. 6. 1899), sin Tome Matijevog i Margarete r. Potočnjak (Novi, 24. 7. 1782); supruga Anka r. Radetić – Ivić (Novi, 3. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1889), Ivanova.

Građevinski poduzetnik (proto murarius) po čemu su ti Hrgeše nazivani **Proto Hrgeše** ili samo **Hrgeše**. Jedan je od obnovitelja Narodne čitaonice i član Upravnog odbora od prosinca 1864., po padu Bachova apsolutizma. Njegovi potomci dobili su nadimak **Kovači**. Pradjed mu **Grga** (Novi, 1690 – Novi, 31. 12. 1762), sin **Stipana** (1650 – 1740), Ivanovog, prvi je **Hrgeša**, a Grgin brat **Matij** (27. 8. 1688) prvi **Livaković**.

Veza: 106, 37, 162, 136, 42, 4, 152, 128, 86, 164, 134, 87, 132, 110, 72, 108, 151, 124, 148, 52, 100

138.

MARIČIĆ, RUDOLFO – Livaković, Pravedni (Novi, 6. 11. 1887 – Novi, 14. 7. 1971), sin Ivana Josipovog i Rozalije r. Radetić – Markovac (Novi, 4. 9. 1867), Nikoline; supruga Margareta (Mare) r. Piškulić – Bilinica (Novi, 6. 2. 1894 – Novi, 1981), Rafaelova.

Građevinski poduzetnik. Kao šesnaestogodišnjak radio je u Južnoj Africi, a nakon 1914. u Boliviji, gdje je preuzimao i gradio u vlastitoj režiji pojedine dionice željezničke pruge u Andama, na 4000 m nadmorske visine, najviše na svijetu. S predsjednikom Republike Bolivije se dopisivao i bio u prijateljskim odnosima; njegov je sin dr. Ivica čuvao tu pismenu korespondenciju. Godine 1925. vratio se u Novi i u tamošnjoj općini je bio zadužen za gospodarstvo. U jednom je mandatu i banski vijećnik. Gradio je 1925. proširenje obalnog puta “Pod Zatrep” od starog mosta (iz 1863., kojeg je gradio Matija Mažuranić, a 1943. su ga srušili partizani) do crkvice sv. Nikole (Pod sv. Mikulj). Držao

je neko vrijeme i pekarnicu u svojoj kući u Ulici dr. Andrije Šermana, a neposredno pred II. svj. rat načelnik je Općine Novi. 10. 3. 1946 - 20. 2. 1949. potpredsjednik je Narodne čitaonice, a s Eduardom Žvanovićem bio je suvlasnik jedne od klaonica na Krasi. Prvi je predsjednik NOO-a Novi 1945., a direktor Vodovoda Žrnovnica 1946 - 47.

Veza: 53, 40, 64, 153, 76, 116, Zebić, Pančić

139.

MARIČIĆ, RUDOLFO – Jurić (Novi, 20. 5. 1878 – Zagreb, 1954), sin Matija Jurjevog i Vicke r. Žanić – Pužike (Novi, 30. 9. 1834 – Novi, 26. 9. 1910), Matijeve; supruga Julijana r. Setaković (Zagreb, ?).

Zidar i gostioničar. Radio je u Colorado, USA, sa suprugom, tamo su mu se rodila i djeca. Po povratku u Novi otvorio je gostionicu *Bijela lađa* Podbarana, s *jogom* (boćalištem), nad lukom, u kojoj mu je djed Juraj bio prvi lučki kapetan. Tijekom talijanske okupacije dospio je u talijanski logor. Bio je *naprden* – (podbadalo), posebno prema ženama.

Veza: 107, 89, 92, 58, 91, 156, 157, 166, 77, 159, 44

140.

MARIČIĆ, SANJIN (Rijeka, 15. 5. 1971), sin Ivana (*Ivice*) Antonovog (Bate) i Ide r. Sirotić (Poreč), Santove.

Radnik. Radio je u DIP-u Novi kao vozač viličara (1987 – 90). Borac Domovinskog rata 1990 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Poslije je otišao u Italiju gdje radi u poduzeću *Legnami* u Bologni. Brat mu **Nino** (Rijeka, 29 3. 1981) živi i radi u Poreču, sa suprugom Enisom r. Velić (Rijeka, 31. 5 1981), Seadovom, ima sinove **Luku** (Pula, 25. 8. 2005) i **Ivana** (Pula, 25. 1. 2007).

Veza: 71, 9, 50

141.

MARIČIĆ, SLAVKO – Livaković (Novi, 23. 1. 1912 – Karlovac, 3. 11. 1944), sin Aleksija (Aleksa) Josipovog i Katarine r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 4. 9. 1879 – 30. 1. 1969), Jakovljeve.

Pali borac NOR-a. Učitelj u Novom. U II. svj. ratu domobranski pričuvni natporučnik u Karlovcu, zapovjednik oklopnog vlaka na relaciji Zagreb – Rijeka. Surađivao je s NOP-om, pa je spasio i neke Novljane. Sudionik NOB-a od travnja 1944., kada je prešao u partizane i u 13. primorsko-goranskoj diviziji imao čin kapetana. Zarobili su ga ustaše i s tri željezničara i jednom djevojkom objesili na stup kraj željezničke pruge u Karlovcu. Bio je nogometaš NGŠK-a od 1932. godine.

Veza: 2, 34, 94, 83, 74, 146

142.

MARIČIĆ, SLAVKO – Proto Hrgeša (Novi, 21. 8. 1882 – Zagreb, 1946), sin Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 17. 10. 1852 – Novi, 10. 5. 1939); supruga Jozefina r. Ježić – Surinka (Novi, 27. 8. 1891), Ivanova.

Stolar. Radio je u Novom, 1910. je otišao u USA, zatim u Njemačku i najzad se vratio u Zagreb.

Veza: 52, 124, 148, 39, 78, 29, 49, 17

143.

MARIČIĆ, SREĆKO FELIKS – Livaković (Novi, 17. 6. 1866 – Sarajevo, 17. 6. 1945), sin Ivana Tome Josipovog i Marije Doroteje r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 28. 3. 1839 – Novi, 24. 3. 1918), Jurjeve; supruga Genoveva r. Gecan (Sarajevo); sinovi **Ivan** (Sarajevo, 23. 9. 1901) i **Stipan** (Sarajevo, 31. 1. 1905).

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Sarajevu kao financijski savjetnik.

Veza: 54, 139, 65, 22, 62, 14, 147, 118

144.

MARIČIĆ, STIPAN – Parunić (Novi, 16. 8. 1878 – Novi, 13. 11. 1943), sin Ivana Ivanovog i Anke r. Paladin (Novi, 15. 7. 1847 – Novi, 29. 4. 1924); supruga Vicka r. Krišković – Ružika (Novi, 30. 12. 1875), kći Roke Ivanovog, sestra Josipa – Bušice.

Žrtva fašističkog terora. Zidarski majstor. Jedno vrijeme je bio i *lanternič*ar, održavao je javnu rasvjetu u Novom. Poginuo je u svom dvorištu u Šćedinama kad je njemačka torpiljarka TA 21 bombardirala Novi, u razmjeni vatre s partizanskim baterijama "Zakloštrom". Njemačke su jedinice tog dana iz Crikvenice i Bribira prodrle u Novi.

Veza: 26, 135, 56

145.

MARIČIĆ, STIPAN – Livaković (Novi, 9. 11. 1747 – 12. 2. 1800), sin Josipa Matijevog.

Svećenik i plovan (župnik), vjerojatno van Novog. Otac **Josip** (23. 10. 1726 – Novi, 7. 10. 1800) imao je braću **Ivana** – suca i **Tomu**, sinove **Ivana** (1. 3. 1764) i **Matija** (21. 11. 1754), te kćer **Katarinu** (23. 11. 1760), udanu Krišković.

Veza: 57

145/1.

MARIČIĆ, STIPAN – Livaković (Novi, 1. 8. 1774 – Ravna Gora, ?), sin Matija Ivanovog i Franice r. Ivić (Novi, 6. 11. 1754 – Novi, 30. 7. 1832), Josipove; supruga Margareta r. Potter (Novi, 28. 11. 1794), Jurjeva.

Učitelj u Ravnoj Gori, gdje se i oženio, a vjerojatno i umro. Potomci brata **Ivana** (Novi, 26. 9. 1777) imaju nadimak **Žanići**, a od polubrata **Josipa** (Novi, 10. 11. 1779) **Maćuće**.

Veza: 57, 101, 79

146.

MARIČIĆ, TEODOR – Aleksin, Livaković (Novi, 9. 11. 1937), sin Josipa Aleksijevog i Rosine r. Mažuranić – Matijetinke (Novi, 12. 3. 1909 – Novi, 28. 10. 1995), Augustinove; supruga Vesna r. Vičević (Škrljevo, 9. 9. 1939 – Novi, 19. 11. 2009); kćerka **Sabrina** (Rijeka, 8. 5. 1965), udana Zajec, i sin **Boris** (Rijeka, 2. 4. 1968).

Tehnolog; završio je srednju brodograđevnu školu u Rijeci. Radio je u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci. Kćerka Sabrina i suprug Robi Zajec (Dekani, Slo., 25. 12. 1964) imaju kćerku **Megan** (Dekani, Slo., 10. 3. 1993).

Veza: 73, 141, 2, 94, 83, 19/1, 23/1, Filipović 38

147.

MARIČIĆ, TIHOMIR – Žanić, **Livaković** (Novi, 8. 12. 1906 – Bošnjaci, 11. 5. 1945), sin Roke Ivanovog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 7. 4. 1876 – Novi, 16. 12. 1962), Antonove; supruga Marija r. Polak (4. 2. 1905 – Novi, 1947), poštanska činovnica.

Poštanski činovnik, a 1928 - 41. držao je trgovinu prehrambenih proizvoda u kući djeda Antona Žanića – Pužića (današnji Buffet *Charlie*). Bio je poznati filatelist i član Narodne čitaonice u Novom od 1930. Pokopan u Novom.

Veza: 133, 143, 54, 22, 62, 14, 118, 21, 119, 154, 160, 65

148.

MARIČIĆ, TOMA – Proto Hrgeša (Novi, 14. 11. 1841 – 16. 5. 1913), sin Ivana Tominog i Franice r. Potočnjak (Novi, 20. 11. 1813); supruga Vicka r. Peričić – Vranješinka (Novi, 30. 8. 1837 – 16. 1. 1911), Josipova.

Zidarski majstor. Radio je u Novom.

Veza: 137, 124, 52, 36, 51, 31, 165, 17, 142, 39, 78, 29, 37, 162, 136, 42, 108, 151

149.

MARIČIĆ, TOMA – Žaža, Z Voltice, Livaković (Novi, 22. 12. 1851 – Novi, 14. 6. 1919), sin Ivana Pavlovog i Katarine r. Maričić (Novi, 21. 6. 1816 – Novi, 25. 3. 1892), Antonove; supruga Katarina r. Piškulić (Novi, 21. 5. 1845 – Novi, 31. 1. 1909).

Prosjak u Novom kao i sinovi mu Ivan i Edoardo.

Veza: 97, 66, 33, 41, 121, 126, 85

150.

MARIČIĆ, TOMA – Malinar, Livaković (Južna Amerika, 22. 12. 1865 – SAD, ?), sin Josipa Lovrinog i Matejka r. Žanić – Pužike (Novi, 12. 4. 1839 – Novi, 31. 1. 1918), Kuzmine.

Kovač u Novom. Za poslom otišao je u USA, a doma ostavio suprugu. Brat **Guido Lovra** (Južna Amerika, 12. 9. 1863) sa suprugom Marijom r. Ivić (Novi, 8. 8. 1867) i sinom **Nikolom** (Novi, 5. 2. 1889) otišao je u USA, a njihovi potomci su bili vlasnici Malinarove kuće, ispod “Srićine kuće”.

Veza: 85, 126, 97, 12, 9, 127

151.

MARIČIĆ, TOMA – Proto, Hrgeša (Novi, 5. 11. 1841 – Cherson, 26. 2. 1889), sin Matija Tominog i Margarete r. Kabalin (Novi, 12. 6. 1813 – Novi, 1869); supruga Marija r. Šebalja (Novi, 9. 8. 1841 – Novi, 4. 4. 1934), Antonova – poslije preudana za Ivana Toljana.

Zidar. Zbog zaposlenja otišao je u Rusiju, a ostavio obitelj.

Veza: 137, 108, 109/1, 37, 162, 136, 42, 124, 148, 52

152.

MARIČIĆ, TOMISLAV – Kovač, Hrgeša (22. 5. 1897 – Buenos Aires, Argentina, 30. 10. 1962), sin Roke Rokinog i Marije r. Piškulić (Novi, 8. 12. 1865 – Novi, 24. 5. 1948); supruga Paulina r. Peričić – Kranjčika (Punta Arenas, 8. 5. 1897 – Novi, 30. 3. 1983), Ivanova.

Stolar; zanat je izučio u obrtničkoj školi u Zagrebu. Radio je u Novom, a 1924. je otišao u Argentinu, gdje je radio na državnim željeznicama.

Veza: 136, 37, 162, 42, 128, 86, 164, 134, 4, 132, 110

153.

MARIČIĆ, VANJA – Livaković, Pravedni (Rijeka, 7. 9. 1964 – Crikvenica, 22. 8. 1992), sin Ivana Rudolfovog i Mirjane r. Podgornik (Podgorica, 11. 4. 1936), Ivanove.

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci. Studirao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Jedno vrijeme je držao Buffet *Charlie* u Novom. Borac Domovinskog rata (1991 – 92) i nositelj Spomenice Domovinskog rata. Jedne noći, po prijavi susjeda policiji na buku iz lokala, odlazi u policijsku postaju MUP-a u Crikvenici da razjasni događanje, a u prostorijama policije ga je u svađi ubio policajac Ljuban Čavrak, ispalivši u njega cijeli šaržer pištolja. Pokopan u Novom.

Veza: 64, 138, 53

154.

MARIČIĆ, VELIMIR – Žanić, Livaković (Zagreb, 15. 5. 1933), sin Ivana Rokinog i Nade r. Rengjeo (Požega, 15. 3. 1907 – Zagreb, ?), Franjine.

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet je završio u Zagrebu 1958. Radio je u tvornici *Rade Končar* u Zagrebu (3 godine), bio je direktor općeg odjela Zagrebačke pivovare (14 godina), potom savjetnik u gradskoj upravi Općine Trešnjevka u Zagrebu (20 godina).

Veza: 62, 22, 14, 147, 118, 133, 54, 160, 21, 119

155.

MARIČIĆ, VELJKO – Z brizi (Zemun, 29. 9. 1936 – Rijeka, 7. 11. 2001), sin Antona i Katarine r. Krišković – Vranješinke, Kirin (Novi, 7. 11. 1912 – Rijeka, 12. 12. 1992), Rokine, druge očeve supruge.

Brodostrojarski tehničar; završio je srednju školu u Rijeci, brodarski smjer. Radio je u Brodoprojektu, Rijeka i u talijanskoj naftnoj tvrtki *Eni* u Milanu. Pokopan u Novom.

Veza: 8, 161, 95, 96, 103, 68, 113

156.

MARIČIĆ, VICKO – Jurić (Novi, 27. 8. 1871 – Zagreb, 30. 7. 1942), sin Matija Jurjevog i Vicke r. Žanić (Novi, 30. 9. 1834 – Novi, 26. 9. 1910); supruga Karlina r. Kabalin – Javorka (Novi, 4. 11. 1876 – Zagreb, 13. 11. 1899), Petrova.

Austrijski podčasnik – "*feljbaba*" (od *njem*. Feldwebel, narednik) ili hrvatski stražmeštar, razvodnik straže. Sin mu je **Milivoj** (22. 9. 1898), a djed **Juraj**, lučki kapetan u Novom.

Veza: 107, 89, 92, 58, 91, 139, 77, 159, 44, 157, 166

157.

MARIČIĆ, VINCENCA (*Vinka*) – Jurika (Leadville Colorado, 5. 5. 1907 – Zagreb, ?), kći Rudolfa i Julijane r. Setaković.

Sudska dužnosnica u Novom, poslije premještena u Zagreb. Od 9. 1.1926. bila je članica Narodne čitaonice.

Veza: 139, 58, 91, 156, 107, 89, 92, 77, 159, 44

158.

MARIČIĆ, VINCENCO (*Vicko*) – Jurić (Novi, 5. 11. 1782 – Ledenice, 1857), sin Jurja Vickovog i Margarete r. Kargačin – Belike (Novi, 28. 10. 1758 – 10. 5. 1820), Ivanove.

Svećenik i plovan (župnik) u Donjem Zagonu i Ledenicama (1817 – 57). Brat Juraj je bio prvi lučki kapetan u Novom, Petar svećenik, Ivan graditelj crkvice sv. Ivana, a Josip težak.

Veza: 92, 89, 125, 55, 107, 88

159.

MARIČIĆ, VINKO KAJETAN – Jurić (Novi, 7. 8. 1891 – Zagreb, ?), sin Ivana Matijevog i Mare r. Piškulić – Mikine (Novi, 16. 8. 1858), Frankove; supruga Vjekoslava (*Argentina*) r. Sokolić – Veričinka (Carigrad, 5. 2. 1912 – 25. 1. 1936), kći Andre Ivana Josipovog; vjenčali su se u Splitu.

Činovnik u Poštanskoj štedionici u Zagrebu. Imao je pokćerku **Mariju Alenku** r. Sokolić, nezakonitu kćer svoje supruge, kojoj je dao svoje prezime.

Veza: 58, 91, 156, 139, 107, 89, 92, 77, 44, 157, 166

160.

MARIČIĆ, VIŠNJA – Žanika, Livakovica (Zagreb, 29. 7. 1935), kći Ivana Rokinog i Nade r. Rengjeo (Požega, 15. 3. 1907 – Zagreb, ?), Franjine.

Završila je gimnaziju u Zagrebu gdje je i radila u Dekanatu Sveučilišta i u *Sveučilišnoj nakladi Liber*.

Veza: 62, 22, 14, 147, 118, 133, 54, 154

161.

MARIČIĆ, VLADIMIR (Novi, 16. 9. 1895 – Zagreb, 9. 10. 1976), sin Ivana Antonovog i Marije r. Radetić – Lulike (Novi, 7. 9. 1875 – Novi, 5. 11. 1956), Lovrine; supruga Slavica r. Deranja (Kutina, 1899), kći Grge Stipanovog. Brat mu je Anton – Zbrizi (Novi, 30. 6. 1897).

Strojovođa i trgovac. Radio je u pilani na Melu u Novom koja je bila u vlasništvu njegova strica Miroslava Antonovog, a izgorjela je (zapaljena) 1925. Iza 1934. seli se u Zagreb. Bio je dužnosnik u NGŠK-u u Novom. Sinovi su mu **Zdravko** (Novi, 26. 4. 1921) i **Ivan** (11. 4. 1926).

Veza: 6, 115, 8, 95, 68, 113, 96, 115, 103, 60

162.

MARIČIĆ, VLADIMIR – Kovač, Hrgeša (Novi, 22. 5. 1865 – USA, ?), sin Roke Tominog i Ane r. Radetić – Ivić (3. 5. 1824 – Novi, 14. 12. 1889), Ivanove; supruga Kate r. Lončarić (Selce, 15. 11. 1869).

Kovač, kao i braća mu **Filip** i **Roko**. Otud nadimak **Kovači**. Radio je u Novom do 1930., tada odlazi u USA. Supruga je imala vanbračnu kćer **Jelenu** (24. 6. 1903).

Veza: 137, 106, 37, 136, 42, 4, 152, 128, 86, 132, 110, 108, 151, 124, 148, 52

163.

MARIČIĆ, VLADISLAV – Maćuća (Novi, 28. 8. 1864 – Novi, 17. 12. 1934), sin Petra Ivanovog i Marije r. Antić (Novi, 5. 11. 1842 – Novi, 5. 12. 1905), Frankove; supruga Leopoldina r. Felkel (umrla u Vrapču, 1933) po kojoj je svoju kuću, u Ulici Vladislava Maričića nazvao *Vila Leopoldina.* Braća su mu **Maksimilijan** (9. 10. 1869) koji je umro u Južnoj Africi i **Franko** (26. 4. 1867 – 31. 8. 1885). Otac **Petar** (Novi, 6. 7. 1840 – Vrapče, ?) bio je krojač.

Općinski bilježnik u Vrapču. Član Narodne čitaonice od 1928. Sav svoj imetak i svoju vilu u Lukavicama, te barku *Moj mir* ostavio je Općini Novi, a svoju knjižnicu Narodnoj čitaonici u Novom. Knjige su partizani rekvirirali i odnijeli u Otočac za ZAVNOH, kuću je Općina nakon rata prodala, što joj nije služilo na čast, a njegov zapušteni grob na novljanskom groblju je KTD *Ivanj Novi* u veljači 2002. prekopao. Spomenik je uklonjen, a grobnica je prodana novom vlasniku, na opće zgražanje građana Novog. Nakon toga Gradsko poglavarstvo ponovno je uredilo njegov spomenik, ali čini se bez Vladislavovih kostiju.

Veza: 79

164.

MARIČIĆ, VOJKO – Kovač, Hrgeša (Novi, 24. 7. 1920 – Rijeka, 3. 11. 2005), sin Tomislava Rokinog i Pauline r. Peričić – Kranjčike (Punta Arenes, Čile, 8. 5. 1897 – Novi, 30. 3. 1983), Ivanove; supruga Daira r. Kabalin – Rudinka, Karahovica (Novi, 20. 3. 1922 – Rijeka, 10. 6. 1998), Pavlova.

Strojarski tehničar; završio je srednju vojnotehničku školu, strojarski smjer u Kragujevcu. Radio je u Vojnotehničkom zavodu u Skoplju, a nakon rata u Brodogradilištu *Kraljevica* kao tehnički direktor. Po kapitulaciji Jugoslavije 1941. u njemačkom je koncentracijskom logoru u Kumanovu, poslije u logoru na beogradskom sajmištu u Zemunu. Sudionik NOB-a (31. 7. 1943 - 25. 10. 1943). Pokopan je u Novom s majkom, suprugom, kćerkom, bakom i prabakom, Zagonjkom.

Veza: 152, 128, 86, 136, 137, 106, 134, Frka, Jovanović 127

165.

MARIČIĆ, ZORAN – Proto, Hrgeša (Novi, 10. 1. 1958), sin Edoarda Ignacovog i Margarete r. Jovanović (Donji Zagon, 21. 8. 1925 – Novi, 7. 4. 2002).

Vozač ambulantnih kola prve pomoći u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

Veza: 148, 31, 36, 51

166.

MARIČIĆ, ZVONIMIR – Jurić (Novi, 5. 4. 1911 – Zagreb, 3. 12. 1981), sin Rudolfa i Julijane r. Setaković; prva supruga Božena r. Dobričević (vjenčani 19. 3. 1942), druga Štefanija r. Štimac (vjenčani 1955), treća Nevenka Paloški r. Padarčić (vjenčani 1957), četvrta Frančiška r. Završnik (vjenčani 1961).

Završio je srednju školu. Za II. svj. rata bio je u Povjerenstvu NDH za razgraničenje između NDH i Velikoga Njemačkog Reicha, od Zagreba prema Mađarskoj, budući da je taj dio Slovenije bio uključen u Njemačku. Nakon rata osuđen je na petnaest godina zatvora radi suradnje s okupatorom.

Veza: 139, 58, 91, 156, 107, 89, 92, 157, 77, 159, 44

167.

MARIČIĆ, ŽIVKO – Parunić (Novi, 20. 1. 1911 – Rijeka, 17. 3. 1986), sin Roke Karlovog i Anke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 21. 1. 1883 – Novi, 10. 9. 1966), Ludovikove; bratić autora ove knjige.

Izučio je za vodoinstalatera kod Srećka Radetića – Lokanca. Iako nepismen, bio je pametan i snalažljiv, te se ljeti udvarao stranim gošćama, predstavljajući se za liječnika. Međutim, jedna ga je razotkrila jer je knjigu koju mu je dala na čitanje držao naopako. Nije se bojao visina, više je puta stajao van ograde balkona novljanskog zvonika na samom njegovu rubu ne držeći se za ogradu i gledajući dolje na trg ispred crkve. Za vrijeme rata bio je domobran u Karlovcu, odakle je otišao u partizane te je kao sudionik NOB-a kraće vrijeme bio i *posilni* partizanskom generalu Većeslavu Holjevcu, poslije zagrebačkom gradonačelniku.

Veza: 135, 56, 75, 24, Zoričić 39, 114, 46

MARIĆ, KSENIJA r. Vukelić (Rijeka, 16. 1. 1970), kći Stjepana i Ivanke r. Tomičić; suprug Anto.

Magistra ekonomskih znanosti; Hotelijerski fakultet završila je u Opatiji 1994, a magistrirala je 1999. Zaposlena je u *Riječkoj banci* u Rijeci.

Veza: Vukelić 1, 13, 30

MARJANOVIĆ, ZDENKO (Rijeka, 14. 3. 1968), Dragutinov; otac mu je podrijetlom iz Prijedora (BiH), a stan ima u Mikulji, u Novom.

Kuhar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio u Buffetu *Čarli*. Borac Domovinskog rata od rujna 1991. do 1995., s prekidima.

MARIJAŠEVIĆ

Novljanski slobodnjački rod, u novljanskom se muzeju čuva slika njihova obiteljskog grba, a plemićki grb na kamenoj ploči samljeven je u *kroši* (drobilici kamena) građevinskog poduzetnika Antona Mudrovčića – Pilčića (13. 7. 1899), Ivanovog. Prezime je nestalo iz Novoga izumiranjem i iseljavanjem. Juraj Frankapan, brat Frana Krste Frankapana, potvrdio je Marijaševićima 15. 10. 1658. da su slobodnjaci. To je potvrdio 16. 1. 1686. komesar Simonis de Thomasis Albertu, Antonu i Petru Marijaševiću. Kralj Leopold Austrijski dao im je plemstvo 12. 9. 1672. – braći **Albertu**, **Petru** i **Antonu** Marijaševiću i Antonovim sinovima **Tomi**, **Matiju**, **Ivanu** i **Malosiusu**. Neke se obitelji tog prezimena poslije u Novom pominju kao uskoci, prebjezi ispred Osmanlija, ali ti nisu plemenitaši. Po sjećanju Josipa Sokolića – Vlašića, Marijaševića, a po priči djedova, jedan je novljanski Marijašević prije tristotinjak godina bio gradonačelnik Beča, a do 1914. drugi je Marijašević bio austrougarski admiral, koji je djedu Josipa Sokolića na ratnom brodu za večerom rekao da je iz Dalmacije, a da su njegovi preci iz Novog. Svećenik Ivan Marijašević počeo je voditi župnu matičnu knjigu od 1650.

1.

MARIJAŠEVIĆ, pl. ADALBERT ALBERTO (Novi, 20. 10. 1798 – 1874), sin Bartola Albertovog i Ludovike r. Bugarin, Frankove.

Svećenik; bogosloviju je pohađao u Senju (1819 – 23). Kanonik krbavsko-modruški i plovan (župnik) u Novom, koji je dao topografski opis Novog 29. 3. 1850. Imao je braću **Antona** (Novi, 25. 6. 1802), **Franka** (Novi, 16. 11. 1806), **Damasa** (Novi, 13. 12. 1808) i **Bartola** (Mrkopalj, 1815).

Veza: 2

2.

MARIJAŠEVIĆ, pl. ALBERTO (*Arba*) (Novi, 18. 5. 1739 – Novi, 3. 3. 1826), sin Antona Albertovog; supruga Margarita pl. Caballini (Novi, 8. 1. 1740), kći Mikule Ivanovog, von Ehrenburg.

Kanclir novogracki; prisustvovao je potpisivanju dvaju ugovora u Bakru 22. 2. 1763., sastavljenih između kraljevskoga vojnog namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa (potoke), sulja (davanja u ovcama) i tlake u novčanu obvezu. Imao je sinove **Antona** (Novi, 8. 1. 1765 – Novi, 18. 1. 1800) i **Bartola** (Novi, 26. 8. 1769).

Veza: 1

3.

MARIJAŠEVIĆ, pl. ANDRIJ (Novi, 12. 5. 1786), sin Antona Petrovog i Vicence r. Mrzljak (Novi, 20. 8. 1746), Albinove.

Svećenik; obrazovao se u zagrebačkoj dijecezi (biskupiji).

Veza: 7, 1, 6, 13

4.

MARIJAŠEVIĆ, pl. ANDRIJ (Novi, 23. 9. 1758), sin Petra (5. 4. 1720), Petrovog i Margarite r. Carina (19. 2. 1712 – 13. 7. 1794).

Svećenik i kapelan u Trsatu.

Veza: 7, 3, 6, 13

5.

MARIJAŠEVIĆ, pl. ANTON (Novi, oko 1655), sin Antona (oko 1633 – 28. 4. 1731) i Vicence (Novi, oko 1630 – Novi, 7. 12. 1701).

Kanclir novogracki, što proizlazi iz sudskog dokumenta koji je potpisao 15. 8. 1741. u sporu između Ivana Marijaševića i Katarine, supruge pokojnog Ivana Jurića za neko “mirišće” (zapušteno zemljište ili srušena kuća) van grada. Izdao je i dokument 18. 10. 1714. o nasljedstvu braće Vicka Žanića i Bernića (u posjedu Dragomira Žanića (Novi, 30. 5. 1923), Antonovog. Imao je više potomaka među kojima je najviše Antona kao što je Anton (4. 7. 1871), sin Antona koji je sin Franka Antonovog. Potvrđeno mu je plemstvo 1658, 1661, 16. 1.1686. i od kralja Leopolda 12. 9. 1672., kao i njegovoj braći **Albertu** (Novi, 30. 9. 1679 – 13. 3. 1750) i **Petru**, koji je bio knez (sudac).

6.

MARIJAŠEVIĆ, pl. BARTOL (Novi, 5. 10. 1776), sin Antona Petrovog i Vicence r. Mrzljak (Novi, 20. 8. 1746 – 19. 4. 1806), Albertove.

Član tjelesne garde u Beču.

Veza: 7, 4, 3, 13

7.

MARIJAŠEVIĆ, pl. BARTOL (Novi, 29. 8. 1748), sin Petra Petrovog.

Svećenik i kapelan u Babinom Polju i plovan (župnik) u Vrbniku.

Veza: 4, 3, 6, 13

8.

MARIJAŠEVIĆ, EMIL

Kapetan bojnog broda austrougarske mornarice (1941) u mirovini; spominje se među mornaričkim časnicima kojima je 1941. jugoslavenska kraljevska vlada u Londonu poništila vojne činove zbog njihova prelaska u mornaricu NDH. Među njima su bili i poručnici korvete **Miljenko Mažuranić**, Milutinov, **Božidar Mažuranić** i **Josip Mažuranić**, Božidarov.

9.

MARIJAŠEVIĆ, pl. FRANKO (Novi, 18. 10. 1904), sin Franka i Marije r. Ježić (Novi, 8. 9. 1869 – Novi, 28. 2. 1942), kćeri Petra Tominog. Strina od supruge Marije je Petrina Ježić r. Kargačin – Dunkovica (1833).

Godine 1938 - 39. otišao je na rad u Srbiju, u Jagodinu; za II. svj. rata gubi mu se svaki trag, ne zna se gdje je skončao život..

Veza: 10, 12, 11

10.

MARIJAŠEVIĆ, pl. FRANKO (Novi, 14. 5. 1869 – Novi, 23. 3. 1941), sin Josipa i Lucije r. Kabalin – Požupovice (12. 12. 1830 – Novi, 23. 12. 1884), Tomine; supruga Marija r. Ježić (Novi, 8. 9. 1869 – Novi, 28. 2. 1942), kći Petra Tominog.

Zidar i kamenoklesar te građevinski poslovođa u Novom.

Veza: 12, 11, 9

11.

MARIJAŠEVIĆ, pl. JOSIP (Novi, 13. 1. 1898), sin Franka i Marije r. Ježić (Novi, 8. 9. 1869 – Novi, 28. 2. 1942), kćeri Petra Tominog; supruga Danica r. Kosanović (Novi, 27. 4. 1901 – Osijek, 24. 4. 1953), Božidarova.

Građevinski tehničar i poslovođa te nadcestar; završio je građevinsku školu. Radio je u Građevinskom odjelu u Sušaku, na Krku, na cestama Rijeka – Zagreb, u Severinu na Kupi, u Kutini i Osijeku i najzad u Beogradu od 1923., gdje se i oženio. On je izgradio betonski zid uz današnju suhu Ričinu još 1934. godine.

Veza: 10, 12, 9

12.

MARIJAŠEVIĆ, pl. JOSIP (Novi, 19. 3. 1836), sin Tome Petrovog i Barbare r. Piškulić (Novi, 2. 7. 1795 – Novi, 7. 8. 1865), kćeri Josipa – Bile, Frankovog; supruga Lucija r. Kabalin – Požupovica (Novi, 12. 12. 1830 – Novi, 23. 12. 1884), Tomina.

Financijski stražar u Rijeci, gdje mu je bila obitelj. Bio je na večeri na vojom brodu u Teplom Portu kod admirala Jugoslavenske mornarice Marijaševića, koji mu je rekao da je iz Dalmacije, ali da su njegovi preci iz Novoga.

Veza: 10, 11, 9

13.

MARIJAŠEVIĆ, pl. PETAR (Novi, 15. 9. 1782 – 5. 10. 1803), sin Ivana Petrovog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 14. 3. 1764), Tomine – sestra Matijeva (21. 1. 1756).

Pohađao je školu; nema drugih podataka.

Veza: 7, 4, 3, 6

MARKOVIĆ, MARIJA r. Jurčić – **Jovaničina** (Jurčići, Ledenice, 9. 6. 1927 – Rijeka, 11. 5. 2003), kći Tome i Josipe (Pepica) r. Frković (Lovasi, Ledenice, 2. 12. 1889 – 28. 2. 1965); suprug Maksim.

Završila je dva razreda građanske škole, prekinula školovanje u Sušaku i otišla u NOB-u 20. 5. 1942. Borila se u 2. bataljunu *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda i u 4. bataljunu 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije do kraja rata. Radila je kao daktilografkinja u Općini Novi.

Veza: Jurčić 8, 11, 4, 9, Troha

MARTINČIĆ, MARTINA r. Jovanović – **Rivinar** (Rijeka, 24. 12. 1979), kći Tome Jurjevog i Mirjane r. Baričević (Novi, 9. 8. 1955), Markove; suprug Kristijan (Rijeka, 31. 7. 1978), sin Stjepana i Jasne r. Šimić; sin Stipe (Rijeka, 22. 10. 2011).

Profesorica hrvatskog i njemačkog jezika, završila je studij na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Radi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom. Suprug je elektrotehničar.

Veza: Jovanović 156, Baričević 52

MARTINOVIĆ, MARIJA (*Mica*) r. Maričić – **Hrgešinka, Kovačica** (Novi, 17. 3. 1910 – Banja Luka, svibanj 1994), kći Roke i Marije r. Piškulić (Novi, 8. 12. 1865 – 24. 5. 1948); suprug Nedeljko, brat generala Ratka Martinovića.

Učiteljica; Učiteljsku školu završila je u Futogu, Srijem. Radila je u osnovnoj školi u Sanskom Mostu te u Banjaluci, gdje je rodila kćer **Borku** (1937). Suprug Nedeljko bio je učitelj u istočnoj Bosni gdje su ga strijeljali srbijanski četnici.

Veza: 2

1.

MARUŠIĆ, GORAN (Rijeka, 3. 2. 1974), sin Ozrena i Rozalije r. Sokolić – Pavlike (Bjelovar, 22. 6. 1949), kćeri Vinka Radoslavovog.

Diplomirani inženjer građevinarstva; diplomirao je na Građevinskom fakultetu u Rijeci 2003. godine.

Veza: 3, 4, Sokolić, Sirovec

2.

MARUŠIĆ, ROZALIJA r. Sokolić – **Pavlika** (Bjelovar, 22. 6. 1949), kći Vinka i Zore r. Košković (Bistrač kod Sunja, 17. 8. 1930); suprug Ozren Ljubomirov.

Doktorica medicine, ginekologinja; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radila je u bolnicama u Sušaku i Rijeci pa u Dispanzeru za žene na Sušaku, na Piramidi, a od 1992./93. ima privatnu ordinaciju u Rijeci.

Veza: 2, 4, Sokolić 245, 272, Sirovec

3.

MARUŠIĆ, SANJA (22. 11. 1975), kći Ozrena i Rozalije r. Sokolić – Pavlike (Bjelovar, 22. 6. 1949), kćeri Vinka Radoslavovog.

Diplomirana pravnica; završila je studij (2002) na Pravnom fakultetu u Rijeci, gdje i radi u Općinskom sudu.

Veza: 2, 3, Sokolić, Sirotec

MAŠINA, ŠIME (Zadar, 7. 10. 1932), Benediktov.

Stolarski majstor. Radio je u Drvno industrijskom poduzeću (DIP) u Novom od 8. 8. 1963. do 1990. kao poslovođa.

MATAIJA

Ledeničko prezime; u Novom se javlja u 20. st., dolaze iz Ledenica, gdje su doselili početkom 17. st. za vladavine Frankapana.

1.

MATAIJA, ANA MILKA r. Mataija – **Smuta** (Mataija Draga, Ledenice, 25. 7. 1908 – Novi, 11. 10. 1978), kći Rafaela i Marije r. Komadina (Ledenice, 22. 6. 1865 – Ledenice, 4. 8. 1940); suprug Milan Mihovil – Vrlje (Ledenice, 7. 10. 1907 – Polje, Ledenice, 19. 9. 1943), Damjanov.

Društveno-politička djelatnica. Još tridesetih godina 20. st. bila je angažirana u borbi za sindikalna prava kroz štrajkove pa je od 29. 9. 1941. do veljače 1942. u Novom zatvorena zajedno sa šestero djece. Bila je predsjednica AFŽ-a i članica kotarskog NOO za Kotar Novi. Od svibnja 1948. do 11. siječnja 1949. radila je u DIP-u Novi. Pokopana u Ledenicama.

Veza: 36, 63, 34, 25, 93, 96, 80, 13, 65, 77, 87, 52

2.

MATAIJA, ANDRE – Kulenica (Zalipnik, Ledenice, 26. 11. 1883 – 2. 10. 1914), sin Jurja i Ane r. Frković (Ledenice, 15. 1. 1846); supruga Lucija r. Frković – Kalibarda (Ledenice, 16. 12. 1881), Franina. Djed mu je Ivan (1. 1. 1809 – 26. 1. 1890).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 3, 55

3.

MATAIJA, ANDRIJA (*Joso*) – Kulenica (Breze, Ledenice, 8. 4. 1915 – Ičići, 15. 6. 1986), sin Andre Jurjevog i Lucije r. Frković – Kalibarda (Ledenice, 16. 12. 1881), Franine; supruga Milka r. Butković (Povile, 27. 12. 1912 – Novi, 7. 5. 1997), Jurjeva.

Uhićen 15. 12. 1941. i zatočen u talijanskim logorima u Bakru i u Italiji. Sudionik NOB-a po kapitulaciji Italije 8. 9. 1943; borac u talijanskim partizanima u “Battaglione di Stalingrado, della Brigata Garibaldi”. Poslije radi u pilani u Brezama i u DIP-u Novi.

Veza: 2, 55

4.

MATAIJA, ANDRIJA – Bulić (Novi, 8. 6. 1941 – Kraljevica, 20. 5. 1983), sin Ivana Pavlovog i Marije r. Mažuranić – Prepelke (Novi, 6. 9. 1908), kćeri Petra Mikulinog.

Zidar kao i otac mu. Radio je u Novom.

Veza: 35, 24, 66, 75, 79, 5

5.

MATAIJA, ANICA – Bulić (Bater, Ledenice, 5. 2. 1939), kći Grgura Pavlovog i Marije r. Mataija – Kulenice (Bater, Ledenice, 17. 8. 1912 – Bater, Ledenice, 29. 2. 2000), Andrijeve.

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Rijeci, (1957 – 60) u Bateru, a 1. 9. 1964 - 31. 8. 1992. u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 24, 35, 66, 75, 79, 4

6.

MATAIJA, ANTON – Vrlje (Ledenice, 14. 12. 1950 – Novi, 4. 8. 1995), sin Antona Antonovog i Katarine r. Karlović (Ledenice, 7. 9. 1920 – Novi, 20. 2. 2004), Josipove; supruga Vesna r. Savatović (Gospić, 1955), Nedeljkova.

Pali borac Domovinskog rata; borac od 1993. do 4. 8. 1995., kad je poginuo u operaciji *Oluja*. Nositelj Spomenice Domovinskog rata i odličja Zrinskog i Frankopana. Radio je kao profesionalni vozač *Autotransa* iz Rijeke, kao vulkanizer i prometni obrtnik te vlasnik luna-parka, kao i automate za igre.

Veza: 8, 26, 71, 76, 44, 7, 52, 72

7.

MATAIJA, ANTON – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 31. 1. 1873 – Ledenice, 14. 10. 1941), sin Antona Jurinog i Vice r. Buneta (Ledenice, 8. 7. 1840 – Ledenice, 8. 7. 1912), Jurjeve; prva supruga Jovana r. Uremović (Ledenice, 13. 5. 1883 – Stajnica, 1910), druga Marija r. Smolčić – Cok (Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), Blaževa.

Žrtva II. svj. rata. Dugogodišnji lugar u Ledenicama, koji je po uspostavi NDH 1941. nastavio raditi svoj posao, jer se nalazio pred umirovljenjem. Partizanske vlasti uhitile su njega i njegova sina Jurja i strijeljali ih 300 - 400 metara iznad njihove kuće. Suprugu su odveli u bribirski partizanski logor na Viševci, gdje je strijeljana zajedno sa sinom Pavlom.

Veza: 52, 8, 26, 71, 76, 44, 6, 72, 63

8.

MATAIJA, ANTON – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 13. 6. 1907 – Novi, 18. 6. 1986), sin Antona i Jovane r. Uremović (Ledenice, 13. 5. 1883 – Stajnica, 1910), prve očeve supruge; supruga Katarina r. Karlović (Ledenice, 7. 9. 1920 – Novi, 20. 2. 2004), Josipova.

Lugar. Sudionik NOB-a od 1942. Prije II. svj. rata u riječkoj luci dizalica mu je na poslu pala na nogu, pa je kao invalid za vrijeme rata pozadinski aktivist. Bio je prvi kuhar u

bribirskom partizanskom logoru na Viševici, potom u Komandi mjesta Novi. Godine 1943. zarobljen je i odveden u Senj, odakle je pobjegao. Oca, majku i dva brata ubili su partizani. Kći **Ivanka**, udana Marasović (Breze, Ledenice, 27. 11. 1949) počinila je samoubojstvo u Rijeci (1. 9. 1981), bacivši se pod vlak.

Veza: 7, 52, 26, 71, 76, 44, 6, 72, 63, 1

9.

MATAIJA, ANTON (*Tonča*) – Gršin (Bulići, Ledenice, 17. 2. 1922 – Crikvenica, 8. 2. 2006), sin Grge i Ane r. Ugrin (Ugrini, Bribir, 13. 10. 1884); supruga Nada r. Jovanović (Kotor).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, po ranjavanju je u Komandi primorsko-goranskog područja u šumi. Djelatni je major u JNA u Kotoru, Boka kotorska, do 1970., kad je umirovljen.

Veza: 79, 22, 24, 35, 66, 75

9/1.

MATAIJA, **ANTON** (Crno, Ledenice, 16. 4. 1921 – Rijeka, 5. 9. 1999), sin Ivana Markovog i Franjke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 7. 3. 1878 – Ledenice, 8. 3. 1954); supruga Josipa r. Nađ.

Sudionik NOB-a. Završio je srednju školu. Radio je dugo godina kao činovnik i blagajnik u Građevinskom poduzeću *Konstruktor* u Rijeci. Pokopan u Novom.

Veza: 64

10.

MATAIJA, **ANTON – Lele** (Bater, Ledenice, 11. 6. 1923 – Udine, 19. 3. 1943), sin Ivana Matijevog i Ursule r. Ugrin (Bribir, 23. 10. 1888 – Rijeka, 22. 7. 1970).

Žrtva fašističkog terora; Talijani su ga uhitili i odveli u talijanski logor u Udinama, gdje je umro ili je ubijen.

Veza: 62, 29

11.

MATAIJA, ANTON (*Tona*) – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 2. 10. 1925), sin Stjepana i Pauline r. Krmpotić (Ledenice, 9. 1. 1901 – Novi, 23. 5. 1999), Rafine; supruga Zora r. Mataija (Ledenice, 14. 2. 1929), Matina.

Radnik. Sudionik NOB-a od 15. 11. 1941; borac u bataljunu *Marko Trbović* u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 35. ličkoj diviziji. Nakon što su ga Nijemci zarobili 12. 3. 1944., dospio je u njemački koncentracijski logor. Nakon rata radio je kao kirijaš.

Veza: 81, 49, 84, 45, 54, 16, 95

12.

MATAIJA, BERTO – Magić (Bulići, Ledenice, 15. 3. 1914 – Rijeka, ?), sin Josipa Stipanovog i Katarine r. Pemper (Ledenice, 1. 1. 1882), druge očeve supruge; treća supruga Jolanda r. Filipas. Pravo ime mu je Albert.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata kapetan je JNA do mirovine. Nadimak je po baki Mandi Magdaleni (2. 11. 1834 – 1874), supruzi Stipana (3. 2. 1833 – 17. 4. 1882), Matinog.

Veza: 39, 23, 88, 72/1, 42/1

13.

MATAIJA, BORIS – Vrlje (Zagreb, 6. 12. 1961), sin Ivana Milanovog Mihovilovog i Dragice r. Vajdić (Klanjec, 1936), Vjekoslavove.

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu, strojarski smjer u Rijeci. Radi u *Termoelektrani* u Rijeci, od 1983.

Veza: 34, 25, 93, 80, 96, 63, 1, 65

14.

MATAIJA, BRANKA – Sušić, Koze (Bijeljina, 5. 5. 1950), kći Branka i Rade r. Simić (Bijeljina, 6. 3. 1932),; rastavljena.

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom (12. 9. 1973 - 27. 11. 1974), bila je predsjednica omladinske organizacije Općine Crikvenica i nastavnica u osnovnoj školi u Poreču, Selcu, Crikvenici, i u osnovnoj školi u Srdočima.

Veza: 15, 28, 21

15.

MATAIJA, BRANKO – Sušić, Koze (Seona, Našice, 3. 8. 1925 – Novi, 27. 8. 1993), sin Grge Grginog i Barbare r. Milošević (Ledenice, 2. 11. 1895 – Novi, 28. 6. 1970); supruga Rada r. Simić (Bijeljina, 6. 3. 1932), Kostina.

Nositelj Partizanske spomenice 1941., sudionik NOB-a od prosinca 1941; borac u bataljonu *Matija Gubec*, u 14. i 6. primorsko-goranskoj brigadi (poslije 13. primorsko-goranske divizije), u 14. istarskoj brigadi i u 2. brigadi 35. ličke divizije. Nakon ranjavanja je 40%-tni ratni vojni invalid. U Novom je bio društveno-politički djelatnik te predsjednik UBNOR-a do 1973. godine.

Veza: 21, 28, 14

16.

MATAIJA, DAMIR – Sušić (Novi, 25. 5. 1962), sin Rafaela i Ane r. Smolčić (Ledenice, 25. 6. 1935), Fabijanove; supruga Gordana Tatalović (1965), Milutinova.

Djelatni oficir JNA; završio je Vojnu akademiju u Beogradu, artiljerijski rod. Do 1991. je kapetan JNA, a ostao u Beogradu i po osamostaljenju Republike Hrvatske.

Veza: 84, 11, 49, 54, 45

17.

MATAIJA, DENIS (Rijeka, 10. 12. 1967 – Novi, 7. 2. 1993), sin Ivana i Vesne r. Šporer.

Žrtva Domovinskog rata; poginuo je kao vojnik HV-a u prometnoj nesreći. Nositelj Spomenice Domovinskog rata i odličja Zrinskog i Frankopana.

18.

MATAIJA, EMIL IVAN – Krečina (Zalipnik, Ledenice, 20. 4. 1935 – Ledenice, 7. 2. 1944), sin Josipa Lovrinog i Pauline r. Pemper, Ivanove (Ledenice, 28. 4. 1903 – Ledenice, 23. 6. 1981).

Žrtva fašističkog terora. Kao devetogodišnji dječak nađenu je talijansku ručnu defenzivnu bombu donio u kuću, gdje je eksplodirala. On je poginuo, a kuća se zapalila.

Veza: 38, 86, 90, 19, 43

19.

MATAIJA, EMIL – Krečina (Novi, 11. 3. 1957), sin Josipa Josipovog i Stjepanke (Štefa) r. Pađen (Crno, Ledenice, 25. 12. 1920), Antonove; supruga Dušanka Grozdanić.

Bravar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Vlasnik je vulkanizersko-autolimarske radionice u svojoj kući u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 93. u Gospiću.

Veza: 38, 90, 86, 18, 43

20.

MATAIJA, FRANJKA (Crno, Ledenice, 27. 1. 1908 – Vrapče, 7. 8. 1938), kći Antona (6. 7. 1872 – 16. 11. 1942), Andrijevog i Ane r. Krpan (Ledenice, 22. 7. 1880 – Ledenice, 10. 10. 1945).

Zbog bolesti smještena je u bolnicu za duševne bolesnike u Vrapču (Stenjevec), gdje je i umrla.

21.

MATAIJA, GRGA – Sušić, Koze (Mataija Draga, Ledenice, 9. 3. 1895 – Novi, 20. 2. 1982), sin Grge Milinog i Ane r. Stilin (Ledenice, 18. 3. 1860 – Ledenice, 22. 2. 1940); supruga Barbara r. Milošević (Ledenice, 2. 11. 1895 – Novi, 28. 6. 1970).

Šumski radnik i kirijaš. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od prosinca 1941; komandir seoske straže. Nakon rata je bio čuvar u DIP-ovoj pilani. Djed mu je Mile (Ledenice, 23. 9. 1816), brat Ivana Jove (Ledenice, 17. 11. 1805), Petrovog.

Veza: 28, 15, 14

22.

MATAIJA, GRŠO (Kotor, Boka kotorska, 8. 1. 1954.), sin Antona – Gršinog i Nade r. Jovanović iz Kotora; supruga Klara.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet. Radio je kao direktor Radne jedinice KRO (Komunalne radne organizacije Vodovoda *Žrnovnica* i Komunalne čistoće) u Crikvenici za Općinu Crikvenica (i za Novi, kao Mjesnu zajednicu u sastavu općine Crikvenica). Godine 1983. prešao je u Upravu šuma u Senj.

Veza: 9

23.

MATAIJA, GRGUR – Magić (Bulići, Ledenice, 31. 1. 1922 – Rijeka, 31. 5. 1991), sin Josipa Stipanovog i Katarine r. Pemper (Ledenice, 1. 1. 1882), druge očeve supruge; supruga Marija r. Karlović – Ćukeša (Ledenice, 17. 2. 1926), kći Nikole Josipovog.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, pa stariji vodnik u posebnoj terenskoj jedinici (specijalaca obučenih za iznenadne prepade na neprijatelja).

Veza: 39, 12, 88, 42/1

24.

MATAIJA, GRGUR – Bulić (Bulići, Ledenice, 7. 5. 1911 – Ledenice, 24. 7. 1944), sin Pavla Antonovog i Ane r. Stilin (Ledenice, 17. 9. 1871 – Ledenice, 3. 10. 1920); supruga Marija r. Mataija – Kulenica (Ledenice, 17. 8. 1912 – Ledenice, 29. 2. 2000), Andrijina.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Za odsustva pao je napajajući konja, onesvijestio se od udarca i utopio se u vodi u kojoj je pojio konja, iako je znao plivati. Njegovo ime ne nalazi se na spomeniku palim borcima NOR-a u Ledenicama pa mu se ovim sjećanjem odužujemo.

Veza: 79, 35, 66, 75, 5, 4, 9

26.

MATAIJA, IVAN – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 16. 11. 1910 – Orahovica, 29. 4. 1943), sin Antona Antonovog i Marije r. Smolčić – Cok (Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), Blaževe.

Žrtva rata; poginuo je kao domobran u borbi s partizanima u Orahovici u Slavoniji.

Veza: 7, 52, 8, 71, 76, 44, 6, 72, 63, 1

27.

MATAIJA, IVAN (*Gavrin*) – Plasina (Zalipnik, Ledenice, 3. 7. 1893 – Karlovac, 12. 7. 1944), sin Gabrijela Ivanovog i Marije r. Mataija (Ledenice, 12. 4. 1864 – Ledenice, 25. 9. 1907), Josipove; supruga Marija r. Mataija (10. 3. 1894), Damjanova, iseljena u Lovas kod Vukovara.

Pali borac NOR-a. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i 2. brigadi 35. ličke divizije. Ranjen je 1944. kod Ljubova, u Lici, u borbama s Nijemcima i ustašama, poslije je bio u NOO-u u Ledenicama, gdje su ga u prepadu zarobile njemačke trupe te je zatvoren u Karlovcu, a potom strijeljan. Ime mu se ne nalazi na spomeniku palim borcima u Ledenicama, iako je u *Zborniku* općine Crikvenica upisan među pale borce (str. 566), pa ga se ovdje sjećamo. Sina Stjepana ubili su četnici u Lovasu.

Veza: 31, 87

28.

MATAIJA, IVAN – Sušić, Koze (Mataija Draga, Ledenice, 25. 4. 1920 – Bribir, 2. 8. 1993), sin Grge Grginog i Barbare r. Milošević (Ledenice, 2. 11. 1895 – Novi, 28. 6. 1970), Izidorove.

Lugar. Nositelj je Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 20. 9. 1941. u bribirskom partizanskom logoru, zatim borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, pa komadir čete u 3. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je kod Ljubova, u Lici. Aktivni kapetan JNA do 1953., od 30. ožujka 1953. do mirovine radio u Šumariji Novi.

Veza: 21, 15, 14

29.

MATAIJA, IVAN – Lele (Bater, Ledenice, 25. 2. 1914 – 1942), sin Ivana Matijevog i Ursule r. Ugrin (Bribir, 23. 10. 1888 – 22. 7. 1970), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske pa u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama s neprijateljem, vjerojatno u Lici. Njegov brat **Anton** umro je u logoru u Udinama.

Veza: 62, 10

30.

MATAIJA, IVAN (*Gude*) (Mataija Draga, Ledenice, 11. 4. 1925), sin Ivana i Kate r. Frković (Ledenice, 19. 4. 1892 – Ledenice, 11. 12. 1974).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije, u 2. brigadi 35. ličke divizije, pa opet u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Ranjen je kod Rakovice 12. 2. 1945.

Veza: 50

31.

MATAIJA, IVAN – Plasina, Kalibarda (Zalipnik, Ledenice, 23. 12. 1910 – Slatina, 4./6. 4. 1945), sin Ivana Ivanovog i Mande r. Frković (Ledenice, 11. 1. 1871 – Ledenice, 21. 1. 1951); supruga Kata r. Antonić (Bribir, 24. 9. 1913).

Žrtva rata. Poginuo je kada su partizani u dva dana (4. - 6. travnja 1945) uspjeli potisnuti iz Slatine u Podravini 15. ustašku bojnu. Tada su na “krvavi Uskrs” strijeljali i ubili u Slatini 435 civila i vojnih osoba, među njima i Ivana koji je vjerojatno bio domobranski ili ustaški vojnik. Tom su prigodom poginuli i Milan Mataija (1924) i Ivan Mataija (1927), rođeni u Slatini. Šukundjed mu je Andrija (30. 11. 1751).

Veza: 27

32.

MATAIJA, IVAN (Podlipnik, Ledenice, 1. 11. 1949), sin Josipa Milinog i Marije r. Smolčić (Ledenice, 6. 1. 1927); supruga Desanka Stilin (10. 4. 1956).

Grobar na novljanskom groblju, djelatnik GKTD-a *Ivanj* u Novom od 1985. Borac Domovinskog rata 1990 - 92.

Veza: 41

33.

MATAIJA, IVAN (*Ivica*) – Kulenica (Breze, Ledenice, 1. 6. 1958), sin Marijana i Zdenke r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 10. 9. 1926), Jakovljeve.

Vodoinstalater; izučio je zanat u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio u GKTD Vodovod *Žrnovnica* u Novom (8. 7. 1977 - 31. 12. 1989). Borac Domovinskog rata 1991. godine.

Veza: 55, 48, 59, 53, 40, 60

34.

MATAIJA, IVAN (*Ivica*) – Vrlje (Ledenice, 2. 1. 1932), sin Milana Mihovila i Ane Milke r. Mataija – Smute (Ledenice, 25. 7. 1908 – Novi, 11. 10. 1978), Rafaelove; supruga Dragica r. Vajdić (Klanjec, 1936), Vjekoslavova.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarsko-brodograđevni fakultet u Zagrebu 1962. Radio je u Rijeci u Brodogradilištu *3. maj* (1962 - 74), kao direktor *Instalatera* (1974 - 77), zatim je predsjednik Poslovnog odbora Grupacije tvornica dizel-motora *Jadranbrod* u Zagrebu (1977 – 78), zamjenik ministra za industriju, energetiku, rudarstvo i zanatstvo SR Hrvatske (1978 - 82), direktor *Termoelektrane* Rijeka u Urinju (1982 - 93), a po umirovljenju predsjednik Udruge umirovljenika u Novom. Bio je član Gradskog poglavarstva Grada Novog, od rujna 2001.

Veza: 63, 1, 36, 25, 93, 80, 96, 13, 65

35.

MATAIJA, IVAN – Bulić (Bulići, Ledenice, 30. 11. 1912 – Rijeka, 18. 5. 1965), sin Pave Antonovog i Ane r. Stilin (Ledenice, 17. 9. 1871 – Ledenice, 3. 10. 1920), prve očeve supruge; supruga Marija r. Mažuranić – Prepelka (Novi, 6. 9. 1908), kći Petra Mikulinog.

Zidar. Sudionik NOB-a. Radio je u Novom, kud je došla cijela očeva obitelj. Tu se i vjenčao, ali je poslije odselio u Rijeku.

Veza: 79, 24, 66, 75, 4, 5, 9

36.

MATAIJA, IVAN – Smuta (Zalipnik, Ledenice, 6. 5. 1903 – Rijeka, ?), sin Rafaela Andrinog i Marije r. Komadina (Ledenice, 22. 6. 1865 – Ledenice, 4. 8. 1940); supruga Ivka r. Mataija (Ledenice, 23. 6. 1903), Ivanova.

Šumski radnik i podvornik u školi u Ledenicama. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od kolovoza - rujna 1941; u bribirskom partizanskom logoru na Viševici, zatim u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i 3. primorsko-goranskoj brigadi 5. operativne zone Hrvatske. Zbog bolesti nakon rata odlazi u boračku mirovinu.

Veza: 1, 77, 34, 25, 93, 80, 96

37.

MATAIJA, JOSIP (*Josa Tonijev*) (Mataija Draga, Ledenice, 1925 – 1943), Antonov.

U *Vinodolskom zborniku* Općine Crikvenica vodi se kao pali borac NOR-a i nositelj Partizanske spomenice 1941., što nije točan podatak jer se radi o **Josipu Komadini**, sinu Antona Grginog i Marije r. Mataija, koji se rodio u Mataija Dragi 19. 3. 1926, a poginuo je 8. 9. 1942. Do zabune dolazi jer ova obitelj **Komadina** nosi nadimak **Mataija** po djedu Grgi (10. 3. 1850), Vickovom, koji se priženio u obitelj Mataija, pa su ih mještani znali po tom nadimku. Kao pali borac NOR-a na spomeniku palim borcima NOR-a u Ledenicama upisan je svojim pravim prezimenom: Komadina.

Veza: 57, Komadina 31

38.

MATAIJA, JOSIP – Krečina (Zalipnik, Ledenice, 1. 3. 1926), sin Josipa Lovrinog i Pauline r. Pemper (Ledenice, 28. 4. 1903 – Novi, 23. 6. 1981), Ivanove; supruga Stjepanka (Štefa) r. Pađen (Crno, Ledenice, 25. 12. 1920), Antonova.

Radnik. Sudionik NOB-a (1942 - 45), borac u bataljunu *Matija Gubec* i 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata radio je u DIP-u Novi. Brat **Emil** poginuo je od ručne bombe. Prašukundjed mu je Andrija Mataija (Ledenice, 30. 11. 1751).

Veza: 86, 18, 90, 19, 43

39.

MATAIJA, JOSIP – Magić (Pleteno – Bulići, Ledenice, 24. 5. 1897 – 1914./18), sin Josipa Stipanovog i Ane r. Frković (Ledenice, 31. 1. 1874 – 14. 10. 1910), prve očeve supruge. Nadimak je dobio po baki Magdaleni.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao austrijski vojnik, domobran.

Veza: 12, 23, 88, 42/1

40.

MATAIJA, JOSIP – Puž (Zalipnik, Ledenice, 2. 4. 1945), sin Marijana Matinog i Danice r. Mataija (Ledenice, 7. 4. 1912), kćeri Mate – Kulenice, Jurjevog.

Elektroinstalater. Radi u Šumariji Novi od 9. srpnja 1975.

Veza: 60, 73, 58, 48, 59, 53, 33

41.

MATAIJA, JOSIP (Crno, Ledenice, 21. 12. 1825 – Ledenice, 8. 3. 1901), sin Tome i Helene (Ledenice, 19. 11. 1794 – 16. 1. 1858); supruga Lucija (Ledenice, 27. 11. 1839).

Poginuo je u šumi u “Stilinskom Gaju”, kad se predvečer vraćao iz Ledenica u svoje selo i skrenuo s puta.

Veza: 32

42.

MATAIJA, JOŠKO – Magić (Rijeka, 25. 4. 1951 – Novi, 27. 1. 1989), sin Ivana Josipovog i Zore r. Buneta (Ledenice, 11. 2. 1920), druge očeve supruge; supruga Marija r. Rubčić – Mačkova (11. 4. 1951), Nikolina.

Žrtva milicijske bahatosti. Elektrovarilac. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici kao varilac, u tvrtki *Metis* - poduzeću za otkup metalnog otpada u Rijeci, potom u Crikvenici. Jednog su ga dana 1975. g. na izlasku iz restauracije *Slavuj* napali novljanski milicionari i uhitili. U ćeliji u cisterni novljanske milicijske stanice u bivšoj “Rusanovoj kući” cijelu su ga noć tukla trojica milicionara, nakon čega je sproveden u milicijsku stanicu u Crikvenici. Slijedećeg dana pušten je na intervenciju Krsta Zoričića, kod kojeg je s obitelji stanovao. Prerano je umro dobrim dijelom zahvaljujući dobivenim batinama.

Veza: 39, 12, 23, 88

43.

MATAIJA, JOŠKO – Krečina (Novi, 13. 7. 1959), sin Josipa i Stjepanke (*Štefe*) r. Pađen (Crno, Ledenice, 25. 12. 1920), Antonove.

Brodograđevni tehničar; završio je brodograđevnu školu u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 38, 90, 86, 18, 19

44.

MATAIJA, JURAJ – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 24. 4. 1920 – Ledenice, 15. 10. 1941), sin Antona Antonovog i Marije r. Smolčić – Cok (Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), Blaževe.

Žrtva rata. Otac mu je kao lugar pred umirovljenjem nastavio raditi u NDH, pa su ga, uz njegovu majku, njega i brata Pavla uhitile partizanske vlasti. Partizani su ga strijeljali zajedno s ocem blizu kuće, a majka i brat Paval odvedeni su u Viševicu gdje su ubijeni.

Veza: 7, 52, 8, 26, 71, 76, 6, 72, 63, 1

45.

MATAIJA, JURAJ – Sušić (Ledenice, 24. 4. 1947), sin Antona Stjepanovog i Zore r. Mataija (Ledenice, 14. 2. 1929), Matine; supruga Ivanka r. Zoričić – Tomulinka (Bribir, 31. 5. 1955), Ivanova.

Šumarski tehničar, završio je srednju šumarsku školu. Radio u Šumariji Novi (1968 – 90) kao poslovođa. Borac Domovinskog rata.

Veza: 11, 49, 84, 95, 54, 16

46.

MATAIJA, JURAJ – Pavleta (Crno, Ledenice, 10. 10. 1925 – Staro Selo, Otočac, 24. 3. 1944), sin Ilije Ivanovog i Ane r. Frković (Ledenice, 4. 8. 1902 – Podravska Slatina, 1943).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i 2. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je u borbama protiv ustaških jedinica kod Starog Sela, sjeverno od Otočca.

Veza: 74

47.

MATAIJA, JURAJ (*Jura*) – Žirica (Bulići, Ledenice, 1. 5. 1902 – Rijeka, ?), sin Jurja Petrovog i Ane r. Mataija (Ledenice, 21. 10. 1866 – 13. 5. 1939); supruga Ljubica r. Frković – Grgičina (Ledenice, 4. 2. 1914 – Rijeka, 30. 12. 1995), kći Mate Antonovog.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 20. 9. 1941; borac u bribirskom partizanskom logoru na Viševici, u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 5. operativne zone Hrvatske i u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 82, 61, 56, 91

48.

MATAIJA, JURAJ – Kulenica (Breze, 15. 7. 1950), sin Marijana Matinog i Zdenke r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 10. 9. 1926), Jakovljeve.

Automehaničar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom (16. 5. 1979 - 31. 12. 1989) i u GKTD-u *Ivanj* u Novom kao profesionalni vozač. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 55, 59, 53, 33, 40, 60

49.

MATAIJA, JURAJ (*Jura*) – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 23. 4. 1923 – Rijeka, 17. 7. 1983), sin Stjepana Jurjevog i Pauline r. Krmpotić (Ledenice, 9. 1. 1901 – Novi, 23. 5.1999), Rafaelove; supruga Marica r. Butorac (Krmpote, 24. 2. 1929).

Oficir JNA. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, u 35. ličkoj diviziji i u KNOJ-u. Pukovnik JNA do 1977. godine.

Veza: 81, 11, 84, 45, 54, 16, 95

50.

MATAIJA, LOVRA (Zalipnik, Ledenice, 25. 6. 1888 – 1914 / 1918), sin Damjana Ivanovog i Barbare r. Krmpotić (Ledenice, 2. 1. 1854 – Ledenice, 25. 5. 1941), Ivanove.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao domobranski vojnik austrougarske vojske.

Veza: 30

51.

MATAIJA, MARIJA (Šaini, Ledenice, 30. 8. 1818 – 1885), kći Matija Ivanovog i Doroteje (Ledenice, 12. 7. 1784 – Ledenice, 2. 2. 1848).

Ubijena je u oružanoj pljački u Mrzloj Vodici. Imala je brata **Antona** (Ledenice, 16. 8. 1811).

52.

MATAIJA, MARIJA r. Smolčić – **Cok** (Smolčići, Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), kći Blaža i Mare r. Ban (Ledenice, 23. 8. 1862 – Rijeka, 25. 3. 1909); suprug Anton – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 31. 1. 1873 – Ledenice, 14. 10. 1941), Antonov.

Žrtva rata; ubili su je u bribirskom partizanskom logoru partizani, čini se, zajedno sa sinom Pavlom. Supruga Antona i sina Jurja partizani su strijeljali u selu iznad njihove kuće nakon što su ih uhitili, zato što je Anton kao lugar pred mirovinom nastavio svoj lugarski posao i po proglašenju NDH.

Veza: 7, 8, 26, 71, 76, 44, 6, 72, 63, 1

53.

MATAIJA, MARINKO – Kulenica (Breze, Ledenice, 4. 5. 1960), sin Marijana Matinog i Zdenke r. Baričević – S Kolišta (Donji Zagon, 10. 9. 1926), Jakovljeve.

Strojobravar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radi u GKTD-u *Ivanj* u Novom. Borac Domovinskog rata od 1991. i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 55, 48, 59, 33, 40, 60

54.

MATAIJA, MARINKO – Sušić (Novi, 13. 11. 1960), sin Rafaela Stjepanovog i Ane r. Smolčić (Ledenice, 25. 6. 1935), Fabijanove.

Kemijski tehničar; završio je srednju tehničku industrijsku školu u Rijeci, kemijski smjer. Radio je u INA-i Rijeka (1984 - 92). Nakon rata se sa suprugom bavio prodajom voća i povrća na novljanskoj tržnici. Borac Domovinskog rata.

Veza: 84, 11, 49, 16, 45, 95

55.

MATAIJA, MATA – Kulenica (Breze, Ledenice, 14. 4. 1914 – Novi, 27. 1. 1983), sin Mate Jurjevog i Filipine r. Mataija (Ledenice, 29. 4. 1887 – Ledenice, 29. 9. 1979); supruga Radmila r. Lončar (6. 8. 1925).

Radnik i kirijaš. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 5. 11. 1941; komandir 2. ledeničke čete u bataljunu *Ljubice Gerovac* u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, (1943 – 44) u 8. kordunaškoj diviziji. Za njemačkoga zračnog desanta na Drvar 25. 5. 1944. ranjen je i prebačen u Italiju na liječenje. Poslije je zamjenik komandanta bataljuna u 5. prekomorskoj brigadi Ivan Cankar, koju su u Italiji osnovali Hrvati i Slovenci. Bio je kapetan prve klase JNA.

Veza: 2, 3, 48, 59, 53, 33

56.

MATAIJA, MATA – Žirica (Breze, Ledenice, 4. 1. 1931 – Novi, 12. 11. 2012), sin Petra Jurjevog i Marije r. Pemper (Ledenice, 8. 10. 1906 – Novi, 18. 9. 1957), Matine; supruga Milka r. Buneta (Bater, Ledenice, 4. 7. 1936).

Lugar – poslovođa. Radio je u Šumariji Novi od 1. 7. 1960. Nećak **Denis** (19. 1. 1974), sin brata **Jurja** (20. 6. 1934) poginuo je 11. 7. 1996., ubivši se iz lovačke puške.

Veza: 82, 47, 85, 91, 61

57.

MATAIJA, MATE (*Mata Ustaša*) – Pelivan (Selo Mataija, Ledenice, 4. 3. 1917 – oko 1990./91), sin Josipa Komadine, Grgurevog i Marije r. Smolčić (Ledenice, 11. 9. 1886); supruga Milka r. Krpan. Pravo mu je prezime prema župnim knjigama Komadina, a nadimak Mataija koji je obitelj Komadina dobila prema njegovu djedu Grguru Komadini (10. 3. 1850), Vickovom, koji se priženio u obitelj Mataija. Navodno su Matini službeni dokumenti glasili na prezime Mataija.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u 3. brigadi 12. primorsko-goranske divizije i 2. brigadi 35. ličke divizije. Nakon rata radio je u miliciji u činu majora.

Veza: 37, Komadina 6, 27

58.

MATAIJA, MATE – Puž (Zalipnik, Ledenice, 10. 1. 1943 – Ljubljana, 7. 8. 1977), sin Josipa Matinog i Pauline r. Stilin (Ledenice, 12. 3. 1908).

Vozač kamiona u pogonu *Transport* Šumarije u Novom (1965 - 77). Umro je nenadano u kamionu za vrijeme vožnje u Sloveniji.

Veza: 60, 40, 73

59.

MATAIJA, MATE – Kulenica (Breze, Ledenice, 5. 12. 1953), sin Marijana Matinog i Zdenke r. Baričević – S Kolišta (10. 9. 1926), Jakovljeve.

Strojobravar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u DIP-u Novi (1976 - 99).

Veza: 55, 48, 53, 22, 40, 60

60.

MATAIJA, MATE – Puž (Breze, Ledenice, 8. 11. 1952), sin Marijana Matinog i Danice r. Mataija – Kulenice (Ledenice, 7. 4. 1912), Matine; supruga Nevenka r. Sklepić (Zagreb, 1. 5. 1951).

Autolimar i strojobravar; završio je brodograđevnu industrijsku školu u Rijeci. Radio je u DIP-u Novi na "gateru" i kao brusač (1972 - 99). Borac Domovinskog rata 1994 – 95., majka mu je bila je borac u NOR-a, kao i sestra joj **Zora** (Ledenice, 14. 2. 1929). Prašukundjed mu je Andrija (Ledenice, 30. 11. 1751).

Veza: 40, 73, 58, 48, 59, 53, 33

61.

MATAIJA, MATE (Bulići, Ledenice, 1. 1. 1926 – kod Senja, 13. 4. 1945), sin Mateja Jurinog i Antonije r. Pađen (Ledenice, 28. 3. 1894 – 6. 3. 1979), Jurine.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je kod Senja u završnim borbama s Nijemcima za oslobođenje Hrvatskog primorja.

Veza: 47, 82, 56

62.

MATAIJA, MATEJ – Lele (Bater, Ledenice, 15. 12. 1911 – Rijeka, 22. 2. 1999), sin Ivana Matijevog i Uršule r. Ugrin (Bribir, 23. 10. 1888 – Rijeka, 22. 7. 1970), druge očeve supruge; prva supruga Mirjana r. Brlenić.

Kapetan JNA. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 2. brigadi ličke divizije. Brat Anton umro je u talijanskom logoru u Udinama.

Veza: 10, 29

62/1.

MATAIJA, MILAN – Sušić, Koder (Mataija Draga, 24. 9. 1935 – Novi, 25.05.2014), sin Antona i Kate; supruga Nevenka r. Pađen (Šaini, 25. 7. 1939 – Novi, 4. 4. 2004); kćerke **Tatjana** (1961), udana Bažok, **Bojana** (1964), udana Vergić, i **Renita** (1969), udana Mrgan.

Radnik u *Luka Rijeka*, *Šume Lokve* i u *DI Vinodol d.d.*, gdje ostaje do umirovljenja. Supruga je bila radnica u *DI Vinodol d.d.*, do umirovljenja.

Veza: Bažok, Vergić, Mrgan63.

MATAIJA, MILAN MIHOVIL – Vrlje (Zalipnik – Mataija Selo, Ledenice, 7. 10. 1907 – Polje, Ledenice, 19. 9. 1943), sin Damjana Antonovog i Pepe r. Frković (Ledenice, 12. 2. 1883 – Novi, 29. 3. 1969); supruga Ana Milka r. Mataija – Smuta (Mataija Draga,

Ledenice, 25. 7. 1908 – Novi, 11. 10. 1978), Rafaelova. U crkvenim knjigama ime mu je upisano kao Mihovil Milan.

Šumski manipulant. Sudionik NOB-a od 1941. Jedan od organizatora antifašističkog ustanka u Kotaru Novi. Još 18. 9. 1941. organizira paljenje pilane u Mošunama, koja je tada radila za Talijane, a 15. 8. 1941. i pilane u Vodicama. Talijani su mu 18. 10. 1941. zapalili kuću, prvu u Ledenicama, a obitelj mu je bila zatvorena od 29. 9. 1941. do veljače 1942. Od 25. 2. 1943. do smrti predsjednik je kotarskog NOO-a Novi, te član ZAVNOH-a na zasjedanju 13. i 14. lipnja 1943. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Po njemu je DIP u Novom do 1992. nosio naziv DIP *Milan Mataija*.

Veza: 7, 52, 1, 34, 25, 93, 80, 96, 13, 65, 8, 26, 71, 76, 44

64.

MATAIJA, MILAN (*Mile*) (Crno, Ledenice, 28. 8. 1908 – 1943), sin Ivana Markovog i Franjke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 7. 3. 1878 – 8. 3. 1954); supruga Dinka r. Cuculić (Kukuljanovo, 1. 8. 1917).

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u jedinicama 6. i 14. brigade 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske. Poginuo je vjerojatno negdje u borbama u Lici.

Veza: 9/1

65.

MATAIJA, MILAN – Vrlje (Novi, 17. 8. 1963), sin Ivana Milanovog (Milan Mihovil) i Dragice r. Vajdić (Klanjec, 1936), Vjekoslavove.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radi u *Termoelektrani Rijeka* u Urinju od 1985.

Veza: 34, 25, 93, 80, 96, 63, 1, 13

66.

MATAIJA, MILAN – Bulić (Bater, Ledenice, 26. 9. 1922 – Rijeka, 1989), sin Pave Antonovog i Lucije r. Frković, udovice Mataija (Ledenice, 16. 12. 1881), druge očeve supruge; supruga Neda r. Knez.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Završio je građansku školu u Novom. Rukovoditelj omladinske organizacije za kotarski NOO Novi 1943., od proljeća 1944. član KK SKOJ-a Novi i pripadnik KNOJ-a. Radio je u Generalnom konzulatu SFRJ u Milanu iza 1952., u Ministarstvu vanjskih poslova SFRJ u Beogradu 1954./56. Poslije je bio vlasnik gostionice u Rijeci, pa u Bateru, gdje je gostionicu prije držao njegov otac.

Veza: 79, 24, 35, 75, 5, 4, 9

67.

MATAIJA, MILAN – Purla (Bater, Ledenice, 15. 11. 1926 – Ledenice, 19. 6. 1983), sin Petra Jurinog i Matije Karline r. Svetić (Ledenice, 6. 1. 1893); supruga Danica r. Krmpotić (Ledenice, 25. 12. 1927 – Ledenice, 1. 9. 1991), Milina.

Cestar. Sudionik NOB-a. Kao uhićenik prošao je talijanske koncentracijske logore.

Veza: 89, 68, 83

68.

MATAIJA, MILAN – Purla (Novi, 20. 4. 1967), sin Veljka Petrovog i Dragice r. Krmpotić, Miline (Ledenice, 2. 6. 1935); supruga Mirjana r. Udovičić.

Vozač teških teretnih kamiona. Radio je u GP *Cesta* Rijeka, a u Šumariji Novi od 1. 10. 1993. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 89, 67, 83

69.

MATAIJA, MILAN – Bulić (Bulići, Ledenice, 5. 2. 1925 – 1943), sin Vicka Milanovog i Marije r. Frković (Ledenice, 1. 4. 1883 – Ledenice, 19. 3. 1937), Grgurove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; komandir voda u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 3. brigade 13. primorsko-goranske dvizije. Poginuo je u borbama s njemačkim i ustaškim jedinicama negdje u Lici. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 92, 94

70.

MATAIJA, MILE – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 8. 1. 1909 – Rijeka, 8. 4. 1978), sin Jose Milinog i Lucije r. Svetić (Bater, Ledenice, 28. 4. 1878); supruga Marija r. Mataija (Ledenice, 28. 9. 1921 – 29. 7. 1997).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* u 6. brigadi (poslije 1. brigada) 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo u automobilskoj nesreći u automobilu koji je vozio njegov sin Ivan Josip (Novi, 18. 3. 1952). Pradjed mu je Ivan zvan Jovo (Ledenice, 17. 11. 1805 – 3. 6. 1888).

Veza: 78

71.

MATAIJA, MIRKO – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 29. 9. 1913 – Gospić, 1941./43), sin Antona Antonovog i Marije r. Smolčić – Cok (Smolčići, Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), Blaževe.

Žrtva rata. Lugar u Gospiću. Budući da je kao i otac za talijanske okupacije Like obavljao svoj posao i vjerojatno surađivao s Talijanima, partizani su ga ubili na poslu, kao i oca mu, majku i brata.

Veza: 7, 52, 8, 26, 76, 44, 6, 72, 63, 1

72.

MATAIJA, MIRKO – Vrlje (Rijeka, 30. 6. 1957), sin Antona Antonovog i Katarine r. Karlović (Ledenice, 7. 9. 1920), Josipove; supruga Marija r. Deranja (Novi, 4. 11. 1959), kći Ivana Vencelovog i Nede r. Zoričić – Lovrešinke.

Poštar, završio je dvogodišnji tečaj za poštara u Rijeci. Radio je u pošti u Novom od 12. 6. 1973. godine.

Veza: 8, 26, 71, 76, 44, 7, 52, 6

72/1.

MATAIJA, NENAD – Magić (Rijeka, 1969 – Rijeka, 14. 9. 2001), sin Sonje Albertove (Berto).

Poginuo je u automobilskoj nesreći na riječkoj zaobilaznici između Trsata i Katarine.

Veza: 12

73.

MATAIJA, NEVENKA r. Sklepić (Zagreb, 1. 5. 1951), Josipova; suprug Mate – Puž (Breze, Ledenice, 8. 11. 1952), Marijanov.

Diplomirana inženjerka biotehnologije; završila je Kemijski fakultet u Zagrebu. Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 9. 4. 1979. kao voditeljica Laboratorija za kontrolu kvalitete vode.

Veza: 60, 40, 58

74.

MATAIJA, PAVAL – Pavleta (Crno, Ledenice, 14. 10. 1866 – Rijeka, 21. 9. 1897), sin Ivana Ivanovog i Ludovike r. Frković (Ledenice, 8. 11. 1843 – Ledenice, 14. 1. 1873), Ivanove. Šukundjed mu je Paval (Ledenice, 6. 2. 1743).

Stradao je u Rijeci kao putnik na parobrodu *Ika*, koji je potonuo u riječkoj luci.

Veza: 46

75.

MATAIJA, PAVAL – Bulić (Bulići, Ledenice, 28. 6. 1901), sin Pave Antonovog i Ane r. Stilin (Ledenice, 17. 9. 1871 – Ledenice, 3. 10. 1920), prve očeve supruge; supruga Milka r. Mataija (Ledenice, 19. 8. 1909).

Stolar. Sudionik NOB-a od 1942; član mjesnog NOO-a u Ledenicama od osnivanja; kao pozadinac gradio je barake za partizane i bolnice na slobodnom partizanskom području.

Veza: 79, 24, 35, 66, 5, 4, 9

76.

MATAIJA, PAVAO – Vrlje (Zalipnik, Ledenice, 28. 8. 1924 – Viševica, 15. 10. 1941), sin Antona Antonovog i Marije r. Smolčić – Cok (Ledenice, 10. 7. 1886 – Viševica, 15. 10. 1941), Blaževe.

Žrtva rata. Lokalne partizanske vlasti uhitile su ga s ocem, majkom i bratom Jurjem, jer mu je otac kao lugar nastavio raditi svoj posao i po proglašenju NDH. Otac i brat Juraj strijeljani blizu kuće, a majka i on odvedeni u bribirski partizanski logor i tamo strijeljani.

Veza: 7, 52, 8, 26, 71, 44, 6, 72, 63, 1

77.

MATAIJA, PAVAO (Zalipnik, Ledenice, 13. 1. 1905 – Bribir. ?), sin Jurja Andrinog i Marije r. Frković (Ledenice, 19. 3. 1878).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* pa 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 36, 1

78.

MATAIJA, PAVAO (*Pave*) – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 18. 4. 1924 – Ledenice, 13. 8. 1996), sin Jurja Milinog i Marije r. Čulinović (Ledenice, 7. 6. 1880). Pradjed mu je Ivan zvani Jovo (Ledenice, 17. 11. 1805 – Ledenice, 3. 6. 1888).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac 2. ledeniče čete bataljuna *Marko Trbović* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije; kapetan JNA. Nakon rata direktor je riječke *Luke*. Mnogo je pridonio uređenju i asfaltiranju svog kraja.

Veza: 70

79.

MATAIJA, PAVE – Bulić (Bulići, Ledenice, 14. 3. 1869), sin Antona Matinog i Mare r. Milošević (Ledenice, 19. 1. 1848 – Ledenice, 25. 6. 1929); prva supruga Ana r. Stilin (Ledenice, 17. 9. 1871 – Ledenice, 3. 10. 1920), druga Lucija udovica Mataija r. Frković (16. 12. 1881).

Krčmar u Ledenicama. Nakon I. svj. rata preselio se s obitelji u Novi, pa su ovi Bulići u Novom upisani u tzv. *Knjigu furešta* (stranaca), dok nisu dobili pravo zavičajnosti.

Veza: 24, 35, 66, 75, 5, 4, 9

80.

MATAIJA, PEPICA (Ledenice, 5. 7. 1930) – v. **Ivanović, Pepica** r. Mataija, Milanova

81.

MATAIJA, PETAR – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 2. 7. 1885 – 1914), sin Jure Ivanovog (Jovo) i Antonije r. Pađen (Ledenice, 22. 5. 1862 – Ledenice, 2. 5. 1935); supruga Marija r. Mataija (Ledenice, 10. 3. 1894), kći Domijana Ivanovog, poslije se preudala.

Žrtva rata; poginuo kao domobranski vojnik austrougarske vojske na fronti u Srbiji. Braća su mu **Anton** (Ledenice, 24. 2. 1894) i **Stjepan** (Ledenice, 21. 12. 1898).

Veza: 11, 49, 84, 45, 54, 16, 95

82.

MATAIJA, PETAR – Žirica (Bulići, Ledenice, 26. 6. 1897 – Novi, 11. 3. 1997), sin Jure Petrovog i Ane r. Mataija (Novi, 21. 10. 1866 – Ledenice, 13. 5. 1939); supruga Marija r. Pemper (Ledenice, 8. 10. 1906 – Ledenice, 18. 9. 1975), Matina.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941. Bio je član seoskog NOO-a Bulići i općinskog NOO-a Ledenice. Nijemci su ga zarobili 1944. i internirali u njemački koncentracijski logor Mosburg do kraja rata, 8. 5. 1945. Nakon rata radio je u DIP-u Novi i u Šumariji Novi. Kada je umro, imao je 99 godina i 9 mjeseci.

Veza: 47, 56, 85, 61, 91

83.

MATAIJA, PETAR – Purla (1. 7. 1959), sin Petra Petrovog i Zdenke r. Krmpotić (Ledenice, 25. 1. 1934), Milanove.

Bravar. Radio je u DIP-u Novi i u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama (20 godina). Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 89, 67, 68

84.

MATAIJA, RAFAEL – Sušić (Mataija Draga, Ledenice, 26. 4. 1931 – 28. 12. 2008), sin Stjepana Jurinog i Pauline r. Krmpotić (Ledenice, 9. 1. 1901 – Novi, 23. 5. 1999), Rafaelove; supruga Ana r. Smolčić (Ledenice, 25. 6. 1935), Fabijanova.

Radnik i društveno-politički djelatnik. Radio je u DIP-u Novi (27. 4. 1946 - 30. 6. 1989); kao upravitelj pilane Breze (1965 - 69), pa tehnički rukovoditelj RJ *Pilana*, Novi. Bio je odbornik u Općini Novi do 1957., po njenom ukinuću u Općini Crikvenica (1982 - 86), te član CK KPH u Zagrebu (1965 – 71).

Veza: 81, 11, 49, 54, 16, 45, 95

85.

MATAIJA, RUDOLF – Žirica (Ledenice, 5. 5. 1964), sin Mate Petrovog i Milke r. Buneta (Bater, Ledenice, 4. 7. 1936); supruga Višnjica r. Belajec.

Strojobravar; zanat (metalski smjer) je izučio u školi u Crikvenici, Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1. 4. 1986. kao operator mjernih kola *Vodovoda*. Brat mu je **Boris** (18. 8. 1962), estradni pjevač.

Veza: 56, 82

86.

MATAIJA, SLAVICA ZORICA – Krečina (Zalipnik, Ledenice, 19. 5. 1932 – Drežnica, 1944), kći Josipa Lovrinog i Pauline r. Pemper (Ledenice, 28. 4. 1903 – Ledenice, 23. 6. 1981), Ivanove.

Žrtva fašističkog terora. Kao dvanaestogodišnju djevojčicu ustaše su je zaklali u Drežnici. Brat **Josip** bio je u partizanima, a brat **Emil** poginuo je od ručne bombe.

Veza: 38, 18, 90, 19, 43

87.

MATAIJA, STJEPAN (*Stipa*) – Plasina (Mataija Draga, Ledenice, 14. 5. 1925 – Lovas, Vukovar, 13. 1. 1991), sin Ivana i Marije r. Mataija (Ledenice, 10. 3. 1894), Damjanove.

Žrtva četničkog terora. Nositelj Partizanske spomenice 1941., borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije i 35. ličke divizije. Poručnik JNA do 1947., potom je koloniziran u Lovasu kraj Vukovara, gdje je upravitelj seljačke poljoprivredne zadruge. Tamo se oženio 1952. Srpkinjom Milicom Radojčić. Nakon velikosrpske okupacije Vukovara i hrvatskog Podunavlja u Domovinskom ratu, ubili su ga tamošnji Srbi – četnici, a oduzeli su mu i zemlju zasijanu kukuruzom.

Veza: 27

88.

MATAIJA, STJEPAN (*Stipe*) – Magić (Bulići, Ledenice, 17. 10. 1925 – 1943), sin Josipa Stipanovog i Katarine r. Pemper (Ledenice, 1. 1. 1882), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama negdje u Lici ili Bosni.

Veza: 39, 12, 23, 42/1

89.

MATAIJA, STJEPAN (*Stipe*) – Purla (Bater, Ledenice, 25. 12. 1922 – Rijeka, 3. 4. 1999), sin Petra Jurinog i Matije Karline r. Svetić (Ledenice, 6. 1. 1893).

Nositelj Partizanske spomenice 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, od 19. 2. 1959. do 28. 3. 1959.

Veza: 67, 68, 83

90.

MATAIJA, STJEPANKA (*Štefa*) r. Pađen (Crno, Ledenice, 25. 12. 1920), kći Antona i Marije r. Mataija (Ledenice, 19. 2. 1883 – Ledenice, 4. 4. 1949); suprug Josip – Krečina (Ledenice, 1. 3. 1926), Josipov.

Sudionica NOB-a od 1. 12. 1942. do 1945. kao partizanski borac u bataljunu *Matija Gubec* u 1. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Bila je aktivna u omladinskoj organizaciji.

Veza: 38, 86, 18, 19, 43

91.

MATAIJA, VIKTOR – Žirica (Rijeka, 1893 – Francuska, ?), sin Marka Petrovog i Ane r. Mataija (Ledenice, 1. 11. 1872), preudane 28. 9. 1901, poslije suprugove smrti (Ledenice, 24. 4. 1864 – Rijeka, 17. 2. 1900); supruga Vera r. Grbčić (1901); kćerka **Marija** (Novi, 6. 12. 1921).

Zidar. U Novi je došao s majkom iz Rijeke 1900. g. Radio je u Novom, gdje se i oženio a 1924. otišao na rad u Francusku. Prvi je u Novi donio prezime Mataija.

Veza: 47, 82

92.

MATAIJA, VLADO – Bulić (Pleteno – Bulići, Ledenice, 25. 1. 1920 – Ričičko Bilo, 1943), sin Vicka Milanovog i Marije r. Frković (Ledenice, 1. 4. 1883 – 19. 3. 1937), Grgurove.

Žrtva fašističkog terora. Za vrijeme talijanske ofenzive na tamošnje područje bolestan je smješten u partizanski logor *Ričičko Bilo*, gdje je bez mogućnosti liječničke pomoći umro i pokopan.

Veza: 69, 94

93.

MATAIJA, ZLATA – Vrljina (Zalipnik, Ledenice, 21. 6. 1933), kći Milana Mihovila Domjanovog i Ane Milke r. Mataija – Smuta (Mataija Draga, Ledenice, 25. 7. 1908 – Novi, 11. 10. 1978), Rafaelove.

Medicinska sestra, završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radila je u riječkoj bolnici do 1991.

Veza: 63, 1, 36, 34, 25, 80, 96, 13, 65

94.

MATAIJA, ZORA – Bulić (Bulići, Ledenice, 8. 5. 1923), kći Vicka Milinog i Marije r. Frković (Ledenice, 1. 4. 1883 – Ledenice, 19. 3. 1937), poslije rata udane za Jurja Bulića.

Nositeljica Partizanske spomenice 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone Hrvatske i u drugim jedinicama. Bila je angažirana u antifašističkim organizacijama. Brat **Milan** (5. 2. 1925) poginuo je kao partizan, a **Vlado** (Ledenice, 25. 1. 1920) kao žrtva fašističkog terora.

Veza: 92, 96

95.

MATAIJA, ZORAN – Sušić (Novi, 10. 7. 1958), sin Antona Stjepanovog i Zore r. Mataija – Žirice (Ledenice, 14. 2. 1929), Matijeve; supruga Mirjana r. Rapaić.

Šumski tehničar, završio je srednju šumarsku školu. Radio je u DIP-u Novi od 2. 7. 1979. do 1990. kao poslovođa. Kasnije radi kao obrtnik, s pogonom za izradu pvc građevinske stolarije u sklopu svoje obiteljske kuće.

Veza: 11, 49, 84, 45, 54, 16

96.

MATAIJA, ŽELJKO – Vrlje (Mataija Draga, Ledenice, 22. 12. 1936), sin Milana Mihovila Domjanovog i Ane Milke r. Mataija – Smuta (Mataija Draga, Ledenice, 25. 7. 1908 – Novi, 11. 10. 1978), Rafaelove.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarsko-brodograđevni fakultet u Zagrebu, gdje je radio u tvornici tekstilnih strojeva, bio je asistent na Strojarsko-brodograđevnom fakultetu, profesor u srednjoj školi u Zagrebu, a potom je radio u Tvornici *Jedinstvo,* Zagreb.

Veza: 63, 1, 36, 34, 25, 93, 80, 13, 65

MATEJČIĆ

Prezime Matejčić (u nekim općinskim knjigama piše se i Matičić) pojavljuje u Novom u 19. st. Prvi je došao iz Senja Toma (31. 12. 1857), sin Josipa Antona, a završio je u Galiciji.

1.

MATEJČIĆ, BENEDIKT (Senj, 23. 3. 1860 – Novi, 30. 3. 1918), sin Josipa Antona i Mare r. Peričić (Novi, 28. 12. 1829 – Novi, 28. 11. 1897); prva supruga Tereza r. Mažuranić – Dančić (Novi, 1. 11. 1862 – Novi, 21. 7. 1897), kći Petra Ivanovog, druga Marija r. Kabalin (Novi, 1. 8. 1872 – Novi, 22. 1. 1906), kći Matija Josipovog, treća Marija r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 15. 8. 1865 – Novi, 27. 4. 1925), Katarinina.

Zidar. Radio je u Novom.

Veza: 2

2.

MATEJČIĆ, BENJAMIN (*Benja*) (Novi, 1. 7. 1895 – Auckland, Novi Zeland, 11. 6. 1962), sin Benedikta i Tereze r. Mažuranić – Dančić (Novi, 1. 11. 1862 – Novi, 21. 7. 1897), Petrove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 19. 10. 1899), Ivanova.

Ribar, što je za Novi tada bilo rijetko zanimanje, a lovio je vlastitom barkom i bio je ovlašteni općinski “barkarijol”. Kći **Tereza** (Novi, 11. 12. 1919) udala se za Aleksandra Mudrovčića – Majera (Novi, 6. 12. 1914).

3.

MATEJČIĆ, RADMILA (Banja Luka, 7. 10. 1922 – Rijeka, 20. 8. 1990).

Prof. dr. sc. – povjesničarka umjetnosti i kulture te klasična arheologinja; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1950., a doktorirala 1977. Kustos Pomorskoga i povijesnog muzeja za Hrvatsko primorje od 1952. i redovna profesorica na Pedagoškom fakuletu u Rijeci od 1980. Obavljala je arheološka istraživanja u Novom, na Loparu, u moru u Povilama i na Ospu, a osmislila je prvu postavu Narodnog muzeja kod preseljenja muzeja u Kaštel 1973. g.

MATEŠIĆ

Prezime se spominje u Novom (i kao Matošić) prema dostupnim knjigama još u 17. stoljeću. Potiče iz Poljica kraj Zadra, a nestalo je iz Novog. Matij Matešić (Novi, 22. 4. 1859), sin Antona Ivanovog, iselio je prvo u Galiciju, pa u Rusiju i 1930. izgubio jugoslavensko državljanstvo.

1.

MATEŠIĆ, FABIJAN JOSIP (Novi, 4. 10. 1850 – Suez, 1868), sin Kuzme Ivanovog i Eufemije r. Marijašević (Novi, 24. 2. 1820 – 23. 1. 1901), Andrijeve, druge očeve supruge.

Kao mladić radio je na izgradnji Sueskog kanala i tamo stradao u 18. godini.

Veza: 2, 3

2.

MATEŠIĆ, JOSIP (Novi, 10. 7. 1873 – Butte, Montana, USA, 20. 9. 1916), sin Ivana Kuzminog i Lucije r. Žanić (Novi, 24. 9. 1837 – Novi, 20. 4. 1916); supruga Marija r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 7. 1. 1884), Josipova.

Zidar u Novom. Prije I. svj. rata odlazi u USA.

Veza: 1, 3

3.

MATEŠIĆ, KUZMA (Novi, 21. 11. 1866 – USA, ?), sin Ivana Kuzminog i Lucije r. Žanić – Žane (Novi, 24. 9. 1837 – Novi, 20. 4. 1916), Josipove.

Kovač. Radio je u Novom do 1930. kada odlazi u USA. Braća su mu **Dragutin** (Novi, 31. 8. 1864), **Dobrotin** (Novi, 10. 9. 1869 – Novi, 23. 8. 1915) i **Josip**; šukundjed mu je Anton (Novi, 28. 1. 1737), a šukunbaka Margareta r. Maričić (Novi, 14. 1. 1736), Matijeva.

Veza: 1, 2

1.

MATIĆ, JANKO (Divoselo, 1864 – Jablanac, ?); supruga Cecilija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 20. 11. 1874), Antonova.

Kraljevski carinski “protustavnik”. Bio je službenik na carinarnici u Novom (1896 – 1897), kad je premješten u Karlobag. Njegova je supruga prije bila udana za Dobrotina Kabalina – Rudinu (14. 7. 1869), Petrovog, ali je otišla s Jankom u Karlobag, gdje je prešla na srpsku pravoslavnu vjeru i u srpskoj se crkvi za njega udala.

Veza: 3

2.

MATIĆ, MELITA r. Deranja **– Maletina** (Rijeka, 16. 5. 1976), kći Mladena (Jure) i Biserke r Rubčić – Mačkove (Novi, 28. 10. 1955); suprug Zoran (Rijeka, 2. 9. 1971); kćerka **Elena** (2004) i sin **Gregor** (2008).

Ing. građevine, radi u talijanskoj projektantskoj kući na Kukuljanovu.

Veza: Deranja 52, Lenac

3.

MATIĆ, STEVO (Novi, 19. 5. 1900 – Zagreb, 1996), sin Janka i Cecilije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 20. 11. 1874), Antonove.

Doktor medicine, diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu i specijalizirao urologiju. Kao poznati urolog u Hrvatskoj radio je u bolnici u Osijeku, a potom do mirovine u Zagrebu. U Osijeku se oženio kazališnom glumicom, a u Novom je imao kuću. Imao je braću **Svetozara**, carinika, **Dušana** i **Branka**, te sestru **Bebu**. Bio je deklarirani velikosrbin.

Veza: 1

MATIJEVIĆ

Prezime se javlja u Novom početkom 20. stoljeća, a prvi Matijevići dolaze iz Senja; prvi Kazimir, po čemu su njihovi nasljednici u Novom dobili nadimak **Senje**. Prezime je bunjevačkog podrijetla.

1.

MATIJEVIĆ, ANTON (Braco) – Senje (Novi, 3. 11. 1952), sin Antona i Marije r. Kabalin (Novi, 7. 6. 1912 – Novi, 29. 6. 1994), Rokine; supruga Biserka r. Šuran (Novi, 16. 10. 1951), kći Josipa i Ivanke r. Maričić – Kovačice (Novi, 26. 2. 1931), Josipove; sin **Sergej** (Rijeka, 24. 1. 1974) i kćerka **Tamara** (Rijeka, 10. 3. 1982), udana Miklić.

Diplomirani ekonomist, Ekonomski fakultet završio je u Rijeci. Radio je u DI *Vinodol* u Novom od 1976., kao rukovoditelj financijske službe, potom je (1994 - 98) financijski direktor poduzeća. Od 1998. radi kao knjigovođa, i pomoćnik upravitelja tvornice *Neda* u Senju. Sudionik Domovinskog rata i operacije *Oluja* 1995. Sin Sergej sa suprugom Suzanom r. Tomljanović (Senj, 11. 11. 1971), Augustinovom, ima kćerku **Ritu** (Rijeka, 13. 3. 2015).

Veza: 2, 9, 7, 3

2.

MATIJEVIĆ, ANTON – Senje (Novi, 24. 1. 1910 – Novi, 20. 12. 1993), sin Miroslava (*Mirko*) i Pauline r. Krišković – Šimelke (Novi, 20. 6. 1880 – Novi, 22. 3. 1947), kćeri Josipa Josipovog; supruga Marija r. Kabalin (Novi, 7. 6. 1912 – Novi, 29. 6. 1994),

Rokina; kćerke **Paulina (Pavica)** (1934), udana Ježić, **Milica** (1942), udana Stanić, i sin **Anton (Braco)** (1952).

Izučeni postolar i zidar. Sudionik NOB-a od 27. 6. 1942; borac 5. operativne zone u Drežnici, te član NOO Novi u Valču od siječnja 1943. Od 1. 9. 1951. je radio kao lugar u Šumariji Novi. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 7, 9, 1, 3

3.

MATIJEVIĆ, BISERKA r. Šuran (Poreč, 16. 10. 1951), kći Josipa i Ivanke r. Maričić – Kovačice (Novi, 26. 2. 1931 – Novi, 3. 9. 2005), Josipove; suprug Anton – Senje (Novi, 3. 11. 1952), Antonov; sin **Sergej** (1974) i kćerka **Tamara** (1982), udana Miklić.

Činovnica u zdravstvenoj stanici u Novom pa u Crikvenici. Studirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakuletu u Zagrebu.

Veza: 1

4.

MATIJEVIĆ, IVAN

Fratar u novljanskome pavlinskom samostanu. Knez Juraj Frankapan je na njegovu zamolbu 1656. zapovijedio novljanskom oficijalu Ivanu Pehleviću da se samostanu dade 100 dukata milodara za popravak kora i fratarske crkve Blažene Djevice Marije, u sastavu samostana, na današnjemu groblju (Laszowsky 1923).

5.

MATIJEVIĆ, KAZIMIR (Senj, 28. 10. 1884 – Novi, 21. 9. 1922), Josipov; supruga Anica r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 26. 7. 1894 – Novi, 1977), kći Srećka i Irene.

Kraljevski gruntovničar u Novom, zatim u Sv. Ivanu Zelini. Član Narodne čitaonice od 9. 1. 1919. i njezin tajnik od 17. 1. 1921. do smrti.

Veza: 8

6.

MATIJEVIĆ, LUKA (Zadar, 18. 10. 1952), Božin.

Zidar; završio je ŠUP u Rijeci 1972. Radio je u GP *Konstruktor* Rijeka, GP *Cesta* Rijeka, *Tehnika* Zagreb i *Westing house* Zagreb. Dragovoljac Domovinskog rata, sudionik operacije *Medački džep* 1994. i *Oluja* 1995. godine.

7.

MATIJEVIĆ, MIROSLAV (*Mirko*) (Senj, 18. 11. 1887 – Argentina, 22. 3. 1947), sin Martina i Katarine; supruga Paulina r. Krišković – Šimelka (Novi, 20. 6. 1880 – Novi, 22. 3. 1947), kći Josipa Josipovog.

Mornar. Supruga je radila kao “paltarica” (radnica u tvornici duhana u Senju, u vlasništvu Mađara Palta, u kojoj poslije posluje tvornica trikotaže Neda Senj), gdje su se i vjenčali, a u Novi su došli 1899. Iza 1920. odlazi na rad u Argentinu. Njezin otac umro je na brodu koji je plovio u Ameriku.

Veza: 2, 9, 1

8.

MATIJEVIĆ, MIROSLAV (Kraljevica, 11. 7. 1918 – Đakovo, 1937), sin Kazimira i Anice r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 26. 7. 1894 – 1977), Srećkove.

Nakon završene gimnazije studirao je medicinu, ali je prekinuo studij i zaposlio se.

Veza: 5

9.

MATIJEVIĆ, MLADEN – Senje (Novi, 1. 1. 1921 – Zagreb, 1. 5. 2008), sin Miroslava i Pauline r. Krišković – Šimelke (Novi, 20. 6. 1880 – Novi, 22. 3. 1947), Josipove; supruga Katarina r. Radetić (Novi, 25. 11. 1922 – Zagreb, 3. 4. 1984), kći Ludovika – Lulića i Marije Kariž, Frankove; sinovi **Boris** (Zagreb, 12. 7. 1946) i **Miljenko** (Zagreb, 28. 1. 1948).

Zidar i potpukovnik milicije u mirovini. Sudionik NOB-a od 25. 7. 1943. u 33. diviziji 10. zagrebačkog korpusa, a od 1944. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata završio je gimnaziju i oficirsku školu u Novom Sadu. Radio je u miliciji u Zagrebu kao referent, načelnik stanice i nastavnik u školi za milicionare. Pivač novljanskog kola.

Veza: 7, 2, 1, 3

MATKOVIĆ, IVAN (Doboj, 1905 – Zagreb, 16. 12. 1981), Ivanov; supruga Marija r. Zoričić (St. Louis, USA, 1910), kći Antona – Ćompe, Mataca, Antonovog.

Strojar u Novom. Preselio se u Zagreb.

Veza: Zoričić 78, 16

MAVRIĆ

Grižansko prezime, koje se u Novom javlja početkom 19. st. i ponovno 1954. godine.

1.

MAVRIĆ, AUGUSTIN (*Gušta*) (Grižane, 16. 9. 1905 – Crikvenica, 30. 4. 1986), sin Augusta i Karle r. Mavrić; supruga Margareta r. Lušičić.

Viši šumarski tehničar. Sudionik NOB-e, član kotarskog komiteta KPH za Kotar Crikvenicu; komandant mjesta Crikvenica od 8. rujna do listopada 1943; 1945 - 1961. upravitelj Šumarije Novi. Bio je na dočeku Josipa Broza Tita 14. i 15. 8. 1960.

2.

MAVRIĆ, BRANKO (Grižane, 25. 6. 1954), sin Mate i Danice r. Golac (Baretići, Grižane, 7. 9. 1934), Ivanove.

Inženjer elektrotehnike; završio je prvi stupanj Elektrotehničkog fakuleta u Zagrebu. Radio u poduzeću *Digitron* u Bujama, od 1985.

Veza: 2, Saftić, Ljiljana

3.

MAVRIĆ, MATE (Grižane, 28. 12. 1931), Slavkov; supruga Danica r. Golac (Baretići, Grižane, 7. 9. 1934), Ivanova.

Diplomirani ekonomist; završio je srednju šumarsku školu u Karlovcu, višu školu za organizaciju rada u Zagrebu i Ekonomski fakultet u Rijeci: Radio je u DIP-u Klana (1952

– 54), u Šumariji Novi (1954 – 83), kao tehničar, te kao upravitelj pogona *Transport* Šumarije Novi (1983 - 97). Odbornik je Skupštine općine Crikvenica (1986 – 90).

Veza: 1, Saftić, Ljiljana

MAŽURANIĆ

Prezime se spominje u Splitu (1360 – 1385) i (1412 – 1492), a u Novom prvi put 1474. g., kad je ovdje zabilježen svećenik Juraj Mažuranić. Mažuranići dolaze preko Senja, gdje su nastanjeni kao uskoci. Godine 1550. spominje se *konjik* Ivan Mažuranić, čiji su potomci novljanski Mažuranići. U Novom nose nadimke: **Banovci**, **Dančići**, **Ćaćini**, **Kalistovi**, **Matijete**, **Petričići**, **Prepele**, **Pušići**, **Šimice**, **Vicići** i **Zdvorca (z Dvorca)**, a najstariji nadimak je **Janković**, od Janka (1638 – 1697?).

1.

MAŽURANIĆ, ANDRIJ – Pušić (Novi, 12. 8. 1819 – Novi, 7. 10. 1887), sin Antona Antonovog i Katarine r. pl. Marijašević (Novi, 16. 1. 1783 – Novi, 17. 8. 1849); supruga Marija r. Maričić – Parunica (Novi, 23. 3. 1825 – Novi, 16. 12. 1908), Frankova.

Zidar u Novom. On i njegovi potomci nose nadimak **Pušić** jer je izrađivao pucaljke od bazgovine za gađanje bobicama, u Novom zvane *pušic***e**, pa su ga stariji u obitelji nazivali Pušić.

Veza: 110, 32, 79, 14, 16, 118, 21, 104, 48

2.

MAŽURANIĆ, ANDRIJ MATIJ (Novi, 14. 4. 1780 – Resnik, Slavonija, 9. 7. 1801), sin Danka i Katarine r. Kabalin – Javorke (Novi, 10. 9. 1762 – Novi, 27. 2. 1822), Andrijeve.

Pohađao je školu, a umro je mlad u Resniku, u Slavoniji, gdje je njegov rođak Franko, sin Franka Dankovog bio župnik. U Slavoniju - Našice i okolicu, odselila su se dva Andrijeva brata: **Ivan** (Novi, 6. 4. 1782) i **Anton** (Novi, 18. 8. 1784), treći mu je brat bio **Franko** (Novi, 6. 3. 1778). Po kazivanju Ljudevita Vukotinovića, u djetinjstvu je početkom 19. st. poznavao u Slavoniji nekog Mažuranića – starca od stotinu godina.

Veza: 34, 33, 111, 29

3.

MAŽURANIĆ, ANICA – Jankovica, z Dvorca (Novi, 27. 3. 1937), kći Roke i Lucije r. Sokolić – Pećarice (Novi, 9. 11. 1919), Matijeve; udana za Leonarda Lenharda (Osijek, 1931 – Novi, 1996), zatim za Branka Dmitrovića, Nikolinog.

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Rijeci, a Pedagošku akademiju u Užicu u Srbiji. Radila je u osnovnoj školu u Bateru 1958 – 59., poslije u Donjem Vakufu.

Veza: 99, 66, 55, 113, 77, 29, 33, 113/1

4.

MAŽURANIĆ, ANTON – Janković (Novi, 15. 1. 1687 – Novi, 30. 7. 1757), sin Ivana Jurišinog i Katarine r. Ivić (Novi, 1660 – 27. 1. 1736), Ivanove.

Naslovni kanonik modruške biskupije u Novom. Prvi je obrazovani Mažuranić, zvan *kipotvorac*. Dao je 1750. napraviti oltar i drvene kipove u kapeli sv. Trojice, i raspelo *na Šiji*, predjelu ispod Bahalina, na Krasi. Sam je izradio kameni kip Bogorodice koji je 1742. ugradio u kapelicu u zidu *Dvorca* (čakavski: malenog dvorišta) - kuće Mažuranića

u Ulici braće Radić iznad “Stare pošte”. Radio je kipove i za druge crkve. Kao glagoljaš često je prebivao u Krajini i u tamošnjim crkvama služio misu na staroslavenskom, na koju bi dolazili i katolici i pravoslavci. Otac Ivan prvi se upisao kao Janković. Imao je braću **Adama (*Danka*)** (2. 11. 1682 – 19. 12. 1745), kneza (naziv za suca, jednog od dvanaest godišnje *od puka* biranih sudaca) i **Ivana** (20. 4. 1693 – 11. 10. 1765).

Veza: 80, 22

5.

MAŽURANIĆ, ANTON (Novi, 16. 2. 1886 – Kustošija, 13. 2. 1958), sin Ivana Antonovog i Filipine r. Dorčić (Novi, 1. 5. 1866 – Novi, 28. 2. 1932), Antonove; supruga Katarina r. Sokolić – Grginica (Novi, 22. 11. 1889 – Zagreb, 1965), Grgina; djeca: **Želimir** (Novi, 7. 9. 1910 – 1917), **Krsto** (Kustošija, 1913 – Zagreb, 1992), **Ženka**, umrla kao dijete, **Jugoslav** (Kustošija, 1919 – Zagreb, 1945) i **Vuk** (Kustošija, 1923 – Samobor, 2000).

Poljoprivredni tehničar, vinogradar; završio je srednju poljoprivrednu školu u Trieru, u Njemačkoj. Radio je u Državnom lozno-voćnom rasadniku u Novom i u Kustošiji, a u Slavonskom Brodu je bio upravitelj Državnog rasadnika. Član Narodne čitaonice u Novom od 21. 1. 1928. i njezin tajnik (12. 1. - 29. 9. 1930).

Veza: 42, 30, 59, 100, 7, 48, 25, 72, 74, 67, 117

6.

MAŽURANIĆ, ANTON (ANTUN) – Janković (Novi, 13. 6. 1805 – Zagreb, 18. 12. 1888), sin Ivana Mikule, Petrovog i Marije Kate r. Ivić (Novi, 24. 3. 1775 – Novi, 14. 4. 1844), Josipove; supruga Jelisava r. Šantelj (18. 5. 1825 – Zagreb, 19. 9. 1914).

Profesor hrvatskog jezika, hrvatski književnik i jezikoslovac. Radio je u zagrebačkoj gimnaziji. Govorio je latinski, talijanski, grčki, francuski, njemački i ruski jezik. Od bana Jelačića postavljen je za banskog povjerenika za Vinodol (1848 - 50), sa sjedištem u Novom, a 1861 - 68. ravnatelj je gimnazije u Rijeci. Priredio je izdanja st. hrv. pisaca (H. Lucića, M. Vetranovića i I. Đurđevića), a 1843. objavio je *Vinodolski zakon* u Vrazovu “Kolu”, knjiga III. (Rukopis Vinodolskog zakona čuvao se u arhivu modruškog kaptola u Novom, dobio ga je od opata Nikole Mrzljaka, kanonika modruške biskupije i generalnog vikara biskupije za biskupa I. K. Ježića. Nasljednik biskupa Ježića u senjsko-modruškoj biskupiji biskup Mirko pl. Ožegović Barlabaševački prodao je 1943. g. zgradu *Biškupije* Eduardu pl. Mrzljaku, nadsavjetniku hrvatsko-slavonskog financijalnog ravnateljstva, a sa zgradom i arhiv modruškog kaptola, pa je novi vlasnik poklonio 1851. ovaj rukopis Narodnom muzeju u Zagrebu; danas se čuva u NSU). Studirao je i naučno obradio čakavski dijalekt i akcentuiranje u čakavštini. Objavio je: *Kratak pregled stare literature hrvatske; Temelji ilirskoga i latinskoga jezika* i *Slovnica hérvatska.* Odlikovan je ruskim odličjem Reda sv. Vladimira, čime je stekao pravo na rusko plemstvo.

Veza: 53, 96, 47, 84, 62, 95, 58, 115, 19, 116, 49, 73

7.

MAŽURANIĆ, ANTON (Novi, 10. 10. 1833 – Stenjevec, 22. 9. 1895), sin Ivana Ivanovog i Urse r. Ivić (Novi, 11. 12. 1802 – Novi, 22. 8. 1855), Šimunove; supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Novi, 29. 1. 1839 – 24. 6. 1923), Matijeva.

Trgovački obrtnik. Imao je trgovinu u Novom. Brat mu je **Ivan** (Novi, 1837 – Novi, 1889), otac obitelji Ćaćinih (dr. Bogoslava, Julija i dr. Milutina), a imao je pet sinova: **Ivana** (Novi, 1864 – Afrika, 1934), **Josipa Valentina** (Novi, 1858 – Novi, 1895), **Matija** (Novi, 26. 8. 1869 – SAD, 1. 2. 1897), **Božidara** (Novi, 29. 12. 1866 – Johannesburg, JAR , 18. 11. 1901) i **Slavomira** (Novi, 27. 11. 1874 – Južna Amerika, ?).

Veza: 48, 45, 42, 59, 30, 100, 5, 25, 72, 74, 67, 117, 89, 13, 68, 110, 35

8.

MAŽURANIĆ, ANTON (*Pure*) – Janković, Šimica (Novi, 5. 1. 1915 – Novi, 16. 3. 1996), sin Ludovika i Karline r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), Petrove; prva supruga Filipina r. Deranja (Novi, 8. 2. 1918 – Afrika, ?), Matijeva, druga Anđelka r. Čor (Bribir, 1927 – Novi, 1978).

Stolar; zanat je izučio kod Josipa Maričića – Pećara, Karlovog. Pred II. svj. rat otišao je na rad u Južnu Afriku, a vratio se nakon rata. Bio je nogometaš u NGŠK-u, sopilaš i pivač u kolu te član tamburaškog sastava MAJSA (akronim, složen od prvih slova imena članova: **M**arijan Paladin, **A**ndrij Piškulić – *Vujica*, **J**osip Sokolić – *Pepo Renin*, **S**andro Mudrovčić – *Majer*, **A**nton Mažuranić – *Pure*). Kada je nakon njegove smrti novi vlasnik kuće obavljao pregradnju, u zidu kuće pronašao je u posudi zlatnike koje je vratio Antonovoj kćeri Lini (1939) koja živi u Južnoj Africi. Sestra **Marija** (13. 5. 1899 – 30. 1. 1987) udala se za Roku Radetića – Lulića, Spod Barsa.

Veza: 76, 112, 54, 22, 104, 76/1, 111, 109, 37, 64, 107, 40, 26

9.

MAŽURANIĆ, ANTON – Prepela, Janković (Novi, 17. 1. 1922 – Novi, 26. 12. 1974), sin Nikole Kuzminog i Marije r. Jovanović – Baroldinke (St. Louis, Montana, SAD, 14. 11. 1897 – Novi, 15. 4. 1993), kćeri Ivana, sina Matija Jurjevog; supruga Milka r. Butorac (Krmpote, 30. 9. 1927 – Novi, 25. 8. 2005), Ivanova; sin **Nikola** (Rijeka, 17. 12. 1948), kćerka **Ivana** (Novi, 11. 8. 1950) i sin **Dražen** (Novi, 1. 8. 1952).

Trgovački poslovođa. Radio je u trgovini građevnog materijala u Vinodolskoj ulici u Novom (od 1960), gdje je i poginuo, u padu sa ljestava. S Ivanom Mirkovićem i Josom Maričićem – Parunićem je 1948. suđen u Kotarskom sudu u Crikvenici zato što su mesopusta na mesopusni utorak i u srijedu na Zatrepu pozdravljali imenom “Autor pilane”, a ime je po lokalnoj vlasti bilo zabranjeno.

Veza: 94, 33, 70, 92, 27, 87, 15

10.

MAŽURANIĆ, ANTON – Janković, z Dvorca (Novi, 16. 12. 1891 – Zagreb, 1963), sin Vicka Antonovog i Marije r. Deranja (Novi, 13. 8. 1858); supruga Katarina r. Toljan (14. 10. 1887), kći Ivana Ludovikovog.

Poštanski činovnik u Zagrebu, nosio je novčane doznake. Bio je pivač u novljanskom kolu. Nadimak **z Dvorca** potječe od djeda Antona (29. 5. 1813), Vickovog i pradjeda Vicka (22. 1. 1776), Antonovog (15. 1. 1742) koji su stanovali u *Dvorcu* (kući iznad Stare pošte s malim dvorištem – *dvorcem*), a u dalekom su srodstvu s Filipom – Vezirom, sinom Franka Dankovog. Brat Bogoslav (20. 11. 1893) otišao je na rad u SAD 1908. i tamo ostao.

Veza: 110, 111, 43, 90/1, 56/1, 22/1

10/1

MAŽURANIĆ, ANTONIJA – Prepelka, Jankovica (Rijeka, 2. 12. 1979), kći Dražena Antonovog i Anice r. Paparić (Lopar, Rab, 1954)

Profesorica; diplomirala arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radi kao profesorica povijesi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 27, 92, 9, 94, 55/1

11.

MAŽURANIĆ, AUGUSTIN (*Guštin*) – Matijeto (Novi, 1. 8. 1872 – Novi, 31. 12. 1949), sin Matija Stipanovog i Lucije r. Krišković (Novi, 15. 1. 1836 – Novi, 14. 10. 1915); supruga Tereza r. Peričić – Kranjčika (Novi, 15. 10. 1872 – Novi, 18. 3. 1940), kći Kuzme Mihovilovog; djeca: **Matija** (1897 – 1938), **Nikola** (1898), **Marija** (1901), udana Sokolić – Kotorac, **Štefanija (Štefa)** (1905 – 1955), udana Dobrić – Lukinić, i **Rosina** (1909 – 1995), udana Maričić – Livaković. Nadimak potječe od njegova oca Matija (7. 3. 1836 – Novi, 1. 6. 1885), Stipanovog – Jankovića.

Zidar u Butte, Montana, SAD, gdje je bio na radu. U St. Louisu, SAD, napisao je 1906. žitak mesopusta *Gluhi* za tamošnju novljansku koloniju. Po povratku u Novi napisao je žitke *Tihotepac* 1922. i *Strančar* 1925., a zajedno s Josipom Sokolićem – Kozarićem i žitak *Naš lasonja* 1923. Brat **Ignac** (Novi, 31. 7. 1863) umro je u Sarajevu 11. 7. 1879.

Veza: 38, 106, 80, 93, 105, 78

12.

MAŽURANIĆ, BOGOSLAV DAVID (1896) - v. 25. **MAŽURANIĆ, DAVID BOGOSLAV**, to mu je pravo ime.

13.

MAŽURANIĆ, BOGOSLAV – Janković (Novi, 9. 1. 1865 – Novi, 22. 2. 1918), sin Ivana Ivanovog i Anke r. Mažuranić (Novi, 4. 11. 1843 – Novi, 27. 2. 1874), kćeri banovog brata Matije.

Doktor medicine, liječnik; narodni zastupnik i istaknuti hrvatski političar. Medicinu je studirao u Grazu. Veliki rodoljub, u Novom obljubljen u narodu jer kao općinski liječnik siromašnima nije naplaćivao svoje usluge. U Hrvatskom je saboru zastupnik od 1897., a uz dr. Franka Potočnjaka član je zajedničkog parlamenta u Budimpešti 1906 - 1908. Bio je odbornik Narodne čitaonice, prvi potpredsjednik Društva za uređenje Novoga i predsjednik. Dana 8. 12. 1903. otvorio je u Bribiru narodni skup pred 10.000 Primoraca za prava Hrvatske protiv mađarskog ugnjetavanja. Učesnik je u formiranju Hrvatsko-srpske koalicije, koja je 1906. postala vladajuća stranačka grupacija, no nije uspjela u ključnim gospodarskim zahtjevima, a nije bila duga vijeka (bio je to prvi slučaj da srpske stranke u Saboru podržavaju hrvatsku opciju, jer su dotad, honorirane od Beča ili Pešte, uvijek služile njihovim interesima). Inicijator je napada novljanske mladeži na bivšeg bana Levina Raucha u Novom 12. 7. 1908. U I. svj. ratu prvak je Hrvatsko-srpske koalicije, u njegovoj je kući u Varoši, u Novom, (danas ulici dr. Bogoslava Mažuranića) sastajalište hrvatskih i srpskih političara. Bio je predsjednik Radničke zadruge Sv. Nikola u Novom. Autor je dva žitka, za 1913. i 1914. godinu, sa superiornim pregledom

politika na državnoj i općinskoj razini, koji su prezentirani kao djelo Bogoslava Bugarina. Decentni žitak 1913. g. mesopusta imenom *Deputat* iskrižan je (cenzuriran) od općinske cenzure, a dojavljeno je i onima koji se pominju u žitku, pa je Marija Žvanović – Šišinka kod čitanja žitka bacala jaja sa svog prozora na auditora (suca koji čita optužnicu, a poslije mesopustu *odsiče* glavu). U dodatku žitku autor im nije ostao dužan: *Čaj unutri svi su znali / Svima su ga čitat dali / Baš i ta se moda pita / Da se žitak gradom čita / ... Al me stare riči tješe / Koga svrbi taj se češe*. Njegov brat dr. Milutin (*Ćaće*) naslijedio je djedovinu, jer je Bogoslav bio neženja.

Veza: 76, 7, 48, 89, 68, 17, 90, 51, 42, 59

14.

MAŽURANIĆ, BOGOSLAV – Pušić (Novi, 4. 7. 1885 – Wellington, NZ, 26. 8. 1966), sin Matija i Lucije r. Maričić – Proto Hrgešinke (Novi, 2. 12. 1855), Matijeve; supruga Anka r. Jovanović – Belčevica (Novi, 11. 8. 1889 – Novi, 28. 5. 1970), kći Tome i Jele r. Piškulić – Pavulinke.

Stolarski obrtnik. Imao je radionicu u očevoj kući “Podbarana” (Ul. Kralja Tomislava), a 1924. odlazi na Novi Zeland, gdje je u Wellingtonu radio kao poslovođa u tamošnjem brodogradilištu. Brat **Franko** (Novi, 11. 9. 1887 - Novi, 14. 6. 1898), umro je mlad.

Veza: 79, 1, 16, 118, 21

15.

MAŽURANIĆ, BORIS – Prepela, Janković (Novi, 7. 9. 1951), sin Jurja Nikolinog i Ane r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 25. 6. 1930 – Novi, 20. 9. 1980), Filipove; supruga Melita r. Knez (Rijeka, 5. 11. 1955), Ivanova; kći **Nataša** (Rijeka, 1976), udana Bezjak, i sin **Goran** (Rijeka, 1984).

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer u Rijeci. Radio je u INA-i Rijeka. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. u činu bojnika 305. logističke baze, od 1995. do umirovljenja zaposlen kao djelatna vojna osoba u Zapovjedništvu 5. korpusa OSRH.

Veza: 70, 94, 33, 9, 87, 39/1, Bezjak

16.

MAŽURANIĆ, BOŠKO – Pušić (Novi, 12. 5. 1924 – Rijeka, 23. 6. 2000), sin Bogoslava Matijevog i Anke r. Jovanović – Belčevice (Novi, 11. 8. 1889 – Novi, 28. 5. 1970), kćeri Tome i Jelene; supruga Nedeljka r. Periša (1922 – Rijeka, 11. 9. 2007), Jerolimova.

Potpukovnik JNA u mirovini. Na odsluženju je vojnog roka u mornarici NDH 1941., a od 25. 1. 1942. sudionik NOB-a u II. POS-u, na Dugom otoku. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Prijašnje ime Bogoslav službeno je promijenjeno u Boško. Imao je braću **Tomislava** (13. 5. 1911), koji je otišao u Australiju i tamo ostao, i **Matija** (5. 5. 1913), koji je umro u Wellingtonu na Novom Zelandu (29. 7. 1981).

Veza: 14, 79, 1, 118, 21

17.

MAŽURANIĆ, BOŠKO – (Ćaćin) Janković (Novi, 1. 1. 1918 – Beograd, 11. 2. 2013), sin Milutina i Anastazije (*Maje*) r. pl. Maljak (Ludbreg, 15. 4. 1887 – Novi, 18. 6. 1967);

supruga Ljubica r. Knežević (Sremski Karlovci, 2. 3. 1924); sin **Ivan** (Pančevo, 1951) i kćerka **Milica** (Beograd, 1955).

Diplomirani pravnik i potpukovnik JNA u mirovini; završio je Pravni fakultet iza rata kao oficir JNA. Sudionik NOB-a od 26. 12.1943. u 1. desetini 1. voda 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Između ostalog, radio je kao savjetnik u kabinetu maršala Josipa Broza Tita u Beogradu. Nosilac je mnogobrojnih odličja. Odbio je ponuđenu službu vojnog atašea u Moskvi, kako bi ostao bliže roditeljima, o kojima vodi brigu u njihovoj starosti. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 89, 13, 68, 45, 48, 90, 51, 44, 88

18.

MAŽURANIĆ, TEODOR (*Darko*) – Janković, Banovac (Buenos Aires, Argentina, 21. 6. 1949), sin Fedora Božidarovog i Irine r. Estratiadi (Grkinje).

Novinar i dopisnik. Pisao je za argentinski tisak, a radio je za državnu televiziju pri argentinskim postrojbama UNPROFOR-a u Hrvatskoj. Odlikovan je Redom hrvatskog pletera 1996. Izravni je potomak bana Ivana Mažuranića, zato ga ovdje navodimo. Član je hrvatskog tamburaškog zbora, s kojim je u 25 godina prešao 86.000 kilometara. Na nekim im je priredbama i argentinska vojska u vrijeme Jugoslavije svirala hrvatsku himnu.

Veza: 28, 114, 60, 20, 115, 47, 53, 96

19.

MAŽURANIĆ, BOŽIDAR – Janković, Banovac (Karlovac, 1842 - Budimpešta, 9. 3. 1877), sin Ivana (bana) i Aleksandre r. Demeter (Zagreb, 12. 11. 1815 – Zagreb, 20. 1. 1885), Dimitrijeve; supruga Terezija r. Nyari.

Ulanski konjanički satnik. Završio je u Zavodu za umobolne u Budimpešti, gdje je i umro.

Veza: 47, 84, 6, 62, 95, 53, 96, 115, 56, 20, 119, 58, 116, 49, 73

20.

MAŽURANIĆ, BOŽIDAR DARKO – Janković, Banovac (Zagreb, 26. 4. 1879 – Buenos Aires, Argentina, 17. 9. 1952), Vladimirov; prva supruga Irena r. pl. Türk, druga Marina. Banov unuk i brat Ivane Brlić-Mažuranić, čiju je knjigu *Šuma Striborova* preveo na španjolski.

Pohađao je austrougarsku Pomorsku akademiju, pomorski je časnik, potom jedan od prvih austrougarskih vojnih pilota 1914 – 18., učitelj mačevanja i putopisac. Od 1919. u britanskoj je dunavskoj floti zapovjednik dvaju monitora koji su pratili brod koji je Beli Kunu nosio ultimatum saveznika. Tada su ga u nogu ranili mađarski komunisti. Do 1925. je ađutant kralja Aleksandra Karađorđevića, potom deset godina boravi u Parizu, i bavi se slikarstvom. Angažiran je od regenta kneza Pavla u diplomatskim misijama 1937. u Španjolskoj i 1939. u Francuskoj, od 1941. revizor je u kraljevskom kućanstvu kralja Petra u Londonu. Nakon 1950. emigrirao je u Argentinu. Pisma obitelji pisana od 1. svibnja 1900. do 16. kolovoza 1901. nakon dvadeset je godina pretočio u putopis u formi mornarskih pisama.

Veza: 115, 19, 47, 53, 96, 506, 119, 114, 60, 28, 18

21.

MAŽURANIĆ, BRUNO – Pušić (Rijeka, 9. 2. 1978), sin Zorana Boškovog i Karmen r. Srdoč (Rijeka, 1953).

Inženjer elektrotehnike; završio je prvi stupanj Elektrotehničkog fakulteta u Rijeci. Radi u privatnom poduzeću.

Veza: 118, 16, 14, 79, 1

22.

MAŽURANIĆ, CECILIJA r. Sokolić – **Kaštaldovica** (Novi, 14. 11. 1881 – Novi, 13. 1. 1948), Tomina; suprug Josip – Šimica (Novi, 17. 8. 1876 – USA, 12. 11. 1939), Šimunov.

Podvorkinja u školi u Novom 1921 - 31. Suprug je 1901. otišao na rad u Ameriku i tamo umro kao američki državljanin.

Veza: 76, 112, 54, 109, 37, 64, 107, 8

22/1.

MAŽURANIĆ, DAMIR – Janković, z Dvorca (Zagreb, 8. 1. 1958), sin Ivana Antonovog i Karmen r. Francisković (Krasica, 1928).

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakulet u Zagrebu. Vlasnik je tvrtke *Matica* u Zagrebu koja se bavi izradom tehničkog izolacijskog materijala.

Veza: 43, 90/1, 10, 110, 56/1

23.

MAŽURANIĆ, DANKO (ADAM) – Janković (Novi, 2. 11. 1682 – 19. 12. 1745), sin Ivana Jurišinog i Katarine r. Ivić (Novi, 1660 – 27. 1. 1736), Ivanove; supruga Uršula r. Umiljenović (Novi, 1686 – Novi, 19. 1. 1756).

Spominje se kao drugi novljanski knez u dokumentu od 18. 10. 1714. kojeg je *novogradski kanclir* Anton Marijašević izdao bratićima Vicku Žaniću, Ivanovom, i Berniću Mikulinom, a koji govori o njihovu nasljedstvu (knez je naziv za jednoga od dvanaest godišnje biranih sudaca: *puk je imal oblast za izabrati i imenovati sudca pučkoga, kako od vikov izabiral ga je pred crikvom na dan sv. Martina; puk je izabiral između puka dvanaist sudac, koji činili su magistratualski sud...*Zoričić 2018:50). Dokument je u posjedu Dragomira Žanića (30. 5. 1923), Antonovog. Imao je braću **Ivana** (1693 – 1765) i **Antona** (1687 – 1757), kanonika i *kipotvorca*.

Veza: 83, 4, 34

24.

MAŽURANIĆ, DARKO – Janković, Banovac – v. 18. **MAŽURANIĆ, TEODOR (Darko)**.

25.

MAŽURANIĆ, DAVID BOGOSLAV (Novi, 31. 12. 1896 – Odžak, 13. 4. 1941), sin Ivana Antonovog i Filipine r. Dorčić (Novi, 1. 5. 1866 – Novi, 28. 2. 1932), Antonove; supruga Jelena r. Krasić.

Potpukovnik Kraljevske jugoslavenske vojske. Završio je Trgovačku akademiju. Kao domobran je iz austrougarske vojske prebjegao 1915. na rusku stranu, a kao ruski dobrovoljac (potporučnik) istaknuo se u borbama protiv Bugara i Turaka na Dobrudži i

odlikovan je visokim ruskim odličjem Reda sv. Ane. Godine 1917. bio je u delegaciji kod Lenjina. Kao dobrovoljac prelazi na solunsku frontu, ističe se u borbama, pa je primio odlikovanja srpski Orden Belog orla, grčki Ratni križ, te odličje viteza Reda rumunjske Krune. Pred II. svj. rat radi u Generalštabu Kraljevine Jugoslavije. Bio je jugofil, prešao je na pravoslavnu vjeru, a primio je još 18 odličja. Nije mogao prežaliti kapitulaciju Kraljevine Jugoslavije, kao komadant 90. banjalučkog pješadijskog puka odbija naredbu o predaji puka, i ubija se pištoljem. SUBNOR ga je proglasio žrtvom rata (1941 – 45).

Veza: 42, 30, 59, 100, 7, 48, 5, 72, 74, 67, 117

26.

MAŽURANIĆ, DRAGICA – Jankovica, Šimica (Vukovar, 28. 7. 1951), kći Josipa Ludovikovog i Marije r. Tonković (Bribir, 1908 – Novi, 28. 12. 2001).

Turistička djelatnica. Završila je Višu tehničku školu u Mariboru, kemijski smjer i radila je u Turističkom birou Turističkog društva, od 1973. na recepciji *Adria Turista* u sastavu HTP-a Novi u Novom. Piše čakavsku poeziju. Od 2001. godine drži vlastitu Turističku agenciju *DM* u Novom u Ulici kralja Tomislava.

Veza: 64, 109, 37, 107, 8, 76, 104, 111, 40

27.

MAŽURANIĆ, DRAŽEN – Prepela, Janković (Novi, 1. 8. 1952), sin Antona i Milke r. Butorac (Krmpote, 30. 9. 1927 – Novi, 25. 8. 2005), Ivanove; supruga Anica Paparić (Lopar, Rab, 1954); kćerke **Antonija** (1979) i **Ivana** (1980).

Autoelektričar, zanat je završio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u *Autoprometu* u Rijeci 1988 – 96., zatim je otišao na rad u Vicenzu, u Italiji.

Veza: 9, 70, 94, 33, 89, 87, 15, 10/1, 55/1

28.

MAŽURANIĆ, FEDOR – Janković, Banovac (Zagreb, 26. 4. 1920), sin Božidara Vladimirovog i Irine r. pl. Türk; supruga Irena r. Estratiadi (Grkinja); banov je praunuk.

Za II. svj. rata borio se, zajedno s Miljenkom Mažuranićem, Milutinovim, kao pripadnik ratne mornarice NDH na Krimu protiv Rusa. Po završetku rata emigrirao je u Argentinu.

Veza: 20, 56, 119, 115, 47, 53, 96, 114, 60, 18

29.

MAŽURANIĆ, FILIP (*Vezir*) – Janković, z Dvorca (Novi, 28. 4. 1814 – Novi, 9. 1. 1888), sin Franka Dankovog i Katarine r. Sokolić – Filkovice (Novi, 11. 7. 1781 – Novi, 18. 4. 1831), Filipove; supruga Margareta Umiljenović, Ksaverova (Novi, 15. 4. 1806 – Novi, 28. 1. 1882). Od njega potječe nadimak **z Dvorca**; u dalekom je srodstvu s Vickom (Novi, 22. 1. 1776 – Novi, 1817) Antonovim, čiji su neki potomci isto tako ostali u "Dvorcu". Ta se kuća do 7. listopada 1680. nazivala *Jankova kuća*.

Poljoprivrednik i vinogradar. Bio je nepismen. Barkom je razmjenjivao svoje poljoprivredne proizvode u primorskim mjestima. Odatle mu i nadimak. Jednom se je na povratku barkom iz Senja, odakle je vozio žito dobiveno za smokve i grožđe, prevrnuo iza Vele rive, nešto zbog nemirnog mora, a više radi pića, pa je bio *na tapetu* cijelom Novom. Imao je sinove **Luku** (19. 10. 1842 – 16. 8. 1920) i **Franka** (10. 12. 1845), unuke Vicka

(19. 7. 1866 – 1943) i Margaretu, djecu Lukinu, a braća su mu bila Adam (24. 11. 1810) i Stipan (19. 2. 1803) – Prepela.

Veza: 33, 2

30.

MAŽURANIĆ, FILIPINA r. Dorčić (Novi, 1. 5. 1866 – Novi, 28. 2. 1932), kći Antona i Cecilije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 3. 7. 1840), Antonove; suprug Ivan (Novi, 13. 3. 1864 – Afrika, 1934), Antonov; djeca: **Anton** (Novi, 1886 – Kustošija, 1958), **Marija (*Marica*)** (Novi, 1887 – Novi, 1965), udana Sokolić – Verica, **Vlade** (umro mlad), **David Bogoslav** (Novi, 1896 – Odžak, 1941), **Ana** (Novi, 1903 – Novi, 1920) i **Katarina (*Katica*)** (Novi, 1906 – Novi, 1984).

Trgovkinja. Sa suprugom je držala trgovinu sitničarije u Ulici braće Radić, a kad je suprug otišao na rad u Afriku, gdje je i umro, sama je vodila trgovinu. Sin David Bogoslav bio je potpukovnik kraljevske vojske.

Veza: 42, 59, 5, 25, 72, 74, 67, 117

31.

MAŽURANIĆ, FRAN VLADIMIR (1859) – v. 116. **MAŽURANIĆ, VLADIMIR FRAN**, to mu je pravo ime.

32.

MAŽURANIĆ, FRANKO – Pušić (Novi, 5. 12. 1809 – Ledenice, 1847), sin Antona Antonovog i Katarine r. pl. Marijašević (Novi, 16. 1. 1783 – 17. 8. 1849), Antonove.

Svećenik; studirao je filozofiju u Senju 1831 – 33., a 1833 - 37. teologiju. Bio je kapelan, vjerojatno u Kamenskom u zagrebačkoj dijecezi, kamo je prešao i brat mu **Anton** (Novi, 11. 9. 1813), zatim je kapelan u Ledenicama, dok je upravitelj župe bio Vinko (Vicko) Maričić – Jurić, Jurjev. Osim brata **Antona** koji je bio u „regimenti” u Kamenskom i nosio nadimak Pušić, imao je i brata **Andriju** (Novi, 12. 8. 1819 – Novi, 7. 10. 1887). (Bogović 1999: 62 piše da je rođen 1811., što nije točan podatak).

Veza: 111, 1, 79, 104, 48

33.

MAŽURANIĆ, FRANKO – Janković (Novi, 6. 3. 1778 – Novi, 1864), sin Danka i Katarine r. Kabalin – Javorke (Novi, 10. 9. 1762 – Novi, 27. 2. 1822), Andrijeve; prva supruga Kate r. Sokolić – Filkovica (Novi, 11. 7. 1781 – Novi, 18. 4. 1831), Filipova, druga Margareta r. Petrinović (Novi, 4. 2. 1774), Stipanova.

Građevinski majstor, poduzetnik i trgovac. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom, član Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845. i njezin blagajnik od 1846. Prema dokumentu od 9. 2. 1850., u posjedu Mare Mažuranić – z Dvorca (1917), Vickove, vojni je satnik 1848 - 52., što odgovara pohodu bana Jelačića u Mađarsku.

Veza: 34, 2, 29, 111, 94, 9, 70, 92, 27, 87, 15

34.

MAŽURANIĆ, FRANKO – Janković (Novi, 24. 12. 1752 – Resnik, ?), sin Franka Dankovog i Lucije r. Maričić – Livakovice (Novi, 1719 – Novi, 15. 5. 1789), Matijeve.

Svećenik i župnik u Resniku i u biskupiji zagrebačkoj. Anton Ivanov, pop – *kipotvorac*, brat je njegovog djeda.

Veza: 33, 2, 111, 23

35.

MAŽURANIĆ, FRANKO (*Franko Maričin*) – Janković, z Dvorca (Novi, 4. 8. 1863), sin Franka Ivanovog i Marije r. Rubčić (iz Zagona); supruga Ana r. Peričić – Kranjčika (Novi, 5. 10. 1865), Josipova.

Rođen je kao nezakonito dijete. Majka Marija bila je sluškinja kod Franka (Novi, 3. 11. 1810 – Novi, 20. 3. 1883), sina Ivana Petra Antonovog, čija je supruga bila Ursula r. Šebalja (Novi, 9. 3. 1804 – Novi, 16. 1. 1881). Otac Franko ga je priznao kao zakonitog sina, Uršula Šebalja mu je bila maćeha, dok se njegova majka Marija Rubčić poslije udala za Josipa Katalinića. Franko je još imao sina **Vladimira** (Novi, 9. 6. 1889) koji je otišao s obitelji u SAD, gdje je i ostao izgubivši 1930. naše državljanstvo.

Veza: 48, 45, 7, 110

36.

MAŽURANIĆ, FRANKO – Janković (Ogulin, 9. 9. 1877 – Požega, 24. 2. 1956), sin Ivana Josipovog i Katarine r. Mudrovčić (Novi, 16. 2. 1842 – Novi, 6. 9. 1919), druge očeve supruge; unuk je banova brata Josipa.

Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radi kao građevinski "akcesist" (pripravnik) u Slavonskom Brodu, zatim je otišao raditi u Požegu, gdje je i stanovao. Član je Narodne čitaonice u Novom od 15. 7. 1893. Imao je polubrata **Josipa** (6. 9. 1862 – 29. 12. 1926) i braću **Ivana** (30. 8. 1864 – SAD,?), **Josipa** (30. 12. 1866 – SAD, ?), **Matija** (10. 1. 1871 – 1914/18), **Andrija** (27. 1. 1873 – 7. 8. 1889) i sestre **Milku** (19. 5. 1879), udanu Maričić, **Katu** (28. 5. 1881 – Zagreb, 1926), **Mariju** (13. 1. 1884 – 7. 1. 1966), udanu za Ferdinanda Žanića i **Filipinu** (4. 3. 1886), udanu za Rudolfa Mrzljaka – Bartolca.

Veza: 49, 73, 62, 53, 96, 63, 46, 82

37.

MAŽURANIĆ, FRANKO (*Frane*) – Janković, Šimica (Novi, 21. 3. 1897 – Australija, 25. 6. 1969), sin Ludovika i Karline r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), Petrove; supruga Paulina r. Sokolić – Šalvatorka (Novi, 22. 7. 1900 – Novi, 1962), kći Matija Silvestrovog; kćerke **Marija** (14. 2. 1922), udana Toljan, **Milica** (8. 12. 1923), udana Ivica, i **Radojka**, udana Denona.

Zidar, radio je kao revizor sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata građevinara od 2. 9. 1934., a 1936. ollazi na rad u Australiju. Sopac i pivač u kolu.

Veza: 76, 112, 54, 22, 104, 76/1, 111, 109, 64, 107, 8, 40, 26

38.

MAŽURANIĆ, FRANKO – Matijeto, Janković (Novi, 31. 8. 1833 – Rijeka, ?), sin Stjepana Frankovog i Marije r. Baran (Novi, 13. 3. 1805), Matijeve, preudane za Petra Paladina (Novi, 28. 6. 1793), Frankovog.

Kovač u Novom. Poslije se s obitelji preselio u Rijeku, gdje je otvorio vlastitu kovačku radionicu. Braća su mu **Stipan** (Novi, 8. 1. 1842) i **Matij** (Novi, 7. 3. 1836 – 1. 6. 1885) zvan Matijeto, po kojem je ta grana Mažuranića dobila nadimak **Matijete**.

Veza: 71, 11, 106

39.

MAŽURANIĆ, FRANKO r. Petrinović – **Prepela** (Novi, 1. 9. 1833 – Otočac, 19. 8. 1896), sin Franka Petrinovića (Novi, 4. 8. 1771), Stipanovog i Lucije r. Mažuranić (Novi, 4. 12. 1772), Dankove, tetke Stipana – Prepele (Novi, 19. 2. 1807), Frankovog; supruga Marija r. Žanić – Pužika (Novi, 7. 8. 1828 – Otočac, 1896), Mihatova; sin Ignac (Novi, 31. 7. 1863).

Stipan Mažuranić, Frankov – Prepela posinio ga je kao sina svoje tetke Lucije Mažuranić, Dankove. Tako je Petrinović službeno postao Mažuranić. Imao je braću Petrinoviće, koji su umrli kao djeca, a "via legis", tj. zakonski mu je postao brat Nikola – Prepela (Novi, 15. 5. 1835), Stipanov. To jedini slučaj usvajanja kod Mažuranića.

Veza: 29

39/1.

MAŽURANIĆ, GORAN – Prepela, Janković (Rijeka, 25. 8. 1984), sin Borisa Jurjevog i Melite r. Knez (Rijeka, 5. 11. 1955), Ivanove; supruga Ana r. Piškulić (Rijeka, 18. 2. 1984), Emilova; sinovi **Jakov** (Rijeka, 16. 6. 2011) i **Šimun** (Rijeka, 11. 11. 2016).

Dipl. inž. elektrotehnike; radio u *Elektrotehnika* Kostrena, pa u DUING Viškovo, kao voditelj odjela energetike. Supruga mu je ekonomski tehničar, radila u FINA-i u Crikvenici i u Novom.

Veza: 15, 70, 94, 33, 9, 87, Bezjak

40.

MAŽURANIĆ, HELENA – Jankovica, Šimica (Novi, 27. 1. 1932 – Novi, 16. 7. 1944), kći Vencela Ludovikovog i Mere (Mary) r. Piškulić – Anjike (Hellena, Montana, 9. 10. 1905 – Novi, 1987), Mikuline.

Žrtva rata. Učenica završnog razreda osnovne škole u Novom. Poginula je Pod sv. Mikulj zajedno s tri školske prijateljice (Alicom Radetić, Elvirom Smolčić i Ivankom Maričić), kad su u polasku na kupanje u obilasku zapreke od bodljikave žice aktivirale minu postavljenu od vojnika njemačke 392. plave legionarske divizije. Imala je brata **Vitomira** (26. 12. 1926 – 1956).

Veza: 109, 37, 64, 107, 8, 76, 104, 76/1, 111, 27

41.

MAŽURANIĆ, IVAN, (? – Novi, 1588).

Konjik. Spominje se u Novom 1540., do 1551. kao *konjik* (konjanik) za kneza Stjepana Frankapana Ozaljskog. Spominje se da je 1553. ratovao u četi generala Lenkovića, a živio je u kući *"pri moru"*. To je vjerovatno današnji *Dvorac*, prije zvan "Jankova kuća", jer oko te kuće tada nije bilo drugih. Poginuo je u boju s Turcima. Prema Mažuranić, M. (1927) sin mu je Matija.

Veza: 81, 102, 85, 50, 98

41/1.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković (Novi, 6. 4. 1782 – Resnik, 24. 5. 1801), sin Adama – Danka (11. 10. 1760 – 27. 11. 1798), Frankovog i Katarine r. Kabalin – Javorke (Novi, 10. 9. 1762 – Novi, 27. 2. 1822), Andrijeve

S bratom **Andrijem** (14. 4. 1780. – Resnik, 9. 7. 1801) osnovali su selo Jankovići u Slavoniji, dok su živjeli u Našicama, gdje im je umro brat **Anton Adam** (Resnik, 18. 8. 1784 – Našice, 24. 5. 1799).

42.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković (Novi, 13. 3. 1864 – Afrika, 1934), sin Antona Ivanovog i Marije r. Maričić (Novi, 29. 1. 1839 – Novi, 24. 6. 1923); supruga Filipina r. Dorčić (Novi, 1. 5. 1866 – Novi, 28. 2. 1932), kći Antona i Cecilije; djeca: **Anton** (Novi, 1886 – Kustošija, 1958), **Marija (*Marica*)** (Novi, 1887 – Novi, 1965), udana Sokolić – Verica, **Vlade** (umro mlad), **David Bogoslav** (Novi, 1896 – Odžak, 1941), **Ana** (Novi, 1903 – Novi, 1920) i **Katarina (*Katica*)** (Novi, 1906 – Novi, 1984).

Trgovac. Sa suprugom je držao trgovinu sitničarije u Ulici Sv. Trojice (danas kuća Miljenka Sokolića, Davidovog – Verice, praunuka), ali je otišao na rad u Afriku pa je supruga nastavila sama voditi trgovinu.

Veza: 7, 45, 48, 59, 30, 100, 5, 25, 72, 74, 67, 117, 89, 13, 68

43.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković, z Dvorca (Zagreb, u. 2. 1926 – Zagreb, 31. 8. 2005), sin Antona Vickovog i Katarine r. Toljan (Novi, 14. 10. 1887), kćeri Ivana Ludovikovog; supruga Karmen r. Frančišković (Krasica, 1928), dr. sc.

Diplomirani inženjer strojarstva; diplomirao je na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Centralnom projektnom birou u Rijeci, u Tvornici brodske opreme i dizel-uređaja *Rikard Benčić*, Rijeka do 1954, zatim u Vojno-remontnom zavodu u Bregani do 1969. i kao tehnički direktor u poduzeću *Monter* u Zagrebu do 1985. Supruga je bila profesorica na Kemijskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 10, 100, 90/1, 56/1, 22/1

44.

MAŽURANIĆ, IVAN – Ćaćin, Janković (Pančevo, 3. 3. 1951), sin Boška i Ljubice r. Knežević (Sremski Karlovci, 2. 3. 1924); supruga Kerstin r. Pehrsson (Karlstad, Švedska, 15. 10. 1954), Lennartova; kćerke **Isidora** (Stockholm, Švedska, 9. 11. 1986), udana Gunri, i **Julija Marija** (Ženeva, Švicarska, 12. 5. 1988).

Diplomirani matematičar i IT specijalist. Prirodno-matematički fakultet završio je u Beogradu 1976. Radio je u Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji UN-a u Ženevi, Švicarska (1988 – 93) i kao službenik švedske vlade od 1994. Nosilac je dinastijskih odličja, vitez više evropskih dinastijskih viteških redova, te član evropskih plemićkih organizacija. Supruga je diplomat, Dama norveškog kraljevskog Reda sv. Olava za zasluge. Kćerka Isidora radi kao direktor u Stockholmu, ima sina **Martina** (Stockholm, Švedska, 11. 3. 2016) i kćerku **Astrid** (Stockholm, Švedska, 17. 4. 2018), a kćerka Julija Marija službenica je švedske vlade, EU-a i UN-a.

Veza: 17, 90, 51, 89, 45, 48, 88

45.

MAŽURANIĆ, IVAN mlađi – Janković (Novi, 14. 6. 1837 – Novi, 7. 2. 1889), sin Ivana starijeg, Ivanovog i Urse r. Ivić (Novi, 11. 12. 1802 – Novi, 22. 8. 1855), Šimunove; supruga Ana r. Mažuranić (Novi, 4. 11. 1843 – Novi, 27. 2. 1874), Matijeva; djeca: **Bogoslav** (1865 - 1918), **Julio** (1868 - 1892) i **Milutin (Ćaće)** (1871 - 1957).

Trgovac i zidarski poduzetnik. Radio je na cestogradnjama koje vodi tast Matij (Matija) Mažuranić. Po padu Bachova apsolutizma, od prosinca 1865. postaje član obnovljene Narodne čitaonice, a od siječnja 1865. i njezin odbornik. U njegovoj kući u "Varošu", sada Ulici Bogoslava Mažuranića, jedno vrijeme je bila smještena Narodna čitaonica.

Veza: 48, 7, 89, 13, 68, 17, 90, 51, 44, 88, 110, 35

46.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković (Novi, 30. 8. 1864 – Novi, ?), sin Ivana Josipovog i Katarine r. Mudrovčić – Bubnjar (Novi, 16. 2. 1842 – Novi, 6. 9. 1919), Matijeve, druge očeve supruge; unuk je banova brata Josipa.

Trgovački poslovođa. Bio je i na radu u SAD. Najstariji je poznati novljanski guslar (Ježić. *Novljanski zbornik*, knjiga 3). Na njegovu su spomeniku u novljanskom groblju bile isklesane gusle, a podaci na spomeniku ne vide se zbog loše kvalitete kamena. U tom je grobu pokopan i David Sokolić – Verica (1919), Ivanov.

Veza: 49, 73, 62, 53, 96, 63, 82, 36

47.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković (Novi, 11. 8. 1814 – Zagreb, 4. 8. 1890), sin Ivana Mikule Petrovog i Marije Kate r. Ivić (Novi, 24. 3. 1775 – Novi, 14. 4. 1844), Josipove; supruga Aleksandra r. Demeter (Zagreb, 12. 11. 1815 – Zagreb, 20. 11. 1885), Dimitrijeva, pravoslavne je vjere, podrijetlom Grkinja; djeca: **Božidar** (Karlovac, 1842 – Budimpešta, 1877), **Vladimir** (Karlovac, 1845 – Zagreb, 1928), **Zora** (1846 – 1847), **Marija** (1848 – 1. 9. 1912), udana za pjesnika i političara Špun – Strižića, **Stanko** (1851), umro mlad, **Miloslava** (11. 11. 1953 – 2. 10. 1898), udana za trgovca Pavla Birača, i **Olga** (9. 8. 1858 – 4. 6. 1940), udana za časnika Uroša Čučkovića.

Hrvatski ban, književnik i pravnik. Studirao je filozofiju i pravo, u Zagrebu i Szombathelyju, diplomirao u Zagrebu 1835. Radio je kao gimnazijski profesor, potom u Karlovcu kao odvjetnik. Istaknuti je ilirac, javlja se pjesmama u *Danici*, nadopunio je XIV. i XV. pjevanje Gundulićeva *Osmana* 1844. g., a 1846. je objavio spjev *Smrt Smail-age Čengića*, najznačajnije djelo hrvatskog romantizma. Od 1850. je u Beču na visokim dužnostima, predsjednik je Hrv. dvorske kancelarije. U Saboru je od 1861., potaknuo je 1862. osnivanje Stola sedmorice (kasacioni sud). Prvi je pučanin (neplemić) koji obnaša bansku čast (1873 – 80); proveo je reformu uprave, osigurao nezavisnost suda i porotno suđenje, slobodu tiska, pravo na javno okupljanje, unaprijedio je demokratske institucije, liberalizirao izborni sustav, uveo odgovornost bana i izvršne vlasti Saboru, unaprijedio poljoprivredu i školski sustav - jedan je od najzaslužnijih za modernizaciju Hrvatske. Za njegova je banovanje osnovano i Zagrebačko sveučilište. Odrekao se banske časti zbog sukoba s Bečom, formalno radi otezanja s priključenjem razvojačene Vojne krajine provincijalnoj Hrvatskoj (Dalmacija i Istra su pripadale austrijskom dijelu

Monarhije, a od 1878. i BiH, tako da je hrvatski korpus bio rascjepan i podjeljen). Mažuranić je djelovao i kao znanstvenik (*Njemačko-ilirski slovar,* 1842. i dr.) i kao kulturni djelatnik: predsjednik Matice ilirske (1858 – 72). Primio je odličje Željezne krune prvog reda; već je orden drugog reda je nositelju donosio titulu baruna, koju ponosni Mažuranić nikad nije zatražio.

Veza: 53, 96, 84, 6, 62, 95, 115, 19, 56, 20, 119, 114, 60, 28, 18, 58, 116, 49, 73

48.

MAŽURANIĆ, IVAN, stariji – Janković (Novi, 31. 10. 1807 – Novi, 20. 9. 1900), sin Ivana Antonovog i Marije r. Lovrić (15. 10. 1777.), Ivanove, iz Crikvenice; supruga Ursa r. Ivić (Novi, 11. 12. 1802. – Novi, 22. 8. 1855.), Šimunova.

Trgovac, a prije toga i mjesni sudac u Novom. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom i član njezina Upravnog odbora od 27. 3. 1845., te od 17. 12. 1864. kada je obnovljena. Po smrti sina Ivana (1889) odgaja i školuje njegova tri sina. Prema pisanju dr. Milutina, njegova unuka, uz Petra Mažuranića jedan je od poznatih pjevača junačkih pjesama u novljanskom kolu. Imao sestru **Luciju** (30. 12. 1800 – Senj, ?) i braću **Antona** (4. 3. 1804 – Senj, ?), **Franka** (3. 11. 1810 – 20. 3. 1883), **Josipa** (21. 7. 1813) i **Nikolu** (7. 12. 1818 – 25. 3. 1871).

Veza: 111, 7, 45, 42, 59, 100, 89, 13, 68, 30, 5, 25, 72, 17, 90, 51, 74, 67, 117, 44, 88, 104, 110, 35, 1, 32

49.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković (Novi, 27. 12. 1835 – Novi, 1. 3. 1908), sin Josipa, banova brata, i Vicke r. Žanić (Novi, 6. 11. 1804 – Novi, 21. 11. 1889), druge očeve supruge; prva supruga Marija r. Piškulić (Novi, 17. 8. 1837 – Novi, 1862), druga Katarina r. Mudrovčić (Novi, 16. 2. 1842 – Novi, 6. 9. 1919).

Nadcestar u Jasenku, pa u Novom. Supruga Katarina vodila je trgovinu i krčmu u Novom. Imao je braću **Pavla** (Novi, 13. 1. 1833., koji je radio u Zagrebu), **Dragutina Karla** (Novi, 27. 8. 1840., od 1895. u Goraždu), **Dobrotina** (Novi, 19. 10. 1849 – Novi, 1867), te sestre **Mariju** (Novi, 2. 9. 1824), udanu za Fabijana Sokolića i **Helenu** (Novi, 12. 10. 1845), udanu za Nikolu Mudrovčića.

Veza: 62, 47, 84, 6, 95, 58, 73, 63, 46, 82, 36, 115, 19, 116

50.

MAŽURANIĆ, IVAN (Novi, 16. 8. 1603), vjerojatno Matijev.

Knez u Novom (naziv za suca, jednog od 12 godišnje od puka biranih *magistratualnih* sudaca). Jedan je od braće Radoslava (*Radiše*) Matijevog, za kojega je dr. Milutin Mažuranić tvrdio da je imao više braće, što se dade zaključiti i iz rodoslovnog stabla Mažuranića u novljanskom muzeju, to su: **Anton Martin** (Novi, 12. 9. 1610), **Matko** (Novi, 3. 2. 1598), **Staniša** i **Radoslav (*Radiša*)**.

Veza: 81, 41, 102, 85, 50, 98, 57

51.

MAŽURANIĆ, IVAN (*Ivica*) – Ćaćin, Janković (Novi, 15. 1. 1923 – Glina, 30. 11. 1944), sin Milutina i Anastazije (Maje) r. Maljak (Ludbreg, 15. 4. 1887 – Novi, 18. 6. 1967).

Pali borac NOR-a. Student medicine u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 31. 7. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji, komesar čete pa referent saniteta 3. brigade. Ranjen je 2. 10. 1944. kod Trnovca (Korenica) u Lici, a nakon amputacije noge i gangrene zbog dugotrajnog prijevoza umro je u Glini, a pokopan u Topuskom. U partizane je otišao preko Crikvenice i Triblja zajedno s Jurjem Babićem, Vojkom Maričićem, Antonom Krpanom i Krstom Zoričićem.

Veza: 89, 13, 68, 45, 48, 17, 90, 44, 88

52.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković, Dančić (Novi, 22. 10. 1813 – Gospić, 17. 5. 1893), sin Petra Martinovog i Kate r. Radetić – Kastavke (Novi, 26. 2. 1781), Fabijanove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Ježić (Novi, 5. 3. 1810 – Gospić, 8. 3. 1890), Osipova; sin **Srećko (Feliks)** pravnik je u Zagrebu i Gospiću, **Josip** (Novi, 1. 11. 1847) je umro kao student a **Petar** je ostao u Novom.

Narodni sudac u Novom. Jedan od osnivača Narodne čitaonice i član njezina Upravnog odbora od 27. 3. 1845, a brat mu je Josip bio kanonik, osnivač i prvi potpredsjednik Čitaonice. Nadimak Dančić dobili su po stricu **Danku Adamu** (Novi, 5. 4. 1790 – 12. 8. 1849). Braća su mu: **Josip** (Novi, 3. 3. 1811 – 20. 12. 1879), kanonik i osnivač Narodne čitaonice, **Mikula** (Novi, 16. 11. 1918 – Sušak, 1857), **Anton Jerolim** (Novi, 30. 9. 1819), **Adam** (Novi, 7. 8. 1823) i **Anton Martin** (Novi, 28. 7. 1824).

Veza: 86, 65, 101, 103

53.

MAŽURANIĆ, IVAN MIKULA – Petričin, Janković (Novi, 24. 11. 1781 – Novi, 22. 2. 1853), sin Petra i Jelene r. Piškulić (Novi, 30. 11. 1757 – Novi, 29. 1. 1823); supruga Marija Kata r. Ivić (Novi, 24. 3. 1775 – Novi, 14. 4. 1844), kći Josipa i Ane; djeca: **Petar Luka** (Novi, 1799 – Ogulin, 1817), **Josip** (Novi, 1802 – Čajniče, BiH, 1891), **Anton**, prof. (Novi, 1805 – Zagreb, 1888), **Uršula** (Novi, 1810), **Josip Jakov** (Novi, 1813), **Ivan**, ban (Novi, 1814 – Zagreb, 1890) i **Matij (*Matija*)**, *Glavar* (Novi, 1817 – Feldhof, 1881).

Sudac u Novom. U ustanku Vinodolaca protiv Francuza 1813. bio je zastavnik u ustaničkoj vojsci. Duhovni začetnik tog ustanka bio je Novljanin Žanić, svećenik.

Veza: 96, 47, 84, 6, 62, 95, 115, 19, 58, 116, 49, 73

54.

MAŽURANIĆ, IVAN JANKO – Janković, Šimica (Novi, 22. 8. 1851 – Novi, 17. 9. 1936), sin Šimuna Vickovog i Katarine r. Petrinović – Juretinke (Novi, 23. 4. 1820), Ivanove, druge očeve supruge; supruga Tereza r. Piškulić (Novi, 4. 10. 1856 – Novi, 27. 9. 1944) – zvana Slavuljica.

Građevinski poduzetnik, trgovac i ugostitelj. Godine 1896. izgradio je hotel *Slavuj* s 14 soba pa su se on i supruga bavili ugostiteljstvom. Isklesao je kamene *kolonice* (stupiće) na terasi kuće dr. Milutina Mažuranića u "Varošu". Hotel je naslijedila kći Katarina, udana Žanić jer nije imao sinova. Pivač u novljanskom kolu. Polubraća su mu: **Vicko (Vicić)** (Novi, 1840 – Novi, 1923), **Ludoviko** (Novi, 1868 – Novi, 1939), **Radoslav** (Novi, 8. 8. 1871 – SAD, 16. 1. 1892) i **Josip** (Novi, 17. 8. 1876 – SAD, 12. 1. 1939).

Veza: 104, 111, 76, 112, 22, 109, 37, 64, 107, 8

55.

MAŽURANIĆ, IVAN – Janković, z Dvorca (Novi, 16. 5. 1919 – Ledenice, Boka kotorska, 31. 12. 1944), sin Vicka Lukinog i Anke r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1882 – Novi, 30. 10. 1953), Lovrine (njezin stric je Kalisto Josipov). Nadimak **z Dvorca** dolazi po pradjedu Filipu (Veziru) koji je stanovao u *Dvorcu* (malenom dvorištu, čakavski: *dvorcu*) prvoj kući Mažuranića.

Pali borac NOB-a. Pitomac u jugoslavenskoj kraljevskoj mornarici, a od 1941. dočasnik mornarice NDH. Zajedno s Miljenkom Mažuranićem, Milutinovim, bio je (unovačeni) dobrovoljac u sastavu Hrvatske ratne mornarice na Azovskom moru, odakle se vratio u Dalmaciju. Poginuo je kao pripadnik južnodalmatinskih jedinica u Boki kotorskoj, kod sela Ledenice. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza: 99, 66, 113, 77, 3, 29, 33, 3, 113/1

55/1

MAŽURANIĆ, IVANA – Prepelka, Jankovica (Rijeka, 11. 8. 1980), kći Dražena Antonovog i Anice r. Paparić (Lopar, Rab, 1954).

Magistrica ekonomskih znanosti; diplomirala je i magistrirala na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Radi u Raiffeisen banci u Zagrebu.

Veza: 27, 92, 9, 94, 10/1

56.

MAŽURANIĆ-BRLIĆ, IVANA – Jankovica, Banovka – v. **BRLIĆ-MAŽURANIĆ, IVANA**.

56/1.

MAŽURANIĆ, IVICA – Janković, z Dvorca (Zagreb, 13. 12. 1953), sin Ivana Antonovog i Karmen r. Francisković (Krasica, 1928).

Dr. med. sc.; pulmolog i radiolog; diplomirao je 1980, magistrirao 1985. i doktorirao 2000. na Medicinskom fakultetu u Zagrebu gdje i radi u Klinici za plućne bolesti na Jordanovcu.

Veza: 43, 90/1, 10, 110, 22/1

57.

MAŽURANIĆ, JANKO (Novi, oko 1638 – 1697), najvjerojatnije Radišin sin, a djed Ivana Mažuranića, Jurišinog (Juriša, Juraj) i Matije Jurišinog.

Knez (naziv za suca, godišnje biranog *od puka*); prema podacima Ivana Mažuranića, Boškovog, umro je 1697. Njegovi potomci nose, novljanskim običajem, nadimak Janković; često ih se razlikovno naziva i piše po nadimku, a ne po prezimenu. Prema knjizi *Ivan Mažuranić ban pučanin* (Zagreb, 1990) i po rodoslovlju Mažuranića u muzeju, Janko je Jurišin otac. Međutim, dr. Milutin Mažuranić u svojoj knjizi (o Matiji Mažuraniću, banovu bratu) kao Jurišina oca navodi Matiju, a Janka nigdje ne spominje, pa ispada da su Janko i Matija ista osoba s dva imena, i da je sin Radoslava (Radiše).

Veza: 98, 50, 85, 81, 83, 102

58.

MAŽURANIĆ, JELISLAVA r. Šantelj (18. 5. 1825 – Zagreb, 19. 9. 1914); suprug Anton (Novi, 13. 6. 1805 – Zagreb, 18. 12. 1888), Ivanov, banov brat.

Cijenjena u Novom, bila je pokroviteljica posvećenja zastave *Radničke zadruge Sv. Nikole* 25. 7. 1909., a kako zbog starosti (83. g.) nije mogla doći u Novi, na svečanosti posvećenja pred "Križem" na Placi u Novom zastupala ju je Anica Potočnjak (Novi, 10. 2. 1892 – Dubrovnik, 29. 4. 1948), Ladislavova, udana za Nikolu Ježića, do 1916. novljanskog, a poslije dubrovačkog ljekarnika, zadnjeg privatnog zakupnika stare dubrovačke ljekarne (*apotheke Domus Christi*), utemeljene 1420.

Veza: 6, 47, 84, 62, 95, 116, 115, 19, 49, 73

59.

MAŽURANIĆ, JOSIP VALENTIN – Janković (Novi, 21. 3. 1858 – 18. 5. 1895), sin Antona Ivanovog, starijeg i Marije r. Maričić (Novi, 29. 1. 1839 – 24. 6. 1923); supruga Barbara r. Čorić (Novi, 22. 4. 1862), Matijeva, preudana za Andriju Piškulića – Anjića.

Krčmar u Novom. Gostionicu je vodio pod imenom Valentin Josip. Član Narodne čitaonice od 23. siječnja 1885. Imao je četiri brata: **Ivana** (Novi, 1864 – Afrika, 1934), **Božidara** (Novi, 1866 – Afrika, 1901), **Matija** (Novi, 1869 – SAD, 1897) i **Slavomira** (Novi, 1874 – Južna Amerika, ?).

Veza: 7, 45, 48, 42, 30, 100, 5, 25, 72, 89, 13, 68

60.

MAŽURANIĆ, JOSIP FRANJO (*Feri*) – Janković, Banovac (Karlovac, 4. 9. 1918 – Buenos Aires, Argentina, 15. 10. 1997), sin Božidara Vladimirovog i Irene r. Türk; supruga Višnja r. Blažeković; banov je praunuk.

Poručnik korvete u Kraljevini Jugoslaviji i u NDH, poliglot i pjesnik; završio je Pomorsku akademiju u Dubrovniku. Od 1941. do 1942. borio se kao zapovjednik domobranske satnije sastavljene od Hrvata islamske vjere protiv srpskih četnika kod Bihaća. Od svibnja 1942. bio je zapovjednik broda *UJ 2103* hrvatske flotile lovaca podmornica u sastavu hrvatske pomorske legije i 1943. je potopio tri sovjetske podmornice, za što je odlikovan Željeznom trolistom II. reda s pravom nošenja naslova vitez. Govorio je engleski, njemački, španjolski, francuski, talijanski, ruski, bugarski i rumunjski. Pisao je stihove još kao đak, a nastavio s pisanjem u Argentini kamo je emigrirao nakon rata. Preveo je hrvatsku himnu na španjolski. Suprugu su mu u svibnju 1945. uhitili Englezi i predali partizanima.

Veza: 20, 56, 119, 115, 47, 53, 96, 114, 28, 18

61.

MAŽURANIĆ, JOSIP MARIJAN – Janković (Novi, 21. 9. 1861 – Stenjevec, 18. 7. 1891), sin Matije Ivanovog i Marije r. pl. Kabalin (Novi, 11. 3. 1819 – Novi, 31. 5. 1865), Adamove; sin banova brata i brat Vladimira Frana.

Pustolovne prirode, poput oca i brata, otišao je u Rusiju, a završio je u Preobraženskoj bolnici za umobolne (blizu Moskve). Brat Fran ga je odatle 1888. odveo u Zavod za umobolne u Stenjevec, gdje je i umro. Imao je sestre **Anu** (4. 11. 1843 – 27. 2. 1874), udanu za Ivana Mažuranića (14. 6. 1837), Ivanovog, starijeg - čiji su sinovi dr. Bogoslav, Julio i dr Milutin, i **Mariju** (29. 9. 1856 – 11. 1. 1908), udanu za Ladislava Potočnjaka,

bilježnika u Novom (od 1877) i načelnika Općine Novi 1896., koji je 1894. sagradio hotel Lišanj, prvi novljanski hotel.

Veza: 84, 47, 6, 62, 95, 53, 116, 58, 115, 19, 49

62.

MAŽURANIĆ, JOSIP (*Osip*) – Janković (Novi, 12. 1. 1802 – Čajniče, Bosna, 14. 5. 1891), sin Ivana i Marije Kate r. Ivić (Novi, 20. 3. 1773 – Novi, 14. 4. 1844), Josipove; prva supruga Lucija r. Umiljenović (Novi, 14. 11. 1797 – Novi, 1832), Petrova, druga Vicka r. Žanić (Novi, 6. 11. 1804 – Bosna, 21. 11. 1889); banov je brat.

Poljoprivrednik; bavio se ratarstvom i vinogradarstvom i pomagao bratu u školovanju. Na muli je iz Novog nosio hranu bratu Ivanu. Dugo je godina boravio u Bosni u Goraždu, a umro je u Čajniču.

Veza: 53, 96, 47, 84, 6, 95, 49, 73, 63, 46, 82, 36, 115, 19, 116

63.

MAŽURANIĆ, JOSIP – Janković (Novi, 6. 9. 1862 – Sušak, 29. 12. 1926), sin Ivana Josipovog i Marije r. Piškulić – Dovedenke (Novi, 17. 8. 1837 – Novi, 1862), prve očeve supruge; supruga Marija r. Bićanić.

Kraljevski nadgruntovničar u Sušaku. Unuk je banova brata Josipa. Imao je devetero braće.

Veza: 49, 73, 62, 53, 96, 46, 82, 36

64.

MAŽURANIĆ, JOSIP – Janković, Šimica (Novi, 20. 12. 1902 – Novi, 24. 10. 1981), sin Ludovika Šimunovog i Karline r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), Petrove; supruga Marija r. Tonković (Bribir, 29. 7. 1908 – Novi, 28. 12. 2001).

Zidarski majstor. Bio je na radu u Turskoj od 1937, zatim u Iranu odakle odlazi u Sovjetski Savez gdje se prijavio u jugoslavensku dobrovoljačku brigadu i kao partizan sudjeluje u oslobođenju Srbije i Beograda. Ranjen je na srijemskoj fronti kod mjesta Komatinci (Županja) te kao 60%-tni ratni invalid odlazi u Vukovar. Kći mu je **Dragica** (28. 7. 1951), a sin **Ludoviko** (16. 1. 1949 – 10. 7. 1984).

Veza: 76, 112, 54, 22, 104, 76/1, 111, 109, 37, 107, 8, 26, 40

65.

MAŽURANIĆ, JOSIP – Janković, Dančić (Novi, 3. 3. 1811 – 20. 12. 1879), sin Petra Martinovog i Kate r. Radetić – Kastavke (Novi, 26. 2. 1781), Fabijanove, prve očeve supruge. Sestra Katarina (Novi, 6. 2. 1808) udala se za Lovru Maričića – Malinara (Novi, 4. 10. 1780), Pavlovog.

Svećenik. Filozofiju je studirao u Senju 1828 - 31, a teologiju 1830 - 34. Bio je kanonički namjesnik stolne crkve modruške ili krbavske u Novom. Osnivač je Narodne čitaonice u Novom 27. 3. 1845. (u kući Lovre Sriće na Placi), a predsjednik od 12. 4. 1846. Napisao je *Ustav Čitaonice*. Za vrijeme Bachova apsolutizma Čitaonica je zatvorena, a kanonik 1847. protjeran u Otočac za župnika. Prije je bio administrator u Župi Gornji Kosinj. U gradskome muzeju Novoga nalazi se njegov portret. Bio je vlasnik kuće u Novom (Stari

grad 28). Braća su mu **Anton Jerolim**, **Anton Martin**, **Adam**, **Ivan** i **Mikula**. Prašukundjed mu je Juraj (Juriša), Jankov.

Veza: 52, 86, 101, 103

66.

MAŽURANIĆ, JOSIP – Janković, z Dvorca (Novi, 19. 11. 1914 – 31. 3. 1944), sin Vicka Lukinog i Anke r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1882 – Novi, 30. 10. 1953), kćeri Lovre Josipovog.

Stolarski pomoćnik. Sudionik NOB-a od 9. rujna 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, potom u šumi na pozadinskom radu općinskog NOO-a, Novi. Prema pismenoj izjavi Antona Kargačina – Belića, dezertirao je u borbama za Rijeku u svibnju 1945. Prema anketi mjesnog UBNOR-a Novi provedenoj 1985, izgleda da je u jesen 1944. jednog dana iz jedinice poslan u Komandu primorsko-goranskog područja i tom je prigodom nestao. Zapravo je tada ubijen u šumi, a ubio ga je jedan partizan iz Zagona prema svjedočenju sestre Margarete i brata Roke i prema izjavi jednog njegovog prijatelja iz šume. Prema podacima iz muzeja, pali je borac NOR-a i navodno je poginuo u borbama kod Plasa.

Veza: 98, 55, 113, 77, 3, 29, 33

67.

MAŽURANIĆ, JUGOSLAV (*Jugo*) – Janković (Kustošija, 29. 4. 1919 – Zagreb, svibanj 1945), sin Antona i Katarine r. Sokolić – Grginice (Novi, 22. 11. 1889 – Zagreb, 1965), Grgine; supruga Zdenka r. Večer (1921 – Zagreb, 1989); kćerka **Bernardica** (1946), udana je za Hrvoja Kokića (1936), Petrovog.

Žrtva rata; nakon oslobođenja Zagreba partizani su ga uhitili na glavnom kolodvoru i zatvorili, potom i ubili. Bio je željeznički prometnik u Zagrebu na glavnom kolodvoru za vrijeme NDH.

Veza: 5, 25, 72, 42, 30, 7, 48, 74, 117

68.

MAŽURANIĆ, JULIO – Janković (Novi, 9. 1. 1868 – Novi, 16. 8. 1892), sin Ivana i Ane r. Mažuranić (Novi, 4. 11. 1843 – Novi, 27. 2. 1874), kćeri Matija - Glavara.

Trgovački obrtnik u Novom. Bio je član Narodne čitaonice i revizor računa 1890 - 91.

Veza: 45, 7, 48, 89, 13, 17, 90, 51, 42, 59

69.

MAŽURANIĆ, JURAJ (? – Novi, 1474).

Svećenik u Novom - prema bilješci upisanoj na novljanskom Misalu; prvi Mažuranić koji se javlja u Novom. Umro je u poodmakloj dobi – kako piše u Misalu.

70.

MAŽURANIĆ, JURAJ – Prepela, Janković (Novi, 23. 4. 1924 – Novi, 7. 4. 2005), sin Nikole Kuzminog i Marije r. Jovanović – Baroldinke (St. Louis, Montana, SAD, 14. 11. 1897 – Novi, 15. 4. 1993), kćeri Ivana, sina Matija Jurjevog; supruga Anica r. Sokolić – Grego, Pećarica (Novi, 25. 6. 1930 – Novi, 20. 9. 1980), Filipova; sinovi **Milenko** (Novi, 1949) i **Boris** (Novi, 1951).

Zidar; završio je zidarsku školu, a zanat je izučio kod građevinskog poduzetnika Franka Mudrovčića – Bubnjara, Matijevog. Sudionik NOB-a od 15. veljače 1943., borac 1. bataljuna 4. brigade 13. primorsko-goranske divizije, a od siječnja 1944. puškomitraljezac u 2. brigadi 35. ličke divizije. Kao ranjenik bio je na liječenju u Bariju, u Italiji, jer je 80%-tni ratni invalid. Radio je u Šumsko-gospodarskom poduzeću u Novom 1946 – 49., a 1949 - 51. je kontrolor *Export-drva*, Zagreb za preuzimanje drvene građe, potom upravitelj doradne pilane. Nadimak Prepela nastao je prema jednom njegovom pretku koji je brzo hodao praveći sitne korake poput prepelice.

Veza: 94, 33, 9, 87, 15, 39/1, Bezjak

71.

MAŽURANIĆ, KALISTO (Novi, 22. 10. 1840 – Novi, 8. 4. 1915), sin Josipa Grge Frankovog i Veronike r. Baran (13. 1. 1808 – Novi, 1876); supruga Amalija, udovica Šuta, r. Šegulja (Novi, 21. 10. 1844 – Novi, 29. 3. 1888), Filipova.

Zidar. Nositelj nadimka Kalisto. Imao je braću: **Franka** (Novi, 17. 11. 1829 – Novi, 8. 5. 1909) - sinovi Josip (Novi, 28. 11. 1959) i Vladimir (Novi, 9. 7. 1873 – SAD, 1893); **Ivana** (Novi, 7. 8. 1843 – Turn Severin, ?) i **Lovru** (Novi, 12. 8. 1846 – Rumunjska, 7. 12. 1895) koji je imao šestero djece.

Veza: 38

72.

MAŽURANIĆ, KATARINA (*Katica*) – Jankovica (Novi, 14. 10. 1906 – Novi, 20. 2. 1984), kći Ivana Antonovog i Filipine r. Dorčić (Novi, 1. 5. 1866 – Novi, 28. 2. 1932), Antonove.

Poštanska službenica na pošti u Novom, i van Novog.

Veza: 42, 30, 59, 7, 48, 5, 25, 74, 67, 117, 100

73.

MAŽURANIĆ, KATARINA r. Mudrovčić **(Temika) – Bubnjar** (Novi, 16. 2. 1842 – Novi, 6. 9. 1919), druga supruga Ivana (Novi, 27. 12. 1835 – Novi, 1. 3. 1908), Josipovog, tj. sina banova brata Josipa.

Trgovkinja i krčmarica. Imala je trgovinu mješovite robe u kojoj je prodavala i vlastiti kruh doma pečen i vodila je “birtiju” (od *njem*. Wirtshaus – krčma), odnosno “oštariju” (Osteria) po novljanski.

Veza: 49, 62, 63, 46, 82, 36

74.

MAŽURANIĆ, KRSTO – Janković (Kustošija, 10. 1. 1913 – Zagreb, 8. 8. 1992), sin Antona i Katarine r. Sokolić – Grginice (Novi, 22. 11. 1889 – Zagreb, 1965), Grgine; supruga Ljerka r. Krapec (1919 – Zagreb, kolovoz 2003); sin **Krsto Anton** (Zagreb 1942).

Diplomirani inženjer elektrotehnike, završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu 1939. Od 1941. direktor je *Hidroelektrane Tribalj*, a nakon rata radio je u Hrvatskim željeznicama.

Veza: 5, 25, 72, 42, 30, 7, 48, 67, 117

75.

MAŽURANIĆ, KRUNOSLAV – Janković, Dančić (Novi, 16. 8. 1878 – Vrbovsko, 10. 9. 1928), sin Stjepana Mikulinog i Marije r. Veljačić (Crikvenica, 25. 3. 1845).

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Jedno vrijeme je bio odvjetnik u Crikvenici, zatim kotarski sudac u Bakru. Pokopan na Trsatu.

Veza: 103, 86, 97

76.

MAŽURANIĆ, LUDOVIKO – Janković, Šimica (Novi, 24. 8. 1868 – Novi, 4. 4. 1939), sin Šimuna Vickovog i Margarete r. Piškulić – Pavulinke (Novi, 24. 6. 1834 – Novi, 26. 2. 1929), Josipove, očeve treće supruge; supruga Karlina r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), kći Petra Pavlovog.

Zidar. Radio je najviše u Novom, a bio je i na radu u Aleksandriji (Egipat).

Veza: 104, 76/1, 111, 112, 54, 22, 109, 37, 64, 107, 8, 40, 26

76/1.

MAŽURANIĆ, MARGARETA r. Piškulić – **Pavulinka** (Novi, 24. 6. 1834 – Novi, 26. 2. 1929), kći Josipa Pavlovog i Jelene r. Sokolić – Belčevice (Novi, 3. 8. 1795 – 19. 3. 1878), Stipanove; treća je supruga Šimuna Mažuranića – Šimice (Novi, 28. 10. 1817 – 4. 2. 1901), Vickovog.

Kao djevojka pekla je kod kuće u Mošuni *bubice* (krušno pecivo), koje je prodavala u Crikvenici na tržnici. Jednom ju je 1856., dok je išla u Crikvenicu, Šimun Mažuranić zamolio da ga ne odbije kada ju bude zaprosio, što ju je iznenadilo jer mu je druga supruga Katarina Petrinović još bila živa, premda teško bolesna. Sa Šimunom je imala šesnaestero djece i doživjela je 95. godina.

Veza: 104, 76, 22, 37, 109, 64, 107, 8, 40, 26

77.

MAŽURANIĆ, MARGARETA (*Mare*) – Jankovica, z Dvorca (Novi, 7. 6. 1917. – Novi, 21. 2. 2005), kći Vicka Lukinog i Anke r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1882 – Novi, 30. 10. 1953), kćeri Lovre Josipovog. Pradjed Filip (Vezir) (Novi, 1814 – Novi, 1888) je nositelj nadimka Z Dvorca.

Kućanica. Nakon rata radila je kao švelja (krojačica) u Đačkom domu u Novom. Bila je jedna od najboljih poznavateljica usmene predaje o prošlosti plemena Mažuranića i o njihovu dolasku u Novi, vlasnica najstarijega rodoslavnog stabla Mažuranića, dala je dragocjene podatke o Mažuranićima za *Novljanski zbornik IV* i Krstu Zoričiću za *Novljanski biografski leksikon*. Zadnja je od roda Mažuranića – Jankovića z Dvorca koja je stanovala u toj (navodno) prvoj kući obitelji Mažuranić u Novom.

Veza: 99, 65, 55, 113, 3, 29, 33, 3, 113/1

78.

MAŽURANIĆ, MARIJA (*Mica*) – Matijetinka (Novi, 20. 1. 1924 – Jasenovac, ožujak 1945), kći Nikole i Katarine r. Maričić – Livakovice (Novi, 16. 10. 1900 – Novi, 1988), Frankove.

Pali borac NOR-a. Za njemačke okupacije Novog angažirana je u omladinskoj organizaciji, raspačavala je letke protiv okupatora. Jedan je letak predala njemačkom časniku, pa je 8. 9. 1944. uhićena i odvedena u koncentracijski logor Jasenovac, gdje je ubijena.

Veza: 93, 80, 105, 106, 11

79.

MAŽURANIĆ, MATIJ – Janković, Pušić (Novi, 20. 9. 1852 – Novi, 23. 9. 1914), sin Andrije Antonovog i Marije r. Maričić – Parunice (23. 3. 1825 – Novi, 16. 12. 1908); supruga Lucija r. Maričić – Proto Hrgešinka (Novi, 2. 12. 1855 – Novi, ?), Matijeva.

Zidarski majstor. Bio je na radu u Cape Townu u Južnoj Africi do 1905, a nakon povratka u Novi izgradio je kuću "Pod Barana" (1905 / 1906), sada vlasništvo unuka mu pokojnog Boška, u kojoj je i trgovina automobilskih dijelova Slobodana Jovanovića. Imao je brata Antona (6. 3. 1849 – 4. 8. 1866) i Franka (18. 1. 1860 – 1. 6. 1867).

Veza: 1, 32, 14, 16, 118, 21

80.

MAŽURANIĆ, MATIJ – Matijeto (Novi, 12. 9. 1897 – Sušak, 6. 4. 1938), sin Augustina i Tereze r. Peričić – Kranjčike (Novi, 15. 10. 1872 – Novi, 18. 3. 1940), kćeri Kuzme Mihovilovog; supruga Marija (Mica) r. Krišković – Perinka (Novi, 15. 7. 1901 – Novi, 1978), Antonova. Nadimak mu je po djedu Matiju (Novi, 7. 3. 1836 – Novi, 1. 6. 1885), Stipanovom.

Dugogodišnji listonoša u Novom. Imao je kćer Nedu udanu Peroš (Novi, 21. 2. 1932 – Novi, 29. 1. 1999) i sinove Iliju i Augustina. Pokopan u Novom.

Veza: 11, 106, 93, 105, 78

81.

MAŽURANIĆ, MATIJ (rođen u Novom 1540 - 51), sin Ivana *konjika*.

Kapetan senjske uskočke "mornarice". Prema podacima dr. Milutina Mažuranića (*Matija Mažuranić 1817. – 1881., brat pjesnika i bana*. Zagreb. 1927) za ovog Matija Ivanovog proizlazi da je dozvolom kneza (Gašpara?, Nikole?) Frankapana sagradio malu kuću zidanicu, opasanu zidom – s malim dvorištem (čakavski: *dvorcen*). Naziv "Dvorac"za tu se kuću, u Ulici braće Radić iznad "Stare pošte", koristi i danas, a Mažuraniće iz te kuće razlikovno poznajemo po nadimku **z Dvorca**. Navodno su ovog Matija Turci ranili i zarobili, a iskupili su ga sinovi, među njima Radoslav (Radiša). Imao je braću Martina (1585) i Petra (1586), koji se pominju kao svjedoci.

Veza: 41, 85, 50, 98, 102, 57

82.

MAŽURANIĆ, MATIJ – Janković (Novi, 10. 11. 1871 – Rusija, 1914./18), sin Ivana Josipovog i Katarine r. Mudrovčić (Novi, 16. 2. 1842 – 6. 9. 1919); supruga Katarina r. Maričić – Hrgešinka (29. 4. 1874 – 1. 8. 1939), kći Grge Matijeva; unuk je banova brata Josipa.

Žrtva I. svj. rata. Građevinski poduzetnik u Novom. Kao hrvatski domobran na ruskoj fronti, sudskim rješenjem Okružnog suda u Sušaku od 6. 4. 1921. proglašen je mrtvim.

Veza: 49, 73, 62, 53, 96, 53, 46, 36

83.

MAŽURANIĆ, **MATIJ – Janković** (Novi, 1. 11. 1680 – Novi, 1696), sin Jure (zvanog Juriša, koji je umro prije 7. listopada 1680.) i Franjke (*Franice*).

Mjesni knez (sudac) u Novom. Imao je brata Ivana – Jankovića (1665). Kći mu se udala za istarskog plemića Ivana Francisca Hijacinta De Parisa, kapetana vinodolskog, kad je Vinodol nakon pogibije Frana Krsta Frankapana i Petra Zrinskog potpao pod Austrijsku dvorsku komoru.

Veza: 98, 57, 81, 41, 23, 4

84.

MAŽURANIĆ, MATIJ (*Matija*)– Janković (Novi, 4. 2. 1817 – Feldhof, Graz, 17. 4. 1881), sin Ivana Mikule, Petrovog i Marije Kate r. Ivić (Novi, 24. 3. 1775 – Novi, 14. 4. 1844), Josipove; supruga Marija r. pl. Kabalin (11. 3. 1819 – Novi, 31. 5. 1865), Adamova; banov brat.

Kovački majstor, graditelj mlinova i građevinski preduzimač. Dva razreda osnovne škole završava u Novom, kao kovački pomoćnik 9. 11. 1836. u Zagrebu podiže Wanderbuch (putovnu knjižicu), putuje do 19. 9. 1937. od Karlovca, Ljubljane, Osijeka, Pečuha... Pustolovnog duha, od prosinca 1839. preko Višegrada dolazi u Sarajevo, u Bosni boravi do 27. 1. 1840. – o proživljenom piše putopis *Pogled u Bosnu*. Poslije (1846) radi na gradnji željezničke pruge u Zagorju ob Savi, a od kolovoza 1847. je opet u Sarajevu; 1847 – 49. gradi mlinove na Miljacki u Sarajevu i na Lašvi u Travniku, a do 9. 1. 1852. dospjeva i do Carigrada. Od 1852. je u Novom, gospodari svojom zemljom, preduzima radove na popravcima cesta i mostova na Karolini, a načelnik je ili glavar Općine Novi (naziv koji se iz zemljišnih zajednica prenosi na političku vlast) od 1. 5. 1856. Već 1857. urgira kod brata Antona u Zagreb da poradi da bi se (prepravljeni) *Tehnički operat glede Porta ...kuliko prie poslalo u Terst*, 1861. zapošljava Novljane na javnim radovima, na popravcima kišama izlokanih cesta u Novom. Te se godine gradi cesta uz more od Lukavica do Mela, 1863. sam započinje gradnju *Vele rive* (lukobrana luke), za koju je ishodio dozvole, a gradnju poslije, poslije prosvjeda da sam preuzima sve radove, prepušta općini, uz traženu namiru troška za izvršene radove. Te godine sam gradi most na Ričini, 1868. gradi cestu Sv. Juraj – Krasno, 1869. trasira Rudolfinsku cestu od Pletenog ka Ogulinu, koju gradi 1870 – 1874; a otvorena je 30. 10. 1874. Na mjestu porušene očinske kuće gradi 1864. kuću sebi i braći Antonu i Ivanu (natpis na pročelju: *Bratja Mažuranići*), zvanu poslije *Glavarova kuća* (vratio je braći trošak kojim su pridonijeli gradnji kuće). O svom je trošku izgradio ulicu sadašnje širine do svoje kuće, a vlasnici poslije izgrađenih kuća u toj ulici ustupili su dio svojih parcela kako bi se mogla formirati ulica. Obrađivao je 23 jutra svoje, i tri jutra tuđe zemlje – oranica, vinograda i pašnjaka. Imao je par kuća u Novom, katnicu u Zagrebu, bio je imućan. U lipnju 1879. završio u sanatoriju za umobolne u Feldhofu kod Graza, gdje je umro 1881.

Veza: 53, 47, 6, 62, 95, 58, 116, 61, 115, 19, 49, 73

85.

MAŽURANIĆ, MATKO (Novi, 3. 2. 1598), Matijin. Ženio se tri puta, supruge: Jelena, Dorotea i Margarita.

Spominje se kao sudac u Novom. Po podacima rodoslovlja iz Narodnog muzeja i galerije Novi Vinodolski i M. Mažuraniću (1927), Matko je brat Radoslava (*Radiše*), Matijevog, a unuk Ivana, *konjika*. Sin mu je Lovra (26. 9 1660).

Veza: 81, 41, 102, 50, 98, 57

86.

MAŽURANIĆ, MIKULA – Janković, Dančić (Novi, 16. 11. 1818 – Sušak, 1857), sin Petra Martinovog i Kate r. Radetić – Kastavke (Novi, 26. 2. 1781), Fabijanove, prve očeve supruge; prva supruga Marija r. Dobrić (Novi, 30. 11. 1818 – Novi, 2. 9. 1847), druga Lucija r. Umiljenović – Donatovica (Novi, 3. 5. 1817 – Sušak, ?), Matijeva; brat je Josipa, kanonika i osnivača Narodne čitaonice.

Općinski pandur (redar) u Novom. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice, a od 27. ožujka 1845. i član Upravnog odbora.

Veza: 52, 65, 103, 75, 101

87.

MAŽURANIĆ, MILENKO – Prepela, Janković (Novi, 16. 3. 1949), sin Jurja i Ane r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 25. 6. 1930 – Novi, 20. 9. 1980), Filipove; supruga Nada r. Blažević – Šicarova (Krmpote, 17. 11. 1950); kćerke **Natalija** (Rijeka, 11. 11. 1975), udana Anđelić, i Ana (Rijeka (27. 10. 1982).

Elektroinstalater, završio je srednju stručnu školu. Radio je do mirovine u DIP-u Novi, a 1982 - 86. odbornik je u Skupštini općine Crikvenica.

Veza: 70, 94, 33, 9, 15, 39/1

88.

MAŽURANIĆ, MILICA – Ćaćina, Jankovica (Beograd, 18. 6. 1955), kći Boška i Ljubice r. Knežević (Sremski Karlovci, 2. 3. 1924).

Diplomirana ekonomistica; Ekonomski fakultet završila je u Beogradu gdje je radila u *Poštanskoj štedionici*, a poslije u Švicarskoj.

Veza: 17, 90, 51, 89, 45, 48, 44

89.

MAŽURANIĆ, MILUTIN (*Ćaće)* – Janković (Novi, 2. 12. 1871. – Novi, 31. 3. 1957.), sin Ivana Ivanovog i Anke r. Mažuranić (Novi, 4. 11. 1843 – Novi, 27. 2. 1874), Matijeve, kćeri banovog brata; supruga Anastazija (Staka, Maje) r. Maljak (Ludbreg, 15. 4. 1887 – Novi, 18. 6. 1967); sinovi **Boško** (1918 – 2013), **Miljenko** (1919 – 1942) i **Ivan (*Ivica*)** (1923 – 1942).

Doktor prava, odvjetnik i javni bilježnik u Novom (1922). Pravo je studirao u Zagrebu i Grazu. Bio je zastupnik Hrvatskog sabora i aktivni političar hrvatsko-srpske koalicije za vrijeme Austro-Ugarske. Do 1941. član je i dužnosnik mjesnih i kotarskih organizacija SDS-a, JNS-a i JRZ-a. Za vrijeme NDH odbio je Pavelićev poziv za ulazak u Hrvatski sabor. Od 7. siječnja 1905. potpredsjednik je Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom, od 10. ožujka 1935. do 15. ožujka 1936. i od 8. kolovoza 1945. do 10. ožujka 1946. predsjednik je Narodne čitaonice. Bio je najkompetentniji poznavatelj novljanskih narodnih običaja, posebno junačkih pjesama. Kao publicist objavio je, među ostalim,

prilog *Matija Mažuranić* (*1871. – 1881. brat pjesnika i bana*), Zagreb, 1927., *Novljansko kolo, drevni hrvatski* ples, Novosti, Zagreb, br. 48, 1932. i dr. Dva sina su mu bila u partizanima (jedan je poginuo), a treći na strani NDH (poginuo). Sudjelovao je u demonstracijama (16. 10. 1895.) u kojima su zagrebački studenti na Trgu bana Jelačića spalili mađarsku zastavu za boravka cara Franje Josipa I. koji je došao na otvorenje nove zgrade HNK.

Veza: 45, 7, 48, 13, 68, 17, 90, 51, 44, 88, 42, 59, 30

90.

MAŽURANIĆ, MILJENKO – Ćaćin, Janković (Novi, 30. 10. 1919 – Geničesk, 5. 9. 1942), sin Milutina i Anastazije (*Maje*) r. Maljak (Ludbreg, 15. 4. 1887 – Novi, 18. 6. 1967).

Žrtva rata. Mornarički časnik u Kraljevini Jugoslaviji, diplomirao je na Pomorskoj akademiji u Dubrovniku. U NDH u činu je poručnika, potom kapetana korvete. S odredom je Hrvatske ratne mornarice, prisilno mobiliziran, poslan na Azovsko more u borbu protiv Rusa. Tamo je poginuo kad je njegov patrolni brod, vraćajući se iz luke Geničeska naišao na podvodnu minu. Od kralja Aleksandra Karađorđevića dobio je sablju kao najbolji pitomac u klasi na Vojno-pomorskoj akademiji. Milutinovi sinovi su svoju majku zvali maje, a ne mama pa su je i svi u Novom zvali Maje.

Veza: 89, 13, 68, 45, 48, 17, 51, 44

90/1.

MAŽURANIĆ, MIRA – Jankovica, z Dvorca, udana Vernazza – v. **VERNAZZA, MIRA**.

91.

MAŽURANIĆ, NATAŠA – Prepelka, Jankovica, udana Bezjak – v. **BEZJAK, NATAŠA**.

92.

MAŽURANIĆ, NIKOLA – Prepela (Rijeka, 17. 12. 1948), sin Antona i Milke r. Butorac (Krmpote, 30. 9. 1927 – 25. 8. 2005), Ivanove.

Pomorski strojar; završio je srednju tehničku strojarsku školu u Rijeci. Plovio je 1971 - 77. Od 1980. radio u Brodogradilištu *Viktor Lenac,* Rijeka.

Veza: 9, 70, 94, 33, 27, 87, 15

93.

MAŽURANIĆ, NIKOLA – Matijeto (Novi, 14. 10. 1898 – Novi, 2. 5. 1969), sin Augustina i Tereze r. Peričić – Kranjčike (Novi, 15. 10. 1872 – Novi, 18. 3. 1940), Kuzmine; supruga Katarina r. Maričić – Livakovica (Novi, 16. 10. 1900 – Novi, 23. 5. 1988), Frankova; kćerke **Romana** (Novi, 28. 12. 1922 – 1997), udana za Nikolu Kunića (1906 – 1963) i **Marija (*Mica*)** (Novi, 20. 1. 1924 – Jasenovac, ožujak 1945)

Podvornik na Kotarskom sudu u Novom.

Veza: 11, 106, 80, 105, 78

94.

MAŽURANIĆ, NIKOLA – Prepela (Novi, 6. 12. 1892 – Argentina, 4. 5. 1976), sin Kuzme Nikolinog i Marije r. Kukalj (Novi, 20. 9. 1859 – Novi, 8. 12. 1942), Andrijeve; supruga

Marija r. Jovanović – Baroldinka (St. Louis, Montana, SAD, 14. 11. 1897 – Novi, 15. 4. 1993), kći Ivana Matijevog (Matij Juraj).

Zidar. Radio je u Novom, a dva je puta odlazio u Argentinu gdje je radio na tamošnjim željeznicama zajedno s Petrom Zoričićem – Grujicom, Ludovikovim, Leopoldom Kabalinom – Venjom i Josipom Sokolićem – Filkom, Ivanovim. Otac Kuzma (28. 9. 1864 – 18. 2. 1948) imao je braću Petra (6. 10. 1875 – 22. 1. 1924) i Franka (28. 9. 1885 – Amerika, ?). Šukundjed mu je Franko (6. 3. 1778), sin Danka Frankovog.

Veza: 33, 9, 70, 92, 27, 87, 15, 91

95.

MAŽURANIĆ, PETAR – Janković (Novi, 12. 10. 1799 – Novi, 1815), sin Ivana Mikule Petrovog i Marije r. Ivić (Novi, 20. 3. 1773 – Novi, 14. 4. 1844), Josipove; banov brat.

Umro je kao učenik sedmog razreda gimnazije. Bio je talentiran, napisao je dvije pjesme u desetercu – jedna opisuje požar senjske kuće, druga slavi ledeničkog župnika Vicka Žanića, Antonovog, Novljanina, kao duhovnog začetnika narodnog ustanka u Novom i Bribiru protiv Francuza 1813. godine.

Veza: 53, 96, 47, 84, 6, 62, 58, 115, 19, 116, 49, 73

96.

MAŽURANIĆ, PETAR (*Petrica*) – Janković (Novi, 3. 7. 1754 – Novi, 29. 6. 1786), sin Matije Ivanovog i Ursule r. Mrzljak (Novi, 21. 8. 1727 – Novi, 26. 8. 1790), Ivanove; supruga Jelena r. Piškulić (30. 11. 1757 – Novi, 29. 1. 1823), Jurjeva. Juriša mu je šukundjed, a on je banov djed.

Veliki šaljivac i pjevač junačkih pjesama. Znao je i sam opjevati pokoji povijesni događaj u klasičnim osmercima, a i njegova kći Kate bila je dobra poznavateljica pjesama. O njemu je pričala Mare Mažuranić – z Dvorca, Vickova.

Veza: 53, 47, 84, 6, 62, 95, 115, 19, 58, 49, 73, 116

97.

MAŽURANIĆ, PETAR – Janković, Dančić (Sušak, 17. 5. 1869 – Trsat, 1933), sin Stipana Mikulinog i Marije r. Veljačić (Crikvenica, 25. 3. 1845); roditelji su se bili odlili na Trsat (Sušak).

Svećenik, bogosloviju je studirao u Senju 1888 - 92. Župnik je u Korenici, a 1899 - 1916. i u Krivom Putu. Dana 25. svibnja 1896. služio je glagoljsku misu u improviziranoj kapelici na Plitvicama, kad je zagrebački nadbiskup Posilović bio na čelu Odbora za gradnju crkve na Plitvicama, koja nije realizirana.

Veza: 103, 86, 75

98.

MAŽURANIĆ, RADOSLAV (*Radiša*) (Novi, oko 1600/1611 – 1680), sin Matije Ivanovog, unuk Ivana *konjika*.

Po podacima dr. Milutina Mažuranića sudjelovao je u uskočkim pomorskim pothvatima, a poslije je jedan od najvećih posjednika u Novom. Imao je braću: **Matka** (3. 2. 1598), **Ivana** (16. 8. 1603) i **Antona Martina** (12. 9. 1610), te sina Matiju - prema dr. Milutinu

Mažuraniću, odnosno Janka - prema podacima Muzeja. Po podacima Ivana Mažuranića (Pančevo,1951), Boškovog, Radoslav je uskočki konjanik.

Veza: 81, 40, 85, 50, 102, 57, 83

99.

MAŽURANIĆ, ROKO – Janković, z Dvorca (Novi, 27. 3. 1910 – Novi, 17. 8. 1992), sin Vicka Lukinog i Ane r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1882 – Novi, 30. 10. 1953), kćeri Lovre Josipovog; supruga Lucija r. Sokolić – Pećarica, Grego (Novi, 9. 11. 1919 – Novi, 19. 11. 2011), Matijeva.

Automehaničar i općinski pandur u Novom. Godine 1930. potpredsjednik je sindikalne podružnice HRS u Novom. Bio je na radu u Australiji, a nakon 1945. vozač je u pogonu *Transport* (garaža u luci) Šumarije Novi pa u DVD-u Novi.

Veza: 66, 55, 113, 77, 3, 29, 33, 113/1, 3

100.

MAŽURANIĆ, ROZALIJA (*Luzarija*) r. Sokolić – Veričinka (Novi, 27. 9. 1871 – Zagreb, 29. 11. 1948), kći Matija i Lucije r. Kukalj (Novi, 12. 12. 1838); suprug Matij – Janković (26. 8. 1869 – SAD, 1. 2. 1897), Antonov; kćerka **Marija** (Novi, 13. 9. 1896).

Samouka narodna zubarica. Suprug joj je već bio u SAD kad joj se rodila kćerka Marija, a za nekoliko je mjeseci tamo umro. Obrađivala je zemlju, držala je kravu i vadila zube ljudima u Novom. Čak je i dr. Bogoslavu Mažuraniću, poznatom liječniku, vadila zube. Zbog toga ju je tadašnji kotarski liječnik dr. Stanko Roje (1929 – 1932) tužio na ogulinski sud, a obranio ju je dr. Milutin Mažuranić. Poslije je sa zetom Petrom Krišković ćem – Šimelom i njegovim sinovima Nedeljkom, Radovanom i Krstom, živjela u Novom, potom i u Zagrebu (koji je prešla uzduž i poprijeko, ali uvijek pješice, nikad tramvajem).

Veza: 42, 30, 59, 72, 5, 25

101.

MAŽURANIĆ, SREĆKO FELIKS – Janković, Dančić (Novi, 13. 11. 1844 – Gospić, 5. 8. 1897), sin Ivana Petrovog i Marije r. Ježić (5. 3. 1810 – Gospić, 8. 3. 1890), Josipove; stric mu je Josip Petrov – kanonik, osnivač čitaonice.

Diplomirani pravnik. Radio je kao pravnik u Zagrebu i kao kotarski pristav u Gospiću gdje je i umro, a tamo su s njime živjeli i umrli i njegovi roditelji. Imao je braću **Petra** (21. 2. 1839 – Filipolje, 23. 6. 1882) i **Josipa** (1. 11. 1847), koji je umro kao student, te sestre **Luciju** (24. 10. 1848), udanu Žanić, i **Mariju** (30. 7. 1854), babicu, udanu Radetić.

Veza: 52, 86, 65, 103

102.

MAŽURANIĆ, STANIŠA (*Turich*) (Novi, 1615/20), vjerojatno sin Matija Ivanovog (*konjika*), a po Emilu Lasovskom je *Turih*, vjerojatno prema majčinom prezimenu.

Sudjelovao je u izradi *Statuta grada Trsata* od 24. travnja 1640., za uprave Frankapana Tržačkih – bana Gašpara i Jurja, braće Frana Krsta. U novljanskom muzeju, u rodoslovlju Mažuranića zapisan je kao *Staniša Turich alias Mažuranić*.

Veza: 81, 41, 85, 50, 98, 81, 41, 57

103.

MAŽURANIĆ, STIPAN – Janković, Dančić (Novi, 2. 9. 1847 – Trsat, 1907), sin Mikule i Lucije r. Umiljenović (Novi, 3. 5. 1817 – Sušak, ?), druge očeve supruge; supruga Marija r. Veljačić (Crikvenica, 25. 3. 1845).

Učitelj i kulturni djelatnik. Završio je preparandiju. Radio je kao učitelj u osnovnim školama u Grižanama i Driveniku te u Krapini kamo ga je premjestio ban Khuen Héderváry zato što je glasao za Ivana Mažuranića. Poslije je ravnajući učitelj u školi na Trsatu. Godine 1907. izdao je knjižicu *Hrvatske narodne pjesme* u kojoj su uključene i one novljanske pjesme koje se pjevaju u novljanskom kolu u kojem je bio kolovođa. Rodna kuća mu je u Novom u Mošuni (Stari grad 28) gdje su nekad bili Schutte. Njegovi nasljednici žive u Genevi (Švicarska). Brat Josip (3. 10. 1841) otišao je na rad u Pulu gdje je na radu i umro (18. 11. 1869).

Veza: 86, 52, 65, 97, 75, 101

104.

MAŽURANIĆ, ŠIMUN (*Šimica*) – Janković (Novi, 28. 10. 1817 – Novi, 4. 2. 1901), sin Vicka Antonovog i Lucije r. Veljačić – Totušice (Novi, 18. 6. 1784), Antonove; prva supruga Margareta r. Ježić (Novi, 18. 10. 1816), umrla je od kolere (Novi, 19. 8. 1849), druga Katarina r. Petrinović (23. 4. 1820 – 1856), treća Margareta r. Piškulić – Pavulinka (Novi, 24. 6. 1834 – Novi, 26. 2. 1929), Josipova.

Zidar i kraljevski cestar u Novom. Radio je na održavanju ceste od Novoga do Selca. Nije bilo novljanskoga narodnog kola koje ne bi predvodio junačkom uskočkom pjesmom. Po njemu je njegova grana Mažuranića dobila nadimak Šimice. Imao je brata Antona (29. 5. 1813 – 9. 3. 1880) i sestru Magdalenu (17. 10. 1809 – 11. 11. 1891), udanu za Matija Zoričića – Grujicu (18. 12. 1808), Adamovog, pradjeda Krsta Zoričića.

Veza: 111, 76/1, 76, 112, 54, 22, 109, 37, 64, 107, 8, 40, 26, 48, 1, 33

105.

MAŽURANIĆ, ŠTEFANIJA (*Štefa*) – Matijetinka, udana Dobrić (Novi, 17. 8. 1905 – Rijeka, 10. 12. 1955), kći Augustina i Tereze r. Peričić – Kranjčike (15. 10. 1872 – Novi, 18. 3. 1940), Kuzmine; suprug Eduardo Dobrić – Lukinić (6. 10. 1901 – Novi, 1962), Adamov.

Piljarica (zajedno s majkom). Prije II. svjetskog rata do iza rata imala je trgovinu – točionicu alkoholnih pića. Braća su joj **Matija** (1897 – 1938) i **Nikola** (14. 10. 1898), a sestre **Marija** (13. 11. 1901), udana za Andrija Sokolića – Kotorca i **Rosina** (1909 – 1995), udana za Josipa Maričića – Livakovića, Aleksinog.

Veza: 11, 106, 80, 93, 78

106.

MAŽURANIĆ, TEREZA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 15. 10. 1872 – Novi, 18. 3. 1940), kći Kuzme i Marije r. Žanić (29. 11. 1846 – Novi, 27. 4. 1905); suprug Augustin – Matijeto (Novi, 1. 8. 1872 – Novi, 31. 12. 1949), Matijev.

Piljarica. Između dva svjetska rata držala je na Placi drveni *kažot* (od *tal.* casotto – kiosk) za prodaju voća i povrća i u tome joj je pomagala kći Stefanija. Sudjelovala je u napadu novljanskih mladića na bivšeg bana Levina Raucha u Novom 12. srpnja 1908., ali je na suđenju u Ogulinu pomilovana jer je bila u drugom stanju s kćeri Rosinom (Novi, 12. 3.

1909), poslije udanom za Josipa Maričića, Aleksinog - majkom Sonje, udane Filipović, Teodora i Davida.

Veza: 11, 93, 80, 105, 78, 38

107.

MAŽURANIĆ, TOMISLAV – Janković, Šimica (Novi, 6. 3. 1907 – Novi, 16. 11. 1978), sin Ludovika Šimunovog i Karline r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), Petrove; prva supruga Palma r. Kabalin – Rudinka, Karahovica (8. 4. 1906 – Novi, 10. 12. 1937), Pavlova, druga Marija r. Deranja (Novi, 10. 10. 1907), Bogoslavova, udovica Dušana Grubora.

Stolar. Radio je i u Južnoj Africi. "Pivač" u novljanskom kolu.

Veza: 76, 112, 54, 22, 104, 76/1, 111, 109, 37, 64, 8, 40, 26

108.

MAŽURANIĆ, VALENTIN JOSIP, Antonov – v. 59. **MAŽURANIĆ, JOSIP VALENTIN**.

109.

MAŽURANIĆ, VENCEL – Janković, Šimica (Novi, 29. 9. 1900 – Novi, 27. 10. 1975), sin Ludovika i Karline r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 31. 10. 1876 – Novi, 17. 10. 1957), kćeri Petra Pavlovog; supruga Mera (Mary) r. Piškulić – Anjika (Helena – Montana, SAD, 9. 10. 1905 – Novi, 27. 4. 1987).

Zidar u Novom. Bio je predsjednik sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata (od 2. rujna 1934), starosta u Hrvatskom sokolu, aktivist u mjesnoj organizaciji HSS-a u Novom i sopilaš. Godine 1936. otišao je na rad u Južnu Afriku. Sin mu je Vitomir (Novi, 26. 12. 1926), a kći Helena, žrtva fašističkog terora.

Veza: 76, 112, 54, 22, 104, 76/1, 111, 37, 70, 107, 8, 40, 26

110.

MAŽURANIĆ, VICKO – Janković, z Dvorca (Novi, 18. 9. 1849 – Novi, 25. 10. 1907), sin Antona i Vicke r. Petrinović (Novi, 9. 9. 1811 – Novi, 25. 5. 1881); prva supruga Antica Sokolić (Novi, 31. 12. 1849 – Novi, 14. 8. 1878), druga Marija r. Deranja, udovica Piškulić (Novi, 13. 8. 1858).

Poljoprivrednik i vinogradar te "pivač" u novljanskom kolu. Sestra Lucija (22. 2. 1841 – 19. 2. 1873) imala je izvanbračnog sina Leona (17. 1. 1869).

Veza: 48, 10, 43, 7, 45, 35

111.

MAŽURANIĆ, VINCENCO (*Vicko*) – Janković (Novi, 22. 1. 1776 – Novi, prije 1817), sin Antona Frankovog i Lucije r. Radetić – S Klanca (Novi, 30. 11. 1741 – Novi, 14. 6. 1824), Ivanove (Ivić); supruga Lucija r. Veljačić (18. 6. 1784), Antonova.

Prema dokumentima bio je na vojnoj službi u Novom. Imao je sina Šimuna (Šimica) (1817 – 1901), a braća su mu Franko (9. 2. 1767), Ivan Petar (21. 8. 1772 – 17. 11. 1844) i Anton (19. 12. 1779).

Veza: 34, 104, 76, 112, 54, 22, 110, 109, 37, 64, 107, 8, 40, 26, 48, 1, 32, 38

112.

MAŽURANIĆ, VICKO (*Vicić*) – Janković, Šimica (Novi, 22. 12. 1840 – Novi, 30. 3. 1923), sin Šimuna i Margarete r. Ježić (Novi, 18. 10. 1816 – Novi, 19. 8. 1849), prve očeve supruge; ženio se triput kao i otac mu; prva supruga Marija r. Piškulić (Novi, 11. 9. 1842 – Novi, 15. 5. 1868), druga Marija r. Čorić (Novi, 29. 10. 1851 – Novi, 29. 5. 1914), treća Rozarija r. Mažuranić (Novi, 2. 10. 1880 – Novi, 30. 3. 1923), kći Lovre Josipova.

Zidarski majstor i trgovac. Imao je trgovinu sitničarije (na Korzu u Novom). Šezdeset je godina bio član Narodne čitaonice u Novom, a četrdeset godina njezin blagajnik (od prosinca 1878. do 14. veljače 1918). U njegovoj kući u Ulici Andrije Šermana ("Novo Konjsko") bila je jedno vrijeme novljanska ljekarnica. On i druga supruga Marija darovali su novljanskoj crkvi vitraž na prozoru ispod lijevog broda uz ulaz u sakristiju. Polubrat Ivan Janko bio je vlasnik hotela Slavuj od 1908. do 1912. godine.

Veza: 104, 111, 76, 54, 22, 109, 37, 64, 107, 8

113.

MAŽURANIĆ, VINKO – Janković, z Dvorca (Novi, 16. 9. 1920 – 11. 6. 1982), sin Vicka i Anke r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1882 – 30. 10. 1953), Lovrine; prva supruga Barbara (Bosa) r. Berber, druga Ana Kvarantan r. Bonitz, Francova.

Mesar; zanat je izučio u Novom. Radio je u *Mesnoj industriji* u Sesvetama do 1941. pa u *Sljemenu* i *Turopoljcu* u Zagrebu, a u Novom je od 1965. do 1975. imao gostionicu na Kalvariji uz Jadransku magistralu. Bio je nogometaš u *Poskoku* i u NGŠK-u u Novom.

Veza: 99, 66, 55, 77, 29, 33, 113/1, 3

113/1.

MAŽURANIĆ, VINKO – Janković, z Dvorca (Zagreb, 24. 3. 1958), sin Vinka Vickovog i Ane Kvarantan r. Bonitz (Bela Crkva, Vojvodina, 12. 7. 1918 – Zagreb, 1995), Francove, druge očeve supruge; supruga Božica r. Busjak (Okučani, 19. 12. 1962), Nikolina.

Inženjer građevinarstva; završio je Višu građevinsku školu u Zagrebu 1980. Radio je u nekoliko građevinskih poduzeća, najduže u GP *DOM – Medveščak* i u *Izolateru,* Zagreb, te u Njemačkoj. Ima kuću na Kalvariji.

Veza: 113, 77, 99, 66, 55, 3

114.

MAŽURANIĆ, VLADIMIR (*Vlatko*) – Janković, Banovac (Zagreb, 7. 4. 1915 – Zagreb, 1985), sin Božidara Vladimirovog i Irene r. Türk; supruga Herta r. Gagern (2. 4. 1915); banov je praunuk.

Prvak Jugoslavije u floretu na Olimpijadi u Berlinu 1936. Bio je trener Mačevalačkog kluba *Mladost*, Zagreb i austrijske reprezentacije. Za vrijeme NDH je kao domobranski časnik u činu poručnika korvete bio na Istočnoj fronti na Krimu u sastavu hrvatskoga pomorskog odjela gdje su bili i drugi Novljani.

Veza: 20, 56, 119, 115, 47, 53, 96, 60, 28, 18

115.

MAŽURANIĆ, VLADIMIR (*Vlatko*) – Janković, Banovac (Karlovac, 16. 10. 1845 – Zagreb, 17. 1. 1928), sin Ivana (bana) i Aleksandre r. Demeter (Zagreb, 12. 11. 1815 –

Zagreb, 20. 11. 1885), Dimitrijeve; kćerka **Aleksandra**, udana Nestorov, **Ivana** (Ogulin, 1876), udana Brlić, sin **Božidar Darko** (Zagreb, 1879 – Buenos Aires, 1952) i **Želimir** (Zagreb, 1882)

Pravnik, pravo studirao u Beču i Zagrebu. Odvjetnik u Karlovcu i Ogulinu. Pravni pisac i hrvatski leksikograf, bavio se poviješću prava. Predsjednik je Banskog stola (1898 – 2012), savjetnik kraljevske zemaljske vlade i predsjednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (JAZU) u Zagrebu (1818 – 1921), počasni član Češke i Poljske akademije. Bavio se književnošću i obradom povjesnih tema. Izdao je *Grof Ivan* (1883); *O rječniku pravnog nazivlja hrvatskog* (1902); *Prinosi za hrvatski pravno-povijesni rječnik*, koje JAZU izdaje u deset svezaka (1908 – 22), a 1923. i autorove Dodatke, ukupnog opsega od 1756 stranica. Počasni je doktor prava Sveučilišta u Zagrebu. .

Veza: 47, 84, 6, 62, 95, 58, 53, 96, 19, 56, 20, 119, 114, 60, 28, 18, 116, 49, 73

116.

MAŽURANIĆ, VLADIMIR FRAN – Janković (Novi, 28. 3.1859 – Berlin, 21. 8. 1928), sin Matija i Marije r. Kabalin (Novi, 11. 3. 1819 – Novi, 31. 5. 1865), kćeri Adama Ivanovog; banov je sinovac.

Konjički časnik, pustolov i žurnalist. Kadetsku školu završio je u Beloj Crkvi u Vojvodini. Zbog političkih ideja i hrvatstva napustio je vojnu službu i trideset godina lutao svijetom uzdržavajući se pisanjem na nekoliko jezika. Gotovo sav njegov književni rad stvoren u svijetu pod raznim pseudonomima, izgubljen je. Napisao je *Lišće* (1885) i *Od zore do mraka* (1925). Njegov pepeo počiva od 9. 12. 1973. u novljanskom *cimiteru* u kamenoj urni pod starim “cimpresom”. Za mladih dana posjetio je Crnu Goru. U svojoj bilježnici trećeg razreda osnovne škole (1868) piše da je u zapadnom dijelu novljanskog kaštela bila gradska kapela porušena oko 1828/38. i da je tamo ostao samo jedan gotički prozor te crkvice.

Veza: 6, 58, 47, 84, 62, 95, 115, 19, 49, 73, Potočnjak, Ježić

117.

MAŽURANIĆ, VUK – Janković (Kustošija, 30. 10. 1923 – Samobor, 17. 1. 2000), sin Antona Ivanovog i Katarine r. Sokolić – Grginice (Novi, 22. 11. 1889 – Zagreb, 1965), Grgine; supruga Nada r. Pene; sin Neven.

Diplomirani inženjer elektrotehnike – jake struje; u Zagrebu je završio Elektrotehnički fakultet. Radio je u poduzeću *Elektroprijenos,* Zagreb.

Veza: 5, 25, 72, 42, 30, 7, 48, 74, 67, 117

118.

MAŽURANIĆ, ZORAN – Pušić (Pula, 12. 3. 1950 – Rijeka, 27. 9. 2006), sin Boška i Nedeljke r. Periša (1922), Jerolimove; supruga Karmen, r. Srdoč (1953).

Inženjer strojarstva; završio je pomorsku školu, strojarski smjer u Kotoru (dvije godine) i u Bakru (dvije godine) te Višu pomorsku školu u Rijeci 1969. Plovi na brodovima duge plovidbe kao upravitelj stroja.

Veza: 16, 14, 79, 1, 21

119.

MAŽURANIĆ, ŽELIMIR – Janković, **Banovac** (Zagreb, 12. 9. 1882 – Zagreb, 6. 7. 1941), Vladimirov; banov unuk.

Doktor prava; diplomirao je na Pravnom fakultetu. Bio je odvjetnik u Zagrebu i predsjednik Senata Kraljevine Jugoslavije, a šef kabineta bio mu je dr. Nikica Pavelić, Antunov. Godine 1932. od njemačkog je kipara Artura Windlera kupio kip sv. Jurja i darovao ga gradu Zagrebu. Ubio se u strahu od ustaša jer je surađivao s Beogradom.

Veza: 115, 19, 47, 53, 96, 56, 20, 18

MEJOVŠEK, BENEDIKT (21. 3. 1897); supruga Slavka (22. 1. 1905).

Banovinski vinogradar u *Rasadniku* u Novom. Premješten je iz Novog 1935. godine.

1.

MEKIĆ, MARINA r. Radetić (Novi, 12. 11. 1951), kći Anđelka i Marije r. Čtvrtnik (Koprivnica, 3. 3. 1922 – Novi, 6. 12. 2012), Rudolfove; suprug Rasko (Ivangrad, 29. 5. 1950), Izetov(rastavljena); sin **Samir** (Zagreb, 1974).

Odgojiteljica; završila je srednju odgojiteljsku školu u Zagrebu. Radila je u dječjim vrtićima u Zagrebu, a od 1. listopada 1977. u Dječjem vrtiću *Fijolica* u Novom.

Veza: 2, Radetić 5, Komadina 29, Juričić 4, Meringer 2

2.

MEKIĆ, SAMIR (Zagreb, 10. 11. 1974), sin Raska i Marine r. Radetić (Novi, 12. 11. 1951), Anđelkove; supruga Zorica r. Marić (Sremska Mitrovica, 2. 6. 1972), Jakovljeva; kćerka Tea (Zagreb, 9. 10. 2008).

Diplomirani inženjer drvne industrije; završio je studij na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, smjer drvne industrije, 1998. Radio u poduzeću *Sagena* u Novom, potom u Požegi i u Samoboru. Član KUD-a *Ilija Dorčić*, sopac i pivač novljanskog kola.

Veza: 1

1.

MERČEP, IVAN (Katuni, Omiš, 14. 10. 1939), sin Mirka i Zorke; supruga Mirjana r. Pajnić (Zagreb, 8. 3. 1946.), Nikolina.

Diplomirani inženjer strojarstva; diplomirao je na Strojarskom fakultetu u Zagrebu 1969. Od 1970. je radio u Tvornici rashladnih uređaja *Termomehanika*, Zagreb kao tehnički, potom glavni direktor do 1982., kao direktor tvrtke *Instalolim*, Zagreb do 1986., potom radi u Institutu tvornice vagona *Goša*, Zagreb. Od 1990. ima svoju tvrtku *Montaža*, Zagreb – za instalacije za građevinarstvo, a od 2000. je bio vlasnik tvrtke *Montaža – Brodogradnja* (proizvodnja motornih brodica od stakloplastike, koja je 2003. likvidirana) u Novom, u bivšem *DI Vinodol d.d*. “Time Nautic” Rijeka mu 2000. g. dodjeljuje nagradu *Zlatno jedro* za stabilnost, kvalitetu i maritimne sposobnosti proizvedenih brodica. Vlasnik je tvrtke *Didakta*, Zagreb, koja se je bavila obučavanjem i osposobljavanjem osoba za vožnju brodica i brodova trgovačke mornarice.

Veza: 2

2.

MERČEP, KREŠIMIR (Zagreb, 25. 12. 1974), sin Ivana i Mirjane r. Pajnić (Zagreb, 8. 3. 1946), Nikoline; supruga Mirjana r. Mesić (Križpolje, ? – 14. 4. 1975), Tomina.

Građevinski tehničar; završio je srednju građevinsku tehničku školu u Zagrebu. Bio je direktor očeve tvrtke *Montaža – Brodogradnja* u Novom, do 2003.

Veza: 1

1.

MERDANOVIĆ, ENES (Novi, 10. 11. 1960), sin Šefka.

Prometni tehničar., završio je srednju prometnu školu u Zagrebu. Radio je u očevoj *Gostionici Zagreb*, u Hreljčevoj kući u Lukavicama. Sudionik Domovinskog rata od 1990 - 92. i operacije *Oluja* 1995.

Veza: 2

2.

MERDANOVIĆ, ŠEFIK (*Šefko*) (Sanski Most, 1. 2. 1929 – Novi, 2006), Alijin; druga supruga Nevenka r. Horvatek (Zagreb, 18. 6. 1939.), Petrova.

Ugostitelj. Završio je ugostiteljsku školu u Zagrebu 1956 / 1966., a 1970. je došao u Novi i otvorio snack bar *Zagreb*, u Ulici kralja Tomislava, kojeg je vodio sve do smrti. Bio je član Upravnog odbora Turističkog društva od 1984. godine.

Veza: 1

MERINGER

Izvorno njemačko prezime glasi Mehringer, a javlja se u Novom 1946. dolaskom Stjepana, podrijetlom iz Pakraca, iz Boke kotorske.

1.

MERINGER, BRUNO (Rijeka, 16. 12. 1963), sin Ivana i Zlate r. Žun (Novi, 11. 3. 1937 – Novi, 23. 2. 2017), Slavkove; supruga Sonja r. Sokolić – Kozarica (Novi, 27. 8. 1965), Josipova; kćerke **Frana** (Rijeka, 13. 9. 1987), udana Topolovec, i **Karla** (Rijeka, 19. 10. 1992), udana Vuković.

Strojobravar. Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1990. Sudionik Domovinskog rata 1990 - 92. i operacije *Oluja* 1995. Kćeri Frani i suprugu Sandyju Topolovcu (Rijeka, 2. 10. 1985), Franjinom, sin je **Paval** (Rijeka, 3. 4. 2020), a kćeri Karli i suprugu Vedranu (Rijeka, 11. 7. 1991) sin je **Bartol** (Rijeka, 31. 8. 2015) a kćerka **Arija** (rijeka, 14. 8. 2018).

Veza: 3, 5, 2, 4

2.

MERINGER, DRAŽEN (Novi, 12. 12. 1957), sin Ivana i Zlate r. Žun (Novi, 11. 3. 1937 – Novi, 23. 2. 2017), Slavkove; supruga Mladena r. Radetić (Novi, 12. 12. 1954), Anđelkova; kćerke **Slađana** (Rijeka, 5. 7. 1978), udana Furjan, i **Lea** (Rijeka, 31. 5. 1981).

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, kemijsko-industrijski smjer u Rijeci. Radio u *Rafineriji nafte Rijeka*, u Urinju. Supruga je radila od 24. 3. 1975. u *Vodovodu Žrnovnica*, kao financijski knjigovođa. Kćerka Slađana sa suprugom Marijanom (23. 6. 1975) ima sina **Daria** (Rijeka, 19. 4. 2005) i kćerku **Emu** (Rijeka, 10. 2. 2010).

Veza: 3, 5, 1

3.

MERINGER, IVAN (Pješćanica, Kolašin, 16. 5. 1936 – Novi, 14. 11. 2008), Stjepanov; supruga Zlata r. Žun (Novi, 11. 3. 1937 – Novi, 23. 2. 2017), Slavkova, sinovi **Dražen** (1957) i **Bruno** (1963).

Vodoinstalater, zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je kao poslovođa u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom 1951 - 85. Najdugovječniji je nogometaš NK *Vinodol*, započeo je igrati 1952. kao golman juniorske momčadi, a od 1953. igra u seniorskom sastavu. Igrao je do sedamdesetih godina, kao dugogodišnji kapetan, kasnije trener prve momčadi. Supruga je radila u DI *Vinodol* (1978 – 90).

Veza: 5, 1, 2, 4

4.

MERINGER, SONJA r. Sokolić – **Kozarica** (Rijeka, 27. 8. 1965), Josipova; suprug Bruno (Rijeka, 16. 12. 1963), Ivanov; kćerke **Frana** (Rijeka, 13. 9. 1987), udana Topolovec, i **Karla** (Rijeka, 19. 10. 1992), udana Vuković.

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Radila je u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom (4. 10. 1988 - 22. 4. 1989), (1993 – 1994) i od 27. 7. 1995. Poslije je radila u Dječjem domu *Braća Mažuranići* u Novom, koji je 2016. pripojen Centru za pružanje usluga u zajednici *Izvor* Selce. Kćeri Frani i suprugi Sandyju (Rijeka, 2. 10. 1985), Franjinom, sin je **Paval** (Rijeka, 3. 4. 2020), a kćerka Karla sa suprugom Vedranom (Rijeka, 11. 7. 1991) ima sina **Bartola** (Rijeka, 31. 8. 2015) i kćerku **Ariju** (Rijeka, 14. 8. 2018).

Veza: 1

5.

MERINGER, STJEPAN (Pakrac, 21. 12. 1899 – Novi, 17. 2. 1960).

Žandamerijski narednik u Kraljevini Jugoslaviji, od rujna 1946. milicionar u Novom. Završio je dočasničku školu u Sremskoj Kamenici.

Veza: 3, 1, 2, 4

METIKOŠ, MILICA (Glina, 26. 2. 1927), Nikolina.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu. Sudionica NOB-a; odgojiteljica u Dječjem domu *Tomo Strizić* (od 1946. u vili Gavrilović), i dugogodišnja upraviteljica Dječjeg doma *Anka Pađen* u kući braće Mažuranić, do 1990. Bila je sekretar općinskog komiteta SKH za Općinu Crikvenica i predsjednica Mjesne zajednice Novi 1986 - 88. Godine 1990. izbijanjem srpske pobune protiv Republike Hrvatske odlazi u tzv. Republiku Srpsku Krajinu, zatim u vojvođanski dio Srijema.

MICKL, JOHANN

Njemački general-poručnik, zapovjednik 392. plave legionarske divizije (nositelj Viteškoga željeznog križa s hrastovim lišćem), koja je od 4. 2. 1944. do 29. 3. 1945. stacionirana u Novom, a blagovaonice je u prizemlju hotela *Lišanj* pretvorila u konjušnice. Sastav čine pretežno hrvatski vojnici koji su prošli vojnu naobrazbu u Stockerau, kod Beča.

MIHALIĆ, JURAJ

Doktor. Kotarski predsjednik u Novom 1936 – 1938., potom premješten u Crikvenicu.

1.

MIHALJEVIĆ, ANTON (Bribir, 1892), Ljudevitov; supruga Margareta r. Radetić – Malinarka (Novi, 13. 6. 1892), Matijeva; podrijetlom iz Fužina; sin **Zlatan** (Novi, 2. 6. 1920), kćerke **Marija** (Novi, 26. 9. 1921 – Zagreb, 6. 8. 1996) i **Djurdjica** (Novi, 29. 9. 1925).

Brijački obrtnik u Novom, do 1929., kad s obitelji odlazi u Zagreb. Radnju na Placi potom pruzima Anton Potočnjak – Kukić.

Veza: 2

2.

MIHALJEVIĆ, **LJUDEVIT** (Bribir, 21. 6. 1874), Vatroslavov; supruga Tereza r. Čop (Šćitarjevo, 19. 9. 1878); podrijetlom iz Fužina.

Postolar u Novom nasuprot crkvice sv. Trojice u istoimenoj ulici 1910 - 26. Član Narodne čitaonice od 1919. Imao je sinove **Emila** (Novi, 9. 2. 1912 – Rijeka, 5. 11. 1994), **Vilima** (Novi, 17. 6. 1914 – Kraljevica, 18. 9. 1978), mornaričkog podoficira strojara sa završenom srednjom vojnom školom u Boki kotorskoj i **Vlatka** (Novi, 29. 6. 1922), koji je radio u Brodogradilištu *3. maj.*

Veza: 1

MIHELČIĆ, ZLATKO (Rijeka, 16. 10. 1966), Zvonimirov.

Radnik. Radio je u DIP-u Novi od 1987. kao viljuškarist. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., na Kapeli, u Otočcu, Ogulinu i u operaciji *Oluja* 1995.

MIHLJETIĆ, NIKOLA

Svećenik i prvi “kurat” (župnik, ali tada nešto nižeg ranga) koji je obavljao svećeničku dužnost u Župi sv. Jakova u Krmpotama. Poslije njega župnik je bio Anton Corvin.

MIHOVIĆ

Spominje kao novljansko prezime u oporuci građanina Mihovića koji je imao svoj posjed u Novom, a koju potvrđuje knez Martin Frankapan *Pobožni* 1446. godine.

1.

MIKLAUČ, FRANJO (Novi, 6. 9. 1945 – Novi, 2. 11. 2007), sin Franje i Marije r. Kabalin – Šebinice (Novi, 3. 11. 1911 – Novi, 22. 11. 1993), kćeri Andrija – Javora.

Parketar; završio je Školu učenika u privredi u Novom. Dugogodišnji je vatrogasac u DVD-u Novi, u općinskoj vatrogasnoj organizaciji u Crikvenici, pa ponovno u Novom, a od 1997. predsjednik DVD-a Novi.

Veza: 2

2.

MIKLAUČ, MARIJA (*Mima*) r. Kabalin, - **Javorka, Šebinica** (Novi, 3. 11. 1911 – Novi, 22. 11. 1993), kći Andrije i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 21. 7. 1888 – Novi, 22. 7. 1957), Ignacove; suprug Franjo Miklautsch (1906), Franjin, iz Poreča.

Radnica. Dugogodišnja sudionica folklornih priredaba, u pjevačkom zboru KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom; pjevala je novljanske pjesme u ženskom duetu na svim folklornim priredbama.

Veza: 1, Kabalin 4, 83, 60, 69, 102, 14, 40, 1, 9, 19, 75, 2, 15, 104, 100, 27, 18.

1.

MIKLIĆ, ANDRIJA (Tribalj, 12. 2. 1944 – Novi, 3. 4. 2015), Antičin; supruga Zdenka r. Komadina – Šimetina (Ledenice, 10. 5. 1946 – Novi, 21. 3. 1995), Matina; sinovi **Dario** (Rijeka, 2. 9. 1970) i **Željko** (Rijeka, 26. 11. 1977).

Soboslikar i ličilac, zanat je izučio u Rijeci. Radio u Novom u ZP *Radinje*, u KP *Ivanj* (1. 2. 1964 - 30. 9. 1966) i u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* od 1 6. 1975. godine.

Veza: 4

2.

MIKLIĆ - ČANDRLEC, ĐURĐA (*Đurđica*) (Rijeka, 16. 11. 1954), kći Zlatka i Antonije r. Sobol.

Nastavnica glazbe; završila je Pedagošku akademiju u Zagrebu 1977. Radi u osnovnoj školi u Novom od 1991. do 1993. i od 1997. godine.

3.

MIKLIĆ, ŽELJKA r. Svetić – **Ćirinica** (Novi, 19. 8. 1958), Stipanova; suprug Dubravko.

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Rijeci. U Crikvenici je vlasnica poduzeća za vođenje knjigovodstva obrtnicima.

Veza: Svetić

4.

MIKLIĆ, ŽELJKO (Rijeka, 26. 11. 1977), sin Andrije i Zdenke r. Komadina – Šimetine (Ledenice, 10. 5. 1946 – Novi, 21. 3. 1995), Matine; supruga Tamara r. Matijević (Rijeka, 10. 3. 1982), kći Antona (*Brace*) – Senje; sin **Matija** (Rijeka, 19. 5. 2001) i (blizanci) sin **Ivan** i kćerka **Lea** (Rijeka, 10. 12. 2008).

Vodoinstalater; završio je zanat u Srednjoj školi *dr. Antuna Barca* u Crikvenici. Radi je u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom kao monter od 1995. godine.

Veza: 1, Matijević 1

MIKULICA, Damjanov (iz Drozgometa).

Plemić u Novom. Knez Martin Frankapan *Pobožni* mu je 1477. darovao kuću do novljanskog grada, koju je prije imao njegov podknežin (*magister curie*) Filip Sokolić – Kaštaldo (Brozović 1938:94).

MIKULIČIĆ, FRAN (Krasica, 2. 3. 1851. – Bakar, 19. 2. 1892).

Svećenik, jezikoslovac i skupljač narodnih umotvorina. Znao je ruski, češki i poljski, a bavio se skupljanjem narodnih usmenih pripovjedaka i pjesama. Objavio je zbirku *Narodne pripovietke iz Hrvatskog primorja* (1876), a prikupio je (u rukopisu) zbirku *Narodne pjesme iz Hrvatskog primorja - Bakra, Novog Vinodolskog, Krasice*, koju je 1884. poslao Matici hrvatskoj, u kojoj je zabilježio sedamnaest novljanskih narodnih pjesama. Bio je kapelan u Bakru, župnik u Kostreni (Sv. Lucija), kapelan u Kraljevici i Novom (tri godine), te u Rijeci. U Novom je službu obavljao prije Rafaela Kanotija.

MIKULIČIĆ, **KUZMA**, (Mrkopalj, 1884 – Koprivnica, 1961); došao je u Novi 1912.

Magistar farmacije, ljekarnik – koncesionar ljekarne u Novom od 1919. do 1937., koja je bila u kući dr. Andrije Šermana u (danas) istoimenoj ulici. Bio je načelnik općine, za njegove je uprave izgrađena gradska vodovodna mreža Novoga i električna centrala (1932). Predsjednik je Narodne čitaonice (20. 1. 1920 - 14. 1. 1923). Bio je član Lječilišnog povjerenstva 1936., a 1937. seli se u Koprivnicu, gdje preuzima ljekarnu mr. ph. Danijela Hranilovića u zamjenu za svoju u Novom. Kao načelnik Općine Novi održao je kratak pozdravni govor dobrodošlice 9. rujna 1932. kraljici Mariji Karađorđević koja je došla u Novi sa sinovima Petrom, Tomislavom i Andrejom, te nećacima - sinovima kneza Pavla, Aleksandrom i Nikolom.

MIKULOTIĆ

Prezime iz Bribira u 15. st. - braća Mikulotići su 1470. svoju zemlju darovali pavlinskom samostanu u Novom.

1.

MILAN, BLAGODAR (Kaštel Novi, 16. 12. 1921 – Drivenik, 28. 9. 1997., Ivanov; supruga Ana r. Šimić (Bihać, 1929).

Diplomirani inženjer šumarstva, Šumarski fakultet završio je u Zagrebu 1951. Radio je u DIP-u u Lapcu do 1956., od listopada 1956. do 1962. u DIP-u Novi kao generalni direktor, zatim u *Ukod-u* Rijeka, do 1968., od 1968. do 1986. u *Exportdrvu*, Rijeka.

Veza: 2, Toljan – Sekula

2.

MILAN, DUBRAVKA, udana Popadić (Novi, 1958), kći Blagodara i Ane r. Šimić (Bihać, 1929.).

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Zagrebu. Radi u Osnovnoj školi *Marija Jurić Zagorka* u Dubravi.

Veza: 1

1.

MILAS, DINKO MARIO MATIJA (Zagreb, 17. 9. 1943), sin Maria i Vjere r. Dorčić (Brckovljani, 13. 9. 1910 – Zagreb, 11. 8. 1989), Milanove; supruga Josipa Matilda Višnja r. Matutinović (29. 2. 1944), Stjepanova; sin **Marko** (1971) i (blizanci) **Paula** i **Luka** (1973)

Diplomirani inž. arhitekture (DIA), diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu, gdje je završio i postdiplomski studij “Prostorno planiranje” (1972-74). Od 1968. radio u Urbanističkom Institutu Hrvatske u Zagrebu na izradi urbanističkih i arhitektonskih projekata, prostornih planova, a bavi se znanstveno-istraživačkim radom za potrebe planiranja razvoja nautičkog turizma. Važnija su mu urbanističko- arhitektonska djela: turističko- stambena naselja Červar-Porat (zona 12/1978), Mareda (zona C/1981), Barbariga-Mandriol (zona 2/1984) i Gajac- otok Pag (zona A/B 1987). Uža specijalnost su mu projekti centara nautičkog turizma, a najznačajnije su mu realizacije: Marina Makarska (1985 -2015) i Marina “Frapa”/Rogoznica (1990 – 94).

Veza: 4, 2, 3, Dorčić 18, 2, itd.

2.

MILAS, JOSIPA MATILDA VIŠNJA r. Matutinović (Vinkovci, 29. 2. 1944), kći Stjepana i Paule r. Kezić (Gračanica, 27. 6. 1902 – Zagreb, 19. 6. 1969); suprug Dinko Mario Matija; sin **Marko** (1971) i (blizanci) **Paula** i **Luka** (1973).

Profesorica engleskog jezika i književnosti i profesorica povijesti umjetnosti; diplomirala (1968) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, studirala u Londonu (1962- 63) i na Amherst Sveučilištu/Mass. (1969- 70). Radila je u Američkom konzulatu, kao prevodilac (1968). U Leksikografskom zavodu *Miroslav Krleža* radila je od 1976., prvo na "Likovnoj enciklopediji Jugoslavije", od koje izlaze dva toma, treći je pripremljen za tisak 1991., ali radi političkih okolnosti nije tiskan. U funkciji Stručnog tajnika s cijelom redakcijom nastavlja znanstveno-stručni rad na novom izdanju "Eciklopedije Hrvatske Umjetnosti", koja je tiskana u dva toma, 1995. i 1996. u nakladi od 5000 primjeraka, u doba Glavnog ravnatelja Zavoda Dalibora Brozovića.

Veza: 1, 3, 4,

3.

MILAS, LUKA (Zagreb, 21. 7. 1973) sin Dinka Mariovog i Josipe r. Matutinović (Vinkovci, 29. 2. 1944), Stjepanove;

Maturirao na Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu i studirao latinski, filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Glumio mladog Gustava Matoša u filmu "Ljeto za sjećanje" (1990), prima nagradu na Niškom festivalu (1991) za najbolju debitantsku ulogu. Svira klasičnu gitaru i sklada, napisao je sve tekstove i muziku na CD-u s Grupom Florjan (2008). Objavio je zbirke pjesama: *Versar* (2000), *Dugina poema* (2001), *Crna ovca Staška* (2002), *Uho Duha* (2003), *Kronika leptira* (2007), *Božanska abeceda* (2012), *Telemah* (2015) i *Lacrimesa* (2017). Član je Društva hrvatskih pisaca (DHP).

Veza: 1, 2, 4, Dorčić 18, 2, itd.

4.

MILAS, VJERA r. Dorčić (Brckovljan, 13. 9. 1910 – Zagreb, 11. 8. 1989), kći Milana i Klarice r. Ježić (Novi, 24. 8. 1883 – Novi, 18. 1. 1969), Frankove; suprug Mario (Slano, 15. 12. 1916 – Split, 15. 4. 2004), doktor medicine; rastavljena 1947. g., uzima svoje rodno prezime Dorčić; kćerka **Milojka** (Zagreb, 29. 5. 1942), udana Vukas, i sin **Dinko** (Zagreb, 17. 9. 1943).

Učiteljica, završila Preparandiju u Kastvu. Službovala je u Zagorju - Gorjakovo i Desinić, u okolici Zagreba - Stupniku i Horvatima, te u Zagrebu u Osnovnoj školi na Kaptolu i Osmogodišnjoj školi *Ivan Goran Kovačić*. Pokopana je u Novom.

Veza: 1, 3, 2, Dorčić 18, 2

MILAT

Prezime se javlja 1951. u Novom dolaskom milicionara Donka Milata (Blato na Korčuli, 8. 8. 1930), koji se oženio Marijom r. Suden (Bribir, 2. 2. 1932), Antonovom.

1.

MILAT, ANTON (Novi, 6. 2. 1956), sin Donka i Marije r. Suden (Bribir, 2. 2. 1932), Antonove; supruga Zlata r. Blažić (Rijeka, 14. 1. 1964), Andrijeva.

Završio je ekonomsku školu i poslije vanjskotrgovinsku školu u Zagrebu. Radio je u *Jadrankomercu* u Crikvenici kao poslovođa. Direktor poduzeća za izgradnju i posredovanje u prodaji nekretnina – *Hitcommerc*, sa sjedištem u Crikvenici, od 1999.

Veza: 2

2.

MILAT, ZDENKO (Novi, 20. 9. 1954), sin Donka i Marije r. Suden (Bribir, 2. 2. 1932), Antonove; supruga Slavica r. Gajić (Bihać, 27. 4. 1964).

Elektromonter; završio je ŠUP. Od 1979. radi u *Elektroprimorju* u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. u logistici.

Veza: 1

MILETIĆ

Bunjevačko prezime podrijetlom iz Hercegovine; prvi Miletići dolaze 1605. u Lič, po odobrenju Jurja Čikulina, upravitelja imanja grofova Zrinskih, kao Vlasi iz nahije Obrovac, župe Bukovica, s osmanskog teritorija. Poslije se nastanjuju na područje od Ledenica, Klenovice (Miletići), do Krivog Puta; u Novi dolaze početkom 20. stoljeća.

1.

MILETIĆ, BRANKO (Breze, Ledenice, 8. 10. 1932), sin Josipa Ivanog i Marije r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – Ledenice, 23. 6. 1975), Jurjeve; supruga Olga r. Uremović (Ledenice, 8. 2. 1931); u župnoj knjizi Stališ duša upisan je kao Marko Branimir.

Lugar u Šumariji Novi od 1. svibnja 1955. Poslije vojna osoba.

Veza: 12, 6, 22, 4, 15, 13, 35, 23, 7, 11, 24, 19

2.

MILETIĆ, BORISLAV (Novi, 14. 7. 1945), sin Luke Lukinog i Cvijete r. Žun (Radoboj, Bregi, 20. 10. 1911 – Novi, 10. 12. 1995), Ivanove.

Trgovački poslovođa; završio je srednju trgovačku školu u Rijeci. Radio je u *Trgoprometu* i *Jadrankomercu* u Novom do 1970, zatim odlazi u Melbourne, Australija.

Veza: 18, 8, 17, 20, 25, 32, 27, 34, 30

3.

MILETIĆ, DALIBOR (Rijeka, 25. 11. 1966), sin Nikole Ivanovog i Ivanke r. Mažuranić – Jankovice, Z Dvorca (Novi, 19. 8. 1946), Rokine.

Električar, završio je srednju školu u Senju. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*. Borac Domovinskog rata 1991., zbog bolesti je nakon dva mjeseca oslobođen službe.

Veza: 27, 34, 30, 8, 17

4.

MILETIĆ, FRANE (Miletići, Klenovica, 4. 10. 1909 – Lika, 1942), sin Ivana Tominog i Lucije (Luca) r. Miletić (Klenovica, 15. 12. 1874 – Klenovica, 1. 7. 1941), Jurjeve.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1943., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar*. Poginuo je u Lici u borbi s njemačkim i

ustaškim jedinicama. Njegovo je ime upisano na spomenicima palim borcima NOR-a u Ledenicama i u Krmpotama - selo Miletići je tada bilo u sastavu Općine Ledenice.

Veza: 17, 12, 22, 15, 6, 1, 13, 35, 23, 7, 8, 18

5.

MILETIĆ, FRANJO (Klenovica, 4. 10. 1887 – Rijeka, 13. 7. 1906), sin Tome Rokinog i Marije r. Kalanj (Klenovica, 12. 3. 1857), Ivanove.

Radio je u Rijeci na željezničkoj stanici i tamo poginuo nesretnim slučajem - prignječio ga je željeznički vagon.

Veza: 33, 26

6.

MILETIĆ, IVAN (Miletići, Klenovica, 20. 1. 1901 – 1942/43), sin Ivana Tominog i Lucije (Luca) r. Miletić (Klenovica, 15. 12. 1874 – Klenovica, 1. 7. 1941), Jurjeve.

Pali borac NOR-a. Borio se u jedinicama 5. operativne zone Hrvatske, poginuo u borbi. Upisan na spomeniku palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora u Krmpotama.

Veza: 17, 12, 22, 4, 15, 13, 35, 23, 7, 1, 8, 18

7.

MILETIĆ, IVAN (Ivica) (Breze, Ledenice, 29. 3. 1925 – Rijeka, 22. 4. 1945), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – 23. 6. 1975), Jurjeve.

Pali borac NOR-a. Mesar i trgovac. Sudionik NOB-a od 1941., komandir prateće čete. Poginuo je prigodom oslobođenja Rijeke u borbama kod Sv. Katarine. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 12, 6, 21, 4, 14, 1, 34, 22, 11, 23, 18

8.

MILETIĆ, IVAN (Klenovica, 27. 4. 1900 – Novi, 4. 11. 1964), sin Luke i Klare r. Krpan (Sveti Jakov, Krmpote, 5. 5. 1864 – Novi, 27. 5. 1942); prva supruga Marija r. Cvitković (Klenovica, 11. 11. 1911 – Klenovica, 13. 6. 1940), druga Filipina r. Maričić – Jurika (Novi, 18. 4. 1908 – Novi, 7. 4. 1982), Nikolina, vjenčani 4. 11. 1964.

Zidarski majstor. Zanat je izučio u Rijeci, tada u Italiji. U Novi je došao 1939/40. i naselio se na Melu. Radio je u Novom, prije toga 1922 - 27. u USA, potom u Srbiji.

Veza: 17, 18, 27, 34, 30, 3, 20, 2, 25, 32, 12, 6, 22, 4, 15

9.

MILETIĆ, IVAN (Klenovica, 7. 1. 1944), sin Mihovila Milana Martinovog i Antonije r. Kalanj (Klenovica, 8. 6. 1919 – Rijeka, 22. 2. 2000); u knjizi Stališ duša upisan kao Milan Ivan.

Strojar. Od 21. studenoga 1972. radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 10, 29

10.

MILETIĆ, IVAN (Klenovica, 25. 9. 1947), sin Pavla Martinovog i Anke r. Krpan (Drinak, Krmpote, 8. 4. 1923 – Klenovica, 16. 4. 1989), Antonove.

Mehaničar, završio je industrijsku školu u Rijeci. Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 23. srpnja 1985. kao strojar na crpnoj stanici u Žrnovnici.

Veza: 9

11.

MILETIĆ, JOSIP (Novi, 15. 7. 1955), sin Branka Josipovog i Olge r. Uremović (Ledenice, 8. 2. 1931).

Mesar i poslovođa u mesnici *MIT* Rijeka na novljanskoj tržnici. Borac Domovinskog rata i sudionik operacija *Bljesak* i *Oluja* 1995.

Veza: 1, 13, 35, 23, 7, 12, 24, 19

12.

MILETIĆ, JOSIP (Miletići, Klenovica, 18. 3. 1895 – Breze, Ledenice, 6. 8. 1946), sin Ivana Tominog i Lucije (Luca) r. Miletić (Klenovica, 15. 12. 1874 – Klenovica, 1. 7. 1941), Jurjeve; supruga Marija r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – Breze, Ledenice, 23. 6. 1975), Jurjeva.

Birtijaš, kako je zapisano u župnim knjigama Ledenica. Imao je *birtiju* (*njem*. Wirtshaus – gostionica) u Klenovici.

Veza: 6, 4, 15, 13, 35, 23, 7, 1, 24, 19, 11

13.

MILETIĆ, JOSIP (*Josa*) (Breze, Ledenice, 24. 10. 1916 – Novi, 1. 10. 1991), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – 23. 6. 1975), Jurjeve; supruga Marija r. Buneta (Ledenice, 12. 9. 1923 – 20. 8. 1997), Ivanova.

Mesar. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Sudionik NOB-a od 24. 12. 1941., borac i komandir 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović*. Obučen u oružničku odoru uspio je, uz pomoć Milana Tomića i Jose Butorca – Joćine razoružati oružničku stanicu u Alanu i zarobiti 24 oružnika. Borac u bataljunu *Ljubica Gerovac* u 13. primorsko-goranskoj diviziji, član NOO-a Ledenice, zatim u Komandi mjesta Novi. Radio je u Šumariji Novi od 8. rujna 1957. godine.

Veza: 12, 22, 4, 15, 6, 1, 35, 23, 7, 24, 19, 31

14.

MILETIĆ, JURAJ (Miletići, Klenovica, 16. 4. 1810 – Ledenice, 1871), sin Jurja i Ane r. Svetić (Ledenice, 30. 7. 1775 – 5. 2. 1859), Ivanove.

Svećenik. Od rujna 1868. do veljače 1869. upravitelj je Župe sv. Jakova u Krmpotama (poslije Antona Krišković iz Novoga), a župnik do 1971., kad ga je naslijedio Matej Butković. Unuci brata **Roke** (Miletići, Klenovica, 18. 8. 1816) su pod brojem 26, 5 i 33.

15.

MILETIĆ, JURAJ (*Jure*) (Miletići, Klenovica, 20. 2. 1913 – Lika, 15. 5. 1943), sin Ivana Tominog i Lucije (Luca) r. Miletić (Klenovica, 15. 12. 1874 – Klenovica, 1. 7. 1941), Jurjeve.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942. u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar.*

Poginuo je u borbama s njemačkim i ustaškim jedinicama u Lici. Upisan na spomenicima palim borcima u Ledenicama i Krmpotama.

Veza: 17, 12, 6, 22, 4, 1, 13, 35, 23, 7, 8, 18

16.

MILETIĆ, JURE (Klenovica, 23. 4. 1881 – 1914), sin Ivana Mijatovog i Lucije r. Miletić (Klenovica, 1. 10. 1858), kćeri Roke Jurjevog, poslije preudane za Petra Miletića (6. 6. 1858), Andrijevog.

Žrtva I. svj. rata; kao austrougarski domobranski vojnik izgubio je život u prvoj godini rata.

Veza: 28, 21

17.

MILETIĆ, LUKA (Miletići, Klenovica, 21. 8. 1856 – Novi, 1943), sin Tome Frankovog i Marte r. Komadina (Omar, Ledenice, 9. 11. 1828 – Klenovica, 1874), kćeri Mile Ivanovog; supruga Klara r. Krpan (Krmpote, 5. 5. 1864 – Novi, 27. 5. 1942).

Zidar. Nastanio se u Novom i radio kod novljanskih poduzetnika; ima veliko potomstvo.

Veza: 8, 18, 27, 34, 30, 20, 2, 25, 32, 3, 15, 4, 22, 12, 6

18.

MILETIĆ, LUKA (Klenovica, 25. 9. 1904 – Novi, 19. 6. 1983), sin Luke Tominog i Klare r. Krpan (Krmpote, 5. 5. 1864 – Novi, 27. 5. 1942); supruga Cvijeta r. Žun (Radoboj, Bregi, 20. 10. 1911 – Novi, 10. 12. 1995), Ivanova.

Zidar, kao otac i brat. U Novi je došao 1939/40. i nastanio se na Krasi. Radio je i u Srbiji.

Veza: 17, 8, 20, 2, 25, 32, 27, 34, 30

19.

MILETIĆ-DOMIJAN, LJUBICA r. Miletić (Breze, Ledenice, 28. 7. 1950), kći Josipa Josipovog i Marije r. Buneta (Ledenice, 12. 9. 1923 – Ledenice, 20. 8. 1997), Ivanove; prvi suprug Josip Kukuljan, drugi Vladimir Domijan.

Profesorica hrvatskog jezika i književnosti; završila je Pedagošku akademiju i Filozofski fakultet u Rijeci. 1973 - 74. radila je u osnovnoj školi u Novom, potom u Crikvenici.

Veza: 13, 1, 35, 23, 7, 12, 24, 31, 11

20.

MILETIĆ, MARIJAN (Klenovica, 13. 11. 1938), sin Luke Lukinog i Cvijete r. Žun (20. 10. 1911 – Novi, 10. 12. 1995), Ivanove.

Limar i vodoinstalater, zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Radio je u ZP *Radinje*, u KP *Ivanj* u Novom (1964 – 67), a potom odlazi u Novi Zeland.

Veza: 18, 8, 17, 2, 25, 32, 27, 34, 30

21.

MILETIĆ, MARTIN (Klenovica, 11. 11. 1862 – Novi, 19. 9. 1913), sin Nikole i Ane r. Poljak (Cernik, 1834 – Klenovica, 3. 12. 1909); supruga Marija r. Cvitković (Klenovica, 25. 3. 1866 – Novi, 10. 5. 1926), Antonova.

Državni nadlugar u Glini, pa u Drežnici. Prije toga pisar u Šumariji u Mošunama, kamo je šumarija 1890. preseljena iz Krivog Puta, nakon završetka *Rudolfinske ceste* 1874. Usmrtio ga je vepar, kao i oca mu.

Veza: 28, 16

22.

MILETIĆ, MATE (*Mata*) (Miletići, Klenovica, 28. 3. 1906 – Jezerane, 16. 6. 1942), sin Ivana Tominog i Lucije (Luca) r. Miletić (Klenovica, 15. 12. 1874 – Klenovica, 1. 7. 1941), Jurjeve.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942., borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 1. proleterskoj četi Hrvatske, koja je poslije uključena u 1. proleterski bataljun 13. proleterske brigade Hrvatske Rade *Končar.* Poginuo je u borbama kod Jezerana u Lici. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima NOR-a u Ledenicama (u čijem je sastavu tada bilo selo Miletići) i u Krmpotama (gdje sada pripada).

Veza: 17, 12, 6, 4, 15, 1, 13, 35, 23, 7, 8, 18

23.

MILETIĆ, MILAN (*Mile*) (Breze, Ledenice, 4. 4. 1922 – Škalić, 1942), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – Ledenice, 23. 6. 1975), Jurjeve; brat je Josipov (Breze, Ledenice, 24. 10. 1916 – Novi, 1. 10. 1991).

Pali borac NOR-a. Mesar. Sudionik NOB-a od 1941., komesar bataljuna *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone. Poginuo u borbi kod Škalića ka Brinju. 1948. g. osnovana je u Ledenicama seljačka radna zadruga *Braća Miletić* u spomen na poginulu braću Ivicu i Milana. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 12, 6, 22, 4, 15, 1, 13, 35, 7, 11, 24, 19

24.

MILETIĆ, MILAN (Breze, Ledenice, 14. 9. 1947), sin Josipa Josipovog i Marije r. Buneta (Ledenice, 12. 9. 1923 – Ledenice, 20. 8. 1997), Ivanove; supruga Lovorka (*Lola*) r. Brozinčević (Senj, 11. 11. 1954), Vinkova.

Autoelektričar; završio je stručnu školu u Senju. Radi u Novom kao autoprijevoznik – obrtnik.

Veza: 13, 1, 35, 23, 7, 12, 19, 31, 11

25.

MILETIĆ, MILAN (Novi, 18. 8. 1941), sin Luke Lukinog i Cvijete r. Žun (Radoboj, Bregi, 20. 10. 1911 – Novi, 10. 12. 1995), Ivanove; supruga Marija r. Tadić (Benkovac).

Stolar; zanat je izučio u Školi učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Radio je u GP *Izgradnja* u Novom, potom je otišao u Njemačku.

Veza: 18, 8, 17, 20, 2, 32, 27, 34, 30

26.

MILETIĆ, MILAN – Rosić (Miletići, Klenovica, 27. 9. 1887 – 1942/45), sin Mihovila i Katarine r. Kalanj (Klenovica, 23. 6. 1857), Pavlove; prva supruga Roža r. Cvitković

(Klenovica, 8. 4. 1888 – Klenovica, 22. 4. 1911), Nikolina, druga Ana r. Cvitković (Klenovica, 21. 3. 1889), kći Mile Ivanovog.

Žrtva fašističkog terora. Radnik. Sudionik NOP-a, umro je u ratu, čemu je pridonijela i epilepsija. Joso Butorac bilježi ga kao žrtvu fašističkog terora (Vinodolski zbornik 6: 91).

27.

MILETIĆ, NIKOLA (Novi, 15. 9. 1943), sin Ivana Lukinog i Filipine r. Maričić – Jurike (Novi, 18. 4. 1908 – Novi, 7. 4. 1982), Nikoline, druge očeve supruge; supruga Ivanka r. Mažuranić – Janković, Z Dvorca (Novi, 19. 8. 1946), Rokina.

Stolar, zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u GP *Izgradnja* i u KP *Ivanj* u Novom, osam godina u Njemačkoj, u KP *Vinodol* u Novom, i u poduzeću *Marijan Ivančić* u Crikvenici.

Veza, 8, 18, 17, 34, 30, 3, 20, 2, 25, 32

28.

MILETIĆ, NIKOLA (Klenovica, 19. 5. 1834 – 9. 3. 1903), sin Mijata i Kate (Klenovica, 20. 1. 1812 – Klenovica, 11. 2. 1887); supruga Ana r. Poljak (Cernik, 1834 – 3. 12. 1909).

Državni nadlugar u vrijeme Austro-Ugarske Monarhije.

Veza: 21, 16

29.

MILETIĆ, PAVAO (Klenovica, 28. 1. 1875), sin Grge Markovog i Marije r. Pemper (Ledenice, 2. 8. 1840 – Ledenice, 16. 10. 1926); supruga Ana r. Cvitković (Klenovica, 30. 3. 1876), Antonova.

Lugar u Austro-Ugarskoj Monarhiji. Bio je na službi van područja Novog.

Veza: 9

30.

MILETIĆ, PETAR (Novi, 10. 10. 1938), sin Ivana Lukinog i Marije r. Cvitković (Klenovica, 11. 11. 1911 – 13. 6. 1940), prve očeve supruge.

Strojobravar, vlakovođa; zanat je izučio u Karlovcu. Radio je kao vlakovođa u JDŽ-u, zatim u HŽ-u.

Veza: 8, 18, 17, 27, 34, 3, 20, 2, 25, 32

31.

MILETIĆ, SANJA, udana Blažičević (Senj, 13. 5. 1974), kći Milana Josipovog i Lovorke r. Brozinčević (Senj, 11. 11. 1954), Vinkove; suprug Draženko, iz Bribira (rastavljena).

Kemijska tehničarka; završila je srednju tehničku školu u Rijeci. Radila je u trgovini *Mini shop* i u trgovini *Alfeta* u Novom.

Veza: 24, 19, 13

32.

MILETIĆ, SONJA (Novi, 22. 3. 1947), kći Luke Lukinog i Cvijete r. Žun (Radoboj, Bregi, 20. 10. 1911 – Novi, 10. 12. 1995), Ivanove; udana za Josipa Bilušića iz Ljubetića (rastavljena); kćerka **Jelena** (Rijeka, 27. 8. 1968) i sin **Biljan** (Rijeka, 21. 9. 1969).

Hotelijerska tehničarka; završila je srednju hotelijersku školu u Zagrebu 1966. Radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 5. 7. 1966., kao recepcionarka.

Veza: 18, 8, 17, 20, 2, 25, 27, 34, 30

33.

MILETIĆ, TOMA (Klenovica, 9. 5. 1891 – Rijeka, 1. 10. 1907), sin Tome Rokinog i Marije r. Kalanj (Klenovica, 12. 3. 1857), Ivanove.

U sedamnaestoj godini utopio se u Rijeci, gdje je bio zajedno sa starijim bratom Franjom.

Veza: 5, 26

34.

MILETIĆ, VINKO (Novi, 29. 4. 1946), sin Ivana Lukinog i Filipine r. Maričić – Jurike (Novi, 18. 4. 1908 – Novi, 7. 4. 1982), Nikoline, druge očeve supruge.

Pekar; zanat je izučio u pekari u Novom, bivšem vlasništvu Andrije Kovača, Mihovilovog. Radio je u Novom, zatim odlazi na rad u Köln, u Njemačku.

Veza: 8, 18, 17, 27, 30, 20, 2, 25, 32, 3

35.

MILETIĆ, ZDENKO (Breze, Ledenice, 8. 2. 1927 – Šabac, Srbija, 1990), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Butković (Ledenice, 18. 9. 1895 – Ledenice, 23. 6. 1975), Jurjeve; supruga Julijana r. Šimić, vjenčani u Šapcu 6. ožujka 1949. godine.

Mesar. Sudionik NOB-a, nositelj Partizanske spomenice 1941. Borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, potom u raznim jedinicama. Nakon rata je djelatni kapetan JNA na raznim dužnostima.

Veza: 12, 6, 22, 4, 15, 1, 13, 23, 7, 11, 24, 19

MILKOVIĆ, NIKICA (Gospić, 6. 12. 1963), sin Vladimira koji 1971/72. došao u Novi iz Bakra.

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer, u Rijeci. Od 1982. radi u INA-i Rijeka. Borac Domovinskog rata (7. 10. 1991 – 95) i sudionik operacije *Oluja*, kao zastavnik. 80%-tni je invalid Domovinskog rata.

MILOŠEVIĆ

Ledeničko prezime bunjevačkog podrijetla. U Novi prvi Miloševići dolaze nakon I. svj. rata.

1.

MILOŠEVIĆ, ANTON (Kepac, Borčić) – Grgaica (Ledenice, 16. 1. 1922 – Novi, 18. 7. 1988), sin Petra Grgurevog (*Milo Moje*) i Marije r. Buneta (Ledenice, 18. 8. 1883 – Novi, 8. 1. 1956); supruga Marija r. Lušičić (1. 6. 1932), iz Bribira.

Radnik. Sudionik NOR-a od 1942., borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. U Novi je došao s majkom oko 1930, a stanovao je u kući braće Mažuranić, Matije Mažuranića, poslije Dječjeg doma.

Veza: 4, 5, 10

2.

MILOŠEVIĆ, ERAZMO (Ledenice, 5. 5. 1927 – Rijeka, 25. 4. 1982), sin Petra i Dragice (*Dragojle*) r. Butković (Ledenice, 20. 1. 1899 – 1993); supruga Marija r. Pavelić (Krmpote).

Viši upravni pravnik. Sudionik NOB-a od 1943., borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata radio je u Šumskom gospodarstvu *Viševica* u Novom, potom je činovnik i rukovoditelj u Matičnom uredu u Rijeci.

Veza: 8, 6, 3

3.

MILOŠEVIĆ, GORDANA (Rijeka, 1962), kći Erazma i Marije r. Pavelić (Krmpote).

Diplomirala je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu 1991. Radila je na *Televiziji Jutel* u Sarajevu 1991 - 93, zatim odlazi u Toronto, Kanada.

Veza: 2, 8, 6

4.

MILOŠEVIĆ, GRGUR (*Grga*) – Grgaica (Polje, Ledenice, 11. 3. 1911 – listopad 1943), sin Grge i Pauline r. Frković – Kalibarda (Ledenice, 7. 3. 1880), Franine, druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim postrojbama 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbi, nakon kapitulacije Italije. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 5, 10, 1

5.

MILOŠEVIĆ, IVAN (*Ive*) – Grgaica (Polje, Ledenice, 20. 6. 1902), sin Grgura i Lucije r. Grgurić (Ledenice, 18. 5. 1877 – Ledenice, 12. 2. 1908), prve očeve supruge.

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, član KPJ od siječnja 1942, djelovao je u pozadinskim organizacijama; od studenoga 1942., kad je osnovana Komanda mjesta Krmpote – Ledenice u Omaru, zadužen za vojno-političku djelatnost komande. Poslije je oficir JNA i prvi komesar Komande Rijeka te komadant Komande mjesta Ledenice.

Veza: 4, 10, 1

6.

MILOŠEVIĆ, JASNA r. Cvetković (Valpovo, 27. 1. 1950), Jakovljeva; suprug Josip (Ledenice, 2. 4. 1945), Petrov.

Farmaceutska tehničarka. Radila je u Tvornici lijekova *Pliva* u Zagrebu, u Dječjoj bolnici na Kantridi u Rijeci, u ljekarni *Crikvenica*, 1982 - 97. u ljekarni Novi, od 1997. je par godina držala biljnu ljekarnu *Tilia* u Novom. Poslije odlazi u Zagreb.

Veza: 8, 2, 3

7.

MILOŠEVIĆ, JOSIP (Novi, 17. 5. 1958), sin Josipa i Ane r. Šimunić; supruga Vesna r. Lasić (25. 9. 1968).

Električar, zanat je izučio u Srednjoškolskom centru (COUO) u Crikvenici. Radio je u tvrtki *Monter* u Rijeci odakle je prešao u Tvornicu plastične stolarije *Polind* u Ledenice. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

8.

MILOŠEVIĆ, JOSIP (Ledenice, 2. 4. 1945), sin Petra i Dragice r. Butković (Ledenice, 20. 1. 1899 – Ledenice, 1993); supruga Jasna r. Cvetković (Valpovo, 27. 1. 1950), Jakovljeva.

Diplomirani inženjer šumarstva, završio je srednju šumarsku školu u Delnicama 1964. i Šumarski fakultet u Zagrebu 1973. Radio je u DIP-u Novi od 1. 4. 1974., kao direktor općeg i kadrovskog sektora, 1984 - 86. kao tehnički direktor tvornice *Novokal*, a od 1. 5. 1986. radi u Šumariji Novi. Bio je član UO Turističkog društva (od 1984) i DVD-a u Novom, te tajnik industrijskog DVD-a u DIP-u Novi, do 1986.

Veza: 2, 6, 3

9.

MILOŠEVIĆ, LUKA TOMA – Damas (Ledenice, 18. 10. 1901 – Donji Zagon, 23. 4. 1947), sin Ivana Stjepanovog i Ivke r. Komadina (Ledenice, 24. 6. 1868 – Ledenice, 12. 12. 1940). Poznat je po imenu Toma.

Poslijeratna žrtva fašističkog terora. Poginuo je kada je kao pastir sa svojim ovcama na paši ponad Donjeg Zagona naišao na minu minobacača, a nije znao njome rukovati.

Veza: 11

10.

MILOŠEVIĆ, MILAN – Grgaica (Polje, Ledenice, 6. 4. 1920 – Zagreb, 15. 4. 1972), sin Grge i Pauline r. Frković – Kalibarda (Ledenice, 7. 3. 1880), druge očeve supruge; supruga Ružica r. Radovanovec (iz Beograda). Prema crkvenoj knjizi pravo mu je ime Petar Milan.

Sudionik NOB-a od 1942., komadant u Komandi mjesta Krmpote – Ledenice, na području tadašnjeg Kotara Novi.

Veza: 4, 5, 1

11.

MILOŠEVIĆ, STJEPAN (*Stipe*) – Damas (Ledenice, 14. 11. 1914 – Bater, Ledenice, 5. 2. 1942), sin Ivana Stjepanovog i Ivke r. Komadina (Ledenice, 24. 6. 1868 – Ledenice, 12. 12. 1940), Bartolove.

Žrtva rata. Kao mobilizirani oružnik služi u oružničkoj postaji u Ledenicama 1941. Poginuo je u borbi oružnika s partizanskom jedinicom 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* pod zapovjedništvom Petra Komadine kod sela Bater, na mjestu gdje se danas nalazi spomenik. Pradjed Ivan Milošević (Ledenice, 27. 12. 1794), Tomin, poginuo je u Mađarskoj 1849. u vojnom pohodu bana Jelačića protiv Mađara.

Veza: 9

MILUTINOVIĆ, MILICA r. Toljan – **Sekulinka** (Novi, 2. 2. 1941), kći Andrija Mikulinog i Marije r. Mažuranić (Novi, 14. 2. 1922. – 12. 3. 1989.), Frankove; suprug Mijat iz Bajine Bašte; sin **Milorad** (17. 1. 1965).

Ljekarnička laborantica; radila je u Medulinu i Zdravstvenoj stanici u Puli.

Veza: Toljan 3

MIOČEVIĆ, IVAN (*Ivo*) (Slavonski Brod, 18. 11. 1929 – Novi, 15. 10. 2003), Andrijev; supruga Terezija (*Reza*) r. Medak (Slavonski Brod, 12. 10. 1932); kćerke **Dubravka (*Dunja*)** (1951), udana Butorac – Capaš, i **Jadranka** (1958), udana Brozović.

Nastavnik i javni djelatnik; završio je Višu pedagošku akademiju u Zagrebu. Radio je na Brijunima. Bio je prvi upravitelj Škole učenika u privredi (ŠUP) u Novom 1954 – 58., upravitelj Osnovne škole u Novom 1958 – 67. i 1969 - 31. 8 1974., te direktor Centra odgoja i usmjerenog obrazovanja (COUO) Općine Crikvenica 1974 - 1984. Od 1959. do 1966. predsjednik je KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom, a 1970. je dobio Godišnju *Nagradu Ivan Filipović*, za izvrsnost u obrazovanju.

Veza: Brozović 2, Butorac 14

MIRILOVIĆ, MILA (Kistanje, Karlovac, 14. 11. 1938), Savina.

Diplomirana ekonomistica. Radila je u DI *Milan Mataija* u Novom od 8. lipnja 1969. do 1997. kao rukovoditeljica plana i analize.

MIRKOVIĆ

Prezime se javlja u Novom u 20. st. ženidbom Ivana Mirkovića iz Škrljeva za Mariju r. Krišković (Novi, 16. 8. 1872). U Costanci, u Rumunjskoj, im se rađaju sva djeca, po čemu nose nadimak Romunje.

1.

MIRKOVIĆ, ANTONIJA (*Tonka*) r. Sokolić – **Pećarica, Veričinka** (Novi, 12. 6. 1897 – Novi, 13. 1. 1974), kći Josipa i Lucije r. Šuta (Novi, 13. 12. 1865 – Novi, 9. 4. 1938), Ivanove; suprug Stipan (Costanca, 1897 – Beograd, 1988), Ivanov; sin **Ivan** (Novi, 9. 2. 1922 – Novi, 23. 4. 1978).

Bastažica (trhonoša); kad je suprug napustio obitelj, zarađivala je nošenjem tereta (trgovačke robe) iz luke u novljanske trgovine, za taj je posao bila od ovlaštena od općine. Na leđima je često nosila teške terete.

Veza: 6, 5

2.

MIRKOVIĆ, BRANKO (Novi, 6. 10. 1950), sin Ivana i Anice r. Ježić (Novi, 13. 10. 1929 – Novi, 8. 3. 2014), Vladimirove.

Stolar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Radio je u Novom u KP *Ivanj* (1971 – 79), od 2. 4. 1979. do veljače 1998. kao poslovođa u DIP-u Novi.

Veza: 5, 6, 1

3.

MIRKOVIĆ, IVAN (Škrljevo, ?); supruga Marija r. Krišković (Novi, 16. 8. 1872), Josipova; sinovi **Ivan** (Constanca,1899), **Stjepan** (Constanca, 1897), **Josip**, **Karlo**, **Aleksandar** i kćerka **Marija**, udana Kostić.

Prvi od Mirkovića u Novom, sva su mu djeca rođena u Constanci, Rumunjska – na Crnom moru.

Veza: 6, 4

4.

MIRKOVIĆ, IVAN (Costanca, Rumunjska, 1899 – Krasica, ?), sin Ivana i Marije r. Krišković (Novi, 16. 8. 1872), Josipove; supruga Anđelika r. Kabalin – Rudinka (20. 12. 1898), kći Josipa i Marije; djeca: **Vera**, **Miroljub** i **Mica**.

Zidar u Novom. Otišao je u Krasicu.

Veza: 5, 1, 4

5.

MIRKOVIĆ, IVAN (Novi, 9. 2. 1922 – Novi, 23. 4. 1978), sin Stjepana i Antonije (*Tonke*) r. Sokolić – Pećarice, Veričinke (Novi, 12. 6. 1897 – Novi, 13. 1. 1974), Josipove; supruga Anica r. Ježić (Novi, 13. 10. 1929 – Novi, 8. 3. 2014), Vladimirova; kćerka **Anita** (1948 - 2017), udana Piškulić – Juraš, sin **Branko** (1950) i kćerka **Ivana** (1954 – 2019), udana Piškulić – Anjić (Pitur).

Stolar. Sudionik NOB-a od 1. 8. 1942. u 13. primorsko-goranskoj diviziji, tajnik NOO-a Novi, potom je u Komandi kvarnerskog područja. S Josom Maričićem – Parunićem i Antonom Mažuranićem – Prepelom suđen je na Kotarskom sudu u Crikvenici jer su kao mesopustari 1948. na mesopusni utorak na Placi i srijedu na Zatrepu pozdravljali mesopusta kao “Autora pilane”, iako je to ime vlast zabranila. Radio je u DIP-u Novi, i u ŠUP-u u Novom, kao nastavnik praktične nastave. Bio je nogometaš *Poskoka* u Novom.

Veza: 6, 1, 3, 4, 2

6.

MIRKOVIĆ, **STJEPAN (STIPAN)** (Costanca, 1897 – Beograd, oko 1988), sin Ivana i Marije r. Krišković – Šimelke (Novi, 16. 8. 1872), Josipove; supruga Antonija (*Tonka*) r. Sokolić – Pećarica, Veričinka (Novi, 12. 6. 1897 – Novi, 13. 1. 1974), Josipova (rastavljen 9. 4. 1947); sin **Ivan** (Novi, 9. 2. 1922 – Novi, 23. 4. 1978).

Bravar. Napustio je obitelj i otišao u Beograd. Tamo je imao brod na Dunavu. Brat **Aleksandar** držao je u Rijeci niklersku radionicu, a imao je dvije kćeri: **Danicu Mirković – Vejvoda**, odvjetnicu u Rijeci, i **Vesnu**, prof. književnosti u Luxembourgu. Brat **Karlo**, glazbenik, svirao je violinu, nije imao djece. Umro je u Opatiji. Sestra **Marija**, udana Kostić, imala je kćerku **Zoricu** i sina **Miroljuba**.

Veza: 3, 1, 4, 2, Piškulić 195

MIŠIĆ, CECILIJA (*Cila*) r. Radetić – **Brezarka** (Novi, 23. 8. 1912 – Zagreb, 21. 11. 2003), kći Rudolfa Ivanovog i Marije r. Dorčić (Novi, 31. 7. 1882 – Novi, 28. 8. 1961), Antonove; suprug Krunoslav Mišić; kćerka **Ljiljana** (20. 4. 1939 – 29. 3. 2020), udana Majerus, i sin **Krešimir** (6. 8. 1947).

Nastavnica; završila je učiteljsku školu. Živjela je u Sesvetama. Bila je suvlasnica *Vile Nikoline* u Novom, s bratom Ivanom (Novi, 24. 12. 1910 – Novi, 31. 12. 1998), i sestrom Sabinom (Novi, 27. 10. 1908), udanom Vondraček.

Veza: Radetić 34

1.

MIŠKATOVIĆ, IGNAC (Cernik, 4. 1. 1877 – Novi, 13. 6. 1953), sin Ivana i Terezije r. Šimić; supruga Slavica udovica Mrzljak, r. Mrzljak – Trpiježinka (Novi, 12. 11. 1876 – Novi, 27. 7. 1961), kći Matije i Anke r. Potočnjak.

Učitelj. Između dva svjetska rata načelnik je Općine Novi i odbornik Narodne čitaonice, iz koje istupa 1936. zbog prorežimske jugoslavenske politike koju je u čitaonici vodio Bogoslav Dorčić.

Veza: 2

2.

MIŠKATOVIĆ, OTON (Cernik, 1919 – svibanj 1945), sin Ignaca i Slavice r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 12. 11. 1876 – 27. 7. 1961), Matijeve.

Žrtva rata. Kadet trgovačke mornarice, završio je Pomorsku trgovačku akademiju u Bakru. Nakon odsluženje vojnog roka mobiliziran je u NDH u domobrane gdje je bio poručnik. Na kraju rata našao se u Zagrebu i tražio je propusnicu za odlazak kući u Novi. Poznavajući raspoloženje rukovodećih osoba tadašnje političke vlasti u Novom, jedan mu je Novljanin savjetovao da sačeka stanovito vrijeme dok se situacija ne smiri, jer će stradati. On se odlučio otići i nestao je, navodno ga je ubio poznati Novljanin u vlastitoj kući, po drugima je bio na prisilnom radu i ubijen je negdje u Hrvatskom primorju.

Veza: 1

1.

MIŠKULIN, IVAN (Lukovo, Senj, 12. 3. 1951), sin Jure (Lukovo, Senj, 1919 – Rijeka, 1952) i Tereze r. Dragičević (Klada, 11. 10. 1922 – Novi, 1999), preudane za Stjepana Šestana (1902 – Novi, 11. 3. 1974); supruga Đurđa r. Jakopec (Zagreb, 27. 12. 1951), Đurina; kćerke **Katarina** (Rijeka, 10. 9. 1977), udana Radić (rastavljena), i **Iva** (Rijeka, 24. 9. 1981).

Tapetar. Radio u DIP Novoselac, u Tapetariji *Vinodol* u Novom (1970 – 85), i kao privatnik, tapetarski obrtnik. Sudionik Domovinskog rata 1994. i operacije *Oluja* 1995. Kćerka Katarina ima sina **Domagoja Radića** (Rijeka, 11. 8. 1998).

Veza: 2

2.

MIŠKULIN, TANJA, udana Jovanović (Stuttgart, 6. 3. 1971), Vinkova; suprug Danijel – Bućanov (Rijeka, 1. 7. 1972), Pavin.

Fizioterapeutkinja; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci.

Veza: 1, Jovanović 32

MLADENOVIĆ, MARIJA MIRA r. Jovanović – **Bućanova** (Donji Zagon, 9. 8. 1934 – Rijeka, 1972), Antonova.

Njegovateljica; završila je odgojiteljsku školu u Rijeci gdje je i radila.

Veza: Jovanović 12, 69, 90, 28, 129

MOHOVICH, GASTONE

Doktor. Kao civilini fašistički komesar za Kotar Senj preuzeo je civilnu vlast u Novom. Postavio ga je riječki talijanski prefekt Testa Temistocle 4. svibnja 1941., zamijenio je

Ramira Gazzarija čije je postavljanje bilo stornirano. Poslije njega tu je dužnost u Novom preuzeo Adone Maguole.

MORAVAC, LJUBO (Donji Vijačani, Prnjavor, 23. 3. 1950), Veljkov.

Grobar u Novom. Radio je u KP *Ivanj*, odnosno KP *Vinodol*, od 25. 5. 1976., zatim posluje kao suvlasnik videoteke *Asteriks* u Novom, a držao je i plastenik cvjetnih sadnica u svom vrtu.

MRZLJAK

Staro novljansko prezime. Prema podacima Ivana i Jurja Mrzljaka, Maksovih **- Ofratovih, z Biškupije**, nalazimo da to prezime vuče korijen iz Oroslavlja, gdje su tamošnji Mrzljaci bili hrvatski plemići. To je prezime u Novom brojno, pa ima mnogo nadimaka: **Bartolac**, **Biškupi** ili **Ofratovi** (od *njem*. Hof Rat – dvorski savjetnik), **Klemento**, **Mekina**, **Merikan**, **Pavica**, **Pijovac, Poleša**, **Sirovica**, **Trpiježa** (ili **Trpižeja**). Pod prezime Mrzljak ovdje su uključeni i oni koji su se pisali Merzljak. Mrzljaci – **z Biškupije** su plemenitaši, kao i njihovi prethodnici; izgleda da su svi novljanski Mrzljaci tog podrijetla.

1.

MRZLJAK (Merzljak), ADAM (Novi, 24. 12. 1697), sin Jurja Matijevog i Katarine r. Gereszy.

Drugi sudac u Novom prema kupoprodajnom ugovoru od 13. 5. 1732. (u posjedu Anđelka Maričića – Jurića), po kojem Juraj Potočnjak, Ivanov svoju zemlju Zapridolom u "Nimčevu selu" prodaje *novograskom* plovanu Adamu Makabruniću. Njegova kći Katarina udala se za Matija Piškulića – Sekulu (Novi, 5. 11. 1728).

Veza: 59, 35, 58

2.

MRZLJAK (pl. Merzljak), ADAM (Novi, 24. 9. 1779 – Karlobag, ?), sin Ivana Petra Mikulinog i Franice r. pl. Caballini (Novi, 17. 12. 1751), Antonove; supruga Margareta r. Kukalj (Novi, 1. 4. 1784), Grgina.

Bio je u vojnoj službi u Karlobagu, gdje se i nastanio.

Veza: 35, 58, 26, 71, 80, 61, 70

3.

MRZLJAK (pl. Merzljak), ADAM (Novi, 3. 4. 1751 – 15. 5. 1822), sin Petra i Francike (oko 1730), kćeri Ivana Mažuranića (Novi, 26. 4. 1711), Ivanovog – brat joj je bio Matij, pradjed bana Ivana Mažuranića.

Svećenik; kanonik u Novom.

Veza: 77, 42, 27

4.

MRZLJAK, ANKA – Trpiježinka, Merikanka (Novi, 14. 11. 1908 – Novi, 7. 10. 1953), kći Bogoslava Matijevog i Marije r. Krišković – Pandurice, Perine (Novi, 18. 9. 1892 – Novi, 3. 3. 1964), kćeri Martina Tominog.

Švelja s položenim majstorskim ispitom u Obrtničkoj komori. Držala je radnju u Novom 1925 - 53. u kući na križanju "Starog i Novog Konjskog" s Ulicom Matije Mažuranića.

Veza: 81, 63, 78

4/1.

MRZLJAK, ANTON – Poleša (Novi, 3. 6. 1899 – Pakrac, 14. 2. 1931), sin Antona Petrovog i Mare r. Kargačin – Belike (Novi, 18. 6. 1873 – Novi, 26. 9. 1919), kćeri Ivana Matijevog, prve očeve supruge.

Zbog bolesti bio je smješten u duševnu bolnicu u Pakracu, gdje je i umro. Otac Anton (Novi, 18. 9. 1868 – 5. 2. 1926) i braća mu Franjo (Novi, 9. 9. 1900) i Josip (Novi, 7. 7. 1905) otišli su u Južnu Ameriku. Paulinu (Novi, 27. 6. 1909), suprugu brata Josipa, ubila je mina, a strina mu Elizabeta (Novi, 13. 11. 1876), nevjenčana supruga Šimuna Šegote, rodila je Milutina Milana Mrzljaka – Polešu (Trsat, 30. 4. 1896).

Veza: 66

5.

MRZLJAK, ANTON – Pijovac (Novi, 8. 12. 1885 – San Francisco, SAD, 4. 12. 1918), sin Feliksa i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – Novi, 1939), Jerkove.

Poljoprivredni posjednik. Bio je angažiran u Liječilišnom povjerenstvu u Novom na uređenju mjesta i parka u Lukavicama, na zemljištu kupljenom od devetorice Novljana, s namjerom osnivanja parka, a prodanog Općini Novi 1904. g. po kupovnoj cijeni (Zoričić 2018: 66, 67). Sudjelovao je u demonstracijama 21 - 22. svibnja 1903. u Novom protiv bana K. Héderváryja i bacanju mađarskih grbova u more. Potom odselio u SAD.

Veza: 19, 7, 71, 62, 72, 44, 28, 55, 6, 54

6.

MRZLJAK, ANTON – Pijovac (Novi, 1. 2. 1931 – Novi, 29. 12. 2000), sin Ivana i Marije r. Butković (Novi, 1. 11. 1911 – Novi, 4. 1. 1986), Ljubomirove; supruga Paula r. Poljanz (Otlica, 25. 6. 1931 – Novi, 17. 12. 1987), Alojzova.

Trgovački poslovođa. Radio je u Poljoprivrednoj zadruzi u Novom, u trgovačkom poduzeću *Jadran* u Crikvenici, u Šumskom građevnom poduzeću u Novom i GP *Primorje*, Rijeka. Njegova supruga radila je u Novom, 1962 - 71. u HTP-u *Lišanj*, potom u trgovini građevnim materijalom *Kurivo Gorica* Nova Gorica (Slo), otvorenoj u prostoru nekadašnjeg školskog vrta, potom skladišnom prostoru DIP-a Novi na Solinama (danas market Plodine).

Veza: 28, 5, 62, 72, 44, 55, 19, 7, 71, 54

7.

MRZLJAK, ANTON – Pijovac (Novi, 27. 9. 1836 – Stenjevec, 16. 9. 1897), sin Pija Antonovog i Ane r. Sokolić – Veričinke (Novi, 21. 3. 1811 – Novi, 17. 8. 1849), Matijeve; prva supruga Lucija r. Šegulja (Novi, 7. 7. 1833 – Novi, 26. 4. 1873), druga Katarina Krišković (Novi, 19. 10. 1828 – Novi, 10. 9. 1903), Frankova.

Trgovački obrtnik i općinski načelnik u Novom. Zbog bolesti je završio u Stenjevcu.

Veza: 71, 19, 5, 62, 72, 44, 28, 55, 6, 54

8.

MRZLJAK (pl. Merzljak), BARTOL – Bartolac (Novi, 16. 10. 1825 – Novi, 28. 8. 1840), sin Bartola Filipovog i Ane r. Kargačin – Belike (1. 1. 1787 – Novi, 28. 8. 1840), Josipove.

Učenik, umro za pohađanja škole u Varaždinu.

Veza: 10, 43, 19/1, 45/1, 9

9.

MRZLJAK, BARTOL – Bartolac (Novi, 28. 10. 1839 – Pula, 26. 9. 1903), sin Vicka Bartolovog i Katarine r. Krišković – Dankove (Novi, 26. 9. 1817 – Novi, 8. 10. 1913), Josipove. Bartol (16. 10. 1825), Bartolov, njegov je stric.

Bio je u vojnoj službi u Puli, gdje se nastanio i umro. Braća su mu **Josip** (Novi, 27. 9. 1842 – Delnice, 1911), **Ivan** (Novi, 6. 5. 1856 – Pula, 4. 1913) i **Jerko** (Novi, 27. 9. 1862 – San Francisco, SAD, 4. 4. 1911), a sinovi **Josip** (Pula, ?), slijep, umro je 1924. i **Franko** (Pula, 3. 9. 1874), koji je bio u mornarici, a iza I. svj. rata optirao je za Italiju.

Veza: 8, 43, 45/1, 10

10.

MRZLJAK, pl. BARTOL – **Bartolac** (Novi, 14. 1. 1786 – Novi, 1865), sin Filipa Bartolovog i Vicence r. Potočnjak (Novi, 12. 9. 1751 – Novi, 28. 12. 1793), Petrove; supruga Ana r. Kargačin – Belika (Novi, 1. 1. 1787 – Novi, 28. 8. 1840), Josipova.

Studirao je filozofiju u senjskom sjemeništu 1846 - 47. Supruga mu je bila domaćica tadašnjem novljanskom prepozitu. Njegov djed Bartol (24. 8. 1718 – 11. 8. 1775), sin pl. Matija (26. 2. 1685), Jerolimovog (2. 10. 1658), nositelj je nadimka **Bartolac** jedne grane Mrzljaka; ime Bartol je često kod Bartolaca.

Veza: 8, 43, 9, 19/1, 45/1

11.

MRZLJAK, BLANKA

Učiteljica. Radila je u pučkoj školi u Ledenicama 1927. i 1928. godine.

12.

MRZLJAK, BORIS (*Braco*) – Poleša (Novi, 21. 4. 1935 – Novi, 3. 5. 1991), sin Franka i Matejke r. Toljan (Novi, 22. 10. 1900 – Novi, 13. 5. 1946), Ivanove.

Profesor; diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 22, 37, 64, 21, 60, Šegulja

13.

MRZLJAK, BRANKO – Klemento (Novi, 11. 7. 1923 – Novi, 10. 8. 1992), sin Petra Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 22. 8. 1888 – Novi, 13. 11. 1973), Andrijeve; supruga Zora r. Deranja – Mamula (Donji Zagon, 18. 12. 1921 – Novi, 17. 5. 2002), Jurjeva.

Pekarski obrtnik. Sudionik NOB-a od 1. 2. 1945., borac 35. srpske udarne divizije kod Samobora. Nakon rata radio je u Austriji. Šukundjed mu je Josip (2. 3. 1766), Antonov, prvi Trpiježa.

Veza: 52, 38, 48, 14, Deranja 21, 51

14.

MRZLJAK, DRAGUTIN (*Drago*) – Klemento (Novi, 4. 11. 1925 – Novi, 7. 6. 1941), sin Petra Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Zdolčevice (22. 8. 1888 – 13. 11. 1973), Andrijeve.

Igrao je nogomet u Omladinskom klubu *Poskok* u Novom, a umro je mlad.

Veza: 52, 38, 13, 48

15.

MRZLJAK (pl. Merzljak), EDUARDO – Z Biškupije, Ofrat (Novi, 13. 10. 1810 – Rijeka, 18. 3. 1876), sin Antona Matijevog i Marije r. pl. Caballini (Novi, 23. 8. 1784 – Novi, 16. 7. 1836); supruga Ljudevita r. barunica Caballini (Beč, 24. 8. 1830 – Beč, 21. 3. 1909), Frankova.

Kraljevski i carski dvorski savjetnik na dvoru u Beču, po čemu dolazi nadimak **Ofrat** (od *njem*. Hofrat – dvorski savjetnik). Bio je pristav u Riječkom inspektoratu, nadsavjetnik hrvatsko-slavonskog financijalnog ravnateljstva, predsjednik Sudbenog stola u Zagrebu i hrvatski podban. Od prosinca 1869. do 1871. i od 1875. predsjednik je Narodne čitaonice u Novom. Biskup Mirko pl. Ožegović mu je, kivan na praksu biskupa Ježića da u Novom - sjedištu Modruške ili Krbavske Biskupije boravi pola godine (i jedan dan!), prodao 1843. zgradu *Biškupije*, koju je Ježić bio obnovio. U biskupskoj mu je rezidenciji ostavio i arhiv modruškog kaptola, pa je tako postao vlasnik rukopisa Vinodolskog zakona, kojeg je kanonik opat Nikola (Mikula) Mrzljak poslao Antonu Mažuraniću, a ovaj ga je objavio 1943. u trećem godištu Vrazovog “Kola”. Rukopis (fizički u Zagrebu) je 1851. poklonio Narodnom muzeju u Zagrebu, poslije dospjeva u Sveučilišnu knjižnicu, danas NSU. On i supruga pokopani su u Novom.

Veza: 80, 61, 16, 25, 24, 56, 18, 53, 17, 34, 50

16.

MRZLJAK (pl. Merzljak), EDUARD (*Odo*) – Z Biškupije, Ofrat (Graz, 19. 2. 1863 – Novi, 7. 6. 1914), sin Eduarda Antonovog i Ljudevite r. barunice Caballini (Beč, 24. 8. 1830 – Beč, 21. 3. 1909), Frankove; supruga Helena Majksner (Zagreb, 19. 9. 1866 – Novi, 5. 6. 1947), Antonova.

Kotarski predstojnik u kotarskoj oblasti u Dvoru i kraljevski županijski tajnik. Pokopan u Novom.

Veza: 15, 25, 24, 56, 18, 53, 17, 34, 50, 65

17.

MRZLJAK (pl. Merzljak), EDUARD (*Odika*) – Z Biškupije, Ofrat (Beograd, 9. 9. 1927 – 1944), sin Maksa i Erne r. Marković (6. 8. 1897 – Novi, 17. 6. 1986).

Pali borac NOR-a. Od 1941. do 1944. učenik je u Zagrebu, a sa skupinom zagrebačkih učenika odlazi u partizane u Slavoniju, gdje je borac u jedinicama slavonskih brigada. Poginuo je kod Križevaca.

Veza: 56, 24, 18, 53, 16, 15, 34, 50

18.

MRZLJAK (pl. Merzljak), EDUARD (*Odo*) – Z Biškupije, Ofrat (Varaždin, 14. 1. 1891 – Beč, 1912), sin Eduarda (Odo) Eduardovog i Helene Majksner (Zagreb, 19. 9. 1866 – Novi, 5. 6. 1947), Antonove.

U Beču je pohađao Vojnu akademiju. Kao kadet počinio je samoubojstvo jer je prekršio obećanje kolegi kadetu da će mu štititi djevojku.

Veza: 16, 25, 15, 24, 56, 17, 34, 50

19.

MRZLJAK, FELIKS (*Srećko, Pio*) – Pijovac (Novi, 20. 11. 1857 – Novi, 31. 1. 1940), sin Antona Pijovog i Lucije r. Šegulja (Novi, 7. 7. 1833 – Novi, 26. 4. 1873); maćeha Katarina r. Krišković (Novi, 19. 10. 1828 – 10. 9. 1903); supruga Irena r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 14. 9. 1864 – 1939), Jerkova.

Trgovac, veleposjednik i vinogradar. Između dva rata imao je trgovinu mješovite robe u svojoj kući na Krasi (Novo Konjsko). Bio je član Lječilišnog povjerenstva i predsjednik Radničke zadruge *Sv. Nikola* od 7. siječnja 1906. Tri je puta bio načelnik općine Novi (1889 – 1890, 1916 – 1917. i 1921 – 1930). Za njegova mandata podignut je 1916. g. spomenik austrougarskom caru (hrvatskom kralju) Franji Josipu I. na obalnom putu na Glavici, od *Zakloštra* (predjela na obali ispod groblja, do 1786. pavlinskog *kloštra*) ka uvali Lišanj, na križanju s putom k bivšem hotelu *Slavuj*.

Veza: 7, 71, 5, 62, 72, 44, 28, 55, 6, 54

19/1.

MRZLJAK, FILIP – Bartolac (Novi, 17. 9. 1819 – Mađarska, 1873), sin Antona Filipovog (Filip Bartolov) i Katarine r. Krišković – Perine (Novi, 1. 4. 1789 – Novi, 31. 5. 1845); supruga Katarina r. Lindarić (Novi, 1. 5. 1819 – Novi, 22. 5. 1873), Ivanova.

Zidar. U poodmaklim godinama otišao je na rad u Mađarsku, gdje je i umro.

Veza: 10, 29, 31, 76, 82, 8, 43

20.

MRZLJAK, FILIP – Poleša (Novi, 12. 7. 1836 – Egipat, 14. 3. 1896), sin Petra Filipovog i Margarete r. Mudrovčić (Novi, 12. 11. 1799 – 2. 11. 1885), druge očeve supruge.

Vagatur (lutalica). Dospio je u Egipat gdje je vjerojatno radio na prokopavanju Sueskog kanala s ostalim Novljanima, među njima i s Frankom Piškulićema – Ulkinićem, Osipovim. O smrti je obitelj obavijestio austrijski konzul iz Kaira. Imao je braću **Ivana** (Novi, 25. 4. 1841) i **Mikulu** (Novi, 22. 10. 1830 – Novi, 18. 4. 1887) te polubrata **Filipa** (Novi, 1. 5. 1814 – Novi, 25. 11. 1898).

Veza: 21, 45

21.

MRZLJAK, FRANKO – Poleša (Novi, 4. 10. 1841 – Prnjavor, Bosna, 2. 11. 1902), sin Filipa Petrovog i Margarete r. Čorić, udovice Srića (Novi, 13. 8. 1803 – Novi, 4. 5. 1879), Mikuline; prva supruga Dorotea r. Maričić – Parunica (Novi, 22. 12. 1844 – Novi, 30. 12. 1890), druga Marija r. Piškulić – Fumika (Novi, 19. 9. 1860 – Novi, 25. 2. 1926), Ivanova.

Zidar. Radio je u Novom, potom je otišao u Bosnu, gdje je i umro.

Veza: 45, 64, 22, 37, 60, 12, 20

22.

MRZLJAK, FRANKO – Poleša (Novi, 23. 11. 1897. – Novi, 1980.), sin Nikole Frankovog i Marije r. Potočnjak – Z Boška (Novi, 17. 12. 1867 – Novi, 2. 6. 1956), Nikoline; supruga Matejka r. Toljan (Novi, 22. 10. 1900 – Novi, 13. 5. 1946), Ivanova.

Zidarski majstor. S ocem Nikolom 1910. odlazi u Argentinu, gdje grade glavni kolodvor u Buenos Airesu. Radio je i u Africi, a najduže je boravio u Boliviji, odakle se 1958. vraća u Novi.

Veza: 64, 21, 37, 60, 12, Šegulja

23.

MRZLJAK, FRANKO – Trpiježa (Novi, 29. 1. 1783), sin Osipa Antonovog i Lucije r. Dobrić – Kontić (Novi, 13. 12. 1761), Antonove.

Svećenik van Novog. Braća su mu **Ivan Anton** (Novi, 6. 2. 1785), **Jerko** (Novi, 1. 10. 1787), **Stipan** (Novi, 5. 8. 1792), **Petar** (Novi, 8. 7. 1794 – 1861), **Klemento** (Novi, 23. 11. 1800 – 25. 1. 1878), rodočelnik Klementovih, te **Anton Ambroz** (Novi, 20. 4. 1798 – Novi, 13. 11. 1869), od kojeg neki potomci nose nadimak **Sirovice**.

Veza: 42, 27, 69, 52, 68, 75, 46

24.

MRZLJAK (pl. Merzljak), HELENA (*Ilka*) – Z Biškupije, Ofrat (Varaždin, 1894 – Novi, 2. 11. 1920), kći Eduarda (Odo) Eduardovog i Helene Majksner (Zagreb, 19. 9. 1866 – Novi, 5. 6. 1947), Antonove.

Bankovna činovnica u Novom; završila je srednju školu. Nakon šetnje do Bribira i natrag prehladila se, dobila upalu pluća i umrla.

Veza: 16, 25, 15, 56, 18, 17, 34, 50

24/1.

MRZLJAK, IRIS (Rijeka, 2. 12. 1991), kći Ivana Ivanovog i Marice r. Tus.

Magistra edukacije hrvatskoga jezika i književnosti, diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Zaposlena u Srednjoj školi dr. Antuna Barca u Crikvenici kao profesorica hrvatskog jezika.

Veza: 32, 36, 77/1

25.

MRZLJAK (pl. Merzljak), IRMA JELENA – Z Biškupije, Ofrat (Novi, 19. 9. 1866 – 5. 6. 1947), kći Eduarda Antonovog i Ljudevite r. barunice Caballini (Beč, 24. 8. 1830 – Beč, 21. 3. 1909), Frankove.

Odgojiteljica.

Veza: 15, 16, 24, 56, 18, 53

26.

MRZLJAK, pl. IVAN AMBROZ (Novi, 7. 11. 1781 – Trsat, 1866), sin Ivana (Petar Ivan) Mikulinog i Franciske r. pl. Caballini (Novi, 17. 12. 1751), Antonove.

Svećenik. Bio je župnik u Cerniku i Kuževlju, dekan u Čabru, prezbiter u Slunju i od 1829. do 1864. župnik u Praputnjaku.

Veza: 35, 58, 2, 80, 61, 70

27.

MRZLJAK (Merzljak), pl. IVAN (*Ivica*) (Novi, 8. 11. 1750), sin Antona Ivanovog.

Svećenik i plovan (župnik) u Novom i u Kraljevici. Umro je van Novog. Brat mu je **Josip (Osip)** (Novi, 2. 3. 1766), nositelj nadimka **Trpiježa**.

Veza: 77, 42, 23, 69, 52, 3

28.

MRZLJAK, IVAN – Pijovac (Novi, 25. 6. 1906 – Novi, 5. 7. 1983), sin Feliksa Srećka Antonovog i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – Novi, 1939), Jerkove; supruga Marija r. Butković (Novi, 1. 11. 1911 – Novi, 4. 1. 1986), Ljubomirova.

Kobasičar i zidar; kobasičarski zanat izučio je u Osijeku. Radio je kao kočijaš i općinski pandur nadredar oko 1941., a nakon rata u DIP-u. Pivač u novljanskom kolu. Djeci na novljanskoj placi u predvečerje je pričao zanimljive priče o svojim događajima, o duhovima i sl., što su ustvari bile izmišljene *štorije*.

Veza: 19, 7, 71, 5, 62, 72, 44, 55, 6, 54

29.

MRZLJAK, IVAN – Bartolac (Novi, 12. 9. 1852 – Novi, 3. 11. 1913), sin Filipa Antonovog i Katarine r. Lindarić (Novi, 1. 5. 1819 – Novi, 22. 5. 1873); supruga Jele r. Burić (Šmrika, 1855 – Novi, 8. 6. 1907).

Bio je vrstan klesarski majstor dok nije oslijepio od mine u rudniku u Argentini. Poslije je držao trgovinu kože “bivolice” u vlastitoj kući (na Korzu), koju je sam štavio, iako slijep. Imao je pjesničkog dara pa je pisao žitke. S Filipom Sokolićem – Pećarom napisao je žitak *Dopisi Mesopustovog zločestog ponašanja* (1872), a sam ih je napisao pet: *Juka* (1887), *Juka Vaso* (1899), jedan žitak za mesopusta nepoznatog imena (1902), *Riste* (1903) i *Ćiro* (1906). Na suđenju mesopustu sam bi “čitao” žitak (kao Auditor, v. žitak 1902), znajući ga napamet. Čuven je po stihovima: *O publiko plemenita / Sada vidiš da slip čita.* Otac mu je Filip (Novi, 17. 9. 1819), Antonov umro u Mađarskoj 25. 11. 1898.

Veza: 19/1, 31, 76, 82

30.

MRZLJAK, IVAN – Trpiježa (Novi, 27. 9. 1857 – Novi, 5. 1. 1944), sin Filipa Ambroza Antonovog i Uršule r. Petrinović (Novi, 19. 10. 1821 – Novi, 20. 1. 1892); prva supruga Marija r. Sokolić – Kozarica (Novi, 23. 1. 1860 – Novi, 20. 3. 1897), Martinova, druga Danijela r. Krišković – Šimelka (Novi, 21. 7. 1865 – Novi, 19. 10. 1952), Tomina.

Zidar. Radio je u Novom. Jednom je prigodom u *Pišćenitoj dražici* Pod sv. Mikulj na suhom našao dupina i odnio ga kući misleći da je tuna i da će obitelj razveseliti lovinom. Dupina je supruga skuhala u sapun, pa je ipak bio na korist. Pradjed mu je **Josip** (2. 3. 1766), Antonov, prvi Trpiježa.

Veza: 79

31.

MRZLJAK, IVAN – Bartolac (Novi, 23. 10. 1890 – Vukovar, 5. 9. 1914), sin Ivana Filipovog i Jele r. Burić (Šmrika, 1855 – Novi, 8. 6. 1907).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci ranjen je na srpskoj fronti, a umro je u bolnici u Vukovaru. Uz **Rudolfa**, imao je i brata **Josipa** (Novi, 13. 8. 1882) koji je sa suprugom Antonijom Karič (Novi, 16. 6. 1889), Franjinom emigrirao 1900. u SAD.

Veza: 29, 19/1, 76, 82

32.

MRZLJAK, IVAN (Novi, 15. 4. 1952), sin Ivana (Mekine) Milutinovog i Uršule r. Maričić – Šćrbetinice (Novi, 15. 12. 1921 – Zagreb, 1. 7. 1988), Robertove; supruga Marica r. Tus; sin **Vedran** (1985) i kćerka **Iris** (1991). Po prabaki Elizabeti Petrovoj su Poleše.

Autoelektričar; završio je elektrotehničku školu u Rijeci, gdje je radio u poduzeću *Luka*.

Veza: 36, 77/1, 24/1

33.

MRZLJAK, IVAN – Proto (Novi, 23. 6. 1809 – Novi, 4. 3. 1849), sin Jurja Frankovog i Lucije r. pl. Mrzljak (28. 8. 1777), kćeri Ivana Mikulinog; supruga Franica r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 4. 10. 1803 – 1869), kći Pavla Antonovog.

Građevinski poduzetnik u Novom. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom 27. ožujka 1845. i član njezina prvog Upravnog odbora.

Veza: 83

34.

MRZLJAK (pl. Merzljak), IVAN – Z Biškupije, Ofrat (Beograd, 19. 2. 1930), sin Maksa i Erne r. Marković (6. 8. 1897 – Novi, 17. 6. 1986), Markove; supruga Ilse r. Madaus (Mannheim, 3. 2. 1935), Walterova.

Diplomirani ekonomist; studirao je dvije godine na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, a diplomirao u Kölnu 1958. U Beču je vlasnik i direktor trgovačkog poduzeća za prodaju medicinskih strojeva, aparata i medicinskih potrepština. S bratom Jurjem suvlasnik je zgrade *Biškupije* na Precrikvi.

Veza: 56, 24, 18, 53, 17, 50

35.

MRZLJAK (Merzljak), IVAN (Novi, 30. 10. 1751 – Novi, 5. 8. 1832), sin Mikule i Lucije r. Piškulić – Sekulinke (Novi, 5. 1. 1723), Matine; supruga Franica r. pl. Caballini (Novi, 17. 12. 1751), kći Antona Ivanovog. U nekim crkvenim knjigama ime mu je Petar Ivan.

Seoski sudac (*Szelski sudacz*) u Novom. Spominje se i u kupoprodajnom ugovoru od 30. prosinca 1784. (u posjedu Anđelka Maričića – Jurića) o prodaji zemlje “Zapridolom” u vlasništvu braće Pavla i Antona Peričića – Kranjčića, koji su se iz Donjeg Zagona doselili u Novi, udovici Margareti Makabrunić. Potomci brata mu Matija (27. 11. 1753) imaju nadimak Ofrat.

Veza: 59, 58, 2, 26, 80, 61, 60

36.

MRZLJAK, IVAN (*Mekina*) – Poleša (Novi, 12. 8. 1921 – Novi, 26. 6. 1999), sin Milutina Milana Elizabetinog i Marije r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 16. 10. 1895 – Auckland, Novi Zeland, 27. 3. 1973), kćeri Ivana Jurjevog; supruga Uršula r. Maričić – Šćrbetinka, Livaković (Novi, 15. 12. 1921 – Zagreb, 1. 7. 1988), Robertova, pokopana u Novom.

Zidar (prije rata i novljanski barkarijol). Za vrijeme II. svj. rata Talijani su ga uhitili jer je talijansku vojnu *farinu* (brašno od rogača za hranjenje mazgi) preprodavao Novljanima za ljudsku prehranu, pa je dospio u talijanske logore, poslije u njemačke. Nakon rata radio je u poduzeću *Luka*, Rijeka. Zbog raka na glavi i bolova koje je imao, počinio je samoubojstvo vješanjem. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom. Otac Milutin (Novi, 30. 4. 1890) sin je Šimuna Šegote, Šimunovog i Elizabete r. Mrzljak – Polešinke, Petrove, a kako se rodio prije njihova vjenčanja u crkvi, svećenik mu je prezime u župnim knjigama upisao po majčinom i poslije nije htio mijenjati u Šegota. Nadimak po baki bio bi Poleša.

Veza: 32, 77/1, 24/1

37.

MRZLJAK, IVAN – Poleša (Novi, 24. 6. 1905 – Novi, 30. 1. 1947), sin Nikole Frankovog i Marije r. Potočnjak – z Boška (Novi, 17. 12. 1867 – Novi, 2. 6. 1956), Nikoline; supruga Ida r. Škrba.

Narednik vodnik u Kraljevskoj jugoslavenskoj vojsci; završio je vojnu podoficirsku školu u Sarajevu. Za II. svjetskog rata bio je domobranski časnički namjesnik u NDH.

Veza: 64, 21, 22, 60, 12, Šegulja

38.

MRZLJAK, IVAN – Klemento (Novi, 19. 4. 1912 – Zagreb, 21. 8. 1949), sin Petra Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 22. 8. 1888 – Novi, 13. 11. 1973), Andrijeve; supruga Danica r. Olujić.

Učitelj, te kulturni i društveno-politički djelatnik; Učiteljsku školu je završio u Čakovcu, a 1934 - 41. učitelj je u Murvicama, Općina Nin. Kako je na terenu aktivno djelovao kao antifašist, Talijani su ga početkom rata zatvorili, u zatvoru je 1941 - 43. Sudionik NOB-a po kapitulaciji Italije; borac u 13. proleterskoj brigadi Hrvatske. Poslije je zbog bolesti otpušten iz vojske te je od 1944. član kotarskog NOO-a Novi u šumi u Valču; radio je na prosvjećivanju. Igrao je nogomet u NGŠK-u Novom. Bio je guslar, uz gusle je pjevao novljanske narodne pjesme. Umro je u bolnici u Zagrebu.

Veza: 52, 13, 48, 14

39.

MRZLJAK, IVANKA – Pavičinka – v. **ŽABČIĆ, IVANKA**.

40.

MRZLJAK, JEROLIM (*Jerko*) – Pavica (Novi, 14. 5. 1905 – JAR, 14. 5. 1965), sin Ivana i Marije r. Maričić – Proto Hrgešinke (Novi, 13. 11. 1871 – Novi, 26. 10. 1947), Ivanove; supruga Marija (*Mera*) r. Krišković (Novi, 26. 3. 1909 – Novi, 2. 9. 1998), kći Roke – Vranješe, *šilica*; kćerke **Ivanka** (1929), udana Žabčić, i **Karmen** (1933), udana Butorac.

Zidar. Bio je blagajnik URSS-ovih sindikata sindikalne podružnice građevinskih radnika u Novom od 2. rujna 1934., te sopac i pivač u novljanskom kolu. Otišao je 1936. na rad u

Južnu Afriku, gdje je poginuo u automobilskoj nesreći. Brat mu **Josip** (Novi, 27. 12. 1894) emigrirao je 1914. u Australiju.

Veza: 57, 56/1, 67, 39, Butorac 67, Žabčić

41.

MRZLJAK, JOSIP (Novi, poslije 1600/1650).

Njegov portret iz 17. st., nepoznatog autora, izložen je u Narodnom muzeju u Novom. Vjerojatno je bio jedan od viđenijih Novljana iz obitelji pl. Merzljak.

42.

MRZLJAK, pl. JOSIP (*Osip*) – Trpiježa (Novi, 2. 3. 1766 – Novi, 12. 4. 1843), sin Antona Ivanovog; supruga Lucija r. Dobrić – Kontić (Novi, 13. 12. 1761), Antonova. Po ocu i djedu je iz obitelji pl. Merzljak.

Zemljoposjednik. Imao je brata Ivana (8. 11. 1750) i sinove **Petra** (Novi, 8. 7. 1794) i **Franka** (Novi, 29. 1. 1783), svećenike. Imao je dosta zemlje u novljanskom polju za čiju obradu je uzimao novljanske težake. Kako je stalno govorio da neće dopustiti da njegovi težaci trpe žeđ (čakavski: *žeja*) i zato bi im za osvježenje i okrepu na radu osigurao piće, vjerojatno vino ili uobičajenu *bevandu* (vino miješano s vodom), Novljani su mu dali nadimak Trpižeja koji se s vremenom izmijenio u Trpiježa.

Veza: 77, 27, 23, 69, 52, 68, 75, 46, 3, svi Trpiježe, Sirovice, Klemente i Merikani.

43.

MRZLJAK (pl. Merzljak), JOSIP (Osip) – Bartolac (Novi, 19. 1. 1814 – Novi, 30. 11. 1882), sin Bartola Filipovog i Ane r. Kargačin – Belike (Novi, 1. 1. 1787 – Novi, 28. 8. 1840), Josipove.

Svećenik; studirao je filozofiju 1830 - 32, a 1832 - 36. teologiju u senjskom sjemeništu. Kapelan je i kanonik modruški u Novom, a bio je i mjesni školski nadzornik. Dana 22. 9. 1878. posvetio je novosagrađenu školsku zgradu u Bribiru uz pozdravni govor, a novljansko Pjevačko društvo Stenjak pjevalo je “Bože živi” (austrijsku himnu).

Veza: 10, 8, , 9, 19/1, 45/1

44.

MRZLJAK, JOSIP – Pijovac (Novi, 2. 3. 1900 – Osijek, 6. 3. 1917), sin Feliksa Antonovog i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – Novi, 1939), Jerkove.

Trgovački pomoćnik; zanat je izučio u Osijeku. Umro je mlad.

Veza: 19, 7, 71, 5, 62, 72, 28, 55, 6, 54

45.

MRZLJAK, JOSIP (*Osip*) – Poleša (Novi, 1. 1. 1850 – Srebrenica, 8. 1. 1925), sin Filipa Petrovog i Margarete r. Čorić, udovice Srića (Novi, 13. 8. 1803 – Novi, 4. 5. 1879); supruga Elizabeta (*Beta*) r. Žanić – Pužika (Novi, 1. 7. 1853).

Zidar. Radio je u Bosni, zajedno s nekolicinom Novljana, u Srebrenici, gdje mu je umro sin **Marijan** (Novi, 8. 9. 1882 – 29. 5. 1899), a suprugin sin **Ivan** (*Ivan Betin*) (20. 6. 1898) završio je u Južnoj Americi.

Veza: 21, 64, 20

45/1.

MRZLJAK, JOSIP (*Tantareto*) – Bartolac (Novi, 9. 1. 1845), sin Ivana Bartolovog i Marije r. Sokolić – Pećarice (Novi, 2. 1. 1820 – Bribir, 1. 3. 1898).

Nositelj je nadimka Tantareto (*tal.* tantoretto – visok, ukočen). Otišao je iz Novog, a izgubio mu se svaki trag. Otac Ivan (Novi, 30. 8. 1822) imao je i sinove **Bartola** (Novi, 19. 10. 1842), **Ivana** (Novi, 26. 2. 1849) i **Franka** (Pula, 19. 11. 1853).

Veza: 8, 43, 10, 9

46.

MRZLJAK, JOSIP – Klemento (Novi, 20. 7. 1833 – Rijeka, 17. 12. 1863), sin Klementa Josipovog i Margarete r. Sokolić – Pećarice, Grego (Novi, 22. 4. 1802 – Novi, 19. 8. 1878).

Financijski stražar. Umro je u bolnici u Rijeci.

Veza: 52, 123, 69, 68, 75

47.

MRZLJAK, JOSIP – Pavica (Novi, 2. 9. 1884 – Varaždin, 2. 3. 1941), sin Pavla Pavlovog i Marije r. Maričić (Novi, 12. 4. 1847 – Novi, 28. 11. 1942), druge očeve supruge; supruga Nikoleta r. Bačić (13. 12. 1890).

Službenik na sudu u Sarajevu. Poslije je radio u Slavonskom Brodu, gdje se je oženio, a bio je i okružni načelnik u Varaždinu.

Veza: 51

48.

MRZLJAK, JOSIP – Klemento (Novi, 25. 9. 1924 – Sinac, Otočac, 27. 2. 1944), sin Petra Ivanovog i Katarine r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 22. 8. 1888 – Novi, 13. 11. 1973), Andrijeve.

Pali borac NOR-a. Kao trgovački pomoćnik radio je kod Ivana Piškulića – Juraša, Stipanovog (Martinog) u Novom. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943., u 13. primorsko-goranskoj diviziji, poslije u 3. brigadi 35. ličke divizije. Kao mitraljezac poginuo je u borbi protiv ustaša i četnika kod Sinca (Otočac), tamo je pokopan na partizanskom groblju.

Veza: 52, 38, 13, 14

49.

MRZLJAK, JURAJ – Pavica (Novi, 10. 4. 1806 – Novi, 8. 12. 1889), sin Jerolima (Jerko) Pavlovog i Doroteje r. Kukalj (Novi, 30. 5. 1778 – Novi, 16. 9. 1820), Jurjeve; supruga Uršula r. Matešić (Novi, 12. 4. 1814 – Novi, 30. 8. 1875).

Radnik. Radio je u solani u Rijeci, gdje je imao sigurne prihode, poslije i mirovinu, pa je bio u mogućnosti poslati sina Roku na studij. Brat mu **Paval** (Novi, 16. 7. 1800) nositelj je nadimka Pavica svojim potomcima.

Veza: 67, 73, 51

50.

MRZLJAK (pl. Merzljak), JURAJ – Z Biškupije, Ofrat (Beograd, 19. 2. 1930), sin Maksa i Erne r. Marković (6. 8. 1897 – Novi, 17. 6. 1986), Markove; supruga Ingrid r. Madaus (Mannheim, 6. 3. 1938), Walterova.

Diplomirani ekonomist; studirao je dvije godine na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, a diplomirao u Kölnu 1958. Radio je kao samostalni privredni savjetnik za organizaciju, reorganizaciju, saniranje i restrukturiranje industrijskih poduzeća. S bratom Ivanom suvlasnik je zgrade *Biškupije* na Precrikvi.

Veza: 56, 24, 18, 53, 17, 34

51.

MRZLJAK, JURAJ (*Parlaremo*) – Pavica (Novi, 23. 4. 1845. – Novi, 4. 12. 1920), sin Pavla i Antonije r. Piškulić (Novi, 5. 6. 1802 – Novi, 26. 1. 1869); supruga Marija r. Žvanović – Čučina (Novi, 23. 10. 1847 – Novi, 13. 1. 1921), Timotejeva.

Zidarski majstor i poduzetnik – akordant. Radio je na rekonstrukciji pojedinih dionica *Lujizijanske ceste* od Rijeke do Delnica, od Jelenja do Mrzle Vodice, Skrada itd. Oko 1902. kod njega je radilo i dosta novljanskih radnika i zidara. Dok je on svoje radnike plaćao po učinku, njega je Uprava za ceste zakidala u plaćanju, zbog čega su završili na sudu u Bakru. Kad je izgubio parnicu, "*zvonio je na pravicu*" - zvonima novljanskog zvonika je uzbunio građane koji su došli na "Precrikvu". Poslije je zbog lošega novčanog stanja postao općinski pandur u Novom. Pivač u novljanskom kolu. Imao je četiri kćeri.

Veza: 67, 49, 47, 56/1, 57, 73

52.

MRZLJAK, KLEMENTO – Trpiježa, Klemento (Novi, 23. 11. 1800 – Novi, 25. 1. 1878), sin Josipa Antonovog i Lucije r. Dobrić – Kontić (Novi, 3. 12. 1761), Antonove; supruga Margerta r. Sokolić – Pećarica (Novi, 22. 4. 1802 – 19. 8. 1878), Petrova.

Iako je nadimkom bio **Trpiježa**, njegovi potomci po njemu nose nadimak **Klemento**.

Veza: 42, 27, 23, 69, 46, 38, 13, 48, 14, 68, 75

53.

MRZLJAK (pl. Merzljak), KOLOMAN – z Biškupije, Ofrat (Dvor, 6. 11. 1899 – Rijeka, 5. 2. 1981), sin Eduarda (Oda) i Helene r. Majksner (Zagreb, 19. 9. 1866 – Novi, 5. 6. 1947), Antonove; prva supruga Frida r. Dörfer Styer (Austrija, 2. 5. 1899 – 1936), druga Natalija r. Zubovčić (1910 – Rijeka, 24. 7. 2002).

Pukovnik, pa pričuvni časnik. Završio je Vojnu akademiju u Beču, ali je napustio vojsku i postao privatni činovnik i zastupnik njemačkih tvrtki u Sloveniji i u Rijeci. Pokopan u Novom.

Veza: 16, 25, 15, 24, 56, 18, 17, 34, 50

54.

MRZLJAK, LEO – Pijovac (Novi, 3. 7. 1948 – Skopje, 14. 12. 1989), sin Ivana i Marije r. Butković (Novi, 1. 11. 1911 – Novi, 4. 1. 1986), Ljubomirove.

Aktivni podoficir JNA; završio je Vojno-tehničku školu u Podgorici i Skopju. Stradao je u automobilskoj nesreći.

Veza: 28, 5, 62, 72, 44, 55, 19, 7, 71, 6

55.

MRZLJAK, LUCIJA – Pijovica (Novi, 6. 8. 1886 – Novi, 23. 4. 1953), kći Feliksa Antonovog i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – 1939), kćeri Jerka Pavlovog.

Švelja (*šilica*) u Novom. Šivala je mušku odjeću.

Veza: 19, 7, 71, 5, 62, 72, 44, 28, 6, 54

56.

MRZLJAK (pl. Merzljak), MAKSIMILIJAN (*Makso*) – z Biškupije, Ofrat (Dvor, 27. 7. 1896 – Zagreb, 8. 1. 1976), sin Eduarda (Oda) Eduardovog i Helene r. Majksner (Zagreb, 19. 9. 1866 – Novi, 5. 6. 1947), Antonove; supruga Erna r. Marković (6. 8. 1897 – Novi, 17. 6. 1986), Markova; sinovi (blizanci) **Ivan** i **Juraj** (Beograd, 1930) oženjeni su za dvije sestre. Prezime Merzljak službeno je preinačio u Mrzljak.

Diplomirani pravnik, novinar, prevoditelj, književnik i pjesnik; studirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu i Beču. Od 1921. novinar je u Sušaku, Subotici, Zagrebu i Beču, a od 1923. do 6. travnja 1941. dopisnik inozemnih novina u Beogradu. Šest godina je bio tajnik Jugoslavenskoga novinarskog udruženja, a 1937 - 39. predsjednik inozemnog tiska u Beogradu. Od 1941. preveo je s njemačkog, engleskog i francuskog na hrvatski više od 25 romana, a na njemački Krležine romane *Zastave*, *Politički alfabet*, *Europski alfabet* i *Hiljadu i jedna smrt.* Napisao je kazališni komad *Priča čudna o Tesli Nikoli,* roman *Naličje jedne epopeje,* pisao je pjesme, novele, eseje i igrokaze. Socijalistička ga je vlast nakon rata osudila na petnaest godina zatvora, a proveo je u zatvoru skoro četiri godine. Pokopan u Novom.

Veza: 16, 25, 15, 24, 18, 53, 17, 34, 50

56/1.

MRZLJAK, JOSIP – Pavica (Novi, 18. 11. 1872 – Helena, Montana, SAD, 26. 4. 1937), sin Jerolima Vicka Pavlovog i Marije r. Mažuranić (Novi, 14. 9. 1837 – Novi, 1. 4. 1919), Josipove; supruga Lucija Margareta r. Ježić (Novi, 27. 9. 1877 – Helena, Montana, SAD, 2. 8. 1961), Frankova. U SAD je promijenio ime u Joseph Merzlock.

Kamenoklesar i građevinski poduzetnik. Istaknuo se gradnjom čuvenih zgrada u glavnom gradu države Montane Heleni, i van njega; bio je i višegodišnji predsjednik lokalnog udruženja kamenoklesara. Svi njegovi potomci nose prezime Merzlock.

Veza: 51, 67, 57, 40

57.

MRZLJAK, MARIJA r. Maričić – **Hrgešinka** (Novi, 13. 11. 1871 – 26. 10. 1947), kći Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić (Novi, 17. 10. 1849); suprug Ivan – Pavica (Novi, 18. 10. 1869 – Australija, 29. 7. 1914), Jerkov; baka je Ivanke Žabčić i Karmen Butorac r. Mrzljak, kćeri Jerka Ivanovog.

Profesionalna švelja. Za vrijeme I. svj. rata šivala je za austrijsku vojsku u Novom. Suprug joj je otišao u Australiju i tamo prerano umro.

Veza: 56/1, 67, 40, 39, 51

58.

MRZLJAK (pl. Merzljak), MATIJ – Z Biškupije (Novi, 27. 11. 1753 – Novi, 23. 4. 1840), sin Mikule Adamovog i Lucije r. Piškulić – Sekulinke (5. 1. 1723), Matijeve; supruga Lucija r. Čikulić (Novi, 18. 9. 1755), Antonova.

Veleposjednik u Novom. Oko 1800. mu je navodno potvrđeno austrijsko plemstvo. Ime mu je pisano i kao Andrij. Prethodnik je obitelji Ofratovih.

Veza: 1, 59, 35, 80, 61, 2, 26, 70, 1, 59, svi “Ofrati”

59.

MRZLJAK, pl. MATIJA (1635/40 – 1704).

Opskrbljivač vojnim oružjem, prema podacima Jurja Mrzljaka (Beograd, 19. 2. 1930), Maksovog, a 1683. Hrvatski mu je sabor potvrdio hrvatsko plemstvo. Njegov sin Juraj (24. 1. 1676) koji je umro u Oroslavju 1703. bio je izabran za plemićkog suca.

Veza: 1, 35, 58

60.

MRZLJAK, MATILDA – Polešinka (Novi, 6. 8. 1933), kći Franka i Matejke r. Toljan (Novi, 22. 10. 1900. – Novi, 13. 5. 1946), Ivanove.

Viša medicinska sestra; završila je Višu medicinsku školu u Zagrebu. Radila je u Domu zdravlja u Rijeci.

Veza: 22, 37, 64, 21, 12, Šegulja

61.

MRZLJAK (pl. Merzljak), MIKULA (Novi, 5. 12. 1782 – Novi, 19. 4. 1844), sin Matija i Lucije r. Čikulić (Novi, 18. 9. 1755), Antonove.

Učeni svećenik, profesor i prefekt studija Sjemeništa u Senju 1810 – 34., kanonik modruškog kaptola s pravom nošenja biskupske mitre i naslovni opat Sv. Dujma, crkve iznad Senja, a pod starost biskupa Ivana Krstitelja Ježića (1789 – 1833) generalni vikar Modruške biskupije i administrator novljanske župe. Rukopis (prijepisa) Vinodolskog zakona iz arhiva modruške biskupije poslao je Antonu Mažuraniću, koji ga je, s komentarom i tumačenjima, objavio 1843. u trećem godištu Vrazova “Kola”. Bio je u sukobu s nasljednikom biskupa Ježića u biskupskoj stolici Mirkom pl. Ožegovićem Barlabaševačkim, koji je 1843. prodao zgradu *Biškupije* u Novom - u kojoj je biskup Ježić držao svoju drugu kancelariju: spriječio je biskupov pokušaj da modruške relikvije i dragocjenosti iz novljanske stolnice odnese u Senj - presreo je biskupa u kočiji na Placi, oduzeo mu ih i u procesiji vratio u stolnicu. Prepozitom ga je biskup imenovao tek na samrtnoj postelji, pa nije mogao bivati u *Prepožituri* (danas župnom dvoru u Novom), već u *Plovaniji*, zgradi iza prodane *Biškupije*. Posmrtna parta (osmrtnica) o njegovoj smrti u obliku križa na latinskom objavljena je u Novom 19. travnja 1844. godine. Pokopan je u novljanskoj crkvi sv. Filipa i Jakova, stolnici Modruške ili Krbavske biskupije 1493 – 1969., natpis na ploči stoji iznad vrata koja iz svetišta vode u sakristiju.

Veza: 58, 35, 1, 59, 80, 15, 70, 2, 26

62.

MRZLJAK, MIROSLAV – Pijovac (Novi, 11. 7. 1898 – Đakovo, 1932), sin Feliksa i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – 1939), Jerkove; supruga Danica r. Gvozdanović (Krasica, 22. 9. 1897 – Đakovo, 1939).

Gruntovničar u Đakovu. Studirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, ali ga nije završio.

Veza: 19, 7, 71, 5, 72, 44, 28, 55, 6, 54

63.

MRZLJAK, NIKOLA – Trpiježa, Merikan (Novi, 4. 12. 1921 – Gornja Pištana, srpanj 1943), sin Bogoslava i Marije r. Krišković – Pandurice, Perine (Novi, 18. 9. 1892 – Novi, 3. 3. 1964), kćeri Martina Tominog.

Pali borac NOR-a. Zanat elektroinstalatera je učio u novljanskoj elektrani gdje je i radio. Sudionik NOB-a od listopada 1942. u 1. bataljunu 18. slavonske brigade i u vojnom području Papuka. Poginuo je na padinama Papuka, pokopan je u selu Gornja Pištana. Igrao je nogomet u *Poskoku* i u NGŠK-u u Novom.

Veza: 4, 81, 78

64.

MRZLJAK, NIKOLA – Poleša (Novi, 10. 9. 1873 – Buenos Aires, Argentina, 1. 7. 1944), sin Franka Filipovog i Doroteje r. Maričić – Parunice (Novi, 22. 12. 1844 – Novi, 30. 12. 1890), prve očeve supruge; supruga Marija r. Potočnjak – Jureškovica, Z Boška (Novi, 17. 12. 1867 – Novi, 2. 6. 1956), Nikolina.

Zidarski poslovođa. Radio je u Africi, potom u Buenos Airesu, u Argentini, na gradnji željezničkog kolodvora.

Veza: 21, 45, 22, 37, 60, 12

65.

MRZLJAK (pl. Merzljak), ODO (Eduard) (Graz, 1863) - v. 16. **Mrzljak, Eduard**.

66.

MRZLJAK, PAULINA r. Peričić – **Vranješinka** (Novi, 27. 6. 1909 – Novi, 10. 10. 1944), kći Tome i Marije r. Krišković – Ružike, Bušičinke (Novi, 10. 8. 1877), Rokine; suprug Josip – Poleša (Novi, 7. 7. 1905), sin Antona Petrovog.

Žrtva fašističkog terora. Domaćica. Poginula je za vrijeme rata kad je njezina krava koju je vodila na pašu, nagazila zaostalu talijansku minu. Kravi nije bilo ništa, a ona je podlegla. Suprug joj je bio na radu u Južnoj Americi, gdje je i umro.

Veza: 4/1

67.

MRZLJAK, PAVAL – Pavica (Novi, 16. 7. 1800 – Novi, 15. 11. 1832), sin Jerolima (Jerko) Pavlovog i Doroteje r. Kukalj (Novi, 30. 5. 1778 – Novi, 16. 9. 1820), Jurjeve; supruga Antonija r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 5. 6. 1802 – Novi, 26. 1. 1869).

Nositelj nadimka Pavica za sebe i za svoje potomke, nastao vjerojatno što su mu tako tepali dok je bio mali.

Veza: 49, 51, 57, 40, 39, 48, 73

68.

MRZLJAK, PAVAL – Trpiježa (Novi, 25. 1. 1820 – Novi, 11. 3. 1904), sin Stipana Josipovog i Ane r. Piškulić (Novi, 5. 9. 1789 – Novi, 1829), Petrove; supruga Margareta r. Potočnjak (Novi, 30. 6. 1817 – Novi, 15. 1. 1881); Klemento (1800) mu je stric.

Zidar u Novom. Radio je kod novljanskih poduzetnika.

Veza: 23, 69, 52, 42, 75, 74, 46

69.

MRZLJAK, PETAR – Trpiježa (Novi, 8. 7. 1794 – 1861), sin Osipa Antonovog i Lucije r. Dobrić – Kontić (Novi, 13. 12. 1761), Antonove; Klementov je brat.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1819 - 23. Bio je župnik u raznim mjestima van Novog.

Veza: 42, 27, 23, 52, 68, 75, 46

70.

MRZLJAK (pl. Merzljak), PETAR (Novi, 2. 6. 1795 – Italija, ?), sin Ivana Petra (Petar Ivan) Mikulinog i Franice r. pl. Caballini (Novi, 17. 12. 1751), Antonove.

Odselio u Italiju. Tamo mu je potvrđeno plemstvo, a prezime izmijenjeno u De Merzliak. Njegov sin Edoardo postao je conte (grof) i bio je general u Piemontu, a unuk Edoardo koji je živio u Bolzanu, bio je talijanski general za vrijeme Mussolinijeve vladavine.

Veza: 35, 58, 59, 2, 26, 80, 61

71.

MRZLJAK, pl. PIO – Pijovac (Novi, 11. 7. 1819 – Novi, 4. 10. 1901), sin Antona Ivanovog (Ivan Petar) i Katarine r. Lindarić (Novi, 22. 8. 1776), Matijeve; supruga Ana r. Sokolić – Veričinka (Novi, 21. 3. 1811 – Novi, 17. 8. 1849), Matijeva.

Veleposjednik i poljoprivrednik. Nositelj nadimka Pijovac za potomke, gdje nalazimo nekoliko istaknutih pojedinaca, a sada su u odumiranju. Plemenitaškog je podrijetla, od djeda Ivana (30. 10. 1751 – 5. 8. 1832), Mikulinog i Franice pl. Caballini (17. 12. 1751), Antonove; od djedovog brata Matija Andrija (27. 11. 1753 – 23. 4. 1840) potomci su Ofrati, Z Biškupije. On i supruga mu bili su gluhonjemi, kao i sestra mu Marija (24. 1. 1822).

Veza: 2, 26, 35, 7, 19, 5, 62, 72, 44, 28, 55, 6, 54

72.

MRZLJAK, ROKO – Pijovac (Novi, 18. 5. 1904 – Južna Afrika, 1936), sin Feliksa Srećka Antonovog i Irene r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 14. 9. 1864 – Novi, 1939), Jerkove; supruga Meri r. Piškulić – Zdolčevica (Anaconda, Montana, SAD, 13. 8. 1903 – Novi, 14. 7. 1983), Ivanova; kćerka **Irena** (Novi, 27. 9. 1927 – Novi, 22. 3. 1987), udana Piškulić - Arbica.

Zidar i građevinski poslovođa. S Ivanom Piškulićem – Vujicom i Frankom Piškulićem – Bilom radio je na obradi i klesanju glava – kapitela kod gradnje hotela *Lišanj* i *Glumačke vile*. Pivač u novljanskom kolu. Otišao je na rad u Južnu Afriku, gdje je i umro.

Veza: 19, 7, 71, 5, 62, 44, 28, 55, 6, 54

73.

MRZLJAK, ROKO – Pavica (Novi, 12. 8. 1853 – Zagreb, 26. 4. 1915), sin Jurja Jerolimovog (*Jerkovog*) i Uršule r. Matešić (Novi, 12. 4. 1814 – Novi, 30. 8. 1875); neoženjen, živio je sa svojom domaćicom. Stric Paval (16. 7. 1800) prvi je Pavica.

Doktor prava – sudac, završio Pravni fakultet u Zagrebu, gdje je doktorirao 1882. Sudbeni je tajnik u Travniku i sudbeni nadsavjetnik Okružnog suda u Sarajevu za austrijske okupacije Bosne 1879., zatim dvorski savjetnik u Beču, gdje je odlikovan Ordenom željezne krune. Načelnik je novljanske općine 1910 – 12., a član Narodne čitaonice od siječnja 1912. Obitelj Mrzljak izgradila je prvu *kupalnicu* u Novom uz *Bribirsku rivu*. Zalagao se da Mađari izgrade hotel *Therapia* u Novom, a ne u Crikvenici, a tome su se protivili Mažuranići. U Novom je od naroda oslovljavan s *presvitli*. Pokopan je u Novom. Po njegovoj smrti nasljednici su isplatili njegovu nevjenčanu suprugu, pa se odrekla nasljedstva. Na povratku u Bosnu, odakle je podrijetlom, izgorjela je u baraki u Alanu, gdje je prenoćila.

Veza: 49, 67, 51

74.

MRZLJAK, ROKO – Trpiježa (Novi, 23. 1. 1851 – Novi, 13. 12. 1933), sin Pavla Stipanovog i Mare r. Potočnjak (Novi, 30. 6. 1817 – Novi, 15. 1. 1881); supruga Mandalena r. Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 30. 3. 1855 – Novi, 6. 4. 1931).

Zidar u Novom. Radio je kod Jurja Mrzljaka, Pavlovog – Parlarema na *Lujzijanskoj cesti*. Pivač u novljanskom kolu. Stanovao je u kući do crkvenog zvonika. Brat mu je **Josip** (22. 8. 1843 – 7. 5. 1870), a sin **Petar** (27. 11. 1883), koji je 1898. emigrirao u SAD.

Veza: 68, 75, 42

75.

MRZLJAK, ROKO – Trpiježa (Novi, 16. 8. 1814 – Novi, 1873), sin Stipana Josipovog i Ane r. Piškulić – Anjike (Novi, 5. 9. 1789 – Novi, 1829), kćeri Petra Petrovog; Klemento mu je stric.

Svećenik; studirao je filozofiju 1834 - 35., a teologiju 1835 - 39. u senjskom sjemeništu. Bio je vojni kapelan, plovan, a 1864 - 68. (nakon odlaska u mirovinu) kapelan u Novom. Član novoosnovane Narodne čitaonice u Novom od prosinca 1864. godine.

Veza: 23, 69, 52, 42, 68, 46, 74

76.

MRZLJAK, RUDOLFO – Bartolac (Novi, 20. 10. 1883 – Novi, 2. 7. 1934), sin Ivana Filipovog i Jele r. Burić (Šmrika, 1855 – 8. 6. 1907); supruga Filipina r. Mažuranić (Novi, 4. 3. 1886 – Novi, 13. 4. 1955), Ivanova – unuka banova brata Josipa.

Klesar i zidar. Radio je u Novom i u Argentini. Umro je od upale pluća, koju je dobio u vlažnom i za obilnih kiša poplavljenom prizemlju kuće.

Veza: 29, 19/1, 31, 82

77.

MRZLJAK, pl. STIPAN (Novi, 26. 12. 1719 – 7. 9. 1799), Ivanov. Imao je braću: Antona, Petra Alberta i Mikulu.

Svećenik i kanonik Modruške biskupije u Novom. U novljanskom muzeju nalazi se njegov portret iz 1787. Vjerojatno je bio zaslužan za Novi i novljansku crkvu jer je pokopan u tada stolnoj crkvi sv. Filipa i Jakova. Bio je *novogradski kanclir*. Nad njegovim grobom oslikan je plemićki grb obitelji Mrzljak.

Veza: 42, 27, 3

77/1

MRZLJAK, VEDRAN – Poleša (Rijeka, 22. 1. 1985), sin Ivana (15. 4. 1952) Ivanovog i Marice r. Tus.

Doktor strojarskih znanosti; diplomirao je i doktorirao na Strojarskom fakultetu u Rijeci, gdje je i zaposlen

Veza: 32, 36, 24/1

78.

MRZLJAK, VESNA – Merikanka (Novi, 18. 8. 1956), kći Vladimira – Merikana, Trpiježe i Velinke r. Piškulić – Bilinice (Novi, 3. 8. 1921) - po majci Jurmanke; sin **Vladimir Mrzljak** (Rijeka, 29. 8. 1986).

Diplomirana pravnica; Pravni fakultet završila je u Rijeci. Radila je u GRO *Primorje* Rijeka kao pomoćnica direktora za pravna i kadrovska pitanja, u Domu zdravlja u Crikvenici, a od 1994. kao savjetnica i pročelnica za gospodarska i komunalna pitanja u Gradskom poglavarstvu Novog, do 2019.

Veza: 81, 63, 4

79.

MRZLJAK, VICKO – Sirovica (Novi, 18. 12. 1870 – Novi, 16. 2. 1942), sin Antona Antonovog i Matejke r. Maričić (Novi, 21. 9. 1835 – Novi, 25. 1. 1924); supruga Paulina r. Piškulić – Jurašica (Novi, 22. 8. 1874 – Novi, 19. 10. 1952), kći Ivana Grginog.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Nadimak mu je od oca Antona (Novi, 7. 1. 1836 – Novi, 29. 4. 1902), a po pradjedu Josipu (Novi, 2. 3. 1766) spadaju u granu Trpiježa.

Veza: 30

80.

MRZLJAK (pl. Merzljak), VINKO MATIJ (Novi, 15. 4. 1801 – Novi, 15. 1. 1884), sin Matija Mikulinog i Lucije r. Čikulić (18. 9. 1755), Antonove. Negdje u crkvenim, odnosno općinskim knjigama vodi se kao Matij Vicko.

Dr. prof.; svećenik. Bio je profesor latinskog jezika, kanonik i prepozit modruški. Predavao je u senjskom liceju filozofske predmete 1927 – 33., a nakon što je u Pešti položio “rigoroz” (doktorat) predaje (1834 – 54) u senjskom bogoslovnom sjemeništu pastoralnu teologiju, katehetiku i pedagogiku. Jedan je od osnivača Narodne čitaonice u Novom 27. ožujka 1845., njezin je prvi predsjednik i jedan od njezinih obnovitelja 17. prosinca 1864. nakon pada Bachova apsolutizma, zajedno sa podžupanom riječkim Ivanom Vončinom te svećenicima Filipom Šeguljom i Ivanom Potočnjakom. Bio je predsjednik Svetoga sudbenog varaždinskog vijeća. U Novom je živio od 1863., otkako je imenovan oblasnim školskim inspektorom. Govorio je latinski, njemački i talijanski. Poslije brata

Mikule prepozit je u Novom. Eduardo Mrzljak – Ofrat je njegov sinovac. Njegov grob je prekopan; ostala je samo nadgrobna ploča ugrađena u samostanski zid, što govori koliko poštujemo zaslužne pokojnike.

Veza: 58, 35, 1, 59, 6, 15, 70, 2, 26, 59

81.

MRZLJAK, VLADIMIR – Merikan, Trpiježa (Novi, 14. 12. 1920 – Novi, 26. 9. 1981), sin Bogoslava i Marije r. Krišković – Pandurice, Perine (Novi, 18. 9. 1892 – Novi, 3. 3. 1964), kćeri Martina Tominog; supruga Velinka r. Piškulić – Bilinica, Frankova, a Jurmanka po majci Rozaliji r. Sokolić (3. 8. 1921); kćerke **Angela** (Rijeka, 25. 8. 1949), udana Krčum, **Dolores** (Novi, 1. 2. 1953) i **Vesna** (Novi, 18. 8. 1956).

Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Studirao je na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, ali je napustio studij. 1942 - 44. radio je u Zagrebu u Državnoj poslovnoj zajednici za zemaljske proizvode, mobiliziran je u domobrane i bio na izobrazbi u Stockerau kod Beča, pa je poslije *Križnog puta* završio u logoru u Vrščcu. Radio je u Građevinskom poduzeću ing. Crnčića u Zagrebu, 1949 - 50. u Građevinskoj upravi Šumskoga gospodarstva u Novom, 1950 - 52. u DIK-u Novi, 1955. u Šumskom građevnom poduzeću Novi, u *Izgradnji* Novi, zatim je rukovoditelj gradilišta u GP *Primorje* Rijeka. Prema njegovom je projektnom rješenju nakon rata počela gradnja Zadružnog doma (poslije Doma kulture) u Novom, koja je bila obustavljena početkom 1949., po likvidaciji zadruge, a nastavljena je 1952. po obimnijem projektu ing. arh. Vladimira-*Valodje* Potočnjaka. Nogometaš u *Poskoku* i NGŠK-u u Novom. Kćerka Angela sa suprugom Brankom Krčumom (Zagreb, 10. 7. 1946), Dušanovim, ima kćerku **Linu** (Zagreb, 4. 2. 1971).

Veza: 4, 63, 78

82.

MRZLJAK, VLADIMIR – Bartolac (Novi, 13. 8. 1919 – Novi, 22. 4. 1994), sin Rudolfa i Filipine r. Mažuranić (Novi, 4. 3. 1886 – Novi, 13. 4. 1955), kćeri Ivana Josipovog – unuke banova brata Josipa; supruga Marija r. Cestar (Brezje, 15. 8. 1923); kćerke **Nada** (1946), udana Demirović, **Ivanka** (1947), udana Lekić, **Velinka** (1949), udana Krišković – Perina, i **Jelena** (1951), udana Peričić – Kranjčić.

Matičar; završio je dva razreda građanske škole u Novom. Radio je kod Ivana Stattina i Bogoslava Dorčića, potom kod građevinskog poduzetnika Franka Mudrovčića. Od 1941. do 1945. bio je financijski kontrolor, a od 1947. matičar u Matičnom uredu u Novom u NOO Novog, a poslije Općine Crikvenica u Novom. Pamtio je sve kućne brojeve i imena ljudi u Novom, Zagonu i Brezama. Suosnivač je DVD-a u Novom te nogometaš u *Poskoku* i NGŠK-u Novi.

Veza: 76, 31, 29, 19/1, Demirović, Lekić, Krišković, Peričić

83.

MRZLJAK, VLADISLAV (*Vladimir*) – Proto (Novi, 8. 2. 1864 – Zaprešić, ?), sin Jurja (Novi, 18. 12. 1832 – Bregi, Dugo Selo, 9. 10. 1907), Ivanovog i Margarete r. Potočnjak (Novi, 25. 6. 1830 – Bregi, Dugo Selo, 9. 10. 1933), Jurjeve; supruga Ana r. Mlinarić (Brdovec, ? – 2. 10. 1933).

Općinski blagajnik u Bregima kod Zaprešića i općinski bilježnik u Zaprešiću, a prije toga je bio kraljevski porezni oficijal u Sarajevu. Majka i otac preselili su se u Brege gdje su i umrli. Pradjed mu je Juraj (12. 3. 1776 – 2. 8. 1823), Frankov.

Veza: 33

MUDROVČIĆ

Prezime koje se u Novom spominje 1600. i 1615. Po predaji dolaze iz Dalmacije po padu Klisa (12. 3. 1537); za Frankapana su bili slobodnjaci, što će biti u vezi s Franjom Mudrovčićem, prefektom Brinja i podkapetanom senjske kapetanije, koji je imao grb i plemstvo. Novljanske obitelji toga prezimena nose nadimke: **Bubnjari**, **Ćako**, **Livakovići**, **Kalistovi**, **Majeri**, **Nikomedi, Pilčići** i **Temići** - svi izviru iz nadimka **Majer**.

1.

MUDROVČIĆ, ADALBERT (*Berto*) – Majer (Novi, 14. 6. 1909 – Novi, 26. 2. 1928), sin Ivana Adalberta i Katarine r. Tomljanović – Skalina (Zabukovac, Krmpote, 8. 11. 1889. – 17. 7. 1970.), Lukine.

Postolar. Umro je mlad od tuberkuloze. Igrao je nogomet u *Poskoku*.

Veza: 81, 51, 52, 25, 53, 63

2.

MUDROVČIĆ, ALEKSANDAR (*Sandro*) – Majer (Novi, 6. 12. 1914 – Novi, 25. 10. 1983), sin Dobrotina i Marije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 6. 8. 1887 – Novi, 10. 8. 1966), Ivanove; supruga Tereza r. Matejčić (Novi, 11. 11. 1919 – Novi, 22. 9. 1991), Benjaminova; djeca: **Vesna** (1937), udana Kovačević, **Marija** (1940 - 1942), **Marija** (1942), udana Zoričić – Danko, **Radovan** (1946 – 2010), **Vinka** (1947), udana Kalapač, **Grozdana (*Doda*)** (1950), udana Žanić - Žane, i **Milan** (1952 - 2016).

Mesarski obrtnik i poslovođa do 1945. Nakon rata radio je u društvenim mesnicama. Za vrijeme rata bio je u domobranima NDH pa je nakon rata završio na *Križnom putu* i u sabirnom logoru u Vršcu. Godine 1948. u novljanskom je kolu uhićen i zatvoren od Udbe, jer se suprotstavio zabrani igranja kola. Bio je član tamburaškog sastava MAJSA (akronim: **M**arijan Paladin, **A**ndrij Piškulić - *Vujica*, **J**osip Sokolić – *Pepo Renin*, **S**andro Mudrovčić - *Majer* i **A**nton Mažuranić - *Pure*) i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 18, 35, 20, 79, 67/1, 91, 87, 92, 81, 57

3.

MUDROVČIĆ (MUDRO), ALICE – Pilčika (Butte, Mo. SAD, 4. 10. 1913 – Butte, Mo., SAD, 1. 8. 1921), kći Josipa i Core.

Njenim imenom posvećen je 1923. g. mali zvon (od 350 kg) u novljanskom zvoniku, koji su novljanskoj crkvi poklonili otac Josip (*Joe Mudro*) i majka Cora u spomen na kćerku, poginulu u automobilskoj nesreći koju prouzročio otac, vozeći obitelj.

Veza: 44, 12, 80, 4, 26, 49, 5, 50, 77, 16, 77

4.

MUDROVČIĆ, ANĐELIKA r. Peričić – **Kranjčika, Postolarica** (Novi, 28. 8. 1894 – Novi, 12. 7. 1966), Ivanova; prvi suprug Franko Baran (Novi, 23. 8. 1887 – SAD, 26. 5. 1930),

Ivanov, drugi Bogoslav Mudrovčić (*Charles Mudro*) – Pilčić (Novi, 23. 12. 1883 – Calumet City, Illinois, SAD, 9. 1. 1969); sin **Nikola (Nikica)** (Novi, 1932 – Novi, 2016).

Iz prvoga braka naslijedila je *Vila Anđelinu* (prije vila *Durman*), pa se među prvima u Novom, prije II. svj. rata bavila turizmom.

Veza: 14, 44, 26, 49, 72, 16, 15, 80, 4, 50, 77

5.

MUDROVČIĆ, ANICA (*Annie Mudro*) – Pilčika (Butte, Mo., SAD, 1. 1. 1907 – Butte, Mo., SAD, 6. 3. 1969), kći Bogoslava i Rebeke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 4. 11. 1879 – Butte, Mo., SAD, 18. 12. 1921), Josipove.

Ugostiteljska djelatnica. S ocem i sestrom Katom (*Kay*) bila je 1923. g. u Novom na posvećenju zvona *Rebeka* koje je obitelj darovala crkvi u spomen na preminulu suprugu i majku Rebeku.

Veza: 12, 44, 26, 49, 72, 16, 15, 77, 80, 5, 50, 3

6.

MUDROVČIĆ, ANKA r. Kargačin – **Brunkovica** (Novi, 17. 8. 1895 – 15. 5. 1972), Jurjeva; suprug Nikola – Bubnjar (Novi, 18. 6. 1894 – Novi, 1967), Fabijanov.

Gostioničarka. Iako angažirana u gostionici suprugova oca na Korzu, koju poslije preuzima suprug, godinama je pjevala, naročito je aktivna nakon II. svj. rata u KUD-u *Ilija Dorčić*, gdje je sa Aleksandrom (*Sandrom*) Radetić pjevala duete i učila mlađe djevojke pjevanju novljanskih pjesama.

Veza: 74, 7, 57, 24, 56, 60, 31, 9

7.

MUDROVČIĆ, ANTON – Bubnjar (Novi, 18. 11. 1878 – Novska, 24. 8. 1910), sin Fabijana i Anke Kristine r. Kargačin – Brunkovice (24. 7. 1857 – 5. 2. 1908), Ivanove; supruga Ludmila r. Tomljenović, učiteljica.

Kotarski pristav u kotarskoj oblasti u Crikvenici, u Sušaku i najzad u Novom.

Veza: 24, 33, 32, 74, 57, 56, 6, 60, 31, 9

8.

MUDROVČIĆ, ANTON MATE – Pilčić (Novi, 13. 7. 1899 – Gospić, 1943), sin Ivana i Lucije r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 16. 10. 1862 – Novi, 1951), Antonove; supruga Ana r. Kumičić (Mošćenička Draga, 11. 2. 1903 – Novi, 13. 12. 1968).

Žrtva rata. Građevinski poduzetnik; završio je obrtničku školu u Zagrebu. Radio je u Požegi, Ljubljani, Banjaluci, a u Novom je projektirao i gradio most preko Ričine, osnovnu školu, dio objekata na plaži i nekoliko vila. Do ožujka 1941. načelnik je Općine Novi te predsjednik HSS-a u Novom. Osnivač je Hrvatske čitaonice *Seljačka sloga.* Po kapitulaciji Italije 8. 9. 1943., partizanske ga vlasti odvode u Gospić (Lika), gdje je strijeljan. Od 1941. do 1943. u svojoj je kući držao *žrvanj* (mlin) za mljevenje žita. Godine 1939., u pripremi terena za gradnju hotela na prostoru rimske gradine Lopar, porušio je eksplozivom veći dio ziđa, koje je potom podrobio u *šodar* (drobljenac), a u njegovoj je *kroši* (drobilici kamena) samljeven veliki broj starih spomenika s groblja, grb

obitelji Marijašević na kamenoj ploči i nadgrobna ploča opata Simona Malčinića s glagoljskim napisom, poznata kao *Proročanstvo opata Malčinića*.

Veza: 11, 46, 30, 36, 90, 89, 13, 47, 22, Brkić

9.

MUDROVČIĆ, ANTON – Bubnjar (Novi, 14. 1. 1901 – Novi, 10. 1. 1980), sin Matija Mikulinog i Marije r. Cvetko (Novi, 22. 3. 1860 – Novi, 23. 4. 1925), kćeri Ivana Gašparovog; supruga Nevenka r. Krišković – Parlika (Novi, 2. 8. 1909 – Novi, 19. 12. 1991), Andrijeva.

Službenik, općinski blagajnik u Novom i ovrhovoditelj. Bio je član Narodne čitaonice od 1926, blagajnik Vatrogasnog društva u Novom, glazbenik u novljanskoj glazbi i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 33, 32, 24, 31, 93, 68, 69, 17, 62, 55, 53, 74, 7, 57, 6, 56

10.

MUDROVČIĆ, ANTON MIKULA – Bubnjar (Novi, 20. 11. 1803 – Novi, 13. 8. 1876), sin Mikule Antonovog i Margarete r. Dobrić – Kontić (Novi, 28. 11. 1781), Matijeve (Mateša); u nekim crkvenim knjigama vodi se kao Mikula Anton ili Nikola.

Svećenik; studirao je filozofiju u Senju 1821 - 22. i u sjemeništu u Pešti 1824 – 28., zatim teologiju u sjemeništu u Senju 1831 - 33. Kapelan je i župnik u Hreljinu, od 1871. do 1876. modruški kanonik u Novom. Nadimak Bubnjar dolazi po djedu Bubnjaru – Majeru, vjerojatno panduru-bubnjaru.

Veza: 41, 65, 84, 42, 85, 75, 33, 32, 24

11.

MUDROVČIĆ, AUGUSTIN (*Guštin*) – Pilčić (Novi, 1. 9. 1862 – Novi, 22. 12. 1935), sin Grge i Katarine r. Mažuranić – Dančić (Novi, 29. 11. 1825 – Novi, 31. 8. 1883), Adamove; supruga Margareta r. Baran (Novi, 24. 9. 1869 – Novi, 21. 1. 1939), Pavlova.

Zidar u Novom. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 22, 46, 30, 8

11/1.

MUDROVČIĆ, BLAŽ – Bubnjar (Novi, 2. 2. 1881 – Doboj, 3. 2. 1956), sin Mikule Matijevog i Barbare r. Sokolić (Jerbo) – Veričinke (Novi, 29. 10. 1841 – Novi, 20. 3. 1920), Ivanove; supruga Marija r. Dobrić (Novi, 11. 1. 1886 – Doboj, 1965), kći Pavla Vickovog; stric mu je Timotej – Temić.

Kovač, zanat je izučio u Novom. Godine 1935. odlazi s obitelji u Doboj gdje mu se kći **Marija** (Novi, 18. 11. 1911) udala za Girardija, kći **Blaženka** (Doboj, 1936) za Dragutina Miškovića, a sin **Vladimir** (Doboj, 1926) poginuo je 1944. g. u bombardiranju Doboja od britanskih zrakoplova pri završnim operacijama II. svj. rata.

Veza: 84, 65, 71/1, 42

12.

MUDROVČIĆ, BOGOSLAV (*Charles Mudro*) – Pilčić (Novi, 23. 12. 1883 – Calumet City, Illinois, SAD, 9. 1. 1969), sin Filipa i Kate r. Radetić – Kovačice (Novi, 6. 3. 1863 –

Zagreb, 24. 9. 1916), Tomine; prva supruga Rebeka r. Peričić – Kranjčika (Novi, 4. 11. 1879 – Butte, Mo. SAD, 18. 12. 1921), Josipova - kćerke **Annie** (1907) i **Kay** (1910); druga supruga Anđelina r. Peričić – Kranjčika, udovica Baran (Novi, 28. 8. 1894 – Novi, 12. 7. 1966), Ivanova - sin **Nikola (*Nikica*)** (1932).

Vlasnik hotela i kuglaškog kluba *Mudro Grill* u Butte, Montana, SAD. Godine 1923. posjetio je s kćerima Anicom (*Annie*) i Katicom (*Kay*) Novi i u ime obitelji darovao crkvi srednji zvon (600 kg) posvećen imenom *Rebeka* po preminuloj prvoj supruzi, a s bratom Josipom i drugim Novljanima dao je prilog za veliki zvon posvećen *Isusu Spasitelju svijeta* (od 1100 kg). U Novi je došao i 1932., kad je s kuglačkom reprezentacijom SAD (u bowlingu) bio na prvenstvu u Skandinaviji.

Veza: 26, 49, 44, 80, 4, 5, 50, 72, 16, 77, 15, 3

13.

MUDROVČIĆ, BOŽENA (*Boža*) – Pilčika (Ljubljana, 1932), kći Josipa i Marije r. Štrgula (Begunje, 1885), Janezove.

Doktorica medicine; studij je završila na Medicinskom fakultetu u Ljubljani 1960. Radila je u Kopru i Ljubljani.

Veza: 46, 30, 8, 47, 48, 59, 70, 36, 90, 98

14.

MUDROVČIĆ, BRANKA – Majerka (Novi, 1936) – v. **CRLJENKO, BRANKA**.

15.

MUDROVČIĆ, CHARLES (*Čarli*) – Pilčić (Novi, 11. 8. 1960), sin Nikole i Danice r. Kovač (Novi, 3. 4. 1927 – Novi, 20. 1. 1965), Mihovilove; supruga Leposava r. Divljak (Banja Luka, 4. 2. 1962), Vukašinova.

Elektromehaničar; završio je vojno-tehničku školu u Rajlovcu i bio podoficir JNA.

Veza: 72, 16, 12, 4, 80, 5, 50, 77

16.

MUDROVČIĆ, DANICA r. Kovač – **Pekovica** (Novi, 3. 4. 1927 – Novi, 20. 1. 1965), Mihovilova; prvi suprug Srećko Monti; kćerka **Vanjka** (Rijeka, 1947 – Zagreb, 2012), udana Graovac; drugi suprug Nikola (*Nikica*) (Novi, 21. 9. 1932 – Novi, 20. 10. 2016), Bogoslavov; sin **Charles** (Novi, 1960).

Učiteljica. Završila je bibliotekarski tečaj u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u Istri, a od 16. kolovoza 1954 - 65. bila je veoma aktivna knjižničarka u Novom.

Veza: 72, 12, 4, 15, 80, 5, 50, Graovac

17.

MUDROVČIĆ, DAVOR – Bubnjar (Zagreb, 13. 10. 1958), sin Milovana i Vesne r. Jasenski.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu. Radio u poduzeću *Končar* u Zagrebu i ispostavama u Iranu i Poljskoj, te u tvrtki *Brown Boveri* u Milanu.

Veza: 68, 93, 9, 62, 69

18.

MUDROVČIĆ, DOBROTIN – Majer (Novi, 31. 5. 1880 – Kitišanci, ?), sin Petra Zoričića (Brinje, 1844 – Novi, 22. 2. 1922), sina Franka – Tomuline i Marije r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 12. 11. 1854 – Novi, 14. 1. 1928), Antonove; supruga Marija r. Sokolić – Vlašika (Novi, 6. 8. 1887 – Novi, 10. 8. 1966), Ivanova. Rođen je prije službenog vjenčanja u crkvi pa svećenik nije htio upisati očevo prezime Zoričić. Sinovi su mu **Milan** (Novi, 11. 10. 1905 – Peru, 7. 4. 1933), **Eduardo** (1908 – 1983) i **Aleksandar (*Sandro*)** (1914 – 1983).

Zidar. Radio je u Novom, potom u Slavoniji.

Veza: 35, 20, 2, 87, 92, 79, 91, 81, 51, Zoričić 20

19.

MUDROVČIĆ, **DRAGOMIR – Pilčić, Z Mela** (Novi, 14. 9. 1920 – Drvar, 25. 5. 1944), sin Vicka Matijevog i Marije r. Zoričić – Ćompinice (Novi, 21. 10. 1887 – Novi, 12. 2. 1929), Antonove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od srpnja 1943. kao partizanski borac za vrijeme njemačkog desanta na partizane i Vrhovni štab NOV-a i POJ-a te na maršala Tita u Drvaru kada je poginuo. Sestra mu je Katarina (*Kate*), udana Butković, polusestra Marija r. Sokolić, a brat Matij (11. 4. 1914 – Auckland, Novi Zeland, 10. 12. 1954).

Veza: 88, 64, Butković, Sokolić

20.

MUDROVČIĆ, EDUARDO – Majer (Novi, 23. 1. 1908 – Novi, 13. 12. 1983), sin Dobrotina Petrovog i Marije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 6. 8. 1887 – Novi, 10. 8. 1966), Ivanove; supruga Zorica r. Kabalin – Nikolica (Novi, 31. 3. 1916 – Novi, 2. 8. 2006), kći Vicka i Ane; kćerka **Mira** (1935 - 1968), udana Kružičević, sin **Velimir** (1937) i kćerka **Žarka** (1948 – 1972).

Zidar. Radio je u Novom, potom u Sj. Rodeziji (Zambija), kamo je poveo i obitelj. Predsjednik je sindikalne podružnice građevinskih radnika Novog od 2. 9. 1934., te sopilaš i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 18, 35, 2, 87, 92, 79, 67/1, 81, 57

21.

MUDROVČIĆ, EDUARDO – Majer (Novi, 18. 6. 1903 – Južna Amerika, 3. 1. 1974), sin Nikomeda i Brigite r. Maričić (Novi, 10. 10. 1867 – 17. 5. 1947), Stipanove; supruga Dragica r. Žvanović – Šišinka (Novi, 18. 10. 1909 – Rijeka, 24. 7. 1985), Milutinova, pokopana u Novom.

Zidar i revizor sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata građevinaraca u Novom od početka 1935. Godine 1936. emigrirao je u Afriku, pa u Južnu Ameriku.

Veza: 76, 29, 67, 73, 14

22.

MUDROVČIĆ, EDUARDO – Pilčić (Novi, 13. 10. 1881 – Novi, 7. 8. 1928), sin Vicka Grginog i Cecilije r. Mažuranić (Novi, 20. 11. 1853 – Novi, 1. 2. 1921), kćeri Josipa Frankovog; prva supruga Marija r. Paladin (Novi, 20. 9. 1890 – Novi, 22. 9. 1919),

Josipova; druga Anđelika r. Piškulić – Anjika (Novi, 28. 8. 1892 – Novi, 25. 6. 1988), Lovrina.

Zidar. Radio je u Novom i van Novog.

Veza: 11, 46, 30, 8

23.

MUDROVČIĆ, EMIL (Otočac, 4. 11. 1967), sin Nikole i Dragice r. Rogić.

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u Upravi šuma u Gospiću od 1994., od listopada 1995. do 1997. upravitelj je Šumarije u Vrhovinama. Otac mu je automehaničar, a majka ekonomistica.

24.

MUDROVČIĆ, FABIJAN – Bubnjar (Novi, 20. 1. 1854 – Novi, 7. 11. 1933), sin Mikule Mikulinog i Marte r. Dorčić (Novi, 30. 7. 1819 – 30. 4. 1900), Matijeve; prva supruga Anka Kristina r. Kargačin (Novi, 24. 7. 1857 – 5. 2. 1908), druga Marija r. Radetić – Markovac (Novi, 11. 9. 1858 – Novi, 1925), Lovrina, udovica Ivana Mikulinog – Brezara.

Zidar i gostioničar. Bio je vlasnik gostionice *Sokol* u svojoj kući na Korzu 22, koja je do II. svj. rata bila okupljalište novljanskih pivača, svih koji su dobro igrali *buće*, jer je imao najuređeniji *jog* (boćalište) u Novom. U dvorišnoj zgradi bila je plesna dvorana, a poslije rata u dvorištu je bilo ljetno otvoreno kino.

Veza: 10, 41, 65, 33, 32, 74, 7, 57, 6, 56, 60, 31, 9, 84, 75

25.

MUDROVČIĆ, FEDOR (*Koštin*) – Majer (Novi, 20. 11. 1945), sin Konstantina (Košto) i Rozalije (*Rozi*) r. Butorac (Minnesota, 5. 5. 1916 – Novi, 8. 11. 1983), Josipove; supruga Ljiljana r. Perhat (Dramalj, 20. 11. 1950), Zlatanova; sin **Saša** (1970).

Drvni tehničar; završio je srednju tehničku školu, drvni smjer u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (1964 – 76), u GP Primorje OOUR Stolarija *Marijan Ivančić* u Crikvenici, kao teh. rukovoditelj (1976 – 95) i u GKTD *Ivanj* Novi Vinodolski, kao rukovoditelj poslovne jedinice (1995 – 2010). Čakavski je pjesnik, pjesme su mu uvrštene u više časopisa, u Novljanski zbornik IV i u antologiju poezije novljanskog književnog kruga *Čeznuć more*; s Bojanom Zoričićem napisao je žitak *Nelik*vidni 1973. Od 1972. do 1977. tajnik je KUD-a *Ilija Dorčić* i član UO Turističkog društva, odbornik u Skupštini općine Crikvenica (1970 – 74., i 1990 – 93), a od 1997. (zadnji) je predsjednik Narodne čitaonice u Novom. Sportski je aktivist u SD Vinodol, u košarci i nogometu, 11 puta čitač žitka i dugogodišnji glavni urednik *Novljanske travice*. Sudionik je operacije *Oluja* 1995. u Civilnoj zaštiti.

Veza: 52, 1, 53, 82

26.

MUDROVČIĆ, FILIP – Pilčić (Novi, 17. 8. 1857 – Novi, 20. 7. 1911), sin Josipa Filipovog i Magdalene r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 11. 5. 1824 – Novi, 9. 12. 1901), Mikuline, druge očeve supruge; supruga Katarina r. Radetić – Kovačica (Novi, 6. 3. 1863 – Zagreb, 24. 9. 1916), kći Tome Antonova.

Obrtnik. Od 1910. bio je član Nadzornog odbora Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom.

Veza: 28, 49, 12, 44, 80, 4, 5, 50, 72, 3, 16, 77, 15

27.

MUDROVČIĆ, FILIP ANTON – Nikomed, Majer (Novi, 26. 11. 1834 – Brazil, svibanj 1892), sin Maksimilijana Filipovog i Marije r. Toljan (Novi, 28. 1. 1804 – Novi, 25. 4. 1883); supruga Marija (Praputnjak, 1. 2. 1832 – Sušak, 1910).

Financijski stražar (*financ*) u Austriji, poslije 1874. odlazi u Brazil, i tamo umire.

Veza: 58, 67, 40, 86, 29, 76

28.

MUDROVČIĆ, FILIP – Pilčić (Novi, 28. 2. 1740), sin Filipa – Majera (Novi, 5. 6. 1685). Nadimak im je ustvari bio Majer, ali se s njim, prvim Pilčićem zaboravio.

Nadimak je nastao od novljanskog oblika tog imena – Pilip i deminutiva Pilčić, tj. mali Pilip (od *lat.* Philip). Imao je tri sina: **Filipa** (Novi, 30. 9. 1780 – Novi, 21. 3. 1849), **Matija Martina** (Novi, 10. 11. 1783) i **Jerka** (Novi, 30. 9. 1776).

Veza: svi Pilčići

29.

MUDROVČIĆ, FILIP – Majer (Grobnik, 31. 1. 1851 – Čabar, 21. 8. 1926), sin Mikule Filipovog i Vincence r. Margan, iz Drage.

Općinski bilježnik u Čabru, u Gorskom kotaru.

Veza: 67, 58, 76, 21, 27, 40, 86

30.

MUDROVČIĆ, FRANKO – Pilčić (Novi, 14. 11. 1896 – Južna Amerika, ?), sin Ivana i Lucije r. Mudrovčić (Novi, 16. 10. 1862 – Novi, 1951); supruga Marija r. Kargačin – Belika (Novi, 23. 3. 1899 – Novi, 7. 2. 1920), Josipova.

Strojobravar. Godine 1924. sa sinom odlazi u Južnu Ameriku.

Veza: 11, 46, 8, 13, 47, 36, 90, 89, 22, Brkić

31.

MUDROVČIĆ, FRANKO – Bubnjar (Novi, 14. 8. 1892 – Novi, 4. 2. 1969), sin Matija Mikulinog i Marije r. Cvetko (Novi, 22. 3. 1860 – Novi, 23. 4. 1925), Ivanove; supruga Anka r. Sokolić – Filkovica, Prcijerkova, Brnić (Novi, 12. 8. 1899 – Novi, 1977), kći Vicka Jerkovog.

Građevinski poduzetnik u Novom. Od 1922. do listopada 1923. obavljao je radove na rekonstrukciji novljanskog kaštela, izgradio je nekoliko vila i nogostup nad kabinama na plaži u uvali Lišanj. Držao je benzinsku crpku ispred kuće u Ulici kralja Tomislava (danas u vlasništvu obitelji Djak), a bavio se i proizvodnjom leda u blokovima. Odbornik je Narodne čitaonice 1925., član Lječilišnog povjerenstva 1926., a 1947 - 53. član Turističkog društva u Novom, te blagajnik 1953. godine.

Veza: 33, 32, 24, 9, 55, 93, 68, 74, 7, 57, 6, 56, Petrić, Baran

32.

MUDROVČIĆ, FRANKO – Bubnjar (Novi, 30. 7. 1852 – 1877/1900), sin Mikule Mikulinog i Marte r. Dorčić (Novi, 30. 7. 1819 – Novi, 30. 4. 1900), kćeri Matija Matijevog; brat mu je Fabijan, gostioničar.

Tajnik Narodne čitaonice u Novom od 17. 2. 1877. Zanimanje mu je nepoznato, vjerojatno je bio obrtnik.

Veza: 10, 41, 65, 33, 24, 74, 7, 57, 6, 56, 31, 9, 84, 75

33.

MUDROVČIĆ, GRGA – Bubnjar (Novi, 12. 3. 1850 – Gerovo, 10. 12. 1902), sin Mikule Mikulinog i Marte r. Dorčić (Novi, 30. 7. 1819 – Novi, 30. 4. 1900), kćeri Matija Matijevog.

Općinski bilježnik u Gerovu, tada u Kotaru Čabar.

Veza: 10, 41, 65, 32, 74, 7, 57, 6, 56, 31, 9, 84, 75

34.

MUDROVČIĆ, IVAN (*Ivica*) (Kompolje, 13. 6. 1945), Andrijev; supruga Mirjana r. Peričić – Kranjčika (Novi, 23. 12. 1950 – Novi, 24. 11. 2003), Ivanova; kćerke **Iva** (1975), udana Andonov, i **Sanda** (1978), udana Piškulić.

Inženjer organizacije rada; završio je prvi stupanj na Fakultetu za organizaciju informatike u Varaždinu. Radio je u DIP-u Novi od 1971. do 16. 1. 1976., zatim u ispostavi *Riječke banke* u Novom do 1987., pa u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom kao rukovoditelj.

Veza: 68/1, Andonov, Piškulić 170/1

35.

MUDROVČIĆ, IVAN – Majer (Novi, 22. 6. 1848 – Rijeka, 25. 9. 1936), sin Antona Ivanovog i Antonije r. Ježić – Stanković (Novi, 2. 2. 1815 – Novi, 7. 3. 1884); supruga Marija r. Maričić – Maćućinka, Livakovica (Novi, 23. 8. 1850 – Novi, 5. 12. 1892), Ivanova; djeca: **Anton** (9. 9. 1871 – Amerika,?), **Kleofina** (1874 – Rijeka, ?), **Konstantin** (Novi, 8. 8. 1877 – Juž. Afrika, 30. 3. 1939), **Josip** (26. 9. 1882 – 1910), **Rudolf** (1885 – 1969) i **Ivan Adalbert** (15. 1. 1887 – Auckland, NZ, 18. 5. 1979).

Zidar u Novom. Radio je na *Lujzinskoj cesti* kod Jurja Mrzljaka – Parlarema, Pavice, ali se zbog bolje zarade s obitelji selio (u Karlovac, Zagreb i Rijeku).

Veza: 38, 45, 51, 81, 35/1, 63, 1, 52, 25, 82, 18, 53

35/1.

MUDROVČIĆ, IVAN ADALBERT – Majer Novi, 15. 8. 1887 – Auckland, NZ, 18. 5. 1979), sin Ivana Antonovog i Marije r. Maričić – Maćućinke (Novi, 23. 8. 1850 – Novi, 5. 12. 1892), Ivanove; supruga Katarina r. Tomljanović (Zabukovac, Krmpote, 8. 11. 1889 – Novi, 17. 7. 1970); sinovi **Adalbert (*Berto*)** (Novi, 1909) i **Konstantin** (Novi, 1914); a s nevjenčanom suprugom na Novom Zelandu sinovi su mu **Ivan Albert** (1938 – 2018) i **Frank** (1939), te kćerka **Collen** (1940 – 2011).

Zidar, otišao na rad na Novi Zeland, tamo je kopao *gumu* (smolu). Sinu Ivanu Albertu sa suprugom Janet djeca su (rođena u Aucklandu, NZ): **Bruce** (1960), **Jacqvi** (1962) i **Ivan** (1968).

Veza: 35, 51, 81, 1, 52, 25, 82, Aplenc

36.

MUDROVČIĆ, IVAN (Braco) – Pilčić (Novi, 4. 2. 1928 – Novi, 20. 4. 1988), sin Antona i Ane r. Kumičić (Mošćenička Draga, 11. 2. 1903 – Novi, 13. 12. 1968); supruga Vjekoslava (*Seka*) r. Turina (Novi, 6. 6. 1932 – Jadranovo, 8. 1. 2014), Mirkova.

Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu, građevinski smjer u Zagrebu. Radio je u Urbanističkom birou u Splitu i u Zračnoj luci Rijeka na Krku.

Veza: 8, 46, 30, 90, 89, 13, 47

37.

MUDROVČIĆ, IVAN – Majer (Novi, 20. 6. 1832 – Grižane, 31. 12. 1884), sin Franka Pavlovog i Vicke r. Dobrić (Novi, 25. 1. 1798 – Novi, 26. 9. 1861); supruga Kate r. Piškulić – Jurašica, S Pridola (Novi, 28. 11. 1856 – Grižane, 20. 11. 1938), Grgina.

Učitelj u osnovnoj školi u Novom, zatim u Grižanama.

Veza: 78, 54, 39

38.

MUDROVČIĆ, IVAN – Majer (Novi, 21. 2. 1814 – Pakrac, 17. 3. 1864), sin Ivana Antonovog i Katarine r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 11. 9. 1790), Antonove.

Financ za vrijeme Austrije u Pakracu.

Veza: 45, 35

39.

MUDROVČIĆ, IVAN – Majer (Novi, 25. 12. 1904 – Johannesburg, Južna Afrika, 29. 4. 1964), sin Krešimira i Dragojle r. Sokolić – Vlašike (Novi, 23. 9. 1875 – Novi, 2. 1. 1960), Ivanove; supruga Marija r. Piškulić – Bracinka (Novi, 13. 10. 1905 – Novi, 15. 3. 1974), Nikolina.

Zidar. Otišao je na rad u Južnu Afriku, gdje je bio nadzornik u rudniku zlata. U Novom je svirao harmoniku, tambure i sopile, a u Johannesburgu je radio u hrvatskom folklornom društvu.

Veza: 54, 37, 78, Radetić 13

40.

MUDROVČIĆ, IVAN – Majer (Novi, 13. 12. 1841 – Serpenica, Gorica, ?), sin Maksimilijana Filipovog i Marije r. Toljan (Novi, 28. 1. 1804 – 25. 4. 1883); supruga Augustina r. Ruttar (Wollschah, Tolmin, 7. 7. 1853 – Trst, ?).

Financ.

Veza: 58, 67, 27, 86, 29, 76

41.

MUDROVČIĆ, IVAN – Bubnjar (Novi, 30. 11. 1826 – Rijeka, 1868), sin Mikule Antonovog, prvog Bubnjara i Margarete r. Dobrić – Kontić (Novi, 28. 11. 1781), Matijeve.

Županijski bilježnik u Rijeci, gdje se prije toga školovao.

Veza: 10, 65, 33, 32, 24, 84, 75

42.

MUDROVČIĆ, IVAN (Temić) – Bubnjar (Novi, 20. 6. 1880 – Rusija, 31. 10. 1918), sin Timoteja i Lucije r. Sokolić (Novi, 12. 12. 1845 – Novi, 22. 6. 1904), Lovrine.

Žrtva I. svj. rata. Kao domobranski vojnik u carskoj austrougarskoj vojsci ranjen je na ruskoj fronti. Umro je u bolnici u Rusiji.

Veza: 84, 65, 85, 11/1

43.

MUDROVČIĆ, JELENA – Pilčika, z Mela (Novi, 21. 5. 1909 – Rijeka, ?), kći Stipana Matijevog i Vazmoslave r. Vukuša (Sušak, 6. 4. 1862 – Sušak, 26. 11. 1956).

Završila je srednju školu. Radila je kao tajnica u Ekonomskoj školi u Sušaku.

Veza: 83, 64, 61, 88, Vendler

44.

MUDROVČIĆ, JOSIP (Novi, 6. 6. 1886 – Butte, Mo., SAD, 19. 8. 1935), sin Filipa Josipovog i Kate r. Radetić – Kovačice (Novi, 6. 3. 1863 – Zagreb, 24. 9. 1916), Tomine; supruga Cora; američko mu je ime Joe Mudro.

On i supruga darovali su 1923. g., kad je došao iz SAD s bratom Bogoslavom u Novi, novljanskoj crkvi zvon (od 350 kg) koji je posvećen imenom *Alica* u spomen na kćerku, poginulu u nesreći u njegovom automobilu, koji je on vozio. S bratom i drugim Novljanima iz Amerike dao je prilog za *Veli zvon*, posvećen *Isusu Spasitelju svijeta* (od 1100 kg). Bio je u Novom zatvoren u demonstracijama protiv Khuena Héderváryja 21. 5. 1903. i bacanja mađarskih grbova u more. Navodno je pripadao talijanskoj mafiji, od koje je i ubijen, u doba prohibicije u SAD.

Veza: 26, 49, 12, 3, 80, 4, 5, 72, 16, 77

45.

MUDROVČIĆ, JOSIP – Majer (Novi, 6. 6. 1821 – Pakrac, 22. 12. 1878), sin Ivana Antonovog i Katarine r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 11. 9. 1790), Antonove.

Financ – financijski stražar, kako se spominje u knjizi Stališ duša.

Veza: 38, 35

46.

MUDROVČIĆ, JOSIP – Pilčić (Novi, 16. 7. 1885 – Ljubljana, 10. 12. 1965), sin Ivana Grginog i Lucije r. Mudrovčić (Novi, 16. 10. 1862 – Novi, 1951); prva supruga Ludmila r. Podržaj (9. 12. 1891), druga Marija r. Štrgula (Begunje, 1885), Janezova.

Ovlašteni graditelj. Izgradio je projekt i troškovnik za adaptaciju novljanskog kaštela 1921., a 1923. je rukovodio gradnjom hotela *Lišanj*. Poslije je živio u Ljubljani, u Sloveniji, gdje je za vrijeme II. svj. rata, pred talijansku okupaciju Ljubljane, uspio iz transporta vojnih zarobljenika upućenih željeznicom u Njemačku izvući na kolodvoru u Ljubljani grupu Zagonjana i poslati ih vlakom u Zagreb, gdje su oslobođeni.

Veza: 11, 30, 8, 13, 47, 48, 59, 70, 36, 90, 89, 22, Brkić

47.

MUDROVČIĆ, JOSIP (*Joža*) – Pilčić (Ljubljana, Slovenija, 30. 6. 1930), sin Josipa i Marije r. Štrgula (Begunje, 1885), Janezove.

Doktor medicine, ortoped, kirurg; završio je Medicinski fakultet u Ljubljani 1958. Radio je u bolnicama u Sloveniji, u Ljubljani i Celju, a od 1968. u Švicarskoj.

Veza: 46, 30, 8, 13, 36, 90, 89

48.

MUDROVČIĆ, JOŠKO – Pilčić (Ljubljana, 21. 7. 1963), Josipov (Joškov).

Fizioteraopeut; fizioterapeutsku školu završio je u Luganu, gdje i radi.

Veza: 47, 13, 46, 59, 70

49.

MUDROVČIĆ, JOSIP – Pilčić (Novi, 19. 3. 1854 – SAD, ?), sin Josipa Filipovog i Magdalene r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 11. 5. 1824 – Novi, 9. 12. 1901), druge očeve supruge; supruga Anka r. Maričić (Novi, 29. 11. 1861 – Novi, 23. 4. 1925).

Zidar. Otišao je na rad u SAD poslije I. svj. rata, a već 1930. je izgubio jugoslavensko državljanstvo. Kći **Marija** (Novi, 7. 1. 1884) udala se za Josipa Matešića (Novi, 10. 7. 1873 – Montana, SAD, 20. 9. 1916), Ivanovog.

Veza: 28, 26, 12, 44, 80, 4, 3

50.

MUDROVČIĆ, KATE (Mudro, Kay) – Pilčika (Butte, Montana, SAD, 7. 9. 1910. – Calumet City, Illinois, SAD, 1999), kći Bogoslava (Charles) i Rebeke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 4. 11. 1879 – Butte, Montana, SAD, 18. 12. 1921), Josipove.

Ugostiteljska djelatnica. Radila je u očevom hotelu u Butte, Montana. Sa sestrom Anicom i ocem bila je 1923. g. u Novom, kad su u ime obitelji darovali crkvi zvon (od 600 kg), koji je posvećen imenom *Rebeka*, po preminuloj majci i supruzi.

Veza: 12, 44, 80, 26, 49, 5, 4, 72, 16, 15, 77, 3

51.

MUDROVČIĆ, KLEOFINA – Majerka (Novi, 15. 8. 1874 – Rijeka, ?), kći Ivana Antonovog i Marije r. Maričić – Maćućinke (Novi, 23. 8. 1850 – Novi, 5. 12. 1892), Ivanove; sestra je Rudolfa – Majera.

Trgovkinja. Držala je trgovinu mješovite robe u Starom gradu, u Novom. Poslije se odselila u Rijeku, gdje se udala za Kuzmu Smokvinu.

Veza: 35, 81, 63, 1, 52, 18

52.

MUDROVČIĆ, KONSTANTIN (*Košto*) – Majer (Novi, 20. 9. 1914 – Novi, 25. 4. 1995), sin Ivana Adalberta (Novi, 15. 11. 1887 – Auckland, NZ, 18. 5. 1979) i Kate r. Tomljanović (Zabukovac, Krmpote, 8. 11. 1889 – Novi, 17. 7. 1970); supruga Rozalija (*Rozi*) r. Butorac (Minnesota, SAD, 5. 5. 1916 – Novi, 8. 11. 1983), Josipova; kćerka **Karmenka** (Novi, 1942), udana Aplenc, i sin **Fedor** (Novi, 1945).

Brijački obrtnik. Držao je brijačku radnju između dva svjetska rata u Novom, u Ul. Svete Trojice, a nakon rata u Antakovoj kući, u Ul. Kralja Tomislava 27. Sudionik NOB-a od 15. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji i u bolnici 11. korpusa. Od 1954. do 1955. član je Turističkog društva. Član je amaterske glumačke skupine, uz Srećka Kabalina – Požupa nosilac glavnih uloga. Dugogodišnji je čitač novljanskog žitka i vođa kola. Do 1931. član NK *Poskok*, a poslije član uprave NGŠK-a.

Veza: 81, 51, 1, 25, 53, 82, 63, Aplenc

53.

MUDROVČIĆ, KARMENKA, udana Aplenc (Novi, 1942) – v. **APLENC, KARMENKA**

54.

MUDROVČIĆ, KREŠIMIR – Majer (Novi, 10. 6. 1872 – Novi Zeland, 14. 2. 1918), sin Ivana Frankovog i Kate r. Piškulić – Jurašice (Novi, 28. 11. 1856 – Grižane, 20. 11. 1938); supruga Dragojla r. Sokolić – Vlašika (Novi, 23. 9. 1875 – Novi, 2. 1. 1960), Ivanova.

Zidar. Radio u Novom, zatim je otišao na Novi Zeland, gdje je i umro. Brat **Franko** (Novi, 31. 5. 1875 – St. Louis, Mo., SAD, 15. 5. 1931) završio je u Montani, SAD.

Veza: 37, 78, 39

55.

MUDROVČIĆ, KRUNOSLAV – Bubnjar (Novi, 6. 11. 1919 – Zadar, 27. 8. 1949), sin Franka Matijevog i Anke r. Sokolić – Filkovice, Brnić (Novi, 12. 8. 1899 – Novi, 1977), Vickove; supruga Kornelija r. Herceg (Pakrac, 3. 9. 1922), Jurjeva; kćerka **Ksenija** (27. 6. 1947).

Građevinski tehničar; završio je tehničku školu, građevinski smjer i dvije godine Građevinskog fakulteta u Zagrebu. Nakon rata radio je u GP *Obnovitelj* u Zadru, gdje je i umro nakon prometne nesreće. Kći Ksenija diplomirana je inženjerka kemije.

Veza: 31, 9, 93, 68

56.

MUDROVČIĆ, LUDMILA r. Tomljenović (oko 1880); suprug Anton – Bubnjar (Novi, 18. 11. 1878. – 24. 8. 1910.) Fabijanov.

Učiteljica. Radila je u osnovnim školama u Crikvenici, Sušaku i Novskoj, gdje je suprug radio kao kotarski pristav.

Veza: 7, 74, 57, 24, 60, 31, 9

57.

MUDROVČIĆ, LUDOVIKO – Bubnjar (Novi, 7. 8. 1881 – Novi, 15. 8. 1937), sin Fabijana Mikulinog i Anke Kristine r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 24. 7. 1857 – Novi, 5. 2. 1908), Ivanove; supruga Paulina r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 10. 1. 1886 – Novi, 22. 9. 1963), Frankova.

Stolarski obrtnik. Držao je obrtničku radionicu u svojoj kući, na Korzu 24 (bivše *Borovo*, sada trgovina *Sconto*), gdje je puno Novljana izučilo stolarski zanat.

Veza: 24, 33, 32, 74, 7, 56, 6, 60, 31, 9

58.

MUDROVČIĆ, MAKSIMILIJAN – Majer (Novi, 13. 10. 1806 – Novi, 1. 8. 1882), sin Filipa Mikulinog i Lucije r. Kabalin – Gaćike (Novi, 4. 1. 1777 – Bakar, 1836), Matijeve; supruga Marija r. Toljan (Novi, 28. 1. 1804 – Novi, 25. 4. 1883).

Općinski bilježnik u Novom. Jedan je od osnivača Narodne čitaonice u Novom 27. 3. 1845. i član Upravnog odbora. Dragutin Hirc, učitelj u Sušaku, u knjizi *Hrvatsko primorje*, (1891) piše je da je novljanski sudac Mudrovčić slao banu Jelačiću 1848. Novljane za vojnu protiv Mađara. Kako u to vrijeme nije bilo suca Mudrovčića, vjerojatno je riječ o bilježniku Mudrovčiću.

Veza: 71, 67, 27, 40, 86, 29, 76

59.

MUDROVČIĆ, MARIJA – Pilčika, udana Sommer (Ljubljana, 24. 4. 1958), kći Josipa (Jože) Josipovog.

Bavi se alternativnom medicinom. Specijalizirala se u Beču, a radi u svojoj tvrtki *Sion Visp* u Luganu.

Veza: 47, 13, 46, 48, 70

60.

MUDROVČIĆ, MARIJAN – Bubnjar (Novska, 17. 8. 1908 – svibanj 1945), sin Antona Fabijanovog i Ludmile r. Tomljenović.

Žrtva rata. Radio je kao bankovni činovnik u Zagrebu, a mobiliziran je od NDH kao pričuvni domobranski satnik. Zamjenik je zapovjednika domobranskoga vojnog zatvora u Gornjoj Vesi u Zagrebu. Napustio je Zagreb pred partizanima, a poginuo je ili je ubijen negdje u Sloveniji ili na *Križnom putu*. Imao je brata **Antona** (Crikvenica, 13. 6. 1907).

Veza: 74, 7, 57, 56, 24

61.

MUDROVČIĆ, MARIJAN – Pilčić, z Mela (Novi, 10. 12. 1888 – Sušak, ?), sin Stipana Matijevog i Vazmoslave r. Vukuša (Sušak, 6. 4. 1862 – Sušak, 26. 11. 1956).

Diplomirani pravnik; pravo je završio u Zagrebu. Radio je u banci u Sušaku. Ime mu je Marijan Stjepan Danijel.

Veza: 83, 64, 43, 88, Vendler

62.

MUDROVČIĆ, MARIN – Bubnjar (Zagreb, 28. 12. 1955 – Rijeka, 21. 3. 1991), sin Milovana Antonovog i Vesne r. Jasenski; supruga Maja r. Vuksan (1956), dipl. inž. biokemije.

Završio je Višu upravnu školu u Zagrebu. Ugušio se u automobilu. Supruga mu radi u KBC-u, Rijeka.

Veza: 68, 93, 17, 69

63.

MUDROVČIĆ, MATE (*Joso*) – Majer (Krstalice, Imotski, 16. 6. 1923 – Novi, 26. 6. 1983), Rudolfov; usvojen je od Rudolfa – Majera; prva supruga Branka r. Ban (Ledenice, 30. 12. 1924), druga Ljubica r. Visinski (Ivanec, 29. 3. 1931 – Novi, 1992).

Radnik. Bio je najmlađi hotelski *londiner* (Lohn Diener) u hotelu *Lišanj*, Novi. Sudionik NOB-a u 13. primorsko-goranskoj diviziji od 10. 9. do 30. 10. 1943., kad se nakon borbi protiv njemačko-ustaških jedinica kod Ogulina vratio u Novi. Nakon rata radio je kao kondukter u *Autotransu* Rijeka, a poslije kao inkasator u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 81, 51, 1, 52

64.

MUDROVČIĆ, MATIJ – Pilčić, z Mela (Novi, 15. 12. 1850 – Novi, 9. 4. 1928), sin Matija Jerkovog i Franice r. Maričić (Novi, 20. 1. 1810 – Novi, 18. 1. 1866), Matijeve; prva supruga Lucija r. Žvanović (Novi, 29. 7. 1851 – Novi, 5. 12. 1884), druga Mare r. Dobrić (24. 9. 1849 – Novi, 7. 1. 1933), Vickova.

Zidar. Radio je u Novom i na *Lujzijanskoj cesti*.

Veza: 83, 88, 19, 61, 43

65.

MUDROVČIĆ, MATIJ – Bubnjar (Novi, 9. 11. 1807 – Novi, 11. 7. 1883), sin Mikule Antonovog i Margarete r. Dobrić – Kontić (Novi, 28. 11. 1781), Matijeve; supruga Katarina r. Kargačin – Belika (Novi, 21. 1. 1811 – Novi, 25. 1. 1877), Mihovilova.

Brijački obrtnik u Novom. Podžupanija u Rijeci odobrila mu je 19. 4. 1883. nacrt za gradnju kuće u Ul. A. Mažuranića 6, poslije u vlasništvu Jasne (Seka) Zoričić, r. Šefer. U toj je kući svojedobno bila smještena novljanska ljekarna i osnovna škola (šk. god. 1887/ 88). Jedan dio potomaka ima nadimak **Temić,** po sinu Timoteju. Djed Anton (11. 2. 1749 – 30. 5. 1794), sin Mikule – Majera (12. 1. 1708), prvi je **Bubnjar**.

Veza: 10, 41, 84, 42, 85, 75, 33, 32, 24

66.

MUDROVČIĆ, MIKULA (Novi, 1640 – Novi, 23. 1. 1712); supruga Vicenca r. Majer, kći Petra i Katarine.

Slobodnjak u Novom; pominje se u dokumentu Simona de Thomasisa od 16. 1. 1686., kojim mu to potvrđuje, jer su mu papiri izgorjeli kada je grad Novi izgorio (vjerojatno u mletačkom napadu 29. 8. 1615., kada je Novi bio porušen i popaljen). Potomci su mu svi novljanski Mudrovčići, a nadimci su im **Majeri**, **Pilčići**, **Bubnjari** i **Nikodemi**.

67.

MUDROVČIĆ, MIKULA – Nikodem Majer (Novi, 24. 4. 1811 – Draga, 20. 5. 1861), sin Filipa – Majera, Mikulinog i Lucije r. Kabalin – Gaćike (Novi, 4. 1. 1777 – Bakar, 1836), Matijeve; supruga Vincenca r. Margan (iz Drage).

Austrijski financ (financijski stražar) u Dragi, pa u Bakru.

Veza: 71, 58, 29, 76, 21, 73, 14, 27, 40, 86

67/1.

MUDROVČIĆ, MILAN – Majer (Novi, 11. 2. 1952 – Novi, 27. 5. 2016), sin Aleksandra Dobrotinovog i Tereze r. Matejčić (Novi, 11. 11. 1919 – Novi, 22. 9. 1991), Benjaminove; supruga Smilja r. Benković (Drežnica, 3. 1. 1960), kći Đure i Duške r. Zrnić; kćerka **Vedrana** (Rijeka, 18. 10. 1986).

Mesarski poslovođa; zanat je izučio u Opatiji. Radio je u mesnicama u Novom, *Dobra Ogulin* u Ogulinu, u *Kmetijskoj zadrugi Postojna* i *MIT Rijeka* u Rijeci, te u poslovnici poduzeća *Gavrilović* iz Petrinje u Rijeci. Kćerci Vedrani i suprugu Marijanu Tonkoviću (Rijeka, 7. 11. 1979), Žarkovom, sin je **Ivano** (Rijeka, 3. 11. 2015).

Veza: 2, 20, 18, 79, 91, 92, 87

68.

MUDROVČIĆ, MILOVAN – Bubnjar (Novi, 3. 8. 1928 – Zagreb, 23. 4. 2011), sin Antona Matijevog i Nevenke r. Krišković – Parlike (Novi, 2. 8. 1909 – Novi, 1991), Andrijeve; supruga Vesna r. Jasenski.

Doktor medicine – liječnik internist; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Od 31. svibnja 1955. do 1998. upravitelj je internog odjela Opće bolnice u Bihaću.

Veza: 9, 31, 93, 17, 62, 69, 55

68/1.

MUDROVČIĆ, MIRJANA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 23. 12. 1950 – Novi, 24. 11. 2003), Ivanova i Marije r. Toljan (Novi, 29. 9. 1909. – 24. 8. 1973.), Leopoldove; suprug Ivan Andrijev; kćeri **Iva** (1975), udana Andonov, i **Sanda** (1978), udana Piškulić.

Kuharica, zanat je izučila u Opatiji. Radila kao kuharica u hotelu Slavuj, Turističkom naselju Zagori i u Dječjem domu Braće Mažuranić u Novom.

Veza: 34, Andonov, Piškulić 170/1

69.

MUDROVČIĆ, MLADEN – Bubnjar (Sušak, 18. 11. 1964), sin Želimira i Gordane r. Milić; supruga Aida r. Bilić (Sarajevo, 12. 7. 1967), Fadilova.

Pomorski nautički časnik; završio je pomorsku školu u Bakru 1983. Prvi je časnik palube i plovi na brodovima.

Veza: 93, 68, 9, 17, 62

70.

MUDROVČIĆ, NELLI, udana Grisoni – **Pilčika** (Ljubljana, 15. 7. 1962), kći Josipa (Jože) Josipovog.

Hotelijerka; završila je hotelijersku školu u Luzernu. Radi u Luganu, Švicarska.

Veza: 47, 13, 46, 48, 59

71.

MUDROVČIĆ, NIKODEM JEROLIM (Novi, 14. 9. 1782 – Bakar, 10. 7. 1866), sin Mikule Filipovog i Doroteje r. Ježić (Novi, 3. 10. 1743), Ivanove.

Svećenik, zaređen 1. 9. 1806. Bio je zamjenik u Dolu, Križišće (1809 – 10), predavao je na Filozofskom liceju u senjskom sjemeništu, zatim je postao naslovni bakarski kanonik i

istodobno predavao biblijske znanosti na obnovljenom Bogoslovnom liceju u Senju, do 1831., kada je preuzeo vođenje bakarske župe kao kanonik. Njegova slika-portret visjela je na ulaznim vratima bakarske stolne crkve. Po njemu je ova grana Mudrovčića – Majera nazivana Nikodemovi. Stric mu je Filip (Novi, 28. 2. 1740), Filipov, a otac Mikula – Majer (Novi, 31. 12. 1735).

Veza: 28, 58, 67

71/1.

MUDROVČIĆ, NIKOLA – Bubnjar (Novi, 26. 5. 1923 – Zenica, 1. 9. 1999) sin Blaža Mikulinog i Marije r. Dobrić (Novi, 11. 1. 1886 – Doboj, 3. 2. 1965), kćeri Pavla Vickovog; sin **Damir** (Zenica, 3. 5. 1957).

Mehaničar; zanat je izučio u Doboju i Zenici, gdje je bio zaposlen u *Željezari Zenica.* Mlađi mu je brat **Vlado** (Doboj, 1926) poginuo 1944. u britanskom bombardiranju Doboja. Sin Damir sa suprugom Grazijom r. Prtić, Antinom, kemijskom tehničarkom, vratio se u Novi kao ratni izbjeglica iz Bosne tokom velikosrpske agresije na BiH.

Veza: 11/1

72.

MUDROVČIĆ, NIKOLA (*Nikica*) – Pilčić (Novi, 21. 9. 1932 – Novi, 20. 10. 2016), sin Bogoslava (Charles) i Anđelike r. Peričić – Kranjčike, Postolarice (Novi, 28. 8. 1894 – Novi, 12. 7. 1966), Ivanove, druge očeve supruge; prva supruga Danica r. Kovač (Novi, 3. 4. 1927 – Novi, 20. 1. 1965), Mihovilova – s kojom ima sina **Charlesa** (*Čarli*) (Novi, 1960), druga Olga r. Krišković – Perinica (Novi, 6. 11. 1927 – Novi, 1. 5. 2007), Ivanova.

Turistički djelatnik. Završio je srednju upravnu školu u Rijeci. Radio je, od 15. 1. 1948., u Mjesnom Narodnom odboru, potom HTP-u *Lišanj* Novi, od 1. 5. 1948. do 30. 9. 1952., a od 1953. do 1988. u Turističkom uredu, poslije Turističkom društvu u Novom. U mirovini je od 1989., a 2009 – 2016. vodi Maticu umirovljenika Grada Novi Vinodolski. Bio je član streljačke družine (zračna puška) i jedriličar.

Veza: 12, 80, 5, 50, 15, 77, 153

73.

MUDROVČIĆ, NIKOLA – Majer (Novi, 16. 1. 1931 – Kropa, Slovenija, 9. 8. 2005), sin Eduarda Nikomedovog i Dragice r. Žvanović – Šišinke (Novi, 18. 10. 1909 – Rijeka, 24. 7. 1985), Milutinove.

Strojarski tehničar; završio je srednju tehničku školu. Radio je u Kropi, u Sloveniji.

Veza: 21, 76, 67, 14

74.

MUDROVČIĆ, NIKOLA – Bubnjar (Novi, 18. 6. 1894 – Novi, 1967), sin Fabijana i Anke Kristine r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 24. 7. 1857 – Novi, 5. 2. 1908), Ivanove; supruga Anka r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 17. 8. 1895 – Novi, 15. 5. 1972), Jurjeva.

Gostioničar i vozač. Jedan od prvih taksi-vozača u Novom prije 1920., a između dva svjetska rata nastavio je, sa suprugom voditi očevu gostionicu i kuglanu *Sokol* na Korzu. Nakon rata vozač je u ambulanti u Novom, a u dvorištu kuće držao je ljetno kino. Član je Narodnog odbora Narodne čitaonice, od 1945.

Veza: 24, 33, 32, 7, 57, 5, 60, 31, 9

75.

MUDROVČIĆ, NIKOLA – Bubnjar (Novi, 11. 12. 1834 – 21. 9. 1915), sin Kalista Mikulinog i Katarine r. Potočnjak – Smrtike (Novi, 11. 9. 1811 – 27. 4. 1889); supruga Jelena r. Mažuranić (Novi, 12. 10. 1845 – Novi, 12. 10. 1927), kći Josipa Ivanovog (kći banova brata); sin **Kalisto** (Novi, 14. 9. 1865 – Južna Afrika, 28. 6. 1902).

Zidar. Radio je u Novom i sudjelovao u akcijama novljanskih poduzetnika izvan Novog. Sin Kalisto umro je u Južnoj Africi tijekom britansko-burskog rata.

Veza: 10, 65, 41, 84, 33, 32, 24

76.

MUDROVČIĆ, NIKOMED – (*Nikodem Majer*) (Novi, 20. 2. 1861 – 15. 11. 1927), sin Mikule Filipovog i Vincence r. Margan (iz Drage); supruga Brigita r. Maričić (Novi, 10. 10. 1867 – Novi, 17. 5. 1947), kći Stipana Grginog. Ime mu se javlja i u obliku Nikodem.

Postolarski obrtnik u Novom. Otac mu je bio općinski bilježnik u Čabru. Sin Nikola (5. 3. 1899) umro je u Vinkovcima (23. 11. 1918), vjerojatno kao mladi vojnik.

Veza: 67, 58, 29, 21, 73, 14, 27, 40, 86

77.

MUDROVČIĆ, OLGA r. Krišković – **Perinica** (Novi, 6. 11. 1927 – 1. 5. 2007), kći Ivana Matijevog i Anke r. Deranja – Perinice (Novi, 28. 3. 1907 – Novi, 19. 10. 1996), Vatroslavove; prvi suprug Josip Starešina (17. 3. 1926), drugi Nikica Mudrovčić – Pilčić (Novi, 21. 9. 1932 – Novi, 20. 10. 2016), Bogoslavov (Charles).

Bolničarka. Sudionica NOB-a od 10. 10. 1943., bolničarka u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Od 1958. do 1972. radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom. Članica UO Turističkog društva u Novom 1956 - 70. i 1978 - 83.

Veza: 72, 12, 4, 80, 16, 5, 50, 15, Krišković 48, Starešina

78.

MUDROVČIĆ, PAVAL – Majer (Novi, 24. 1. 1771 – Novi, 8. 6. 1831), sin Ivana Matija Mikulinog i Margareta r. Caballini (Novi, 1732), Antonove; supruga Ana r. Maričić (Novi, 17. 11. 1768 – Novi, 3. 3. 1843), Frankova.

Bio je u vojnoj službi tadašnje Austrije. Njegovi potomci, kao i potomci braće mu Antona (Novi, 24. 10. 1759) i Mikule (Novi, 2. 7. 1768), nose nadimak Majer.

Veza: 66, 37, 54, 39

79.

MUDROVČIĆ, RADOVAN – Majer (Novi, 13. 11. 1946 – 24. 7. 2010), sin Aleksandra i Tereze r. Matejčić (Novi, 11. 11. 1919 – Novi, 22. 9. 1991), Benjaminove; supruga Mira r. Kabalin – Venjenica (Novi, 29. 1. 1952), kći Josipa Leopoldovog; sin **Zoran** (1971 – 2008) i kćerka **Dražena** (1983), udana Bažok.

Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom 1971 - 75., u vojnom odsjeku Općine Crikvenica (poslije MORH-u).

Veza: 2, 20, 18, 67/1, 91, 87, 92, Bažok

80.

MUDROVČIĆ, REBEKA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 4. 11. 1879 – Butte, Mo., SAD, 18. 12. 1921), Josipova; suprug Bogoslav (Charles) – Pilčić (Novi, 23. 12. 1883 – Calumet City, Illinois, SAD, 9. 1. 1969), Filipov; sestra je Ivana Peričića – Kranjčića, Seznala (Novi, 27. 8. 1861), koji je umro u Shanghaiu, u Kini.

Njenim je imenom posvećeno srednje zvono u novljanskom zvoniku, koje su 1923. njezin suprug, kćerke Anica (*Annie*) i Katica (*Kay*), te njezina majka Marija Peričić r. Rubčić darovali crkvi.

Veza: 12, 44, 26, 49, 5, 50, 3, 4, 72, 16, 15, 77, 3

81.

MUDROVČIĆ, RUDOLF – Majer (*Rudić Majer*) (Novi, 26. 11. 1885 – Novi, 24. 3. 1969), sin Ivana Antonovog i Marije r. Maričić – Maćućinke, Livakovice (Novi, 23. 8. 1850 – Novi, 5. 12. 1892),Ivanove; supruga Francika r. Sokolić – Kozarica (Novi, 3. 12. 1886 – Novi, 8. 2. 1975), kći Josipa Katarininog.

Zidar. Radio je Južnoj Americi, i u Dalmaciji, gdje je usvojio sina Matu Josu. Nakon povratka u Novi kratko je vrijeme bio općinski pandur, zatim dugogodišnji ovlašteni nosač (trhonoša, s ručnim kolima), prevoznik prtljage s parobroda i autobusa turistima i putnicima, kao i tereta za novljanske trgovine. Bio je vrlo duhovit, poznati novljanski šaljivac, a uz Josu Piškulića – Bracinu i Anku Zoričić (*Anku Babicu*) česta maškara u novljanskom kolu. Svirao je harmoniku triestinku.

Veza: 35, 51, 63, 1, 52, 18, Zoričić 20

82.

MUDROVČIĆ, SAŠA (Rijeka, 29. 8. 1970), sin Fedora Konstantinovog i Ljiljane r. Perhat (Dramalj, 20. 11. 1950), Zlatanove; supruga Marina r. Jovanović (Rijeka, 14. 8. 1972), Ivanova; sin **Ivan** (Rijeka, 21. 9. 2007).

Elektrotehničar; završio je Elektrotehničku školu u Rijeci. Sudionik Domovinskog rata od 1991. kao pričuvni policajac, a potom kao borac te sudionik operacije HV-a *Oluja* 1995. Radio u tvrki *Milman*, pržionici kave u Crikvenici. Dugogodišnji je aktivni nogometaš u NK *Vinodol*.

Veza: 25, 52

83.

MUDROVČIĆ, STIPAN – Pilčić, **z Mela, Livaković** (Novi, 18. 8. 1854 – Sušak, 11. 5. 1942), sin Matija Jerkovog i Franice r. Maričić – Livakovice (Novi, 20. 10. 1810 – Novi, 18. 1. 1866), Matijeve; supruga Vazmoslava r. Vukuša (Sušak, 6. 4. 1862 – Sušak, 26. 11. 1956).

Kraljevski financijski nadzornik. Nakon završenog studija na Pravnom fakultetu radio je kao odvjetnik u Sušaku. Pokopan u Novom.

Veza: 64, 61, 43, 88

84.

MUDROVČIĆ, TIMOTEO (*Temić*) – Bubnjar (Novi, 24. 1. 1835. – Novi, 22. 10. 1912.), sin Matija i Katarine r. Kargačin – Belike (Novi, 21. 1. 1811 – Novi, 25. 1. 1877); supruga Lucija r. Sokolić – Kozarica, Saftina (Novi, 12. 12. 1845 – 22. 6. 1904).

Financijski stražar ("financ"). Nositelj nadimka Temić. Svoju je kuću, u A. Mažuranića 8 iznajmio Općini Novi za osnovnu školu ugovorom od 22. kolovoza 1887. godine.

Veza: 65, 10, 41, 42, 85, 75, 33, 32, 24, 11/1

85.

MUDROVČIĆ, TIMOTEO – Bubnjar, *Temić* (Novi, 28. 1. 1909 – Fremantle, Perth, Australija, 1961), sin Mihovila Timotejevog i Antonije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 13. 6. 1887 – Novi, 14. 7. 1968), Antonove.

Stolar. Vrlo mlad otišao je (1924) u Australiju, gdje se oženio. Otac Mihovil (23. 9. 1875) otišao je 1910. u SAD, gdje je u San Franciscu umro.

Veza: 42, 84, 65

86.

MUDROVČIĆ, TOMA MAKSIM (*Maksić*) – Nikodem, Majer (Novi, 17. 4. 1846 – SAD, 17. 5. 1902), sin Maksimilijana Filipovog i Marije r. Toljan (Novi, 28. 1. 1804); supruga Rozalija r. Mažuranić – Dančić (Novi, 8. 7. 1850 – 17. 3. 1916), Mikulina.

Zidar. Radio je u Novom i van Novog. Sin Vladko (25. 10. 1887 – 18. 4. 1907) otišao je na rad u SAD i umro u državi Washington, kao i sin Slavko (29. 8. 1880), čija je supruga Slavica r. Baran (4. 12. 1886) po razvodu živjela u Beogradu.

Veza: 58, 67, 27, 40, 29, 76

87.

MUDROVČIĆ, VELIMIR – Majer (Novi, 4. 8. 1937), sin Eduarda i Zorice r. Kabalin – Nikolice (Novi, 31. 3. 1916), Vickove; supruga Ivana r. Šegulja (Jadranovo, 16. 7. 1942 – Novi, 1984), Ivanova; kćerka **Eda** (12. 4. 1962 – 4. 8. 2014) i sin **Velimir** (30. 4. 1965).

Strojobravar, zanat je izučio u Zambiji, gdje je boravio s obitelji od 1953., radio je do 1971. kod privatnika, a 1973 - 93. u Njemačkoj, u tvornici *Mercedes*.

Veza: 20, 2, 18, 92, 79, 67/1

88.

MUDROVČIĆ, VICKO – Pilčić, z Mela (Novi, 1. 1. 1887 – Novi, 18. 12. 1950), sin Matija Matijevog i Mare r. Dobrić (Novi, 24. 9. 1849 – Novi, 7. 1. 1933), Vickove; prva supruga Marija r. Zoričić – Ćompinica (Novi, 21. 10. 1887 – Novi, 12. 2. 1929), Antonova; druga Lucija r. Dobrić – Kontić, udovica Ivana Sokolića (Novi, 1. 8. 1896 – Novi, 24. 12. 1969), Bartolova.

Zidar u Novom. Bio je predsjednik općine u Novom, sopac i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 64, 83, 19, 61, 43

89.

MUDROVČIĆ, VJEKOSLAVA (*Seka*) r. Turina (Novi, 6. 6. 1932 – Jadranovo, 8. 1. 2014), kći Mirka i Marijane r. Bubanj (Kraljevica, 25. 9. 1900 – Novi, 3. 11. 1947), Andrijeve; suprug Ivan (Braco) – Pilčić (Novi, 4. 2. 1928 – Novi, 20. 4. 1988), Antonov.

Službenica; završila je Trgovačku akademiju u Rijeci. Radila je u trgovačkim poduzećima Novog i Crikvenice i 15 godina u Općinskom sudu u Crikvenici.

Veza: 36, 8, 46, 90, 13, 47, Turina

90.

MUDROVČIĆ, ZDENKA (*Seka*) – Pilčika (Novi, 9. 8. 1926 – Novi, 24. 11. 2012), kći Antona i Ane r. Kumičić (Mošćenička Draga, 11. 2. 1903 – Novi, 13. 12. 1968); sestra Nada, udana Rosina.

Poljoprivredna tehničarka; poljoprivrednu školu završila je u Zaprešiću. Radila je 20 godina u banci u Zagrebu.

Veza: 8, 46, 30, 36, 89, 13, 47

91.

MUDROVČIĆ, ZORAN – Majer (Rijeka, 18. 6. 1971 – Urinj, 29. 1. 2008), sin Radovana Aleksandrovog i Mire r. Kabalin (Novi, 29. 1. 1952), kćeri Josipa – Poldovog, Venje; sin **Roko** (Rijeka, 11. 10. 2008) rođen je po njegovoj smrti od majke Danijele Toljan.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Senju. Radio je u INA-i, Rijeka. Poginuo je na radnom mjestu.

Veza: 79, 67/1, 2, 18, Toljan 13, 21

92.

MUDROVČIĆ, ŽARKA – Majerka (Novi, 28. 5. 1948 – Novi, 5. 11. 1972), kći Eduarda Dobrotinovog i Zorice r. Kabalin – Nikolice (Novi, 31. 3. 1916 – Novi, 2. 8. 2006), Vickove.

Poginula je u prometnoj nesreći na Jadranskoj magistrali.

Veza: 20, 2, 18, 87, 79, 67/1

93.

MUDROVČIĆ, ŽELIMIR – Bubnjar (Novi, 16. 8. 1936 – 29. 12. 2002), sin Antona Matijevog i Nevenke r. Krišković – Parlike (Novi, 2. 8. 1909 – 1991), Andrijeve; supruga Gordana r. Milić; sin **Mladen** (Sušak, Rijeka, 1964).

Optičar, urar i nogometni trener; završio je Tehničku školu u Zagrebu. Specijalizirao se za laboranta za izotope i rendgen u Nuklearnom institutu *Jožef Štefan* u Ljubljani. Radio je u tvornici *Torpedo* u Rijeci 1961 - 69. Igrao je nogomet, a završio je i Višu trenersku školu u Zagrebu. Bio je nogometni trener NK *Orijent* Rijeka od 1970., zatim instruktor Nogometnog saveza primorsko-goranske regije, te nogometnih klubova u Bernu i Dubrovniku.

Veza: 9, 31, 68, 69, 17, 62, 55

MURŠIĆ, FRANJO (Gibina, 1855 – 1900).

Svećenik i kapelan u Ledenicama 1864 – 85., zatim župnik poslije Ivana Krstitelja Žanića, a prije Mate Butkovića. Studij bogoslovije završio je u Pečuhu.

1.

MUJKANOVIĆ, JADRANKA r. Kružić (Novi, 7. 5. 1958), kći Ivana Mijinog i Anice r. Rubčić – Sučeve (Donji Zagon, 19. 7. 1937), kćeri Ivana – Šprcka; suprug Rešad (Tuzla, 22. 9. 1957), Feridov; sin **Damir** (Rijeka, 27. 2. 1986).

Diplomirana ekonomistica, sa završenim studijem na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Radila je u Crikvenici, poslije kao upraviteljica je Poslovnice Erste Bank u Novom.

Veza: 2, Kružić, Manestar

2.

MUJKANOVIĆ, REŠAD (Tuzla, 22. 9. 1957), Feridov; supruga Jadranka r. Kružić (Novi, 7. 5. 1958), kći Ivana Mijinog i Ane r. Rubčić – Sučeve; sin **Damir** (Rijeka, 27. 2. 1986).

Sportski djelatnik. Završio je studij fizičke kulture u Sarajevu. Bio je voditelj sporta i rekreacije u hotelu *Lišanj*, poslije radio u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 1

NABRŠNIGG, FRANJO (Senj, 2. 7. 1899 – Novi, 1965), sin Rafaela i Marije r. Peraf; supruga Anka r. Marijašević (Novi, 4. 8. 1908 – 5. 1. 2002), kći Franka Josipovog; prezime je podrijetlom iz Češke; kćerka **Gordana** (1947), udana Rađenović.

Pitur, u Novi je došao 1923. iz Senja kao udovac, na gradnju novog hotela Lišanj. Ovdje je upoznao buduću suprugu Anku Marijašević, koja je već s četrnaest ili petnaest godina radila kao manualna radnica na gradnji hotela. Poput mnogih novljanskih djevojaka išla je ljeti, ili početkom jeseni na pustare u Srijem ili Slavoniju, na poslove u žetvi, berbi ili kopanju poljoprivrednih plodova.

Veza: Marijašević 10, Sokolić 130, Rađenović

NAJDENKA, MARIJA, udana Knitl (Novi, 7. 2. 1932 – Njemačka, 2003).

Nezakonita kći Mande r. Vukušić, iz Oltara, Sv. Juraj. Kao novorođenče je ostavljena na pragu jedne kuće u Ulici Krasa, gdje su bile privatne klaonice novljanskih mesara. Kako se nije ustanovilo tko joj je majka, u početku ju je dojila Dragica Mudrovčić r. Žvanović, Milutinova, koja je tada imala sina Nikolu (11. 1. 1931). Poslije ju je dala u dječji dom u Zagrebu. Udala se za Nijemca. Sagradila je kuću u Novom u Ulici 22. lipnja. Ima dva sina.

NALIŠ, TEKLA

Magistrica farmacije. Do 1960. vodila je novljansku ljekarnu koja je 1947. postala društveno vlasništvo i preseljena na Placu, današnji Trg Vinodolskog zakona u kuću Marije Baran, udane Krišković.

NASTASIĆ, DIMITRIJE (*Čika Mita*) (Ada Senta, 30. 11. 1909 – Rijeka, 1974); supruga Marija r. Krpan (Krmpote, 4. 11. 1913 – Rijeka, 8. 2. 1976), Antonova.

Ugostitelj. Od 1935. do 1940. držao je gostionicu u Ulici braće Radić , poslije *Čika Sime* u kući Mare Radetić, u kojoj je za vrijeme rata (1941 – 45) bio “punkt” za skupljanje i prebacivanje potrebnog materijala za partizane u šumi. Iza rata bio je rukovoditelj hotelijerstva u Rijeci.

NEIBERGER

Suvlasnik pilane na Melu, uz Ričinu u Novom, s Mirkom Maričićem Antonovim (30. 9. 1877), poslije Ivanom Stattinom, između dva rata.

NELL, TOMA (Otočac, 31. 8. 1880), Josipov; supruga Marija r. Butković – Toninica (Novi, 25. 8. 1885), Antonova.

Stolar u Novom do iza 1930. kada se odselio. Imao je sinove **Josipa** (26. 7. 1911) i **Antona** (*Štefan)* (23. 9. 1919 – 20. 3. 1977), koji je igrao nogomet u *Poskoku* u Novom.

NEMET, MILKA r. Delić (Frkašić, Korenica, 12. 9. 1948), Milanova.

Diplomirana inženjerka poljoprivrede; završila je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu. Od 1. ožujka 1986. do 10. studenoga 1995. radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom na uređenju zelenih površina. Živi u Dramlju.

NENADOVIĆ - SOKOLIĆ, RUŽICA (Valjevo, Srbija, 28. 11. 1933); suprug Dorijan Sokolić - Filko (Zemun, 24. 2. 1928 – Rijeka, 20. 3. 2005), Eduardov.

Diplomirana akademska slikarica. Stalna kostimografkinja u Hrvatskome narodnom kazalištu *Ivana pl. Zajca* u Rijeci. Članica je ULUH-a od 1956. Radila je na više od 350 predstava (drama, opera i baleta) i primila mnogo nagrada (u Rijeci 1965., 1973., 1979. i 1987.; u Novom Sadu 1966. i 1981.; u Osijeku 1974. i 1980.; u Ljubljani 1978. i 1986). Gostovala je u kazalištima Beograda, Zagreba, Ljubljane, Sarajeva, Splita, Novog Sada, u Italiji, Poljskoj i Čehoslovačkoj Republici. Imala je samostalnu izložbu u Rijeci i kolektivne izložbe u Pragu (5) i Novom Sadu (9). U Novom ljetovala sa suprugom u svojoj kući, Pod Sveti Mikulj.

Veza: Sokolić 45, 42

1.

NERALIĆ, FRANJO (Slunj, 1885 – Zagreb, ?).

Upravitelj *Jugoslavenske banke* u Novom, u kući Franka Paladina (stradale u njemačkom bombardiranju, danas je tu stambena zgrada, između *koprivića* i Buffeta Colibri) 1922 - 26., kada je premješten u Zagreb. Predsjednik je Narodne čitaonice u Novom 1923 - 25. Imao je sinove **Tomislava** i **Berislav**a (1921), te kćeri **Maricu** (1919) i **Veru** (1922).

Veza: 2

2.

NERALIĆ, TOMISLAV (Karlovac, 9. 12. 1917), Franjin.

Bas bariton; pjevanje je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Pjevao je u operi HNK u Zagrebu 1939. - 1943., te 1955. Član Bečke državne opere i prvak njemačke opere u Berlinu 1955. Jedan od najistaknutijih hrvatskih vokalnih umjetnika. Najraniju mladost proveo je u Novom.

Veza: 1

NIKOLAUS, PATRICIJA r. Peričić **– Kranjčika** (Rijeka, 20. 10. 1973), kći Nikole Ivanovog i Jelene r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 2. 11. 1951), Vladimirove; udana Breš, pa Nikolaus; kćerke **Barbara Breš** (Rijeka, 18. 8. 1999) i **Nikolina Josipa Nikolaus** (Rijeka, 23. 5. 2011).

Profesorica matematike i fizike, diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radila je u CUO *dr. Antuna Barca* u Crikvenici, potom kao profesorica fizike u Gimnaziji *Andrije Mohorovičića* u Rijeci. Obrazovala je i odgojila generacije učenika, koje je vodila na županijska i državna natjecanja iz fizike i astronomije; dugogodišnja je predsjednica Županijskog povjerenstva za provedbu susreta i natjecanja iz fizike učenika PGŽ. Vodila je učenike na Međ. natjecanju FIRST – Robotic Competition u Hesteadu, New York, (2018, dvije nagrade) i u ožujku 2020. u Istambulu. Dobitnica je godišnje Nagrade *Ivan Filipović* za najboljeg profesora godine u području srednjeg školstva (2018), županijske nagrade za odgojno-obrazovnu djelatnost (2018) i nagrade Ministarstva odgoja i obrazovanja (2018).

Veza: Peričić 71, 32/1, 30, Mrzljak 82, Demirović 3, Lekić, Krišković

1.

NIKOLIĆ, SIMO (*Čika Simo*) (Tetovo, 27. 7. 1902), Ilijin; supruga Anka r. Rukavina (Novi, 21. 5. 1911 – Kraljevica, 30. 1. 1990), Pavlova.

Ugostitelj; 1930 - 38. vodio je gostionicu i vrtnu restauraciju u Ulici braće Radić, koju je prije držala Mare Radetić. Nakon 1960. iznajmljivao je turistima sobe u svojoj kući na Senjskoj cesti.

2.

NIKOLIĆ, VERA pl. Podrinska (Zagreb, 8. 11. 1886 – Zagreb, 28. 3. 1972).

Barunica Podrinska i akademska slikarica; studirala je slikarstvo na Akademiji u Zagrebu, u Beču i Parizu. Dugo je živjela u Novom, gdje je Pod sv. Mikulj imala vilu, tu je slikala i izlagala. Slikala je u početku u stilu realizma i postrealizma, a poslije postkubizma. Njezina slika žene u nošnji uobičajenoj u Novom između dva svjetska rata izložena je u gradskom muzeju u Novom.

NIŽETIĆ

Prezime se javlja u Novom 1950. dolaskom Ivana Nižetića iz Selaca na Braču.

1.

NIŽETIĆ, IVAN (Selca, Brač, 14. 8. 1921 – Novi, 10. 6. 2011), sin Mate i Jakobine r. Nižetić; supruga Rozalija (*Ruža*) r. Radetić – Kastavka (Novi, 9. 7. 1926 – Novi, 26. 10. 1994), Josipova; kći **Ivana** (1951), udana Štedul, sinovi **Matij** (1952) i **Velimir** (1957).

Milicionar u Novom, gdje 1950. osniva obitelj. Pokopan u Selcima na Braču.

Veza: 2, 3, 4, 5, 2/1

2.

NIŽETIĆ - ŠTEDUL, IVANA (Novi, 7. 4. 1951), kći Ivana i Rozalije (*Ruže*) r. Radetić – Kastavke (Novi, 9. 7. 1926 – Novi, 26. 10. 1994), Josipove; suprug Toma; rastavljena.

Nastavnica matematike; Pedagošku akademiju završila je u Rijeci. Od 1. rujna 1973. do 20. veljače 1979. radila je u osnovnoj školi u Novom, zatim u Ozlju i Karlovcu.

Veza: 1, 3, 4, 5, 2/1

2/1.

NIŽETIĆ, MATEJ (Rijeka, 17. 2. 1982), sin Matija Ivanovog i Vlaste r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 8. 1953), Cvetomirove.

Automehaničar, profesionalni vatrogasac. Završio srednju školu za industrijska i obrtnička zanimanja u Rijeci, Vatrogasnu školu MUP-a, Učilište vatrogastva i civilne zaštite za zanimanje vatrogasac, te Pučko otvoreno učilište Pula za zanimanje vozača motornog vozila. Zaposlen je u JVP Grada Crikvenice.

Veza: 3, 5, 1, 2, 4

3.

NIŽETIĆ, MATIJ (Novi, 5. 3. 1952), sin Ivana i Rozalije (*Ruže*) r. Radetić – Kastavke (Novi, 9. 7. 1926 – Novi, 26. 10. 1994), Josipove; supruga Vlasta r. Kabalin – Javorka (Novi, 1. 8. 1953), Cvetomirova; kći **Daria** (1976), udana Rikanović, i sin **Matej** (1982).

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci. Radio je u Crikvenici u GP *Primorje* i *Izgradnja* Crikvenica.

Veza: 1, 2, 4, 5, 2/1

4.

NIŽETIĆ, VELIMIR (Novi, 13. 2. 1957), sin Ivana i Rozalije (*Ruže)* r. Radetić – Kastavke (Novi, 9. 7. 1926 – Novi, 26. 10. 1994), Josipove; supruga Milena r. Butković, (Novi, 9.5.1958), Tomislavova; kći **Sandra** (Rijeka, 22.2.1980) i sin **Dean** (Rijeka, 10.2.1984).

Rafinerijski operator; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer, u Rijeci. Radio u Rafineriji INA-e u Urinju.

Veza: 1, 2, 3, 5

5.

NIŽETIĆ, VLASTA r. Kabalin – **Javorka, Šebinica** (Rijeka, 1. 8. 1953), kći Cvetomira i Nade r. Antić – Senjke (Novi, 12. 4. 1933), Frankove; suprug Matij (Novi, 5. 3. 1952), Ivanov; kći **Daria** (1972), udana Rikanović, i sin **Matej** (1982).

Odgojiteljica; završila je predškolski odgoj na Pedagoškom fakultetu u Rijeci gdje je i radila u dječjem vrtiću. Od 1994. radila u Novom u Dječjem vrtiću *Fijolica*.

Veza: 1, 2, 3, 4, Kabalin

NOGALJ

Ledenički satnik oko 1309. u službi obitelji knezova Krčkih, poslije Frankapana. U to vrijeme s njim je u Ledenicama bio i satnik Ivan.

1.

NOVAK, ALEKSANDRO (*Sandro*) (Rijeka, 19. 12. 1961), Glancov; supruga Nataša r. Šikić (Rijeka, 28. 10. 1968), Milanova.

Bravar; zanat je izučio u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci. Radio je u *Istravinu* u Rijeci. Borac Domovinskog rata 1991. u 111. brigadi; vojni invalid HV-a. Živi u Novom.

Veza: Šikić

2.

NOVAK, DARKA r. Kabalin – **Venjenica** (Rijeka, 2. 8. 1953), kći Daroslava (*Darko*) i Marije r. Dražić (18. 6. 1931), Petrove; suprug Mladen (iz Čakovca).

Zdravstvena tehničarka; završila je školu za zdravstvene tehničare, sanitarni smjer u Rijeci. Radila je u Domu zdravlja u Crikvenici. Živi u Crikvenici.

Veza: Kabalin 20

3.

NOVAK, ZLATKO FRANJO (Staro Selo, Krmpote, 3. 12. 1939), sin Delimira (*Delka*) i Kate r. Vukelić – Barišine (Krmpote, 8. 4. 1921), Ivanove; supruga Mirjana.

Mehaničar; završio je metalsko-prometnu školu u Rijeci. Radio u GKP-u Vodovod *Žrnovnica* kao strojar u Crpnoj stanici u Žrnovnici od 21. siječnja 1959. godine.

NOVOTNY, IVAN (Češka, 1911 – Prag ?), Josipov; supruga Milica r. Piškulić – Bracinka (Novi, 27. 5. 1918 – Prag, 2001), Milutinova.

Fotograf. Došao je u Novi i radio kod fotografa Jurja Tusa, a poslije je otvorio svoj fotografski atelijer. Ovdje se oženio, a pred II. svj. rat vratio se u Čehoslovačku.

1.

OBAJDIN, IVAN (Karlovac, 1850 – Novi, 1. 10. 1895); supruga Emilija (Karlovac, 1855 – Zagreb, ?).

Kotarski sudac, upravitelj Kotarskog suda u Novom. Utemeljio je tamburaško društvo Zvonimir 1875. g. Odbornik u Narodnoj čitaonici u Novom 1889 - 95.

2.

OBAJDIN, MILE (Slunj, 1878), sin Marka i Jage; supruga Anka r. Müller (Rijeka, 1891), Adolfova.

Kraljevski financijski priglednik u Novom.

1.

OBRADOVIĆ, DARIO (Požega, 13. 11. 1972), sin Nikole i Ane r. Bublić (Pleternica, 2. 6. 1951), Petrove.

Dragovoljac Domovinskog rata, jedan od petnaestorice koji su se početkom velikosrpske agresije na Hrvatsku, dobrovoljno prijavili u Hrvatsku vojsku. Prošao je sve operacije HV-a (*Maslenica*, *Oluja*, *Dinara* i dr.) i bio dva puta ranjen. Pohađao je šest mjeseci vojnu školu u Zagrebu.

Veza: 2

2.

OBRADOVIĆ, NIKOLA (Požega, 16. 3. 1952), sin Nikole i Janje r. Raguž (Stolac, 1920); supruga Ana r. Bublić (Pleternica, 2. 6. 1951), Petrova; sin **Dario** (1972).

Poštar. Radio je u DIP-u Novi, a od 1973. kao listonoša u novljanskoj pošti.

Veza: 1

3.

OBRADOVIĆ, SNJEŽANA r. Komadina – **Mataija, Grgajica** (Novi, 31. 1. 1962), kći Grgura Antonovog.

Policijska inspektorica u Zagrebu. Završila je tečaj za daktilografkinju, a u Valbadonu kraj Pule policijsku školu. Radila je u Zagrebu i na *Aerodromu* u Puli.

Veza: Komadina 18, 85

OČIĆ, JURAJ (Rakovac, 1910 – Ledenice, 14. 8. 1966).

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu. Posljednji je upravitelj Župe sv. Jakova u Krmpotama, poslije Josipa Gurzana, koji je tamo bivao i radio (29. 10. 1938 - 14. 5. 1966). Nakon njega dužnost upravitelja župe vršili su svećenici župnici: Vladimir Sušić iz Crikvenice, Mihovil Primorac i Ivan Peranić iz Novog. Župnik je u Ledenicama od 16. 3. 1942., po odlasku župnika pl. Stipe Vučetića, a 1942 - 43. vjeroučitelj u građanskoj školi u Novom. Umro je od raka na želucu i pokopan u Ledenicama.

OGRIZOVIĆ, LUCIJA (Luska) r. Zoričić – **Grujičinka, Skakavica** (Novi, 11. 12. 1852 – Novi, 18. 3. 1933); suprug Petar (21. 7. 1865), iz Brloga.

Piljarica u Novom; budući da joj je suprug rano umro, ona je od 1900. g. prodavala voće, povrće, mješovitu robu, baškote i dr. u dvorištu na Placi, između kuće Barana i Šikića i bivše kuće Srećka Radetića – Lokanca.

Veza: Zoričić 80, 7, 39/1

OPAČAK, ZLATKO (Derventa, 30. 12. 1964), Blažev; supruga Tihana r. Orešković (Sisak, 11. 6. 1965), Vladina; kćerke **Petra** (Rijeka, 17. 1. 1989) i **Ena** (Rijeka, 5. 8. 1992).

Ekonomski tehničar., srednju je školu završio u Senju. Radio je (1986 – 99) kao skladištar u *DI Vinodol d.d. Novi Vinodolski*. Borac Domovinskog rata. Kćerka Petra završila je specijalistički studij poduzetništva, zaposlena je u gradskom poglavarstvu Grada Novi Vinodolski, a kćerka Ena magistrica je molekularne i funkcionalne biologije.

1.

OPAČIĆ, BRANKO (Povile, 18. 12. 1954), sin Marka i Marije r. Butković – Švorc (Povile, 20. 8. 1932), Franjine.

Elektrostrojar; završio je srednju strojarsku školu u Rijeci. Radio je u *Koksari* u Bakru (1980 – 93) kao šef smjene održavanja elektropostrojenja. Vlasnik je gostionice *Garfild* u Povilama.

Veza: 2

2.

OPAČIĆ, MARKO (Knežević Kosa, Vojnić, 15. 12. 1925 – Povile, 22. 8. 2008), Urošev; supruga Marija r. Butković – Švorc (Povile, 20. 8. 1932), Franjina.

Sanitetski tehničar i djelatni kapetan prve klase JNA. Sudionik NOB-a od 22. 11. 1941., u 3. omladinskom bataljunu 8. kordunaške divizije. Referent je bataljunskog saniteta (5. 5. 1943 - 15. 5. 1945). Nakon završene medicinske škole u Ljubljani (1950) radi na Golom otoku (11. 10. 1950 - 1. 7. 1979. Radio je i u društveno političkim organizacijama. Supruga je prva predsjednica Udruge žena Povile (1908).

Veza: 1 Butković 30, 75, 98

1.

OREČ, JASNA r. Potočnjak – Kukika (Novi, 25. 1. 1940), kći Antona i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 25. 9. 1910 – Novi, 21. 9. 1993), Rokine; suprug Ivan, prof. njem. jezika.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu, gdje je i radila.

Veza: 2 Potočnjak 3, 10, 54

2.

OREČ, ZVONIMIR (Zagreb, 18. 4. 1970), sin Ivana i Jasne r. Potočnjak – Kukike (Novi, 25. 1. 1940), Antonove.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu, gdje radi u *Siemensu*. Sestra **Vinka** (6. 8. 1967.) je diplomirana pravnica, a sestra **Marija** (24. 5. 1972.) doktorica medicine.

Veza: 1, Karić, Potočnjak 3, 10, 54

OREŠKOVIĆ, NIKOLA (Prozor, Otočac, 10. 2. 1900 – Zagreb, 5. 9. 1970), Mihovilov; supruga Ana r. Šefer – Petrina (Novi, 29. 6. 1904 – Stubičke Toplice, 13. 10. 1987), Andrijeva; kći **Biserka** (Novi, 22. 12. 1926), udana Bračić.

Financijski službenik u Novom, gdje se oženio, potom u Novoj Gradiški.

Veza: Bračić 1, 2, Šefer 1, 6, 2, 7

ORLIĆ, ANĐELA r. Piškulić – **Ulkinica** (Novi, 2. 10. 1937), kći Franka i Margarete (*Mare*) r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 10. 6. 1913 – Senj, 21. 7. 1991), Eduardove; suprug Branko (Punat, 31. 7. 1935); sinovi **Siniša** (1961) i **Dejan** (1967).

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Puli. Radila je u osnovnim školama u Pićanu 1957 – 59., u Svetom Jurju i Senju, do 1990. Sin **Siniša** (Rijeka, 8. 12. 1961), kapetan duge plovidbe, upravitelj je *Lučke uprave Senj*, a od travnja 2017. pomoćnik ministra mora, prometa i infrastrukture.

Veza: Piškulić 58, 109, 24

ORŠANIĆ, DUBRAVKA r. Kolaković (Otočac, 14. 1. 1963), kći Zvonimira i Jelene r. Marković (Otočac, 26. 5. 1941), Petrove.

Diplomirana inženjerka elektrotehnike; Elektrotehnički fakultet završilia je u Zagrebu. Radi u Srednjoj školi *Ruđer Bošković* u Zagrebu.

Veza: Kolaković, Paušek

ORŠIĆ, grof ĐURO

Profesor. Vlasnik vile i kupališta u parku u Lukavicama blizu Lopara. Dana 26. 1. 1913. darovao je Narodnoj čitaonici u Novom 200 kruna za izgradnju Doma, a 1914. je otišao u rat. Poslije je tu vilu prodao obitelji Gavrilović, vlasnicima tvornice *Gavrilović* u Petrinji. Jedan od njegovih predaka, Franjo Oršić (1630) razbio je odred Frana Krste Frankapana kod Zagreba 1670., koji se je s Petrom Zrinskim dignuo protiv cara.

OSIVNIK, VICENCA (*Vinka*) r. Piškulić – **Arbičinka** (Novi, 29. 10. 1935 – Novi, 20. 2. 1998), kći Josipa i Anke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 7. 8. 1916 – Novi, 1984), Filicove; suprug Milan (iz Okrinja, Čabar), oficir JNA u mirovini, dr. ph. sc. – ljekarnik.

Profesorica talijanskog, latinskog i francuskog jezika i svjetske književnosti; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Radila je u Vojnoj gimnaziji u Mostaru, gdje je bila razrednica Mili Dedakoviću – Jastrebu, u gimnaziji u Sarajevu, kao šefica vojne knjižnice u Sarajevu, te viša bibliotekarska savjetnica u vojnoj knjižnici u Ljubljani do 31. 8. 1991. Teško bolesna od raka posljednje dane je provela u rodnoj kući u Novom.

Veza: Piškulić 99, 79, 115, 172

OSMAN, YASIR (Rijeka, 17. 11. 1970 – Novi, 19. 6. 1994), sin Osmana Omerovog Mohamedovog i Jadranke r. Tus (Novi, 27. 2. 1944), Jurjeve. Brat mu je **Samir** (31. 12. 1972).

Poginuo je u prometnoj nesreći u svom automobilu na Jadranskoj magistrali na zavoju kod *Dumbokog*, iza *Zagori* prema Jasenovoj.

Veza: Tus-Osman

OSNOVNA ŠKOLA u Ledenicama

U knjizi *Osnovna škola Ivan Mažuranić* (1986) nisu navedeni svi učitelji te škole, osnovane 7. 7. 1871. i od 1908., ovdje dajemo pregled svih učitelja te škole, osn. u Ledenicama u doba kad je župnik bio Ivan Krstitelj Žanić – Žane (25. 8. 1823 – 1. 3. 1885), Adalbertov.

A) Krmpotić, Tomo (1831 – 1908), Tomin, bio je prvi dobrovoljni pučki učitelj nekoliko godina.

B) Učitelji su bili:

1. Brinsi, Ivan, 1871 - 72.
2. Petranović, Andrija, 1872 - 74.
3. Žanić, Ivan Krstitelj, župnik, 1875.
4. Cazin, M., 1875 - 77.
5. Žanić, Ivan Krstitelj, 1877 - 79.
6. Grgurić, Josip, 1879 - 84.
7. Dominez, Vjekoslav, 1885 - 86.
8. Duić, Adam, 1885 - 88.
9. Kostelić, Marija, 1886 - 87.
10. Ceranić, Anka, 1887 - 89.
11. Gervais, Vjekoslav, 1889 - 93.
12. Prebeg, Mihovil, 1893 - 1908.
13. Ribić, Sidonija, 1904 - 07.
14. Antić, Zlata, 1907 - 08.
15. Raspotić, Jelisava, 1908.
16. Šepić, Vazmoslava, 1908 - 09.
17. Kreser, Silvija, 1909.
18. Šodić, Kazimir, 1909 - 10.
19. Jurinjak, (ne: Furinjak) Vjekoslav, 1911.
20. Prebeg, Mihovil, 1910 - 11.
21. Pavlić, Stefanija, 1912.
22. Zadravec, Franjka, 1912 - 25.
23. Rukavina, Ivo, 1912.
24. Kerak, Milan, 1913 - 14.
25. Ferković, Jure, 1914 - 15.
26. Rožan, Rozalija (poslije udana Sokolić, Ruža) imenovana je, ali nije nastupila
27. Šikić, Vjekoslava, 1917., vrlo brzo otišla
28. Može, Franjka, 1918., vrlo brzo otišla
29. Brletić (Baletić), Ivan, 1919.
30. Gregurević, Rudolf, 1923., odmah otišao

31. Bunjevac, Vinko, 1924 - 27.

32. Vukašinović, Mara, 1925.

33. Prigmir, Jelka, 1925 - 27.

34. Čorak, Ljubica, 1927.

35. Mrzljak, Blanka, 1927 - 28.

36. Babić, Vladimira r. Weiner, 1928.

37. Veselić, Vladimir, 1928.

38. Derkos, Ivanka, 1928 - 33.

39. Radetić, Anđelko (Bogoslavov), 1929 - 30.

40. Žigante, Josip, 1930 - 35.

41. Peček, Štefanija, 1933 - 34.

42. Frković, Marija, udana Pećanić, 1934.

43. Blažinčić, Josip, ožujak 1935 - 14. ožujka 1939.

44. Ružić, Marija, udana Antić (iz Bakra), od rujna 1939.

45. Majder, Natalija, 1941.

Popis učitelja sastavio je župnik Stipe pl. Vučetić,ü uz njih su vjeroučiteljsku službu u toj školi obavljali ledenički župnici i svećenici.

OSTOVIĆ, ZDENKA (Zdenka Paula) r. Pexidr-Srića (Novi, 5. 7. 1886 – Zagreb, 1972), kći Gustava i Marije r. Srića (Novi, 20. 7. 1862 – 27. 9. 1942), Nikoline; prvi suprug Ernst Erich Max Sieger, akademski slikar, a drugi Pavao Ostović; kćerka **Ksenija (*Pipa*)** (Novi, 8. 6. 1918).

Hrvatska slikarica, studirala je na Akademiji u Münchenu (1910), gdje je upoznala kolegu studenta slikarstva Ericha Maxa Siegera iz njemačke kneževske obitelji Hohenlohe Bartenstein, suvlasnika sa sestrom dvorca Gotzenburg u mjestu Mockmuhl, slavnog po davnom pretku Gotzu von Berlichingeru (1480 – 1562), čuvenom njemačkom "*vitezu željezne ruke"*. Poslije udaje (31. 1. 1914) je kao snaha živjela u tom dvorcu, a nakon što je u Novom rodila kćerku Kseniju, nije se vraćala u Njemačku. Muž joj je poginuo u skloništu dvorca za bombardiranja koncem II. svj. rata, a ona se kao udovica udaje za publicistu i diplomata Pavla Ostovića, velikog prijatelja kipara Ivana Meštrovića. U slikanju se ističe u tehnici akvarela, motivima iz intime ljudi u kući, osobito djece, te kao crtač ljudskog i životinjskog tijela.

Veza: Pexidr-Srića, Srića

PAĐEN

Ledeničko prezime koje se u Novom javlja početkom 20. stoljeća.

1.

PAĐEN, ALEKSANDRA, udana Butorac (Novi, 8. 5. 1964), kći Dragana i Ivanke r. Strizić; suprug Ivica Butorac (*Cvajko*) – Milišin (Rijeka, 8. 3. 1957), Ivanov.

Fizioterapeutkinja; završila je srednju medicinsku školu. Radila je u HTP-u *Novi* u Novom od 1986.

Veza: 4, 14, 23. 5, Butorac 53

2.

PAĐEN, ANKA (Crno, Ledenice, 8. 1. 1924 – Lešće kod Bosiljeva, 10. 3. 1945), kći Jakova Blaževog i Ivke Jovane r. Frković (Ledenice,16. 12. 1881).

Narodni heroj NOR-a, potporučnik JA. Kućna pomoćnica i konobarica u Crikvenici 1940. Sudionica NOB-a od svibnja 1942., u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Učesnica je II. kongresa USAOJ-a 2. 5. 1944., od svibnja 1944. obavještajna poručnica bataljuna PPK (KNOJ-a), krajem 1944. u Komandi primorsko-goranskog područja. Ranjena je kao oficir I. bataljuna I. istarske brigade *Vladimir Gortan*; po napadu na most na rijeci Dobri blizu Generalskog Stola, na začelju kolone pogođena je od njemačkog vojnika. Preminula je drugog dana, a kao borac prošla je Baniju, Kordun, Liku i Istru. Pokopana je u Lukovdolu, a 1958. prenesena u Ledenice. Otac joj je prije rata bio načelnik Općine Ledenice.

Veza: 9

3.

PAĐEN, ANTON (Crno, Ledenice, 8. 5. 1902 – Krivi Put, 1942), sin Grge Josipovog i Ane r. Mataija (Ledenice, 21. 10. 1866).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942., prvoborac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović,* u 1. primorsko-goranskom odredu 5. operativne zone Hrvatske. Poginuo je u borbi s ustašama kod Krivog Puta. Pradjed mu je **Nikola** (9. 12. 1810), zvan *Ledenički Samson.*

4.

PAĐEN, BRANKO – Lane, Gušte (Crno, Ledenice, 4. 7. 1913 – Krapina, 22. 5. 1998), sin Vinka Matinoga i Luce r. Buneta (Ledenice, 12. 12. 1872 – Ledenice, 18. 9. 1922); supruga Amalija r. Mužević (Crikvenica, 21. 4. 1918); vjenčani u Karlovcu. Po crkvenim knjigama ime mu je Franjo Branko, Vickov.

Nositelj Partizanske spomenice 1941., u partizanima na području Podravine i Prigorja, kao komesar Bilogorskog vojnog područja. Major je OZNA-e, bio je osuđen na dvadeset godina zatvora na Golom otoku.

Veza: 23, 12, 14, 5, 1, 21

5.

PAĐEN, DAJANA (Bribir, 23. 6. 1960), kći Branka i Amalije r. Mužević (Crikvenica, 21. 4. 1918).

Odgojiteljica; završila je gimnaziju. Radila je u osnovnoj školi u Bribiru, a od 1981. u Dječjem vrtiću *Fijolica* u Novom.

Veza: 4, 14, 23, 1

6.

PAĐEN, GRGA (Crno, Ledenice, 2. 3. 1866 – Novi, 3. 4. 1943), sin Martina i Jele (Ledenice, 16. 3. 1840 – Ledenice, 8. 7. 1879); supruga Lucija r. Kalanj (Ledenice, 26. 5. 1866 – Ledenice, 20. 4. 1936).

Nakon smrti supruge postao je prosjak. Živio je sam u Novom, gdje je i pokopan.

7.

PAĐEN, GRGUR (Ledenice, ? – 1734).

Svećenik. Kapelan u Župi Ledenice do 1734.

8.

PAĐEN, IVAN (*Ivica, Mali*) - Maškarica (Ledenice, 1. 4. 1926 – Krivi Put, 22. 6. 1942), sin Antona Lukinog i Katarine r. Komadina (Ledenice, 26. 3. 1894).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941., položio je zakletvu u Krmpotskoj Luci 12. 2. 1942. kao borac krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović.* Poginuo je pri oslobađanju škole u Krivom Putu. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno. Ime mu je upisano na spomenicima palim borcima NOR-a u Ledenicama i Krmpotama.

Veza: 17, 22

9.

PAĐEN, JAKOV (Crno, Ledenice, 30. 7. 1876 – Ledenice, 9. 1. 1941), sin Blaža i Mande r. Pađen (Ledenice, 14. 1. 1847 – Ledenice, 23. 12. 1920); supruga Ivka Jovana r. Frković (Ledenice 16. 12. 1881); kćerka Anka (Crno, Ledenice, 1924).

Načelnik Općine Ledenice 1924 - 28., poslije Vicka Pađena – Gušte, Matinog (13. 12. 1920 - 10. 5. 1924), a drugi put 1933 – 36., poslije Blaža Frkovića, Franjinog (24. 8. 1928 - 14. 4. 1933). Nakon njega načelnik je bio Petar Cvitković, Franjin (14. 9. 1936 - 38). Kao načelnik općine bio je prisutan u Splitu dočeku broda s mrtvim kraljem Aleksandrom, ubijenim u atentatu u Marseilleu.

Veza: 2

10.

PAĐEN, JAKOV (Crno, Ledenice, 21. 9. 1879 – Rijeka 21. 9. 1897), sin Jakova Martinovog i Marije r. Frković (Ledenice, 24. 8. 1845 – Ledenice, 19. 11. 1914).

Utopio se s nekolicinom putnika, među kojima je bio i Pavle Mataija, u riječkoj luci u potonuću parobroda *Ika*.

Veza: 16, 23, 12

11.

PAĐEN, JOSIP (Podlipnik, Ledenice, 25. 6. 1895 – Ledenice, 27. 6. 1900), sin Ivana Petrovog i Ane r. Mataija (Ledenice, 31. 12. 1864), druge očeve supruge.

Kao dijete umro je od ugriza zmije.

12.

PAĐEN, JURE (Crno, Ledenice, 30. 7. 1865 – Novi, 26. 2. 1902), sin Mate Martinovog i Ane r. Svetić (Ledenice, 7. 1. 1834 – 24. 11. 1906); supruga Marija r. Svetić (Ledenice, 16. 7. 1879), poslije preudana.

Ubijen nožem u Stabljevici u novljanskom polju, ispod tamošnjeg bunara, od nepoznatog ubojice.

Veza: 23, 4, 14, 16, 10, 21

13.

PAĐEN, LJUBICA r. Plavšić (Sombor, 15. 8. 1907); suprug Matija Pađen (Ledenice, 12. 8. 1898 – Apatin, 1938), Matijin.

Doktorica medicine, liječnica opće medicine. Radila je u Novom zajedno sa suprugom od 1932 - 36., zatim sele u Apatin.

Veza: 18

14.

PAĐEN, MARCEL (*Ice*) – Lane, Gušte (Ledenice, 22. 8. 1916 – Zagreb, 2. 7. 1987), sin Vicka Matinog i Luce r. Buneta (Ledenice, 12. 12. 1872 – Ledenice, 18. 9. 1922); supruga Zora r. Rogina (Split, 3. 7. 1919).

Diplomirani inženjer šumarstva. Nositelj Partizanske spomenice 1941; prvoborac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* 5. operative zone, komesar 1. proleterskog bataljuna 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*; nakon rata pukovnik JNA.

Veza: 4, 5, 12, 23

15.

PAĐEN, MARIJAN (Stara Pazova, 9. 2. 1945), sin Grge Aleksandrovog.

Ekonomist; završio je Višu ekonomsku školu. Radio je u HTP-u Novi u Novom od 10. 6. 1993. kao glavni knjigovođa. Otac mu je iz Šaina (Ledenice).

16.

PAĐEN, MARKO (Crno, Ledenice, 21. 4. 1877 – 1914/18), sin Jakova Martinovog i Marije r. Frković (Ledenice, 24. 8. 1845 – 19. 11. 1914).

Žrtva I. svj. rata; nestao je kao domobran u austrougarskoj vojsci. Brat mu **Filip** (Ledenice, 30. 4. 1880) umro je u Americi.

Veza: 10, 23, 12

17.

PAĐEN, MATE (Omar, Ledenice 11. 8. 1921 – Crikvenica, 29. 7. 1997), sin Antona Lukinog i Katarine r. Komadina (Ledenice, 26. 3. 1894); supruga Marija r. Kalanj (Ledenice, 10. 9. 1916).

Lugar. Sudionik NOB-a od 1942. 1958 - 74. poslovođa je u Šumariji Novi.

Veza: 8, 22

18.

PAĐEN, MATIJA (Ledenice, 12. 8. 1898 – Rijeka, 23. 12. 1969), sin Mate i Franjke r. Pađen (Ledenice, 26. 2. 1877); supruga Ljubica r. Plavšić (Sombor, 15. 8. 1907).

Doktor medicine, liječnik opće medicine; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. 1932 - 36. kotarski je liječnik i kotarski sanitarni referent u Novom. Roditelji su mu bili u Rijeci. Za II. svj. rata bio je zatočen u njemačkom logoru Mathausen. Nakon rata radio je u Rijeci.

Veza: 13

19.

PAĐEN, MIRJANA r. Krpan (Rijeka, 1951), kći Mirka i Jadranke r. Pavlović (Bijeljina, 1922); suprug Zvonko.

Magistrica znanosti; diplomirala je i magistrirala na Fakultetu za prometne znanosti u Zagrebu, gdje i radi.

Veza: Krpan 41

19/1.

PAĐEN, NIKOLA (Podlipnik, Ledenice, 9. 12. 1810 – 5. 7. 1872), sin Ivana (Ledenice, 23. 1. 1762 – 27. 3. 1814) i Katarine (15. 11. 1763); supruga Helena (Ledenice, 2. 8. 1804 – Ledenice, 7. 1. 1879); sin **Ivan** (Podlipnik, Ledenice, 3. 7. 1831 – 1949).

Bio je snažan u našim krajevima poznat kao *Jakota*, a u Austriji i Europi kao *Ledenički Samson.* Obilazio je Europu i u javnim egzibicijama prikazivao svoju snagu – savijao je šipke, dizao terete, potezao teška kola. Sin Ivan upisan je na popisu *Poginuli u Mađarskoj*, u pohodu bana Josipa Jelačića.

Veza: Poginuli u Mađarskoj 14

20.

PAĐEN, NIKOLA (?, 25. 11. 1907 – 25. 3. 1993), Milanov.

Doktor medicine, liječnik opće medicine; studij je završio u Zagrebu. Kotarski liječnik u Novom do 1937. Imao je *Vilu Nada* u Lukavicama u Novom, bavio se i ugostiteljstvom. 1932 - 33. nogometni je sudac i predsjednik nogometnog kluba NGŠK-a u Novom.

21.

PAĐEN, PAVAO – Pičurija (Crno, Ledenice, 18. 1. 1922 – Lika, 1943/44), sin Martina Matinog i Marije r. Uremović (Ledenice, 23. 11. 1880), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović* i 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u Lici u borbi s njemačkim i ustaškim jedinicama.

22.

PAĐEN, STJEPAN (*Stipe Marin*) (Mataija Draga, Ledenice, 2. 4. 1916 – Bribir, 1998), sin Ivana Lukinog i Marije r. Veljačić (Bribir, 31. 8. 1886); supruga Marija.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 8, 17

23.

PAĐEN, VICKO – Lane, Gušte (Ledenice, 9. 4. 1863 – Ledenice, 18. 4. 1940), sin Mate i Ane r. Svetić (Ledenice, 7. 1. 1834 – Ledenice, 24. 11. 1906); prva supruga Luca r. Buneta (Ledenice, 12. 12. 1872 – 18. 9. 1922), druga Ivka r. Tibljaš, udovica Draganović (26. 12. 1882).

Načelnik Općine Ledenice 1920 - 24. Prije njega načelnik je bio Franjo Komadina, Josipov, a poslije njega Jakov Pađen, Blažev (10. 5. 1924 - 24. 8. 1928).

Veza: 12, 14, 4, 5, 1, 16, 10, 21

24.

PAĐEN, ZDRAVKO (Lovasi, Pleteno, Ledenice, 26. 10. 1922 – Zagreb, 8. 12. 2004), sin Milana i Ane r. Šimac (24. 1. 1885), druge očeve supruge; supruga Zora r. Jurčić (Ledenice, 11. 11. 1922 – Zagreb, 8. 2. 2005), Stjepanova (*Mikić*); rastavljen; druga supruga Mileva r. Paunović.

Radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941., od 20. 9. 1941. u bribirskom partizanskom logoru na Viševici, zatim u 2. četi bataljuna *Marko Trbović* Primorsko-goranskog odreda; član KPJ od siječnja 1942., od ožujka 1942. borac u 1. proleterskoj četi 1. proleterskog bataljuna 13. proleterske brigade Hrvatske *Rade Končar*. Bio je tajnik kotarskog NOO-a Novi 1943. i poslije, do 5. 6. 1944., prije Andrije Toljana – Sekule.

Veza: 25

25.

PAĐEN, ZORA r. Jurčić – **Mikić** (Jurčići, Ledenice, 11. 11. 1922 – Zagreb, 8. 2. 2005), kći Stjepana i Marije r. Krmpotić (Ledenice, 30. 3. 1900); suprug Zdravko (Lovasi, Ledenice, 26. 10. 1922 – Zagreb, 8. 12. 2004), Milanov; rastavljena.

Radnica, kućanica. Sudionica NOB-a od listopada 1941., aktivna djelatnica pri Komandi mjesta u Mataija Dragi. Od 1942. članica je općinskog NOO Ledenice, od 15. 7. 1942. članica KPJ, a 1942 - 45. sekretar SKOJ-a.

Veza: 24

PALADIN

Novljansko prezime koje se u pisanim dokumentima spominje u 17. stoljeću. Novljanske obitelji Paladin imaju nadimke **Škomerža** i **Škropac**.

1.

PALADIN, ANICA r. Žvanović **– Šišinka** (Novi, 3. 9. 1927), kći Nikole i Marije r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 26. 6. 1906 – Novi, 1990), Bogoslavove; suprug Velimir (Novi, 14. 11. 1922); rastavljena.

Medicinska sestra, primalja; završila je primaljsku školu u Zadru 1954. Radila je kao medicinska sestra u Domu zdravlja u Samoboru pod patronatom Škole zdravlja *Andrija Štampar* i Svjetske zdravstvene organizacije.

Veza: 9, 13, 19, 9

2.

PALADIN, ANTON (Novi, 7. 5. 1823 – Novi, 17. 7. 1909), sin Ivana i Marije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 3. 8. 1795 – Novi, 6. 9. 1879), prve očeve supruge; supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Novi, 14. 8. 1822 – Novi, 1. 3. 1895), Josipova.

Trgovac, držao je trgovinu prehrambene robe u Novom.

Veza: 16, 6, 12, 9, 12/1

3.

PALADIN, ANTON (Novi, 3. 8. 1839 – London, 28. 11. 1903), sin Ivana Šimunovog; prva supruga Marija r. Jovanović – Belčevica (Novi, 1. 8. 1839 – Novi, 13. 9. 1882), Matijeva, druga Katarina r. Kabalin – Perić (Novi, 3. 1. 1861 – Novi, 6. 12. 1942), Karlova.

Na povratku kući s rada u Australiji umro je u Londonu, kamo je stigao brodom; kao i mnogi Novljani ostavio je kosti u *tujen svitu*.

Veza: 10, 15, 27, 23, 25

4.

PALADIN, BARTOL – Škomerža (Novi, 24. 8. 1858 – Galicija, 1914/18), sin Kuzme Ivanovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 7. 9. 1827 – Novi, 3. 7. 1914), Ivanove, druge očeve supruge.

Žrtva I. svj. rata. Težak. Kao hrvatski domobran poginuo je na fronti u Durajevu, Galicija.

Veza: 16, 8, 14, 24

5.

PALADIN, BRANKO – Škomerža (Novi, 18. 7. 1923 – Auckland, N Z, 20. 12. 1988), sin Silvestra Ivanovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 25. 10. 1900 – Auckland, N Z, 29. 4. 1988), Ivanove.

Elektroinstalater, zanat je izučio u Električnoj centrali u Novom. Igrao je nogomet u *Poskoku* Novi. Odselio na Novi Zeland.

Veza: 24, 14, 28

6.

PALADIN, FERDINANDO (*Ferdo*) (Novi, 18. 8. 1864 – Novi, 2. 12. 1953), sin Jakova Ivanovog i Katarine r. Zoričić (Novi, 23. 11. 1839 – Novi, 14. 1. 1929); supruga Matejka r. Karlović (Novi, 18. 10. 1867 – Novi, 19. 9. 1935), Tomina.

Opančar – postolar; držao je postolarsku radnju. Napisao je kratak dnevnik, kroniku Novoga za razdoblje od 1889. do 1951. Sin mu **Roko** je (Novi, 16. 8. 1898) učio zanat u Senju i umro od meningitisa 1912., a otac **Jakov** (Novi, 25. 7. 1836) umro je u Americi. Dok su se kao djeca igrali “pušicama”, i on i brat mu Ivan izgubili su oko.

Veza: 2, 12, 7, 17, 9, 20

7.

PALADIN, FRANKO (Novi, 29. 1. 1893 – SAD, 9. 3. 1972), sin Ferdinanda i Matejke r. Karlović (Novi, 18. 10. 1867 – Novi, 19. 9. 1935), Tomine; supruga Anka r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 26. 11. 1901 – SAD, 27. 1. 1982.), kći Ivana Grginog.

Vojnik u vojsci SAD u I. svj. ratu, u kojem je izgubio lijevu ruku. Od 1925. živio je u Novom, oženio se i dobio dva sina - **Josipa** i **Franka**, potom se vratio u SAD. Vlasnik je kuće na Placi u kojoj je bila *Jugoslavenska banka*, između *koprivića* i Kovačeve pekarnice, koja je u II. svj. ratu bombardirana, poslije stambene zgrade.

Veza: 6, 12, 17

8.

PALADIN, FRANKO – Škropac (Novi, 7. 4. 1905 – Johannesburg, JAR, ?), sin Kuzme Kuzminog i Filipine r. Sokolić – Veričinke (Novi, 23. 4. 1875 – Novi, 11. 10. 1941), Jakovljeve; supruga Marija r. Toljan – Sekulinka (Novi, 1. 12. 1910 – Johannesburg, JAR, ?), Mikulina.

Zidar. Član Narodne čitaonice od 13. 1. 1929. i pivač u novljanskom kolu, od 2. 9. 1934. tajnik sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata u Novom. Otišao je u JAR.

Veza: 16, 4, 24, 14

9.

PALADIN, FRANJO (*Franko*) (Novi, 14. 10. 1899 – Zagreb, 16. 1. 1988), sin Josipa Ivanovog i Margarete r. Radetić – Kovačice (Novi, 26. 12. 1857 – 10. 5. 1935), Tomine; supruga Sofija r. Kabalin – Nikolica (Novi, 24. 3. 1903 – 6. 3. 1946), Josipova; sin **Josip** (Zagreb, 16. 6. 1932) i kćerka **Vlasta** (Novi, 9. 10. 1933), udana za Branimira Lončarića, dipl. inž. agronomije.

Zidar. Bio je na radu u Vojvodini, Srbiji, Francuskoj i najduže u Južnoj Rodeziji (Zimbabve), gdje je radio na održavanju građevinskih objekata uz željezničke pruge. Godine 1982. vratio se u Novi, a živio je kod kćerke Vlaste u Zagrebu. Pokopan u Novom.

Veza: 2, 13, 19, 6. 12, 26, 1, 16, Kabalin 59

10.

PALADIN, IVAN (Novi, 5. 4. 1901 – Novi, 22. 1. 1985), sin Antona Ivanovog i Katarine r. Kabalin – Perić (Novi, 3. 1. 1861 – Novi, 1942), druge očeve supruge, kćeri Karla Nikolinog; supruga Anka r. Piškulić – Bilinica (Novi, 25. 7. 1908 – Novi, 1997), Rafaelova.

Pekar. Radio je i kao općinski *pandur* - bubnjar prije i poslije II. svj. rata, i u pekari Mihovila Kovača u Novom, koja je nacionalizirana i postala društveno vlasništvo. Otac mu je umro pri povratku iz Australije.

Veza: 3, 15, 23, 25, 26

11.

PALADIN, IVAN (Novi, 17. 5. 1784 – Novi, 27. 2. 1871), sin Franka starijeg Matijevog i Lucije r. Krišković – Desetnikove (Novi, 6. 1. 1744), Ivanove; prva supruga Margareta r. Petrinović (Novi, 25. 3. 1781), druga Vicka r. Kabalin – Perić (Novi, 31. 10. 1813 – Novi, 6. 5. 1889), Jurjeva.

Sudac u Novom.

12.

PALADIN, IVAN (Novi, 9. 9. 1862 – Novi, 5. 8. 1945), sin Jakova Ivanovog i Katarine r. Zoričić – Ćompinice (Novi, 23. 11. 1839 – Novi, 14. 1. 1929); supruga Margareta (*Mare*) r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 23. 12. 1866), kći Mikule Petrovog.

Zidar i trgovački obrtnik. Između dva svjetska rata držao je trgovinu mješovite robe na Starom trgu (*Preškril*). Igrajući se kao djeca "pušicama" izrađenim od pajesena, brat Ferdinando i on izgubili su oko.

Veza: 2, 6, 7, 9, 17, 20

13.

PALADIN, JOSIP (Zagreb, 16. 6. 1932), sin Franje i Sofije r. Kabalin – Nikolice (Novi, 24. 3. 1903 – Novi, 6. 3. 1946), Josipove; supruga Mirjana r. Vondraček (Novigrad Podravski, 15. 6. 1936 – Zagreb, 29. 1. 2007), Vladimirova; sin **Igor** (Zagreb, 16. 10. 1964) i kćerka **Sanja** (Zagreb, 31. 3. 1969), udana Pezo.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je fakultet u Zagrebu. Radi 1960 - 64. u GP *Hidroelektra* u Zagrebu, rukovoditelj je građevinskih radova na industrijskim objektima, do 1967. je projektant u Arhitektonsko-projektnom birou *Dumengjić*. 1968 - 85. radi u *INA-inženjeringu* kao rukovoditelj građevinskog nadzora nad industrijskim i energetskim objektima i kao konzultant investitora. Do umirovljenja, 1998. radio je na razvoju projekata hidroenergetskog sustava u Hrvatskoj elektroprivredi u Zagrebu. Član je Hrvatskog saveza građevinskih inženjera i Glavnog odbora Hrvatskog društva za velike brane. Sin Igor sa suprugom Celin Perret (Bordeaux, 7. 9. 1973) ima kćerku **Zoe** (Valans, 9. 6. 2006), a kćerka Sanja i suprug Ozren Pezo (Zagreb, 16. 7. 1965) imaju kćerke **Anu** (Zagreb, 9. 12. 1997) i **Ivu** (Zagreb, 8. 1. 2000).

Veza: 9, 19, 26, Kabalin 59

14.

PALADIN, JOSIP – Škomerža (Novi, 4. 5. 1898 – Auckland, N Z, 21. 10. 1979), sin Ivana Kuzminog i Sofije (Tonka) r. Krišković – Pandurice (Novi , 12. 5. 1864 – Novi, 30. 8. 1927), kćeri Silvestra Tominog; prva supruga Paulina r. Mažuranić (Novi, 24. 9. 1901 – Novi, 25. 2. 1924), kći Matije Ivanovog; druga supruga Ana r. Sokolić – Kozarica (Novi, 29. 5. 1901 – Auckland, N Z, 19. 6. 1983), Antonova, s kojom ima sina **Ivana** (Novi, 6. 5. 1925). Pradjed njegove prve supruge Josip (Novi, 12. 1. 1802), Ivanov, brat je bana Mažuranića.

Zidar. Poslije 1925. odlazi na Novi Zeland.

Veza: 16, 24, 28, 5, 8, 4

15.

PALADIN, KATE (Novi, 23. 11. 1884), kći Antona Ivanovog i Katarine r. Kabalin – Perić (Novi, 3. 1. 1861), Karlove, druge očeve supruge.

Zaređena kao časna sestra Demetrija Paladin u redu časnih sestara redovnica Sv. Križa u provinciji Đakovo. Otac **Anton** (Novi, 3. 8. 1839 – London, 28. 11. 1903) umro je na povratku iz Australije.

Veza: 3, 10, 27

16.

PALADIN, KUZMA (Novi, 29. 9. 1870 – Novi, 7. 5. 1929), sin Kuzme Ivanovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 7. 9. 1827 – Novi, 3. 7. 1914), druge očeve supruge; supruga Filipina r. Sokolić – Veričinka (Novi, 23. 4. 1875 – Novi, 11. 10. 1941), Jakovljeva.

Zidar u Novom.

Veza: 8, 14, 24, 4

17.

PALADIN, MARIJAN (Novi, 13. 4. 1913 – Karlovac, 28. 10. 1977), sin Ferdinanda i Matejke r. Karlović (Novi, 18. 10. 1867 – Novi, 19. 9. 1935), Tomine; supruga Ivana r. Videtić (Karlovac, 25. 5. 1911 – Karlovac, 19. 2. 1994), Mijina.

Građevinski poslovođa, završio je zidarsku školu u Crikvenici. Zaposlio se u Karlovcu. Novljanski je sopac i član tamburaškog sastava MAJSA (akronim, sastavljen od početnih slova imena članova: **M**arijan Paladin, **A**ndrij Piškulić – Vujica, **J**osip – Pepo Sokolić - Renin, **S**andro Mudrovčić – Majer i **A**nton Mažuranić – Pure). Brat mu **Vladimir** (Novi, 17. 9. 1896 – Novi, 19. 7. 1898) pao je s prozora kuće na Starom trgu i smrtno stradao.

Veza: 6, 12, 7, 20

18.

PALADIN, MATIJ (Novi, 17. 12. 1832 – Lepoglava, ?), sin Stipana Matijevog i Margarete r. Sokolić (Novi, 1. 4. 1801 – Novi, 4. 11. 1877); supruga Marija r. Krišković – Perina (Novi, 4. 6. 1830 – Novi, 22. 2. 1912).

Zbog kriminalna djela osuđen i odveden u kaznionicu u Lepoglavu, gdje je i umro. Otac mu je umro na poslu, a sin **Josip** (Novi, 3. 9. 1836 – 30. 12. 1936) u bolnici u Karlovcu.

Veza: 21, 22

19.

PALADIN, MIRJANA r. Vondraček (Novigrad Podravski, 15. 6. 1936 – Zagreb, 29. 1. 2007), kći Vladimira (dr. med. u Novigradu Podravskom) i Sabine r. Radetić – Brezarke (Novi, 27. 10. 1908), Rudolfove; suprug Josip (Zagreb, 16. 6. 1932), Franjin; sin **Igor** (Zagreb, 16. 10 1964) i kćerka **Sanja** (Zagreb, 31. 3. 1969), udana Pezo.

Glazbena urednica, publicistica i novinarka; diplomirana profesorica jugoslavenske književnosti i francuskog jezika; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu 1961. Glazbu je učila privatno; bila je glazbena urednica na Hrvatskom radiju 1962 - 99., uređivala je i vodila niz radio emisija, bila je i voditeljica prijenosa niza radiokoncerata iz zemlje i inozemstva, posebno nakon 1991., a 1991 - 97. pokrenula je i vodila projekt MUSICORA (glazbene manifestacije) za Hrvatski radio na Međunarodnom salonu glazbe u Parizu i uspješno međunarodnoj publici predstavljala mlade hrvatske glazbenike. U *Hrvatskom slovu* i mjesečniku *Novinar* te u dvije publikacije objavljivala je rezultate svoga sustavnog proučavanja povijesti glazbenih emisija na Hrvatskom radiju od 15. 5. 1926., kada je osnovana zagrebačka radio stanica.

Veza: 13, 9, 26, 1

20.

PALADIN, NIKOLA (Oroslavje, 30. 9. 1921 – Ramljani, Lika, 20. 10. 1944), sin Feliksa Jakovljevog i Marije r. Zoričić – Muhojidinke (Novi, 21. 6. 1881), kćeri Vicka Franka Mikulinog. U novljansku općinsku knjigu o zavičajnosti upisan je kao Srećko pa mu je Nikola vjerojatno partizansko ime; jedno je vrijeme bio fratar.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od rujna 1943., borac u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i u 3. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je na Janjči kod Ramljana u Lici u borbama s Nijemcima i ustašama (Mamula. 1990). Nije upisan na ploči palih boraca u holu Kaštela u Novom, pa ga ovdje bilježimo. Otac i majka vjenčali su se u Lipiku, otac je otišao na rad u Afriku, kamo se odselila i sestra mu **Andrina** (Novi, 7. 7. 1913), vjerojatno i brat **Ljubomir** (Novi, 1. 11. 1908). Imao je i brata **Vladimira** (Gornja Stubica, 24. 1. 1923). U Novom su živjeli u Šćedinama.

Veza: 6, 12, 7, 17

21.

PALADIN, PAVAL (Novi, 8. 12. 1778 – Rijeka, 19. 1. 1871), sin Pavla i Francike r. Piškulić – Sekulinke (Novi, 24. 11. 1753 – Novi, 24. 8. 1798), Matijeve.

Bio je u vojnoj službi u Rijeci. Njegov je sinovac **Stipan** (Novi, 27. 8. 1798), sin brata **Matije** (Novi, 17. 7. 1776), umro na poslu 1871., a sinovčev sin **Matij** u Lepoglavi.

Veza: 18, 22

22.

PALADIN, PAVAL (Novi, 13. 1. 1830 – Zagreb, 4. 2. 1895), sin Stipana Matijevog i Margarete r. Sokolić (Novi, 1. 4. 1801 – Novi, 4. 11. 1877); supruga Lucija r. Kabalin – Gaćika (Novi, 12. 12. 1825 – Zagreb, 13. 1. 1896), Bartolova.

Bio je u vojnoj službi u Zagrebu.

Veza: 18, 21

23.

PALADIN, ROMANO (Novi, 20. 2. 1961), sin Vinka i Kate r. Balenović (Klarac, Gospić, 11. 2. 1941), prve očeve supruge.

Pogonski inženjer strojarstva, završio je prvi stupanj Strojarskog fakulteta u Zagrebu gdje i radi u privatnoj tvrtki za ispitivanje materijala.

Veza: 27, 10, 3, 25

24.

PALADIN, SILVESTAR – Škomerža (Novi, 1. 1. 1895 – Auckland, N Z, 4. 5. 1979), sin Ivana Kuzminog i Sofije Tonke r. Krišković – Pandurice (Novi, 12. 5. 1864 – Novi, 30. 8. 1927), kćeri Silvestra Tominog; supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 25. 10. 1900 – Auckland, N Z, 29. 4. 1988), Ivanova.

Zidar u Novom. Prije II. svj. rata odlazi na rad na Novi Zeland.

Veza: 4, 16, 14, 5, 28, 8

25.

PALADIN, VALENTINA (Rijeka, 15. 2. 1966), kći Vinka Ivanovog i Ane r. Paškvan.

Diplomirala je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, gdje radi u *Privrednoj banci*.

Veza: 27, 10, 3, 23

26.

PALADIN, VELIMIR (*Veljko*) (Novi, 14. 11. 1922), sin Ivana Josipovog i Katarine r. Antić (Novi, 15. 8. 1899), Danijelove; supruga Anica r. Žvanović – Šišinka (Novi, 3. 9.1927), Nikolina; rastavljen.

Izučeni trgovački pomoćnik i automehaničar, 1947 - 82. vozač kamiona u GP *Udarnik* Zagreb. Sestra mu je **Blanka,** udana Mužek (17. 12. 1923 – Zagreb, 18. 8. 1971).

Veza: 1, 9, 13, 19

27.

PALADIN, VINKO (Novi, 23. 3. 1939), sin Ivana i Anke r. Piškulić – Bilinice (Novi, 25. 7. 1908 – Novi, 1997), Rafaelove; supruga Ana r. Paškvan.

Brodograđevni tehničar i ekonomist; završio je srednju tehničku brodograđevnu školu u Rijeci i Višu ekonomsku školu u Puli. Radio je u Brodogradilištu *Uljanik* u Puli 1956 - 60., a 1960 - 62. u DIP-u Novi. Od 1963. radio je u brodogradilištu *Punat*, gdje je direktor 1967 - 87. Nakon toga držao je privatnu tvrtku za uzgoj riba i školjaka u Klimnu.

Veza: 10, 15, 3, 23, 25

28.

PALADIN, ZDRAVKO – Škomerža (Novi, 15. 11. 1924 – Jasenak, 13. 10. 1943), sin Silvestra i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 25. 10. 1900 – Auckland, Novi Zeland, 29. 4. 1988), Ivanove.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Poginuo je blizu Jasenka, kad je kao partizanski kurir na konju upao u neprijateljsku zasjedu. Poslije je pokopan u obiteljskom grobu u Novom. Radio je kao stolarski pomoćnik. Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom. U Novljanskom zborniku 4:16, pogrešno je zapisan kao Kabalin.

Veza: 24, 14, 5

PANČIĆ, JOSIP (*Joža*) (Bribir, 9. 2. 1932 – Zagreb, 11. 8. 2015), sin Josipa i Živke r. Maričić – Livakovice, Pravedne (Novi, 28. 4. 1911 – Zagreb, 11. 12. 1980), Rudolfove.

Građevinski tehničar, završio je srednju građevinsku školu u Zagrebu. Radio je u Švicarskoj u tvrtki *Hidroprojekt Zagreb*.

Veza: Maričić, Zebić

PANĐIĆ – TEPAVAC, VESNA r. Panđić (Ogulin, 4. 12. 1959), kći Mladena i Ivke; suprug Tihomir Tepavac (Novi, 27. 11. 1959); kćerka **Tamara** (Rijeka, 21. 6. 1991) i sin **Petar** (Rijeka, 4. 9. 1994)

Diplomirana inženjerka drvne industrije. Radila je u DI *Vinodol* (prije: RODI *Milan Mataija*), Radnoj jedinici *Novolam* (16. 9.1987 - 18. 12. 1998). Poslije predaje u Strojarsko brodograđevnoj školi za industrijska i obrtnička zanimanja u Rijeci.

Veza: Tepavac 2, 1

PANJAKO, BOJANA r. Radetić (Novi, 9. 4. 1946 – Rijeka, 30. 4. 2012), kći Srećka – Lokanca i Katarine r. Žvanović – Šišinke (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994), Josipove; suprug Sergio (Rijeka, 9. 10. 1947), Ilarijev; sin **Zoran** (Rijeka, 27. 8. 1973).

Ekonomistica, završila je Višu ekonomsku školu u Rijeci, radila je kao šefica računovodstva u *Riječkoj banci*.

Veza: Radetić 73, Renier 1

1.

PAPIĆ, TOMISLAV (Grižane, 23. 9. 1930), Tomin; supruga Anica r. Antić – Senjka (Novi, 14. 10. 1935 – Novi, 30. 1. 2015), Antonova; kćerka **Gordana** (Novi, 7. 8. 1959), udana Blažević.

Stolar. U Novom je od 1948. Radio je u DIP-u Novi, u KP *Ivanj* i *Radinje*, u ŠUP-u Novi kao nastavnik praktične nastave, stolarski smjer.

Veza: Blažević, Antić

2.

PAPIĆ, ŽELJKA (Rijeka, 11. 6. 1963), Zdravkova.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Hotelijerskog fakulteta u Opatiji, ekonomsko-ugostiteljski smjer. Radila je u HTP-u Novi u Novom, od 26. 4. 1985.

PARAC

Prezime se javlja u Novom dolaskom Vinka Matijevog iz Bribira, ali i brzo nestaje.

1.

PARAC, IRENA (*Rena*) r. Sokolić – **Jurmanka** (Novi, 26. 9. 1898 – Novi, 26. 12. 1966), kći Matije i Antonije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 13. 6. 1870 – 10. 3. 1956), Filipove; suprug Ivan (Novi, 17. 9. 1898 – Argentina, ?), Vinkov; kćerka **Ana** (Novi, 22. 2. 1922), udana Tus.

Švelja. Suprug joj je kao pomorski kapetan plovio, pa su jedno vrijeme živjeli u Parizu, gdje je izučila zanat švelje te je u Novom otvorila obrt. Kćerka Ana bila je gluhonijema, a udala se za Jurja Tusa, fotografa u Novom.

Veza: 2, 3, 4

2.

PARAC, IVAN (Novi, 17. 9. 1898), sin Vinka i Antonije r.Petrinović – Juretinke (Novi, 31. 5. 1870 – Novi, 1923), Matijine; supruga Irena r. Sokolić (Novi, 26. 9. 1898 – Novi, 26. 12. 1966) kći Matije – Jurmana.

Pomorski kapetan. Plovio je, jedno vrijeme živio je sa suprugom u Parizu, a oko 1923., nakon povratka u Novi, emigrirao je u Argentinu, gdje su ga Novljani viđali do 1966.

Veza: 4, 1, 3

3.

PARAC, PETAR (Novi, 4. 10. 1891), sin Vinka i Antonije r. Petrinović – Juretinke (Novi, 31. 5. 1870 – Novi, 1923), Matijeve.

Inženjer tehnike. Radio je u Virovitici. Bio je član Narodne čitaonice od 16. 2. 1928.

Veza: 4, 2, 1

4.

PARAC, VINKO (Bribir, 6. 4. 1861 – Šibenik, ?), sin Matije i Gertrude; supruga Antonija r. Petrinović – Juretinka (Novi, 31. 5. 1870 – Novi, 1923), Matijeva; sinovi Petar (1891), Matija (Novi, 3. 2. 1893) i Ivan (1898).

Postolar. Došao je iz Bribira u Novi, otvorio postolarsku radnju i oženio se. Pod starost je otišao sinu Matiji u Šibenik.

Veza: 2, 3, 1

PARKER, BLAŽENKA r. Ferković (Novi, 16. 8. 1923), kći Nikole mlađeg i Anke r. Kovačević (17. 7. 1887 – Novi, 7. 8. 1964).

Radijska spikerica; završila je Umjetničku akademiju u Zagrebu u klasi Gavele, smjer režija. Radila je kao spikerica na Radio Zagrebu, zatim na BBC-evoj radio stanici u Londonu, gdje se udala i tamo živi.

Veza: Babić 6, 8, 13, Ferković 10, 1

PAŠKVAN

Prezime potječe iz Hreljina, a Paškvani su u Novi došli preko Bribira.

1.

PAŠKVAN, HELENKO (Novi, 22. 5. 1926 – Zagreb, 30. 6. 2000), sin Rudolfa i Marije r. Piškulić – Bracinke (Novi, 20. 8. 1907 – Novi, 1990), Milutinove; prva supruga Arijana r. Naprta (iz Zagreba).

Krojački obrtnik; zanat je izučio u Zagrebu u očevoj radnji i nastavio očev zanat. Kći **Elena Paškvan**, diplomirana pravnica, radi u Hrvatskom saboru.

Veza: 2, 3, 4

2.

PAŠKVAN, RUDOLF (*Rudo*) (Hreljin, 17. 4. 1902 – Novi, 25. 11. 1969), sin Franje i Danice r. Polić, iz Zlobina; supruga Marija (*Mica Paškvanka*) r. Piškulić – Bracinka (Novi, 20. 8. 1907 – Novi, 1990), Milutinova; djeca su: **Helenko** (1926), **Lidija** (1928), udana Bekl, **Veselko** (1930) i **Vida** (1933), udana Softić.

Glumac, kinooperater i krojački obrtnik; u Zagrebu je završio glumačku školu i školu za kinooperatera. U mladosti se bavio glumom, a po smrti oca Franje, krojača, vraća se u Bribir, gdje mu je majka držala gostionicu. Nastavlja očev krojački zanat, a nakon što se oženio otvorio je krojačku radnju u Novom (1926 – 36), na Korzu. U Novom je (1925 – 27) prvi počeo s prikazivanjem filmova u salonu gostionice “Lipa” Katarine Antak, s malim pokretnim projektorom i vlastitim agregatom, a bavi se i glumom. 1935 - 36. tajnik je Narodne čitaonice u Novom. Poslije seli u Zagreb, gdje je držao krojačku radionicu i trgovinu. Bavio se kuglanjem od mladosti, a prve uspjehe postiže poslije II. svj. rata. Bio je igrač, član uprave i tehnički referent Kuglačkog športskog društva *Medvedgrad* i njegovog ogranka *Medvedgrad Stari.* 1954. s članovima svog ogranka izdvajaju se u KŠK *Polet*. Na Prvenstvu Jugoslavije po međunarodnom načinu bio je viceprvak 1954. u Mariboru s *Medvedgradom*, i 1955. u Zagrebu s *Poletom*, te peti pojedinačno 1953. u Beogradu. Na rang-listi najboljih kuglača Jugoslavije u izboru Narodnog sporta iz

Zagreba zauzima 1951. šesto mjesto. Postizao je ekipne rekorde, kao drugi igrač po učinku 1951. i 1954., državne rekorde postizao je u 6x 100 hitaca po međunarodnom načinu kao član ekipe *Stari Medvedgrad* 1951. i kao član *Poleta* 1954. Sudjelovao je na Svj. prvenstvu 1953. u Beogradu u B reprezenaciji FNRJ, kad im najbolji svjetski ekipni rezultat u 6x200 hitaca od 5154 čunjeva nije priznat kao svjetski rekord, jer su nastupili van službene konkurencije, nego tek kao državni rekord. Oko 1960. gradi kuću u Novom, ovdje su pokopani on i supruga. Kćerka **Lidija** (Novi, 22. 9. 1928), udana za Fedora Bekla (prije: Beck von Widmanstetter), ima sina **Davorina** (*Dadu*) (Zagreb, 25. 9. 1947), koji je kupio kuću na Krasi, a od umirovljenja živi sa suprugom u Novom.

Veza: 1, 3, 4, Piškulić 140, Bulić

3.

PAŠKVAN, VESELKO (Novi, 17. 9. 1930 – Čile, 5. 3. 1970), sin Rudolfa i Marije r. Piškulić – Bracinke (Novi, 20. 8. 1907 – Novi, 1990), Milutinove.

Automehaničar; zanat je izučio u Zagrebu. Oko 1950. emigrirao u Austriju, poslije u Čile gdje se u početku zaposlio kao vozač teretnih kamiona, poslije je osnovao i svoju prevozničku tvrtku. Tamo se oženio i imao dvoje djece. S avionskom kartom u džepu za povratak kući htio je s prijateljima proslaviti zadnju vožnju kamionom, kad je došlo do kvara na kamionu. Poginuo je od eksplozije auto gume, dok ju je skidao.

Veza: 2, 1, 4

4.

PAŠKVAN - SOFTIĆ, VIDA (*Beba*) (Novi, 29. 4. 1933 – Rijeka, 20. 3. 2006), kći Rudolfa i Marije (*Mice*) r. Piškulić – Bracinke (Novi, 20. 8. 1907 – Novi, 1990), Milutinove; suprug Fuad Softić (Sarajevo, 24. 9. 1928), Mustafin, dipl. inženjer arhitekture (rastavljena); kćerka **Dina Natalia** (München, 18. 2. 1963), udana Winkler.

Poznata plivačica, zanimanjem modna dizajnerica; završila je II. industrijsku školu (Školu primijenjene umjetnosti) u Zagrebu. Kao članica APK *Mladost* iz Zagreba prvi uspjeh postiže 1946. u Splitu na Prvenstvu FNR Jugoslavije, sa samo 13 godina: bila je pobjednica sa štafetom na 3x100 m mješovito i ekipno s *Mladosti*, te treća na 200 m prsno. Na PJ 1947. u Zagrebu druga je na 200 m prsno i treća na 100 m prsno, a 1949. u Splitu treća na 200 m prsno. Za repr. Jugoslavije na Balkansko-srednjoeuropskom prvenstvu u Budimpešti 1947. osvaja broncu na 200 m prsno, pliva i na međudržavnom dvoboju protiv Mađarske 1948., s *Mladosti* još ekipno 1953. osvaja Kup Jugoslavije, a potom se prestaje aktivno natjecati. Odlazi u Njemačku, gdje vodi vlastiti modni butik tekstilnom robom *Vida sport* u Münchenu. Otac bivšeg supruga bio je gradonačelnik Sarajeva, a djed Hadžihasanović senator u Kraljevini Jugoslaviji. U mirovini se vratila u Novi, pokopana je u Novom.

Veza: 2, 1, 3

PAUČIĆ

Prezime se pojavilo u Novom dolaskom Rikarda Paučića koji se tu i oženio.

1.

PAUČIĆ, ARAMIS (Sušak, 27. 11. 1936), sin Rikarda i Danice r. Maričić – Livakovice (Novi, 11. 5. 1911 – Novi, 5. 1. 1976), Frankove; prva supruga Danka r. Katić (Novi, 11.

9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), Danijelova; sinovi **Sandi** (1963) i **Ognjen** (1968), kćerka **Vesna** (1977), udana Faltak.

Diplomirani inženjer strojogradnje; završio je Strojarski fakultet u Zagrebu 1963. Bio je šef novogradnje lokomotiva u *Janku Gredelju* u Zagrebu, zatim je u tvornici lokomotiva *Sultzer* u Winterthuru (Švicarska) šef konstrukcijskog odjela za lokomotive.

Veza: 2, 3, 6, 7

2.

PAUČIĆ, DANKA r. Katić (Novi, 11. 9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), kći Danijela i Anđelike r. Piškulić – Anjike (Novi, 2. 9. 1905 – Novi, 1982), Kazimirove Mirkove; prva je supruga Aramisa (27. 11. 1936), Rikardovog; sinovi **Sandi** (1963) i **Ognjen** (1968), kćerka **Vesna** (1977), udana Faltak.

Defektologinja; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u bolnici u Zürichu. Pokopana u Novom.

Veza: 1, 6, 7, 3

3.

PAUČIĆ, DARKO (Zagreb, 6. 5. 1942), sin Rikarda i Danice r. Maričić – Livakovice (Novi, 11. 5. 1911 – Novi, 5. 1. 1976), Frankove; supruga Marija Grazia r. Cnapich (Trst, 22. 12. 1945); sin **Raoul** (1975).

Kovinotokar; završio je željezničku i industrijsku školu u Zagrebu 1960. Radio je u *Janku Gredelju* u Zagrebu, u Brodogradilištu *Uljanik* u Puli, u *Viševici* u Bribiru, a 1964. - 1997. u Šumariji Novi u pogonu *Transport* (*Garaža*).

Veza: 1, 2, 5

4.

PAUČIĆ, OGNJEN (Zagreb, 13. 12. 1968), sin Aramisa i Danke r. Katić (Novi, 11. 9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), Danijelove.

Inženjer elektrotehnike; završio je studij na Tehničkom fakultetu u Zürichu. Radi kao programer u *IBM-u* u Zürichu.

Veza: 1, 2

5.

PAUČIĆ, RAOUL (Pula, 14. 8. 1975), sin Darka i Marije Grazije r. Cnapich (Trst, 22. 12. 1945).

Kovinotokar; završio strojarsku školu u Senju. Radio u policiji u Crikvenici od 19. 9. 1994., završio je policijski tečaj u Valbandonu. Poslije je radio u trgovini građevnog materijala *Jax* i u GP *Izgradnja* Crikvenica.

Veza: 3

6.

PAUČIĆ, SANDI (Novi, 17. 11. 1963), sin Aramisa i Danke r. Katić (Novi, 11. 9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), Danijelove.

Profesor povijesti likovne umjetnosti; završio je Umjetničku akademiju u Zürichu gdje radi u Institutu za znanstveno izučavanje umjetnosti (Schweizerisches Institut für Dunstwisser Schaften).

Veza: 1, 2, 7

7.

PAUČIĆ, VESNA, udana Faltak (Zürich, Švicarska, 2. 4. 1977), kći Aramisa i Danke r. Katić (Novi, 11. 9. 1939 – Winterthur, Švicarska, 24. 4. 1978), Danijelove.

Knjižničarka u Zürichu (Oran und Füssli).

Veza: 1, 2, 6

1.

PAUŠEK, ĐURĐICA r. Kolaković (Otočac, 5. 8. 1966), kći Zvonimira i Jelene r. Marković (26. 5. 1941), Petrove.

Diplomirana stomatologinja; završila je Stomatološki fakultet u Zagrebu, gdje ima privatnu zubarsku ordinaciju.

Veza: Kolaković

2.

PAUŠEK, MAKSIMILIJAN (Nova Gradiška, 1886 – Stenjevec, 9. 3. 1927), Lukin; supruga Vila r. Grkinić (Karlobag).

Upravitelj osnovne škole u Novom 1921 - 24. i istodobno (do 1927) direktor Više pučke škole u Novom (od petog do osmog razreda), osnovane 1921., koja se od 1925. naziva Državna građanska škola. Završio je u Zavodu za umobolne u Stenjevcu.

PAVELIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla. Javlja se 1627. u Liču, poslije u krmpotskom kraju. U Novom se javlja početkom 20. stoljeća.

1.

PAVELIĆ, ANDRE (Mrzli Dol, Krivi Put, 14. 9. 1901); supruga Antonija (*Tonka*) r. Šojat (Krivi Put, 6. 1. 1904 – Krmpote, 1943).

Kraljevski državni lugar u Krmpotama.

2.

PAVELIĆ, ANKA r. Glavaš (Krasno, 22. 2. 1935), Nikolina; suprug Anton (Krmpote, 29. 5. 1935 – Novi, 26. 1. 2008), Matin; sin **Dubravko** (1961) i kćerka **Nensi** (1962), udana Dražić.

Nastavnica hrvatskog jezika i razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom (1. 10. 1971 - 30. 9. 1988).

Veza: 7, 43, 25, 15, 20, 8, 36, 45, 19, Dražić 13

3.

PAVELIĆ, ANTE (Gospić, 19. 5. 1869 – Zagreb, 11. 2. 1938).

Doktor stomatolog, političar i senator. Radio je u Zagrebu, a u Novom je izgradio *Vilu Olga,* u kojoj je imao i zubarsku ordinaciju. Nakon Starčevićeve smrti (1917) predsjednik je Starčevićeve stranke prava. Aktivan u stvaranju Države SHS, potpredsjednik Narodnog vijeća u čije ime je 1. prosinca 1918. pročitao pred Aleksandrom I. Karađorđevićem adresu o ujedinjenju države SHS s kraljevinama Srbijom i Crnom Gorom. Za to je nagrađen položajem predsjednika Senata Kraljevine Jugoslavije. Do 1941. njegova je vila u Novom bila okupljalište ondašnje jugoslavenske političke elite iz Beograda i Zagreba. Bio je počasni građanin Novog.

Veza: 4, 16, 24, 38, 39

4.

PAVELIĆ, ANTE (Zagreb, oko 1903 – SAD, ?), Antin.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Bio je u diplomatskoj službi Kraljevine Jugoslavije kao konzul u SAD, gdje se i oženio. S braćom je ljetovao svake godine u Novom, gdje su imali dvije vile, poslije 1945. je emigrirao u SAD.

Veza: 3, 16, 24, 38, 39

5.

PAVELIĆ, ANTON (Zabukovac, Krmpote, 3. 5. 1902 – 26. 7. 1926), sin Antuna i Luce r. Balen (Krmpote, 11. 10. 1862 – Krmpote, 1947), poslije preudane za Antona Krpana (Ledenice, 6. 7. 1862), jer joj je suprug Anton (Krmpote, 14. 4. 1863 – Krmpote, 20. 1. 1908) mlad umro.

Otišao je u svijet u traženju zaposlenja; utopio se u Dunavu.

Veza: 11

6.

PAVELIĆ, ANTON (Popo) – Vranjašov (Zabukovac, Krmpote, 30. 5. 1915 – Rijeka, 23. 1. 1987), sin Franje i Katarine r. Filipović (5. 4. 1885 – Krmpote, 19. 11. 1926); supruga Marija r. Balen – Šakanova (Krmpote, 31. 1. 1922), Petrova.

Sudionik NOB-a od 1941. (bez spomenice); u početku borac 2. čete bataljuna *Marko Trbović*, od 20. 4. 1942. i prvi sekretar ćelije KP. Od prosinca 1942. je bio u Komandi mjesta Krmpote – Ledenice, zatim terenski politički djelatnik. Nakon rata voditelj je personalne službe Uprave JDŽ-a u Rijeci. Oca i bratovu suprugu strijeljali su krmpotski partizani, jer mu je otac bio istaknuti HSS-ovac.

Veza: 9, 27, 30, 26

7.

PAVELIĆ, ANTON (Krmpote, 29. 5. 1935 – Novi, 26. 1. 2008), sin Mate Ilijinog i Antonije (*Tonke*) r. Krpan (Krmpote, 16. 9. 1905 – Novi, 28. 8. 1995), Mijatove; supruga Anka r. Glavaš (Krasno, 22. 2. 1935), Nikolina; sin **Dubravko** (1961) i kćerka **Nensi** (1962), udana Dražić.

Profesor, mr. sc., pedagog; diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu humanističke znanosti i pedagogiju. 1970 - 79. učitelj je i nastavnik u osnovnoj školi u Novom, a od 1979. do mirovine pedagog i prosvjetni savjetnik. Član UO Turističkog društva Novi 1978 - 83. Djed mu je **Ilija** (13. 7. 1877 – 1948), Lovrin.

Veza: 43, 25, 2, 15, 20, 8, 36, 45, 19, Dražić 13

8.

PAVELIĆ, DUBRAVKO (Rijeka, 30. 1. 1961), sin Antona i Anke r. Glavaš (Krasno, 22. 2. 1935), Nikoline.

Ugostiteljski djelatnik; završio je prvi stupanj Hotelijerskog fakulteta u Opatiji. Radio je u HTP-u Novi (1984 – 87), zatim odlazi na rad u Austriju i Njemačku.

Veza: 7, 2, 43, 25, 15, 20, 36, 45, 19, Dražić 13

9.

PAVELIĆ, FRANE – Vranjaš (Zabukovac, Krmpote, 17. 4. 1884 – 9. 5. 1942), sin Mate i Marije (1856 – 28. 3. 1894), druge očeve supruge; supruga Katarina (Kata) r. Filipović (Zabukovac, Krmpote, 5. 4. 1885 – Krmpote, 19. 11. 1926).

Žrtva rata. Bio je starješina sela i istaknuti pristaša HSS-a i mačekovac. Strijeljali su ga krmpotski partizani, po osudi Josipa Đerđe, kao ideološkog protivnika. Strijeljana mu je i snaha **Marij**a, supruga sina Ivana, iako su mu sinovi **Milan**, **Anton** i **Marijan** bili partizani, a **Marijan** i nositelj Partizanske spomenice 1941.

Veza: 6, 27, 30, 26

10.

PAVELIĆ, GOJKO (*Gojko Dudin*) (Novi, 15. 3. 1956), sin Ivana Milinog i Veljke r. Matijević – Senjke (Novi, 22. 9. 1936), Antonove; supruga Branka r. Jurić (Sisak, 26. 3. 1959)

Vodoinstalater; završio je zanat u Srednjoškolskom centru u Crikvenci. Radi u GKTD Vodovod *Žrnovnica* u Novom kao monter od 1. 10. 1975., potom u Crikvenici, a sin mu **Igor** (Rijeka, 1. 1. 1979) od 9. 9. 1996. Njegov otac **Ivan** (Bile, Krmpote, 28. 2. 1932) bio je vatrogasac u Novom.

11.

PAVELIĆ, IVAN (*Iviša*) (Zabukovac, Krmpote, 12. 11. 1889 – Kraljevica, 12. 7. 1944), sin Jerka i Luce (Krmpote, 14. 8. 1855 – Krmpote, 23. 6. 1926); supruga Anta r. Butorac (Krmpote, 8. 10. 1891), Ivanova; sin **Ive** (17. 2. 1926).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942, pozadinski aktivist u selu. Talijani su ga zarobili i odveli u koncentracijski logor u Bakru, a zbog zlostavljanja i gladi završio je u bolnici u Kraljevici, gdje je umro.

Veza: 18, 5

12.

PAVELIĆ, IVAN (*Ivica*) – Šikan (Zabukovac, Krmpote, 31. 8. 1910 – Rijeka, 26. 6. 1952), sin Marka Franinog i Klare r. Balen – Šakanove (Krmpote, 4. 1. 1888); supruga Kata r. Pavelić (Krmpote, 6. 4. 1913), kći Ivana Markovog; kćerke **Branka** (Krmpote, 15. 12. 1935) i **Marija** (Krmpote, 14. 11. 1941).

Aktivist u NOB-u, radio je u pozadini zbog bolesti. Uhitili su ga ustaše 14. 7. 1944. i odveli u logor u Njemačku, odakle se vratio prije završetka rata. Umro je nakon rata od posljedica zlostavljanja u logoru. Na spomeniku palim borcima i žrtvama fašizma u

Krmpotama uklesano je i njegovo ime, uz prezime Pavletić (!). Imao je brata **Franu** (Krmpote, 17. 7. 1912).

13.

PAVELIĆ, IVAN (*Ive, Pujo*) (Bile, Krmpote, 14. 8. 1916 – Srbija, 6. 4. 1970), sin Marka Ivinog i Ruže r. Filipović (Bile, Krmpote, 6. 8. 1888 – 7. 7. 1971); supruga Marija r. Tomljanović.

Aktivni borac partizanskih jedinica 13. primorsko-goranske divizije. Iz rata je izašao kao poručnik, a nakon rata je, kao djelatni oficir JNA završio u Srbiji.

14.

PAVELIĆ, IVAN RIKO – v. 40. **PAVELIĆ, RIKARD**, Vinkov.

15.

PAVELIĆ, IVANKA r. Smolčić (Novi 1. 4. 1941), kći Ivana Lukinog i Johane r. Pađen (Ledenice, 6. 1. 1899 – Novi, 4. 9. 1964); suprug Zlatko (Zabukovac, Krmpote, 3. 7. 1939), Matin, sinovi **Željko** (1974) i **Nenad** (1975).

Trgovkinja; završila je trgovačku školu u Rijeci. Radila je dugo godina kao poslovotkinja trgovačke radnje *Riječke industrije odjeće* (*RIO*) u Novom.

Veza: 43, 7, 25, 2, 20, 36, 45, 8, 19, Smolčić 10, 11

16.

PAVELIĆ, IVICA (Zagreb, 10. 2. 1908 –SAD, ?), Antin, sin zubara i senatora.

Doktor prava. Početkom II. svj. rata radio je u Zagrebu s dr. Vladimirom Velebitom u odvjetničkoj kancelariji, u koju je zalazio i Josip Broz Tito. Kao narodni poslanik bio je u Novom 20. i 21. 8. 1955. na proslavi 110. obljetnice Narodne čitaonice i otkrivanja spomen-biste banu Ivanu Mažuraniću. Igrao je nogomet u NK *Concordiji* u Zagrebu, te tenis. Kao plivač je sudjelovao na Olimpijadi 1924. U Novom je često igrao nogomet za novljanski NK NGŠK. Iz Zagreba odlazi 21. 1. 1943., preko Švicarske emigrira u SAD, gdje je bio vlasnik tvrtke *PAV-IMPEX* export-import u Greenwichu kod New Yorka.

Veza: 3, 4, 24, 38, 39

17.

PAVELIĆ, IVICA (Novi, 23. 12. 1957), sin Dinka (5. 1. 1933), Ivanovog i Ivanke r. Krajačić (Bribir, 19. 7. 1935 – Novi, 18. 9. 1985), Ivanove.

Prometni tehničar; završio je prometnu školu u Rijeci. Radio je u Poduzeću za ceste u Rijeci kao vozač, zatim u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1990 – 95., sudionik operacija *Maslenica* i *Oluja* 1995, pripadnik 155, 111. i 9. gardijske brigade. Pradjed mu je **Ilija** (18. 7. 1877), Lovrin.

Veza: 7, 43, 25

18.

PAVELIĆ, IVE (*Ivica Antin*) (Zabukovac, Krmpote, 17. 2. 1926 – Rijeka, 3. 1. 1987), sin Ivana (Iviša) Jerkova i Ante r. Butorac (Krmpote, 8. 10. 1891); supruga Helena r. Vanjevac. Nadimak Antin dobio je po majci.

Narodni poslanik, završio je Višu privrednu školu u Zagrebu. Nakon rata bio je politički djelatnik u Općini Novi i Senj, komesar Milicije za područje Kotara Novi, sekretar SKOJ-a u Crikvenici, predsjednik Privrednog vijeća Općine Rijeka, sekretar KK SKH u Senju. Bio je direktor *Elektroprivrede* Rijeka, pa *Hidrocentrale Sklope* kod Senja te predsjednik Međuopćinske konferencije SSRHH-a Zajednice općina u Rijeci. Za vrijeme rata je sekretar Općinskog komiteta SKOJ-a Krmpote, član KK SKOJ-a Novi, a početkom 1943. odlazi u 6. primorsko-goransku brigadu Primorsko-goranskog NOO-a, koja poslije dobiva naziv 1. brigada primorsko-goranske divizije.

Veza: 11

19.

PAVELIĆ, IVON (Zagreb, 27. 8. 1970), sin Ljubomira i Jelene r. Požega (Novi, 5. 8. 1949), Zvonimirove; supruga Lina r. Budak, Slobodanova.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu 1997. Radi u odvjetničkoj kancelariji Slobodana Budaka, suprugina oca, u Zagrebu.

Veza: 25, 20, 7, 43, 8, 36, 45, 2, 15

20.

PAVELIĆ, JELENA r. Požega (Novi, 5. 8. 1949), kći Zvonimira i Marije r. Žagar (Novi, 29. 11. 1926 – Zagreb, 27. 3. 2002), Vidove; suprug Ljubomir, Matin; sin **Ivon** (1970).

Radila je u Leksikografskom zavodu *Miroslav Krleža* u Zagrebu.

Veza: 25, 7, 43, 2, 15, 19, 8, 36, 45

21.

PAVELIĆ, JOSIP (*Joja*) (Novi, 2. 6. 1943 – Novi, 8. 10. 2016), sin Milana (*Marko Mile*) i Josipe r. Špalj (Sv. Jelena, Senj, 18. 3. 1916 – Novi, 8. 10. 1990); supruga Katarina r. Karlović – Koginica (Novi, 1. 4. 1945), Josipova; sinovi **Nenad** (1962) i **Neven** (1968).

Mesar. Vodio je mesnicu poduzeća Mesoopskrba u Novom na Placi i na Jurkovu, do 1998. Član Gradskog vijeća Grada Novog 1997 - 2001.

Veza: 35, 37, 41

22.

PAVELIĆ, JOSO (Zabukovac, Krmpote, 29. 11. 1875 – Poljska, 1909), sin Gašpara i Ivke (Krmpote, 3. 1. 1857 – Krmpote, 11. 9. 1934).

Poginuo je na radu u Poljskoj.

Veza: 33

23.

PAVELIĆ, JOSO (*Joso Terezin*) – Šokin (Zabukovac, Krmpote, 19. 3. 1903 – Rijeka, 7. 10. 1988), sin Marka i Tereze r. Butorac (Krmpote, 27. 7. 1874 – Zagreb, 3. 1. 1925); supruga Marija r. Krpan (Krmpote, 29. 9. 1905), Matina.

Sudionik NOB-a kao pozadinski aktivist. Budući da je prije rata ostao bez jedne noge, za vrijeme rata izrađivao je “šlape”, tj. obuću za partizane, iako mu to nije bio zanat.

Veza: 31

24.

PAVELIĆ, LOVRO (*Lolo*) (Zagreb, 13. 1. 1904 – 2. 3. 1984), sin Ante, zubara i senatora države SHS.

Doktor stomatolog i slikar. Radio je na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu 1962 - 72. Jedan je od osnivača Likovne sekcije Zbora liječnika Hrvatske. Slikao je pejsaže, portrete i mrtvu prirodu u duhu postimpresionizma. Za boravka ljeti u Novom, u Pavelićevoj vili *Olga*, slikao je ovdašnje novljanske pejsaže (*Kupalište u Novom 1939*) i portrete.

Veza: 3, 4, 16, 38, 39

25.

PAVELIĆ, LJUBOMIR (*Ljubo*) (Zabukovac, Krmpote, 19. 8. 1941 – Zagreb, 7. 6. 2016), sin Mate Ilijinog i Antonije (*Tonke*) r. Krpan (16. 9. 1905 – Novi, 28. 8. 1995), Mijatove; supruga Jelena r. Požega (Novi, 5. 8. 1949), Zvonimirova; sin **Ivon** (1970).

Dr. med. sc.; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Rijeci, a doktorirao medicinske znanosti na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Kao student igrao je nogomet za NK *Vinodol*. Bio je ravnatelj bolnice na Jordanovcu u Zagrebu.

Veza: 7, 43, 20, 2, 15, 19, 8, 36, 45

26.

PAVELIĆ, MARIJA r. Butković (Krivi Put, 1913 – Zabukovac, Krmpote, 16. 5. 1942); suprug Ivan Mile – Vranjašov (Zabukovac, Krmpote, 12. 10. 1905 – Senj, 10. 3. 1987), Franjin – poslije se oženio Tonkom Špalj, r. Butković (Sibinj, Krmpote, 13. 6. 1910).

Žrtva rata. Suprugov otac Frane bio je HSS-ovac, zbog čega je strijeljan od krmpotskih partizana, osudom Josipa Đerđe, a skupa s njim i ona, iako joj je suprug bio prvoborac (nosilac Spomenice), a i tri su mu brata bila u partizanima.

Veza: 9, 6, 27, 30

27.

PAVELIĆ, MARIJAN – Vranjašov (Zabukovac, Krmpote, 13. 9. 1913 – Mostar, 18. 10. 1963), sin Frane i Katarine r. Filipović (Krmpote, 5. 4. 1885 – Krmpote, 19. 11. 1926); supruga Mara r. Cvitković, nositeljica Partizanske spomenice 1941.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borio se u partizanskim jedinicama u Bosni. Nakon rata bio je narodni poslanik u Narodnoj skupštini BiH, sekretar kotarskog komiteta SKJ Čapljine i predsjednik SUBNOR-a u Mostaru. Otac i bratova supruga (Marija r. Butković), strijeljani su u Krmpotama zato što je otac bio istaknuti HSS-ovac.

Veza: 9, 6, 30, 26

28.

PAVELIĆ, MARKO (Bile, Krmpote, 30. 4. 1941 – 3. 10. 2008), sin Jose i Anke r. Butković (12. 12. 1910).

Diplomirani inženjer drvne industrije; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (1. 10.1967 - 8. 4. 1969). Otac mu je bio zidar.

Veza: 12

29.

PAVELIĆ, MATE (*Mošo*) (Zabukovac, Krmpote, 9. 5. 1906 – Krmpote, 17. 11. 1970), sin Ivana i Ane r. Pavelić (Krmpote, 13. 4. 1864 – 20. 4. 1948); supruga Ana r. Pavelić (Krmpote, 29. 3. 1912), kći Valentina Gašparova.

Nositelj Partizanske spomenice 1941., pozadinski aktivist u mjestu i na terenu. Supruga mu je 1942. bila prvi sekretar SKOJ-a Krmpote i sekretar Općinskog komiteta SKOJ-a Krmpote od 20. 8. 1943. Pokopan u Krmpotama.

30.

PAVELIĆ, MILAN – Pišta (*Mile Pišta*), (Zabukovac, Krmpote, 31.12.1941), sin Marka i Milke r. Filipović; supruga Nada r. Solar (Pčelić, 8.12.1943), kći Ljubiška i Mare; sin **Robert** (Rijeka, 27.9.1967) i kćerka **Kristina** (Rijeka, 18.9.1969).

Monter i kasnije poslovođa u KTD Vodovod Žrnovnica Novi Vinodolski.

30/1.

PAVELIĆ, MILE – Vranjašov (Zabukovac, Krmpote, 23. 7. 1920 – Rijeka, 25. 12. 2002), sin Frane i Katarine r. Filipović (Krmpote, 5. 4. 1885 – Krmpote, 19. 11. 1926); supruga Emilija r. Antonić (Brestovica, Sežana, 15. 1. 1925), Slovenka.

Sudionik NOB-a od 1941; borac u krmpotskom vodu 2. čete bataljuna *Marko Trbović*, u 6. primorsko-goranskoj brigadi 13. primorsko-goranske divizije, komesar bataljuna 2. brigade 43. istarske divizije, zatim u 4. armiji te šef OZNA-e u brigadi. Do 1965. djelatni je pukovnik JNA. Oca i suprugu njegova brata Ivana Mariju strijeljali su krmpotski partizani, jer je otac bio istaknuti HSS-ovac.

Veza: 9, 6, 27, 26

31.

PAVELIĆ, MILE (*Mile Terezin*) – Šokin (Zabukovac, Krmpote, 17. 5. 1909 – Krmpote, 10. 5. 1944), sin Marka Markovog i Tereze r. Butorac (Krmpote, 27. 7. 1874 – Zagreb, 3. 1. 1925); supruga Marija r. Butković (Krmpote, 7. 12. 1909).

Pali borac NOR-a. Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1941, kao pozadinski aktivist. Član KK KPH u Senju. Poginuo je kad je njemački trup 392. legionarske divizije iz Krivog Puta upao u Krmpotsku Luku i ubio ga ponad kuće Ivana Butorca, Josipovog. Na spomeniku palim borcima NOR-a u Krmpotama upisan je kao Mile Pavelić, Terezin. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 23

32.

PAVELIĆ, MILE (Zabukovac, Krmpote, 23. 9. 1912 – Zabukovac, Krmpote, 8. 12. 1944), sin Vale Tominog i Terezije r. Filipović (Krmpote, 3. 3. 1889), Vickove.

Žrtva rata. Ubili su ga partizani u Zabukovcu, navodno zato što je bio naklonjen NDH.

33.

PAVELIĆ, MILE (Zabukovac, Krmpote, 20. 11. 1906 – Novi, 5. 5. 1982), sin Vale Gašparovog i Marije r. Uroš (8. 11. 1875), iz Dalmacije.

Lugar. Radio je u Šumariji u Novom od 1958. godine.

Veza: 22

34.

PAVELIĆ, MILE (*Čambre*) – Valašov (Zabukovac, Krmpote, 23. 9. 1920 – Krasno, 1944), Valin.

Zidar. Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; do ljeta 1941. održavao je vezu s prvoborcem Mataijom; borac 2. čete bataljuna *Marko Trbović,* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije i 2. brigade 35. ličke divizije. Poginuo je kod Krasna. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

35.

PAVELIĆ, NENAD – Jojin (Novi, 11. 6. 1962), sin Josipa i Katarine r. Karlović – Koginice (Novi, 1. 4. 1945), Josipove; supruga Ankica r. Deželjin (Rijeka, 23. 11. 1966), Perina; kćerke **Andrea** (Rijeka, 10. 6. 1989), udana Jelinić, **Nena** (Rijeka, 17. 5. 1990), udana Rubinić, i **Antonela** (Rijeka, 5. 3. 1999).

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1984. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995. Kćerka Andrea sa suprugom Zoranom Jelinićem ima **Filipa Jelinića** (10.2. 2014), **Luciju** (7. 4. 2015) i **Mattea** (30. 1. 2018), a kćerka Nena sa suprugom Andrijom Rubinićem (14. 6. 1982) ima **Lovru Rubinića** (25. 6. 2019).

Veza: 21, 37, 41

36.

PAVELIĆ, NENAD (Rijeka, 9. 6. 1975), sin Zlatka Ilijinog i Ivanke r. Smolčić (Novi, 1. 4. 1941), Ivanove.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Rijeci.

Veza: 43, 15, 7, 25, 2, 20, 45, 8, 19

37.

PAVELIĆ, NEVEN – Jojin (Rijeka, 25. 7. 1968), sin Josipa i Katarine r. Karlović – Koginice (Novi, 1. 4. 1945), Josipove; s prvom suprugom Sanjom r. Cvitković (Rijeka, 20. 11. 1968), Božidarovom ima kćerku **Anu** (Rijeka, 16. 5. 1993) i sina **Jakova** (Rijeka, 20. 4. 1999); a s Kristinom Švaglić (Rijeka, 26. 2. 1984) ima kćerku **Nevu Švaglić – Pavelić** (Rijeka, 26. 10. 2019).

Električar; zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Jedan je od dvadesetorice dragovoljaca s područja Novog; sudionik operacija *Maslenica*, *Medački džep*, *Bljesak*, *Oluja*, *Ljeto* i *Maestral* 1995., kad je ranjen. Umirovljen je kao 50%-tni invalid Domovinskog rata. Dopredsjednik je Udruge boraca Domovinskog rata Novog; potpredsjednik Gradskog vijeća Grada Novog Vinodolskog 2001 – 2005., od 2009. predsjednik.

Veza: 21, 35, 41

38.

PAVELIĆ, NIKICA (Zagreb, oko 1900 – SAD, 1983), Antin, najstariji sin zubara i senatora.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Za Kraljevine Jugoslavije bio je jedno vrijeme šef kabineta predsjednika Senata dr. Želimira Mažuranića. Igrao je u NK *Concordia* u Zagrebu, a više puta i za NK NGŠK u Novom, pa i protiv engleske

mornarice u Novom. Za II. svj. rata sklonio se u Novi kod gospođe Jovanke Gomez, odakle je prebačen u SAD, gdje se oženio.

Veza: 3, 4, 16, 24, 39

39.

PAVELIĆ, RADOVAN (Zagreb, 1912 – New York, SAD,1964), Antin, sin zubara i senatora.

Doktor medicine, specijalist otorinolaringolog; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Nakon rata, iz Rima je, s Kongresa specijalista emigrirao je u Ameriku, gdje je u početku radio u bolnici u New Yorku, a poslije je imao privatnu ordinaciju. Bio je nogometaš NK *Concordia* u Zagrebu, a često je za vrijeme ljetnih praznika igrao za NK NGŠK u Novom.

Veza: 3, 4, 16, 24, 38

40.

PAVELIĆ, RIKARD (*Rikica*) – Bradin (Zabukovac, Krmpote, 25. 5. 1924), sin Vinka Albina Pavlovog i Klare r. Pavelić (Krmpote, 8. 9. 1898 – 20. 4. 1937). Pravo ime mu je Ivan Riko.

Sudionik NOB-a od veljače 1942; borac u pozadinskim jedinicama i pozadinski djelatnik te omladinski rukovodilac SKOJ-a Senj u Zabukovcu. Kao omladinski delegat Kotara Novi bio je na Prvom kongresu USAOJ-a. Od 18. 3. 1942. u kući njegova oca bilo je sjedište krmpotskoga partizanskog logora. Bio je tajnik Udruženja hrvatskih ratnih veterana u Zagrebu. Objavio je knjigu *Stope predaka – Bunjevci* (1991). Braća su mu **Paval** (3. 11. 1918), **Mirko** (20. 5. 1920) i **Milan** (6. 4. 1922).

Veza: 14

41.

PAVELIĆ, SANJA r. Cvitković (Rijeka, 20. 11. 1968), Božidarova; suprug Neven Pavelić (Rijeka, 25. 7. 1968), Josipov (rastavljena); kćerka **Ana** (Rijeka, 16. 5. 1993) i sin **Jakov** (Rijeka, 20. 4. 1999).

Profesorica hrvatskog jezika. Radi u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 37, 35, 21

42.

PAVELIĆ, SLAVEN (Sinj, 28. 12. 1968), Brankov.

Autoprijevoznik. Radi u Novom. Dragovoljac Domovinskog rata 1991., u 111. A bojni.

43.

PAVELIĆ, ZLATKO (Zabukovac, Krmpote, 3. 7. 1939), sin Mate Ilijinog i Antonije (*Tonke*) r. Krpan (Krmpote, 16. 9. 1905 – Novi, 28. 8. 1995), Mijatove; supruga Ivanka r. Smolčić (Novi, 1. 4. 1941), Ivanova; sinovi **Željko** (1974) i **Nenad** (1975). U crkvenim knjigama zaveden je kao Drago Zlatko.

Profesor tehničkog odgoja, diplomirao je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radio je (1968 – 73) u ŠUP-u Novi, od 1974. u osnovnoj školi u Novom, 1982 - 93. direktor je škole. Prvi je gradonačelnik Grada Novog Vinodolskog 1993 - 97. (nakon što je 1962. ukinuta

Općina Novi i pripojena Općini Crikvenica, a 28. 12. 1992. je odlukom Hrvatskog sabora Novom vraćena općina i status grada). Vladin je povjerenik za Primorsko-goransku županiju u Rijeci 1994 - 98. Bio je odbornik u Skupštini općine Crikvenica i predsjednik Narodne čitaonice u Novom, od 1984.

Veza: 7, 25, 15, 2, 20, 36, 45, 8, 19

44.

PAVELIĆ, ŽELJKO (Rijeka, 23. 9. 1955 – Crikvenica, 24. 7. 1996), sin Milana i Milice; supruga Nevenka r. Turina.

Drvni tehničar; završio je Srednju tehničku školu, drvni smjer, u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi (5. 3. 1979 - 30. 11. 1983), kao poslovođa.

Veza: 2, 7, 43, 15, 8, 45, 36

45.

PAVELIĆ, ŽELJKO (Rijeka, 4. 8. 1974), sin Zlatka i Ivanke r. Smolčić (Novi, 1. 4. 1941), Ivanove.

Diplomirani pravnik; diplomirao je na Pravnom fakultetu u Rijeci.

Veza: 43, 15, 7, 25, 2, 20, 36, 8, 19

PAVIČIĆ, URŠULA r. Sokolić – **Milinica**, Pavlova; v. **Sokolić, Uršula**, udana Pavičić

PAVIĆ, MARIJA (*Marijana*, *Mica*) r. Rubčić – **Mačkova** (Valač, Gornji Zagon, 29. 1. 1944), kći Jurja Matije Nikolinog i Anice r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 1. 6. 1919 – Biograd na Moru, 21. 7. 2002), Vidove; suprug Ante.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet, turistički smjer u Zagrebu. Radila je u Zadru u hotelu *Jadera* i u hotelu *Zagreb* kao šefica nabave.

Veza: Rubčić 33, 2, 53, 42, 36, 45, 31, 50, 10, 58, 40, 19, 51, 46

PAVLETIĆ, KUZMA (Pavletich, Casimiro); supruga Pierina r. Vičević.

Upravitelj Lučke ispostave u Novom od 6. 4. 1899. do 1903. prema rješenju mađarske pomorske uprave u Rijeci.

PAVLICA, ANTE (Senj, 9. 2. 1924).

Diplomirani inženjer šumarstva; Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u DIP-u *Milan Mataija* u Novom od srpnja 1958. do ožujka 1959. godine.

PAVLIČEVIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla. Pavličevići su došli 1627. u Lič, a odatle u Krmpote. U Novi iz Krmpota dolaze u 20. stoljeću.

1.

PAVLIČEVIĆ, ADOLF (*Ado*) – Pavišin (Krmpote, 11. 2. 1931 – Crikvenica, 20. 12. 2002), sin Pavla i Milke r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1910 – Crikvenica, 25. 8. 1996).

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu 1963. Radio je u Zagrebu kao pravnik u Općini Trešnjevka i u tvornici *Elka*, nakon toga je javni pravobranitelj u Općini Crikvenica, pod koju je tada spadao i Novi, potom u Općini Senj. Brat **Vladko** (30. 12. 1932) radio je kao bravar u Instalateru u Crikvenici, **Ivan** (22. 1. 1941), je doktor

stomatolog, ima privatnu praksu u Crikvenici, a najmlađi brat **Pavao** je automehaničar u vlastitoj radnji.

Veza: 20, 9, 8

2.

PAVLIČEVIĆ, ANKICA r. Poštenjak (Imotski, 30. 9. 1943 – Rijeka, 29. 4. 2000), Abrahamova; suprug Juraj (Drinak, Krmpote, 14. 1. 1936), sin Mate Jukinog.

Mr. sc. medicine, specijalistica medicine rada. Medicinski fakultet završila je u Zagrebu, a specijalizaciju u Rijeci. Radila je u Zdravstvenoj stanici *dr. Andrija Šerman* u Novom (30. 8. 1971 - 27. 1. 1979), potom u Zavodu za zdravstveno osiguranje u Rijeci.

Veza: 12, 23, 17, 6, 7

3.

PAVLIČEVIĆ, ANTON – Iljetina (Krmpote, 24. 9. 1899 – Novi, 17. 2. 1984), sin Ilije i Ivke r. Filipović (Krmpote, 5. 1. 1870); supruga Zorica r. Butorac (Krmpote, 16. 1. 1895 – Krmpote, 11. 12. 1969), Ivanova.

Zidar. Radio po Jugoslaviji. Sudionik NOB-a od 1942; odbornik u KNOO-u Novi u šumi. Nakon rata koloniziran je u Lovas kod Vukovara, ali se vratio.

Veza: 11, 18, 14, 10, 5, 22, Butorac 41

4.

PAVLIČEVIĆ, ANTON (Krmpote, 12. 5. 1883 – 30. 9. 1915), sin Tome i Mande (Krmpote, 22. 7. 1851 – Krmpote, 29. 9. 1925); supruga Francika r. Krpan (Krmpote, 24. 4. 1883 – Zagreb, 16. 11. 1929), poslije preudana za Matu Lovru Pećanića (Krmpote, 6. 9. 1884).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 15

5.

PAVLIČEVIĆ, BOŽO (Krmpote, 18. 12. 1879 – 22. 9. 1914), Antonov; supruga Tereza Butorac (Krmpote, 16. 10. 1886 – Krmpote, 17. 1. 1914).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao austrougarski vojnik.

Veza: 22, 3

6.

PAVLIČEVIĆ, DANICA r. Blažević – **Šicarova** (Staro Selo, Krmpote, 18. 7. 1947), kći Marka i Dragice r. Blažević – Šicarove (Staro Selo, Krmpote, 29. 10. 1910), Nikoline; suprug Mate – Jukin (Drinak, Krmpote, 26. 4. 1942), Matin; sin **Danijel** (1973) i kćerka **Martina** (1975).

Ekonomistica, završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Radila je u hotelu *Esplanade* u Crikvenici 1966 – 72., od 21. 2. 1972. do 30. 12. 1998. u ispostavi *Jugobanke* (poslije *Riadria banka*) u Novom. Bila je predsjednica Aktiva žena u Novom i blagajnica, tajnica Društva *Naša djeca* i odbornica u Mjesnoj zajednici Novi.

Veza: 17, 23, 12, 7, 2

7.

PAVLIČEVIĆ, DANIJEL (Rijeka, 14. 12. 1973), sin Mate Matinog i Danice r. Blažević – Šicarove (Staro Selo, Krmpote, 18. 7. 1947), Markove; supruga Ivana r. Dovođa (Travnik, 6. 2. 1979), Ivičina; rastavljen.

Matematičko-informatički tehničar, završio je matematičku gimnaziju u Rijeci. Sestra **Martina** završila je studij na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, gdje i radi.

Veza: 17, 6, 23, 12, 2

8.

PAVLIČEVIĆ, DRAGUTIN (Krmpote, 15. 1. 1932), sin Marka Pavlovog i Marije r. Šojat (Krivi Put, 7. 7. 1909).

Profesor, doktor povijesnih znanosti; diplomirao je i doktorirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Odsjek za povijest. Bio je direktor osmogodišnje škole u Pleternici, profesor na Učiteljskoj akademiji u Petrinji, urednik Školske knjige u Zagrebu za povijesna izdanja, te znanstveni suradnik i savjetnik u Institutu za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 1997. radi u *Institutu Ivo Pilar* u Zagrebu. Napisao je knjige *Iz prošlosti Krmpota, Klenovice i Ledenica* i *Povijest Hrvatske* u kojoj je prikazana povijest Hrvata i hrvatske države od najstarijeg spomena imena Hrvat do naših dana.

Veza: 20, 19

9.

PAVLIČEVIĆ, IVAN – Pavišin (Krmpote, 22. 1. 1941), sin Pavla i Milke r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1910 – 25. 8. 1996).

Doktor stomatolog, završio Stomatološki fakultet u Zagrebu. Radio je u Domu zdravlja u Crikvenici te kao stomatolog privatnik u Crikvenici.

Veza: 20, 1, 8

10.

PAVLIČEVIĆ, JELENA r. Sokolić – **Vlašika** (Novi, 14. 2. 1934 – Novi, 26. 10. 1987), kći Eduarda i Marije r. Dobrić – Lukinice (Novi, 24. 3. 1891), Matijeve; suprug Milan (Krmpote, 4. 8. 1938), sin Antona Ilijinog, kondukter u *Autotransu*.

Konobarica. Radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom. Poginula je u automobilskoj nesreći na Jadranskoj magistrali između HTN-a *Zagori* i Kalvarije u sudaru s tegljačem.

Veza: 18, 11, 14, 3, Sokolić

11.

PAVLIČEVIĆ, JURAJ (*Jure*) – Iljetina (Krmpote, 11. 3. 1921 – Lovas, Vukovar, 1984), sin Antona Ilijinog i Zorice r. Butorac (Krmpote, 16. 1. 1895 – Krmpote, 11. 12. 1969); supruga Katarina r. Keser (Slunj, 1927 – Lovas, Vukovar, 10. 10. 1991); sin **Zvonko** i kćerka **Nevenka**, udana Balić.

Sudionik NOB-a od 12. veljače 1942; borac krmpotskog voda 2. čete bataljuna *Marko Trbović* pa 13. primorsko-goranske divizije i 13. proleterske brigade *Rade Končar*. Bio je poručnik JNA. Sestra mu je **Nada** (Luka, Krmpote, 7. 4. 1927). Suprugu su mu 10. 10. 1991. ubili četnici u Lovasu, Vukovar.

Veza: 3, 18, 14, 10, Balić 3

12.

PAVLIČEVIĆ, JURAJ (Drinak, Krmpote, 14. 1. 1936), sin Mate Jukinog i Klare r. Krpan (Krmpote, 6. 5. 1904 – Krmpote, Klenovica, 21. 1. 1991), Ivanove; supruga Ankica r. Poštenjak (Imotski, 30. 9. 1943 – 29. 4. 2000), Abrahamova.

Profesor matematike, diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Radio je u Rijeci u Školi za defektnu djecu i u Narodnom sveučilištu. Sinovi su mu **Krešimir** (1. 11. 1976), profesor informatike i **Jurica** (31. 10. 1977), diplomirani ekonomist.

Veza: 13, 17, 23, 2, 6, 7

13.

PAVLIČEVIĆ, JURE (Drinak, Krmpote, 10. 3. 1904 – Kanada, 20. 12. 1934), sin Juke i Kate r. Pećanić (Krmpote, 2. 1. 1864 – Krmpote, veljača 1945).

Šumski radnik. Radio je u Kanadi, gdje je poginuo u sječi stabala.

Veza: 17, 23, 12, 6, 2

14.

PAVLIČEVIĆ, KATARINA r. Keser (Slunj, 25. 10. 1927 – Lovas, Vukovar, 10. 10. 1991); suprug Jure – Iljetina (Krmpotska Luka, 11. 3. 1921 – Lovas, Vukovar, 1984), Antonov.

Žrtva velikosrpskog terora. Njezini prvi susjedi Srbi iz Lovasa opljačkali su je: uzeli joj zlatninu i novac koje je držala skrivene pod pojasom i ubili je na ulici pucajući joj u vratnu kralježnicu, bacili je u štalu među junad i štalu zapalili. Godine 2001. za taj je zločin optužena jedna osoba. Sin **Zvonko** (konobar) i kći **Nevenka,** udana Balić, profesorica njemačkog jezika, žive u Novom.

Veza: 11, 18, 10, 3, Balić 3

15.

PAVLIČEVIĆ, MATE – Marin (Krmpote, 2. 11. 1921 – Novi, 13. 7. 1983), sin Jurja i Marije (Mara) r. Pavličević (Krmpote, 7. 8. 1897 – Novi, 1961); supruga Zorica r. Kalanj (Omar, Ledenice, 24. 12. 1914 – Novi, 22. 11. 1999), Matina.

Lugar i šumarski manipulant. Radio je kao poslovođa je u Šumariji Novi od 1958. Završio je tri razreda gimnazije u Senju. Nositelj Partizanske spomenice 1941, sudionik NOB-a od 15. 12. 1941; borac u bataljunu *Ljubica Gerovac* do kraja 1942. pa je zbog bolesti poslije odbornik u Luci, a od 1. 9. 1944. u Komandi mjesta. Bio je sekretar aktiva SKOJ-a Zabukovac i član kotarskog SKOJ-a u Senju od studenoga 1942. godine.

Veza: 21, 4

16.

PAVLIČEVIĆ, MATE (Luka, Krmpote, 23. 10. 1911 – Caparele, Bosna, 25. 10. 1941), sin Marka i Marije r. Komadina (Ledenice, 24. 2. 1881), Miline.

Žrtva rata; borio se kao domobran u Bosni. U selu Caparele raznio se ručnom bombom da ga četnici ne bi zarobili živog.

Veza: 20

17.

PAVLIČEVIĆ, MATE (Drinak, Krmpote, 26. 4. 1942), sin Mate Jukinog i Klare r. Krpan (Krmpote, 6. 5. 1904 – Krmpote, Klenovica, 21. 1. 1991), Ivanove; supruga Danica r. Blažević – Šicarova (Staro Selo, Krmpote, 18. 7. 1947), Markova.; sin **Danijel** (1973) i kćerka **Martina** (1975).

Diplomirani inženjer drvne industrije, završio je Šumarski fakultet, u Zagrebu, a prije toga je izučio stolarski zanat u ŠUP-u u Novom, te Srednju tehničku školu u Zagrebu, drvni smjer. Cijeli je radni vijek proveo u DIP-u u Novom. Bio je upravitelj pogona *Novolam*. Član Turističkog društva Novi 1989 - 93, a aktivan je i u Lovačkom društvu *Gradina*.

Veza: 13, 23, 12, 6, 2, 7

18.

PAVLIČEVIĆ, MILAN (Luka, Krmpote, 4. 8. 1938 – Novi, 31. 5. 2012), sin Antona Ilijinog i Zorice r. Butorac (Podmelnik, Krmpote, 16. 1. 1895 – Krmpote, 11. 12. 1969); supruga Jelena r. Sokolić (Novi, 14. 2. 1934 – 26. 10. 1987), Eduardova.

Kondukter. Radio je u poduzeću *Autotrans* Rijeka.

Veza: 3, 11, 10, 14, Butorac 41

19.

PAVLIČEVIĆ, MILKA r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1910 – Crikvenica, 25. 8. 1996), Josipova; suprug Paval (*Paveša*) (Luka, Krmpote, 26. 10. 1906 – Rijeka, 11. 9. 1999), Pavlov.

Podvorkinja i čistačica u osnovnoj školi u Novom, 1945 - 65.

Veza: 20

20.

PAVLIČEVIĆ, PAVAL – Paviša (Luka, Krmpote, 26. 10. 1906 – Novi, 11. 9. 1999), sin Pavla i Marije r. Stipeč (Bribir, 9. 4. 1872 – Krmpote, 13. 12. 1918); supruga Milka r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1910 – Crikvenica, 25. 8. 1996).

Zidar u Novom. Nakon rata radio je u KP *Ivanj*, od 1960. u Šumariji Novi, te u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom.

Veza: 19, 1, 9, 8, 16

21.

PAVLIČEVIĆ, RUDOLF – Marin (Krmpote, 7. 8. 1945), sin Mate i Zorice r. Kalanj (Omar, Ledenice, 24. 12. 1914 – Novi, 22. 11. 1999), Matine.

Strojobravar, zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Od 26. 3. 1968. radio u pogonu *Transport* Šumarije Novi.

Veza: 15

22.

PAVLIČEVIĆ, TOMO – Apostolić (Luka, Krmpote, 30. 8. 1907 – Grubišno Polje, 23. 1. 1945), sin Antona i Ruže r. Krpan (Krmpote, 3. 1. 1868 – 13. 1. 1916), treće očeve supruge; supruga Marija r. Butorac (Luka, Krmpote, 20. 1. 1907), kći Ivana i Ane.

Pali borac NOR-a. Bio je domobran do 1942., potom sa suprugom i tri kćeri odlazi u Podravsku Slatinu, a odatle u partizane kao borac 40. slavonske divizije. Poginuo je u Grubišnom Polju. Kćeri su mu: **Ana** (Krmpote, 13. 10. 1932), udana Butorac, **Ruža** (Krmpote, 13. 2. 1942), udana Miletić i **Antonija** (*Tonica*) (Krmpote, 21. 1. 1936), udana za doktora medicine Vinka Mandića. Sestra **Marija** (Krmpote, 3. 11. 1904) udana je za mesara Josipa Krišković – Šimelu (Novi 15. 8. 1894), Mihatovog.

Veza: 5, 3

23.

PAVLIČEVIĆ, VINKO (Drinak, Krmpote, 4. 4. 1934), sin Mate Jukinog i Klare r. Krpan (Drinak, Krmpote, 6. 5. 1904 – Krmpote-Klenovica, 21. 1. 1991), Ivanove; supruga Milka r. Kalanj (18. 5. 1941), Vinkova. Ima sina **Matiju** (Rijeka, 20. 5. 1974).

Trgovački poslovođa, završio je srednju trgovačku školu u Crikvenici. Radio je u trgovačkom poduzeću *Jadrankomerc* u Krmpotama, Klenovici, Crikvenici i Novom.

Veza: 13, 17, 12, 6, 2, 7

PAVLIK, MILORAD (Novi, 12. 3. 1963), Tomislavov. Prezime je podrijetlom iz Vinkovaca.

Stolar, zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Stolarski je obrtnik s radionicom u Novom, Šija 12. Borac Domovinskog rata 1991 – 95), kao desetnik HV sudionik operacije *Oluja*.

PAVLINIĆ, JOSIP (Tuheljske Toplice, 22. 2. 1904), Jurjev; supruga Katica r. Baričević (Donji Zagon, 1903), Ivanova; sin **Vlatko** (Novi, 1. 3. 1929) i kćerke **Nada** (Novi, 1. 8. 1932) i **Marija** (Novi, 31. 3. 1935).

Stolarski obrtnik u Novom, od 1928.

PAVLOVIĆ

Prezime se u Novom javlja s Dragutinom (*Dragecom*) Pavlovićem (29. 4. 1926 – Novi, 1. 5. 1985), iz Zaprešića koji je radio u Đačkom domu u Novom, gdje se i oženio s Marijom r. Krišković (Novi, 13. 1. 1924), Josipovom.

1.

PAVLOVIĆ, DRAGO – Dragecov (Brežice, Slovenija 22. 7. 1949), sin Dragutina i Marije r. Krišković (Novi, 13. 12. 1924), kćeri Josipa Ladislavovog.

Skladištar; radio je u DIP-u Novi (10. 8. 1978 - 18. 12. 1998).

Veza: 2

2.

PAVLOVIĆ, MARIJAN – Dragecov (Zaprešić, 15. 8. 1950), sin Dragutina i Marije r. Krišković (Novi, 13. 11. 1924), kćeri Josipa Ladislavovog.

Držao je *Buffet 10*, na Korzu 10, u majčinoj kući.

Veza: 1

3.

PAVLOVIĆ, ZLATA r. Peran (Split, 26. 4. 1912), Marinova; suprug Bogica.

Sa suprugom je došla 1948. u poduzeće *Lišanj* u Novom, doveo ih je direktor dr. Ante Kalođera, s grupom rukovodećeg kadra za *Lišanj*, a drugi su dali otkaz ili su otpušteni,

jer su zatečeni u malverzacijama, dok suprug i ona ostaju. Bila je šefica recepcije hotela *Lišanj* (15. 5.1957 - 31. 3. 1958), a govorila je tri jezika. Suprug je bio doktor prava, ali je u Lišnju radio kao činovnik, jer su mu tadašnje vlasti oduzele građanska prava.

4.

PAVLOVIĆ, NELA (Borovo Naselje, 12. 1. 1955).

Nastavnica biologije i kemije; završila je Pedagošku akademiju. Radi u osnovnoj školi u Novom od 1. 12. 1990. godine.

PEĆANIĆ

Bunjevačko prezime; Pećanići dolaze 1605. u Lič, u prvom dolasku skupina Vlaha Krmpoćana iz nahije Obrovac, župe Bukovica, s osmanskog teritorija. Odatle naseljavaju Krmpote. U Novom se javlja u 20. stoljeću.

1.

PEĆANIĆ, ANTON – Vicetin (Bile, Krmpote, 17. 7. 1935), sin Matije Pavinog i Marije (Mara) r. Butorac (Krmpote, 11. 9. 1902); supruga Ksenija r. Verner (Zagreb, 28. 7. 1938 – Novi 3. 3. 1981), Dragutinova; pradjed mu je Dujo, a kćeri **Adrijana** (1966) i **Tamara** (1974), udana Filipović.

Diplomirani inženjer šumarstva; Poljoprivredno-šumarski fakultet završio je u Zagrebu, od 1961. - 1965. upravitelj je *Pilane Breze*, pogona DIP-a Novi, od 1965. radi u Šumariji u Novom, gdje je bio direktor OOUR-a za uzgoj šuma, poslije pomoćnik upravitelja u JP Hrvatskih šuma UŠ Senj i najzad od 1. lipnja 1996. do mirovine rukovoditelj Odjela za lovstvo i pomoćnik direktora za uređivanje šuma. Bio je potpredsjednik Turističkog društva Novi 1982., a predsjednik 1983. g., predsjednik Čitaonice, predsjednik Skupštine općine Crikvenica od 1. 5. 1984. do 30. 4. 1986., te predsjednik Izvršnog odbora, a 1990. - 1991. predsjednik Skupštine mjesne zajednice Novog.

Veza: 14, 13, 6, 18, 12, Filipović 38/1

2.

PEĆANIĆ, ANTON (Krmpote Polje, 13. 6. 1871 – Krmpote, 20. 3. 1938), sin Pere i Vice (Krmpote, 18. 1. 1846 – Krmpote, 4. 11. 1918); supruga Paulina r. Kostrenčić (Crikvenica, 3. 1. 1880 – 8. 3. 1964).

Blagajnik i bilježnik u Općini Ledenice od 1911. do 30. ožujka 1937. Njegov sin **Josip** bio je činovnik u Senju, a nakon osnivanja NDH ubili su ga partizani.

Veza: 73, 4,19, 15

3.

PEĆANIĆ, IVAN (Krmpote Polje, 25. 7. 1826 – Smokvica, 7. 6. 1910); treća supruga Anta (17. 12. 1841 – 4. 6. 1918).

Kao starac od 84 godine utopio se u moru u Smokvici.

Veza: 7, 2, 8

4.

PEĆANIĆ, JOSIP (*Joško*) (Ledenice, 20. 3. 1908 – svibanj 1945), sin Antona Perinog i Pauline r. Kostrenčić (Crikvenica, 3. 1. 1880 – Zagreb, 8. 3. 1964).

Žrtva rata. Nestao je tijekom povlačenja vojske NDH kod Bleiburga. Bio je bilježnik u Općini Ledenice od 1. travnja 1937., a od srpnja 1937. do 1941. općinski blagajnik u Ledenicama i tajnik Velike župe u Senju za vrijeme NDH.

Veza: 2, 15, 19

5.

PEĆANIĆ, JOSIP (Polje, Krmpote, 25. 3. 1889 – Nyiregyhazi, 26. 3. 1915), sin Grge i Tereze r. Blažević (Krmpote, 26. 6. 1862. – Krmpote, 4. 8. 1914.).

Žrtva I. svj. rata. Kao domobran u austrougarskoj vojsci umro u bolnici od ranjavanja. Brat mu **Mijo** umro je u ruskom zarobljeništvu, a brat **Nikola** (23. 11. 1893 - 16. 4. 1923) na radu u Srbiji.

Veza: 9

6.

PEĆANIĆ, KSENIJA r. Verner (Zagreb, 28. 7. 1938 – Novi, 3. 3. 1981), Dragutinova; suprug Anton (Krmpote, 17. 7. 1935), Matin; kćeri **Adrijana** (1966) i **Tamara** (1974).

Diplomirana inženjerka šumarstva; Poljoprivredno-šumarski fakultet završila je u Zagrebu 1963. Radila je na fakultetu, zatim u DIP-u Novi od 11. siječnja 1968. do 1969, a od 18. svibnja 1969. do 1981. u Šumariji Novi.

Veza: 1, 18 , Filipović 38/1

7.

PEĆANIĆ, MARKO (Polje, Krmpote, 21. 3. 1878 – 1914./1918), sin Ive i Ante (Krmpote, 17. 12. 1841 – Krmpote, 4. 6. 1918), treće očeve supruge.

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci nestao je u ratu – tj. poginuo.

Veza: 3, 2

8.

PEĆANIĆ, MATE MILE (Polje, Krmpote, 15. 9. 1919 – Vukovar, 12. 4. 1945), sin Mihovila Matinog i Gabrijele r. Butorac (Krmpote, 16. 6. 1891 – Krmpote, 24. 11. 1956).

Žrtva rata. Bio je ustaša i policijski agent NDH. Poginuo je u završnim operacijama JNA za oslobođenje Srijema i Slavonije od njemačkih jedinica i vojske NDH. Imao je brata **Šimu** (Krmpote, 24. 8. 1931), i oca **Mihovila** (Krmpote, 2. 10. 1891 – Bihać, 23. 3. 1941).

Veza: 3

9.

PEĆANIĆ, MIJO (Polje, Krmpote, 1. 10. 1897 – Rusija, 1918), sin Grge i Tereze r. Blažević (Krmpote, 26. 6. 1862 – Krmpote, 4. 8. 1914).

Žrtva I. svj. rata. Kao domobran u austrougarskoj vojsci zarobljen je na ruskoj fronti, umro je u Rusiji u zarobljeništvu.

Veza: 5

10.

PEĆANIĆ, MIHOVIL (Polje, Krmpote, 27. 6. 1891 – 1914./1918), sin Nikole i Tonke r. Balen (Krmpote, 24. 8. 1871 – Krmpote, 21. 12. 1929).

Žrtva I. svj. rata. Kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci nestao je u ratu, na srpskoj fronti na Drini.

11.

PEĆANIĆ, MILAN (*Miko Verin*) – Tonkin (Smokvica Gornja, 18. 1. 1926 – Rijeka, 25. 6. 1998), sin Josipa Antonovog i Vere r. Butorac (Krmpote, 20. 3. 1903 – Rijeka, 1982), Tomine; supruga Sonja r. Hodanić (Vrbnik, 15. 10. 1929), Ivanova; pradjed mu je **Dujo**.

Profesor; diplomirao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Za vrijeme rata, od 1943., bio je aktivist SKOJ-a. Radio je u Učiteljskoj školi u Zadru i u Prvoj riječkoj gimnaziji kao direktor, potom kao direktor Sveučilišne biblioteke u Rijeci. Otac **Josip** (1898 – 1968) bio je rudarski radnik u Kanadi.

Veza: 16

12.

PEĆANIĆ, MLADEN – Vicetin (Novi, 12. 6. 1956), sin Mate (Jole) Matinog i Mire r. Pavelić (Zabukovac, Krmpote, 24. 2. 1935), Jerkove; supruga Tatjana r. Ražov.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1. travnja 1970. godine.

Veza: 1, 13, 18

13.

PEĆANIĆ, PAVE – Vicetin (Krmpote, 12. 2. 1925 – Bribir, 22. 7. 2003), sin Matije Pavinog i Marije r. Butorac (Krmpote, 11. 9. 1902), Tomine.

Diplomirani ekonomist i pukovnik JNA. Nakon rata završio je Ekonomski fakultet u Skoplju. Sudionik NOB-a, a iz rata je izašao kao poručnik. Bio je načelnik financijske službe u Ministarstvu narodne obrane SFRJ.

Veza: 14, 16, 12, 18

14.

PEĆANIĆ, PAVE – Vicetin (Smokvica, Krmpote, 22. 9. 1905 – Vrapče, 16. 4. 1939), sin Pave Dujinog i Vice r. Pavelić (Krmpote, 18. 1. 1869 – Krmpote, 18. 4. 1956).

Zbog duševne bolesti smješten je u bolnicu u Vrapče (Stenjevec), gdje je i umro.

Veza: 1, 13, 6, 12

15.

PEĆANIĆ, PETAR (Ledenice, 27. 9. 1906 – svibanj 1945), sin Antona Perinog i Pauline r. Kostrenčić (Crikvenica, 3. 1. 1880 – Zagreb, 8. 3. 1964).

Žrtva rata. Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Radi kao sudac u Kičevu (Makedonija), po osnivanju NDH u ustaškom Glavnom stanu kod poglavnika NDH. Kao civil krenuo je 8. 5. 1945. iz Zagreba prema Austriji i Bleiburgu, i nestao.

Veza: 2, 4, 19

17.

PEĆANIĆ, STJEPAN (*Živko*) (Krmpote Donje, 30. 8. 1938), sin Franje i Kate r. Vukelić (Vukelić Draga 8. 9. 1910), kćeri Jose Šimunovog.

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu. Radio u Bujama.

Veza: 5 i 9 (očevi bratići)

19.

PEĆANIĆ, VUK (Ledenice, 31. 10. 1911 – Zagreb, 16. 12. 1976), sin Antona Perinog i Pauline r. Kostrenčić (Crikvenica, 3. 1. 1880 – Zagreb, 8. 3. 1964).

Drvni stručnjak. Pisar u Općini Krmpote 1929., a između dva svjetska rata radio je u DIP-u *Gutman* u Našicama. Bio je pomoćnik ministra drvne industrije Republike Hrvatske u Zagrebu, glavni direktor DIK-a u Novom (1950 – 51.?), te predsjednik Udruženja drvne industrije Hrvatske. Otac je bio bilježnik u Ledenicama, a brata **Josipa** ubili su partizani.

Veza: 2, 4, 15

1.

PEJAKOVIĆ, DORIS r. Vičević (Praputnjak, 17. 4. 1967), Avelinova; suprug Dražen (Rijeka, 18. 4. 1968), Vukanov.

Vlasnica trgovine *Dark* u Novom na Trgu I. Mažuranića.

Veza: 2

2.

PEJAKOVIĆ, DRAŽEN (Rijeka, 18. 4. 1968), sin Vukana i Danice r. Pralica (Bosanska Dubica, 1941), Manine; supruga Doris r. Vičević (Praputnjak, 17. 4. 1967), Avelinova.

Elektrotehničar, završio je ŠUP u Senju 1986. Radi u INA-i Rijeka od 1989. Sudionik Domovinskog rata i operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1

PEJNOVIĆ, MANE (Brinje, 18. 4. 1920 – Zagreb, 14. 9. 2001), Ilijin; supruga Anka r. Baričević (Donji Zagon, 6. 6. 1923 – Zagreb, 8. 6. 2005), kći Luke Nikole Josipovog.

Sudionik NOB-a i aktivni potpukovnik JNA. Službovao u Bitoli, Prilepu, Ohridu, Sarajevu, Gradačcu, Rijeci i Pule.

PEMPER

Ledeničko prezime iz sela Pemperi, u Novom se javlja nakon 1945. godine.

1.

PEMPER, ANTON (*Tona*) – Buva (Pemperi, Ledenice, 26. 1. 1912 – Novi, 4. 2. 2002), sin Ivana i Marije r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1880); supruga Dragica r. Krmpotić – Tomulina (Ledenice, 7. 2. 1922 – Novi, 6. 12. 2005), Tomina.

Šumski radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941, sudionik NOB-a od 12. 12. 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, od veljače 1942. u ličkom bataljunu *Božidar Adžija*, u 3. bataljunu 6. brigade 13. primorsko-goranske divizije, te u pratećem bataljunu pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a, gdje je bio posilni dr. Ivana Ribara. Nakon rata je koloniziran u Vukovar, ali se 1949. vratio u Novi i radio je u pilani na Brezama na održavanju postrojenja.

Veza: 3, 13, 11, 5

2.

PEMPER, DRAGUTIN (*Dragan*) – Komuš (Pemperi, Ledenice, 8. 2. 1922 – 1943), sin Blaža Lovrinog i Marije (Mara) r. Mataija (Ledenice, 24. 7. 1895).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; prvoborac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u jedinicama primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone i 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo, vjerojatno u Lici. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno. Djed mu je **Lovro** (Ledenice, 9. 8. 1866 – Ledenice, 13. 5. 1943), Blažov.

Veza: 10

3.

PEMPER, IVAN – Buva (Pemeperi, Ledenice, 15. 8. 1914 – Lovas, Vukovar, 1996), sin Ivana i Marije r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1880); supruga Ana r. Mataija (Ledenice, 12. 4. 1914 – Rijeka, 26. 7. 1993), Jurjeva.

Šumski radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, poslije u minerskoj četi bataljuna *Matija Gubec* 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata je koloniziran u Lovas kod Vukovara.

Veza: 1, 13, 11, 5

4.

PEMPER, IVAN – Rafija (Pemperi, Ledenice, 26. 6. 1918 – Ledenice, 13. 3. 1974), sin Rafaela i Marije r. Mataija (Ledenice, 4. 1. 1879 – 6. 5. 1936); supruga Paulina r. Mataija – Krečina (Ledenice, 6. 9. 1927), Josipova.

Šumski radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radio je u Šumariji Novi. Ima brata **Josipa** (10. 2. 1921).

Veza: 14

5.

PEMPER, IVICA (*Ivica Tonin*) – Buva (Lovas, Vukovar, 1. 10. 1949), sin Antona i Dragice r. Krmpotić (Ledenice, 7. 2. 1922 – Novi, 6. 12. 2005), Tomine.

Vozač. Zanat je izučio u JNA. Vozač je u poduzeću *MIT* (meso i trgovina) Rijeka od 1980. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1, 3, 13, 11

6.

PEMPER, JURAJ (*Jura*) – Pivac (Pemperi, Ledenice, 23. 5. 1921 – listopad 1943), sin Jurja i Ane r. Jurčić (Zalipnik, Ledenice, 2. 10. 1889 – Ledenice, 4. 11. 1929), prve očeve supruge. Otac mu se tri puta ženio, a drugu suprugu Milku Antoniju r. Pemper ubio je stric Karlo.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; prvoborac 2. ledeničke čete bataljuna *Marko Trbović i* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Sedam je puta ranjavan, a poginuo je, vjerojatno u Lici. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 10, 7, 8

7.

PEMPER, KARLO – Pivac (Zalipnik, Ledenice, 12. 1. 1895 – Ledenice, 2. 9. 1943), sin Ivana Pavlovog i Marije r. Frković (Ledenice, 25. 5. 1861 – Ledenice, 7. 12. 1929); prva supruga Vicka r. Jurčić (Ledenice, 31. 12. 1896 – Ledenice, 23. 3. 1933), druga Ana r. Mataija – Krečina (Ledenice, 15. 2. 1895 – Ledenice, 13. 12. 1935), treća Marija r. Krmpotić (Ledenice, 23. 9. 1902 – 10. 2. 1943), Antonova.

Žrtva rata. Bio je invalid na jednu nogu. Treća supruga Marija krenula je usred zime u Drežnicu po krumpir i na povratku se smrznula u snijegu. U duševnom rastrojstvu zbog toga zaklao je drugu suprugu brata Jurja – Milku Antoniju r. Pemper (Ledenice, 27. 5. 1897 – Ledenice, svibanj 1943). Tadašnja partizanska vlast osudila ga je i strijeljala.

Veza: 8, 10, 6, 12

8.

PEMPER, MARIJA r. Krmpotić (Vojsko, Ledenice, 23. 9. 1902 – 10. 2. 1943), kći Antona i Lucije r. Jurčić (Ledenice, 15. 2. 1873 – Ledenice, 5. 4. 1918), treća je supruga Karla Pempera – Pivca (Ledenice, 12. 1. 1895 – 2. 9. 1943), Ivanovog.

Stradala 1943. Kako joj je suprug bio invalid, sama je usred zime otišla u Drežnicu u nabavu krumpira, ali se na povratku kući smrznula.

Veza: 7, 10, 6, 12

9.

PEMPER, MATE – Matuzina (Zalipnik, Ledenice, 24. 2. 1878 – Ledenice, 21. 4. 1944), sin Mile Grginog i Kate (Ledenice, 21. 5. 1848 – Ledenice, 18. 2. 1896); prva supruga Kata Mataija – Krečina (30. 4. 1875 – 16. 6. 1932), druga Ana r. Šimac (Bribir, 28. 7. 1897), poslije preudana za Vinka Pempera u Podravskoj Slatini.

Žrtva fašističkog terora. Radio je na svojoj zemlji kad je u selo upao njemački trup (četa specijalaca). Bio je gluh, pa je ostao je u polju kad su suseljani pobjegli, a njemački vojnici su ga ubili.

10.

PEMPER, MILKA ANTONIJA r. Pemper (Ledenice, 27. 5. 1897 – Ledenice, svibanj 1943), kći Lovre Blaževog i Kate r. Mataija (Ledenice, 18. 5. 1866 – Ledenice, 9. 11. 1934); druga je supruga Jurja – Pivca (Ledenice, 8. 4. 1886), sina Ivana Pavlovog.

Žrtva rata. Zaklao ju je suprugov brat **Karlo** u duševnom rastrojstvu nakon gubitka supruge Marije, koja se smrznula u snijegu na povratku kući iz Drežnice, kamo je otišla po krumpir.

Veza: 7, 8, 6, 2, 12

11.

PEMPER, MILJENKO (Miljenko Tonin) – Buva (Ledenice, 10. 9. 1959), sin Antona i Dragice r. Krmpotić (Ledenice, 7. 2. 1922 – Novi, 6. 12. 2005), Tonine.

Staklar, zanat je izučio u ŠUP-u u Rijeci. Radio je u Tvornici plastične stolarije u Ledenicama.

Veza: 1, 3, 13, 5

12.

PEMPER, PETAR – Pivac (Zalipnik, Ledenice, 1. 1. 1886 – Ledenice, 16. 5. 1895), sin Valentina Pavlovog i Romane r. Mataija – Krečine (1864 – 27. 3. 1937).

Kao desetogodišnji dječak stradao je u šumi u snježnoj oluji i mećavi. Imao je brata **Ivana** (Ledenice, 3. 5. 1904).

Veza: 7, 8, 10

13.

PEMPER, RAFAEL – Buva (Pemperi, Ledenice, 29. 12. 1906 – Karlovac, 20. 7. 1944), sin Ivana i Marije r. Komadina (Ledenice, 3. 12. 1880).

Pali borac NOR-a. Stolar. Sudionik NOB-a od 1941; borac u Komandi mjesta Novi i odbornik u mjesnom NOO-u. Nijemci su ga zarobili 1944., odveli u Karlovac i tamo strijeljali. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 1, 3, 5, 11

14.

PEMPER, RAFAEL – Rafija (Zalipnik, Ledenice, 6. 12. 1910 – Stajnica, Brinje, 1942), sin Rafaela i Marije r. Mataija (Ledenice, 4. 1. 1879 – Ledenice, 6. 5. 1936).

Pali borac NOR-a. Stolar. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, bataljuna *Matija Gubac* i bataljuna *Ljubica Gerovac* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone. Poginuo je u borbi u Stajnici pokraj Brinja. Nositelj Partizanske spomenice 1941., posmrtno.

Veza: 4

PERAKOVIĆ, MATO (Barilovac, 24. 4. 1859 – Novi, 10. 1. 1912); supruga Jela r. Polović (3. 7. 1862).

Općinski blagajnik i bilježnik (1900 – 1906), te blagajnik Društva za uređenje i uljepšanje Novog od osnivanja 1902. U Novom mu se rodilo i troje djece. Ubio se revolverom, zbog čega mu je uskraćen crkveni pogreb.

PERANIĆ, IVAN (Stara Novalja, Pag, 12. 12. 1935), Šimin.

Svećenik; završio je studij teologije 1963. Od 1963. do 1976. kapelan je u Ogulinu, od 1978. župnik u Novom, a od 28. 10. 1991. i vjeroučitelj u osnovnoj školi u Novom. Obavljao dužnost i u crkvama u Ledenicama, Krmpotama, Povilama i u Klenovici.

PERICA, FANIKA r. Sokolić – **Veričinka** (Novi, 25. 6. 1938), kći Romana Pavlovog i Marije r. Maričić – Šćrbetinke (Novi, 6. 7. 1911 – Zagreb, 19. 2. 1995); suprug Drago (1934 – 20. 12. 2001).

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Bateru i u krmpotskim selima (1950 – 60).

Veza: Sokolić 244

PERIČIĆ

Novije novljansko prezime, u Novom se javlja početkom 18. st., dolazi iz Zagona, a bunjevačkog je podrijetla. Najstariji su nadimci ovih novljanskih Peričića **Kranjčići**, **Vranješe**, **Nikolice** i **Karlini**, a svi potječu iz Donjeg Zagona; u Novom dobivaju još nadimke **Postolari**, **Seznale**, **Šalvatori** i **Ubijeni**. **Kranjčić** je nadimak po zagonjskom

zaseoku Krančići, **Vranješa** je nadimak prema predjelu Vrana, a **Nikolica** po Nikoli koji je došao u Novi.

1.

PERIČIĆ, ANDRIJA – Kranjčić (Rijeka, 1. 2. 1965), sin Jurja Andrijevog iz Donjeg Zagona i Antonije r. Krmpotić (Krivi Put, 15. 5. 1937); supruga Snježana r. Cvjetković (Raša, 31. 6. 1965).

Mesar; zanat je izučio u ŠUP-u. Radio je u HTP-u *Ad Turres* u Crikvenici, a potom privatno. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. Djed **Andrija** (6. 10. 1901 – 14. 11. 1982) je sin Jurja Andrijevog i bio je zidar.

Veza: 12, 32

2.

PERIČIĆ, ANTE - Batalija (Rijeka, 11. 2. 1998), sin Josipa (*Jože*), Ivanovog i Ankice r. Gugić (Travnik, BiH, 16. 1. 1975).

Student novinarstva u Zagrebu i sezonski djelatnik i animator u kulturi u Novom.

Veza: 32/2

2/1.

PERIČIĆ, ANTON – Kranjčić (Novi, 15. 8. 1844 – Rijeka, 26. 5. 1899), sin Filipa Antonovog i Margarite r. Karlović (Novi, 10. 7. 1804 – 1854), Tomine, prve očeve supruge; prva supruga Marija r. Škocanić (umrla: Novi, 6. 3. 1884), druga Marija r. Kabalin – Javorka (Novi, 5. 2. 1853 – Sušak, 31. 10. 1927), udovica Franka Piškulića, a kći Luke Ivanovog.

Financ (c. kr. financijski stražar, nadmornar), pa službenik u Rijeci. U novljanskoj općinskoj knjizi piše i financijski poglavica (znači upravitelj), dok se već 1897. spominje kao bilježnik i upravitelj Općine Jelenje. Brat mu je **Juraj** (Novi, 23. 4. 1840), a prašukundjed Zagonjanin **Anton Peričić – Kranjčić** (oko 1725/30), koji je s bratom **Pavlom** došao u Novi.

Veza: 14, 56, 10, 87

3.

PERIČIĆ, ANTON – Kranjčić (Novi, 6. 7. 1905 – Novi, 27. 9. 1958), sin Filipa Jurjevog i Pauline r. Zoričić (Novi, 16. 1. 1876 – Tunis, 22. 2. 1952), Antonove; supruga Paulina r. Petrinović – Gašpar (Novi, 1. 10. 1908 – Novi, 22. 12. 1989), Srećkova (*Srećko Marica*) (2. 10. 1876); kćerka **Jurjica (Đurđa)** (Novi, 1. 8. 1936), udana Dražić.

Zidarski majstor. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943, član kotarskog NOO-a Novi od 10. 10. 1942., predsjednik općinskog NOO-a Novi 1942 – 43., a od početka 1944. je u šumi na oslobođenom partizanskom teritoriju. Nakon rata radio je u GP *Izgradnja* u Novom, u Zoni B slobodnog teritorija Trsta (STT) i najzad u *Riječkoj bolnici*. Bio je tajnik Narodne čitaonice u Novom (2. 2. 1947 - 18. 4. 1948). Praprašukundjed mu je **Anton Peričić – Kranjčić** (oko 1725/30) iz Donjeg Zagona, koji je u Novi došao s bratom **Pavlom**. Imao je braću **Jurja** (10. 12. 1902) i **Pavla** (13. 7. 1912).

Veza: 10

4.

PERIČIĆ, ANTON FORTUNATO – Kranjčić (Novi, 12. 7. 1798 – Novi, 3. 5. 1876), sin Ivana Pavlog i Lucije r Mažuranić (Novi, 14. 6. 1764), Antonove; supruga Marija r. Maričić (Novi, 25. 12. 1810 – 25. 3. 1876).

U vojnoj službi je u Novom poslije francuske okupacije. Djed **Paval** došao je iz Donjeg Zagona. Imao je braću **Pavla** (Novi, 16. 10. 1802 – Novi, 19. 12. 1866), **Ivana** (Novi, 12. 9. 1800 – Novi, 9. 11. 1885) i **Filipa** (Novi, 19. 6. 1808 – Novi, 3. 8. 1876).

Veza: 33, 85, 57, 23, 52, 37, 77/1, 83/1, 35, 15

5.

PERIČIĆ, ANTON – Nikolica (Novi, 11. 6. 1869 – Stenjevec, 19. 7. 1911), sin Nikomeda Nikolinog i Vicke r. Potočnjak (Novi, 8. 5. 1832 – 24. 5. 1881), Petrove; supruga Eugenija r. Barilli (Senj, studeni 1870).

Općinski bilježnik i blagajnik u Slunju, Jelenju i Ludbregu, a živio je i u Karlovcu. Budući da se oženio Senjkinjom, vjerojatno se tamo i školovao. Zbog duševne bolesti završio je u Zavodu za umobolne u Stenjevcu gdje je i umro. Nadimak mu je po djedu Nikoli koji je u Novi došao iz Donjeg Zagona. Od bratića **Franka** (Novi, 16. 9. 1848 – Novi, 27. 6. 1917), Matijevog, sin **Roko** (Novi, 16. 8. 1872) radio je na Burzi Zagreb.

Veza: 67, 62

6.

PERIČIĆ, ANTON (Postolar) – Kranjčić (Novi, 4. 9. 1854 – Stenjevec, 22. 9. 1909), sin Nikole Antonovog i Katarine r. Sokolić – Pećarice (Novi, 27. 2. 1822 – Novi, 18. 1. 1905), Grgine; sin Stjepan (Karlobag, 20. 8. 1891).

Carski i kraljevski oružnik, zatim nadcestar po raznim mjestima u Lici, između ostalog i u Gračacu. Duševno je obolio, pa je smješten u Zavod za umobolne, gdje je i umro jer u ono vrijeme nije bilo povratka iz takve bolnice. Šukundjed mu je Zagonjanin Anton Peričić koji se s bratom Pavlom naselio u Novom.

Veza: 68, 29, 83, 80, 89

7.

PERIČIĆ, ČEDOMIR IVAN – Kranjčić (Novi, 21. 10. 1920 – Topusko, 1941), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 18. 4. 1898 – Zagreb, ?), kćeri Josipa Mikulinog; sestra Melita (Novi, 7. 8. 1924), udana Ficko.

Žrtva rata. Gimnazijalac abiturijent; završio je gimnaziju u Zagrebu. Uključen u organizaciju ustaške mladeži u Zagrebu 1941., poslan je na popisivanje žita radi prisilnog otkupa na Kordunu za Državno otkupno poduzeće *Plodina* iz Zagreba. Na terenu su ga ubili četnici kod Topuskog.

Veza: 36, 90, 15, Ficko, Grbac

8.

PERIČIĆ, DAMIR - Kranjčić (Novi, 15. 7. 1937 – Novi, 29. 6. 2005), sin Ivana Josipovog i Marije r. Toljan (Novi, 29. 9. 1909 – Novi, 24. 8. 1983), Leopoldove; supruga Jadrana r. Sokolić – Kozarica (Novi, 3. 11. 1949), Rafaelova; sin **Vedran** (1971) i kći **Irena** (1977).

Elektrotehničar, pa diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Rijeci. Radio je u Rijeci u poduzeću *Rade Končar*, u Privrednoj komori, zatim kao direktor trgovine

građevnog materijala *Kurivo Gorica* iz Nove Gorice (Slovenija) u Novom (od 1992. poduzeće je preimenovano u *Mel trgovina* Novi Vinodolski). Predsjednik je Turističkog društva Novi 1976 - 77., odbornik u Skupštini općine Crikvenica 1990 - 93., predsjednik Gradskog vijeća Grada Novi Vinodolski 1993 - 97. Praprašukundjed mu Paval Peričić, brat Antonov, iz Zagona je doselio u Novi.

Veza: 25, 44, 22, 86, 11

9.

PERIČIĆ, DOBROTIN – Vranješa (Novi, 2. 11. 1872 – Germiston kod Johannesburga, 24. 3. 1911), sin Josipa Lukinog i Lucije r. Sokolić (Novi, 9. 7. 1841 – Novi, 8. 7. 1875), prve očeve supruge; supruga Marija r. Srića (Novi, 13. 11. 1878 – Novi, 7. 9. 1923), kći Lovre Ivanovog.

Radnik. Otišao je u Transval (sada JAR). Tamo je radio u rudniku kod grada Germinstona sjeveroistočno od Johannesburga, u kojem je poginuo, što je snašlo mnoge Novljane. Sinovi **Karlo** (Novi, 1. 5. 1903) i **Petar** (Novi, 19. 9. 1904) i kći **Anka** (Novi, 6. 6. 1908) otišli su u Cape Town i tamo dobili britansko državljanstvo 1924. Šukundjed Luka Markov – Vranješa doselio se iz Donjeg Zagona u Novi.

Veza: 54, 24

9/1.

PERIČIĆ, DRAGUTIN – Kranjčić (Novi, 7. 12. 1888 – 1914/18), sin Ivana Josipovog i Anke r. Sokolić – Veričinke (Novi, 28. 8. 1863 – Novi, 6. 8. 1942), Ivanove.

Žrtva I. svj. rata. Otišao je na rad u USA, gdje mu je bio i otac. Poginuo je u ratu, vjerojatno na europskom bojištu.

Veza: 84, 35

10.

PERIČIĆ, FILIP – Kranjčić (Novi, 26. 10. 1866 – Novi, 8. 7. 1930), sin Jurja Filipovog i Margarete r. Radetić (Novi, 2. 10. 1840 – Novi, 17. 2. 1923; supruga Paulina r. Zoričić – Šćokinica (Novi, 16. 1. 1876 – Tunis, 22. 2. 1952), kći Antona Ivanovog.

Zidar. Otišao je na rad u Tunis, gdje je zajedno sa sestrom **Marijom** (27. 2. 1910.) i njezinim suprugom postao suvlasnikom jednog rudnika. Po povratku u Novi, otrovao se plinom od drvenog koksa. Prašukundjed mu je Anton – Kranjčić koji se doselio u Novi.

Veza: 2, 3, 14, 87, 56

11.

PERIČIĆ, IRENA – Kranjčika (Rijeka, 28. 7. 1977), kći Damira i Jadrane r. Sokolić – Kozarice (Novi, 3. 11. 1949), Rafaelove.

Ekonomistica; diplomirala je na Fakultetu za ugostiteljstvo. Radila sezonski u zagrebačkoj turističkoj agenciji *Alpe Adria Holiday* u Novom.

Veza: 8, 22, 25, 44, 86

12.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Donji Zagon, 8. 12. 1930), sin Andrija Jurjevog i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 31. 10. 1903 – 4. 1. 1994), kćeri Nikole Antonovog.

Mehaničar. Završio je Vojnu zrakoplovnu akademiju u JNA pa je jedno vrijeme bio vojni pilot-letač, no napustio je ratno zrakoplovstvo SFRJ i otišao u Australiju. Otac **Andrija** (6. 10. 1901 – 14. 11. 1982), sin Jurja Andrijevog, bio je zidar.

Veza: 32, 26, 1, 48, 60

13.

PERIČIĆ, IVAN - Crvalj (Valač, Gornji Zagon, 24. 8. 1921 – Crna Vlas, 31. 3. 1945), sin Antona Lukinog i Mare r. Tomić (Valač, Gornji Zagon, 20. 6. 1889 – Gornji Zagon, 21. 12. 1926), prve očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 26. 1. 1942; puškomitraljezac u 6. primorsko-goranskoj brigadi, poslije 1. brigadi primorsko-goranske divizije. Poginuo je u Lici u borbama s njemačkim i ustaškim jedinicama na Crnoj Vlasi (godina pogibije na spomeniku u Gornjem Zagonu i u knjizi *Donji i Gornji Zagon u NOB-u* je pogrešna). Otac **Anton** (Valač, Gornji Zagon, 19. 10. 1885) četiri se puta ženio i imao 11-tero djece.

Veza: 53

14.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Rijeka, 27. 12. 1878 – Sušak, ?), sin Antona Filipovog i Marije r. Škocanić (u. 6. 3. 1884), prve očeve supruge; supruga Marija r. Tura (Sušak, 9. 8. 1881).

Mehaničar. Radio je u *Tvornici papira* u Rijeci. Prašukundjed mu je Anton Peričić – Kranjčić koji se doselio iz Zagona u Novi s bratom Pavlom i Josipom.

Veza: 2/1, 56, 10, 87

15.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Novi, 16. 9. 1844 – Novi, 9. 6. 1919), sin Ivana Ivanovog i Katarine r. Sajčić (Novi, 15. 9. 1800 – Novi, 9. 1. 1885); supruga Margareta r. Potočnjak (Novi, 4. 2. 1849 – Novi, 6. 4. 1931), Nikolina.

Bio je jedno vrijeme u vojnoj službi. Njegov sin **Ivan** (17. 10. 1873 – 26. 10. 1942) sagradio je u Lukavicama *Vilu Rozalija*, koju je nazvao po supruzi Rozaliji r. Sokolić – Veričinki (15. 9. 1879), Kuzminoj. Pradjed mu je Paval Peričić iz Donjeg Zagona.

Veza: 4, 35, 36, 7, 90, 84, 51, 33, 85

16.

PERIČIĆ, IVAN – Karlin (Valač, Gornji Zagon, 2. 7. 1932 – Novi, 15. 6. 2007), sin Ivana Kalistovog i Luce r. Tomić (Tribotinj, Gornji Zagon, 5. 9. 1908 – Grižane, 24. 6. 1996), Stjepanove (Čop); supruga Anica r. Tomić – Agentova (Gornji Zagon, 16. 1. 1938), Jurjeva.

Radnik. Radio je u HTP-u *Lišanj* (13. 7. 1963 - 3. – 1991), najprije kao noćni čuvar hotelskih objekata, potom kao točitelj pića. Imao je stan u Novom na Placi. Nadimak mu je po šukundjedu **Karlu** (Novi, 4. 11. 1814), Ivanovom, čiji su se djeca naselila u Valač, a Karlov otac **Ivan** (Novi, 12. 9. 1783) po ocu je Josipu podrijetlom iz Donjeg Zagona.

Veza: 28, 50

17.

PERIČIĆ, IVAN – Batalija (Novi, 6. 3. 1959), sin Ivana Ivanovog i Margarete (*Mare*) r. Tomić – Trgovčeve (Gornji Zagon, 21. 3. 1929), Grgine; supruga Slavica r. Peričić (Novi, 14. 8. 1963), Jurjeva.

Trgovac; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio je u trgovini *Supermarket* u Novom. Borac Domovinskog rata 1990 - 92.

Veza: 61

18.

PERIČIĆ, IVAN (Valač, Gornji Zagon, 3. 3. 1910 – Italija, 1942), sin Ivana Lukinog i Marije Peričić (Gornji Zagon, 21. 3. 1863 – Gornji Zagon, 29. 5. 1921).

Žrtva fašističkog terora. Zajedno s Ivanom Deranjom, Vatroslavovim (Vazmoslav) uhili su ga Talijani u Novom na Placi jer su kod njih našli partizanske letke. Sobom su nosili pile, kao da su došli tražiti posao u Novom da ljudima pile drva, a trebali su raspačati letke, u čemu nisu uspjeli. Otpremljeni su u talijanske koncentracijske logore. Ubijen je u Italiji u jednom od logora. Otac **Ivan** (Valač, Gornji Zagon, 22. 9. 1862 – Gornji Zagon, 13. 12. 1923) radio je u Americi.

19.

PERIČIĆ, IVICA – Glavarov (Novi, 14. 6. 1964), sin Josipa Antonovog i Marice r. Jovanović (Valač, Gornji Zagon, 24. 11. 1928), kćeri Tome – Rivinara.

Brodomonter; zanat je izučio u Brodogradilištu *Kraljevica*, gdje je radio sedam godina, zatim je prešao u DIP Novi (deset godina). Borac Domovinskog rata 1991 - 94. u činu desetnika te sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 69, 43

20.

PERIČIĆ, IVAN – Bljuta (Donji Zagon, 12. 9. 1913 – Fužine, 24. 7. 1984), sin Ivana Jurjevog i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 9. 2. 1881 – Donji Zagon, 2. 11. 1943), kćeri Jurja (Poleša) Pavlovog; supruga Katarina r. Jovanović – Matijina (Donji Zagon, 5. 9. 1911 – Opatija, 27. 12. 1997), Ivanova, a nadimak joj je po majci Matejki (*Matija*) r. Jovanović (Donji Zagon, 8. 4. 1874 – Donji Zagon, 18. 3. 1933).

Željezničar – nadzornik željezničke pruge. Bio je član prvog NOO-a za Donji Zagon, od veljače 1942., i prve partijske ćelije u Donjem Zagonu. Talijanski vojnici uhitili su ga 4. 6. 1942. i odveli u koncentracijski logor u Bakru. Nakon kapitulacije Italije, 10. 9. 1943., odlazi u NOB, u Komandu mjesta Novi i u Komandu primorsko-goranskoga vojnog područja u šumu. Nakon tečaja za željezničara raspoređen je 1945. na dužnost nadzornika pruge u Gorskom kotaru. Otac **Ivan** (Donji Zagon, 8. 3. 1877), sin Jurja Ivanovog, umro je prije njegova (sinova) rođenja kao vojnik austrougarske vojske (18. 7. 1913) u koju je mobiliziran i prije početka rata.

Veza: 49, 21, 70, 46, 27, 65, 73

21.

PERIČIĆ, IVAN JURAJ – Bljutin (Donji Zagon, 3. 4. 1935), sin Ivana Ivanovog i Katarine r. Jovanović – Matijine (Donji Zagon, 5. 9. 1911 – Opatija, 27. 12. 1997), Ivanove; supruga Radmila r. Stanimirović.

Aviomehničar; završio je Vojnu zrakoplovnu akademiju u Zemunu (kod generala Tusa), bio je poručnik JNA. Radio je u Zagrebu u građevnom poduzeću. Otišao je u Australiju.

Veza: 20, 70

22.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Novi, 23. 11. 1939), sin Ivana Josipovog i Marije r. Toljan (Novi, 29. 9. 1909 – Novi, 24. 8. 1983), Leopoldove - Damirov je brat.

Drvni tehničar; završio je Srednju tehničku školu, drvno-prerađivački smjer u Zagrebu. Odselio se u USA, gdje je u gradu Tacoma, savezna država Washington, šef projektnog biroa tamošnje tvornice namještaja.

Veza: 25, 44, 8, 86, 11

23.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić, Seznalo (Novi, 27. 8. 1861 – Shanghai, Kina, 31. 5. 1926), sin Josipa Antonovog i Marije r. Rubčić – Sučeve (Donji Zagon, 4. 4. 1834 – Novi, 28. 8. 1928), Ivanove; supruga Katarina r. Piškulić – Bracinka (Novi, 29. 10. 1867 – Novi, 2. 5. 1940), Tomina, primalja; pokopan je u Pekingu (Bejingu); kćerke **Marija** (Punta Arenas, Čile, 1895) i **Paulina** (Pta Arenas, Čile, 1897) i sin **Josip (Joe Perrick)** (Novi, 1900).

Zidarski majstor i građevinski poduzetnik. Radio je u Novom i u Čileu, Punta Arenas u Ognjenoj zemlji, a nakon povratka u Novi 1900., odlazi 1902. u Egipat (Assouan i Aleksandriju), zatim u Indokinu (Hanoj), Sibir i u Kinu gdje je gradio željezničke pruge, mostove i ceste. Napustio je obitelj, a sve bogatstvo ostavio je sestri u Kaliforniji, jer je bio ljubomoran na suprugu. Kada su mu kćeri Marija Peričika, udana Zoričić, i Paulina, udana Maričić, poslale fotografiju svojih sinova, a njegovih unuka – Svetozara, Krsta i Vojka on je fotografiju vratio uz odgovor: *Dali ste dici srpska imena, a Srbi te vas pozobat / Ne šaljite mi više slike dice - takove muladi ja iman po celon svitu.* Sin mu je **Josip Joe Perrick** 1923. g. otišao u Butte, Montana, USA. Šukundjed mu je **Paval Peričić – Kranjčić** koji se doselio u Novi iz Zagona s bratom **Antonom**.

Veza: 33, 57, 85, 4, 52, 37, 77/1, 83/1, Zoričić 9, Maričić 152, 164

24.

PERIČIĆ, IVAN – Vranješa (Novi, 29. 8. 1867 – Novi, 17. 4. 1941), sin Josipa Lukinog i Lucije r. Sokolić (Novi, 9. 7. 1841 – Novi, 8. 7. 1875), prve očeve supruge; supruga Francika r. Baran (Novi, 31. 12. 1875 – Novi, 22. 4. 1959), Pavlova.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Nadimak je dobio po šukundjedu Luki Markovom koji se u Novi doselio iz Zagona.

Veza: 54, 9

25.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Novi, 15. 5. 1907 – Novi, 25. 11. 1978), sin Josipa Ludovikovog i Anke r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 9. 7. 1881 – 13. 9. 1944), Petrove; supruga Marija r. Toljan (Novi, 29. 9. 1909 – 24. 8. 1983), Leopoldova.

Zidar i klesar; klesarski zanat izučio je kod Ivana Piškulića – Fumića. Radio je u Novom.

Veza: 44, 51, 8, 22, 86, 11

26.

PERIČIĆ, IVAN (*Ivko*) – Kranjčić (Donji Zagon, 17. 1. 1904 – Donji Zagon, 5. 8. 1990), sin Jurja Andrijevog i Marije r. Tus (Bribir, 11. 1. 1867 – 9. 8. 1950); supruga Ivka r. Baričević (Donji Zagon, 27. 12. 1908 – Donji Zagon, 18. 11. 1943), Hilarijeva, žrtva fašističkog terora.

Zidar. Cijeli radni vijek je proveo na održavanju cesta kao cestar i zidar. I brat mu **Andrija** (Donji Zagon, 6. 10. 1901 – Donji Zagon, 14. 11. 1982) bio je zidar. Djed **Andrija** (Donji Zagon, 3. 2. 1820 – Donji Zagon, 17. 11. 1890), Ivanov, brat je **Jurja** (Donji Zagon, 21. 12. 1827 – Novi, 19. 12. 1903), Ivanovog čiji su potomci **Bljute** i **Dupljakovi**.

Veza: 32, 48, 60, 66, 12

27.

PERIČIĆ, IVAN – Dupljakov (Donji Zagon, 4. 9. 1927 – Senj, 23. 6. 1942), sin Jurja Jurjevog i Kate r. Jovanović (Donji Zagon, 30. 1. 1900 – Donji Zagon, 29. 6. 1967), druge očeve supruge.

Žrtva fašističkog terora. Talijanski vojnici teško su ga ranili 4. 6. 1942. ispred njegove kuće kad su opkolili Zagon iz osvete poslije partizanskog napada na talijansku vojsku toga dana kod Sv. Antona na cesti Novi – Ogulin. Umro je u senjskoj bolnici.

Veza: 49, 73, 65, 79, 29, 46

28.

PERIČIĆ, IVAN – Karlin (Valač, Gornji Zagon, 6. 8. 1898 – Novi, 3. 8. 1987), sin Kalista Tominog i Katarine r. Kršul (Bribir, 29. 10. 1875 – Novi, 2. 3. 1959); supruga Luca r. Tomić – Čop (Tribotinj, Gornji Zagon, 5. 9. 1908), Stjepanova; vjenčani 30. kolovoza 1925.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1941; obavljao je pozadinske zadatke mjesnog NOO-a. Otac **Kalisto** zvani Karlo (1867) otišao je 1906. na rad u Južnu Ameriku. Po pradjedu **Karlu** (Novi, 4. 11. 1814) potomci su dobili nadimak **Karlini**.

Veza: 50, 16

29.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić, Postolar (Novi, 18. 5. 1850 – 28. 11. 1910), sin Nikole Antonovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 27. 2. 1822 – Novi, 18. 1. 1905); supruga Dorotea r. Maričić – Jurika (Novi, 29. 4. 1849 – Novi, 15. 4. 1930), kći Vicka Ivanovog; Dorotein djed Ivan i baka Dorotea pl. Ježić izgradili su crkvicu sv. Ivana i u njoj su pokopani.

Postolarski obrtnik u Novom; imao je radionicu u današnjoj Ulici Braće Radić. Zanat je izučio kod oca postolara, te je po tome ta grana Peričića dobila još nadimak **Postolari** odnosno **Postolarice** (ili: **Postorali** i **Postoralice**).

Veza: 68, 6, 83, 89, 80

30.

PERIČIĆ, IVAN – Kranjčić (Novi, 24. 9. 1924 – Novi, 11. 11. 2012), sin Nikole Josipovog i Ursule (*Urse)* r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 19. 10. 1886 – Novi, 25. 7. 1977), Jurjeve; supruga Draga r. Pernat (Nova Gorica, 2. 11. 1922 – Novi, 28. 4. 2003), Alojzijeva; kćerka **Dunja** (Ljubljana, 1947), udana Vidović, sinovi **Nikola** (Beograd, 1948) i **Marin**(Rijeka, 1952).

Građevinski poslovođa; završio je zidarsku klesarsku školu u Crikvenici. Kako je od 1941/42. bio činovnik u Općini Novi, bio je i logornik, a punoljetnost je dočekao u partizanima: sudionik je NOB-a od 7. 9. 1942.; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, u Komandi primorsko-goranskoga vojnog područja pa u 43. istarskog diviziji, a nakon rata djelatni kapetan JNA, do 1947. U Novom je (26. 1. 1951 - 2. 6. 1953) tajnik Narodne čitaonice, 1961 - 62. upravitelj hotela Lišanj te tajnik Udruženja boraca NOR-a. Supruga Draga bila je partizanski borac u Sloveniji. Prvi novljanski predak **Peričić – Kranjčić** je prašukundjed **Paval,** koji je u Novi došao iz Donjeg Zagona. Otac mu je **Nikola** (Novi, 6. 12. 1878 – Argentina, 6. 12. 1933).

Veza: 84, 35, 71, 58, 32/1, 75, Vidović 1

31.

PERIČIĆ, IVAN – Batalija (Valač, G. Zagon, 11. 10. 1950), sin Pavla Antonovog i Marije r. Maričić – Livakovice (Plužnice, Gornji Zagon, 31. 7. 1927 – Novi, 12. 6. 2014), kćeri Ivana Mirkovog; treća supruga Marija r. Šestan (Trogir, 10. 9. 1954), Antina.

Automehaničar. Radio je kao vozač u Šumariji Novi od 22. 12. 1970., a od 1975. u *Autotransu* Rijeka. Od 2000. je sa suprugom vodio Buffet *Marina* u luci.

Veza: 74, Žeželj 1, Čorić 12, Dupor 1

31/1.

PERIČIĆ, IVICA (*Digitron, Vodopija*) – Batalija (Bribir, 17. 11. 1952), sin Ivana i Marice r. Svetić; supruga Jadranka r. Karabatić (rastavljen); sinovi **Ivica** (1979) i **Mladen** (1992).

Mesar, završio je ŠUP u Opatiji. Radio je u Poljoopsrbi u Opatiji, a u Rijeci, Crikvenici i u Novom u mesnicama Gavrilovića iz Petrinje. Poslovođa je u mesnici BIM Slavije u Kvadracu u Novom, i u Mesokombinatu Rijeka. Od 1986. otvara obrt za izradu predmeta od plastičnih masa za medicinsku i farmaceutsku industriju. Od 1997. otvara mesnicu na Hrusti, u Crikvenici, a od 2000. radi u svojoj mesnici MIP u Vinodolskoj ulici u Crikvenici. Sinu Ivici sa suprugom Ljiljanom r. Jurčić djeca su **Mihael**, **Petra** i **Pave**, a sin Mladen sa suprugom Martinom r. Šimić ima kćerku **Mariju** (2019).

Veza: 32/2, 2

32.

PERIČIĆ, IVKA r. Baričević (Donji Zagon, 27. 12. 1908 – Donji Zagon, 18. 11. 1943), kći Hilarija Matinog i Lucije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 11. 1885 – Donji Zagon, 13. 7. 1970), Josipove; suprug Ivan (*Ivko*) (Donji Zagon, 17. 1. 1904 – 5. 8. 1990), sin Jurja Andrijevog. Njezina je majka sestrična Ivanu Baričeviću – Pržici (8. 10. 1903), Ivanovom, iz Novoga.

Žrtva fašističkog terora. Poginula je u svojem dvorištu gdje ju je pogodio geler granate, koju su ispalili njemački vojnici s položaja kod kapelice sv. Barbare kod Bribira, kad su tukli artiljerijom po ledeničkoj Gradini, gdje su bili partizani. Nađena je mrtva, a uz nju dvoje djece: **Marija** (27. 12. 1935.) i **Marko** (2. 3. 1939.).

Veza: 26, 48, 60, 66, 12

32/1.

PERIČIĆ, JELENA r. Mrzljak **– Bartolčevica** (Novi, 2. 11. 1951), kći Vladimira Rudolfovog i Marije r. Cestar (Brezje, 15. 8. 1923); suprug Nikola – Kranjčić (Beograd, 11. 11. 1948

– Novi, 5. 11. 2009), sin Ivana Mikulinog; kćerka **Patricija** (1973), udana Breš, potom Nikolaus (v. Nikolaus).

Završila je gimnaziju u *CUO dr. Antun Barac* u Crikvenici. Radila je (1970 – 72) u HTP *Lišanj* u Novom, u hotelu *Adriatic* u Opatiji (1972 – 77), i u *Jugobanci / Riadria banci / PBZ* (na istom poslu, pod različitim nazivljem). Upraviteljica je ispostave *Riadria banke* Rijeka / *Privredne banke Zagreb (PBZ)*, u Novom od prosinca 1998. do 31. 12. 2004.

Veza: 71, 58, 30, 84, 75, Mrzljak 82, Demirović, Krišković, Lekić, Nikolaus

32/2

PERIČIĆ, JOSIP (*Jože*) – Batalija (Rijeka, 5. 1. 1968), sin Ivana – Batalije i Marice r. Svetić; supruga Ankica r. Gugić (Travnik, BiH, 16. 1. 1975); sinovi **Ante** (Rijeka, 11. 2. 1998), **Marko** (Rijeka, 5. 7. 1999) i **Ivan** (Rijeka, 13. 4. 2009).

Kuhar. Završio je, po osnovnoj školi u Novom, Srednju školu dr. Antuna Barca u Crikvenici. Radio u inozemstvu - u Italiji, Austriji i Njemačkoj. Od 2005. zaposlen u KTD Ivanj, kao djelatnik na parkingu. Ima brata **Ivicu** Peričića – Bataliju (*Digitron, Vodopija*) (Rijeka 17. 11. 1952) i sestru **Anicu** (1956), udanu Tomić.

Veza: 31/1, 2

33.

PERIČIĆ, JOSIP – Kranjčić, Seznalo (Novi, 30. 6. 1837 – SAD, 15. 4. 1888), sin Antona Ivanovog i Marije Maričić (Novi, 25. 12. 1810 – Novi, 25. 3. 1876), nezakonite kćeri Ane r. Radetić, supruge Josipa Maričića – Ponjavara (16. 9. 1782); supruga Marija r. Rubčić – Sučeva (Donji Zagon, 4. 4. 1834 – Novi, 28. 8. 1928), Ivanova.

Zidar u Novom. Pradjed mu je **Paval** iz Donjeg Zagona, a djed **Ivan** (22. 11. 1764. – 5. 10. 1849.), Pavlov, rodio se u Novom. Imao je kuću u Novom na *Preškrili* (Stari trg, zadnja kuća u slijepoj uličici nasuprot Paladinove kuće iznad “Rumene Place”). Pradjed je Svetozara i Krsta Zoričića i Vojka Maričića, Tomislavovog.

Veza: 4, 85, 57, 23, 52, 37, 77/1, 83/1, 35, 15

34.

PERIČIĆ, JOSIP – Gruba (Tribotinj, Gornji Zagon, 3. 1. 1927 – Novi, 19. 1. 2000), sin Božidara (*Bože*) Antonovog i Eve Jovanke r. Jovanović – Bokulinke (Gornji Zagon, 19. 12. 1906 – Zagreb, 6. 7. 1968), kćeri Jurja Pavlovog; supruga Vilma r. Filipović (Ruševo, Krmpote, 17. 12. 1927 – Novi, 25. 4. 2003), Ilijina.

Sudionik NOB-a od 1944. Uključio se u rat u Srijemu gdje je bio partizanski borac i pripadnik KNOJ-a. Imao je brata **Jurja** (Novi, 24. 12. 1931), policajca.

35.

PERIČIĆ, JOSIP – Kranjčić (Novi, 16. 3. 1834 – Novi, 15. 8. 1916), sin Ivana Ivanovog i Katarine r. Sajčić (Novi, 15. 9. 1800 – Novi, 9. 1. 1885); supruga Uršula r. Krišković (Novi, 26. 10. 1836 – 18. 12. 1902), Perina.

Težak i poljoprivrednik, kao i većina Novljana; on u Novom zadnji muškarac koji je nosio na leđima breme drva “oprćeno” užetom. To je poslije postao uobičajen posao za žene koje su odlazile prije zore u novljansku šumu u Drenovi i tamo sakupljale granje za

loženje, a nakon povratka kući odlazile bi na rad u polje ili na zidarske poslove. Pradjed mu je Paval, Zagonjanin koji se doselio u Novi.

Veza: 4, 15, 84, 9/1, 30, 71, 58, 75, 51, 44, 33, 57, 85

36.

PERIČIĆ, JOSIP – Kranjčić (Novi, 8. 11. 1898 – Zagreb, 1960), sin Ivana Ivanovog i Rozalije r. Sokolić – Veričinke (Novi, 15. 9. 1879 – Novi, 1965), kćeri Kuzme Ivanovog, vlasnice vile Rozalija; supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 18. 4. 1898 – Zagreb, ?), kći Josipa Mikulinog; sin **Ivan Čedo** (Novi, 21. 10. 1920) i kćerka **Melita** (Novi, 7. 8. 1924), udana Ficko.

Stolar. S obitelji odselio u Zagreb.

Veza: 15, 7, 90

37.

PERIČIĆ, JOSIP (PERRICK, JOE) – Kranjčić, Seznalo (Novi, 2. 6. 1900 – Butte, Montana, SAD, 28. 1. 1980), sin Ivana Josipovog i Katarine r. Piškulić – Bracinke (Novi, 29. 10. 1867 – Novi, 2. 5. 1940), Tomine; supruga Hellen-Marie r. Mc. Carvil; kćerka **Catherine** (Butte, Mo., 16. 7. 1935), udana Sahinen, sin **Thomas** (Butte, 4. 2. 1939) i kćerka **Rose Marie** (Butte, 31. 1. 1941), udana Mc Carton, potom Perkin. Sestre su mu Marija (1895), udana Zoričić, i Paulina (1897), udana Maričić.

Podvornik, potom službenik u Jugoslavenskoj banci u Novom. Svirao je harmoniku na svadbama. Godine 1923. otišao je u Butte, Montana, SAD, gdje je radio kao kuhar u lokalu *Mudro Grill* svojeg tetka Bogoslava Mudrovčića (Charles Mudro) - prva Bogoslavova supruga je bila Rebeka r. Peričić, sestra njegovog oca Ivana. Poslije je držao vlastitu gostionicu u Butte. Održavao je novljanske mesopusne običaje, budući da je u Butte kao i u Heleni, glavnom gradu države Montane, bilo puno Novljana i Primoraca, koji su radili u rudnicima ugljena i bakra. Napisao je četiri žitka: *Bad Boy* (1936), *Pal* (1937), za 1938. nepoznata naziva i *Hitler i Hirohito* (1939). Djeca i unuci žive mu širom SAD, od Butte, Mo. na sjeveru, Houstona na jugu, do Portlanda na Pacifiku.

Veza: 23, 52, 33, 4, Zoričić 90, Maričić 164

38.

PERIČIĆ, JOSIP MARIJAN – Vranješa (Novi, 7. 9. 1905 – Novi, 4. 3. 1968), sin Ivana Josipovog i Marije r. Paladin (Novi, 5. 8. 1865 – Novi, 16. 7. 1935), Matijeve; neoženjen.

Krojački obrtnik; držao je krojačku radionicu u svojoj kući u Ulici dr. A. Šermana, poslije 1945. je bio poslovođa Krojačke zadruge na Korzu u lokalu kuće u vlasništvu Ludovika Mudrovčića – Bubnjara, poslije trgovini obuće *Borovo*. Otac **Ivan Matij** (Novi, 31. 10. 1866) umro je u Zapadnoj Australiji (Bunburg, 6. 3. 1931). Prašukundjed mu je **Luka Markov - Vranješa** iz Zagona.

Veza: 81, 40, 39, 46, 63

39.

PERIČIĆ, JOSIP ŠIMUN – Vranješa (Novi, 28. 10. 1840 – Novi, 25. 12. 1904), sin Josipa Josipovog i Marije r. Potočnjak (Novi, 10. 5. 1809 – Novi, prosinac 1879); supruga Mare r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 5. 9. 1837 – Novi, 25. 1. 1909), Ivanova.

Ovlašteni poštanski kočijaš karoce za prijevoz pošte i poštanskih pošiljaka između Sušaka, Novog i Senja. Na karoci (diližansi) prevozio je i putnike.

Veza: 81, 40, 38, 45, 63, 82

40.

PERIČIĆ, JOSIP – Vranješa (Novi, 4. 9. 1884 – SAD, 11. 2. 1956), sin Josipa Josipovog i Mare r. Maričić (Novi, 5. 9. 1837 – Novi, 25. 1. 1909), Ivanove; prva supruga Marija r. Jovanović – Baroldinka (Novi, 26. 5. 1887 – Novi, 6. 8. 1911), kći Marije, kćeri Petra Jerkovog, druga Francika r. Krišković – Parlika (Novi, 11. 9. 1896 – Novi, 25. 1. 1969), Lovrina.

Ovlašteni kirijaš-obrtnik u Novom. Poslije je zbog slabe zarade otišao u SAD. Uz brata **Tomu**, imao je još brata **Ivana Matiju** (Novi, 31. 10. 1866 – Bunburg, Zapadna Australija, 6. 3. 1931) i **Ferdinanda** (Novi, 26. 3. 1879 – SAD, 13. 12. 1942).

Veza: 39, 81, 38, 45, 63

41.

PERIČIĆ, JOSIP – Čabrić (Valač, Gornji Zagon, 7. 8. 1907 – Bribir, 25. 9. 1994), sin Josipa Mijatovog i Marije r. Tomić – Terilove (Gornji Zagon, 22. 2. 1880 – 27. 8. 1953), Jakovljeve; supruga Marija r. Tomić – Školanova (Gornji Zagon, 9. 9. 1914 – 13. 12. 1994), Jurjeva.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 14. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, poslije 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 72, 42, 64, 59

42.

PERIČIĆ, JOSIP – Čabrić (Valač, Gornji Zagon, 14. 3. 1938), sin Josipa Josipovog i Marije r. Tomić – Školanove (Gornji Zagon, 9. 9. 1914 – Donji Zagon, 13. 12. 1994), Jurjeve; supruga Anica r. Tomić – Skulinova (Valač, Gornji Zagon, 1. 1. 1945), Antonova.

Automehaničar i vozač. Radio je u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1958., a od 1959. u *Mesoospkrbi* u Crikvenici. Braća su mu **Juraj** (22. 11. 1939), mesar u Crikvenici, i **Mihovil (*Mijo*)** (Novi 27. 2. 1950), autoelektričar u Bribiru.

Veza: 41, 72, 59, 64

43.

PERIČIĆ, JOSIP – Glavarov (Novi, 14. 1. 1954), sin Josipa Antonovog i Marice r. Jovanović (Gornji Zagon, 24. 11. 1928), kćeri Tome – Rivinara.

Brodomonter. Zanat je izučio u Brodogradilištu *Kraljevica* gdje radi od 1970. Borac Domovinskog rata 1993 - 94. na fronti u Lici. Uz **Ivicu**, ima brata **Antona** (Novi, 25. 6. 1951) i **Miljenka** (11. 5. 1957).

Veza: 69, 19

44.

PERIČIĆ, JOSIP – Kranjčić (Novi, 15. 9. 1871 – Novi, 3. 12. 1941), sin Ludovika Ivanovog i Doroteje r. Krišković (Novi, 11. 8. 1841 – Novi, 3. 4. 1920); supruga Anka r.

Mrzljak – Polešnika (Novi, 9. 7. 1881 – Novi, 13. 9. 1944), Petrova; djed je Damira Peričića, šukundjed mu je **Paval Peričić** došao iz Zagona.

Zidar. Radio je u Novom kod građevinskog poduzetnika Josipa Piškulića – Fumića, Ivanovog, a nakon I. svj. rata u Srbiji i Bosni.

Veza: 35, 15, 25, 8, 22, 86, 11, 84

45.

PERIČIĆ, JOSIP – Vranješa (Novi, 1. 11. 1901 – Grubišno Polje, 1944), sin Tome Josipovog i Marije r. Krišković – Ružike (Novi, 10. 8. 1877 – Novi, 16. 10. 1954), Rokine.

Pali borac NOR-a. Pomorski kapetan i gruntovničar; završio je pomorsku školu u Bakru i dva razreda škole za gruntovničara. Radio je kao građevinar u Novom 1926/28., zatim u Korenici i Grubišnom Polju. Kao aktivnog suradnika NOB-a uhitili su ga ustaše i ubili. Član Narodne čitaonice u Novom od 22. 4. 1926. do 1928. Sin **Milutin** (Korenica, 2. 1. 1938), diplomirani pravnik, bio je općinski sudac u Daruvaru i županijski sudac u Bjelovaru.

Veza: 81, 40, 39, 63, 82, 38

46.

PERIČIĆ, JURAJ (Škrljevo, 1902 – Kukuljanovo, ?), sin Antona Ivanovog i Lucije r. Krišković (Novi, 12. 12. 1866), kćeri Antona i Eufemije – Šimelke; supruga Andrina (Krasica, 1906).

Željezničar. Radio je na Kukuljanovu. Od pradjeda Ivana potomci su **Dupljakovi**, a **Bljute** od sina mu **Jurja** (Donji Zagon, 21. 12. 1827 – 19. 12. 1903), a od sina **Andrije** (Donji Zagon, 3. 2. 1820 – Donji Zagon, 17. 11. 1890) su **Ivkovi**.

Veza: 49, 73, 27, 65, 20

47.

PERIČIĆ, JURAJ – Batalija (Valač, Gornji Zagon, 1. 2. 1938), sin Grugura Pavlovog i Ane r. Tomić – Skulinove (Plužnice, Gornji Zagon, 17. 7. 1906 – Gornji Zagon, 8. 1. 1978), Antonove; supruga Marica r. Tomić (Valač, Gornji Zagon, 4. 8. 1946), kći Martina Mudroslavovog.

Poštar; cijeli radni vijek radio je u pošti u Crikvenici.

Veza: 76, 74, 61

48.

PERIČIĆ, JURAJ – Ivkov, Kranjčić (Donji Zagon, 18. 5. 1932), sin Ivana Jurjevog i Ivke r. Baričević (Donji Zagon, 27. 12. 1908 – Donji Zagon, 18. 11. 1943), kćeri Hilarija Matinog; supruga Ema r. Rubčić – Sučeva (Donji Zagon, 4. 1. 1936), kći Ivana Ivinog. Emin pradjed je Ive Jurin zvan Did Kujica.

Građevinski poslovođa, nadcestar. Cijeli radni vijek proveo je u Labinu.

Veza: 26, 32, 50, 66, 12

49.

PERIČIĆ, JURAJ – (*Dupljak Stari*) (Donji Zagon, 3. 12. 1881 – Bakar, 29. 12. 1942), sin Jurja Ivanovog i Jele r. Baričević (Donji Zagon, 20. 4. 1845 – Donji Zagon, 25. 3. 1904), druge očeve supruge; prva supruga Anta r. Deranja – Mamulina (Donji Zagon, 21. 8. 1882 – Donji Zagon, 18. 12. 1912), druga Kata r. Jovanović (Donji Zagon, 30. 1. 1900 – Donji Zagon, 29. 6. 1967).

Žrtva fašističkog terora. Zidar. Bio je član prve partijske ćelije KP u Donjem Zagonu od 1941. Uhitili su ga Talijani u ožujku 1942. zato što mu je najstariji sin, iz drugog braka, Nikola bio u partizanima. Odveden je u talijanski koncentracijski logor u Bakru, gdje je umro od zlostavljanja i gladi, tamo je i pokopan.

Veza: 73, 27, 65, 79, 20, 46

50.

PERIČIĆ, KARLO (Novi, 4. 11. 1814.), sin Ivana Osipovog i Vicence r. Piškulić – Jurašice (Novi, 10. 11. 1772 – Novi, 1834), kćeri Franka Stipanovog.

Bio je zaposlen u vojnoj pomorskoj financijskoj službi. Braća su mu **Marija** (Novi, 15. 9. 1817), **Ivan** (Novi, 15. 6. 1810 – Senj, 12. 8. 1883) i **Paval** (Novi, 16. 11. 1802). Imao je sina **Tomu**, a unuka **Kalista**. Djed mu je iz Donjeg Zagona.

Veza: 28, 16

51.

PERIČIĆ, KATARINA – Kranjčika, udana Čikota (Novi, 7. 11. 1875 – Klenovica, 16. 2. 1944), kći Ludovika Ivanovog i Doroteje r. Krišković – Perine (Novi, 11. 8. 1841 – Novi, 3. 4. 1920), Tomine; suprug Ivan (iz Senja).

Žrtva nevremena. Nađena je smrznuta na staroj cesti Novi – Senj kod Klenovice. Bila je udana u Senju, a po najvećoj je zimi i vijavici, u vrijeme mesopusta išla iz Senja u Novi.

Veza: 35, 15, 44, 25, 84

52.

PERIČIĆ, KATARINA r. Piškulić – **Bracinka** (Novi, 29. 10. 1867 – Novi, 2. 5. 1940), kći Tome Ivanovog i Marije Piškulić r. Maričić – Malinarke (Novi, 18. 12. 1845 – Novi, 7. 10. 1932), Lovrine; suprug Ivan – Kranjčić, Seznalo (27. 8. 1861 – Shanghai, 31. 5. 1926), Josipov; kćeri **Marija** (Punta Arenas, Čile, 1895), udana Zoričić, **Paulina** (Punta Arenas, Čile, 1897), udana Maričić, i sin **Josip** (Joe Perrick) (Novi, 1900).

Primalja; školu za primalje završila je u Zagrebu. Radila je u Novom, a od 1888. do 1899. u Punta Arenas (Ognjena zemlja, Čile), gdje je bilo puno Dalmatinaca. Kao općinska babica u Novom znala je noću pješice ili na magarcu obići sva planinska sela općine. Noću se kretala s lanternom, jer je javna rasvjeta postojala samo u starom dijelu grada.

Veza: 23, 33, 57, 85, 4, 77/1, 83/1, 37, Piškulić 185, 155, 140, Zoričić 80, 88, 116, Maričić 164

53.

PERIČIĆ, LUKA – Crvalj (Valač, Gornji Zagon, 12. 10. 1860 – Stalak, 25. 11. 1894), sin Antona i Marije (Gornji Zagon, 25. 3. 1827 – Gornji Zagon, 26. 11. 1894); supruga Ana r. Svetić (Gornji Zagon, 24. 4. 1864 – Gornji Zagon, 18. 9. 1941); sinovi **Anton** (Valač,

G. Zagon, 19. 10. 1885) i **Luka** (Valač, G. Zagon, 29. 9. 1889 – Južna Amerika, 27. 10. 1948).

Smrznuo se na Stalku u snježnoj mećavi, pokopan je 30. 11. 1894 u Ledenicama.

Veza: 13

54.

PERIČIĆ, LUKA – Vranješa (Novi, 14. 10. 1837 – 21. 11. 1906), sin Luke Osipovog i Lucije r. Žanić (Novi, 27. 2. 1801 – 11. 1. 1863); supruga Marija r. Karlović (Novi, 4. 1. 1840 – 8. 8. 1916), Ivanova.

Vojnik. Služio je u 53. pješačkoj regimenti (pukovnija) u Zagrebu. Imao je braću **Vicka** (11. 4. 1828) i **Josipa** (9. 7. 1841 – 21. 6. 1908).

Veza: 24, 9

55.

PERIČIĆ, LUKA – Vranješa (Donji Zagon, 1745 – Novi, 3. 1. 1815), Markov; supruga Franica r. Maričić (Novi, 11. 1. 1738), Vickova.

Prvi je od Peričića – Vranješa došao iz Zagona u Novi i tu se oženio. Nositelj je nadimka **Vranješa** koji je po supruzinoj liniji prešao i na prezime **Krišković** koje je do tada pa i poslije nosilo nadimak **Kirin**. Imao je sina **Osipa** (12. 5. 1775).

Veza: 39, 54, 81, 40, 24, 9, 38, 45, 63, 82

56.

PERIČIĆ, LJUBOMIR (Amato) – Kranjčić (Rijeka, 16. 11. 1889 – Rijeka, 1922), sin Antona Filipovog i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 5. 2. 1853), Lukine, druge očeve supruge, udovice Franka Piškulića.

Državni činovnik u Rijeci. To mu je omogućio otac koji je bio financ i bilježnik u Jelenju.

Veza: 2, 14, 87, 10

57.

PERIČIĆ, MARIJA r. Rubčić – **Sučeva** (Donji Zagon, 4. 4. 1834 – Novi, 28. 8. 1928), Ivanova; suprug Josip – Kranjčić, Seznalo (Novi, 30. 6. 1837 – USA, 15. 4. 1888.), sin Antona Ivanovog – Kranjčića, čiji je pradjed Paval također iz Zagona. Prabaka je Svetozaru i Krstu Zoričiću te Vojku Maričiću, Tomislavovom. Majka joj je umrla u 105. godini života.

U svoje vrijeme bila je najstarija osoba u Novom, s 95 godina. Brat **Juraj** (Donji Zagon, 18. 9. 1827. – Donji Zagon, 11. 1. 1902.), Ivanov, bio je seoski sudac u Donjem Zagonu. Njezina se obitelj smatrala bogatom, pa su Zagonjani čudili kad se udavala u Novi, što ide iz obitelji bogate stokom, mlijekom, sirom i tovarnim blagom u tada siromašni Novi, odakle su se ljudi sposobni za rad razišli po bijelom svijetu, u potrazi za životom dostojnim čovjeka. Suprug joj je rano umro pa je plela čarape da bi prehranila sebe i svoju obitelj, a kad nije mogla vratiti dug učinjen za putne troškove (*strošak*) za sina i kćeri koji su otišli u Ameriku, otišla joj je "*na bubanj*" kuća u slijepoj uličici ispod "Preškrila". Sin Ivan je nakon smrti veliko nasljedstvo ostavio svojoj sestri u Kaliforniji, a suprug njene kćeri Rebeke Bogoslav Mudrovčić darovao je crkvi zvono nazvano

Rebeka. Nju je pak uzdržavala sinova supruga, primalja Katarina Peričić. Po njoj su u Novom njezine potomke “pravi Novljani” nazivali Zagonjanima.

Veza: 33, 85, 4, 23, 37, 77/1, 83/1, Mudrovčić 80, 5, 50, Rubčić 27

58.

PERIČIĆ, MARIN – Kranjčić (Rijeka, 5. 10. 1952), sin Ivana Nikolinog i Drage r. Pernat (Nova Gorica, 2. 11. 1922 – Novi, 28. 4. 2003), Alojzijeve; supruga Nikica r. Vlašić (Senj, 4. 11. 1953), Ivanova; kćerka **Maja** (Rijeka, 25. 9. 1977), udana Klaić.

Diplomirani inženjer sigurnosti na radu i zaštite od požara; završio je Fakultet za kemiju i kemijsku tehnologiju u Ljubljani 1998. Radio u *Rafineriji nafte* u Rijeci. Borac je Domovinskog rata od 7. listopada 1991. do 1993. Kćerka Maja sa suprugom Robertom Klaićem (Nova Gradiška, 16. 8. 1979) ima sina **Petra Krešimira** (Rijeka, 11. 4. 2008) i kćerku **Iris** (Rijeka, 13. 3. 2011).

Veza: 30, 84, 45, 71, 32/1, 75

59.

PERIČIĆ, MARINKO – Čabrić (Rijeka, 16. 1. 1966), sin Josipa Josipovog i Anice r. Tomić – Skulinove (Valač, Gornji Zagon, 1. 1. 1945), Antonove.

Strojobravar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radi u Njemačkoj.

Veza: 42, 41, 64

60.

PERIČIĆ, MARKO – Ivkov, Kranjčić (Donji Zagon, 2. 3. 1939), sin Ivana Jurjevog i Ivke r. Baričević (Donji Zagon, 27. 12. 1908 – Donji Zagon, 18. 11. 1943), Hilarijeve; supruga Anica r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 7. 1944), Grgurova.

Zidar. Cijeli radni vijek proveo je u GP *Primorje*, Rijeka, na raznim mjestima na kojima je poduzeće izvodilo radove. Majku su mu ubili Nijemci.

Veza: 26, 32, 48, 66, 12

61.

PERIČIĆ, MARTIN – Batalija (Valač, Gornji Zagon, 20. 8. 1923 – Bribir, 3. 6. 2001), sin Ivana Pavlovog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 19. 8. 1896 – Gornji Zagon, 18. 10. 1936), kćeri Martina Lukinog; supruga Marija r. Deranja – Stolčeva (Tribotinj, Gornji Zagon, 6. 9. 1919).

Radnik. Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 14. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, poslije 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Živio je u Bribiru.

Veza: 17, 47, 74

62.

PERIČIĆ, MIHOVIL – Nikolica (Jelenje, 23. 9. 1896 – Slunj, 27. 9. 1958), sin Antona Nikomedovog i Eugenije r. Barilli (Senj, studeni 1870).

Doktor medicine. Radio je kao kotarski liječnik u Pregradi i Ludbregu, a stanovao je u Slunju. Član Narodne čitaonice u Novom, od 21. siječnja 1928.

Veza: 5, 67

63.

PERIČIĆ, MILAN – Vranješa (Novi, 2. 8. 1915 – Novi, 21. 9. 1986), sin Tome Josipovog i Marije r. Krišković – Ružike (Novi, 10. 8. 1877 – Novi, 16. 10. 1954), Rokine; supruga Sofija r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 11. 5. 1921 – Novi, 3. 2. 2003), Ivanova.

Lučki radnik. Mornar na brodu, jahti *Novigrad* dr. Milutina Mažuranića. Sudionik NOB-a od 5. 6. 1943., borac 13. primorsko-goranske divizije. Pivač novljanskog kola i sopac. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 81, 40, 39, 45, 82, 38

64.

PERIČIĆ, MLADEN – Čabrić (Novi, 11. 11. 1963), sin Josipa Josipovog i Anice r. Tomić – Skulinove (Valač, Gornji Zagon, 1. 1. 1945), Antonove; supruga Dubravka r. Kozina, Darijeva.

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Rijeci. Radio je u *Jadrankomercu* Crikvenica i u PIK-u Vrbovec, te u GKTD Vodovod Žrnovnica. Borac Domovinskog rata, kao pričuvni vodnik HV-a.

Veza: 42, 41, 59

65.

PERIČIĆ, MLADEN – Dupljakov (Donji Zagon, 16. 8. 1932 – Donji Zagon, 20. 5. 1987), sin Jurja Jurjevog i Kate r. Jovanović (Donji Zagon, 30. 1. 1900 – Donji Zagon, 29. 6. 1967), druge očeve supruge; supruga Julka r. Polin. U crkvenim matičnim knjigama vodi se kao Josip Mladen.

Inkasator u Novom, službenik *Elektroprimorja* Rijeka u Crikvenici.

Veza: 49, 73, 17, 79, 20, 46

66.

PERIČIĆ, NIKICA – Ivkov, Kranjčić (Donji Zagon, 13. 1. 1969), sin Marka Ivanovog i Anice r. Jovanović.

Stolar. Radio je u poduzeću *Marijan Ivančić* u Crikvenici, od 1993. u *DI Vinodol d.d.* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 90, 48, 26, 32

67.

PERIČIĆ, NIKOLA – Nikolica (Donji Zagon, 1804 – Novi, 26. 12. 1834), Jakovljev; supruga Ana r. Umiljenović (Novi, 27. 7. 1798 – Novi, 1870), kći Matija Tominog, a sestra Donatova.

Iz Donjeg Zagona došao u Novi i tu se oženio. Po njemu su njegovi potomci dobili nadimak **Nikolice**. Poslije taj nadimak po ženskoj liniji prelazi i na prezime Kabalin. Imao je sinove **Matiju** (Novi, 18. 9. 1825 – Novi, 16. 5. 1889), **Nikodema** (Novi, 14. 9. 1828 – Novi, 25. 4. 1900) i **Nikolu** (Novi, 9. 9. 1831), te **kćer** Mariju (Novi, 9. 9. 1831).

Veza: 5, 62, 77

68.

PERIČIĆ, NIKOLA – Kranjčić, Postolar (Novi, 6. 12. 1824 – Novi, 19. 1. 1903), sin Antona Filipovog i Ane r. Veljačić (Novi, 3. 1. 1788), Jurjeve; supruga Katarina r. Sokolić – Pećarica (Novi, 27. 2. 1822 – 18. 1. 1905).

Postolarski obrtnik. Tim su se zanatom nastavili baviti i njegovi sinovi **Ivan** i **Toma** te unuk **Vicko** pa je po njemu ta grana Kranjčića, a koja potječe od Antona koji je došao iz Zagona u Novi s bratom Pavlom, dobila i nadimak **Postolar** odnosno **Postolarica**.

Veza: 29, 6, 83, 89, 80

69.

PERIČIĆ, NIKOLA JANKO – Glavarov (Valač, Gornji Zagon, 20. 6. 1937 – Gornji Zagon, 1. 8. 1950), sin Antona Ivanovog i Marije r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 29. 6. 1897 – Gornji Zagon, 10. 10. 1951).

Kao učenik u četrnaestoj godini utopio se u seoskom bunaru. Brat **Anton** (Gornji Zagon, 29. 6. 1928 – Novi Marof, 8. 9. 1978) bio je policajac.

Veza: 43, 19

70.

PERIČIĆ, NIKOLA – Bljutin (Donji Zagon, 25. 11. 1939), sin Ivana Ivanovog i Katarine r. Jovanović – Matijine (Donji Zagon, 5. 9. 1911 – Opatija, 27. 12. 1997), Ivanove.

Strojar. Završio je podoficirsku školu u JRM-u u Splitu, gdje je radio i živio. Pradjed mu je **Juraj** (Donji Zagon, 21. 12. 1827 – Donji Zagon, 19. 12. 1903), Ivanov, čiji sin **Juraj** (Donji Zagon, 3. 12. 1881 – Bakar, 29. 12. 1942) i njegovi potomci imaju nadimak **Dupljak**.

Veza: 20, 21

71.

PERIČIĆ, NIKOLA – Kranjčić (Beograd, 11. 11. 1948 – Novi, 5. 11. 2009), sin Ivana Nikolinog i Drage r. Pernat, (Nova Gorica, 2. 11. 1922 – Novi, 28. 4. 2003), Alozijeve; supruga Jelena r. Mrzljak – Bartolčevica (Novi, 2. 11. 1951), Vladimirova; kćerka **Patricija** (Rijeka, 20. 10. 1973), udana Breš, pa Nikolaus.

Rafinerijski laborant i slikar amater. Završio je srednju tehničku školu, kemijski smjer u Rijeci. Radio je kao rukovoditelj u laboratoriju INA-e, Rijeka. Slikar je tema vezanih za more i kamen, u kojima ispreplećе sadašnjost i prošlost s primjesama čudesnoga. Izlagao je od 1975. u Zagrebu, na samostalnim i skupnim izložbama u Rijeci, Poreču, Puli, Šibeniku, Kastvu, Novom i dr. Bio je član Hrvatske udruge likovnih umjetnika.

Veza: 30, 84, 35, 58, 32/1, 75, Nikolaus

72.

PERIČIĆ, NIKOLA – Čabrić (Valač, Gornji Zagon, 25. 5. 1925 – 17. 4. 1944), sin Josipa Mijatovog i Marije r. Tomić – Terilove (Gornji Zagon, 22. 2. 1880 – 27. 8. 1953), Jakovljeve.

Pali borac NOR-a. Od 10. 1. 1942. borac u bribirskoj četi bataljuna *Matija Gubec* 5. operativne zone Hrvatske u Drežnici. Kao nesposoban za borbu vraćen je u pozadinu, na raspolaganje Komandi mjesta Novi, u ledenički partizanski logor. Po zadatku

općinskog NOO-a Gornji Zagon otišao je zajedno s Nikolom Rubčićem – Mačkom (Valač, Gornji Zagon, 5. 5. 1898 – 17. 4. 1944), Božinim i Ivanom Piškulićem – Jurašem (Martin) (Novi, 23. 6. 1909 – 17. 4. 1944.), Stipanovim, u Sloveniju u nabavu hrane za pozadinske partizanske vlasti u šumi. Na povratku su pri prelasku Kupe čamcem, na njih zapucali slovenski belogardejci. Sva trojica su se utopila jer on i Nikola Rubčić nisu znali plivati pa su se uhvatili za Ivana Piškulića, koji ih nije mogao održati na vodi. Na spomeniku palim borcima u Gornjem Zagonu označen je kao žrtva fašističkog terora.

Veza: 41, 42

73.

PERIČIĆ, NIKOLA – Dupljakov (Donji Zagon, 5. 1. 1924 – Stubice, 20. 5. 1943), sin Jurja Jurjevog i Kate r. Jovanović (Donji Zagon, 30. 1. 1900 – 29. 6. 1967), druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1942., borac 14. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske, poslije 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je kod Stubice između Lukovdola i Vrbovskog u Gorskom kotaru u borbama partizana protiv Talijana i ustaša. Pokopan je vjerojatno u Lukovdolu.

Veza: 49, 27, 65, 79, 20, 46

74.

PERIČIĆ, PAVAO – Batalija (Valač, Gornji Zagon, 25. 12. 1925 – Novi, 10. 10. 1999), sin Antona Pavlovog i Marije r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 15. 10. 1905 – Donji Zagon, 1978), Vidove, druge očeve supruge; supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Plužnice, Gornji Zagon, 31. 7. 1927 – Novi, 12. 6. 2014), kći Ivana Mirkovog. (Vlastima je prijavljeno da se rodio 1. 1. 1926. zbog odgađanja vojne obveze); kćerka **Marija** (Valač, G. Zagon, 1947), udana Žeželj, sin **Ivan** (Valač, G. Zagon, 1950) i kćerka **Nada** (Valač, G. Zagon, 1955), udana Dupor, pa Čorić.

Šumarski manipulant u Šumariji Novi. Sudionik NOB-a od 1942; sekretar SKOJ-a za Gornji Zagon, član općinskog NOO-a Gornji Zagon u šumi i kotarskog NOO-a Novi, koji je tada bio na partizanskom području u šumi. Stradao je u šumi, na njega je pala bukva koju je obarao. Bio je srčani bolesnik i nakon stradavanja je umro.

Veza: 31, 61, 47

75.

PERIČIĆ, PATRICIJA – Kranjčika (Rijeka, 20. 10. 1973) – v. **Nikolaus, Patricija**.

76.

PERIČIĆ, RADOVAN – Batalija (Rijeka, 26. 1. 1964), sin Jurja Grgurovog i Marice r. Tomić (Gornji Zagon, 4. 8. 1946), kćeri Martina Mudroslavovog.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radio je u trgovačkom poduzeću *Jadrankomerc* kao komercijalni direktor. Borac Domovinskog rata 1991 - 92., u 155. brigadi. Ima brata **Ivicu** (Rijeka, 20. 5. 1978), konobara.

Veza: 47

77.

PERIČIĆ, ROKO – Nikolica (Novi, 16. 8. 1872 – Zagreb, 2. 7. 1947), sin Franka Matijevog i Marije r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 2. 7. 1849 – Zagreb, 1. 7. 1929), Vickove; supruga Emilija r. Šalomon.

Činovnik; završio je gimnaziju u Rijeci. Radio je na Zagrebačkoj burzi od 1922. Bio je vanjski član Narodne čitaonice u Novom od rujna 1924. Stric **Feliks** (Novi, 5. 7. 1858), sin Matija Nikolinog, umro je u Južnoj Argentini (Tucuman, 3. 6. 1900), a otac **Franko** (Novi, 16. 9. 1848) za I.svj. rata (Novi, 27. 6. 1917). Prvi Nikola Peričić – Nikolica u Novom, njegov je pradjed.

Veza: 67

77/1.

PERIČIĆ, ROKO – Kranjčić, Seznalo (Novi, 16. 8. 1885 – Butte, Montana, USA, oko 1975/80), sin Valentina Antonovog i Marije r. Radetić – Kovačice (Novi, 6. 7. 1854 – Novi, 14. 10. 1937), kćeri Tome Antonovog.

Bio je nepismen, jer je mlad otišao u USA (Butte, Montana), gdje mu je bio otac. Radio je u rudniku, štedio, a svu je zaradu usmjerio u kupnju šumskog terena koji je poslije iskrčio i pretvorio u plodno zemljište. S vremenom je imao veoma veliku farmu i važio je za bogatog čovjeka, pa je 50-ih godina, pošao na put oko svijeta. Bio je nepismen, pa je uzeo jednog Amerikanca kao pratioca. Boravio je nekoliko dana i u Novom i spavao u hotelu *Slavuj*. Rođaci u Novom nadali su se bogatim darovima, ali nije bilo ni posjeta ni darova. Sestra **Dragica** udana za Ivana Butkovića (Novi, 33. 12. 1886 – Beograd, ?) živjela je u Novom sa svojim kćerima u siromaštvu, da se ne govori o drugoj braći i sestrama. Imao je braću **Josipa** (Novi, 12. 9. 1875 – Australija, 12. 9. 1966), **Božidara** (Novi, 8. 12. 1879), **Franka** (21. 10. 1882) te sestre **Dragicu**, **Mariju** (Novi, 23. 10. 1898) i **Matejku** (Novi, 15. 10. 1895).

Veza: 85, 33, 57, 4, 83/1, 23, 52

78.

PERIČIĆ, ROKO EMERIK – Kranjčić (Novi, 21. 10. 1904 – Novi, 17. 10. 1972), sin Vencela Rokinog i Milke r. Piškulić – Jurašice, S Pridola (Novi, 25. 10. 1883 – Novi, 2. 11. 1975), Ivanove; prašukundjed mu je Paval Peričić – Kranjčić koji se s bratom Antonom iz Zagona doselio u Novi. Sestra mu je Vjenceslava (*Vena*) (Novi, 12. 10. 1921), udana za Ivana Zoričića – Cilina (Novi, 4. 7. 1921), Gašparovog.

Cestar. Radio je na održavanju dionice makadamske ceste. Sudionik NOB-a od 7. rujna 1943. kao odbornik u općinskom NOO-u u Novom.

Veza: 88

79.

PERIČIĆ, SNJEŽANA – Dupljakova (Rijeka, 22. 7. 1969), kći Mladena Jurjevog i Julke r. Polin (18. 4. 1944).

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Ima sestru Anitu (Rijeka, 1964).

Veza: 65, 73, 27, 49

80.

PERIČIĆ, STJEPAN – Kranjčić, Postolar (Karlobag, 20. 8. 1891 – Buenos Aires, Argentina, 12. 6. 1954), sin Antona Nikolinog; supruga Ilona (8. 5. 1900).

Otac mu je omogućio školovanje, pa je završio vojnu naobrazbu. Bio je pješački potpukovnik. Imao je kćer **Mariju** (Slavonska Požega, 10. 1. 1923) i sina **Tomislava** (Sl. Požega, 21. 5. 1924). Kako nije rođen, niti je živio u Novom, zavičajnost u Novom dobio je 1932. Od 1941. časnik je NDH, a od veljače 1944. Pavelićev general; 1945. se uspio probiti u Austriju i otići u Argentinu.

Veza: 6, 29, 83, 68, 89

81.

PERIČIĆ, TOMA – Vranješa (Novi, 17. 10. 1875 – Pula, 10. 12. 1931), sin Josipa Josipovog i Mare r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 5. 9. 1837 – Novi, 25. 1. 1909), Ivanove; supruga Marija r. Krišković – Ružika (Novi, 10. 8. 1877 – Novi, 16. 10. 1954), Rokina.

Lugar u novljanskoj šumi.

Veza: 39, 40, 63, 45, 82, 38

82.

PERIČIĆ, TOMA – Vranješa (Novi, 15. 12. 1945 – Novi, 17. 5. 2006), sin Milana Tominog i Sofije r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 11. 5. 1921 – Novi, 3. 2. 2003), Ivanove; supruga Anđelka r. Kukec (Pakrac).

Elektromehaničar; zanat je izučio u industrijskoj školi u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici. Vođa *pivačih* u kolu.

Veza: 63, 45, 81, 39

83.

PERIČIĆ, TOMA – Kranjčić, Postolar (Novi, 20. 12. 1861 – Helena, Montana, USA, 1920.), sin Nikole Antonovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 27. 2. 1822 – Novi, 18. 1. 1905); prva supruga Marta r. Piškulić (Novi, 29. 7. 1865 – Helena, Montana, USA, 18. 1. 1908), Stipanova, druga Andriana r. Piškulić – Anjika (Helena, Montana, USA, 29. 11. 1872), Antonova.

Postolar; zanat je izučio kod svog oca, kao i brat Ivan, ali je poslije otišao s obitelji u Montanu, USA. Potječe od prvoga Kranjčića – Antona koji je s bratom Pavlom došao u Novi iz Zagona.

Veza: 68, 29, 6, 89, 80

83/1.

PERIČIĆ, TOMA – Kranjčić, Seznalo (Novi, 29. 1. 1898 – Butte, Montana, USA 1970/80), sin Valentina Antonovog i Marije r. Radetić – Kovačice (Novi, 6. 7. 1854 – Novi, 14. 10. 1937), kćeri Tome Antonovog.

Emigrirao je s ocem i braćom u USA, gdje je radio je u rudniku ugljena. Brat mu je Josip (Novi, 11. 9. 1875. – Auckland, Novi Zeland, 12. 9. 1965.), zidar, bio na radu u Argentini pa je otišao na Novi Zeland. U Argentini je držao gostionicu, a do novca nije došao od zidarije ni od gostionice, jer su argentinski stanovnici bili siromašni, ali i vrlo pobožni. Zato je nasuprot svoje gostionice izgradio malu kapelicu, sa *škrabicom* za milodare, iz koje je vadio novac, što nije znala njegova supruga Argentinka, u koju nije imao

povjerenja. Tim novcem je izgradio nekoliko kuća koje je iznajmljivao stanarima (po priči Petra Zoričića, Krstovog oca, koji je u Buenos Airesu, Argentina, boravio 1923 - 1967).

Veza: 85, 33, 57, 4, 77/1, 23, 52

84.

PERIČIĆ, URŠULA r. Jovanović – **Baroldinka** (Novi, 19. 10. 1886 – Novi, 25. 7. 1977), kći Jurja i Vicke r. Krišković – Vranješinke, Kirin (Novi, 10. 7. 1850), Petrove; suprug Nikola – Kranjčić (Novi, 6. 12. 1878 – Argentina, 6. 12. 1938), sin Josipa Ivanovog.

Kućanica. Sudionica NOB-a od rujna 1942. Zbog odlaska sina Ivana u partizane morala je i ona pobjeći na oslobođeno partizansko područje, boravila je uglavnom u Brinju.

Veza: 35, 15, 30, 71, 58, 32/1, 75, 51, 9/1

85.

PERIČIĆ, VALENTIN – Kranjčić, Seznalo (Novi, 5. 2. 1851. – Rijeka, 7. 12. 1906.), sin Antona Ivanovog i Marije Maričić (Novi, 25. 12. 1810 – Novi, 25. 3. 1876), nezakonite kćeri Ane r. Radetić, supruge Josipa Maričića – Ponjavara (16. 9. 1782); supruga Marija r. Radetić – Kovačica (Novi, 6. 7. 1854 – Novi, 14. 10. 1937), Tomina.

Zidar. Radio je u Novom, a bio je na radu i u Butte (Montana). Dobio je nadimak Seznalo, a po njemu i njegovi potomci jer se jednom prigodom hvalio da može vidjeti dva metra pod zemlju (kad je riječ o praznoj septičkoj jami - ali to bi izostavio iz priče).

Veza: 4, 33, 57, 77/1, 83/1, 23, 52, 35, 15

86.

PERIČIĆ, VEDRAN – Kranjčić (Rijeka, 14. 3. 1971), sin Damira i Jadrane r. Sokolić – Kozarice (Novi, 3. 11. 1949), Rafaelove.

Kapetan duge plovidbe; završio je Višu pomorsku školu, smjer nautika. Plovi na austrijskom brodu agencije *Aplex* kao kapetan.

Veza: 8, 22, 25, 44, 11

87.

PERIČIĆ, VENCEL – Kranjčić (Zamet, 5. 4. 1887 – Sušak, ?), sin Antona Filipovog i Marije (udovice Franka Piškulića) r. Kabalin – Javorke (Novi, 5. 2. 1853 – Sušak, 31. 10. 1927), Lukine; supruga Marija r. Jardas (Zamet, 1899).

Trgovački pomoćnik. Radio je u Rijeci, a od 1924. u Sušaku. Potječe od Antona – Kranjčića iz Zagona koji se prvi od Kranjčića doselio u Novi.

Veza: 2, 14, 56, 10

88.

PERIČIĆ, VENCESLAV (*Vencel*) – Kranjčić (Novi, 8. 9. 1880 – Novi, 2. 7. 1934), sin Roke Filipovog i Marije r. Potočnjak, udovice Piškulić (Novi, 8. 9. 1836 – Novi, 21. 2. 1913); supruga Milka r. Piškulić – Jurašica, S Pridola (25. 10. 1883 – Novi, 2. 11. 1975), Ivanova.

Zidar. Radio je u Novom, potom odlazi u USA, a u Australiju tri puta:1905., 1909. i 1920. U tim su se intervalima dolazaka i odlazaka rađala i djeca. Sin mu je **Roko** (Novi, 21. 10.

1904), a kćeri **Paulina** (Novi, 21. 7. 1909), u Australiji i **Vjenceslava** (Novi, 12. 10. 1921), udana Zoričić. Potječe od Pavla, prvoga novljanskog Kranjčića iz Zagona.

Veza: 78

89.

PERIČIĆ, VICKO – Kranjčić, Postolar (Novi, 21. 8. 1875 – Novi, 17. 4. 1939), sin Ivana Nikolinog i Doroteje r. Maričić – Jurike (Novi, 29. 4. 1849 – Novi, 15. 4. 1930), Vickove; supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 15. 7. 1882 – Novi, 8. 4. 1921), Antonova.

Postolarski obrtnik u Novom u kući, Korzo hrvatskih branitelja 17, što je treću generaciju bilo obiteljsko zanimanje. Godine 1910. bio je na radu u Južnoj Americi kao namještenik na sudu, a nakon povratka izgradio je (1936) *Vilu Mica* na Glavici, koju je nazvao prema kćeri Mariji (23. 8. 1911), udanoj za Marijana Sokolića – Vlašića, zubara. Majka mu je Dorotea (*Dorica*) uzidala kapelicu posvećenu sv. Ivanu Krstitelju na ogradnom zidu svoje kuće, na Korzu 17.

Veza: 29, 6, 83, 68, 80, Sokolić 188

90.

PERIČIĆ, ŽARKO – Kranjčić (Novi, 21. 10. 1925 – Novi, 20. 7. 1933), sin Franje Ivanovog i Katarine r. Krišković – Parlike (Novi, 13. 1. 1903 – Novi, 1975), Lovrine.

Utopio se kao osmogodišnji dječak. Majka mu je ljeti čuvala kabine i čistila “kupalnicu” na novljanskom kupalištu, pa je zarana naučio roniti u moru ispred kupališta iako još nije znao plivati, što je oduševljavalo kupače. Jednom je tako zaronio i ostao na morskom dnu, a da to nitko od prisutnih kupača to nije zamijetio. Uzrok smrti bila je srčana mana. Otac Franko (13. 12. 1904.) radio je u Južnoj Americi, gdje je i umro.

Veza: 36, 15, 7

PERIŠIĆ, IVANA r. Šegulja (Novi, 11. 6. 1951), kći Franje Ivanovog i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 15. 11. 1928 – Novi, 25. 10. 2007), Josipove; suprug Zvonimir (Senj, 29. 4. 1952); kćerka **Ljubica** (Rijeka, 22. 4. 1977), udana Volarić, i sin **Franjo** (Rijeka, 26. 4. 1982).

Po završenoj ugostiteljskoj školi (ŠUP u Crikvenici) radi u *Autotransu* Rijeka; dugogodišnja je službenica u biljetarnici na autobusnoj postaji u Novom i u Rijeci. Kćerka Ljubica udata je za Adriana Volarića (Rijeka, 2. 11. 1974), a sin Franju i suprugi Aniti r. Lopac (Senj, 2. 2. 1990) kćerke su **Antonia** (Rijeka, 28. 10. 2011) i **Tea** (Rijeka, 20. 7. 2014).

Veza: Šegulja 6, 18, 13

1.

PERKOVIĆ, IVAN (Ledinac, 24. 11. 1930 – Novi, 17. 3. 1982), Ivanov; supruga Malvina r. Veznaver; djeca: Krešimir, Ivanka, Zoran, Ivan.

Milicionar u Novom. Ovdje se oženio i zasnovao obitelj.

2.

PERKOVIĆ, KREŠO (Novi, 5. 3. 1954), sin Ivana i Malvine r. Veznaver; supruga Anđelka r. Gomerčić.

Trgovački poslovođa. Radio je u Novom u trgovinama *Trgoprometa* iz Crikvenice.

PERKUŠIĆ, BOSILJKA r. Žvanović – **Šišinka** (Novi, 10. 4. 1936 – Zagreb, 15. 4. 1992), kći Ivana i Pauline r. Matešić (Novi, 25. 7. 1907 – Novi, 1974), Dobrotinove; suprug Dane (1932 – 1990), diplomirani inženjer.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radila je u tvornici *Jedinstvo*, *Elektra*, vanjskotrgovačkom poduzeću *Ferimport*, Zagreb te kao direktorica općih poslova u Elektronično-računskom centru u Zagrebu. Pokopana u Novom.

Veza: Žvanović 10, 17

PEROŠ

Prezime se javlja u Novom nakon II. svjetskog rata.

1.

PEROŠ, ANDREA r. Štrekajs (Novi, 29. 7. 1954), kći Antuna i Jadranke r. Šerman (Novi, 17. 7. 1931), Andrijeve; suprug Željko (Novi, 29. 7. 1954), Franjin.

Diplomirana ekonomistica, završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu; radila u INA-i Zagreb.

Veza: 5, 2, 4

2.

PEROŠ, FRANJO (Kabal, Farkuševac, 17. 2. 1921 – Novi, 27. 11. 1991), Josipov; supruga Neda r. Mažuranić – Matijetinka (Novi, 21. 2. 1932 – Novi, 29. 1. 1999), Matijeva; sinovi **Željko** (1954) i **Srđan** (1960).

Ekonomski tehničar; završio je Trgovačku akademiju u Bjelovaru. Došao je u Novi 1949. i radio u DIP-u Novi, a u HTP-u *Lišanj* u Novom radi od 16. 1. 1965., od 1. 2. 1969 - 31. 10. 1976. kao šef knjigovodstva.

Veza: 4, 5, 1

3.

PEROŠ, MARKO (1870 – 1949)

Slikar i profesor Škole za umjetnost i obrt u Zagrebu. Izradio je nacrte propovjedaonice i tabernakula za glavni oltar crkve sv. Filipa i Jakova u Novom, do 1969. stolnice Modruške ili Krbavske biskupije, kad je poslije 1909. crkva doživjela preuređenje: porušen je zvonik na pročelju crkve, crkva je produžena, a novi je zvonik podignut na mjestu porušene kapele sv Fabijana i Sebastijana. Iznad ulaza u svetište izradio je fresku s prikazom dočeka biskupa Kristofora Dubrovčanina (Petančića) 1443. g. u Novom, kamo je došao iz Modruša, u bijegu pred Osmanlijama. Freska je danas uništena, prikazivala je novljanskog župnika (model dr. Dragutin Smokvina, župnik) te Novljanku i Novljanina (model Franko Kabalin – Požup, crkvenjak) u narodnoj nošnji. Po njegovom je nacrtu profesor rečene škole Kocijančić izradio tabernakul, prof. Burić je izradio bakrena vratašca, a propovjedaonicu Luka Filipović. Sam je financirao izradu vitraja u novljanskoj crkvi na prozoru lijevog broda uz ulaz u sakristiju (oko 1911 – 12).

4.

PEROŠ, SRĐAN (Rijeka, 21. 6. 1960), sin Franje i Nede r. Mažuranić – Matijetinke (Novi, 21. 2. 1932 – Novi, 29. 1. 1999), Matijeve; supruga Eusebija r. Piškulić (Rijeka, 24. 11. 1960), kći Josipa – Stipičinoga; kćerke **Marina** (Rijeka, 19. 7. 1984), udana Klement, i **Iva** (Rijeka, 8. 5. 1990), udana Jovanović.

Kemijski tehničar – operater; završio je srednju tehničku školu, kemijski smjer u Rijeci. Radio u INA-i Rijeka, poslije kao zaštitar. Kćerka Marina sa suprugom Sanjinom (Rijeka, 13. 9. 1981), Eduardovim, ima sina **Sandra** (Rijeka, 9. 3. 2011) i kćerku **Editu** (Rijeka, 1. 3. 2015), a kćerka Marina sa suprugom Marinom (Rijeka, 11. 2. 1984), Marinovim, ima sina **Marina** (Rijeka, 29. 3. 2016).

Veza: 2, 5, 1

5.

PEROŠ, ŽELJKO (Novi, 29. 7. 1954), sin Franje i Nede r. Mažuranić – Matijetinke (Novi, 21. 2. 1932 – Novi, 29. 1. 1999), Matijeve; supruga Andrea r. Štrekajs (Novi, 29. 7. 1954.), Antunova.

Ekonomist; završio je dvije godine Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Radi u Zagrebu.

Veza: 2, 4, 1

PERRIN, LEON (Molin, Francuska, 1848 – Beč, ?), sin Ivana i Viktorije r. Schoynet; supruga Stefanija r. Merzljak – z Biškupije, Ofratova (Graz, 26. 7. 1857 – Beč, 21. 6. 1937), Eduardova.

Trgovac. Kumovi na vjenčanju u Novom 12. 2. 1884. bili su mu Šimun barun Vranyczany – Dobrinović i Tomislav Padavić, kraljevski županijski tajnik.

PETRIĆ

Prezime se javlja u Novom početkom 20. st., kada u Novi dolazi Fran Petrić, industrijalac, brodograditelj i vlasnik pilane u Gorskom Kotaru, podrijetlom iz Bola na Braču. U Novom je od 1911. kanonik modruške biskupije, poslije i župnik, dr. Dragutin Smokvina, brat njegove supruge Ljube (Draga, 1869) i rođak Antonije r. Smokvina (Draga, 1882), vjenčane u Novom 13. 7. 1901. za ljekarnika Ljudevita (*Luju*) Šimata mr. pharm., koji je radio u ljekarni u Novom 1900 – 1905. (poslije njegove se smrti, kao udovica sa sinom Žarkom rođenim u Novom 25. 7. 1902., udala za dr. Ivana Ribara, udovca s dvoje maloljetne djece, Ivom i Juricom).

1.

PETRIĆ-FEHMIU, BRANKA (*Brana*) (Novi, 17. 4. 1937), kći Vinka Franovog i Radmile r. Karamatijević (Nova Varoš, 25. 5. 1908 – Beograd, 22. 10. 1970), Jevstatijeve; suprug Bekim Fehmiu (Sarajevo, 1. 6. 1936 – Beograd, 15. 6. 2010), Ibrahimov; sinovi **Uliks** (Beograd, 1968) i **Hedon** (Beograd, 1975).

Kazališna, filmska i televizijska glumica. S obitelji je iz Sušaka 1947. došla u Beograd; poslije gimnazije u Zemunu završila je Akademiju za pozorište, film i televiziju u Beogradu. Od 1960. stalna je članica *Jugoslovenskog dramskog pozorišta* (JDP), a van matične kuće igra u *Ateljeu 212*, *Narodnom pozorištu*, *Zvezdara teatru*, *Bitef teatru* i *Beogradskom dramskom pozorištu*. U filmovima i serijama od 1960. do 2016. nastupila je u 70-tak uloga (filmovi: *Balkanski špijun, Uloga moje porodice u svjetskoj revoluciji, Varljivo leto '68, ...*). Nagrade: *Sterijina nagrada* (1985), *Statueta Ćuran* (1990), *Sterijina nagrada* (2011), Nagrada *Veljko Maričić* (2011). Suprug Bekim bio je poznati kazališni i filmski glumac, s međunarodnom karijerom (1967. Beli Bora u filmu *Skupljači perja,* a 1968. Odisej u filmu *Odisej* Dina de Laurentisa i međunarodnoj TV seriji *Odiseja*, ...) a i sin Uliks je scenarist i glumac.

Veza: 5, 4, 3, 2

2.

PETRIĆ, FRAN (Draga Gornja, 1876 – Novi, 29. 3. 1933), Vinkov; supruga Ljuba r. Smokvina (Draga, 4. 10. 1869 – Novi, 10. 11. 1959); djeca: **Vinko** (Sušak, 25. 8. 1901), **Marija** (Novi, 9. 10. 1902), udana Pexidr-Srića, i **Ivan (Ivica)** (Novi, 12. 3. 1905).

Industrijalac i trgovac drvom. U Novi je došao početkom 20. st., kad je iz Senja u Novi došao svećenik dr. Dragutin Smokvina (od 1911. kanonik modruške biskupije u Novom), brat njegove supruge Ljube. Bio je član Upravnog odbora *Jugoslavenske banke* 1915. g., a kao poznanik i prijatelj dr. Bogoslava Mažuranića intervenirao je da banka kupi hotel *Lišanj*, u vlasništvu konzorcija, kojeg su činili Ladislav Petar Potočnjak, dr. Bogoslav Mažuranić, dr. Milutin Mažuranić, dr. Vinko Lušić-Matković, iz Zagreba, i dr. Ivo Banjavčić iz Karlovca. Banka je kupila i hotel *San Marino* u Novom i hotele u Crikvenici, Bakru i Sušaku, te osnovala *Jadransko hotelsko i kupališno d.d.* Srušila je hotel *Lišanj* i po projektu arh. Ignaca Fischera izgradila *Palace Hotel Lišanj*, sa 60 soba, dovršen 1922. Petrić sebi gradi *Vilu Margarita*, poslije u vlasništvu kćerke Marije, udane za Vladimira (*Deča*) Pexidr-Srića. Vila je poslije rata nacionalizirana, a od 1947. u nju je smještena Općinska zdravstvena stanica Novi (od 1953. u sastavu Doma zdravlja Crikvenica, a od 1977. kao OOUR *Dr. A. Šerman*), a 1951 – 65. na katu zgrade je bilo smješteno rodilište. Vlasnik je vile *Pension Park*, koju je otkupio od austrijskog generala. Imao je i pilanu u Gorskom kotaru. Supruga mu je završila studij u Innsbrucku.

Veza: 3, 5, 4, 1

3.

PETRIĆ, IVAN (*Ivica*) (Novi, 12. 3. 1905 – Brazil, 1980), sin Frana i Ljube r. Smokvina (4. 10. 1869 – Novi, 10. 11. 1959); supruga Vila r. Mudrovčić – Bubnjar (Novi, 23. 8. 1926), Frankova.

Veletrgovac drvom u Novom. Sagradio je vilu Pod sv. Mikulj, u kojoj je poslije 50-tih bilo odmaralište *Plive* iz Zagreba, a od 2005. hotel *Adria beach*. Nakon 1945. bio je referent za industriju u Općini Novi, a poslije emigrira u Brazil.

Veza: 2, 5, 4, 1

4.

PETRIĆ, RADMILA (*Rada*) r. Karamatijević (Nova Varoš, Sandžak, 25. 5. 1908 – Beograd, 22. 10. 1970), Jevstatijeva; suprug Vinko (Sušak, 25. 8. 1901 – Novi, 22. 8. 1967), Franov.

Profesorica. Radila je u industrijskoj školi u Beogradu, a od rujna 1959. do ožujka 1965. u osnovnoj školi u Novom. Članica je UO Turističkog društva u Novom 1962 – 64., te knjižničarka u Narodnoj čitaonici. Otac joj je bio pravoslavni svećenik i vijećnik I. zasjedanja AVNOJ-a u Jajcu. Poginula je u Beogradu, na ulici ju je pregazio auto. Pokopana je u Novom.

Veza: 5, 3, 2, 1

5.

PETRIĆ, VINKO (Sušak, 25. 8. 1901 – Novi, 22. 8. 1967), sin Frane i Ljube r. Smokvina (Draga, 4. 10. 1869 – Novi, 10. 11. 1959); supruga Radmila r. Karamatijević (Nova Varoš, 25. 5. 1908 – Beograd, 22. 10. 1970), Jevstatijeva.

Diplomirani ekonomist, Ekonomski fakultet završio je 1924. u Saint Gallenu, Švicarska. U Novom se bavio ugostiteljstvom, jer je od oca dobio vilu *Pension Park*, koju je poslije rata prodao, a pola iznosa poklonio Općini Novi. Za talijanske okupacije Primorja uhićen je od Talijana, zbog antifašističkog djelovanja u Sušaku. Osuđen je na dvadeset godina zatvora, a od 12. 2. 1942. do 15. 12. 1943. prošao kroz sedam talijanskih logora. Nakon rata radio je na Sušaku u gradskoj upravi kao šef prehrambenog odjela, zatim odlazi u Beograd; a 1959. je bio prvi tajnik novoosnovane Općine Novi Beograd. Od 1958. do 1966. radio je kao knjigovođa u DIP-u Novi. Pokopan je u Novom.

Veza: 2, 3, 4, 1

PETRINOVIĆ

Novljansko prezime koje se u Novom pominje u 16. stoljeću. Neki među Petrinovićima, iz grane nadimkom **Bernić**, bili su slobodnjaci za Frankapana. Novljanski Petrinovići imaju nadimke **Brnić**, **Gašpari**, **Jurete**, **Miklje**, **Perpele (Prepele)**, **Sepeli** i **Šebalje**. Podrijetlom su iz sela Petrina u Hercegovini, a prvobitno prezime je bilo Obaljević. Prešli su na otok Brač, odakle su se poslije pobune protiv Mlečana, doselili u Vinodol.

1.

PETRINOVIĆ, ANDRIJ NIKOLA – Sepel (Novi, 28. 11. 1858 – Johannesburg, Južna Afrika, 22. 1. 1907), sin Josipa Mihovilovog i Lucije r. Piškulić (Novi, 21. 8. 1825 – Novi, 17. 4. 1891); supruga Marija r. Piškulić – Pavulinka (Novi, 11. 9. 1858); sinovi: **Vjenceslav** (Novi, 23. 9. 1883), **Anton** (Novi, 11. 10. 1888) i **Josip** (Novi, 25. 1. 1892).

Opančar u Novom; odlazi na rad u Južnu Afriku. Završio je u umobolnici u Johannesburgu. Šukundjed mu je Mihovil (Novi, 28. 9. 1740 – Novi, 6. 3. 1822), Petrov, a šukunbaka Klara r. Sokolić (Novi, 12. 9. 1736), Tomina.

Veza: 15

2.

PETRINOVIĆ, ANTON – Jureta (Novi, 10. 10. 1922 – Zagreb, 30. 3. 2007), sin Ljudevita Matijevog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 12. 1882 – Novi, 2. 3. 1967), Antonove; supruga Krunoslava (*Krunka*) r. Zastavniković (Zagreb, 1920 – Zagreb, 11. 2. 2008), Julijeva; sin **Zdenko** (1947) i kćerka **Jasna (*Seka*)** (1949), udana Lovrinčić.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Pukovnik JNA u mirovini, suradnik NOP-a od listopada 1941. u senjskoj gimnaziji, sudionik NOB-a od travnja 1943., komesar bataljuna u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

Veza: 25, 16, 39, 8, 28, 41, 40, 25/1, 7, 38

3.

PETRINOVIĆ, ANTON – Gašpar, Šebalja (Novi, 11. 11. 1902 – Novi, 24. 1. 1991), sin Filicia (Srećko Marica) Antonovog (Anton Bartol) i Rozalije r. Šebalja (Novi, 30. 9. 1883 – Novi, 10. 2. 1955), Lukine; supruga Anka r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 8. 5. 1905 – Novi, 21. 8. 1995), Josipova.

Poljar (*stražac,* općinski stražar); čuvao je polje. S Ivanom Baričevićem – Pržicom, Ivanovim i Josipom Krišković – Ružićem, Bušicom, Rokinim, suvlasnik je bracere *Majka Božja* kojom je Josip Krišković (*Ujac*) vadio i prodavao pijesak iz mora. Sudionik NOB-a od veljače 1942., kurir u novljansko-zagonjskom partizanskom logoru.

Veza: 9, 27, 35

4.

PETRINOVIĆ, BERNARDIN (umro: Novi, 1606).

Svećenik. Bio je plovan (župnik) u Novom, što se vidi iz nadgrobne ploče iz 1606., pronađene 1950. Pokopan je na novljanskom groblju, tada groblju pavlinskog samostana. Slobodnjak, što je potvrđeno listom kneza Ivana Frankopana 28. 10. 1591.

5.

PETRINOVIĆ, BERNARD (Bernić, Brnić) (Novi, oko 1665), sin Mikule – Jurete i Katarine; supruga Katarina r. Maričić (Novi, 25. 12. 1669 – Novi, 9. 12. 1750), Petrova.

Slobodnjak, spominje se 16. 1. 1686. u dokumentu komesara Simonisa de Thomasisa, te u oporuci (od 20. 1. 1697), u posjedu Jasne Zoričić r. Šefer, Ljuboslavove, u kojoj se govori o graničenju s Bernićevom zemljom. Sin mu je **Mikula** (3. 3. 1701 – 1. 12. 1754), sudac u Novom, kao i njegov brat Mikula (7. 12. 1656 – 7. 3. 1733).

Veza: 4

6.

PETRINOVIĆ, BOJAN – Miklja (Klenovica. 23. 3. 1971), sin Gorana Petrovog i Ivanke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 9. 11. 1950 – Novi, 7. 2. 2019), Antonove.

Autolakirer; završio je elektrotehničku školu u Senju. Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1994. Rodio se u automobilu na putu za bolnicu u Rijeci.

Veza: 12, 19, 10, 31, 36, 34, 13, 37

6/1.

PETRINOVIĆ, BRUNO – Jureta (Zagreb, 28. 8. 1984), sin Davorina Eduardovog i Dragane r. Stamatović (Bagrdan, 21. 6. 1944), Milutinove; supruga Nataša r. Katić (Beograd, 29. 3. 1982).

Diplomirani inženjer informatike Veleučilišta u Zagrebu. Radi na televiziji kao redatelj sportskih i kulturnih događanja.

Veza: 7, 8, 13/1

7.

PETRINOVIĆ, DAVORIN (*Davor*) – Jureta (Sarajevo, 13. 7. 1947), sin Eduarda i Milke r. Malančuk (Prnjavor, 8. 2. 1915 – Zagreb, 23. 6. 1996); supruga Dragana r. Stamatović (Bagrdan, 21. 6. 1944), Milutinova; sinovi **Igor** (1979) i **Bruno** (1980).

Magistar inženjer građevinarstva; završio je Građevinski fakultet u Zagrebu. Radio kao projektant-statičar i direktor u *Zagreb projektu* i u *Vodovodu Grada Zagreba*, kao rukovoditelj službe za gradnju objekata. Učesnik Domovinskog rata. Aktivno se bavio plivanjem u PK *Mladost* Zagreb, s kojim je desetak godina osvajao naslove prvaka

Jugoslavije. U plivačkom noćnom maratonu održanom uz *Novljansku noć* 1969., od otočića Sv. Marin do Lišnja osvojio 1. mjesto.

Veza: 8, 39, 28, 41, 2, 25, 13/1, 6/1, 40, 25/1

8.

PETRINOVIĆ, EDUARD – Jureta (Nova Kapela, 30. 10. 1914 – Novi, 3. 6. 1980), sin Ljudevita i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 12. 1882 – Novi, 2. 3. 1967), kćeri Antuna Ivanovog; supruga Milka r. Malančuk (Prnjavor, 8. 2. 1915 – Zagreb, 23. 6. 1996); sin **Davorin** (1947).

Viši građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu, građevinski smjer u Zagrebu. U II. svj. ratu pričuvni je domobranski topnički poručnik. Nakon rata radio je na izgradnji željezničkih pruga u bivšoj Jugoslaviji: Šamac – Sarajevo, Brčko – Banovići i Beograd – Bar, te kao rukovoditelj gradilišta Zagrebački željeznički čvor. Sopilaš, čitao Žitak, a igrao je i nogomet u NGŠK-u u Novom. Pokopan u Zagrebu.

Veza: 25, 16, 39, 28, 41, 2, 7, 13/1, 6/1, 40, 25/1, 38

9.

PETRINOVIĆ, FILICIO (*Srećko Marica*) – Gašpar (Novi, 2. 10. 1876 – Novi, 1943), sin Antona Bartola Gašparovog i Mare (*Marice*) r. Rubčić (Donji Zagon, 5. 6. 1849 – Novi, 18. 3. 1916); supruga Rozalija r. Šebalja (Novi, 30. 9. 1883 – 10. 2. 1955), kći Luke Josipovog.

Postolarski obrtnik u Novom. Nadimak Gašpar je po djedu, a Srećko Marica po majci.

Veza: 29, 32, 11, 27, 3, 35, 30

10.

PETRINOVIĆ, FRANJO – Miklja (Novi, 29. 4. 1937 – Novi, 9. 12. 1994), sin Petra Srećkovog i Anke r. Šuta (Novi, 7. 9. 1912 – Novi, 24. 10. 1959), Matijeve; supruga Branka Dražić (Bribir, 18. 12. 1940), Petrova; sinovi **Hari** (1964) i **Tomislav** (1969).

Građevinski poslovođa i vodoinstalater; završio je školu za građevinske poslovođe u Crikvenici. Radio je u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u KP *Ivanj*, kao poslovođa u Vodovodu *Žrnovnica*, pogon u Crikvenici, potom u Novom. Sestra mu je Ivanka (26. 11. 1934 – 15. 7. 1984), udana za Ivana Dražića.

Veza: 31, 36, 12, 19, 13, 37, 34, 6

11.

PETRINOVIĆ, GAŠPAR – Perpela, Gašpar (Novi, 3. 1. 1820 – 10. 1. 1880), sin Petra – Jurete, Petrovog i Margarete r. Žanić (Novi, 5. 10. 1791 – Novi, 23. 6. 1846); supruga Uršula (Ursa) r. Lindarić (Novi, 23. 4. 1824 – Novi, 9. 11. 1887); sinovi **Roko** (Novi, 1859) i **Paval** (Novi, 1867)

Novljanski težak. Ti Petrinovići nose nadimak **Perpele** kako piše u općinskim knjigama; riječ je o nadimku **Prepela** dobivenom po Luciji Mažuranić – Prepelki (r. 4. 12. 1772), Adamovoj, udanoj za Franka Petrinovića, Stipanovog, Gašparova bratića. Njegove su potomke zvali Gašpari, nadimkom koji je i danas u upotrebi.

Veza: 18, 32, 29, 27, 30, 3, 21, 17, 33

12.

PETRINOVIĆ, GORAN – Miklja (Novi, 24. 7. 1947 – Novi, 2. 1. 2015), sin Petra Srećkovog i Anke r. Šuta (Novi, 7. 9. 1912 – 24. 10. 1959), kćeri Matije i Karline – Pandurice; supruga Ivanka r. Butorac (Javorje, Krmpote, 9. 11. 1950 – Novi, 7. 2. 2019), Antonova; sinovi **Saša** (1970) i **Bojan** (1971).

Elektroinstalater. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*, od 1973. poslovođa je u GKP-u Vodovod *Žrnovnica*. Bio je kinooperater u novljanskom kinu u Domu kulture.

Veza: 31, 36, 10, 19, 34, 6, 13, 37

13.

PETRINOVIĆ, HARI – Miklja (Rijeka, 14. 3. 1964), sin Franje Petrovog i Branke r. Dražić (Bribir, 18. 12. 1940); supruga Željka r. Martinčić (Rijeka, 19. 5. 1971), Matina, sestra blizanka poginulog hrvatskog branitelja Tea Martinčića; kćeri (blizanke) **Petra** i **Matea** (Rijeka, 27. 5. 1996) sopilašice su KUD-a Bribir.

Inženjer građevinarstva; završio je Višu građevinsku školu u Rijeci, smjer niskogradnja, kanalizacija. Radi u Vinodolskoj općini u Bribiru u komunalnom sektoru.

Veza: 10, 12, 19, 31, 36, 37, 34, 6

13/1.

PETRINOVIĆ, IGOR – Jureta (Zagreb, 2. 10. 1979), sin Davorina Eduardovog i Dragane r. Stamatović (Bagrdan, 21. 6. 1944), Milutinove; supruga Bojana r. Petković (Zvornik, 7. 7. 1982); kćerka **Tara** (Beograd, 15. 5. 2012) i sin **Filip** (Beograd, 8. 8. 2013).

Diplomirao novinarstvo na Millersville University, USA (2002). Radi kao sportski novinar za FIBA – Eurobasketball.

Veza: 7, 8, 6/1

14.

PETRINOVIĆ, IVAN – Jureta (Novi, 25. 10. 1913), sin Andrija Ivanovog i Marije r. Ježić – Surinke (Novi, 9. 8. 1886), Ivanove.

Stolarski pomoćnik u Novom. Otišao je na rad u Južnu Afriku 1939., pred II. svj. rat, kad je puno Novljana otišlo *va svit*. Otac Andrij (19. 10. 1880) bratić je Ljudevita Petrinovića.

Veza: 25

15.

PETRINOVIĆ, IVAN (Novi, 27. 1. 1825 – Istra, ?), sin Matija Kuzminog i Brigite r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 1. 8. 1800), Ivanove; prva supruga Vicka r. Peričić – Vranješinka (Novi, 11. 4. 1828 – 21. 1. 1864), Lukina, druga Romana r. Krišković (Novi, 6. 8. 1825 – 6. 9. 1891).

Financ. Službovao je u Istri, gdje je i umro. Brat **Lovra** (8. 8. 1827) imao je sinove Ivana (21. 11. 1852) i Matija (17. 10. 1853), a brat **Kuzma** (20. 9. 1837) nije imao muškog nasljednika. Pradjed mu je Mihovil (Novi, 28. 9. 1740 – Novi, 6. 3. 1822), Petrov.

Veza: 1

16.

PETRINOVIĆ, IVAN – Jureta (Novi, 11. 9. 1879 – Rijeka, 1932), sin Matije Matijevog i Franice r. Krišković – Dankove (Novi, 7. 10. 1840 – Novi, 31. 1. 1916), Adamove; supruga Rozalija r. Brozičević (iz Selaca), Petrova.

Bravar i kovač u Novom. Radi bolje zarade preselio se u Rijeku. Imao je osmero braće i sestara te dva strica: **Kuzmu** (28. 9. 1837 – 16. 3. 1911) i **Ivana** (10. 10. 1851), sinove Matija Ivanovog. Prašukundjed Mikula (25. 1. 1703) dobio je nadimak **Miklja**, kao i potomci mu po sinu Jurju (29. 1. 1746 – 14. 4. 1822), dok su potomci sina mu Matija (1754 – 17. 8. 1796) zadržali stari nadimak **Jureta**.

Veza: 2, 5, 39, 8, 28, 41, 2, 38

17.

PETRINOVIĆ, IVAN – Gašpar (Novi, 22. 6. 1925 – Novi, 6. 4. 2015), sin Pavla Rokinog i Elizabete (Elza) r. Čor (Bribir, 14. 11. 1900 – Novi, 16. 10. 1989), Matine; supruga Terezija (Rezika) r. Buneta (Ledenice, 15. 10. 1929), Milanova; sin **Željko** (Novi, 1955).

Izučeni slastičar. Radio je kao poslovođa u trgovinama poduzeća *Kraš*, *Trgopromet* i *Jadran* u Novom, Bribiru i Crikvenici.

Veza: 30, 32, 11, 21, 33, 42, 20

18.

PETRINOVIĆ, IVAN – Jureta (Novi, 30. 8. 1791 – Novi, 18.1. 1868), sin Petra Stipanovog i Lucije, udovice Mrzljak, r. Potočnjak (Novi, 6. 12. 1762), Petrove; supruga Ursa r. Petrinović (Novi, 19. 3. 1791 – 8. 5. 1867), Antonova. Stric je Gašpara (Novi, 3. 1. 1820), Petrovog i brat Petrov (Novi, 2. 2. 1793 – Novi, 25. 7. 1828).

Puški (pučki) sudac u Novom. Spominje se u dokumentu od 14. 2. 1849. koji Josip Maričić – Jurić, Jurjev i Dorotea r. Ježić, Josipova, supruga brata mu Ivana šalju predstavniku Cesarskog banskog povjerenstva Okružja Vinodolskog u Novom (Antonu Mažuraniću, prof.) u vezi s ostavinom, jer je brat Juraj (prvi novljanski lučki kapetan) navodno previše naslijedio. Dokument je u posjedu Anđelka Maričića – Jurića, Mikulinog.

Veza: 24, 11

19.

PETRINOVIĆ, IVANKA r. Butorac (Javorje, Krmpote, 9. 11. 1950 – Novi, 7. 2. 2019), kći Antona Franjinog i Kate r. Butorac (Javorje, Krmpote, 21. 4. 1910), Antonove; suprug Goran – Miklja (Novi, 24. 7. 1947 – Novi, 2. 1. 2015), Petrov; sinovi **Saša** (1970) i **Bojan** (1971).

Konobarica; završila je ugostiteljsku školu u Rabu. Radila je u HTP-u *Lišanj* u Novom. Od 1981. do mirovine radila u trgovini *Duhan* iz Rijeke u Novom (na Placi).

Veza: 12, 10, 31, 34, 6, 13, 37

20.

PETRINOVIĆ, JUGOMIR – Gašpar (Rijeka, 18. 11. 1959), sin Roke Pavlovog i Franke r. Brozović (Bribir, 17. 10. 1923 – Novi, 6. 2. 1994), Leonardove.

Kovinotokar, zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u tvornici *Viševica* u Bribiru i u *Rikardu Benčiću* u Rijeci. Borac Domovinskog rata 1992. na fronti

u Lici kao pripadnik inženjerije 155. i 133. brigade. Umirovljen kao invalid Domovinskog rata, zbog posljedica ranjavanja.

Veza: 33, 17, 21, 30, 32, 11, 42

21.

PETRINOVIĆ, JURAJ – Gašpar (Novi, 23. 4. 1931 – Novi, 20. 1. 2019), sin Pavla Rokinog i Elizabete (Elza) r. Čor (Bribir, 14. 11. 1900 – Novi, 16. 10. 1989), Matine.

Tokar, zanat je izučio u ČSSR. Radio je u vojnom poduzeću Torpedo u Rijeci, koje se poslije rata zvalo *Aleksandar Ranković* (motori ARAN). Uhićen od vojnih vlasti zatvoren je u Bileći (BiH), zatim na Golom otoku (1952 – 56), bez suđenja. Poslije radi u DIP-u Novi do 1963., kad emigrira u Australiju, odakle se je vratio prvi puta 28. 7. 1999.

Veza: 30, 32, 11, 17, 33, 20, 42

22.

PETRINOVIĆ, JURAJ – Jureta (Novi, oko 1480/90).

Prema članku Davorina Ježića prof. Anton Mažuranić, banov brat i Ivan Vončina spominju da su ovaj Juraj Petrinović, odnosno Jureta i njegov sin Petrinja u vrijeme mesopusta 1527. g. bili mesopustarski svatovi. Ovaj je Petrinović, vjerojatno Juraj, a zvan Jureta (možda zbog svoje visine ili snage) nositelj nadimka **Jureta** koji se do danas održao. Jedan dio Petrinovića nosi nadimak **Miklja**, a drugi **Sepel**.

23.

PETRINOVIĆ, KARLINA – Mikljinica , kći Luke – v. **GRBČIĆ, KARLINA**.

24.

PETRINOVIĆ, LUCIJA r. Mažuranić – **Prepelka** (Novi, 4. 12. 1772 – 15. 9. 1827), Adamova; suprug Franko (Novi, 14. 10. 1776 – 24. 8. 1855), sin Stipana Petrovog.

Dio Petrinovića, njezinih potomaka i onih kolateralnih vodi se u općinskim knjigama Novog po njoj nadimkom Prepela, iako po Gašparu Petrovom poslije nose nadimak Gašpar.

Veza: 18

25.

PETRINOVIĆ, LJUDEVIT – Jureta (Novi, 24. 8. 1875 – Novi, 12. 1. 1953), sin Matija Matijevog i Franice r. Krišković – Dankove (Novi, 7. 10. 1840 – Novi, 31. 1. 1916), Adamove; supruga Marija r. Piškulić – Bilinica (Novi, 4. 12. 1882 – Novi, 2. 3. 1967), kći Antona Ivanovog; djeca: **Vladimir** (Novi, 1904), **Eduard** (Nova Kapela, 1914), **Olga** (Nova Kapela, 1917), **Zora** (Banova Jaruga, 1918) i **Anton** (Novi, 1922).

Trgovac. Sudjelovao je u demonstracijama protiv bana Khuena Héderváryja 21. i 22. 5. u Novom, a 1904. odlazi u Cape Town, britansku koloniju u Africi. Kao stolar i cijenjeni poslovođa 1908. g. je dobio britansko državljanstvo, a promjenio je ime u Louis Peter Red i postao član Engleske masonske lože. Nakon I. svj. rata vratio se u Slavoniju, potom u Novi, gdje drži manufakturnu trgovinu na Korzu, poslije trgovinu mješovite robe i veletrgovinu soli (državni monopol) u vlastitoj kući na *Konjskom*. Potpredsjednik je Narodne čitaonice (1925) i predsjednik Udruženja trgovaca i obrtnika u Novom.

Veza: 16, 39, 8, 28, 41, 2, 7, 40, 25/1, 38

25/1.

PETRINOVIĆ, MARIJAN (*Mišo*) – Jureta (Zrenjanin, 19. 11. 1939 – Crikvenica, 4. 11. 2012), sin Vladimira i Milene r. Oprijan (Zrenjanin, 18. 12. 1904 – Crikvenica, 31. 7. 1990); supruga Darinka r. Koritnik (Brežice, 23. 9. 1950); kćerka **Senka** (Crikvenica, 6. 7. 1979).

Inženjer građevinarstva, završio je prvi stupanj na Građevinskom fakultetu u Ljubljani. Radio u Komunalnom poduzeću u Crikvenici i u Općini Crikvenica. Pokopan u Novom.

Veza: 39, 8, 28, 2, 25, 7, 40

26.

PETRINOVIĆ, MIKULA (*Miklja*) (Novi, 25. 1. 1703 – 6. 1. 1790), sin Jurja – Jurete, Jakovljevog i Margarite r. Sajčić (8. 10. 1678); supruga Apolonija r. Kabalin – Rudinka (6. 2. 1705), Ivanova.

Po njegovu su nadimku dio Petrinovića, potomci sina mu Jurja (Novi, 29. 1. 1746 – Novi, 14. 4. 1822) dobili nadimak **Miklje**, dok su potomci sina Matija (Novi, 1754 – Novi, 17. 8. 1796) sačuvali stari nadimak **Jureta**.

Veza: 23, 36

27.

PETRINOVIĆ, NIKOLA – Gašpar (Novi, 4. 12. 1878 – Novi, 10. 12. 1920), sin Antona Bartola Gašparovog i Mare (*Marice*) r. Rubčić (Donji Zagon, 5. 6. 1849 – Novi, 18. 3. 1916); supruga Slavica r. Mažuranić – Jankovica, z Dvorca (Novi, 12. 3. 1883 – Novi, 3. 12. 1963), kći Vicka Antonovog.

Soboslikar u Novom.

Veza: 29, 32, 11, 8, 3, 30

28.

PETRINOVIĆ, OLGA – Juretinka (Nova Kapela, 6. 2. 1917 – Novi, 11. 3. 1970), kći Ljudevita i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 12. 1882 – Novi, 2. 3. 1967), Antonove.

Stručna učiteljica. Do II. svj. rata radila je u domaćinskim školama u Novom i u Slavoniji, a nakon rata u dječjem domu u Zagrebu. Od 15. 8. 1942. surađivala je ilegalno s NOP-om u Novom. Pokopana u Novom.

Veza: 25, 16, 39, 8, 41, 2, 7, 40, 25/1, 38

29.

PETRINOVIĆ, PAVAL – Gašpar (Novi, 29. 6. 1867 – Pula, 1. 3. 1918), sin Gašpara Petrovog i Uršule (Urse) r. Lindarić (Novi, 23. 4. 1824 – Novi, 9. 11. 1887).

Mornar u austrougarskoj vojnoj mornarici u Puli, gdje je umro u tamošnjoj bolnici.

Veza: 11, 32, 27, 9, 30

30.

PETRINOVIĆ, PAVAL – Gašpar (Novi, 18. 10. 1888 – Novi, 3. 10. 1932), sin Roke Gašparovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 6. 10. 1862); supruga Elizabeta (Elza) r. Čor

(Bribir, 14. 11. 1900 – Novi, 1989), Matina; sinovi **Roko** (Novi, 1923), **Ivan** (Novi, 1925) i **Juraj** (Novi, 1931).

Zidar. Radio je u Novom kao zidar, zatim kao općinski lugar.

Veza: 32, 29, 33, 17, 21, 42, 20, 27, 9

31.

PETRINOVIĆ, PETAR – Miklja (Novi, 18. 2. 1909 – Novi, 1. 5. 1976), sin Srećka Lukinog i Franice r. Radetić – Kastavke (Novi, 3. 8. 1876), kćeri Antona Mikulinog; prva supruga Anka r. Šuta (Novi, 7. 9. 1912 – Novi, 24. 10. 1959), kći Matije i Karline r. Krišković – Pandurice; kćerka **Ivanka** (Novi, 26. 11. 1934), udana Dražić, sinovi **Franjo** (Novi, 29. 4. 1937) i **Goran** (Novi, 24. 7. 1947); druga supruga Anka r. Krišković – Kirin, Vranješinka (Novi, 10. 11. 1918 – Novi, 1977), Petrova.

Strojobravar i vozač. Prvoborac NOB-a od 27. 12. 1941. Predsjednik je HRS-ove sindikalne podružnice u Novom 1937 - 38. i 1939 - 40. Prvi je Novljanin u bribirskom partizanskom logoru i u bribirskoj četi, zatim komesar novljansko-zagonjskoga partizanskog logora u šumi. Godine 1942. za talijanske okupacije iz Novog bježe u šumu partizanima supruga mu Anka, njezina majka Karlina Šuta, Petrova, sin Franjo i kćerka Ivanka. U proljeće 1944. zarobljen je od Nijemaca i odveden u koncentracijski logor u Njemačkoj. Nakon rata bio je upravitelj Vodovoda *Žrnovnica* u Novom, od 1947. član prvog poslijeratnog Turističkog odbora. Prvi je zapovjednik DVD- a Novi, obnovljenog 13. 5. 1949.

Veza: 36, 23, 12, 10, 19, 34, 6, 13, 37

32.

PETRINOVIĆ, ROKO – Gašpar (Novi, 14. 8. 1859 – Novi, 15. 6. 1934), sin Gašpara Petrovog – Jurete i Uršule (Urse) r. Lindarić (Novi, 23. 4. 1824 – Novi, 9. 11. 1887); supruga Katarina r. Piškulić – Pavulinka (Novi, 6. 10. 1862); sin **Paval** (Novi, 1888).

Kirijaš – obrtnik. Poslije je radio kao prijevoznik poštanskih pošiljaka i tereta od Bribira do Novog i Senja u okviru novljanske koncesijske pošte obitelji Ferković iz Novoga. Na licitaciji je dobivao pravo prijevoza svake godine, do 1933/34.

Veza: 11, 29, 30, 21, 17, 33, 42, 20, 27, 9

33.

PETRINOVIĆ, ROKO – Gašpar (Novi, 18. 1. 1923 – 20. 12. 1989), sin Pavla Rokinog i Elizabete (Elza) r. Čor (Bribir, 14. 11. 1900 – Novi, 16. 10. 1989), Matine; supruga Franka r. Brozović (Bribir, 17. 10. 1923 – Novi, 6. 2. 1994), Leonardova; djeca (blizanci) **Jugomir (Jugo)** (Rijeka, 18. 11. 1959) i **Jadranka**, udana Ježić.

Građevinski poslovođa, a završio je zidarsko-klesarsku školu u Crikvenici. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943; borac 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije i sudionik marša te brigade preko Matić poljane noću 19. na 20. veljače 1944., kad se u mećavi smrznulo 26 partizana. 1959 - 65. direktor je Komunalnog poduzeća *Ivanj* u Novom, a član UO Turističkog društva 1960 - 63.

Veza: 30, 32, 11, 17, 21, 20

34.

PETRINOVIĆ, SAŠA – Miklja (Rijeka, 5. 4. 1970), sin Gorana Petrovog i Ivanke r. Butorac (Javorje, Krmpote, 9. 11. 1950 – Novi, 7. 2. 2019), Antonove.

Strojobravarski tehničar; završio je srednju školu u Crikvenici. Radi u DINA-i Petrokemija u Omišlju.

Veza: 12, 19, 10, 31, 36, 6, 13, 37

35.

PETRINOVIĆ, SREĆKO (*Srećko Marica*) – Gašpar, Šebalja (Novi, 24. 4. 1932), sin Antona Filicovog (*Srećko Marica*) i Anke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 8. 5. 1905 – Novi, 21. 8. 1995), Josipove; supruga Ivanka r. Tus (Bribir, 5. 10. 1935), Franjina.

Automehaničar i vozač, radio je u pogonu *Transporta* u luci u Novom, koji je najprije u sastavu DIP-a Novi, potom Šumarije Novi. Sopilaš.

Veza: 3, 9

36.

PETRINOVIĆ, SREĆKO – Miklja (Novi, 21. 11. 1872 – SAD, 2. 8. 1943), sin Luke Lukinog (Luka Juraj) i Marije r. Sajčić (Novi, 27. 1. 1837 – Novi, 7. 1. 1914); supruga Franica r. Radetić – Kastavka (Novi, 3. 8. 1876), Antonova.

Postolar. Radio je u Novom do 1908., kada odlazi u SAD. Šukundjed mu je Mikula, prvi Miklja.

Veza: 26, 23, 31, 12, 10, 19, 34, 6, 13, 37

37.

PETRINOVIĆ, TOMISLAV – Miklja (Rijeka, 23. 5. 1969), sin Franje Petrovog i Branke r. Dražić (Bribir, 18. 12. 1940); supruga Želimirka r. Zoričić (Novi, 26. 6. 1973), kći Franka – Tomuline; sin **Franjo** (Rijeka, 14. 11. 2000) i kćerka **Marta** (Rijeka, 14. 11. 2001).

Vodoinstalater i monter centralnog grijanja. 1990 - 96. radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom, zatim otvara svoju radnju za centralno grijanje u Novom.

Veza: 10, 12, 19, 31, 36, 13, 34, 6

38.

PETRINOVIĆ, TOMISLAV – Jureta (Slavonski Brod, 12. 7. 1917), sin Mirka (25. 10. 1876), Matijevog, koji se s obitelji preselio u Slavoniju.

Mesarski obrtnik. Radio je u Slavonskom Brodu, kasnije u privatnoj mesnici u Lužani-Malino. Jedini je mesar kod Petrinovića. Sestra mu je **Marija** (Novi, 28. 10. 1903), a brat **Željko** (Slavonski Brod, 1921).

Veza: 25, 16, 39, 8, 28, 41, 2

39.

PETRINOVIĆ, VLADIMIR – Jureta (Novi, 2. 4. 1904 – Opatija, 4. 8. 1979), sin Ljudevita Matijevog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 12. 1882 – Novi, 2. 3. 1967), Antonove; supruga Milena r. Oprijan (Zrenjanin, 18. 12. 1904 – Crikvenica, 31. 7. 1990); sin **Marijan (*Mišo*)** (1939).

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Agronomski fakultet u Pragu. Radio je u Vojvodini. Pokopan u Novom.

Veza: 25, 16, 8, 28, 41, 2, 7, 40, 25/1, 38

40.

PETRINOVIĆ, ZDENKO – Jureta (Zagreb, 16. 12. 1947), sin Antona Ljudevitovog i Krunoslave r. Zastavniković (Zagreb, 1920 – Zagreb, 11. 2. 2008), Julijeve.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radio je u *Krašu*, TPK-u, Zagreb i u *Zagrebačkom vodovodu*. Sudionik Domovinskog rata.

Veza: 2, 39, 8, 28, 41, 25, 7, 25/1

41.

PETRINOVIĆ, ZORA – Juretinka (Banova Jaruga, 11. 11. 1918 – Zagreb, 27. 3. 2005), kći Ljudevita Matijevog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 4. 12. 1882 – 2. 3. 1967), Antonove.

Stručna učiteljica; završila je stručnu školu za domaćinstvo u Zagrebu. Sudionica NOB-a 1943 - 45. Bila je u šumi u Okružnom propodjelu (propagandni odjel) okružnog NOO-a za Hrvatsko primorje na Smolniku, zatim je radila u MUP-u SR Hrvatske i u Ravnateljstvu monopola u Zagrebu. Pokopana u Novom.

Veza: 25, 16, 8, 28, 2, 7, 40, 38

42.

PETRINOVIĆ, ŽELJKO – Gašpar (Novi, 7. 1. 1955 – Novi, 12. 11. 2018), sin Ivana Pavlovog i Terezije (*Rezike*) r. Buneta (Ledenice, 15. 10. 1929), Milanove; supruga Miranda r. Vuković (Novi, 27. 7. 1962), Draganova; sinovi **Ivan** (Rijeka, 7. 4. 1986) i **Marko** (Rijeka, 26. 2. 1988).

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci, policijsku školu u Valbandonu (Pula) te Višu policijsku školu u Zagrebu. Od 1995. do 2000. bio je šef policijske ispostave u Novom.

Veza: 17, 21, 33, 30, 32, 31, 20

PETROVIĆ

Prezime se javlja u Novom nakon II. svj. rata.

1.

PETROVIĆ, ADRIANA (*Adica*) r. Dobrić – **Lukinica** (Zagreb, 9. 11. 1949), kći Drage Ivanova i Ersilije di Marco (21. 4. 1920 – 18. 8. 1996); suprug Josip - Jole (Šibenik, 1. 2. 1948), Ivanov, vlasnik privatne trgovačke tvrtke.

Diplomirana inženjerka biotehnologije; završila je Prirodoslovno-matematički fakultet, kemijski smjer u Zagrebu 1973. Od 1974. radi u INA-i Urinj, Rijeka, kao zamjenica direktora na organizaciji pripreme proizvodnje.

Veza: Dobrić 13

2.

PETROVIĆ, ANA (*Ankica*) r. Mamula (Bakar, 26. 9. 1932), rodom iz Moravica; suprug Gavrilo (*Gajo*) (Moravice, 19. 4. 1927 – 6. 9. 2011), Simin; sinovi **Oleg** (1959) i **Igor** (1960).

Magistra farmacije, ljekarnica; završila je Farmaceutski fakultet u Zagrebu. Radila je u ljekarnama u Bosanskom Grahovu i Ogulinu, a od 1961. do 1992. u Novom, kao upraviteljica ljekarne. Njenom je odlukom prodana zgrada na Placi, u kojoj je ljekarna poslovala u skučenom prostoru, a sredstvima od prodaje kuće, prodaje dvorišta drugom kupcu i kreditima kupljen je prostor današnje ljekarne u novogradnji na Korzu, u koji ljekarna useljava 1. 4. 1976. Članica je UO Turističkog društva 1965. i 1972 - 75.

Veza: 3, 4, 5

3.

PETROVIĆ, GAVRILO (*Gajo*) (Moravice, 19. 4. 1927 – 6. 9. 2011), sin Sime i Ane r. Vučinić; supruga Ana r. Mamula (Bakar, 26. 9. 1932); sinovi **Oleg** (1959) i **Igor** (1960).

Mr. sc. i diplomirani inženjer šumarstva; završio je Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu 1953., a magistrirao je 1975. Radio je u šumarijama u Ogulinu, Drežnici i Bosanskom Grahovu, a od rujna 1961. do 1991. upravitelj je Šumarije Novi, u sastavu Šumskog gospodarstva Senj.

Veza: 2, 4, 5

4.

PETROVIĆ, IGOR – Gajin (Bosansko Grahovo, 30. 4. 1960), sin Gavrila Siminog i Ane r. Mamula (Bakar, 26. 9. 1932).

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Građevinski fakultet u Rijeci. Radio je u Građevinskom poduzeću *Primorje*, Institutu za građevinarstvo u Rijeci; od 1996. radi u Gradskom poglavarstvu Grada Rijeke.

Veza: 3, 2, 5

5.

PETROVIĆ, OLEG – Gajin (Knin, 11. 3. 1959), sin Gavrila Siminog i Ane r. Mamula (Bakar, 26. 9. 1932); prva supruga Dolores r. Roman (Rijeka, 13. 8. 1962), Radina; sin **Nikša** (Rijeka, 5. 7. 1986).

Prof. dr. medicine – liječnik ginekolog; završio je osnovnu školu u Novom, gimnaziju u Crikvenici, a na Medicinskom fakultetu u Rijeci je diplomirao, magistrirao i doktorirao. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. A. Šerman* u Novom, od 1997. radi u KBC-u u Rijeci, na Odjelu za porodiljstvo i ginekologiju. Docent je na Medicinskom fakultetu u Rijeci.

Veza: 3, 2, 4

1.

PEXIDR-SRIĆA, GUSTAV (Osijek, 18. 2. 1859 – Novi, 12. 4. 1931), sin Ivana i Pauline r. Eisenbarth; supruga Marija Magdalena (*Mica*) r. Srića (Novi, 20. 7. 1862 – Novi, 27. 9. 1942), Nikolina. Kako Nikola Srića nije imao muških nasljednika prihvatio je, kao njegov zet, promjenu svog prezimena Pexidr u Pexidr-Srića, što je Kr. zemaljska vlada u Zagrebu potvrdila svojom odredbom.

Ravnatelj gimnazije i profesor na Kraljevskom gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima. Koautor je, s Ivanom Potočnjakom – Kukićem, profesorom tog učilišta, udžbenika *Fizika i kemija za ratarnice i druge niže škole* (1884). Ženidbom u obitelj Srića postao i trgovac drvom. Bio je član Lječilišnog povjerenstva u Novom od 1926. Djeca su mu: **Zdenka Paula** (Novi, 5. 7. 1886), udana Sieger, potom Ostović, **Vera Nikolina Lucija** (25. 8. 1887), **Vladimir (*Dečo*)** (Križevci, 21. 2. 1895) i **Greta** (Križevci, 11. 5. 1896), udana za baruna Turkovića, vlasnika dobra Kutjevo. Zdenka i Greta su poznate hrvatske slikarice; u ime obitelji Pexidr–Srića, a u spomen na Nikolu i Margaretu Srića, darovale su vitraj za jedan prozor u novljanskoj crkvi (1908 – 1912).

Veza: 2, 3, Ostović, Turković

2.

PEXIDR, ADOLF (Osijek, ?), Ivanov.

Ljekarnik. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 9. veljače 1908. Brat mu je Gustav.

Veza: 1, 3, 4

3.

PEXIDR-SRIĆA, VLADIMIR (*Dečo*) (Križevci, 21. 2. 1895 – Brazil, 1962), sin Gustava i Marije r. Srića (Novi, 20. 7. 1862 – Novi, 27. 9. 1942), Nikoline; supruga Marija r. Petrić (Novi, 9. 10. 1902), kći Frana i Ljube r. Smokvina (na vjenčanju u Novom 1. listopada 1921. kumovi su mu bili dr. Ivan Ribar, tada predsjednik Narodne skupštine Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS) i barunica Greta Turković, r. Pexidr-Srića, njegova sestra); sin **Nikola (Nino)** (24. 2. 1925) i kćerka **Margareta** (28. 3. 1929).

Predsjednik odsjeka Trgovinsko-industrijske komore u Zagrebu i zastupnik inozemnih tvrtki u Jugoslaviji. Bio je član Čitaonice od 24. 3. 1928. Ispred Trgovinsko-industrijske komore prisustvovao je proslavi 90. obljetnice Narodne čitaonice 14. 7. 1935. u Novom. Prvi je u Novom imao jahtu. Godine 1947. emigrira sa sinom Nikolom (Ninom) u Trst, potom u Brazil.

Veza: 1, 2, 4

4.

PEXIDR- SRIĆA, ZDENKA (Novi, 5. 7. 1886), Gustavova – v. **OSTOVIĆ, ZDENKA.**

1.

PILEPIĆ, BORIS (4. 1. 1956), Tomislavov; supruga Maja r. Rogić (Novi, 12. 6. 1960),Vladimirova; sin **Fran** (Rijeka, 1989) i kći **Katarina** (Rijeka, 1994).

Diplomirani pravnik, završio je Pravni fakultet u Rijeci. Pohađao kineziološki studij, trenerski smjer. Igrao je košarku. Radio u Dječjem domu u Novom kao odgajatelj, poslije kao ravnatelj doma.

Veza: 4, 2, 3

2.

PILEPIĆ, FRAN (Rijeka, 5. 5. 1989), sin Borisa Tomislavovog i Maje r. Rogić (Novi, 12. 6. 1960), Vladimirove; supruga Bojana r. Katić, dr. ekonomskih znanosti; sin **Dominik** (2018).

Košarkaš. Završio je Višu školu za kondicijsku pripremu u Mostaru (2016). Košarku igra već u OŠ *Ivana Mažuranića* u Novom, s ekipom koja je bila prvak, i viceprvak PGŽ. Pri kraju osnovnog školovanja igra dvije godine za mlađe kadete KK *Kraljevica*. U Rijeci, gdje polazi Prvu hrvatsku gimnaziju, igra za KK *Kvarner*; a u 5 godina prolazi sve selekcije. Član je U16 kadetske reprezentacije i član seniorske reprezentacije u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo. Jednu godinu igra, na posudbi, u KK *Crikvenica*, s kojim osvaja naslov I. lige Zapad, u kvalifikacijama je najbolji strijelac. U KK *Kvarner* igra I. hrvatsku ligu. U KK *Slavonski Brod* 2009/10. igra Ligu za Prvaka, u kojoj je najbolji strijelac. S KK *Široki Brijeg* 2010/12. igra ABA ligu – osvajaju 5. mjesto, 2 državna prvenstva i 2 Kupa BiH; 2011. je proglašen najuspješnijim sportašem Širokog Brijega. Španjolsku ligu igra za *Bilbao* 2012/14., s kojim dolazi do finala Eurocupa. S KK *Cedevita* 2014/16. osvaja dva Kupa Hrvatske i dva Državna prvenstva, upješno igra Eurocup i Euroligu, u 2016/17, igra u Cantù (Italija), 2017/18. u Selcuklu, Konya (Turska), a 2018/19. u *Lietkabelis*, Litva, i na pola sezone u KK *Cibona* – gdje osvaja Prvenstvo Hrvatske.

Veza: 1, 4, 3

3.

PILEPIĆ, KATARINA (Rijeka, 14. 7. 1994), kći Borisa Tomislavovog i Maje r. Rogić (Novi, 12. 6. 1960), Vladimirove.

Odbojkašica. U osnovoj školi u Novom pliva tri godine u PK *Vinodol*, a pri kraju osnovne škole počinje igrati odbojku u ŽOK *Crikvenica*; dvije sezone igra u II. hrvatskoj ligi. U Rijeci, gdje pohađa Prvu riječku hrvatsku gimnaziju, igra za ŽOK *Rijeka*, s kojim osvaja 4 titule prvaka Hrvatske i 2 Kupa Hrvatske. U reprezentaciji na Mediteranskim igrama u Mersinu 2013. osvaja brončanu medalju. Počinje studij ekonomije u San Franciscu, SAD, gdje je u tri godine igranja za USF ušla u 10 top napadača u povijesti odbojkaške ekipe fakulteta. U Tucsonu, Arizona, završava fakultet, a s fakultetskom ekipom igra u PAC12 diviziji. Na kraju sezone na NCAA turniru ulaze u top 16 ekipa Amerike. Po stečenoj diplomi od 2017. igra profesionalno na Filipinima, 2018. igra za AO *Thira* (Santorini), osvaja drugo mjesto u grčkom kupu i treće mjesto u prvenstvu. Od 2019. igra u Finskoj za LP *Viesti*, osvaja drugo mjesto u finskom kupu, a igra i Ligu Prvaka, protiv najboljih klubova i igračica svijeta. Proglašena je članicom All stars ekipa Finske lige, najboljom na svojoj poziciji.

Veza: 1, 4, 2

PILEPIĆ, MAJA r. Rogić (Novi, 12. 6. 1960), kći Vladimira i Mire r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 28. 6. 1934 – Novi, 3. 11. 1998), Frankove; suprug Boris (4. 1. 1956), Tomislavov; sin **Fran** (Rijeka, 1989) i kći **Katarina** (Rijeka, 1994).

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Rijeci. Bila je vlasnica i voditeljica Trgovine voća i povrća *Pomidor* u Novom, a od 1998. radila u Gradskom poglavarstvu Novog.

Veza: 1, 2, 3, Rogić 6, 9, Piškulić 62, 205

1.

PINTARIĆ, JELKA

Učiteljica Novom; radila je u osnovnoj školi od 1912. do 1923. i u građanskoj školi od 1921. do 1925. Bila je članica Narodne čitaonice od 1913. godine.

2.

PINTARIĆ, MARIJA (*Marica*) r. Tomić – Terilova (Valač, Gornji Zagon, 8. 3. 1936), kći Antona i Anice r. Tomić (17. 2. 1905); suprug Zlatko (Matulji), kap. dug. plov.

Nastavnica razredne nastave; završila je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju u Rijeci 1969. Radi u osnovnoj školi u Matuljima. Kći Vikica (Rijeka, 1963) je profesorica i radi u Naučnoj knjižnici u Rijeci.

Veza: Tomić 38

PIPINIĆ

Bribirsko prezime.

1.

PIPINIĆ, JOSIP (Rijeka, 24. 6. 1959 – Novi, 3. 9. 2017), sin Željka i Nedeljke r. Krišković (Novi, 17. 3. 1935 – Novi, 27. 11. 1983), kćeri Franka Dankovog; supruga Sanja r. Rađenović (Rijeka, 17. 9. 1968), Rajkova (v. Rađenović - Pipinić); sin **Danko** (Rijeka, 10. 8. 1983).

Automehaničar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica* pa u DIP-u Novi (i u *DI Vinodol u stečaju*). Borac Domovinskog rata 1991 – 95. na fronti kod Gospića, Ogulina i Otočca i sudionik operacija *Bljesak* i *Oluja*.

Veza: 3, 2, Rađenović

2.

PIPINIĆ, ZRINKO (Rijeka, 28. 8. 1963), sin Željka i Nedeljke r. Krišković (Novi, 17. 3. 1935 – Novi, 27. 11. 1983), kćeri Franka Dankovog; supruga Zdenka r. Grubišić (Grude).

Kuhar. Od 1984. radi u HTP-u *Lišanj* u Novom. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Bio je ranjen.

Veza: 3, 1

3.

PIPINIĆ, ŽELJKO (Bribir, 28. 7. 1932 – 31. 12. 1992), Josipov; supruga Nedeljka r. Krišković (Novi, 17. 3. 1935 – 27. 11. 1983), kći Franka Dankovog; sinovi Josip (1959) i Zrinko (1963).

Stolarski obrtnik; imao je radnju u svojoj kući u Novom (Ulica Krasica 2).

Veza: 1, 2

PIŠKULIĆ

Staro novljansko prezime, u pisanim se dokumentima pominje 1600. godine. Bunjevačkog je podrijetla i vjerojatno je u Primorju čakavizirano. Koliko je u Novom brojno dokazuje i mnoštvo nadimaka: **Anjići**, **Arbice**, **Bile**, **Bracine**, **Brkinići**, **Dovedeni**, **Fumići**, **Juraši,** **Limarići**, **Malinarka**, **Mikini**, **Opareni**, **Palentine**, **Pavule**, **Pećari**, **Grego**, **Perići**, **Perine**, **Ripari**, **Suskinice**, **Škomerža, Šutići**, **Ulkinići**, **Vujice**, **Zeci** i **Zdolčevići**. U

Australiji je kod potomaka Dragutina – Arbice (Novi, 1922 – Perth, 1993), Frankovog, prezime promijenjeno u **Pasculech**.

1.

PIŠKULIĆ, ADA r. Pobor – **Belac** (Selce, 13. 3. 1947), kći Antona i Ljubice (Zorica) r. Lončarić (Selce, 6. 9. 1923.), Antine; suprug Franjo – Vujica (Novi, 11. 5. 1940), Andrijev; sinovi **Vanja** (Rijeka, 1973) i **Ozren** (Rijeka, 1980).

Matičarka. Gimnaziju je završila u Crikvenici. Radila je u Novom u GP *Izgradnja* Novi 1967 - 75., a u Matičnom uredu u Novom od 15. 8. 1975. (od 1992. do mirovine, 2005. g., kao voditeljica Ureda Primorsko-goranske županije u Novom). Sestra Ljubica (18. 1. 1944.) udana je za Krunoslava Sokolića – Vericu.

Veza: 63, 6, 70, 94, 122, 191, 7, 193, 47, Pobor, Sokolić 180

2.

PIŠKULIĆ, ADALBERT (*Arba, Arbica*) (Novi, 29. 8. 1809 – Novi, 6. 4. 1878), sin Ivana Jurjevog i Margarete r. pl. Marijašević (Novi, 9. 3. 1781 – Novi, 14. 1. 1857), Petrove; supruga Margareta r. Dobrić (Novi, 2. 9. 1809 – Novi, 12. 11. 1884).

Poljoprivrednik i zidar. Član je Narodne čitaonice u Novom i blagajnik od 1846., tj. godinu dana po osnutku. Po njegovu nadimku Arba - Arbica (mali Arba), njegovi potomci nose obiteljski nadimak Arbice. Arbini prethodnici imali su nadimak Sekula po njegovu pradjedu Matiji – Sekuli (Novi, 5. 11. 1728), čiji je nadimak poslije prešao na jednu granu prezimena Toljan.

Veza: 134, 203, 25, 74, 62, 21, 40, 28, 99, 3 i drugi Arabice

3.

PIŠKULIĆ, ADALBERT (*Arba*) – Arbica (Novi, 2. 10.1864 – Novi, 11. 2. 1944), sin Matija Adalbertovog i Marije r. Antić (Novi, 1. 5. 1836 – Novi, 10. 3. 1916); supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 12. 1948), kći Josipa Ivanovog.

Zidarski majstor u Novom. Sopac. Nadimak Arbica mu je po djedu Adalbertu.

Veza: 2, 69, 56, 97, 27, 137, 23, 141, 147, 203, 25, 74

4.

PIŠKULIĆ, ALBINA – Dovedenka (Novi, 10. 4. 1905 – Vrapče, ?), kći Mihata Antonovog i Marije r. Mandekić (1. 12. 1866 – Rijeka, ?).

Završila je trgovačku školu u Rijeci, gdje je radila, ali je već 1936., zajedno s bratom Ivanom otpremljena u bolnicu za duševne bolesti u Vrapču.

Veza: 135, 12, 113, 124, 10, 85

5.

PIŠKULIĆ, ALEKSANDAR (*Sandro*) – Vujica (Novi, 30. 7. 1909 – Južna Afrika, ?), sin Albina (Constanza, Rumunjska, 21. 12. 1879), Stipanovog i Cecilije r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 7. 12. 1885 – Novi, 8. 8. 1953), kćeri Ivana Petrovog.

Stolar. Radio u Novom do 1936., kada odlazi u Južnu Afriku. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom, od 1924.

Veza: 178, 65

6.

PIŠKULIĆ, ANDRIJ – Vujica (Novi, 30. 11. 1914 – Novi, 25. 10. 1998), sin Andrija Andrijevog i Marije r. Radetić (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kćeri Tome Tominog; supruga Josipa r. Piškulić – Limarica (Bribir, 4. 7. 1917 – Novi, 21. 9. 2004), Josipova; sin **Franjo** (1940), kćerke **Željka** (1948), udana Ferdelji, i **Nevenka** (1950), udana Kabalin – Javor, Šebe.

Zidar i klesar; zanat je izučio kod oca. Klesao je kamen za pročelje Doma kulture u Novom. Prije rata poštar je u pošti u Novom, 1961 - 65. radi u KP *Ivanj*, 1965 - 72. u HTP-u *Lišanj*, a 1973 - 1976. u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom. Bio je član tamburaškog sastava MAJSA (akronim: **M**arijan Paladin, **A**ndrij Piškulić - Vujica, **J**osip (Pepo Renin) Sokolić, **S**andro Mudrovčić – Majer, **A**nton Mažuranić – Pure). Pivač je u novljanskom kolu, *sopac*, i dugogodišnji nogometaš (branič) u NGŠK-a Novi. Prije II. svj rata radio je u Africi. Kćerka Željka i suprug Željko Ferdelji imaju kćerku **Andreu** (Zagreb, 1974), udanu Sambol, profesoricu povijesti, i sina **Denisa** (Zagreb, 1977), prof. kineziologije.

Veza: 7, 70, 94, 122, 191, 63, 193, 47, 1

7.

PIŠKULIĆ, ANDRIJ – Vujica (Novi, 30. 11. 1868 – Novi, 21. 10. 1936), sin Andrija (Novi, 29. 2. 1805 – Novi, 6. 5. 1889), Ivanovog i Urse r. Šuta (Novi, 20. 12. 1825 – Novi, 2. 3. 1908), Ivanove, druge očeve supruge; supruga Marija r. Radetić – Spod Biskupije (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kći Tome Tominog.

Klesar; zanat je izučio u Americi, gdje je bio na radu. U Novom je obavljao klesarski obrt izrađujući i spomenike na groblju. Utemeljio je obitelj vrsnih novljanskih klesara. Pradjed mu je Andrija (oko 1720/24 – Novi, 2. 9. 1797), Matijev, obiteljskim nadimkom **Sekula**. Potomci njegova brata Matija – **Sekule** (Novi, 5. 11. 1728) su **Arbice**. Prašukundjed mu je Ivan (Novi, 1666 – Novi, 5. 10. 1736), Matijev – sudac u Novom.

Veza: 70, 94, 122, 191, 6, 47, 63, 193

8.

PIŠKULIĆ, ANDRIJ – Anjić, Pandurov (Novi, 23. 11. 1861 – Novi, 20. 3. 1924), sin Antona Filipovog i Jele r. Krišković (Novi, 6. 5. 1831 – Novi, 26. 10. 1922); prva supruga Filipina r. Čorić (Novi, 19. 4. 1865 – Koprivnica, 1898), umrla na porođaju, druga Barbara r. Čorić, udovica Josipa Mažuranića (Novi, 22. 4. 1863 – Novi, 1. 11. 1933), sestra prve supruge.

Nadgruntovničar u Karlovcu. Pokopan u Novom.

Veza: 14, 184, 95, 53, 143, 169, 157, 212, 210, 117, 211, 37, 82, 171

9.

PIŠKULIĆ, ANDRIJ – Stipičin (Novi, 30. 11. 1925 – kod Korenice, 4. 6. 1944), sin Stjepana Josipovog i Rozalije r. Piškulić – Anjike, Fumike (Novi, 7. 10. 1906 – Novi, 1985), Josipove.

Pali borac NOR-a. Učenik drugog razreda zidarske i klesarske škole u Crikvenici početkom II. svj. rata. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943., politički delegat 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama s neprijateljskim jedinicama na koti Derikrava kod Korenice, a pokopan je u Korenici.

Veza: 180, 103, 182, 106, 48

10.

PIŠKULIĆ, ANĐELA – Dovedenka (Novi, 29. 5. 1898 – Zagreb, ?), kći Mihata Antonovog i Marije r. Mandekić (1. 12. 1866).

Poštanska činovnica. Radila je u Zagrebu u tamošnjoj pošti. Otac joj je omogućio da završi srednju školu.

Veza: 135, 12, 113, 124, 4, 85

11.

PIŠKULIĆ, ANĐELIKA (*Anđa*) r. Veljačić – **Totušica** (Novi, 12. 3. 1911 – Novi, 10. 2. 1994), kći Dobroslava i Margarete r. Radetić – Kastavke (Novi, 9. 11. 1882), Jurjeve; suprug Anton – Juraš (*Martin*) (Novi, 2. 7. 1905 – Novi, 22. 11. 1980), Stipanov; kćerka **Grozdana** (1931), udana Rogić, sin **Igor** (1936) i kćerka **Margareta (*Margita*)** (1939), udana Antončić.

Prva novljanska frizerka; u zajedničkom brijačko-frizerskom salonu, kojeg drži sa suprugom, frizirala je novljanske žene i žensku mladež, kad su žene počele nositi kraću kosu.

Veza: 20, 88, 175, 126, 67, 31, 165, 195, 41, Rogić, Antončić

11/1.

PIŠKULIĆ, ANKA, udana Paškvan – **Vujičinka** (Novi, 13. 8. 1895 – Montana, SAD, 8. 1. 1925), kći Franka (Novi, 16. 10. 1862 – Montana, SAD, 28. 1. 1907) i Rozalije r. Sokolić – Kaštaldovice, Z Malih vrat (Novi, 28. 8. 1870 – SAD, ?), kćeri Ivana Ivanovog; suprug Emil (22. 5. 1885 – Montana, SAD, siječanj 1963).

Posljednja birana *Ružica*, tj. najljepša i *najžveltija* (najmarljivija) djevojka, učesnica u *trgadbi* (berbi grožđa), prema kazivanju Davida Kabalina, Antonovog, – Požupa. Običaj je obnovljen od 19. 8. 2004. godine, održavanjem trodnevne zabavno-natjecateljske priredbe *Ružica Vinodola* koja se, uz bogatu zabavnu i kulinarsku ponudu, održava prve večeri u Pavlomiru, a dvije naredne večeri u Novom - na Precrikvi, na Placi i na ulicama Starog grada.

Veza: 178, 5, 65

12.

PIŠKULIĆ, ANTON – Doveden, Katin (Novi, 1. 1. 1852 – Kraljevica, 27. 6. 1933), sin Antona Antonovog i Katarine r. Maričić (Novi, 25. 11. 1825 – Kraljevica, 18. 8. 1903), druge očeve supruge; supruga Marija r. Tomašić (Veli Dol, Križišće, 1863).

Kraljevski financijski nadstražar u Austro-Ugarskoj, a nakon propasti te države bio je podvornik u Općini Kraljevica gdje se i nastanio. Imao je sina **Josipa** (1882) i kćer **Antoniju** (21. 2. 1903). Pradjed mu je Ivan (21. 1. 1730), Antonov.

Veza: 113, 135, 16, 10, 124, 4, 85

13.

PIŠKULIĆ, ANTON DRAGOMIR – Bile (Novi, 2. 6. 1892 – Anakonda, Montana, SAD, 24. 10. 1931), sin Antona Ivanovog i Marije r. Peričić – Kranjčike, Postolarice (Novi, 18. 3. 1858 – Novi, 22. 7. 1907), Nikoline.

Gostioničar. Pomagao je ocu u njegovoj gostionici u Novom. Poslije je otišao u SAD, gdje je u Anacondi, Montana, otvorio svoju gostionicu.

Veza: 15, 163, 176, 71, 87, 144, 181

14.

PIŠKULIĆ, ANTON (*Pandur*) – Anjić (Novi, 16. 1. 1830 – Zagreb, 2. 2. 1918), sin Filipa Petrovog i Lucije r. Mrzljak (Novi, 28. 11. 1800 – Novi, veljača 1879); supruga Jele r. Krišković – Perina (Novi, 6. 5. 1831 – Novi, 26. 10. 1922).

Općinski pandur u Novom, poslije tamničar i podvornik u sudu u Zagrebu. Nadimak Pandur dobio je po službi pandura u Novom.

Veza: 184, 95, 8, 53, 143, 169, 171, 157, 212, 37, 82, 117, 211

15.

PIŠKULIĆ, ANTON – Bile (Novi, 13. 6. 1854 – 23. 1. 1931), sin Ivana Stipanovog i Marije r. Umiljenović (Novi, 3. 12. 1831 – Novi, 24. 7. 1872); supruga Marija r. Peričić – Kranjčika, Postolarica (Novi, 18. 3. 1858 – Novi, 22. 7. 1907), Nikolina. Otac Ivan (Novi, 26. 11. 1830) triput se ženio.

Gostioničar, prije od općine ovlašteni *barkarijol*. Držao je gostionicu *K Bili*, s *jogom* (boćalištem) u dvorištu, u Ulici kralja Tomislava 27, koju poslije vodi njegova kći Katarina Antak. Bio je član Lječilišnog povjerenstva i član Narodne čitaonice, te politički protivnik učitelja Stanka Harapina, jugofila. U njegovoj je kući bila 1930 - 31. sokolana (vježbaonica) Hrvatskog sokola.

Veza: 105, 177, 45/1, 98, 176, 163, 13, 71, 181, 87, 144

16.

PIŠKULIĆ, ANTON – Doveden (Novi, 17. 6. 1920 – Vrapče, 24. 1. 1938), sin Josipa Antonovog i Mare r. Sokolić (Mare Broskve) – Šalvatorke (Novi, 9. 10. 1879 – Novi, 1. 11. 1941), Antonove. Djed mu je Anton (Novi, 1. 1. 1852), Antonov. Obitelj mu je bila siromašna, a majku su mu zvali Mare Broskva jer su često jeli broskvu.

Duševno je obolio, pa je smješten u Zavod za umobolne, gdje je i umro. Otac Josip rođen je 1882. u Kraljevici ili Križišću, odakle mu je majka Marija r. Tomašić (1863).

Veza: 12

17.

PIŠKULIĆ, ANTON – Anjić (Novi, 7. 6. 1896 – Novi, 1. 5. 1936), sin Jurja Josipovog i Marije r. Radetić – Kastavke (Novi, 8. 11. 1866 – Novi, 12. 4. 1958), Fabijanove; supruga Andriana r. Piškulić – Anjika (Novi, 2. 1. 1908 – Novi, 14. 9. 1984), Šimunova.

Trgovac. Između dva svjetska rata držao je trgovinu mješovite robe u kući Antona Maričića, Ivanovog – Bate na Placi, gdje je prije bila trgovina Ivana Maričića, Frankovog, oca Antona – Bate. Poslije je tu trgovina Franka Piškulića – Ulkinića. Bio je tajnik NGŠK-a u Novom, od 1924. godine.

Veza: 112, 120, 183, 50, 123, 164, 107

18.

PIŠKULIĆ, ANTON – Vujica (Novi, 20. 5. 1832 – Argentina, prije 1910), sin Matija Andrijevog i Lucije r. Mažuranić (Novi, 5. 10. 1797 – 15. 2. 1849), Frankove, prve očeve supruge; supruga Franica r. Piškulić – Anjika (Novi, 18. 8. 1833 – 4. 4. 1916), Frankova. Brat mu je Stipan (28. 12. 1833 – 15. 10. 1909).

Krčmar u Novom. Otišao je u Argentinu, kao i četiri njegova brata.

Veza: 178

19.

PIŠKULIĆ, ANTON – Ulkinić (Novi, 12. 6. 1839 – 21. 7. 1900), sin Osipa Pavlovog i Lucije r. Mrzljak (1807 – Novi, 27. 1. 1887); supruga Ursa r. Radetić (Novi, 12. 6. 1850 – Novi, 1. 12. 1907), Josipova.

Nadcestar. Radio je u Brodu na Kupi i u Novom, dok se prije toga kao i brat mu Franko (poslije mlinar) potucao po svijetu *trbuhom za kruhom*, jer im je otac Osip (1808) umro 1849., godinu dana nakon Frankova rođenja (1848).

Veza: 159, 110, 59, 204, 152, 96, 121, 204

20.

PIŠKULIĆ, ANTON (*Anton Martin*) – Juraš (Novi, 2. 7. 1905 – Novi, 22. 11. 1980), sin Stipana Ivanovog i Marte r. Baran (Novi, 25. 7. 1876 – Novi, 1. 7. 1949), Ivanove; supruga Anđelika (Anđa) r. Veljačić (Novi, 12. 3. 1911 – Novi, 10. 2. 1994), Dobroslavova; kćerka **Grozdana** (1936), udana Rogić, sin **Igor** (1936) i kćerka **Margareta (*Margita*)** (1939), udana Antončić.

Brijački obrtnik. Brijačko-frizerski salon držao je u svojoj kući, na Korzu hrvatskih branitelja, zajedno sa suprugom. Jedno je vrijeme (1933) bio i općinski "potrošar" ("vajndacar") na tržnici (tržni nadglednik, inkasator).

Veza: 175, 126, 26, 88, 11, 67, 31, 165, 195, 83, Rogić, Antončić

21.

PIŠKULIĆ, ANTON (*Kavalir*) – Arbica (Novi, 1. 9. 1911 – Novi, 15. 8. 1990), sin Vencela Frankovog i Franice r. Radetić – Lulike (Novi, 1. 8. 1883 – Novi, 13. 12. 1959), Matijeve; supruga Dragica r. Kabalin – Venjinica (28. 3. 1916 – Novi, 26. 8. 2005), Leopoldova; kćerka **Fanika** (Novi, 5. 4. 1939), udana Kragulj, i sin **Ivan** (Novi, 12. 7. 1946).

Vodoinstalater, bravar i kožarski tehničar. Između dva svjetska rata držao je trgovinu cipela na Korzu u Novom. Za II. svj. rata bio je u domobranskoj vojsci, pa je nakon završetka rata, u svibnju 1945. dospio u logor u Vrščcu. Od 1947. do 30. lipnja 1971. radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Bio je glazbenik - svirao je klarinet u novljanskoj puhačkoj glazbi 1955 – 62., a 1954. i 1957. član je UO Turističkog društva u Novom. Sopac, u paru s Ivanom Dobrićem - Lukinićem, i pivač u novljanskom kolu. Nadimak Arbica je po pradjedu Adalbertu (29. 8. 1809), koji je prije nosio nadimak Sekula.

Veza: 203, 25, 74, 97, 62, 51, 72, 205, 40, 28, 99

22.

PIŠKULIĆ, BARBARA r. Jovanović – **Belčevica** (Novi, 30. 11. 1865 – 29. 3. 1935), kći Jurja i Margarete r. Kabalin – Maćućinke (7. 10. 1822 – 17. 12. 1878), Petrove; suprug Petar – Bracina (Novi, 3. 12. 1863 – Johannesburg, 25. 5. 1897), sin Franka Ivanovog.

Ubogarka (prosjakinja). Suprug joj je radio u tvornici dinamita u Johannesburgu, kamo je otišao 1894., a umro je kad je ona imala 31. godinu. Dvije kćeri i sin umrli su joj 1904., pa je prosila po Novom.

Veza: 155, 140, 89

23.

PIŠKULIĆ, BERISLAV (*Bero*) – Arbica (31. 3. 1939), sin Franje Adalbertovog i Anke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 16. 10. 1910 – Novi, 22. 2. 2005), kćeri Nikole Tominog.

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ), građevinski smjer Rijeci. Radio je u GKTD-u *Ivanj* u Novom od 23. veljače 1966. Član je UO Turističkog društva u Novom 1972. godine.

Veza: 56, 69, 97, 3, 187, 141, 147, 27, 137, 154, 119

24.

PIŠKULIĆ, BISERKA – **Ulkinica** (Novi, 3. 12. 1935 – Novi, 6. 5. 2004), kći Franka Nikolinog i Margarete (Mare) r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 10. 6. 1913 – Senj, 21. 7. 1991), Eduardove.

Službenica i društvena djelatnica. Radila je u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 1. srpnja 1953. do 1990. Odbornica je u Skupštini općine Crikvenica 1970 - 74, članica UO Turističkog društva 1970 - 71., predsjednica KUD-a *Ilija Dorčić* 1972 – 77., te članica pjevačkog zbora. Aktivna i u Udruženju umirovljenika u Novom. Pokopana u Novom.

Veza: 58, 109, 152, 59, 159, 110, Orlić

25.

PIŠKULIĆ, BOGOSLAV (*Božo*) – Arbica (Novi, 6. 11. 1879 – Novi, 21. 5. 1965), sin Franka Adalbertovog (Arba) i Vicence r. Maričić (Novi, 28. 6. 1852 – Novi, 4. 5. 1893); supruga Rozalija r. Sokolić – Jurmanka (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 1964), kći Jakova Jurjevog; kćerke **Marija** (Novi, 26. 6. 1906), udana za Nikolu Žvanovića, Milutinovog, **Zora** (Novi, 26. 6. 1911), udana za Božidara Sučevića, Lukinog, **Danica** (Novi, 10. 11. 1921) udana za Ivana Kabalina – Javora, Šebu, i sin **Boško** (Novi, 1. 10. 1923).

Zidar u Novom. Pivač u kolu. Nadimak nosi po djedu Adalbertu.

Veza: 2, 203, 74, 28, 62, 21, 99, 3

26.

PIŠKULIĆ, BOGOSLAV – Juraš (Novi, 25. 9. 1885 – Novi, 4. 3. 1923), sin Ivana Grginog i Pauline Lucije r. Sokolić – Veričinke (Novi, 11. 1. 1847 – Novi, 27. 9. 1935), Ivanove (na spomeniku u *cimiteru* napisano Lucija); supruga Marija r. Maričić (Novi, 30. 11. 1893 – Novi, 30. 1. 1965), Jurjeva, poslije preudana za Marija Gržina.

Zidar i vlasnik *Vile Primorka* u Lukavicama, koju je sam sagradio.

Veza: 46, 175, 126, 20, 88, 11, 83, 81

27.

PIŠKULIĆ, BORANA (*Borka*) – Arbičinka (Novi, 13. 12. 1936), kći Ivana Adalbertovog i Danice r. Kargačin – Belike (Novi, 8. 6. 1911 – Novi, 11. 10. 1990), Josipove.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radila je u Službi društvenog knjigovodstva (SDK) u Rijeci kao šefica računovodstva, potom kao rukovoditeljica interne kontrole (1954 - 95).

Veza: 69, 56, 3, 137, 23, 141, 147

28.

PIŠKULIĆ, BOŠKO – Arbica (Novi, 1. 10. 1923 – 1944), sin Bogoslava Frankovog i Rozalije r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 1964), Jakovljeve; sestre su mu Marija (Novi, 26. 6. 1906), Zora (Novi, 26. 6. 1911) i Danica (Novi, 10. 11. 1921).

Žrtva rata. U Zagrebu je učio za vojnoga glazbenika, mobiliziran je za vrijeme NDH. Poginuo je negdje u Slavoniji, vjerojatno kao domobran.

Veza: 25, 203, 74, 62, 21, 40, 99

29.

PIŠKULIĆ, BOŠKO – Perina, Anjić (Novi, 26. 12. 1926 – Novi, 29. 10. 2009), sin Josipa Šimunovog i Marije r. Krišković – Perine (Novi, 19. 1. 1908 – Novi, 11. 7. 1989), kćeri Matija Antonovog; supruga Marija r. Anzulović (Novigrad, 1933). Nadimak Perina dobio je po majci.

Mehaničar. Radio je u pogonu *Trans*port DIP-a Novi (od 1. 4. 1962. pogon Šumarije Novi). Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943., partizanski borac u Komandi mjesta Novi i u Komandi područja za Hrvatsko primorje u šumi. Šukundjed mu je Ivan Osip (13. 7. 1804), Tomin.

Veza: 107, 183

30.

PIŠKULIĆ, BOŽIDAR (Palentina) – Anjić (27. 5. 1906 – Zagreb, 23. 5. 1981), sin Ivana Ivanovog i Pauline r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 15. 1. 1867 – Novi, 22. 7. 1942), Matijeve; supruga Jelena r. Mrzljak – Bartolčevica (Novi, 21. 1. 1912 – Novi, 6. 10. 1995), Rudolfova.

Rukovoditelj Odjela za zdravstvene stanice u Ministarstvu zdravstva SRH u Zagrebu. Prije toga radio je u Africi u rudniku. Po povratku u zemlju završio je srednju školu. Braća su mu **Josip** (Novi, 22. 10. 1886 – Novi, 15. 9. 1923), **Vladimir** (Novi, 30. 5. 1892), u Južnoj Africi od 1908., **Vjenceslav** (Novi, 27. 8. 1895 – Novi, 1924), koji se neko vrijeme liječio u bolnici za duševne bolesnike, i **Ivan** (Novi, 14. 4. 1911) u Argentini od 1927., te sestra **Marija** (Novi, 19. 10. 1899). Pradjed mu je Andrija (18. 9. 1754), Ivanov, a šukundjed Ivan (30. 4. 1721), Matijev. Najstariji poznati Anjić je Matij (Novi, 1687 – Novi, 7. 12. 1741), sin Petra i Uršule. Stanovao je u Mošuni do crkve. Pokopan u Novom.

31.

PIŠKULIĆ, BRANKO – Juraš (Novi, 8. 12. 1931 – Novi, 26. 5. 2017), sin Ivana Stipanovog i Anke r. Radetić – Lulike (Novi, 22. 9. 1909 – Novi, 1996), Filicove, preudane za Arbu Strizića (Bribir, 1895 – Novi, 1968); prva supruga Venka r. Kroupa, s kojom je imao sina **Velimira** (1956 – 1983), druga Draženka r. Kabalin – Nikolica, Lindarika (Novi, 4. 11. 1937 – Novi, 25. 8. 2017), Petrova.

Geometar; završio je Geodetsku tehničku školu u Zagrebu. Radio je u Uredu za izmjere zemljišta u Splitu, u *Geozavodu* u Rijeci, u Šumariji Novi, u *Vodnoj zajednici* u Rijeci i u Općini Crikvenica kao šef Katastra. Uz to je radio na parcelaciji gradilišta u Novom, a najzad u *Geoprojektu* iz Pule u Crikvenici.

Veza: 88, 20, 11, 175, 126, 165, 195, 41, 194, 67

32.

PIŠKULIĆ, DAMIR – Juraš (Novi, 23. 12. 1937 – Novi, 19. 9. 2015), sin Vinka Eduardovog i Nikoline r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 6. 12. 1908 – Novi, 27. 7. 1994), Eduardove; supruga Dušanka r. Peričić – Kranjčika (Novi, 8. 7. 1946), Ivanova; kćerke **Danijela** (1971 – 2013), udana Košuljandić, **Damira** (1973) i **Dora** (1980).

Diplomirani inženjer šumarstva, Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Šumariji u Jablancu od listopada 1965., u Šumskom gospodarstvu Senj kao šef uzgoja i šumske zaštite od 1979., od 1980. kao upravitelj. Predsjednik je Komiteta za privredu Općine Crikvenica, 1986 - 92. upravitelj Šumarije Crikvenica, a od veljače 1992. savjetnik u Šumariji Novi. Bio je tajnik Lovačkog saveza Općine Crikvenica 1979 – 85., član Skupštine Lovačkog saveza SR Hrvatske, član SRD-a *Liganj* u Novom, i sopac.

Veza: 202, 128, 150, 73, 206, 44, 43, 91, 42, 34, 33, 36,

138, 146

33.

PIŠKULIĆ, DAMIRA – Jurašica (Rijeka, 7. 11. 1973), kći Damira i Dušanke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 8. 7. 1946), Ivanove; u vanbračnoj zajednici s Antoniom Varga.

Doktorica stomatologije; diplomirala je na Stomatološkom fakultetu u Rijeci. Sopilašica, sa sestrom Danijelom nastupala je kao učenica osnovne škole iz Novog na priredbama u Rijeci, Ronjgima i u *Lisinskom* u Zagrebu. Radila je u Zubnoj ambulanti u Novom.

Veza: 32, 42, 43, 91, 202, 44, 34

34.

PIŠKULIĆ, DANIJELA – Jurašica, udana Košuljandić (Rijeka, 7. 7. 1971 – Novi, 31. 5. 2013), kći Damira i Dušanke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 8. 7. 1946), Ivanove.

Diplomirana inženjerka građevinarstva, završila je Građevinski fakultet u Rijeci. Radila je u Turističkom društvu u Novom. Sopilašica, kao i sestra joj Damira. Nastupala je kao učenica *Osnovne škole Ivana Mažuranića* iz Novog na priredbama u Rijeci, Ronjgima i u *Lisinskom* u Zagrebu. Radila je u hotelu *Ruža* u Novom.

Veza: 32, 42, 43, 91, 202, 44, 33

35.

PIŠKULIĆ, DAVID – (*Daša*) – Anjić (Novi, 30. 12. 1935), sin Matija Rafaelovog i Zore r. Sokolić – Malanke (Novi, 31. 12. 1913 – Novi, 19. 12. 1996), Ivanove; supruga Doroty r. Thomson (Bones, Škotska, 8. 2. 1940); kćerke **Marijana** (Auckland, N Z, 11. 4. 1967), **Katarina** (Auckland, N Z, 21. 12. 1970) i **Donna Louise** (Auckland, N Z, 14. 4. 1972), udana Ugrinović.

Stolar, završio ŠUP u Novom. Radio je skladištu *UP Lišanj*, potom na Novom Zelandu, u KP *Ivanj* u Novom (1959 – 75), u RODI *Milan Mataija* i u HTP *Lišanj*, od 9. 5. 1978. Član je UO Turističkog društva 1980 – 83. Pivač novljanskog kola od 1998.

Veza: 133, 166, 84, 168, 142, 38

36.

PIŠKULIĆ, DAVOR – Juraš (Novi, 1. 8. 1939 – Novi, 7. 8. 1997), sin Nikole Eduardovog i Sabine r. Sokolić – Malanke (Novi, 27. 10. 1912 – Novi, 1984), Ivanove; supruga Vlasta r. Piškulić – Bracinka (Novi, 20. 5. 1939), Vinkova; sinovi **Nikica** (1963) i **Vinko** (1967).

Kovinotokar i vozač autobusa. Radio je u DIP-u, u Šumariji Novi od 1967., potom u *Autotransu* Rijeka gdje je vozio linijske autobuse. Sopilaš i pivač u novljanskom kolu. Sestre su mu **Milena** (8. 6. 1934.), udana Keblar i **Ivana** (21. 8. 1937.), udana Barić.

Veza: 150, 128, 202, 73, 206, 208/1, 149, 201, 43, 91, 32, 42, 146

36/1

PIŠKULIĆ, DAVOR – Juraš (Rijeka, 8. 1. 1997), sin Vinka Davorovog i Monike r. Butković (Rijeka, 24. 6. 1974.), Ivanove.

Završio magisterij ekonomije. Član DVD Novi Vinodolski. Sopilaš.

Veza: 201, 36, 208/1, 170/1

37.

PIŠKULIĆ, DAVORIN – Anjić (Zagreb, 29. 9. 1894 – 1914/18), sin Filipa Antonovog i Katarine r. Eberhardt (Dubica, 27. 4. 1871).

Žrtva I. svj. rata; kao domobranski vojnik u austrougarskoj vojsci nestao je u ratu.

Veza: 53, 8, 143, 169, 157, 212, 82

38.

PIŠKULIĆ, DONNA LOUISE, udana Ugrinović – v. **UGRINOVIĆ, DONNA LOUISE.**

39.

PIŠKULIĆ, DRAGICA r. Baretić (Grižane, 4. 12. 1947), Dragina; suprug Marijan – Anjić (Novi, 14. 7. 1946 – Novi, 28. 3. 2020), sin Petra Lovrinog; sinovi **Dražen** (1975) i **Ljubo** (1976).

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u ŠUP-u Rijeka, a od rujna 1970. u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom.

Veza: 125, 86, 40/1, 121/1

40.

PIŠKULIĆ, DRAGUTIN – Arbica (Novi, 20. 3. 1922 – Australija, 1993), sin Franka Frankovog i Marije r. Radetić – Lulike, Spod Barsa (Novi, 14. 11. 1899 – Australija, 1976), Dragutinove; supruga Vatroslava r. Dobrić – Lukinica (Novi, 15. 3. 1925), Petrova.

Ekonomski emigrant; s majkom i ocem Frankom (Novi, 8. 9. 1895 – Australija, 1984) otišao je u Australiju. Naselili su se u Perthu na zapadnoj obali Australije. Njegovi

potomci promijenili su prezime Piškulić u Paskulich, kako se prezime Piškulić izgovara na engleskom. Nadimak je dobio po pradjedu Adalbertu (Arba) (Novi, 29. 8. 1809).

Veza: 203, 25, 74, 93, 62, 21, 28, 99

40/1.

PIŠKULIĆ, DRAŽEN – Anjić (Rijeka, 8. 5. 1975), sin Marijana Petrovog i Dragice r. Baretić (Grižane, 4. 12. 1947); supruga Lidia r. Goić (Šibenik, 3. 7. 1977), Slavenova; sin **Petar** (Rijeka, 18.12. 1999) i kćerka **Mia** (Rijeka, 4. 11. 2002).

Strojarski tehničar, suvlasnik je, s bratom Ljubom, obrta za izradu alu i plastične stolarije *Aluplast Novi.* Supruga Lidia je hotelijersko – turistički tehničar, a drži prodavaonicu suvenira *Leut,* na Placi u Novom.

Veza: 125, 39, 121/1

41.

PIŠKULIĆ, DRAŽENKA r. Kabalin – **Nikolica, Lindarika** (Novi, 4. 11. 1937 – Novi, 25. 8. 2017), kći Petra Nikolinog i Anke r. Lindarić (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), Vickove; suprug Branko – Juraš (Novi, 8. 12. 1931 – Novi, 26. 5. 2017), sin Ivana Stipanovog i Anke r. Radetić - Lulike.

Upravna tehničarka, završila je srednju upravnu školu u Rijeci. Radila je u Matičnom uredu u Novom od 9. 5. 1946.; 1956 - 92. kao rukovoditelj Mjesnog ureda Općine Crikvenica u Novom.

Veza: 31, Kabalin 98, 110, Preden 2

42.

PIŠKULIĆ, DUŠANKA r. Peričić – **Kranjčika** (Novi, 8. 7. 1946), kći Ivana Josipovog i Marije r. Toljan (Novi, 29. 9. 1909 – Novi, 1983), Leopoldove; suprug Damir – Juraš (Novi, 23. 12. 1937 – Novi, 19. 9. 2015), sin Vinka Eduardovog; kćerke **Danijela** (1971 – 2013), udana Košuljandić, **Damira** (1973) i **Dora** (1980).

Profesorica hrvatskog jezika i književnosti; završila je Pedagošku akademiju, a diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci 1987. Radila je u osnovnoj školi u Novom od 1. 9. 1969. Članica je UO Turističkog društva u Novom 1970 – 91., odbornica u Skupštini općine Crikvenica 1990 – 93., vijećnica u Gradskom vijeću Grada Novog 1993 – 97. i predsjednica KUD-a *Ilija Dorčić* 1995.

Veza: 32, 43, 91, 202, 128, 150, 73, 206, 34, 33, 36, 138, 146

42/1.

PIŠKULIĆ, EDI – Juraš (Zagreb, 1. 2. 1996), sin Nikice Davorovog i Ines r. Gregić (Virovitica, 17. 1. 1966),Ivanove.

Završio srednju ekonomsku školu u Crikvenici, pri kraju je stručnog studija kineziologije u Zagrebu.

Veza: 149, 36, 208/1, 148/1

43.

PIŠKULIĆ, EDICA (*Eda*) – Jurašica (Novi, 14. 12. 1929 – Novi, 27. 1. 1976), kći Vinka Eduardovog i Nikoline r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 6. 12. 1908 – Novi, 27. 7. 1994), Eduardove.

Poljoprivredna tehničarka; Učiteljsku domaćinsku poljoprivrednu školu završila je u Zagrebu. Od 12. 4. 1965. do 30. 4. 1967. radila je u DIP-u Novi, zatim u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao tajnica poduzeća.

Veza: 202, 128, 150, 73, 206, 44, 91, 32, 42, 34, 33, 36, 138, 146

44.

PIŠKULIĆ, EDOARDO – Juraš (Novi, 12. 10. 1876 – Novi, 19. 5. 1946), sin Franka Matijevog i Marije r. Radetić (10. 9. 1852), druge očeve supruge; supruga Milka r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeva.

Lugar u Novom. Tijekom njemačke okupacije Novog (1944 - 45) bio je neko vrijeme načelnik Općine Novi. Pivač u novljanskom kolu. Nadimak nosi po prašukundjedovom ocu Jurju (Novi, 7. 4. 1671).

Veza: 52, 151, 111, 128, 202, 150, 73, 206, 43, 91, 32, 42, 36, 138, 146, 34, 33, 149, 201

45.

PIŠKULIĆ, EDUARDO – Bile (Novi, 6. 10. 1872 – St. Louis, Missouri, SAD, ?), sin Stipana Tominog i Mare r. Radetić – Ivike (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 11. 1922), Matijeve, sestre Šaverijeve. Nadimak je dobio po pradjedu Josipu.

Zidar. Emigrirao je u SAD, gdje je u Saint Louisu, Missouri, radio kao građevinski poduzetnik. Godine 1912. na dražbi je kupio građevinsko zemljište u Jadranovu. Od 1930. primio je američko državljanstvo.

Veza: 179, 45/1, 98, 167, 197, 139, 189, 60, 136

45/1.

PIŠKULIĆ, EGIDIO FRANKO (Opareni) – Bile (Novi, 1. 9. 1804 – Novi, 7. 4. 1868), sin Josipa Frankovog i Lucije r. Žvanović – Šišinke (Novi, 3. 12. 1768 – Novi, 1836), Petrove; supruga Katarina r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 10. 12. 1806 – Novi, 3. 4. 1872), Jurjeva, udovica Jurja Svetića.

On i brat Paval (1811 – Novi, 7. 4. 1868) stradali su u požaru u kojem je izgorjela kuća, pa su dobili nadimak Opareni.

Veza: 98, 174, 61, 130, 179, 105, 177

46.

PIŠKULIĆ, ELIZABETA (*Beta*) r. Krišković **– Zuglika** (Novi, 12. 11. 1847 – Novi, 12. 1. 1935), kći Ivana i Katarine r. Jovanović – Perinice (Novi, 10. 12. 1827 – Novi, 10. 4. 1852), Petrove, prve očeve supruge; suprug Šimun – Juraš (Novi, 28. 10. 1842 – Australija, ?), Grgin.

Kao djevojka bila je ljepotica i najbolja novljanska *pivačica Vinčaca* (*Vinčace* je vjenčić, svadbena pjesma mladenki). Često je pjevala *Vinčace* mladenkama subotom uoči vjenčanja pred njihovim kućama, nakon čega mladenke izlaze s rešetom smokava, kruhom i vinom. Zbog siromaštva njezine obitelji, suprugova se obitelj odrekla svog sina Šimuna i nje kao snahe. Šimun je otišao u Australiju, gdje je i umro. Njezin djed Filip

Jovanović – Ožin (Donji Zagon, 2. 5. 1746) čuvao je ovce u novljanskom pavlinskom samostanu.

Veza: 175, 26, 81

47.

PIŠKULIĆ, ELIZABETE (*Diana*) – Vujičinka (Nkani, Zambija, 24. 9. 1952), kći Tomislava Andrijevog i Danice r. Matešić (Novi, 16. 7. 1915 – Novi, 10. 1. 2006), Dobrotinove.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju radničku školu u Rijeci, ekonomski smjer. Radila kao referentica u Gradskom poglavarstvu Grada Novog, od travnja 1994.

Veza: 191, 70, 94, 122, 6, 7, 63

48.

PIŠKULIĆ, EMIL – **Stipičin** (Rijeka, 8. 5. 1956), sin Josipa Stjepanovog i Rozalije (*Rozike*) r. Peras (Selnica kraj Čakovca, 16. 8. 1932); supruga Gordana r. Butorac – Markašova (Novi, 16. 4. 1961), kći Antona i Anke r. Vukelić; kćerke **Andrea** (Rijeka, 4. 5. 1981 – Rijeka, 20. 2. 1994), **Ana** (Rijeka, 18. 2. 1984),udana Mažuranić - Prepela i **Tea** (Rijeka, 21. 1. 1994), udana Uršić.

Inženjer za brodsko strojarstvo; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci. Radio u brodogradilištu u Kraljevici.

Veza: 106, 9, 180

49.

PIŠKULIĆ, ERAZMO – Mikin, Z Boška (Sušak, 8. 6. 1893), sin Josipa Matijevog i Marije r. Kučan (1. 6. 1867).

Stolar. Radio je na Sušaku, gdje mu je radio i otac Josip (22. 3. 1848). Brat mu je Eduardo (3. 12. 1888), a stričevi Gabrijel, zvani Budalada (25. 3. 1852) i Petar (18. 2. 1845), koji je radio u Puli.

Veza: 66

50.

PIŠKULIĆ, FABIJAN – Anjić (Novi, 21. 4. 1892 – Argentina, 13. 5. 1960), sin Jurja Josipovog i Marije r. Radetić – Kastavke (Novi, 8. 11. 1866 – Novi, 1958), Fabijanove; supruga Anka r. Maričić – Malinarka (Novi, 2. 7. 1897 – Novi, 1970), Ivanova.

Zidar. Radio je u Novom i duže vremena u Argentini.

Veza: 112, 120, 183, 17, 123, 164, 107

51.

PIŠKULIĆ, FANIKA – Arbičinka (Novi, 5. 4. 1939), Antonova – v. **KRAGULJ, FANIKA**.

52.

PIŠKULIĆ, FILICO – Juraš (Novi, 19. 11. 1871 – Zagreb, 7. 11. 1934), sin Franka Matijevog i Bete r. Maričić (Novi, 11. 8. 1849 – Novi, 20. 10. 1875), prve očeve supruge; maćeha mu je bila Marija r. Radetić (Novi, 10. 9. 1852).

Zidar. Otišao je na rad u Južnu Ameriku, a po povratku je izgradio kuću u Zagrebu. Kupio je zvono za crkvicu sv. Ivana u Novom na Krasi. Bio je član UO Narodne čitaonice u Novom od 29. rujna 1930.

Veza: 44, 151, 128, 202, 150, 73, 206

53.

PIŠKULIĆ, FILIP - Anjić, Pandurov (Novi, 15. 5. 1869 – Zagreb, 29. 5. 1923), sin Antona Filipovog i Jele r. Krišković (Novi, 6. 5. 1831 – Novi, 26. 10. 1922); supruga Katarina r. Eberhardt (Hrvatska Dubica, 27. 4. 1871 – Novi, ?); kćerka **Davorka** (Ogulin, 8. 6. 1910).

Općinski pisar, potom općinski upravitelj u Garešnici i u Ogulinu.

Veza: 14, 184, 95, 8, 143, 169, 37, 157, 212, 210, 82, 171

54.

PIŠKULIĆ, FILIP – Arbica (Rijeka, 3.11. 1991), sin Velimira Vjenceslavovog i Ingeborg (*Inge*) r. Grilj, Stankove (Novi, 9. 5. 1959)

Pravnik, mag. prava. Diplomirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu, radi u odvjetničkom uredu.

Veza: 196, 68, Trinajstić

55.

PIŠKULIĆ, FRAN (Novi, ? – 1650)

Pavlin, redovnik u novljanskom pavlinskom samostanu. Pokopan u samostanskoj crkvi Blažene Djeve Marije, iz 1462., zajedno s Jerolimom Sokolićem (Hirc. 1891). Crkva je oštećena u potresu 1916. a urušila se je 1917.

55/1.

PIŠKULIĆ, FRANIĆ (Novi, oko 1630)

Sudac u Novom, prema dokumentu od 7. 11. 1680., u posjedu Margarete (Mare) Mažuranić – z Dvorca, o tužbi Matija Mažuranića i sporu radi ometanja posjeda.

56.

PIŠKULIĆ, FRANKO (*Frane*) – Arbica (Novi, 1. 10. 1905 – Novi, 3. 11. 1974), sin Adalberta Matijevog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 12. 1948), Josipove; supruga Anka r. Piškulić – Bracinka (Novi, 16. 10. 1910 – Novi, 22. 2. 2005), Nikolina; sin **Berislav (*Bero*)** (1939), kći **Nada** (1946), udana Krišković, i sin **Miljenko** (1952).

Zidarski majstor; radio je u Novom. Bio je odbornik sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata u Novom od 6. kolovoza 1924., starosta u Hrvatskom sokolu, dobar plivač, pivač u novljanskom kolu i sopilaš. Svirao je u duhačkoj glazbi DVD-a Novi. Braća su mu **Matij** (Novi, 29. 4. 1893), **Josip** (Novi, 12. 11. 1895) i **Ivan** (Novi, 24. 11. 1902). Nadimak Arbica nosi po pradjedu Adalbertu (29. 8. 1809).

Veza: 3, 69, 97, 23, 141, 147, 27, 137

57.

PIŠKULIĆ, FRANKO – Bracina (Novi, 12. 10. 1807 – 1841), sin Franka Mikulinog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 20. 2. 1774), Ivanove.

Svećenik; filozofiju je studirao u senjskom sjemeništu 1827 – 29., a teologiju 1829 - 33., kad je zaređen za svećenika. Bio je župnik u nekoliko mjesta van Novog. Braća su mu **Matij – Mikin** (Novi, 6. 1. 1801) i **Ivan – Bracina** (Novi, 14. 3, 1803 – Novi, 7. 9. 1877).

Veza: 185, 198

58.

PIŠKULIĆ, FRANKO (*Segesta*) – Ulkinić (Johannesburg, 6. 10. 1911 – Johannesburg, oko 1970), sin Nikole Frankovog i Anđelike r. Radetić – Brezarke (Novi, 23. 8. 1880 – Novi, 24. 2. 1923), kćeri Ivana Mikulinog; supruga Margareta (*Mare*) r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 10. 6. 1913 – Senj, 21. 7. 1991), Eduardova; kćerke **Biserka** (1935) i **Anđela** (1937), udana Orlić.

Trgovac. Zanat je izučio u Sisku, odakle mu nadimak Segesta. Imao je trgovinu mješovite robe na Placi kod Križa, u kući Antona Maričića, Ivanovog – Bate. Bio je nogometaš u NK *Segesta* u Sisku i u NGŠK-u u Novom, od 1932. Godine 1938. vraća se u Johannseburg. U II. svj. ratu borio se kao engleski vojnik u Europi, a 1946. g. je bio u Trstu i tada je posjetio suprugu i dvije kćeri. Nakon toga se borio u Korejskom ratu. Supruga mu je bila aktivna suradnica NOP-a od 1941., a umrla je od srčanog udara kupajući se u moru, dok je boravila kod kćeri Anđele u Senju. Pokopana u Novom.

Veza: 152, 204, 96, 121, 59, 159, 110, 109, 24, 116, Orlić

59.

PIŠKULIĆ, FRANKO JERKO – Ulkinić (Novi, 1. 10. 1848 – Novi, 25. 1. 1947), sin Osipa Pavlovog i Lucije r. Mrzljak – Z Biškupije (Novi, 1807 – Novi, 27. 1. 1887), Antonove; supruga Marija r. Veljačić – Totušica (Novi, 7. 3. 1849 – Novi, 22. 10. 1940), Antonova.

Zidar, klesar i mlinar. Otac mu je umro nepunih pet mjeseci po njegovom rođenju, a on je mlad otišao *va svit*. Radio je na prokopu Sueskog kanala 1867 – 69., zatim odlazi u Johannesburg. Vraća se u Novi, pa opet odlazi na rad u SAD. U Novom je dugo godina držao *malenicu* (mlin) u kućici uz Ričinu, iza današnjih *Plodina*, koju je Filip Sokolić – Kaštaldo 1464. g. sagradio po dozvoli kneza Martina Frankopana – Pobožnog. Između dva svjeta rata dva puta je i načelnik Općine Novi. Napisao je tri mesopusna žitka: *Rade* 1904., *Perovođa* 1926. i *Jeftićevac* 1937. Bio je pivač u novljanskom kolu i član UO Narodne čitaonice, od 1919. godine.

Veza: 159, 110, 19, 204, 152, 96, 121, 109, 58, 115, 24

60.

PIŠKULIĆ, FRANKO – Bile (Novi, 26. 4. 1897 – Argentina, oko 1987), sin Rafaela Stipanovog i Matejke r. Šebalja (Novi, 21. 9. 1872 – Novi, 21. 12. 1949), Josipove; supruga Rozalija r. Sokolić – Jurmanka (Novi, 30. 9. 1897 – 31. 10. 1924), Ivanova; kćerka **Velinka** – Jurmanka (Novi, 3. 8. 1921), udana za Vladimira Mrzljaka – Merikana, Trpiježu.

Klesar, završio je obrtničku školu, klesarski odjel u Zagrebu, u trajanju od tri godine. Radio je u Novom na obradi kapitela za hotel *Lišanj* i za *Glumačku vilu*, s Rokom Radetićem –

Lulićem, Spod Barsa, Filipovim, i Ivanom Piškulićem – Vujicom. Emigrirao je 1920. u Argentinu, gdje se je drugi put oženio.

Veza: 165, 45, 197, 139, 189, 179, 45/1, 98, 136

61.

PIŠKULIĆ, FRANKO – Juraš (Novi, 16. 10. 1734 – Novi, 14. 4. 1784), sin Stipana (Novi, 15. 12. 1696 – Novi, 19. 3. 1766), Jurjevog i Doroteje r. Maričić – Jurike (7. 11. 1706 – 16. 12. 1771), Jurjeve; supruga Katarina r. Kukalj (Novi, 25. 1. 1739 – Novi, 2. 12. 1814), Bartolova.

Narodni sudac. Potpisnik je dvaju ugovora sastavljenih u Bakru 22. 2. 1763. između Novljana i kraljevskog namjesnika Antonia de Zandonatti o zamjeni vinskog doprinosa (potoke), sulja (davanja u sitnoj stoci) i tlake u novčanu obvezu. Imao je četiri sina: **Josipa** (Novi, 12. 6. 1769) – prvog Bilu, **Bartola** (Novi, 29. 8. 1772), **Stipana** (Novi, 18. 1. 1780) i **Jurja** (Novi, 17. 3. 1782).

Veza: 98, 174, 45/1 i svi Bile

62.

PIŠKULIĆ, FRANKO – Arbica (Novi, 25. 8. 1902 – Novi, 24. 1. 1978), sin Vencela Frankovog i Francike r. Radetić – Lulike (Novi, 1. 8. 1883 – Novi, 13. 12. 1959), Matijeve; supruga Katarina r. Maričić – Livakovica (Novi, 14. 8. 1906 – Novi, 3. 11. 1988), Pavlova.

Zidar. Radio je u Novom. 1935 - 36. odbornik je sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata u Novom.

Veza: 203, 25, 74, 21, 205, 196, 68, 51, 72, 40, 28, 99, Rogić

63.

PIŠKULIĆ, FRANJO – Vujica (Novi, 11. 5. 1940), sin Andrija Andrijevog i Josipe (*Pepe*) r. Piškulić – Limarice (Bribir, 4. 7. 1917 – Novi, 21. 9. 2004) Josipove; supruga Ada r. Pobor – Belac (Selce, 13. 3. 1947), Antonova; sinovi **Vanja** (1973) i **Ozren** (1980).

Diplomirani inženjer drvne industrije, Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u *RODI Milan Mataija* u Novom od 1. 7. 1969. do siječnja 1996., kao direktor Tvornice tapeciranog namještaja *Vinodol* od 1971., pomoćnik glavnog direktora i glavni direktor poduzeća 1989 - 1996. Potom je trgovački zastupnik. Bio je predsjednik savjeta Mjesne zajednice u Novom četiri godine, potpredsjednik UO TD-a u Novom 1970 - 71. i 1981., a 1982. predsjednik. Pradjed mu je Andrija (Novi, 29. 11. 1805 – Novi, 6. 5. 1889), Ivanov. Sin Ozren (Rijeka, 30. 4. 1980) sa suprugom Marijom r. Ponjević (Drniš, 2. 10. 1979), Antinom, ima kćerku **Gretu** (Šibenik, 22. 12. 2009) i sina **Tomu** (Šibenik, 8. 10. 2012).

Veza: 6, 70, 94, 122, 191, 7, 1, 193, 47

64.

PIŠKULIĆ, FRANJO – Anjić (Rijeka, 26. 11. 1974 – Novi, 25. 5. 2017), sin Ivana Petrovog (*Pitura*) i Ivane r. Mirković (Novi 2. 10. 1954 – Novi, 20. 1. 2019), Ivanove.

Drvno-industrijski tehničar, završio je Srednju tehničku školu, drvni smjer u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi. Borac Domovinskog rata od veljače 1993. do 1995. godine.

Veza: 86, 125, 39, 164, 120

65.

PIŠKULIĆ, FRANJO (*Ferko*) – Vujica (Bela Crkva, Banat, 10. 3. 1891 – Novi, 3. 7. 1920), sin Stipana Stipanovog i Julijane r. Feigel (Bela Crkva, 16. 1. 1868 – Novi, 23. 3. 1922); supruga Rozalija r. Mrzljak – Trpiježinka (Novi, 22. 2. 1900), Rokina, poslije preudana za Miroslava Čorića.

Privatni trgovački činovnik u Novom. Njegov otac započeo je 1897. g. gradnju hotela u Lukavicama, koji po njegovoj smrti nasljednici prodaju Marku Juhnu iz Požege. Hotel s 28 soba dovršen je 1900. g., a nazvan je *San Marino.*

Veza: 178, 5

66.

PIŠKULIĆ, GABRIJEL (*Gabrijel Budalada*) – Mikin, Z Boška (Novi, 25. 3. 1852 – Stenjevec, 7. 2. 1922), sin Matija Petrovog i Mare r. Piškulić – Anjike (Novi, 13. 7. 1814 – Novi, 8. 1. 1887). Šukundjed Mikula (Miko) (Novi, 20. 12. 1695 – Novi, 11. 8. 1766), Lukin bio je narodni sudac u Novom, čiji su potomci **Bracine** i **Mikini**.

Bio je umobolan, kako je često pričao budalaštine prozvan je Gabrijel Budalada. Završio je u Zavodu za umobolne u Stenjevcu.

Veza: 49

67.

PIŠKULIĆ, IGOR – Juraš (Novi, 26. 10. 1936 – Novi, 9. 10. 1970), sin Antona Stipanovog i Anđelike (*Anđe*) r. Veljačić (Novi, 12. 3. 1911 – Novi, 10. 2. 1994), Dobroslavove.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu. Radio je u brodogradilištu *3. maj* Rijeci.

Veza: 20, 11, 88, 175, 126, 31 165, 195, 41, Rogić, Antončić

68.

PIŠKULIĆ, INGEBORG r. Grilj (Novi, 9. 5. 1959.), kći Stanka i Vjenceslave (*Venke*) r. Kosanović (Novi, 5. 2. 1936 – Novi, 4. 2. 2011), Vladimirove; suprug Velimir – Venin, Arbica (Novi, 14. 10. 1953), Vjenceslavov; kćerka **Maša** (Rijeka, 21. 11. 1984), udana Trinajstić, i sin **Filip** (Rijeka, 3. 11. 1991).

Profesorica matematike; diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radila je u osnovnim školama u Moravicama i Crikvenici, a od 1. rujna 1985. u Novom.

Veza: 196, 205, 62, 203, 54, Trinajstić

68/1

PIŠKULIĆ, IRENA r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 27. 9. 1927 – Novi, 22. 3. 1987), kći Roke Feliksovog i Meri r. Piškulić – Zdolčevice (Anaconda, Mo., SAD, 13. 8. 1903 – Novi, 14. 7. 1983), Ivanove; suprug Vjenceslav (*Veno*) – Arbica (Novi, 17. 11. 1925 – Novi, 4. 9. 1985), Frankov; sin **Velimir** (Novi, 1953).

Završila je Domaćinsku školu u Zagrebu. Radila je cijeli radni vijek kao knjigovođa u ljekarni u Novom, do 1982.

Veza: 205, 196, Mrzljak 72

69.

PIŠKULIĆ, IVAN – Arbica (Novi, 24. 11. 1902 – Novi, 1. 12. 1990), sin Adalberta Matijevog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 12. 1948), Josipove; supruga Danica r. Kargačin – Belika (Novi, 8. 6. 1911 – Novi, 11. 10. 1990), Josipova.

Građevinski tehničar, zanat je izučio kod Josipa Mudrovčića – Pilčića (1912 - 21), a srednju tehničku školu završio je u Ljubljani. Radio je u Novom, Senju, Rijeci, Bujama i Umagu, tri godine u Argentini i dvije godine u Austriji. Radio je na gradnji bakarske željezničke pruge, na gradnji hotela *Lišanj* i na gradnji mosta na Ričini (1936) na cesti Novi – Sušak. Općinski je građevinski inspektor u Umagu. Blagajnik je Narodne čitaonice u Novom 1936 - 39.

Veza: 3, 56, 97, 27, 137, 23, 141, 147

70.

PIŠKULIĆ, IVAN – Vujica (Novi, 11. 2. 1893 – Zagreb, 22. 12. 1912), sin Andrija Andrijevog i Marije r. Radetić (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kćeri Tome Tominog.

Kamenoklesar, zanat je izučio u obrtničkoj klesarskoj školi u Zagrebu. Radio je u Novom, Senju i Zagrebu, a zajedno s Rokom Radetićem – Lulićem, Spod barsa, i Frankom Piškulićem – Bilom radio je na obradi kapitela na hotelu *Lišanj* i na *Glumačkoj vili*.

Veza: 7, 94, 122, 191, 6, 47, 63

71.

PIŠKULIĆ, IVAN – Bile (Novi, 2. 5. 1890 – Helena, Montana, SAD, 11. 5. 1935), sin Antona Ivanovog i Marije r. Peričić – Kranjčike, Postolarice (Novi, 18. 3. 1858 – Novi, 22. 7. 1907), Nikoline.

Trgovac, obrtnik. Otac i majka su mu u Novom držali gostionicu, a on je u Heleni, glavnom gradu države Montana, SAD, gdje je bilo puno Novljana, otvorio trgovinu. I brat **Slavko** (Novi, 7. 3. 1886) otišao je u SAD.

Veza: 15, 163, 176, 13, 144, 67, 181

72.

PIŠKULIĆ, IVAN – Arbica, Kavalir (Novi, 12. 7. 1946), sin Antona Vencelovog i Dragice r. Kabalin – Venjenice (Novi, 28. 3. 1916 – Rijeka, 26. 8. 2005), Leopoldove; supruga Gordana r. Mateić (22. 7. 1950); kćerka **Arijana** (Zagreb, 6. 12. 1974), udana Marjanović.

Nastavnik glazbenog odgoja. Završio je Srednju tehničku školu, drvni smjer u Zagrebu, a paralelno je polazio i diplomirao trubu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Trubu svira od osnovne škole, 1958 – 61. u puhačkoj glazbi DVD-a Novi Vinodolski. Profesionalno se bavi glazbom, član je Zagrebačke filharmonije, Opere HNK u Zagrebu, i član prve postave *Novih fosila*, s kojima nastupa i na turnejama (po SSSR-u,...). Radi kao nastavnik u školi u Zagrebu, kao profesionalni tajnik i operativac Sindikata hrvatskih učitelja. Kćerka Arijana sa suprugom Zdenkom (Rijeka, 14. 3. 1968) ima sina **Orena** (Zagreb, 2. 2. 2011).

Veza: 21, 62, 203, 51, 205

73.

PIŠKULIĆ, IVAN – Juraš (Novi, 15. 12. 1912 – Zagreb, 16. 3. 1989), sin Eduarda Frankovog i Milke r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeve; prva supruga Katarina Kukalj (Novi, 17. 11. 1902 – Zagreb, 1963), Ferdinandova, druga Ljubica r. Jambrović, udovica Mlinarić.

Kondukter. Radio je u ZET-u, u Zagrebu kao kondukter, poslije kao kontrolor. Kao mladić bio je "londiner" (od *njem*. Lohn Diener) u hotelu *Lišanj* u Novom. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Sopilaš.

Veza: 44, 52, 151, 128, 202, 150, 206, 43, 91, 32, 42, 36, 138, 146

74.

PIŠKULIĆ, IVAN – Arbica (Novi, 8. 11. 1882 – Novi, 14. 6. 1942), sin Franka Adalbertovog (Arba) i Vincence r. Maričić – Jurike (Novi, 28. 6. 1852 – 4. 5. 1893), Jurjeve, prve očeve supruge; supruga Vincenca r. Maričić – Livakovica (Novi, 2. 8. 1888 – Novi, 1973), Josipova.

Zidar u Novom. U njegovoj se kući na Starom Konjskom, sada Vinodolskoj ulici, mljelo za vrijeme II. svj. rata narodu kukuruz i druge žitarice na *žrvanj*.

Veza: 2, 203, 25, 99, 79, 115, 172, 62, 21, 40, 28, 3

75.

PIŠKULIĆ, IVAN – Anjić (Novi, 1. 5. 1813 – Novi, 13. 6. 1894), sin Ivana i Marije r. Kabalin (Novi, 25. 7. 1771), Stipanove; supruga Barbara r. Dobrić (Novi, 4. 12. 1821 – 11. 2. 1890), Grgureva.

Obrtnik. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom 27. 3. 1845., te član njezina upravnog odbora od osnivanja. Uz **Tomu**, imao je i sina **Josipa** (Novi, 2. 8. 1844 – Novi, 12. 3. 1926).

Veza: 188, 186

76.

PIŠKULIĆ, IVAN – Doveden (Karlovac, 1864 – 1927), sin Ivana (Novi, 8. 9. 1833), Ivanovog i Katarine r. Orešković; supruga Marija r. Groher (Vrbovsko, 1878). Otac mu je otišao u Karlovac i tamo se oženio.

Počinio je samoubojstvo vješanjem. Imao je u Karlovcu više od desetero djece. Brat mu je **Petar** (Karlovac, 1866). Djed mu je Ivan (Novi, 11. 11. 1803), sin Ivana (13. 2. 1768), Ivanovog (Novi, 21. 6. 1730).

77.

PIŠKULIĆ, IVAN – Anjić, Fumić (Novi, 1899) - v. **FUMIĆ, IVAN** - službeno je promijenio prezime u Fumić.

78.

PIŠKULIĆ, IVAN – Pećar, Grego (Novi, 15. 12. 1924 – Zagreb, 14. 10. 2000), sin Josipa Ivanovog (Škomerža) i Marije r. Pohmajević (17. 10. 1903 – Zagreb, 1979); supruga Katica r. Lešnik (iz Susedgrada).

Rukovodilac personalne službe osiguravajućeg društva *Croatia* Zagreb. Zajedno s Frankom Krišković – Zuglićem borio se u partizanskim jedinicama u Slavoniji i na srijemskoj fronti, gdje je ranjen u nogu. Nakon rata završio je studij u Zagrebu. Nadimak

Pećar nosi po baki Dragojli Sokolić – Grego, Pećarici (Novi, 14. 8. 1881 – Novi, 2. 1. 1908), Petrovoj, prvoj supruzi Ivana – Škomerže (Korenica, 20. 6. 1879 – 17. 6. 1915), sina Kate r. Maričić (Novi, 24. 11. 1841), udovice Antona – Juraša, S Pridola (Novi, 8. 9. 1838), Grginog.

Veza: 102, 81

79.

PIŠKULIĆ, IVAN – Arbica (Novi, 21. 3. 1947 – Novi, 24. 5. 2015), sin Josipa Ivanovog i Anke r. Peričić – Kranjčike (Novi, 7. 8. 1916 – Novi, 1984), Filicove; supruga Marija r. Antić (Selce, 13. 7. 1947); kćerke **Klaudija** (Rijeka, 2. 7. 1969), udana Kalanj, i **Silvija** (Rijeka, 23. 9. 1975), udana Mudražija.

Pekar. Radio je u pekarnici PIK-a Rijeka u Novom (*peknjici* Mihovila Kovača), u trgovini građevnog materijala *Kurivo Gorica* iz Nove Gorice u Novom i u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995. Svirao je u puhačkoj glazbi DVD-a Novi Vinodolski.

Veza: 99, 74, 115, 172, Osivnik

80.

PIŠKULIĆ, IVAN (Ojlala) – Zdolčević (Novi, 24. 11. 1872 – Novi, 8. 2. 1960), sin Josipa Vickovog i Ludovike r. Zoričić (Novi, 26. 8. 1846 – Novi, 16. 10. 1879), prve očeve supruge; supruga Ivana r. Linić (Tijani, 11. 4. 1871 – Novi, 1951).

Željezničar stražar (Vahtar, od *njem*. Wächter) u Dragi Dolnjoj u Gorskom kotaru i u Sv. Kuzmu. Poslije se vratio sam u Novi, a živio je u kući na Placi (u uličici iza bistora *M*), gdje je držao stado ovaca i s njima odlazio preko Krase na pašu. Otac Josip (Novi, 9. 3. 1846 – 7. 8. 1899) umro je u Bolnici milosrdnih sestara u Siriji.

Veza: 200

81.

PIŠKULIĆ, IVAN – Škomerža (Korenica, 20. 6. 1879 – Srbija, 17. 2. 1915), sin Katarine r. Maričić (Novi, 24. 11. 1841), udovice Antona Piškulića – Juraša, S Pridola (Novi, 8. 9. 1838 – Novi, 22. 4. 1875), Grginog; prva supruga Dragojla r. Sokolić – Pećarica, Grego (Novi, 14. 8. 1881 – Novi, 2. 1. 1908), Petrova, druga Francika r. Kabalin – Perić (Novi, 8. 10. 1881), kći Jurja Antonovog. Njegovi potomci po prvoj supruzi Dragojli nose nadimak **Pećari**, a po drugoj **Perići**.

Zidar. Žrtva I. svj. rata, kao domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je u ratu u Srbiji.

Veza: 102, 78, 45, 175, 26

82.

PIŠKULIĆ, IVAN VUK (Brezar) – Anjić (Novi, 27. 1. 1907 – Novi, 27. 12. 1990), sin Kazimira (Mirko) Antonovog i Elizabete r. Maričić – Jurike (Novi, 1. 8. 1864 – Novi, 5. 11. 1959), kćeri Pavla Josipovog; supruga Marija r. Petrinović – Juretinka (Novi, 4. 8. 1909 – Novi, 1995), Andrijeva.

Lugar u Brezama (po čemu nosi nadimak Brezar). Suradnik NOP-a od 1941., od 1942. je u partizanskom logoru u Ledenicama. Član je NOO-a Novi u Valču od početka 1944., od 1947. tajnik je mjesnog NOO-a Novi. Od 1949. do 1951. predsjednik je Narodne

čitaonice u Novom. Napisao je nekoliko pjesma, s Dragom Žanićem napisao je mesopusni žitak *Nesložni deško* (1963), a sam je napisao žitke: *Samo ja* (1964), *Uzurpator* (1965), *Kreditirani* (1970) i tri žitka Ljetnog mesopusta, za 1968., 1969. i 1970. g. *Čitao je* nekoliko žitaka, a bio je kolovođa u kolu.

Veza: 143, 8, 53, 169, 14, 157, 212, 37

83.

PIŠKULIĆ, IVAN – Juraš (Novi, 7. 10. 1897 – Južna Amerika, 8. 10. 1957), sin Leonarda Ivanovog i Milke r. Sokolić – Pavlike (Novi, 17. 11. 1879 – Novi, 24. 7. 1956), Josipove; supruga Paulina r. Maričić – Livakovica (Novi, 12. 3. 1901 – Novi, 3. 11. 1980), Josipova.

Zidar u Novom. Napustio je suprugu i sina Njegoslava i otišao na rad u Južnu Ameriku, kako je to napravio i njegov otac Leonardo (Novi, 6. 11. 1871), koji je umro u Sjevernoj Americi.

Veza: 175, 26, 126, 158, 20, 88

84.

PIŠKULIĆ, IVAN – Anjić (Novi, 30. 8. 1947), sin Matija Rafaelovog i Zore r. Sokolić – Malanke (Novi, 31. 12. 1913 – Novi, 19. 12. 1996), Ivanove; supruga Mira r. Butorac (Novi, 13. 1. 1951), Antonova (rastavljen); sin **Ratko** (Rijeka, 6. 1. 1971) i kćerka **Eni** (Rijeka, 17. 10. 1972).

Tokar, zanat je izučio u ŠUP-u u Senju, a specijalizirao se za centralno grijanje. Radio je u tvornici *Viševica* u Bribiru, od 1971. u HTP-u *Lišanj* u Novom, a od 1995. kao vlasnik trgovine mješovite robe *Mi-port* u Novom, u kojoj su radili kćerka i sin.

Veza: 133, 166, 35, 168, 142, 38

85.

PIŠKULIĆ, IVAN – Doveden (Novi, 13. 5. 1908 – Vrapče, ?), sin Mihata Antonovog i Marije r. Mandekić (1. 12. 1866).

Završio je osam razreda gimnazije u Zagrebu. Godine 1936. zbog duševne bolesti je, zajedno sa sestrom Albinom, smješten u bolnicu gdje je i umro.

Veza: 135, 12, 113, 124, 10, 4

86.

PIŠKULIĆ, IVAN – Anjić, Pitur (Novi, 21. 2. 1949 – Novi, 6. 2. 2009), sin Petra Lovrinog i Anke r. Anić (Novi, 9. 7. 1920 - Novi, 5. 5. 2013), Milanove; supruga Ivana r. Mirković (Novi, 2. 10. 1954 – Novi, 20. 1. 2019), Ivanova; sin **Franjo** (Rijeka, 26. 11. 1974 – Novi, 25. 5. 2017) i kćerka **Tatjana** (Rijeka, 16. 1. 1978), udana Orešković.

Građevinski poslovođa. Radio je u u GP *Primorje*, u KP *Ivanj* 1972 - 76., i u HTP-u *Lišanj*. Otvorio je buffet *Konoba Brajda* (1998), u kojem je radila njegova supruga, a poslije taj lokal drži u najmu Srećko Butković, kao *Konobu Lucija*. Kćerka Tatjana sa suprugom Danijelom (Rijeka, 25. 3. 1978), Petrovim, ima sina **Danijela** (Rijeka, 24. 3. 2004) i kćerku **Ružicu** (Rijeka, 10. 3. 2006).

Veza: 164, 120, 125, 39, 64

87.

PIŠKULIĆ, IVAN – Bile (Novi, 8. 8. 1914 – Zagreb, 3. 9. 1980), sin Petra (*Perice*) Ivanovog i Anke r. Kabalin – Nikolice (Novi, 3. 11. 1883 – Novi, 17. 10. 1918), Nikoline; supruga Terezija (Rezika) r. Čarčić; kćerka Anica.

Automehaničar, zanat je izučio u Zagrebu, gdje je u Ilici otvorio vlastitu automehaničarsku radionicu.

Veza: 163, 15, 176, 144, 71, 13, 181

88.

PIŠKULIĆ, IVAN – Juraš, Martin (Novi, 23. 6. 1909 – 17. 4. 1944), sin Stipana Ivanovog i Marte r. Baran (Novi, 25. 7. 1876 – Novi, 1. 7. 1949), kćeri Ivana Martinovog; supruga Anka r. Radetić – Lulika, Spod Barsa (Novi, 22. 9. 1909 – 1996), Filicova, preudana za Arbu Strizića (Bribir, 1895 – 1968); sinovi su mu **Branko** (Novi, 8. 12. 1931), **Radovan** (Novi, 10. 2. 1939) i **Velimir** (Novi, 27. 8. 1943).

Pali borac NOR-a. Trgovac. Imao je trgovinu prehrambenih namirnica do 1941. u *Vili Marta.* Sudionik NOB-a od rujna 1943. Bio je član kotarskog NOO-a Novi u šumi na oslobođenom partizanskom teritoriju. Na povratku iz Slovenije gdje je nabavio hranu za kotarski NOO, prigodom prelaska Kupe čamcem, slovenski belogardejci zapucali su na njega, Nikolu Peričića – Čabrića (25. 2. 1925), Josipovog i Nikolu Rubčića (5. 5. 1898), Božinog – iz Valča. Sva su se trojica utopila, jer su se ova dvojica ne znajući plivati, uhvatila za njega i zajedno s njim potonula. Nogometaš NGŠK-a i predsjednik kluba 1930. godine.

Veza: 175, 126, 26, 20, 11, 31, 165, 195, 41, 194, 67, 83

88/1.

PIŠKULIĆ, IVAN – Anjić (Novi, 3. 11. 1861 – Tivat, Boka kotorska, 12. 11. 1917), sin Stipana Ivanovog i Mare r. Maričić – Pećarice (Novi, 12. 12. 1833 – Novi, 10. 10. 1901), Matijeve; prva supruga Roža r. Šuta (Novi, 30. 8. 1865 – Novi, 16. 3. 1908), kći Petra Ivanovog, druga Milka r. Šuta (Novi, 30. 9. 1874 – Novi, 14. 12. 1963), Ivanova.

Žrtva I. svj. rata. Mobiliziran u austrougarsku mornaricu, a umro je za vrijeme rata u Tivtu u Boki kotorskoj, neznano kako. Pradjed mu je Toma (Novi, 26. 10. 1760), Josipov.

Veza: 188, 170

89.

PIŠKULIĆ, IVAN – Bracina, Doveden (Novi, 5. 8. 1855 – Butte, Montana, SAD, 30. 6. 1937), sin Vicka Ivanovog i Katarine r. Maričić (Novi, 26. 2. 1829 – Novi, 14. 7. 1905); supruga Marija r. Sokolić – Grginica (Novi, 9. 10. 1860 – Novi, 5. 12. 1942).

Stolarski obrtnik. Imao je u Novom radionicu u vlastitoj kući na Krasi do 1928., kad odlazi u SAD, kamo iste godine odlazi i sin mu Franjo (Novi, 29. 1. 1896) koji je umro u Butte, Montana, SAD, 21. ožujka 1933. godine.

Veza: 185, 155, 140, 22

90.

PIŠKULIĆ, IVAN – Zdolčević (Novi, 18. 11. 1882 – St. Louis, SAD, ?), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Sokolić – Vlahović (Novi, 11. 9. 1849), druge očeve supruge, kćeri Matija Pavla; supruga Milka r. Prosen (Novi, 7. 7. 1891 – Novi, 8. 12. 1937), Stipanova.

Zidar, kao i brat mu **Simeon**. Braća su mu novljanski sopilaši, a on je sopile svirao i u St. Louisu, SAD, gdje je od 1910. bio s bratom na radu. Drugi brat mu je **Rajmundo** (Novi, 30. 8. 1878).

Veza: 173, 209, 213

91.

PIŠKULIĆ, IVAN – Juraš (Novi, 5. 9. 1931 – Novi, 28. 1. 1999), sin Vinka Eduardovog i Nikoline r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 6. 12. 1908 – Novi, 27. 7. 1994), Eduardove; supruga Manda (Maja) r. Tomičić (Samobor, ? – Novi Marof, 11. 6. 1990).

Građevinski tehničar; srednju tehničku školu, građevinski smjer završio je u Zagrebu. Radio je u Srbiji (dvije i pol godine) i u GP *Visokogradnja* u Klanjcu na izgradnji industrijskih objekata u Hrvatskom zagorju, do 1990. Pokopan u Novom.

Veza: 202, 128, 150, 73, 206, 43, 32, 42, 34, 33, 36, 138, 146

92.

PIŠKULIĆ, IVANA – Bracinka (Osijek, 4. 3. 1970), kći Kuzme Tominog i Vjere r. Čolak.

Profesorica hrvatskog jezika, diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci, radi u Rafineriji nafte INA. Sestra joj je Silvana, udana Cindrić (Slavonski Brod, 19. 2. 1967).

Veza: 119, 154, 187, 155, 185, Cindrić

93.

PIŠKULIĆ, JOHN – Arbica (Perth, Australija, 12. 1. 1949), sin Dragutina Frankovog i Vatroslave r. Dobrić – Lukinice (Novi, 15. 3. 1925), Petrove; supruga Neda r. Mrša (Zaton kod Šibenika, 1954). U Australiji je prezime promijenjeno u Paskulich.

Učitelj u Perthu. Dana 23. lipnja 2000. posjetio je Novi sa sinom **Petrom** (1985), a ima i kćeri **Kristinu** (1974) i **Fionu** (1977). U Perthu žive očev brat Milan (Montreal, 17. 6. 1926 – 1982) i sestre Jean (1934), udana Fisher, i Marija (1942), udana Šimić.

Veza: 40

94.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Vujica (Novi, 3. 7. 1903 – Argentina, 1979), sin Andrija Andrijevog i Marije r. Radetić (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kćeri Tome Tominog; supruga Marija Vukonić (1912 – Argentina, 1989).

Kamenoklesar, zanat je izučio u Novom kod oca. Poslije je otišao u Argentinu, gdje radi kao obrtnik. Bio je novljanski sopilaš.

Veza: 70, 122, 191, 6, 47, 63

95.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Anjić (Novi, 2. 11. 1844 – Sušak, 2. 3. 1926), sin Filipa Petrovog i Lucije r. Mrzljak (Novi, 28. 11. 1800 – Novi, veljača 1879); prva supruga Marija r. Potočnjak – Rusan (Novi, 14. 1. 1845 – Novi, 25. 9. 1931), Filipova, druga Kate r. Piškulić (Novi, 3. 11. 1840); sinovi **Mikula** (10. 9. 1870 – Helena, Montana, SAD, 28. 6. 1907), **Ignac** (28. 7. 1872 – Zagreb, 1933), **Silvestar** (18. 12. 1876 – 29. 3. 1965) i **Roko** (12. 8. 1879 – Helena, Montana, SAD, 1899).

Gostioničar na Sušaku.

Veza: 14, 184, 171, 8, 53, 143, 169

96.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Ulkinić (Novi, 13. 10. 1885 – Zagreb, 10. 6. 1943), sin Franka Osipovog i Marije r. Veljačić – Totušice (Novi, 7. 3. 1849 – 22. 10. 1940), Antonove; supruga Lukrecija r. François (Zagreb, 4. 8. 1903 – Novi, 4. 4. 1982), preudana Stiplošek, pokopana u Zagrebu; kćerka **Lela** (1925), udana Kabalin – Požup, sin **Krešimir** (1926) i kćerka **Željka** (1941), udana Tešić.

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu, gdje je i doktorirao. Sudac u Petrinji i Sisku i sudski istražitelj. U Sisku je imao odvjetničku kancelariju, zatim je bio notar (javni bilježnik), pa zamjenik državnog nadodvjetnika NDH u Zagrebu. Opisao je svadbene običaje u Novom (1938). Kao mladić sudjelovao je u napadu *pomidorima* i jajima na bivšega hrvatskog bana Levina Raucha u Novom 12. srpnja 1908., na zavoju ceste u luci, niže zgrade *Stare pošte.* Član je Narodne čitaonice od 9. siječnja 1921.

Veza: 59, 19, 159, 110, 204, 152, 121, 116, 109, 58, Kabalin 63, Tešić

97.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Arbica (Novi, 12. 11. 1895 – 1914/18), sin Adalberta (*Arbe*) Matijevog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 17. 7. 1869 – Novi, 9. 12. 1948), kćeri Josipa Ivanovog.

Žrtva I. svj. rata. Otišao je na rad u SAD, a kao američki državljanin poginuo je u ratu.

Veza: 3, 69, 56, 23, 141

98.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Bile (Novi, 12. 6. 1769 – Novi, 3. 11. 1838), sin Franka – Juraša Stipanovog (Stipica) i Katarine r. Kukalj (Novi, 25. 1. 1739 – Novi, 2. 12. 1814), Bartolove; supruga Lucija r. Žvanović – Šišinka (Novi, 3. 12. 1768), Petrova – umrla je od kolere 1836. godine.

Zbog svjetle kose dobio je nadimak Bile, po njemu i njegovi potomci: **Toma** (8. 12. 1800), **Franko – Opareni** (1. 9. 1804 – 7. 4. 1868), **Stipan** (8. 9. 1802) i **Paval** (1. 7. 1811).

Veza: 61, 111, 174, 45/1 i svi Bile

99.

PIŠKULIĆ, JOSIP MEDARDO – Arbica (Novi, 8. 6. 1911 – Novi, 30. 7. 1988), sin Ivana Frankovog i Vincence r. Maričić – Livakovice (Novi, 2. 8. 1888 – Novi, 1973), Josipove; supruga Anka r. Peričić – Kranjčika (Novi, 7. 8. 1916 – Novi, 1984), Filicova; kćerka **Vicenca (Vinka)** (Novi, 1935), udana Osivnik, i sin **Ivan** (Novi, 1947).

Postolar, zanat je izučio u Zagrebu. Radio je kod postolara Ivana Maričića – Livakovića do 1941., potom u DIP-u Novi gdje je uređivao i održavao industrijsko remenje. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 74, 203, 25, 79, 115, 172, 62, 21, 40, 28, Osivnik

100.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Anjić, Fumić (Novi, 3. 5. 1853 – 14. 10. 1941), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Dorčić (Novi, 29. 9. 1822 – Novi, 1866), Matijeve; maćeha Vicka Piškulić r. Žanić – Pužika (Novi, 2. 5. 1826 – 26. 10. 1895), Petrova; prva supruga Tereza r.

Petrinović (Novi, 23. 12. 1858 – Novi, 15. 12. 1897), Kuzmina, druga Rozalija r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 24. 9. 1874 – Novi, 22. 11. 1906), Petrova, treća Rozalija (udovica Krišković) r. Jovanović – Belčevica (Novi, 28. 8. 1870), Jurjeva, a sa svakom od njih imao je po jedno dijete.

Građevinski poduzetnik. Na prijelazu iz 19. u 20. st., kada se Novi počeo širiti na područje Lukavica, izgradio je tamo više kuća, među kojima i vile *Rozalija*, *Mira*, *Bosna*, *Omilje*, *Margareta* i druge. Za njega je radilo dosta novljanskih zidara. Nadimak Fumić potječe od bake Katarine r. Fumić (Novi, 27. 2. 1794 – Novi, 1863), Josipove.

Veza: 113/1, 162, 77, 101

101.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Anjić, Fumić (Novi, 30. 4. 1921), Ivanov – v. **FUMIĆ, JOSIP**, jer mu je posmrtno promijenjeno prezime.

Veza: 77, 100, 113/1

102.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Pećar (Novi, 3. 8. 1904 – Zagreb, 22. 6. 1982), sin Ivana – Škomerže (Katarinin) i Dragojle r. Sokolić – Pećarice, Grego (Novi, 14. 8. 1881 – Novi, 2. 1. 1908), Petrove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Pohmajević (17. 10. 1903 – Novi, 1979). Nadimak Pećar dobio je po majci.

Zidar. Radio je u Novom, a nakon II. svj. rata u DIP-u Novi. Polubraća su mu **Petar** (20. 7. 1909) u Australiji i **Branko** (1. 1. 1903) u Južnoj Americi, od druge očeve supruge Francike r. Kabalin – Perić (8. 10. 1881). Pokopan u Novom.

Veza: 81, 78

103.

PIŠKULIĆ, JOSIP (*Limarić*) (Novi, 28. 10. 1886 – Novi, 8. 9. 1953), sin Josipa Frankovog i Jele r. Krišković – Šimelke (Novi, 15. 8. 1861), Tomine; supruga Marija r. Marinčić (Bribir). Braća su mu: blizanac **Šimun** (1886) i **Stjepan (*Stipica*)** (1899).

Limarski obrtnik u Novom. Radio je u svojoj kući u Mošuni, ulici od Kaštela ka Malim vratima. Kćerke su nosile nadimak Limarice po njegovu osobnom nadimku, kojeg je dobio zbog malog rasta – kao i brat Stjepan - *Stipica*.

Veza: 182, 180, 9, 106

104.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Bracina (Novi, 25. 10. 1911 – Novi, 19. 10. 1978), sin Milutina Tominog i Milke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 16. 8. 1882 – Novi, 16. 2. 1968), Ivanove; supruga Marija r. Piton (Olib, 1910 – Novi, 27. 6. 2001); kćerke **Fanika** i **Milica**.

Stolarski obrtnik. Radio je kod oca, a od 1964. do 1966. u Zanatskom poduzeću *Radinje* u Novom, te kao obrtnik. Kako je bio vrlo duhovit, i šaljivac, bio je često u maškarama, te *stari svat* ili *mesopustova mater* za vrijeme novljanskog mesopusta.

Veza: 140, 155, 185, 208, 192, 148

105.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Bile (Novi, 9. 10. 1825 – Bribir, 24. 12. 1893), sin Stipana Josipovog i Lucije r. Dorčić (Novi, 21. 1. 1802 – Novi, 1830), Matijeve; supruga Marija r. Maričić – Jurika (Novi, 27. 3. 1823 – Bribir, 24. 12. 1893), kći Jurja Jurjevog.

Krčmar u Bribiru. Brat mu je **Ivan** (Novi, 26. 11. 1830), a polubrat **Stipan** (Novi, 24. 9. 1845 – Novi, 28. 3. 1915). Nadimak nosi po djedu.

Veza: 45/1, 98, 61, 177, 15, 176, 163, 179

106.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Stipičin (Novi, 14. 5. 1931 – Novi, 20. 9. 2014), sin Stjepana Josipovog i Rozalije r. Piškulić – Anjike, Fumike (Novi, 7. 10. 1906 – Novi, 1985), Josipove; supruga Rozalija (*Rozika*) r. Peras (Selnica kod Čakovca, 16. 8. 1932); sin **Emil** (Novi, 1956) i kćerka **Eusebija** (Novi, 1960), udata Peroš.

Trgovac. Vodio je trgovinu tekstila *Rijekatekstil* u Novom.

Veza: 180, 103, 182, 9, 48, Peroš 4

107.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Anjić (Novi, 22. 11. 1901 – Novi, 13. 3. 1985), sin Šimuna Josipovog i Filipine r. Krišković – Šimelke (Novi, 26. 4. 1871 – Novi, 10. 12. 1957), Tomine; supruga Marija r. Krišković – Perinka (19. 1. 1908 – Novi, 1989), kći Matija Antonovog.

Zidar; zanat je izučio kod Josipa Piškulića – Fumića, Ivanovog. Bio je u Argentini 27 godina, a kad se vratio radio je od 1969. do veljače 1973. u KP *Ivanj.* Po supruzi njihovi potomci nose nadimak Perine.

Veza: 183, 112, 120, 29, 50, 17, 164

108.

PIŠKULIĆ, JOSIP – Mikin, Suskin (Novi, 6. 8. 1865 – Novi, 7. 2. 1919), sin Valentina Tominog i Suzane r. Dobrić (Novi, 11. 11. 1826 – 2. 3. 1905), druge očeve supruge; supruga Marija r. Balas (Kamenjak, Grižane, 1862). Nadimak Suskin je po majčinom skraćenom imenu.

Nakon I. svj. rata, nezaposlen i bez zanimanja, postao je prosjak u Novom. Umro je u 54. godini od neishranjenosti. Pradjed mu je Nikola – Barin (Novi, 18. 9. 1735), Mikulin.

Veza: 153, 156, 190

109.

PIŠKULIĆ, JULIJA – Ulkinica (Johannesburg, 12. 9. 1910 – Zagreb, 11. 6. 1980), kći Nikole Frankovog i Anđelike r. Radetić – Brezarke (Novi, 23. 8. 1880 – 24. 12. 1923), Ivanove.

Poštanska činovnica u Zagrebu i Varaždinu. Sestra je Franka – Segeste.

Veza: 152, 204, 96, 121, 59, 159, 110, 58, 24, 116

110.

PIŠKULIĆ, JULIJANA (*Ulka, Ulkinica*) r. Bugarin (Novi, 16. 2. 1785), kći Osipa Matijevog; suprug Paval – Juraš (Novi, 15. 1. 1779 – Novi, 8. 3. 1858), Antonov.

Rodočelnica nadimka Ulkinić za svoje potomke, dok bi po suprugu bili Juraši.

Veza: 159, 59, 19, 204, 152, 96, 121, 116, 109, 58, 24

111.

PIŠKULIĆ, JURAJ – Juraš (Novi, 7. 4. 1671 – Novi, 1720), sin Stipana i Anastazije; supruga Margarita r. Čulinović (Novi, 23. 1. 1680 – 27. 7. 1752), Martinova.

Kao satnik u Novom spominje se u dokumentu *novograckog kancilera* Ivana Čorića od 9. veljače 1717. o presudi po sporu vođenom između Antona Sokolića i Andrije Lindarića. Dokument je u posjedu Jasne (*Seke*) Zoričić r. Šefer. Jedan je od prethodnika ili rodočelnik grane Piškulića - onih nadimkom Juraš, Ulkinić, Zdolčević, Bile i Pavula.

Veza: svi Juraši, Ulkinići, Zdolčevići, Bile i Pavule

112.

PIŠKULIĆ, JURAJ – Anjić (Novi, 23. 4. 1862 – Argentina, 17. 5. 1926), sin Josipa Ivanovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 26. 11. 1832 – 12. 6. 1919); supruga Marija r. Radetić – Kastavka (Novi, 8. 11. 1866 – Novi, 12. 4. 1958), Fabijanova.

Zidar. Radio je pretežito u Americi, kamo je otišao u potrazi poslom.

Veza: 120, 183, 50, 17, 123, 164, 107, 88/1

113.

PIŠKULIĆ, KATARINA – Dovedenka (Novi, 3. 10. 1838 – Novi, 22. 1. 1912), kći Antona Antonovog i Marije r. Maričić – Parunice (Novi, 27. 5. 1811), Filipove, prve očeve supruge koja je umrla u Novom (24. 8. 1849) od kolere.

Prosjakinja u Novom. Neudana. Imala je tri polubrata; od njih nije imala pomoći jer je jedan umro u Americi, a Mihat i Anton su bili *financi* van Novog.

Veza: 135, 12, 124, 10, 4, 85

113/1.

PIŠKULIĆ, KATARINA r. Fumić (Novi, 27. 2. 1794 – Novi, 23. 12. 1861), kći Osipa i Ane Elizabete r. Maričić (Novi, 17. 11. 1768), Frankove, tetke Ivana Maričića, Rokinog koji je izgradio kapelicu na Kalvariji.

Njezin otac Josip Fumić došao je u Novi i tu se oženio Novljankom, umro je 30. 3. 1800. Udajom za Ivana Piškulića – Anjića (Novi, 18. 9. 1792) potomcima je ostavila svoje djevojačko prezime kao nadimak. Njezin praunuk **Ivan** (Novi, 28. 8. 1899), Josipov je prezime Piškulić službeno promijenio u Fumić.

Veza: 162, 100, 77, 101

114.

PIŠKULIĆ, KAZIMIR MIRKO – Anjić (Novi, 6. 3. 1864) – v. **PIŠKULIĆ, MIRKO KAZIMIR**, kako je većinom vođen u općinskim i matičnim knjigama.

115.

PIŠKULIĆ, KLAUDIJA – Arbičinka, udana Kalanj (Rijeka, 2. 7. 1969), kći Ivana Josipovog i Marije r. Antić (Selce, 13. 7. 1947); suprug Eduard (5. 5. 1963), Josipov; kćerka **Lana** (Rijeka, 6. 1. 1992) i sin **Ivan** (Rijeka, 13. 1. 2001).

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radila je u Neurološkom odjelu Riječke bolnice, u gerontološkoj službi *Pomoć u kući* u Novom i kao dentalni asistent u Senju.

Veza: 79, 99, 74, 172

116.

PIŠKULIĆ, KREŠIMIR – Ulkinić (Sisak, 16. 10. 1926 – Novi, 30. 11. 1983), sin Josipa Frankovog i Lukrecije r. François (Zagreb, 4. 8. 1903 – Novi, 4. 4. 1982), Jurjeva; supruga Zlata r. Mihovilić (Vrbnik, 10. 12. 1925); kćerka **Darka** (Novi, 24. 7. 1952) udana Mijatović.

Građevinsko-šumarski tehničar; završio je srednju tehničku šumarsku školu u Karlovcu. Radio je u Šumariji Novi (od 1. listopada 1957) pa u HTP-u *Lišanj* kao građevinski poslovođa. Bio je strastveni lovac. Majka, on i supruga pokopani su u Zagrebu. Kćerka Darka sa suprugom Ivicom (Slavonski Brod, 10. 1. 1949), Anđelkovim, ima sina **Tomislava** (Zagreb, 29. 2. 1976), kojem je sin **Toma** (Istanbul, 27. 1. 2016), rođen u braku s Marijanom r. Altus (Zagreb, 1. 11. 1980), Marijanovom.

Veza: 96, 121, 204, 152, 59, 159, 110, 109, 58, Kabalin 67, Tešić

117.

PIŠKULIĆ, KREŠIMIR – Anjić (Slovenska Bistrica, 19. 6. 1928 – Zagreb, 2010), sin Novice Andrijevog i Zlate r. Friedrich (Zagreb, 30. 1. 1903 – Novi, 31. 7. 1987); supruga Renata.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu 1955. i apsolvirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Pomoćnik direktora u Zavodu za socijalno osiguranje u Zagrebu 1953 – 58., pomoćnik direktora novinskog poduzeća Vjesnik 1958 – 60., savjetnik u poslovnom udruženju *Nafta* Zagreb 1960 – 62., generalni direktor vanjskotrgovačkog poduzeća *Astra* Zagreb 1962 – 65., generalni direktor RIZ-a Zagreb 1965 – 70., predstavnik Savezne privredne komore SFRJ u Stockholmu za Finsku i Švedsku 1970 – 75., generalni direktor *General turista* Zagreb 1975 - 83., od 1983. do 1. 1. 1988. direktor je predstavništva Turističkog saveza Jugoslavije (SFRJ) za Njemačku u Frankfurtu. Bio je potpredsjednik Udruženja antifašista Hrvatske, potom predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista (SABA) Hrvatske.

Veza: 157, 210, 212, 8, 14, 211

117/1.

PIŠKULIĆ, KRISTINA – Pavulinka (Novi, 24. 7. 1872 – Novi, 15. 11. 1952), kći Ivana Filipovog i Marije r. Kabalin (Novi, 10. 8. 1843), Josipove.

Služavka, kuharica i domaćica kod obitelji Pexidr-Srića u Novom na Placi, pokopana je u obiteljskom grobu te obitelji. Imala je više braće; brat **Filip** (Novi, 25. 8. 1863 – 6. 4. 1886) umro je u Galiciji, a **Ignacijo** (Novi, 28. 7. 1870 - 1889) u Maloj Aziji.

118.

PIŠKULIĆ, KUZMA VENCESLAV – Z Dolca (Novi, 24. 9. 1802 – Cernik, 28. 11. 1842), sin Matija Petrovog i Uršule r. Brozičević (Novi, 18. 9. 1779 – Novi, 14. 1. 1849), Petrove.

Svećenik; studirao je filozofiju u Senju na filozofskom učilištu senjskog sjemeništa 1821 – 22., a 1822 - 26. bogosloviju u istom sjemeništu. Zaređen je za svećenika 1826. Od 1830. do 1838. župnik je u Cerniku (Grobinština) gdje je podignuo nov zvonik na tamošnjoj župnoj crkvi sv. Bartola (Lukežić. 1994:186).

Veza: 132

119.

PIŠKULIĆ, KUZMOSLAV (*Kuzma*) – Bracina (Novi, 21. 1. 1938 – Novi, 29. 3. 2013), sin Tome Nikolinog i Milke r. Paladin – Škropa (Novi, 23. 4. 1908 – Novi, 11. 3. 1995), Kuzmine; supruga Vjera r. Čolak (rastavljen); kćerke **Silvana** (Slavonski Brod, 1967), udana Cindrić, i **Ivana** (Osijek, 1970).

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Poljoprivredni fakultet u Zagrebu. Radio je u poljoprivrednoj zadruzi u Rovinju, u *Agrokombinatu Jasinje* u Slavonskom Brodu i u *Istravinu* u Novom do mirovine 2001. Pisao je članke o hortikulturi u riječkom tisku.

Veza: 187, 155, 185, 154, 92, Cindrić

120.

PIŠKULIĆ, LOVRA – Anjić (Novi, 9. 8. 1865 – 3. 1. 1924), sin Josipa Ivanovog i Kate r. Sokolić (Novi, 26. 11. 1832 – 12. 6. 1919); supruga Rozalija r. Radetić – Šaverijinka (Novi, 25. 9. 1870 – 1954), kći Šaverija Matijevog.

Zidar. Radio je u Novom i u Kninu, uglavnom kod građevinskog poduzetnika Josipa Piškulić – Fumića.

Veza: 112, 183, 164, 125, 86, 39, 64, 50, 17, 107, 88/1

121.

PIŠKULIĆ-STIPLOŠEK, LUKRECIJA r. Francois (Zagreb, 4. 8. 1903 – Novi, 4. 4. 1982), Jurjeva; prvi suprug Josip Piškulić – Ulkinić (Novi, 13. 10. 1885 – Zagreb, 10. 6. 1943), sin Franka Osipovog, drugi Viktor (*Feđa*) Stiplošek (Zagreb, 11. 4. 1893), Jurjev.

Nastavnica, završila je Preparandiju u Petrinji. Radila je u osnovnoj školi u Zagonu 1951 – 52., a 1952 - 63. u Novom, zatim u Sisku i Zagrebu, gdje je radio njen suprug dr. Josip. Pokopana je u Zagrebu.

Veza: 96, 204, 152, 116, 109, 58, Kabalin 67, 106, Tešić

121/1.

PIŠKULIĆ, LJUBO – Anjić (Rijeka, 26.7. 1976), sin Marijana Petrovog i Dragice r. Baretić (Grižane, 4. 12. 1947); supruga Sanda r. Mudrovčić (Rijeka, 8. 5. 1978), Ivanova; kćerke **Lana** (Rijeka, 14. 4. 2004) i **Anamaria** (Rijeka, 29. 6. 2009).

Strojarski tehničar; suvlasnik obrta za građevnu stolariju Aluplast Novi. Sudionik operacije Oluja 1995.

Veza: 125, 39, 121/1, 170/1, Mudrovčić 35

122.

PIŠKULIĆ, LJUBOMIR – Vujica (Novi, 24. 10. 1907 – Novi, 12. 2. 1986), sin Andrija Andrijevog i Marije r. Radetić (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kćeri Tome Tominog; supruga Andrina r. Piškulić (Novi, 2. 1. 1908 – Novi, 14. 9. 1984), Šimunova.

Kamenoklesar i zidar. Zanat je izučio kod svog oca. Radio je uglavnom u Novom, a između ostalog i na klesanju stupova i kapitela na pročelju Doma kulture u Novom.

Veza: 70, 94, 191, 6, 47, 63

123.

PIŠKULIĆ, MARIJA (*Mica Malinarka*) – Anjika (Novi, 27. 7. 1921 – Novi, 1945), kći Fabijana Jurjevog i Anke r. Maričić – Malinarke (Novi, 2. 7. 1897 – Novi, 1970), Ivanove.

Činovnica. Završila je Trgovačku akademiju u Zagrebu gdje je i radila. Bolovala je od tuberkuloze te je došla u Novi k majci i tu umrla.

Veza: 50, 17, 112

124.

PIŠKULIĆ, MARIJA – Dovedenka (Rijeka, 6. 8. 1901 – Zagreb, ?), kći Mihata Antonovog i Marije r. Mandekić (1. 12. 1866).

Poštanska činovnica. Radila je u pošti u Zagrebu.

Veza: 135, 12, 113, 10, 4, 85

125.

PIŠKULIĆ, MARIJAN – Anjić (14. 7. 1946 – Novi, 28. 3. 2020), sin Petra Lovrinog i Anke r. Anić (Novi, 9. 7. 1920 – Novi, 5. 5. 2013), Milanove; supruga Dragica r. Baretić (Grižane, 4. 12. 1947); sinovi **Dražen** (1975) i **Ljubo** (1976).

Diplomirani inženjer građevinarstva; prvi stupanj studija građevinarstva završio je u Mariboru, a diplomirao na FAGG u Ljubljani. Radio je u poduzeću *GP Primorje* Rijeka i u HTP *Lišanj* (*HTP Novi d.d.*) u Novom, kao referent za investicije, od 1983.

Veza: 164, 120, 86, 39, 64, 121/1

126.

PIŠKULIĆ, MARTA r. Baran (Novi, 25. 7. 1876 – Novi, 1. 7. 1949), kći Ivana Martinovog i Ane r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 13. 10. 1851 – Novi, 3. 3. 1928); suprug Stipan – Juraš (Novi, 19. 8. 1870 – Novi, 16. 8. 1952), sin Ivana Grginog.

Kao vlasnica vile *Marta* među prvima se u Novom počela baviti iznajmljivanjem soba turistima. Njezini sinovi nose nadimak Martini.

Veza: 175, 26, 20, 88, 11, 67, 31, 165, 195, 41, 194, 83, 81

127.

PIŠKULIĆ, MATIJ (Novi, 2. 10. 1730 – 15. 3. 1798), sin Franka Ivanovog; supruga Uršula r. Potočnjak – Kukika (Novi, 25. 2. 1736 – 15. 3. 1799), Frankova. Djed mu Ivan (Novi, 1666), Matijev, bio je sudac u Novom.

Desetnik (“decurion”) u Novom. Jedan je od potpisnika ugovora sastavljenih u Bakru 22. veljače 1763. između kraljevskoga vojnog namjesnika i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa, sulja (obveza davanja ovaca) i tlake za novčanu obvezu. Potomci su mu svi Bracine, a potomci njegovog djeda Ivana (6. 7. 1659 – 5. 10. 1736), Matijevog – Sekule su svi Piškulići s nadimkom Arbica, Vujica, Martini, Stipičini i Limarice.

Veza: 134

128.

PIŠKULIĆ, MATIJ – Juraš (Novi, 12. 9. 1904 – 11. 2. 1921), sin Eduarda Frankovog i Milke r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeve.

Postolarski naučnik. Umro je mlad od trbušnog tifusa od kojega je u Novom umrlo puno osoba za vrijeme i nakon Prvoga svjetskog rata.

Veza: 4, 52, 151, 202, 150, 73, 206, 43, 91, 32, 42, 36, 138, 146

129.

PIŠKULIĆ, MATIJ – Mikin (Novi, 19. 9. 1858 – Sušak, 20. 8. 1891), sin Ivana Petrovog i Katarine r. Maričić (Novi, 24. 11. 1824 – Novi, 24. 4. 1889); supruga Franica r. Šnauz (Trsat, 9. 3. 1861).

Financ nadmornar (državni stražar za naplatu državnih carina, trošarina i dr.). Radio je u Sv. Jakovu, Šiljevici i u Sušaku. U Sv. Jakovu su mu se rodili sinovi **Ljubo Amato** (12. 10. 1882), **Josip** (14. 3. 1887) i **Vladimir** (12. 7. 1888). Od onih je Mikina koji su imali kuću “Spod Biškupije”.

Veza: 207

130.

PIŠKULIĆ, MATIJ – Bile (Novi, 17. 9. 1870 – Sarajevo, 30. 8. 1902), sin Josipa Frankovog (Oparen) i Ane r. Krišković (Novi, 27. 3. 1839 – Novi, 30. 12. 1893).

Kamenoklesar. Radio je u Sarajevu jer je u to doba puno Novljana, posebno zidara i obrtnika, odlazilo tamo raditi. Počinio je samoubojstvo ustrijelivši se puškom. Otac Josip (Novi, 26. 12. 1841) umro je mlad u ekonomskoj emigraciji (siječanj 1878). Nadimak Oparen dobio mu je djed Franko – Bile (Novi, 1. 9. 1804 – Novi, 7. 4. 1868) Josipov, suprug Katarine Zoričić (Novi, 10. 12. 1806 – Novi, 3. 4. 1872). Pradjed Josip prvi je Bile.

Veza: 45/1, 61, 98

131.

PIŠKULIĆ, **MATIJ – Anjić** (Novi, 23. 9. 1885 – Osborn, SAD, 28. 5. 1904), sin Matija Martinovog i Lucije r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 20. 2. 1842 – Novi, 9. 12. 1887), Jurjeve.

Kao mlad je otišao na rad u SAD gdje je radio u rudniku u kojem je poginuo od mine. Braća su mu **Rafael** (21. 10. 1869 – 18. 5. 1942) i **Martin** (22. 11. 1867 – 1941) koji je bio slijep.

Veza: 166, 133

132.

PIŠKULIĆ, MATIJ FILIP – Z Dolca (Novi, 25. 10. 1778 – 1850), Petrov; supruga Uršula r. Brozičević (Novi, 18. 9. 1779 – Novi, 14. 1. 1849), Petrova.

Sluga kod biskupa Ivana Krstitelja Ježića u Novom.

Veza: 118

133.

PIŠKULIĆ, MATIJ – Anjić (Novi, 4. 8. 1908 – Lopača, 26. 1. 2000), sin Rafaela Matijevog i Darinke r. Peričić – Nikolice (Novi, 23. 9. 1878 – Novi, 2. 4. 1952), Franine; supruga Zora r. Sokolić – Malanka (Novi, 31. 12. 1913 – Novi, 19. 12. 1996), Ivanova.

Klesarski i zidarski majstor i poslovođa. Od 1923. do 1930. bio je s ocem i bratom Blažom (2. 2. 1911) na radu u Argentini. Tajnik je 1939 - 40. sindikalne podružnice HRS-a, a za II. svj. rata načelnik Općine Novi. Godinama je radio na gradnji Doma kulture u Novom, s nekoliko pomoćnika izveo je sve zidarske radove, betone i armiranobetonske radove, poslije i taracerske radove: podove u venecijaneru ulaznog hola i galerije na katu. Od srpnja 1960. radi u KP Ivanj u Novom. Poslije u svom dvorištu na Krasi izrađuje betonske žardinjere, stolove, i raznu betonsku galanteriju, te elemente za grobnice u novljanskom *cimiteru*.

Veza: 166, 131, 84, 35, 168, 142, 38

134.

PIŠKULIĆ, MATIJ SEKULA (Novi, 5. 11. 1728. – Novi, 14. 4. 1806), sin Matija Ivanovog i Ursule r. Maričić (Novi, 25. 7. 1689 – Novi, 27. 9. 1789), Ivanove; supruga Katarina r. Mrzljak (Novi, 7. 5. 1728), Adamova.

Narodni sudac u Novom, jedan od osam novljanskih sudaca, potpisnika ugovora sastavljenog u Bakru 22. veljače 1763. između kraljevskoga vojnog namjesnika i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa, sulja (doprinos u ovcama) i tlake za novčanu obvezu. Njegovi potomci su Arbice, a nadimak Sekula prešao je i u prezime Toljan. Potomci od brata mu Andrije (1720 – 2. 9. 1797) nose nadimak Vujice. I njegov djed Ivan (Novi, 1666 – Novi, 5. 10. 1736), Matijev bio je sudac u Novom.

Veza: 127

135.

PIŠKULIĆ, MIHAT – Doveden (Novi, 25. 9. 1858 – Rijeka, ?), sin Antona Antonovog i Katarine r. Maričić (Novi, 25. 11. 1825 – Kraljevica, 18. 8. 1903), druge očeve supruge; supruga Marija r. Mandekić (1. 12. 1866).

Financ u Kraljevici pa u Rijeci, gdje je i umirovljen.

Veza: 12, 113, 124, 10, 4, 85

136.

PIŠKULIĆ, MILAN – Bile (Novi, 2. 11. 1902 – 1943), sin Rafaela Stipanovog i Matejke r. Šebalja (Novi, 21. 9. 1872 – Novi, 21. 12. 1949), Josipove; supruga Tonica r. Krpan (Omar, Ledenice, 1904 – Rijeka, ?), Jurjeva; brat je Margarete (Mare), supruge Rudolfa Maričića – Livakovića, Pravednog (Novi, 6. 2. 1894) i Anke (Novi, 25. 7. 1908), udane za Ivana Paladina.

Žrtva rata. Trgovac; držao je trgovinu živežnim namirnicama na Krasi nasuprot "Predzidića". Vlak kojim je putovao u Slavoniju u nabavu hrane, na pruzi Plase – Zagreb, napali su i zapalili partizani, a on je izgorio u vlaku. Bio je nogometaš NGŠK-a Novi, a igrao je nogomet i prije službenog osnivanja kluba. Kćerka **Nada** (22. 11. 1926), udana za Imbru Ambruša, doktora medicine, ima djecu **Tibora** i **Leu**.

Veza: 167, 45, 197, 189, 179, 45/1, 98, 60

137.

PIŠKULIĆ, MILENA – Arbičinka (Novi, 18. 12. 1939), kći Ivana Adalbertovog i Danice r. Kargačin – Belike (Novi, 8. 6. 1911 – Novi, 11. 10. 1990), Josipove.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radila je u Narodnoj banci SFRJ u Rijeci, zatim je bila savjetnica u financijskoj inspekciji SDK (ZAP, FINA) u Rijeci i najzad ovlaštena revizorica.

Veza: 69, 56, 3, 27, 23, 141, 147

138.

PIŠKULIĆ, MILENA – Jurašica (Novi, 8. 6. 1934 – Zagreb, 29. 10. 1989), kći Nikole Eduardovog – v. Keblar, udana za Franju Keblara. Sestra **Ivana** (21. 8. 1937) udana je za Miroslava Barića.

Veza: 150, 128, 202, 73, 206, 44, 36, 43, 91, 32, 42, 149, 201, 146

139.

PIŠKULIĆ, MILUTIN (Milan) – Bile (Novi, 17. 11. 1874 – St. Louis, Missouri, SAD, ?), sin Stipana Tominog i Mare r. Radetić (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 11. 1922); supruga Marija r. Mrzljak – Trpiježinka (Novi, 17. 3. 1881), kći Roke Pavlovog.

Građevinski poduzetnik. Emigrirao je u SAD gdje se u Saint Louisu obogatio gradeći zgrade, pa je nakon II. svj. rata poslao 50.000 USA dolara (prema podacima dr. Ivana Maričića – Livakovića, Pravednog, Rudolfovog) Senjsko-modruškoj biskupiji kao pomoć za uređenje novljanske župne crkve. Nadimak je dobio po pradjedu Josipu.

Veza: 179, 45/1, 98, 167, 45, 197, 189, 60, 136

140.

PIŠKULIĆ, MILUTIN (*Milan*) – Bracina (Novi, 18. 8. 1881 – 16. 1. 1968), sin Tome Ivanovog i Marije r. Maričić – Malinarke (Novi, 18. 12. 1845 – 10. 1. 1932), Lovrine; supruga Milka r. Sokolić – Filkovica (Novi, 16. 8. 1882 – 16. 2. 1968), Ivanova; djeca: **Vladimir** (1903), **Marija (*Mica*)** (1907), udana Paškvan, **Josip** (1911), **Tomislav** (1913), **Milica** (1918), udana Novotny, i **Nevenka** (1921), udana Bulić..

Stolarski obrtnik. Imao je stolarsku radionicu u Šćedinama pa u svojoj kući (Ulica dr. A. Šermana). Oko 1930. do 1934. imao je trgovinu mješovite robe, a radio je i u Zagrebu. Blagajnik je u Narodnoj čitaonici u Novom od 22. veljače 1919. do 25. siječnja 1920, od 1. travnja 1935. potpredsjednik, a predsjednik od 19. rujna 1936. do 26. rujna 1939. Bio je pjesnički nadaren, lijepo je pričao i opisivao događaje, posebno one iz I. svj. rata. Napisao je i mesopusni žitak *Terorista* (1936). Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 185, 155, 208, 104, 192, 148, 187, 22, 89

141.

PIŠKULIĆ, MILJENKO – Arbica (Novi, 23. 5. 1954), sin Franje Adalbertovog i Anke r. Piškulić – Bracinke (Novi, 16. 10. 1910 – Novi, 22. 2. 2005), kćeri Nikole Tominog; supruga Darinka r. Franjić (Brčko, 25. 8. 1962), Ilijina.

Brodostrojarski tehničar; srednju tehničku brodarsku školu završio je u Rijeci. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*.

Veza: 56, 69, 97, 3, 187, 23, 147, 27, 137, 154, 119

142.

PIŠKULIĆ, MIRA r. Butorac (Novi 13. 1. 1951), kći Antona - Kvintala; suprug Ivan – Anjić (Novi, 30. 8. 1947), sin Matija Rafaelevog (rastavljena).

Konobarica i administratorica; završila je ugostiteljsku školu u Rabu. Držala je neko vrijeme trgovinu mješovite robe *Mi-port* u vlastitoj kući, Istarska 10, na Jadranskoj magistrali.

Veza: 84, 35, 168, 133, 166, 38

143.

PIŠKULIĆ, MIRKO KAZIMIR (Mirko) – Anjić, Pandurov (Novi, 6. 3. 1864 – Novi, 10. 3. 1937), sin Antona Filipovog i Jele r. Krišković – Perine (Novi, 6. 5. 1831 – Novi, 26. 10. 1922), Alojzijeve; supruga Elizabeta r. Maričić – Jurika (Novi, 1. 8. 1864 – Novi, 5. 11. 1959), kći Pavla Josipovog.

Lugar. Radio je u Brezama u šumama Zemljišne zajednice od 1895. Taj je posao nastavio i njegov sin Ivan Vuk koji je dobio osobni nadimak Brezar. U više matičnih knjiga upisan je kao Kazimir, dok je u svakodnevnom životu bio poznat samo kao Mirko.

Veza: 114, 14, 184, 95, 8, 53, 169, 82, 157, 212, 37, 171

144.

PIŠKULIĆ, MIRKO – Bile (Novi, 12. 12. 1916 – Pula, 21. 4. 2000), sin Petra (*Perice*) Ivanovog i Anke r. Kabalin – Nikolice (Novi, 3. 11. 1883 – Novi, 17. 10. 1918), Nikoline; supruga Elizabeta r. Grabrovac (6. 8. 1919 – Pula, 2. 2. 1995).

Zidar. Prije rata radio je u Novom gdje je od 1939. do 1940. zamjenik tajnika sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata. Nakon 1945. tajnik je Općine Novi. Poslije se preselio u Pulu. U Novom je igrao nogomet u NGŠK-u. Ima kćerke **Mariju** (Novi, 21. 9. 1943) i **Anicu** (Novi, 2. 8. 1946), udanu Parlov, te sina **Petra** (Novi, 28. 8. 1949).

Veza: 163, 15, 176, 87, 71, 13, 181

145.

PIŠKULIĆ, MIROSLAV (Varaždin, 1912 – jesen 1943). Otac i majka su mu iz Novoga.

Žrtva rata. Diplomirani pravnik. Bio je “orjunaš” (militantni pristalica velikosrpske politike) u Kraljevini Jugoslaviji, pričuvni oficir kraljevske jugoslavenske vojske, a u II. svj. ratu četnički kapetan u Pratećoj vojnoj jedinici Draže Mihajlovića. Partizani su ga zarobili u jesen 1943. u istočnoj Bosni, gdje je strijeljan.

146.

PIŠKULIĆ, MLADEN – Juraš (Zagreb, 13. 11. 1942), sin Vjekoslave (*Veke*) (Novi, 16. 7. 1918 – Zagreb, 15. 7. 1991), Eduardove.

Mornarički zastavnik JRM, završio je vojnu pomorsku školu u Splitu i Višu vatrogasnu školu u Zagrebu. Radio u *Elektroprometu* u Zagrebu.

Veza: 206, 128, 202, 150, 73, 44, 91, 32, 42, 36, 138

147.

PIŠKULIĆ, NADA, udana Krišković – **Arbičinka** – v. **KRIŠKOVIĆ, NADA**, r. Piškulić.

148.

PIŠKULIĆ, NEVENKA, udana Bulić – **Bracinka** – v. **BULIĆ, NEVENKA**.

148/1

PIŠKULIĆ, NIKA – Jurašica (Zagreb, 1. 2. 1996), kći Nikice Davorovog i Ines r. Gregić (Virovitica, 17. 1. 1966.), Ivanove; ima kćerku **Taru Car** (Rijeka, 22. 11. 2018.) s Leonom Car , sinom Sanjina i Tamare Car.

Završila je srednju školu za industrijski dizajn u Rijeci. Član DVD Novi Vinodolski. Sopilaš.

Veza: 149,

149.

PIŠKULIĆ, NIKICA – Juraš (Rijeka, 12. 3. 1963), sin Davora Nikolinog i Vlaste r. Piškulić – Bracinke (Novi, 20. 5. 1939), Vinkove; supruga Ines r. Gregić (Virovitica, 17. 1. 1966), Ivanova; sin **Edi** (1966) i kći **Nika** (1966).

KV konobar i vatrogasni tehničar. Od 13. ožujka 1984. do 6. rujna 1987. konobar je u HTP-u *Lišanj* u Novom, potom radi u PVJ bivše općine Crikvenca, zatim u Vatrogasnoj ispostavi MUP-a RH, pa u JVP Grada Crikvenice, kao profesionalni vatrogasac, sve vrijeme je i član DVD-a Novi Vinodolski. Sopilaš. Supruga Ines, kći Ivana Gregića (20. 3. 1941.), Markovog i Helene Gregić (28. 3. 1942.), r. Katančić, Lukine završila je frizersku školu u Opatiji i drži frizerski salon u Novom od 1987. Članica je DVD Novi Vinodolski.

Veza: 36, 208/1, 201, 42/1, 148/1

150.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Juraš (Novi, 9. 9. 1910 – Zagreb, 16. 5. 1991), sin Eduarda Frankovog i Milke r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeve; supruga Sabina r. Sokolić – Malanka (Novi, 27. 10. 1912 – Novi, 21. 2. 1984), Ivanova.

Cestar u Novom. Održavao je dionicu makadamskih cesta. Kao mladić radio je kao “londiner” (od *njem*. Lohndiener – poslužitelj) u hotelu *Lišanj*. Sopilaš i pivač u novljanskom kolu. Pokopan u Novom.

Veza: 44, 52, 151, 128, 202, 73, 206, 36, 138, 149, 201, 43, 91, 32, 42, 146

151.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Juraš (Novi, 26. 11. 1885 – Novi, 31. 12. 1929), sin Franka Matijevog i Marije r. Radetić (Novi, 10. 9. 1852), druge očeve supruge.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1905 - 09., kad je i zaređen za svećenika. Bio je župnik u Lukovu, u Kosinju (Lika) i Korenici, upravitelj župe u Udbini te vojni vikar. Braća su mu **Eduardo** (Novi, 12. 10. 1876), **Ivan** (Novi, 13. 9. 1878), **Vladislav** (Novi, 29. 7. 1883), sestra **Marija** (Novi, 8. 12. 1887 – Novi, 16. 10. 1920), a polubrat **Filico** (Novi, 19. 11. 1871).

Veza: 52, 44, 128, 202, 150, 73, 206

152.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Ulkinić (Novi, 4. 12. 1876 – Johannesburg, Južna Afrika, 31. 8. 1914), sin Franka Osipovog i Marije r. Veljačić (Novi, 7. 3. 1849 – Novi, 22. 10. 1944); supruga Anđelika r. Radetić – Brezarka (Novi, 23. 8. 1880 – Novi, 24. 2. 1923), Ivanova.

Zidar. Iz Novog je otišao u Južnu Afriku (Transvaal) i radio u Johannesburgu, gdje je i živio zajedno sa suprugom. Tamo su mu se rodila djeca.

Veza: 59, 19, 159, 110, 204, 96, 121, 109, 58, 24, 116

153.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Barin, Mikin (Novi, 18. 9. 1735 – Novi, 5. 8. 1776), sin Mikule (Novi, 20. 12. 1695 – Novi, 11. 8. 1766), Lukinog i Bare; prva supruga Margareta r. Paladin (Novi, 23. 4. 1735 – Novi, 7. 4. 1809), Matijeva, druga Jele r. Potočnjak (26. 8. 1760), Martinova. Otac Miko bio je sudac u Novom. Njegovi potomci su Bracine.

Samouki kipar. Napravio je 1750. drveno raspelo izloženo u novljanskom Narodnom muzeju. Imao je sinove: **Franka**, **Mikulu Vuka** (Novi, 29. 10. 1780), **Tomu** (Novi, 18. 12. 1776) i **Pavla** (Novi, 17. 1. 1777).

Veza: 190, 185

154.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Bracina (Novi, 7. 2. 1930 – Novi, 30. 9. 1943), sin Tome Nikolinog i Milke r. Paladin – Škomerža, Škrope (Novi, 23. 4. 1908 – Novi, 11. 3. 1995), Kuzmine.

Kao učenik trećeg razreda građanske škole poginuo je nesretnim slučajem od udara električne struje.

Veza: 187, 155, 185, 119, 92

155.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Bracina (Novi, 1. 12. 1877 – Novi, 19. 3. 1953), sin Tome Ivanovog i Marije r. Maričić – Malinarke (Novi, 18. 12. 1845 – Novi, 10. 1. 1932), Lovrine; supruga Marija (Marica) r. Kabalin – Požupovica (Novi, 29. 6. 1880 – Novi, 16. 3. 1964), Frankova.

Stolarski obrtnik. Dugo godina je bio na radu u Argentini, a nakon povratka držao je stolarsku radionicu u svojoj kući (Stubište I). U njegovoj radionici stolarski je zanat izučilo puno novljanskih mladića.

Veza: 185, 140, 187, 154, 119, 92, 208, 104, 192, 148, 89,

22

156.

PIŠKULIĆ, NIKOLA – Mikin, Suskin (Novi, 4. 12. 1858 – Kostrena, ?), sin Valentina Tominog i Lucije r. Toljan (Novi, 4. 1. 1820 – Novi, 1863), Jurjeve, prve očeve supruge; maćeha (druga očeva supruga) Suzana (*Suska*) Dobrić (Novi, 11. 11. 1826 – Novi, 2. 3. 1905).

Mornar, što je bilo rijetko zanimanje u Novom. Otišao je u Kostrenu, tamo se oženio, živio i umro. Pradjed mu je Nikola Mikulin.

Veza: 108, 190, 153

157.

PIŠKULIĆ, NOVICA – Anjić (Novi, 27. 2. 1889 – Varaždin, 5. 11. 1945), sin Andrija Antonovog i Filipine r. Čorić (Novi, 19. 4. 1865 – Novi, 1898); supruga Zlata r. Friedrich (Zagreb, 30. 1. 1903 – Novi, 31. 7. 1987).

Profesor matematike, završio je studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u rudarskim školama u Knjaževcu, Zenici i Varaždinu. U Kragujevcu je bio proglašen za najboljeg matematičara Kraljevine Jugoslavije. S novljanskom je mladeži 12. 7. 1908. učestvovao u napadu na bivšega hrvatskog bana Levina Raucha jajima i *pomidorima*.

Veza: 8, 53, 143, 169, 14, 212, 210, 117, 211, 37, 82

158.

PIŠKULIĆ, NJEGOSLAV – Juraš (Novi, 17. 12. 1921 – Novi, 15. 1. 1997), sin Ivana Leonardovog i Pauline r. Maričić – Livakovice (Novi 12. 3. 1901 – Novi, 3. 11. 1980), Josipove; supruga Velinka (Vela) r. Šegulja (Novi, 9. 7. 1926), Vencelova.

Građevinski poslovođa; završio je zidarsko-klesarsku školu u Crikvenici. Sudionik NOB-a od 9. rujna 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, potom u Komandi mjesta Novi u šumi na partizanskom području do 10. ožujka 1944. Nakon rata radio je u trgovini duhanom, u kiosku na Portu, potom na autobusnoj stanici u Novom. Član Upravnog odbora Narodnog muzeja u Novom. Bolovao je od šećerne bolesti, pa su mu potkraj života amputirane obje noge.

Veza: 83, Crljenko

159.

PIŠKULIĆ, OSIP – Ulkinić (Novi, 27. 5. 1808 – Novi, 15. 8. 1849), sin Pavla Antonovog i Julijane (Ulka) r. Bugarin (Novi, 16. 2. 1785), kćeri Osipa Matijevog; supruga Lucija r. Mrzljak – Z Biškupije (Novi, 1807 – Novi, 27. 1. 1887), Antonova. Nadimak mu je po majci, a otac je imao nadimak Juraš.

Trgovac, držao je svoju trgovinu u Novom. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice i član njezina Upravnog odbora, a od 27. ožujka 1845. do 1849. i njezin prvi knjižničar.

Veza: 110, 59, 19, 204, 152, 96, 121, 109, 58, 116, 23

160.

PIŠKULIĆ, PAVAL – Pavula (Novi, 26. 1. 1746), sin Antona – Juraša i Vincence r. Potočnjak – Kukike (Novi, 1710 – Novi, 30. 1. 1781), Ivanove; supruga, Katarina r. Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 1. 5. 1750), Filipova; sinovi **Paval** (Novi, 11. 1. 1782), **Josip** (Novi, 1. 3. 1790), **Anto**n (Novi, 25. 9. 1792) i **Filip** (Novi, 24. 5. 1798).

Rodočelnik je nadimka Pavule (i: Pavulinke) za potomke, sinove Pavla, Josipa, Antona i Filipa, čiji su potomci po muškoj liniji nestali ili su se odselili, a Josipa je na radu u Senjskoj Dragi usmrtio kamen koji mu je pao na glavu (19. 8. 1842).

Veza: 199, 111, 61, 161

161.

PIŠKULIĆ, PAVAL – Pavula (Novi, 10. 8. 1842 – Filipolje, Bugarska, 1. 2. 1893), sin Luke Pavlovog i Kate r. Krišković – Perine (Novi, 3. 11. 1799 – Novi, 1871), Matijeve; supruga Jela r. Zoričić (Novi, 13. 11. 1841 – Novi, 15. 3. 1910), Pavlova.

Otišao na rad u Bugarsku gdje je poginuo. Imao je tri kćeri. I stric mu je Paval (Novi, 15. 1. 1815), djed Paval (Novi, 11. 1. 1782) i pradjed je Paval.

Veza: 160

162.

PIŠKULIĆ, PAVAL – Anjić, Fumić (Novi, 15. 1. 1849 – Stenjevec, 23. 6. 1885), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Dorčić (Novi, 29. 9. 1822 – Novi, 1866), Matijeve, prve očeve supruge.

Zbog duševnog stanja smješten je u Zavod za umobolne, gdje je i umro.

Veza: 113/1, 100, 77

163.

PIŠKULIĆ, PETAR (*Perica Bile*) (Novi, 22. 6. 1876 – Novi, 1934), sin Ivana Stipanovog i Mande r. Toljan (Novi, 6. 4. 1834 – Novi, 17. 2. 1909); supruga Anka r. Kabalin – Nikolica (Novi, 3. 11. 1883 – Novi, 17. 10. 1918), Nikolina.

Nosač (od općine ovlašteni trhonoša). Nosio je terete i robu za novljanske trgovine te prtljagu turista i putnika s parobroda i autobusa u hotele i vile. Nadimak mu je po pradjedu Josipu Frankovom.

Veza: 105, 177, 45/1, 98, 15, 176, 87, 144, 13, 71, 181

164.

PIŠKULIĆ, PETAR (Pitur) – Anjić (Novi, 8. 9. 1915 – Novi, 8. 2. 2003), sin Lovre Josipovog i Rozalije r. Radetić (Novi, 25. 9. 1870 – Novi, 1954), kćeri Šaverija i Magdalene; supruga Anka r. Anić – Šilica (Novi 9. 7. 1920 – Novi, 5. 5. 2013), Milanova; kćerka **Lovrenca** (1940), udana Lončarić, sinovi **Marijan** (1946) i **Ivan** (1949).

Pismoslikar, soboslikar i ličilac; zanat je izučio kod majstora Ivana Polića, a radio je kod majstora obrtnika Viktora Rutera i Stjepana Kršula. Od 1938. radi kao samostalni obrtnik. Sudionik NOB-a od 1945. Nakon rata radi u Zanatskom poduzeću *Radinje* Novi, zatim u KP *Ivanj* u Novom do 1975. Bavio se slikarstvom i povremeno izlagao.

Veza: 120, 112, 183, 125, 86, 39, 64, 50, 17, 107

165.

PIŠKULIĆ, RADOVAN – Juraš (Novi, 10. 2. 1939 – Zagreb, 21. 11. 1962), sin Ivana Stipanovog (Martin) i Anke r. Radetić – Lulike, Spod Barsa (Novi, 22. 9. 1909 – Novi, 1996), Filicove, preudane za Arbu Strizića (Bribir, 1895 – Novi, 1968).

Kao student na Fakultetu brodogradnje u Zagrebu obolio je i mlad umro. Sopac. Pokopan u Novom.

Veza: 88, 20, 11, 175, 126, 31, 195, 194, 67

166.

PIŠKULIĆ, RAFAEL – Anjić (Novi, 21. 10. 1869 – Novi, 18. 5. 1942), sin Matija Martinovog i Lucije r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 20. 2. 1842 – Novi, 9. 12. 1887), Jurjeve, prve očeve supruge; supruga Darinka r. Peričić – Nikolica (Novi, 23. 9. 1878 – Novi, 2. 4. 1952), Frankova.

Zidar. Radio je u Novom, potom je otišao u Argentinu. S njim su bili i sinovi Matij i Blaž (Novi, 2. 2. 1911) koji je i ostao u Argentini, dok su se ostali vratili.

Veza: 131, 31, 133, 84, 35, 168, 142, 38

167.

PIŠKULIĆ, RAFAEL – Bile (Novi, 23. 10. 1865 – Novi, 4. 3. 1946), sin Stipana Tominog i Margarete r. Radetić (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 11. 1922); supruga Matejka r. Šebalja (Novi, 21. 9. 1872 – Novi, 21. 12. 1949), Josipova.

Kovački obrtnik u Novom s *kovačijom* u svojoj kući. Imao je više braće koji su se odselili u SAD. Nadimak je po pradjedu Josipu Frankovom.

Veza: 179, 45/1, 98, 45, 197, 139, 189, 60, 136

168.

PIŠKULIĆ, RAJKO – Anjić (Novi, 17. 9. 1933 – Australija, 2019), sin Matija Rafaelovog i Zore r. Sokolić – Malanke (Novi, 31. 12. 1913 – Novi, 19. 12. 1996), Ivanove; supruga Zlata r. Marušić (Grižane, 12. 11. 1937 – Novi, 1. 3. 2004); kćerka **Zorica** (Australija, 7. 3. 1956).

Tokar; zanat je izučio u Zagrebu. Radio je u Australiji, a nakon povratka u HTP-u *Lišanj* odnosno Novi u Novom.

Veza: 133, 166, 84, 35, 142, 38

169.

PIŠKULIĆ, ROKO – Anjić, Pandurov (Novi, 6. 8. 1859 – Zagreb, 1946), sin Antona Filipovog i Jele r. Krišković (Novi, 6. 5. 1831 – Novi, 26. 10. 1922).

Tipograf. Radio je u Zagrebu gdje se preselio sa svojom obitelji.

Veza: 14, 184, 95, 8, 53, 143, 157, 212, 37, 82, 171

170.

PIŠKULIĆ, RUDOLF (Rude Beli) – Anjić (Novi, 5. 5. 1917 – Novi, 18. 3. 1993), sin Stipana Ivanovog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 23. 4. 1891 – Novi, 1978), Pavlove.

Elektroinstalater i strojar; zanat je izučio u novljanskoj elektrani gdje je radio 1932 – 41., a nakon rata u *Elektroprimorju* Crikvenica, pogon u Novom. Bio je i kinooperator u ljetnom kinu u dvorištu gostioničara i vozača Nikole Mudrovčića. Izrađivao je novljanske sopile i *piski* (usnike). Kao mlad igrao je u NGŠK-u u Novom. Osnovao je tamburaški sastav *Jadran*. Stric Josip (Novi, 23. 3. 1902), Ivanov, umro je u vojnoj bolnici u Zagrebu (24. 4. 1920), a djed Ivan (Novi, 3. 11. 1861), sin Stipana Ivanovog umro je za I. svj. rata u Tivtu (12. 11. 1917). Brat Ivan (11. 8. 1910.) je kao i otac Stipan (15. 11. 1885. – SAD, 8. 9. 1942) bio na radu u SAD.

Veza: 88/1

170/1.

PIŠKULIĆ, SABINA – Jurašica (Rijeka, 12. 3. 1994), kći Vinka Davorovog i Monike r. Butković (Rijeka, 24. 6. 1974.), Ivanove.

Završila univ. bacc. ing. logist., radi kao carinski agent u luci Rijeka. Član DVD Novi Vinodolski. Sopilaš.

Veza: 201, 36, 208/1, 36/1, 149

170/2

PIŠKULIĆ, SANDA r. Mudrovčić (Rijeka, 8.5. 1978), kći Ivana Andrijevog i Mirjane r. Peričić – Kranjčike (Novi, 23. 12. 1950 – Novi, 24. 11. 2003); suprug Ljubo Piškulić (Rijeka, 26. 7. 1976), Marijanov; kćerke **Lana** (Rijeka, 14. 4. 2004.) i **Anamaria** (Rijeka, 29. 6. 2009.).

Ekonomistica; diplomirala na Fakultetu za turistički i hotelski menadžment u Opatiji.

Veza: Mudrovčić 34, 68/1, Andonov, Piškulić 121/1

171.

PIŠKULIĆ, SILVESTAR – Anjić (Novi, 18. 12. 1876 – Novi, 29. 3. 1965), sin Josipa Filipovog i Marije r. Potočnjak – Rusanove (Novi, 14. 1. 1845), Filipove; supruga Barbara r. Sokolić (Novi, 17. 10. 1876).

Obrtnik u Novom. Između dva svjeta rata bio je načelnik Općine Novi.

Veza: 95, 14, 184, 8, 143, 169

172.

PIŠKULIĆ, SILVIJA udana Mudražija **– Arbičinka** (Rijeka, 23. 9. 1975), kći Ivana Josipovog i Marije r. Antić (Selce, 13. 7. 1947); suprug Radovan; kćerka **Reina** (Rijeka, 11. 5. 2012).

Diplomirana inženjerka hotelijerstva; završila je Hotelijerski fakultet u Opatiji. Radi u Selcu.

Veza: 79, 99, 74, 115

173.

PIŠKULIĆ, SIMEON – Zdolčević (Novi, 5. 10. 1880 – Novi Zeland, 30. 7. 1966), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Sokolić – Vlahović (Novi, 11. 9. 1849), druge očeve supruge, kćeri Matija Pavla, Jurjevog; supruga Anka r. Sokolić – Kozarica (Novi, 5. 12. 1884), kći Josipa Petrovog.

Zidar. Prema kazivanju učitelja Ivana Sokolića – Kozarića (Novi, 1909 – Novi, 1988), Vickovog, bio je jedan od najpoznatijih novljanskih sopaca i izrađivača novljanskih sopila. Nosio ih je sobom, zajedno s alatom, preko oceana u Ameriku i na Novi Zeland. Gdje god bi došao u *svit*, našao bi *pajdaša za sost*, što znači da je Novljana bilo posvuda po svijetu i da su sopile nosili sobom.

Veza: 90, 209, 213

174.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Juraš (Novi, 18. 1. 1780 – Pazin, ?), sin Franka Stipanovog – Juraša i Katarine r. Kukalj (Novi, 25. 1. 1739 – Novi, 2. 12. 1814), Bartolove.

Svećenik. Plovan (župnik) u Grazu, u Austriji, i vojni svećenik u austrijskoj vojsci, u činu generala. Dao je izgraditi u Novom kuću u kojoj se za vrijeme Kraljevine Jugoslavije nalazila žandarmerija (sada Ulica Nova Krasa 8). Umro je u Pazinu, a pokopan je u Puli.

Braća su mu **Bartol** (Novi, 29. 8. 1772 – Novi, 1. 11. 1825), **Franko** (Novi, oko 1774) i **Josip** (Novi, 12. 6. 1769) – prvi Bile.

Veza: 61, 111, 98, 45/1

175.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Juraš (Novi, 19. 8. 1870. – Novi, 16. 8. 1952), sin Ivana Grginog i Pauline Lucije r. Sokolić (Novi, 11. 1. 1847 – Novi, 27. 9. 1935); supruga Marta r. Baran (Novi, 25. 7. 1876 – Novi, 1. 7. 1949), kći Ivana Martinovog.

Zidar. Izgradio je vilu Marta u Lukavicama. Bio je član Narodne čitaonice od 1925. i pivač u novljanskom kolu. Majku su mu zvali po njenom drugom imenu Lucija, kako je uklesano na spomeniku.

Veza: 46, 26, 126, 20, 88, 11, 67, 31, 165, 195, 41, 194, 83, 81

176.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Bile (Novi, 24. 3. 1858 – Novi, 6. 7. 1903), sin Ivana Stipanovog i Marije r. Umiljenović (Novi, 3. 12. 1831 – Novi, 24. 7. 1872); supruga Katarina r. Žanić – Žanina (Novi, 10. 11. 1859 – Novi, 4. 3. 1925), Nikolina.

Zidar. Bio je na radu u Južnoj Africi, zatim u Bosni, sa suprugom; u Bileći mu se rodio sin **Ludoviko** (18. 8. 1883 – Novi, 22. 5. 1933). Kada se 1903. sam vraćao u Novi preko Rijeke, ubio ga je kod *Zagorih* (predio oko kapele sv. Lucije) njegovom zidarskom macolom Novljanin koji ga je uzeo u svoja zaprežna kola, kojima je prevozio poštu u Novi. Pradjed mu je Josip (Novi, 12. 6. 1769), Frankov, prvi Bile.

Veza: 105, 177, 45/1, 98, 15, 163, 181, 71, 13, 87, 144

177.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Bile (Novi, 24. 9. 1845 – Novi, 28. 3. 1915), sin Stipana Josipovog i Marije r. Umiljenović (Novi, 30. 8. 1806 – Novi, 11. 4. 1876), druge očeve supruge, udovice Ivana Mrzljaka; supruga Amalija (Senj, 6. 7. 1851). Nadimak mu je po djedu.

Prosjak u Novom. Stanovao je u kući br. 609. Polubraća su mu Ivan (Novi, 26. 11. 1830) i Josip (Novi, 9. 10. 1825 – Bribir, 24. 12. 1893).

Veza: 45/1, 98, 61, 105, 15, 176, 163, 179

178.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Vujica (Novi, 18. 8. 1859 – Novi, 10. 10. 1903), sin Stipana Matinog i Lucije r. Piškulić (Novi, 21. 6. 1837 – Novi, 9. 10. 1898); supruga Julijana r. Feigel (Bela Crkva, Banat, 16. 1. 1868 – Novi, 23. 3. 1922). Vjenčali su se u Sofiji.

Građevinski poduzetnik. Radio je duž Austro-Ugarske i Balkana. U Novom je gradio hotel, koji nije uspio završiti zbog smrti, a nasljednici su ga prodali dr. Marku Juhnu koji ga je dovršio i nazvao *San Marino*. Braća su mu **Franko** (Novi, 16. 10. 1862 – Novi, 28. 1. 1907), **Roko** (Novi, 24. 7. 1869) i **Albin** (Novi, 21. 12. 1879). Šukundjed mu je Matij (Novi, 24. 10. 1753), Andrijev.

Veza: 18, 65, 5

179.

PIŠKULIĆ, STIPAN – Bile (Novi, 31. 10. 1837 – Novi, 4. 6. 1923), sin Tome Josipovog i Marije r. Kabalin – Rudinke (Novi, 26. 3. 1801 – Novi, 29. 5. 1874); supruga Margareta (Mare) r. Radetić (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 11. 1922).

Trgovac, držao je *butigu* (trgovinu) na "Starom Konjskom" u svojoj kući u kojoj je bila i "pecara" za pravljenje rakije. Prema Davorinu Ježiću (1919 – 1998), Ivanovom, bio je zadnji novljanski guslar poznat u Novom i u Vinodolu. Djed mu je Josip prvi Bile.

Veza: 45/1, 98, 61, 167, 45, 197, 139, 189, 60, 136, 105, 177

180.

PIŠKULIĆ, STJEPAN (*Stipica*) (Novi, 6. 2. 1899 – Novi, 28. 1. 1981), sin Josipa (Osip Martin) Frankovog i Jele r. Krišković – Šimelke (Novi, 15. 8. 1861), Tomine; supruga Rozalija r. Piškulić – Anjika, Fumika (Novi, 7. 10. 1906 – Novi, 1985), Josipova.

Postolarski obrtnik. Radio je u vlastitoj kući na Krasi. Bio je društven i duhovit, a u maškarama za vrijeme mesopusta vrlo inventivan. Nadimak je dobio po malom rastu. Njemu i novljanskim Vujicama zajednički predak je Ivan Piškulić (Novi, 1666 – Novi, 5. 10. 1736), Matijev, novljanski sudac.

Veza: 103, 182, 9, 106, 48

181.

PIŠKULIĆ, **STJEPAN – Bile** (Novi, 9. 2. 1901 – Argentina, 9. 10. 1961), sin Stipana Ivanovog i Katarine r. Žanić (Novi, 10. 11. 1859 – Novi, 4. 3. 1925).

Građevinski poduzetnik. Radio je u Novom, a 1924. je otišao u Argentinu. Braća su mu **Ludoviko** (Bileće, 18. 8. 1883 – Novi, 22. 5. 1933) i **Vladimir** (Novi, 20. 1. 1885 – Novi, 1930).

Veza: 176, 15, 163, 87, 144, 71, 13

182.

PIŠKULIĆ, ŠIMUN (Novi, 28. 10. 1886 – Novi, 11. 4. 1964), sin Josipa Frankovog i Jele r. Krišković – Šimelke (Novi, 15. 8. 1861), Tomine; prva supruga Barbara r. Benak (Novi, 24. 4. 1893 – Križevci, ?), druga Marija r. Marijašević (Novi, 16. 8. 1899 – Novi, 1986), Frankova, s kojom je imao vanbračnu kćer Anđeliku rođenu u Novom, 16. 1. 1926., kad ga je prva supruga napustila i otišla u Križevce.

Bravarski obrtnik u Novom. Član Narodne čitaonice u Novom od 30. prosinca 1925. Braća su mu blizanac Josip – Limarić i Stipica (Novi, 6. 2. 1899).

Veza: 103, 180, 9, 106

183.

PIŠKULIĆ, ŠIMUN – Anjić (Novi, 28. 10. 1869 – Novi, 26. 12. 1937), sin Josipa Ivanovog i Kate r. Sokolić (Novi, 26. 11. 1832 – Novi, 12. 6. 1919); supruga Filipina r. Krišković – Šimelka (Novi, 26. 4. 1871 – Novi, 10. 12. 1957), kći Tome Tominog.

Zidar. Radio je u Novom kod Josipa Piškulića – Fumića, Ivanovog, građevinskog poduzetnika.

Veza: 112, 120, 107, 29, 50, 17, 164, 88/1

184.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Anjić** (Novi, 20. 12. 1826), sin Filipa Petrovog i Lucije r. Mrzljak (Novi, 28. 11. 1800 – veljača 1879).

Vagabundus (skitnica, propalica) u inozemstvu (kako piše u crkvenim i matičnim knjigama), jedini takav od sve braće i obitelji. Takvi su često završavali kao prosjaci.

Veza: 14, 95, 85, 53, 143, 169, 171

185.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Bracina** (Novi, 26. 7. 1838 – Novi, 30. 5. 1916), sin Ivana Frankovog – Mikina i Katarine r. Maričić (Novi, 11. 11. 1801 – Novi, 13. 11. 1871); supruga Marija r. Maričić – Malinarka (Novi, 18. 12. 1845 – Novi, 7. 10. 1932), Lovrina – njezin je ujak Josip Mažuranić, osnivač Narodne čitaonice.

Stolarski obrtnik. Imao je radionicu u vlastitoj kući (Stubište I) koju su naslijedili sin Nikola, potom unuk Toma, koji ju je prodao. Kad je odslužio vojni rok (u žandarmeriji, 10 godina) na jednom je *tancu* zaprosio deset djevojaka i sve su mu se obećale, a odabrao je Mariju Maričić – Malinarku. Na dan vjenčanja došla je u crkvu jedna Dalmatinka s njegovim djetetom, a svećenik ju je s djetetom zatvorio u sakristiji kako bi mogao obaviti obred vjenčanja.

Veza: 57, 155, 140, 187, 208, 104, 192, 148, 154, 119, 23, 141, 92, 89

186.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Anjić** (Novi, 29. 12. 1857 – Novi, 2. 6. 1935), sin Ivana Ivanovog i Barbare r. Dobrić (Novi, 4. 12. 1821 – Novi, 11. 2. 1890), Jurjeve; supruga Johana r. Piškulić – Anjika (Novi, 28. 8. 1866 – Novi, 1945), Pavlova.

Kirijaš i kočijaš u Novom. Zbog slabe zarade otišao je sa suprugom u Bosnu, a sin Petar (26. 6. 1891) emigrirao je u SAD, kao i unuk Tomislav Ivanov (Novi, 25. 9. 1912) koji je tamo poginuo (St. Louis, Michigen, SAD, 25. 11. 1935), iskačući iz autobusa.

Veza: 75, 188

187.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Bracina** (Novi, 27. 6. 1904 – Novi, 7. 10. 1993), sin Nikole Tominog i Marije r. Kabalin – Požupovice (Novi, 29. 6. 1880 – Novi, 16. 3. 1964), Frankove; supruga Milka r. Paladin – Škropa (Novi, 23. 4. 1908 – Novi, 11. 3. 1995), Kuzmina.

Stolar. Radio je kod oca, a od 1938. i kroz II. svjetski rat bio je *požup* (mežnjar, crkvenjak) u novljanskoj crkvi, naslijedivši svoga djeda Franka Kabalina – Požupa. Nakon 1946. jedan je od suosnivača i radnika Stolarske zadruge u Novom, otvorene u prostoru stare pilane na Melu (od 1950. *DIP Novi Vinodol*). Poslije je bio nastavnik praktične nastave u Školi učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Bio je član Nadzornog odbora obnovljene Narodne čitaonice od 18. siječnja 1941.

Veza: 155, 140, 185, 154, 119, 92, 208, 104, 192, 148

188.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Anjić** (Novi, 15. 5. 1757 – Novi, 16. 10. 1824), sin Osipa Ivana i Mare Mažuranić (Novi, 24. 10. 1728 – Novi, 16. 10. 1799), Antonove; supruga Jele r. Šebalja (Novi, 4. 11. 1763 – Novi, 26. 9. 1820), Ivanova; sinovi **Paval** (Novi, 9. 1. 1797), **Osip** (Novi, 29. 9. 1786 – 1864) i **Ivan** (Novi, 13. 7. 1804).

Narodni sudac u Novom.

Veza: 75, 88/1, 170, 186

189.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Bile** (Novi, 26. 11. 1863 – Osijek, 16. 9. 1900), sin Stipana Tominog i Mare r. Radetić (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 1. 1922); prva supruga Lucija r. Veljačić – Totušica (Novi, 7. 11. 1866 – Novi, 5. 8. 1888), Josipova, druga Kate r. Zoričić – Muhojidinka (Novi, 19. 11. 1868 – Osijek, ?), Tomina.

Zidarski poduzetnik. Radio je i u Slavoniji, uglavnom u Osijeku, gdje je i umro. Supruga mu se poslije preudala za Đuru Klasnića.

Veza: 179, 167, 45, 197, 139, 60, 136

190.

PIŠKULIĆ, **TOMA – Mikin** (Novi, 2. 10. 1858 – Stenjevec, 31. 10. 1891), sin Stipana Tominog i Antonije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 25. 8. 1834 – Novi, 4. 5. 1908).

Zbog duševne poremećenosti smješten je u Zavod za umobolne u Stenjevcu, gdje je mlad umro. Pradjed mu je Nikola Mikulin.

Veza: 153, 156, 108

191.

PIŠKULIĆ, **TOMISLAV – Vujica** (Novi, 28. 7. 1912 – Novi, 10. 3. 2005), sin Andrija Andrijevog i Marije r. Radetić (Novi, 15. 8. 1871 – Novi, 6. 1. 1935), kćeri Tome Tominog; supruga Danica r. Matešić (Novi, 16. 7. 1915 – Novi, 10. 1. 2006), Dobrotinova.

Kamenoklesar i zidar. Zanat je izučio kod svog oca u Novom. Radio je kod građevinskog poduzetnika Antona Mudrovčića – Pilčića, Ivanovog, zatim je (1937 – 68) bio u Zambiji, gdje radi kao građevinski poslovođa u rudnicima i kod privatnih poduzetnika. Igrao je u NGŠK-u u Novom; 1931 - 37. zamjenik je blagajnika nogometnog kluba.

Veza: 7, 70, 94, 122, 6, 47, 63

192.

PIŠKULIĆ, **TOMISLAV – Bracina** (Novi, 20. 8. 1913 – Zadar, 4. 1. 1974), sin Milutina Tominog i Milke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 16. 8. 1882 – Novi, 16. 2. 1968), Ivanove.

Krojački poslovođa. Zanat je izučio kod šogora Rudolfa Paškvana (Paškvanova supruga Marija, mu je sestra) kod kojeg je i radio, a zatim u Zagrebu. Za vrijeme rata Nijemci su ga zarobili kao domobrana i u logoru na njemu obavljali pokuse zbog čega je nakon rata završio u psihijatrijskoj bolnici u Zadru gdje je i umro. Pokopan u Novom.

Veza: 140, 155, 185, 208, 194, 185, 208, 104, 148, 87

193.

PIŠKULIĆ, VANJA – Vujica (Rijeka, 8. 5. 1973), sin Franje Andrijevog i Ade r. Pobor – Belac (Selce, 13. 3. 1947), Antonove; supruga Ingrid r. Periša (Rijeka, 8. 2. 1974), Vrankova; kćeri (blizanke) **Roza** i **Nina** (Rijeka, 22. 4. 2005).

Diplomirani inženjer drvne industrije, završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio u tvrtki *Velux* iz Velike Gorice. Brat Ozren (Rijeka, 30. 4. 1980) diplomirao je na Hotelijerskom fakultetu u Opatiji, a radio je kao komercijalist u Rijeci, poslije u Šibeniku.

Veza: 63, 1, 6, 7

194.

PIŠKULIĆ, VELIMIR – Juraš (Novi, 29. 1. 1956 – Novi, 2. 8. 1983), sin Branka Ivanovog i Venke r. Kroupa.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Rijeci. Poginuo je u automobilskoj nesreći na Jadranskoj magistrali između Novog i Selaca.

Veza: 31, 165, 195, 41, 88, 175, 126

195.

PIŠKULIĆ, VELIMIR – Juraš (Novi, 27. 8. 1943 – Novi, 29. 1. 2015) sin Ivana Stipanovog i Anke r. Radetić – Lulike, Spod Barsa (Novi, 22. 9. 1909 – Novi, 1996), preudane za Arbu Strizića (Bribir, 1895 – Novi, 1968); supruga Anita r. Mirković (Novi, 16. 11. 1948 – Novi, 27. 10. 2017), Ivanova; kćerke **Ivana** (Rijeka, 5. 2. 1968), udana Lekić, i **Maja** (Rijeka, 25. 10. 1974), udana Alajbegović.

Arhitektonski tehničar i ugostiteljski djelatnik; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci. Od 1967. radi u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao šef recepcije hotela *Lišanj*, od 1973. do 1976. kao direktor KP *Ivanj* u Novom, potom kao direktor komunalnog poduzeća *JKP Vinodol* u Crikvenici. Od 1992. radi u *HTP Lišanj* odnosno *HTP Novi d.d.*, od 2000. kao direktor hotela *Lišanj*. Bio je član UO Turističkog društva u Novom 1970 - 75. i 1980 – 83., a potpredsjednik 1972 – 73. Predsjednik je Skupštine Mjesne zajednice Novog 1988 – 90., a 1997 - 99. dogradonačelnik Novog.

Veza: 88, 20, 11, 175, 126, 31, 67, Lekić

196.

PIŠKULIĆ, VELIMIR – Venin, Arbica (Novi, 14. 10. 1953), sin Vjenceslava Frankovog i Irene r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 27. 9. 1927 – Novi, 22. 3. 1987), Rokine; supruga Ingeborg r. Grilj (Novi, 9. 5. 1959), Stankova; kćerka **Maša** (Rijeka, 21.11.1984), udana Trinajstić, i sin **Filip** (Rijeka, 3.11.1991).

Hotelijersko-ugostiteljski djelatnik. Završio je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Radio je u HTP-u *Lišanj* (i *HTP Novi d.d.*) u Novom od 1981., 1986- 90. kao pomoćnik upravitelja HTN-a *Zagori*, a upravitelj 1990 - 2005. Predsjednik je Turističke zajednice Novoga 1994. i 1998., te član UO TD-a Novog od 1984. Bio je voditelj Turističke agencije *Adria Turist* Novi, u sastavu *HTP Novi d.d.* u Novom, zatim otvara vlastitu turističku agenciju *Novi turist*. 2010 - 2013. direktor je hotela *Lišanj*, zamjenik gradonačelnika Novog od svibnja 2009. do veljače 2016., otkada obnaša dužnost gradonačelnika.

Veza: 205, 62, 203, 54, 68, Trinajstić

197.

PIŠKULIĆ, VENCEL – Bile (Novi, 28. 9. 1879 – Saint Louis, Missouri, SAD, ?), sin Stipana Tominog i Mare r. Radetić (Novi, 27. 1. 1839 – Novi, 17. 11. 1922); supruga Čehinja; vjenčao se u SAD. Nadimak je dobio po pradjedu Josipu Frankovu.

Emigrirao je u SAD, gdje je u St. Louisu, Missouri, bio javni bilježnik i imao kompaniju za osiguranje u željezničkom prometu, u pomorsko-brodskom sektoru i drugdje. Obogatio se, bio je vlasnik kuća u tom gradu i jedan od najbogatijih Novljana u SAD.

Veza: 179, 45/1, 98, 167, 45, 139, 189, 60, 136

198.

PIŠKULIĆ, VICKO – Šutić, S Pridola, Bracina (Novi, 4. 5. 1859 – Južna Amerika, 28. 1. 1894), sin Adama Matija Matijevog i Katarine r. Kabalin – Gaćike (Novi, 18. 3. 1825 – Novi, 1874), Josipove, udovice Ivana Šutića; supruga Elizabeta (Beta) r. Mrzljak (Novi, 16. 11. 1864 – Novi, 13. 1. 1944), kći Mikule Ivanovog.

Stolar u Novom. Otišao je na rad u Ameriku, a u Novom su mu ostale supruga i kći Katarina (29. 9. 1885). Nadimak Šutić mu je po majci koja je prije bila udana za Ivana Šutića, Antonovog iz Perušića s kojim je imala djecu: Margaretu (26. 12. 1844), Rozaliju (1. 10. 1848), Mariju (23. 7. 1846) i Elizabetu (u. 1. 1850).

Veza: 57

199.

PIŠKULIĆ, VIČENCO (Vicko) – Juraš (Novi, 27. 12. 1704 – Novi, 7. 1. 1773), sin Jurja Stipanovog i Margarete r. Čulinović (Novi, 23. 1. 1680 – Novi, 27. 7. 1752), Martinove; supruga Barbara r. Kabalin (Novi, 29. 4. 1704 – Novi, 25. 6. 1742), Matijeva.

Narodni sudac. Jedan je od potpisnika dvaju ugovora sastavljenih i potpisanih 22. veljače 1763. u Bakru između kraljevskoga vojnog namjesnika i Novljana o zamjeni vinskog doprinosa, sulja (davanje u ovcama) i tlake za novčanu obvezu. Imao je sinove **Franka** (7. 10. 1733) i **Matija**, čiji su potomci Zdolčevići te unuka Franka (19. 5. 1792).

Veza: 111

200.

PIŠKULIĆ, VIKTOR (Ojlalin) – Zdolčević (Novi, 2. 1. 1902 – Karlovac, ?), sin Ivana Josipovog i Ivanje r. Linić (Tijani, Grobnik, 11. 4. 1871).

Željeznički činovnik u Karlovcu; završio je sušačku gimnaziju.

Veza: 80

201.

PIŠKULIĆ, VINKO – Juraš (Rijeka, 12. 4. 1967), sin Davora Nikolinog i Vlaste r. Piškulić – Bracinke (20. 5. 1939.), Vinkove; supruga Monika r. Butković (Rijeka, 24. 6. 1974.); kći **Sabina** (1994) i sin **Davor** (1997.).

Elektroinstalater; završio je ŠUP u Senju. Radio je u *Autotransu, DIP-u Novi Vinodolski, Agrokoki*, u Brodogradilištu Kraljevica, sada kao zaštitar. Hrvatski branitelj, sudionik akcije Oluja 1995. Sopilaš i pivač novljanskog kola.

Veza: 36, 208/1, 149, 170/1, 36/1

202.

PIŠKULIĆ, VINKO – Juraš (Novi, 14. 10. 1906. – Novi, 28. 9. 1943), sin Eduarda Frankovog i Milke r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeve; supruga Nikolina r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 6. 12. 1908 – Novi, 27. 7. 1994), Eduardova.

Pali borac NOR-a. Pekarski obrtnik. Imao je svoju pekarnicu i trgovinu kruhom na Krasi u Novom i na “Vrbi” u Bribiru. Sudionik NOB-a od 9. rujna 1943., borac u Komandi mjesta Novi. Poginuo je slučajno u oslobođenom Novom na manevarskoj vježbi od metka iz puške partizana iz Grižana. Bio je pivač u novljanskom kolu i sopac.

Veza: 44, 52, 151, 128, 150, 73, 206, 43, 91, 32, 42, 34, 33, 36, 138, 146

203.

PIŠKULIĆ, VJENCESLAV (Vencel) – Arbica (Novi, 17. 9. 1877 – 21. 7. 1935), sin Franka Adalbertovog (Arba) i Vincence r. Maričić – Jurike (Novi, 28. 6. 1852 – Novi, 4. 5. 1893); supruga Francika r. Radetić – Lulika (Novi, 1. 8. 1883 – Novi, 13. 12. 1959), Matijeva. Nadimak mu je po djedu Adalbertu.

Zidar. Radio je u Novom i okolici. Pivač u novljanskom kolu. Braća su mu **Franko** (8. 9. 1895 – Australija, 1984) čiji su potomci tamo postali Paskulichi, **Arba** (19. 9. 1885 – Auckland, Novi Zeland, 9. 9. 1930), **Bogoslav** (1879 – 1965) i **Ivan** (1882 – 1942).

Veza: 2, 25, 74, 62, 21, 205, 51, 72, 196, 68, 40, 28, 99, 3

204.

PIŠKULIĆ, VJENCESLAV – Ulkinić (Novi, 9. 8. 1879 – Sjeverna Amerika, 1914), sin Franka Osipovog i Marije r. Veljačić (Novi, 7. 3. 1849 – Novi, 22. 10. 1940); supruga Marija r. Maričić (Novi, 5. 7. 1884 – Sjeverna Amerika, 19. 12. 1948), kći Tome Frankovog.

Zidar u Novom. Prije I. svj. rata emigrirao je sa suprugom i sinom Ivanom (Novi, 24. 6. 1913) u Sjevernu Ameriku, gdje se nastanio i umro.

Veza: 56, 19, 159, 152, 96, 121, 109, 58, 116

205.

PIŠKULIĆ, VJENCESLAV (Veno) – Arbica (Novi, 17. 11. 1925 – Novi, 4. 9. 1985), sin Franka Vjenceslavovog i Katarine r. Maričić – Livakovice (Novi, 14. 8. 1906 – Novi, 3. 11. 1988), Pavlove; supruga Irena r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 27. 9. 1927 – Novi, 22. 3. 1987), Rokina; sin **Velimir** (Novi, 1953).

Građevinski tehničar; srednju tehničku školu, građevinski smjer završio je u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943., borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radio je u Zanatskom poduzeću *Ra*dinje u Novom, a od 30. listopada 1970. do 31. siječnja 1984. u HTP-u *Lišanj* kao referent za investicije. Bio je tajnik KUD-a *Ilija Dorčić* 1954. g., blagajnik u Upravnom odboru Turističkog društva Novi 1955., pa predsjednik 1956. i predsjednik Narodne čitaonice u Novom, nakon prof. dr. Dragomira Babića. Sopac.

Veza: 62, 21, 203, 196, 68, 51, 72, Rogić 6

206.

PIŠKULIĆ, VJEKOSLAVA (*Veka*) – Jurašica (Novi, 16. 7. 1918 – Zagreb, 15. 7. 1991), kći Eduarda Frankovog i Milke r. Karlović (Novi, 28. 10. 1875 – Zagreb, 1944), Matijeve.

Stručna učiteljica; završila je Domaćinsku školu u Požarevcu. Radila je u Socijalnom odnosno Mirovinskom osiguranju u Puli kao blagajnica. Pokopana u Novom.

Veza: 44, 52, 151, 128, 202, 150, 73, 146, 43, 91, 32, 42, 36, 138

207.

PIŠKULIĆ, VLADIMIR – Mikin, Spod Biškupije (Sv. Jakov, Šiljevica, 12. 7. 1888 – 23. 6. 1935), sin Matija Ivanovog i Franice r. Šnauz (Trsat, 9. 3. 1861); prva supruga Pierina r. Padovan, druga Paula (iz Dubrovnika).

Podvornik u Sušaku u Gradskoj sekciji. Imao je braću Ljubu – Amata (12. 10. 1882) i Josipa (14. 3. 1887) rođene u Sv. Jakovu, Šiljevici gdje im je otac bio financ, ali su bili zavičajni u Novom. Sinovac mu je Oskar (*Žuti*) (Rijeka, 29. 3. 1920), Josipov.

Veza: 129

208.

PIŠKULIĆ, VLADIMIR – Bracina (Novi, 8. 10. 1903 – Zagreb, 15. 1. 1981), sin Milutina Tominog i Milke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 16. 8. 1882 – Novi, 16. 2. 1968), Ivanove; supruga Anka (Anica) r. Iveković (Zagreb, 1913 – Zagreb, 1987); sin **Vladimir** (1950 – Novi, 27. 5. 2004) i kćerka **Slavica** (1952).

Diplomirani arhitekt; studij je završio u Češkoj. Radio je u Zagrebu. On, supruga i sin Vladimir pokopani su u Novom.

Veza: 140, 155, 185, 104, 192, 148, 87

208/1.

PIŠKULIĆ, VLASTA r. Piškulić – Bracinka (Novi, 20. 5. 1939), kći Vinka Ivanovog i Marije r. Šebalja (Novi, 6. 12. 1902. – Novi, 22. 1. 1969.); suprug Davor – Juraš; sinovi Nikica (1963) i Vinko (1967).

Završila stenodaktilografiju u Zagrebu, radila u DIP-u Milan Mataija u Novom.

Veza: 36, 149, 201,

209.

PIŠKULIĆ, ZDRAVKO – Zdolčević (Novi, 23. 8. 1921), sin Simeona Vickovog i Anke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 5. 12. 1884), Josipove.

Fotograf. Zanat je izučio kod Jurja Tusa čija je prva supruga bila Katarina (Novi, 5. 11. 1907), njegova sestra. Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom. Prije II. svj. rata otišao je s bratom Zvonimirom (Novi, 14. 7. 1923) na Novi Zeland kod oca, dok je stariji brat Vinko (Novi, 5. 10. 1905) bio u SAD-u.

Veza: 173, 90, 213

210.

PIŠKULIĆ, ZLATA r. Friedrich (Zagreb, 30. 1. 1903 – Novi, 31. 7. 1987), Ivanova; suprug Novica – Anjić (Novi, 27. 2. 1889 – Varaždin, 5. 11. 1945), sin Andrija Antonovog.

Profesorica kemije, fizike i matematike; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1925. Radila je u školama u Bitolju, Prilepu, Užicama, Knjaževcu, Ogulinu i Varaždinu.

Veza: 157, 212, 8, 14, 117, 211

211.

PIŠKULIĆ - MLADINOV, ZLATA (Bebika) – Anjika (Varaždin, 13. 7. 1942), kći Novice Andrijevog i Zlate r. Friedrich (Zagreb, 30. 1. 1903 – Novi, 31. 7. 1987).

Filmska montažerka; završila je gimnaziju u Varaždinu. Radila je na HTV-u Zagreb, a od 1965. do 1995. na Hrvatskoj radioteleviziji u Zagrebu.

Veza: 157, 210, 212, 8, 14, 117, Weber

212.

PIŠKULIĆ, ZVONIMIR – Anjić (Novi, 22. 1. 1887 – 10. 6. 1981), sin Andrije Antonovog i Filipine r. Čorić (Novi, 19. 4. 1865 – Koprivnica, 1898).

Doktor prava; diplomirao je i doktorirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Bio je cijenjen kao odvjetnik u Beogradu. Član Narodne čitaonice u Novom od 1939. godine.

Veza: 8, 53, 143, 169, 14, 157, 210, 117, 211, 37, 82

213.

PIŠKULIĆ, ZVONIMIR (Zvonko) – Zdolčević (Novi, 14. 7. 1923), sin Simeona Vickovog i Anke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 5. 12. 1884), kćeri Josipa Petrovog.

Fotograf. Zanat je izučio kod Jurja Tusa, fotografa čija je prva supruga Katarina (Novi, 5. 11. 1907), njegova sestra. Igrao je nogomet kao i brat mu Zdravko u omladinskom klubu *Poskok* u Novom. Prije II. svjetskog rata otišao je s bratom Zdravkom na Novi Zeland kod oca, dok je stariji brat Vinko (Novi, 5. 10. 1905) još prije otišao u SAD.

Veza: 173, 90, 209

PLAVŠIĆ, MILENKO (Branešci Gornji, Čelinac, BiH, 3. 10. 1965).

Keramičarki obrtnik. Radi u Novom od 1980. Borac Domovinskog rata1993 - 95. u 133. domobranskoj i 9. gardijskoj brigadi. Sudjelovao je u operacijama HV-a *Medački džep* 1994. i *Oluja* 1995. godine.

1.

PLJEŠA, DOLORES (Rijeka, 11. 9. 1972), Vladimirova.

Ekonomist; završila je Višu ekonomsku školu u Rijeci.

Veza: 2, 3

2.

PLJEŠA, VLADIMIR (Supetarska Draga, Rab, 14. 8. 1947), Henrikov.

Ugostiteljski je djelatnik; završio je ekonomsku školu u Puli 1984. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom kao kuhar, pa šef kuhinje, od 1975. do 1980. pomoćnik je upravitelja u HTN-u *Zagori*, od 1988. do 1996. upravitelj PJ *Lišanj*, potom kontrolor-savjetnik u HTP NOVI d.d. u Novom. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i pričuvni natporučnik HV-a.

Veza: 1, 3

3.

PLJEŠA, ŽELJKO (Rijeka, 9. 1. 1978), Vladimirov.

Nautičar; završio je srednju pomorsku školu u Lošinju.

Veza: 2, 1

1.

POBOR, ANTON – Belac (Selce, 6. 5. 1921 – Selce, 3. 4. 2007), Stjepanov; supruga Ljubica r. Lončarić (Selce, 6. 9. 1923), Antina.

Građevinski poslovođa; završio je zidarsku majstorsku školu u Crikvenici. Radio je u KP *Izgradnja* i KP *Ivanj* u Novom od 1959. do 1975. godine.

Veza: Piškulić 1, Sokolić 180

2.

POBOR, IVAN (Selce, 1827 – 1905).

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju od 1849. do 1853. Za upravitelja Župe sv. Jakova u Krmpotama dolazi poslije Mije Katnića; od kolovoza do rujna 1855,. kada ga zamjenjuje Juraj Stipaničić, a zatim je do 1857. kapelan u Ledenicama.

1.

PODNAR, DINKO (Kuterevo, Otočac, 22. 3. 1933), Mihovilov; supruga Elizabeta r. Petrović (Nova Gradiška, 10. 12. 1935), Vinkova.

Diplomirani inženjer šumarstva; Šumarski fakultet završio je u Zagrebu (1961). U Novoj Gradiški je radio u DIP-u *Stjepan Sekulić* i u Šumskom gospodarstvu, potom u Šumariji u Novskoj, u DIP-u *Milan Mataija* u Novom (1973 - 89) kao komercijalist, u Općini Crikvenica (1989 – 92) i u Šumariji Crikvenica (1992 – 98).

Veza: 2, 3

2.

PODNAR, ELIZABETA (*Elza*) r. Petrović (Nova Gradiška, 10. 12. 1935), Vinkova; suprug Dinko (Kuterevo, Otočac, 22. 3. 1933), Mihovilov.

Profesorica; Filozofski fakultet završila je 1969. u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Novom od 1960. do 1961., u gimnaziji i ekonomskoj školi u Novskoj od 1964. do 1973., te u Srednjoškolskom centru u Crikvenici od 1973. do mirovine. Vijećnica u Gradskom vijeću Novog 1993 - 97.

Veza: 1, 3

3.

PODNAR, JADRANKO (Nova Gradiška, 8. 3. 1963), sin Dinka i Elizabete (Elza) r. Petrović (Nova Gradiška, 10. 12. 1935).

Diplomirani ekonomist; Ekonomski fakultet završio je u Zagrebu 1990. Radi u policijskoj upravi u Zagrebu.

Veza: 1, 2

P O G I N U L I U I T A L I J I

vojnici austrijskih okupacijskih snaga u Italiji, koja se borila za oslobođenje i ujedinjenje (1848 – 1859).

1.

BUNETA, JURAJ (Polje, Ledenice, 11. 4. 1836 – Solferino, Italija, 1859), sin Tome Petrovog i Margarite r. Čudina – Miletove (Ledenice, 5. 10. 1801 – Ledenice, 26. 12. 1843); brat mu je Petar (Ledenice, 1. 6. 1839).

Poginuo je u bitki kod Solferina kod Mantove u Italiji, gdje su ujedinjene snage talijanske i francuske vojske porazile austrijsku vojsku.

2.

BUTKOVIĆ, MATIJ (Vojsko, Ledenice, 31. 1. 1825 – Verona, Italija, 18. 9. 1848), sin Josipa Stipanovog i Margarite r. Buneta (Polje, Ledenice, 23. 6. 1800 – Ledenice, 26. 5. 1876), Matijeve.

Braća su mu: **Stipan** (Ledenice, 18. 10. 1822 – 5. 1. 1868), **Juraj** (Ledenice, 17. 4. 1821 – Karlovac, 8. 4. 1900) i **Martin** (Ledenice, 27. 10. 1843 – 6. 10. 1910).

Veza: 70, 90

3.

CVITKOVIĆ, MATIJ (Cvitkovići, Klenovica, 2. 6. 1822 – Italija, 1849), sin Ilije Ivanovog i Ane (Ledenice, 19. 4. 1795).

Stric Ivan (Klenovica, 20. 12. 1795 – Klenovica, 13. 9. 1874), Ivanov utopio se u Klenovici.

Veza: 18, 17

4.

KABALIN, IVAN (Novi, 13. 7. 1816 – Venecija, Italija, 12. 3. 1848), sin Adama Ivanovog (pl.) i Margarite r. Karlović (Novi, 14. 3. 1783), Antonove.

Bio je u ratnoj mornarici u Veneciji gdje je, čini se, poginuo. I stric Ivan Matij Ivanov poginuo je u Veneciji.

Veza: 39, 45

5.

KABALIN, IVAN MATIJ (Novi, 20. 9. 1795 – Venecija, Italija, 12. 3. 1848), sin Ivana Tome Jurjevog (pl.) i Ane r. Prosen (Novi, 5. 5. 1770), Tomine.

Kao i sinovac mu Ivan Adamov (v. 4) od plemenitaške je obitelji. Poginuli su za vrijeme talijanskog ustanka i ponovnog uspostavljanja Republike Venecije. Stric mu je Juraj pl. Kabalin (Novi, 14. 2. 1762 – Novi, 2. 6. 1825), sin Jurja Jurjevog čiji potomci nose nadimak Požup.

Veza: 45, 39

6.

KALANJ, MIHAJLO (Klenovica, 10. 4. 1831 – Italija, ?), sin Mihovila Jurjevog i Margarite (Klenovica, 2. 7. 1798).

Poginuo je u Italiji kao vojnik (u razdoblju od 1848. dalje) za vrijeme oslobađanja Italije od austrijske okupacije. Od brata Ivana (1. 9. 1822 – 19 1. 1904) unuci i praunuci su navedeni pod Kalanj 37, 40, 27 i 41.

7.

KOMADINA, BLAŽ (Omar, Ledenice, 2. 2. 1821 – Italija, 1848/52), sin Franka Martinovog i Ane.

Braća su mu: **Martin** (15. 2. 1824), **Jakov** (23. 7. 1822 – 5. 8. 1848) i **Josip** (25. 3. 1838).

Veza: 53, 38

8.

PEMPER, IVAN – Buva (Pemperi, Ledenice, 24. 11. 1824 – Verona, Italija, 20. 5. 1849), sin Ivana Grgurevog i Helene (Ledenice, 12. 9. 1793 – Ledenice, 19. 4. 1849). Od brata Mihovila (Ledenice, 3. 10. 1819) potomci su Buve.

Poginuo je kao vojnik u Italiji, a brat Jakov (Ledenice, 27. 7. 1806) stradao je u Mađarskoj.

Veza: 13, 11, 3, 5, 11

9.

SVETIĆ, MIHAJLO (Lupoglav, Ledenice, 8. 10. 1815 – Italija, 1848/52), sin Petra i Magdalene (Ledenice, 3. 4. 1776 – Ledenice, 18. 10. 1854).

Poginuo je u Italiji, a bratić mu Nikola (Lupoglav, Ledenice, 5. 12. 1819), sin strica Jurja (Ledenice, 28. 11. 1785 – Ledenice, 13. 8. 1859) u Mađarskoj (1849).

10.

SVETIĆ, NIKOLA (Ledenice, 4. 3. 1832 – Solferino, 1859), sin Jurja Petrovog i Katarine r. Svetić (Lupoglav, Ledenice, 14. 11. 1793 – Ledenice, 16. 2. 1841), Nikoline; maćeha Katarina r. Zoričić (Novi, 10. 12. 1806 – Novi, 1867), Jurjeva, poslije preudana za Egidija Franka Piškulića – Bilu, Oparenog (Novi, 1. 9. 1804 – Novi, 7. 4. 1868), Josipovog koji je izgorio u zapaljenoj kući; supruga Marija (24. 8. 1834), a djeca: **Katarina** (6. 7. 1856 – 27. 6. 1943), udana za Josipa Butorca, Ivanovog (Crno, Ledenice, 30. 8. 1840), **Lucija** (8. 12. 1858 – 11. 12. 1858) i **Nikola** (6. 12. 1859 – 4. 7. 1860).

11.

SOKOLIĆ, JOSIP – Filko (Novi, 21. 3. 1812 – Italija, 1848/49), sin Ivana Filipovog i Suzane Kargačin – Belike (Novi, 18. 5. 1790 – 8. 10. 1867), Jurjeve; supruga Barbara r. Potočnjak – Rusanova (Novi, 28. 3. 1812 – 5. 9. 1885), Matijeva.

Financ. Poginuo je u Italiji kao austrijski vojnik. U ovom Leksikonu upisan je pod brojem 142. Sokolić .

12.

SOKOLIĆ, MATIJ – Vlašić (Novi, 15. 11. 1829 – Trst, Italija, 24. 7. 1855), sin Mikule (Mile) Jurjevog i Antonije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 9. 4. 1790 – 9. 3. 1861), Jurjeve; supruga Margarita r. Jovanović – Baroldinka (Novi, 22. 6. 1841 – 1. 1. 1909), Jerkova.

Poginuo je u Italiji kao austrijski vojnik. Braća su mu **Ivan** - u ovom Leksikonu pod brojem 120. Sokolić, i **Mikula** (7. 1. 1827 – 17. 1. 1879).

Za austrijske okupacije sjeverne Italije, u austrijskoj je vojsci bilo mnogo hrvatskih vojnika, a da su vojnici kao okupatori bili grubi prema talijanskom životu kazuje tamo uvriježen izraz “*grub kao Hrvat*”

P O G I N U L I U M A ĐA R S KO J

hrvatski vojnici u pohodu bana Josipa Jelačića protiv mađarskih ustanika 1849.

1.

BUNETA, FRANKO (Polje, Ledenice, 28. 12. 1800 – Mađarska, 1849), sin Petra i Ane (Ledenice, 10. 6. 1765 – Ledenice, 31. 12. 1842); supruga Katarina r. Krmpotić (Ledenice, 28. 11. 1802), Ivanova.

Veza: Buneta 9, 39, 4, 15

2.

BUNETA, MARKO – Markov (Crno, Ledenice, 6. 12. 1805 – Mađarska, 1849), sin Nikole Markovog i Magdalene (Ledenice, 8. 2. 1794); supruga Margarita (Ledenice, 2. 9. 1814 – Ledenice, 25. 12. 1898). Djeca su mu: Josip – Đogo (Ledenice, 17. 11. 1839 – Ledenice, 13. 2. 1911), Margarita (Ledenice, 7. 9. 1838 – Ledenice, 10. 5. 1898), udana za Ivana Smolčića (12. 5. 1825), Matinog i Mihajlo Mile zvani Miletina (Ledenice, 20. 2. 1842 – Ledenice, 2. 5. 1926).

Veza: 8, 40, 16, 42

3.

BUTKOVIĆ, ANTON (Povile, 5. 5. 1799 – 1849), sin Josipa i Ane (Povile, 16. 6. 1770 – Povile, 24. 4. 1847); supruga Margarita (Povile, 9. 5. 1801 – Povile, 20. 5. 1883); djeca su mu: Grgur zvani Mile (Povile, 4. 3. 1826 – Povile, 7. 12. 1911), Katarina (Povile, 21. 11. 1829), udana za Franka Krmpotića (Ledenice, 22. 4. 1828 – Ledenice, 29. 3. 1904), Tominog i Matija (Povile, 9. 1. 1834), udana za Antona Mataiju (Ledenice, 14. 12. 1836).

Veza: 71

4.

BUTKOVIĆ, IVAN (Ledenice, 23. 11. 1825 – Mađarska, 1849), sin Jurja Frankovog i Vincence r. Vukanović (Ledenice, 22. 8. 1801), Matijeve. Sestra Katarina (Ledenice, 19. 8. 1828) udala se za Pavla Bana (Ledenice, 22. 11. 1823).

Veza: Ban 5

5.

BUTKOVIĆ, NIKOLA – Colo (Povile, 10. 6. 1804 – Mađarska, 1849), sin Andrija i Helene (Ledenice, 21. 12. 1777 – Ledenice, 14. 5. 1861); supruga Barbara r. Butković – Markuša (Povile, 5. 12. 1814), Josipova. Sin mu je Stipan (Povile, 3. 4. 1842 – 4. 7. 1934) i svi potomci – Cole.

Veza: 121, 13

6.

BUTORAC, MATIJ (Crno, Ledenice, 21. 2. 1819 – Mađarska, 1849), sin Grgura i Lucije (Ledenice, 12. 12. 1780 – Ledenice, 13. 9. 1849); supruga Katarina (Ledenice, 25. 11. 1821 – Ledenice, 9. 12. 1891). Djeca su mu Lucija (Ledenice, 12. 10. 1845) i Karlo (Ledenice, 7. 10. 1843 – Ledenice, 21. 12. 1889), unuk Mate (Ledenice, 31. 5. 1883), praunuk Dragutin (Ledenice, 28. 5. 1914 – Bribir, 26. 10. 1967) i šukununuk Karlo (Ledenice, 17. 11. 1951).

Veza: 125, 16, 27

7.

KOMADINA, JURAJ (Ledenice, 14. 7. 1808 – Mađarska, 1849), sin Mihovila Antonovog i Katarine (Ledenice, 10. 8. 1766); supruga Margarita r. Jurčić (Ledenice, 13. 4. 1808 – Ledenice, 2. 9. 1884), Matijeva.

Veza: 70, 6/1

8.

KRMPOTIĆ, MIHAJLO (Ledenice, 2. 10. 1814 – Mađarska, 1849), sin Franka Matijevog i Katarine (Ledenice, 28. 3. 1773). Braća su mu: Ivan (Ledenice, 29. 3. 1809) i Paval (Ledenice, 13. 1. 1812) i Gobići.

9.

KRMPOTIĆ, PETAR (Ledenice, 19. 11. 1825 – Mađarska, 1849), sin Franka Ivanovog i Katarine r. Mataija (Ledenice, 25. 11. 1792 – Ledenice, 6. 12. 1846), Petrove. Od brata Marka (Ledenice, 19. 9. 1830) unuk je Juraj (Ledenice, 14. 9. 1904), Jurjev (veza 11) i praunuk Josip – Paškva (Ledenice, 19. 2. 1923), Franjin (veza 8).

Veza: 11, 8

10.

KRMPOTIĆ, TOMA (Ledenice, 2. 2. 1830 – Beč, 1851), sin Franka Ivanovog Matijevog i Katarine r. Mataija (Ledenice, 25. 11. 1792 – Ledenice, 6. 12. 1846), Petrove. Brat Petrov.

Vojnik u pohodu na Mađarsku. Umro je u vojnom taboru bana Jelačića u Beču.

Veza 9

11.

KRMPOTIĆ, TOMA (Vojsko, Ledenice, 15. 12. 1798 – Mađarska, 1849), sin Petra Matijevog i Helene r. Brozinčević (6. 6. 1768); supruga Marija r. Miletić (Ledenice, 19. 3. 1803 – Ledenice, 20. 12. 1890), Ivanova. Djeca su mu: **Lucija** (Ledenice, 5. 9. 1824 – Ledenice, 1. 3. 1896), udana za Petra Svetića (Ledenice, 22. 10. 1822), Josipovog, **Helena** (Ledenice, 19. 11. 1825), udana, **Marija** (Ledenice, 24. 2. 1836), udana za Matu Butkovića (Ledenice, 13. 7. 1831), Stipanovog, pa preudana za Blaža Frkovića, **Katarina** (Ledenice, 8. 1. 1835 – Ledenice, 1839), **Franko** (Ledenice, 22. 4. 1828 – Ledenice, 29. 3. 1904), koji je imao potomke Šariće i Kružatine, te **Barbara** (Ledenice, 30. 8. 1843 – Ledenice, 26. 9. 1909). udana za Grgura Pađena (Ledenice, 14. 8. 1842 – Ledenice, 8. 9. 1897), Antonovog.

Veza: 8, 11 (bratići)

12.

MILETIĆ, IVAN (Miletići, Klenovica, 28. 8. 1803 – Mađarska, 1849), sin Nikole i Magdalene (Klenovica, 6. 5. 1781 – Klenovica, 15. 4. 1847); supruga Helena (Klenovica, 4. 8. 1797 – Klenovica, 26. 3. 1885). Braća su mu: **Marko** (Klenovica, 29. 10. 1809), **Mihovil** (Klenovica, 27. 9. 1807 – Klenovica, 1879) i **Nikola** (3. 11. 1805 – 22. 3. 1897).

13.

MILOŠEVIĆ, IVAN (Ledenice, 27. 12. 1794 – Mađarska, 1849), sin Tome i Helene (21. 6. 1766); supruga Katarina (Ledenice, 4. 11. 1789); djeca: **Toma** (Ledenice, 3. 8. 1840), oženjen u Puli i **Stipan** (Ledenice, 22. 8. 1835 – Ledenice, 28. 9. 1893). Od brata Šimuna (Ledenice, 2. 12. 1788) potomci su Grgaice.

14.

PAĐEN, IVAN (Podlipnik, Ledenice, 3. 7. 1831 – 1849), sin Nikole Ivanovog i Helene (Ledenice, 2. 8. 1804 – Ledenice, 7. 1. 1879). Otac mu Nikola (Ledenice, 9. 12. 1810 – Ledenice, 5. 7. 1872) bio je poznat kao *Jakota*, nazivan je i *Ledeničkim Samsonom*.

Veza: 3

15.

PEMPER, JAKOV – Buva (Ledenice, 27. 7. 1806 – Mađarska, 1849), sin Ivana Grgurevog i Helene (Ledenice, 12. 9. 1793 – Ledenice, 19. 4. 1849) – Brat Ivan (Ledenice, 24. 11. 1824) poginuo je u Veroni (20. 5. 1849) kao austrijski vojnik. Po bratu Mihovilu (Ledenice, 3. 10. 1819) svi su Buve.

Veza: 13, 1, 3, 5, 11

16.

STILIN, JAKOV (Stilini, Ledenice, 30. 12. 1803 – 1849), sin Jurja Jakovljevog i Matije (Ledenice, 24. 1. 1781), prve očeve supruge; supruga Lucija (Ledenice, 4. 11. 1806 – Ledenice, 14. 3. 1888); djeca: **Juraj** (Ledenice, 30. 10. 1831), **Luka Petar** (Ledenice, 17. 9. 1837), **Ivan** (Ledenice, 24. 3. 1839 – 1866), **Mihovil Mile** (Ledenice, 6. 1. 1840 – Ledenice, 20. 5. 1892) i kćeri, ukupno osmero.

17.

STILIN, JURAJ (Podlipnik, Ledenice, 11. 7. 1824 – Mađarska, 1849), sin Jurja Filipovog i Margarite (Ledenice, 4. 1. 1789). I brat Matij (9. 9. 1815) poginuo je u Mađarskoj.

18.

STILIN, MATIJ (Podlipnik, Ledenice, 9. 9. 1815 – 1849), sin Jurja Filipovog i Margarite (Ledenice, 4. 1. 1789).

Brat mu je Juraj (Podlipnik, Ledenice, 11. 7. 1824 – 1849).

19.

STILIN, ANDRIJ (Ledenice, 30. 11. 1834 – Karolosstadt, Mađarska, 17. 5. 1849), sin Nikole Filipovog.

Umro je u Mađarskoj za vrijeme Jelačićeva vojnog pohoda te se pretpostavlja da je poginuo. Bio je vrlo mlad. Bratić je Jurju (Podlipnik, Ledenice, 11. 7. 1824 – 1849) i Matiju (Podlipnik, Ledenice, 9. 9. 1815 – 1849).

20.

SVETIĆ, IVAN (Ledenice, 25. 4. 1819 – 1849), sin Petra Nikolinog i Ane (Ledenice, 12. 4. 1761 – Ledenice, 1. 2. 1846).

Bio je oženjen i imao je kćer Anu (Ledenice, 16. 2. 1845 – 11. 1. 1861).

21.

SVETIĆ, NIKOLA (Lupoglav, 5. 12. 1819 – 1949), sin Jurja i Magdalene (Ledenice, 4. 5. 1787 – Ledenice, 17. 3. 1863); supruga Ana Tonka r. Butković (Ledenice, 14. 6. 1819 – Ledenice, 1. 11. 1888).

Od strica mu Petra (Lupoglav, 28. 10. 1782 – Ledenice, 13. 3. 1839) sin Mihajlo (Ledenice, 8. 10. 1815) poginuo je u to vrijeme kao vojnik u Italiji.

22.

VUKELIĆ, IVAN (Ledenice, 21. 6. 1829 – 1849), sin Marka (Ledenice, 19. 4. 1789 – Novi, 17. 11. 1863) i Antonije r. Komadina (Ledenice, 14. 5. 1793 – 10. 10. 1852), Nikoline.

Ima zasigurno još poginulih vojnika u pohodu bana Jelačića na mađarske ustanike koji su bili iz našeg kraja, ali to nije upisano u crkvenim knjigama. Prema Dragutinu Hircu, učitelju i autoru knjige *Hrvatsko primorje,* 1891, iz Novog je velik broj muškaraca poslan na taj pohod.

POHMAJEVIĆ, PAVAO (1788 – 1847).

Svećenik; bogosloviju je pohađao u Senju 1827 - 31. Upravitelj je Župe sv. Jakova (poslije Mateja Czveliia) od studenoga 1833. do srpnja 1835. kada ga je naslijedio Franjo Udina.

POLAČEK, DRAGUTIN (Mrzlo Polje, Švarče, 1865); supruga Jelisava (Vinkovci, 1878).

Diplomirani inženjer šumarstva. Prvi šumar u Šumariji u Mošunama, preseljene iz Krivog Puta nakon završetka Rudolfinske ceste i izgradnje lugarnice i kuće za cestare. Upravitelj je (1895 – 97) Kraljevske kotarske Šumarije u Novom osnovane 1892., poslije je premješten u Budimpeštu.

POLAK, MARIJA (Slovenka), udana Hadži-Vuković (Sveta Lucija, Ormož, 8. 8. 1880 – Novi, 20. 6. 1959).

Gostioničarka. Vodila je gostionicu *Vinodol* na Korzu (na Brdašcu) poslije Vatroslava Šepaka, pa hotel *Vino*dol koji je u II. svj. ratu srušen pri njemačkom bombardiranju. Kći joj je Marija (4. 2. 1910), udana Turk.

POLDAN, ŽELJKA r. Sokolić – **Pećarica** (Novi, 13. 9. 1950 – Novi, 1. 4. 2003), kći Antona i Anke r. Deranja (Novi, 14. 1. 1927), Frankove.

Nastavnica matematike i fizike; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci, a radila je u Osnovnoj školi *Zamet*. Sin Bruno (Rijeka, 2. 6. 1973) bio je student na Višoj pomorskoj školi u Rijeci (1999).

Veza: Sokolić 13, 190

POLIĆ

Prezime se u Novom javlja početkom 20. stoljeća, Polići su došli iz Hreljina i Zlobina.

1.

POLIĆ, DANIJEL (Novi, 19. 5. 1946), sin Marijana Martinovog i Anke r. Krišković – Dankove (Novi, 25. 6. 1912 – Novi, 27. 11. 1985), Danijelove; supruga Jerka r. Lončarić (Selce, 30. 10. 1951), kći Jerka i Augustine r. Lončarić; sin **Danijel** (Rijeka, 9. 11. 1969) i kćerka **Ines** (Rijeka, 21. 9. 1971), udana Vidović.

Parketar, zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Sin Danijel sa suprugom Majom r. Ferjančić (Banja Luka, 23. 7. 1976), Ivanovom, ima kćerke **Leu** (Rijeka, 5. 7. 2002) i **Laru** (Rijeka,

11. 9. 2014), a kći Ines i suprug Antun (Nova Gradiška, 12. 8. 1972), Mijin, imaju sinove **Matu** (Rijeka, 4. 5. 1996) i **Franu** (Rijeka, 18. 4. 1999).

Veza: 6

2.

POLIĆ, IVAN (? – Novi, 1931).

Ljekarnik u Novom. Bio je član Narodne čitaonice u Novom, od 1891.

3.

POLIĆ, IVAN (Hreljin, 1898 – Novi, 8. 5. 1931), Frankov.

Soboslikar – obrtnik, radio je u Novom. Od 1928. član je Narodne čitaonice, a u Novi je došao nekoliko godina prije. Kod njega je učio zanat i Petar Piškulić (Pitur) – Anjić, Lovrin.

4.

POLIĆ, IVAN (Baške Oštarije, Karlobag, 10. 2. 1951), sin Ivana i Slavice r. Brkljačić (Baške Oštarije).

Strojomehaničar, završio je srednju strojarsku školu u Rijeci. Radio je (od 1986) u Brodogradilištu *Viktor Lenac*, u komercijali. Borac Domovinskog rata 1990 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995., zapovjednik voda i zamjenik zapovjednika satnije u 133. domobranskoj pukovniji. Predsjednik je Udruge hrvatskih veterana Domovinskog rata Grada Novi Vinodolski od 1995., ima čin pričuvnog zastavnika HV.

5.

POLIĆ, MATEJ (Hreljin, 1870 – 1959).

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1899 - 1903. Kapelan i vjeroučitelj u osnovnoj školi u Novom 1909 - 1911, a bio je i kanonik u Bakru. Član Narodne čitaonice od 29. 1. 1911.

6.

POLIĆ, **MARIJAN** (Hreljin, 7. 10. 1910 – Novi, 21. 1. 1966), Martinov; supruga Ana r. Krišković – Dankova (Novi, 26. 5. 1912 – Novi, 27. 11. 1985), Danijelova; kćerka **Borislava (*Borka*)** (Novi, 18. 10. 1940), udana Butorac, sin **Danijel** (Novi, 1946) i kćerka **Đurđica (*Đurđa*)** (Novi, 16. 4. 1952), udana Filipović – Indus, pa Čargonja.

Parketarski majstor. Po dolasku u Novi 1938/39. držao je privatni obrt, nakon II. svj. rata radio je u Drvno industrijskom poduzeću (DIP-u) Novi, zatim kao nastavnik praktične nastave u Školi učenika u privredi (ŠUP) u Novom. Kći Đurđica sa prvim suprugom Srđanom Filipovićem – Indusom (Novi, 6. 8. 1947), Ivanovim, ima sina **Silvana** (Senj, 5. 12. 1970), a s drugim Miljenkom Čargonjom (Rijeka, 11. 2. 1952), Antonovim, ima kćerku **Anu** (Rijeka, 30. 4. 1977), udanu Tus, kojoj su sinovi **Frano** (Rijeka, 3. 3. 1997) i **Stipan** (Rijeka, 3. 5. 1999).

Veza: 1

7.

POLIĆ, MILENA r. Piškulić – **Anjika, Perina** (Novi, 3. 6. 1955), kći Boška i Marije r. Anzulović (Novigrad, 1933), Božidarove; suprug Anton (Begovo Razdolje, 1. 1. 1952), Josipov, prometni tehničar.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom od 1982, a 1992. je prešla u Dom Zdravlja u Crikvenicu.

Veza: Piškulić 29, Barkiđija

8.

POLIĆ, NIKOLA (Hreljin, 1862 – 1952).

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1891 - 92. Upravitelj Župe sv. Jakova u Krmpotama od 1889. do 1890., župnik do 1. 8. 1890., potom imenovan za biskupskog tajnika.

POLLAK-BRAJKOVIĆ, GRETA

Suprug Vladimir je žrtva fašističkog terora.

Magistra farmacije. Kao Židovka sklonila se s trogodišnjim djetetom u Novi, dok joj se suprug nalazio u partizanima. Radila u Novom od 1943. u ljekarni Danijela Hranilovića, a nakon njegove smrti vodi je sa Zlatom Hranilović do proljeća 1944., kada su je Nijemci (iz 392. plave legionarske divizije, sastavljene od hrvatskih vojnika) s 42 Židova i Židovke, tada smještenih u Novom, odveli u Crikvenicu, a odatle maunom - vjerojatno na Rab. S maune je u more bacila svoj dnevnik koji je vodila na njemačkom; ne zna se gdje je ubijena.

POLONIJO

Prezime dolazi s otoka Krka.

1.

POLONIJO, ANTON (Bašćanska Draga, 6. 2. 1930), sin Antona i Marije r. Šimanić (Bašćanska Draga, 1902 – Bašćanska Draga, 1987); prva supruga Marija r. Dujmović (Bašćanska Draga, 1934), Bartolova (rastavljen 1982).

Poljoprivredni tehničar, završio je srednju poljoprivrednu školu u Poreču. Prvi je razred pohađao u Novom, potom je škola izmještena u Pazin, pa u Poreč. Kratko je vrijeme radio u Iloku, potom se bavio ugostiteljstvom na očevu imanju u Vincima na Krku (*Biškupovo polje*), koje je bilo poznato izletište, a izgradio je kuću u Novom. Poslije rastave sa drugom je suprugom držao gostionicu u Rijeci.

2.

POLONIJO, BRANKO (Novi, 25. 10. 1942), sin Josipa i Katice r. Sokolić (Novi, 5. 4. 1921 – Novi, 9. 3. 1974), Vencelove (Vencel Vjekoslav); supruga Cvetana r. Olebić; sin **Gordan** (1970) i kćerka **Sanja** (1975).

Elektrotehničar, završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radio je u tvornici električnih strojeva Brodogradilišta *Uljanik* u Puli.

Veza: 4, 7, 3, 6

3.

POLONIJO, GORDAN (Pula, 23. 10. 1970), sin Branka i Cvetane r. Olebić.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Zagrebu (2001).

Veza: 2, 4, 7, 6

4.

POLONIJO, JOSIP (Vrbnik, 29. 3. 1917 – Novi, 24. 10. 1996), sin Antona i Lucije r. Volarić; supruga Katarina r. Sokolić (Novi, 5. 4. 1921 – Novi, 9. 3. 1974), Vencelova (Vencel Vjekoslav); sin **Branko** (1942) i kćerka **Stanka** (1947).

Poljoprivredni tehničar. Prije i nakon II. svj. rata radio je u Državnom lozno-voćarskom rasadniku *Pavlomir* u Novom, zatim je rukovoditelj poljoprivredno-pomorskog odjela Općine Crikvenica. Bio je član Turističkog društva u Novom od 1957. godine.

Veza: 2, 7, 3, 6

5.

POLONIJO, MARIJA (iz Krka).

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Bateru 1946/47., zatim u Novom, do 1949.

6.

POLONIJO, SANJA (Pula, 17. 5. 1975), kći Branka i Cvetane r. Olebić.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultetu u Rijeci.

Veza: 2, 4, 7, 3

7.

POLONIJO, STANKA (Novi, 14. 5. 1947 – Novi, 5. 4. 2020), kći Josipa Antonovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 5. 4. 1921 – Novi, 9. 3. 1974), Vencelove (Vencel Vjekoslav).

Diplomirana inženjerka agronomije; završila je Agronomski fakultet u Zagrebu. Radila je u *Istravinu* Rijeka, potom u Zavodu za ispitivanje kvalitete (ZIK) u Rijeci.

Veza: 4, 2, 3, 6

POPOVIĆ, DALIBOR (Rijeka, 17. 12. 1975), Stanin, podrijetlom iz Teslića.

Strojobravar; zanat je izučio u Crikvenici. Nakon odsluženja vojnog roka u JNA odlazi u Domovinski rat i sudjeluje i u operaciji *Oluja* 1995.

POROPAT, BRANKA r. Jovanović – **Bućanova** – v. **JOVANOVIĆ, BRANKA.**

POSARIĆ, DRAGUTIN (Zlatar, 4. 9. 1910), Stjepanov.

Doktor stomatolog; završio je Stomatološki fakultet. Od 1961. do 1964. radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

1.

POSAVEC, STJEPAN (Špišić, 3. 8. 1895 – Novi, 24. 1. 1939); supruga Marija r. Umiljenović – Donatovica (Novi, 25. 12. 1903 – Novi, 22. 6. 1972), Petrova.

Vinogradar. Radio je od 1924. kao vrtlar u Državnom lozno-voćnom rasadniku *Pavlomir* u Novom.

Veza: 2

2.

POSAVEC, SVETOMIR – Donato (Novi, 1. 11. 1927 – Kutina, 11. 4. 1975), sin Stjepana i Marije r. Umiljenović – Donatovice (Novi, 25. 12. 1903 – Novi, 22. 6. 1972), Petrove.

Poštanski službenik. Radio je nakon završene građanke škole u Novom, zatim u Kutini, gdje je i umro. Pokopan u Novom.

Veza: 1

POSEDARSKI, MARTIN (Posedarje, ? – Senj, 2. 2. 1601.).

Uskočki vojvoda knez Martin Posedarski, od roda Šubića, porkulab je (kaštelan) u Ledenicama, pošto je napustio mletačku službu. Mlečani su 22. rujna 1600. iskrcali u Maloj Dragi ispod Ledenica 300 martoloza (plaćenika) Arbanasa i napali grad Ledenice, zapalili 3/4 grada, a kaštel je obranjen od Martina Posedarskog i uskočih vojvoda braće Marka i Juriše Margitića. Ubijen je 2. veljače 1601. u zatvoru u Senju i obješen na senjski gradski bedem nalogom carskog komesara generala Rabatte.

POTOČNJAK

U novljanskome čakavskom pučkom obliku Potošnjak, jedno je od najstarijih novljanskih prezimena. Obitelji se razlikuju po nadimcima **Kapular**, **Kotižar**, **Kukić**, **Rusan**, **Smrtić**, **Zakuća** i **Ujtata** (od: ulovi tata).

1.

POTOČNJAK, ANTON JEROLIM – Kukić (Novi, 2. 10. 1801 – Novi, 8. 10. 1895), sin Ivana Antonovog i Marije r. Baran (Novi, 5. 9. 1776 – Novi, 19. 2. 1832), Šimunove; prva supruga Ana r. Krišković – Dankova (Novi, 21. 6. 1799 – Novi, 15. 7. 1836), Pavlova, druga Vincenca r. Žanić – Žane, udovica Josipa Piškulića (Novi, 25. 1. 1806 – Novi, 26. 8. 1855).

Sudac u Novom i novljanski glavar. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom i član Upravnog odbora od 27. ožujka 1845. Djed mu je Anton (Novi, 8. 2. 1741), Frankov, a brat Bartol (Novi, 20. 8. 1813).

Veza: 25, 50, 2, 33, 6, 60, 24, 48, 61, 4, 30, 58, 19, 13, 66, 69, 16, 20

2.

POTOČNJAK, ANTON – Kukić (Novi, 31. 10. 1844 – Novi, 7. 2. 1925), sin Antona Jerolima Ivanovog i Vincence r. Žanić – Žane, udovice Josipa Piškulića (25. 1. 1806 – Novi, 26. 8. 1855), druge očeve supruge; supruga Katarina r. Čorić (Novi, 15. 7. 1850 – Novi, 2. 5. 1898).

Građevinski poduzetnik u Novom.

Veza: 1, 25, 50, 24, 48, 61, 4, 30, 58, 19, 13, 66, 69, 6, 33, 60, 16, 20

3.

POTOČNJAK, ANTON – Kukić (Novi, 22. 11. 1906 – Novi, 9. 12. 1970), sin Bogoslava Antonovog i Francike r. Jovanović – Belčevice, Štokoma (Novi, 2. 8. 1886), Jurjeve, preudane poslije za Šimu Kučana, Jurjevog; supruga Marija r. Kabalin – Javorka (Novi, 25. 9. 1910 – Novi, 21. 9. 1993), Rokina; sin **Bogoslav** (1930) i kćerka **Jasna** (1938), udana Oreč.

Brijački obrtnik i društveni djelatnik. Sudionik NO pokreta, od studenoga 1942. odbornik u NO odboru Novi, u okupiranom Novom. Član je UO Turističkog društva 1952 – 55., predsjednik KUD-a *Ilija Dorčić* 1953 - 54. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom od osnivanja kluba, tajnik je 1931 - 32. i predsjednik kluba 1934 - 35. i 1938. Bio je pivač u novljanskom kolu. Otac Bogoslav (27. 8. 1880) umro je u Sjevernoj Americi (3. 10. 1908) dok je on bio dvogodišnji dječak, pa je odgojen u obitelji Šime Kučana. Očeva sestra Cecilija napustila je svoga supruga Dobrotina Kabalina i udala se za Janka Matića (Divoselo, 1864).

Veza: 10, 54, Oreč

4.

POTOČNJAK, ANTON VIKTOR – Kukić (Novi, 5. 9. 1901 – Zagreb, 4. 11. 1987), sin Ivana Antonovog i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 16. 8. 1876); supruga Darinka (*Dara*) r. Oblak (6. 1. 1908 – Zagreb, 26. 8. 1982); sin **Fran** (1935) i kćerka **Cvijeta** (1938), udana Fabris.

Diplomirani inženjer arhitekture. Završio je Tehnički fakultet u Zagrebu. Bio je tehnički direktor HNK i Kazališta *Komedija* u Zagrebu. Bavio se scenografijom. Projektirao je, gradio i adaptirao kazališne zgrade (u Tuškancu, kino Helios, Malo kazalište). Predavao je Tehniku scene na Akademiji za kazališnu umjetnost u Zagrebu i Beogradu.

Veza: 24, 48, 61, 2, 1, 30, 58, 19, 13, 66, 69, Fabris

5.

POTOČNJAK, ANTON – Z Boška (Novi, 15. 11. 1840 – Port Said, Egipat, 22. 10. 1912), sin Mikule Antonovog i Helene r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 2. 8. 1815 – Novi, 19. 3. 1886), Matijeve; supruga Karlina r. Krišković (Novi, 4. 11. 1851 – Aleksandrija, ?), Adamova. Stric mu je Ivan – Kotižar (13. 5. 1823), Antonov.

Zidar i kovač. Otišao je u Egipat, gdje je radio na gradnji Sueskog kanala. Živio je sa suprugom u Aleksandriji i Port Saidu, gdje im se rodilo šestero djece. Braća su mu: **Matij** (Novi, 1842 – Brazil, 1891), **Šimun** (Novi, 21. 10. 1854 – Novi, 12. 9. 1875) i **Bartol** (23. 8. 1846).

Veza: 26, 43/1, 47, 8, 46, 29, 43, 59, 63, 21, 57

6.

POTOČNJAK, ANTON – Kukić (Novi, 11. 9. 1856 – Južna Amerika, ?), sin Pavla Antonovog (Anton Jerolim) i Katarine r. Žanić – Pužike (Novi, 29. 10. 1823 – Novi, 15. 9. 1896), Ivanove; supruga Marija r. Strinjar (Rijeka, 1859).

Krojač u Novom, zanat je izučio u Rijeci. Sa suprugom, šveljom, odlazi u Srbiju gdje rade, a odatle 1930., s kćeri Julkom, odlaze u Ameriku.

Veza: 50, 25, 2, 1, 60, 33, 61, 48, 24, 16, 20

7.

POTOČNJAK, ARDOJE NIKOLA – Rusan (Selce, 9. 7. 1857 – Novi, 7. 6. 1938), sin Jurja Antonovog i Marije r. Molin; supruga Kleofina r. Petrinović – Kukika (Novi, 7. 3. 1872 – Novi, 4. 5. 1953), Kuzmina; kćerka Marija (Drežnica, 30. 10. 1893).

Završio je srednju školu. Općinski pisar u Novom, poslije je premješten u Drežnicu.

Veza: 37, 17, 22, 23, 18, 41, 28, 55

8.

POTOČNJAK, AUGUSTIN – Z Boška (Aleksandrija, Egipat, 26. 9. 1881), sin Antona Mikulinog i Karline r. Krišković – Dankove (Novi, 4. 11. 1851 – Aleksandrija, Egipat, ?), Adamove.

Za englesko-burskog rata u Južnoj Africi borio se na strani Bura, protiv Britanaca. Braća su mu: **Vjekoslav Alojzije** (Aleksandrija, 14. 12. 1877), **Anton** (Aleksandrija, 25. 9. 1879 – Kairo, 19. 1. 1929), **Karlo** (Aleksandrija, 15. 12. 1885), **Nikola** (Port Said, 21. 4. 1889) i **Josip** (Port Said, 15. 8. 1890).

Veza: 5, 47

9.

POTOČNJAK, BARTOL – Kukić (Novi, 29. 10. 1869 – Rijeka, 19. 2. 1898), sin Ivana Bartolovog i Mare r. Ivić (Novi, 3. 7. 1840 – Novi, 1873); sin **Anton** (Rijeka, 1889 – Rijeka, 9. 3. 1926).

Mornar, što je u Novom rijetkost. Radio je u Rijeci, gdje je i umro u bolnici. Imao je strica Antona (Novi, 20. 5. 1849 – Novi, 9. 3. 1926) čiji je unuk Anton (Brico) – Kukić (Novi, 22. 11. 1906), Bogoslavov.

Veza: 3

10.

POTOČNJAK, BOGOSLAV – Kukić (Novi, 25. 6. 1930 – Rijeka, 26. 3. 1987), sin Antona Bogoslavovog i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 25. 9. 1910 – Novi, 21. 9 .1993), Rokine; druga Anđelka r. Popović; kćerka **Sanja** (Rijeka, 6. 9. 1967), udana Bilić, (rastavljena).

Sveučilišni profesor, doktor pedagogije i pisac; završio je Učiteljsku školu u Kastvu, Filozofski fakultet u Zagrebu, a 1982. doktorirao je pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bio je učitelj i upravitelj osnovne škole pa profesor Učiteljske škole, VPŠ i Visoke industrijsko-pedagoške škole te Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Bavio se problemima tehničkog odgoja i obiteljske pedagogije. Dobio je nagradu Boris Kidrič 1978. i republičku nagradu Kata Pejnović 1980., a 1987. odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem. Dobitnik je Nagrade Grada Rijeke 1987.

Veza: 3, 54, Oreč

11.

POTOČNJAK, BOGOSLAV – Ujtata (Novi, 8. 9. 1880 – Novi, 18. 9. 1908), sin Josipa Antonovog i Barbare r. Kukalj (Novi, 5. 12. 1848 – Novi, 1943).

Lučki radnik u Novom. Kako je bio krupan i jak, radio je na istovaru trupaca (balvana, bordunala – od franc. bordone) sa zaprežnih kola koji su potom bacani u more u portu“ gdje su su se spajali u splavi koje bi parobrodi odvlačili u Rijeku. Prigodom jednoga takvog istovara, balvan je pao na njega i prignječio mu kralježnicu te je nakon godinu dana umro. Nadimak toj grani Potočnjaka potječe od pretka koji je nekome nešto bio oduzeo, tj. prisvojio (od povika “Uj, tata!” – Vidite, tata!). Brat mu je Martin (Novi, 1. 11. 1877), a sestre Josipa (Novi, 9. 9. 1883) i Milka (Novi, 19. 19. 1883 – Novi, 12. 1. 1902).

Otac Josip (Novi, 26. 9. 1846) i stric Ivan (Novi, 22. 10. 1859 – 5. 4. 1889) otišli su u Ameriku.

Veza: 35 (djedov brat)

12.

POTOČNJAK (POTONAK), BORIS (*Bobo*) – Rusan (Novi, 10. 3. 1921 – Middleburg Heights, Ohio, SAD, 8. 1. 1986), sin Ivana (*Vanje*) i Nade r. Švrljuga (Rijeka, 9. 6. 1896).

Plivač i vaterpolist. Plivati počinje u Crikvenici, gdje mu je otac radio kao odvjetnik, a kao talentirani plivač registriran je od kolovoza 1936. za JŠK *Viktorija* iz Sušaka. Na juniorskom Prvenstvu Kraljevine Jugoslavije 1938. u Novom Sadu bio je prvi ekipno, drugi sa štafetom 4x50 m mješovito i treći na 200 m slobodno. Jedan je od najboljih pojedinaca *Viktorije*, koja 1939. osvaja Jugoslavensku plivačku ligu, a na susretu s dubrovačkim *Jugom* štafeta *Viktorije* 4x200 m sl. postiže rezultat 9:18,0 min, što je bio novi državni rekord i jedan od tada najboljih rezultata u svijetu. Na rang listi rezultata Jugoslavenskog plivačkog saveza (1921 – 1940) zauzima 4. mjesto na 400 m sl. rezultatom 5:05,3 min iz 1939. Za reprezentaciju nastupa 1938., a 1941. po talijanskoj okupaciji Sušaka i proglašenju NDH s dijelom članova *Viktorije* odlazi u Zagreb i pristupa Hrvatskom plivačkom športskom klubu *Zagreb* (ubrzo: HŠK *Zagreb*). Početkom 1945. izabran je trećim najboljim plivačem u državi, za 1944. godinu. Za Hrvatsku je nastupio na dva međudržavna dvoboja, protiv Slovačke 1942. i na neslužbenom dvoboju protiv Njemačke 1943. Postigao je dva hrvatska rekorda sa štafetom na 3x100 m. Nakon rata je član Fiskulturnog društva *Primorac* na Sušaku; na I. prvenstvu FNR Jugoslavije u kolovozu 1945. u Ljubljani bio je prvak na 4x200 m sl. i ekipno, kao član Federalne Hrvatske, te treći na 100 m leđno. Trostruki prvak Hrvatske je 1946. u Sušaku, na 100 m leđno, u štafeti 3x100 m i ekipno. U vaterpolo repr. Jugoslavije na Balkanskom prvenstvu 1946. u Splitu (zlatna medalja) u svom jedinom nastupu protiv Albanije (25:0) postigao je 5 zgoditaka. S 25 godina završava aktivnu karijeru, a 1950. emigrira u SAD, u Cleveland, Ohio. Svoje je prezime amerikanizirao u Potonak.

Veza: 27, 49/1, 44, 02, 16

13.

POTOČNJAK, BRANKA, udana Lojen – **Kukika** (1942), Ivanova – v. **LOJEN, BRANKA**.

14.

POTOČNJAK, BRANKA – Smrtika (Đakovo, 1947), kći Tomislava Brankovog.

Profesorica; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Osijeku. Radi u Kraljevici u gimnaziji.

Veza: 56, 15

15.

POTOČNJAK, BRANKO – Smrtić (Novi, 9. 11. 1882 – 1. 2. 1915), sin Šimuna i Mare r. Petrinović (Novi, 31. 1. 1842 – Novi, 18. 9. 1915); supruga Katarina r. Maričić – Livakovica (Novi, 6. 3. 1891), Ivanova, poslije preudana u Slavoniji za Milorada Očića,

Žrtva I. svj. rata; kao domobran 28. domobranske pješačke pukovnije u austrougarskoj vojsci strijeljan je nevin po osudi vojnog suda, jer ga je vojnik mađarske nacionalnosti optužio, a po provedenoj egzekuciji povukao optužbu. Novljanin Matij Ferković, Blažev,

natporučnik te pukovnije zapovjedao je streljačkim vodom. Sudionik je demonstracija u Novom 21 - 24. svibnja 1903. protiv bana Khuena Hedervaryja i bacanja mađarskih grbova s javnih ureda u more, a za taj je čin 28. 10. 1903. u Ogulinu osuđen na 14 dana zatvora. Braća su mu **Andrij** (24. 3. 1864) i **Paval** (15. 1. 1889 – USA, ?).

Veza: 51, 52, 45, 56, 14

16.

POTOČNJAK, EDUARDO – Rusan (Novi, 7. 10. 1852 – Zagreb, 23. 10. 1928), sin Antona Filipovog i Marije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 8. 5. 1826 – Zagreb, 15. 4. 1905), kćeri Antona Jerolima Ivanovog; supruga Marija Pogorolova (Jusufka, 1861 – Zagreb, ?), Ivanovna, Ruskinja; djeca: **Ivan (Vanja)** (Rusija, 1886), **Nikola (Njika)** (Zagreb, 1891/92), **Marija (Marjuša)** (Zagreb, 1895) i **Vladimir (Valođa)** (Zagreb, 1904).

Posjednik i drvni industrijalac. Gimnaziju je završio u Senju. U I. svj. ratu zarobili su ga Rusi kao vojnika austrougarske vojske na ruskoj fronti. S bratom Frankom suvlasnik vile u Lukavicama, zvane *Vila Rusan*.

Veza: 28, 55, 18, 20, 27, 44, 62, 49/1, 12

17.

POTOČNJAK, EMERIKO – Rusan (Novi, 5. 11. 1796 – Dalmacija, ?), sin Antona Grginog i Kate r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove.

Završio je studije, nema podataka koje, ni gdje je radio. Braća Ivan i Grga su bili svećenici, a Luka liječnik, vjerojatno je i on bio svećenik ili liječnik jer ga se u III. knjizi Stališ duša oslovljava sa “D” (dominus – gospodin).

Veza: 42, 31, 18, 22, 23, 37, 41, 7, 28, 55

18.

POTOČNJAK, FILIP – Rusan (Novi, 1. 5. 1800 – Novi, 15. 5. 1863), sin Antona Grginog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove; supruga Margareta r. pl. Marijašević (Novi, 5. 8. 1797 – 14. 1. 1876), Ivanova.

Šumski manipulant. Zanat je izučio u Rusiji, odakle i nadimak Rusan. U Rusiji mu se rodilo nekoliko djece.

Veza: 42, 31, 17, 22, 23, 37, 41, 28, 55, 7, 16, 20, 27, 44, 62, 49/1, 12, 32

19.

POTOČNJAK, FRAN – Kukić (Zagreb, 8. 10. 1935), sin Antona Ivanovog i Darinke r. Oblak (6. 1. 1908 – Zagreb, 26. 8. 1982); prva supruga Tihana r. Škrinjarić, druga Dušica r. Šeferagić.

Novinar, glazbeni urednik i kritičar; završio je Filozofski fakultet u Zagrebu, smjer povijest umjetnosti. Radio je u Zagrebu cijeli radni vijek. Sestra mu je Cvijeta Fabris.

Veza: 4, 24, 2, 1, 30, 58, 13, 66, 69, Fabris

20.

POTOČNJAK, FRANKO – Rusan (Novi, 2. 8. 1862 – Zagreb, 18. 1. 1932), sin Antona Filipovog i Marije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 8. 5. 1826 – Zagreb, 15. 4. 1905), kćeri Antona Ivanovog.

Doktor prava, političar, publicist i javni djelatnik. Urednik je pravaškog lista *Hrvatska domovina* (1896 – 97); pokrenuo je časopis *Napredna misao* (1898). Za poslanika u Hrvatskom saboru izabran je 1897. u Bakru, a 1906 – 08. član je (s dr. Bogoslavom Mažuranićem) zajedničkog parlamenta u Budimpešti. Bio je sudac, a ban Khuen Hedervary ga, kao oporbenjaka, uklanja s dužnosti. Otvara odvjetničku kancelariju u Zagrebu, potom u Crikvenici. Za vrijeme rata (1914 – 1918) je bio u emigraciji kao član Jugoslavenskog komiteta i sudionik u izradi Krfske deklaracije 1917. Nakon 1918. kraće vrijeme (do 1920) postaje rukovoditelj pravosuđa u Hrvatskoj i podban Hrvatske u Kraljevini SHS, a 1922. državni savjetnik i član jugoslavenskoga ministarskog savjeta. Djela: *Iz mojih političkih zapisaka* (1914), *Iz emigracije* I-IV (1919 – 26), *Kobne smjernice naše politike spram Italije* (1925), i dr. Bio je aktivan u radu Narodne čitaonice u Novom od 1890. do 1893.

Veza: 28, 55, 18, 16, 27, 44, 62, 49/1, 12

21.

POTOČNJAK, FRANKO – Kotižar (Novi, 24. 3. 1857 – Amerika, ?), sin Ivana i Marije r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912); supruga Vicka r. Maričić – Jurika (Novi, 31. 3. 1865 – Novi, 10. 4. 1944).

Krojač u Novom. Zbog slabe zarade 1887. otišao je u Ameriku gdje je i umro. Supruga mu je ostala u Novom.

Veza: 26, 43/1, 29, 43, 59, 63, 46, 39, 67, 57

22.

POTOČNJAK, GRGUR – Rusan (Novi, 25. 9. 1798 – 1855), sin Antona Grginog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu od 1824. do 1828. kada je i zaređen za svećenika. Službovao je izvan Novog.

Veza: 42, 31, 55, 17, 18, 23, 37, 41, 7, 28, 55

23.

POTOČNJAK, IVAN – Rusan (Novi, 10. 1. 1805. – 7. 4. 1883), sin Antona Grginog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove.

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu od 1828. do 1832, kada je imao i mladu misu. Bio je plovan u Korenici.

Veza: 42, 31, 17, 22, 18, 37, 41, 7, 28, 55

24.

POTOČNJAK, IVAN LUDOVIKO – Kukić (Novi, 21. 8. 1868 – Novi, 8. 11. 1946), sin Antona Antonovog (Anton Jerolim) i Katarine r. Čorić (Novi, 15. 7. 1850 – Novi, 2. 5. 1898): supruga Marija r. Sokolić – Filkovica (Novi, 16. 8. 1876), Ivanova.

Kamenoklesar i zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika.

Veza: 2, 25, 50, 1, 48, 61, 4, 19, 30, 58, 6, 33, 60, 13, 66, 69

25.

POTOČNJAK, IVAN – Kukić (Novi, 24. 9. 1822 – Novi, 1. 7. 1909), sin Antona Jerolima Ivanovog i Ane r. Krišković – Dankovice (Novi, 21. 6. 1799 – Novi, 15. 7. 1836), Pavlove; ujak Anke Ježić, majke Slavice Weiner r. Ježić.

Profesor kanonik, opat, prepožit i biskupski vikar modruški. Gimnaziju je završio u Varaždinu, a u Senju bogosloviju i 1846. postao svećenik. Bio je kapelan u Karlobagu (6 godina) pa u Ličkom Osiku od 1852, a od 1853. do 1854. župnik u Buniću, zatim je bio podrektor Sjemeništa u Senju od 1856. do 1864. Potom dolazi u Novi gdje je bio župnik pa prisjednik duhovnog stola i ženidbenog suda. Godine 1884. imenovan je prepoštom novljanskim, 1894. opatom, a za vrijeme biskupske vakancije te je godine i kaptolski vikar biskupije modruške te je biskupa dr. A. Marovića svečano uveo u Novi. Govorio je latinski, talijanski i njemački. Školovao je svog rođaka Franka Potočnjaka, poslije podbana. Njegovim zalaganjem u Novom je bila osnovana ženska osnovna škola 1872/73. Jedan je od obnovitelja Narodne čitaonice 1864., od 1865. do 1897. predsjednik Narodne čitaonice i pivač u novljanskom kolu. Na očevu grobu postavio je 1895. spomenik s prezimenom Potošnjak. Dana 30. listopada 1874. pozdravio je na Pletenom predstavnike krajiške uprave u povodu svečanog puštanja u promet Rudolfinske ceste Ogulin – Novi.

Veza: 1, 2, 50, 6, 33, 60, 24, 48, 61

26.

POTOČNJAK, IVAN – Kotižar (Novi, 13. 5. 1823 – Lukovo, 3. 12. 1898), sin Antona Mikulinog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 21. 6. 1784); supruga Marija r. Kargačin – Dunkovica (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912), Frankova.

Krznar. Izrađivao je *kotige* (žensko zimsko oblačilo, podsuknja od štavljenih ovčjih kožica, krzna okrenuta prema tijelu). Po tome nosi nadimak, koji nose i njegovi potomci. Od prosinca 1864. član je obnovljene Narodne čitaonice i Radničke zadruge *Sv. Nikola* osnovane 1881. Suosnivač je Narodne čitaonice u Novom od 27. ožujka 1845. i njezin knjižničar od 1846. Djed Mikula (Novi, 5. 12. 1755), Petrov je brat Petra (Novi, 14. 8. 1755), predsjednika suda u Novom.

Veza: 43/1, 21, 29, 43, 59, 63, 46, 39, 67, 64, 68, 57, 47, 5, 47

27.

POTOČNJAK, IVAN (*Vanja*) – Rusan (Rusija, 1886 – Zagreb, ?), sin Eduarda i Marije Pogorolove (1861), Ivanovne; supruga Nada r. Švrljuga (Rijeka, 9. 6. 1896).

Diplomirani pravnik; završio je studij prava. Radio je jedno vrijeme kao odvjetnik u Novom i u Crikvenici. Član Narodne čitaonice od 9. siječnja 1921. Sinovi su mu Boris (Novi, 13. 3. 1921) i Fedor (Crikvenica, 26. 4. 1918).

Veza: 16, 20, 18, 44, 62, 49/1, 12

28.

POTOČNJAK, IVAN (Šmrde) – Rusan (1827), sin Filipa Antonovog i Margarete r. pl. Marijašević (Novi, 5. 8. 1797 – Novi, 14. 1. 1876).

Prvi zakupnik novljanske šume za eksploataciju, trgovinu i izvoz drva i drvne građe u tadašnjem Kotaru Novi. Njegov je otac u Rusiji izučio zanat manipulanta i trgovca drvom. Sagradio je prvu kuću u Lukavicama nazvanu “Šmrdina kuća” jer je šmrkao

duhan na burmuticu. Budući da se on vjerojatno rodio u Rusiji, a bratov sin Eduardo se oženio Ruskinjom, dobili su nadimak Rusanovi, a kuća je poslije nazvana vila Rusanova. Izvor podataka je Filip Ježić, nadcestar.

Veza: 18, 17, 22, 23, 37, 41, 16, 20, 7, 55

29.

POTOČNJAK, IVAN – Kotižar (Novi, 14. 8. 1848 – Ravna Gora, 20. 8. 1912), sin Ivana Antonovog i Marije r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912), Frankove.

Učitelj. Radio je u pučkoj školi u Ravnoj Gori.

Veza: 26, 43/1, 46, 21, 43, 59, 63, 39, 67, 57, 5, 47

29/1.

POTOČNJAK, IVAN – Kotižar (Podstene, 17.1. 1885 – Pančevo, 1955), sin Maksimilijana i Agneze (Janje) r . Gergurić (Podstene, 7. 1. 1863. – Trsat); supruga Ivana r. Brnčić – Dukić (r. Podstene), vjenčani 18. 1. 1905.; imao je petero djece, sin Radovan je bio akademski slikar.

Profesor; studirao na fakultetima filozofije u Zagrebu i u Pragu. Radio kao profesor u gimnazijama u Krapini i Petrinji, potom Bakru u nautičkoj školi, najzad s obitelji otišao u Pančevo. Brat mu je Juraj (Novi, 15. 7. 1894.) – utemeljitelj novljanskog muzeja.

Veza: 43, 29, 46, 21, 59, 26, 57, 39, 64, 68, 63

30.

POTOČNJAK, IVAN (Aleksa) – Kukić (Novi, 3. 5. 1912 – Zagreb, 16. 12. 1993), sin Ivana Antonovog i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 16. 8. 1876.), Ivanove; supruga Vilma r. Cvrtila (Zagreb, 17. 9. 1913 – Zagreb, 25. 7. 2003); kćerke (blizanke) **Branka** (1942), udana Lojen i **Vlatka**, udana Radej, i sin **Željko** (1948 – 2016).

Nastavnik i javni djelatnik; završio je Preparandiju u Čakovcu. U mladosti je aktivni član srednjoškolskog prosvjetnog i sportskog društva *Vinodol*, s tamburaškom, pjevačkom i glumačkom, a od 1925. g. nogometnom i plivačkom sekcijom. Vodi pjevački zbor i diletante (amatersku glumačku družinu), sudac je u nogometu i vaterpolu. Svirao je na orguljama u novljanskoj crkvi. Kao učitelj je radio u pučkoj školi u Feričancima, u kojoj je radila i buduća supruga. Od 1940. do 1948. upravitelj je građanske škole u Novom. Član je prvoga poslijeratnog turističkog odbora u Novom 1947. Sudionik je NOB-a od 10. 9. 1944., poručnik JNA. Bio je tajnik Sindikata prosvjetnih radnika Hrvatske u Zagrebu. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 24, 48, 61, 2, 1, 4, 58, 13, 66, 69, 19

31.

POTOČNJAK, IVAN – Rusan (Novi, 17. 8. 1779 – Novi, 12. 2. 1801), sin Grge i Marije r. Kabalin (Novi, 7. 9. 1736 – 6. 4. 181), Petrove. Brat mu je Luka – svećenik.

Student kojeg je prerana smrt prekinula u studiju.

Veza: 42, 17, 22, 23, 18, 41, 37

32.

POTOČNJAK, IVAN – Rusan (Novi, 7. 5. 1889), sin Jerka Stipanovog i Lucije r. Kabalin – Perić (26. 9. 1866), kćeri Karla Nikolinog; supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 11. 11. 1891 – Novi, 27. 10. 1918), Ivanova.

Kovač. Radio je u Novom. Pradjed mu je Filip (1. 5. 1800), Antonov.

Veza: 55, 18

33.

POTOČNJAK, IVAN – Kukić (Novi, 2. 11. 1847 – Križevci, 1898), sin Pavla Antonovog (Anton Jerolim) i Katarine r. Žanić – Pužike (Novi, 29. 10. 1823 – Novi, 15. 9. 1896), Ivanove; neoženjen.

Fizičar i meteorolog, autor prvog hrvatskog udžbenika iz meteorologije (1878). Studirao je na Politehničkom zavodu u Beču, a diplomirao je na Mudroslovnom fakultetu (filozofiji) u Beču. U Budimpešti polaže ispit za prof. prirodopisa u višim gimnazijama s hrvatskim nastavnim jezikom. Radio je 1868. na gimnaziji u Rijeci, a 1872. u Senju, te od 1875. na Kr. gospodarsko-šumarskom učilištu u Križevcima, gdje predaje fiziku. Izdao je: *Nauka o podneblju i zračnih pojavih* (1878) - prvi udžbenik iz meteorologije, i *Sistematika bilja*, a s Gustavom Pexidrom, profesorom i ravnateljem učilišta (kasnije priženjenim u novljansku obitelj Srića) izdaje 1884. udžbenik *Fizika i kemija za ratarnice i druge niže škole*. Autor je udžbenika *Obrisi životinjstva, bilinstva i rudstva* (1891).

Veza: 50, 25, 2, 1, 6, 60, 24, 48, 61

34.

POTOČNJAK, JAKOV (Novi, poslije 1400).

Kaštald crikve blaženoju mučenika Kuzme i Damjana, ka crikva sliši pod crikav stolnu rečenu blaženoju apostola Filipa i Jakova. Naručitelj je *I. novljanskog brevijara*, za potrebe rečene crkve, kojeg je pisao pop Juraj, *kapelan poli plovana Vida*, a dovršio 21. 5.1459. Rukopis na glagoljici čuva se u župnom uredu u Novom (466 listova), u Arhivu HAZU u Zagrebu (5+2 lista) i u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu (6 listova), dok crkva sv. Kuzme i Damjana propada od vlage, desetljećima neodržavanog pokrova iz kupa kanalica. Jedan je od najstarijih zapisanih Potočnjaka u Novom.

35.

POTOČNJAK, JOSIP (Novi, 5. 5. 1824 – Koprivnica, ?), sin Josipa Ivanovog i Ursule r. Kabalin – Perić (Novi, 6. 8. 1781 – Novi, 23. 11. 1848), Antonove; supruga Vicka r. Kabalin (Novi, 20. 12. 1813 – 19. 3. 1801).

Trgovac, držao je *butigu* u Novom. Otac je Ladislava Petra, bilježnika. Potomci brata Antona (Novi, 27. 1. 1821 – Novi, 7. 5. 1896) su **Ujtate**.

Veza: 40, 49, 65, 34/1

36.

POTOČNJAK, JOSIP (*Jureško*) – Z Boška (Novi, 10. 4. 1864 – 28. 11. 1884), sin Mikule Ivanovog i Ursule r. Piškulić – Fumike (Novi, 29. 11. 1829 – Novi, 27. 10. 1899), Ivanove.

Otišao je *u svit trbuhom za kruhom*, a obitelj preko svjedoka obaviještena da je umro na radu. I brat **Toma** (Novi, 5. 12. 1871) umro je *prije dobe* u Južnoj Americi (1892). Ostala

su mu braća **Kuzma** (Novi, 27. 9. 1854 – Novi, 23. 11. 1879) i **Ivan** (Novi, 2. 11. 1869 – Novi, 26. 8. 1873), a sestre **Lucija** (Novi, 12. 12. 1851) i **Marija** (Novi, 17. 12. 1867). Šukundjed Matij (Novi, 13. 1. 1734), Ivanov, brat je Jurju (Novi, 23. 4. 1725), Ivanovom, narodnom sucu u Novom. Nadimak je dobio zbog pogrešnog izgovaranja imena Juraj. Taj je nadimak po ženskoj liniji prešao i u prezime Sokolić – Kozarić.

Veza: 38

37.

POTOČNJAK, JURAJ – Rusan (Novi, 13. 4. 1820 – Zagreb, ?), sin Antona Grginog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove; supruga Marija r. Molin.

Činovnik. Radio je kod finance u Zagrebu i okolici. Budući da su mu braća Ivan i Grgur bili svećenici, a Luka liječnik, i on u senjskom sjemeništu studirao filozofiju na Filozofskom učilištu 1841 - 42. godine.

Veza: 42, 31, 17, 18, 22, 24, 41, 7, 28, 55

38.

POTOČNJAK, JURAJ – Z Boška (Novi, 23. 4. 1725 – Novi, 4. 5. 1800), sin Ivana Jurjevog i Margarite (1695 – 15. 4. 1763); treća supruga Magdalena r. Carina (Novi, 9. 7. 1747), Matijeva.

Sudac, jedan od osam sudaca - predstavnika Novog, potpisnika dva ugovora u Bakru 22. veljače 1763. s Antonijem de Zandonatti, kraljevskim vojnim namjesnikom, po kojima su naturalna davanja: potoka – vinski dohodak od proizvedenog vina, sulj – davanje od sitne stoke (*svako petnajsto, a crikvi deseto)* i radna obaveza – *tlaka*, zamjenjeni u novčanu obvezu.

Veza: 36

39.

POTOČNJAK, JURAJ – Kotižar (Novi, 15. 7. 1894 – Novi, 16. 4. 1964), sin Maksimilijana (*Maksa*) Ivanovog i Agneze (*Janje*) r. Gergurić (Podstene, 7. 1. 1863); supruga Zlata r. Kolander (Sv. Ivan Zelina, 7. 2. 1897 – Novi, 10. 6. 1981), Stjepanova.

Učitelj; završio je Učiteljsku školu u Zagrebu. Radio je kao učitelj u Trnovcu, Slavonskom Brodu, Staroj Pazovi, Varaždinu, Strugi (Ludbreg) i u Novom, skupa sa suprugom Zlatom. U Novom je bio ravnatelj je sedmogodišnje i osmogodišnje osnovne škole od 1948. do 1951., a inicijator je osnutka i suosnivač KUD-a *Ilija Dorčić* 26. 1. 1951. Utemeljitelj je novljanskog Narodnog muzeja (osn. 1. 5. 1951.); predano je sakupljao građu od važnosti za povijest Novog, u Narodnom muzeju i galeriji čuva se u rukopisu *Spomenica Novog Vinodolskog* (Ljetopis grada Novoga) u dva sveska, s ilustracijama Vladimira Potočnjaka, vrijedna objave. Napisao je igrokaz *Ženidba vojvode Pavla*, opisao je izgled nekadašnjeg Kaštela u Novom i napravio nacrt i maketu Lopara. Brat Ivan (Podstene, 17. 1. 1885 – Pančevo, 1955) bio je profesor, a sin mu Radovan akademski slikar.

Veza: 43, 29, 21, 59, 63, 46, 26, 67, 29/1, 68

40.

POTOČNJAK, LADISLAV PETAR (Novi, 27. 6. 1850. – Novi, 20. 10. 1899), sin Josipa Josipovog i Vicke r. Kabalin (Novi, 20. 12. 1813 – Novi, 19. 3. 1901); supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 23. 9. 1856 – Novi, 11. 1. 1908), kći banovog brata Matije.

Činovnik. Bio je bilježnik na Grobniku 1876., od ožujka 1877. u Novom, a 1896. godine načelnik je Općine Novi, te tajnik Narodne čitaonice 1878 - 1897. Najstariji sin Vladimir (1884) umro je kao maturant od tuberkuloze (1903), a kćerka Anica udala se za Nikolu Ježića, mr. ph., ljekarnika u Novom (1912 – 1916), potom u Rumunjskoj i u Dubrovniku. Sa suprugom Marijom gradi 1894. (na zemljištu Matije Mažuranića, u uvali Lišanj), *Hotel Lišanj* s osam soba i dvije društvene prostorije.

Veza: 35, 49, 65

41.

POTOČNJAK, LUKA (*Luketa*) – Rusan (Novi, 13. 10. 1811 – Dubrovnik, 26. 2. 1896), sin Antona Grginog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 11. 1773 – Novi, 1868), Ivanove.

Doktor medicine (nema dostupnih podataka gdje je studirao). Bio je carski i kraljevski štapski nadliječnik u Dubrovniku.

Veza: 43, 31, 17, 18, 22, 23, 37, 7, 28, 55

42.

POTOČNJAK, LUKA – Rusanov (Novi, 13. 10. 1766 – Rijeka, 9. 1. 1832), sin Grge i Marije r. Kabalin (Novi, 7. 9. 1736), Petrove.

Svećenik, župnik i profesor; studirao je za svećenika u senjskom sjemeništu, zatim odlazi na daljnje studije u Mađarsku ili u Austriju. Župnik je na Grobniku 1809 – 22., potom je profesor u gimnaziji u Rijeci.

Veza: 31, 17, 18, 22, 23, 37, 41

43.

POTOČNJAK, MAKSIMILIJAN (Makso) – Kotižar (Novi, 13. 10. 1862 – Trsat, 1914), sin Ivana Antonovog i Marije r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912); supruga Agneza (Janja) r. Gergurić (Podstene, 7. 1. 1863).

Ravnajući učitelj u pučkoj školi 1889 - 1905. Bio je knjižničar u Narodnoj čitaonici u Novom od 20. siječnja 1891. i njezin tajnik od 1897. do 1905., te agilan kulturni djelatnik. Počeo je pisati *Spomenicu* osnovne škole u Novom. Zajedno s Adolfom Harapinom obnovio je rad Pjevačkog društva *Stenjak* i rukovodio Tamburaškim društvom *Zvonimir*. Pisao je igrokaze za djecu i napisao prigodne pjesme za stotu obljetnicu rođenja bana Mažuranića i druge.

Veza: 26, 43/1, 21, 29, 59, 46, 29/1, 39, 67, 64, 68, 5, 47

43/1.

POTOČNJAK, MARIJA – z Boška (Novi, 1. 12. 1825), kći Antona Mikulinog i Marije r. Žanić – Pužike (Novi, 21. 6. 1784), Vickove, udovice Matija Dobrića, Mihovilovog.

Mrtvorođenče, dijete je bilo kršteno, iako se nije rodilo živo. a ne samo u Ledenicama da bi, prema vjerovanju, duša mrtvorođenog djeteta mogla stići u raj. Prije su krštenje

obavljali samo svećenici, a poslije jedno vrijeme i primalje. Braća su joj Mikula (Novi, 9. 9. 1815 – Žirje, 1855) i Ivan – Kotižar (Novi, 1823 – Novi, 1898).

Veza: 26, 29, 46, 21, 43, 59, 63, 57, 5 47

44.

POTOČNJAK, MARIJA (*Marjuša*) – Rusanova (Zagreb, 1895 – Zagreb, 1939), kći Eduarda i Marije r. Pogorolove (Jusufka, Rusija, 1861), Ivanovne; sestra je Valođina.

Profesorica. Radila je kao učiteljica u građanskoj školi u Novom (od 1922. do 1924), zatim u Zagrebu.

Veza: 16, 20, 18, 27, 62, 49/1, 12

45.

POTOČNJAK, MARIJA – Smrtić (Novi, 30. 1. 1884 – Obrovac, ?), kći Šimuna i Margarete r. Petrinović – Juretinke (Novi, 31. 1. 1842 – Novi, 18. 9. 1915).

Primalja u Obrovcu. Njezin otac Šimun (Novi, 30. 7. 1838), Andrijev radio je na izgradnji Sueskog kanala, a umro je u Aleksandriji (Egipat).

Veza: 51, 15, 56, 52

46.

POTOČNJAK, MATIJ – Kotižar (Novi, 22. 9. 1853 – Novi, 30. 5. 1876), sin Ivana Antonovog i Marije r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912).

Student. Studirao je vjerojatno u Zagrebu gdje su mu i ostala braća završila studije, ali je mlad umro.

Veza: 26, 43/1, 29, 43, 59, 63, 21, 39, 57, 5 47

47.

POTOČNJAK, MATIJ – Z Boška (Novi, 16. 9. 1842 – Brazil, 31. 3. 1891), sin Mikule Antonovog i Helene r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 2. 8. 1815 – Novi, 19. 3. 1886), Jurjeve; supruga Katarina r. Deranja (Novi, 7. 11. 1850 – Novi, 24. 1. 1899), Ivanova.

Mornar u carskoj i kraljevskoj austrijskoj mornarici na Žirju, gdje mu je otac živio i umro. Poslije je napustio mornaricu i otišao u Brazil. Imao je šestero djece, od kojih tri sina: Roku (Novi, 2. 8. 1873 – Kanzas, SAD, ?), Martina (Novi, 7. 11. 1875 – Kanzas, SAD, 25. 9. 1904) i Ivana (Novi, 27. 9. 1886 – SAD, ?). Ivan Antonov Kotižar mu je stric.

Veza: 26, 5, 8, 42, 29, 43, 59, 63, 21

48.

POTOČNJAK, MILAN (*Kapular*) – Kukić (Novi, 19. 8. 1890 – Zagreb, 1960), sin Antona Antonovog Jerolimovog i Katarine r. Čorić (Novi, 15. 7. 1850 – Novi, 2. 5. 1898); supruga Tereza r. Santaj.

Građevinski poduzetnik. Radio je uglavnom u Ogulinu i Zagrebu. Jedan je od novljanskih omladinaca koji su 12. srpnja 1908. u Novom izveli napad na bivšega hrvatskog bana Levina Raucha. Vlasnik hotela *Klek*, koji je sagradio 1935 - 36, a koji je nakon rata nacionaliziran. Od 1945. je bio predsjednik Inicijativnog odbora za obnovu turizma u Novom. Radio je kao nastavnik u državnoj obrtnoj školi u Zagrebu. Napisao je više stručnih knjiga. Djeca su mu Krešimir koji je završio Višu ugostiteljsku školu u Opatiji u

prvoj generaciji i živi u Kanadi, Vladimir koji je radio u *Sireli* u Bjelovaru i Marija, nastavnica glazbene škole.

Veza: 2, 25, 50, 1, 24, 61, 6, 33, 60, 4, 30, 58

49.

POTOČNJAK, MILAN (Novi, 25. 8. 1887 – Novi, 21. 12. 1960), sin Ladislava Petra Josipovog i Marije r. Mažuranić (Novi, 23. 9. 1856 – Novi, 11. 1. 1908), kćeri banova brata Matija.

Poljoprivredni tehničar i enolog (vinogradar); završio je vinogradarsku školu u Križevcima. Radio je u Daruvaru.

Veza: 40, 35, 65

49/1.

POTOČNJAK, NIKOLA (*Njika*) – Rusan (Zagreb, 1891 / 1892 – 1914 / 1918), sin Eduarda Antonovog i Marije r. Pogorolove (Jusufka, Rusija, 1861), Ivanovne.

Žrtva rata (1914 – 1918); poginuo je u ratu kao austrougarski vojnik.

Veza: 16, 20, 18, 27, 44, 62, 16, 12

50.

POTOČNJAK, PAVAL – Kukić (Novi, 13. 5. 1824 – Novi, 5. 4. 1912), sin Antona Jerolima Ivanovog i Ane r. Krišković – Dankove (Novi, 21. 6. 1799 – Novi, 15. 7. 1836), Pavlove, prve očeve supruge; supruga Kate r. Žanić – Pužika (Novi, 29. 10. 1823 – Novi, 15. 9. 1896), Ivanova.

Građevinski poduzetnik i trgovac. Član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice od prosinca 1864. do 1870. (nakon pada Bachova apsolutizma).

Veza: 1, 2, 25, 6, 33, 60, 24, 48, 61

51.

POTOČNJAK, PETAR – Smrtić (Novi, 27. 6. 1835 – Novi, 30. 3. 1903), sin Andrija (Novi, 27. 11. 1808 – Novi, 14. 8. 1849), Šimunovog i Marije r. Piškulić (Novi, 25. 1. 1806 – Novi, 2. 5. 1893); supruga Lucija r. Mudrovčić (Novi, 20. 12. 1846 – 12. 3. 1921).

Vojna osoba.

Veza: 15, 45, 52

52.

POTOČNJAK, PETAR (Novi, 14. 8. 1755), sin Petra i Francike r. Baran (2. 10. 1730 – 22. 2. 1772); supruga Margarita r. Potočnjak (Novi, 1. 6. 1752), Jurjeva, iz grane poslije nazvane Rusanovi.

Predsjednik suda (“capo giudice”) u Novom prema sudskom dokumentu od 1. siječnja 1816. koji je u privatnom posjedu Jasne (Seka) Zoričić r. Šefer (Novi, 1938), Ljubine. Imao je sina Šimuna (Novi, 28. 10. 1784) čiji su potomci dobili nadimak Smrtići.

Veza: 51, 15, 45, 56

53.

POTOČNJAK, PETAR - v. **POTOČNJAK, LADISLAV PETAR**, to mu je pravo ime.

53/1

POTOČNJAK, RADOVAN – Kotižar (iza 1905 – 1941), sin Ivana Maksimilijanovog i Ivane r. Brnčić – Dukić.

Akademski slikar; nakon gimnazije u Beogradu završio studij slikarstva na Akademiji likovne umjetnosti u Pančevu. U Pančevu imao atelier, 1936. održao samostalnu izložbu slika. Početkom rata mobiliziran od Njemaca u jedinicu folksdojčera, gdje je ubrzo poginuo.

Veza: 29/1, 39, 67, 43, 26, 64, 68

54.

POTOČNJAK, SANJA – Kukika (Rijeka, 6. 9. 1967), kći Bogoslava Antonovog i Anđelke r. Popović, druge očeve supruge; suprug Drago Bilić (Rijeka, 16. 6. 1952), rastavljena; sinovi **Anton Bilić** (Rijeka, 4. 2. 2001) i **Marin Bilić** (Rijeka, 3. 10. 2002).

Profesorica hrvatskog jezika; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Radi u osnovnoj školi u Rijeci.

Veza: 10, 3, Oreč

55.

POTOČNJAK, STIPAN – Rusan (Novi, 26. 8. 1835 – 1874), sin Filipa Antonovog i Margarete r. pl. Marijašević (Novi, 5. 8. 1797 – Novi, 14. 1. 1876), Ivanove; supruga Lucija r. Kargačin – Belika (Novi, 11. 12. 1835 – Novi, 16. 4. 1912), Matijeva.

Umro je van Novog, otišavši *trbuhom za kruhom*.

Veza: 18, 17, 22, 23, 41, 37, 28, 7, 16, 20, 32

56.

POTOČNJAK, TOMISLAV – Smrtić (Novi, 18. 9. 1909 – Dalj, Osijek, 2. 7. 1985), sin Branka Šimunovog i Katarine r. Maričić (Novi, 6. 3. 1891), kćeri Ivana Josipovog, koja se poslije preudala za Milorada Očića iz Osijeka, a njezin brat je Anton – Zbrizi.

Učitelj u osnovnim školama u Kupincu, Drežnik gradu i Skenderovcima. Petar Petrov (Novi, 14. 8. 1756), predsjednik suda u Novom, njegov je prašukundjed.

Veza: 15, 45, 14, 52

57.

POTOČNJAK, VICKA r. Maričić – **Jurika** (Novi, 31. 3. 1865 – Novi, 10. 4. 1944), kći Matija i Vicke r. Žanić (Novi, 30. 9. 1834 – Novi, 26. 9. 1910); suprug Franko – Kotižar (Novi, 24. 3. 1857 – SAD, ?), Ivanov.

Primalja u Novom. Suprug, iako krojač u Novom, otišao je na rad u SAD radi zarade što pokazuje da se tu ni od krojačkog ni od primaljskog posla nije moglo dobro živjeti.

Veza: 21, 29, 46, 43, 59, 63, 26, 43/1, 39

58.

POTOČNJAK, VILMA r. Cvrtila (Zagreb, 17. 9. 1913. – Zagreb, 25. 7. 2003.); suprug Ivan Aleksa – Kukić (Novi, 3. 5. 1912. – Zagreb, 16. 12. 1993.), sin Ivana Antonovog; kćerke

(blizanke) **Branka** (1942), udana Lojen, i **Vlatka**, udana Radej, sin **Željko** (1948 – 2013).

Nastavnica fizike i matematike; završila je Preparandiju u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Feričancima zajedno s budućim suprugom Ivanom, s kojim se tamo i upoznala. Od 1940. do 1948. rade zajedno u školi u Novom, a potom odlaze u Zagreb.

Veza: 30, 13, 66, 69, 4, 19

59.

POTOČNJAK, VJENCESLAV – Kotižar (Novi, 24. 3. 1866 – Draga, 25. 6. 1938), sin Ivana Antonovog i Marije r. Kargačin (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912).

Svećenik; bogosloviju je studirao u senjskom sjemeništu 1887 - 91., kad je kapelan na Grobniku, a 1893. u Bakru. Godine 1895. župnik je u Sv. Barbari, u Kostreni, od 1896. do 1905. u Lukovu kod Karlobaga, gdje je živio s ocem i majkom, zatim u Dragi do 1938. Bio je guslar i član Narodne čitaonice u Novom od 26. siječnja 1928.

Veza: 26, 43/1, 21, 29, 43, 63, 46, 39, 67, 5, 47

60.

POTOČNJAK, VJENCESLAV – Kukić (Novi, 24. 9. 1866 – Nova Gradiška, ?), sin Pavla i Katarine r. Žanić – Pužike (Novi, 29. 10. 1823 – Novi, 15. 9. 1896), Ivanove; supruga Jelisava r. Kolajdžić.

Kraljevski kotarski šumarski upravitelj u Novoj Gradiški; završio je Višu gospodarsku školu, šumarski smjer u Križevcima. Bio je 1909. kum na crkvenom vjenčanju u Novom.

Veza: 50, 2, 25, 1, 6, 33, 24, 48, 61

61.

POTOČNJAK, VLADIMIR – Kukić (Novi, 14. 9. 1884 – Zagreb, ?), sin Antona Antonovog Jerolimovog i Katarine r. Čorić (Novi, 15. 7. 1850 – Novi, 2. 5. 1898); supruga Polda (vjenčao se 25. svibnja 1924).

Gruntovničar u Zagrebu. Bio je član je Narodne čitaonice u Novom od 1928. godine.

Veza: 2, 25, 50, 1, 24, 48, 4, 30, 58, 6, 33, 60

62.

POTOČNJAK, VLADIMIR (*Valodja*) – Rusan (Zagreb, 17. 1. 1904. – Zagreb, 16. 5. 1952.), sin Eduarda i Marije r. Pogorolove (Jusufka, Rusija, 1861. – Zagreb, ?), Ivanovne; supruga r. Muačević.

Hrvatski arhitekt, predstavnik moderne; diplomirao je 1926. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu gdje je bio asistent, a od 1942. honorarni nastavnik arhitektonskog odjela. Bio je na usavršavanju u inozemstvu, radio je u atelijerima Adolfa Loosa, Ernsta Maya i Huga Ehrlicha, poslije osniva svoj biro. Napisao je 1939. monografiju *Arhitektura u Hrvatskoj 1888 – 1938.* Dobio je prvu nagradu za projekt zgrade Predsjedništva vlade FNRJ u Novom Beogradu, poslije SIV-a (1951). Projektirao je uređenje novljanske plaže, s 113 kabina ispod galerije pod obalnom šetnicom, i sanitarnim čvorom na plaži (1936), Tvornicu aluminija u Lozovcu kod Šibenika (1936/37), Vilu Lobkowitz u Novom, Senjska 14 (1938). Bio je vlasnik stare vile *Rusan* (Šmrdine kuće; srušene 1984. g.),

poslije i nove kuće izgrađene do nje). Po njegovom projektu građena je *kupalnica* u Novom, na armiranobetonskim stupovima (1950- 51), i Dom kulture (1952 -61).

Veza: 16, 20, 18, 27, 44, 49/1, 12

63.

POTOČNJAK, VLADIMIR – Kotižar (Novi, 8. 8. 1870 – Zagreb, 1928), sin Ivana Antonovog i Marije r. Kargačin (Novi, 27. 10. 1826 – Draga, 20. 8. 1912).

Tehnički činovnik u Državnim željeznicama u Zagrebu gdje je i završio srednju tehničku školu.

Veza: 26, 43/1, 21, 29, 43, 59, 46, 39, 67, 4, 47

64.

POTOČNJAK, VLADIMIR – Kotižar (Struga, Ludbreške Sesvete, 11. 8. 1924 – Rijeka, 19. 3. 1997), sin Jurja i Zlate r. Kolander (Sveti Ivan Zelina, 7. 2. 1897 – Novi, 10. 6. 1981).

Akademski slikar. Slikao je motive karakteristične za primorski kraj (čičak), figurativne kompozicije, motive iz djetinjstva i rata. Naši hotelski i ugostiteljski objekti obiluju njegovim slikama i improvizacijama plastike u drvu. U novljanskom muzeju njegova je slika donošenja Vinodolskog zakona, a u bivšoj vjenčanoj dvorani u Kaštelu panorama Novoga. Sudionik NOB-a od 1943. Nakon rata završio je učiteljsku školu. Pokopan je u Novom.

Veza: 39, 67, 43, 26, 68

65.

POTOČNJAK, VLADIMIR (Novi, 20. 4. 1884 – Novi, 17. 4. 1903), sin Ladislava Petra Josipovog i Marije r. Mažuranić – Glavareve (Novi, 23. 9. 1856 – Novi, 11. 1. 1908), kćeri banovog brata Matije.

Kao maturant gimnazije umro je od tuberkuloze. Otac mu je bio bilježnik u Novom.

Veza: 40, 35, 49

66.

POTOČNJAK - RADEJ, VLATKA – Kukika (Novi, 17. 3. 1942), kći Ivana Alekse Ivanovog i Vilme r. Cvrtila (Zagreb, 17. 9. 1913 – Zagreb, 25. 7. 2003); suprug Joško.

Diplomirana pravnica, sutkinja Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Završila je Pravni fakultet u Zagrebu.

Veza: 30, 58, 4, 24, 2, 1, 69, Lojen

67.

POTOČNJAK, ZLATA r. Kolander (Sveti Ivan Zelina, 7. 2. 1897 – Novi, 10. 6. 1981), Stjepanova; suprug Juraj – Kotižar (Novi, 15. 7. 1894 – Novi, 16. 4. 1964), Maksimilijanov.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Novom od 1923. do 1929. i od 1948. do 1951. Bila je članica Narodne čitaonice u Novom od 1925. godine.

Veza: 39, 64, 68, 43

68.

POTOČNJAK, ZLATKO – Kotižar (Struga, Ludbreške Sesvete, 9. 8. 1925), sin Jurja i Zlate r. Kolander (Sveti Ivan Zelina, 7. 2. 1897 – Novi, 10. 6. 1981); supruga Nada r. Ferrari (Senj).

Doktor medicine, liječnik; studirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, a diplomirao u Rijeci (1958). Od 1964. do 1969. radi u bolnici *Lopača* blizu Rijeke, zatim u Domu zdravlja u Senju u područnim ambulantama u Svetom Jurju, Jablancu i Krasnu do 1980. godine.

Veza: 39, 67, 43, 26, 64

69.

POTOČNJAK, ŽELJKO – Kukić (Novi, 19. 3. 1948 – 25.11.2016), sin Ivana (Alekse) i Vilme r. Cvrtila (Zagreb, 17. 9. 1913 – Zagreb, 25. 7. 2003), supruga Maja Vego (Zagreb, 18. 8. 1951); sinovi **Niko** (Zagreb, 7. 4. 1978) i **Igor** (Zagreb, 10. 4. 1985).

Dipl. ing. građevinarstva. Radio u Institutu za građevinarstvo Hrvatske u Zagrebu. Sin Niko sa suprugom Petrom r. Held (Dubrovnik, 29. 8.1982), Ivanovom, ima kćerke **Emu** (Zagreb, 5. 8. 2013) i **Adu** (Zagreb, 31. 10. 2018).

Veza: 30, 58, 4, 24, 2, 1, 66, 13, 19, Radej, Lojen

POVILE

Naselje u sastavu Ledenica. Stanovnici – ribari, bili su naseljeni iz Ledenica. Nakon 1962. u sastavu su Mjesne zajednice Novi Vinodolski, od 1984. Mjesna zajednica u sastavu Općine Crikvenica, a od 1990. u sastavu su grada Novog Vinodolskog. Kako su prije bile u sastavu Ledenica, mrtve su pokapali na groblju u Ledenicama, do 1925. godine, kad je izgrađeno groblje. U Povilama nema crkve, jer je njihova župna crkva bila u Ledenicama, pa crkvica sv. Mandalene na Punti služila za održavanje misa za Povilare, iako se nalazila na području Novog. Mjesna zajednica Novi je 1984. godine ustupila teren *Kampa Mandalena* Mjesnoj zajednici Povile, pa je kapela sv. Mandalene potpala pod Povile; u njoj se održavaju mise za stanovnike Povila.

POŽEGA, MARIJA r. Žagar (Novi, 29. 11. 1926 – Zagreb, 27. 3. 2002), kći Vida i Lucije r. Dobrić – Kontić (Novi, 20. 12. 1895 – Novi, 1958), kćeri Antona i Barbare r. Mudrovčić – Temike; suprug Zvonimir (Zagreb, 21. 7. 1920 – Zagreb, 29. 9. 2003), Petrov.

Učiteljica; završila je Učiteljsku domaćinsku školu u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u Domaćinskoj školi u Novom pa potom u Leksikografskom zavodu *Miroslav Krleža* u Zagrebu. Kći Jelena udana je za dr. Ljubomira Pavelića.

PRAŠELJ, DUŠAN (Sušak, 19. 12. 1931 – Rijeka, 4. 9. 2019), sin Marijana.

Profesor, glazbeni pedagog, skladatelj, dirigent. Diplomirao je na Teoretsko-folklornom odjelu Muzičke akademije u Zagrebu, a studij dirigiranja je završio 1968. na Akademiji za glazbu u Beču. Radio je kao profesor teoretsko-nastavničkog odjela na srednjoj glazbenoj školi *Ivan Matetić Ronjgov* u Rijeci, kao čembalista u ansamblu *Zagrebačkih solista,* direktor i dirigent opere HNK *Ivana pl. Zajca* u Rijeci (1969 – 77), zborovođa više pjevačkih zborova u Rijeci i Zagrebu, te trideset godina kao upravitelj spomen doma u Ronjgima. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada i priznanja. Glazbeno (notalno) je obradio novljanske narodne pjesme (3 *pisme od kola*, 11 *ćurumbela,*

pjesama *u dvoje,* 50 zbornih i 3 svatovske pjesme; ukupno 111 notnih zapisa), koje su objavljene u Spomen knjizi Narodne čitaonice Novi Vinodolski II (1977), a uvrštene su i u drugo, dopunjeno izdanje knjige Ivana Matetića Ronjgova *Zaspal Pave,* koju je priredio 2017. godine (114 notnih zapisa, od kojih tri koje je zabilježio Matetić Ronjgov; ukupno 89 naslova i 25 inačica). Priredio je i presnimke pjesama od 10. 6. 1970. i 21. 1. 1973. g. (korištene za notne zapise) sa starih magnetofoskih vrpci na nosač zvuka priložen knjizi *Polak običaja i navade stare* (2012). Skladao je nekoliko klapskih pjesama nadahnutih novljanskim melosom - za novljansku mušku klapu *Vinčace*, koja njegovom sladbom "Novljansko kolo" žanje uspjehe na festivalima klapske pjesme, te za žensku klapu *Puntape*. Katedra Čakavskog sabora *Novljansko kolo* dodjelila mu je 2011. Veliku Nagradu *Novljansko kolo*, a 5. 1. 2017. na Svečanoj sjednici Gradskog vijeća proglašen je Počasnim građaninom Novog Vinodolskog.

PREBEG, MIHOVIL (21. 9. 1866 – 18. 10. 1911); prva supruga Sofija r. Petrec (12. 5. 1871 – 21. 5. 1894), druga Margareta r. Butković (Ledenice, 1. 11. 1867).

Učitelj. Radio je u pučkoj školi u Ledenicama od 1893. do 1908. i od 1910. do 1911. kada je obolio. Djeca su mu Vjekoslav (Ledenice, 15. 12. 1895) i Živko (Ledenice, 22. 4. 1901).

PREBILIĆ, MIROSLAV (Pasjak, Jelšane, Istra, 27. 2. 1896); supruga Paulina r. Cetada.

Veletrgovac. Od 1929. do 1934. prodavao je u Novom šumsko drvo i drvenu rezanu građu iz pilane Ivana Stattina.

1.

PREDEN, BOJAN (Rijeka, 1. 5. 1977), sin Zvjezdana i Bosiljke r. Kabalin – Nikolice, Lindarike (24. 6. 1950), Petrove; supruga Marica r. Jovanović – Žužanova (Lübeck, 15. 4. 1977), kći Jurja Nikolinog i Smilje r. Pavlica; kćerke **Iris** (Rijeka, 14. 9. 1999) i **Nensi** (Rijeka, 14. 1. 2004).

Vodoinstalater, zaposlen u VIO Žrnovnica Crikvenica Vinodol d.o.o. Novi Vinodolski.

Veza: 2

2.

PREDEN, BOSILJKA r. Kabalin **– Nikolica, Lindarika** (Novi, 24. 6. 1950), kći Petra Nikolinog i Anke r. Lindarić (Novi, 20. 7. 1912 – Novi, 26. 11. 1991), Vickove; suprug Zvjezdan (Labin, 10. 11. 1951) (rastavljena); kćerka **Vedrana** (Rijeka, 12. 1. 1972 – 18. 8. 1992) i sin **Bojan** (Rijeka, 1. 5. 1977).

Upravna referentica, radila je u policijskoj postaji u Crikvenici. Kćerka Vedrana tragično je poginula kao studentica treće godine Likovne akademije u Rijeci.

Veza: 1, Kabalin 98, 110, Piškulić 41

PREMUŽIĆ, STANKA r. Sokolić – **Vlahović** – v. **SOKOLIĆ, STANKA**.

1.

PRGIĆ, JOSIP (Staro Petrovo Selo, Delnice, 22. 7. 1909 – Ledenice, 1982), Marijanov; supruga Vera r. Miletić (Mošune, Ledenice, 25. 7. 1920), Josipova.

Strojar u pilani Breze od 1932. Suradnik NOP-a. Lovac i majstor za izradu i popravak oružja. Milan Mataija zatražio je od njega da popiše osobe koje posjeduju lovačko i vojno oružje i popravi sve neispravno oružje, a uz njegovu je pomoć organizirao 19. rujna 1941. paljenje pilane u Brezama u kojoj je upravnik bio Mate Dumenčić.

Veza: 2

2.

PRGIĆ, MARIJAN (Mošune, Ledenice, 1. 1. 1941. – Zagreb, 16. 6. 1996.), sin Josipa i Vere r. Miletić (Ledenice, 25. 7. 1920), Josipove; supruga Katarina r. Laszowski, unuka Emilija Laszowskog

Televizijski snimatelj na RTV-u Zagreb, poslije na HRT-u Zagreb. Veza: 1, Miletić 12, 13, 35, 23, 7, 1

PRIDOJEVIĆ, NIKOLA

Svećenik u Ledenicama 1672. Tada su on i pop Šimun Jelačić sagradili sebi pred glavnim oltarom crkve u starom gradu Ledenice raku, u kojoj je i pokopan.

PRIMORAC, MIHOVIL (Jare, Mostar, 1917 – 12. 7. 1975).

Svećenik; studij bogoslovije završio je u Senju 1937 - 40. Od 10. 5. 1967. do 12. 7. 1975. župnik je u Novom i upravitelj Župe sv. Jakova u Krmpotama, poslije Vladimira Sušića, upravitelja župe u Crikvenici. Stradao je u automobilskoj nesreći u svom automobilu u Bakarskom zaljevu.

PROSEN

Prezime se javlja u Novom od Tome (Novi, 20. 12. 1738), Martinovog, oženjenog za Katarinu Piškulić (Novi, 9. 10. 1742), ali je iščezlo; ostalo je kao nadimak za Jovanoviće – Barolde po ženskoj liniji. U Grobinštini je to prezime slovenskog podrijetla, a nastalo je prema riječi prosen, prosenjak, prosenik – kruh pravljen od prosa.

PROŠIĆ, BRANKO (Niš, 26. 8. 1949), Ljubomirov; prva supruga r. Čaušević, druga Dajana r. Vukojević (Zagreb, 8. 1. 1959), Miljenkova; sinovi **Branko** (Rijeka, 17. 7. 1980) i **Boris** (Rijeka, 12. 6. 1985)

Doktor medicine – liječnik, specijalist medicine rada. Medicinski fakultet završio je u Zagrebu. U Novom je radio u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* od 17. listopada 1977. do 6. lipnja 1994., a potom osniva zajedno sa suprugom Dajanom poduzeće za veletrgovinu u Klenovici. Sin Branko sa suprugom Milenom r. Korkut (Sisak, 18. 3. 1978) ima kćerke **Ninu** (Zagreb, 20. 10. 2007) i **Maju** (Zagreb, 11. 5. 2009), a sin Boris sa suprugom Tanjom r. Maltar (Varaždin, 23. 9. 1987) ima kćerku **Katju** (Straubing, 23. 11. 2019)

1.

PRPIĆ, MILAN (Krivi Put, 8. 11. 1947), Ivanov.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Od 1969. radio je u Šumariji Novi, potom u Senju.

2.

PRPIĆ, MILAN (Mrzli Dol, Rijeka, 13. 4. 1943), Tomin.

Viši šumarski tehničar; završio je Višu šumarsku školu, V. stupanj. Od 1967. radi u Šumariji Novi.

1.

PRŠA, ZVONIMIR (Kosinj, 6. 11. 1957), sin Eugena i Rože r. Farljević; supruga Snježana r. Mršić (1960), Marijina.

Električar; zanat je izučio u Zagrebu. Ima zanatsku radionicu u Povilama. Borac Domovinskog rata od 1990. u Gospiću i Otočcu, sudionik operacije *Oluja* 1995.

PRUGO, DINKO

Zapovjednik oružničke postaje u Novom od 1940 - 42. Ustaški nastrojen, bio je strah i trepet za sve koji su bili zatvoreni zbog suradnje s partizanima.

PUNČEC, **FRANJO** (Čakovec, 21. 11. 1913 – Johannesburg, JAR, 5. 1. 1985).

Najbolji hrvatski i jugoslavenski tenisač prije II. svj. rata; dva puta finalist Wimbledona i više puta prvak Jugoslavije u tenisu - na svjetskoj rang listi 1939. zauzimao je četvrto mjesto. U mladosti je, još neafirmiran, dolazio ljeti u Novi; novljanskim je gostima i turistima skupljao tenis lopte na igralištu u novljanskom parku, a to je radio i u Čakovcu. Kad su mu nove jugoslavenske vlasti oduzele kuću u Zagrebu, i šikanirale obitelj, emigrira 1947. u Južnoafričku Republiku.

PURKOVIĆ, ŽELJKA r. Lopac (Rijeka, 14. 8. 1969), kći Drage i Milije r. Momčilović (Slunj, 4. 4. 1941).

Profesorica hrvatskog jezika i književnosti; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Od 1995. radi kao novinarka na HRT-u u Rijeci.

Veza: Lopac

RABAT, BRUNO (? – Novi, 20. 9. 1943).

Pali borac NOR-a, ranjen je u borbama s Nijemcima oko Sušaka, umro u vojnoj bolnici u Novom i pokopan na novljanskom groblju.

RAČKI, ANDRIJA (Fužine, 1870 – 1957).

Svećenik. Bogosloviju je studirao u Senju 1889 - 92. Kapelan (župnik) je u Novom 1894. – 95., a potom profesor u Senju.

RADETIĆ

Novljanski Radetići potječu od Ivana Radetića (oko 1675 – Novi, 1. 11. 1744), koji u Novi dolazi poslije 1711. iz Kastva, sa suprugom, sinovima i kćerkom – v: Radetić 26/1.

1.

RADETIĆ, ALEKSANDRA r. Krišković **(*Sandra*)** – **Dankova** (Novi, 31. 8. 1885 – Novi, 5. 5. 1957), kći Josipa i Marije r. Maričić – Pećarice (Novi, 5. 9. 1853 – Novi, 16. 11. 1894), kćeri Tome Matijevog; suprug Andrij – Ivić, S Klanca (Novi, 10. 11. 1864 – Novi, 12. 11. 1927), Josipov; sin **Petar (*Sandrin*)** (Novi, 31. 1. 1914).

Bila je dugo godina aktivno angažirana u folklornoj grupi KUD-a *Ilija Dorčić* i njegovu pjevačkom zboru. Pradjed joj je **Fran Ksaverio** (1. 12. 1794).

Veza: 4, 65, 10, 67

2.

RADETIĆ, ALICA, udana Mjeda – **Kovačica** (Novi, 16. 9. 1958), kći Dragomira i Krešimire r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 18. 7. 1928), Ivanove; suprug Marko – Zepov (Rijeka, 1957), Josipov.

Radila kao stjuardesa beogradskog poduzeća *Genex* u JAT-ovim zrakoplovima, poslije udaje živi u Rijeci.

Veza: 13, 3, 81, 45, 82, 24, 82/1

3.

RADETIĆ, ALICA – Kovačica (Novi, 28. 6. 1930 – Novi, 16. 7. 1944), kći Tome Josipovog i Anke r. Zoričić – Grujičinjke, Lovrešinke (Novi, 4. 11. 1901 – 11. 12. 1976), kćeri Antona Lovrinog.

Žrtva fašističkog terora; kao učenica završnog razreda osnovne škole poginula je u predjelu Pod sv. Mikulj zajedno s tri školske kolegice – Helenom Mažuranić, Elvirom Smolčić i Ivankom Maričić, u polasku na kupanje: stradale su od mine (koje su van bodljikave žice kojom su Talijani opasali Novi, od Muroskve preko Ospa, Bahalina i Solina, do prvih vila Pod sv. Mikulj – danas Obala Petra Krešimira IV) postavili vojnici 392. plave legionarske divizije.

Veza: 81, 45, 83, 82, 13, 2, 24, 82/1

4.

RADETIĆ, ANDRIJ – Ivić, S Klanca (Novi, 10. 11. 1864 – Novi, 12. 11. 1927), sin Josipa Josipovog i Marije r. Potočnjak – Smrtike (Novi, 15. 3. 1842 – Novi, 22. 8. 1912),

Andrijeve; supruga Aleksandra r. Krišković – Dankova (Novi, 31. 8. 1885 – Novi, 5. 5. 1957), Josipova; sin **Petar *Sandrin*** (Novi, 31. 1. 1914).

Zidar u Novom. Emigrirao je 1892. u USA, gdje je dobio državljanstvo za sebe i sina Petra, a poslije se vratio u Novi.

Veza: 30, 1, 65, 10, 67

5.

RADETIĆ, ANĐELKO (Novi, 1. 1. 1911 – Novi, 24. 2. 1966), sin Bogoslava Silvestrovog i Francike r. Kargačin – Belike (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), Ivanove; supruga Marija (*Micika*) r. Čtvrtnik (Petrinja, 3. 3. 1922 – Novi, 6. 12. 2012), Rudolfova: kćerke: **Jadranka** (Požega, 17. 7. 1942), udana Komadina, **Tatjana** (Zagreb, 26. 8. 1948), udana Juričić, **Marina** (Novi, 12. 11. 1951), udana Mekić, i **Mladena** (Novi, 12. 12 1954), udana Meringer.

Učitelj i djelatnik u kulturi. Učiteljsku školu završio je u Čakovcu. Radio je u osnovnoj školi u Petrinji, potom 1929 - 30. u Ledenicama. Upravitelj je osnovne škole u Novom od 1941 - 42. i 1951 – 58., a od 1958. Škole učenika u privredi (ŠUP). Za vrijeme rata bio je pričuvni domobranski topnički satnik i zapovjednik topničke bitnice u Sisku. Nakon rata referent je, do 1955., u kotarskom NOO-u u Crikvenici, potom u Novom. Predsjednik je KUD-a *Ilija Dorčić* 1951 - 54. i 1956., te predsjednik UO Turističkog društva u Novom. Kao omladinac igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 11, 20, 52, 38, 64, 54, 61, 27, 77, 62, 26

6.

RADETIĆ, ANKA – Kastavka (Novi, 15. 9. 1909 – Novi, 30. 11. 1992), kći Josipa Mihovilovog i Marije r. Radetić – Kastavke (Novi, 21. 8. 1884 – Novi, 23. 11. 1962), kćeri Antona Mikulinog.

Činovnica u Kotarskom sudu u Crikvenici. Završila je građansku školu u Novom.

Veza: 41, 37, 70

7.

RADETIĆ, ANTON – Kastavac (Novi, 13. 12. 1919 – Novi, 9. 2. 1993), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Baran (Novi, 26. 10. 1895 – Novi, 5. 9. 1979), kćeri Antona Mikulinog.

Radnik, završio dva razreda građanske škole u Novom. Sudionik NOB-a od 13. 10. 1944., u 2. dalmatinskoj proleterskoj brigadi bataljona mornaričke pješadije, u POS-u za južni Jadran u Tivtu. Radio je u Vodovodu Žrnovnica, potom do mirovine kao smetlar u KP Ivanj u Novom.

Veza: 36, 85

8.

RADETIĆ, ANTON – Lokanac (Novi, 25. 11. 1827 – Novi, 30. 1. 1890), sin Josipa Antonovog i Ane r. Piškulić (Novi, 28. 7. 1807 – Novi, 1. 11. 1833), Matijeve. Otac (29. 4. 1798) mu je u nekim crkvenim knjigama zabilježen kao Filip Josip.

Bačvar; kao vinogradar imao je dosta vina pa je, valjda pijan, napojio vlastite krave vinom, pa se nisu mogle musti. Dobio je nadimak **Lokanac**, prenijet na potomke. Pradjed mu je **Marko** (25. 4. 1737), Ivanov.

Veza: 56/1, 73, 35/1, 43, 76, 39, 82

9.

RADETIĆ, BARTOL – Kovač (Novi, 24. 8. 1865 – Zagreb, 19. 8. 1890), sin Tome Antonovog i Matejke r. Ježić (23. 11. 1828 – Novi, 21. 2. 1911); supruga Kate r. Baran (Novi, 22. 11. 1865), kći Matija Makarijevog, poslije preudana za Prpića, pomorskog financa u Senju, a umrla je u Jablancu.

Kovač. Radio je u očevoj kovačiji u Novom. Umro je u Zagrebu kao domobran. Djedovo ime je u nekim crkvenim knjigama upisano kao Matij Anton (18. 2. 1801).

Veza: 82, 45, 83, 81

10.

RADETIĆ, BLANKA r. Blažević – **Marijetina** (Krmpote, 6. 3. 1945), kći Frane i Marije r. Butorac (Krmpote, 10. 5. 1910), Josipove; druga je supruga Petra – Ivića, S Klanca (Novi, 31. 1. 1914 – Novi, 26. 12. 1989), Andrijevog, s kojim ima sina **Petra (*Pericu*)** (Rijeka, 11. 11. 1973).

Ugostiteljska djelatnica; završila je ugostiteljsku školu u Opatiji. Konobarica u HTP-u *Lišanj*, zatim upraviteljica restauracije *Slavuj*. Od 1978. je radila u HTN-u *Zagori* kao glavna sobarica, od 1998. kao hotelska guvernanta.

Veza: 65, 1, 4, 67

11.

RADETIĆ, BOGOSLAV – Kod Sv. Trojice (Novi, 20. 10. 1872 – Novi, 27. 5. 1917), sin Silvestra Josipovog i Mare r. Ježić – Z Malenice (Novi, 4. 10. 1849 – Novi, 26. 11. 1930), Pavlove, poslije preudane za Kalista Radetića (Novi, 11. 1. 1883); supruga Francika r. Kargačin – Belika (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), Ivanova.

Trgovac. Imao je u svojoj kući u Novom, nasuprot crkve Svete Trojice, trgovinu živežnih namirnica, koju je zajedno s njim i poslije njega vodila supruga. Pradjed mu je **Josip** (Novi, 16. 10. 1773 – Novi, 3. 9. 1849), Tomin.

Veza: 52, 46, 38, 31, 20, 64, 54, 61, 5, 27, 77, 62, 26

12.

RADETIĆ, BRANKO – Ivić, Šaverija (Novi, 28. 6. 1923 – Delnice, 3. 9. 1955), sin Silvestra Šaverijevog i Francike r. Kabalin – Nikolice (Novi, 12. 10. 1892 – 23. 2. 1977), kćeri Nikole Petrovog; supruga Dragica r. Rački (iz Petrovaradina).

Kovač. Sudionik NOB-a od proljeća 1943; komesar čete u bataljunu *Matija Gubec* 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije, a član SKOJ-a od ljeta 1942. Umro je od posljedica ranjavanja.

Veza: 72, 58, 44, 55, 80, 42, 35, 16

13.

RADETIĆ, DRAGOMIR – Kovač (Novi, 12. 7. 1925 – Novi, 20. 2. 2014), sin Tome Josipovog i Anke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 4. 11. 1901 – Novi, 11. 12. 1976), kćeri Antona Lovrinog; supruga Krešimira r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 18. 7. 1928 – Novi, 10. 8. 2013), Ivanova; kćerke **Gorana** (1948) i **Alica** (1958), sin **Tomo** (1950).

Kovač, potkivač, strojobravar i varilac. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943. u izviđačkoj četi 13. primorsko-goranske divizije, u 35. ličkoj diviziji i u 7. banijskoj diviziji. Radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi.

Veza: 81, 45, 82, 3, 2, 24, 88/1

14.

RADETIĆ, DRAGUTIN – Lulić (Novi, 29. 10. 1870 – Rodezija, 14. 6. 1904), sin Lovre Matijevog (Matij Stipanov) i Marije r. Sokolić (Novi, 3. 12. 1843 – 6. 12. 1872), Antonove, prve očeve supruge; supruga Elizabeta (*Beta*) r. Maričić (Novi, 6. 11. 1873 – 4. 5. 1951).

Zidar u Novom. Emigrirao je u Rodeziju i tamo umro. Brat **Eduardo** otišao je u San Francisco, SAD.

Veza: 66, 40, 48, 18, 15, 23

14/1.

RADETIĆ, DRAŽEN – Lokanac (Pula, 5. 4. 1965), sin Josipa (*Joje*) Srećkovog i Marie r. Deak (Vodnjan, 18. 4. 1941); supruga Sanja r. Tomić – Skulinova (Rijeka, 22. 10. 1969), Antonova; sin **Luka** (Rijeka, 18. 4. 1995) i kćerka **Antonela** (Rijeka, 4. 1. 2001).

Diplomirani inžinjer brodostrojarstva, zaposlen u *Henkelu*. Supruga Sanja je ekonomistica, vodi trgovinu *Skulin* u Novom.

Veza: 43, 73, 8, 71/1, 35/1, 76, Renier, Panjako

15.

RADETIĆ, DUŠAN – Lulić (Novi, 22. 7. 1875 – San Francisco, SAD, 3. 5. 1926), sin Josipa Matijevog i Marte r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 29. 6. 1842 – Novi, 18. 8. 1916), Matijeve; supruga Anđelika r. Prosen (Novi, 27. 8. 1882 – Novi, 20. 6. 1962), Stipanova.

Zidar, kao i brat mu Feliks. Radio je u Novom pa je emigrirao u SAD, gdje je i umro.

Veza: 40, 66, 49/1, 18, 84, 28, 68, 71, 21, 23, 14, 48

16.

RADETIĆ, DUŠAN – Ivić, Šaverija (Novi, 16. 9. 1924 – Novi, 24. 10. 1985), sin Silvestra Šaverijevog i Francike r. Kabalin – Nikolice (Novi, 12. 10. 1892 – Novi, 23. 2. 1977), kćeri Nikole Petrovog; supruga Dragica r. Saftić (Bribir).

Kovač, bravar i mehaničar. Od 1. 4. 1962 - 85. radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi.

Veza: 72, 44, 58, 55, 80, 42, 35, 12

17.

RADETIĆ, FABIJAN – **Kastavac** (Novi, 18. 1. 1735 – Praputnjak, 1801), sin Jurja Ivanovog i Ane r. Piškulić, Matijeve (vjenčala se 15. listopada 1722. u Novom).

Svećenik (plovan), vjerojatno van Novog. Brat mu je **Anton** (Novi, 9. 5. 1743), čiji je najmlađi sin po njemu dobio ime **Fabijan** (Novi, 18. 7. 1786). Djed **Ivan** (Kastav, oko 1675) došao je u Novi iz Kastva.

18.

RADETIĆ, FELIKS (Srećko) – Lulić, Spod Barsa (Novi, 20. 11. 1872 – Novi, 16. 8. 1945), sin Josipa Matijevog i Marte r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 29. 6. 1842 – Novi, 18. 8. 1916), Matijeve; supruga Marija r. Sokolić – Veričinka, Pećarica (Novi, 15. 9. 1878 – 15. 12. 1968), Jerkova.

Zidar, iz obitelji zidara, i nasljednici su zidari. Radio je u Novom.

Veza: 40, 66, 49/1, 15, 68, 21, 71, 84, 28, 86, 75, 63, 25, 69, 23, 14, 48

19.

RADETIĆ, FILIP – Markovac (Novi, 4. 7. 1863 – Novi, 21. 3. 1926), sin Lovre Markovog i Franice r. Deranja (Novi, 3. 10. 1822 – Novi, 28. 3. 1887); supruga Nikolina r. Butković (Novi, 6. 12. 1866 – Novi, 14. 11. 1932), Nikolina.

Gostioničar. Držao je gostionicu u *Vili Nikolina* u Lukavicama, koju je nazvao po supruzi. Nadimak **Markovac** ova grana Radetića nosi po djedu **Marku** (Novi, 2. 5. 1785), sinu Antona Markovog.

Veza: 39, 56/1

20.

RADETIĆ, FRANCIKA r. Kargačin – **Belika** (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), kći Ivana i Katarine r. Piškulić – Mikine, S Pridola (Novi, 28. 10. 1850 – Novi, 24. 4. 1926), Petrove; suprug Bogoslav – Kod Sv. Trojice (Novi, 20. 10. 1872 – Novi, 27. 5. 1917), Silvestrov.

Trgovkinja. Vodila je trgovinu prehrane u vlastitoj kući, u Ulici braće Radić, nasuprot crkve sv. Trojice, sa suprugom, poslije njegove smrti sama. Tu je od kolovoza do listopada 1941. bio prvi ilegalni punkt za prikupljanje i prebacivanje materijala partizanima u šumu iz Novog zauzetog od Talijana. Bila je u logoru u Italiji.

Veza: 11, 52, 64, 54, 61, 5, 27, 77, 62, 26

21.

RADETIĆ, FRANKO – Lulić, Spod Barsa (Novi, 31. 8. 1903 – SAD, 1926), sin Feliksa (Srećko, Filico) Josipovog i Marije r. Sokolić – Pećarice, Veričinke (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 15. 12. 1968), kćeri Jerka Matijevog.

Zidar. Radio je u Novom pa otišao za poslom u SAD i tamo umro.

Veza: 18, 15, 40, 71, 68, 86, 75, 63, 84, 28

22.

RADETIĆ, FRANKO – Ivić, Vanto (Novi, 7. 6. 1912), sin Matije Frankovog i Marije r. Kabalin – Gaćike (Novi, 29. 9. 1890 – Novi, 20. 8. 1968), Lukine.

Stolar, otišao u USA 1930. Nadimak **Vanto** je dobio kao dijete, jer je djedovo ime Franko izgovarao Vanto.

Veza: 32

23.

RADETIĆ, FRANKO – Lulić (Novi, 2. 12. 1879 – SAD, ?), sin Matija Matijevog (Leopold) i Marije r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 29. 12. 1847 – Novi, 18. 6. 1931); supruga Katarina r. Baran (Novi, 3. 10. 1881 – SAD, ?), kći Ivana Martinovog; kćerke **Marija** (13. 10. 1905) i **Ana** (15. 4. 1907).

Zidar u Novom. Jedan je od osnivača radničke čitaonice 1906. u Radničkoj zadruzi *Sv. Nikola* zajedno s Matijem Žanićem – Pužićem (Novi, 19. 9. 1880 – 1964), Vickovim i Antonom Žanićem – Pužićem (Novi, 13. 6. 1899 – 12. 6. 1937), Matijevim, do čega je došlo zbog sukoba s novljanskim svećenstvom. Emigrirao je 1910. u SAD, s kćerima.

Veza: 66, 40, 18, 15, 48, 14

24.

RADETIĆ, GORANA – Kovačica (Novi, 15. 8. 1948), kći Dragomira i Krešimire r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 18. 7. 1928), Ivanove.

Diplomirana pravnica; završila je Pravni fakultet u Zagrebu. Radila je u Zajednici općina Rijeka.

Veza: 13, 3, 81, 45, 82, 82/1

25.

RADETIĆ - VALINGER, HELENA – v. **VALINGER, HELENA**.

26.

RADETIĆ, IRIS (Zagreb, 1958), kći Ivana (*Ferda*) Bogoslavovog i Tee r. Weber, druge očeve supruge.

Profesorica talijanskog i španjolskog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radila je u Španjolskoj i u Zagrebu.

Veza: 27, 64, 54, 61, 5, 11, 20, 52, 38, 77, 62

26/1

RADETIĆ, IVAN (Radetići, kod Kastva oko 1675 – Novi, 1. 11. 1744); supruga Margarita r. Dubrović (Kastav, oko 1680 – Novi, 6. 2. 1736).

U novljanskim crkvenim knjigama upisan kao Rade, poslije upisano Radetić. Prvi je Radetić , došao je poslije 1711. u Novi sa sinovima **Jurjem** (Radetići, 1701 – Novi, 5. 3. 1781), **Ivanom** (Radetići, 1702 – Novi, 9.4. 1782) i **Matijem** (Radetići, 1710 – Novi, 10. 5. 1749), te s kćerkom **Katarinom** (Radetići, 1705 – Novi, 26. 3. 1785), poslije udanom za Andriju Ivića, Andrijevog. Četvrti sin **Andrij** (Radetići, 16. 7. 1711) nije s njima došao u Novi, možda je umro. Potomci Jurja nadimkom su **Kastavci**, Ivanovi potomci nose nadimke **Markovci**, **Brezari**, **Lokanci**, **Crni**, **Kovači**, **Malinari**, **Ivići Sklanca**, **Vantovi** i **Šaverije**, a Matijevi potomci nose nadimke **Lulići** i **Lulići Spod barsa.**

Veza: svi Radetići

27.

RADETIĆ, IVAN (*Ferdo*) (Novi, 26. 1. 1913 – Zagreb, 24. 1. 1991), sin Bogoslava Silvestrovog i Francike r. Kargačin – Belike (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959),

Ivanove; prva supruga Marija r. Vuković – Dunja (Virovitica, 9. 10. 1912), druga Teodora (*Tea*) r. Weber (1928 – 2007).

Diplomirani inženjer šumarstva i društveno-politički djelatnik; Poljoprivredno-šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Nositelj Partizanske spomenice 1941., jedan je od organizatora antifašističkog pokreta u Novom i prvi sekretar partijske organizacije u Novom od veljače 1942., te tajnik okružnog NO odbora za Hrvatsko primorje. Bio je prvi javni tužitelj za Hrvatsko primorje 1945. i pomoćnik ministra šumarstva SR Hrvatske. Kao mladić igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 11, 20, 52, 38, 64, 54, 61, 5, 77, 62, 26, Vuković

28.

RADETIĆ, IVAN – Lulić (Novi, 28. 9. 1921 – Papuk, 30. 4. 1944), sin Dušana Josipovog i Anđelike r. Prosen (Novi, 27. 8. 1882 – Novi, 20. 6. 1962), Stipanove.

Pali borac NOR-a. Knjigovezac, zanat je izučio u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 20. 1. 1943; borac u 1. bataljonu 18. slavonske brigade, i u Agitpropu OK KPH-a za Slavoniju. Poginuo za bombardiranja partizanske bolnice, u kojoj je ležao od tifusa, na Papuku, Ravna Gora, gdje je i pokopan.

Veza: 15, 18, 40, 84, 68, 71, 21

29.

RADETIĆ, IVAN – Ivić, S Klanca (Novi, 22. 1. 1817 – Novi, 12. 2. 1889), sin Ivana Osipovog i Lucije r. Maričić (Novi, 2. 11. 1783), Matijeve; supruga Lucija r. Radetić (Novi, 26. 10. 1822 – 18. 7. 1904).

Krčmar – obrtnik. Nakon pada Bachova apsolutizma 17. 12. 1864. postao je član Upravog odbora novoobnovljene Narodne čitaonice. Imao je braću: **Josipa** (Novi, 16. 10. 1807), **Matija** (Novi, 13. 11. 1809), **Antona** (Novi, 31. 1. 1822 – Novi, 15. 2. 1822), **Fabijana** (Novi, 31. 1. 1822 – Novi, 21. 7. 1832) i **Mikulu** (Novi, 5. 9. 1819).

Veza: 59, 49, 30, 80

30.

RADETIĆ, IVAN – Ivić, S Klanca (Novi, 6. 10. 1830 – Južna Amerika, 1892), sin Josipa i Ursule r. Karlović (Novi, 23. 10. 1809 – Novi, 1866); supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Novi, 22. 8. 1832 – Novi, 24. 7. 1899), Matijeva.

Stolarski obrtnik i zidar. Izgradio je kuću u Lukavicama, poslije zvanu *Rusanova kuća* na kojoj su na vratima bili njegovi inicijali I. R. iz kovanog željeza. Godine 1884. isklesao je kameno grlo za cisternu pred tom kućom, koje je po rušenju kuće prenešeno u dvorište Kaštela. Poslije 1945. u kuću je smještena Milicijska stanica, u cisternu je izveden prolaz iz prizemlja - tu je bila zatvorska ćelija. Radi posla otišao je u Južnu Ameriku. Na mjestu njegove kuće danas stoji *Hotel Tamaris*.

Veza: 29, 59, 49, 80, 4

31.

RADETIĆ, IVAN – Kod Sv. Trojice (Novi, 5. 9. 1884 – Rijeka, 11. 9. 1926), sin Kalista Josipovog i Margarete (Mare) r. Ježić – Z Malenice (Novi, 4. 10. 1849 – Novi, 26. 11.

1930), Pavlove; supruga Leposava r. Besarović (Bihać, 18. 4. 1887); sinovi **Vuk** (Bihać, 17. 12. 1917) i **Strahinja** (Bihać, 14. 1. 1920), kćerka **Helena** (Bihać, 10. 9. 1923).

Diplomirani pravnik, studirao vjerovatno u Zagrebu. Sudski pristav u Bihaću i Sarajevu, a supruga učiteljica u Sarajevu.

Veza: 46, 52, 38, 11, 20

32.

RADETIĆ, IVAN – Ivić, Vantov (Novi, 23. 10. 1923 – Brezova Poljana, 24. 10. 1943), sin Matije Frankovog i Marije r. Kabalin – Gaćike (Novi, 29. 9. 1890 – 20. 8. 1968), Lukine.

Pali borac NOR-a. Stolarski pomoćnik. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; poginuo je kod Brezove Poljane pokraj Vrbovskog ispod mosta Brod Moravice, gdje je s još osam partizana, među kojima i jedan Frković, vjerojatno Ivan Ivanov – Šimaja, opkoljen, zarobljen i zaklan od ustaša.

Veza: 22

33.

RADETIĆ, IVAN – Brezar (Novi, 23. 1. 1852 – Novi, 14. 9. 1907), sin Mikula Josipovog i Ludovike r. Lindarić (Novi, 19. 8. 1815 – Novi, 20. 10. 1906); supruga Marija r. Radetić – Markovac (Novi, 11. 9. 1858 – Novi, 1925), Lovrina, preudana nakon njegove smrti za Fabijana Mudrovčića (Novi, 20. 1. 1854 – Novi, 7. 11. 1933), Mikulinog.

Gostioničar. Držao je gostionicu u Novom. Brat **Mikula** (Novi, 2. 12. 1844) umro je u Peruu. Pradjed mu je **Marko** (25. 4. 1737), Ivanov.

Veza: 64/1, 34

34.

RADETIĆ, IVAN – Brezar (Novi, 24. 10. 1910 – Novi, 31. 12. 1998), sin Rudolfa Ivanovog i Marije r. Dorčić (Novi, 31. 7. 1882 – Novi, 1961), Matijeve; supruga Vikica r. Jančić (1913 – Zagreb, 10. 10. 2005); sin **Vlado** (1943), ož. Miru r. Drvar.

Brijački poslovođa u Zagrebu. Kao umirovljenik u Novom bio je redar u novljanskom parku. Suvlasnik je, sa sestrama, *Vile Nikolina*. Sestre su mu **Sabina** (Novi, 27. 10. 1908), udana Vondraček - sin Miljenko (1932) i kćerka Mirjana (1936 - 2007), udana Paladin, i **Cecilija** (Novi, 23. 8. 1912), udana Mišić - kćerka Ljiljana (1939 – 2020), udana za Ota Majerus i sin Krešimir (1947). Otac **Rudolf** (Novi, 15. 10. 1882) otišao je 1918. u SAD.

Veza: 64/1, 33

35.

RADETIĆ, IVAN – Ivić, Šaverija (Novi, 5. 10. 1921 – 12. 5. 1991), sin Silvestra Šaverijevog i Francike r. Kabalin – Nikolice (Novi, 12. 10. 1892 – 23. 2. 1977), kćeri Nikole Petrovog; supruga Ivana r. Radetić – Malinarka (Novi, 29. 9. 1923 – 17. 1. 1991), Ivanova.

Izučeni pekar. Prije II. svj. rata radio je u Beogradu, u pekarnici u kojoj je pekao primorski kruh, kojeg su Beograđani zvali talijanski kruh. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. do ožujka 1944. u 13. primorsko-goranskoj i 35. ličkoj diviziji.

Veza: 72, 58, 44, 55, 80, 42, 12, 16

35/1.

RADETIĆ, IVAN (*Ivica*) – Lokanac (Novi, 21. 11. 1938 – 30.12. 2017), sin Srećka Ivanovog i Katarine r. Žvanović – Šišinke (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994); supruga Slavica r. Tmušić (Pljevlja, Crna Gora, 17. 12. 1947); kćerka **Katarina** (Beograd, 10. 1. 1970) i sin **Srećko** (Beograd, 12. 11. 1971).

Električar; radio u Rijeci u poduzeću *Rade Končar*, i na terenu, po potrebi posla - od brodogradilišta Bijela (Crna Gora), do Beograda.

Veza: 73, 8, 43, 76, 14/1, 71/1, Renier, Panjako

36.

RADETIĆ, JOSIP – Kastavac (Novi, 13. 8. 1891 – Claremont, New Hampshire, SAD, 26. 11. 1939), sin Antona Mikulinog i Rozalije r. Radetić (Novi, 7. 10. 1855 – 28. 12. 1928); supruga Katarina r. Baran (Novi, 26. 10. 1895 – Novi, 5. 9. 1979), kći Antona Mikulinog.

Kao radnik otišao je u SAD, a obitelj je ostala u Novom. Završio je u Bolnici za duševne bolesnike u Claremontu, New Hampshire. Bio je sopac u Novom. Otac **Anton** (Novi, 5. 8. 1849 – Novi, 10. 2. 1934) radio je u Australiji, a brat **Danijel** (Novi, 24. 9. 1882) u SAD od 1908. godine.

Veza: 7, 85

37.

RADETIĆ, **JOSIP – Kastavac** (Novi, 6. 4. 1918 – Crni Vrh, 30. 6. 1944), sin Josipa Mihalovog i Marije r. Radetić – Kastavke (Novi, 21. 8. 1884 – Novi, 23. 11. 1962), kćeri Antona Mikulinog.

Pali borac NOR-a. Brijački pomoćnik. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Zarobljen je na položaju na Crnom Vrhu, pokraj Gornje Stubice i zaklan od ustaša.

Veza: 41, 6, 70

38.

RADETIĆ, JOSIP – Kod Sv. Trojice (Novi, 14. 8. 1818 – Novi, 10. 3. 1907), sin Josipa (16. 10. 1773 – 3. 9. 1849), Tominog i Katarine Papić; supruga Magdalena r. Krišković (Novi, 21. 7. 1818 – Novi, 6. 2. 1887). Vjerojatno je da mu je otac umro od kolere.

Trgovac. Imao je *butigu* (trgovinu) u Novom, a supruga i sin **Kalisto** *oštariju* (tal. osteria – gostionica). Po sinu Kalistu ta grana obitelji nosi nadimak **Kalisto - Kalistovice**, a potomci brata **Tome** (24. 3. 1798), koji je stanovao Spod Biškupije, su **Malinari**.

Veza: 46, 52, 31, 11, 20, 64, 54, 61, 5, 27, 62, 77, 26

39.

RADETIĆ, JOSIP (Crni) – Markovac (Novi, 5. 9. 1830 – Bahia Blanca, Argentina, 1907), sin Marka Antonovog i Margarete r. Veljačić (Novi, 8. 4. 1789 – Novi, 5. 10. 1865); prva supruga Marija r. Krišković (Novi, 6. 10. 1821 – Novi, 1876); druga Katarina r. Umiljenović – Baska (Novi, 16. 11. 1846 – Bahia Blanca, Argentina, 1907); sinovi **Zvonimir** (Novi, 12. 2. 1881), **Mladen** (Novi, 16. 9. 1883) i **Milan** (Novi, 28. 12. 1985), kćerke **Sofija** (Novi, 16. 10. 1876) i **Božica** (Novi, 25. 5. 1882).

Vojnik, domobran; vjerovatno je prošao pohod bana Jelačića 1848. na Mađarsku. Poslije s obitelji odlazi u Argentinu.

Veza: 56/1, 19, 8, 82

40.

RADETIĆ, JOSIP – Lulić, Spod Barsa (Novi, 23. 7. 1840 – Novi, 23. 5. 1911), sin Matija Stipanovog i Lucije r. Krišković (Novi, 24. 10. 1803 – Novi, 16. 3. 1836), Petrove, prve Lulike; supruga Marta r. Mudrovčić – Pilčika (29. 6. 1842 – Novi, 18. 8. 1916), Matijeva.

Kamenoklesar. Radio je u Novom. Pradjed mu je **Lovra** (10. 3. 1743), Matijev, a nadimak **Lulić** dobio je po majci Luciji ili baki Luciji r. Petrinović. Šukundjed **Matij** Ivanov (Kastav, 1710) došao je u Novi s ocem i braćom.

Veza: 49/1, 66, 18, 15, 71, 68, 21, 84, 75, 63, 86, 69, 23, 48

41.

RADETIĆ, JOSIP – Kastavac (Novi, 5. 9. 1875 – Vrapče, 22. 9. 1939), sin Mihovila (Mihat) Antonovog i Rozalije r. Šutić (Novi, 1. 10. 1848 – Novi, 14. 9. 1913); supruga Marija r. Radetić – Kastavka (Novi, 21. 8. 1884 – Novi, 23. 11. 1962), kći Antona Mikulinog; kćerke **Anka** (Novi, 1909 – Novi, 1992) i **Ružica** (Novi, 1915 – Novi, 1998), sinovi **Josip** (Novi, 1918 – 1944), **Ivan** (Novi, 15. 3. 1912 – Argentina, 19. 1. 1965) i **Nikola** (Novi, 16. 7. 1906 – Argentina, 8. 1. 1962).

Zidar. U Novom je bio dužnosnik sindikalne podružnice. Radio u Južnoj Americi, po povratku završio u Zavodu za umobolne u Vrapču.

Veza: 6, 37, 70

42.

RADETIĆ, JOSIP – Ivić, Šaverija (Novi, 10. 12. 1911 – Australija, 8. 12. 1983), sin Silvestra Šaverijevog i Francike r. Kabalin – Nikolice (Novi, 12. 10. 1892 – 23. 2. 1977), Nikoline.

Stolar. Radio je u Novom, a neko vrijeme u Australiji.

Veza: 72, 58, 44, 80, 35, 12, 16

43.

RADETIĆ, JOSIP (*Joja*) – Lokanac (Novi, 10. 2. 1940), sin Srećka Ivanovog i Katarine r. Žvanović – Šišinke (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994), Josipove; supruga Maria r. Deak (Vodnjan, 18. 4. 1941); sinovi **Dražen** (Pula, 5. 4. 1965) i **Sandro** (Pula, 13. 7. 1967).

Završio je Mornaričko-tehničku školu u Puli i Višu upravnu školu pri Pravnom fakultetu u Zagrebu. Cijeli radni vijek proveo je u INA-i Rijeka.

Veza: 73, 8, 35/1, 76, 14/1, 71/1, Renier, Panjako

44.

RADETIĆ, JOSIP – Ivić, Šaverija (Novi, 3. 11. 1887 – Novi, 27. 10. 1892), sin Šaverija Matijevog i Mandalene r. Sokolić – Vlašike (Novi, 31. 5. 1847 – 11. 1. 1911), Ivanove.

Kao petogodišnji dječak utopio se u novljanskoj luci. Pao je u more, a nije znao plivati.

Veza: 80, 58, 72, 55, 42, 35, 12, 16

45.

RADETIĆ, JOSIP – Kovač (Novi, 27. 6. 1860 – 28. 1. 1916), sin Tome Antonovog i Matejke r. Ježić (Novi, 23. 11. 1828 – Novi, 21. 2. 1911); supruga Marija r. Baran (Novi 17. 9. 1871 – Novi, 27. 3. 1955), kći Ivana Martinovog.

Kovački obrtnik. Imao je kovačnicu u Novom, u Ulici braće Radić, a njegov posao nastavio je sin Toma. Nadimak je dobio po ocu kovaču. To je grana Radetića – **Markovaca** čiji nadimak potječe od šukundjeda **Marka** (25. 4. 1737), Ivanovog.

Veza: 82, 9, 83, 81, 3, 13, 2, 24, 82/1

46.

RADETIĆ, KALISTO – Kalisto, Kod Sv. Trojice (Novi, 14. 10. 1857 – Novi, 19. 2. 1884), sin Josipa Josipovog i Magdalene r. Krišković (Novi, 21. 7. 1818 – Novi, 6. 2. 1887); supruga Margareta (*Mare*) r. Ježić – Z Malenice (Novi, 4. 10. 1849 – Novi, 26. 11. 1930), Pavlova, udovica Silvestra Radetića (Novi, 18. 7. 1846 – Novi, 29. 12. 1880), Kalistova brata.

Trgovac u Novom. Posao je preuzeo od oca, kao i brat **Silvestar,** dok je supruga Mare držala gostionicu. Nositelj je nadimka **Kalisto**. Imao je braću **Josipa** (6. 9. 1844 – 31. 9. 1874), **Silvestra** (18. 7. 1846 – 29. 12. 1880) i **Matija** (21. 9. 1853 – 6. 6. 1874).

Veza: 38, 52, 31, 11, 20

47.

RADETIĆ, LOVRA – Kastavac (Novi, 30. 7. 1821 – Novi, 23. 5. 1908), sin Fabijana Antonovog i Matejke r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 21. 9. 1789 – Novi, 5. 10. 1848), Antonove; supruga Vicka r. Potočnjak (Novi, 24. 10. 1822).

Cijenjeni sopac, jer je u novljanskoj župnoj knjizi *Stališ duša* IV*.,* uz njegovo ime upisano i sopac. Prema ovim podacima, on je, poslije Pavla Maričića (Novi, 6. 3. 1812 – 1875), Petrovog, drugi najstariji poznati novljanski sopac, a poslije njih Matij Dobrić – Lukinić.

48.

RADETIĆ, LOVRA – Lulić (Novi, 14. 2. 1898 – Buenos Aires, Argentina, 17. 6. 1970), sin Lovre Matijevog i Vicke r. Maričić – Pećarice (Novi, 6. 10. 1857 – Novi, 20. 11. 1917), Tomine, treće očeve supruge; supruga Lucija r. Paladin (Novi, 16. 10. 1900 – Buenos Aires, Argentina, 1978), Ferdinandova. Šukundjed mu je **Lovra** (10. 3. 1743), Matijev.

Stolar u Novom. Godine 1928. otišao je u Argentinu sa suprugom i sinom **Zlatkom** (Novi, 15. 1. 1919 – Buenos Aires, Argentina, 25. 1. 1972).

Veza: 66, 40, 14, 18, 15, 23

49.

RADETIĆ, LUCIJA r. Radetić (Novi, 26. 10. 1822 – Novi, 18. 7. 1904); suprug Ivan – S Klanca (Novi 22. 1. 1817 – Novi, 12. 2. 1889), sin Ivana (Ivić) Josipovog.

Krčmarica. Nakon suprugove smrti sama je vodila gostionicu.

Veza: 29, 59, 30, 80

49/1.

RADETIĆ, LUCIJA r. Petrinović – **Lulika** (Novi, 30. 3. 1775 – Novi, 30. 10. 1832), Mikulina; suprug Stipan (Novi, 23. 12. 1776), Lovrin.

ili

RADETIĆ, LUCIJA r. Krišković – **Perinka** (Novi, 24. 10. 1803 – Novi, 16. 3. 1836), Petrova; suprug Matij (Novi, 15. 11. 1804 – Novi, 28. 1. 1885), Stipanov.

- jedna od ove dvije rodočelnica je nadimka **Lulić** za ovu granu Radetića, koji je nastao tako što sin svoju majku zove Lule umjesto Luce.

Veza: 66, 40, 18, 15, svi Lulići

50.

RADETIĆ, LUDOVIKO – Spod Biškupije (Novi, 8. 8. 1880 – Južna Afrika, 1929), sin Tome Tominog i Katarine r. Prosen (Novi, 24. 5. 1841 – Novi, 28. 2. 1905); supruga Slavica r. Antić (Novi, 7. 8. 1888), Danijelova, koja ga je napustila i otišla živjeti u SAD.

Zidar u Novom. Godine 1928. otišao je na rad u SAD, a odatle u Južnu Afriku gdje je umro. Bio je vlasnik zadnjeg novljanskog *ulikvara* (maslinika) Pod sv. Mikulj, u Novom. Pivač u novljanskom kolu. Pradjed mu je **Josip** Tomin (16. 10. 1773 – 3. 9. 1849), čiji su potomci s nadimkom **Kod Sv. Trojice** i **Malinari**. Brat **Ciprijan** (14. 9. 1874) emigrirao je u SAD, pa u Južnu Afriku.

51.

RADETIĆ, LJUBICA r. Mažuranić (Novi, 12. 2. 1877 – 25. 3. 1934), kći Antona Ivanovog starijeg i Marije r. Maričić (Novi, 29. 1. 1839); suprug Petar – Kastavac (Novi, 14. 10. 1874 – Pretoria, JAR, 10. 3. 1898), sin Jurja Ivanovog i Marije (*Marija Mižerija*) r. Sokolić (Novi, 18. 10. 1849); sin **Ivan** (Novi, 15. 9. 1897).

Općinska primalja u Novom. Otac **Anton Mažuranić** (10. 10. 1833 – 22. 9. 1895) brat je **Ivana** mlađeg (14. 6. 1837 – 7. 2. 1889), oca dr. Milutina i dr. Bogoslava Mažuranića iz Varoša. Njen sin Ivan otišao je na Novi Zeland.

Veza: 53

52.

RADETIĆ, MARGARETA (*Mare*) r. Ježić – **Z Malenice** (Novi, 4. 10. 1849 – Novi, 26. 11. 1930), kći Pavla i Lucije r. Radetić (Novi, 1. 11. 1816 – Novi, 14. 6. 1914); prvi suprug Silvestar Radetić – Kod Sv. Trojice (Novi, 18. 7. 1846 – Novi, 29. 12. 1880), Josipov, a drugi je njegov brat Kalisto (Novi, 14. 10. 1857 – Novi, 19. 2. 1884), Josipov, trgovac.

Gostioničarka. Prije II. svj. rata držala je gostionicu s vrtnom restauracijom, u svojoj kući u Ulici braće Radić, iznad "Stare pošte", koju je poslije preuzeo *Čika Simo* Nikolić, a potom Dimitrije Nastasić (*Čika Mito*).

Veza: 38, 46, 11, 31, 20, 64, 54, 61, 5, 27, 77, 62, 26

53.

RADETIĆ, MARIJA r. Sokolić **(*Marija Mižerija*)** – **Milinica, Kastavka** (Novi, 18. 10. 1849 – Novi, 29. 3. 1937), kći Ivana Milinića; suprug Juraj – Kastavac (23. 12. 1840), Ivanov.

Bavila se sitnom trgovinom, prodavala je na Placi smokve, bombone i sl., a poslije u *kažotu* (kiosku) na Paladi na Portu, gdje je imala više artikala. Nadimak ***Mižerija*** dobila je zbog *mižeranja* (kukanja, žalopojki), jer je rano ostala bez supruga, a u Novom je

ostala simbol za sve osobe koje su se tužile na siromaštvo. Bila naivna, lakovjerna i dobrodušna; tko je htio da se neka priča, psina, ili objeda proširi gradom, tu bi njoj povjerio, a je o tom za pola sata brujio cijeli Novi.

Veza: 51

54.

RADETIĆ, MARIJA (Novi, 3. 8. 1903 – Novi, 25. 4. 1987), kći Bogoslava Silvestrovog i Francike r. Kargačin – Belike (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), Ivanove.

Trgovačka pomoćnica. Radila je u očevoj i majčinoj *butigi* u Ulici braće Radić do Sv. Trojice.

Veza: 11, 20, 52, 38, 64, 61, 5, 27, 77, 62, 26

55.

RADETIĆ, MARIJA r. Piškulić – **Pavulinka** (Novi, 5. 11. 1872 – Novi, 9. 6. 1953), kći Josipa Josipovog i Katarine r. Maričić (Novi, 26. 9. 1834 – Novi, 10. 1. 1914), Matijeve; suprug Matij – Ivić, Šaverija (Novi, 3. 8. 1874 – USA, 13. 8. 1934), sin Šaverija Matijevog.

Podvorkinja u osnovnoj školi u Novom od 1925. do 1953.

Veza: 58, 80, 72, 44, 42, 35, 12, 16

56.

RADETIĆ, MARIJA r. Mažuranić – **Dančić** (Novi, 30. 7. 1854 – Tunis, 29. 10. 1920), kći Ivana Petrovog i Marije r. Ježić (Novi, 5. 3. 1810 – Gospić, 8. 3. 1890), Josipove; suprug Paval (Novi, 17. 11. 1845 – Tunis, 29. 12. 1920), sin Mikule (Šepavi) Pavlovog.

Općinska primalja u Brinju. Poslije se sa suprugom odselila u Tunis.

Veza: 60

56/1.

RADETIĆ, MARKO – **Markovac** (Novi, 2. 5. 1785), sin Antona Markovog i Lucije r. Maričić (Novi, 23. 6. 1763 – Novi, 29. 5. 1789); supruga Margareta r. Veljačić (Novi, 8. 4. 1789 – 5. 10. 1865); sinovi **Marko** (10. 8. 1820 – 1875), **Josip (*Crni*)** (5. 9. 1830 – 1907) i **Lovra** (9. 8. 1823 – 6. 5. 1900).

Rodočelnik nadimka **Markovac** za sebe, sinove i njihove potomke. Potomci brata **Josipa Filipa** (Novi, 29. 4. 1798) su **Lokanci**, potomci strica im **Josipa** (Novi, 27. 9. 1776 – 11. 8. 1849) nose nadimak **Brezari**, a brata **Antona Matija** (Novi, 18. 2. 1801) **Kovači**. Djed mu je **Marko** (25. 4. 1737), Ivanov. Pradjed **Ivan Ivanov** (Kastav, 1702 – Novi, 9. 4. 1782) došao je s ocem i braćom iz Kastva u Novi.

Veza: 39, 19, 8, 82

57.

RADETIĆ, MATIJ – Malinar (Novi, 6. 12. 1921 – 1. 4. 1944), sin Ivana Matijevog i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 6. 11. 1896 – Novi, 29. 8. 1974), kćeri Ivana Josipovog. Nadimak nosi po očevoj majci Julijani r. Cvetko (Novi, 17. 6. 1862), kćeri Ivana Gašparovog, koja ga nosi po majci Doroteji – Malinarki (Novi, 28. 8. 1832), Lovrinoj.

Mornar, što je bilo rijetko zanimanje u Novom. Plovio je na našim i stranim brodovima. U II. svj. ratu poginuo je na stranom brodu kao borac protiv fašizma. Igrao je nogomet u Nogometnom klubu *Poskok* u Novom. Sestra mu je **Ivanka** (Novi, 29. 9. 1923 – Novi, 17. 1. 1991), a brat **Svetozar** (Novi, 6. 10. 1925.), pali borac NOR-a. Prašukundjed mu je **Josip** (Novi, 16. 10. 1773 – Novi, 3. 9. 1849), Tomin.

Veza: 79

58.

RADETIĆ, MATIJ – Ivić, Šaverija (Novi, 3. 8. 1874 – SAD, 3. 8. 1934), sin Šaverija Matijevog i Mande r. Sokolić – Vlašike (Novi, 31. 5. 1847 – Novi, 11. 1. 1911), Ivanove; supruga Marija r. Piškulić – Pavulinka (Novi, 5. 11. 1872 – Novi, 9. 6. 1953), Josipova.

Zidar. Radio je u Novom, zatim u SAD, gdje je 1930. stekao državljanstvo. Supruga mu je bila podvorkinja u osnovnoj školi.

Veza: 80, 72, 44, 55, 42, 35, 12, 16

59.

RADETIĆ, MIKULA – Ivić (Novi, 5. 6. 1819 – Novi, 4. 1. 1904), sin Ivana Josipovog i Lucije r. Maričić – Livakovice, Ivike (Novi, 2. 11. 1783 – Novi, 1862), Matijeve; supruga Magdalena r. Žanić (Novi, 7. 3. 1826). Nadimak je dobio po majčinoj majci Franici r. Ivić (6. 11. 1754).

Zidar. Na svojem je zemljištu u prirodnoj pećini oko 1850. podigao kapelicu koja se poslije našla uza samu Ogulinsku cestu, a u narodu je bila poznata kao *Ivićeva kapelica*, u kojoj su stajala dva bezimena sveca. Oko 1980. je porušena kod rekonstrukcije ceste.

Veza: 29, 49, 30, 80

60.

RADETIĆ, MIKULA (Novi, 29. 11. 1806 – Novi, 10. 6. 1899), sin Pavla Mikulinog i Margarete r. Karlović (Novi, 11. 1. 1873), Petrove; prva supruga Antonija r. Dorčić (Novi, 29. 10. 1808 – 24. 1. 1834), Ivanova, druga Margareta r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 9. 7. 1800 – 27. 12. 1877), Mikulina.

U Novom je zvan *Stari šepavi*, jer je šepao. Doživio je 92 i pol godine, kako piše u crkvenim knjigama.

Veza: 56

61.

RADETIĆ, MLADEN (Novi, 25. 7. 1906 – Novi, 1. 2. 1987), sin Bogoslava Silvestrovog i Francike r. Kargačin – Belike (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), Ivanove.

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Sudionik NOB-a od rujna 1943. Sudac KNOO-a Novi, pa tajnik suda Okružnog NO za Hrvatsko primorje u Rijeci. Kao učenik igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom, a 1933. preplivao je Vinodolski kanal od Novoga do Glavine na Krku za 3 sata i 43 minute.

Veza: 11, 20, 52, 38, 64, 54, 5, 27, 77, 62, 26

62.

RADETIĆ, MLADEN (Zagreb, 6. 1960), sin Ivana (*Ferda*) Bogoslavovog i Tee r. Weber, druge očeve supruge.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Brodarski fakultet u Zagrebu. Radio je u gradskoj toplani grada Zagreba i u hotelu *IN* u Zagrebu.

Veza: 27, 64, 54, 61, 5, 11, 20, 52, 38, 77, 26

63.

RADETIĆ, MLADEN – **Lulić, Spod Barsa** (Novi, 29. 12. 1929), sin Roke Feliksovog i Marije r. Mažuranić (Novi, 13. 5. 1899 – Novi, 30. 1. 1987), Ludovikove; supruga Leposava r. Šeat (Knin, 7. 7. 1927), Dušanova; kćerka **Željka** (Novi, 1955), udana Šandl, i sin **Roko (*Rokica*)** (Novi, 1956).

Elektromonter. Radio je cijeli radni vijek u *Elektroprimorju* Crikvenica, u pogonu u Novom na održavanju javne rasvjete.

Veza: 68, 71, 21, 18, 40, 86, 75, 69, 25

64.

RADETIĆ, MLADENKA (Novi, 24. 10. 1901 – Novi, 21. 4. 1982), kći Bogoslava Silvestrovog i Francike r. Kargačin – Belike (Novi, 29. 11. 1880 – Novi, 30. 10. 1959), Ivanove.

Kućanica. Aktivist za vrijeme II. svj. rata, u majčinoj kući je, uz trgovinu, bio prvi partizanski punkt za opskrbu partizana, koji je vodila tijekom talijanske okupacije Novoga.

Veza: 11, 20, 52, 38, 54, 61, 5, 27, 77, 62, 26

64/1.

RADETIĆ, NIKOLA – Brezar (Novi, 13. 12. 1883), sin Ivana Mikulinog i Marije r. Radetić (Novi, 11. 9. 1858 – Novi, 1925), kćeri Lovre – Markovca, Markovog, preudane za Fabijana Mudrovčića – Bubnjara, Mikulinog; supruga Marija r. Piškulić – Ulkinica (Novi, 31. 1. 1891), kći Franka Osipovog.

Poput mnogih Novljana, otišao je u SAD, kao i brat mu **Rudolfo** (Novi, 15. 10. 1882) još 1918. Prije toga mu je umro sin **Davorin** (Novi, 9. 9. 1913 – 6. 8. 1914). Za njegove odsutnosti supruga Marija je živjela u Slavonskom Brodu s Josipom Heibom, soboslikarom s kojim je dobila kćer **Branku** (12. 5. 1923), te sinove **Zvonka** (22. 11. 1924) i **Davorina** (1925), koji su 1941. upisni kao djeca Nikole Radetića i Marije, što nije bio jedini slučaj u Novom.

Veza: 33, 34

65.

RADETIĆ, PETAR (*Petar Sandrin*) – **Ivić**, **S Klanca** (Novi, 31. 1. 1914 – Novi, 26. 12. 1989), sin Andrija Josipovog i Aleksandre r. Krišković – Dankove (Novi, 31. 8. 1885 – Novi, 5. 5. 1957), Josipove; prva supruga Marija r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 26. 4. 1921 – Novi, 9. 6. 1953), Vencelova; druga supruga Blanka r. Blažević – Marijetina (Krmpote, 6. 3. 1945), Franjina, s kojom ima sina **Petra** (Rijeka, 11. 11. 1973).

Gospodarstvenik, direktor DIP- a Novi 1960 – 62., kad je drvna industrija bila najvažniji gospodarstveni subjekt u Novom, a od 1. 3. 1962 – 1. 1. 1974. direktor ugostiteljskog (hotelskog) poduzeća *Lišanj* u Novom, kojeg je podigao na respektabilni nivo. Prije rata

pekarski je obrtnik, držao je pekarsku radnju u svojoj kući na Korzu. Sudionik je NOB-a od rujna 1943., intendant brigade. Poslije rata je mornarički kapetan u mornaričkom garnizonu u Puli, do 1950., kad je demobiliziran na zahtjev općinskih vlasti u Novom. Bio je i društveno-politički djelatnik: potpredsjednik općine i predsjednik Odbora za izgradnju Doma kulture u Novom, od siječnja 1952. do 31. 12. 1961.,kad je Dom predan na korištenje građanstvu, (poslije Ivana Dobrića – Lukinića, koji je 1947 – 49. predsjednik Odbora za izgradnju Zadružnog doma, uz tajnika Svetozara Zoričića. Tad je srušena bivša Ferkovićeva pošta, od 1928 – 41. Domaćinska škola, a radovi na gradnji su obustavljeni po likvidaciji Opće poljoprivradne zadruge, početkom 1949.). Kao direktor HTP-a *Lišanj* u Novom, razvio ga je u veliko ugostiteljsko poduzeće, izgradivši u Povilama 1962. g. hotelsko naselje, s 28 bungalova (169 ležajeva) i restoranom u objektu bivše škole, te kampom; 1963. restoran i dva smještajna objekta s 50-tak ležajeva u kampu Zagori, do tada divljem kampu; 1964. depandansu hotela Lišanj - *Horizont*, a od 1964 – 1974. u kampu *Zagori* dalje paviljonske smještajne jedinice, veliki restoran, kuglanu i zatvoreni bazen - tu je formirano Hotelsko turističko naselje *Zagori*, ukupnog kapaciteta 1000 kreveta, a uređen je i kamp kapaciteta prihvata 3500 gostiju. Servisne sadržaje smjestio je u Pavlomir, 1969. je otvorena plesna terasa Leut, uz ex hotel Klek, a HTP Lišanj kupuje i Srićinu kuću, s idejom organiziranja ugostiteljskih sadržaja u centru Novog. Igrao je nogomet u NGŠK-u Novi.

Veza: 1, 4, 10, 67

66.

RADETIĆ, PETAR – **Lulić** (Novi, 4. 8. 1838 – 13. 2. 1911), sin Matija Stipanovog i Lucije r. Krišković – Perinke (Novi, 24. 10. 1803 – Novi, 16. 3. 1836), Petrove; prva supruga Ursa r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 16. 9. 1845 – Novi, 2. 2. 1889), kći Josipa Jurjevog, druga Kate r. Krišković (Novi, 7. 7. 1852 – Novi, 22. 9. 1941).

Lugar u Novom, na čuvanju branjevine na kršu u okviru Zemljišne zajednice, od 1895. Prije toga bio je vodnik u 53. pješačkoj pukovniji u Zagrebu, zatim kraljevski nadlugar u Novom, do 1910. godine.

Veza: 49/1, 40, 18, 15, 23, 14, 48

67.

RADETIĆ, PETAR (*Perica*) – **Ivić**, **S Klanca** (Rijeka, 11. 11. 1973), sin Petra Andrijevog i Blanke r. Blažević – Marijetine (Krmpote, 6. 3. 1945), Franjine.

Konobar; završio je srednju ugostiteljsku školu u Crikvenici. Radio je u HTP-u *Lišanj*, tj. *Novi* u Novom od 6. 2. 1994., poslije u kioku *Tiska,* na Korzu. Borac Domovinskog rata kao pripadnik 111. riječke brigade HV-a.

Veza: 65, 10, Blažević

68.

RADETIĆ, ROKO – **Lulić, Spod Barsa** (Novi, 9. 10. 1896 – Novi, 21. 5. 1966), sin Feliksa (Srećko) Josipovog i Marije r. Sokolić – Veričinke, Pećarice (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 15. 12. 1968), kćeri Jerka Matijevog; supruga Marija r. Mažuranić – Šimica (Novi, 13. 5. 1899 – Novi, 30. 1. 1987), Ludovikova.

Klesar – kamenorezac; završio je obrtničku školu (3 godine) u Zagrebu. Radio je pretežno u Južnoj Americi, od 1929., a od 1955. sudjeluje u klesarskim radovima na pročelju

Doma kulture, te fontane na Placi u Novom. Zajedno s Josipom Sokolićem, Jurjevim – Šarcem i drugima klesao je oko 1921. kapitele na hotelu *Lišanj* i na *Glumačkoj vili*.

Veza: 18, 15, 40, 71, 21, 86, 75, 63, 25, 69, 84, 28

69.

RADETIĆ, ROKO (*Rokica*) – **Lulić**, **Spod Barsa** (Novi, 6. 12. 1956), sin Mladena Rokinog i Leposave r. Šeat (Knin, 7. 7. 1927), Dušanove.

Elektroinstalater. Radio je Instalater Rijeka – pogon Crikvenica od lipnja 1974 - 81., u HTP-u *Lišanj* u Novom od 22. 4. 1981. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 63, 86, 75, 68, 18, 40, 25, Šandl

70.

RADETIĆ, ROZALIJA (*Ruža*) – Kastavka (Novi, 3. 1. 1915 – Novi, 12. 6. 1998), kći Josipa Mihovilovog i Marije r. Radetić – Kastavke (Novi, 21. 8. 1884 – Novi, 23. 11. 1962), kćeri Antona Mikulinog.

Laborantica. Radila je u ljekarni u Koprivnici i u Novom kod Kuzme Mikuličića od 15. 5. 1926 - 1. 10. 1937.

Veza: 41, 6, 37

71.

RADETIĆ, RUDOLFO – **Lulić**, **Spod Barsa** (Novi, 18. 8. 1914 – Novi, 30. 10. 1933), sin Feliksa (Srećko) Josipovog i Marije r. Sokolić – Veričinke, Pećarice (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 15. 12. 1968), Jerkove.

Stolarski pomoćnik. Umro je u dvadesetoj godini od tuberkuloze.

Veza: 18, 15, 40, 86, 75, 84, 28

71/1.

RADETIĆ, SANDRO – Lokanac (Pula, 13. 7. 1967), sin Josipa (*Joje*) Srećkovog i Marije r. Deak (Vodnjan, 18. 4. 1941); supruga Ines r. Veljačić (Rijeka, 22. 11. 1968); sin **Dario** (Rijeka, 6. 12. 19939.

Brodski mehaničar.

Veza: 43, 73, 8, 14/1, 35/1, 76, Renier, Panjako

72.

RADETIĆ, SILVESTAR – **Ivić, Šaverija** (Novi, 30. 12. 1880 – Novi, 1. 1. 1946), sin Šaverija Matijevog i Mande r. Sokolić (Novi, 31. 5. 1847 – Novi, 11. 1. 1911); supruga Francika r. Kabalin – Nikolica (Novi, 12. 10. 1892 – Novi, 23. 2. 1977), Nikolina.

Zidar. Radio je u Novom. Pivač u novljanskom kolu i sopac.

Veza: 80, 58, 44, 55, 42, 35, 12, 16

73.

RADETIĆ, SREĆKO FELICE – Lokanac (Novi, 21. 5. 1912 – Novi, 15. 10. 2003), sin Ivana Antonovog i Rozalije r. Šebalja (Novi, 22. 9. 1875 – Novi, 25. 3. 1946), Bartolove; supruga Katarina r. Žvanović – Šišinka (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994), Josipova;

sinovi **Ivan (*Ivica*)** (1938) i **Josip (*Joja*)** (1940), kćerke **Branka** (1944), udana Renier, i **Bojana** (1946), udana Panjako, i sin **Srećko (*Feliks*)** (1951).

Vodoinstalaterski majstor. Učio je kovački zanat kod Tome Radetića – Kovača, Josipovog. Radio je u pilani *Neuberger* na Melu 1929 - 30., kao kovač, pomoćni ložač i vozač u pilani na Brezama, od 1932. u Vodovodu *Žrnovnica*, a od 1947. kao samostalni obrtnik. Poduzimao je radove u Sušaku, Rabu, Karlovcu i Istri, zatim radi u DIP-u Novi kao rukovoditelj pogona *Transport*, u GP *Izgradnja* Novi, u *Instalateru* Crikvenica i GP *Konstruktor* Rijeka, do 1968. Novljanski pivač i sopac, originalan u maškaranju.

Veza: 8, 35/1, 43, 76, 14/1, 71/1, Renier, Panjako

74.

RADETIĆ, SREĆKO FELIKS – v. 18. **RADETIĆ, FELIKS**, tako se vodi u matičnim knjigama.

75.

RADETIĆ, SREĆKO – Lulić, Spod Barsa (Novi, 29. 4. 1925 – Milohnići, o. Krk, 18. 7. 2019), sin Roke Feliksovog i Marije r. Mažuranić – Šimice (Novi, 13. 5. 1899 – Novi, 30. 1. 1987), Ludovikove; supruga Ankica r. Ivić (Sisak, 14. 1. 1926 – Rijeka, 28. 10. 1975), Augustinova; kćerka **Helena** (1954), udana Valinger.

Viši geodet; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu, a Višu geodetsku školu u Beogradu 1962. 1945 - 52. radio je u Geodetskom zavodu u Zagrebu, zatim je rukovoditelj geodetske službe u Zavodu za komunalne djelatnosti u Rijeci. Od siječnja do 6. 5. 1945., za vrijeme NDH bio je zatvoren u ustaškom zatvoru na Savskoj cesti zbog antifašističke djelatnosti u Zagrebu.

Veza: 68, 71, 21, 18, 40, 86, 63, 25, 69, Valinger

76.

RADETIĆ, SREĆKO (*Feliks*) – Lokanac (Novi, 23. 9. 1951), sin Srećka Ivanovog i Katarine r. Žvanović – Šišinke (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994), Josipove.

Elektromehaničar; zanat je izučio u zanatskoj školi u Rijeci. Radio je u DIP-u Novi, zatim u servisu motornih pila u Povilama, poslije radi privatno u Crikvenici, gdje se je oženio.

Veza: 73, 8, 35/1, 43, 14/1, 71/1, Renier, Panjako

77.

RADETIĆ, STANKO (Rijeka, 1945), sin Ivana (*Ferda*) Bogoslavovog i Marije (*Dunje*) r. Vuković (Virovitica, 9. 10. 1912 – Zagreb, ?).

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Radio je u tvornici *Nikola Tesla* u Zagrebu.

Veza: 27, 64, 54, 61, 51, 11, 20, 52, 38, 62, 26

78.

RADETIĆ, STIPAN – **Kastavac** (Novi, 1. 3. 1756 – Ledenice, 1781), sin Osipa Jurjevog.

Svećenik. Bio je plovan (župnik) u nekoliko mjesta, među ostalim i u Ledenicama 1760 - 1781., kad za župnika dolazi Matij Maričić. Braća su mu **Juraj** i **Fabijan** (Novi, 19. 3.

1758), a sinovac **Josip** (Novi, 21. 5. 1795), Jurjev. Pradjed Ivan došao je u Novi iz Kastva.

Veza: 17

78/1

RADETIĆ, STRAHINJA (Bihać, 14. 1. 1920 – 1943/44), sin Ivana (Novi, 5. 9. 1884), Kalistovog i Leposave Besarović (Bihać, 18. 4. 1887)

Studirao medicinu u Zagrebu, pali borac, nositelj je Partizanske spomenice 1941. Uhićen je od ustaša i strijeljan, jedna škola u Bihaću nosila je njegovo ime, a pred školom je stajala njegova bista. Brat mu je **Vuk** (Bihać, 24. 12. 1917), oficir kraljevske jugoslavenske vojske, poslije viši oficir JNA, a sestra **Jelena** (Bihać, 10. 6. 1923).

Veza: 31, 40, 52,

79.

RADETIĆ, SVETOZAR – Malinar (Novi, 6. 10. 1925 – Grabovac, 26. 2. 1945), sin Ivana Matijevog i Marije r. Peričić – Vranješinke (6. 11. 1896 – 29. 8. 1974), Josipove.

Pali borac NOR-a. Radio je kao općinski službenik u Novom, završio je četiri razreda građanske škole. Sudionik NOB-a od 25. 10. 1943., pisar u štabu osječke brigade 12. udarne slavonske divizije. Poginuo je prigodom ispitivanja granata kod sela Grabovca (Beli Manastir) gdje je i pokopan. Brat **Matij** (Novi, 6. 12. 1921.) poginuo je u ratu na moru, kao borac na stranom brodu.

Veza: 57

80.

RADETIĆ, ŠAVERIO (Silvestar) – Ivić, Šaverijo (Novi, 27. 12. 1840 – Novi, 25. 4. 1895), sin Matija Ivanovog; supruga Manda r. Sokolić – Vlašika (Novi, 31. 5. 1847 – Novi, 11. 1. 1911).

Težak. Nositelj nadimka **Šaverija**, a **Ivić je** po djedu.

Veza: 29, 49, 58, 44, 72, 55, 42, 35, 12, 16, 30

81.

RADETIĆ, TOMA – **Kovač** (Novi, 12. 4. 1901 – Novi, 27. 8. 1948), sin Josipa Tominog i Marije r. Baran (Novi, 17. 9. 1871 – Novi, 27. 3. 1955), Ivanove; supruga Anka r. Zoričić – Lovrešinka, Grujičinka (Novi, 4. 11. 1901 – Novi, 11. 12. 1976), Antonova; sin **Dragomir** (1925)

Kovački obrtnik, potkivač konja i bravar. Većina ledeničkih kirijaša koji su prevozili drva iz šume za novljansku pilanu i za izvoz kod njega je potkivala konje. Bio je dugogodišnji vođa novljanskoga kola, šaljivac i poznat po maškaranju. Ubijen je jer je na Jurkovu u Novom objesio 1948. malog mesopusta s imenom *Ferdo,* koje je preciziralo na koga se odnosi ime mesopusta nazvanog te godine *Autor pilane*. To ime osuđivalo je političku odluku o gradnji pilane na Brezama (koja je poslije, 1967. godine, preseljena u Novi), a kojim se tadašnja vlast u Novom našla pogođenom. Ubijen kad se je vraćao kamionom s posla u Brezama: na Ogulinskoj su ga cesti na zavoju kod vile *Palma* dočekala četiri, poslije uvažena novljanska sugrađana, koje su angažirali utjecajni ljudi u Novom, skinula ga s kamiona i brutalno ga pretukla, batom su mu razbili glavu, a jezik kliještima

izvukli skoro do pojasa. Njegovo zapomaganje i kriku čula je gospođa Gomez u dvorištu svoje kuće. Njegova sestra Anka Zoričić, primalja, očevidac je Tomina užasnog izgleda, jer ga je mrtvog prala. Jedan od počinitelja tog zločina slao je njegovom sinu Dragomiru, partizanskom borcu, prijeteća pisma, a te su prijetnje prestale nakon što je ta pisma predao nadležnim tijelima.

Veza: 45, 9, 83, 3, 13, 2, 24, 82

82.

RADETIĆ, TOMO – **Kovač** (Novi, 21. 12. 1828 – Novi, 7. 3. 1902), sin Antona Antonovog i Margarete r. Sokolić (Novi, 1. 3. 1811), Ivanove; supruga Matejka r. Ježić (Novi, 23. 11. 1828 – Novi, 21. 2. 1911).

Kovač – potkivač. Radio je u Novom u vlastitoj kovačnici u kojoj su nastavili raditi njegovi potomci, koji su po tom zanatu dobili nadimak **Kovači**. Otac **Anton** u nekim je župnim knjigama zapisan i kao **Matij Anton**. Pradjed mu je **Marko** (25. 4. 1737) Ivanov. Potomci od strica **Marka** (2. 5. 1785) su **Markovci**, a od strica **Osipa Filipa** (29. 4. 1798) **Lokanci**.

Veza: 56/1, 9, 45, 83, 81, 3, 13, 24, 82/1, 8, 39

82/1.

RADETIĆ, TOMO – **Kovač** (Novi, 15. 9. 1950), sin Dragomira Tominog i Krešimire r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 18. 7. 1928), Ivanove.

Monter. Radio u Vodovodu Žrnovnica u Novom, od 1970. do mirovine.

Veza: 13, 3, 81, 45, 82, 2, 24

83.

RADETIĆ, VALENTIN – **Kovač** (Novi, 14. 2. 1873 – Južna Amerika, ?), sin Tome Antonovog i Matejke r. Ježić (Novi, 23. 11. 1828 – Novi, 21. 2. 1911); supruga Kate r. Radetić (Novi, 17. 3. 1885 – Novi, 13. 6. 1969), Tomina.

Kovač. Zanat je izučio kod oca gdje je i radio, a 1930. odselio se u Južnu Ameriku. Imao je braću **Josipa** (Novi, 1860 – Novi, 1916), **Bartola** (Novi, 1865 – Zagreb, 1890) i **Antona** (Novi, 6. 7. 1849 – Novi, 19. 10. 1866).

Veza: 82, 9, 45, 81

84.

RADETIĆ, VOJISLAV (*Vojo*) – Lulić (Novi, 10. 12. 1919 – 10. 3. 1944), sin Dušana Josipovog i Anđelike r. Prosen (Novi, 27. 8. 1882 – Novi, 20. 6. 1962), Stipanove.

Žrtva rata. Učio je za zidara, za NDH bio je financ u Hrvatskom zagorju kod Varaždina, s Vladimirom Mrzljakom – Bartolcem, Pavlom Maričićem – Jurićem i Vladimirom Žvanovićem – Busijom. Mimo savjeta kolega napustio je službu i uputio se u Novi, ubijen je na putu do Zagreba ili kroz Gorski kotar, ne zna se gdje, ni kako. Brat **Ivan** pali je borac NOR-a, a otac **Dušan** (22. 7. 1875) je umro u San Franciscu (3. 5. 1926).

Veza: 15, 18, 40, 28, 68, 71, 21

85.

RADETIĆ, ŽELJKO – Kastavac (Novi, 13. 11. 1921 – Popovača, 17. 2. 1949), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Baran (Novi, 26. 10. 1895 – Novi, 5. 9. 1979), kćeri Antona Mikulinog.

Izučio je brijački zanat. Završio je u Popovači kao umobolni bolesnik u tamošnjoj bolnici.

Veza: 36, 7

86.

RADETIĆ, ŽELJKO – Lulić, Spod Barsa (Novi, 31. 8. 1921 – Babin Potok, 29. 4. 1944), sin Roke Feliksovog i Marije r. Mažuranić – Šimice (Novi, 13. 5. 1899 – Novi, 30. 1. 1987), Ludovikove.

Pali borac NOR-a. Poljoprivredni tehničar. Radio je u Voćno-loznom rasadniku u Novom. Sudionik NOB-a od listopada 1942., i od 9. 9. 1943. Partizani su ga strijeljali kod Babinog Potoka u Lici, gdje je bio u 3. brigadi 35. ličke divizije, zbog optužbe da kao rukovodilac jedne jedinice nije spriječio i kaznio neke partizane u krađi. Bio je sopac.

Veza: 68, 71, 21, 18, 40, 75, 63, 25, 69

1.

RADIĆ, ANTON (Novi, 29. 11. 1905), Antonov, podrijetlom iz Pučišća na Braču.

Profesor. Radio je u Ljubljani od 1934. godine.

2.

RADIĆ, DANKO (Brčko, 26. 8. 1963), Lukin.

Kuhar. Ugostiteljsku školu završio je u Brčkom, a Višu ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je u hotelu *Lišanj* HTP-a Novi u Novom, od 1985. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik HV-a.

3.

RADIĆ, STJEPAN (Šibenik, 26. 4. 1928 – Novi, 4. 8. 1993), Jerin; supruga Bosiljka (*Bosa*) r. Golub (Banja Luka, 24. 4. 1928 – Novi, 5. 9. 2014), preudana za Zdenka Cerhara.

Učitelj; završio je Učiteljsku školu u Šibeniku. Radio je u dječjem domu u Banjaluci. U Novi dolazi 1955. i radi u Pčelarskoj školi, u Dječjem domu *Anka Pađen*, u ŠUP-u, te u vojnom odsjeku Općine Crikvenica.

Veza: 6, 5

4.

RADIĆ, TONICA r. Jurković (Novi, 25. 10. 1956), kći Milana (Senj, 1908) i Margarete r. Parac (Bribir, 1913); suprug Željko (Banja Luka, 7. 3. 1951), Stjepanov.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci. 1975 - 83. radila je u DIP-u Novi, potom u *Vinodolskoj tiskari* u Crikvenici, i u vlastitom knjigovodstvenom servisu. 2001 - 2005. zamjenica je gradonačelnika Novoga Milivoja Vidmara (SDP).

Veza: 6, 4

5.

RADIĆ, ŽELJKO (Banja Luka, 7. 3. 1951), sin Stjepana i Bosiljke r. Golub (Banja Luka, 24. 4. 1928 – Novi, 5. 9. 2014); supruga Tonica r. Jurković (Novi, 25. 10. 1956), Milanova.

Elektroinstalater; zanat je izučio u srednjoj školi u Crikvenici. Završio je i školu rezervnih oficira u Zadru. Radio je u *Instalateru*, *Elektroprimorju* u Crikvenici deset godina, osam je godina plovio, dvije je godine radio u DIP-u Novi, dvije kao privatni trgovac, a od 1998. radio u Rijeci, za američku vojsku (NATO). Borac Domovinskog rata i sudionik u operacijama HV-a *Medački džep, Bljesak* i *Oluja*, kao zapovjednik druge bitnice topničko-raketnog diviziona.

Veza: 4, 5

RADIŠIĆ, VERONIKA (Vera) r. Jovanović – **Matijina** (Donji Zagon, 14. 2. 1929), kći Josipa Ivanovog i Antice r. Baričević (Donji Zagon, 21. 1. 1908 – 10. 12. 1993).

Nastavnica razredne nastave; završila je Učiteljsku školu u Rijeci. Radni vijek provela je u Fažani. Otac joj je bio zidar.

Veza: Jovanović 72, 74, Kujundžić

RADOMILOVIĆ, DRAGAN (Rijeka, 7. 7. 1965), Jovin. Prezime potječe iz okolice Karlovca.

Vozač; završio je prometnu školu u Rijeci. Radio je na više strana. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

RAĐENOVIĆ - PIPINIĆ, SANJA (Rijeka, 17. 9. 1968), kći Rajka i Gordane r. Nabršnigg (Novi, 6. 9. 1947), Franjine; suprug Josip Pipinić (Rijeka, 24. 6. 1959 – Novi, 3. 9. 2017), Željkov; sin **Danko** (Rijeka, 10. 8. 1993).

Matičarka. Završila je srednju upravnu školu u Rijeci. Od 1987. radi u Matičnom uredu Općine Crikvenica (od 1992. ured Primorsko-goranske županije), a od listopada 2005. vodi Matični ured u Novom i Crikvenici.

Veza: 2, Pipinić 1

2.

RAĐENOVIĆ, RAJKO (Bosanski Osredci, Drvar, 26. 2. 1943), sin Ilije i Stane r. Marić (Bosanski Osredci, 1900); supruga Gordana r. Nabršnigg (Novi, 6. 9. 1947), Franjina.

Milicajac. Radio je u Sekreterijatu unutrašnjih poslova u Crikvenici 1967 - 991. U Novom je od 1967. godine.

Veza: 1

1.

RAKAR, DRAGUTIN (Zaprešić, 1. 11. 1928 – 29. 3. 2020), Nikolin; supruga Alma Marija r. Bogunović (Baćina, Ploče, 23. 8. 1928 – Novi, 30. 12. 1993), Matina; kći **Nikolina (*Nina*)** (Rijeka, 1949), udana Cvitković, i sin **Svemir** (Novi, 1954).

Ugostiteljski djelatnik. Radio je u hotelu *Lišanj* (1. 1. 1955 - 13. 1. 1971) kao konobar, šef sale, poslije odlazi na rad u Njemačku, do mirovine.

Veza: 2, Cvitković

2.

RAKAR, SVEMIR (Novi, 12. 1. 1954), sin Dragutina i Alme Marije r. Bogunović (Baćina, Ploče, 23. 2. 1928 – Novi, 30. 12. 1993), Matine; supruga Rajka r. Goleš (Rijeka, 1. 7. 1955), Mihovilova; kći **Vanja** (Rijeka, 1. 9. 1974), udana za Pasqualea Pepe, i sin **Svemir** (Rijeka, 14. 12. 1981).

Završio je srednju ugostiteljsku školu, radio kao kuhar u TN Zagori. Poslije držao Buffet *Charlie* u Maričićevoj kući, Stari grad 1. Završio je i školu tehničke zaštite i Vojno učilište u Zagrebu. Bojnik je HV-a, profesionalni časnik; borac Domovinskog rata 1991 – 95., jedan od petnaestorice dragovoljaca s područja Novoga. Sudjelovao je u operacijama u Bosanskoj Posavini (*Bosanski brod i Orašje*), *Medački džep, Ljeto, Maestral i Oluja* 1995. Odlikovan je pet puta visokim odlikovanjima, nagrađivan 13 puta. Vojni je umirovljenik od 1. 7. 2010. Vodi restorane “Nava” i “Marengo” u *Mitan Marini* u Muroskvoj. Od kćerke **Vanje**, koja živi u SAD unuci su mu **Giovanni Pepe** (New Jersey, Hoboken 23. 12. 2004) i **Mikela Pepe** (New Jersey, Hoboken, 15. 5. 2009).

Veza: 1, 2/1

2/1.

RAKAR, SVEMIR (Rijeka, 14. 12. 1980), sin Svemira Dragutinovog i Rajke r. Goleš (Rijeka, 1. 7. 1955), Mihovilove; supruga Ivana r. Kuljačić (Ilok, 23. 6. 1982); sin **Ivan** (Rijeka, 18. 8. 2005), kći **Robin** (Rijeka, 15. 6. 2007) i sin **Svemir** (Rijeka, 3. 4. 2010).

Završio srednju ugostiteljsku školu, radio kao trgovački putnik, pa direktor u vlastitim firmama “Curo” doo i “Oris – catering” doo Novi Vinodolski.

Veza: 2, 1

RATKOVIĆ, ŽELJKO (Brušani, Gospić, 24. 11. 1946), sin Martina i Ružice r. Pavelić (Bile, Krmpote, 1919); supruga Željka.

Profesor obrane i nastavnik povijesti i zemljopisa; završio je Pedagošku akademiju u Gospiću 1970., a 1990. Fakultet političkih znanosti. Radio je tvornici namještaja u Otočcu, zatim od 10. 10. 1992. u osnovnoj školi u Novom.

RAUCH, LEVIN (Lužnica, Zaprešić, 6. 10. 1819 – 25. 8. 1890).

Ban je Hrvatske 8. 12. 1868 - 26. 1. 1871., prije toga banski namjesnik, od 1867; za njegova banovanja donijeta je Hrvatsko-ugarska nagodba. U prolazu su mu kroz Novi 12. 7. 1908. automobilom postavljene prepreke na dva mjesta: u Lukavicama, gdje je zategnuta preko ceste debela žica (koja je trebala prevrnuti automobil) i na zavoju ispod pošte iz balvana položenog preko ceste i kamenja. Prvu prepreku je prošao, a kad je automobil stao da uklone prepreku napadnut je ispod “Stare pošte” *pomidorima* i jajima koja je napadačima dala piljarica Lucija Jelovica. U napadu su sudjelovali Milan Potočnjak, učenik poljoprivredne škole, Ivica Ferković, učenik trgovačke škole, Nikola Kabalin ing., tada gimnazijalac, Josip Piškulić – Ulkinić, student, Franko Maričić, učenik obrtne škole, Matij Kargačin – Brunko, postolar, Ludoviko Toljan, kućni pomoćnik, i Tereza Mažuranić, r. Peričić, Kuzmina, supruga Augustina – Matijete (1. 8. 1872), koja je tada bila u drugom stanju s kćeri Rosinom, majkom Sonje Filipović.

REBIĆ, ĐURO (Gjuro)

Doktor, kotarski poglavar u Novom. 1927. je član Narodne čitaonice.

REBRENOVIĆ, JASMINA r. Maričić – **Žanić, Pećarica** (Rijeka, 30. 11. 1959), kći Branimira i Nade r. Jurić (Lipik, 1936 – Novi, 1982), Rudolfove; suvlasnica bivše kuće Antona Žanića, sada *Buffet Charlie*.

Profesorica hrvatskog jezika i književnosti; diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radi u školi u Senju, a živi u Novom.

Veza: Maričić 21, 22, 27

REČAN, MARINELA r. Polić (Novi, 30. 8. 1962), kći Borislave (*Borke*) Polić (Novi, 18. 10. 1940), Marijanove, poslije udate za Mirka Butorca (Drinak, Krmpote, 1942), Antonovog; suprug Slavko (*Braco*) (Novi, 21. 6. 1957), sin Milana i Mire; sin **Boris** (Sušak, Rijeka, 7. 6. 1982) i kćerka **Martina** (Rijeka, 29. 10. 1986). Polubraća su joj Želimir Butorac (Rijeka, 26. 8. 1965) i Goran Butorac (Rijeka, 4. 4. 1968), Mirkovi.

Bankovna službenica; završila je COUO *dr. Antun Barac* u Crikvenici, hotelijerski smjer. Radila je u ugostiteljstvu, a od 1983. kao službenica *Riadria banke Rijeka / Privredne banke Zagreb (PBZ)*. Sin Boris sa suprugom Dijanom (Rijeka, 20. 10. 1982) ima kćerku **Saru** (Rijeka, 28. 2. 2014).

RENDIĆ, LJUDMILA

Učiteljica. Radila je u građanskoj školi u Novom 1939 - 41. godine.

RENIER, BRANKA r. Radetić – **Lokančevica** (Novi, 20. 1. 1944), kći Srećka – Lokanca i Katarine r. Žvanović – Šišinke (Novi, 29. 8. 1919 – Novi, 9. 4. 1994), Josipove.

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Pazinu i dvije godine Preparandije u Puli. Radila je u školi *Drenova* u Rijeci.

Veza: Radetić 73, 8, 35/1, 43, 76, 14/1, 71/1, Panjako

RENKO

Prezime se javlja u Novom 1930., dolaskom iz Sušice, Ravna Gora, Blaža Blaževog (1895), koji radi u pilani u Novom, a osniva obitelj s Katarinom Šmit (13. 7. 1910).

REŠ, BRANKA r. Deranja - **Osipika** (Rijeka, 25. 7. 1943), kći Branka Osipićevog i Mere r. Marunić (Kostrena, 1920), Vjenceslavove.

Optičarska tehničarka; završila je srednju tehničku školu u Rijeci, optički smjer.

Veza: Deranja 9

RETL, RUDOLF

Godine 1940. postavljen je za kotarskog predstojnika, a na tu je dužnost došao poslije Nikole Domineza koji je tada mobiliziran u jugoslavensku vojsku. Došao je s dužnosti šefa pograničnog povjerenstva u Sušaku.

1.

RIBAR, IVAN (Vukane kod Karlovca, 21. 1. 1881 – Zagreb, 2. 2. 1968).

Doktor prava, odvjetnik i političar. Zastupnik Hrvatsko-srpske koalicije u Hrvatskom saboru i zajedničkom Hrvatsko-ugarskom saboru u Pešti 1913., a 1920 - 22. je predsjednik Narodne skupštine Kraljevine SHS, za vrijeme II. svj. rata predsjednik AVNOJ-a, a 1945. predsjednik Prezidija privremene, potom (1945 – 53) Narodne skupštine Jugoslavije. Kao udovac oženio je Antoniju r. Petrić (Sušačka Draga, 1882), udovicu po

smrti muža, novljanskog ljekarnika Ljudevita Šimata. Do 1941. dolazio je u Novi kod Vinka Petrića i bio je kum Vladimiru (*Deči*) Pexidru-Srići na vjenčanju s Marijom r. Petrić, Franovom, u Novom 1. 10. 1921. godine.

Veza: 2

2.

RIBAR, IVO - Lola (Zagreb, 23. 4. 1916 – Glamočko polje, 27. 11. 1943), Ivanov.

Hrvatski političar, vođa Saveza komunističke omladine Jugoslavije (SKOJ-a) 1939 - 43. Poginuo je u Glamočkom polju, odakle je trebao zrakoplovom otputovati u vojni stožer savezničkih snaga u Sredozemlju, kao prvi šef partizanske vojne misije. Kao i otac, posjećivao je Novi do 1941., tu je ljetovao kod rođaka – Petrićevih.

Veza: 1

RIEDL, DUBRAVKA r. Kabalin – **Nikolica** (Novi, 29. 8. 1923), kći Nikole Matijevog i Danice r. Ježić – Z Malenice (Bakar, 1891 – Zagreb, 4. 8. 1938), Ivanove; suprug Eugene (26. 6. 1921 – 30. 7. 1979).

Završila je ekonomsku školu. Bila je tajnica u Dekanatu Ekonomskog fakulteta u Zagrebu poslije 1945. Od 1953., već udana, studira francuski jezik u Parizu, od 1958 - 90. radi u *Bank of America* kao “paralegal” – specijalistica za pravna istraživanja. Živi u San Franciscu, SAD.

Veza: Kabalin 88, 28

1.

RIEGER, ADALBERT

Doktor medicine i kraljevski podžupanijski liječnik u Novom 1881 - 86. Potom je premješten. Bio je član i odbornik Narodne čitaonice od 29. 12. 1881. i njezin potpredsjednik 1884. godine.

Veza: 2

RIEGER – VINODOLSKI, MARIJAN (Mario) (Novi, 26. 1. 1884 – Zagreb, 18. 2. 1934), sin Adalberta i Sofije.

Pionir sportskog novinarstva i sportski djelatnik. Potpisivao se kao Mario, a svom je prezimenu dodao i Vinodolski, u počast mjestu rođenja. Kao mladić postaje član, potom i tajnik *Prvog nogometnog i športskog kluba* (PNIŠK), koji je djelovao 1903 – 1909. i bio, uz HAŠK, prvi zagrebački nogometni klub osnovan u Austro-Ugarskoj Monarhiji. Godine 1908. inicira osnivanje Hrvatskog športskog saveza. Bavi se i sportskim novinarstvom; u lipnju 1908. postaje odgovorni urednik *Hrvatskog športskog lista*, mjesečnika koji je službeno glasilo raznih sportskih društava: HAŠK-a, Hrvatskog automobilističkog kluba, I. hrvatskog mačilačkog kluba, I. hrvatskog sklizalačkog društva, PNIŠK-a, hrvatskih koturaških *Orao* i *Sokol*, Zagrebačkog šahovskog kluba i Hrvatskog športskog kluba *Sparta* na Sušaku. Objavljeno je samo šest brojeva tog lista, zadnji dvobroj u studenom 1908. Odgovorni je urednik zagrebačkog lista *Sport i umjetnost* 1912 – 13., a nakon I. svj. rata u Kraljevini SHS urednik *Jugoslavenskog športa* (1919 – 20) i *Zagrebačkog športskog lista* (1923). U srpnju 1921. je izabran za prvog predsjednika Zagrebačkog koturaškog podsaveza, bio je član Upravnog odbora Jugoslavenskog koturaškog saveza i Jugoslavenskog nogometnog saveza, te vrhovni sportski meštar 1. HŠK

Građanskog iz Zagreba. Bavio se i književnošću, kao pjesnik i novelist. Kao prvi profesionalni sportski novinar zaslužan je za razvoj hrvatske sportske publicistike, a posebno je zaslužan kao inicijator osnivanja HŠS. Pokopan je u Zagrebu, na Mirogoju.

Veza: 1

RIGONI, FRANJO

Novi nakon zatočenja Frana Krste Frankopana, 1670. postaje komorsko dobro, pa ga od 1685. Rigoni uzima u zakup. Prezime Rigoni poslije se javlja u Bakru.

RIKANOVIĆ, DARIA r. Nižetić, kći Matija (Novi, 5. 3. 1952), Ivanovog i Vlaste r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 8. 1953), Cvetomirove; suprug Zoran (Rijeka, 30. 7. 1972), Jovanov i Sare r. Marić, kapetan duge plovidbe; kćeri **Mia** (Rijeka, 26. 12. 2006) i **Korina** (Rijeka, 25. 4. 2017).

Diplomirana ekonomistica, studij završila na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Upraviteljica je Ispostave FINA-e u Novom od 2010. g.

Veza: Nižetić 3

1.

RISTIĆ, DANIEL (Rijeka, 10. 10. 1989), sin Dušana, Obradovog i Željke r. Mićić (Paležnica, BiH, 3. 2. 1965), Radovanove.

Ekonomist; završio srednju školu dr. Antuna Barca u Crikvenici. Turistički djelatnik 12 godina, od 2019. vlasnik je obrta za posredovanje u prometu nekretninama “Forpex nekretnine”. Sportaš i član Rukometnog kluba “Vinodol”, Rukometnog kluba “Selce”, rukometni trener Ženskog rukometnog kluba “Vinodol” 2013 - 18., potom RK “Mornar Crikvenica”.

Veza: 1, 4, 3

2.

RISTIĆ, DUŠAN (Čurug, Vojvodina, 27. 5. 1958), sin Obrada, Ristinog i Desanke r. Mitrović (Paležnica, BiH, 2. 2. 1934), Cvijanove; kći **Sandra** (1986) i sin **Daniel** (1989).

Ekonomski tehničar; završio je srednju školu u Doboju. Radio u BiH, a po dolasku u Novi (1982) radi u Ugovornoj građevinskoj tvrtki *Građevinar*, u *Vinodolskoj tiskari* i *Ikarplastu* u Crikvenici, te u *Mesokombinatu* u Rijeci. Od 1995. vlasnik je obrta R-PLUS, bavi se pružanjem knjigovodstvenih i savjetodavnih usluga, ugostiteljstvom (Caffe bar Mandrać) i vodi turističku agenciju.

Veza: 4, 3, 1

3.

RISTIĆ, SANDRA (Rijeka, 22. 7. 1986), kći Dušana, Obradovog i Željke r. Mićić (Paležnica, BiH, 3. 2. 1965), Radovanove.

Magistra ekonomije; završen sveučilišni studij na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Od 2012. zaposlena u Gradu Novi Vinodolski, kao Voditeljica Odsjeka za EU fondove i projekte, te Pomoćnica pročelnika Upravnog odjela za financije i javnu nabavu.

Veza: 2, 4, 1

4.

RISTIĆ, ŽELJKA (Paležnica, BiH, 3. 2. 1965), kći Radovana i Anđe r. Petrović (Čivčije Osječke, 27. 12. 1946).

Ekonomski tehničar; završila je srednju školu u Doboju. Po dolasku u Novi, 1984., zapošljava se u Crikvenici u slovenskom poduzeću *Preskrba*, vodi market u Kampu Zagori, 2000. g. otvara vlastiti obrt *Placa Trgovina*, na Korzu, a od 2007. radi sa suprugom u obrtu R-PLUS.

Veza: 2, 3, 1

RITTER, ANTUN

Novljanski kapetan i dvorski župan ledenički za kneza Gašpara Frankapana i sinova mu Nikole i Vuka Krsta. Sudjelovao je u bici kod Klisa u lipnju 1596., kad su na povratku pali u tursku zasjedu, iz koje su se izvukli, a karlovački je general Juraj Lenković tu bio teško ranjen.

1.

RITTIG, IVAN (Slavonski Brod, 6. 2. 1876 – Zagreb, 5. 1. 1949).

Diplomirani inženjer agronomije i profesor na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu, na Katedri za voćarstvo i vinogradarstvo. Osnivač je voćarsko-vinogradske škole u Iloku i organizator nastave poljodjelstva u Petrinji i Zagrebu. Bio je vlasnik *Vile Rittig* Pod sv. Mikulj, u kojoj je danas jedan od suvlasnika Marko Rittig.

Veza: 2

2.

RITTIG, mons. SVETOZAR (Slavonski Brod, 6. 4. 1873 – Zagreb, 21. 7. 1961).

Svećenik, političar i povjesničar. Župnik crkve sv. Blaža, a do 1941. crkve sv. Marka u Zagrebu. U partizanima je od rujna 1943., vijećnik je ZAVNOH-a i ministar u poslijeratnoj vladi NR Hrvatske, pobornik ideje jugoslavenstva. Poslije rata spasio je mnoge ljude i zadržao Crkvu u društvu, a bio je zaslužan i za izgradnju novih crkava; danas je izbrisan iz kolektivne memorije u Hrvatskoj (pa je tako *Staroslavenski Institut Svetozar Rittig* odnedavna tek: *Staroslavenski Institut*). Posjećivao je Novi, tu mu je brat Ivan imao vilu.

Veza: 1

ROBIĆ, IVO (Garešnica, Bjelovar, 28. 1. 1923 – Rijeka, 9. 3. 2000); supruga Marta.

Hrvatski estradni pjevač, najuspješniji domaći interpretator šlagera i doajen domaćih festivala lakih nota. Pjevao je 1945 - 48. u Novom u *Kavani* iznad novljanskih plaža, a ispred hotela *Lišanj* uz vokalni ansambl *Koči Kalmana*.

ROGIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla, a javlja se 1890. u Novom, dolaskom Maksima Rogića iz Lukova Otočkog (Sveti Juraj).

1.

ROGIĆ, GROZDANA r. Piškulić **– Jurašica** (Novi, 2. 6. 1931), kći Antona i Anđelike (*Anđe*) r. Veljačić (Novi, 12. 3. 1911 – Novi, 11. 2. 1995), Dobroslavove; suprug Josip (Bribir, 7. 5. 1922 – Krapinske Toplice, 25. 5. 1992), Josipov; sin **Marinko** (Novi, 1951) i kćerka **Zinka** (Novi, 1962), udana Pintarić.

Ekonomistica; završila je Trgovačku akademiju u Puli. Radila je 10 godina u Narodnoj banci u Zagrebu, a u vanjskotrgovačkom poduzeću u Herceg Novom kao direktorica 20 godina.

Veza: 2, 11, 3, 5, 10, Piškulić 20, 11

2.

ROGIĆ, JOSIP (Bribir, 7. 5. 1922 – Krapinske Toplice, 25. 5. 1992), sin Josipa i Marije r. Sokolić – Kotorke (Novi, 16. 5. 1900), Frankove; supruga Grozdana r. Piškulić – Jurašica (Novi, 2. 6. 1931), Antonova; sin **Marinko** (Novi, 1951) i kćerka **Zinka** (Novi, 1962), udana Pintarić.

Predratni mesar. Sudionik NOB-a od 1. listopada 1941., član bribirske omladinske čete. Talijani su ga uhitili 10. ožujka 1942. te je završio u koncentracijskim logorima u Bakru i Udinama u kojima je ostao do rujna 1943. Zatim je borac 1. brigade 43. istarske divizije. Nakon rata završio je Pomorsku akademiju u Divuljama i bio djelatni poručnik korvete JRM. Sestra **Nada** (1923), udana Mihaljević, umrla je 30. lipnja 2000. godine.

Veza: 3, 7, 4, 1, 11, 9, 5, 10

3.

ROGIĆ, JOSIP (*Joža*) (Sv. Jakov, Šiljevica, 1893 – Bribir, 1940), Maksov; supruga Marija r. Sokolić – Kotorka (Novi, 16. 5. 1900 – Zagreb, ?), Frankova.

Mesarski obrtnik. Imao je mesnicu u Novom na Krasi, a poslije u Bribiru.

Veza: 14, 7, 2, 11, 1, 96

4.

ROGIĆ, MAKSIM (Lukovo, Sv. Juraj, 1854 – Novi, 19. 5. 1932), Dujin; supruga Ludovika r. Butković.

U Novi je došao kao umirovljeni financ 1894. i tu zasnovao obitelj. Nakon I. svj. rata bio je ovlašteni “barkarijol”. Jednog ga je dana za vrijeme ljetne nevere, bura s barkom odnijela na Krk, gdje je ostao 4-5 dana, a obitelj ga je već oplakala misleći da se utopio.

Veza: 3, 7, 2, 11, 9, 1, 6, 8, 5, 10, 12

5.

ROGIĆ, MARINKO (Novi, 12. 4. 1951), sin Josipa i Grozdane r. Piškulić – Jurašice (Novi, 2. 6. 1931), Antonove; supruga Ana Marie r. Škrinjar – Rogić (1955. – Novi, 18. 6. 2000).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu i radio u HEP-u u Zagrebu. Supruga mu se utopila u Novom *Zakloštrom*. Vjerojatno joj je pozlilo, jer je znala plivati; pokopana u Zagrebu.

Veza: 2, 1, 11, 3, 10

6.

ROGIĆ, MIROSLAVA (*Mira*) r. Piškulić – **Arbičinka** (Novi, 28. 4. 1933 – Novi, 3. 11. 1998), kći Franka i Katarine r. Maričić – Livakovice (Novi, 14. 8. 1906 – Novi, 3. 11. 1988), Pavlove; suprug Vlatko (Novi, 20. 11. 1935), Vladimirov (rastavljena); sin **Vlado** (Novi, 1956), kćerke **Maja** (Novi, 1960), udana Pilepić, i **Dijana** (1970).

Nastavnica; završila je Višu pedagošku školu, glazbeni odgoj u Zagrebu. Radila je u osnovnim školama u Novom, Lovranu i Rijeci. Bila je dugogodišnja članica pjevačkog zbora KUD *Ilija Dorčić* u Novom i svirala je u sopile.

Veza: 9, 7, 3, 4, 8, Piškulić 62, 205, Pilepić

7.

ROGIĆ, VLADIMIR (Sv. Jakov, Šiljevica, 3. 1. 1894 – Novi, 24. 10. 1956), Maksov; supruga Marija r. Piškulić – Jurašica (Novi, 1. 12. 1900 – Novi, 8. 6. 1977), Eduardova, udovica Julija Sokolića – Kozarića.

Mesarski obrtnik. Imao je mesnicu u Novom na Krasi. U Novi je došao star nekoliko mjeseci.

Veza: 4, 3, 9, 6, 8, 2, 11, 1

8.

ROGIĆ, VLADO (Novi, 4. 2. 1956), sin Vlatka Vladimirovog i Mire r. Piškulić – Arbričinke (Novi, 28. 4. 1933 – Novi, 3. 11. 1998), Frankove.

Diplomirani inženjer građevinarstva; Građevinski fakultet završio je u Rijeci. Viši je republički inspektor (za tri županije) za vodoprivredu u Rijeci.

Veza: 7, 9, 4

9.

ROGIĆ, VLATKO (*Vlado*) (Novi, 20. 11. 1935), sin Vladimira i Marije r. Piškulić – Jurašice (Novi, 1. 12. 1900 – Novi, 8. 6. 1977), Eduardove, prvi put udane za Julijana Sokolića; prva supruga Mira r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 28. 4. 1933 – Novi, 3. 11. 1998), Frankova (rastavljen) – s kojom ima sina **Vladu** (Novi, 1956) i kćerke **Maju** (Novi, 1960), udana Pilepić, i **Dijanu** (1970).

Gospodarski djelatnik. Diplomirao je na Fakultetu za organizaciju rada u Rijeci. Radio je u *Istravinu*, *IPC-u* i *PIK-u Vrbovec* u Rijeci.

Veza: 7, 3, 4, 6, 8, 2, 11, 1, Pilepić, Sokolić

10.

ROGIĆ - PINTARIĆ, ZINKA (Novi, 23. 2. 1962), kći Josipa i Grozdane r. Piškulić – Jurašice (Novi, 2. 6. 1931), Antonove.

Građevinska tehničarka; završila je srednju građevinsku školu u Zagrebu.

Veza: 2, 1, 11, 3, 4, 5

11.

ROGIĆ, ZLATAN (Novi, 11. 12. 1919 – Zagreb, 1. 3. 1987), sin Josipa i Marije r. Sokolić – Kotorke (Novi, 16. 5. 1900), Frankove; supruga Božica Grenko (iz Fužina).

Mesar. Sudionik NOB-a, major JNA. Nakon rata radio je u mesnoj industriji.

Veza: 3, 7, 4, 2, 12, 1, 5, 10, 9, 6

12.

ROGIĆ, ZLATAN (Zagreb, 1950 – Zagreb, 16. 2. 1998), Zlatanov.

Građevinski tehničar. Poginuo je u Zagrebu ispred Strojarskog fakulteta pri prijelazu Slavonske avenije. Na njega je velikom brzinom autom naletio Aki Rahimovski (1954), pjevač *Parnog valjka* koji je vozio u smjeru Savske ceste.

Veza: 11, 2, 1, 3, 4, 5, 10

ROGINA, NATAŠA r. Frković (Rijeka, 9. 5. 1975), kći Božidara - Bože (Ledenice, 25. 12. 1945 – Zagreb, 29. 9. 2014) i Jasenke r. Bujan (Kraljevica).

Sportska ribolovka na moru. Završila je Srednju školu *Hrvatski kralj Zvonimir* u Krku, smjer VKV konobar. Sportskim ribolovom bavi se od 1989. u SRD-u *Čikavica* iz Šila. Pod vodstvom oca, kao trenera, afirmirala se s 20 godina na državnom nivou, nastupala je pod djevojačkim prezimenom Frković. Na Prvenstvu Hrvatske u lovu s obale prva je pojedinačno 2008. u Makarskoj, druga 1995. u Božavi, 2002. u Kukljici i 2010. u Prigradici. S ekipom *Čikavice* osvojila je državno prvenstvo 1996. u Puli, 2009. u Crikvenici i 2010. u Prigradici (s tetom, Ljiljanom Biro r. Frković). Na Kupu Hrvatske 1996. u Šilu bila je treća pojedinačno. Prestala se aktivno natjecati 2011., potom prešla u SRD *Vela Sten* iz Čižića, a vodila je školu ribolova u ŠRD *Arbun* iz Punta. Za reprezentaciju Hrvatske nastupila je 8 puta (1997. u Doveru pojedinačno zlato i ekipno 4. mjesto), 1999. u Taviri pojedinačno zlato i ekipno 4. mjesto, 1995. u Cagliariju prva ekipno s reprezentacijom). Prva je hrvatska sportska ribolovka na moru s osvojenim naslovom svjetske seniorske prvakinje i jedina koja je to postigla dva puta. Najtrofejnija je krčka sportašica, četiri puta je proglašena za najbolju sportašicu otoka Krka.

Veza: Frković 5/1, 30, Biro

ROJE, STANKO (Split, 25. 6. 1901).

Doktor medicine. Kotarski je liječnik u Novom 1929 – 32., zatim je premješten u Crikvenicu. Bio je član Narodne čitaonice od 27. 2. 1930. godine.

ROLF, RUŽA r. Lessel (Ogulin, 20. 3. 1863), kći Josipa i Helene r. Lessel (iz Ogulina).

Učiteljica. Radila je u Novom u pučkoj školi 1899 - 1921., te u Višoj pučkoj školi od njenog otvaranja 1921. do umirovljenja 18. 1. 1925., kad se seli u Zagreb. Škola se od 1925. naziva Državna građanska škola.

ROJZ (ime nepoznato).

Upravitelj luke u Teplom Portu (oko 1870., za Vojne krajine). Izradio je dva drvena broda koja je dao Iliji Cvitkoviću, zapovjedniku povilskih “serežana”, a ovaj ledeničkoj crkvi. Vjerojatno je podrijetlom Slovenac, jer je poslije od 10. 10. 1923. do 1934. u Novom bio Hinko Rojc (5. 7. 1900 – Zagreb, 1930) iz Celja, kao “makinist” na motornom brodu *Tomislav*, a stanovao je u kući Milke Kukalj i imao djecu koja su se rodila u Novom: **Zdenku** (5. 5. 1926), **Vericu** (6. 9. 1927) i **Branka** (15. 2. 1929).

ROSINA, NADA r. Mudrovčić – **Pilčika** (Novi, 24. 4. 1925), kći Antona i Ane r. Kumičić (11. 2. 1903 – Novi, 13. 12. 1968); suprug Marijan.

Poljoprivredna tehničarka; završila je srednju poljoprivrednu školu u Zaprešiću.

Veza: Mudrovčić 8, 36, 90

ROŽDIJEVAC, IVAN (Ivankovo, Vinkovci, 14. 12. 1960), Adamov.

Radnik. Radio je u DIP-u Novi 1980 - 88. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

RUBČIĆ

Rubčići dolaze u Novi iz Zagona u 19. st. po ženskoj liniji, prezime se u Novom ustaljuje u 20. st. To se prezime javlja u Senju već 1595., podrijetlom je iz Poljica, a sele na sjever po padu Klisa pod Turke.

1.

RUBČIĆ, ALEN – Mačak (Rijeka, 12. 1. 1974), sin Vinka i Ivane r. Brnčić (Sisak, 2. 4. 1950), Tomine; supruga Darija r. Hejni (Doboj, 7. 10. 1972).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Fakultet elektrotehnike i računarstva (FER) u Zagrebu. Radio je u brodarskom poduzeću *Croatia line* Rijeka do 1999., potom u *Siemens* Zagreb.

Veza: 57, 47, 4, 15, 14, 22, 62, 18, 39

2.

RUBČIĆ, ALEKSANDAR (Joso Aleksa) – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 7. 4. 1916 – Novi, 6. 10. 1994), sin Nikole Božinog i Antice r. Jovanović – Brkićeve (Valač, Gornji Zagon, 14. 6. 1894 – Bribir, 29. 1. 1981), Metodove; supruga Lucija r. Tomić – Barina (Gornji Zagon, 29. 8. 1911 – Novi, 29. 1. 2007), Martinova.

Radnik. Bio je na radu u Njemačkoj. Sudionik NOB-a od 1942., borac u 2. bataljunu 14. brigade 5. operativne zone, poslije 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata radio je u Šumariji Novi.

Veza: 45, 33, 53, 36, 42, 40, 55, 31, 50, 19, 61, 46

3.

RUBČIĆ, ANA r. Tomić – Šepina (Valač, Gornji Zagon, 6. 4. 1881 – Krmlije, Gornji Zagon, 26. 7. 1942), Ivanova; suprug Stjepan (Plužnice, Gornji Zagon, 24. 12. 1880 – 12. 11. 1954), Pavlov.

Žrtva rata. Za vrijeme rata izbjegla je s obitelji u Novi. Na svojoj je njivi u Plužnicama posijala ječam, a kad je došla na njivu da vidi kako napreduje, susjedi koji su bili uključeni u partizanski pokret, rekli su joj da više ne dolazi. Kad je došla drugi put, uhvatili su je, vezali za drvo i držali cijeli dan na suncu, potom su je ubili.

4.

RUBČIĆ, ANICA – Mačkova (Valač, Gornji Zagon, 10. 6. 1935 – Novi, 26. 7. 1944), kći Ivana Nikolinog i Dragice r. Peričić – Karline (Gornji Zagon, 24. 1. 1901 – Novi, 15. 4. 1981), Kalistove; brat joj je Vinko.

Žrtva fašističkog terora, poginula je kao učenica prvog razreda osnovne škole u Novom, vodeći kravu na pašu stala je u predjelu Šija na nagaznu minu.

Veza: 47, 15, 57, 22, 62, 18, 39, 14, 1

5.

RUBČIĆ, ANTE – Brkin (Donji Zagon, 18. 4. 1934 – 22. 1. 1997), sin Mijata i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 9. 1909 – Novi, 24. 9. 2004).

Strojobravar; zanat je izučio u industrijskoj školi u Rijeci. Njegov otac **Mijat** (Donji Zagon, 20. 9. 1903 – Novigrad Podravski, 8. 10. 1980), Josipov bio je zidar.

Veza: 60, 43

7.

RUBČIĆ, DALIBOR – Sučev (Rijeka, 10. 12. 1975), sin Luke Pavlovog i Mire r. Filipović – Pinićove (Krmpote, 10. 7. 1949), Ivanove.

Zubotehničar; završio je srednju zubotehničku školu u Rijeci a radi u Rijeci kod privatnika.

Veza: 35, 54, 34, 28, 27, 12

7/1.

RUBČIĆ, DARKO – Orin (Lovas, Vukovar, oko 1970), sin Marka (Trbotinj, 4. 12. 1944 – Vukovar, 9. 10. 1991) i Ružice r. Keser (Lovas, 1950).

Borac domovinskog rata, ranjen 16. 10.1991., potom je devet mjeseci bio u srpskom logoru u Srijemskoj Mitrovici. Kasnije ravnatelj Državnog arhiva Hrvatske u Zagrebu. Oca su mu ubili četnici 9. 10. 1991. pred vlastitom kućom, a brat mu je **Zoran** kao ranjenik izašao s prvim konvojem iz Vukovara.

Veza: 39/1, 43/1, 51

8.

RUBČIĆ, DENIS – Mačak, Dukin (Offenbach, Njemačka, 10. 10. 1973), sin Jurja Jurjevog i Ane r. Cvitković (Andrijaševci, Vinkovci, 8. 3. 1952).

Mesar; zanat je izučio u Opatiji. Radio je u društvenoj mesnici, zatim kod privatnog mesara u Crikvenici. Borac Domovinskog rata 1992 – 95. u 133. domobranskoj pukovniji i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 30, 32, 11

9.

RUBČIĆ, GORAN – Sučev (Novi, 20. 6. 1961), sin Josipa Ivanovog i Marice r. Pleša (Kosinj, 19. 4. 1943); supruga Darinka r. Maravić (Ogulin, 14. 4. 1960), Milanova; kćerka **Martina** (Rijeka,13. 4. 1984) i sin **Davor** (Rijeka, 11. 6. 1991).

Inženjer građevinarstva; završio je prvi stupanj Građevinskog fakulteta u Rijeci. Suvlasnik je GP *Izgradnja* u Crikvenici. Sestra mu je **Nina Lušičić** (19. 12. 1963).

Veza: 23, 17, 16

10.

RUBČIĆ, GORAN – Mačak (Novi, 5. 5. 1965), sin Jurja Jurjevog i Vere r. Svetić (Ludbreg, 20. 5. 1945), Mijine; supruga Ivanka r. Jovanović (Rijeka, 12. 4. 1971); sin **Dino** (Rijeka, 10. 9 1991) i kćerka **Mia** (Rijeka, 15. 4. 2000).

Stolar. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*, poslije kao domar odmarališta Vatrogasne zajednice Grada Zagreba. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 31, 38, 50, 33, 45, 58, Jovanović 121/1

11.

RUBČIĆ, GORAN – Mačak (Rijeka, 26. 11. 1969), sin Jurja (Jurjev) i Ane r. Cvitković (Andrijaševci, Vinkovci, 8. 3. 1952).

Operater lučkih aparata i dizalica. Radio je u poduzeću *Luka* Rijeka, zatim od 1990. u Brodogradilištu *Viktor Lenac* u Rijeci. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., kao pričuvni desetnik sudjelovao je u operaciji *Oluja* 1995.

Veza: 30, 32, 8

12.

RUBČIĆ, GORDAN – Sučev (Novi, 3. 6. 1968), sin Luke Pavlovog iz Donjeg Zagona i Mire r. Filipović – Pinićove (Krmpote, 10. 7. 1949), Ivanove.

Električar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici 1993. pa je zatim postao policajac. Borac Domovinskog rata 1990 - 92., od 1. 11. 1993. u vojnoj policiji HV-a; sudionik operacija *Bljesak* i *Oluja*. Nositelj Spomenice Domovinskog rata.

Veza: 35, 54, 34, 28, 27, 7

13.

RUBČIĆ, IRENA r. Demirović (Rijeka, 17. 10. 1970), kći Ale i Nade r. Mrzljak – Bartolčevice (Brezje, 13. 2. 1946), Vladimirove; suprug Zoran – Brica (Rijeka, 22. 9. 1967), sin Nikole Ivanovog; sin **Deni** (Rijeka, 14. 12. 1991).

Fizioterapeutkinja; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Držala je trgovinu u kući Bartolčevih na Korzu 5, poslije radi kao vlasnica Restauranta *Azur* u Novom i restauranta *Mirakul* Pod sv Mikulj. Sin Deni vjenčan je Vladimirom r. Krištafor (Rijeka, 6. 2. 1989), Vladislavovom; sinovi **Niko** (Rijeka, 3. 5. 2015), **Noel** (Rijeka, 22. 4. 2017) i **Borna** (Rijeka, 14. 8. 2019).

Veza: 59, Demirović 2, 3, 1

14.

RUBČIĆ - CAR, IRENA – Mačkova (Rijeka, 19. 3. 1976), kći Vinka Ivanovog i Ivane r. Brnčić (Sisak, 2. 4. 1950), Tomine; suprug Paulo Car (Dramalj, 2. 9. 1973), Vitomirov.

Profesorica informatike i pedagogije; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Radila je u *Brodokomercu* Rijeka (2. 8. - 31. 10. 1999), u *Jadrankomercu* Crikvenica, a od 15. 9. 2000. u *Osnovnoj školi Ivana Mažuranića* u Novom kao informatičarka.

Veza: 57, 47, 15, 4, 1, 22, 62, 18, 39

15.

RUBČIĆ, IVAN – Mačak (Donji Zagon, 25. 5. 1937 – Novi, 2019), sin Ivana Nikolinog i Dragice r. Peričić – Karline (Gornji Zagon, 24. 1. 1901 – Novi, 15. 4. 1981), Kalistove; supruga Slavica r. Katavić (iz Đurđenovca).

Stolar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Godine 1970. otišao je na rad u Australiju.

Veza: 32, 47, 4, 57, 22, 62, 18, 39, 14, 1

16.

RUBČIĆ, IVAN – Šprcko, Sučev (Donji Zagon, 12. 8. 1908 – Donji Zagon, 9. 6. 1974), sin Ivana Ivanovog i Ante r. Jovanović (Donji Zagon, 26. 9. 1888 – Donji Zagon, 13. 12. 1918); supruga Marija r. Rubčić (Donji Zagon, 9. 2. 1909 – Donji Zagon, 1996).

Zidar. Radio je u Novom i okolici. Djed mu je **Ivan Jurjev** (1853 – 1922), poznat kao *Did Kujica*, a pradjed mu je **Juraj** Ivanov (1827 – 1902), seoski sudac.

Veza: 28, 26, 27, 23, 17, 9, 5, 54, 34

17.

RUBČIĆ, IVAN – Šprckov, Sučev (Novigrad Podravski, 15. 6. 1944 – Novi, 14. 10. 1999), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 9. 2. 1909 – Donji Zagon, 1996); supruga Marija r. Miletić (Miletići, 15. 7. 1953), Pavina.

Automehaničar; zanat je izučio u ŠUP-u. Radio je u KP *Ivanj* u Novom i u GP *Primorje* u Rijeci. Sinovi su mu **Ivan** (1973), trgovac, i **Alen** (15. 8. 1971), automehaničar. Šukundjed mu je **Juraj** (*Jure sudac*). Pokopan u Donjem Zagonu.

Veza: 16, 23, 9

18.

RUBČIĆ, IVAN (*Ivica*) – Mačak (Novi, 25. 4. 1955 – Novi, 2. 11. 2009), sin Jurja (*Cajtrage*) Ivanovog i Filipine (Marije) r. Tomić – Agentove (Plužnice, Gornji Zagon, 19. 5. 1933 – Novi, 6. 8. 2014), Jurine.

Trgovac i sanitarni tehničar; završio je trgovačku školu i srednju sanitarnu školu u Zagrebu. Radio je kao tržišni inspektor u Crikvenici i u Poreču, potom u Domu zdravlja u Poreču. Otac **Juraj** (*Cajtraga*) (27. 5. 1929 – 5. 2. 1999) poznat je po svom poslovičnom štapu, od kojeg se nije odvajao.

Veza: 47, 4, 15, 57, 39, 22, 62, 14, 1

19.

RUBČIĆ, IVAN (*Ivica*) – Mačak (Novi, 14. 1. 1951), sin Martina Nikolinog i Marije r. Rubčić – Mačkove (Gornji Zagon, 1. 1. 1926 – Novi, 4. 7. 1998), kćeri Ivana Nikolinog; supruga Ana r. Mandić (Selce), Tomina.

Autolakirer. Radio je u *Automehanici* (*Ikarplast*) u Crikvenici. Vlasnik ugostiteljskog objekta *Ivančica* u Novom, u kompleksu autobusne stanice.

Veza: 42, 33, 2, 53, 36, 45, 61, 31, 38, 50, 40, 46

20.

RUBČIĆ, IVAN – Brica (Kal, Gornji Zagon, 11. 2. 1913 – Donji Zagon, 2. 7. 2000), sin Nikole Jakovljevog i Marije r. Jovanović (Gornji Zagon, 18. 4. 1881 – Donji Zagon, 5. 2. 1956); supruga Anta r. Svetić (7. 12. 1923), Ivanova (*Črna*).

Sudionik NOB-a od 1942. u bataljunu *Matija Gubec* 14. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone Hrvatske. Djed mu je **Jakov**, a baka Marija r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 23. 4. 1832 – Kal, Gornji Zagon, 25. 4. 1910). Otac **Nikola** (Kal, Gornji Zagon, 18. 12. 1868 – Australija, 23. 3. 1926).

Veza: 41, 59, 13, 21

21.

RUBČIĆ, IVAN – Brica (Kal, Gornji Zagon, 25. 9. 1940), sin Nikole Nikolinog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 8. 3. 1916 – Donji Zagon, 1995), Lovrine; supruga Dragica r. Rubčić – Mačkova (Gornji Zagon, 14. 6. 1948), kći Nikole Ivanovog.

Radnik – strojar. Radio je u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica*, od 2. 2. 1976. godine.

Veza: 20, 59, 13

22.

RUBČIĆ, IVICA – Mačak (Novi, 10. 4. 1953), sin Nikole Ivanovog i Ane r. Jovanović – Rivinareve (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 3. 1926), Tomine; supruga Đurđa r. Jovanović, kći Antona – Brkića.

Mesar; zanat je izučio u Opatiji. Radio je kao poslovođa u mesnici *Mesokombinata* na tržnici u Novom do 1991., kad je umirovljen nakon prometne nesreće, dok mu je otac poginuo u prometnoj nesreći.

Veza: 47, 4, 15, 57, 62, 18, 39, 1, 14

23.

RUBČIĆ, JOSIP – Šprckov, Sučev (Donji Zagon, 11. 7. 1934 – Novi, 11. 6. 2001), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 9. 2. 1909 – Donji Zagon, 1996); supruga Marica r. Pleša (Kosinj, 19. 4. 1943).

Građevinski poslovođa; završio je građevinsku zidarsku školu u Crikvenici. Radio je u *Šumsko-građevinskom poduzeću* u Novom, u *Izgradnji Crikvenica* i u *Primorju Rijeka*. Član je Savjeta Mjesne zajednice u Novom 1974 - 76. Pradjed mu je **Ivan** (*Did Kujica*) Jurin, a šukundjed **Juraj** (*Jure sudac*).

Veza: 16, 17, 9, Lušičić

24.

RUBČIĆ, JOSIP (Kal, Gornji Zagon, 6. 10. 1922 – Novi, 23. 4. 1996), sin Ivana Jurjevog i Lucije r. Peričić (Gornji Zagon, 27. 9. 1896 – Gornji Zagon, 20. 4. 1944); supruga Marija r. Peričić (Gornji Zagon, 21. 10. 1923 – 12. 12. 2003). Djeca su mu: **Juraj** (Kal, Gornji Zagon, 15. 12. 1946), **Lucija** (Kal, Gornji Zagon, 9. 7. 1952) i **Josip** (Kal, Gornji Zagon, 22. 1. 1956).

Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. bataljunu 6. brigade 13. primorsko- goranske divizije. Pokopan u Donjem Zagonu.

Veza: 48

25.

RUBČIĆ, JOSIP – Mačak - v. 2. **RUBČIĆ, ALEKSANDAR (*Joso Aleksa*) - Mačak**, to mu je pravo ime.

26.

RUBČIĆ, JOSO – **Sučev** (Donji Zagon, 28. 2. 1895 – 1914./1918), sin Ivana (*Did Kujica*) (Donji Zagon, 28. 10. 1853 – 5. 10. 1922), Jurjevog i Marije r. Jovanović (Donji Zagon, 2. 7. 1858 – Donji Zagon, 19. 5. 1936); djed mu je Juraj sudac.

Žrtva I. svj. rata; kao seljak mobiliziran je u austrougarsku vojsku, a poginuo je u ratu u Albaniji za “cesara”, kako piše u župnoj knjizi *Stališ duša*.

Veza: 27, 28, 34, 54, 34, 16

27.

RUBČIĆ, JURAJ (*Jure Sudac*) (Donji Zagon, 18. 9. 1827 – Donji Zagon, 11. 1. 1902), Ivanov; supruga Marija (Donji Zagon, 23. 7. 1833 – Donji Zagon, 11. 2. 1917), iz zagonjskog je zaseoka Kranjčić.

Narodni sudac u Donjem Zagonu, po njemu se njegovi potomci nazivaju **Sučevi**. Do te je časti došao u selu jer je za ono doba bio imućan. Brat je **Marije** (4. 4. 1834), udane za Josipa Peričića (Novi, 30. 6. 1837.), prabake Svetozara i Krsta Zoričića i Vojka Maričića, Tomislavovog, i **Ane**, udane za Ivana Maričića, Rokinog, graditelja crkvice i Križnog puta na Kalvariji u Novom. Sinovi su mu **Mijo** (Donji Zagon, 19. 2. 1869), **Paval** (Donji Zagon, 14. 1. 1867 – Donji Zagon, 8. 12. 1898), **Josip** (Donji Zagon, 18. 3. 1862 – Donji Zagon, 21. 10. 1931) i **Ivan** (Donji Zagon, 28. 10. 1853 – Donji Zagon, 5. 10. 1922), zvani *Did Kujica*.

Veza: 28, 26, 54, 34, 16, 35, 23, 17, 12, 7, 9

28.

RUBČIĆ, JURAJ – Sučev (Donji Zagon, 13. 10. 1884 – Stenjevec, 25. 4. 1915), sin Ivana (Did Kujica) Jurinog i Marije r. Jovanović (2. 7. 1858 – Donji Zagon, 19. 5. 1936); supruga Marija r. Baričević (Donji Zagon, 21. 9. 1879 – Donji Zagon, 4. 4. 1967).

Zbog duševne poremećenosti smješten je u Zavod za umobolne gdje je i umro. Braća su mu **Ivan** (Novi, 7. 12. 1885) i **Joso** (Novi, 28. 2. 1895), a sestra **Ana – Osičina** (29. 8. 1889), udana za Josipa Jovanovića.

Veza: 27, 26, 54, 34, 35, 12, 7, 16

29.

RUBČIĆ, JURAJ – **Tralješin** (Donji Zagon, 4. 3. 1924 – 1945), sin Josipa Jurjevog i Ane r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 5. 1902).

Žrtva rata. U ratu Talijani često upadaju u Donji Zagon i radi suradnje s partizanima odvode ljude u zatvor. Uhićen je u kolovozu ili rujnu 1942., odveden u logor, a po kapitulaciji Italije mobiliziran u domobrane. Poginuo je vjerojatno pri povlačenju u Austriju ili na *"Križnom putu"*. Otac mu **Josip** (19. 3. 1890 – 10. 2. 1928) bratić je Nikole – Poleše, Antonovog.

Veza: 44

30.

RUBČIĆ, JURAJ – Dukin, Mačak (Plužnice, Gornji Zagon, 1. 7. 1944), sin Jurja Nikolinog i Ante r. Maričić – Livakovice (Gornji Zagon, 1. 1. 1913 – Novi, 4. 10. 1987), Ivanove; supruga Ana r. Cvitković (Andrijaševci, Vinkovci, 8. 3. 1952).

Bravar. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*, u *Instalateru* u Crikvenici i u *Agrokoki* u Pavlomiru u Novom.

Veza: 32, 11, 8, 47, 4, 15, 57

31.

RUBČIĆ, JURAJ – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 14. 8. 1938 – Novi, 28. 6. 2015), sin Jurja (Matija) Nikolinog i Anice r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 1. 6. 1919 – Biograd na Moru, 21. 7. 2002), Vidove; supruga Vera r. Svetić (Ludbreg, 20. 5. 1945), Mijina; sinovi **Zoran** (Novi, 1. 1. 1964) i **Goran** (Novi, 5. 5. 1965).

Pekar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novome. Radio je u PIK-u u Novom, u bivšoj pekari Kovač Mihovila. Godine 1958. pokušao je ilegalno pobjeći u Njemačku, ali je bio uhićen.

Veza: 33, 2, 53, 42, 36, 45, 38, 50, 10, 58, 19, 61, 46, 40

32.

RUBČIĆ, JURAJ (*Duka*) – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 22. 3. 1907 – Novi, 21. 8. 1988), sin Nikole Ivanovog i Marije r. Tomić (Valač, Gornji Zagon, 20. 9. 1872 – Novi, 30. 5. 1957); supruga Antica r. Maričić – Livakovica (Gornji Zagon, 1. 1. 1913 – Novi, 4. 10. 1987), Ivanova.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 15. 3. 1942; borac 2. brigade 13. primorsko-goranske divizije, sudjelovao je i u maršu preko Matić poljane noću 19. na 20. veljače 1944., kada se 26 partizana te brigade smrznulo u snježnoj vijavici, a njemu je tada promrzla desna noga. Nakon rata otišao je na rad u Njemačku.

Veza: 30, 11, 8, 47, 4, 15, 57, 45

33.

RUBČIĆ, JURAJ (*Matija*) – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 10. 4. 1912 – Novi, 8. 7. 1994), sin Nikole Božinog i Antice r. Jovanović – Brkićeve (Valač, Gornji Zagon, 14. 6. 1894 – Novi, 29. 1. 1981), Metodove; supruga Anica r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 1. 6. 1919 – Biograd na Moru, 21. 7. 2002), Vidova.

Lugarski nadzornik; završio je Višu lugarsku školu u Rijeci. Sudionik NOB-a od 11. 11. 1941; od 27. 2.1942. do prosinca 1944. tajnik je općinskog NOO-a Gornji Zagon osnovanog u ratu. Zatim je prešao u kotarski NOO Novi u šumi gdje je bio zadužen za zdravstveno i socijalno staranje. U Šumariji Novi je radio od rujna 1951. do mirovine 1969. Bio je član mirovnog vijeća u Mjesnoj zajednici Novi.

Veza: 45, 2, 53, 42, 36, 31, 38, 50, 10, 58, 40, 19, 61, 46

34.

RUBČIĆ, KATARINA r. Jovanović (Donji Zagon, 23. 11. 1922 – Donji Zagon, 4. 10. 1993), Antonova; suprug Pavao – Sučev (Donji Zagon, 24. 6. 1913 – Donji Zagon, 4. 6. 1942), sin Jurja (*Kujičin*) Ivanovog, žrtva fašističkog terora.

Primalja; školu za primalje završila je u Zagrebu. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* i u rodilištu u Novom.

Veza: 54, 28, 26, 27, 35, 12, 7, 16

35.

RUBČIĆ, LUKA – Sučev (Donji Zagon, 10. 9. 1939), sin Pavla Jurjevog i Kate r. Jovanović (Donji Zagon, 23. 11. 1922 – Donji Zagon, 4. 10. 1993); supruga Mira r. Filipović – Pinićova (Krmpote, 10. 7. 1949).

Električar; zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radni vijek proveo je u *Elektroprimorju* Rijeka, pogon u Crikvenici. Supruga mu je radila u privatnoj trgovini *Ni-Ma* u Novom.

Veza: 54, 34, 28, 27, 7, 12, 16

36.

RUBČIĆ, MARIJA r. Jovanović – **Drljčeva** (Krasnica, Gornji Zagon, 14. 7. 1921 – Donji Zagon, 15. 5. 1992), kći Fabijana i Marije r. Jovanović (Gornji Zagon, 6. 9. 1897 – 28. 2. 1923), druge očeve supruge; suprug Nikola – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 24. 8. 1918 – 25. 3. 2000), sin Nikole Božinog.

Aktivna suradnica NOP-a i članica AFŽ-a za II. svj. rata, zbog čega su je Talijani uhitili u rujnu 1942. i zajedno s kćeri **Anticom** (15. 2. 1942), starom svega sedam mjeseci odveli u zatvor u Novom, gdje su ostale do svibnja 1943. godine.

Veza: 53, 33, 2, 42, 45, 31, 38, 50, 40, 19, 61, 46

37.

RUBČIĆ, MARIJA r. Jovanović – **Brkićeva** (Kal, Gornji Zagon, 18. 8. 1895 – Zrnići, 30. 9. 1943), Metodova; suprug Nikola (Gornji Zagon, 27. 9. 1881 – Zrnići, 30. 9. 1943), Mihovolov (njegova druga supruga).

Žrtva fašističkog terora. Nju i supruga srpski četnici su zaklali u šumi Kapele iznad sela Zrnića, kad su se vraćali iz Drežnice s mulama natovarenim hranom koju je suprug, kao poznati pećar, zaradio gradeći ljudima peći. Pokopani su u Zrnićima.

Veza: 52, 49

38.

RUBČIĆ, MARIJA – Mačkova – v. **Pavić, Marija - Mačkova.**

39.

RUBČIĆ, MARINKO – Mačak (Novi, 8. 5. 1964), sin Jurja (*Cajtrage*) Ivanovog i Filipine (Marije) r. Tomić – Agentove (Plužnice, Gornji Zagon, 19. 5. 1933 – Novi, 6. 8. 2014), Jurjeve; supruga Lela r. Džajkić (Rijeka, 6. 6. 1966), Gojkova; kćerke **Sandra** (Rijeka, 21. 5. 1987), udana Mlinarić, i **Matea** (Rijeka, 11. 3. 1990).

Strojobravar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. 1984 -97. radio je u *Brodogradilištu Kraljevica*, potom u vlastitom obrtu. Borac Domovinskog rata. Supruga drži trgovinu tekstilom *Perlica* na Korzu u Novom. Kćerka Sandra sa suprugom Dariom (Zagreb, 2. 10. 1983), Željkovim, ima sinove (blizance) **Vitu** i **Emanuela** (Rijeka, 27. 7. 2009).

Veza: 47, 4, 15, 57, 18, 22, 62, 14, 1

39/1.

RUBČIĆ, MARKO (Orin) (Tribotinj, Gornji Zagon, 4. 12. 1944 – Vukovar, 9. 10. 1991), sin Nikole Markovog i Milke r. Deranja; (Gornji Zagon, 27. 9. 1924 – Vukovar, 31. 12. 1971), Pavlove (Mužić); supruga Ružica r. Keser (Lovas, 1950).

Žrtva velikosrpskoga četničkog terora. Radio je u Vukovaru kao trgovački poslovođa, a zanat je završio u ŠUP-u u Crikvenici. Nakon II. svj. rata obitelj mu je kolonizirana u Lovas u Srijemu. Za napada na Vukovar četnici su ga ubili pred vlastitom kućom, tad mu je ranjen i sin **Zoran**, koji je prvim konvojem odvezen iz Vukovara.

Veza: 51, 43/1, 7/1

40.

RUBČIĆ, MARTIN – Aleksov (Valač, Gornji Zagon, 25. 9. 1939), sin Aleksandra (Aleksa) i Lucije r. Tomić – Barine (Gornji Zagon, 29. 8. 1911 – Novi, 29. 1. 2007), Martinove; supruga Lina r. Bini (Novi, 23. 4. 1946), Ginova.

Diplomirani ekonomist; Višu hotelijersku školu završio je u Opatiji, potom je diplomirao na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, smjer organizacija hotelijerstva. Radio je najprije kao pekar, od 1968 - 77. kao poslovođa u HTP-u *Lišanj*, potom upravitelj HTN-a *Zagori,* a

od studenoga 1976. kao direktor OOUR-a HTP *Lišanj* (HTP Novi d.d.: 1. 7. 1991 - 1. 1. 2001), te je do 2002. potpredsjednik UO poduzeća i izvršni direktor. Od 1972 - 73. i od 1980 - 83. potpredsjednik je UO Turističkog društva u Novom, a 1993. - 97. vijećnik u Vijeću Grada Novog (PGS).

Veza: 2, 33, 53, 42, 45, 55, 31, 38, 50, 19, 61, 46, Smolčić 25

41.

RUBČIĆ, MARTIN – Brica (Kal, Gornji Zagon, 24. 2. 1866 – Australija, 6. 7. 1901), sin Jakova i Marije r. Rubčić (Gornji Zagon, 23. 4. 1832 – Gornji Zagon, 25. 4. 1910); supruga Anta r. Rubčić – Polešina (Gornji Zagon, 2. 5. 1872 – Gornji Zagon, 4. 6. 1945), poslije preudana za Stjepana Rubčića.

Otišao je u Australiju u potrazi za poslom, ali se tamo utopio. Sin **Josip** (Kal, Gornji Zagon, 30. 9. 1891 – USA, 1929) mlad je umro u Americi, a braća **Nikola** (Kal, Gornji Zagon, 18. 12. 1868 – 23. 3. 1926) i **Ivan** (Kal, Gornji Zagon, 29. 3. 1864 – 6. 7. 1901) umrli su u Australiji.

Veza: 20

42.

RUBČIĆ, MARTIN – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 10. 10. 1924 – Novi, 8. 3. 2008), sin Nikole Božinog i Antice r. Jovanović – Brkićeve (Gornji Zagon, 14. 6. 1894 – Bribir, 29. 1. 1981); supruga Marija r. Rubčić – Mačkova (Gornji Zagon, 1. 1. 1926 – Novi, 4. 7. 1998).

Sudionik NOB-a od 10. 1. 1942; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, poslije u pratećem bataljunu 4. armije NOV-a i POJ-a. Nakon rata radio je kao ekonom u *Bjelovarskom odmaralištu* u Novom, a uz to je godinama pilio drva građanima mobilnom motornom cirkularnom pilom.

Veza: 45, 33, 2, 53, 36, 19, 61, 31, 38, 50, 40, 46

43.

RUBČIĆ, MILAN – Brkin (Donji Zagon, 7. 12. 1935 – 3. 9. 1998), sin Mijata Josipovog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 9. 1909); supruga Ana r. Baričević – Gojkićeva (Donji Zagon, 8. 7. 1935), Ivanova.

Profesionalni vozač. Radio je u DIP-u Novi.

Veza: 60, 5

43/1.

RUBČIĆ, NEDELJKO (Mile Orin) (Vukovar, 7. 8. 1955), sin Nikole Markovog i Milke r. Deranja (Tribotinj, Gornji Zagon, 27. 9. 1924 – Vukovar, 31. 12. 1971), Pavlove (Mužić); supruga Ružica r. Dolenc (Zagreb, 12. 5. 1957), Antonova.

Hotelijer; završio je Višu ugostiteljsku školu u Zagrebu. Radio je u Zagrebu i Čakovcu, 1982 - 93. upravitelj je Odmarališta *Crveni križ grada Zagreba* u Novom, zatim drži privatni pansion *Vučedol* u Novom na obali Kralja Krešimira (bivša Vila Stattin). Uz brata **Marka**, imao je i brata **Pavla** zvanog Jure koji se rodio u Vukovaru u ožujku 1947., a umro u Novom 1993. godine.

Veza: 51, 39/1

44.

RUBČIĆ, NIKOLA – Poleša (Donji Zagon, 12. 1. 1879 – Koprivnica, 22. 2. 1947), sin Antona Pavlovog i Marije Baričević (Donji Zagon, 22. 4. 1853 – 15. 1. 1900), Antonove; supruga Kata r. Jovanović (Donji Zagon, 13. 9. 1877 – 5. 4. 1921).

Za II.svj. rata Talijani su ga zatvorili u talijanski koncentracijski logor u Bakru. Nakon kapitulacije Italije 8. 9. 1943. prešao je u Koprivnicu, ali je ubrzo umro od posljedica života u logoru. Brat **Anton** (13. 11. 1887 – Koprivnica, 10. 3. 1971) bio je zidar i kamenorezac. Strica mu **Jurja** (Donji Zagon, 26. 8. 1845 – Donji Zagon, 25. 8. 1927) unuk je **Juraj**, sin Josipa – Tralješe.

Veza: 29

45.

RUBČIĆ, NIKOLA – **Mačak** (Valač, Gornji Zagon, 5. 5. 1889 – 17. 4. 1944), sin Bože Ivanovog i Ante Tomić (Valač, Gornji Zagon, 29. 12. 1865 – Gornji Zagon, 21. 11. 1916); supruga Antica r. Jovanović – Brkićeva (Valač, Gornji Zagon, 14. 6. 1894 – 29. 1. 1981), Metodova.

Pali borac NOR-a. Po zadatku je općinskog NOO-a Gornji Zagon zajedno s Nikolom Peričićem (Valač, Gornji Zagon, 1925 – 1944), Josipovim i Ivanom Piškulićem – Jurašem (1909 – 1944), Stipanovim išao u Sloveniju radi nabave hrane za pozadinske partizanske vlasti. Na povratku su na njihov čamac pri prelasku Kupe zapucali slovenski belogardejci i sva su se trojica utopila, jer on i Nikola Peričić nisu znali plivati, pa su se uhvatili za Ivana Piškulića, koji ih nije mogao sve održati na površini. Otac **Božo** (Valač, Gornji Zagon, 23. 12. 1861) umro je u USA nakon što mu je poslije nesreće, koju je doživio u vlastitoj manjoj tvornici, amputirana noga u bolnici.

Veza: 33, 2, 53, 42, 36, 31, 38, 50, 40, 19, 61, 46, 10, 58, 55, 55/4, 32

46.

RUBČIĆ, NIKOLA (*Nikica*) – Mačak (Novi, 22. 7. 1953), sin Bože Nikolinog i Mare r. Tomić – Kunaševe (Gornji Zagon, 29. 3. 1931); supruga Marica r. Tomić (Novi, 21. 3. 1957), kći Jure – Agenta.

Vodoinstalater i brodostrojarski tehničar; završio je zanat u ŠUP-u Crikvenici i brodarsko-tehničku školu u Rijeci. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama, od 1988. je vlasnik buffeta *Kod Nikice* na autobusnoj stanici, u kojem mu radi i supruga, poslije do mirovine radi u Vodovodu Žrnovnica.

Veza: 33, 2, 53, 42, 36, 45, 55/1 31, 38, 50, 40, 19, 61

47.

RUBČIĆ, NIKOLA – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 7. 9. 1927 – Radinje, Gornji Zagon, 30. 11. 1991), sin Ivana Nikolinog i Dragice r. Peričić – Karline (Gornji Zagon, 24. 1. 1901 – Novi, 15. 4. 1981), Kalistove; supruga Anica r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 3. 1926), kći Tome – Rivinara.

Sudionik NOB-a od 1942; stražar u Komandi mjesta u Gornjem Zagonu. Nakon rata radio je u DIP-u Novi do 1990. Poginuo je u prometnoj nesreći na Radinjama.

Veza: 32, 4, 15, 57, 22, 62, 18, 39, 14, 1, 30

48.

RUBČIĆ, NIKOLA (Kal, Gornji Zagon, 2. 11. 1924 – Bater, Ledenice, 18. 12. 1935), sin Ivana Jurjevog i Lucije r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 27. 9. 1896 – Kal, Gornji Zagon, 20. 4. 1944).

Kao jedanaestogodišnji dječak izgubio je život u strahovitom nevremenu; smrznuo se na snijegu od hladnoće, na "*Burnjaku*" na Bateru. Imao je braću **Ivana** (Kal, Gornji Zagon, 1. 7. 1920 – Kal, Gornji Zagon, 5. 9. 1941) i **Božu** (Kal, Gornji Zagon, 20. 11. 1926 – 26. 5. 1955) te sestru **Anu** (Kal, Gornji Zagon, 10. 8. 1935). Šukundjed mu je **Toma**, a šukunbaka **Marija** (Kal, Gornji Zagon, 23. 3. 1810 – Kal, Gornji Zagon, 17. 12. 1892).

Veza: 24

49.

RUBČIĆ, NIKOLA (Kal, Gornji Zagon, 13. 12. 1908 – 20. 12. 1933), sin Ivana Karlovog i Lize Jovanović (28. 1. 1868 – 14. 4. 1926).

Žrtva nevremena; u 25. godini smrznuo se, vraćajući se kući iz Bribira kroz Klančić.

Veza: 52, 37

50.

RUBČIĆ, NIKOLA (*Braco*) – Mačak (Novi, 19. 3. 1951 – Rijeka, 29. 8. 2019), sin Jurja (Matija), Nikolinog i Anice r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 1. 6. 1919), Vidove; prva supruga Branka r. Tepavac (Lovas, Vukovar, 15. 3. 1954), Dušanova (rastavljen).

Viši građevinski tehničar i sindikalni djelatnik; završio je Višu tehničku građevinsku školu u Rijeci. Bio je predsjednik sindikata u Hrvatskim željeznicama u Zagrebu 2000. godine. Igrao je nogomet u NK *Vinodol*.

Veza: 33, 2, 53, 42, 36, 45, 31, 38, 6, 10, 58, 40, 19, 61, 46

51.

RUBČIĆ, NIKOLA – Orin (Krasnica, Gornji Zagon, 18. 12. 1922 – Novi, 22. 3. 2000), sin Marka Nikolinog i Urše (*Ora*) r. Jovanović (Kal, Gornji Zagon, 8. 2. 1883 – Vukovar, 8. 3. 1972); prva supruga Milka r. Deranja (Gornji Zagon, 27. 9. 1924 – Vukovar, 31. 12. 1971), Pavlova (Mužić); još se dva puta ženio.

Sudionik NOB-a od 1942; borac u Prvom primorsko-goranskom odredu, zatim u 13. primorsko-goranskoj diviziji do 1945. Godine 1947. koloniziran je u Lovas kod Vukovara, a u Novom je sagradio kuću na Kalvariji. Za vrijeme velikosrpskoga četničkog napada na Vukovar sklonio se u Novi. Sinovi su mu **Marko** (4. 12. 1944), **Jure** (1947) i **Nedeljko (*Mile*)** (7. 8. 1955). Pradjed mu je **Stipan** (23. 12. 1815 – 21. 5. 1897), Nikolin.

Veza: 39/1, 43/1

52.

RUBČIĆ, NIKOLA (Kal, Gornji Zagon, 27. 9. 1881 – Zrnići, 30. 9. 1943), sin Mihovila Karlovog i Jelisave (Marija) r. Jovanović (Gornji Zagon, 6. 7. 1864), poslije preudane Svetić; supruga Marija r. Jovanović – Brkićeva (Kal, Gornji Zagon, 18. 8. 1895 – Zrnići, 30. 9. 1943).

Žrtva fašističkog terora. Radio je kao pećar, a od zarade kupovao je hranu, koju je iz Drežnice na mulama nosio kući u pratnji supruge. U Kapeli iznad sela Zrnići presreli su njega i suprugu tamošnji srpski četnici i zaklali ih. Pokopani su u Zrnićima.

Veza: 37, 49

53.

RUBČIĆ, NIKOLA – Mačak (Valač, Gornji Zagon, 24. 8. 1918 – Donji Zagon, 25. 3. 2000), sin Nikole Božinog i Ante r. Jovanović – Brkićeve (Gornji Zagon, 14. 6. 1894 – Bribir, 29. 1. 1981); supruga Marija r. Jovanović (Gornji Zagon, 14. 7. 1921 – Donji Zagon, 15. 5. 1992), Fabijanova.

Radnik i kočijaš. Nositelj Partizanske spomenice 1941. Borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, Od 24. 12. 1941. u partizanskom logoru u Ledenicama pa u 1. brigadi, poslije 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Krajem 1943. je ranjen kod Jasenka, pa je potom odbornik u općinskom NOO-u Gornji Zagon.

Veza: 45, 33, 2, 42, 36, 31, 38, 50, 40, 19, 61, 46

54.

RUBČIĆ, PAVAO (Vlada) – Sučev (Donji Zagon, 24. 6. 1913 – Donji Zagon, 4. 6. 1942), sin Jurja Ivanovog i Marije r. Baričević (21. 9. 1879 – 4. 4. 1967); supruga Katarina r. Jovanović – Vukićeva (Donji Zagon, 23. 11. 1922 – Donji Zagon, 4. 10. 1993), Antonova.

Žrtva fašističkog terora. Zidar. Od 1. 1. 1942. član je mjesnog NOO-a u Donjem Zagonu. Nakon partizanske akcije protiv talijanske vojske na *Sv. Antonu*, iznad Stabljevice 4. 2. 1942., Talijani su upali u Zagon i ubili ga pred kućnim pragom, hicem s leđa. Pokopan je nakon četiri dana jer je cijelo selo bilo prisilno raseljeno.

Veza: 28, 26, 27, 34, 35, 7, 12, 16

55.

RUBČIĆ, SANDRA – Mačkova (Rijeka, 14. 9. 1972), kći Martina Aleksandrovog i Line r. Bini (Novi 23. 4. 1946), Ginove.

Diplomirana ekonomistica; završila je 1999. Hotelijerski fakultet u Iki. Radi kao referentica u turističkoj agenciji *Adria Turist* u Novom, a koja je u sastavu HTP-a Novi.

Veza: 40, 2, 45, Smolčić 25

55/1.

RUBČIĆ, SINIŠA – Mačak (Rijeka, 2. 3. 1977), sin Nikole Božinog i Marice r. Tomić (Novi, 21. 3. 1957), Jurjeve; supruga Tatjana r. Beljak (iz Stubičkih Toplica).

Strojobravar; zanat je izučio u srednjoj školi u Crikvenici. Radio je u očevom buffetu *Kod Nikice* na autobusnoj stanici u Novom, poslije kao zaštitar.

Veza: 46

56.

RUBČIĆ, TOMISLAV (Kal, Gornji Zagon, 19. 4. 1915 – Novi, 27. 5. 1944), sin Josipa Tominog i Marije r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 15. 2. 1893 – Donji Zagon, 19. 6. 1957),

kćeri Ivana Karlovog; supruga Ana r. Jovanović (Gornji Zagon, 18. 2. 1919 – Donji Zagon, 17. 9. 2004).

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 1942, borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon kapitulacije Italije teško je obolio i ostao na kućnoj njezi, ali je podlegao bolesti. Otac mu je **Josip** (Kal, Gornji Zagon, 30. 11. 1885 - Kal, Gornji Zagon, 13. 8. 1941), šukundjed **Toma**, a šukunbaka **Marija** (Kal, Gornji Zagon, 23. 3. 1810 – Kal, Gornji Zagon, 17. 12. 1892).

57.

RUBČIĆ, VINKO – Mačak (Novi, 21. 5. 1944), sin Ivana Nikolinog i Dragice r. Peričić – Karline (Gornji Zagon, 24. 1. 1901 – Novi, 15. 4. 1981), Kalistove; supruga Ivana r. Brnčić (Sisak, 2. 4. 1950), Tomina; sin **Alen** (1974) i kćerka **Irena** (1976), udana Car.

Trgovački poslovođa; završio je zanat u ŠUP-u u Rijeci. Radio je kao poslovođa u nekoliko trgovačkih poduzeća: u *Dubračini* Crikvenica, *Trgoprometu* i *Jadrankomercu* iz Crikvenice u Novom, te kao poslovođa trgovine građevinskog materijala u Novom i u Crikvenici. Dugogodišnji je novljanski mesopustar, član KUD-a *Ilija Dorčić* i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 32, 47, 4, 15, 1, 14, 22, 62, 18, 39, 30

58.

RUBČIĆ, ZORAN – Mačak (Čeminac, 1. 1. 1964), sin Jurja Jurjevog (Matija) i Vere r. Svetić (Ludbreg, 20. 5. 1945), Mijine; supruga Alisa r. Trgovac (Zagreb, 17. 10. 1971), Franjina; kćerke **Vanja** (10. 9. 1991) i **Ana** (15. 6. 1993).

Milicionar; završio je srednju školu unutrašnjih poslova u Zagrebu. Bio je voditelj ispostave Croatia osiguranja u Novom od 1987., a od 1. 2. 1991. radi u vlastitoj agenciji *Croatia agent*, u kojoj zastupa i *Generali osiguranje*, tu mu je zaposlena supruga, kći Vanja i Branimir Trgovac. Pivač je novljanskoga kola. Borac Domovinskog rata u 133. domobranskoj pukovniji i u 155. i 143. brigadi HV-a. Kćerka Vanja sa suprugom Martinom Citkovićem (Rijeka, 15. 3. 1990) ima sina **Romana** (Rijeka, 31. 5. 2017).

Veza: 31, 38, 50, 33, 45, 10

59.

RUBČIĆ, ZORAN – Brica (Rijeka, 22. 9. 1967), sin Nikole Ivanovog i Marije r. Dražić; supruga Irena r. Demirović (Rijeka, 17. 10. 1970), Alina; sin **Deni** (Rijeka, 14. 12. 1991).

Geodet; završio je srednju građevinsku školu, geodetski smjer u Rijeci. Radi u Crikvenici u privatnom poduzeću. Otac **Nikola** (Kal, Gornji Zagon, 4. 9. 1945) mesar je u Crikvenici.

Veza: 20, 13, Demirović

60.

RUBČIĆ, ŽARKO – Maksićev, Brkin (Donji Zagon, 3. 1. 1931 – Novigrad Podravski, 24. 3. 1944), sin Mijata Josipovog i Marije r. Baričević (Donji Zagon, 10. 9. 1909 – Novi, 24. 9. 2004). U crkvenoj knjizi *Stališ duša* Župe Donji Zagon upisan je kao Josip Žarko, ali je bio poznat kao Žarko.

Žrtva fašističkog terora. Kada su Talijani 4. 6. 1942. raselili Donji Zagon, odselio je s roditeljima u Podravinu (Novigrad). Od komande partizanske jedinice, koja je tamo bila

stacionirana, mobiliziran je za prevoženje ranjenih partizana, te je prigodom jednog takvog prevoženja ranjenika poginuo od neprijateljskog metka. Otac **Mijat** zvani Brko (20. 9. 1903 – Novigrad Podravski, 8. 10. 1980) bio je zidar.

Veza: 5, 43

61.

RUBČIĆ, ŽELJKA, udana Dugonjić – **Mačkova** (Novi, 3. 9. 1957), kći Martina Nikolinog i Marije r. Rubčić Mačkove (Gornji Zagon, 1. 1. 1926 – Novi, 4. 7. 1998), Ivanove; suprug Radivoje (Kotor Varoš, 5. 12. 1955).

Vlasnica papirnice *Adriatic* u Novom, Korzo 50. Umirovljena.

Veza: 42, 33, 2, 53, 36, 45, 19, 31, 38, 50, 40, 46

62.

RUBČIĆ, ŽELJKO – Mačak (Novi, 18. 11. 1956), sin Nikole Ivanovog i Anice r. Jovanović (Krasnica, Gornji Zagon, 28. 3. 1926), kćeri Tome – Rivinara; supruga Anka r. Škorić (Duvno, 1. 9. 1960).

Mesar; zanat je izučio u Srednjoškolskom centru u Puli. Radi u vlastitoj mesnici *Mačak* u Novom.

Veza: 47, 4, 15, 57, 22, 18, 39, 1, 14

RUDELIĆ, TOMO (Smiljan Selo, 1903 – Novi, listopad 1943); supruga Manda r. Sučić.

Oružnički poručnik. Strijeljali su ga partizani. Pokopan u selu Mataija u Ledenicama.

1.

RUKAVINA, ĐURO

Svećenik, župnik crkve *Blažene Djevice Marije od Karmela* u Ledenicama, sagrađene 1827., dok je župni dvor sagrađen 1826. Do 1827. misa je služena u crkvi u starom gradu Ledenice, na Gradini.

2.

RUKAVINA-BENSI, KATICA (Gospić, 1918 – Novi, 1999), Ivanova.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1943 - 45., a 1945. u osnovnoj školi u Krmpotama.

Veza: Sokolić 46

RUSSO, MICHELE

Komandant 74. talijanske pješačke pukovnije iz sastava divizije *Lombardia* sa sjedištem u Novom 1941. godine.

RUŠANAC, LOVRO (Donji Miholjac, 12. 10. 1915 – 19. 1. 1942), Katin; neoženjen.

Žrtva rata; poginuo je kao oružnik NDH u bribirskoj šumi kod Pališina. Pokopan je na novljanskom groblju 8. veljače 1942. godine.

RUŠNJAK, IVAN

Kotarski predstojnik u Novom 1941. i 1942., nakon smjene Nikole Domineza. Poslije je bio simpatizer NOP-a.

RUTER

Prezime se pojavljuje u Novom prije 1896., kad u Novi dolazi Anton Ruter, Lucijin, a gubi se nakon II. svj. rata.

1.

RUTER, ANTON (Klana, Općina Kastav, 17. 5. 1871 – Novi, 21. 4. 1927), Lucijin: supruga Marija r. Srdoč (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 8. 4. 1967), Matina.

Soboslikar i ličilac. Prvi je Ruter koji je došao u Novi, tu se oženio, a stanovao je na Krasi.

Veza: 2, 3, 4, 5

2.

RUTER, IVICA (Novi, 28. 1. 1906 – Zagreb, 28. 3. 1982), sin Antona i Marije r. Srdoč (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 8. 4. 1967), Matine.

Vrtlar u Novom; zanat je izučio u vrtlarskoj školi u Božjakovini.

Veza: 1, 3, 4, 5

3.

RUTER, RUDOLF (Novi, 17. 4. 1915 – svibanj 1945), sin Antona i Marije r. Srdoč (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 8. 4. 1967), Matine; supruga Marija r. Šojat.

Žrtva rata. Slastičar. Radio je u Novom i u Gospiću. Nakon oslobođenja Novog 1945., došao je kući, gdje ga je uhićen i zatvoren zato što nije bio u partizanima. Odveden je iz Novog i ubijen negdje putem kroz Gorski kotar.

Veza: 1, 2, 4, 5

4.

RUTER, MARIJAN (Novi, 3. 8. 1907 – Novi, 29. 9. 1934), sin Antona i Marije r. Srdoč (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 8. 4. 1967), Matine.

Trgovački pomoćnik. Radio je u Novom. Umro je mlad od tuberkuloze.

Veza: 1, 2, 3, 5

5.

RUTER, VIKTOR (*Piturić*) (Novi, 20. 12. 1899 – Zagreb, ?), sin Antona i Marije r. Srdoč (Novi, 15. 9. 1878 – Novi, 8. 4. 1967), Matine; supruga Marija r. Matić (8. 9. 1907).

Pismoslikar, ličilac i glazbenik. Radio je u Novom, a od 1938. u Gospiću. Bio je glazbeno obrazovan, svirao je u trubu, s Božidarom Dobrićem – Lukinićem osnovao je novljansku puhačku (limenu) glazbu. U obnovljenoj glazbi (1955 – 62), koja je preuzeta u DVD Novi bio je kasnije dirigent. Bio je i starosta u Hrvatskom sokolu u Novom.

Veza: 1, 2, 3, 4

R**UŽIĆ**

Nekadašnje novljansko prezime koje je s vremenom nestalo.

RUŽIĆ, AUGUSTA

Učiteljica; 1928 - 30. radila je u pučkoj školi u Novom. Bila je članica Narodne čitaonice od 24. 9. 1929. godine.

SABDOŠ, FERENC (23. 1. 1953), Ferencov.

Borac dragovoljac Domovinskog rata, borio se protiv srpske agresije u jedinicama HOS-a.

SAJČIĆ

Staro novljansko prezime, u Novom se spominje još u 17. st. - sada nestalo.

1.

SAJČIĆ, IVAN (Novi, 4. 1. 1924), sin Antona Augustinovog i Lucije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 3. 10. 1899), Ivanove; supruga Eržika (1924).

Željeznički činovnik u Vojvodini. Sestra **Elvira** (Novi, 8. 6. 1925) udana je Veršić, živi u Rijeci. Pradjed mu je **August** (28. 8. 1828), Ivanov, a prašukundjed **Nikola** (Novi, 6. 8. 1749), Mikulin.

Veza: 2

2.

SAJČIĆ, IVAN MAKSIM (Novi, 27. 11. 1848 – Dalj, ?), sin Augustina i Tereze r. Petrinović (Novi, 1827 – Novi, 1. 10. 1863), Ivanove; prva supruga Ana (Bribir, 1844), druga Ana r. Radetić (Novi, 5. 7. 1840).

Financ (nadstražar) u Dalju kod Osijeka, gdje se je nastanio s obitelji. Brat **Leopold** (Novi, 14. 11. 1867) umro je u Saint Louisu u Montani, SAD (1920), a bratova djeca **Katarina** (1900) i **Franjo** (1898) te unuka **Lidija** (1925) u Našicama. Brat mu je i **Augustin** (Novi, 11. 11. 1856 – Novi, 17. 2. 1937).

Veza: 1

1.

SARTA, ANTON (Krmpote, 9. 6. 1932 – Krmpote, 3. 7. 2014), sin Đure i Ane r. Krpan (Krmpote, 9. 8. 1895 – Novi, 6. 6. 1965); supruga Marija r. Butorac (Luka Krmpotska, 15. 1. 1938), Matina; kćerke **Neda** (1956), udana Paparić, **Anica** (1958), udana Blažević – Pilata, i sin **Milan** (1967).

Zidar. Radio je u Šumariji Novi.

Veza: 2, 4, 3

2.

SARTA, GJURO (Đuro), Markov (Čađavica, Slatina, 1. 3. 1906 – Novi, 13. 3. 1975); supruga Ana r. Krpan (Podmelnik, Krmpote, 9. 8. 1895 – Novi, 6. 6. 1965).

Financ u Krmpotama, potom u Novom.

Veza: 1, 4, 3

3.

SARTA, MILAN (Rijeka, 7. 3. 1967), sin Antona Đurinog i Marije r. Butorac (Krmpotska Luka, 15. 1. 1938), Matine; supruga Klaudija r. Lepir (Rijeka, 28. 12. 1973), Žarkova.

Vozač; završio je prometnu školu u Buzetu. Radio u *Karlovačkoj pivovari* kao serviser. Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1, 2, 4

4.

SARTA, PETAR (Krmpote, 29. 6. 1929 – Novi, 5. 6. 1998), sin Đure i Ane r. Krpan (Podmelnik, Krmpote, 9. 8. 1895 – Novi, 6. 6. 1965); supruga Katarina (Slavica) r. Prpić (1929).

Zidar u Novom. Radio je u građevinskom poduzeću *Asfalt* u Mošćeničkoj Dragi, *Viadukt* u Sarajevu i *Cesta* Rijeka, zatim u Šumariji Karlovac, Šumariji Novi, od 1958. u DIP-u Novi.

Veza: 2, 1, 3

SCHULHOF, DRAGUTIN STJEPAN (Slatina, 8. 11. 1884 – Zagreb, 20. 4. 1983).

Vlasnik tiskare Merkur u Zagrebu; tiskarski zanat izučio je u Virovitici i Budimpešti. Bio je nakladnik Obzora, urednik *Jutarnjeg lista* i *Hrvatske enciklopedije* izdavane za vrijeme II. svj. rata (za NDH, izdano je pet tomova). U Novom je izgradio vilu u Zagrebačkoj ulici.

SEKULIĆ

Prezime koje se u Novom spominje još u 17. stoljeću, ali je s vremenom nestalo.

SERDAR, VIŠNJA r. Dorčić (Koprivnica, 1919 – 1994), kći Slavoljuba Eduarda i Mice r. Matunci; suprug Ljubomir (Rijeka); sin **Zoran** (1945).

Urednica glazbenih i dječjih emisija na Radio Zagrebu.

SESAR, KARMEN (Rijeka, 25. 8. 1964), kći Franje Josipovog (Drinak, 25. 10. 1924 – Rijeka, 20. 3. 2000) i Valerije r. Butković (Breze, 8. 10. 1936), Antonove; suprug Damir.

Dr. med; diplomirala je 1988. na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Dragovoljka je Domovinskog rata 1991 – 95. Kad nije mogla naći zaposlenje u PGŽ zaposlila se je u Ogulinu. Tetka joj je **Zorica Krpan** (14. 12. 1928 – Rijeka, 17. 5. 2009), udata za Antona Krpana (Drinak, 2. 1. 1925), Jose Mijatovog.

Veza: Krpan 4

SERTIĆ, ZDENKA (Sv. Ivan Zelina, 16. 1. 1899 – Zagreb, 19. 12. 1986), kći Milana i Zore r. Würth (1878), Eduardove.

Akademska slikarica; studirala je na Višoj školi za umjetnički obrt u Zagrebu od 1917., a usavršavala se u Berlinu 1922. i Parizu 1925. Radila je u Etnografskom muzeju u Zagrebu, u dekorativnim kompozicijama, plakatima i ilustracijama zadržala je autentičnost pučkog izraza: radila je i na vezovima, ukrasima na tikvama, pisanicama, keramičkom posuđu i preslicama. Izradila je mnogobrojne ilustracije za studije i knjige. Njeni su prikazi narodne nošnje reproducirani na poštanskim markama, plakatima i razglednicama. Otac **Milan** bio je austrijski general, kao i poslije za NDH, a vlasnik je vile Zora u Lukavicama u Novom. Brat **Vladimir** bio je diplomirani inženjer agronomije, a sestra **Mira** profesorica. Svi su ljetovali u Novom.

SEVERINSKI, VLADIMIR (Ludbreg).

Direktor DIP-a Novi prije Milana Blagodara, prije listopada 1956., a radio je i u Šumariji Novi.

SIKOŠEK, MARTIN (Zagreb, 1896).

S Antonom Smokvinom suvlasnik trgovine *Trgovina i papirnica* (1923 – 27), kad trgovinu prepušta Smokvini i vraća se u Zagreb. Bio je član Narodne čitaonice od 28. 1. 1925., a 1925 - 26. predsjednik NGŠK-a u Novom.

1.

SIMIĆ, BOJAN (Novi, 16. 12. 1963), Žarkov.

Keramičar; zanat je izučio u ŠUP-u u Rijeci. Radio je u *Luci Rijeka*, u DIP-u Novi, poslije kao zidarski obrtnik. Borac Domovinskog rata od 1991. u Lici na Maloj Kapeli i u Slavonskom Brodu u 111. brigadi.

2.

SIMIĆ, GORAN (Rijeka, 11. 4. 1966), sin Branka i Ane r. Rubčić – Mačkove (Bater, Ledenice, 14. 4. 1944), kćeri Nikole – Mačka.

Električar; zanat je izučio u ŠUP-u u Senju. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica* (osam godina). Borac Domovinskog rata 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995. g. Otac Branko je iz Dervente, a radio je u DIP-u Novi kao električar i brusač.

Veza: 3

3.

SIMIĆ, RAJKO (Novi, 1. 3. 1964), sin Branka i Ane r. Rubčić – Mačkove (Bater, Ledenice, 14. 4. 1944), Nikoline.

Strojobravar; školovao se u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radio je u *Titovom brodogradilištu* u Kraljevici petnaest godina. Borac Domovinskog rata 1992. i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine.

Veza: 2

SINGER, FRIEDRICH (Beč, 22. 1. 1873 – Novi, 4. 3. 1899), Reginin; supruga Rozalija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 11. 10. 1881 – Novi, 24. 7. 1946), kći Josipa Mikulinog.

Udajom za njega supruga Rozalija je u Novom dobila nadimak **Luzarija Singerica**. Njezin otac **Josip** (Novi, 20. 7. 1852 – Novi, 5. 12. 1919) stric je **Aleksandra** Kuzminog, svećenika, a brat joj je **Bogoslav** (Novi, 20. 10. 1879) otišao u Australiju.

Veza: Zoričić 91, 3

1.

SIROVEC, DUBRAVKA r. Sokolić – **Pavlika** (Volosko, 29. 3. 1952), kći Vinka Radislavovog i Zore r. Košković (17. 8. 1930); suprug Krešimir (Bjelovar, 4. 7. 1946), Stjepanov, diplomirani inženjer građevinarstva; kćerka **Lara** (29. 3. 1971).

Kemijski tehničar; završila je srednju tehničku školu, kemijski smjer, u Rijeci. Radila je u Institutu za građevinarstvo u Rijeci, od 1992. je vlasnica privatne tvrtke *Gras* u Opatiji.

Veza: Sokolić 272, Marušić

1.

SKOČILIĆ, JOSIP - Kurilo (Jargovo, Bribir, 7. 2. 1920 – Bribir, 20. 8. 2002), Vladimirov; supruga Milka (Bribir, 4. 11. 1922 – Bribir, 6. 11. 2000), Andrijeva; sinovi **Vlatko** (1949) i **Hrvoj** (1955).

Poljoprivredni tehničar. Građansku školu završio je u Novom, a srednju poljoprivrednu u Križevcima. Radio je kao činovnik u pošti u Selcu, Adaševcima i Trnovu, gdje od 1938. počinje organizirano djelovati u partiji. Prvoborac je NOB-a i nositelj Partizanske spomenice 1941., od siječnja 1942. borac 1. čete 2. bataljuna *Matija Gubec*, od srpnja 1942. do 1. 1. 1943. 1. proleterskog bataljuna Hrvatske 13. proleterske brigade *Rade Končar*; od 23. 11. 1943. do ožujka 1945. politički je komesar Komande mjesta Novi i Komande mjesta Senj. Od 1956 - 60. upravitelj je Socijalnog osiguranja u Novom.

Veza: 2

2.

SKOČILIĆ, MILKA (Kosavin, Bribir, 4. 11. 1922 – Bribir, 6. 11. 2000), Andrijeva; suprug Josip (Kurilo) (Bribir, 7. 2. 1920 – Bribir, 20. 8. 2002), Vladimirov; sinovi **Vlatko** (1949) i **Hrvoj** (1955).

Nastavnica; završila je Učiteljsku školu u Karlovcu. Učiteljica je u Krmpotama 1942 - 43., u Bribiru 1943 – 45., 1945. - 50. upraviteljica je OŠ u Bribiru, 1950.- 52. u osnovnoj školi u Rijeci, a 1952. - 56. u Zagrebu, zatim u Novom 1956. - 60., a 1960.- 70. u Rijeci.

Veza: 1

1.

SMOJVER, VERA r. Rogić (Novi, 5. 2. 1939), kći Vladimira i Marije r. Piškulić – Jurašice (Novi, 1. 12. 1900 – Novi, 8. 6. 1977), Eduardove, udovice Julijana Sokolića; suprug Vinko (18. 4. 1937), Karlov.

Službenica i društveno-politička djelatnica. Završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radila je kao knjigovotkinja u društveno-političkim organizacijama Općine Crikvenica 1956 – 91., 1978 - 82. odbornica je u Skupštini općine Crikvenica. Predsjednica je KUD *Ilija Dorčić* 1987 - 92. i dugogodišnja članica pjevačkog zbora.

Veza: 2, Sokolić 161, 147, Rogić 7, 9

2.

SMOJVER, VINKO (Cesarica, Karlobag, 18. 4. 1937), Karlov; supruga Vera r. Rogić (Novi, 5. 2. 1939), Vladimirova.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radio je u Šumariji *Ričičko bilo* u Novom 1956 - 59., u DIP Novi (15. 10. 1959 - 31. 5. 1973), od 1964. kao upravitelj Tvornice iverica *NOVOKAL* i tajnik RODI *Milan Mataija*. Predsjednik je Izvršnog vijeća Općine Crikvenica 1973 – 81., potom upravitelj stanice Milicije u Crikvenici, a 1982 - 90. pomoćnik ministra unutarnjih poslova SR Hrvatske u Zagrebu. Član je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom 1964 - 65. i 1968 - 69. Borac Domovinskog rata.

Veza: 1

1.

SMOKVINA, ANTON (Novi, 17. 6. 1898 – Novi, 27. 1. 1943), Ivanov; supruga Milka r. Butković (Novi, 29. 9. 1908 – Novi, 24. 9. 1988), Franjina. Otac Ivan (Senj, 12. 5. 1867 – Novi, 13. 10. 1911) došao je u Novi, tu se vjenčao 1895. g., a bio je zavičajan u Senju (podrijetlo prezimena je iz Drage). Suprugin otac došao je u Novi iz Povila.

Zajedno s Martinom Sikošekom držao je trgovinu i papirnicu *Smokvina i Sikošek* do 1927., potom je vodi sam, a kasnije je u ime njegove supruge vodi Rudan Deranja, Rudolfov. Tajnik je NGŠK-a u Novom 1925 - 26., predsjednik 1927 - 30., 1932 - 35. tajnik Narodne čitaonice, a član Nadzornog odbora Čitaonice od 18. 1. 1941.

Veza: 4, 2, 5

2.

SMOKVINA, **ČEDOMIL** (Novi, 1. 1. 1939 – Novi, 25. 7. 1997), sin Antona i Milke r. Butković (Novi, 29. 9. 1908 – Novi, 24. 9. 1988), Franjine; supruga Biserka r. Kalanj (Novi, 14. 2. 1948), Petrova; kći mu je **Suzana** (Rijeka, 22. 1. 1971) udana za Marija Ivaniša, Đurinog.

Soboslikar i ličilac. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom kao pomoćnik upravitelja HTN-a *Zagori* (23. 1. 1961 - 4. 6. 1975), zatim kao privatni ugostitelj. Od 23. 5. 1980. do 1. 9. 1992. ponovno radi u HTP-u *Lišanj*. 1963 - 65. odbornik je u Općini Crikvenica. Sopac.

Veza: 1, 5, 4, Ivaniš

3.

SMOKVINA, DRAGUTIN (Draga, 1872 – Novi, 15. 1. 1929), sin Petra i Margarete.

Svećenik i dr. sc., profesor; studirao je na senjskom sjemeništu 1890 - 92., te u Innsbrucku do 1897. kada dolazi u Senj za profesora na sjemeništu, a glavni je savjetnik Senjske biskupije. Od 1901. ravnatelj je biskupskog konvikta *Ožegovićianum*, a 1908. postaje kanonik stolnog kaptola u Senju. Tajnik je ženidbenog suda te sinodalni i prosinodalni ispitatelj, a 1909. je odlikovan čašću tajnog komornika sv. oca Pija X. Kad je u Senju imao nekih neprilika, na molbu postaje 1911. modruški kanonik u Novom, a poslije i župnik. Nakon smrti biskupa Roke Vučića, 1914. postaje vikar Modruške biskupije kojom je upravljao 15 mjeseci, s pravom nošenja biskupske mitre i štapa. Iz arhiva župne crkve počeo je pisati *Spomenicu Novog* 1911., a 1913. *Stališ duša* Župe Novi. U to vrijeme novljanska je općina 1912. g. darovala, tada stolnici (katedralnoj crkvi) svetih Filipa i Jakova nove orgulje.

4.

SMOKVINA, IVAN (Senj, 12. 5. 1867 – Novi, 13. 10. 1911), Antonov; supruga Elizabeta r. Mažuranić (Novi, 7. 7. 1867), kći Franka Josipovog.

Kočijaš u Novom, u koji je došao 1894. Imao je djecu **Antona** (Novi, 17. 6. 1898), **Katarinu** (Novi, 22. 3. 1900) i **Paulinu** (Novi, 8. 7. 1904). Počinio je samoubojstvo u neuračunjivu stanju, zbog čega nije pokopan uz crkveni obred.

Veza: 1, 2, 5

5.

SMOKVINA, KREŠIMIR (Novi, 31. 3. 1940 – Novi, 8. 7. 1972), sin Antona i Milke r. Butković (Novi, 29. 9. 1908 – Novi, 24. 9. 1988), Franjine.

Turistički djelatnik; završio je ekonomsku školu u Rijeci. Radio u *Turistu* u Novom.

Veza: 1, 2, 4

SMOLČIĆ

Kao novljansko prezime spominje se u 19. stoljeću; Smolčići su došli iz Ledenica (selo Smolčići). U Novi je prvi došao Franko Jurin (18. 8. 1877 – 22. 1. 1930), koji se tu oženio Dorkom Piškulić (30. 12. 1872).

1.

SMOLČIĆ, **ALENKO** (Rijeka, 17. 4. 1967 – Krk, 5. 2. 1992), sin Željka i Vere r. Frković (Ledenice, 18. 2. 1939), Pavlove.

Prometni tehničar. Pali borac Domovinskog rata, vojni policajac HV-a. Poginuo je u vojnom automobilu na Krku, a pokopan je u Novom.

Veza: 26, 23, 20, 24, 25

2.

SMOLČIĆ, BLAŽ (Smolčići, Ledenice, 11. 4. 1905 – svibanj 1945), sin Petra Josinog i Francike (Franica) r. Frković (Ledenice, 8. 2. 1878 – Ledenice, 20. 3. 1949); neoženjen.

Žrtva rata, kao domobran poginuo je pri povlačenju vojske NDH prema Austriji.

Veza: 9, 17

3.

SMOLČIĆ, BRANKO (Ledenice, 27. 5. 1959), sin Jurja (18. 1. 1925 – Breze, Ledenice, 6. 2. 1995) i Dragice r. Svetić (14. 1. 1927), Blaževe.

Automehaničar, zanat je izučio u ŠUP-u u Crikvenici. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama od 1. travnja 1980. Borac Domovinskog rata 1990 – 92., vodnik HV-a na području Brušana i Gospića i sudionik operacije *Oluja* 1995.

4.

SMOLČIĆ, DAMIR (Rijeka, 14. 3. 1970), sin Fabijana i Đurđice r. Mataija (Ledenice, 31. 3. 1947).

Radnik. Radio u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Brat mu je **Siniša** (Ledenice, 11. 10. 1966).

Veza: 5, 11

5.

SMOLČIĆ, DRAGUTIN (Novi, 4. 3. 1956), sin Dragana Fabijanovog iz Smolčića (Ledenice) i Marije r. Buneta (Ledenice, 25. 9. 1931); supruga Nada r. Smolčić (Ledenice, 12. 8. 1959).

Radnik u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1992. godine.

Veza: 11, 4

6.

SMOLČIĆ, DRAGAN (Novi, 31. 3. 1961), sin Ivana, iz sela Smolčići (Ledenice) i Zlate r. Stilin (Ledenice, 2. 2. 1933).

Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine.

7.

SMOLČIĆ, ELVIRA (Novi, 25. 11. 1930 – Novi, 16. 7. 1944), kći Filipa i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 18. 12. 1908 – Novi, 19. 10. 1943), Antonove.

Žrtva rata; kao učenica završnog razreda osnovne škole poginula je od nagazne mine van žičanih zapreka“Pod sv. Mikulj”, u polasku na kupanje, zajedno sa svojim školskim prijateljicama Alicom Radetić, Ivankom Maričić i Helenom Mažuranić.

Veza: 8, 18

8.

SMOLČIĆ, FILIP (Novi, 26. 4. 1903 – Novi, 26. 4. 1973), sin Franka (Ledenice, 20. 8. 1877 – Novi, 22. 1. 1930), Franinog i Dorke r. Piškulić (Novi, 30. 12. 1872), Andrijeve; supruga Marija r. Sokolić – Filkovica (Novi, 18. 12. 1908 – Novi, 19. 10. 1943), Antonova.

Otac mu je došao u Novi 1902. Vozač taksija u Novom 1920 - 30., poslije Nikole Mudrovčića, Fabijanovog. Pivač u novljanskom kolu i sopac. Supruga i kći poginule su za vrijeme rata.

Veza: 18, 7

9.

SMOLČIĆ, FRANJO (Ledenice, 1. 2. 1892 – 1914/18), sin Jose Josipovog i Kate r. Pađen (Ledenice, 22. 4. 1854 – Ledenice, 26. 5. 1909), Jurjeve.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao vojnik Austro-Ugarske.

Veza: 17, 2

10.

SMOLČIĆ, IVAN – Cok (Smolčići, Ledenice, 6. 6. 1926 – Rijeka, 16. 1. 1982), sin Antona i Marije r. Frković (Ledenice, 18. 9. 1890 – Ledenice, 27. 8. 1939); druga supruga Zdenka Svorinić.

Društveno-politički i sportski djelatnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, omladinski rukovoditelj SKOJ-a od polovice 1944. u 2. brigadi 1. divizije KNOJ-a. Osnivao je nogometne momčadi u bataljunima. Nakon rata radi u Rijeci, a od 1946. u Beogradu, gdje je jedan od osnivača sportskog društva *Partizan* i Nogometnog kluba *Partizan*. Bio je član Organizacijskog odbora za sveškolski slet u Pragu 1946. g. Od 1954 - 59. radi u NK *Rijeka* u Rijeci, zatim u *Torpedu* i u *Orijentu* kao tehnički rukovodilac. U INA-i Rijeka je bio prvi tajnik.

11.

SMOLČIĆ, IVAN (Novi, 6. 2. 1959), sin Dragana Fabijanovog iz sela Smolčići (Ledenice) i Marije r. Buneta (Ledenice, 25. 9. 1931); supruga Snježana r. Kokić (5. 8. 1967).

Radnik u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine.

Veza: 5, 4

12.

SMOLČIĆ, IVAN (Ivica) – **Štokić** (Smolčići, Ledenice, 31. 3. 1914 – Stara Pazova, 1943), sin Ivana Ivanovog i Ane r. Mataija (Bater, Ledenice, 1. 11. 1872 – Ledenice, 17. 11.

1937), druge očeve supruge; prva supruga Ljubica r. Mavrić (Grižane, 30. 10. 1919 – Ledenice, 24. 8. 1939), druga Marija r. Starčević (Aleksinac, 30. 8. 1925).

Žrtva rata, kao domobranski vojnik u vojsci NDH poginuo je na srijemskoj fronti kod Stare Pazove. Župnik u Ledenicama zapisao je: “Poginuo u NO ratu”.

Veza: 19, 13

13.

SMOLČIĆ, IVAN (Ledenice, 7. 2. 1925 – Ledenice, 19. 1. 1994), sin Mihovila Milana Jurjevog i Milke r. Smolčić – Štokić (Ledenice, 1. 4. 1902), Ivanove; supruga Katarina r. Smolčić (Ledenice, 25. 11. 1930), Fabijanova.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od svibnja 1942; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, u borbi s neprijateljem ranjen i dobio status invalida.

Veza: 12

14.

SMOLČIĆ, IVAN (Rijeka, 1926 – Koprivnica, 1942), sin Ivana Lukinog i Johane Ivke r. Pađen (Ledenice, 6. 1. 1899 – Novi, 4. 9. 1964).

Žrtva rata. Kao šesnaestogodišnji mladić boravio je kod svojih u Koprivnici. Jedne su ga noći 1942. ustaše u Koprivnici, u noćnoj raciji odveli iz kuće. Mobiliziran u domobrane, poginuo je negdje na Papuku, u borbi s partizanima.

Veza: 15, 3, Pavelić 15

15.

SMOLČIĆ, IVAN (Smolčići, Ledenice, 30. 5. 1899 – Novi, 27. 3. 1988), sin Luke Jurjevog i Marije r. Maričić (Novi, 14. 7. 1863), druge očeve supruge, kćeri Stipana Grginog; supruga Johana (Ivana) r. Pađen (Ledenice, 6. 1. 1899 – Novi, 4. 9. 1964). Otac mu je prvi put bio oženjen Marom Stilin (Ledenice, 1. 10. 1865 – Novi, 13. 2. 1898), a drugi put se oženio 11. svibnja 1898. u Novom.

Izučeni zidar i klesar. Mnogi zidovi novljanskih kuća i ogradni zidovi napravljeni od bunje, njegovih su ruku djelo. Djeca su mu **Ivan** (Rijeka, 1926 – Koprivnica, 1942), **Danica** (Novi, 5. 4. 1922), udana Plašć, **Nada** (1925) i **Ivanka** (Novi, 1. 4. 1941), udana za Zlatka Pavelića (Zabukovac, Krmpote, 3. 7. 1939), Matinog.

Veza: 14, Pavelić 15

16.

SMOLČIĆ, JOSIP (Sv. Rok, Lovinac, 1843); supruga Marija (Gospić, 1850).

Kraljevski “prijamnik” (carinik) u Novom. Član je Narodne čitaonice u Novom od rujna 1879. do 1899. kada je premješten u Zagreb. U Novom su mu se rodili sinovi **Milan** (1883), **Juraj** (1888) i **Josip** (1890).

17.

SMOLČIĆ, JOSO (Smolčići, Ledenice, 24. 3. 1884 – Pula, 1. 5. 1910), sin Jose Josipovog i Kate r. Pađen (Ledenice, 22. 4. 1854 – Ledenice, 26. 5. 1909).

Mornar u austrougarskoj ratnoj mornarici u Puli, gdje se utopio u moru.

Veza: 9, 2

18.

SMOLČIĆ, MARIJA r. Sokolić – **Filkovica** (Novi, 18. 12. 1908 – Novi, 19. 10. 1943), Antonova; suprug Filip (Novi, 26. 4. 1903 – Novi, 26. 4. 1973), Frankov.

Žrtva fašističkog terora; stradala je na prozoru svoje kuće "Podbarana" od metka iz strojnice, dok je gledala kako njemački avioni napadaju Novi, koji su držali partizani. Kći joj je poginula od mine.

Veza: 8, 7

19.

SMOLČIĆ, MARIJAN (Milan) (Smolčići, Ledenice, 8. 10. 1909 – Novi, 11. 1. 1982), sin Fabijana Sebastijana i Marije r. Buneta (Ledenice, 6. 5. 1866 – Ledenice, 11. 7. 1929); supruga Ruža r. Pavelić (Bile, Krmpote, 1. 12. 1910 – Novi, 27. 9. 1999), Milina. Očevo ime je u crkvenim knjigama upisano kao Sebastijan Fabijan.

"Žicar" (telefonist) u novljanskoj pošti, zadužen za održavanje gradske telefonske mreže (telefonskih žica). Sudionik NOB-a i poštar za vrijeme partizana, a nakon rata kirijaš i stražar u DIP-u Novi.

Veza: 25, 22, 1, 23, 24

20.

SMOLČIĆ, MATE (Zalipnik, Ledenice, 18. 4. 1875 – Mataija Draga, 13. 3. 1942), sin Tome Matinog i Katarine r. Mataija (Mataija Draga, 16. 6. 1839); supruga Marija r. Svetić (Bater, Ledenice, 23. 12. 1876 – Ledenice, 10. 7. 1970).

Žrtva rata. Kuhar, zanat je izučio u austrougarskoj vojsci. Dva je puta odlazio na rad u SAD i radio kao kuhar. Sin mu je **Mato** bio u domobranima na ruskoj fronti zbog čega je suđen i strijeljan u Franinom dolcu kod Pempera; sudili su mu Ladislav Vivoda, Petar Komadina, Milan Mataija i drugi - a sin mu se po padu Staljingrada, kao dobrovoljac 1. jugoslavenske dobrovoljačke brigade borio u Srbiji, bio je poručnik JNA.

Veza: 21

21.

SMOLČIĆ, MATO (Smolčići, Ledenice, 17. 2. 1918 – Novi, 30. 8. 2004), sin Mate Tominog i Marije r. Svetić (Bater, Ledenice, 23. 12. 1876 – Ledenice, 10. 7. 1970); supruga Dragica r. Kalanj (Klenovica, 14. 2. 1926 – Novi, 6. 5. 1994); sin **Željko** (Rijeka, 1. 1. 1951), kćerke **Milena** (Novi, 28. 2. 1955), udana Tomljanović, i **Marina** (Novi, 2. 4. 1957), udana Bugarin, te sin **Marinko** (Rijeka, 7. 3. 1966).

Vozač. Završio je četiri razreda građanske škole u Novom. Sudionik NOB-a 1942 - 45. Kao domobran u NDH mobiliziran je 1941. u hrvatsku legiju na Istočnoj fronti u sastavu talijanske armije s Franjom Kabalinom, Antonovim i Frankom (Franko Ružin) Deranjom, Matijevim. Borio se i u Staljingradu, ondje je zarobljen, potom kao vozač kod Rusa i dobrovoljac 1. jugoslavenske dobrovoljačke brigade u SSSR-u dolazi u Jugoslaviju i bori se u Srbiji, Beogradu, Srijemu i dalje. Bio je poručnik JNA. Radio je kao vozač u *Primorskoj industriji drva*, u DIP-u Novi 1948 - 64. i u *Mesoopskrbi* u Crikvenici, do 1989. Otac mu je ubijen zato što je on bio u domobranima.

Veza: 20, Tomljanović, Bugarin

22.

SMOLČIĆ, MILAN (*Mišo*) – Milanov (Novi, 10. 4. 1942 – Novi, 19. 3. 2015), sin Marijana (Milan) i Ruže r. Pavelić (Bile, Krmpote, 1. 12. 1910 – Novi, 27. 9. 1999); supruga Radoslava (*Rada*) r. Toljan – Sekulinka (Novi, 20. 9. 1946), Josipova; sin **Zoran** (1967) i kćerka **Nataša** (1971), udana Petrinić.

Građevinski tehničar; završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci. Radio je u *Hidroelektri* Zagreb u Rijeci, u Šumsko-građevnom poduzeću u Novom, u GP *Izgradnja* u Novom, a od 1971. u Zavodu za urbanizam Općine Crikvenica.

Veza: 19, 20, 25, 24, 23

23.

SMOLČIĆ, NATAŠA, udana Petrinić **– Mišina** (Melbourne, 12. 5. 1971), kći Milana (*Miše*) i Radoslave (*Rade*) r. Toljan – Sekulinke (Novi, 20. 9. 1946), Josipove; suprug Anđelko (Rijeka, 20. 6. 1970); sinovi **Gabrijel** (Rijeka, 18. 8. 2003) i **Emanuel** (Rijeka, 11. 8. 2012).

Diplomirana stomatologinja; završila je Stomatološki fakultet u Rijeci. Radi u zubnoj ambulanti u Novom.

Veza: 22, 25, 19, 24,

24.

SMOLČIĆ, ZORAN – Mišin (Rijeka, 15. 6. 1967), sin Milana (*Miše*) i Radoslave (*Rade*) r. Toljan – Sekulinke (Novi, 20. 9. 1946), Josipove; supruga Vesna r. Rubčić (Rijeka, 18. 12. 1966), kći Martina Aleksinog; kćerka **Ivona** (Rijeka, 20. 5. 1992) i sin **Mislav** (Rijeka, 19.5. 1997).

Elektrotehničar, završio je srednju školu u Senju. Radi kod privatnika.

Veza: 22, 25, 19, 23,

25.

SMOLČIĆ, ŽELJKO – Milanov (Novi, 20. 3. 1936), sin Marijana (Milan) i Ruže r. Pavelić (Bile, Krmpote, 1. 12. 1910 – Novi, 27. 9. 1999); supruga Vera r. Frković (Ledenice, 18. 2. 1939), Pavlova; sinovi **Zlatko** (Novi, 6. 9. 1960) i **Alenko** (Rijeka, 1967 – Krk, 1992).

Automehaničar i vozač. Radio je u Šumariji Novi od 1972., a sin Zlatko kao čuvar u pogonu *Transport* Šumarije Novi od 1984., poslije vozač u GKD *Ivanj*.

Veza: 19, 22, 1, 23, 24

SMOLJAN, RUDOLF (Bjelovar, 24. 4. 1945), Matin.

Strojarski tehničar i inženjer zaštite na radu. Završio je Višu ekonomsku školu u Koprivnici. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, kao rukovoditelj razvojnog odjela, pa direktor radne organizacije (RO), a potom kao direktor Komunalnog poduzeća *Vinodol* u Crikvenici.

SOKOLIĆ

Staro novljansko prezime, spominje se 1464., za kneza Martina Frankapana – Pobožnog, danas je to najbrojnije novljansko prezime, s najviše nadimaka: **Arbice**, **Bekače**, **Belac**,

Brnić, **Cimprić**, **Cunjar**, **Filko**, **Fortunato**, **Galica**, **Grego**, **Grginić**, **Julić**, **Jurman**, **Karlović**, **Kotorci**, **Kaštaldo**, **Malan**, **Marijašević**, **Mile - Milinić**, **Papaco**, **Pavlić**, **Pećar**, **Perina**, **Prcijerko**, **Radinić**, **Saftini**, **Šalvator**, **Šarac**, **Švabo**, **Verica**, **Vlašić**, **Vlahović**, **Žvanjko**. Nadimci **Šarac** i **Malan** nastali su iz nadimka **Belac**, a prvobitni nadimak **Sokolića – Verica** je **Kaštaldo**.

1.

SOKOLIĆ, ADALBERT (Arba Marijin) (Novi, 4. 1. 1935 – Novi, 20. 7. 2008), sin Ivana Piškulića – Arbice (Novi, 24. 11. 1902 – Novi, 1. 12. 1990), Adalbertovog i Marije r. Mažuranić – Matijetinke, Augustinove, udane za Andriju Sokolića – Milinića, Kotorca (Novi, 2. 11. 1895 – Novi, 1968), Frankovog; supruga Dragica Vuk r. Stajčić; rastavljen.

Majstor alatničar. Radio je u Brodogradilištu *3. maj* u Rijeci i u Njemačkoj.

Veza: 285, Piškulić 69, Mažuranić 93, 80, 105

2.

SOKOLIĆ, AGRIKOLA – Kaštaldo (Novi, 2. 11. 1843 – Zagreb, 11. 9. 1882), sin Ivana i Rozalije r. Žanić – Žane (Novi, 4. 3. 1821 – Novi, 1873), Vickove; supruga Anka r. Vesely (Zadar, 4. 10. 1856), Josipova.

“Ravnajući” učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom 1865 – 82., zatim je premješten u Zagreb. Bio je blagajnik Narodne čitaonice u Novom 1867. i 1871 – 75., a 1868 - 71. i 1875 - 77. tajnik. Od četiri kćeri **Zorica** (Novi, 9. 6. 1876) je bila učiteljica. Imao je osmero braće. Braća su mu **Karlo** (Novi, 14. 9. 1843), **Ivan** (Novi, 26. 2. 1854 – Amerika, ?), **Vinko** (Novi, 1849 – 1910), svećenik, **Mikula** (Novi, 1. 12. 1856), **Toma** (Novi, 20. 12. 1852 – Novi, 15. 3. 1915), **Fabijan** (Novi, 20. 5. 1864 – Amerika, ?), **Petar** (4. 11. 1848 – 29. 4. 1858) i **Ivan** (26. 2. 1851 – studeni 1858).

Veza: 270, 10, 283, 274, 204, 59

3.

SOKOLIĆ, ALEKSANDAR (*Sandro*) – Šarac (Novi, 5. 3. 1904 – Novi, 4. 7. 1976), sin Josipa i Marije r. Zoričić – Šćokinice (Novi, 18. 4. 1865 – Novi, 16. 5. 1921), Antonove, prve očeve supruge; prva supruga Katarina r. Sokolić – Pavlika (Novi, 5. 5. 1911 – Novi, 21. 7. 1952), Antonova, druga Anka r. Sokolić (Anka Grgičina) – Kaštaldovica (Novi, 23. 6. 1905 – Novi, 1990), kći Grge Ivanovog; sin **Josip** (Novi, 1930).

Postolar. Godinama je radio kao poštar, zatim kao rukovoditelj primanja i izdavanja poštanskih paketa. Predsjednik je Narodne čitaonice nakon 1945., a 1953 - 55. član je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom.

Veza: 149, 79, 78, 133, 5, 115

4.

SOKOLIĆ, ALEKSANDAR (Galičin) – Kaštaldo, Z Brajde (Novi, 6. 5. 1911 – Senj, 14. 6. 1938), sin Vencela Josipovog i Marije r. Jovanović – Belčevice (Novi, 8. 9. 1884 – Novi, 16. 1. 1970), Tomine.

Radnik. Kuća mu je bila nasuprot kuća Marije Radetić – Mižerije i Petra Krsta Krišković – Šimele u Starom gradu. Kada je Ema Kabalin – Karahovica, kći Pavla – Rudine odbila udati se za njega, počinio je samoubojstvo u Senju, gdje je i pokopan. Bio je pivač u novljanskom kolu. Prašukundjed mu je **Grga** – Kaštaldo (Novi, 6. 11. 1727), Grgurov, a

baka **Katarina** r. Mrzljak (Novi, 28. 12. 1851) dobila je nadimak Galica jer je pokušala galicom otrovati njegovu sestru **Katicu** (Novi, 5. 4. 1921).

Veza: 165, Polonijo

5.

SOKOLIĆ, ALFRED – Šarac (Novi, 21. 11. 1929 – Novi, 13. 12. 1999), sin Franka i Katarine r. Sokolić – Filkovice (Novi, 7. 5. 1902 – Novi, 28. 2. 1981), Ivanove; supruga Palma r. Deranja (Novi, 14. 3. 1931 – 5. 8. 2004), Josipova; sinovi **Franjo** (1953 – 2008) i **Dorijan** (1960 - 2013).

Elektroinstalater. Radio je u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u KP *Ivanj* od 1. 2. 1964. i u HTP-u *Lišanj* u Novom, 1970 - 86. u brodogradilištu u Kraljevici. Bio je predsjednik Narodne čitaonice, od 5. 1. 1953., sopac i izrađivač sopila, pivač u novljanskom kolu, slikar, aktivni pisac i kroničar novljanskih događaja, numizmatičar i filatelist. Predsjednik je KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom 1991 - 95. U *Novljanskom zborniku IV.* objavio je tri članka: o izgradnji Doma kulture u Novom, o uređenju novljanske place i Kaštela te o poznatim novljanskim sopcima 19. i 20. st.

Veza: 123, 78, 3, 149, 81, 44, 133

5/1.

SOKOLIĆ, ALOJZIJA r. Friedl (Daruvar, 6. 6. 1913 – Daruvar, 28. 2 1981), Franjina; suprug Nikola – Vlašić (Novi, 15. 4. 1912 – Daruvar, 6. 5. 1981), sin Vicka Andrijevog.

Profesorica; završila je Učiteljsku školu u Pakracu i Višu pedagošku školu u Zagrebu 1933. Radila je u Trgovačkoj Akademiji, nižoj gimnaziji i ekonomskoj školi u Daruvaru.

Veza: (252), 223, 289, 47, 91, 287

6.

SOKOLIĆ, ANA – Grginica (Novi, 4. 11. 1900 – 20. 11. 1921), kći Grge i Uršule r. Kabalin – Javorke (Novi, 28. 11. 1863 – 14. 10. 1932), Josipove.

Bankovna činovnica. Završila je srednju školu. Umrla je od tifusa.

Veza: 87, 101, 143, 86, 28, 99, 277, 141, 207, 217, 278, 185

7.

SOKOLIĆ, ANDRIJ – Mile (Novi, 23. 10. 1899 – Australija, ?), sin Bogoslava Andrijevog i Rozalije (teta Roža) r. Mažuranić (Novi, 29. 8. 1878 – Novi, 10. 1. 1951), kćeri Lovre Josipovog.

Zidar u Novom. Otišao je u Australiju gdje je i ostao. Braća su mu **Josip** (Novi, 1908 – Novi, 1943) i **Ivan** (Novi, 1. 1. 1912). Prvi Sokolići – **Milinići (Mile)** došli su u Novi iz Bribira pa su tada nosili nadimak **Bribirčići**, kao i Ivan Sokolić rođen u Bribiru oko 1650. godine.

Veza: 136, 130

8.

SOKOLIĆ, ANDRIJ – Grego, **Pećar** (Novi, 28. 11. 1940), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Sokolić – Milinice (Novi, 8. 8. 1910 – Auckland, Novi Zeland, ?), Josipove.

Stolar. Radio je u KP Ivanj u Novom od 27. 4. 1964. Poslije je otišao na Novi Zeland.

Veza: 104, 201, 105, 230

9.

SOKOLIĆ, ANDRIJ (Papaco) – Verica (Novi, 23. 10. 1880 – Novi, 3. 1. 1938), sin Lovre Frankovog i Marije r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 22. 6. 1841 – Novi, 1. 1. 1909), Jerolimove; supruga Marta r. Umiljenović – Baska (Novi, 9. 11. 1887 – Novi, 4. 6. 1964), Grgina.

Novljanski *lanterničar*: predvečer je palio, a ujutro gasio ulične *lanterne* na petrolej koje su u starom dijelu grada bile postavljene u svim ulicama. Poslije njega taj je posao obavljao Vladimir Krišković (Tristokljunac). Šukundjed mu je **Ivan** – Verica (19. 4. 1745), Ivanov, a djedov brat **Ivan** (12. 1. 1820) dobio je osobni nadimak **Jerbo** zbog česte uporabe tog veznika, mjesto uobičajenog jer.

Veza: 102

10.

SOKOLIĆ, ANKA r. Vesely (Zadar, 4. 10. 1856 – Zagreb, ?), kći Josipa i Tereze; suprug Agrikola – Kaštaldo (Novi, 2. 11. 1843 – Zagreb, 11. 9. 1882), Ivanov.

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi od 1873., prva je učiteljica osnovane djevojačke škole u Novom (1872. g. se zalaganjem prepozita Ivana Potočnjaka u školu upisalo 80 djevojčica). Godine 1895. premještena je u Zagreb.

Veza: 2, 270, 283, 59, 274, 204

11.

SOKOLIĆ, ANKA r. Maričić – **Livakovica** (Novi, 17. 9. 1907 – Novi, 16. 12. 1998), kći Pavla Jurjevog i Karline r. Maričić – Livakovice (Novi, 27. 10. 1865), Josipove; suprug Paval – Milinić, Karlović (Novi, 25. 5. 1905 – Novi, 26. 5. 1957), Josipov.

Podvorkinja u osnovnoj školi u Novom 1954 - 64.

Veza: 238, 161, 280, 143

12.

SOKOLIĆ, ANSELMO – Verica (Novi, 3. 11. 1804 – Zadar, 30. 6. 1840), sin Mikule Petrovog i Margarete r. Butković (Novi, 27. 9. 1784), Tomine.

Vlasnik gajete *Santo Nicolo* nosivosti dvije tone, kojom je obavljao prijevoz robe. U listopadu 1828. godine otplovio u Rijeku i natrag bez sanitarne dozvole sanitarnog stražara u Novom, prvog novljanskoga lučkog kapetana Jurja Maričića – Jurića, Jurjevog, pa je kažnjen progonom iz Novog. Djed mu je **Petar**, Ivanov – **Verica** (Novi, 16. 2. 1748), po ocu **Kaštaldo**.

Veza: 66, 231, 196, 102

13.

SOKOLIĆ, ANTON – Grego, Pećar (Novi, 28. 2. 1922 – 10. 11. 1987), sin Filipa i Rozalije r. Krišković – Vranješinke, Kirin (Novi, 7. 5. 1903 – 13. 2. 1980), kćeri Felica Franinog; supruga Anka r. Deranja (*Piculanka*) (Novi, 14. 1. 1927), Frankova.

Zidar. Radio je i u Africi, a nakon II. svj. rata vratio se u Novi. Od 1961. do 1982. radi u HTP-u *Lišanj* kao vozač i zidar.

Veza: 65, 50, 190, 48, 239, 57, 16, 216, 145

14.

SOKOLIĆ, ANTON – Kozarić, Jureško (Novi, 21. 10. 1891 – Novi, 1956), sin Ivana Antonovog i Katarine r. Potočnjak – Jureškovice (Novi, 24. 8. 1857 – Novi, 21. 11. 1934); supruga Marija r. Piškulić – Anjika (25. 8. 1896 – Novi, 19. 2. 1981), Lovrina.

Stolarski obrtnik; imao je "verštat" (od *njem*. Werkstatt – radionica) na Krasi. Bio je i starosta u Hrvatskom sokolu u Novom. 1925 – 1948/49. radio je u Argentini. Imao je brata **Josipa** (Novi, 29. 9. 1888 – USA, ?).

Veza: 93, 72, 279, 265, 29

15.

SOKOLIĆ, ANTON – Kozarić, S Krase (Novi, 23. 1. 1817), sin Ivana Lovrinog i Dorke r. Ježić (Novi, 14. 6. 1789 – Novi, 1862), Antonove.

Skitnica i prosjak (*vagabundus*, kako stoji u općinskim knjigama). Skitao se svijetom, a umro neznano kad, ni gdje.

Veza: 176

16.

SOKOLIĆ, ANTON – Grego, **Pećar** (Novi, 30. 3. 1911 – Zagreb, 13. 5. 1991), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 17. 11. 1891 – Novi, 23. 10. 1973), kćeri Tome Ivanovog; supruga Marija r. Maričić – Jurika (Novi, 8. 9. 1914 – Zagreb, 31. 12. 1998), Rudolfova.

Građevinski tehničar. Završio je srednju tehničku školu u Zagrebu, gdje je i radio.

Veza: 50, 65, 216, 145, 271, 126, 249, 48, 239, 57, 13

17.

SOKOLIĆ, ANTON – Vlašić, **Marijašević, (*Popeglani*)** (Novi, 25. 12. 1923 – Novi, 23. 10. 1986), sin Josipa i Lucije r. Marijašević (Novi, 19. 8. 1896, – Novi, 28. 6. 1986), Josipove; supruga Slavica r. Mikuš (Bjelovar, 24. 7. 1922 – Novi, 27. 5. 1982), Aleksandrova; sinovi **Branko** (Novi, 20. 11. 1943), **Dušan** (Novi, 22. 9. 1948) i **Radovan** (Novi, 14. 5. 1953), a kćerke **Željka** (Novi, 25. 8. 1950 - 1998) i **Nevenka** (Novi, 24. 4. 1960), udata Uremović.

Radio je u Šumariji Novi, potom u DIP- u Novi, na telefonskoj centrali.

Veza: 135, 235, 146, 35, 233

18.

SOKOLIĆ, ANTON – Filko (Novi, 15. 10. 1749), sin Jurja i Ane r. Mažuranić (Novi, 7. 9. 1727 – Novi, 12. 1. 1790), Adamove.

Svećenik. Bio je "plovan" (župnik) u Bužinu.

Veza: 63, 69, 27, 162, 142

19.

SOKOLIĆ, ANTON – Kozarić, Saftin (Novi, 5. 12. 1802 – Senj, 29. 11. 1889), sin Karla Antonovog i Vincence r. Krišković – Ružike (Novi, 6. 4. 1776), Ivanove.

Svećenik i profesor. Studirao je u Senju, 1824 - 26. filozofiju, a teologiju 1826 - 27., kad je i zaređen (12. 10. 1927). Župnik je u Tounju, od 1831. suplent je novljanskog kaptola, od 1832. upravitelj župe u Perušiću, potom u Zagorju i Oštarijama, župnik u Cerovniku od 1837., zatim je vicerektor senjskog sjemeništa i profesor vjeronauka u Filozofskom liceju, 1848 - 50. u gimnaziji. Župnik je u Ogulinu do 1863., a od 1863. je senjski kanonik i ravnatelj biskupskog konvikta u Senju. Dana 28. 8. 1874. postavljen je za naslovnog opata crkvice sv. Dujma nad Senjom poveljom kralja Franje Josipa, uz supotpise grofa Petra Pejačevića i Ivana Mažuranića, hrvatskog bana.

Veza: 177

20.

SOKOLIĆ, ANTON – Malan (Rijeka, 15. 6. 1880 – Zagreb, ?), sin Lucije r. Sokolić – Malanke (Novi, 3. 10. 1848 – Zagreb, 5. 11. 1935), Antonove, koja se kao samohrana majka dvoje djece udala za Josipa Barana, Matijevog; supruga Marija r. Krišković – Ružika (Novi, 27. 9. 1885 – Zagreb, 16. 7. 1964), Josipova.

Zidar. Tajnik podružnice radničkih sindikata u Novom 1936 - 39. Otišao je u Zagreb gdje mu je majka prosila.

Veza: 178, 171, Baran 16

21.

SOKOLIĆ, ANTON – Pilin, Filko (Novi, 4. 11. 1924 – Novi, 16. 10. 1942), sin Matija Filipa (Matij Filip) Matijevog i Filipine r. Deranja – Perinice (Novi, 11. 5. 1903 – 20. 1. 1985), Vatroslavove.

Kovač. Izučio je zanat i radio, ali je umro mlad.

Veza: 199, 24, 210, 68, 142, 117, 170, 30, 127

22.

SOKOLIĆ, ANTON – Kaštaldo (Novi, 14. 8. 1925 – Lički Osik, 6. 12. 1943), sin Milana Tominog i Marije r. Veljačić (Novi, 16. 11. 1892 – Zagreb, 3. 12. 1975), Antonove, druge očeve supruge.

Pali borac NOR-a. Postolar. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Poginuo je od neprijateljske mitraljeske vatre na stražarskome mjestu u Ličkom Osiku, gdje je i pokopan.

Veza: 204, 263, 191, 168, 267, 208, 173, 55, 248, 58, 260, 38

23.

SOKOLIĆ, AUGUSTIN – Kozarić (Novi, 3. 8. 1879 – 7. 12. 1958), sin Mikule Ivanovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 11. 9. 1836 – 11. 5. 1904), Josipove; supruga Marija r. Radetić – Vantova (Novi, 29. 8. 1883 – 25. 12. 1973), kći Franka Matijevog. Vjenčao se u USA, gdje su mu se rodila i djeca.

Barkarijol ovlašten od općine Novi za prijevoz turista. U USA je u St. Louisu, Missouri radio u tvornici olova, a dvaput je odlazio na Novi Zeland. Radio je u luci kod veletrgovaca drvom Bogoslava Dorčića i Ivana Stattina. Od 1936 - 42., poslije Kuzme Butkovića, bio je općinski *stražac* (poljar) u Novom.

Veza: 206, 184, 121, 237, 209, 187, 159

24.

SOKOLIĆ, BARBARA (Barica) – Filkovica (Novi, 10. 1. 1887 – Crikvenica, 1. 2. 1944), kći Filipa Matija Josipovog i Lucije r. Maričić – Pećarice (Novi, 18. 6. 1849 – Johannesburg, 3. 2. 1932), Josipove; brat joj je **Matija Filip** (Novi, 19. 6. 1895).

Krojačica u Novom. Zanat je izučila u Rijeci. Kod nje su novljanske djevojke učile šivati na šivaćem stroju.

Veza: 68, 109, 142, 210, 199, 117, 21, 170, 75

25.

SOKOLIĆ, BARBARA (Novi, 1. 3. 1821), kći Grgura Grginog i Uršule r. Maričić (Novi, 26. 7. 1785 – Novi, 1870), Ivanove.

"Vagabund", tj. skitnica, prosjakinja. Brat joj je **Grga Grgurov**, nositelj nadimka **Grginić**.

Veza: 86, 88

26.

SOKOLIĆ, BARTOL GRGA - v. 90. **SOKOLIĆ, GRGA BARTOL**, u matičnim i općinskim se knjigama različito vodi.

27.

SOKOLIĆ, BERNARDO – Filko, Brnić (Novi, 21. 1. 1787 – Novi, siječanj 1858), sin Filipa Jurjevog i Lucije r. Jovanović (Novi, 10. 10. 1756 – 1836), Grgine; prva supruga Marija Zoričić (Novi, 11. 9. 1785 – Novi, 1860), Antonova, a druga Lucija r. Toljan (Novi, 24. 8. 1791).

Težak, poljoprivrednik. Po ocu je **Filko**, a nositelj je nadimka **Brnić** za sebe i svoje potomke. No, taj nadimak se spominje još u 15. st. Imao je i brata **Ivana** (Novi, 22. 6. 1790).

Veza: 69, 18, 63, 162, 67, 142

28.

SOKOLIĆ, BOGOSLAV – Grginić (Novi, 11. 9. 1878 – Zagreb, 6. 3. 1939), sin Grge Ivanovog i Marije r. Dobrić (Novi, 1. 5. 1855 – Novi, 17. 12. 1882), Matijeve, prve očeve supruge.

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu, gdje je bio kotarski sudac. U Zagrebu se i oženio.

Veza: 87, 101, 143, 86, 99, 277, 140, 207, 6, 185, 217, 278

28/1.

SOKOLIĆ, BOGOSLAV MARKO – Grginić (Novi, 25. 4. 1896 – Walkumete, Auckland, Novi Zeland, 14. 1. 1986), sin Ivana (Novi, 20. 7.1853 – Sarajevo, 20. 11. 1897), Ivanovog i Brigite r. Radetić, kćeri Bartola Vickovog – Kastavke (Novi, 13. 10. 1864 – 22. 12. 1939); supruga Vica r. Sumich; djeca su im **Sofia Brigita** (Auckland, 5. 4. 1926), udana Pervan, **Ivan Mark** (7. 6. 1927 – 20. 11. 1988), **Sylvia Maria Olga** (14. 6. 1928), udana Glamuzina, **Boris Matij** (8. 9. 1933) i **Lucy Emelia** (2. 12. 1929), udana Vranješ.

U Novi Zeland otišao je 1914., u početku je kopao smolu a od zarade je 1917. kupio nekoliko hektara zemlje u predgrađu New Lynn- a, uzgajao je lozu i počeo proizvodnju vina pod nazivom *Vinodol.* Već na prvom natjecanju novozelandskih vinara (u sherry i

port sekciji) osvaja prva mjesta i najveća odličja. 1942. je tajnik, kasnije u više navrata predsjednik udruženja *VITICULTURAL ASSOCIATION OF NEW ZEALAND.* Vlastitu destileriju je izgradio 1947., a 1984. *New Linn Borough Council* priređuje izložbu fotografija i dokumenata o njegovom životu i radu. Brat mu **Josip** (Novi, 13. 10. 1884 – St. Louis, USA 7. 2. 1940) odselio se s porodicom u Missouri, USA. Sestra mu je **Marija** (Novi, 16. 3. 1988) bila podvorkinja u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 101, 87, 143, 86, 185, 28, 207, 6, 99, 277, 140

29.

SOKOLIĆ, BOGOSLAV – Kozarić (Novi, 9. 12. 1885 – Novi, 25. 12. 1969), sin Kuzme Antonovog i Franice r. Kukalj (Novi, 25. 11. 1859 – Novi, 27. 12. 1925), Ignacove; supruga Johana r. Sokolić – Kozarica (Novi, 20. 8. 1888 – Novi, 19. 2. 1981), kći Josipa Katarininog.

Kovački obrtnik. Imao je kovačku radionicu u Novom *Pod Biškupijom* (danas Ulica Matije Mažuranića), zatim na Korzu, a oko 1912. i u Karlobagu. Poslije je radio u pogonu *Transport* Šumarije Novi, na Portu. Bio je i na radu u Australiji. Sopac. Ovi Sokolići imaju još nadimak **Beli Kozarići**.

Veza: 93, 72, 181, 94, 225, 32, 14

30.

SOKOLIĆ, BOJANA, udana Matešin – **Filkovica** (Koper, 17. 10. 1969), kći Ivana (Ivan Pilin) i Katice r. Diković (Pula, 21. 10. 1928 – Novi, 22. 3. 1999), Jakovljeve; suprug Jadran (30. 1. 1954), Matin.

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Od 1988. radi u Osnovnoj školi *Vežica* u Rijeci.

Veza: 117, 170, 21, 199, 68, 127

31.

SOKOLIĆ, BORIS – Filkov (Zagreb, 16. 4. 1958), sin Fabijana Josipovog i Zdenke r. Valković (Zagreb, 14. 2. 1933 – Zagreb, 16. 5. 2001), Franjine; supruga Božica r. Mišić (Jastrebarsko, 4. 1. 1959), Vladimirova.

Frizer. Zanat je izučio u Zagrebu, gdje radi u frizerskom salonu *Olga*. Borac Domovinskog rata od listopada do prosinca 1995. na Banovini.

Veza: 62, 77, 137

32.

SOKOLIĆ, BORIVOJ (*Bobi*) – Kozarić (Novi, 2. 5. 1952), sin Ivana Bogoslavovog i Vere r. Jovanović (Bater, Ledenice, 22. 12. 1928 – Novi, 2. 5. 2011), kćeri Pavla i Mande r. Jurčić; prva supruga Marija r. Sokolić – Kozarica (Novi, 30. 1. 1951), Rafaelova, s kojom ima sina **Sanija** (Rijeka, 4. 1. 1978); druga supruga Josipa r. Simić(Novi, 7. 5. 1959), Žarkova, s kojom ima kćer **Lindu** (Rijeka, 20. 8. 1992).

Automehaničar. Držao je radionicu u garaži obiteljske kuće na Lokvici, u Novom. Radio je na platformama za crpljenje nafte i plina, u talijanskom vlasništvu. Potom 2005. otvara Caffe bar *Grotte* u prizemlju obiteljske kuće.

Veza: 94, 181, 29, 225, 187, 247/1

33.

SOKOLIĆ, BOŽIDAR (*Darić*) – Verica (Novi, 10. 12. 1876 – Novi, 27. 4. 1959), sin Tome Ivanovog i Matejke r. Turina (Kraljevica, 21. 9. 1851 – Novi, 2. 11. 1915); prva supruga Ludovika r. Kabalin – Rudinka (Novi, 2. 8. 1880 – Novi, 1903), Ivanova, druga Karlina r. Peričić – Nikolica (Novi, 5. 11. 1866 – Novi, 1935), Nikodemova, treća Viktorija r. Maričić (Novi, 23. 12. 1885 – Novi, 7. 5. 1970), kći Petra Pavlovog, udovica Ivana Demartinia.

Kovač, općinski nadpandur u Novom, zatim ovrhovoditelj. Općinske proglase i obavijesti građanstvu objavljivao je nedjeljom poslije velike mise s vrha crkvenog stubišta. Uz **Ivana**, imao je brata **Dragutina** (Novi, 28. 11. 1881). Djed **Paval Maričić** (Novi, 6. 3. 1812 – Novi, 1875), Petrov, najstariji je poznati sopac u Novom.

Veza: 196, 123, 250, 40, 106

34.

SOKOLIĆ, BRANKO – Filko (Novi, 9. 3. 1921 – St. Louis, SAD, rujan 2000), sin Antona Ivanovog i Katarine r. Matešić (Novi, 29. 11. 1891 – Novi, 10. 6. 1975), kćeri Antona Antonovog; supruga Cecilija (Novljanka). Imao je brata **Antona** (Novi, 8. 1. 1911) i sestre **Mariju** (Novi, 18. 12. 1908), udanu Turina, i **Anu** (Novi, 15. 9. 1912), udanu Butorac.

Kao sedamnaestogodišnjak otišao je na rad u SAD. Dobio je američko državljanstvo i u II. svj. ratu borio se kao američki vojnik u Europi, te je u američkim ratnim avionima nadlijetao i Novi, a nakon rata je posjeto Novi sa suprugom. Igrao je nogomet u NK *Poskok* u Novom.

Veza: 75, 109, 142, 97, 269, 282, 74, Turina 1, Butorac 1

35.

SOKOLIĆ, BRANKO – Vlašić, Marijašević (Novi, 20. 11. 1943), sin Antona Josipovog i Slavice r. Mikuš (Bjelovar, 24. 7. 1922 – Novi, 27. 5. 1982), Aleksandrove.

Soboslikar i ličilac. Radio je u Novom, a onda otišao u Njemačku, gdje se i oženio.

Veza: 17, 235, 146, 135, 233

36.

SOKOLIĆ, BRANKO – Pavlić (Bjelovar, 31. 8. 1946), sin Dragutina Dragutinovog i Stanke r. Ivanišević (Rudopolje, Vrhovine, 29. 12. 1922), Manine; supruga Adela Baban (Osijek, 11. 10. 1951).

Građevinski tehničar; završio je GTŠ, građevinski smjer u Rijeci. Radio je u GP *Izgradnja* i *Primorju* u Rijeci, zatim u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Otac **Dragutin** (Novi, 24. 10. 1913 – Novi, 12. 11. 1950) imao je dva brata: **Josipa** (9. 6. 1907 – Butte, SAD, ?) i **Leonarda** (9. 6. 1909 – Butte, SAD, ?).

Veza: 284, 52, 156, 92

37.

SOKOLIĆ, CIPRIJAN (*Cimprić*) – Verica (Novi, 12. 9. 1865 – 1914./1918), sin Ivana Petrovog i Marije r. Deranja (Novi, 11. 5. 1833 – Novi, 16. 8. 1922); supruga Marija r. Deranja (Novi, 9. 11. 1867 – Novi, 20. 9. 1943), Vickova.

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je u Slavoniji ili Srijemu. Po njemu su njegovi nasljednici dobili nadimak **Cimprić**, a nadimak **Verica** imao je još njegov šukundjed **Petar** (Novi, 16. 2. 1748), Ivanov. Braća su mu **Franko** (Novi, 31. 5. 1869) i **Pavle** (Novi, 14. 1. 1872 – SAD, ?), a sin Božidar (Novi, 12. 12. 1893.).

Veza: 129, 73, 172, 257, 280, 234, 180, 174, 82, 244, 276

38.

SOKOLIĆ, DANICA r. Buneta (Novi, 30. 10. 1939), kći Milana i Anice r. Peričić (Donji Zagon, 26. 9. 1899 – Novi, 19. 11. 1990), Jurjeve; suprug Dušan – Kaštaldo (Novi, 7. 2. 1930), sin Matija Tominog.

Financijska knjigovotkinja. Radila je u DIP-u Novi i u Mjesnoj zajednici u Novom. 1978 - 84. članica je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom.

Veza: 58, 260, 204, 168, 263, 22, 191, 267

38/1.

SOKOLIĆ, DANIJEL – Vlašić, Marijašević (Rijeka, 10. 8. 1980), sin Radovana Antonovog i Katice r. Varga (Zlatar, 18. 5. 1958 – Novi, 24. 6. 2010), Milanove; supruga Barbara r. Smenderovac (Karlovac, 24. 7. 1986), Željkova; sin **Matej** (Rijeka, 18. 9. 2013) i kćerka **Vali** (Rijeka, 12. 10. 2019).

Voditelj i vlasnik Ronilačkog centra DS u Novom, od 2013. Po završenoj Srednjoj školi *Pavla Rittera Vitezovića* u Senju (1997) završio je Srednju elektrotehničku školu u Rijeci (1999), a na Ekonomskom fakultetu u Rijeci stekao stupanj bacc. oec. (2013). Instruktor je ronjenja, sa završenom Hrvatskom olimpijskom akademijom (2006 – 2007). Radio je u HTP Novi d.d. na sportskim terenima (1996 – 97), u ronilačkim centrima EXPLORATOR i AQUASUB (2001 – 2002), u obrtu SKIPER, Brodogradilištu Kraljevica d.d. i u Grand hotelu Kruna d.o.o. u Novom (2003 – 2011), te u trgovini, kao zamjenik voditelja trgovine LIDL u Novom (2011).

Veza: 233, 17, 35, 146,

39.

SOKOLIĆ, DARKO – Milinić (Novi, 1. 10. 1930 – Selce, 22. 4. 2001), sin Josipa Mikulinog i Katarine r. Krišković – Perine (Novi, 16. 9. 1908 – Novi, 28. 11. 1986), Pavlove; supruga Anka Kršul r. Antić (Selce), Josipova. Sestra mu je **Marija** (16. 6. 1928), udana za Ivana Maričića – Hrgešu (Novi, 17. 3. 1932).

Vodoinstalater. Radio je u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom (9. 10. 1952 - 31. 3. 1965), potom u Brodogradilištu *Kraljevica*.

Veza: 153, 220,Maričić – Hrgeša

40.

SOKOLIĆ, DAVID (*Pantaleon*) – Verica (Novi, 27. 7. 1919 – Novi, 4. 5. 1996), sin Ivana Tominog i Marije r. Mažuranić (Novi, 28. 11. 1887 – Novi, 16. 12. 1965), Ivanove; supruga Ljubica r. Bardić (Požega); sin **Miljenko** (1949) i kćerka **Vlast**a (1951), udana Vučevac.

Diplomirani ekonomist; tokarsko-puškarski zanat izučio je u Vojno-tehničkom zavodu u Kragujevcu u Srbiji, a nakon rata završio je Ekonomski fakultet u Osijeku. U ratu su ga zarobili Nijemci, radio je kao ratni zarobljenik u Njemačkoj. Radio je u Požegi u SPOM-u, pa u ljevaonici *Plamen* kao tehnički direktor. Po povratku u Novi kao umirovljenik bio je pivač u novljanskom kolu i u KUD-u *Ilija Dorčić*.

Veza: 123, 33, 196, 250, 106, 211

41.

SOKOLIĆ, DAVOR – Filko, Cunjar (Pančevo, 16. 9. 1921 – Rijeka, 20. 3. 2002), sin Eduarda Ivanovog i Marije r. Rodica (*Šinjore*) (Sušak, 24. 3. 1890 – Rijeka, 16. 11. 1972).

Profesor, doktor znanosti, publicist, društveno-politički djelatnik. U riječnom brodarstvu prošao je put od mornara do kapetana broda (s 27 godina), usporedno je studirao i diplomirao na Ekonomskom fakultetu u Beogradu, 1957., a doktorsku disertaciju *Razvoj našeg riječnog saobraćaja i problem formiranja robnih tokova* obranio je 5. 4. 1973. na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Sudionik NOR-a kao zapovjednik partizanskoga ratnog broda na sjevernom Jadranu. Od 25. 10. 1974. do 1980. izvanredni je, pa redovni profesor na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, izvanredni je profesor na Fakultetu za pomorstvo u Rijeci od 1977., a redovni 1986 - 88. Bio je prodekan odjela Pomorskog fakulteta iz Rijeke u Beogradu 1977 - 79., a redovni profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu od 25. 6. 1986. Autor je dvije i koautor pet knjiga o riječnom brodarstvu. Predavao je i na Poljoprivrednom fakultetu u Zemunu, gdje je i živio s obitelji.

Veza: 60, 141, 114, 41, 45, 42, 110, 281

42.

SOKOLIĆ, DIANA – **Filkovica** (Rijeka, 8. 2. 1959), kći Dorijana i Ružice r. Nenadović (Valjevo, 28. 11. 1933).

Akademska slikarica; diplomirala je na Akademiji likovne umjetnosti u Zagrebu. U Faenzi (Italija) usavršavala je oblikovanje keramike. Bavi se pedagoškim radom. Članica je HDLU-a od 1981. i HZSU-a od 1986. godine.

Veza: 45, 41, 60, 114, Nenadović

43.

SOKOLIĆ, DOBRICA (Novi, oko 1584?).

Po legendi birana je za *Ružicu* tj. za najljepšu djevojku na *trgadbi*, a oteta je od Turaka. U njenoj su kući do “Precrikve” poslije stanovali Sokolići – Brnići, a budući je u toj kući živio i Filip Sokolić, novljanski “podknežin” (prema podacima Davida (*Daše*) Kabalina, rodočelnik Sokolića – Kaštalda, Dobrica bi bila Kaštaldovica (i Brnić)?.

Veza: 229, 64

44.

SOKOLIĆ, DORIJAN – **Šarac** (Novi, 28. 11. 1960 – Novi, 31. 12. 2013), sin Alfreda i Palme r. Deranja – Osipićeve (Novi, 14. 3. 1931 – Novi, 5. 8. 2004), Josipove; supruga Ljiljana r. Maravić (Drežnica, 21. 8. 1964), Milanova; sin **Dario** (Rijeka, 15. 6. 1986) i kćerka **Doris** (Rijeka, 25. 4. 1993).

Prometni tehničar; završio je srednju prometnu školu u Rijeci. 1987 - 90. radio je kao vozač u HTP-u *Lišanj* u Novom, zatim u *Autotransu* Rijeka. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći. Sopilaš – virtuoz: znao je istovremeno svirati na veloj i maloj sopili. Pivač u kolu. Borac Domovinskog rata kao desetnik HV-a.

Veza: 5, 78, 149, 81

45.

SOKOLIĆ, DORIJAN – Filko (Zemun, 24. 2. 1928 – Rijeka, 20. 3. 2005), sin Eduarda Ivanovog i Marije r. Rodica (Sušak, 24. 3. 1890 – Rijeka, 16. 11. 1972), u Zemunu poznate kao *Šinjora*; supruga Ružica r. Nenadović (Valjevo, 28. 11. 1933); kćerka **Diana** (1959).

Akademski slikar i scenograf; diplomirao je na Akademiji primijenjene umjetnosti, odsjek scenografije u Beogradu 1954., od kada je i stalni scenograf u Hrvatskom narodnom kazalištu *Ivana pl. Zajca* u Rijeci, a direktor 1968 – 80. Potom je 1980 - 82. direktor *Sterijinog pozorja* u Novom Sadu. Stalni član Hrvatskoga narodnog kazališta *Ivana pl. Zajca* od 1992. Gostovao je i u inozemstvu. Napravio je više od tristo scenografija i dobio više nagrada. Imao je više samostalnih i kolektivnih izložbi slika u zemlji i inozemstvu. Izradio je rješenje fontane na novljanskom trgu Vinodolskog zakona, podignute 1988., povodom obilježavanja sedamstote godišnjice Vinodolskog zakona.

Veza: 60, 141, 114, 41, 42, 110, 281, Nenadović

46.

SOKOLIĆ, DRAGICA r. Rukavina (Gospić, 4. 11. 1914 – Novi, 21. 7. 1982), Ivanova; suprug Josip – Kozarić (Novi, 10. 6. 1913. – Novi, 1994), Vickov; sin **Ivan (Ivica)** (1939) i kćer **Marija Katarina (Katja)**, udana Hrvatin (1944).

Učiteljica. Radila je u osnovnim školama u Krmpotama 1937 – 42., u Novom 1942 - 45., i u Rijeci gdje joj je radio suprug.

Veza: 157, 124, 80, 250, 112, Rukavina 5

47.

SOKOLIĆ, DRAGICA r. Petričević (Gola, 20. 12. 1945 – Rijeka, 12. 2. 2017), Josipova; suprug Željko – Vlašić (Daruvar, 16. 11 1943), sin Nikole Vickovog; sin **Hrvoje** (1969) i kći **Željka** (1974).

Farmaceutska tehničarka; završila je srednju školu u Zagrebu. Od 1970. do 1998. radila je u ljekarni u Novom.

Veza: 289, 223, 5/1, 91, 287

48.

SOKOLIĆ, DRAGOMIR (*Drago Postolar*) – Grego, Pećar (Novi, 7. 8. 1914 – Novi, 16. 11. 1993), sin Dragutina i Marije r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 25. 12. 1887 – Novi, 31. 5. 1960), Josipove; supruga Josipa r. Peričić – Kranjčika (24. 3. 1922), Josipova; sin **Marko** (1965).

Postolar; zanat je izučio kod oca. Sudionik NOB-a od 5. 6. 1943., u partizanskoj bolnici u Drežnici posilni dr. Kučića. Nakon rata je lugar i općinski *stražac* u polju (poljar), a 1947 – 69. radi u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom. Pasionirani lovac. Općinski katastar i

gruntovnica u Crikvenici bili su djelomično uništeni, pa je kao poljar pomagao u utvrđivanju vlasništva pojedinih parcela u novljanskom polju.

Veza: 50, 65, 239, 57, 192, 49, 259, 16, 216, 145, 13

49.

SOKOLIĆ, DRAGOMIR – Grego, Pećar (Novi, 12. 6. 1957), sin Dušana i Marcelle (*Marse*) r. Sokolić – Kaštaldovice (St. Louis, Missouri, USA, 3. 11. 1926 – Novi, 12. 6. 2004), Matijeve; supruga Zlata r. Filaković (Kukunjevci, 12. 2. 1960), Stjepanova; sinovi **Dario** (Rijeka, 2. 10. 1983) i **Marcelo** (Rijeka, 9. 10. 1985).

Šumarski tehničar; završio je srednju tehničku školu, smjer šumarstvo u Delnicama. Od 1978. terenski je poslovođa u Šumariji Novi, a od 1998. revirnik. Borac je Domovinskog rata 1990 - 92. u činu poručnika u 155., 133. i 138. domobranskoj pukovniji i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine. Predsjednik je Lovačkog društva *Košutnjak* iz Novog, član općinskog Lovačkog saveza Crikvenice, do 1992., i član IO županijskog Lovačkog saveza. Sin Dario oženio je Valentinu r. Varzić (Slavonski Brod, 9. 3. 1995), Matinu.

Veza: 57, 48, 239, 50, 259, 266, 192

50.

SOKOLIĆ, DRAGUTIN (*Postolar*) – Grego, Pećar (Novi, 30. 10. 1879 – Novi, 5. 1. 1954), sin Antona Petrovog i Rozalije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 30. 9. 1852 – Novi, 28. 5. 1893), Osipove, prve očeve supruge; supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka, S Pridola (Novi, 25. 12. 1887 – Novi, 31. 5. 1960), kći Josipa Frankovog; polubrat mu je **Filip – Pećar** (Novi, 30. 4. 1900) čija je majka Katarina r. Piškulić – Fumika (Novi, 16. 12. 1865).

Postolarski obrtnik. Imao je postolarsku radionicu u svojoj kući, u ulici Antona Mažuranića 27, te trgovinu sitničarije. Bio je član Narodne čitaonice od 1919. Po njemu nasljednike zovu **Postolari** (u novljanskom čakavskom izričaju: **Postorali**), a nadimak **Pećar** naslijedio je od šukunbake Magdalene r. Butorac.

Veza: 90, 160, 48, 239, 57, 192, 49, 259, 266, 16, 216, 145, 13, 182

51.

SOKOLIĆ, DRAGUTIN – Kozarić, Žvanjko (Novi, 30. 12. 1908 – Rijeka, 28. 1. 1992), sin Dragutina Matijevog i Rozalije r. Krišković – Zuglike (Novi, 26. 8. 1875 – Novi, 31. 12. 1954), Tomine, druge očeve supruge; supruga Marija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 27. 2. 1910 – Novi, 6. 4. 1984), Filipova.

Konobar, drugi u Novom tog zanimanja, poslije brata mu Tome. Radio je u Rijeci, kao konobar.

Veza: 53, 203, 198, 261, 96, 51

52.

SOKOLIĆ, DRAGUTIN – Pavlić (Novi, 24. 10. 1875 – Novi, 22. 10. 1931), sin Josipa Roke Rokinog (Roko Pavlov) i Katarine r. Piškulić – Bracinke (Novi, 6. 5. 1853 – Novi, 17. 6. 1920), druge očeve supruge; supruga Slavica r. Krišković – Pandurica (Novi, 20. 8. 1883 – Novi, 26. 4. 1961), Jakovljeva.

Zidar. Radio je u Novom, a u Butte, Montana, USA odlazi oko 1900. i ostaje do 1912. Braća su mu **Paval** (16. 1. 1893 – USA, ?) i **Anton** (Novi, 17. 1. 1882), a sestra **Kate** (Novi, 21. 1. 1895), udana za Josipa Žvanovića – Šišu.

Veza: 156, 36, 284, 134

53.

SOKOLIĆ, DRAGUTIN – Kozarić, Žvanjko (Praputnjak, 8. 7. 1873 – Novi, 10. 5. 1943), sin Matije Nikomedovog i Ivanje r. Kariolić (Praputnjak, 4. 8. 1841 – Novi, 2. 6. 1903), prve očeve supruge; supruga Rozalija r. Krišković – Zuglika (Novi, 26. 8. 1875 – Novi, 31. 12. 1954), Tomina.

Imao je trgovinu sitničarije u Šćedinama, u ulici Antona Mažuranića. Prije I. svj. rata u njegovoj su se kući održavali *tanci* (plesovi) za mladež, uz njegov "Verger" (vergl, mehaničke orgulje s nekoliko melodija). Najzad je zbog neimaštine bio prisiljen prosjačiti u Novom. Imao je sedmero djece, od kćeri **Zdenku** (Novi, 4. 9. 1919 – Belišće, 12. 8. 1994), udanu za Josipa Krišković, Augustinova, i **Barbaru** (Novi, 3. 12. 1910), koja je imala dva sina: **Željka** (Zagreb, 27. 10. 1936) i **Ivana** (Zagreb, 19. 3. 1938).

Veza: 203, 198, 261, 96, 51, 54, 262, 214

54.

SOKOLIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) – Kozarić, Žvanjko (Novi, 7. 7. 1929 – Novi, ožujak 1971), sin Tome Dragutinovog i Marije r. Kargačin – Belike (Novi, 7. 11. 1895 – 10. 1. 1969), kćeri Šimuna Ivanovog; supruga Danica r. Dundović (Stinica, 10. 5. 1938 – Novi, 27. 9. 2004), Lukina.

Prvi izučeni konobar Novljanin; školovao ga je HTP *Lišanj*. Radio je u hotelu *Slavuj* u Novom. Otac mu je radio kao konobar, kao i stric Dragutin.

Veza: 261, 198, 96, 51, 53, 203, 262, 214

55.

SOKOLIĆ, DRAŽEN – Kaštaldo (Zagreb, 24. 11. 1958), sin Marija Milanovog i Vere r. Đorđević (Beograd, 7. 9. 1932 – Zagreb, 19. 6. 2004), Vladimirove; supruga Sonja.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu. Radi u tvrtki *Edison* u Stockholmu.

Veza: 191, 267, 22, 263, 168, 248, 208, 173

56.

SOKOLIĆ, DRAŽEN – Grginić (Ptuj, Slovenija 28. 1. 1963), sin Vladimira Josipovog i Miroslave.

Doktor veterinarske medicine; završio je Veterinarski fakultet u Zagrebu. Radi u Hrvatskim autocestama d.o.o. Opunomoćenik na košarkaškim utakmicama.

Veza: 278, 140, 87, 124/1, 190/1

57.

SOKOLIĆ, DUŠAN – Postolar, Grego, Pećar (Novi, 27. 7. 1921 – Novi, 13. 5. 1999), sin Dragutina Antonovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 25. 12. 1887 – Novi, 31. 5. 1960), Josipove; supruga Marcella (*Marsa*) r. Sokolić – Kaštaldovica (St.

Louis, Missouri, 3. 11. 1926 – Novi, 12. 6. 2004), Matijeva; sinovi **Tami** (1950) i **Dragomir** (1957).

Elektroinstalater. Radio je i učio zanat u *Električnoj centrali* u Novom od njezina osnivanja 1932. Od 1941., za talijanske okupacije Novoga, kao upravitelj centrale spriječava talijansku vojsku u pljački strojeva, zbog čega je 8. 4. 1943. dospio u talijanski logoru u Kraljevici, iz kojeg je pušten kad je trebalo pokrenuti strojeve. Nakon rata radi u *Elektroprimorju*, na elektrifikaciji Ledenica, Batera i ledeničkih sela. Od 1963 – 80. radi u HTP-u *Lišanj* u Novom, gdje je 1973 - 75. predsjednik Radničkog savjeta. Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* i u NGŠK-u. Od 1950 - 63. predsjednik je i trener NK *Vinodol* u Novom. Bio je predani lovac, dugogodišnji predsjednik novljanskih lovačkih društava (LD *Fazan*, LD *Košutnjak*) i lovnik.

Veza: 50, 65, 48, 239, 49, 259, 266, 16, 216, 145, 13

58.

SOKOLIĆ, DUŠAN – Kaštaldo (Novi, 7. 2. 1930 – Novi, 7. 1. 2014), sin Matija Tominog i Tereze r. Sokolić – Vlašike (Novi, 29. 10. 1897 – Novi, 16. 3. 1973), Leonove; supruga Danica r. Buneta (Novi, 30. 10. 1939.), Milanova.

Strojarski tehničar. Radio je u Rijeci u tvornici *Torpedo* i u glavnoj upravi Brodogradilišta *3. maj*, u metaloprerađivačkom poduzeću *Viševica* u Bribiru, te kao nastavnik praktične nastave u ŠUP-u u Novom. Lovac; imao je zbirku srnećih rogova.

Veza: 204, 260, 38, 168, 263, 191, 267, 22

59.

SOKOLIĆ, EDUARDO – Kaštaldo (Novi, 8. 1. 1857 – Novi, 9. 12. 1931), sin Fabijana Antonovog i Katarine r. Piškulić – Bracinke (Novi, 14. 10. 1835 – Novi, 2. 9. 1918), kćeri Ivana Frankovog (Franko Mikula); prva supruga Uršula (*Ursa*) r. Mrzljak – Pavičinka (Novi, 2. 5. 1856 – Sarajevo, ?), Jurjeva, s kojom ima kćerke **Mariju (*Miciku*)** (Bihać, 1979), udanu Hušner, i **Reginu (*Regicu*)** (Bihać, 1893); druga supruga Lucija r. Maričić – Pećarica, Hrgešinka (Novi, 4. 2. 1869 – Novi, 1929), Ivanova, udovica Nikole Bačića.

Kotarski kancelist u okružnom sudu u Sarajevu, odakle odlazi u Bihać, gdje su mu se rodile kćeri. U Novom je izgradio *Vilu Bosna*. Bio je član Narodne čitaonice od 1914., a od 1916. blagajnik, od 1926. član Lječilišnog povjerenstva u Novom. Otac **Fabijan** (Novi, 2. 12. 1825 – Novi, 25. 1. 1860) imao je brata **Ivana** (Novi, 12. 12. 1821 – Novi, 8. 4. 1893).

Veza: 238, 270, 2, 10, Hušner

60.

SOKOLIĆ, EDUARDO – Filko (Novi, 27. 9. 1892 – Šimanovci, 9. 7. 1943), sin Ivana Jurjevog i Katarine r. Mažuranić – Šimice (Novi, 27. 11. 1859 – Novi, 4. 4. 1921), Šimunove; supruga Marija r. Rodica (Šinjora) (Sušak, 24. 3. 1890 – Rijeka, 16. 11. 1972); sinovi **Davor** (Pančevo, 1921) i **Dorijan** (Zemun,1928).

Žrtva II. svj. rata. Radio je kao upravitelj stroja na morskim i riječnim brodovima u Beogradu i Zemunu. Završio je obrtničku školu u Zagrebu, smjer strojarstvo i dvije godine strojarske škole u Trstu i Karlovcu. Plovio je na parobrodima brodarskog društva *Ungaro-Croata* iz Rijeke 1912 - 14. Privatni je predavač, nastavnik za riječne brodske

strojeve i predsjednik Nadzorne službe Jugoslavenske riječne plovidbe u Beogradu. S obitelji nastanjen u Zemunu, u doba NDH ubili su ga srpski seljaci, navodno zabunom.

Veza: 114, 141, 41, 45, 42, 110, 281, 137

61.

SOKOLIĆ, FABIJAN – Kaštaldo (Novi, 12. 5. 1812 – 31. 1. 1885), sin Fabijana Sebastijana Antonovog i Lucije r. Karlović (Novi, 11. 3. 1771 – 14. 1. 1838), Antonove.

Svećenik; filozofiju je studirao u Senju 1830 - 32., a teologiju 1832 - 36., kad je održao mladu misu. Bio je kapelan i svećenik suradnik u Novom i u mjestima van Novog. Potječe od loze Filipa Sokolića koji se u Novom spominje 1464. i 1477. kao podknežin – *magister curie (castaldo)*, za Martina Frankapana – Pobožnog. Od brata mu **Antona** (Novi, 6. 8. 1795) unuci su **Eduardo** (Novi, 8. 1. 1857), **Agrikola** (v. 2), **Vinko** (v. 251), **Mikula** (Novi, 1. 12. 1856), Ivanov i **Toma** (Novi, 20. 12. 1852), Ivanov.

Veza: 64

62.

SOKOLIĆ, FABIJAN – Filko (Novi, 24. 1. 1921 – Zagreb, 15. 12. 1993), sin Josipa Fabijanovog i Anke r. Ježić – Pampić (Novi, 13. 8. 1893 – Novi, 31. 7. 1978), Frankove; supruga Zdenka r. Valković (Zagreb, 14. 2. 1933 – Zagreb, 16. 5. 2001), Franjina.

Građevinski tehničar. Radio je u bolnici u Vrapču i Jankomiru. Bio je u mornarici NDH, a sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Igrao je nogomet u NK-u *Poskok* i NGŠK-u u Novom. Pokopan u Novom, kao i supruga.

Veza: 137, 77, 31

63.

SOKOLIĆ, FILIP – Filko (Novi, 8. 4. 1706 – Novi, 12. 8. 1766), sin Jurja – Verice i Katarine (Novi, ? – 8. 2. 1730); supruga Margarita r. Šebalja (Novi, 8. 5. 1704), Jurjeva.

Spominje se kao sudac u Novom. Supotpisnik je ugovora potpisanog u Novom 22. 4. 1763. između Zagonjana i Antonia Bernardina de Zandonatti, Antonija Luke de Jaketića, kaštelana i Alberta Marijaševića, *kanclira* u Novom, o zamjeni osobnih obveza Zagonjana u novčana podavanja. Prvi je Sokolić s nadimkom **Filko**, a sin brata **Jurja, Paval** (25. 1. 1768) prvi je **Pavlić**.

Veza: 18, 69, 228, 27, svi Filko i Pavlić

64.

SOKOLIĆ, FILIP – Kaštaldo (Novi, ?).

Spominje se 30. 12. 1450. kao podknežin kneza Nikole Frankapana, koji je umro 26. 6. 1432., što znači da je ostao na toj dužnosti i poslije Nikoline smrti. Podknežin tj. “magister curie” je do 1477., tj. upravitelj grada u službi Frankapana. Očito je njegova funkcija (od *tal.* “castaldo” – upravitelj) začetnik nadimka **Kaštaldo** za jednu granu Sokolića, čiji je on rodočelnik. Njegovi potomci navodno su živjeli u kući nasuprot “Stare biškupije”, na Precrikvi, iznad čijih je vrata ugrađena topovska kugla.

Veza: 175

65.

SOKOLIĆ, FILIP – Grego, Pećar (Novi, 30. 4. 1900 – Novi, 6. 10. 1957), sin Antona Petrovog i Katarine r. Piškulić – Anjike, Fumike (Novi, 16. 12. 1865 – Novi, 10. 3. 1948), druge očeve supruge; supruga Rozalija r. Krišković – Vranješinka (Novi, 7. 5. 1903 – Novi, 13. 2. 1980), Filipova; polubrat je **Dragutina** (Novi, 30. 10. 1879), sina Antona i Rozalije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 30. 9. 1852).

Suvlasnik bracere *Ana* s Matijem Sokolićem – Kaštaldom, koji je vadio morski pijesak u uvalama Muroskva i Grabrova.

Veza: 160, 90, 50, 13, 190, 48, 239, 57, 16, 216, 145

66.

SOKOLIĆ, FILIP – Verica (Novi, 28. 4. 1845 – Krmpote, 10. 12. 1888), sin Antona Mikulinog i Marije r. Zoričić (Novi, 2. 8. 1824 – Novi, 3. 10. 1898); supruga Marija r. Piškulić (Novi, 9. 5. 1853 – Skrad, 8. 6. 1912). Pradjed mu je **Petar – Verica** (Novi, 16. 2. 1748), Ivanov.

Općinski bilježnik u Skradu, a 1886 - 88. u Krmpotama. Braća su mu **Petar** (Novi, 12. 4. 1863 – Novi, 3. 7. 1905) i **Paval** (Novi, 15. 1. 1858).

Veza: 12, 231, 241, 275, 166, 196, 33, 123, 102

67.

SOKOLIĆ, FILIP – Filko, Brnić (*Bernić*) (Novi, 7. 10. 1835 – Novi, 20. 5. 1893), sin Bernarda i Lucije r. Toljan (Novi, 24. 8. 1791), Lovrine; supruga Lucija r. Maričić (Novi, 20. 8. 1847 – Novi, 1. 9. 1921). Po djedu **Filipu** Jurjevom (17. 5. 1754) nadimak mu je **Filko**, a po ocu **Brnić**.

Bio je u vojnoj službi. Sin **Stipan** (20. 8. 1878) umro je u Africi, a **Vencel** (7. 9. 1884) u Južnoj Americi.

Veza: 27, 162, 69, 142

68.

SOKOLIĆ, FILIP MATIJ – Filko (Novi, 30. 3. 1843 – Novi, 9. 12. 1913), sin Josipa Ivanovog i Barbare r. Potočnjak – Rusan (Novi, 28. 3. 1812 – Novi, 5. 9. 1885); supruga Lucija r. Maričić – Pećarica (Novi, 18. 6. 1849 – Johannesburg, JAR, 3. 2. 1932).

Zidar i poljoprivrednik u Novom. Vjerovatniji je pisac žitaka iz 1869., 1870. i 1871., te koautor žitka iz 1872., s Ivanom Mrzljakom – Bartolcem, od Filipa Sokolića – Pećara (v. 71. - koji je 1869. godine star nepunih 16 godina, a kojega se, prema Davorinu Ježiću, vodi kao autora tih žitaka). Mogući autori tih žitaka su i Filip 66. i 67. (Na rukopisu žitka iz 1969. na poleđini piše: *Karte Kapetana Mažuranića vr.* – kapetan je u tekstu auditor, sudac. Na žitku iz 1970. stoji: *Složito u Versi / Godine 1870 / Filipp Sokolić*).

Veza: 142, 109, 210, 24, 199, 75, 117, 21, 170, 30, 127, 114

69.

SOKOLIĆ, FILIP – Filko (Novi, 17. 5. 1754 – 6. 1. 1806), sin Jurja Filipovog i Ane Mažuranić (7. 9. 1727 – 12. 1. 1790), Adamove; prva supruga Lucija r. Jovanović (Novi, 10. 10. 1756 – 1836), Grgina, druga Lucija r. Žanić – Pužika (Novi, 1. 8. 1746), Vickova.

Zidar i težak. Po djedu Filipu ima nadimak **Filko**. Potomci sina Bernarda potomci su i **Brnići**. Brat **Anton** (Novi, 15. 4. 1749) bio je svećenik.

Veza: 63, 18, 27, 162, 67, 142, 109, 68

70.

SOKOLIĆ, FILIP – Kozarić (Novi, 18. 10. 1801 – Novi, 3. 4. 1863), sin Lovre (Novi, 6. 10. 1764), Petrovog i Mande r. Sokolić – Stanić, Vlahović (Novi, 6. 10. 1766 – Novi, 16. 3. 1843), Ivanove; supruga Marija r. Kukalj (Novi, 27. 8. 1802 – Novi, 1861). Spominje se kao Luka Filip. U obitelji su ga zvali starješinom.

Jedan je od osnivača Narodne čitaonice u Novom i član njezina Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845. Djed mu je **Petar – Kozarić** (Novi, 1720 – 8. 10. 1776), Lovrin. Otac je imao brata **Mihovila** (Novi, 29. 9. 1752).

71.

SOKOLIĆ, FILIP – Verica, Pećar (Novi, 3. 5. 1853 – Novi, 16. 1. 1929), sin Matija Tominog i Marije r. Žvanović – Šišinke (Novi, 2. 2. 1820 – Novi, 24. 8. 1898); supruga Kate Zoričić (Novi, 28. 10. 1853 – Novi, 24. 8. 1921). Nadimak **Pećar** dobio je po baki Kati r. Kargačin (23. 11. 1780 – Novi, 1. 2. 1832), Jurjevoj, a po pradjedu Ivanu (Novi, 19. 4. 1745), Ivanovom je **Verica**.

Zidar i klesar. Radio je na gradnji drugog hotela *Lišanj* (1920 – 23), klesao je kamene kapitele. Pri kraju života je oslijepio.

Veza: 169, 167, 131, 218, 154, 219, 102

72.

SOKOLIĆ, FORTUNATO – Kozarić (Novi, 14. 8. 1865 – Butte, Montana, SAD, 11. 3. 1926), sin Antona Pavlovog i Mare r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 21. 3. 1823 – Novi, 9. 12. 1888), Ivanove; supruga Anka r. Krišković – Ružika (Novi, 26. 7. 1862 – Butte, Montana, SAD, ?).

Zidar. Oko 1909. je s obitelji otišao u SAD, gdje su mu se rodila djeca. Njegova bivša kuća “Pod Barana” zvana je po njemu *Fortunatova kuća*. Po šukundjedu **Petru** Ivanovom (Novi, 6. 5. 1728) je **Kozarić**, a brat **Ivan** dobio je nadimak **Jureško**. Imao je i braću **Kuzmu** (Novi, 9. 9. 1852 – Argentina, 10. 9. 1907) i **Antona** (Novi, 21. 11. 1860).

Veza: 93, 14, 29

73.

SOKOLIĆ, FRANKO – Verica, **Cimprić** (Novi, 29. 7. 1903 – Novi, 3. 3. 1957), sin Ciprijana i Marije r. Deranja (Novi, 9. 11. 1867 – Novi, 20. 9. 1943), Vickove; supruga Antonija r. Krišković – Zuglika (Novi, 28. 7. 1906 – Novi, 10. 3. 1972), Stjepanova.

Zidar. Radio je u Novom, gdje je od 1935. bio blagajnik Sindikalne podružnice URSS-ovih sindikata. Poslije je otišao na Novi Zeland, gdje je nakon II. svj. rata sudjelovao u skupljanju priloga za pomoć Jugoslaviji, u koju se vratio prvim brodom 1945. Brat mu je **Božidar** (Novi, 12. 12. 1893 – Južna Amerika, ?).

Veza: 37, 172, 257, 280, 234, 180, 174, 82, 244, 276

74.

SOKOLIĆ, FRANKO – (*Franko Ivkin*) – Filko (Novi, 23. 2. 1917 – Novi, 17. 5. 1997), sin Franka Ivanovog i Ivke r. Žanić – Pužike (Novi, 27. 12. 1880 – Windhoek, Namibija,

1955), Vickove; supruga Rozalija r. Maričić – Livakovica (Novi, 2. 10. 1926 – Novi, 9. 6. 2002), Ivanova; kćerke **Ivana** (1957), udana Uršić, i **Vjenceslava (Venka)** (1965).

Trgovački poslovođa. Radio je u trgovinama u Novom, a nakon 1945. i u trgovinama u Crikvenici. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj i u 26. dalmatinskoj diviziji, te komandir milicije na otoku Visu, za vrijeme rata.

Veza: 75, 109, 142, 97, 282, 269, 273, 125, 34, Uršić

75.

SOKOLIĆ, FRANKO – Filko (Novi, 2. 10. 1870 – Cape Town, JAR, 25. 7. 1933), sin Ivana Josipovog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 13. 6. 1849 – Novi, 5. 4. 1906); supruga Ivka r. Žanić – Pužika (Novi, 27. 12. 1880 – Windhoek, Namibija, 1955), Vickova.

Zidar i trgovački obrtnik. Imao je na Krasi na "Novom Konjskom", ul. A. Šermana, *butigu* (trgovinu), koju je prije njega držao njegov otac. Poslije je otišao u Egipat gdje je sudjelovao u kopanju Sueskog kanala, a potom se preselio kod sina **Ivana** u Cape Town, JAR. I brat mu je **Ivan** (Novi, 29. 12. 1885), stolar, otišao 1920. u JAR, a 1925. i **Vjenceslav** (Novi, 22. 1. 1884 – Novi, 1970). Brat **Anton** (Novi, 26. 5. 1882) otišao je u SAD s obitelji.

Veza: 109, 68, 142, 97, 282, 269, 74, 273, 125, 210, 24, 199, 34

76.

SOKOLIĆ, FRANKO – Kaštaldo (Novi, 25. 9. 1900 – Beograd, ?), sin Josipa Frankovog i Antonije r. Piškulić (Novi, 31. 5. 1868 – Novska, ?), Adalbertove; supruga Paula r. Jesak; sin **Josip** (24. 12. 1925) i kćerka **Marijana** (1927).

Strojovođa na JDŽ u Beogradu. Otac **Josip** (Novi, 14. 3. 1868 – Zagreb, 30. 12. 1920) bio je kondukter u Zagrebu, a stric **Fabijan** (Novi, 17. 2. 1862) radio je u pošti u Budimpešti.

77.

SOKOLIĆ, FRANKO – Filko (Novi, 14. 8. 1922 – Beograd, 21. 4. 1949), sin Josipa Fabijanovog i Anke r. Ježić – Pampić (Novi, 13. 8. 1893 – Novi, 31. 7. 1978), Frankove.

Završio je osam razreda gimnazije. Sudionik NOB-a od listopada 1942. u 13. primorsko-goranskoj diviziji, a nakon rata djelatni je kapetan JNA.

Veza: 137, 62, 31

78.

SOKOLIĆ, FRANKO – Šarac (Novi, 14. 7. 1889 – Novi, 28. 10. 1952), sin Josipa Jurjevog i Marije r. Zoričić – Šćokinice (Novi, 18. 4. 1865 – Novi, 16. 5. 1921), Antonove, prve očeve supruge; supruga Katarina r. Sokolić – Filkovica (Novi, 7. 5. 1902 – Novi, 28. 2. 1981), Ivanova.

Zidar. Radio je u Novom, ali je prije 1925. dvaput bio na radu u West Virginijj, SAD, a jednom i u Africi. Bio je pivač u novljanskom kolu. Imao je braću **Ivana**, **Roku**, **Eduarda** i **Aleksandra**. Nadimak **Šarac** potječe od njegova šukundjeda **Petra, Andrijevog** (Novi, 15. 9. 1751) čiji je brat **Anton** (Novi, 9. 1. 1754) nositelj nadimka **Malan**, a njihovi preci su imali nadimak **Belac**.

Veza: 149, 79, 3, 5, 81, 44, 115, 133

79.

SOKOLIĆ, FRANKO – Šarac (Novi, 29. 11. 1866 – Butte, Montana, SAD, 14. 3. 1926), sin Jurja Andrijevog i Anke r. Radetić (Novi, 16. 4. 1826 – Novi, 26. 9. 1917), druge očeve supruge; supruga Marija r. Antić (Novi, 13. 8. 1877), Bartolova s kojom se vjenčao u Butte, Montana, SAD.

Zidar u Novom. Bio je zamjenik blagajnika Sindikalne podružnice HRS-ovih sindikata 1937 - 38. Pradjed mu je **Petar – Šarac** (Novi, 15. 9. 1751), Andrijev, a braća **Andrij** (Novi, 8. 10. 1854 – Butte, SAD, 15. 8. 1908), **Josip** (Novi, 1857 – Afrika, 1928) i **Juraj** (Novi, 27. 10. 1864 – Staro Petrovo Selo, 16. 12. 1916).

Veza: 149, 3, 78, 115

80.

SOKOLIĆ, FRANKO – Kozarić (Novi, 4. 6. 1923 – Pariz, Francuska, 6. 11. 1959), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Krišković – Vranješinke (Novi, 15. 11. 1887 – Novi, 16. 7. 1964), Josipove.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; studij je završio na Fakultetu elektrotehnike u Zagrebu. Radio je u pošti u Rijeci. Poginuo je u prometnoj nesreći u Parizu.

Veza: 268, 124, 157, 250, 46, 112

81.

SOKOLIĆ, FRANJO – Šarac (Novi, 10. 6. 1953 – 5. 6. 2008), sin Alfreda i Palme r. Deranja – Osipićeve (Novi, 14. 3. 1931), Josipove; supruga Vera r. Stanišić (Petrinja, 1953).

Tehničar slabe struje, završio je srednju tehničku školu *Ruđer Bošković* u Zagrebu. Radio je kao autoprijevoznik, a živio u Malinskoj. Borac Domovinskog rata u činu natporučnika HV-a.

Veza: 5, 78, 149, 44

81/1.

SOKOLIĆ, FRANJO, Josipov (r. 1895 – Jasenovac 1943) – iz Službenih hrvatskih podataka za Jasenovac.

82.

SOKOLIĆ, FRANJO – Verica, Cimprić (Rijeka, 11. 3. 1964), sin Krunoslava i Ljubice r. Pobor – Belac (Selce, 18. 1. 1944), Antonove; supruga Marijana r. Ivančić (Selce, 29. 12. 1964), Marijanova.

Elektrotehničar; zanat je završio u srednjoj školi u Senju. Radio u *Karlovačkoj pivovari* u Selcu, poslije kao privatnik. Sopac.

Veza: 172, 180, 257, 280, 234, 73

83.

SOKOLIĆ, FRIDERIKO – Vlahović (Novi, 8. 3. 1859 – Bukurešt, Rumunjska, 20. 8. 1882), sin Josipa Jurjevog i Ane r. Matešić (Novi, 29. 10. 1822 – Novi, 26. 3. 1911); supruga Lucija (Luska) r. Mrzljak – Pijovica (Novi, 9. 11. 1860 – Novi, 30. 7. 1895), Antonova, a koja se kao udovica preudala za Ivana Maričića (Novi, 17. 9. 1849), Frankovog.

Izučeni kamenoklesar. Na radu je u Bukureštu obolio od tifusa, i tamo umro.

Veza: 148, 227, 139, 247, 254, 215, 183

84.

SOKOLIĆ, GAŠPAR – Verica, Pećar (Biledžik, Turska, 5. 4. 1891 – Sarajevo, 5. 9. 1964), sin Tome Josipovog i Ane r. Ilyes (Temišvar); prva supruga Marija r. Radetić – Kovačica (Novi, 2. 11. 1896 – Sarajevo, 13. 12. 1929), kći Josipa Tominog, druga Marija r. Dobrec – Leprinka (Novi, 24. 2. 1901), Ivanova, treća Marija r. Sokolić.

Umjetnički kovač u Novom; zanat je izučio u Rumunjskoj, gdje mu je radio i otac. U Novom je radio do 1930., kada se seli u Sarajevo. Brat **Andre Ivan** rodio se u Bukureštu (10. 10. 1882), a **Nikola** u Novom (27. 9. 1887). Sin **Oskar** od prve supruge rodio se u Novom (11. 11. 1919), a **Franjo** od druge u Sarajevu (2. 8. 1934).

Veza: 179

85.

SOKOLIĆ, GOJKO – Kozarić (Novi, 4. 4. 1939 – Novi, 19. 6. 2015), sin Marka i Pauline r. Piškulić – Jurašice (Novi, 9. 10. 1910 – Rijeka, 16. 1. 1987), Leonardove; prva supruga Zorica r. Premuš (Niš, 8. 11. 1943), Cvetkova, (iz Brseča) – sin **Ivan** (Rijeka, 1963), druga Zora r. Martinac (Vrgorac, 9. 5. 1941), Jurjeva – sin **Robert** (Rijeka, 1972).

Viši građevinski tehničar i čakavski pjesnik. Završio je Građevinsku tehničku školu (GTŠ) u Rijeci 1959. Radio je u Institutu za urbanizam u Rijeci, do 1960, u GP *Jadran* Rijeka i u Zavodu za izgradnju Rijeke, do 1970., u tvrtki *Palk* Šibenik do 1974., u *Metalu* Opatija do 1979. i u Zavodu za stambeno-komunalnu djelatnost i nadzor u Rijeci do 1985. Objavio je zbirke pjesama: *Mrk na suhom* (1996), *Va meni* (1997), *Modro puntape* (1998), *More ljubavi* (1999) i *Zibrani versi* (2000). Napisao je 2013. godine žitak mesopusta *Zunbul*.

Veza: 194, 111, 195, 151, 193, 152, 240, 98, 288

86.

SOKOLIĆ, GRGA – Grginić (Novi, 17. 10. 1812 – 24. 4. 1892), sin Grgura – Kaštalda, Grginog i Uršule r. Maričić (Novi, 26. 7. 1785 – Novi, 1870), Ivanove; supruga Margareta r. Radetić – Markovica (Novi, 2. 10. 1801 – Novi, 1881), Josipova. Pradjed mu je Grga (Novi, 6. 11. 1727), Grgurov.

Novljanski težak i gostioničar. Rodočelnik je nadimka **Grginić**. Bio je član Upravnog odbora Narodne čitaonice od njezina obnavljanja 17. 12. 1864. godine.

Veza: 25, 87, 143, 101, 164, 113, 100, 182, 185, 28, 14, 140, 6, 207, 277, 217, 278, 56

87.

SOKOLIĆ, GRGA – Grginić (Novi, 10. 8. 1850 – Novi, 11. 11. 1929), sin Ivana Grginog i Katarine r. Umiljenović (Novi, 2. 7. 1825 – Novi, 18. 8. 1915); prva supruga Marija r. Dobrić (Novi, 1. 5. 1855 – Novi, 17. 12. 1882), Matijeva, druga Marija r. Ferković (Ledenice, 21. 5. 1865 – Novi, 27. 1. 1886), kći Nikole Blaževog, treća Ursa r. Kabalin – Javorka (Novi, 28. 11. 1863 – Novi, 14. 10. 1932), Josipova – sestra joj je **Barbara** (Novi, 1. 12. 1875) udana za Andriju Šefera.

Veletrgovac drvom od 1905. (po smrti Nikole Sriće, kod kojeg je radio kao predradnik u šumi, na sječi i otpremi trupaca), građevinski poduzetnik i gostioničar. Gostionicu je držao u zgradi do groblja u kojoj je poslije njegov zet Bogoslav Dorčić imao ured veletrgovine drvom, a potom Malvić restoran. Sada tu kuću nazivaju *Štakor bar*, zbog zapuštenosti.

Veza: 86, 25, 101, 143, 101, 28, 99, 140, 6, 207, 277, 217, 278, 56, 185

88.

SOKOLIĆ, GRGA – Grego (Novi, 12. 7. 1742 – 27. 8. 1797), sin Petra Filipovog i Uršule (Novi, rujan 1699 – Novi, 25. 3. 1786); prva supruga Manda, druga Margarita r. Gržinić (Lovran, ? – Novi, 19. 11. 1792), Bartolova.

Rodočelnik je nadimka **Grego** za sebe i svoje potomke. Od tog su nadimka s vremenom nastali i nadimci **Pećari** i **Šćrbeta**. Otac **Petar** (Novi, 28. 2. 1694 – Novi, 18. 8. 1758) bio je sudac u Novom.

Veza: 182, 90, 50, 65, 160, 122, 60, 88

89.

SOKOLIĆ, GRGA (*Grgica*) – Kaštaldo, Z Malih Vrat (Novi, 27. 8. 1861 – Novi, 25. 3. 1950), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Jovanović (Novi, 28. 1. 1824 – Novi, 28. 7. 1864), Petrove, prve očeve supruge; supruga Margareta r. Kukalj (Novi, 14. 8. 1870 – Novi, 13. 11. 1931).

Klesar u Novom, kao i njegov otac, koji je umro u Sarajevu. Brat **Ivan** (22. 1. 1864) otišao je u Istru, polubrat **Toma** (30. 10. 1872) u Južnu Ameriku, a i djeca su mu otišla u Ameriku: **Josip** (11. 12. 1907), **Roko** (5. 8. 1913) i **Ivan** (10. 2. 1903). Pradjed mu je **Grga Grgurov** (6. 11. 1727) čiji su potomci **Grginići** i **Jurmani**.

Veza: 100

90.

SOKOLIĆ, GRGA BARTOL (*Grgica*) – Grego, Pećar (Novi, 24. 8. 1853 – Novi, 13. 1. 1942), sin Petra i Cecilije r. Ivić (Novi, 18. 1. 1824 – Novi, 24. 2. 1905); supruga Marija r. Kargačin (Novi, 9. 12. 1855 – Novi, 8. 5. 1916). Prabaka mu je Manda – Pećarica. Spominje se i kao Bartol.

Općinski pandur (redar) u Novom. Imao je braću **Antona** (Novi, 12. 1. 1850 – Novi, 1929), **Petra** (Novi, 26. 5. 1857 – Novi, 22. 11. 1935) i **Ivana** (Novi, 28. 11. 1859 – Novi, 6. 1. 1912), sinove **Dragutina** (Novi, 21. 10. 1880 – Amerika, ?) i **Vencela** (Novi, 23. 9. 1883 – Helena, SAD, 9. 9. 1910) i kćer **Helenu** koja je umrla u Montani.

Veza: 160, 50, 65, 182, 88

91.

SOKOLIĆ, HRVOJE – Vlašić (Virovitica, 2. 1. 1969), sin Željka Nikolinog i Dragice r. Petričević (Gola, 20. 12. 1945 – Rijeka, 12. 2. 2017), Josipove; supruga Natali Patricia r. Crnković (Rotterdam, 28. 6. 1971); sin **Nikola** (Rijeka, 21. 7. 2011).

Doktor medicine: dr.med. spec. Medicinski fakultet završio je u Rijeci. Od 1994. radi u Domu zdravlja u Crikvenici, a od 2019. vodi, po smrti dr. Josipa Frkovića, ordinaciju u Novom. Borac Domovinskog rata 1995. godine.

Veza: 289, 47, 223, 5/1, 287

92.

SOKOLIĆ, IGOR – Pavlić (Rijeka, 2. 10. 1972), sin Zvonka Dragutinovog i Đurđe r. Magdić (Gospić, 6. 2. 1948), Ivanove; supruga Svjetlana (Rijeka, 30. 9. 1970).

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Senju. Radio je u Industrogradnji, Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama. Borac Domovinskog rata od 1992; desetnik HV-a u 133. brigadi u Otočcu i 147. brigadi u Ogulinu.

Veza: 284, 36, 52, 156

93.

SOKOLIĆ, IVAN – Kozarić, Jureško (Novi, 27. 10. 1861 – 27. 3. 1920), sin Antona Pavlovog i Mare r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 21. 3. 1823 – Novi, 9. 12. 1888), Ivanove; supruga Kate r. Potočnjak – Jureškovica (Novi, 24. 8. 1857 – 21. 11. 1934).

Stolar. Bio je općinski *stražac* u novljanskom polju (poljar). Njegova grana Sokolića – Kozarića dobiva nadimak **Jureško** po supruzi. Otac **Anton** (Novi, 31. 5. 1825) imao je brata **Petra** (Novi, 13. 2. 1822), a on braću **Kuzmu** (Novi, 1852 – Argentina, 1907), **Antona** (Novi, 21. 11. 1860) i **Fortunata** (Novi, 1865 – Butte, SAD, 1926).

Veza: 72, 14, 279, 265, 29

94.

SOKOLIĆ, IVAN – Kozarić (Novi, 22. 6. 1924 – Novi, 5. 11. 2005), sin Bogoslava Kuzminog i Johane r. Sokolić – Kozarice (Novi, 20. 8. 1888 – Novi, 19. 2. 1981), kćeri Josipa Katinog; supruga Vera r. Jovanović (Bater, Ledenice, 22. 12. 1928 – Novi, 2. 5. 2011), kći Pavla i Mandalene (*Mande*) r. Jurčić; djeca: **Siniša** (Novi, 28. 8. 1950 – 17. 3. 1951), **Borivoj (Bobi)** (Novi, 1952), **Mary** (Fremantle, Australija, 1956), udana Banić, pa Cvitković, i **Paul** (Auckland, NZ, 1958).

Autoprijevoznik u Novom. Prije toga bio je na radu u Australiji i Novom Zelandu, kamo je otišao 1955., sa suprugom i sinom. Tamo im se rađa dvoje djece, a po povratku nakon 12 godina, gradi kuću u Novom, na Lokvici. Supruga Vera doselila je u Novi s 6 godina, s majkom Mandalenom i bratom Ivanom Jovanovićem – *Ivanom Mandinim* (Krasnica, G. Zagon, 1927 – Novi, 2001), po odlasku oca Pavla na rad u Južnu Ameriku. Imao je braću **Antona Petra** (14. 6. 1912 – 15. 7. 1912), **Ljubomira** (1913 – 1963), (**Bogoslava** (7. 1. 1922 – 26. 7. 1923) i sestru **Mariju** (10. 5. 1921), u Australiji.

Veza: 29, 181, 32, 194/1, 225

95.

SOKOLIĆ, IVAN – Vlašić (Novi, 31. 5. 1911 – Novi, 16. 5. 1982), sin Dobrotina Andrijevog i Julijane r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 16. 2. 1886 – Novi, 14. 7. 1975), Rokine; supruga Marija r. Sokolić – Filkovica (Novi, 26. 1. 1913 – Novi, 19. 7. 2006), Josipova.

Stolarski majstor. Radio je u Novom kod privatnih obrtnika. Od 1937 - 47. bio je na radu u Australiji. Otac **Dobrotin** (Novi, 14. 5. 1873) imao je braću **Josipa** (Novi, 24. 11. 1871), **Vicka** (Novi, 15. 7. 1875), **Mikulu** (Novi, 23. 5. 1888), **Milutina** (Novi, 12. 11. 1883 – Novi, 22. 12. 1898) i **Gabrijela** (Novi, 7. 3. 1877 – Novi, 20. 4. 1880).

Veza: 242, 107, 188, 223, Vičević

96.

SOKOLIĆ, IVAN – **Kozarić**, **Žvanjko** (Novi, 22. 9. 1901 – Bugarska, 28. 1. 1930), sin Dragutina Matijevog i Rozalije r. Krišković – Zuglike (Novi, 26. 8. 1875 – 31. 12. 1954), Tomine.

Kao radnik otišao je na rad u Bugarsku, gdje je ubijen na radnomu mjestu.

Veza: 53, 203, 198, 261, 51, 54

97.

SOKOLIĆ, IVAN – Filko (Novi, 28. 8. 1903 – Novi, 21. 10. 1983), sin Franka Ivanovog i Ivke r. Žanić – Pužike (Novi, 27. 12. 1880. – Windhoek, Namibija 1955.), Vickove.

Stolar. Budući da mu je otac bio u Egiptu, a poslije u Južnoj Africi, i on se odselio 1926. u Cape Town, JAR, gdje su mu sin **Franko**, kći **Mevis** i 12 unučadi. On je umro u Novom.

Veza: 75, 109, 142, 282, 74, 269, 273, 125, 34

98.

SOKOLIĆ, IVAN – **Kozarić** (Rijeka, 4. 3. 1963), sin Gojka i Zorice r. Premuš (Niš, 8. 11. 1943), Cvetkove (iz Brseča), prve očeve supruge; supruga Dolores Mirković (Vodice, 8. 10. 1965), Renatova.

Prometni tehničar. Radi u PIK-u Rijeka.

Veza: 85, 152, 194, 151, 193, 240

99.

SOKOLIĆ, IVAN – **Grginić** (Novi, 17. 4. 1892 – Novi, 4. 11. 1955), sin Grge i Urse r. Kabalin – Javorke (Novi, 28. 11. 1863 – Novi, 14. 10. 1932), Josipove, treće očeve supruge; supruga Jelena (*Lenka*) r. Tomić – *Kapitanica* (Split, 3. 11. 1908 – Novi, 21. 7. 1993); kćerka **Nada Sokolić – Jaman** (Novi, 2. 2. 1933).

Kapetan duge plovidbe; završio je nautičku školu u Bakru, poručnički ispit položio je u Rijeci 1913., a za kapetana duge plovidbe 1919. u Bakru. Pomaže 1934., u izvlačenju jugoslavenskih komunista iz Ovieda (Španjolska) u Englesku, a 1936. za španjolskog građanskog rata jugoslavenske komuniste prebacuje u Španjolsku. Za vrijeme II. svj. rata zapovjednik je broda koji je 12. 6. 1942. torpediran od japanske podmornice u Mozambičkom kanalu; preko Capetowna dolazi u USA i plovi kao časnik na američkim brodovima u Mediteranu i kod invazije na Francusku, sve do travnja 1945. Član je Narodne čitaonice od 18. siječnja 1941. godine.

Veza: 87, 101, 143, 86, 28, 277, 140, 207, 6, 217, 278, 185

100.

SOKOLIĆ, **IVAN – Kaštaldo** (Novi, 21. 5. 1820 – Sarajevo, 23. 9. 1906), sin Ivana Grginog – Z Malih Vrat i Urse r. Potočnjak – Kukike (Novi, 1804), Ivanove, druge očeve supruge; prva supruga Marija Jovanović (28. 1. 1824 – Novi, 28. 7. 1864), Petrova, druga Kate r. Piškulić – Bilinica (Novi, 29. 9. 1832 – 26. 10. 1899).

Zidar i klesar. Radio je mostove u Bosni, a u Sarajevu na podizanju mosta preko rijeke Miljacke, nazvanog po Gavrilu Principu, atentatoru na austrijskog nadvojvodu Ferninanda Habsburga i njegovu suprugu. Otac **Ivan** (30. 10. 1767) imao je braću **Grgu**

(7. 11. 1756), **Matija** (7. 7. 1761 – 2. 5. 1837) i **Jurja** (24. 6. 1770), a on brata **Tomu** (6. 10. 1804 – 23. 3. 1880) i **Luku** (16. 10. 1807 – 19. 10. 1895).

Veza: 192, 113, 164, 89

101.

SOKOLIĆ, IVAN – Grginić (Novi, 20. 7. 1853 – Sarajevo, 20. 11. 1897), sin Ivana Grginog i Katarine r. Umiljenović (Novi, 2. 7. 1825 – Novi, 18. 8. 1915); supruga Brigita r. Radetić (Novi, 13. 10. 1864 – Novi, 22. 12. 1939).

Trgovački kontrolor u Sarajevu. Sin **Bogoslav** (Novi, 25. 4. 1896) otišao je na Novi Zeland gdje je i umro 14. siječnja 1986. godine.

Veza: 86, 25, 87, 143, 185, 28, 99, 277, 140, 207, 6

102.

SOKOLIĆ, IVAN – Verica (Novi, 19. 4. 1745 – 7. 11. 1813), sin Ivana (1713) Antonovog i Katarine r. Čikulić (Novi, 18. 5. 1716), Ivanove; supruga Ana r. Glavičić (Novi, 21. 7. 1745), Tomina.

Nadimak Verice su dobili jer su se vjerili, a ne *napovidali* kako je bio uvriježeni novljanski običaj. Njihovi današnji potomci su **Verice**, **Pećari Cimprići** i **Verice Pećari**. Braća su mu **Anton** (Novi, 3. 1. 1741) i **Petar** (16. 2. 1748), a sinovi su mu **Ivan** (26. 9. 1772), **Matij** (5. 11. 1784) i **Toma** (6. 11. 1784). Supruga brata mu Petra – Verice je Margareta r. Glavičić (Novi, 15. 1. 1748), Tomina.

Veza: 12, 124, 158, 10, 203, 161, 66, 126

103.

SOKOLIĆ, IVAN (*Mile*) (Novi, 6. 7. 1879 – Novi, 2. 9. 1899), sin Ivana Matijevog (Mile) i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 25. 8. 1833 – Novi, 18. 4. 1912); supruga Anđelika r. Karlović (Novi, 8. 9. 1878), Tomina, poslije preudana za Stjepana Paladina.

Ribar u Novom, što je za Novi bilo rijetko zanimanje, kojim su se bavili i njegov otac i brat.

Veza: 118, 256, 200, 119

104.

SOKOLIĆ, IVAN – Grego, Pećar (Novi, 11. 6. 1913 – Brčko, 11. 9. 1941), sin Ivana Grginog (Grga Matija) i Lucije r. Krišković – Ružike (Novi, 12. 12. 1873 – Novi, 23. 12. 1946), Rokine; supruga Marija (Mica) r. Sokolić – Milinica (Novi, 2. 8. 1910 – Auckland, Novi Zeland, ?), Josipova, a po suprugu poznata kao Pećarica.

Žrtva rata. Radnik i kočijaš. Mobiliziran je u domobransku vojsku NDH, a poginuo je u Bosni kod Brčkog, gdje je i pokopan. Supruga Marija bila je vrlo aktivna u okupiranom Novom, od 1941. je radila u AFŽ-u i na partizanskom punktu kod Pauline Jeraj, a nakon rata otišla je sinovima na Novi Zeland.

Veza: 201, 8, 105, 230

105.

SOKOLIĆ, IVAN – Grego, Pećar (Novi, 23. 7. 1939), sin Ivana Ivanovog i Marije r. Sokolić – Milinice (Novi, 8. 8. 1910 – Auckland, Novi Zeland, ?), Josipove.

Zidar. Radio je u DIP-u Novi, potom je 1959. otišao na Novi Zeland.

Veza: 104, 201, 8, 230

106.

SOKOLIĆ, IVAN (*Ivek*) – Verica (Stubica Donja, 22. 6. 1921 – Tulnik, Pleternica, 1943), sin Ivana Tominog i Marije r. Mažuranić (Novi, 28. 11. 1887 – Novi, 16. 12. 1965), Ivanove; Davidov je i Savkin brat.

Tokar i puškar; zanat je izučio u Vojno-tehničkom zavodu u Kragujevcu, u tvornici oružja, poslije tvornici automobila Zastava. Radio je u vojnoj tvornici u Sarajevu. Bolovao je od tuberkuloze, pa je za vrijeme rata bio kod sestre Savke u Slavoniji, gdje je i umro. Pokopan u Novom.

Veza: 123, 33, 196, 250, 40, 211

107.

SOKOLIĆ, IVAN – **Vlašić** (Novi, 12. 8. 1947), sin Ivana Dobrotinovog i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 26. 1. 1913 – Novi, 19. 7. 2006), kćeri Josipa i Anke r. Ježić – Pampić.

Pekar i slastičar; završio je srednju ugostiteljsku školu u Opatiji. Otišao je u Njemačku gdje je radio kao taksist, oženio se, a vratio se u Novi. Brat mu je **Roko** (1934 – 1987) a sestra **Željka** (1937), udana je Vičević.

Veza: 95, 242, Vičević

108.

SOKOLIĆ, IVAN – Jurman (Novi, 20. 10. 1872 – Los Angeles, SAD, 14. 11. 1938), sin Jakova Jurjevog i Marije r. Maričić (Novi, 27. 6. 1847 – Novi, 14. 9. 1933); supruga Paulina r. Mažuranić (Novi, 11. 2. 1874 – Novi, 26. 10. 1952), Šimunova.

Zidar u Novom, ali se s obitelji odselio u Kaliforniju. Djed je **Velinke** r. Piškulić **– Bilinice** (3. 8. 1921), Frankove, a **Jurmanke** po majci Rozaliji r. Sokolić, udanoj za Vladimira Mrzljaka – Merikana.

Veza: 128, 164, 144

109.

SOKOLIĆ, IVAN – Filko (Novi, 23. 8. 1840 – Novi, 8. 3. 1915), sin Josipa Ivanovog i Barbare r. Potočnjak (Novi, 28. 3. 1812 – Novi, 5. 9. 1885), Matijeve; supruga Marija r. Piškulić – Bilinica (Novi, 13. 6. 1849 – Novi, 5. 4. 1906), Josipova. Pradjed mu je **Filip** (Novi, 17. 5. 1754), Jurjev.

Trgovački obrtnik. Imao je u svojoj kući na Krasi trgovinu u kojoj je uglavnom radila njegova supruga Marija, a potom sin i unuk.

Veza: 142, 68, 75, 97, 282, 74, 269, 273, 125, 210, 24, 199, 114

110.

SOKOLIĆ, IVAN (*Ivica*) – Filko (Novi, 30. 1. 1907 – Zagreb, 29. 12. 1928), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 7. 9. 1879 – Novi, 17. 10. 1967), Antonove.

Zubotehničar. Struku je izučio u Zagrebu kod dr. Paspa, a umro je mlad od tuberkuloze.

Veza: 141, 60, 114, 281, 286, 41, 45

111.

SOKOLIĆ, IVAN – Kozarić (Novi, 24. 10. 1905 – Banja Luka, Bosna, 16. 12. 1973), sin Josipa Markovog i Marije r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 10. 9. 1954), Ivanove; prva supruga Ana r. Rožić, druga Marija r. Đokić.

Građevinski poslovođa; obrtničku školu završio je u Ljubljani. S bratom Markom radio je u Bosni, Makedoniji i Srbiji. Bio je nadcestar u Cazinu 1929., a u Jajcu 1936. Nakon II. svj. rata poslovođa je u građevinskom poduzeću u Banjoj Luci, do 1973. godine.

Veza: 151, 193, 194, 195, 152, 85, 288

112.

SOKOLIĆ, IVAN (*Ivica*) – Kozarić (Novi, 20. 6. 1939), sin Josipa Vickovog i Dragice r. Rukavina (Gospić, 4. 11. 1914 – Novi, 21. 7. 1982), Ivanove; supruga Đurđa r. Belina (Ogulin, 24. 4. 1942 – 30. 4. 2015); sinovi **Saša** (9. 5. 1967) i **Tomo** (20. 6. 1974). Ima sestru **Mariju Katarinu - Katju** (Novi, 12. 3. 1944), udanu Hrvatin.

Doktor medicine, liječnik ginekolog; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Stažirao je u Ljubljani, Mariboru i Vrhniki, a radio kao dugogodišnji predstojnik ginekologije u Ptuju.

Veza: 157, 46, 124, 80, 268, 250, Hrvatin

113.

SOKOLIĆ, IVAN – Kaštaldo (Novi, 7. 4. 1797), sin Jurja Grginog (Grga Matij) i Marije r. Vlašić (Novi, 25. 5. 1775), Ivanove.

Zidar. Utopio se u rijeci Gacki kod Brloga u Lici, gdje je radio. Imao je braću **Filipa** (Novi, 24. 4. 1804), **Martina** (Novi, 1. 11. 1806), **Grgu** (Novi, 26. 3. 1809 – Novi, 27. 2. 1829), **Matiju** (Novi, 2. 10. 1819), **Franka** (Novi, 4. 4. 1814) i **Antona** (Novi, 15. 5. 1816).

Veza: 100, 164

114.

SOKOLIĆ, IVAN – Filko (Novi, 5. 1. 1850 – Novi, 4. 5. 1935), sin Jurja Ivanovog i Mandalene r. Radetić – Kastavke (Novi, 21. 7. 1824 – Novi, 19. 2. 1912), Fabijanove; supruga Katarina r. Mažuranić (Novi, 27. 11. 1859 – Novi, 4. 4. 1921), Šimunova. Brat mu je **Fabijan** (Novi, 14. 10. 1856 – Afrika, ?).

Kamenorezac. Radio je u Novom, a neko vrijeme i u Africi. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 142, 141, 60, 110, 281, 41, 45, 286, 42, 109, 68, 137

115.

SOKOLIĆ, IVAN – **Šarac** (Novi, 9. 10. 1901 – Beograd, 22. 2. 1973), sin Jurja Jurjevog i Dragojle r. Ježić – Surinke (Novi, 16. 12. 1879), Ivanove; supruga Sofija r. Arapović (oženio se u Beogradu). Majka mu se rastala od oca.

Poljoprivredni tehničar. Roditelji su se preselili iz Novog u Godnjak, općina Staro Petrovo Selo kod Nove Gradiške, gdje je radio kao pomoćnik upravnika u Državnom loznom i voćnom rasadniku. Imao je sestre **Sofiju** (22. 3. 1903) i **Terezu** (14. 10. 1906).

Veza: 149, 79, 3, 78

116.

SOKOLIĆ, IVAN – **Pavlić** (?, 1833 – Buzet, 1897); sin Lucije (*Luske*) r. Lindarić (Novi, 27. 4. 1803 – Novi, 13. 12. 1898), Andrijeve, poočim mu je Anton Kuzma Sokolić – Pavlić (Novi, 24. 9. 1805 – 17. 8. 1868), sin Pavla Jurjevog, nositelj nadimka Pavlić.

Tkalac na *krosnama* (tkalačkom stanu). Radio je u Novom, izrađivao je grube tekstilne proizvode - sagove i dr., do 1889., kad odlazi u Buzet. Poočim **Kuzma Anton** imao je braću **Jurja** (Novi, 20. 11. 1802 – Novi, 1878) i **Roku Pavla** (Paval) (Novi, 18. 8. 1813 – Novi, 8. 1. 1895).

Veza: 156, 228

117.

SOKOLIĆ, IVAN (*Ivan Pilin*) – Filko (Novi, 7. 2. 1930 – Novi, 28. 4. 2014), sin Matija Filipa Matijevog i Filipine r. Deranja – Mamule, Perinice (Novi, 11. 5. 1903 – Novi, 20. 11. 1985), Vatroslavove; supruga Katica r. Diković (Filipana, Pula, 21. 10. 1928 – Novi, 22. 3. 1999), Jakovljeva; sin **Jadranko** (Sušak, 1964) i kćerka **Bojana** (Koper, 1969), udana Matešin.

Diplomirani inženjer agronomije, enolog, degustator međunarodnog ugleda i vinski pisac. Srednju poljoprivrednu školu završio je u Poreču, potom radi u struci, a Poljoprivredno-šumarski fakultet (smjer voćarstvo, vinogradarstvo, vinarstvo) završio je 1955. u Zagrebu. Od 1957. do 1985. radio je u *Vinoexport* Umag, u Poreču i Umagu, te u *Istravinoexport* u Rijeci, kao enolog, teh. direktor i pomoćnik gen. direktora. Član je mnogih degustacijskih komisija na sajmovima vina (osam je puta bio predsjednik internacionalnog žirija vinskog sajma u Ljubljani, te 1993. u Zagrebu, na smotri vina(ra) *Vino u Hrvata*. Od 1960. piše stručne i popularne članke o vinu u petnaestak listova, najviše o ocjenjivanju i kakvoći vina. S Nevenkom Fazinićem izdao je knjigu *Moj vinograd i moje vino*. (1985. Zagreb). *Prvi hrvatski vinogradarsko-vinarski leksikon* doživio je tri izdanja (1992., 1993). Rijeka. i vlastita naklada 1998.), i četvrto pod nazivom *Veliki vinogradarsko-vinarski leksikon* (vl. naklada 2006). Taj je leksikon 2008. preselio na internet, na stranicu www. vinopedia. hr. Od 1995. počinje s izdavanjem *Male vinogradarske vinske enciklopedije*, objavio je knjigu 5. *VINO, sunca i čovjeka rod*. (1995., 1996., 2001. i 2004.), knjigu 7. *Tek i slast VINA* (1995., 1996. i 1999.) i knjigu 10. *Iskrice o VINU*. (1996., 1997. i 2002.). *Džepni vinogradarsko-vinarski (kalendar) priručnik* tiskan mu je 1997. i 2001. Od 1998. voditelj je edukacije *Hrvatski Sommelier Klub*, čije tečajeve 1999 – 2005. pohađa 580 osoba. Grad Novi Vinodolski dodijelio mu je za doprinos razvoju vinogradarsko-vinarske kulture nagradu za životno djelo 2004. godine, a Hrvatska turistička zajednica ga je 2005. proglasila djelatnikom godine.

Veza: 199, 210, 24, 68, 21, 170, 30, 127

118.

SOKOLIĆ, IVAN – Milinić, Mile (Novi, 6. 10. 1827 – Novi, 11. 11. 1897), sin Matija i Lucije r. Sokolić (Novi, 27. 1. 1806), Petrove; supruga Marija r. Piškulić – Bilinica (Novi, 25. 8. 1833 – Novi, 18. 4. 1912), Stipanova.

Ribar i mornar, što je bilo rijetko zanimanje u Novom, a time su se nastavili baviti i njegovi potomci. Imao je braću **Matija** (Novi, 21. 9. 1824), **Pavla** (Novi, 23. 6. 1839), **Josipa Mikulu** (Novi, 19. 4. 1836), **Petra** (Novi, 9. 8. 1833) i **Mikulu** (Novi, 27. 5. 1851).

Veza: 256, 103, 200, 119, 205

119.

SOKOLIĆ, IVAN NIKOLA – Mile (Novi, 5. 12. 1899 – Novi, 13. 10. 1971), sin Matija i Katarine r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 11. 1. 1858 – Novi, 28. 12. 1944); supruga Katarina r. Matijević – Senjka (Novi, 30. 6. 1902 – Novi, 26. 9. 1983), kći Mirka i Pauline. U općinskim knjigama zabilježen je kao Mikula, a ne Ivan, ali su ga svi zvali Ivan.

Ribar u Novom. Vadio je i morski pijesak potreban u građevinarstvu. Radio je i u SAD. Bio je *pivač* u novljanskom kolu. Kćeri su mu **Davorka**, **Ana** i **Ivanka**, a sestre: **Filipina** (Novi, 20. 4. 1885), udana za Dobrotina Kabalina – Rudinu, **Slavica** (Novi, 2. 3. 1884), udana za Andriju Zoričića – Ćompu i **Johana** (Novi, 11. 5. 1897), udana za Dragutina Maričića – Hrgešu (Novi, 4. 11. 1894).

Veza: 200, 103, 256, 118

120.

SOKOLIĆ, IVAN – Vlašić (Novi, 8. 3. 1821 – Novi, 1. 5. 1895), sin Mikule Jurjevog i Antonije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 9. 4. 1790), Jurjeve; supruga Marija r. Jovanović (Novi, 13. 9. 1811 – Novi, 17. 1. 1902), Jurjeva. Nadimak mu potječe od pradjeda **Stanka** (Novi, 7. 4. 1736).

Novljanski obrtnik. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom, član Upravnog odbora od osnivanja, 27. 3. 1845. Braća su mu: **Juraj** (Novi, 20. 9. 1813), **Petar Paval** (Novi, 30. 6. 1816), **Fortunato** (Novi, 18. 6. 1818), **Mikula** (Novi, 7. 1. 1827) i **Matij** (Novi, 15. 11. 1829), a sinovi: **Andrij** (Novi, 30. 11. 1844), **Ivan** (Novi, 10. 3. 1843 – Afrika, 10. 6. 1919), **Juraj** (Novi, 1853 – Novi, 1940) i **Mikula** (Novi, 4. 1. 1851 – Novi, 8. 1. 1913).

Veza: 255, 253, 163, 246, 222, 224, 188

121.

SOKOLIĆ, IVAN – Kozarić (Novi, 17. 5. 1866), sin Mikule Ivanovog i Marije r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 11. 9. 1836 – Novi, 11. 5. 1904), Josipove.

Građevinski poduzetnik u Novom. Kao mlad odselio se u SAD, kao i braća **Ludoviko** (Novi, 25. 8. 1873) i **Augustin** (Novi, 3. 8. 1879 – 1958), koji se jedini poslije vratio.

Veza: 206, 184, 23, 237

122.

SOKOLIĆ, IVAN – Belac (Novi, 21. 1. 1736 – Novi, 2. 3. 1812), sin Petra i Ursule (Novi, 11. 9. 1699 – Novi, 25. 3. 1786); supruga Jele r. Šebalja (Novi, 10. 9. 1730 – Novi, 4. 6. 1799), kći Ivana Adamova. Brat mu je **Lovrić** (Novi, 8. 5. 1733 – Novi, 19. 2. 1801), a bratova supruga **Francika Lindarić** (Novi, 20. 6. 1740), Vickova.

Najstariji Sokolić s nadimkom **Belac** – tako se spominje u dostupnim crkvenim knjigama u Novom. Od nadimka Belac nastali su poslije **Šarci** i **Malani.** Njegov brat **Grga** (Novi, 12. 7. 1742) nositelj je nadimka **Grego**. Otac **Petar Filipov** (Novi, 28. 2. 1694 – Novi, 18. 8. 1758) bio je sudac u Novom. I suprugin otac **Adam** (*Danko*) također je bio sudac. Imao je četiri sina: **Stipana** (Novi, 30. 7. 1762), **Ivana** (Novi, 11. 7. 1758), **Mihovila** (Novi, 29. 9. 1757) i **Gašpara** (Novi, 21. 12. 1766).

Veza: 88, 182

123.

SOKOLIĆ, IVAN (*Drveni*) – Verica (Novi, 3. 7. 1887 – Novi, 22. 9. 1975), sin Tome Ivanovog i Matejke r. Turina (Kraljevica, 21. 9. 1851 – Novi, 2. 11. 1915); supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 28. 11. 1887 – Novi, 16. 12. 1965), Ivanova; kćerka **Savka** (1912), udana Sokolić – Kozarić, i sin **David (Panteleon)** (1919), a dva sina su umrla.

Šumarski poslovođa (nadstojnik u novljanskoj šumi), *škrivan* (pisar) u veletrgovini drvom Bogoslava Dorčića i najzad općinski podvornik u Novom. Od 22. 2. 1931. do 24. 1. 1932. blagajnik je u Narodnoj čitaonici.

Veza: 196, 33, 250, 40, 106, 211, Vučevac

124.

SOKOLIĆ, IVAN – Kozarić (Novi, 15. 2. 1909 – Novi, 13. 8. 1988), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Krišković – Kirin, Vranješinke (Novi, 15. 11. 1887 – Novi, 16. 7. 1964), Josipove; prva supruga Marija (*Mica*) r. Kovač – Pekovica (Grižane, 29. 12. 1920 – Novi, 7. 3. 1944), Mihovilova – s kojom ima kćer **Vinku** (Novi, 12. 5. 1942), udanu Čaljkušić; druga supruga Savka r. Sokolić – Veričinka (Novi, 5. 12. 1912 – Novi, 13. 3. 2004), Ivanova (*Ivana Drvenog*).

Pedagoški savjetnik i kulturno-prosvjetni djelatnik; završio je Učiteljsku školu u Čakovcu. 1939 - 44. upravitelj je građanske škole u Novom. Za vrijeme rata bio je domobranski poručnik, po Talijanima je zatvaran u koncentracijskom logoru u Bakru, a u travnju 1945. su ga ustaše zatvorili u bivšu žensku kaznionicu na Savskoj cesti u Zagrebu. Od 1955 - 75. ravnatelj je škole za građevinska zanimanja u Rijeci. Kao mlad igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Sopac, pivač i promotor novljanske *pisme i sopnje.*

Veza: 268, 157, 80, 250, 46, 112, Čaljkušić, Mance

124/1

SOKOLIĆ, IVOR – Grginić (Zagreb, 11. 10. 1992), sin Dražena Vladimirovog i Darke.

Doktor dentalne medicine. Stomatološki fakultet je završio u Zagrebu. Radi u privatnoj stomatološkoj poliklinici. Opunomoćenik je na košarkaškim utakmicama i državni košarkaški sudac.

Veza: 56, 278, 140, 87, 190/1

125.

SOKOLIĆ-URŠIĆ, IVANA – Filkovica (Windhoek, Namibija, 23. 4. 1957), kći Franka Frankovog i Rozalije r. Maričić – Livakovice (Novi, 2. 10. 1926 – Novi, 9. 6. 2002), Ivanove; suprug Drago Uršić (Osijek, 26. 7. 1953), Stjepanov; sinovi **Vanja** (1986) i **Denis** (1988).

Profesorica matematike; završila je Pedagoški fakultet u Rijeci. Od 1983. radi u Osnovnoj školi *Vladimira Nazora* u Crikvenici.

Veza: 74, 97, 269, 282, 75, 109, 142, 273, Uršić 2, 1, 3

126.

SOKOLIĆ, JADRANKA r. Anić (Nikšić, 4. 4. 1951), kći Ivana – Šilića i Ružice r. Krišković – Ružike (Novi, 2. 9. 1923 – Novi, 4. 3. 2003), Josipove; suprug Vinko – Grego, Pećar (Novi, 5. 8. 1954 – Novi, 27. 1. 1997), Mladenov; sinovi **Saša** (1976) i **Marin** (1982).

Medicinska sestra; srednju medicinsku školu završila je u Doboju. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom od 1971. godine.

Veza: 271, 16, 249

127.

SOKOLIĆ, JADRANKO – Filko (Sušak, 17. 5. 1964), sin Ivana Pilinog i Katice r. Diković (Filipana, Pula, 21. 10. 1928 – Novi, 22. 3. 1999), Jakovljeve; supruga Ozrenka r. Šefić (Rijeka, 9. 3. 1962).

Doktor medicine, liječnik specijalist, anesteziolog; diplomirao je Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radi na kardiovaskularnoj medicini, kao šef kardijalne anestezije u KBC-u Rijeka.

Veza: 117, 170, 21, 199, 68, 30

128.

SOKOLIĆ, JAKOV – Jurman (Novi, 23. 7. 1849 – 17. 5. 1928), sin Jurja Jurjevog i Katarine r. Kabalin (Novi, 26. 9. 1815 – Novi, 22. 12. 1884), Mikuline; supruga Marija r. Maričić (Novi, 27. 6. 1847 – Novi, 14. 9. 1933).

Zidar. Radio je u Novom, potom je duže vrijeme bio na radu u SAD, a umro je na povratku u Novi. Nadimak **Jurman** potječe od djeda **Jurja** (20. 6. 1797), Matijevog; to je loza Sokolića s nadimkom **Kaštaldo**. Brat mu je **Mikula** (Novi, 7. 12. 1844 – Novi, 13. 10. 1905), a otac **Juraj** (Novi, 7. 4. 1821 – Novi, 16. 11. 1907) imao je braću **Josipa** (Novi, 1. 1. 1826 – Novi, 19. 2. 1912), **Petra** (Novi, 12. 9. 1829 – Novi, 9. 11. 1893) i **Grgu** (Novi, 8. 3. 1831).

Veza: 164, 108, 144

129.

SOKOLIĆ, JAKOV – Verica (Novi, 23. 7. 1841 – Rijeka, 3. 2. 1897), sin Petra Ivanovog i Margarete r. Piškulić (6. 7. 1810 – Novi, 1871); supruga Marija r. Piškulić – Jurašica (Novi, 17. 10. 1842 – Stenjevec, 4. 9. 1902).

Nakon vojne obveze otišao je na rad u Rusiju, na povratku stigao je do Rijeke, gdje je završio u bolnici i umro. Supruga mu je završila u Stenjevcu, a djeca su otišla u SAD. Pradjed mu je Petar (16. 2. 1748), a otac **Petar** (20. 12. 1800 – 26. 7. 1867) imao je tri brata.

Veza: 186, 37

130.

SOKOLIĆ, JELE (Novi, 10. 3. 1852 – Novi, 9. 7. 1926), kći Lucije r. Deranja (Novi, 20. 7. 1821 – Novi, 22. 10. 1903), Frankove, koja je bila udana za Andrija Sokolića – Milinića, Kotorca (Novi, 3. 5. 1821), Andrijevog.

Bastažica - od općine ovlaštena za prijenos prehrambene i druge robe novljanskim trgovinama s parobroda koji su tada bili najčešće prijevozno sredstvo, Nosila je na leđima i do 100 kg teške vreće iz luke u grad. Bila je neudana i samohrana majka, a radila je taj posao kako bi mogla uzdržavati sebe i kćer **Luciju** (27. 8. 1888 – Novi, 26. 5. 1981), poslije udanu za Matiju Krišković – Šimelu. Brat joj je **Franko** (Novi, 17. 10. 1863 – Australija, 17. 12. 1926).

Veza: 7, 136

131.

SOKOLIĆ, JERKO ROKO – Verica, Pećar (Novi, 14. 8. 1849 – Novi, 25. 11. 1912), sin Matija Tominog i Marije r. Žvanović (Novi, 2. 2. 1820 – Novi, 24. 8. 1898); supruga Katarina r. Maričić (Novi, 28. 2. 1850 – Novi, 24. 1. 1926). Pradjed mu je **Ivan – Verica** (Novi, 19. 4. 1745), Ivanov, a baka Katarina r. Kargačin (Novi, 23. 11. 1780 – Novi, 1. 2. 1832), Jurjeva.

Zidar. Radio je u Novom kod zidarskog poduzetnika Josipa Piškulića – Fumića. Imao je braću **Filipa** (1853 – 1929) i **Jurja** (20. 4. 1856 – 2. 9. 1921).

Veza: 169, 167, 71, 218

133.

SOKOLIĆ, JOSIP – **Šarac** (Novi, 28. 11. 1930 – Novi, 8. 1. 1998), sin Aleksandra i Katarine r. Sokolić – Pavlike (Novi, 5. 5. 1911 – Novi, 9. 2. 1968), Antonove; prva supruga Ana r. Crvelin, druga Daria r. Turić (11. 9. 1954 – 11. 3. 2016).

Prof. dr. sc. – liječnik, kardiovaskularni kirurg; završio je Medicinski fakultet u Zagrebu 1955. Kao vojni liječnik opće medicine radio je na Visu, potom u Splitu, gdje je u Općoj bolnici specijalizirao kirurgiju, zatim je radio kao kardiovaskularni kirurg i izvanredni profesor i šef srčane kirurgije na VMA u Beogradu. Bio je redovni profesor Kirurgije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu od 1983. i predstojnik Klinike za kirurgiju KBC *Rebro* u Zagrebu. Dana 30. 9. 1988. obavio je prvo presađivanje srca u Hrvatskoj i tadašnjoj Jugoslaviji. Mnogo se Novljana liječilo u Beogradu, poslije i u Zagrebu, zahvaljujući njegovom angažmanu. Dobitnik nagrade ZAVNOH-a. Pukovnik JNA. Strastveni lovac.

Veza: 3, 78, 149, 5

134.

SOKOLIĆ, JOSIP – Pavlić (Novi, 29. 10. 1907), sin Antona Josipovog (Josip Roko) i Marije r. Kosanović (Novi, 29. 8. 1887 – Novi, 9. 2. 1968), Mihatove; supruga Marija (Mica) r. Piškulić – Limarica (Bribir, 1913 – Zagreb, 1999), Josipova; sudski su rastavljeni u Zagrebu 1956.

Pomorski strojar. Plovio je na brodovima duge plovidbe, u Novi se nije vraćao radi nevjerne supruge.

Veza: 52, 156

135.

SOKOLIĆ, JOSIP – Vlašić, Marijašević (Novi, 4. 2. 1898 – Novi, 20. 7. 1980), sin Antona Mikulinog i Marije r. Krišković – Šimelke (Novi, 15. 8. 1860 – Novi, 15. 2. 1949), Tomine; supruga Lucija Štefanija r. Marijašević (Novi, 19. 8. 1896 – Novi, 28. 6. 1986), Frankova.

Zidarski majstor. 1939 - 40. potpredsjednik je sindikalne podružnice HRS-ovih sindikata u Novom. Po II. svj. ratu radio je kao nastavnik praktične nastave u ŠUP-u u Novom. Otac **Anton** (5. 6. 1861 – 30. 3. 1935) imao je braću **Mikulu** (12. 10. 1854), **Leona** (28. 6. 1865) i **Ivana** (11. 7. 1856), te sestru **Antoniju** (31. 12. 1849).

Veza: 235, 146, 17, 35, 233

136.

SOKOLIĆ, JOSIP (*Osip tete Rože, Pulitika*) (Novi, 4. 8. 1908 – Novi, 13. 11. 1943), sin Bogoslava Andrijevog (Mile) i Rozalije (*Rože*) r. Mažuranić (Novi, 29. 8. 1878 – Novi, 10. 1. 1951), Lovrine; supruga Rozalija r. Piškulić – Anjika (Novi, 31. 11. 1911 – Australija, ?), Lovrina.

Žrtva fašističkog terora. Postolarski obrtnik u Novom. Preuzeo je postolarsku radnju od Ivana Maričića – Livakovića. Ubila ga je njemačka patrola, kad su muškarce odvodili u njemačku komandu - ostavili su ga pred kućom i krenuli su u drugu kuću, on je krenuo bježati, pa su ga ustrijelili.

Veza: 130, 7

137.

SOKOLIĆ, JOSIP – Filko (Novi, 4. 8. 1884 – Novi, 13. 9. 1953), sin Fabijana Jurjevog i Anke r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 28. 10. 1860), Jerkove; supruga Anka r. Ježić – Pampić (Novi, 13. 8. 1893 – Novi, 31. 7. 1978), Frankova. Prapraŝukundjed mu je Filip Jurjev (Novi, 8. 4. 1706), nositelj nadimka Filko.

Zidar i klesar. Radio je u Novom. Bio je član i dužnosnik Sindikalne podružnice 1920, a oko 1923. odlazi u Argentinu i radi na tamošnjim željeznicama. U Novi se vraća nakon II. svj. rata. Imao je braću **Slavka** (11. 4. 1894) i **Roku,** te sestru **Irenu** (18. 2. 1891), udanu za Josipa Ježića.

Veza: 114, 141, 60, 62, 77, 31, 95, 242

138.

SOKOLIĆ, JOSIP (*Švabo*) – Mile, Karlović (Novi, 25. 3. 1925 – Otok, Šid, 25. 12. 1944), sin Franka Josipovog i Marije r. Baran – Švabovice (Novi, 13. 8. 1901 – Novi, 29. 10. 1976), Rokine. Nadimak Karlović je po baki Ursi r. Karlović (Novi, 17. 10. 1874).

Pali borac NOR-a. Završio je građansku školu u Novom i tri razreda srednje tehničke u Zagrebu. Sudionik NOB-a od prosinca 1942. u 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar* u kojoj se borio u Bosni i Srbiji. Poginuo je od granate njemačkog minobacača na srijemskoj fronti kod sela Otok, kod Šida. Bio je u Drvaru za vrijeme njemačkoga zračnog desanta. Otac **Franko** (Novi, 14. 10. 1901) imao je braću **Pavla** (Novi, 1905 – Novi, 1957), **Dragutina** (Novi, 30. 10. 1908), **Ivana** (Novi, 1. 2. 1895), **Josipa** (Novi, 14. 9. 1896) i **Viktora** (Novi, 8. 3. 1900). Otac mu je otišao na Novi Zeland 1942. prije njegova rođenja, a nadimak **Švabo** dobili su, on i otac mu, zbog očeve svijetle kose.

Veza: 226, 11, 155, 264

139.

SOKOLIĆ, JOSIP – Vlahović (Novi, 25. 11. 1882 – Zagreb, 15. 12. 1939), sin Friderika Josipovog i Lucije r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 9. 11. 1860 – Novi, 30. 7. 1895), Antonove; supruga Ruža r. Rožan (Karlovac, 7. 2. 1897 – Novi, 26. 12. 1991), Josipova.

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Radio je kao pristav u Kotarskom sudu u Crikvenici, zatim je rukovoditelj agrarne reforme u Zagrebu od 1925. Bio je član uprave za agrarnu reformu u Privilegiranoj agrarnoj banci u Beogradu i načelnik u Ministarstvu poljoprivrede Jugoslavije u Beogradu do 1939., kada postaje banski savjetnik Banovine Hrvatske u Zagrebu. Opisao je svadbene običaje Novoga. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 1925. Otac **Friderik** (8. 3. 1859 – 20. 8 1882) je

umro prije njegova rođenja, a majka se preudala za Ivana Maričića (17. 9. 1849), Frankovog, kojem je bila druga supruga.

Veza: 83, 148, 247, 215, 183

140.

SOKOLIĆ, JOSIP – Grginić (Novi, 7. 1. 1898 – Zagreb, 5. 7. 1955), sin Grge Ivanovog i Urse r. Kabalin – Javorke (Novi, 28. 11. 1863 – Novi, 14. 10. 1932), Josipove, treće očeve supruge; supruga Marija, učiteljica.

Doktor medicine; Medicinski fakultet završio je u Zagrebu. Banovinski je liječnik u Mrkoplju, Novoj Gradišci, Sokolovcu, Novom Marofu, Ivancu i Svetom Ivanu Žabnu. Bio je član Narodne čitaonice u Novom.

Veza: 87, 101, 143, 86, 28, 99, 277, 207, 6, 278, 56, 217, 185, 124/1, 190/1

141.

SOKOLIĆ, JOSIP – Filko, Cunjar (Novi, 19. 9. 1880 – Novi, 26. 3. 1961), sin Ivana Jurjevog i Katarine r. Mažuranić – Šimice (Novi, 27. 11. 1859 – Novi, 4. 4. 1921), Šimunove; supruga Marija r. Potočnjak – Kukika (Novi, 7. 9. 1879 – Novi, 17. 10. 1967), Antonova.

Klesar. Radio je u Novom; u Africi se borio na strani Bura u bursko-engleskom ratu, a dvanaest puta je prelazio Atlantik. U SAD je izgubio prst na poslu, kojeg je balzamirao i stavio u minijaturni spomenik, sada izložen u novljanskom muzeju. Bio je član NO Narodne čitaonice i njezin odbornik 1919., a od 1951. i vodič novljanskog muzeja.

Veza: 114, 60, 110, 281, 286, 41, 45

142.

SOKOLIĆ, JOSIP – Filko (Novi, 21. 3. 1812 – Italija, 1848/49), sin Ivana Filipovog i Suzane r. Kargačin – Belike (Novi, 18. 5. 1790 – 8. 10. 1867); supruga Barbara r. Potočnjak (Novi, 28. 3. 1812 – Novi, 5. 9. 1885), Matijeva.

Financ; pomorski financijski stražar. Poginuo je u ratu.

Veza: 27, 162, 69, 63, 109, 68, 75, 210, 24, 199, 97, 269, 282, 74, 21, 117, 273, 125, 170, 30, 127, 114

143.

SOKOLIĆ, JOSIP – Grginić (Novi, 19. 3. 1864 – Londžica, Našice, 28. 10. 1922), sin Ivana Grginog i Katarine r. Umiljenović (Novi, 2. 7. 1825 – Novi, 18. 8. 1915); supruga Paulina r. Dorčić (Novi, 13. 1. 1869 – Novi, 16. 3. 1953), Antonova, sestra Bogoslava Dorčića.

Zidarski obrtnik. Radio je i van Novoga, a sagradio je kuću na Jurkovu, Ulica kralja Tomislava 31, poslije u vlasništvu Bojana i Željne Zoričić, koja je srušena po izgradnji nove autobusne stanice.

Veza: 68, 101, 87, 185, 28, 99, 277, 140, 207, 6

144.

SOKOLIĆ, JOSIP JAKOV – Jurman (Novi, 23. 3. 1902 – Los Angeles, SAD, 17. 3. 1965), sin Ivana Jakovljevog i Pauline r. Mažuranić – Šimice (Novi, 11. 2. 1874 – Novi, 26. 10. 1952), Šimunove.

Automehaničar. Radio je u Novom, zatim je otišao u SAD, gdje mu se rodio sin **Jakov** (1926) koji je tamo radio kao zidar. Brat mu je **Matij** (15. 2. 1899).

Veza: 108, 128, 164

145.

SOKOLIĆ, JOSIP – Grego, Pećar (Kitišanci, 9. 10. 1922 – Belišće, 11. 5. 2000), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 17. 11. 1891 – Novi, 23. 10. 1973).

Tokar. Zanat je izučio u Belišću, gdje je radio u Drvnom kombinatu *Belišće*, potom u Njemačkoj, a od 1950. do 1959. u pogonu *Transport* Šumarije Novi. Potom se vratio u Belišće. Ima sina **Branka** (Novi, 16. 11. 1951).

Veza: 50, 65, 16, 216, 271, 126, 48, 239, 57, 13

146.

SOKOLIĆ, JOSIP – Vlašić, Marijašević (Novi, 23. 3. 1938 – Rijeka, 12. 9. 2013), sin Josipa Antonovog i Lucije r. Marijašević (Novi, 19. 8. 1896 – 28. 6. 1986), Frankove; supruga Magdalena (*Manda*) r. Petak (Jerovec, Ivanec, 1938), Dragutinova.

Stolarski poslovođa. Radio je u KP *Ivanj*, DIP-u Novi i u OOUR-u Stolarija *Marijan Ivančić* GP Primorje u Crikvenici. Radio je i kao poštar u Novom. Sestra mu je **Nikolina** (6. 12. 1922), udana Filipović.

Veza: 135, 235, 17, 35, 233

147.

SOKOLIĆ, JOSIP – Julić, Kozarić (Novi, 22. 11. 1924 – Novi, 23. 1. 2001), sin Julija Josipovog (Katin) i Marije r. Piškulić – Jurašice (Novi, 1. 12. 1900 – Novi, 8. 6. 1977), Eduardove, poslije preudane za Vladimira Rogića (Sv. Jakov, Šiljevica, 3. 1. 1894 – Novi, 24. 10. 1956), Maksovog; supruga Vida r. Županić.

Izučeni mesar i aktivni oficir JNA u mirovini. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943. Sestra mu je **Ljerka** (Novi, 22. 6. 1922), a polusestra **Vera** r. Rogić (Novi, 5. 2. 1939), udana Smojver i polubrat **Vlado Rogić** (Novi, 20. 11. 1935), Vladimirov.

Veza: 161, 29, Rogić, Smojver

148.

SOKOLIĆ, JOSIP – Vlahović (Novi, 19. 3. 1822 – Novi, 3. 2. 1898), sin Jurja i Katarine r. Piškulić – Bilinice (Novi, 22. 3. 1777), Frankove, prve očeve supruge; supruga Anka r. Matešić (Novi, 29. 10. 1822 – Novi, 26. 3. 1911). Djed mu je **Stipan (Stanić) – Vlahović** (Novi, 2. 8. 1748 – Novi, 11. 1. 1812), sin **Jurja** (Novi, 1704 – Novi, 5. 11. 1772), Matijevog.

Glavni kr. financ na Carinarnici u luci Tepli porat Općine Ledenice. Imao je braću **Pavla** (Novi, 12. 6. 1820), **Jurja** (Novi, 19. 3. 1824), **Matija** (Novi, 15. 1. 1817) i polubrata **Andrija** (Novi, 27. 11. 1836).

Veza: 227, 83, 139, 247, 215, 254, 183

149.

SOKOLIĆ, JOSIP – Šarac (Novi, 18. 9. 1857 – Novi, 13. 2. 1928), sin Jurja Andrijevog i Anke r. Radetić (Novi, 16. 4. 1826 – Novi, 26. 9. 1917); prva supruga Marija r. Zoričić – Šćokinica (Novi, 18. 4. 1865 – Novi, 16. 5. 1921), Antonova, druga Lucija r. Sokolić – Kozarica (Novi, 5. 8. 1863), kći Petra Ivanovog.

Samouki klesar. Radio je u Novom i u Africi zajedno s Rokom Radetićem – Lulićem, Filicovim. Klesao je na građevinama, tako i kapitele za hotel *Lišanj* i *Glumačku vilu*. Braća su mu **Andrij** (8. 10. 1854 – Butte, Montana, SAD, 15. 8. 1908), **Juraj** (27. 10. 1864 – Staro Petrovo Selo, 16. 2. 1916) i **Franko** (1866 – Butte, Montana, SAD, 1926).

Veza: 79, 3, 78, 133, 5, 81, 44, 115

150.

SOKOLIĆ, JOSIP – Vlašić (Novi, 16. 6. 1947), sin Marijana Josipovog i Marije (*Mice*) r. Peričić – Kranjčike, Postolarice (Novi, 23. 8. 1911 – 29. 9. 1993), Vickove.

Doktor, stomatolog; završio je Stomatološki fakultet u Zagrebu. Radio je u Novom u vlastitoj zubnoj ordinaciji koju je naslijedio od oca u *Vili Mica*, zatim u Zubnoj ambulanti u Dekanima (Koper).

Veza: 188, 189

151.

SOKOLIĆ, JOSIP – Kozarić (Novi, 22. 10. 1879 – 24. 8. 1937), sin Marka Ivanovog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 1. 8. 1839 – 18. 3. 1909), kćeri Antona Fortunata Ivanovog, udovice Josipa Ježića; supruga Marija r. Mudrovčić – Pilčika (Novi, 23. 9. 1883 – 10. 9. 1954), Ivanova.

Zidar u Novom. Zanat je izučio kod oca i prenio ga na svoje sinove. Zajedno s Augustinom Mažuranićem – Matijetom napisao je 1923. mesopusni žitak *Naš Lasonja*. Bio je pivač u novljanskom kolu. Imao je brata **Mikulu** (Novi, 8. 9. 1873. - Kings William's Town, JAR, 28. 9. 1918).

Veza: 193, 194, 111, 195, 152, 85, 288, 240, 98, 268

152.

SOKOLIĆ, JOSIP – Kozarić (Novi, 24. 9. 1931), sin Marka Josipovog i Pauline r. Piškulić – Jurašice (Novi, 9. 10. 1910 – Rijeka, 16. 1. 1987), Leonardove; supruga Jelisaveta r. Sulimanović (Kula, 21. 9. 1932); sin **Marko** (Rijeka, 23. 6. 1958) i kćerke **Zvjezdana** (Rijeka, 8. 1. 1961), udana Nikolić, i **Sonja** (Rijeka, 27. 8. 1965), udana Meringer.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Arhitektonsko-građevinarsko-geodetski fakultet, konstruktorski smjer u Zagrebu. Tehnički je i glavni direktor u GP *Jadran*, Rijeka 1977 – 87., zatim radi u *Industrogradnji*, Zagreb, poslovnici Rijeka. Od 1987. njegovom inicijativom počinje projektiranje i modernizacija pojedinih dijelova Novoga: Trga bana Ivana Mažuranića, naselja Prisika, nogometnog igrališta na Bahalinu i nove autobusne stanice na Jurkovu.

Veza: 194, 111, 195, 151, 193, 85, 240, 98, 288

153.

SOKOLIĆ, JOSIP (*Osip*) – Milinić (Novi, 3. 3. 1903 – Novi, 28. 2. 1964), sin Mikule Josipovog i Marije r. Antić (Novi, 6. 9. 1872 – Novi, 7. 10. 1925), kćeri Josipa Antonovog; supruga Kate r. Krišković – Perinka (Novi, 16. 9. 1908 – Novi, 28. 11. 1986), Pavlova.

Kočijaš; vozio je zadnje novljanske karoce u Državnom voćno-loznom rasadniku u Dolcu, u Novom, sjeverno od Korza 1931 - 38., dok je upravitelj bio dipl. ing. agronomije Josip Topličan. 1939 - 42. je općinski lugar, do rujna 1943. je bio u partizanima, poslije opet lugar. Imao je sinove **Nikolu** i **Darka** i kćer **Mariju** (Novi, 16. 6. 1928), udanu za Ivana Maričića – Hrgešu.

Veza: 220, 39

154.

SOKOLIĆ, JOSIP (*Pepo Renin*) – Verica, Pećar (Novi, 27. 4. 1914 – Novi, 23. 6. 1993), sin Nikole Filipovog i Irene (*Rene*) r. Krišković – Perinke (Novi, 26. 11. 1894 – Novi, 31. 3. 1987), Antonove; supruga Anđela r. Šegulja (Novi, 2. 10. 1923 – Novi, 31. 7. 2003), Vencelova; sin **Nikola (Nino)** (1948) i kćerka **Vlasta** (1950), udana Kabalin – Javor. Sestra mu je **Tiha** (16. 6. 1922), udana za Zdravka Sokolića – Filka (Novi, 8. 5. 1917).

Stolar. Kao mladić bio je *londiner* (od *njem*. Lohndiener – poslužitelj) u hotelu *Lišanj*. Bio je član tamburaškog sastava MAJSA (akronim sastavljen od prvih slova imena članova: **M**arijan Paladin, **A**ndrij Piškulić – Vujica, **J**osip Sokolić – Renin, **S**andro Mudrovčić – Majer i **A**nton Mažuranić – Pure). Sudionik NOB-a od listopada 1943. Dana 23. 5. 1944. zarobili su ga Nijemci; bio je u logorima u Brinju, Karlovcu, Novom Beogradu (Sajmište) i u Njemačkoj u Verseu, Fulenu i Padenberu. Nakon rata jedan je od osnivača stolarske zadruge u Novom (poslije DIP-a). Radio je u Stambenom poduzeću u Rijeci, a najzad kao nastavnik praktične nastave u ŠUP-u u Novom. Bio je sopac.

Veza: 218, 71, 219

155.

SOKOLIĆ, JOSIP – Mile (Novi, 25. 10. 1948), sin Pavla Josipovog i Anke r. Maričić – Livakovice (Novi, 17. 9. 1907 – Novi, 16. 12. 1998), Pavlove.

Ugostiteljski djelatnik; završio je ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj,* odnosno Novi, od 1975. kao šef sale. Sestra mu je **Vlatka** (Novi, 11. 11. 1939.), udana Vergić.

Veza: 226, 11, 264, 138, Vergić

155/1.

SOKOLIĆ, JOSIP RAFAEL – Kaštaldo (Novi, 24. 10. 1898 – N Z, 10. 10. 1983), sin Tome Ivanovog i Kate r. Mudrovčić – Pilčike (23. 12. 1852), Grgine; supruga Marija (Paškalina) r. Sokolić (Novi, 17. 5. 1902 – N Z, 16. 4. 1963), kći Pavla u Francike r. Butković; djeca: **Željko** (N Z, 18. 11. 1928 – N Z, 22. 3. 2016) - sa suprugom Nadom r. Antunović: sin Desmond (1956) i kćerka Marija (1960), **Darka** (Novi, 1930 – Novi, 1932), **Daphne** (N Z, 13. 1. 1937), udana Šulenta: sin Peter (1958), kći Julia (1960) i sin Steven (1962), **Paul** (N Z, 19. 7. 1938) - sa suprugom Dianne r. Cobb: sinovi Mark (1964) i Davin (1968), i **Romana** (N Z, 5. 6. 1946), udana Bilis - kći Kirsten, sin Ryan, kći Vanessa.

Kopao je gumu (smolu) na Novom Zelandu, kamo dolazi 1913. g., star 15 godina. Poslije je radio u transportu i na farmi. Supruga Marija došla je 1927. iz Novog, tokom depresije vratila se u Novi, gdje je rodila kćerku Darku, umrlu u Novom od 2 godine starosti. Na Novi Zeland vraća se 1935.

Veza: 204, 2, 10, 270, 274, 283, 58, 260, 168, 22, 263, 191

156.

SOKOLIĆ, JOSIP ROKO – Pavlić (Novi, 14. 8. 1847 – Novi, 24. 3. 1913), sin Roke Pavla Pavlovog i Jele r. Piškulić (Novi, 19. 10. 1819 – Novi, 1873); prva supruga Marija r. Maričić – Jurika (Novi, 7. 9. 1847 – Novi, 27. 5. 1871), kći Vicka Ivanovog, druga Katarina r. Piškulić (Novi, 6. 5. 1853 – Novi, 17. 6. 1920).

Trgovac – obrtnik s *butigom* u Novom. U nekim je općinskim pa i crkvenim knjigama zabilježen kao Roko, a u nekim, i na groblju – Josip. Nadimak **Pavlić** potječe od djeda Pavla (25. 1. 1768), Jurjeva, a prvi Filko je pradjedov brat Filip (8. 4. 1706).

Veza: 52, 116, 134, 36, 284, 92

157.

SOKOLIĆ, **JOSIP – Kozarić** (Novi, 10. 6. 1913 – Lopača, Rijeka, 1994), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Krišković – Kirin, Vranješinke (Novi, 15. 11. 1887 – Novi, 16. 7. 1964), Josipove; supruga Dragica r. Rukavina (Gospić, 4. 11. 1914 – Novi, 21. 7. 1982), Ivanova; sin **Ivan** (20. 6. 1939.) i kćerka **Marija Katarina (*Katja*)** (12. 3. 1944), udana Hrvatin.

Kulturni djelatnik i prosvjetni savjetnik. Učiteljsku školu završio je u Čakovcu. Bio je učitelj u Krmpotskoj Luci 1934 - 39., 1940 - 42. u Krmpotama, a 1942 - 43. u Novom. Kao pričuvni potporučnik kraljevske jugoslavenske vojske zarobljen je 1941. i odveden u njemački logor u blizini Berlina. Za vrijeme NDH bio je domobranski poručnik, a od 19. 6. 1943. sudionik NOB-a. Iste godine Talijani ga odvode u koncentracijski logor u Bakru. Poslije rata živi u Rijeci, radi kao prosvjetni savjetnik. S bratom Ivanom Kozarićem (1909) aktivan je u druženjima Novljana u Rijeci, a kao pivači, sopilaši, guslari i svirači na fidulicama (dvojnicama) prepoznati su kao čuvari novljanskih tradicija i cijenjeni od maestra Ivana Matetića Ronjgova. Pisao je članke o novljanskim običajima.

Veza: 268, 124, 80, 46, 250, 112, Hrvatin

158.

SOKOLIĆ, JOSIP – Filko, Brnić, Prcijerkov (Novi, 24. 4. 1904 – Novi, 15. 10. 1929), sin Vinka (8. 10. 1871), Jerkovog i Dragice r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 30. 12. 1880 – Novi, 15. 1. 1947), Petrove. Nadimak Brnić je po pradjedu Bernardu (Novi, 21. 1. 1787), Antonovom.

Bankovni činovnik. Brat **Anton** (16. 12. 1908) otišao je u Južnu Ameriku, kao i otac. Stričevi su mu **Bernardo** (29. 9. 1856 – Ogulin, 1874) i **Josip** (14. 8. 1862 – Bosna, 7. 4. 1879).

Veza: 27

159.

SOKOLIĆ, JOŽICA r. Bralić (Novi, 15. 4. 1959), Josipova; suprug Milivoj – Kozarić (Novi, 4. 7. 1957), Rafaelov; kćerke **Silvana** (Rijeka, 29. 11. 1981), udana Filipović – Vicina, i **Milojka** (Rijeka, 10. 6. 1983), udana Šarunić.

Završila je srednju poštansku školu, radila je u pošti u Crikvenici. Potom je držala kemijsku čistionicu u Novom, u Ulici braće Radić (prije 1993: Ulica braće Dorčić). Kćerki Silvani i suprugu Milanu (Rijeka, 7. 2. 1980), Markovom, sinovi su **Mateo** (Rijeka, 4. 11. 2004) i **Petar** (Rijeka, 23. 9. 2009), a kćerki Milojki i suprugu Borisu (Zadar, 7. 1. 1984), Edijevom, sinovi su **Noa** (Zadar, 1. 7. 2014) i **Niko** (Zadar, 29. 8. 2019). .

Veza: 209, 187, 237, 23, 206, 184

160.

SOKOLIĆ, JUDITA r. Potočnjak – Smrtika (Novi, 1. 11. 1865 – Novi, 7. 1. 1946), Šimunova; suprug Ivan – Grego, Pećar (Novi, 28. 11. 1859 – Novi, 6. 1. 1912), sin Petra Grginog.

Tkalja u Novom. Radila je zajedno sa svojim kćerima **Rozalijom** (Novi, 2. 10. 1902) i **Cecilijom** (Novi, 7. 12. 1885), udanom za Albina Piškulića, na “krosnama” (tkalačkom stanu), izrađivala je sagove od starih krpa, užad, tkanice (*kanice*) i sl.

Veza: 90, 50, 65

161.

SOKOLIĆ, JULIJAN – Kozarić (Novi, 7. 12. 1896 – Južna Amerika, 28. 4. 1971), sin Josipa (8. 3. 1858 – Južna Afrika, 17. 3. 1907), Katinog (Ivanova) i Kate r. Dobrić – Kontić (Novi, 23. 8. 1859), Tomine; supruga Marija r. Piškulić – Jurašica (Novi, 1. 12. 1900 – Novi, 8. 6. 1977), Eduardova, poslije preudana za Vladimira Rogića (Sv. Jakov, Šiljevica, 3. 1. 1894 – Novi, 24. 10. 1956), Maksovog.

Zidar. Radio je u Novom do 1924., kad odlazi u Južnu Ameriku. Imao je brata **Ivana** (9. 8. 1884).

Veza: 147

162.

SOKOLIĆ, JURAJ – Filko (Novi, 26. 10. 1778 – Novi, 12. 12. 1826), sin Filipa Jurjevog i Lucije r. Jovanović (Novi, 10. 10. 1756 – Novi, 1836), Grgine. Nadimak **Filko** dobiva po pradjedu Filipu (Novi, 8. 4. 1706).

Svećenik. Bio je plovan (župnik) u Bilaju, zatim u Novom gdje je i pokopan. Imao je braću **Bernarda** – **Brnića** (21. 1. 1787) i **Ivana** (22. 6. 1790).

Veza: 69, 18, 63, 27, 67, 142, 228

163.

SOKOLIĆ, JURAJ – Vlašić (Novi, 25. 9. 1853 – Novi, 15. 4. 1940), sin Ivana Mikulinog i Marije r. Jovanović – Belčevice (Novi, 13. 9. 1811 – Novi, 17. 1. 1902), Jurjeve; supruga Anka r. Čorić (Novi, 22. 10. 1857 – Novi, 26. 6. 1921).

Trgovački obrtnik. Imao je trgovinu mješovite robe u starom dijelu grada. Braća su mu **Andrij** (Novi, 30. 11. 1844), **Ivan** (Novi, 10. 3. 1843 – Afrika, 6. 10. 1919) i **Mikula** (Novi, 4. 1. 1851 – Novi, 8. 1. 1913).

Veza: 120, 246, 222

164.

SOKOLIĆ, JURAJ – Jurman (Novi, 20. 4. 1797 – Novi, 17. 3. 1874), sin Matija – Kaštalda, Grginog i Marije r. Piškulić – Sekulinke (Novi, 13. 8. 1759), Matijeve; supruga Marija r. Maričić (Novi, 18. 10. 1793), Matijeva.

Novljanski težak. Po njegovu su imenu on i njegovi potomci dobili nadimak **Jurman**. Sinovi su mu **Juraj** (Novi, 7. 4. 1821 – Novi, 16. 11. 1907), **Josip** (Novi, 1. 1. 1826 – Novi, 19. 2. 1912), **Petar** (Novi, 12. 9. 1829 – Novi, 9. 11. 1893) i **Grga** (Novi, 8. 3. 1831).

Veza: 182, 113, 100, 128, 108, 144

165.

SOKOLIĆ, KATARINA (*Galica*) r. Mrzljak – **Trpiježinka** (Novi, 28. 12. 1851 – Novi, 8. 8. 1942), kći Filipa Antonovog i Uršule r. Petrinović (Novi, 19. 10. 1821 – Novi, 21. 1. 1892); suprug Josip Kuzma – Kaštaldo, Z Brajde (Novi, 27. 9. 1850 – Novi, 31. 8. 1919), sin Tome Ivanovog.

Nadimak **Galica** dobila je jer je svoju unuku Katicu Sokolić (Novi, 5. 4. 1921. – Novi, 9. 3. 1979.), Vjekoslavovu, poslije udanu za Josipa Polonija, kao dijete trovala galicom tj. bordoškom juhom, otopinom galice, ali je to uočeno i dijete je spašeno. Tad su stanovali u Mošuni, u Starom gradu.

Veza: 4, 88

166.

SOKOLIĆ, KATARINA – **Veričinka** (Novi, 13. 2. 1881 – Stenjevec, ?), kći Filipa Antonovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 5. 1853 – Skrad, 8. 6. 1912).

Zbog duševne bolesti završila je u Stenjevcu, gdje je i umrla. Otac joj je bio bilježnik u Skradu.

Veza: 66, 231, 241, 275

167.

SOKOLIĆ, KATARINA r. Kargačin – **Belika**, **Pećarica** (Novi, 23. 11. 1780 – Novi, 1. 2. 1832), kći Jurja i Katarine r. Kargačin – Belike (Novi, 31. 12. 1743), Bartolove; suprug Toma – Verica (Novi, 6. 11. 1784), sin Ivana i Ane r. Glavičić.

Prozvali su je **Pećarica**, a po njoj i njezine potomke iz roda Sokolića – Verica jer je u kući imala zidanu keramičku peć u kojoj je pekla kruh. Suprugova su braća **Matij** (Novi, 5. 11. 1784) i **Ivan** (Novi, 26. 9. 1772).

Veza: 102, 169, 71, 131

168.

SOKOLIĆ, KATARINA – **Kaštaldovica** (Novi, 11. 8. 1909 – Novi, 15. 7. 1993), kći Milana Tominog i Zore r. Benak (Novi, 29. 7. 1889 – Novi, 9. 10. 1916), Ivanove, prve očeve supruge.

Laborantica. Radila je u Ljekarni Dane Hranilovića u Novom (1. 9. 1937 - 31. 12. 1943) i od travnja 1945 - 60., a počela je u ljekarni raditi kao čistačica.

Veza: 204, 263, 22, 191, 267, 208, 173, 55, 248, 58, 260, 38

169.

SOKOLIĆ, KATE r. Kabalin – **Rudinka** (Novi, 20. 4. 1804 – Novi, 16. 2. 1890), kći Jurja i Magdalene r. Radetić (Novi, 22. 4. 1772 – Novi, 6. 2. 1829), Antonove; suprug Petar – Verica, Pećar (Novi, 20. 6. 1808), sin Tome Ivanovog, po djedu Ivanu (Novi, 21. 7. 1745), Ivanovom Verica, a po majci Katarini r. Kargačin, Jurjevoj (Novi, 2. 3. 1780 – Novi, 1. 2. 1832) dobiva i nadimak Pećar.

Butigirica (kako piše u općinskim knjigama). Držala je *butigu* (trgovinu), dok joj je suprug boravio van Novog.

Veza: 167, 102, 71, 131

170.

SOKOLIĆ, KATICA r. Diković (Filipana, Pula, 21. 10. 1928 – Novi, 22. 3. 1999), kći Jakova i Katarine r. Kolić; suprug Ivan (Ivan Pilin) – Filko (Novi, 7. 2. 1930), Matijev; sin **Jadranko** (Sušak, 1964) i kćerka **Bojana** (Koper, 1969), udana Matešin.

Komercijalistica. Završila je ugostiteljsku školu u Opatiji 1957/58. Radila je u *Istravinu* u Umagu i 25 godina u Rijeci, kao rukovoditelj prodaje.

Veza: 117, 21, 199, 30, 127

171.

SOKOLIĆ, KRUNOSLAV (*Pipica*) – Malan (Zagreb, 13. 9. 1910), sin Antona Lucijinog i Marije r. Krišković – Ružike (Novi, 27. 9. 1885 – Zagreb, 16. 7. 1964), Josipove.

Brijački pomoćnik. Radio je u Novom, zatim u Zagrebu, kamo se otac preselio s obitelji.

Veza: 20, 178

172.

SOKOLIĆ, KRUNOSLAV – Verica, Cimprić (Novi, 19. 8. 1931 – Novi, 11. 10. 1999), sin Franka Ciprijanovog i Antonije r. Krišković – Zuglike (Novi, 28. 7. 1906 – Novi, 10. 3. 1972), Stjepanove; supruga Ljubica r. Pobor – Belac (Selce, 18. 1. 1944 – Novi, 14. 2. 2012), Antonova.

Elektroinstalater. Radio je u *Elektroprimorju* u Crikvenici, u Brodogradilištu u Kraljevici, u HTP-u *Lišanj* u Novom (15. 5. 1969 – 26. 9. 1976), a najzad u DIP-u Novi. Novljanski sopac.

Veza: 73, 37, 257, 280, 234, 180, 174, 82

173.

SOKOLIĆ, LEOMIR – Kaštaldo (Beograd, 18. 5. 1953), sin Tomislava i Rozalije r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 6. 6. 1925 – Novi, 16. 8. 2015), Dragutinove; supruga Mirjana r. Ćurčin (Split, 1. 8. 1955), Slobodanova; kćerka **Senka** (Rijeka, 15. 1. 1984), udana Rašić.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet. Radio je kao dispečer u HEP-u Rijeka, na Pehlinu. Kćerka Senka i suprug Branko Rašić (Karlovac, 1984), Marinov, imaju sina **Matka** (Zagreb, 31. 7. 2015).

Veza: 263, 191, 22, 168, 267, 208, 55, 248

174.

SOKOLIĆ, LOVORKA r. Šefer (Novi, 28. 8. 1935), kći Ljuboslava i Marije r. Mudrovčić – Bubnjar, Temike (Novi, 4. 10. 1907 – Novi, 16. 3. 1991), Mihovilove; suprug Svetislav – Verica, Cimprić (Novi, 28. 10. 1932 – Novi, 25. 7. 1995), Frankov; kći **Denis** (Novi, 17. 2. 1959 – Pula, 2010), udana Valčić. Pradjed Josip Schäfer (Königlosen, Moravska, 1828 – Stinica, 1890), Andrijev došao je u Novi i tu se oženio.

Financijska knjigovotkinja; završila je žensku školu u Crikvenici. Radila je u DIP-u Novi 1955 – 1989.

Veza: 257, 172, 280, 234, 180, 82

176.

SOKOLIĆ, LOVRA – Kozarić, S Krase (Novi, 11. 10. 1822 – Trsat, 1883), sin Ivana Lovrinog i Dorke r. Ježić (Novi, 14. 6. 1789 – Novi, 1862), Antonove; supruga Marija r. Maričić (Novi, 10. 8. 1823 – 19. 3. 1890), Antonova.

Gradski stražar u gradu Trsatu. Brat Anton bio je skitnica.

Veza: 15

177.

SOKOLIĆ, LOVRA – Kozarić, Saftin (Novi, 10. 8. 1809 – Novi, 28. 12. 1891), sin Karla Antonovog i Vincence r. Krišković – Ružike (Novi, 6. 4. 1776), Ivanove; supruga Barbara r. Potočnjak – Kukika (Novi, 16. 6. 1807 – Novi, 27. 11. 1884), kći Ivana Antonovog. Nadimak Saftin navodno je po baki ili prabaki Saftić, vjerojatno iz Bribira.

Posjednik i poljoprivrednik. Jedan je od osnivača Narodne čitaonice u Novom i član Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845., te blagajnik i prvi knjižničar Čitaonice od 1846. Braća su mu **Anton**, svećenik, **Mikula** (Novi, 6. 12. 1799) i **Luka** (Novi, 17. 10. 1811), a sinovi **Anton** Lovra (Novi, 10. 8. 1869 – Novi, 28. 12. 1891) i **Karlo** (Novi, 22. 7. 1843).

Veza: 19

178.

SOKOLIĆ, LUCIJA – Malanka (Novi, 3. 10. 1848 – Zagreb, 5. 11. 1935), kći Antona Mikulinog (*Mikula Martin*) i Mare r. Peričić (Novi, 30. 7. 1802 – Novi, 25. 3. 1863). Poslije se udala za Josipa Barana (Novi, 3. 9. 1849), Matijevog.

Prosjakinja u Zagrebu. Prije toga je kao djevojka imala sina **Antona** (Rijeka, 15. 6. 1880 – Zagreb, ?) i kćer **Franicu** (Rijeka, 18. 9. 1893), koja je isto tako imala vanbračnu djecu: **Dragutina** (Bribir, 27. 10. 1914), **Josipa** (Rijeka, 1916), **Luciju** (Rijeka, 30. 11. 1923) i **Livija** (Rijeka, 13. 12. 1933).

Veza: 20, 171

179.

SOKOLIĆ, LUCIJA r. Šuta **(*Luska, Dorinica*)** (Novi, 13. 12. 1865 – Novi, 9. 4. 1938), kći Ivana Jurjevog; suprug Josip – Verica, Pećar (Novi, 10. 9. 1856 – Australija, 14. 1. 1905), Josipov - na spomeniku na groblju upisan je pogrešan datum.

Bastažica (*grč*. bastal i starotal. bastagio – nosač, trhonoša). Nakon prerane smrti supruga koji je radio u Australiji, postala je jednom od novljanskih nosačica. Po ovlaštenju općine prenosila je na leđima prehrambene proizvode s parobroda u novljanske trgovine, a

pomagala joj je i kćerka **Antonija (*Tonka*)** (Novi, 12. 7. 1897), poslije udana za Stipana Mirkovića. Imala je još djecu **Antona** (Rijeka, 19. 5. 1887), **Krunoslava** (Rijeka, 13. 9. 1910), **Stefaniju** (12. 8. 1912) i **Marijana** (Rijeka, 12. 8. 1913 – Zagreb, 7. 5. 1918), koja su rođena za suprugova boravka u Australiji, i poslije njegove smrti. Suprugov brat je **Toma** (Novi, 20. 9. 1848.).

Veza: 84, Mirković

180.

SOKOLIĆ, LJUBICA r. Pobor – **Belac** (Selce, 18. 1. 1944 – Novi, 14. 2. 2012), kći Antona i Ljubice (*Zorica*) r. Lončarić (Selce, 6. 9. 1923), Antine; suprug Krunoslav – Verica, Cimprić (Novi, 19. 8. 1931 – Novi, 11. 10. 1999), Frankov.

Financijski tehničar, završila je srednju školu u Puli. Radila je u *Pavlomiru* u Novom, u *Mesoopskrbi*, Crikvenica, a od 1995. vlasnica je obrta za vođenje knjigovodstva *Krasa* u Novom.

Veza: 172, 257, 280, 234, 174, 82

181.

SOKOLIĆ, LJUBOMIR (*Bubica*) – Kozarić (Novi, 18. 9. 1913 – Novi, 25. 4. 1963), sin Bogoslava Kuzminog i Johane r. Sokolić – Kozarice (Novi, 20. 8. 1888 – Novi, 19. 2. 1981), kćeri Josipa Katinog; supruga Svetislava r. Matešić (Novi, 1. 11. 1925 – Novi, 12. 4. 1986), Frankova.

Kovački obrtnik, zanat je izučio kod Tome Radetića – Kovača, Josipovog. Radio je u Novom do 1937., kad odlazi u Australiju odakle se vratio nakon rata.

Veza: 29, 94, 225, 32

182.

SOKOLIĆ, MAGDALENA (*Manda*) r. Butorac – **Pećarica** (Krmpote, oko 1768 – Novi, 2. 6. 1832), Pavlova; suprug Petar – Grego (Novi, 15. 9. 1768 – Novi, 17. 4. 1833), sin Gregorija Petrovog.

Nazvana je **Pećarica** jer je u zidanoj krušnoj peći pekla kruh za obitelj i za susjede, o čemu je sa sjetom govorio Dušan Sokolić, Dragutinov, njezin šukununuk. Od nje njezini potomci **Sokolići – Grege** nose nadimak **Pećari**.

Veza: 88, 90, 50, 65, 160 i dr.

183.

SOKOLIĆ, MAJA MARIJA – **Vlahović** (Zagreb, 7. 2. 1967), kći Miroslava i Mire r. Erdeljac (Petrinja, 19. 8. 1933).

Diplomirana inženjerka geologije; završila je Rudarsko-geološki fakultet u Zagrebu 1997. Radi u INA-i, Zagreb, na geološkim istraživanjima.

Veza: 215, 254, 139, 247, 83, 148, Vučković

183/1.

SOKOLIĆ, MANDALENA – Kozarica (Rijeka, 27. 7. 1987), kći Borisa Banića (Rijeka, 14. 6. 1952), Radinog, i Mary Sokolić (Fremantle, Aus., 10. 5. 1956), Ivanove.

Odgajateljica; po završenoj srednjoj školi u Crikvenici (smjer hotelijersko turistički tehničar), završila je Učiteljski fakultet u Rijeci, smjer predškolski odgoj. Od 2014. radi kao odgajateljica u Dječjem vrtiću *Fijolica* u Novom. Dugogodišnja je članica i potpredsjednica KUD- a *Ilija Dorčić* iz Novog.

Veza: 194/1, 94, 32, 225

184.

SOKOLIĆ, MARIJA r. Zoričić – **Grujičinka** (Novi, 11. 9. 1836 – Novi, 11. 5. 1904), kći Josipa Nikolinog i Barbare r. Sokolić (Novi, 7. 12. 1806 – Novi, 20. 4. 1832), Petrove; suprug Mikula – Kozarić (Novi, 7. 10. 1839 – Novi, 14. 6. 1915), Ivanov.

Novljanska *bastažica* (trhonoša) od općine ovlaštena za prijenos robe i prehrambenih artikala s parobroda u novljanske trgovine. Sinovi su joj **Ivan** (17. 5. 1866 – SAD, ?), **Ludoviko** (25. 8. 1873 – SAD, ?) i **Augustin** (1879 – 1958), koji se vratio *iz svita*.

Veza: 206, 121, 23, 237, 209, 187, 157

185.

SOKOLIĆ, MARIJA (*Marija Brigitina*) – Grginica (Novi, 16. 3. 1888 – Novi, 23. 1. 1964), kći Ivana Ivanovog i Brigite r. Radetić (Novi, 13. 10. 1864 – Novi, 22. 12. 1939).

Podvorkinja, od najpoznatijih u građanskoj školi, a poslije II. svj. rata osnovnoj školi u Novom 1925 - 54. Vlasnica kuće na “Precrikvi” koju su naslijedili potomci brata Bogoslava na Novom Zelandu, tamo poznatog vinogradara i vinara.

Veza: 101, 143, 87, 86, 28, 99, 277, 140, 207, 6

186.

SOKOLIĆ, MARIJA r. Piškulić – **Jurašica** (Novi, 17. 10. 1842 – Stenjevec, 4. 9. 1902), kći Matija i Helene (Jele) r. Potočnjak – Rusan (8. 6. 1808 – Novi, 23. 11. 1889), Antonove; suprug Jakov – Verica (Novi, 23. 7. 1841 – Rijeka, 3. 2. 1897), sin Petra Ivanovog – pradjed mu je Petar – Verica (Novi, 16. 2. 1748), Ivanov.

Imala je šestero djece; sinovi **Petar** (13. 10. 1867) i **Eduardo** (8. 10. 1869) otišli su u SAD, a kćeri su se udale u Novom i SAD. Suprug joj je na povratku iz Rusije umro u bolnici u Rijeci, a ona je završila u Zavodu za duševne bolesnike u Stenjevcu, gdje je i umrla.

Veza: 129, 37

187.

SOKOLIĆ, MARIJA – Kozarica (Novi, 30. 1. 1951), kći Rafaela i Katarine r. Šegulja (Novi, 17. 7. 1922 – Novi, 11. 2. 2002), Josipove; bila je udana za Borivoja (*Bobi*) Sokolića – Kozarića (Novi, 2. 5. 1952), Ivanovog (rastavljena); sin **Sani** (Rijeka, 1978).

Slastičarska tehničarka; završila je srednju ugostiteljsku školu u Crikvenici. Radila je u HTP *Lišanj* u Novom, a držala i je *Buffet Camelia* u Novom, na Trgu bana Ivana Mažuranića.

Veza: 237, 209, 157, 32

188.

SOKOLIĆ, MARIJAN – Vlašić (Novi, 16. 7. 1909 – Novi, 21. 7. 1977), sin Josipa Andrijevog i Rozalije r. Dobrić (Novi, 12. 5. 1875), Šimunove; supruga Marija (*Mica*) r.

Peričić – Kranjčika, Postolarica (Novi, 23. 8. 1911 – Novi, 29. 9. 1993), Vickova; kćerka **Marijana** (1945) i sin **Josip** (1947).

Zubar. Držao je zubarsku ordinaciju u *Vili Mica* do 1945., potom radi u Zdravstvenoj stanici u Novom i u Crikvenici, pa ponovno u vlastitoj ordinaciji. Njegov otac (Novi, 24. 11. 1871) imao je braću **Dobrotina** (Novi, 14. 5. 1873), **Vicka** (Novi, 15. 7. 1875) i **Mikulu** (Novi, 23. 5. 1888).

Veza: 120, 150, 189, 95, 223

189.

SOKOLIĆ, MARIJANA – Vlašika (Novi, 14. 3. 1945), kći Marijana i Marije (*Mice*) r. Peričić – Kranjčike, Postolarice (Novi, 23. 8. 1911 – Novi, 29. 9. 1993) (rastavljena); sin **Marijan**.

Doktorica medicine, liječnica specijalistica, reumatologinja; završila je Medicinski fakultet u Rijeci. Radila je u bolnici u Kraljevici, u Varaždinskim Toplicama i u Domu zdravlja u Zagrebu.

Veza: 188, 150

190.

SOKOLIĆ, MARINA – Pećarica (Novi, 25. 8. 1952), kći Antona Filipovog i Anke r. Deranja (Novi, 14. 1. 1927), Frankove (od Pećarih ex Grego).

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Pehlinu i u Viškovu.

Veza: 13, 65

190/1.

SOKOLIĆ, MARIO – Grginić (Zagreb, 9. 11. 1995), sin Dražena Vladimirovog i Darke.

Prvostupnik kemijskog inžinjerstva i student Diplomskog studija Kemijsko tehnološkog fakulteta u Zagrebu. Državni košarkaški sudac.

Veza: 56, 278, 140, 87, 124/1

191.

SOKOLIĆ, MARIO – Kaštaldo (Novi, 8. 9. 1928 – Zagreb, 30. 3. 1994), sin Milana Tominog i Marije r. Veljačić (Novi, 16. 11. 1892 – Zagreb, 3. 12. 1975), Antonove; supruga Vera r. Đorđević (Beograd, 7. 9. 1932 – Zagreb, 19. 6. 2004), Vladimirova.

Profesor povijesti; završio je studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i Visoku diplomatsku školu u Beogradu. Radio je u eksperimentalnoj gimnaziji u Zagrebu. Sve to postigao je unatoč tome što je odmalena bio slijep.

Veza: 204, 263, 22, 168, 267, 55, 248, 208, 173, 58, 260, 38

192.

SOKOLIĆ, MARKO – Grego, Pećar (Rijeka, 19. 9. 1965), sin Dragomira Dragutinovog i Josipe r. Peričić – Kranjčike (Novi, 24. 3. 1922), Josipove.

Mr. sc., dipl.ing, elektrotehnike; diplomirao je, a 1998. i magistrirao na Elektrotehničkom fakultetu u Rijeci. Radi u HT – telekomunikacijskom centru u Rijeci. Gradski je vijećnik u

Novom 1993 – 97 (SDP). Napisao je pet žitaka: *Novljanski orgazam* (1982), (*Volja* 1983), *Kompletni* (1984), *Sjebani* (2000) i *Ludilo* (2006), a zajedno s Miroslavom Ježićem, Milanovim, još dva: *Vavik isti* (1990) i *Ne zna se* (1993).

Veza: 48, 239, 57, 50, 49, 259

193.

SOKOLIĆ, MARKO – Kozarić, z Mela (Novi, 14. 4. 1839 – Novi, 8. 12. 1917), sin Ivana Petrovog i Katarine r. Krišković (Novi, 26. 9. 1807 – Novi, 17. 1. 1894), druge očeve supruge; prva supruga Kate r. Mudrovčić – Pilčika, Z Mela (Novi, 24. 11. 1840 – Novi, 20. 12. 1865), Matijeva, druga Lucija r. Sokolić (Novi, 21. 9. 1847 – Novi, 14. 9. 1878), treća Marija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 1. 8. 1839 – Novi, 18. 3. 1909), Antonova, udovica Josipa Ježića. Prva mu je supruga poginula nesretnim slučajem kada mu je lovačka puška ispala iz ruku.

Zidar u Novom. Rodočelnik je obitelji koja tijekom četiri generacije nastavlja građevinsku tradiciju. Braća su mu **Ivan** (Novi, 18. 11. 1836 – Novi, 24. 3. 1902), **Petar** (Novi, 27. 8. 1824) i **Juraj** (Novi, 14. 4. 1839 – Novi, 3. 4. 1916). Šukundjed mu je Petar (6. 5. 1728), Ivanov.

Veza: 151, 194, 111, 195, 152, 85, 288, 240, 98, 268

194.

SOKOLIĆ, MARKO – Kozarić (Novi, 2. 7. 1904 – Rijeka, 12. 2. 1973), sin Josipa Markovog i Marije r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 10. 9. 1954), Ivanove; supruga Paulina r. Piškulić – Jurašica (Novi, 9. 10. 1910 – Rijeka, 16. 1. 1987), Leonardova; sinovi **Josip** (Novi, 1931) i **Gojko** (Novi, 1939).

Građevinski poduzetnik; završio je obrtnu školu u Ljubljani 1924. Vodio je građevinsko poduzeće u Novom 1929 - 45., zatim je radio u Općini Novi kao građevinski referent, bio je tehnički direktor i pomoćnik direktora u GP *Rječina* u Rijeci, a 1958 - 68. je, građevinski referent u riječkoj bolnici.

Veza: 151, 193, 111, 195, 152, 85, 239, 98, 288

194/1.

SOKOLIĆ, MARY – Kozarica (Fremantle, Aus., 10. 5. 1956), kći Ivana Bogoslavovog i Vere r. Jovanović (Bater, Ledenice, 22. 12. 1928 – Novi, 2. 5. 2011), Pavlove; prvi suprug Boris Banić (Rijeka, 14. 6. 1952), Đuričin, s kojim ima kćerku **Mandalenu** (1987); drugi suprug Roko Cvitković (13. 8. 1932), Rokin (udana 1989., razv. 1998).

S 12 godina s roditeljima i braćom dolazi iz Australije u Novi. Nakon završene gimnazije radi kao prevodilac za engleski jezik u GP *Primorje*, potom u turizmu, trgovini i ugostiteljstvu. Radila je u prvoj postavi gerontodomaćica (*Pomoć u kući*) u Novom, potom do mirovine vodi obiteljski *Caffe bar Grotte*, na Lokvici.

Veza: 94, 29, 32, 225, 183/1

195.

SOKOLIĆ, MATE – **Kozarić** (Novi, 13. 9. 1924 – Beograd, 15. 7. 1969), sin Josipa Markovog i Marije r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 23. 9. 1883 – Novi, 10. 9. 1954), Ivanove; supruga Ladislava (*Slavka*) r. Mržek (Gorica, Italija, 1928); kćerka **Marija** (Rijeka, 1950), udana Verhovšak i sin **Željko** (Rijeka, 1952) .

Građevinski tehničar., srednju tehnički školu završio je u Zagrebu. Kao graditelj izvodio je tunele, galerije i slične podzemne objekte. Sudionik NOB-a od prosinca 1942., oficir u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije i sudionik marša te brigade preko Matić poljane noću 19 - 20. 2. 1944., kada se smrznulo 26 partizana. Bio je delegat na Drugom kongresu USAOJ-a u Drvaru 1944., a nakon rata djelatni oficir JNA. Pokopan u Novom.

Veza: 151, 193, 194, 111, 288, 85, 152

196.

SOKOLIĆ, MATEJKA r. Turina (Kraljevica, 21. 9. 1851 – Novi, 2. 11. 1915); suprug Toma – Verica (Novi, 16. 2. 1852 – Novi, 9. 1. 1905), Ivanov.

Tkalica - na domaćim "krosnama" (tkalačkom stanu) izrađivala je tekstilne proizvode: užad za nošenje sijena i drva, sagove i dr. Sinovi su joj **Božidar** (Darić) (Novi, 10. 12. 1876), **Ivan** (Drveni) i **Dragutin** (Novi, 28. 11. 1881).

Veza: 12, 66, 231, 33, 123, 250, 40, 106, 211, 102, 66

197.

SOKOLIĆ, MATIJ – Vlašić (Novi, ? – poslije 1714). On i brat Ivan – najstariji su Vlašići.

Svećenik. Radio je u Novom. Spominje se u dokumentu od 18. 10. 1714. koji je izdao novogradski *kanclir* Anton Marijašević radi ostavštine (nasljeđa od oca i djeda) Vicku Žaniću i Berniću. Dokument u vlasništvu Dragomira Žanića, Antonovog. Taj Bernić tj. Bernard otac je Dragina prašukundjeda, dok su Vickovi nasljednici **Pužići**. U dokumentu od 7. 11. 1680., u posjedu Mare Mažuranić – Z Dvorca, Vickove, spominje se Ivan Vlašić (tj. Sokolić) i brat "pop", a to su vjerojatno otac i stric Matija Sokolića – Vlašića.

Veza: 255

198.

SOKOLIĆ, MATIJ – **Kozarić**, **Žvanjko** (Novi, 13. 11. 1893 – SAD, 13. 11. 1953), sin Dragutina Matijevog i Rozalije r. Krišković – Zuglike (Novi, 26. 8. 1875 – Novi, 31. 12. 1954), Tomine.

S trinaest je godina, 1906. otišao u SAD i postao američki državljanin. U I. svj. ratu se kao američki vojnik bori protiv Nijemaca na francuskoj fronti. Tamo se oženio Francuskinjom Jeanneom (Žanom) - otud nadimak Žvanjko.

Veza: 53, 203, 261, 96, 51, 54

199.

SOKOLIĆ, MATIJ FILIP – Filko (Novi, 19. 6. 1895 – Johannesburg, JAR, 19. 10. 1953), sin Filipa Matija Josipovog i Lucije r. Maričić – Pećarice (Novi, 18. 6. 1849 – Johannesburg, JAR, 3. 2. 1932), Josipove; supruga Filipina (*Pila*) r. Deranja – Perinica (Novi, 11. 5. 1903 – Novi, 20. 11. 1985), Vatroslavova.

Zidar i klesar u Novom. Godine 1930. odlazi u Afriku. Brat mu je **Josip** (Novi, 28. 3. 1872 – Skoplje, 13. 7. 1920).

Veza: 68, 109, 142, 210, 24, 117, 21, 170, 30, 127, 75

200.

SOKOLIĆ, MATIJ – Mile (Novi, 9. 1. 1856 – Novi, 16. 3. 1903), sin Ivana Matijevog i Marije r. Piškulić (Novi, 25. 8. 1833 – Novi, 18. 4. 1912); supruga Kate r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 11. 1. 1858 – Novi, 28. 12. 1944).

Mornar; tada rijetko zanimanje u Novom - vjerojatno pod očevim utjecajem koji je bio ribar.

Veza: 118, 256, 103, 119

201.

SOKOLIĆ, MATIJ – Grego, Pećar (Novi, 15. 2. 1899 – Novi Zeland, 8. 3. 1973), sin Ivana Grginog (Grga Matija) i Lucije r. Krišković – Ružike (Novi, 12. 12. 1873 – Novi, 23. 12. 1946), Rokine; supruga Marija r. Sokolić – Z Malih Vrat (Novi, 23. 7. 1900 – Novi, 1946), kći Grge (Grgica) Ivanovog.

Zidar. U Novom je radio do 1924., kad odlazi na Novi Zeland. Prašukundjed mu je Petar – Grego Grgin, a prašukunbaka Mandalena – Pećarica.

Veza: 104, 230, 8, 105, 182, 88

202.

SOKOLIĆ, MATIJ – Verica (Novi, 22. 12. 1888 – Split, 1983), sin Mirka Matijevog i Marije r. Veljačić (Bribir, 21. 7. 1859 – Bribir, ?); supruga Marija r. Sokolić – Šarčevica (Novi, 15. 7. 1886), Andrijina.

Trgovački obrtnik s *butigom* u Bribiru, poslije u Ravnoj Gori, a od 1922. u Splitu gdje je bio i trgovački činovnik. Njegova braća **Ivan** (21. 11. 1895) i **Mirko** rođeni su u Bribiru.

Veza: 212, 213

203.

SOKOLIĆ, MATIJ – Kozarić (Novi, 13. 8. 1848 – Novi, 16. 5. 1912), sin Nikomeda Matijevog i Barbare r. Krišković – Šimelke (Novi, 4. 12. 1821 – 3. 9. 1884), Jurjeve; prva supruga Ivanja r. Kariolić (Praputnjak, 4. 8. 1841 – Novi, 2. 6. 1903), druga Mare r. Mažuranić (Novi, 31. 12. 1862 – Novi, 13. 1. 1934), kći Franka Josipovog.

Zidar. Radio je u Novom i u Primorju. Otac **Nikomed** (14. 9. 1820) imao je brata **Martina** (12. 11. 1823), a njegov brat **Juraj** (8. 8. 1862) otišao je u SAD. Unuk mu Matij dobiva i nadimak **Žvanjko**.

Veza: 53, 198, 261, 96, 51, 54, 262, 214

204.

SOKOLIĆ, MATIJ – Kaštaldo (Novi, 21. 9. 1895 – Novi, 11. 3. 1955), sin Tome Ivanovog i Kate r. Mudrovčić – Pilčike (23. 12. 1852), Grgine; supruga Tereza r. Sokolić – Vlašika (Novi, 29. 10. 1897 – Novi, 16. 3. 1973), Leonova; djeca **Thomas (*Tami*)** (St. Louis, Missouri, SAD, 1924), **Marcella (Marsa)** (St. Louis, Mi., SAD, 1926), udana Sokolić – Postolar, **Dušan** (Novi, 1930) i **Vera** (Novi, 1934), udana Karlović.

Suvlasnik bracere *Ana*, kojom je vadio pijesak iz mora, s Filipom Sokolićem – Pećarom (Novi, 30. 4. 1900), Antonovim i Ivanom Dobrićem – Lukinićem (Novi, 17. 5. 1899), Matijevim, do 1941. Tri je puta odlazio na rad u SAD, gdje je u St. Louisu bio nadzornik i modelar u talionici željeza.

Veza: 155/1, 2, 10, 270, 274, 283, 58, 260, 168, 22, 263, 191

205.

SOKOLIĆ, MIKULA (*Mile, Milinić*) (Novi, 24. 2. 1729 – Novi, 7. 12. 1788), sin Ivana Ivanovog; supruga Katarina r. Sajčić (Bribir, 16. 1. 1724 – Novi, 4. 12. 1798), Mihovilova.

Najstariji od Sokolića – Milinića nositelj nadimaka **Milinić** (nastao od Mile). Jedan dio potomaka sina mu **Andrija** (Novi, 30. 11. 1762) dobio je još nadimak **Kotorac**. Djed mu je došao iz Bribira u Novi.

Veza: 118

206.

SOKOLIĆ, MIKULA – Kozarić (Novi, 7. 10. 1839 – Novi, 14. 6. 1915), sin Ivana Mikulinog i Ane r. Baran (Novi, 22. 12. 1797), kćeri Matija Petrovog; supruga Marija r. Zoričić (Novi, 11. 9. 1836 – Novi, 11. 5. 1904). Šukundjed mu je Petar (Novi, 6. 5. 1728). Ivanov.

Zidar. Radio je u Novom pa u Srbiji, Rumunjskoj i Mađarskoj, uglavnom na željezničkim prugama. Sinovi su mu odlazili na rad u SAD, a supruga je bila "baštažica" u Novom. Otac **Ivan** (Novi, 5. 9. 1810) imao je braću **Josipa** (Novi, 28. 9. 1825 – Novi, 29. 1. 1905) i **Filipa** (Novi, 26. 4. 1815). Ova grana Sokolića ima i nadimak **Crni Kozarići**.

Veza: 184, 121, 23, 237, 209, 187, 159

207.

SOKOLIĆ, MILAN BOŽIDAR – Grginić (Novi, 26. 11. 1901 – Kutina, 6. 1. 1965), sin Grge Ivanovog i Urse r. Kabalin – Javorke (Novi, 28. 11. 1863 – Novi, 14. 10. 1932), Josipove; supruga Marija Marihen r. Vollgruber (Kutina, 4. 3. 1907 – Kutina, 24. 9. 1978).

Bankovni činovnik u Bribiru, u Prvoj hrvatskoj štedionici u Zagrebu, te u Kutini. Bio je član Narodne čitaonice od 1926., od 1932. i njezin tajnik. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom i prije osnivanja nogometnog kluba.

Veza: 87, 101, 143, 86, 28, 99, 277, 140, 6, 217, 278, 185

208.

SOKOLIĆ, MILENKO – Kaštaldo (Novi, 10. 4. 1949), sin Tomislava i Rozalije r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 6. 6. 1925. – Novi, 15. 3. 2015.), Dragutinove; supruga Jadranka r. Zdjelar (Dubrovnik, 1950); kćerke (blizanke) **Nuša** i **Saša** (1977), udana Kosmidis .

Magistar bioloških znanosti; diplomirao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 1974., a magistrirao 1988. Od 1995. radi u Zagrebu u industriji lijekova Krka, Novo Mesto. Dobitnik godišnje nagrade slovenske Akademije znanosti i umjetnosti.

Veza: 263, 22, 191, 168, 267, 173, 55, 248, 223/1, Kosmidis

209.

SOKOLIĆ, MILIVOJ – Kozarić (Novi, 4. 7. 1957), sin Rafaela i Katarine r. Šegulja (Novi, 17. 7. 1922 – Novi, 11. 2. 2002), Josipove; supruga Jožica r. Bralić (Novi, 15. 4. 1959), Josipova; kćerke **Silvana** (Rijeka, 29. 11. 1981), udana Filipović – Vicina, i **Milojka** (Rijeka, 10. 6. 1983), udana Šarunić.

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, industrijski smjer u Rijeci.1984 - 94. radi u INA-i, Rijeka, potom u Novom, sada u GKTD *Ivanj*. Borac Domovinskog rata od 1990 - 93. i sudionik operacije *Oluja* 1995. Kćerki Silvani i suprugu Milanu (Rijeka, 7. 2. 1980), Markovom, sinovi su **Mateo** (Rijeka, 4. 11. 2004) i **Petar** (Rijeka, 23. 9. 2009), a kćerki Milojki i suprugu Borisu (Zadar, 7. 1. 1984), Edijevom, sinovi su **Noa** (Zadar, 1. 7. 2014) i **Niko** (Zadar, 29. 8. 2019).

Veza: 237, 23, 206, 184, 187, 159

210.

SOKOLIĆ, MILKA – Filkovica (Novi, 15. 5. 1880 – Novi, 9. 7. 1960), kći Filipa Matija Josipovog i Lucije r. Maričić (Novi, 18. 6. 1849 – Johannesburg, Afrika, 3. 2. 1932).

Piljarica u Novom. Između dva svjetska rata u svom je vrtu uzgajala voće i povrće i prodavala ga na placi.

Veza: 68, 109, 142, 24, 199, 21, 117, 75

211.

SOKOLIĆ, MILJENKO – Verica (Požega, 2. 8. 1949), sin Davida i Ljubice r. Bardić; supruga Branka r. Pavić (Požega, 1951 – Rijeka 2006); kćeri **Iva** (1978), udana Križanec i **Miljenka** (1984), udana Antić.

Inžinjer telekokomunikacija; završio Višu pomorsku školu u Rijeci. Kao radiotelegrafist plovio je na jugoslavenskim brodovima 1975 - 90., poslije radi u *Jugoliniji/Croatia Line* u Rijeci na održavanju i vezi s brodovima, pa u HT-u. Jedriličar i sudac na jedriličarskim regatama.

Veza: 40, 250, 106, 124, 123, 196, Križanec 2

212.

SOKOLIĆ, MIRKO – Verica (Novi, 5. 12. 1865 – Bribir, 29. 9. 1939), sin Matija Matijevog i Lucije r. Kukalj (Novi, 12. 12. 1838 – Bribir, 1. 6. 1917); prva supruga Marija r. Veljačić (Bribir, 21. 7. 1859 – Bribir, ?), druga Mare r. Žvanović – Šišinka (Novi, 22. 6. 1888), kći Mikule Karlovog, udovica Ivana Krmpotića.

Trgovac i gostioničar u Bribiru. Imao je trgovinu mješovite robe – sitničarije. Brat **Rafael** (24. 10. 1870) bio je u SAD. Nadimak Verica je po šukundjedu Ivanu (19. 4. 1745), Ivanovom.

Veza: 202, 213

213.

SOKOLIĆ, MIRKO – Verica (Bribir, 10. 10. 1918 – Zagreb, 31. 1. 2001), sin Mirka i Mare r. Žvanović – Šišinke (Novi, 22. 6. 1888), kćeri Mikule Karlovog, druge očeve supruge.

Diplomirani pravnik; završio je fakultet u Zagrebu 1967. Radio je kao poštanski činovnik u Bribiru, Sušaku (1939) i Kovačici, Banat, 1945 - 65. činovnik je u MUP-u NR Hrvatske u Zagrebu. Bio je tajnik Sindikalne podružnice 1939. u Sušaku. Živio je u Starom gradu u Novom, u nekadašnjoj kući Marije Zuzzi.

Veza: 212, 202

214.

SOKOLIĆ, MIROSLAV – Kozarić, Žvanjko (Rijeka, 2. 6. 1970 – Rijeka, 23. 12. 1989), sin Dragutina Tominog i Danice r. Dundović (Stinica, 10. 5. 1938 – Novi, 27. 9. 2004), Lukine.

Teško je nastradao u automobilskoj nesreći u Bribiru 8. 12. 1989., kad je s još dva prijatelja krenuo na proslavu momačke večeri prije odlaska na odsluženje vojnog roka u JNA. Šesnaestogodišnjak koji ih je vozio nije imao položen vozački ispit, i pruzročio je udes. Petnaest dana poslije nesreće je preminuo.

Veza: 54, 261, 53, 203, 262

215.

SOKOLIĆ, MIROSLAV – Vlahović (Beograd, 4. 11. 1935 – Zagreb, 21. 2. 1998), sin Josipa i Ruže r. Rožan (Karlovac, 7. 2. 1897 – Novi, 26. 12. 1991), Joipove; supruga Mira r. Erdeljac (Petrinja, 19. 8. 1933), diplomirana pravnica.

Diplomirani inženjer elektrotehnike; Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u HPT-u do 1994. Kćeri su mu **Maja Marija** i **Lucija**, udana Vučković.

Veza: 139, 247, 83, 148, 254, 183, Vučković

216.

SOKOLIĆ, MLADEN – Grego, Pećar (Kitišanci, Valpovo, 21. 3. 1931), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 17. 11. 1891 – Novi, 23. 10. 1973), Tomine; supruga Marija (*Mica*) r. Mudrovčić – Pilčika, Z Mela (Novi, 10. 12. 1932 – Novi, 28. 6. 2018), Vickova.

Kovinotokar. Radio je u Kombinatu drva u Belišću, a od 1952. u pogonu *Transport* Šumarije Novi. Sestra mu je **Ana** (Kitišanci, Valpovo, 21. 10. 1925) došla u Novi 1959., a radila je u DIP-u Novi i u TP *Jadran* Crikvenica.

Veza: 50, 65, 16, 145, 271, 48, 239, 57, 13

217.

SOKOLIĆ - JAMAN, **NADA – Grginica** (Split, 2. 2. 1933), kći Ivana i Jelene (*Lenke*) r. Tomić – Kapitanice (Split, 3. 11. 1908 – Novi, 21. 7. 1993); suprug Jakša (Split, 2. 3. 1933.), diplomirani inženjer strojarstva, kćerke **Kamea** (Novi, 1960), udana Čuveljak, i **Sretna** (Zagreb, 1970).

Magistrica političko-pravnih znanosti i profesorica etnologije i povijesti; u Zagrebu je diplomirala na Filozofskom fakultetu, a magistrirala na Pravnom fakultetu. Bila je direktorica Povijesnog arhiva u Splitu do 1993.

Veza: 99, 28, 277, 140, 207, 6, 87, 86, 278

218.

SOKOLIĆ, NIKOLA – Verica, Pećar (Novi, 11. 10. 1886 – SAD, 1925), sin Filipa Matijevog i Katarine r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 28. 10. 1853 – Novi, 24. 8. 1921), Mikuline; supruga Irena (*Rena*) r. Krišković – Perinka (Novi, 26. 11. 1894 – Novi, 31. 3. 1987), Antonova.

Zidar. Radio je u Novom do 1923., kad odlazi u SAD, gdje je radio u rudniku, no ubrzo je obolio na pluća i tamo umro. Otac je *Pepe Reninog* i Tihe udane za Zdravka Sokolića – Filka. Imao je brata **Roku** (Novi, 12. 8. 1880 – SAD, ?).

Veza: 71, 131, 154, 219

219.

SOKOLIĆ, NIKOLA (*Nino*) – Verica, Pećar (Novi, 8. 12. 1948), sin Josipa i Anđele r. Šegulja (Novi, 2. 10. 1923 – Novi, 31. 7. 2003), Vencelove; supruga Ruža r. Fabrični (Kuljenovci, Derventa, 27. 3. 1958 – Novi, 30. 6. 2002), Mihajlova (*Mićina*); sinovi **Robert** (Sušak, Rijeka, 28. 2. 1983) i **Ognjen** (Rijeka, 7. 8. 1987).

Stolarski obrtnik. Radio je u KP *Ivanj*, u Njemačkoj, a po povratku u DIP-u Novi kao poslovođa 1977 – 95., potom kao privatni obrtnik. Sin Robert sa suprugom Monikom r. Vrbanec (Čakovec, 21. 6. 1983), Daničinom, ima sina **Krsta** (Čakovec, 27. 10. 2015).

Veza: 154, 218, 71

220.

SOKOLIĆ, NIKOLA – Mile (Novi, 29. 8. 1933), sin Josipa Mikulinog i Katarine r. Krišković – Perinke (Novi, 16. 9. 1908 – Novi, 28. 11. 1986), Pavlove; supruga Elvira r. Macarol (iz Novigrada).

Industrijski tehničar; srednju industrijsku školu završio je u Zagrebu. Radio je u pogonu *Transport* DIP-a Novi, u Bodogradilištu *Kraljevica* i u *Tvornici cementa*, Umag.

Veza: 153, 39

221.

SOKOLIĆ, NIKOLA IVAN – Mile – v. 119. **SOKOLIĆ, IVAN NIKOLA**, u nekim je općinskim knjigama ubilježen kao Mikula, u drugima kao Ivan.

222.

SOKOLIĆ, NIKOLA – Vlašić (Novi, 7. 9. 1885. – Johannesburg, JAR, ?), sin Nikole Ivanovog i Rozalije r. Peričić – Nikolice (Novi, 15. 9. 1855), kćeri Matija Nikolinog; supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Novi, 7. 4. 1895 – Novi, 20. 10. 1923), Josipova.

Zidar. Radio je u Novom do 1922 - 23., kad odlazi u JAR. Njegova su djeca **Zdenka** (Novi, 14. 10. 1920), udana Blažević, i sin **Njegovan** (Novi, 21. 1. 1921) tako rano ostala bez roditelja.

Veza: 163, 120, 246, Blažević

223.

SOKOLIĆ, NIKOLA – Vlašić (Novi, 15. 4. 1912 – Daruvar, 6. 5. 1981), sin Vicka Andrijevog i Zorice r. Mrzljak – Trpiježinke (Novi, 9. 9. 1882 – Daruvar, 20. 6. 1954), Matijeve; supruga Alojzija r. Friedl (Daruvar, 6. 6. 1913 – Daruvar, 28. 2. 1981), Franjina.

Profesor matematike i fizike. Učiteljsku školu završio je u Čakovcu, a Pedagoški fakultet u Zagrebu (1943), gdje je zbog ilegalnog rada bio prijavljen na nepostojeću adresu. Učiteljevao je u Srbiji, 1949 - 54. direktor je osnovne škole u Daruvaru, 1960 - 66. profesor na Pedagoškoj akademiji u Pakracu i savjetnik za matematiku u Zavodu za prosvjetno-pedagošku službu u Zagrebu. Otac **Vicko** (15. 7. 1875) imao je braću **Josipa** (24. 4. 1871), **Dobrotina** (14. 5. 1873), **Mikulu** 16. 5. 1988), **Milutina** (12. 11. 1883) i **Ivana** (15. 9. 1885) i **sestre Mariju** (1869) i **Slavicu** (1879).

Veza: 5/1, 289, 47, 91, 289, 188, 95

223/1

SOKOLIĆ, NUŠA – Kaštaldovica (25. 5. 1977), kći Milenka Tomislavovog (Novi, 10. 4. 1949) i Jadranke r. Zdjelar (Dubrovnik, 1950)

Dipl. ekonomistica; studij je završila na Ekonomskom fakultetu u Trstu. Zaposlila se na na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 208, 179, 263, 250, Kosmidis

224.

SOKOLIĆ, NJEGOVAN – Vlašić (Novi, 21. 11. 1921 – Novi, 24. 1. 1945), sin Nikole Mikulinog i Marije r. Maričić – Livakovice (Novi, 7. 4. 1895 – Novi, 20. 10. 1923), Josipove. Sestra mu je Zdenka, udana Blažević (Novi, 14. 10. 1920).

Pali borac NOR-a. Radio je kod Vampule u Crikvenici kao pekarski pomoćnik. Borac je od 9. 9. 1943. u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je u borbi, 7. 4. 1944. zarobili su ga Nijemci u partizanskoj bolnici u Drežnici (OVB) i odveli u Novi, gdje je umro. Kao dvogodišnje dijete ostao je bez majke, a otac je tada otišao u JAR i tamo umro. Pogrešno se vodi da mu je otac Ivan, i da je poginuo u bolnici 7. 4. 1944. - tad je bio zarobljen.

Veza: 222, 246, Blažević

225.

SOKOLIĆ, PAUL – Kozarić (Auckland, Australija, 21. 1. 1958), sin Ivana Bogoslavovog i Vere r. Jovanović (Bater, Ledenice, 22. 12. 1928 – Novi, 2. 5. 2011), kćeri Pavla i Mandalene (Mande); supruga Lucy; kćerke **Rebecca** (22. 8. 1989) i **Danielle** (30. 5. 1991).

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer u Rijeci. Radio je u Australiji, a po smrti supruge Lucy (2004) vraća se u Novi, radio je u nekoliko tvrtki u Hrvatskoj i kao ugostitelj u Caffe baru *Grotte*, na Lokvici. Kćerke se po punoljetnosti vraćaju u Australiju, a sam živi na relaciji Hrvatska – Australija.

Veza: 94, 181, 29, 32

226.

SOKOLIĆ, PAVAL – Mile, Karlović (Novi, 25. 5. 1905 – Novi, 26. 5. 1957), sin Josipa Pavlovog i Urse r. Karlović (Novi, 17. 10. 1874 – Novi, 20. 3. 1964), Ivanove; supruga Anka r. Maričić – Livakovica (Novi, 17. 9. 1907 – Novi, 16. 12. 1998), Pavlova.

Zidar. U II. svj. ratu bio je u talijanskom koncentracijskom logoru u Bakru, i u Njemačkoj.

Veza: 11, 155, 264, 138, Vergić

227.

SOKOLIĆ, PAVAL – Vlahović (Novi, 12. 1. 1820 – Trsat, ?), sin Jurja i Katarine r. Piškulić – Bilinice (Novi, 22. 3. 1777), Frankove, prve očeve supruge.

Financ. Radio je na Trsatu, pa u Puli gdje su mu se rodila djeca. Djed mu je Stipan (Stanić) – Vlahović (Novi, 2. 8. 1748) Jurjev, a otac **Juraj** (Novi, 31. 8. 1779) imao je braću **Matija** (Novi, 15. 1. 1814) i **Josipa** (Novi, 19. 3. 1822).

Veza: 148

228.

SOKOLIĆ, PAVAL – Pavlić (Novi, 25. 1. 1768 – Novi, 12. 9. 1813), sin Jurja – Verice, Jurjevog i Margarete r. Prosen (Novi, 25. 3. 1743 – Novi, 15. 1. 1815), Martinove; prva supruga Katarina r. Mrzljak (Novi, 9. 12. 1776), Antonova, sestra Josipa – prvog Trpiježe, druga supruga Katarina r. Karlović (Novi, 9. 12. 1776), Antonova (vjenčana 27. siječnja 1799). Otac se Juraj dva puta ženio. Stric Filip Jurjev (Novi, 8. 4. 1706) prvi je Filko.

Nositelj nadimka **Pavlić** za sebe i svoje potomke. Vjerojatno tako zvan iz milja ili što je bio niska rasta.

Veza: 63, 18, 69, 156, 116, 232

229.

SOKOLIĆ, PETAR – Belac (Novi, 28. 2. 1694 – Novi, 18. 8. 1758), sin Filipa (oko 1664 – 18. 5. 1716), Antonovog i Katarine pl. Marijašević (Novi, 21. 9. 1669 – Novi, 27. 9. 1752), Petrove; supruga Uršula (Novi, 14. 9. 1699 – Novi, 25. 3. 1786); sinovi su im **Andrij** (r. oko 1715. - čiji su sinovi Petar – *Šarac*, r. 15. 9. 1751. i Anton – *Malan*, r. 9. 1. 1754), **Ivan- Belac** (21. 6. 1736), **Lovra (Lovreć) – Belac** (8. 5. 1732), **Petar – Belac** (19. 6. 1739) i **Grgur – Grego** (12. 7. 1742), čiji potomci su **Pećari**.

Pučki sudac u Novom.

Veza: 88, 122, 182 , itd.

230.

SOKOLIĆ, PETAR – Grego, Pećar (Novi, 17. 12. 1921 – Novi Zeland, 1. 10. 2008), sin Matija Ivanovog i Marije r. Sokolić (Novi, 23. 7. 1900 – Novi, 1946), kćeri Grge (*Grgice*) Ivanovog; supruga Rosie.

Brijački pomoćnik. Radio je kod Antona Potočnjaka, Bogoslavovog – Kukića u Novom, a poslije odlazi na Novi Zeland, pa u Australiju.

Veza: 201, 104, 8, 105

231.

SOKOLIĆ, PETAR – Verica (Novi, 13. 6. 1814), sin Mikule Petrovog i Margarete r. Butković (Novi, 27. 9. 1784), Tomine.

“Oficialis” (niži službenik) u Austro-Ugarskoj.

Veza: 12, 66, 241, 275, 166, 196

232.

SOKOLIĆ, RADOSLAV – Pavlić (Novi, 20. 9. 1876 – Novi, 18. 4. 1960), sin Pavla Jurjevog i Marije r. Mrzljak – Pijovice (Novi, 17. 7. 1845 – Novi, 10. 6. 1918); prva supruga Elizabeta r. Maričić – Livakovica (Novi, 30. 9. 1880), Pavlova, druga Rozalija r. Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 18. 10. 1883 – Novi, 19. 1. 1955), Tomina.

Zidarski majstor u Novom. Radio je duže vremena u Argentini. Nadimak mu je po pradjedu Pavlu (25. 1. 1768), Jurjevom. Talijani su ga bili uhitili u Novom.

Veza: 258, 272, 245, 228

233.

SOKOLIĆ, RADOVAN – Vlašić, Marijašević (Novi, 14. 5. 1953), sin Antona Josipovog i Slavice r. Mikuš (Bjelovar, 24. 7. 1922 – Novi, 27. 5. 1982), Aleksandrove; supruga Katica r. Varga (Zlatar, 18. 5. 1958 – 24. 6. 2010), Milanova; sin **Danijel** (Rijeka, 10. 8. 1980) i kćerka **Andrea** (Rijeka, 24. 12. 1986), udana Blažević.

Automehaničar i vozač. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica* i u DIP-u Novi, kao vozač viličara, zatim odlazi na rad u Italiju. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995. Kćerka Andrea i suprug Danko Blažević (Rijeka, 14. 12. 1991), Alenov, imaju sina **Luku** (Zagreb, 22. 9. 2015).

Veza: 17, 235, 146, 135, 35

234.

SOKOLIĆ, RADOVAN – Verica, Cimprić (Novi, 11. 5. 1952), sin Franka Ciprijanovog i Antonije r. Krišković – Zuglike (Novi, 28. 7. 1906 – 10. 3. 1972), Stjepanove; supruga Agneza r. Agatić (Čazma, 1941).

Brodokovač. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*. Borac Domovinskog rata 1990 - 92., kao vodnik HV-a i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 73, 37, 172, 257, 280, 180, 174, 82

235.

SOKOLIĆ, RADOVAN – Vlašić, Marijašević (Novi, 5. 12. 1927 – Josipdol, 10. 4. 1945), sin Josipa Antonovog i Lucije r. Marijašević (Novi, 19. 8. 1896 – Novi, 28. 6. 1986), Frankove.

Žrtva rata, kao petnaestogodišnjeg dječaka zarobili su ga ustaše i mobilizirali 1942. u domobransku vojsku. S tri je krčka mladića, domobrana, dezertirao i bježao kući, a u zaselku pokraj Josipdola su prespavali u jednoj kući. Uhitili su ih partizani van kuće, svukli i ubili. Tadašnje vlasti njegovu ocu nisu dopustile da posmrtne ostatke svog sina prenese u Novi.

Veza: 135, 146, 17, 35, 233

236.

SOKOLIĆ, RADOVAN – Kaštaldo (Novi, 24. 1. 1927 – Beograd, 25. 6. 1996), sin Nikole Mikulinog i Marije r. Matijević – Senjke (Novi, 8. 6. 1908 – Novi, 1988), Mirkove; supruga Marija (*Mica*) r. Sokolić – Šarčevica (Novi, 11. 3. 1931), Frankova, sestra Alfredova.

Aktivni pukovnik JNA. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Nakon rata završio je Vojnu akademiju u Beogradu. Bio je vojni ataše SFRJ u Sovjetskom Savezu.

Veza: 274

237.

SOKOLIĆ, RAFAEL – Kozarić (Novi, 24. 10. 1920 – Novi, 4. 10. 2003), sin Augustina Mikulinog i Marije r. Radetić – Vantove (Novi, 29. 8. 1883 – Novi, 25. 12. 1973), Frankove; supruga Kate r. Šegulja (Novi, 17. 7. 1922 – Novi, 11. 2. 2002), Josipova; kćerke **Jadrana** (Novi, 1949), udana Peričić – Kranjčić, **Marija** (Novi, 1951), udana Sokolić – Kozarić, i sin **Milivoj** (Novi, 1957).

Građevinski poslovođa; završio je zidarsku školu u Crikvenici. Sudionik NOB-a od 8. 8. 1943. Bio je javni djelatnik, predsjednik Općine Novi (1. 3.1952 - 30. 9. 1955); 1955 – 61. općinski odbornik; zatim direktor KP *Ivanj*; 1964 - 73. direktor Zanatskog poduzeća *Radinje* u Novom. U rukopisu su mu ostale crtice o novljanskim običajima, a 2003. objavio je zbirku pjesama na novljanskoj čakavštini *Ki će ga, ki?*. Od šeste je godine filatelist. Igrao je nogomet u *Poskoku* Novi. Brat mu je **Mikula** (SAD, 6. 11. 1905 - Novi, 1913) umro od ospica, **Franjo** (SAD, 2. 7. 1909) je otišao na Novi Zeland, a **Ivan** (SAD, 10. 5. 1908) u St. Louis, Missouri, SAD.

Veza: 23, 121, 206, 184, 209, 187, 159

238.

SOKOLIĆ, REGINA (*Regica*) – Kaštaldovica (Bihać, 7. 8. 1893 – Novi, 13. 8. 1966), kći Eduarda i Urse r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 5. 1. 1856 – Sarajevo, ?), kćeri Jurja Jerkovog, sestre dr. Roke Mrzljaka, dvorskog savjetnika u Beču.

Učiteljica; završila je Preparandiju u Sarajevu. Radila je u Vitezu (BiH), u osnovnoj školi u Bribiru, 1924 - 50. u građanskoj školi u Novom. Bila je suvlasnica vile *Bosna*. Sestra **Marija** (Bihać, 25. 9. 1879) udana je Hušner.

Veza: 59, Hušner

239.

SOKOLIĆ, RIKARD (*Riko Postolar*) – Grego, Pećar (Novi, 3. 4. 1919 – Mežice, Slovenija, 27. 7. 1996), sin Dragutina i Marije r. Zoričić – Grujičinke, S Pridola (Novi, 25. 12. 1887 – Novi, 31. 5. 1960), kćeri Josipa Frankovog; supruga Milka r. Grabner, Ljudmilova.

Trgovački poslovođa, zanat je izučio u Mežicama (Slovenija), gdje je bio zaposlen. Tamo je i umro, a imao je kuću u Novom.

Veza: 50, 65, 48, 57, 192, 49, 259, 16, 216, 145, 13

240.

SOKOLIĆ, ROBERT – Kozarić (Rijeka, 18. 7. 1972), sin Gojka i Zore r. Martinac (Vrgorac, 9. 5. 1941), Jurjeve, druge očeve supruge; supruga Zorica r. Anđelić (Koper, 22. 9. 1972).

Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku građevinsku školu u Rijeci. Radi u Hrvatskim željeznicama u Zagrebu.

Veza: 85, 152, 194, 151, 193, 98

241.

SOKOLIĆ, ROKO – Verica (Novi, 15. 8. 1873 – Skrad, 23. 3. 1913), sin Filipa Antonovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 5. 1853 – Skrad, 8. 6. 1912), Ivanove; supruga Zora r. Konjević (23. 2. 1880).

Općinski bilježnik u Skradu, gdje je i umro kao i njegova majka koja je tamo živjela. Imao je sinove **Bogoslava** (Skrad, 23. 12. 1897) i **Milana** (Skrad, 26. 2. 1899).

Veza: 66, 231, 275, 166

242.

SOKOLIĆ, ROKO – Vlašić (Novi, 1. 4. 1934 – 19. 10. 1987), sin Ivana Dobrotinovog i Marije (Marija Ankina) r. Sokolić – Filkovice (Novi, 26. 1. 1913 – Novi, 19. 7. 2006), Josipove; supruga Mira r. Juričić (Kraljevica).

Diplomirani inženjer strojarstva, Strojarski fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Brodogradilištu *Kraljevica*.

Veza: 95, 107, Vičević

243.

SOKOLIĆ, ROKO JOSIP – Pavlić – v. 156. **SOKOLIĆ, JOSIP ROKO**, jer se i tako vodi, a pretežno kao Josip.

244.

SOKOLIĆ, ROMANO – Verica (Novi, 1. 8. 1908 – Klančac, Bribir, 20. 10. 1942), sin Pavla Ivanovog i Franice r. Butković (19. 12. 1874), Nikoline; supruga Marija r. Maričić – Šćrbetinka (Novi, 6. 7. 1911 – Zagreb, 19. 2. 1995), Robertova; kći **Fanik**a, udana Perica. Stric mu je bio Ciprijan (Novi, 12. 9. 1865).

Pali borac NOR-a. Zidarski radnik. Sudionik NOB-e od 17. 7. 1942. Ubili su ga na vrhu Klančac iznad Bribira talijanski vojnici, koji su izvršili prepad na partizane izdajom partizana Bribirca.

Veza: 37, 73, 276, Perica

245.

SOKOLIĆ, ROZALIJA – Pavlika – v. **MARUŠIĆ, ROZALIJA** r. Sokolić

246.

SOKOLIĆ, RUDOLFO – Vlašić (Novi, 11. 9. 1878 – Johannesburg, JAR, ?), sin Mikule Ivanovog i Rozalije r. Peričić – Nikolice (Novi, 15. 9. 1855), kćeri Matija Nikolinog; supruga Milka r. Sokolić – Kaštaldovica (Novi, 17. 9. 1884 – Zagreb, 22. 1. 1966), Nikolina.

Zidar. Radio je u Novom, a 1910. odlazi na rad u JAR, gdje je i umro. Kći **Rozalija** (*Ruža*) – Kaštaldovica (Novi, 23. 8. 1910) udala se za Vjekoslava Šimunčića (Osekovo, Dubrava, 1910).

Veza: 163, 120, 222, 224, Šimunčić

247.

SOKOLIĆ, RUŽA r. Rožan (Karlovac, 7. 2. 1897 – Novi, 26. 12. 1991), Josipova; suprug Josip – Vlahović (Novi, 25. 11. 1882 – Zagreb, 15. 12. 1939), Friderikov; kćerka **Stanka** (Karlovac, 1933), udana Premužić, i sin **Miroslav** (Beograd, 1935).

Nastavnica matematike i likovnog odgoja; završila je Pedagošku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj i građanskoj školi u Novom 1919 – 25., zatim u Karlovcu i Beogradu do 1939. Pokopana u Zagrebu.

Veza: 139, 83, 215, 254, 183

247/1.

SOKOLIĆ, SANI – Kozarić (Rijeka, 4. 1. 1978), sin Borivoja (*Bobija*) Ivanovog i Marije r. Sokolić – Kozarić (Novi, 30. 1. 1951), Rafaelove; supruga Jelena r. Struić (21. 8. 1976), Zvonimirova; kćerka **Rafaela** (Rijeka, 11. 9. 2012).

Autoelektričar, završio srednju školu *Pavla Rittera Vitezovića* u Senju. Radio je 10 godina u Italiji, držao je Fast Food zalogajnicu na autobusnoj stanici u Novom, od 2008. radi u Caffe baru Grotte, u obiteljskoj kući na Lokvici.

Veza: 32, 187, 94, 194/1, 225

248.

SOKOLIĆ, SANJIN – Kaštaldo (Zagreb, 28. 1. 1954), sin Marija i Vere r. Đorđević (Beograd, 7. 9. 1932 – Zagreb, 19. 6. 2004), Vladimirove.

Magistar brodogradnje; diplomirao je i magistrirao na Brodograđevnom fakultetu u Zagrebu. Direktor je privatne tvrtke *MDC* (bivša *Metalka*), Zagreb.

Veza: 191, 267, 263, 22, 168, 55, 208, 173

249.

SOKOLIĆ, SAŠA – Grego, **Pećar** (Rijeka, 14. 6. 1976), sin Vinka Mladenovog i Jadranke r. Anić (Nikšić, 4. 4. 1951), Ivanove.

Medicinski tehničar; završio je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi u Domu zdravlja u Crikvenici. Brat mu je **Marin** (1982), brijačko-frizerski obrtnik.

Veza: 271, 126, 216

250.

SOKOLIĆ, SAVKA r. Sokolić – **Veričinka** (Novi, 5. 12. 1912 – Novi, 13. 3. 2004), kći Ivana Tominog i Marije r. Mažuranić (Novi, 28. 11. 1887 – Novi, 16. 12. 1965), Ivanove; suprug Ivan Vickov – Kozarić (Novi, 15. 2. 1909 – Novi, 13. 8. 1988), kojem je druga supruga.

Učiteljica; završila je učiteljsku školu. Radila je u osnovnoj školi u Tulniku, nakon rata u Babinoj Gredi, a 1955 - 77. u Rijeci.

Veza: 123, 33, 196, 40, 106, 211, 124, 157, 80, 46, 112

251.

SOKOLIĆ, SILVESTAR – Šalvator (Novi, 30. 12. 1769 – Novi, 15. 2. 1856), sin Antona Antonovog i Katarine r. Žvanović (Novi, 20. 12. 1738 – Novi, 19. 2. 1806), Ivanove; supruga Franica r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 26. 6. 1760 – Novi, 29. 11. 1835), Nikolina.

Rodonačelnik nadimka **Šalvator** za svoje potomke od kojih je većina otišla u Montanu, SAD i u Australiju. Njegov sin **Anton** (Novi, 8. 4. 1797 – Novi, 1870) imao je sina **Silvestra** (Novi, 14. 2. 1823 – Novi, 27. 4. 1895).

252.

SOKOLIĆ, SLAVA – v. **ALOJZIJA**, pod 5/1, to joj je pravo, krsno ime.

253.

SOKOLIĆ, STANISLAV

Svećenik. Spominje se kao klerik koji je studirao u Grazu 1782. na Zavodu *Ferdinandeum* Nema podataka o kome se radi, ali je to vjerojatno Sokolić – Vlašić, sin Stanka (Novi, 7. 4. 1736) i Suzane r. Kargačin – Šćrbetinke (Novi, 27. 4. 1732), Mihovilove.

Veza: 255, 120

254.

SOKOLIĆ, STANKA, udana Premužić – **Vlahović** (Karlovac, 10. 3. 1933), kći Josipa i Ruže r. Rožan (Karlovac, 7. 2. 1897 – Novi, 26. 12. 1991), Josipove; suprug Miljen (Zagreb, 6. 8. 1931 – Zagreb, 9. 3. 1963), dipl. inženjer.

Profesorica engleskog i njemačkog jezika; diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu gdje je i radila u gimnaziji.

Veza: 139, 247, 83, 148, 215, 183

255.

SOKOLIĆ, STANKO – **Vlašić** (Novi, 7. 4. 1736 – Novi, 5. 10. 1810), sin Jurja Matijevog; supruga Suzana r. Kargačin – Belika (Novi, 27. 4. 1732 – Novi, 12. 1. 1806), kći Mihovila i Ane r. Mažuranić (Novi, 29. 7. 1693 – Novi, 11. 7. 1760), Lovrine.

Najstariji Sokolić s nadimkom **Vlašić** (prema dostupnim matičnim knjigama u Novom) koji nosi jedna grana novljanskih Sokolića, a koje je vjerojatno nastalo po ženskoj liniji, što je u Novom uobičajeno. U jednom se dokumentu 22. 5. 1691. spominje Matija Sokolić – Vlašić i supruga mu Ursa, kao njegovi rođaci ili roditelji. Prema spisu od 18. 10. 1714. (u posjedu Dragomira Žanića, Antonovog) svećenik Matij Sokolić umro je poslije 1714., a prema spisu od 7. 10. 1680. (u posjedu Mare Mažuranić – Z Dvorca, Vickove) Ivan Sokolić imao je brata svećenika (nije imenovan), a to su najvjerojatnije otac i stric Mikule i Matija Sokolića – Vlašića i nositelji nadimka Sokolića – Vlašića.

Veza: 197, 253, 120

256.

SOKOLIĆ, STIPAN – Mile (Novi, 18. 4. 1860 – Novi, 13. 4. 1900), sin Ivana Matijevog i Marije r. Piškulić – Bilinice (Novi, 25. 8. 1833 – Novi, 18. 4. 1912), Stipanove.

Ribar u Novom, kao i otac i gotovo sva braća, što je za Novljane rijetko zanimanje budući da su uglavnom obrađivali polja i vinograde ili su bili zidari. Imao je mrežu “migavicu”.

Veza: 118, 103, 200, 119

257.

SOKOLIĆ, SVETOSLAV (*Sveto*) – Verica, Cimprić (Novi, 28. 10. 1932 – Novi, 25. 7. 1995), sin Franka Ciprijanovog i Antonije r. Krišković – Zuglike (Novi, 28. 7. 1906 – Novi, 10. 3. 1972), Stjepanove; supruga Lovorka r. Šefer (Novi, 28. 8. 1935), Ljuboslavova (Ljubo); kćerka **Denis** (Novi, 1959 – Pula, 2010), udana Valčić.

Vodoinstalater. Radio je u DIP-u Novi i HTP-u *Lišanj*, u Brodogradilištu *Kraljevica,* pa (1. 7. 1971 - 5. 2. 1990) u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, kao poslovođa. Bio je *sopac,* a bavio se i kuglanjem.

Veza: 73, 37, 172, 280, 234, 174, 180, 82

258.

SOKOLIĆ, SVETOZAR – Pavlić (Novi, 31. 10. 1921 – Novigrad, 22. 11. 1999), sin Radoslava i Rozalije r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 18. 10. 1883 – Novi, 19. 1. 1955), Tomine; supruga Ljerka r. Šikić (Vrbovsko, 1. 10. 1926 – Pula, 19. 12. 1995), Jurjeva.

Diplomirani inženjer građevinarstva. Završio je srednju tehničku školu u Zagrebu, arhitektonsko-građevinski smjer, a poslije je kao izvanredni student diplomirao na Građevinskom fakultetu u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici 1949., poslije u KP *Voplin*, Rijeka. U staračkom domu u Istri umrli su on i supruga.

Veza: 220, 257, 233

259.

SOKOLIĆ, TAMI – Grego, Pećar (Novi, 6. 1. 1950), sin Dušana i Marcelle (*Marse*) r. Sokolić – Kaštaldovice (St. Louis, Missouri, SAD, 3. 11. 1926 – Novi, 12. 6. 2004), Matijeve; supruga Vera r. Pešić (Bavanište, Kovin, 15. 6. 1950), kći Vasilija i Đurđevke; kćerke **Kornelija** (Rijeka, 25. 7. 1976), udana Katunar, i **Žana** (Rijeka, 7. 6. 1984), udana Dvojković.

Ugostiteljsko-turistički djelatnik; diplomirao na Višoj turističkoj školi u Dubrovniku. Radio u HTP *Lišanj* kao upravitelj HTN *Zagori*, 1990 - 96. član je Uprave HTP *Novi* i pomoćnik direktora za komercijalne poslove, a 1996. g. osniva, sa suprugom Verom privatnu tvrtku *Veta –Trade d.o.o.* (agenciju za turizam, zastupništvo i marketing). Bio je općinski odbornik Skupštine općine Crikvenica 1979 - 82., 2001 - 05. član Poglavarstva Grada Novi Vinodolski, 2001 - 06. predsjednik TZG Grada Novi Vinodolski. Učesnik je Domovinskog rata.

Veza: 57, 48, 239, 50, 49, 266, 192

260.

SOKOLIĆ, THOMAS (*Tami*) – Kaštaldo (Saint Louis, Missouri, SAD, 29. 9. 1924 – Janje, BiH, 24. 1. 1945), sin Matija Tominog i Tereze r. Sokolić – Vlašike (Novi, 29. 10. 1897 – Novi, 16. 3. 1973), Leonove.

Pali borac NOR-a. Limar i bravar. Završio je zanat, a radio je kod Danka Kriškovića (1877 – 1954). Kao američkog državljanina Talijani su ga početkom 1943. uhitili i odveli u koncentracijski logor u Italiji. Nakon kapitulacije Italije 8. 9. 1943. odlazi u Kitišance u Slavoniji, a početkom 1944. u slavonske partizane. Sudjelovao je u borbama za oslobođenje Beograda 20. 10. 1944. Poginuo je kao borac 21. slavonske brigade u borbama u BiH, kod sela Janje, Donja Pilica.

Veza: 204, 58, 38, 168, 236, 22, 191, 267

261.

SOKOLIĆ, TOMA – Kozarić, Žvanjko (Novi, 8. 9. 1898 – Novi, 1. 7. 1945), sin Dragutina Matijevog i Rozalije r. Krišković – Zuglike (Novi, 26. 8. 1875 – Novi, 31. 12. 1954), Tomine; supruga Marija r. Kargačin – Belika (Novi, 7. 11. 1895 – Novi, 10. 1. 1969), Šimunova.

Konobar. Jedan je od prvih priučenih novljanskih konobara.

Veza: 53, 203, 198, 96, 51, 54, 262, 214

262.

SOKOLIĆ, TOMISLAV – Kozarić, Žvanjko (Rijeka, 8. 4. 1966), sin Drage Tominog i Danice r. Dundović (Stinica, 10. 5. 1938 – Novi, 27. 9. 2004), Lukine.

Radnik. Radi u KP Ivanj u Novom. Borac Domovinskog rata 1992 - 95., kao desetnik Hrvatske vojske i sudionik operacija *Medački džep, Maslenica, Bljesak i Oluja* 1995.

Veza: 54, 261, 53, 203, 214

263.

SOKOLIĆ, TOMISLAV – Kaštaldo (Novi, 28. 12. 1922 – Novi, 28. 10. 2003), sin Milana Agrikole (Novi, 4. 10. 1885 – Novi, 12. 10. 1931), Tominog i Marije r. Veljačić (Novi, 16. 11. 1892 – Zagreb, 3. 12. 1975), Antonove, druge očeve supruge; supruga Rozalija r. Sokolić – Grego, Pećarica (Novi, 6. 6. 1925), Dragutinova; sinovi **Milenko** (Novi, 1949) i **Leomir** (Beograd, 1953).

Diplomirani pravnik. Do 1941. radio je kao trgovački pomoćnik, a nakon rata diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Sudionik NOB-a od 8. 9. 1943., za vrijeme rata bio je na otoku Visu. Pukovnik u pravnoj službi JNA, radio je u vojnom pravosuđu do 1979., zatim kao zamjenik vojnog pravobranitelja JNA u Beogradu, načelnik Pravnog odsjeka vojno-pomorskog sektora u Šibeniku, načelnik Pravnog odjela i vojni pravobranitelj Vojne mornarice u Splitu, te predsjednik Vojnog suda JNA u Zagrebu. Zastupnik je u Saboru SR Hrvatske 1986 – 90., član općinskog SUBNOR-a Crikvenica i predsjednik UBNOR-a Novi.

Veza: 204, 22, 191, 267, 168, 173, 208, 55, 248, 58, 260

264.

SOKOLIĆ, URŠULA, udana Pavičić – **Milinica** (Novi, 25. 9. 1938), kći Pavla Josipovog i Anke r. Maričić – Livakovice (Novi, 17. 9. 1907 – Novi, 16. 12. 1998), Pavlove; suprug Ivan.

Učiteljica; Učiteljsku školu završila je u Puli. Deset je godina radila kao učiteljica u Istri, zatim kao referentica u općinskoj miliciji u Krku.

Veza: 226, 11, 155, 138

265.

SOKOLIĆ, VELJKO – Kozarić, Jureško (Novi, 10. 12. 1922 – Novi, 1. 4. 1966), sin Antona Ivanovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 25. 8. 1896 – Novi, 19. 2. 1981), Lovrine.

Soboslikar, ličilac i ugostiteljski djelatnik. Sudjelovao je u NOB-u od 9. 9. 1943; borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Kod Gospića su ga ustaše zarobili i poslali u Bjelovar u domobrane, ali je zbog bolesti srca pušten. Nakon rata upravitelj je hotela Slavuj u Novom. Zbog bolesti je prešao u KP *Ivanj* gdje je radio kao referent nabave. Bio je blagajnik Narodne čitaonice (20. 2. 1949 - 26. 1. 1951).

Veza: 14, 93

266.

SOKOLIĆ, VERA r. Pešić (Bavanište, Kovin, 15. 6. 1950), kći Vasilija i Đurđevke r. Stojanović (Bavanište, Kovin, 6. 5. 1921 – Kovin, 1988), Milivojeve; suprug Tami –

Grego, Pećar (Novi, 6. 1. 1950), Dušanov; kćeri **Kornelija** (Rijeka, 25. 7. 1976), udana Katunar, i **Žana** (Rijeka, 7. 6. 1984), udana Dvojković.

Ugostiteljsko-turistička djelatnica; diplomirala je na Višoj turističkoj školi u Dubrovniku. Radila je u hotelu *Varaždin ,* u Selcu kao šefica recepcije. Od 1996. g. vodi sa suprugom privatnu agenciju *Veta –Trade d.o.o.* u vlastitoj kući, Istarska 18. Kćerka Kornelija sa suprugom Ratkom (Rijeka, 1. 5. 1972), Zorkovim, ima kćerku **Gloriu** (Rijeka, 20. 4. 1997), sina **Franka** (Rijeka, 11. 8. 1999) i kćerku **Ellu** (Rijeka, 8. 9. 2011), a kćerka Žana sa suprugom Vedranom (Zagreb, 11. 1. 1977), Željkovim, ima sina **Leona** (Rijeka, 34. 9. 2018).

Veza: 259, 49, 57, 50

267.

SOKOLIĆ, VERA r. Đorđević (Beograd, 7. 9. 1932 – Zagreb, 19. 6. 2004), Vladimirova; suprug Mario – Kaštaldo (Novi, 8. 9. 1928 – Zagreb, 30. 3. 1994), sin Milana Tominog.

Radiotelegrafistica; završila je pomorsku školu u Rijeci i plovila tri godine na našim brodovima, a zatim je radila u poduzeću za vanjsku trgovinu u Zagrebu. U Novom je izdala dvije knjige, zbirke pjesama, *In Parenthezi* (1977) i *Samo žena* (1998).

Veza: 191, 263, 22, 168, 55, 248, 208, 173, 58, 260, 38

268.

SOKOLIĆ, VICKO – Kozarić (Novi, 5. 4. 1880 – Novi, 24. 2. 1944), sin Ivana Ivanovog i Anke r. Piškulić – Zdolčevice (Novi, 20. 11. 1844 – Novi, 21. 2. 1920), Ivanove; supruga Marija r. Krišković – Kirin, Vranješinka (Novi, 15. 11. 1887 – Novi, 16. 7. 1964), Josipova.

Zidar u Novom. On je sinovac Marka Sokolića, Ivanovog – Kozarića (Novi, 14. 4. 1839), prvog građevinara u obitelji. Sopac, i u Americi gdje je bio do 1920. godine.

Veza: 193, 124, 157, 80, 250, 46, 112, 151

269.

SOKOLIĆ, VINKO (*Ivkin*) – Filko (Novi, 20. 11. 1912 – Windhoek, Namibija, 5. 1. 1970), sin Franka Ivanovog i Ivke r. Žanić – Pužike (Novi, 27. 12. 1880 – Windhoek, Namibija, 1955), Vickove; supruga Zora r. Baleta; sin **Franko** i kći **Veronika**.

Trgovac. Otac mu je imao trgovinu (*butigu*). Otišao je u Afriku kao i braća mu Ivan i Franko.

Veza: 75, 109, 142, 97, 282, 74, 273, 125, 34

270.

SOKOLIĆ, VINKO – Kaštaldo (Novi, 6. 4. 1849 – 7. 7. 1910), sin Ivana Antonovog i Rozalije r. Žanić – Žane (Novi, 4. 3. 1821 – 1873), Vickove.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju 1870 - 74. Plovan je (župnik) u Jelenju, Ogulinu i Brodu, potom kapelan u Novom 1886 - 1910. i vjeroučitelj u osnovnoj školi u Novom 1905 - 1909., te knjižničar u Narodnoj čitaonici 29. 12. 1889 - 20. 12. 1891., a 1900. i član njezina Nadzornog odbora. Jedno vrijeme je bio i načelnik Općine Novi. Stanovao je u kući na “Precrikvi”, poslije srušene, između crkve i gradskog bedema – danas prostoru male fontane. Imao je osmero braće: **Fabijana** (Novi, 20. 5. 1864 – Amerika,

?), **Karla** (Novi, 14. 9. 1843), **Ivana** (Novi, 26. 2. 1854 – SAD, ?), **Mikulu** (Novi, 1. 12. 1856), **Tomu** (Novi, 20. 12. 1852 – Novi, 15. 3. 1915) i **Agrikolu** (Novi, 2. 11. 1843 – Novi, 11. 9. 1882), **Petra** (4. 11. 1848 – 29. 4. 1858) i **Ivana** (26. 2. 1851 – studeni 1858), te sestre.

Veza: 2, 10, 274, 204, 59, 283

271.

SOKOLIĆ, VINKO – Grego, Pećar (Novi, 5. 8. 1954 – 27. 1. 1997), sin Mladena Josipovog i Marije r. Mudrovčić – Pilčike (Novi, 10. 12. 1932), Vickove; supruga Jadranka r. Anić (Nikšić, 4. 4. 1951), Ivanova; sinovi **Saša** (1976) i **Marin** (1982).

Stolar; zanat je izučio u ŠUP-u u Novom. Dvanaest je godina radio u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom kao vozač Hitne pomoći. Poginuo je u automobilskoj nesreći vozeći kola Hitne pomoći u Rijeku, kad je zamijenio dežurnog kolegu, iako je bio na dopustu. Pokopan u Novom.

Veza: 216, 16, 145, 126, 249

272.

SOKOLIĆ, VINKO (*Pinica*) – Pavlić (Novi, 13. 7. 1925 - Novi, 22. 9. 2012), sin Radoslava i Rozalije r. Sokolić - Kaštaldovice (Novi, 18. 10. 1883 - Novi, 19. 1. 1955), Tomine; supruga Zora r. Košković (Bistrač, Sunja, 17. 8. 1930).

Građevinski tehničar; završio je zidarsku školu u Crikvenici i srednju tehničku školu, građevinski smjer u Zagrebu. Sudionik NOB-a od prosinca 1942. Radio je u Republičkoj planskoj komisiji u Zagrebu 1945 - 49., 1950 - 51. u Oblasnoj planskoj komisiji u Bjelovaru, u GP *Put* u Crikvenici 1951 - 52., u Tehničkoj sekciji za ceste 1952 - 53. i u GP *Cesta*, Rijeka.

Veza: 232, 258, 245, Marušić, Sirovec

273.

SOKOLIĆ, VJENCESLAVA (*Venka*) – Filkovica (Novi, 15. 2. 1965), kći Franka (*Franko Ivkin*) i Rozalije r. Maričić – Livakovice (Novi, 2. 10. 1926 – Novi, 9. 6. 2002), Ivanove.

Odgojiteljica; završila je Višu pedagošku školu u Osijeku. Od 1991. radi u Dječjem vrtiću *Fijolica* u Novom.

Veza: 74, 97, 282, 75, 109, 142

274.

SOKOLIĆ, VJENCESLAV (*Vencel*) – Kaštaldo (Novi, 20. 9. 1909 – 16. 1. 1991), sin Mikule Ivanovog i Kate r. Potočnjak – Kukike (Novi, 24. 9. 1860), Pavlove; supruga Kleri r. Butorac (Minessota, SAD, 10. 10. 1911 – Novi, 6. 12. 2004), kći Josipa i Zorice r. Butorac (Krmpote, 1887 – Novi, 1962).

Stolar. Jedan je od osnivača stolarske zadruge u Novom (poslije DIP Novi) nakon II. svj. rata. Kao domobranski vojnik povlačio se s domobranskom vojskom pred partizanima kroz Sloveniju, prešao u Austriju i preko Italije u Francusku, pa je izbjegao tragediju Bleiburga i *"Križnog puta"*. Od 8. 6. 1962 - 31. 6. 1974. radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom. Braća su mu **Ivan** (Novi, 10. 9. 1887), **Josip** (Novi, 28. 10. 1894) i **Nikola** (Novi, 19. 11. 1901). Portret njegova oca Mikule

(Novi, 1. 12. 1856) naslikao je ispred kuće na “stačuniću” dr. Lolo Pavelić, sin dr. Ante, zubara i senatora, vlasnika vile Olga.

Veza: 2, 10, 236, 204, 283

275.

SOKOLIĆ, VLADIMIR – Verica (Novi, 18. 8. 1887 – 1918), sin Filipa Antonovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 9. 5. 1853 – Skrad, 8. 6. 1912), Ivanove; oženjen.

Otišao je u SAD, gdje je dobio državljanstvo. Kao američki vojnik borio se u I. svj. ratu protiv Nijemaca na francuskoj fronti i poginuo.

Veza: 66, 231, 241, 166

276.

SOKOLIĆ, VLADIMIR (*Vlade*) – Verica (Novi, 23. 6.1905 – Južna Amerika, 14. 5. 1990), sin Franka Ivanovog i Rozalije r. Maričić – Livakovice (Novi, 9. 9. 1874), Antonove; neoženjen.

Težak – poljoprivrednik, poznati novljanski sopac i van Novoga, u Južnoj je Americi od 1934. Stric mu je Ciprian (Novi, 12. 9. 1865) od koga potječu **Verice – Cimprići**. Braća su mu **Ivan** (Novi, 3. 11. 1897) i **Josip** (Novi, 26. 4. 1902). Najstariji poznati Verica je njegov prašukundjed Petar (Novi, 6. 7. 1751), Ivanov.

Veza: 37, 73, 44

277.

SOKOLIĆ, VLADIMIR – Grginić (Novi, 8. 4. 1895 – Zagreb, 26. 11. 1969), sin Grge Ivanovog i Urse r. Kabalin – Javorke (Novi, 28. 11. 1863 – (Novi, 14. 10. 1932), Josipove, treće očeve supruge; supruga Šarlota r. Szigeti (Zagreb, 4. 6. 1898 – Zagreb, 5. 5. 1990).

Bankovni činovnik. Radio je u Prvoj hrvatskoj štedionici u Splitu i u Zagrebu, gdje je bio i direktor.

Veza: 87, 101, 143, 86, 28, 99, 140, 207, 6, 217, 278, 185

278.

SOKOLIĆ, VLADIMIR – Grginić (Zagreb, 27. 4. 1940), sin Josipa Grginog i Marije; supruga Miroslava.

Doktor medicine, liječnik anesteziolog; diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u bolnici u Zaboku, gdje je 1990 - 92. bio gradonačelnik i saborski zastupnik, a 1992 - 94. Generalni konzul Republike Hrvatske u Münchenu.

Veza: 140, 28, 99, 277, 6, 207, 87, 56, 217, 124/1, 190/1

279.

SOKOLIĆ, ZDRAVKO – Kozarić, Jureško (Novi, 7. 7. 1921 – Ljubovo, 6. 5. 1944), sin Antona Ivanovog i Marije r. Piškulić – Anjike (Novi, 25. 8. 1896 – 19. 12. 1981), Lovrine.

Pali borac NOR-a. Zidar. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Poginuo je kao borac 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije u šumi Javornici kod Stalka: vozeći se vlakom iz Tomića u Stalak, upao je u njemačku zasjedu kod Ljubova.

Veza: 14, 93, 265

280.

SOKOLIĆ, ZDRAVKO – Verica, Cimprić (Novi, 1. 5. 1935 – Novi, 15. 5. 2002), sin Franka Ciprijanovog i Antonije r. Krišković – Zuglike (Novi, 28. 7. 1906 – Novi, 10. 3. 1972), Stjepanove; supruga Milka r. Ivančević (Novi, 2. 8. 1952), Đurina; kćerke **Kristina** (Rijeka, 24. 7. 1973), udana Bukovac, i **Antonija** (Rijeka, 18. 4. 1978), udana Šunjić.

Stolar. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom 7. 11. 1980 - 1992. Sopac.

Veza: 73, 37, 172, 257, 234, 180, 174, 82

281.

SOKOLIĆ, ZDRAVKO – Filko, Cunjar (Novi, 8. 5. 1917 – Novi, 10. 3. 2011), sin Josipa Ivanovog i Marije r. Potočnjak – Kukike (Novi, 7. 9. 1879 – Novi, 17. 10. 1967), Antonove; supruga Tihoslava (*Tiha*) r. Sokolić – Veričinka, Pećarica (Novi, 16. 6. 1922 – Novi, 4. 4. 2007), kći Nikole i Irene; sin **Žarko** (1947).

Trgovački obrtnik, ugostiteljski i javni djelatnik. Između dva svjetska rata imao je u svojoj kući, Ul. A. Mažuranića, trgovinu kratke i pletene tekstilne robe i trafiku. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. Nakon rata direktor je hotela *Lišanj*, poslije Josipa Maričića, Aleksinog, a prije Josipa Komadine - Klimke, Matinog. Blagajnik Narodne čitaonice u Novom 1946 - 47. i 1966 – 67., član UO Turističkog društva u Novom 1952 - 59., potpredsjednik Čitaonice 1947. i 1955., predsjednik 1951 -53., a 1954 - 55. tajnik.

Veza: 141, 60, 114, 110, 286, 41, 45

282.

SOKOLIĆ, ZORA – Filkovica (Novi, 18. 8. 1914 – Novi, 16. 10. 1932), kći Franka Ivanovog i Ivke r. Žanić – Pužike (Novi, 27. 12. 1880 – Windhoek, Namibija, 1955), Vickove, braća su joj **Ivan, Vinko** i **Frane**.

Učiteljica sa završenom učiteljskom školom. Radila je kao učiteljska pripravnica. Umrla je od tuberkuloze.

Veza: 75, 109, 142, 97, 74, 269, 273, 125, 34

283.

SOKOLIĆ, ZORICA – Kaštaldovica (Novi, 9. 6. 1876), kći Agrikole Ivanovog i Anke r. Vesely (Zadar, 4. 10. 1856 – Zagreb, ?), Josipove.

Učiteljica, kao i otac joj i majka, sa završenom učiteljskom školom. Radila je u školi.

Veza: 2, 10, 270, 274, 204

284.

SOKOLIĆ, ZVONKO – Pavlić (Novi, 7. 3. 1950 – Novi, 21. 9. 1999), sin Dragutina Dragutinovog i Stanke r. Ivanišević (Rudopolje, Vrhovine), Manine; supruga Đurđa r. Magdić (Gospić, 6. 2. 1948), Ivanova; kćerka **Enis** (Rijeka, 17. 9. 1970), udana Vergić i sin **Igor** (Rijeka, 2. 10. 1972).

Elektromehaničar; završio je ŠUP u Senju. Radio je u DIP-u Novi i *Instalateru*, Crikvenica.

Veza: 36, 52, 156, 92

285.

SOKOLIĆ, ŽARKO – Milinić, Kotorac (Novi, 11. 2. 1924 – 1945), sin Andrija Frankovog i Marije r. Mažuranić – Matijetinke (Novi, 13. 11. 1901 – Novi, 1968), Augustinove.

Žrtva rata. Bio je tokar, a završio je srednju vojno-tehničku školu u Kragujevcu. Za NDH radio je u vojnom poduzeću u Slavonskom Brodu, zatim u Zagrebu, gdje su ga ustaše uhitili u listopadu 1942. i odveli u zatvor na Savsku cestu u Zagrebu, zbog navodno organiziranog atentata na Pavelića. Iz Zagreba je prebačen u ustaški logor u Staroj Gradiški, gdje je ubijen.

Veza: 1, Piškulić 62, Mažuranić 80, 105, 78

286.

SOKOLIĆ, ŽARKO – Filko (Novi, 25. 1. 1947), sin Zdravka i Tihoslave (*Tihe*) r. Sokolić – Veričinke, Pećarice (Novi, 16. 6. 1922 – Novi, 4. 4. 2007), Nikoline.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu. Radio je u *Hidroelektrani Vinodol* u Triblju. 1982 - 86. odbornik je u Općini Crikvenica.

Veza: 281, 110, 141, 114

287.

SOKOLIĆ, ŽELJKA, udana Švegović – **Vlašika** (Rijeka, 19. 11. 1974), kći Željka Nikolinog i Dragice r. Petričević (Gola, 20. 12. 1945 – Rijeka, 12. 2. 2017), Josipove; suprug Marijan (Gola, 26. 1. 1971); kćerke **Dora** (24. 1. 1999), **Lucija** (23. 11. 2000) i **Marija** (29. 4. 2005).

Poduzetnica, drži obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo (OPG).

Veza: 289, 47, 5/1, 223, 91

288.

SOKOLIĆ, ŽELJKO – Kozarić (Rijeka, 24. 3. 1952), sin Mate Josipovog i Ladislave (*Slavke*) r. Mržek (Gorica, Italija). Sestra mu je **Marija** (1950), udana Verhovšak.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Građevinski fakultet u Zagrebu gdje je i radio u *Geotehnici,* a nakon 1990. vlasnik je projektnog i izvođačkog poduzeća *Geostudio* u Zagrebu.

Veza: 195, 194, 111, 151, 193, 152, 85

289.

SOKOLIĆ, ŽELJKO – Vlašić (Daruvar, 16. 11. 1943), sin Nikole Vickovog i Alojzije r. Friedl (Daruvar, 6. 6. 1913 – Daruvar, 28. 2. 1981), Franjine; supruga Dragica r. Petričević (Gola, 20. 12. 1945 – 12. 2. 2017), Josipova; sin **Hrvoje** (1969) i kći **Željka** (1974).

Građevinski tehničar; srednju tehničku građevinsku školu završio je u Zagrebu. Radio je u projektnom birou *Jugomontaže* Zagreb, kao referent za urbanizam i građevinarstvo općine Virovitica, u GP *Izgradnja* Novi Vinodolski, u GP *Primorje* Rijeka i kao tehničko lice u Vodovod Hrvatsko primorje, južni ogranak Senj. Živi u Novom.

Veza: 223, 5/1, 47, 91, 287

SOTOŠEK

Prezime se u Novom javlja 1903. dolaskom Slovenca Franje Sotošeka iz Mersinog sela, koji se ženi Karlinom Kukalj (Novi, 2. 11. 1871), Ivanovom, i zasniva novljansku obitelj Sotošek.

1.

SOTOŠEK, MIRA r. Šuman (Križišće, 24. 1. 1945), Stanislavova; suprug Vladimir (Novi, 3. 11. 1943), Stanislavov, doktor; sin **Stanislav** (1971) i kćerka **Vlatka** (1972).

Nastavnica hrvatskog jezika i zemljopisa; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u Gradskoj knjižnici u Kraljevici, 1980 - 88. tajnica je u osnovnoj školi u Novom, a zatim knjižničarka.

Veza: 5, 4, 6, 2, 3

2.

SOTOŠEK, NIKOLA (Ljubija, Rudnik, 9. 3. 1948 – Kraljevica, 2017), sin Stanislava i Hildegarde r. Mrzljak – Trpiježinke, Merikanke (Novi, 13. 1. 1910 – Novi, 13. 8. 1984), Bogoslavove; supruga Đurđa r. Kocijan (Kraljevica, 1. 8. 1951), Adolfova.; sinovi **Karlo** (1975) i **Božidar** (1981).

Izučeni kuhar i kapetan duge plovidbe; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci. Radio kao kapetan duge plovidbe u *Lošinjskoj plovidbi*.

Veza: 3, 5, 1, 4, 6

3.

SOTOŠEK, STANISLAV (*Stanko*) (Novi, 13. 11. 1905 – Novi, 8. 8. 1984), sin Franje i Karline r. Kukalj (Novi, 2. 11. 1871), Ivanove; supruga Hildegarda (*Hilda*) r. Mrzljak – Trpiježinka, Merikanka (Novi, 13. 1. 1910 – Novi, 13. 8. 1984), Bogoslavova; kćerke **Margareta (Marga)** (1938), udana Bažok, i **Fanika**, sinovi **Vladimir** (1942) i **Nikola** (1948).

Profesionalni stariji narednik vodnik u jugoslavenskoj kraljevskoj ratnoj mornarici. Plovio je (1934) na razaraču Dubrovnik, kojim je kralj Aleksandar Karađorđević putovao u Marseille, a nakon atentata mrtav prevezen u Split. Za vrijeme NDH mornarički je časnik, zatim pomorski strojar. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici i u pilani na Brezama (DIP Novi), kao upravitelj. Kraljicu Mariju Karađorđević, njezine sinove i nećake, vozio je 1932. u motornom čamcu za njihova boravka u Novom.

Veza: 5, 1, 4, 6

4.

SOTOŠEK, STANISLAV (Rijeka, 13. 6. 1971), sin Vladimira i Mire r. Šuman (Križišće, 24. 1. 1945); supruga Iva r. Vrčić (Rijeka, 18. 1. 1983); sin **Vladimir** (2004) i kćerka Petra (2006).

Doktor medicinskih znanosti, specijalist urologije, subspecijalist urolitijaze, docent. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Radi u KBC-u Rijeka u bolnici na Sušaku.

Veza: 5, 1, 2, 3, 6

5.

SOTOŠEK, VLADIMIR (Sisak, 3. 11. 1942), sin Stanislava i Hildegarde (*Hilde*) r. Mrzljak – Trpiježinke, Merikanke (Novi, 13. 1. 1910 – Novi, 13. 8. 1984), Bogoslavove; supruga Mira r. Šuman (Križišće, 24. 1. 1945); sin **Stanislav** (1971) i kćerka **Vlatka** (1972).

Magistar znanosti, doktor medicine; specijalist kirurške ortopedije; primarijus; Medicinski fakultet završio je u Rijeci; magistrirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Predstojnik je Ortopedske klinike u KBC-u Rijeka od 1969. Nositelj Spomenice Domovinskog rata 1991; borac Domovinskog rata od 1991. ratni kirurg, viši časnik Hrvatske vojske.

Veza: 3, 2, 1, 4, 6, Bažok

6.

SOTOŠEK, VLATKA (Rijeka, 28. 8. 1972), kći Vladimira i Mire r. Šuman (Križišće, 24. 1. 1945); kćerka **Ana** Tokmadžić (2003) i sin **Karlo** Tokmadžić (2012).

Doktorica medicinskih znanosti, specijalist anesteziologije, reanimatologije i intenzivnog liječenja, izvanredni profesor na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci, docent, specijalist laboratorijske imunologije, doktor biomedicinskih znanosti. Diplomirala je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci. Radi u KBC Rijeka i na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci.

Veza: 5, 1, 4

SPINČIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) (Luka, Krmpote, 18. 2. 1916 – 8. 2. 1944), sin Lojza i Justine r. Butorac (Drinak, Krmpote, 30. 10. 1887), Tomine. Otac, postolar, radio je u Ledenicama, a rodom je iz Kastva.

Pali borac NOR-a. Pripadao je radničkome sindikalnom pokretu u Sušaku prije rata. Sudionik NOB-a od 19. 2. 1941; u ledeničkom partizanskom logoru, zatim u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije; nakon oslobođenja Senja prelazi 17. 9. 1943. u Komandu mjesta Senj, kao pomoćnik komandanta. Poginuo je kao komesar na Krmpotskoj Ravnoj strani u borbi s pukom 392. legionarske divizije, koja je nadirala iz Krivog Puta. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

SPOJA

Bribirsko prezime.

1.

SPOJA, BLAŽENKA r. Šegulja (Novi, 3. 2. 1929 – Novi, 10. 1. 2005), kći Josipa i Uršule r. Sokolić (Novi, 21. 10. 1899), Danijelove; suprug Stipan (Bribir, 25. 5. 1928.– Novi, 2. 2. 2008), Ivanov.

Učiteljica; završila je Učiteljsku domaćinsku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Ogulinu.

Veza: Šegulja 14, 1

2.

SPOJA, IVAN (Bribir, 2. 11. 1931), Matin.

Stolar. Radio je u DIP-u Novi (9. 4. 1982 - 31. 5. 1989), kao poslovođa.

3.

SPOJA, IVAN (*Nastazo*) (Bribir, 1911).

Stolar. Bio je i nastavnik praktične nastave u ŠUP-u u Novom, smjer stolarstvo.

4.

SPOJA, JOSIP – Kuzmić (Jargovo, Bribir, 30. 10. 1908 – 28. 2. 1994), sin Marije r. Marinčić; supruga Ljudmila r. Tonković (Bribir, 8. 1. 1931).

Nositelj Partizanske spomenice 1941. Bio je predsjednik NOO Bribir, zatim predsjednik kotarskog NOO Novi u Beronjici od osnivanja 28. 8. 1942. do proljeća 1943., a koji je poslije bio u bribirskoj šumi pa u Bulićima i Mataija Dragi.

SRDOČ

Prvi Srdoči u 20. st. dolaze iz Senja, poslije sa Sušaka.

1.

SRDOČ, JULKO (Srdoči, Kastav, 1915 – Novi, 5. 10. 1943).

Pali borac NOR-a. Kao partizanski borac i pripadnik vojnih jedinica 13. primorsko-goranske divizije ranjen je u borbama s njemačkim jedinicama pri prodoru kroz Istru u Hrvatsko primorje. Smješten je na liječenje u vojnu bolnicu u Novom, gdje je umro. Pokopan je na novljanskom groblju.

2.

SRDOČ, MARKO (Rijeka, 15. 7. 1977), sin Veljka i Spomenke r. Kargačin – Belike (Novi, 5. 9. 1950), kćeri Mihovila i Marije r. Žvanović – Šišinke (Novi, 13. 9. 1921), Josipove.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je studij na Tehničkom fakultetu, smjer strojarstvo u Rijeci. Radi u francusko-talijanskoj tvrtki *Sajpen* u gradu Doha (Katar).

Veza: 3

3.

SRDOČ, SPOMENKA r. Kargačin – **Belika** (Novi, 5. 9. 1950), kći Mihovila i Marije r. Žvanović – Šišinke (13. 9. 1921), Josipove; suprug Veljko (Sušak, 1949), pomorski kapetan duge plovidbe; sin **Marko** (1977).

Diplomirana ekonomistica; Ekonomski fakultet završila je u Rijeci. Radila je u *Riječkoj banci* u Rijeci u privrednom sektoru.

Veza: 2, Kargačin 40, 32, 30, 22, 49, 4, 10, 31, 25, 38 itd.

SREMAC, ZLATA

Učiteljica u građanskoj školi u Novom 1923 - 29. Članica Narodne čitaonice od 1925. g.

SRIĆA

Grobničko prezime iz Mavrinaca, sela zvanog Srićino Selo. U Novom se javlja u prvoj polovici 19. st. dolaskom Josipa Sriće (1779 – 16. 12. 1833) i sinova Lovre, trgovca, i Ivana (7. 5. 1809), a prezime se gubi, po ženskoj liniji prelazi u Pexidr-Srića.

1.

SRIĆA, FRANKO (Muto) (Novi, 3. 12. 1876 – Stenjevec, 30. 12. 1928), sin Lovre Ivanovog i Lucije r. Sokolić – Z Brajde (Novi, 11. 11. 1841 – Novi, 22. 2. 1926); supruga Marija r. Piškulić – Anjika (Novi, 7. 9. 1874), Matijeva.

Novljanski *lanternič*ar; palio je od 1920/22. do 1928. uvečer i gasio ujutro ulične svjetiljke u gradu, tzv. *lanterne*, koje su gorjele na petrolej. Bio je gluhonijem (*mutast*) zbog čega je dobio nadimak **Muto**. Završio je u Zavodu za umobolne. Posao *lanterničara* poslije njega obavljao je Andrij Sokolić (Papaco) – Verica. Imao je kćer **Doricu** (12. 5. 1915) koja je mlada umrla u bolnici u Sušaku (17. 10. 1935).

Veza: 3

2.

SRIĆA, LOVRA (Novi, 3. 8. 1803 – Novi, 31. 5. 1849), sin Josipa i Vincence (Draga, 1778 – Novi, 29. 11. 1840); supruga Tereza r. Radetić – Kastavka (Novi, 15. 10. 1804 – Zagreb, 18. 11. 1886), Nikolina.

Trgovac, kovački majstor i pučki općinski sudac u Novom. U njegovoj kući na Placi, tzv. Srićinoj kući, osnovana je 27. 3. 1845. Narodna čitaonica, sedma u Hrvatskoj, čiji je organizator i prvi potpredsjednik bio Josip Mažuranić (Novi, 3. 3. 1818 – 20. 12. 1879), Petrov, kanonički namjesnik modruško-krbavske stolne crkve u Novom.

Veza: 5, 6, 4, 7

3.

SRIĆA, LOVRA (Novi, 11. 8. 1846 – Novi, 4. 9. 1913), sin Ivana Josipovog i Jele r. Štiglić (Porto Regio, 19. 5. 1808 – 26. 2. 1873); supruga Lucija r. Sokolić – Z Brajde (Novi, 11. 11. 1841 – Novi, 22. 2. 1926), Tomina.

Postolar i trgovac u Novom.

Veza: 1

4.

SRIĆA, MARGARETA (*Mare*) r. Sokolić (Novi, 30. 5. 1834 – Novi, 6. 5. 1909), Antonova; suprug Nikola (Novi, 19. 11. 1833 – Novi, 22. 12. 1905), Lovrin.

Jedna od utemeljiteljica Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom, osnovane 1881. godine.

Veza: 5, 6, 7, 2

5.

SRIĆA, NIKOLA (Novi, 19. 11. 1833 – 22. 12. 1905), sin Lovre i Tereze r. Radetić – Kastavke (Novi, 15. 11. 1804 – Zagreb, 18. 11. 1886), Nikoline; supruga Margareta r. Sokolić – Pavlika (Novi, 30. 5. 1834 – Novi, 6. 5. 1909), Antonova.

Veletrgovac drvom. Koristio je pilanu Arbe (Adalberta) Ježića u Žrnovnici, drvenu građu je izvozio, koristio je bark *Veli zid* familije Giusti iz Kraljevice i brik *Grobnik* Josipa Durbešića, prvog trgovca drvom u Novom, uz kojeg su braća Srića Nikola i Srećko Josip stasali, da bi se od 1866. osamostalili. Bio je i brodovlasnik; poslije bratove smrti (1895), kupuje brodove *Mikula* i *Margarita*, kasnije *Srećko* i *Mica*. Prodao je Općini Novi drvenu građu za gradnju javnog kupališta na plivajućim drvenim trupcima, s osam kabina, u luci 1886., svoje kupalište izgradio je uz Malu rivu. Prvi je predsjednik Društva za uređenje i uljepšanje Novog, koje je osnovano 29. 10. 1902., predsjednik Radničke zadruge *Sveti*

Nikola 1881 - 1905, član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice od prosinca 1864., a u Bribiru predsjednik narodnog skupa 8. 12. 1903. organiziranog protiv mađaronske politike. Poticao je izgradnju Rudolfinske ceste od Pletenog do Ogulina, a nakon svečanog puštanja u promet te ceste 30. 10. 1874., u njegovoj su se kući našli sudionici svečanosti, među njima i August Šenoa, Bude Budisavljević i dr.

Veza: 2, 6, 4, 7

6.

SRIĆA, SREĆKO JOSIP (Novi, 30. 5. 1844 – Novi, 16. 10. 1895), sin Lovre Josipovog i Tereze Lucije r. Radetić (Novi, 15. 11. 1804 – Zagreb, 18. 11. 1886).

Trgovac i trgovački knjigovođa u Novom, suradnik brata Nikole.

Veza: 2, 5, 7, 4

7.

SRIĆA - PEXIDR, ZDENKA – v. **OSTOVIĆ, ZDENKA**.

STANIĆ

Prezime je podrijetlom bunjevačko, javilo se u ovim krajevima početkom 17. st. Spominje se i u Novom u 18. st. Prvi Stanići dolaze u Novi iz Bribira u 20. st.

1.

STANIĆ, IVAN (Sv. Vid, Bribir, 27. 11. 1935), Jurjev; supruga Milica r. Matijević – Senjka (Novi, 30. 3. 1942), Antonova.

Elektrotehničar; srednju školu završio je u Rijeci. Privatni je građevinski poduzetnik, vlasnik tvrtke *Simtrade* u Novom koja izvodi iskope i druge radove teškom građevinskom mehanizacijom.

Veza: 3, Cvitković 35

2.

STANIĆ, JURAJ

Desetnik (decurion) u Novom. Jedan je od potpisnika dvaju ugovora sastavljenih u Bakru 22. 2. 1763. između kraljeva namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni doprinosa od proizvedenog vina (potoke), sulja (davanja u ovcama) i tlake u novčanu obvezu.

3.

STANIĆ, MARINKO (Novi, 4. 6. 1962), sin Ivana i Milice r. Matijević – Senjke (Novi, 30. 3. 1942), Antonove.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Rijeci. Privatni je građevinski obrtnik, vlasnik tvrtke *Građevinski iskopi* u Novom.

Veza: 1, Cvitković 35

STANKOVIĆ, JOSIP - v. 49/1. **JEŽIĆ, JOSIP** (sin Matija Ivanovog).

1.

STARČEVIĆ, IVAN (Mrkopalj, 7. 3. 1877 – Senj, 24. 11. 1934), sin Luke i Barbare – nakon suprugove smrti (1880) preudane (1890) za Ivana Tomljanovića u Markovce (Našice).

Biskup senjsko-modruški. Nižu gimnaziju završio je u Senju, višu u Rijeci, a bogosloviju je počeo studirati u Senju, nastavio u Budimpešti. Godine 1930. je generalni vikar biskupa dr. Marušića, a nakon njegove smrti prvi kapitularni vikar Senjsko-modruške biskupije. Posvećen je u Zagrebu 28. 8. 1932., ustoličenje za senjskog biskupa obavljeno je u Senju 11. 9. 1932., a za biskupa modruškog u Novom 18. 9. 1932. Svečanom ustoličenju u Novom, uz članove novljanskog kaptola s prepoštom msgr. Matom Cvetkom i načelnikom Općine Novi Kuzmom Mikuličićem, koji ga je pozdravio na Placi, bio je prisutan i potpukovnik Pogačnik, ađutant kraljevskog dvora, budući da se kraljica Marija Karađorđević sa sinovima nalazila u Novom.

2.

STARČEVIĆ, IVAN (Lič, 25. 5. 1876), Pavlov; supruga Marija r. Petrinović – Mikljinica (Novi, 17. 9. 1876), kći Ivana i Mande.

Postolar u Novom. Imao je devetero djece: **Franjo** (Novi, 29. 1. 1899), **Ivan** (Novi, 20. 11. 1902), **Milan** (Novi, 12. 9. 1900 – Beograd, 1920), **Veljko** (Novi, 1907 – Novi, 1908), **Paval** (Novi, 20. 6. 1912), **Ana** (Novi, 3. 10. 1904), **Anđelika** (Novi, 2. 9. 1909) i **Stanko** (Novi, 1914). Poslije se odselio s obitelji.

STAREŠINA, ZVONIMIR (*Braco*) (Zagreb, 12. 4. 1949 – Prag, 22. 8. 2004), sin Josipa i Olge r. Krišković – Perinice (Novi, 6. 11. 1927), kćeri Ivana Matijevog, preudane za Nikicu Mudrovčića – Pilčića (21. 9. 1932), Bogoslavovog; supruga Jadranka r. Milošević (Novi, 21. 8. 1955 – Novi, 4. 1. 2001), Antonova; rastavljen.

Brodocjevar; zanat je izučio u brodogradilištu u Kraljevici, gdje je i radio.

Veza: Mudrovčić 77

1.

STATTIN, IVAN (Ogulin, 23. 10. 1894 – Otočac, 1943), Lavoslavov; supruga Marija r. Šterman (Novi, 7. 12. 1903 – Novi, 13. 2. 1981).

Žrtva rata. Veletrgovac drvom i industrijalac u Novom. Bio je jedan od vlasnika pilane, uz Mirka Maričića i Weinbergera na “Melu” uz Ričinu, a bio je, s Bogoslavom Dorčićem, koji je umro 1936., suvlasnik pilane na Mošunama. U Novi je došao 1902. Poticajem ledeničkih kirijaša, njegov je kamion 16. 7. 1937. bačen s ceste blizu Batera. Nakon kapitulacije Italije uhitile su ga partizanske vlasti u Novom, te je odveden u Otočac kao “kapitalist”. Strijeljan je na livadi pored tamošnjega groblja, i pokopan zajedno s Josipom Bukovcem.

Veza: 2, 3

2.

STATTIN, IVICA (Ogulin, 1923 – Francuska, 1944), sin Ivana i Marije r. Šterman (Ogulin, 7. 12. 1903 – Novi, 13. 2. 1981).

Žrtva rata. Završio je Trgovačku akademiju u Karlovcu. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac 2. bataljuna 4. brigade 13. primorsko-goranske divizije, a u partizane je otišao iz Novog, gdje je mobiliziran. Zarobljen je u borbama s Nijemcima u Lici, a kako je znao njemački jezik mobiliziran je u njemačku vojsku, a za vrijeme savezničkog iskrcavanja u Francuskoj prebačen na Zapadnu frontu, gdje je poginuo u Alzasu. Tamo je pokopan u

zajedničkoj grobnici, a na obiteljskoj grobnici na novljanskom groblju upisano je samo njegovo ime.

Veza: 1, 3

3.

STATTIN, LJUBOMIR (Zagreb, 24. 8. 1929 – Ljubljana, Slovenija, 17. 11. 1997), sin Ivana i Marije r. Šterman (Ogulin, 7. 12. 1903 – Novi, 13. 2. 1981); prva supruga Ljerka (1929 – 1987).

Doktor stomatolog; studij je završio na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom (1. 10. 1955 - 30. 9. 1958), a potom u Sloveniji, u Tolminu i Novoj Gorici. Kuću u Novom je prodao.

Veza: 1, 2

STEFANI (Štefanić) (iz Pazina).

Poručnik talijanske vojske u Novom i opunomoćeni prevoditelj (tumač) u talijanskoj komandi (presidio – garnizon) u Novom. Bio je profesor književnosti i pričuvni poručnik tada u sastavu 74. pješačke pukovnije, divizije *Lombardia*. Kao antifašist spriječio je ustašu svećenika Aleksandra Zoričića da ukloni neke ljude iz Novog, a ispred kuće dr. Milutina Mažuranića postavio je vojnu stražu, da ga ustaše ne bi uhitili.

1.

STAZIĆ, DRAGICA (iz Zagreba).

Učiteljica. Od 1954 - 58. radila je u osnovnoj školi u Novom.

2.

STAZIĆ, IVAN (iz Zagreba).

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom 1954 - 58. godine.

STILIN

Ledeničko prezime iz sela Stilini.

1.

STILIN, ANTON (*Tona*) – Grgičin (Stilini, Ledenice, 8. 6. 1921 – Rijeka, 3. 1. 1951), sin Grge i Kate r. Butković (Ledenice, 25. 8. 1876); supruga Milka r. Pavličević (Krmpote, 25. 1. 1923), Jurjeva.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim jedinicama 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata neko vrijeme je radio u Općoj poljoprivrednoj zadruzi u Ledenicama. Njegova supruga je bila aktivistica omladinske organizacije SKOJ-a i predsjednica AFŽ-a.

Veza: 15

2.

STILIN, ANTON (*Tona*) – Biba (Podlipnik, Ledenice, 30. 5. 1916 – Bleiburg, svibanj 1945), sin Vicka Pavlovog i Antonije (*Tonke*) r. Pađen (Ledenice, 9. 3. 1888). Njegov se otac (Ledenice, 6. 1. 1885) preselio u Novu Gradišku gdje je i umro (14. 11. 1951).

Žrtva rata; kao domobran izgubio je život u povlačenju pred JNA prema Austriji.

3.

STILIN, DRAGUTIN (*Drago*) – Rada (Stilini, Ledenice, 11. 5. 1909 – Ledenice, 26. 2. 1968), sin Antona i Kate r. Mataija (Ledenice, 9. 5. 1872): supruga Marija r. Stilin (Ledenice, 29. 11. 1908 – Rijeka, 3. 6. 1992).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, zatim u jedinicama 5. operativne zone i u komandi mjesta, a od 1943. u općinskom NOO-u Ledenice.

Veza: 7

4.

STILIN, FRANCIKA (*Franka*) r. Stilin (Podlipnik, Ledenice, 3. 8. 1864 – Črvanac, Ledenice, jesen 1942), kći Andre Grginog i Vice r. Frković (Ledenice, 29. 10. 1838 – Ledenice, 23. 12. 1913), Jurjeve: suprug Nikola (Stilini, Ledenice, 31. 5. 1861 – jesen 1942), Filipov.

Žrtva rata; ubili su je partizani kod sela Črvanca dok je išla po krumpir u Drežnicu, navodno zbog sina koji je dezertirao.

Veza: 10, 16, 13, 1, 15

5.

STILIN, JANDRA (*Jandra Ivkin*) (Sušak, 24. 12. 1920), sin Antona i Ljubice r. Krmpotić (Ledenice, 14. 1. 1904 – Sušak, 27. 1. 1936), prve očeve supruge. Nadimak Ivkin mu je po maćehi Ivki r. Tomljanović (Krmpote, 24. 6. 1910).

Lugar. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* pa u bataljunu *Matija Gubec* 6. primorsko-goranske brigade, poslije 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata završio je lugarsku školu i radio u Šumariji Novi. Preselio se u Rijeku gdje je i radio.

6.

STILIN, JOSIP (Stilini, Ledenice, 22. 4. 1918 – Zemun, 12. 11. 1978), sin Jurja Grginog i Marte r. Krmpotić (Ledenice, 29. 5.1880); oženio se u Beogradu.

Šumski radnik. Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, zatim pomoćnik komesara 1. bataljuna 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Nakon rata je bio djelatni pukovnik JNA. Mnogo je pridonio uređenju Krmpota i Klenovice. Poginuo je u prometnoj nesreći u Zemunu.

Veza: 11, 12

7.

STILIN, JOSIP – Biba (Podlipnik, Ledenice, 10. 6. 1929 – Nova Gradiška, 4. 8. 1986), sin Vicka Pavlovog i Antonije r. Pađen (9. 3. 1888); supruga Latinka r. Čakširan.

Kao dječak preselio se s braćom u Novu Gradišku. Braća su mu blizanci **Petar** (4. 2. 1915) i **Pavao** (4. 2. 1915 – Nova Gradiška, 20. 7. 1991), **Anton** (30. 5. 1916 – Bleiburg, ?) i **Mladen** (16. 9. 1926), oružnik u NDH.

Veza: 2, 8

8.

STILIN, JOSO – Biba (Podmelnik, Ledenice, 18. 1. 1912 – Dravograd, svibanj 1945), sin Ivana Pavlovog i Jelene r. Veljačić (Bribir, 25. 1. 1872 – Ledenice, 23. 3. 1943); prva supruga Marija r. Pađen (Ledenice, 27. 9. 1913 – Ledenice, 18. 8. 1940), Petrova, druga Marija r. Stilin (Podlipnik, Ledenice, 14. 1. 1910 – Rijeka, 24. 2. 1998.), poslije preudana za Josipa Mataiju (8. 4. 1908), Ivanovog.

Žrtva rata; kao časnik domobransko-ustaške vojske, navodno potpukovnik, poginuo je pri povlačenju prema Austriji (a ne u Bosni 1941. kako je zapisao ledenički župnik). Njegov je brat **Vladimir** (4. 1. 1915 – Zagreb, 5. 8. 1992) bio sudionik NOB-a od 8. 5. 1942., kao komandir 4. čete bataljuna *Matija Gubec* Pete operativne zone Hrvatske.

Veza: 7

9.

STILIN, MARIJAN – Perčev (Stilini, Ledenice, 15. 9. 1919 – Ogulin, rujan 1943), sin Filipa Petrovog i Filipine r. Stilin (Ledenice, 12. 2. 1887), kćeri Nikole Filipovog i Francike.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i u drugim jedinicama 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama kod Ogulina nekoliko dana nakon kapitulacije Italije. Ime mu je zabilježeno na spomeniku palim borcima NOR-a u Ledenicama.

10.

STILIN, NIKOLA – Pager (Podlipnik, Ledenice, 31. 5. 1861 – Črvanac, Ledenice, jesen 1942), sin Filipa Nikolinog i Kate r. Pađen (Ledenice, 7. 9. 1834 – Ledenice, 18. 12. 1902), Jakovljeve; supruga Francika (*Franka*) r. Stilin (Ledenice, 3. 8. 1864 – Črvanac, Ledenice, 1942).

Žrtva rata. Trgovac. U jesen 1942. uputio se u Drežnicu u nabavu krumpira, u šumi na staroj cesti kod sela Črvanca naišao je na partizane koji su ga ubili.

Veza: 4, 16, 13

11.

STILIN, NIKOLA (Stilini, Ledenice, 6. 12. 1919 – Rijeka, 12. 3. 1988), sin Jurja Grginog i Marte r. Krmpotić (Ledenice, 29. 5. 1880); supruga Milka r. Sučić (iz Sušaka).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac – mitraljezac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*. Sudjelovao je u napadu na Jasenak 17. 1. 1942. Bio je član KPJ od veljače 1942. godine.

Veza: 6, 12

12.

STILIN, PAVAO (*Korubica*) (Stilini, Ledenice, 9. 1. 1916 – Zemun, 26. 12. 1969), sin Pavla Grginog i Franjice (*Franke*) r. Stanić (Bribir, 4. 10. 1891); supruga Marija r. Stilin – Rada (Ledenice, 18. 3. 1912). Roditelji su mu odselili u Slavoniju.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, u bataljunu *Matija Gubec* i *Ljubica Gerovac* i u 13. proleterskoj brigadi *Rade Končar*, od ožujka 1943. u pratećoj jedinici pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a.

Veza: 6, 11

13.

STILIN, RAFAEL (Podlipnik, Ledenice, 11. 7. 1886 – 1914./1918), sin Jakova (Ledenice, 23. 3. 1858 – Ledenice, 24. 3. 1942), Filipovog i Ane r. Mataija – Smuta (Ledenice, 1. 10. 1864 – Ledenice, 25. 3. 1927), Andrine.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u ratu kao austrougarski vojnik.

Veza: 10, 4, 16

14.

STILIN, RAFAEL (Podlipnik, Ledenice, 7. 6. 1928), sin Luke Rafaelovog i Pauline r. Krmpotić (Ledenice, 17. 4. 1898 – Ledenice, 29. 3. 1937); supruga Ana r. Stilin.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi, od 1. travnja 1958.

15.

STILIN, VALENTIN (Podlipnik, Ledenice, 14. 2. 1922 – Karlovac, 6. 4. 1942), sin Andrije Andrinog i Marije r. Mataija (Ledenice, 19. 3. 1895 – Trsat, 16. 6. 1936).

Žrtva rata. Bio je domobran u vojsci NDH. U Karlovcu je počinio samoubojstvo.

Veza: 4, 1

16.

STILIN, VICKO – Pager (Podlipnik, Ledenice, 3. 4. 1902 – 1. 8. 1952), sin Nikole Filipovog i Francike r. Stilin (Ledenice, 3. 8. 1864 – jesen 1942), Andrine.

Radeći u šumi smrtno je nastradao.

Veza: 10, 4, 13

STIPANIĆ

Prezime se spominje u Novom još u 17. stoljeću, ali u 19. i 20. st. nestaje. U ovom stoljeću Stipanići dolaze u Novi iz Crikvenice.

1.

STIPANIĆ, ANTE (Glina, 28. 11. 1923 – Rijeka, 7. 10. 2006), Josipov; supruga Mara r. Biondić (Senj, 27. 2. 1932), doktorica medicine, anesteziologinja.

Doktor medicine, ginekolog; Medicinski fakultet završio je u Zagrebu, a specijalizaciju u Sušaku. Radio je u Crikvenici, u KBC-u Rijeka, bolnica na Sušaku. Jednom tjedno je dolazio u Ginekološku ambulantu i dispanzer za trudnice, koji se 1951 - 75. nalazio u Novom. U Novom je sagradio kuću. Sestra mu je **Jelena** (17. 6. 1922).

Veza: 2

2.

STIPANIĆ, JOSIP (Crikvenica, 24. 4. 1895 – Sušak, 1969), Antonov; supruga Marija (Szeged, ?).

Kotarski sudac. Studirao je na Pravnom fakultetu u Innsbrucku, a diplomirao u Zagrebu. Bio je sudski pripravnik u Čabru i Crikvenici, kotarski sudac u Glini 1923 - 30., a 1930 - 41. u Novom. Godine 1946. premješten je najprije u Županju, pa u Rijeku.

Veza: 1

1.

STIPEČ, DONA r. Katulić (Rijeka, 5. 1. 1989), kći Dražena Franjinog i Karmele (*Seke*) r. Košćak (Rijeka, 13. 1. 1959), kćeri Milana i Zlate; suprug Anđelo (Rijeka, 31. 12. 1987), Antonov; kćerke **Nikol** (Rijeka, 7. 11. 2017) i **Lana** (Rijeka, 29. 1. 2020).

Kiparica, završila je studij na Akademiji primjenjenih umjetnosti u Rijeci, gdje je i magistrirala. Sudjeluje u kolektivnim izložbama u Rijeci i Istri, samostalne izložbe održala je u Novom, u Galeriji *Turnac* i u Narodnoj čitaonici. Autorica je skulpturalnog natpisa u glagoljici NOVI na Artu, kod mosta na Ričini. Od 2012. radi u trgovini *dm.*

Veza: Katulić 2, 4, 3, 1, 1/1

2.

STIPEČ, JOSIP (*Joža*) (Štale, Bribir, 13. 2. 1952), Josipov.

Diplomirani ekonomist, Ekonomski fakultet završio je u Rijeci. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 1973. do 23. 1. 1978., zatim je rukovoditelj radne zajednice u Vodovodu *Žrnovnica*. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao narednik Hrvatske vojske.

STIPLOŠEK, VIKTOR (*Feđa*) (Zagreb, 11. 4. 1893 – Rijeka, ?), Jurjev; supruga Lukrecija r. François (Zagreb, 4. 8. 1903 – Novi, 4. 4. 1982), udovica doktora Josipa Piškulića – Ulkinića (13. 10. 1885 – Zagreb, 10. 6. 1943), Frankovog, .

Akademski kipar. Radio je od 1948. nekoliko godina u poduzeću *Lišanj* u Novom, kao činovnik.

STJEPANEK (ŠTEFANEK), FRANJO

Učitelj u osnovnoj školi u Novom (1863 – 1871), zajedno s još jednim Čehom, Josipom Glanzom (1863 – 1866). Bio je učitelj hrvatskog pisca i pjesnika Vladimira Frana Mažuranića, od 1864. član Narodne čitaonice u Novom, a neko vrijeme njezin tajnik.

STOJANOVIĆ, RADENKO (Senj, 9. 10. 1974), Stojanov.

Operater na građevinskim strojevima. Zanat je izučio u građevinskoj školi u Zagrebu. Borac Domovinskog rata i sudjelovao je u operacijama *Medački džep* i *Oluja*.

STOJEVIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla, a Stojevići su došli 1605. u Lič, a odatle u Ledenice i Krmpote.

1.

STOJEVIĆ, FRANE (*Ćopo*) – Frankov (Podomar, Krmpote, 19. 3. 1911 – Crikvenica, 9. 9. 1992), sin Antona i Marte r. Butorac (Krmpote, 5. 2. 1875); supruga Andrina r. Stanić (iz Bribira).

Nositelj Partizanske spomenice 1941; tajnik općinskog NOO-a Krmpote u šumi, pa tajnik kotarskog NOO-a Novi, a iza 1945. pročelnik upravnog odjela KNOO-a Novi. Potom je bio ekonom u DIP-u Novi.

Veza: 5, 2

2.

STOJEVIĆ, IVAN MILAN – Frankov (Krmpote, 30. 5. 1940), sin Mate Antonovog i Ruže r. Butorac (Krmpote, 9. 11. 1912).

Vozač. Radio je u Šumariji Novi i kao vozač autobusa

Autotransa. Veza: 1, 5

3.

STOJEVIĆ, MARKO IVE – Božanov (Podomar, Krmpote, 22. 2. 1929 – Novi, 30. 6. 1994), sin Martina i Marije r. Butorac – Capašove (Javorje, Krmpote, 31. 9. 1894 – Novi, 1979).

Sudionik NOB-a od 1942. i član KPJ; borac u 13. primorsko-goranskoj brigadi. Nakon rata bio je milicionar u SUP-u Rijeka, do 1985., kad dolazi živjeti u Novi.

Veza: 4

4.

STOJEVIĆ, MARTIN – Božanov (Podomar, Krmpote, 31. 9. 1904 – Novi, 28. 8. 1985), sin Tome i Kate r. Butković (Ledenice, 23. 11. 1882 – Krmpote, 18. 10. 1909); supruga Marija r. Butorac (Javorje, Krmpote, 31. 9. 1894 – Novi, 1979).

Sudionik NOB-a od 1942; pozadinski terenski djelatnik. Nakon rata radio je u Novom gdje je i umirovljen.

Veza: 3

STOPIĆ, ŽIVKA r. Šimunčić (Koprivnica, 3. 4. 1936), kći Slavka i Rozalije (*Ružice*) r. Sokolić – Vlašike (Novi, 23. 8. 1910), Rudolfove, po majci zvana Kaštaldovica.

Profesorica matematike i fizike u Zagrebu. Završila je Višu pedagošku školu u Samoboru.

Veza: Šimunčić 1, Sokolić 246

STOŠIĆ

Stošići su stigli u Novi iz Feričanaca kod Našica.

1.

STOŠIĆ, DUBRAVKO (Novi, 27. 4. 1958), sin Ivana i Višnje r. Filipović (Novi, 3. 3. 1941), Marijanove; supruga Marina r. Buneta (Novi, 18. 12. 1965), Ivičina; sinovi **Dino** (Rijeka, 22.2.1990) i (blizanci) **Dario** i **Iva** (Rijeka, 16. 9. 1994).

Automehaničar; zanat je završio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radi u GKTD-u *Ivanj* u Novom. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995., kao desetnik.

Veza: 2, 3

2.

STOŠIĆ, IVAN (*Ivica*) (Feričanci, 16. 4. 1934 – Novi, 25. 2. 1999), Markov; supruga Višnja r. Filipović (Novi, 3. 3. 1941), Marijanova; sinovi **Dubravko** (1958) i **Želimir** (1960).

Brijački obrtnik u Novom. Zanat je izučio u Feričancima gdje je i radio. U Novi je došao 1952. i tu zasnovao obitelj.

Veza: 1, 3

3.

STOŠIĆ, ŽELIMIR (Novi, 23. 5. 1960), sin Ivana i Višnje r. Filipović (Novi, 3. 3. 1941), Marijanove; supruga Ljiljana r. Korduš (Ravna Gora, 1951), diplomirana ekonomistica.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu u Delnicama. Radi u Šumariji Novi. Borac Domovinskog rata u 138. brigadi.

Veza: 2. 1

STRAŽNJICKI, MILORAD (Križevci, 19. 9. 1879 – Rijeka, 30. 7. 1958).

Sveučilišni profesor, ekspert za pomorsko pravo; diplomirao je i doktorirao 1903. na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Predavao je pomorsko, trgovačko i mjenično pravo. Bio je član suda u Den Haagu i počasni generalni konzul Urugvaja u Zagrebu, od 1929. ambasador Kraljevine Jugoslavije, poslije NDH u Stockholmu. Vlasnik vile u Novom u Lukavicama, na izlazu iz parka na Senjsku cestu, sa muralom sv. Jurja na istočnom pročelju. Bio je dopisni član JAZU (danas HAZU), a objavljivao je književna djela pod pseudonimom Milo Mistra.

STRIZIĆ

Bribirsko prezime.

STRIZIĆ, IVAN KRSTITELJ (Bribir).

Pretpostavlja se da je bio prvi učitelj u pučkoj školi u Novom od njezina osnivanja 1786. (do 1795), nakon što je te godine car Josip II. ukinuo pavlinski samostan u Novom. Na inventaru škole datiranom 2. 1. 1795. nalazio se njegov potpis.

SUBOTIĆ, STANISLAVA (*Stana*) (Opsevci, Vinkovci, 25. 7. 1912), Antunova.

Nastavnica ručnog rada u osnovnoj školi u Novom od 1. 10. 1955. do 31. 8. 1969. Članica je Turističkog društva u Novom 1955 - 57. i 1961 - 63. Tetka je Nade Subotić (Bošnjaci, 11. 10. 1931), glumice, supruge pjesnika Jure Kaštelana.

SUČEVIĆ

Prezime se pojavljuje u Novom krajem 19. st., dolaskom u Novi Luke Sučevića. Posljednji Sučević je Luka Mihovilov u Puli.

1.

SUČEVIĆ, BOŽIDAR (Novi, 12. 5. 1908 – Mufulira, Zambija, 4. 9. 1961), sin Luke i Vinke r. Radičić (Jelsa, 18. 6. 1872 – Novi, 18. 2. 1959); supruga Zora r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 26. 6. 1911 – Johannesburg, Južna Afrika, 30. 6. 2003), Bogoslavova.

Stolar. Držao je stolarsku radionicu zajedno s Josipom Zoričićem, Gašparovim – Muhojidom u supruginoj kući (Ulica Braće Radić). Bio je u Hrvatskom sokolu i igrao je nogomet u NGŠK-u. Odselio se u Južnu Afriku gdje su mu se rodili sin **Luka Vinko** (18. 10. 1933.) i kći **Elanda Marija** (19. 10. 1936.).

Veza: 3, 4, 5

2.

SUČEVIĆ, LUKA (Novi, 25. 5. 1930 – Rovinj, 18. 8. 2004), sin Mihovila (*Miće*) i Katarine r. Piškulić – Bracinke (13. 10. 1907 – Novi, 18. 5. 1988), Nikoline; supruga Milka r. Pivačić.

Završio je gimnaziju. Radio je u DIP-u Novi, u Tvornici ribljih konzervi *Mirna* u Rovinju i u *Tvornici duhana Rovinj* u Puli.

Veza: 4, Žarković, Grbac, Šamanić

3.

SUČEVIĆ, LUKA (Jelsa, 6. 12. 1866 – Novi, 18. 5. 1942), Nikolin; supruga Vinka r. Radičić (Jelsa, 18. 6. 1872 – Novi, 18. 2. 1959), Nikolina; djeca su im **Vinka** (Novi, 23. 10. 1900 – 28. 8. 1901), **Nikola (*Nikica*)** (Novi, 1902), **Marija (*Beba*)** (Jelsa, 17. 7. 1903 – Novi, 22. 10. 1988), **Mihovil (*Mića*)** (Novi, 1906) i **Božidar** (Novi, 1908).

Veletrgovac vinom u Novom. Trgovinu i skladište držao je u "magazinu" – zgradi smještenoj preko puta gostionice Novi do trafostanice i zauzimala je dio dvorišta pogona *Transporta* Šumarije Novi (*Garaže*) do Jadranske magistrale.

Veza: 1, 4, 5

4.

SUČEVIĆ, MIHOVIL (*Mića*) (Novi, 19. 10. 1906 – Pula, 2. 8. 1966), sin Luke i Vinke r. Radičić (Jelsa, 18. 6. 1872 – Novi, 18. 2. 1959), Nikoline; prva supruga Katarina r. Piškulić (Nikolina) – Bracinka (13. 10. 1907 – Novi, 18. 5. 1988), rastavljeni 1954.

Pomorski strojar i upravitelj stroja. Plovio je na trgovačkim brodovima, a za vrijeme rata 1939 – 45. u savezničkim ratnim konvojima. Nakon razvoda odlazi u Pulu, gdje je radio kao nastavnik stručne nastave u Pomorskoj školi.

Veza: 3, 1, 5, 2

5.

SUČEVIĆ, NIKOLA (*Nikica*) (Novi, 1. 1. 1902 – Novi, 17. 10. 1967), sin Luke i Vinke r. Radičić (Jelsa, 18. 6. 1872 – Novi, 18. 2. 1959); supruga Zlata r. Jeren, udovica Hranilović (13. 9. 1904. – Novi, 1994.).

Pomorski kapetan duge plovidbe; završio je Nautičku akademiju u Bakru. Nogometaš NGŠK-a u Novom od osnivanja kluba 6. 8. 1924. godine.

Veza: 3, 1, 4, 6

6.

SUČEVIĆ, ZLATA r. Jeren, udovica Hranilović (13. 9. 1904 – Novi, 1994) - v. **Hranilović, Zlata.**

Veza: 5

SUPPE, PETAR

Novljanski kaštelan pod Bankalnom upravom (ces. kralj. Banco-Geföhlen, Ljubljana). Brinuo se o popravcima kaštela te je 1768. tražio pomoć od komercijalne intendanture u Trstu radi popravka gradskog zida uz porušenu stražarnicu. Dobio je 1045 lira i 20 solda.

SUŠIĆ, VLADIMIR

Svećenik. 14. 8. 1966 - 10. 5. 1967. upravitelj je župe u Crikvenici, te Župe sv. Jakova u Krmpotama, gdje nakon II. svj. rata nije bilo svećenika. Poslije njega upravu župe u Krmpotama preuzeo je novljanski župnik Mihovil Primorac.

SVEĆENICI NOVLJANI; koji nisu uključeni u *Priloge za NBL* pod svojim prezimenom:

1.

KABALIN, IVAN – Rudina (Novi, 22 12. 1713 – Novi, 18. 10. 1761), sin Ivana Jakovljevog i Uršule pl. Marijašević (16. 6. 1676).

Svećenik (vjerojatno u Novom).

2.

MAJER, TOMA (Novi, 9. 10. 1685 – Novi, 23. 11. 1736), sin Matija Petrovog i Jelene (Novi, oko 1650 – 27. 7. 1733).

Svećenik (vjerojatno u Novom).

3.

MARIČIČ, MATIJ (Novi, rujan 1724), sin Petra (2. 8. 1691), Tominog (7. 3, 1658) i Vicence r. Sokolić (oko 1702), Matijeve; djed Toma je bio knez.

Svećenik. Brat mu je **Ivan Batta** (16. 8. 1736) svećenik, upisan pod **48. Maričić**

4.

MARIJAŠEVIĆ, IVAN (Novi, oko 1610/20 – ?), iz porodice je slobodnjaka.

Svećenik. Plovan u Novom, spominje se od 1650. do 1686.

5.

PIŠKULIĆ, IVAN (Novi, oko 1660/65), Ivanov (Perišin).

Svećenik. Vjerojatno je bio župnik u Novom jer se ovdje spominje 1676 - 97. kad je krstio novorođenčad.

6.

SAJČIĆ, BERNARD (Novi, 11. 10. 1709 – Novi, 26. 2. 1761), sin Jerolima (Novi, 30. 9. 1676), Bernardovog i Uršule r. Maričić (Novi, 24. 8. 1678 – Novi, 12. 4. 1754), Petrove.

Svećenik (kanonik).

7.

SOKOLIĆ, ANTON (Novi, oko 1600/30 – Novi, ?).

Svećenik. Bio je vjerojatno župnik u Novom; tu se spominje oko 1650. kad se u novljanskoj župi Modruške biskupije od 1. 1. 1650. počela voditi matična knjiga rođenih, odnosno krštenih.

8.

SOKOLIĆ, FILIP (Novi, oko 1600/30 – Novi, ?).

Svećenik. Bio je vjerojatno župnik u Novom, jer je kao i njegov prethodnik krstio prvu novljansku novorođenu djecu upisanu u prvu matičnu knjigu od 1650.

SVETIĆ

Prvi Svetići dolaze u Novi u 20. st. iz gornjezagonjskih sela i Batera (Ledenice).

1.

SVETIĆ, ANTON (*Štrpe*) (Kal, Gornji Zagon, 30. 8. 1927 – Novi, 6. 11. 1997), sin Ivana Stipanovog i Anice r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 21. 5. 1901 – Novi, 23. 1. 1985); supruga Ana r. Rubčić – Mačkova, Dukina (Plužnice, Gornji Zagon, 22. 1. 1932), kći Jurja Nikolinog.

Zidar. Radio je u Novom u KP *Ivanj* i kao grobar u novljanskom groblju.

Veza: 27, 16, 25, 11, 26, 13, 31

2.

SVETIĆ, ANTON (Ledenice, 24. 6. 1802 – Ledenice, 14. 2. 1885), sin Nikole i Ane (Ledenice, 12. 4. 1761); supruga Matija (Ledenice, 3. 2. 1811 – Ledenice, 3. 4. 1885).

Svetić je ledeničko prezime; Antonov sin Stipan (Ledenice, 27. 4. 1834 – Plužnice, Gornji Zagon, 1. 11. 1926) preselio se u Plužnice - potomke ima u Valču, Tribotinju i Kalu.

3.

SVETIĆ, ANTON (*Kajbuš*) (Plužnice, Gornji Zagon, 20. 10. 1912 – Novi, 8. 12. 1980), sin Mijata (Mile) Stipanovog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 12. 10. 1881 – Gornji Zagon, 27. 2. 1934); supruga Lucija r. Rubčić (Donji Zagon, 29. 11. 1917 – Novi, 26. 10. 1992).

Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone, u 14. primorsko-goranskoj brigadi i u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

Veza: 21, 23, 22, 7

4.

SVETIĆ, ANTON – Stankov (Lupoglav, Ledenice, 13. 8. 1892 – 1914 / 1918), sin Nikole Andrijevog i Mare r. Krmpotić (Ledenice, 9. 2. 1861 – 20. 4. 1930).

Žrtva I. svj. rata, poginuo je u ratu kao domobran, austrougarski vojnik.

Veza: 9

5.

SVETIĆ, DENIS, udana Krstićević (Rijeka 17. 6. 1968), kći Josipa Nikolinog (iz Batera) i Antonije r. Blažević (Staro Selo, Krmpote, 1946 – Rijeka, 1978), Pavine; suprug Đorđe.

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1994. godine.

Veza: 6

6.

SVETIĆ, DRAGUTIN (Lupoglav, Ledenice, 18. 10. 1932 – Bakar, 11. 12. 1942), sin Stjepana Petrovog i Marije r. Svetić (Ledenice, 12. 5. 1906).

Žrtva fašističkog terora. Kao desetogodišnje dijete Talijani su ga 1942. uhitili zajedno s majkom i internirali u talijanski koncentracijski logor u Bakru, gdje je umro od gladi.

Veza: 5

7.

SVETIĆ, DRAGUTIN (*Dragan*) (Valač, Gornji Zagon, 22. 6. 1915 – Bribir, 7. 5. 1995), sin Vida Stipanovog i Pauline r. Kršul (Bribir, 28. 12. 1885), druge očeve supruge; supruga Marija r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 25. 8. 1919 – Rijeka, 19. 3. 1985), Ivanova.

Lugar u Šumariji Novi od 1950. Sudionik NOB-a od 1942; bio je u partizanskom logoru *Krmlije*, borac u 2. bataljunu 6. primorsko-goranske brigade, poslije u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

Veza: 27, 8, 3, 23, 21

8.

SVETIĆ, FRANJO (Rijeka, 31. 1. 1958), sin Franje Mikulinog i Katice r. Stilin (Podlipnik, Ledenice, 2. 2. 1934), kćeri Marije Stjepanove.

Radnik. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind*, Ledenice. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 24

9.

SVETIĆ, **FRANJO – Stankov** (Lupoglav, Ledenice, 5. 3. 1885 – Ledenice, 14. 10. 1942), sin Nikole Andrijevog i Mare r. Krmpotić (Ledenice, 9. 2. 1861 – 20. 4. 1930).

Žrtva fašističkog terora. Bio je umobolan i nosio je cipele potkovane konjskim potkovama okrenutim unazad te je zimi ostavljao u snijegu čudne tragove. Talijani su ga ubili tvrdeći da je bandit.

Veza: 4

10.

SVETIĆ, GABRIJELA DRAGICA – v: **20. Butković, Dragica Gabrijela**.

11.

SVETIĆ, IVAN (*Ive*) – Štrpin (Novi, 18. 8. 1956), sin Antona Ivanovog i Ane r. Rubčić (Plužnice, Gornji Zagon, 22. 1. 1932), kćeri Jurja Nikolinog – Mačka, Duke; supruga Nevenka.

Prometni tehničar; završio je srednju školu. Radio je u *Autotransu*, Rijeka. Bio je vlasnik trgovačke tvrtke *Loma* u Novom s prodavaonicama u zgradi bivšeg hotela *Klek*, u Ulici kralja Zvonimira, u Povilama i u Smokvici, poslije Restorana i pansiona *Lavanda*. Borac Domovinskog rata.

Veza: 1, 16, 25, 13, 31

12.

SVETIĆ, IVAN – Grgoš (Bater, Ledenice, 4. 9. 1918 – Ledenice, 11. 5. 1981), sin Martina i Pauline r. Mataija (Ledenice, 5. 1. 1888); supruga Marija r. Smolčić (Ledenice, 20. 5. 1926 – 1. 6. 2007). Nadimak je po djedu Grguru (Ledenice, 17. 2. 1856 – Ledenice, 28. 1. 1930), Stipanovom.

Nositelj Partizanske spomenice 1941; borac u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović*, zatim je stariji vodnik u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata jedno vrijeme je radio u Seljačkoj radnoj zadruzi u Ledenicama, a nakon njezina ukinuća je bio kirijaš.

Veza: 20

13.

SVETIĆ, IVAN – Ćirin (Novi, 1. 3. 1953), sin Stipana i Margarete (*Mara*) r. Rubčić (Gornji Zagon, 5. 1. 1924 – Novi, 4. 9. 2002), kćeri Nikole – Brice.

Automehaničar; zanat je izučio u *Automehanici* u Crikvenici. Radio je u DIP-u Novi, zatim u Italiji. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995. Invalid je (20-postotni) Domovinskog rata.

Veza: 25, 1, 16, 27, 31, 11

14.

SVETIĆ, IVICA (Novi, 20. 10. 1952), sin Petra Antonovog (iz Batera) i Nevenke r. Buneta (Ledenice, 15. 8. 1930).

Brodomonter; zanat je izučio u brodogradilištu u Kraljevici. Radio je u Kraljevici u kooperantskoj tvrtki brodogradilišta. Borac Domovinskog rata 1994 - 95. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

15.

SVETIĆ, JOSIP – Vidov (Plužnice, Gornji Zagon, 19. 3. 1930 – Gornji Zagon, 19. 2. 1991), sin Davida i Antice r. Rubčić (Gornji Zagon, 24. 1. 1904 – Gornji Zagon, 18. 1. 1982); supruga Margareta (Mara) r. Jovanović (Gornji Zagon, 6. 6. 1936), kći Tome – Rivinara.

Šumarski manipulant. Radio je u Šumariji Novi od 1. 11. 1960 - 1986. kao poslovođa. Stradao je u šumi u Gornjem Zagonu dok je motornom pilom rezao stablo. Nesretnim je slučajem presjekao nogu iznad koljena i iskrvario, jer je bio sam u šumi.

Veza: 17, 30, Bjelopetrović

16.

SVETIĆ, JURAJ (*Črne*) (Kal, Gornji Zagon, 14. 4. 1933), sin Ivana Stipanovog i Anice r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 21. 5. 1901 – Novi, 23. 1. 1985), Jurjeve; supruga Katarina r. Tomić (Gornji Zagon, 20. 11. 1936), kći Josipa Grginog.

Strojobravar; zanat je izučio u *Tvornici papira* u Rijeci. Radio je u pilani *Breze* pa u DIP-u Novi kao kotlovničar.

Veza: 27, 1, 25, 31, 26, 11, 13

17.

SVETIĆ, JURAJ – Vidov (Plužnice, Gornji Zagon, 6. 9. 1935), sin Davida i Antice r. Rubčić (Gornji Zagon, 24. 1. 1904 – Gornji Zagon, 18. 1. 1982); supruga Štefa r. Rubčić – Mačkova (Gornji Zagon, 15. 2. 1942), Nikolina; sin **Darko** (Novi, 9. 10. 1959) i kćerka **Bojana** (Novi, 30. 3. 1966), udana Bugarin.

Šumarski manipulant. Radio je u Šumariji Novi 1958 - 91.

Veza: 15, 30

18.

SVETIĆ, MIHOVIL (*Mijo*) (Plužnice, Gornji Zagon, 9. 9. 1916 – Rijeka, 14. 10. 1987), sin Mijata (Mile) Stipanovog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 12. 10. 1881 – Gornji Zagon,

27. 2. 1934); supruga Anica r. Tomić (Tribotinj, Gornji Zagon, 7. 5. 1925 – Novi, 2004,), kći Stipana – Kunaša.

Sudionik NOB-a od 1942; borac vodnik u bataljunu *Matija Gubec* u 14. primorsko-goranskoj brigadi 5. operativne zone do kapitulacije Italije, kad odlazi u Slavoniju. I brat **Pavao** (Plužnice, Gornji Zagon, 8. 1. 1915) bio je sudionik NOB-a u 14. primorsko-goranskoj brigadi 1942 - 43., kad je otišao u Slavoniju.

Veza: 3, 23, 22, 7

19.

SVETIĆ, NIKOLA (*Dugi*) (Plužnice, Gornji Zagon, 11. 2. 1950), sin Ivana Mijatovog i Katice r. Tomić (Valač, Gornji Zagon, 2. 8. 1930), kćeri Jakova – Terila; supruga Biserka r. Deranja – Maletina (Novi, 23. 1. 1954), kći Josipa – Malete; kći **Suzana** (Rijeka, 22. 10. 1971) i sin **Nikola** (Rijeka, 20. 5. 1978).

Zidarski majstor; završio je ŠUP, zidarski smjer u Rijeci. Radio u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od rujna 1976.

Veza: 3, 23, 21, 28

20.

SVETIĆ, PAVAO (*Pave*) (Plužnice, Gornji Zagon, 8. 1. 1915 – Novi, 29. 11. 2007), sin Mijata (Mile) Stipanovog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 12. 10. 1881 – Gornji Zagon, 27. 2. 1934); supruga Anica r. Tomić (Gornji Zagon, 1. 11. 1922 – Novi, 2. 5. 2007), kći Grge – Trgovca.

Sudionik NOB-a 1942 - 43; borac u 14. primorsko-goranskoj brigadi 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone.

Veza: 3, 21, 22, 7

21.

SVETIĆ, STIPAN (*Ćiro*) (Kal, Gornji Zagon, 14. 1. 1921 – Novi, 8. 2. 2008), sin Ivana Stipanovog i Anice r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 21. 5. 1901 – Novi, 23. 1. 1951), Jurjeve; supruga Margareta (Mara) r. Rubčić (Gornji Zagon, 5. 1. 1924 – Novi, 4. 9. 2002), kći Nikole – Brice; kćerke **Anica** (24. 8. 1942), udana Jarkovački, **Marica** (19. 6. 1945), udana Ligatić i **Željka** (19. 8. 1958), udana Miklić, te sin **Ivica** (Novi, 1. 3. 1953).

Šumarski manipulant, preuzimač i poslovođa u DIP-u Novi 10. 10. 1945 - 31. 10. 1981. Sudionik NOB-a od 27. 2. 1941. u bataljunu *Matija Gubec* do 1943. kada je otišao u Slavoniju.

Veza: 27, 1, 16, 13, 26, 11, 31, Jarkovački, Ligatić, Miklić

22.

SVETIĆ, STIPAN (Tribotinj, Gornji Zagon, 8. 4. 1926 – Rijeka, 16. 2. 2000), sin Mijata Stipanovog i Marije r. Deranja (Gornji Zagon, 12. 4. 1896 – Gornji Zagon, 28. 1. 1930), kćeri Jurja – Šljoka; supruga Marica r. Jovanović – Kiblina (Gornji Zagon, 31. 7. 1924 – Krk, 11. 12. 2012), kći Petra – Kible.

Sudionik NOB-a od siječnja 1942. do 1945; borac Posavskog odreda 22. divizije budući da je s obitelji živio kod Dugog Sela, gdje je prije rata radio u Posavini kao sluga.

Veza: 27, 1, 16, 25

23.

SVETIĆ, STIPAN (Tribotinj, Gornji Zagon, 20. 7. 1872 – Italija, 15. 8. 1916), sin Stipana Antonovog i Marije r. Mataija (Ledenice, 16. 2. 1829 – Gornji Zagon, 29. 1. 1915); supruga Anta r. Jovanović (Plužnice, Gornji Zagon, 14. 3. 1868 – Donji Zagon, 9. 12. 1956).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je na fronti u Italiji. Imao je sinove **Antona** (1. 9. 1904 – 5. 5. 1975), **Ivana** (26. 7. 1900 – 1999) i **Mijata** (28. 7. 1897 – 11. 5. 1951).

Veza: 16, 1, 25, 26, 3, 23, 21, 7

24.

SVETIĆ, SUZANA (Rijeka, 22. 10. 1971), kći Nikole (*Dugi*) Ivanovog i Biserke r. Deranja – Maletine (Novi, 23. 1. 1954), kćeri Josipa – Malete.

Defektologinja i socijalna pedagoginja: završila je studij defektologije u Zagrebu 2004.

Veza: 22

25.

SVETIĆ, TOMISLAV (Lupoglav, Ledenice, 1. 4. 1919 – 1941./45), sin Nikole Josipovog i Tereze r. Mataija (Ledenice, 23. 4. 1881 – Ledenice, 23. 1. 1937).

Žrtva rata; poginuo je u ratu kao domobran u vojsci NDH.

26.

SVETIĆ, ŽELJKO (Rijeka, 15. 11. 1956), sin Jurja Ivanovog i Katarine r. Tomić (Gornji Zagon, 20. 11. 1936), kćeri Josipa – Grova, Grginog.

Električar; završio je srednju školu u Rijeci. Radio je u *Agrokoki*, pogon *Pavlomir* u Novom od 1985. Borac Domovinskog rata od veljače 1995. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 16, 1, 25, 11, 13

SVOBODA, MELITA (iz Zagreba).

Magistrica farmacije. Došla je iz Zagreba u Novi i od 1945 - 47. vodila novljansku ljekarnu, tada još u vlasništvu Zlate Hranilović, u kući Nikole i Anke Mudrovčić na Korzu.

SZARKA, FRANCESCO

Upravitelj lučke ispostave u Novom 1859 - 99, agent Pomorskog zdravstvenog zastupništva u Novom pod Centralnom pomorskom upravom u Trstu.

ŠABARIĆ, PAVAO

Postolarski obrtnik. Držao je postolarsku radionicu u Novom na Placi u prizemlju Kaštela 1980 - 90., zatim u svojoj kući na Kalvariji. Potom se preselio u Opatiju.

ŠAFAR, **JAKOB** (Ludbreg, 21. 7. 1909 – Novi, 20. 2. 1999), Jurjev; supruga Ana (Zlatar, 7. 11. 1923 – Novi, 1998), Mirkova.

Urarski obrtnik u Novom, od 1951; imao je radnju u Vili *Ksenija*, Kralja Tomislava 10, potom u svojem stanu, u Ulici kralja Zvonimira 75. Sudionik NOB-a.

1.

ŠAJATOVIĆ, KREŠIMIR (Bijeljina, 1907 – Rijeka, 1985), sin Đure i Eme r. Philip; supruga Danica r. Andres (Crikvenica, 1917 – Crikvenica, 2000), Ivanova.

Konobar. S Dinkom Burazinom upravitelj je hotela *Lišanj* i *San Marino* 1934 - 45., do kada je *Lišanj* bio u vlasništvu Jugoslavenske banke iz Rijeke, koja je u Novom imala svoju poslovnicu. Nakon rata direktor hotela *Therapia* u Crikvenici, potom hotela *Kontinental* u Rijeci, gdje otvara prvi riječki mliječni restoran. Suosnivač je i voditelj Saveznog centra za unapređenje ugostiteljstva, preteče Ugostiteljske škole u Opatiji, na kojoj predaje, a koja poslije prerasta u Višu ugostiteljsko-hotelijersku školu, pa u Hotelijerski fakultet, na kojem je predavao. Ima sinove **Jurja** i **Krešimira**. Otac mu je bio sudac.

Veza: 2

2.

ŠAJATOVIĆ, VLADIMIR (*Vlado, Dečko*) (Banja Luka, 23. 7. 1918 – Slovenija, 8. 2. 1946), sin Đure i Eme r. Philip.

Automehaničar. Radio je u hotelu *Lišanj* u Novom, uz brata Krešimira. Sudionik NOB-a od 1943., nakon kapitulacije Italije mobiliziran je u partizane i upućen u tenkovsku jedinicu. Poginuo je nakon rata kao instruktor tenkista JNA na vojnoj vježbi, na putu Vrhnika – Postojna, kad se je cesta urušila pod tenkom koji je pao pod cestu na njega. Pokopan je na novljanskom groblju u grobnici palih boraca NOR-a. Igrao je nogomet u NGŠK u Novom.

Veza: 1

ŠAMANIĆ

Šamanići su došli u Novi 30-ih godina 20. st. iz Vrbnika.

1.

ŠAMANIĆ, AGITA r. Šostarić (Novi, 27. 3. 1945 – Novi, 6. 7. 2013), kći Nikole i Anice r. Piškulić – Anjike, Fumić (Novi, 20. 7. 1924 – Novi, 18. 5. 2014), Ivanove; suprug Branimir (Novi, 15. 10. 1940), Josipov; sin **Gordan** (1965) i kćerka **Viliana** (1967), udana Ježić.

Ekonomski tehničar. Završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci, a radila u knjigovodstvu DIP-a *Milan Mataija* (1. 6. 1964 - 31. 1. 1973), u HTP-u *Lišanj* i u ispostavi *Riječke banke* u Novom. Potpredsjednica je Turističkog društva u Novom 1974 – 75.

Veza: 2, 3, 6, 12, 5, 4, 9, 8, 10, 7

2.

ŠAMANIĆ, BRANIMIR (*Branko*) (Novi, 15. 10. 1940), sin Josipa Matinog i Vilme r. Kabalin – Javorke (Novi, 15. 6. 1915 – Novi, 5. 4. 1971), Frankove; supruga Agita r. Šostarić (Novi, 27. 3. 1945 – Novi, 6. 7. 2013), Nikolina; sin **Gordan** (1965) i kćerka **Viliana** (1967), udana Ježić.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu, elektro smjer u Rijeci. 1961 - 95. radio je u poduzeću *Instalater Rijeka,* pogon u Crikvenici. Igrao nogomet u NK *Vinodol* u Novom 1961 - 72., član KUD-a *Ilija Dorčić,* pjevač mješovitog zbora i klape *Novljani*, vokalne skupine *Pučki pivači* i pivač u novljanskom kolu od 1998. godine.

Veza: 5, 3, 6, 12, 1, 11, 4, 9, 8, 10, 7

2/1.

ŠAMANIĆ, DINO (Rijeka, 20. 5. 1994), sin Silvana Josipovog i Jagode r. Kujundžić (Rijeka, 4. 11. 1971), Mihajlove.

Ugostitelj (u 4. generaciji po Šamanićima, a u 7. generaciji po Kabalinima – Javorima). Završio je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Košarku je igrao u KK *Vinodol*, KK *Zagreb*, KK *Kvarner* i KK *Škrljevo*. S reprezentacijom U 18 osvojio je 2010. Evropsko prvenstvo.

Veza: 10, 6, 11, 5

3.

ŠAMANIĆ, FRANJO (Novi, 29. 6. 1938 – Zagreb, 1. 7. 2003), sin Josipa Matinog i Vilme r. Kabalin – Javorke (Novi, 15. 6. 1915 – Novi, 5. 4. 1971), Frankove; supruga Katica r. Damjanić (Rab, 13. 4. 1945), Ivanova; sinovi **Saša** (1965) i **Marko** (1973).

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Agronomski fakultet u Zagrebu; specijalizirao se u Francuskoj. Radio je u PIK u Đakovu 1962 - 68., 1968 - 74. na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, zatim u PIK-u *Sljeme*, tvornici stočne hrane u Sesvetama 1974 – 84., a od 1984. u Poslovnoj zajednici industrije stočne hrane *Hranina*, Zagreb.

Veza: 5, 2, 6, 12, 1, 11, 9, 8, 4, 10, 7

4.

ŠAMANIĆ, GORDAN (Rijeka, 16. 6. 1965), sin Branimira Josipovog i Agite r. Šostarić (Novi, 27. 3. 1945), Nikoline; supruga Gordana r. Barac (Rijeka, 1. 12. 1967), Matina; sinovi **Matej** (Rijeka, 12. 1. 1993) i **Branimir** (Rijeka, 13. 3. 2001).

Medicinski tehničar i ekonomist; srednju medicinsku školu završio je u Rijeci, a prvi stupanj Hotelijerskog fakulteta u Opatiji. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Polind* u Ledenicama, u vlasništvu *Industrogradnje* Zagreb, u HTP NOVI d.d. u Novom od 1. 8. 1997., i KTD Ivanj. Borac Domovinskog rata 1992 - 95. na ličkom ratištu. Član je KUD *Ilija Dorčić* i pjevačkog zbora, te član vokalne skupine *Pučki pivači*. Pivač u novljanskom kolu od 1998. godine.

Veza: 2, 1, 3, 6, 12, 11, 9, 8, 10, 7

5.

ŠAMANIĆ, JOSIP (Vrbnik, 13. 4. 1914 – Novi, 26. 7. 1961), sin Mate i Marije r. Malović; supruga Vilma r. Kabalin – Javorka (Novi, 15. 6. 1915 – Novi, 5. 4. 1971), Frankova; sinovi **Franjo** (1938), (blizanci) **Branimir** i **Želimir** (1940) i **Josip** (1943).

Gostioničar i ugostiteljski obrtnik. U Novi je došao iz Vrbnika 1937., tu se oženio i vodio gostionicu *Korzo* koja se prije zvala *K dobroj kapljici*, kod Franka Kabalina (ili "*Poli dovice*"), kako su je Novljani zvali poslije njegove smrti. Sudionik NOB-a od listopada 1943. u sanitetu 13. primorsko-goranske divizije. U njegovoj kući na Korzu osnovan je u veljači 1942. Kotarski komitet KPH za Kotar Novi.

Veza: 3, 2, 6, 12, 1, 11, 9, 8, 4, 10, 7

6.

ŠAMANIĆ, JOSIP (Novi, 25. 10. 1943), sin Josipa Matinog i Vilme r. Kabalin – Javorke (Novi, 15. 6. 1915 – Novi, 5. 4. 1971), Frankove; supruga Vinka r. Sučević (Novi, 27. 8. 1947), Mihovilova; sin **Silvano**(1969) i kćerka **Marina** (1970).

Ugostiteljski obrtnik, od 1965. Završio je Višu ekonomsku školu, ugostiteljski smjer u Opatiji. Dugogodišnji je član KUD-a *Ilija Dorčić* i član pjevačke klape *Novljani*, osnovane 1973., i vokalne skupine *Pučki pivači*, od 1968. pivač u novljanskom kolu. 1962 - 72. bio je golman u NK *Vinodol* u Novom.

Veza: 5, 3, 2, 12, 11, 1, 10, 9, 8, 7

6/1.

ŠAMANIĆ, LUKA (Zagreb, 9. 1. 2000), sin Marka Franjinog i Dine r. Orešković (Zagreb, 7. 5. 1975), Božidarove.

Košarkaš. Osnovnu i srednju ekonomsku školu završio u Zagrebu. Profesionalno igra košarku u *Cedevita* (Zagreb), *Zagreb* (Zagreb), *FC Barcelona* (Španjolska) i *Olimpija* (Ljubljana, Slovenija), potom u *San Antonio Spurs* (San Antonio, Texas, USA).

Veza: 8, 3, 5, 9

7.

ŠAMANIĆ, MANUELA, udana Lončarić (Rijeka, 1976), kći Želimira (*Željka*) Josipovog i Ivanke r. Tulić (Tribalj, 1948); suprug Kristijan Lončarić (Sušak, Rijeka, 20. 11. 1971), Ivanov, sinovi **Leon** (Rijeka, 6. 8. 2002) i **Božidar** (Rijeka, 25. 12. 2007).

Završila je srednju školu i nižu muzičku školu u Novom. Radila u knjižari *Jadran* u Novom.

Veza: 12, 3, 2, 6, 1, 11, 5, 9, 8, 4

7/1.

ŠAMANIĆ, MARINA (Rijeka, 20. 8. 1970), kći Josipa Josipovog i Vinke r. Sučević (Novi, 27. 8. 1947), Mihovilove; suprug Robert Dijanić (Rijeka, 27. 1. 1973) (rastavljena); kći **Frana Dijanić** (1992) i sin **Lucijan Dijanić** (1997).

Ekonomski stručni radnik, završila srednju ekonomsku školu u Crikvenici. Radi u KTD Vodovod Žrnovnica d.o.o. Novi Vinodolski od 1990. Članica je ženske klape *Puntape*.

Veza: 6, 11, 10, 5, Dijanić

8.

ŠAMANIĆ, MARKO (Zagreb, 11. 5. 1973), sin Franje Josipovog i Katice r. Damjanić (Rab, 13. 4. 1945), Ivanove; s prvom suprugom Dinom r. Orešković (Zagreb, 7. 5. 1975), Božidarovom ima kćerku **Doru** (Zagreb, 30. 3. 1995) i sina **Luku** (Zagreb, 9. 1. 2000); s

drugom suprugom Alenkom r. Kauzlarić (Rijeka, 15. 8. 1975) ima kćerku **Anu** (Rijeka, 24. 7. 2014).

Medicinski tehničar i viši sportski trener košarke; završio je srednju medicinsku školu i studij na Fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu. Profesionalni je košarkaš; igrao je u KK *Maksimir*, KK *Cibona* i u *Kovinotehni* u Savinjskoj Polzeli (Slovenija). Kćerka Dora prvostupnik je zdravstvenog veleučilišta u Zagrebu, radi u KBC Zagreb, na odjelu neurokirurgije bolnice Rebro. Sin Luka profesionalno igra košarku.

Veza: 3, 5, 2, 12, 6, 9, 6/1

9.

ŠAMANIĆ, SAŠA (Rijeka, 18. 5. 1965), sin Franje Josipovog i Katice r. Damjanić (Rab, 13. 4. 1945), Ivanove.

Strojarski tehničar; završio je srednju pomorsku školu u Bakru, nautički smjer. Radio u tvrtki *Medika* u Zagrebu.

Veza: 3, 5, 2, 12, 6, 8, 6/1

10.

ŠAMANIĆ, SILVANO (Rijeka, 26. 4. 1969), sin Josipa Josipovog i Vinke r. Sučević (Novi, 27. 8. 1947), Mihovilove; sin **Dino** (Rijeka, 20. 5. 1994) - sa suprugom Jagodom r. Kujundžić (Rijeka, 4. 11. 1971), Mihajlovom, i kćerka **Nika** (Zagreb, 6. 3. 2004) – sa suprugom Marcelom r. Vučaj (Zagreb, 28. 4. 1977), Koljinom.

Elektrotehničar; završio je srednju elektrotehničku školu u Rijeci. Ugostiteljski je obrtnik u Novom; drži *Caffe bar Remy* i turističku agenciju *Commodum*. Sopac, od osnovne škole. Borac Domovinskog rata 1991. Bio je predsjednik Udruženja obrtnika Grada Novog 2001 - 2002.

Veza: 6, 11, 3, 2, 12, 1, 9, 8, 4, 7

11.

ŠAMANIĆ, VINKA r. Sučević (Novi, 27. 8. 1947), kći Mihovila (*Miće*) i Katice r. Piškulić – Bracinke (Novi, 13. 10. 1907 – Novi, 18. 5. 1988), Nikoline; suprug Josip (Novi, 25. 10. 1943), Josipov; sin **Silvano** (1969) i kćerka **Marina** (1970).

Razredna nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Puli. Od 4. 10. 1970. radila u osnovnoj školi u Novom. Voditeljica je novljanskog folklora u osnovnoj školi i članica folklora u *KUD-u Ilija Dorčić.*

Veza: 6, 3, 2, 12, 1, 5, 10, 9, 8, 4, 7

12.

ŠAMANIĆ, ŽELIMIR (*Željko*) (Novi, 15. 10. 1940), sin Josipa i Vilme r. Kabalin – Javorke (15. 6. 1915 – 5. 4. 1971), Frankove; supruga Ivanka r. Tulić (Tribalj, 1948); kćerka **Manuela** (1976), udana Lončarić..

Autotehničar i ekonomist. Završio je srednju ekonomsku školu u Malom Lošinju. Radio je u poduzeću *Mercedes-Benz* u Mannheimu, u DIP-u Novi, u Brodogradilištu Kraljevica (19 godina), a od 1995. u KP Vodovod *Žrnovnica*. Igrao nogomet u NK *Vinodol*.

Veza: 5, 3, 2, 6, 1, 11, 5, 7, 9, 8, 4, 10

ŠANDL, ŽELJKA r. Radetić – **Lulić**, **Spod Barsa** (Novi, 20. 3. 1955), kći Mladena i Leposave r. Šeat (Knin, 7. 7. 1927), Dušanove.

Vlasnica privatne tvrtke za usluge vođenja knjigovodstva Šandl Željka.

Veza: Radetić 63, 69

1.

ŠANTEK, NEDA r. Gržin (Novi, 18. 5. 1930 – Novi, 26. 5. 2011), kći Marija Jurjevog i Marije r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 30. 11. 1893 – Novi, 30. 1. 1966), Jurjeve, udovice Bogoslava Piškulića – Juraša; suprug Stanislav (Rudnik, Gornji Milanovac, Srbija, 28. 2. 1924 – Novi, 25. 7. 2005), Tomin; kćerka **Vesna** (Novi, 11. 4. 1959), udana Car.

Nastavnica; završila je Višu pedagošku školu u Zagrebu. Radila je u osnovnoj školi u Krmpotama 1949 - 50. i u Novom 1951 - 84. Bila je blagajnica Turističkog društva u Novom 1964. godine.

Veza: 2, Gržin, Škrinjarić, Car

2.

ŠANTEK, STANISLAV (*Stanko*) (Rudnik, Gornji Milanovac, Srbija, 28. 2. 1924 – Novi, 25. 7. 2005), Tomin; supruga Neda r. Gržin (Novi, 18. 5. 1930), Marijeva.

Nastavnik; završio je Učiteljsku školu u Zagrebu i Višu pedagošku akademiju u Rijeci. Radio je u osnovnoj školi u Brinju, a 1962 - 1984. u Novom.

Veza: 1, Car

ŠARIĆ, DRAŽENKA r. Baran (Slavonski Brod, 2. 12. 1960), Draženova (? – 15. 4. 1994).

Objavila je u Slavonskom Brodu knjigu dječje poezije *Posebna priča*, a piše i pjesme na novljanskoj čakavštini posvećene ocu Novljaninu koji je imao kuću “Pod Barana” te je s njim dolazila u Novi.

Veza: Baran 3

ŠARINIĆ, STJEPAN (Švica, Otočac, 3. 6. 1865); supruga Lucija r. Piškulić (20. 10. 1863), Frankova; sin Petar (29. 6. 1900).

Opančar. Radio je u Novom 1899 - 1924., kada je otišao u Beograd. U Novom se oženio i zasnovao obitelj.

ŠEBALJA

Prezime se u Novom pojavljuje u 17. stoljeću; Šebalje su došli iz Plaškog pa je dio obitelji tog prezimena imao nadimak **Plaško.**

1.

ŠEBALJA, ADELAIDE (*Ada*) – Paladin, Ivanova – v. **Deranja, Adelaide**.

2.

ŠEBALJA, ANA – Paladin (Novi, 2. 8. 1938), kći Ivana Frankovog i Marije r. Šuta (Novi, 12. 10. 1911 – Novi, 18. 3. 1976), Frankove.

Nastavnica hrvatskog jezika i sociologije; završila je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju u Rijeci 1965. Radila je kao učiteljica u osnovnoj školi Breze 1957 – 59., u

Gornjim Krmpotama 1959 - 60., te u osnovnoj školi u Novom 1960 - 91., kao nastavnica. Bila je članica Turističkog društva u Novom 1953. godine.

Veza: 11, 10, 1, 20

3.

ŠEBALJA, DANKO (Novi, 14. 2. 1734 – oko 1800), sin Ivana Adamovog i Margarite; supruga Katarina Potočnjak (Novi, 19. 10. 1733 – Novi, 30. 8. 1791), Jurjeva. Pravo ime mu je Adam.

U kupoprodajnom ugovoru od 30. 12. 1784. spominje se kao narodni sudac. Sestra mu je **Jele** (Novi, 10. 9. 1730 – Novi, 4. 6. 1799), udana za Ivana Sokolića – Belca (Novi, 21. 11. 1736), Petrovog, sučevog sina.

4.

ŠEBALJA, ANDRIJ (Novi, 17. 11. 1858 – Novi, 28. 6. 1928), sin Martina Josipovog i Ludovike r. Piškulić (Novi, 24. 8. 1824 – Novi, 21. 6. 1912); supruga Margareta r. Kabalin – Rudinka (Novi, 18. 12. 1865 – Novi, 21. 2. 1910), kći Petra Ivanovog.

Zidar u Novom. Pivač u novljanskom kolu. Djed je Zdenka Žvanovića (Novi, 22. 8. 1920).

Veza: 16, 19, 5, 8, 14, 7, 17, 18, 10

5.

ŠEBALJA, ANDRIJ PAVAL (Novi, 10. 11. 1924 – Boka kotorska, 27. 1. 1940), sin Venceslava i Katarine r. Sokolić – Malanke (Novi, 22. 11. 1902 – 17. 2. 1948), Andrijeve.

Mornar, pitomac podoficirske strojarske škole Jugoslavenske kraljevske mornarice u Boki kotorskoj. Umro je od tuberkuloze.

Veza: 19, 4, 8, 14, 7

6.

ŠEBALJA, BARTOL (Novi, 25. 8. 1838 – Novi, 8. 8. 1896), sin Antona Antonovog i Doroteje r. Kabalin – Rudinke (Novi, 30. 5. 1807 – Novi, 21. 5. 1888); supruga Uršula r. Veljačić – Totušica (Novi, 12. 9. 1838 – Novi, 15. 2. 1923), Antonova.

Radio je u Africi za vrijeme izgradnje Sueskog kanala; vraćajući se umro je na putu od tifusa.

7.

ŠEBALJA, DUŠAN (Novi, 25. 7. 1958), sin Ivana Venceslavovog i Katice r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 1. 12. 1933 – Novi, 19. 6. 2012), Dragutinove.

Automehaničar; završio je srednju školu u Crikvenici. Od 22. 2. 1979. radio u pogonu *Transport* Šumarije Novi u Novom (u *Garaži* na Portu).

Veza: 14, 5, 8, 19, 4

8.

ŠEBALJA, DUŠAN (Novi, 19. 12. 1925 – 24. 9. 1943), sin Venceslava Andrijevog i Katarine r. Sokolić – Malanke (Novi, 22. 11. 1902 – Novi, 17. 2. 1948), Andrijeve.

Pali borac NOR-a. Poštanski službenik. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943. u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je od minobacačke mine kod pilane Sušanj iznad Karlobaga, kad se je brigada raspoređivala za napad na Karlobag.

Veza: 19, 4, 5, 14, 7

9.

ŠEBALJA, FRANKO IVAN (Novi, 27. 9. 1809 – 1864), sin Ivana mlađeg, Ivanovog i Margarete r. Piškulić – Mikine (Novi, 5. 3. 1766), Matijeve.

Svećenik; studirao je filozofiju u Senju od 1830 – 31., a teologiju od 1831 - 35. kada je i slavio Mladu misu. Bio je župnik suradnik (*parochus cooperator*) u mnogim mjestima. Djed mu je **Ivan** stariji (Novi, 4. 5. 1738), Ivanov, a prabaka Vicenca r. Piškulić (Novi, 4. 7. 1739).

Veza: 12

10.

ŠEBALJA, FRANKO (Novi, 7. 11. 1875 – Novi, 22. 4. 1945), sin Josipa Josipovog i Marije r. Sokolić (Novi, 14. 1. 1839 – Novi, 11. 11. 1922); supruga Lucija r. Paladin (Novi, 14. 12. 1878 – Novi, 21. 11. 1957), Josipova.

Žrtva rata. Kao novljanski grobar smrtno je stradao od eksplozije mine, zaostale u novljanskom groblju za vrijeme rata.

Veza: 16, 18, 11, 1, 2, 20, 13, 4

11.

ŠEBALJA, IVAN – Paladin (Novi, 15. 6. 1908 – Novi, 12. 8. 1950), sin Franka Josipovog i Lucije r. Paladin (Novi, 14. 12. 1878 – Novi, 21. 11. 1957), Josipove, po kojoj je i dobio nadimak **Paladin**; supruga Marija r. Šuta (Novi, 12. 10. 1911 – Novi, 18. 3. 1976), Frankova; kćeri **Adelaide (*Ada*)** (1932), udana Deranja, **Ana** (1938) i **Žarka** (1947), udana Grmuša.

Postolar; zanat je izučio kod Dragutina Sokolića – Pećara, poslije je i zidar. 1935 - 39. aktivan sindikalni djelatnik i rukovodi štrajkovima radnika 1936 - 38. Član i jedan od osnivača prve partijske ćelije KPH u Novom u kolovozu 1941. Sudionik NOB-e od 1941. Nakon rata radio je u građevinskom poduzeću u Novom. Poginuo je na radu, prigodom miniranja u iskopu kamena za *japnenicu* u Ulici Augusta Šenoe.

Veza: 10, 18, 1, 2, 20

12.

ŠEBALJA, IVAN (Novi, 29. 1. 1792 – Novi, 5. 5. 1871), sin Ivana ml., Ivanovog i Margarete r. Piškulić (Novi, 5. 3. 1766), Matijeve; supruga Katarina r. Bruketa (Križišće, 22. 9. 1796), Matijeva.

Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom 27. 3. 1845. i član njezina Upravnog odbora. Šukundjed mu je Adam (Novi, 15. 9. 1683), Ivanov.

Veza: 9

13.

ŠEBALJA, IVAN (Novi, 16. 10. 1897 – Požega, ?), sin Ivana (Novi, 16. 6. 1869), Josipovog i Elizabete r. Radetić – Kastavke (Novi, 29. 10. 1871 – Požega, 1917), Fabijanove; supruga Milka r. Prpić (Grižane, 1900).

Bravar. S roditeljima i braćom odselio se u Požegu. I njegov otac je bio bravar, a brat **Roko** (Aslanovci, 1905) stolar.

Veza: 10, 18, 11

14.

ŠEBALJA, IVAN (Novi, 4. 12. 1926 – Novi, 17. 2. 2008), sin Venceslava Andrijevog i Katarine r. Sokolić – Malanke (Novi, 22. 11. 1902 – Novi, 17. 2. 1948), Andrijeve; supruga Katica r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 1. 12. 1933 – Novi, 19. 6. 2012), Dragutinova.

Poštanski činovnik. Radio je 1946 - 50. u Novom, Bribiru, Raši i Rijeci, 1950 - 60. u DIP-u Novi, od 1961. do 30. 6. 1976. činovnik je u Šumariji Novi.

Veza: 19, 4, 5, 8, 7

15.

ŠEBALJA, JURAJ (Novi, 1693 – 19. 2. 1767), sin Jurja (15. 4. 1669), Jurjevog i Barbare r. Sokolić – Milinice (Novi, 1667), Ivanove (Bribirčić); supruga Manda r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 31. 8. 1691 – Novi, 26. 8. 1764).

Desetnik (“decurion”) u Novom. Potpisnik je dvaju ugovora sastavljenih u Bakru 22. 2. 1763. između kraljevskoga namjesnika Antonia de Zandonatti i Novljana o zamjeni doprinosa od proizvedenog vina (potoke), sulja (davanja u ovcama) i tlake za novčanu obvezu. U jednom se ugovoru spominje kao Sebalin, u drugom kao Sebalia.

16.

ŠEBALJA, LUKA (Novi, 10. 10. 1845 – Aleksandrija, Egipat, 7. 6. 1899), sin Josipa i Kate r. Radetić (Novi, 15. 11. 1807 – Novi, 14. 8. 1884); supruga Marija r. Sokolić (Novi, 22. 11. 1844 – Novi, 3. 1. 1931).

Radnik. Sudjelovao je u prokopavanju Sueskog kanala.

Veza: 10, 18, 4

17.

ŠEBALJA, MIHOVIL (*Miško*) (Novi, 29. 9. 1909 – 23. 5. 1992), sin Petra (Novi, 18. 11. 1867 – Buenos Aires, Španjolska, 22. 7. 1921), Martinovog i Tereze r. Kukalj (Novi, 9. 10. 1872 – Novi, 15. 11. 1952), Pavlove; supruga Jula r. Zuzzi (16. 2. 1921), kći Julijana i Marije (Cucike) r. Žvanović. Otac **Petar** umro je od španjolske gripe.

Zidar u Novom. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici, a nakon 1952. seli se s obitelji u Australiju.

Veza: 4, 19

18.

ŠEBALJA, IVAN ROKO (Novi, 15. 8. 1879 – 1914./1918), sin Josipa Josipovog i Marije r. Sokolić (Novi, 14. 1. 1839 – Novi, 11. 11. 1922); supruga Margareta (Mare) r. Radetić – Kastavka (Novi, 15. 7. 1880), Fabijanova.

Žrtva I. svj.rata; kao austrougarski vojnik poginuo je na fronti, nestao u rijeci Drini.

Veza: 16, 10, 13, 11, 4

19.

ŠEBALJA, VENCESLAV (*Vencel*) (Novi, 28. 9. 1900 – Hercegovac kod Garešnice, 1986), sin Andrija Martinovog i Margarete r. Kabalin – Rudinke (Novi, 18. 12. 1865 – Novi, 21. 2. 1910), Petrove; supruga Katarina r. Sokolić – Malanka (Novi, 22. 11. 1902 – Novi, 17. 2. 1948) Andrijeva; rastavljen.

Tapetar i sedlar. Između dvaju svjetskih ratova imao je obrt – trgovinu mješovite robe (na Korzu), te sedlarsku i remenarsku radnju. Pivač u novljanskom kolu i član Narodne čitaonica od 1925. Bio je angažiran i u NGŠK-u u Novom. Godine 1930. napušta obitelj i seli se u Slavoniju.

Veza: 4, 5, 8, 14, 7, 17

20.

ŠEBALJA, ŽARKA – Paladin (Novi, 26. 2. 1947), Ivanova – v. **Grmuša, Žarka**.

ŠEFER (SCHÄFER)

Prezime se pojavljuje u Novom sredinom 19. stoljeća, jedine muške nasljednike ove grane nalazimo danas u Rijeci. Prezime je podrijetlom njemačko iz Moravske, Češka, iz mjesta Königlosen (Olmouc) odakle je došao Josip Andrijev.

1.

ŠEFER, ANDRIJA (Bunić kod Ličkog Lešća, 4. 9. 1865 – Novi, 13. 12. 1942), sin Josipa Andrijevog i Lucije r. Maričić (Novi, 8. 5. 1828 – Tounj, 10. 3. 1902), kćeri Ivana – Jurića i Doroteje Ježić, udovice Nikole Baričevića; supruga Barbara r. Kabalin – Javorka (Novi, 1. 12. 1875 – Novi, 28. 11. 1953), Josipova. Sestra Ursa udana ja za Grgu Sokolića – Grginića.

Opančar. Imao je na Korzu u Novom opančarsku, potom postolarsku radnju koju napušta i u vlastitoj kući kod "*Malih vratih*" otvara pekarsku radnju. Supruga mu je rodila dvanaestero djece, od kojih je petero umrlo po porodu.

Veza: 5, 3

2.

ŠEFER, ANTON (Novi, 10. 6. 1908 – Rijeka, 26. 1. 1973), sin Andrija i Barbare r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 12. 1875 – Novi, 28. 11. 1953), Josipove; supruga Aiša r. Cerić Budimilić (Bosna, 15. 5. 1914 – Novi, 14. 10. 1993).

Pekar; zanat je izučio kod oca i nastavio raditi u bivšoj očevoj pekarnici. Bio je često *pod kapljicom*, pa bi majka mijesila kruh. Pokopan u Novom. Brat mu je **Ivan** (4. 1. 1906).

Veza: 1, 3, 5, 4, 6, 7

3.

ŠEFER, DRAGUTIN KARLO (Bunić, 1860 – Tounj, 1928), sin Josipa Andrijevog i Lucije r. Maričić – Jurike (Novi, 8. 5. 1828 – Tounj, 10. 3. 1902), Ivanove, udovice Nikole Baričevića (Donji Zagon, 4. 9. 1822), Lovrinog, a s kojim je imala nekoliko djece – to su današnji novljanski Baričevići.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju od 1890 - 94. Župnik u Tounju. Povremeno je boravio i u Novom, bio je član Narodne čitaonice, a vjenčavao je mlade parove u novljanskoj crkvi.

Veza: 5, 1

4.

ŠEFER, JOSIP DRAGUTIN (*Pepe*) (Novi, 16. 10. 1897 – Novi, 15. 1. 1960), sin Andrija i Barbare r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 12. 1875 – 28. 11. 1953), Josipove.

Poštanski službenik. Gimnaziju je završio u Tounju, gdje je bivao kod strica, svećenika.

Veza: 1, 3, 5, 2, 6, 7

5.

ŠEFER (SCHÄFER), JOSIP (JOSEPHUS) (Königlosen, Olmouc, Moravska, 1828 – Stinica, 1890), sin Andrije Antonovog i Tereze, Rudolfove iz Komitovala (Češka); supruga Lucija r. Maričić (Novi, 8. 5. 1828 – Tounj, 10. 3. 1902), kći Ivana Jurića i Doroteje Ježić, udovice Nikole Baričevića; vjenčao se 21. rujna 1858. u Novom.

Općinski pisar u Novom. Poslije je otišao u Liku (gdje su mu se rodila djeca: **Josip**, ljekarnik u Varaždinu, **Andrija**, **Dragutin**, **Tereza** i **Lucija**), pa u Stinicu.

Veza: 1, 3

6.

ŠEFER, LJUBOSLAV (*Ljubo*) (Novi, 11. 10. 1901 – Novi, 13. 7. 1969), sin Andrija i Barbare r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 12. 1875 – Novi, 28. 11. 1953), Josipove; supruga Marija r. Mudrovčić – Bubnjar, Temika (Novi, 4. 10. 1907 – Novi, 16. 3. 1991), Mihovilova.

Pomorski strojar. Bio je *capo di macchina* (upravitelj stroja) na prekooceanskim parobrodima i na brodovima riječne plovidbe. Radio je jedno vrijeme kao upravitelj pilane na Brezama, u pogonu *Transport* DIP-a Novi i najzad kao upravitelj stroja na brodovima *Splošne plovbe* iz Pirana (Slovenija). Bio je starosta u Hrvatskom sokolu. Kćeri su mu **Lovorka** (Novi, 28. 8. 1935) i **Jasna (*Seka*)** (Novi, 1. 9. 1938).

Veza: 1, 3, 5, 2, 4, 7, Sokolić - Verica, Zoričić

7.

ŠEFER, PETAR (Novi, 1. 8. 1915 – Rijeka, 12. 2. 1982), sin Andrija i Barbare r. Kabalin – Javorke (Novi, 1. 12. 1875 – Novi, 28. 11. 1953), Josipove; supruga Lovorka r. Šoić (Rijeka, 1922 – Rijeka, 17. 10. 2003).

Pomorski strojar, potom pomorski inspektor; završio je Pomorsku akademiju u Bakru. Preselio se u Rijeku, gdje su mu se rodili i sinovi **Ljubomir** i **Nevio**.

Veza: 1, 3, 5, 2, 4, 6

ŠEGOTA

Šegote dolaze u Novi iz Stinice preko Senja. Prezime je nestalo iz Novoga.

1.

ŠEGOTA, DANE (Stinica, Jablanac, 1869 – Novi, 25. 1. 1925), Šimunov; supruga Johana r. Maričić – Jurika (Novi, 23. 1. 1866), Vickova.

Poštar u Novom, od 1923. kada je ovamo došao. Imao je sinove **Ivana** (27. 1. 1913) i **Julija Marijana** (25. 2. 1905).

Veza: 2

2.

ŠEGOTA, ŠIME (Stinica, Jablanac, 17. 9. 1864 – Novi, 21. 7. 1944), Šimunov; prva supruga (nevjenčana) Elizabeta r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 13. 11. 1876 – Povile, 12. 7. 1899), kći Petra Filipovog, druga Lucija r. Krišković – Šimuničinka (Novi, 6. 1. 1865 – Novi, 2. 5. 1942), Filipova.

Financ i podvornik u poreznoj upravi u Novom. Poslije je otišao u Ameriku, gdje je izgubio obje noge, pa je nosio proteze. Vratio se iz Amerike i 1904. vjenčao s drugom suprugom, s kojom je živio u "Staroj biškupiji" kod Mrzljaka – Ofratovih, kod kojih je služila. S prvom suprugom Elitabetom, s kojom je živio nevjenčano, imao je troje djece, koji su nosili majčino prezime i nadimak Poleša. Prva (nevjenčana) supruga živjela je u Povilama s jednim financom. Iz braka s drugom suprugom imao je sina **Marijana** (Senj, 8. 12. 1906).

Veza: 1

ŠEGULJA

Prezime se spominje u Novom u 18. stoljeću kada je u Novi došao Jakov Šegulja (Drivenik, 1740 – Novi, 20. 2. 1792); gotovo svi novljanski Šegulje su njegovi potomci. U Hrvatsko primorje došli su 1100. godine iz Međimurja.

1.

ŠEGULJA, ČEDOMIR (Rijeka, 3. 10. 1983), sin Dubravka i Milojke r. Butorac(16. 9. 1954), kćerke Mile - Milišinog; supruga Monika (22. 9. 1984); djeca: **Carmen** (2015) i **Daniel** (2018).

Magistar nauka; magistrirao u Kanadi na *University of Toronto*, diplomirao računarstvo na FER-u u Zagrebu. Radi i živi u Kanadi. Svirao je sopile.

Veza: 2, 19, 1/1, 1/2

1/1.

ŠEGULJA, DANIJEL (Novi, 25. 2. 1926 – Novi, 27. 1. 2000), sin Josipa i Uršule r. Sokolić (Novi, 21. 10. 1899 – Novi, 13. 7. 1986), Danijelove; supruga Marija r. Mrzljak – Polešinka (Novi, 12. 3. 1927), Frankova.

Diplomirani inženjer građevinarstva; završio je Tehnički fakultet. Radio je u GP *Jadran*, Rijeka 1945 - 49. i 1954., zatim u GP *Rječina*, *Pomgrapu* i *Konstruktoru* u Rijeci. Bio je šef operative, a jedno vrijeme i predavač u Građevinskoj tehničkoj školi (GTŠ) u Rijeci.

Veza: 14, 3, 20, 7, 617 15, 2, 8, 19

1/2.

ŠEGULJA, DRAGANA (Rijeka, 27. 6. 1981), kći Dubravka i Milojke r.Butorac (16. 9. 1954), kćerke Mile - Milišinog.

Magistra medicinske biokemije, specijalist med. biokemije i laboratorijske medicine; diplomirala na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu u Zagrebu. Radi u KBC Rebro.

Veza: 2, 19, 1/1, 1

2.

ŠEGULJA, DUBRAVKO (Rijeka, 15. 5. 1955), sin Danijela i Marije r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 12. 3. 1927), Frankove; supruga Milojka r. Butorac (Novi, 16. 9. 1954), Mile - Milišinog; kćerka **Dragana** (1981) i sin **Čedomir** (1983).

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici, od 1993. u privatnom poduzeću za popravke brodova. Borac Domovinskog rata 1991 - 92., kao desetnik HV-a.

Veza: 1/1, 15, 16, 14, 20, 8, 19, 1/2, 1

3.

ŠEGULJA, EDUARDO (Novi, 18. 3. 1899 – Zagreb, 24. 8. 1974), sin Roke Ivana Petrovog i Marije r. Ježić – Z Malenice (Novi, 31. 10. 1857 – Novi, 3. 8. 1924), Pavlove; supruga Katarina Piškulić.

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Agronomski fakultet u Zagrebu. Radio je u Donjem Miholjcu, Novigradu Podravskom, a u Požegi je bio upravitelj Vinogradarsko-voćarske stanice. Imao je brata **Josipa** (Novi, 3. 6. 1897) i sestru **Genovevu** (16. 12. 1878), koji su ostali živjeti u Novom, te braću **Vinka (Vjenceslav)** (Novi, 28. 12. 1881), **Petra** (Novi, 15. 7. 1884), **Felixa** (Novi, 19. 5. 1980) i **Ivana** (Novi, 29. 8. 1892), koji su se odselili u USA.

Veza: 20, 7, 14, 1, 16, 15

4.

ŠEGULJA, FILIP (Novi, 13. 5. 1808 – Novi, 1835), sin Antona Jakovljevog i Franice r. pl. Mrzljak (Novi, 18. 4. 1768 – Novi, 3. 7. 1845), Mikuline.

Student četvrte godine teologije na senjskome bogoslovnom učilištu (gdje je počeo studirati 1831., a prije toga je bio student filozofije, od 1827/1828 - 1830/1831.), ali zbog bolesti nije uspio završiti studij.

Veza: 9, 5, 7, 21, 17, 24, 11

5.

ŠEGULJA, FILIP (Novi, 2. 5. 1786 – Novi, 27. 10. 1865), sin Jakova i Lucije r. Žanić – Pužike (Novi, 1. 8. 1746 – Novi, 30. 3. 1816), Vickove.

Svećenik; studij bogoslovije (1806 – 09) završio je u Senju. Bio je plovan (župnik) u Gračacu, a kao umirovljenik vratio se u Novi. Zajedno s Vinkom Mrzljakom i Ivanom Potočnjakom bio je jedan od osnivača Narodne čitaonice 27. 3. 1845. i zamjenik predsjednika od osnutka, a nakon pada Bachova apsolutizma jedan od njezinih obnovitelja 17. 12. 1864. Otac mu je **Jakov** (Drivenik, 1740 – Novi, 20. 2. 1792).

Veza: 9, 11, 7, 21, 17, 4

6.

ŠEGULJA, FRANJO (Jadranovo, 9. 1. 1927 – Novi, 1980), Ivanov; supruga Marija r. Peričić – Vranješinka (Novi, 15. 11. 1928 – Novi, 25. 10. 2007), Josipova; kćerke **Ivana** (1951), udana Perišić, i **Milica** (1952), sin **Josip** (1954).

Automehaničar i vozač. Radio je u DIP-u Novi i kao vozač autobusa *Autotransa* iz Rijeke. Došao je u Novi 1948., nije u nikakvoj rodbinskoj vezi s ostalim novljanskim Šeguljama.

Veza: 18, 13

7.

ŠEGULJA, IVAN GRGUR (Novi, 12. 3. 1795 – Novi, 8. 12. 1864), sin Antona Jakovljevog i Franice r. pl. Mrzljak (Novi, 18. 4. 1768 – Novi, 3. 7. 1845), Mikuline; supruga Margareta r. Umiljenović (Novi, 10. 11. 1792 – Novi, 10. 2. 1849), Petrova.

Općinski sudac u Novom. Pohađao je školu u Rijeci. Pominje se u dokumentima od 9. 12. 1849. i 9. 2. 1850., u posjedu Mare Mažuranić – Janković, Z Dvorca (1917), Vickove.

Veza: 9, 5, 21, 17, 4, 24, 20, 11

8.

ŠEGULJA, IVAN (Ivica) (Rijeka, 22. 5. 1958), sin Danijela i Marije r. Mrzljak – Polešinke (Novi, 12. 3. 1927), Frankove; supruga Tajana r. Kezele (14. 9. 1957).

Prof. dr. sc. tehničkih znanosti na Pomorskom fakultetu u Rijeci; diplomirao je na Strojarskom fakultetu u Rijeci. Bio je Tehnički direktor brodogradilišta 3. Maj u Rijeci i brodogradilišta u Kraljevici, te direktor brodogradilišta u Kraljevici (2004 - 2007).

Veza: 1/1, 15, 16, 14, 20, 2, 19

9.

ŠEGULJA, IVAN (Novi, 24. 5. 1780 – Novi, 8. 8. 1830), sin Jakova (Drivenik, 1740) i Lucije r. Žanić – Pužike (Novi, 1. 8. 1746 – Novi, 30. 3. 1816), Vickove.

Svećenik u Novom, a bio je kapelan u Ledenicama između 1817. i 1830. Otac mu je u Novi došao iz Drivenika.

Veza: 2, 11, 7, 21, 17, 4

10.

ŠEGULJA, IVAN – Z Mela (Novi, 29. 7. 1924 – Novi, 20. 4. 1983), sin Josipa Ivanovog i Rozalije r. Maričić – Livakovice (Novi, 25. 9. 1901 – Novi, 1. 6. 1963), Pavlove; supruga Anka r. Stipanov (Preko, 24. 1. 1923), Tomislavova.

Izučeni pekar. Sudionik NOB-e od 9. 9. 1943. u Komandi mjesta Novi, Senj, Pag i III. POS-u (Pomorskom obalnom sektoru) u Zadru. Nakon rata radio je kao trgovački poslovođa. Igrao je nogomet u NK *Poskok* u Novom.

Veza: 12

11.

ŠEGULJA, IVAN (Novi, 27. 1. 1811 – 19. 8. 1849), sin Mikule Jakovljevog i Ane r. Sokolić – Filkovice (Novi, 29. 9. 1774 – 7. 7. 1854), Filipove.

Svećenik; filozofiju je studirao u Senju 1830 - 31., a teologiju 1831 - 35. Kao “dijak” obavljao je dužnost tajnika kod svećenika Antona Dobrića, Antonovog u Kanfanaru. Poslije je došao u Novi. Imao je braću **Antona** (12. 12. 1797) i **Vicka** (11. 12. 1799).

Veza: 9, 5, 7, 21, 17, 4, 24

12.

ŠEGULJA, IVAN (Novi, 20. 4. 1844 – Novi, 7. 6. 1912), sin Mikule Vickovog i Lucije r. Žanić (Novi, 16. 2. 1819 – Novi, 7. 2. 1892); prva supruga Mare Mudrovčić (Novi, 14. 10. 1846 – Novi, 25. 3. 1880), druga Marija Kate r. Mudrovčić (Novi, 14. 9. 1862 – Novi, 13. 8. 1891), treća Anka r. Maričić – Parunica (Novi, 5. 7. 1856 – Novi, 24. 11. 1914).

Zidarski obrtnik. Odlazio je na rad i u Bosnu. Bio je član Narodne čitaonice 1891., a od 1902. i član njezina Nadzornog odbora. Otac **Mikula** (Novi, 23. 5. 1825) imao je brata **Filipa** (Novi, 1. 3. 1825). Unuk je **Mikule** (Novi, 20. 11. 1776), Jakovljevog.

Veza: 10

13.

ŠEGULJA, JOSIP (Novi, 31. 7. 1954), sin Franje i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 15. 11. 1928 – Novi, 25. 10. 2007), Josipove.

Brodoelektričar; završio je školu u Crikvenici. Plovio je, radio u *Koksari* u Bakru i u HŽ-u u Rijeci. Potom opet plovi.

Veza: 6, 18, Perišić

14.

ŠEGULJA, JOSIP (Novi, 3. 6. 1897 – Novi, 24. 2. 1978), sin Roke Ivana Petrovog i Marije r. Ježić – Z Malenice (Novi, 31. 10. 1857 – Novi, 3. 8. 1924), Pavlove; supruga Ursula r. Sokolić (Novi, 21. 10. 1899 – Novi, 13. 7. 1986), Danijelova.

Glavar Zemljišne zajednice Novi – Zagon. S Vladom Maričićem, a poslije s Neibergerom vodio je pilanu na “Melu”, uz Ričinu, u vlasništvu Mirka Maričića (Novi, 1877 – Novi, 1933), Antonovog, vlasnika *Vile Mira*.

Veza: 20, 7, 3, 1/1, 16, 15, 2, 8, 19

15.

ŠEGULJA, MARIJA (*Mica*) r. Mrzljak – **Polešinka** (Novi, 12. 3. 1927 – Novi, 30. 4. 2013), kći Franka i Matejke r. Toljan (Novi, 22. 10. 1900 – Novi, 13. 5. 1946), Ivanove; suprug Danijel (Novi, 25. 2. 1926 – Novi, 27. 1. 2000), Josipov.

Završila je Trgovačku akademiju u Zagrebu. Radila je u poduzeću *Jugodrvo*, u zgradi ex hotela Klek, potom u Rijeci u poduzećima *Exportdrvo* i *UKOD*, a bila je i šefica računovodstva u *Brodokomercu* u Rijeci.

Veza: 1/1, 16, 14, 2, 8, 19

16.

ŠEGULJA, MARIJA (*Mera*) (Novi, 11. 7. 1924 – Novi, 13. 12. 2008), kći Josipa i Uršule r. Sokolić (Novi, 21. 10. 1899 – Novi, 13. 7. 1986), Danijelove.

Bankovna činovnica. Završila je Trgovačku akademiju u Zagrebu gdje je radila u *Privrednoj banci*.

Veza: 14, 3, 20, 7, 1/1, 15, 2, 8, 19

17.

ŠEGULJA, MATIJ (Novi, 1. 2. 1800 – Novi, 27. 2. 1861), sin Antona Jakovljevog i Franice r. pl. Mrzljak (Novi, 18. 4. 1768 – Novi, 3. 7. 1845), Mikuline.

Svećenik; studirao je filozofiju 1823 - 24., a 1824 - 28. teologiju. Bio je svećenik suradnik na Trsatu. Brat **Filip** umro je kao student četvrte godine bogoslovije.

Veza: 9, 5, 7, 21, 4, 24, 11

18.

ŠEGULJA, MILICA (Novi, 2. 12. 1952), kći Franje i Marije r. Peričić – Vranješinke (Novi, 15. 11. 1928 – Novi, 25. 10. 2007), Josipove.

Profesorica matematike i fizike; diplomirala je na Fakultetu industrijske pedagogije u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom 1977., u Srednjoj školi *Pavao Ritter Vitezović* u Senju i u Gradskom poglavarstvu u Novom.

Veza: 6, 13

19.

ŠEGULJA, MILOJKA r. Butorac (Novi, 16. 9. 1954), kći Mile - Milišinog i Karmenke Butorac r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 16. 7. 1933), Jerkove; suprug Dubravko (Rijeka, 15. 5. 1955), Danijelov; kćer **Dragana** (1981) i sin **Čedomir** (1983).

Doktorica medicine, liječnik specijalist – pedijatar; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Od 1979. radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom. Sudjelovala je u radio-emisijama“Novljanska poneštrica”. Dobitnica je nagrade Grada Novi Vinodolski za životno djelo (2016).

Veza: 2, 1/1, 1/2, 1, 15, 16, Butorac 106, 67, 137

20.

ŠEGULJA, IVAN ROKO (Novi, 17. 8. 1850 – Novi, 15. 1. 1912), sin Petra i Marije r. Dobrić (Novi, 19. 3. 1827 – Novi, 5. 4. 1884); supruga Marija r. Ježić – Z Malenice (Novi, 31. 10. 1857 – Novi, 3. 8. 1924), Pavlova. Negdje se spominje kao Ivan, negdje kao Roko.

Načelnik Općine Novi 1903., u vrijeme demonstracija protiv bana Khuena Héderváryja, kada su novljanski mladići skinuli s ustanova i trgovina mađarske grbove i natpise bacili ih u more. Bio je član Lječilišnog povjerenstva od 1902. i Društva za uređenje i poljepšanje Novog. Anton Jakovljev (Novi, 22. 3. 1768) rodočelnik je ove grane Šegulja.

Veza: 24, 7, 14, 3, 1/1, 16, 15, 2, 8, 19

21.

ŠEGULJA, ŠIMUN (Novi, 28. 10. 1812 – Novi, 31. 8. 1860), sin Antona Jakovljevog i Franice r. pl. Mrzljak (Novi, 18. 4. 1768 – Novi, 3. 7. 1845), Mikuline.

Svećenik; bogosloviju je završio na bogoslovnom učilištu u Senju 1834 – 38. U početku je svećenik suradnik, a poslije župnik van Novog.

Veza: 9, 5, 7, 17, 4, 24, 11

22.

ŠEGULJA, VENCESLAV (*Vencel*) (Novi, 11. 9. 1881 – Vantide San Gato, Brisbane, Australija, 13. 5. 1953), sin Vicka Filipovog i Rozalije r. Mudrovčić (Novi, 9. 7. 1850 – Novi, 29. 9. 1912); supruga Marija r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 30. 5. 1888 – Novi, 27. 2. 1962), kći Antona Martinovog.

Kovački obrtnik. Kovačiju je imao u Vinodolskoj ulici, gdje sad drži stolarsku radionicu Nikol (*Nino*) Sokolić, Josipovov – Verica, Pećar. Otišao je u Australiju 1927. Djeca su mu **Ivan** (1. 11. 1907), **Ružica** (19. 8. 1922), **Anđela** (2. 10. 1923), udana Sokolić i **Velinka** (7. 7. 1926), udana Piškulić – Juraš.

Veza: 23

23.

ŠEGULJA, VICKO (Novi, 19. 5. 1851 – Novi, 11. 10. 1918), sin Filipa Vickovog i Katarine r. Maričić (Novi, 18. 11. 1822 – Novi, 21. 7. 1880); supruga Rozalija r. Mudrovčić (Novi, 9. 7. 1850 – Novi, 29. 9. 1912). Pradjed mu je **Mikula** (29. 11. 1776), Jakovljev.

Državni lugar u novljanskoj šumi; prije toga je bio na radu u Australiji.

Veza: 22, 12

24.

ŠEGULJA, VICKO (Novi, 5. 4. 1829 – Novi, 18. 1. 1892), sin Ivana Antonovog i Margarete r. Umiljenović (Novi, 10. 11. 1792 – 10. 2. 1849), Petrove.

Svećenik; filozofiju je studirao u Senju 1848 - 49., a teologiju 1850 - 54. Župnik je u Ledenicama 1863 - 64., potom u Novom. Izgradio je kapelicu na Ospu, a osnovao je i Zakladu za mušku lozu obitelji Šegulja, kako bi se mogli lakše *"školirati"*. Ta je zaklada trajala od 1892. do 1918. Izgradio je vlastito kupalište 1882. g. uz Bribirsku rivu, poslije onog obitelji Mrzljak, iz 1878. Imao je braću **Antona** (2. 9. 1819 – 12. 7. 1831) i **Petra** (2. 10. 1823).

Veza: 7, 21, 17, 4, 20

ŠENI, BOŽENA r. Kalanj (Novi, 30. 5. 1942), kći Mate i Velinke r. Dobrić – Lukinice (Novi, 15. 11. 1920), Ivanove.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu.

Veza: Kalanj 22, Dobrić 16

ŠEPAC, JASNA r. Deranja (Rijeka, 10. 4. 1955), kći Velimira (*Veljko*) Antonovog (Peteroš) i Antice r. Medić (Baška, 17. 9. 1929), Šimine; suprug Damir (Rijeka, 3. 1. 1957), Josipov.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci 1979. Radila u štedno-kreditnoj zadruzi u Rijeci. Suprug Damir diplomirani je pravnik i radio u poduzeću *Luka*, Rijeka.

Veza: Deranja 67

ŠEPAK, VATROSLAV (Frichistal, ? – Zagreb, ?); supruga Fanika.

Ugostitelj, vlasnik restauracije *Vinodol* na Korzu u Novom koja poslije prelazi u vlasništvo Marije Polak. Drugi je općinski bilježnik u Novom (1. 11. 1916 – 1920). Bio je tajnik

Narodne čitaonice u Novom (22. 2. 1919 - 25. 1. 1920) i od 1925., te član Lječilišnog povjerenstva u Novom 1926. godine.

ŠEPAROVIĆ, PETAR (Vela Luka, 8. 9. 1921), Markov; supruga Marija r. Anić – Šilica (Novi, 30. 11. 1924), Milanova.

Krojač u Novom. Sudionik NOB-a od 2. 6. 1944. u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

ŠEPIĆ, ANTON (Lovran, ? – Rijeka, 27. 4. 1918).

Pomorski kapetan u Novom (s pravom zavičajnosti) od 16. 11. 1892. do 1918., kad je umro u bolnici u Rijeci.

1.

ŠERMAN, ANDRIJA (Krasica, 14. 12. 1895 – Novi, 5. 7. 1963), Ivanov; supruga Olga r. Paravić (Krasica, 25. 8. 1898 – Novi, 7. 6. 1985), Franjina, kćeri **Jadranka** (1931), **Biserka** (1933) i **Višnja** (1935).

Doktor medicine, Medicinski fakultet završio je u Grazu. Bio je kotarski liječnik u Novom od 1924. (liječnik opće prakse, opstretičar i zubar). Od 29. 8. 1941. član je NOP- a, a od 30. 7. 1944. predsjednik je Narodne fronte Kotara Novi. Bio je upravitelj rodilišta u Novom 1951 - 63. i prvi ravnatelj zdravstvene stanice u Novom, koja danas nosi njegovo ime. Potpredsjednik je Lječilišnog povjerenstva 1926. i predsjednik Narodne čitaonice u Novom (1. 4.1929 - 22. 2.1931).

Veza: 2, 3, 4

2.

ŠERMAN, BISERKA (*Seka*) (Novi, 6. 3. 1933) – v. **Kirinčić – Šerman , Biserka**.

3.

ŠERMAN, JADRANKA (*Cica*), udana Štrekajs (Novi, 17. 7.1931) – v. **Štrekajs, Jadranka**

4.

ŠERMAN, VIŠNJA, udana Vujnović – v. **Vujnović, Višnja**.

ŠERŠAVICKI, JELENA (Baku, Azerbejdžan, 11. 4. 1893), Eugenova.

Doktorica medicine; Medicinski fakultet završila je u Odesi u Ukrajini 8. 12. 1918. Od 1. 7. 1949. do 31. 3. 1953. liječnica je opće medicine u Zdravstvenoj stanici Novi.

ŠESTAN, STJEPAN (7. 7. 1902 – Novi, 11. 3. 1974); supruga Tereza r. Dragičević (Klada, 11. 10. 1922 – Novi, 1999), udovica Jurja Miškulina (1919 – Novi, 1982).

Tapetar. U Novi je došao nakon II. svj. rata, a radio je u DIP-u.

Veza: Miškulin

ŠIKIĆ

Prezime se javlja u Novom početkom 20. stoljeća dolaskom Jurja Šikića.

1.

ŠIKIĆ, ADAM (Rijeka, 1806 – 1869).

Svećenik; studij bogoslovije završio je u Senju od 1838 - 40. Bio je kapelan u Ledenicama prije 1857, a te je godine bio župnik.

2.

ŠIKIĆ, BRANKO (Novi, 14. 5. 1946 – Johannesburg, JAR, 29. 1. 2015), sin Milana Ivanovog i Zdenke r. Zoričić – Šćokinice (Novi, 27. 5. 1913 – Novi, 7. 12. 1981), Ivanove, druge očeve supruge.

Pekar. Radio je u društvenoj pekarnici, u kući Mihovila Kovača, do 1971., kad emigrira u Johannesburg, JAR. Tamo se oženio i dobio djecu. Dvije-tri godine prije odlaska iz Novog *misil* (mjesio, tj. izrađivao) je mesopusta za novljanske poklade, naslijedivši u tom Ivana Šmita.

Veza: 7, 4, 8, Zoričić

3.

ŠIKIĆ, IVAN (Ličke Oštarije, 20. 11. 1885); supruga Julka r. Balen (Šator, Krmpote, 18. 4. 1894): sin Anton (1919).

Državni lugar u Krmpotama (gdje mu se rodio sin Anton).

4.

ŠIKIĆ, IVAN (Novi, 4. 7. 1939), sin Milana Ivanovog i Anke r. Toljan (Novi, 11. 8. 1908 – Novi, 29. 8. 1940), Ivanove, prve očeve supruge.

Stolar. Radio je u DIP-u Novi, a 1964. je otišao u Australiju, gdje se i oženio.

Veza: 7, 4, 8

5.

ŠIKIĆ, JURAJ (Jablanac, 26. 1. 1888 – Novi, 10. 2. 1950), sin Dragutina i Lucije r. Matejčić (iz Karlobaga); supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Butte, Montana, SAD, 9. 9. 1900 – Novi, 1992), Aleksina.

Financijski priglednik, tj. nadstražar u Austriji, potom u Novom.

Veza: 6

6.

ŠIKIĆ - BRADIĆ, LJUDMILA (*Liduška*) (Novi, 17. 3. 1922 – Zagreb, 22. 11. 1999), kći Jurja i Marije r. Maričić – Livakovice (Butte, Montana, SAD, 9. 9. 1900 – Novi, 1992), Aleksine; suprug Mladen Bradić (1928 – 1998).

Diplomirana inženjerka kemije; gimnaziju je završila u Slavonskom Brodu, a diplomirala je na Kemijskom fakultetu u Zagrebu 1950. Radila je u Tvornici fotomaterijala *Fotokemika* u Zagrebu. Od kolovoza 1942. suradnica je NOP-a u Novom, 1943. - 44. nastavnica u građanskoj školi u Novom.

Veza: 5, Maričić, Bradić, Filipović

7.

ŠIKIĆ, MILAN (Draga, 6. 10. 1902 – Novi, 23. 11. 1951), sin Ivana i Franciske r. Sillić; prva supruga Anka r. Toljan (Novi, 11. 8. 1908 – Novi, 29. 8. 1940), Ivanova, druga Zdenka r. Zoričić – Šćokinica (Novi, 27. 5. 1913 – Novi, 7. 12. 1981), Ivanova.

Upravitelj pilane u Mošunama 1941 - 43., kod tadašnjeg vlasnika Giacoma Bertolettija. Nakon rata radi u DIP-u Novi kao manipulant. U Novi je došao 1937.

Veza: 2, 4, 8

8.

ŠIKIĆ, MILAN (*Milo*) (Novi, 11. 4. 1943), sin Milana Ivanovog i Zdenke r. Zoričić – Šćokinice (Novi, 27. 5. 1913 – 7. 12. 1981), Ivanove, druge očeve supruge; supruga Gorana r. Filipović (Novi, 16. 10. 1949), Marijanova.

Trgovački poslovođa; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio je u *Trgoprometu*, *Jadrankomercu* i prodavaonici metalne robe (željezariji) *Jadrankomerca* u Novom. Od 1971. do 2017., poslije brata Branka, *misil je* mesopusta, za što je i dobio Nagradu grada Novog. U tome ga je naslijedio sin Miljenko, kojem već asistira nećak. Pivač je novljanskog kola.

Veza: 7, 2, 4, 9, Zoričić – Šćoko, Čimić

9.

ŠIKIĆ, MILJENKO (Rijeka, 21. 1. 1973), sin Milana i Gorane r. Filipović (Novi, 16. 10. 1949), Marijanove; supruga Amra r. Čimić (Rijeka, 1971), Nedžadova; kćerke **Sara** (Rijeka, 20. 2. 2000) i **Anja** (Rijeka, 6. 3. 2005).

Električar; završio je elektrotehničku školu u Senju. Od 1994. vlasnik je *Bistroa M* u Novom u očevoj kući, Frankopanski trg 11. Nastavio je očevu tradiciju *mišenja mesopusta*, koju je poslije Ivana Šmita započeo stric Branko. Sudionik Domovinskog rata 1991 – 95.

Veza: 7

ŠILOVIĆ, BLANKA r. Weiner (Crikvenica, 21. 7. 1900 – Zagreb, 14. 10. 1967), kći Dušana i Slavice r. Ježić – Z Malenice (Novi, 15. 11. 1876), Pavlove; suprug Stanko (iz Praputnjaka), diplomirani inženjer brodogradnje i nositelj Partizanske spomenice 1941.

Internirana je u Italiju 1942 - 43. Sudionica je NOB-a od 1944; radila je u Agitpropu okružnog NOO-a za Hrvatsko primorje na Viševici i u tiskari ONOO-a u šumi na Smolniku.

Veza: Weiner

ŠIMAC, MATE (*Politika*) (Kičeri, Bribir, 26. 9. 1914 – 11. 2. 1979), sin Mate i Ljudmile.

HSS-ovac. Sudjelovao je u političkom životu Novog prije II. svj. rata. Bio je zamjenik kotarskog zastupnika Grge Hećimovića, a izabran je na izborima 1935. i 1938. Za vrijeme NDH odbio je Pavelićev poziv u Hrvatski državni sabor.

ŠIMAT, LJUDEVIT (Lujo) (Senj, ? – 1905); supruga Antonija r. Petrić (Draga, 2. 12. 1882), vjenčani u Novom, 13. srpnja 1901; sin **Žarko** (Novi, 25. 7. 1902).

Magistar farmacije – ljekarnik. Od 1900. do listopada 1905. radio je u Novom u ljekarni. Bio je član Društva za poljepšanje i uređenje Novog, član Revizornog odbora Narodne čitaonice u Novom od siječnja 1902 - 05. Sudjelovao je u demonstracijama u Novom 21. i 22. svibnja 1903. protiv bana Khuena Héderváryja.

1.

ŠIMIĆ, ILIJA (Brčko, 14. 9. 1964), Jurjev.

Radnik u Novom. Borac Domovinskog rata kao pripadnik 9. gardijske brigade te domobranske brigade.

2.

ŠIMIĆ, JURAJ (Petrinja, 1872); supruga Rozalija (Petrinja, 1873).

Ravnatelj osnovne škole u Novom 1909 - 17. Bio je član Narodne čitaonice od 23. 1. 1910., član Revizorskog odbora, i tajnik (26. 1. 1913 - 18. 2. 1917).

3.

ŠIMIĆ, MARIJA (*Mica*) r. Toljan – **Sekulinka** (Novi, 9. 9. 1939), kći Josipa i Anđelike (Anđele) r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 1. 9. 1917 – Novi, 16. 1. 2007), Antonove; suprug Vlatko, brat je Petra, viceadmirala JNA.

Blagajnica u pogonu *Transport* Šumarije Novi 1955 - 76. Poslije je radila u Drvno-industrijskom poduzeću *Šipad* u Bihaću. Bila je aktivna članica folklora u KUD-u *Ilija Dorčić* u Novom.

Veza: Toljan 10

ŠIMUNČIĆ, ROZALIJA (*Ružica*) r. Sokolić – **Vlašika, Kaštaldovica** (Novi, 23. 8. 1910 – Podsused, 9. 1. 1991), kći Rudolfa i Milke r. Sokolić – Kaštaldovice (Novi, 17. 9. 1884), Mikuline; suprug Vjekoslav (Osekovo, Dubrava, 1910), Stjepanov, učitelj.

Učiteljica; završila je učiteljsku školu u Zagrebu. 1929 - 30. radila je u osnovnoj školi u Novom pa zatim u Donjoj Dubravi, Križišću, Mađarevu, Ivaniću i Podsusedu.

Veza: Sokolić 246

1.

ŠKOLJAREV, GORAN (Novi, 24. 11. 1956 – Novi, 5. 3. 2001), sin Slavka i Katarine r. Pavelić (Bile, Krmpote, 20. 11. 1938.), Ivanove.

Kuhar. Radio u HTP-u *Lišanj*, tj. *Novi* (14. 5. 1976 - 18. 4. 1991), a od 1996. kao privatni ugostitelj. Oduzeo si je život.

Veza: 2

2.

ŠKOLJAREV, SLAVKO (Kali, otok Ugljan, 10. 10. 1933), Marijanov; supruga Katarina r. Pavelić (Bile, Krmpote, 20. 11. 1938), Ivanova.

Konobar; završio je ugostiteljsku školu u Opatiji. Zanat je učio u hotelu *Lišanj* od 1949., kada dolazi u Novi. Do 30. 4. 1991. radio je u HTP-u *Lišanj*, u TN *Zagori* kao šef sale.

Veza: 1

ŠKORIĆ, ANTE (Tomislavgrad, 27. 5. 1945), Nikolin.

Ugostitelj; završio je ugostiteljsku školu u Tomislavgradu. Držao gostionicu *Vinodol* u Novom od 1975. godine.

ŠKRINJARIĆ, ANICA r. Gržin (Novi, 25. 1. 1932 – Novi, 2013), kći Marija Jurjevog i Marije r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 30. 11. 1893 – Novi, 30. 1. 1966), Jurjeve, udovice Bogoslava Piškulića – Juraša; suprug Paval (1916 – Novi, 23. 11. 2001), diplomirani inženjer agronomije; sin **Miroslav** (Sisak, 31. 8. 1955).

Poljoprivredna tehničarka, poljoprivrednu školu završila je u Poreču. Radila je u Glini do 1991., kad je zbog srpske agresije izbjegla u Novi. Pokopana je u Novom.

Veza: Gržin, Šantek

ŠMIT

Njemačko prezime (Schmidt), podrijetlom iz Austrije koje se u Novom pojavljuje potkraj 19. stoljeća dolaskom iz Paga Antona Tita Šmita (Pag, 29. 4. 1868. – Novi, 19. 4. 1910.) koji se u Novom vjenčao s Vincencom Krišković – Ružikom (18. 7. 1868.), Šimunovom i imao djecu Bogoslava, Ivana, Šimuna i Katarinu.

1.

ŠMIT, ANTON (Beograd, 18. 1. 1928 – Novi, 14. 11. 1997), sin Ivana i Katarine r. Umiljenović (*Kate Baska, Keva*) (Novi, 18. 11. 1901 – Novi, 3. 3. 1992), Josipove; supruga Marija (*Mica*) r. Perišić (Plitvička jezera, 5. 1. 1926 – Novi, 31. 12. 2004), Milanova.

Trgovački pomoćnik; zanat je izučio u tvornici *Bata* u Borovu. Radio je u trgovinama *Borovo* u Crikvenici i u Novom.

Veza: 5, 2, 3, 4, 6, 7

2.

ŠMIT, BOGOSLAV (Novi, 6. 10. 1896 – Novi, 2. 10. 1983), sin Antona Tita i Vincence r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 7. 1868), Šimunove.

Zidar u Novom.

Veza: 5

3.

ŠMIT, DRAŽENKO (Novi, 5. 7. 1957), sin Antona i Marije (*Mice*) r. Perišić (Plitvička jezera, 5. 1. 1926 – Novi, 31. 12. 2004), Milanove; prva supruga Vlasta r. Kolarec (Vinkovci, 18. 1. 1961), Ivanova.

Elektrotehničar; završio je srednju tehničku školu u Rijeci. Radi u *Elektroprimorju*.

Veza: 1, 5, 4, 6, 7

4.

ŠMIT, IVAN (*Ivica*) (Novi, 7. 10. 1952), sin Antona i Marije (*Mice*) r. Perišić (Plitvička jezera, 5. 1. 1926 – Novi, 31. 12. 2004), Milanove; supruga Radojka r. Gašparović (Tribalj, 1951).

Vodoinstalater; završio je obrazovanje u Crikvenici. Od 16. 7. 1991. do umirovljenja radio u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom kao poslovođa.

Veza: 1, 5, 3, 6, 7

5.

ŠMIT, IVAN (Novi, 14. 10. 1899 – Novi, 19. 8. 1984), sin Antona Tita i Vincence r. Krišković – Ružike (Novi, 18. 7. 1868), Šimunove; supruga Katarina (*Kate Baska, Keva*) r. Umiljenović (Novi, 18. 11. 1901 – Novi, 3. 3. 1992).

Zidar. Između dva svjetska rata radio je u Srbiji, pretežno u Beogradu, gdje je i stanovao. Bio je član prvoga poslijeratnog Turističkog odbora u Novom od 1947., a sa suprugom Katom bio je godinama vječita potpora mesopustarima u pripremi i dobavi instrumenata (koža za bubnjeve, činela, i dr.), a godinama je, do 1968., *misil* mesopusta; pratio je *bocunićem* i pivače u novljanskom kolu.

Veza: 2, 1, 3, 4, 6, 7

6.

ŠMIT, MILIVOJ (Novi, 4. 1. 1954), sin Antona i Marije (*Mice*) r. Perišić (Plitvička jezera, 5. 1. 1926 – Novi, 31. 12. 2004), Milanove; supruga Branka r. Vukovojac (Otočac, 30. 3. 1957), Božidarova.

Elektrotehničar. Radio je u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom. Zatim se neko vrijeme profesionalno bavio ribarstvom i u svojoj kući na Korzu otvorio supruzi trgovinu ribom *Plodovi mora*, potom prodavaonicu kruha, sportsku kladionicu i frizerski salon.

Veza: 1, 5, 3, 4, 7

7.

ŠMIT, VLASTA r. Kolarec (Vinkovci, 18. 1. 1961), kći Ivana i Ljerke; suprug Draženko (Novi, 5. 7. 1957), Antonov (rastavljena).

Profesorica matematike; diplomirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Od 13. 10. 1987. do 30. 4. 1993. radi u osnovnoj školi u Novom, potom u Crikvenici i u dječjem domu u Novom.

Veza: 3

1.

ŠNAJDER (SCHNEIDER), BOGOSLAV (*Boško*, *Motorista*) (Sv. Jakov – Šiljevica / Jadranovo, 14. 1. 1921 – Zagreb, 29. 10. 2001), sin Ernesta Ivana i Marije r. Knez (iz Grižana), druge očeve supruge.

Strojar i diplomirani inženjer arhitekture. U Zagrebu je završio Srednju građevinsku školu, a radio je u pilani na Brezama, jer mu je otac bio učitelj u Krmpotama (Krmpote Polje). Član KPJ od 1938. i nositelj Partizanske spomenice 1941., u prosincu 1941. sudjeluje kao vozač kod izvlačenja Anke Butorac (proglašene za narodnog heroja FNRJ 1949) iz logora Danica kod Koprivnice. U partizane odlazi kao Boško Šnajder, politički je komesar u jedinici *Marka Oreškovića* u Lici, 1943. odlazi u SSSR, gdje se školuje za vojnog pilota. Odlikovan je više puta, stekao je čin pukovnika JNA. Nakon rata završio je studij arhitekture na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Aktivno se natječe u motociklizmu od 1949., kao član AMD *Miramare* iz Zagreba, a na državnim prvenstvima kao član republičke reprezentacije Hrvatske, u disciplini motocikala s prikolicom. Osvojio je, sa suvozačima 14 naslova prvaka Jugoslavije, do 600 cm^3 i 1000 cm^3. Na međ. utrci za Nagradu Jadrana na Preluku kod Opatije drugi je 1953. (preko 600 cm^3) i 1957. (do 500 cm^3), te treći 1959. (do 500 cm^3). Drugi je, do 500 cm^3, 1960. godine, kad je ta utrka nazvana Velika nagrada Jadrana, taj uspjeh ponavlja i 1962. Na Velikoj nagradi Mađarske je pobijedio 1962., drugi je 1961.; nastupa u Austriji (1963. peti u Salzburgu), Nizozemskoj, Njemačkoj, Belgiji i Velikoj Britaniji. Od 1964 – 68. nastupao je zbog rezultatske superiornosti samo na međunarodnim utrkama. Preminuo je u 81. godini i

pokopan je na Mirogoju pod izvornim imenom Bogoslav Schneider. Dobitnik je Nagrade za fizičku kulturu Zagreba, 1966.

Veza: 2, 3, 4

2.

ŠNAJDER (SCHNEIDER), ERNEST IVAN (Zagreb, 9. 3. 1882); prva supruga Ivka r. Blažević (Krmpote, 11. 8. 1885), druga Marija r. Knez (iz Grižana); - iz prvog braka kćerke **Ljerka** (28. 4. 1905 – 23. 7. 1905) i **Vilma** (25. 7. 1906) i sin **Branimir** (18. 3. 1908), - iz drugog braka sin **Bogoslav** (1921) i kćerke **Ljerka** (1923) i **Marica** (1920).

Učitelj u školi Krmpote Polje 1903 – 1910. i 1923 – 1940. Brat Vilim bio je c. kr. poručnik.

Veza: 1, 3, 4

3.

ŠNAJDER, LJERKA, udana Logar (Zagreb, 1923), kći Ernesta Ivana i Marije r. Knez, iz Grižana, druge očeve supruge.

Učiteljica. Nositeljica Partizanske spomenice 1941., kao aktivisticu NOP-a u Zagrebu ustaše su je uhitili 1942. i zatvorili u koncentracijski logor u Staroj Gradiški.

Veza: 2, 1, 4

4.

ŠNAJDER, MARICA, udana Knez (Zagreb, 1920 – Stara Gradiška, ?), kći Ivana i Marije r. Knez, druge očeve supruge.

Žrtva fašističkog terora. Kao mlada učiteljica pobjegla je iz Zagreba u Krmpote, gdje joj je to bilo prvo zaposlenje u školi. Uhićena je i odvedena u ustaški koncentracijski logor u Staroj Gradiški, gdje je i umrla. Njezino je ime upisano na Spomeniku palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora u Krmpotama.

Veza: 2, 1, 3

1.

ŠOJAT, JOSIP (Novi, 6. 10. 1912 – 22. 2. 1996), sin Milana i Elizabete r. Ježić – Z Malenice (Novi, 7. 11. 1891 – Novi, 1976), Adalbertove. Otac mu je poginuo je na početku I. svj. rata. Po majci i djedu je Novljanin.

Svećenik, profesor teologije i novinar; teologiju je studirao je u Ljubljani, završio u Senju 1935., potom je 1938. doktorirao u Rimu. Bio je predavač filozofije na senjskom bogoslovnom učilištu, župnik u Grižanama, kateheta i direktor gimnazije u Ogulinu do 1945., 1945 - 47. u Ravnoj Gori, pa vicerektor u bogoslovnom sjemeništu i profesor teologije na Visokoj teološkoj školi u Rijeci, župnik u Divjakama (Gorski kotar), u Bakru, te ponovno rektor bogoslovne škole u Rijeci do 1968., zatim rektor Bogoslovnog sjemeništa, od 1974. generalni vikar u Riječko-senjskoj nadbiskupiji, kanonik i prepozit riječkog kaptola, a bio je i senjski i modruški kanonik. Izdavao je crkveni list *Bakarska zvona*, poslije *Zvona*, mjesečnik za kršćansku kulturu.

Veza: 2

2.

ŠOJAT, MILAN (Krivi Put, ? – Novi, 1914), sin Jose i Marte r. Tomljenović; supruga Elizabeta r. Ježić (Novi, 7. 11. 1891 – Novi, 1976), kći Adalberta i Marije r. Dobrić.

Trgovac u Novom. Imao je trgovinu manufakturne robe. Poginuo je na početku I. svj. rata.

Veza: 1

ŠOSTARIĆ

Šostarići su porijeklom je iz Donje Posavine, u Novom ženskom linijom dobivaju nadimak Fumić.

1.

ŠOSTARIĆ, DAVOR – Fumić (Rijeka, 10. 11. 1977), sin Željka i Marije r. Mrzljak – Klementovice (Novi, 1. 2. 1952), Brankove; supruga Ana r. Pelčić (1984); sin **Vito** (2011).

Autoelektričar; zanat je izučio u stručnoj školi u Senju. Radio u očevoj radionici *Autoservis* u Novom, profesionalno se bavi muzikom.

Veza: 4, 3, 2

2.

ŠOSTARIĆ, NENO – Fumić (Rijeka, 20. 7. 1973), sin Željka i Marije r. Mrzljak – Klementovice (Novi, 1. 2. 1952), Brankove; supruga Andriana (1984); sinovi **Nikola** (2011) i **Andro** (2019).

Mehaničar; zanat je izučio u stručnoj školi u Senju, poslije i višu školu za menadžment u turizmu. Radio u očevoj radionici *Autoservis* u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 – 95., sudionik operacija HV-a i operacije *Oluja* 1995.

Veza: 4, 3, 1

3.

ŠOSTARIĆ, NIKOLA (*Mikulica*) (Bistrač kod Sunje, 4. 12. 1924 – Novi, 17. 5. 1983), sin Ivana i Agate r. Klečić; supruga Anica r. Piškulić – Anjika, Fumika (Novi, 20. 7. 1924 – Novi, 18. 5. 2014), kći Ivana Fumića (r. Piškulić).

Mesar u Sunji i Novom. Za II. svj. rata mobiliziran je u domobrane. Dugogodišnji je vatrogasac, član DVD-a Novi.

Veza: 4, 2, 1

4.

ŠOSTARIĆ, ŽELJKO – Fumić (Sunjska Greda, 12. 8. 1949), sin Nikole i Anice r. Piškulić – Anjike, Fumike (Novi, 20. 7. 1924 – Novi, 18. 5. 2014), Ivanove; supruga Marija r. Mrzljak – Klementovica (Novi, 1. 2. 1952), Brankova (Klemento); sinovi **Neno** (1973) i **Davor** (1977).

Automehaničar. Radio je u pogonu *Transport* Šumarije Novi do 31. 12. 1990., potom kao vlasnik autoservisa *Fumić* u vlastitoj kući (Ulica građanske škole). Sudionik je Domovinskog rata (3 mjeseca). Osnivač je vokalno instrumentalnog sastava *Sapiensi* (1966) i dugogodišnji predsjednik udruge *Ružica Vinodola.* Aktivan je učesnik narodnih običaja, član KUD-a *Ilija Dorčić*, pivač u kolu, u crkvenom zboru i u vokalnoj skupini

Pučki pivači. Za svoj društveni i kulturni doprinos dobitnik je nagrade Grada Novi Vinodolski za životno djelo (2012).

Veza: 3, 2, 1, Fumić 1, 2, Dražić

ŠOŠKIĆ

Prezime se javlja u Novom vjenčanjem Dušana Šoškića i Marije r. Baran (Novi, 28. 1. 1907), Jerkove. Vlasnici su kuća u Ulici kralja Tomislava 29.

1.

ŠOŠKIĆ, BRANKO (Sarajevo, 29. 11. 1946), sin Dušana i Marije r. Baran (Novi, 28. 1. 1907 – Sarajevo, 24. 4. 1988), Jerkove; supruga Dušanka r. Simić (Sarajevo), profesorica engleskog jezika.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Sarajevu. Radio je u *IRC Energoinvest* u Sarajevu, a poslije 1990. u Pragu.

Veza: 4, 3, 2, 5

2.

ŠOŠKIĆ, GORAN (Sarajevo, 27. 12. 1980), sin Nikole Dušanovog i Marice r. Šimunović (Konjic, 12. 4. 1952).

Po završenoj gimnaziji u Crikvenici diplomirao je računarstvo na FER-u u Zagrebu. Radi (2007 – 2017) u SRC-u Zagreb, od 2017. u *Syntio d.o.o.* Zagreb.

Veza: 4, 3, 5

3.

ŠOŠKIĆ, MARICA r. Šimunović (Konjic, 12. 4. 1952); suprug Nikola (Sarajevo, 28. 11. 1940), Dušanov.

Doktorica, stomatologinja; diplomirala je 1975., specijalizirala stomatološku protetiku 1982. i doktorirala 1992. na Stomatološkom fakultetu u Sarajevu. Radila u KBC-u Rijeka u riječkoj bolnici i predavala na Medicinskom fakultetu u Rijeci.

Veza: 4, 2, 5

4.

ŠOŠKIĆ, NIKOLA (Sarajevo, 28. 11. 1940), sin Dušana i Marije r. Baran (Novi, 28. 1. 1907 – Sarajevo, 24. 4. 1988), Jerkove; supruga Marica r. Šimunović (Konjic, 12. 4. 1952).

Dr. sc., dipl. ing. strojarstva; diplomirao na Strojarskom fakultetu u Sarajevu, a doktorirao 1977. na sveučilištu Texas Austin, SAD. Radio kao izvanredni profesor na Strojarskom fakultetu u Sarajevu, nakon rata na Strojarskom fakultetu u Mostaru, te na Strojarskom fakultetu u Slavonskom Brodu.

Veza: 1, 3, 2, 5

5.

ŠOŠKIĆ, ZORAN (Sarajevo, 11. 1. 1983), sin Nikole Dušanovog i Marice r. Šimunović (Konjic, 12. 4. 1952).

Magistrirao je ekonomiju u Zagrebu, organizaciju i menadžment - po završenoj osnovnoj školi (u Sarajevu i Novom), gimnaziji u Crikvenici, i diplomi s računarstva na FER-u u Zagrebu. U Zagrebu radi (2008 – 2015) u *Combis d.o.o.* i *Infoart d.o.o.*, u Münchenu (D) (2015 – 2018) u *Technolass Perfect Vision*, poslije u *Alianz Capital Partner*.

Veza: 4, 3, 2

ŠOŠTAR, DRAGAN (20. 3. 1961), sin Josipa i Marije r. Zmajić (St. Perkovci, 2. 7. 1908).

Kuhar, završio je srednju školu u Crikvenici. Radio je u HTP *Lišanj* u Novom od 1982. U Novi je došao 1978. Borac Domovinskog rata 1991 – 92. u redovima HV-a na Kapeli.

ŠPALETA, ANKA r. Jovanović – **Baroldinka** (Novi, 14. 9. 1910 – Novi, 16. 10. 1982), kći Josipa i Ludovike r. Prosen (Novi, 20. 8. 1872 – Novi, 20. 5. 1948), Tomine; suprug Ivan (Diklo, Zadar, 1923), Josipov, pomorac.

Radnica. Poput svoje majke, radila je kao *bastažica* (trhonoša) ovlaštena za nošenje prehrambenih artikala novljanskim trgovinama s parobroda. Poslije je radila u hotelu *Lišanj* u Novom.

Veza: Jovanović 72, 89, 42

ŠPALJ, ZDRAVKO (Senj, 19. 9. 1963 – Bogdanovci, Vukovar 13. 10. 1991), Vinkov.

Pali borac Domovinskog rata, dragovoljac. Poginuo je boreći se u jedinicama HV-a.

ŠPANOVIĆ, TATJANA r. Krišković – **Vranješinka, Leprinka** (Rijeka, 8. 2. 1972), kći Čedomira i Ivane r. Škiljan (Crikvenica, 12. 2. 1942), Ivanove; suprug Davor (Rijeka, 14. 5. 1967), Čedomirov, pomorac, prvi časnik stroja, otac mu ima kuću na Kalvariji u Novom.

Diplomirana inženjerka matematike i informatike; završila je Prirodoslovni fakultet u Zagrebu. Radi u Hotelskom poduzeću *Jadran* u Crikvenici.

Veza: Krišković 15, 52, 35, 5, 25, 16, Štrkalj 1

ŠTREKAJS, JADRANKA (*Cica*) r. Šerman (Novi, 17. 7. 1931), kći Andrije i Olge r. Paravić (Krasica, 25. 8. 1898 – Novi, 7. 6. 1985), Franjine; suprug Anton; kćerka **Andrea** (Novi, 29. 7. 1954), udana Peroš.

Diplomirana inžinjerka agronomije, studirala na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. Radila u Zagrebu u poduzeću *Zrinjevac*.

Veza: Šerman 1, 2, 4, Štrekajs, Peroš, Kirinčić, Vujnović

1.

ŠTRKALJ, MARIJA r. Krišković – **Vranješinka** (Novi, 15. 5. 1935 – Novi, 17. 2. 2020), kći Franka i Anke r. Dobrec – Leprinke (Novi, 7. 4. 1906 – 5. 1. 1996), Ivanove; suprug Nenad (Petrinja, 25. 8. 1932), Pavlov, profesor zemljopisa; kćeri **Olga** (1960), udana Arnaut i **Jasmina** (1966), udana Trgovac.

Nastavnica zemljopisa i povijesti; diplomirala je na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu 1960. Radila je kao učiteljica u osnovnoj školi u Bateru (Ledenice) 1953 - 54., u Novom 1955 – 56., a od 1960. kao nastavnica u Slatini.

Veza: 2, Krišković 35, 5, 15, 25, Trgovac

2.

ŠTRKALJ, OLGA, udana Arnaut (Rijeka, 18. 8. 1960), kći Nenada i Marije r. Krišković – Vranješinke, Leprinke (Novi, 15. 5. 1935 – Novi, 17. 2. 2020), Frankove (rastavljena); sin **Alen Arnaut** (Rijeka, 4. 1. 1996).

Diplomirana biologinja, završila je studij na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Radila je u Ekonomskoj školi u Zagrebu, potom u privatnoj školi, a od 2002. radi u osnovnoj školi u Crikvenici.

Veza: 1, Trgovac 3

ŠUBERT (Schubert)

Prezime se javlja u Novom 1842. kada tu dolazi Martin Šubert (5. 11. 1810), krojač, podrijetlom iz Bavarske, koji se oženio Franicom Tadej (4. 10. 1820 – Novi, 15. 6. 1895) iz Rijeke. Najviše se potomaka odselilo u Južnu Ameriku. U Novom je to prezime preinačeno u nadimke **Šubre** i **Šubrinica**. U Novi je došla i Anica zvana Nanica Šubert (Čabar, 28. 6. 1842 – Novi, 6. 11. 1911), rodom iz Bavarske, koja se u Novom udala za Filipa Demartinija (Bakar, 1816).

1.

ŠUBERT (Schubert), **BRANIMIR** (Zagreb, 1. 10. 1961), sin Velimira Ivanovog i Marijane r. Kovačević (Osijek, 3. 12. 1939), Franjine; supruga Danijela r. Bratulić (Pula, 8. 3. 1963).

Doktor filozofije, magistar teologije i magistar kršćanske pedagogije, profesor grčkog i hebrejskog jezika. Bio je adventistički svećenik u Australiji i Filipinima (Manila), a 2000. ravnatelj je seminara na učilištu u Pakistanu (grad Lahore) te profesor na *Pacific Union Collegeu* u Papua Novoj Gvineji.

Veza: 11, 9, 8, 5, 4

2.

ŠUBERT, BRANKO (Novi, 17. 7. 1925 – 19/20. 2. 1944), sin Franka Danijelovog i Marije r. Dobrić (Novi, 10. 9. 1883 – 25. 12. 1967), Matijeve.

Pali borac NOR-a. Radnik. Sudionik NOB-a od 23. 8. 1943. Stradao je u maršu druge brigade 13. primorsko-goranske divizije na Matić poljani, u Gorskom kotaru, u noći 19. na 20. 2. 1944., kad se 26 partizana te brigade smrznulo u snježnoj vijavici.

Veza: 5, 4, 7, 2, 12 6, 9, 11, 8, Babić 18

3.

ŠUBERT, BRANKO (Rijeka, 10. 4. 1979), sin Vladimira Matijevog i Radmile r. Lončarić (Selce, 6. 12. 1957), Matine.

Vodoinstalater; završio je zanat u Srednjoj školi *dr. Antuna Barca* u Crikvenici. Radi u GKTD-u Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 9. 9. 1996. kao monter.

Veza: 12, 6, 7

4.

ŠUBERT, DANIJEL (Novi, 12. 7. 1849 – Cordoba, Argentina, 24. 12. 1896), sin Martina i Franice r. Fadić (Rijeka, 4. 10. 1820 – Novi, 15. 6. 1895); supruga Lucija r. Sokolić (Novi, 29. 10. 1855 – Cordoba, Argentina ?), Jurjeva.

Krojač u Novom. Odselio se s gotovo cijelom obitelji u Argentinu.

Veza: 10, 5, 9, 11, 8, 7, 2

4/1

ŠUBERT, FRANKO (Novi, 5. 12. 1881- Salti, Argentina, 5.11. 1929), sin Danijela Martinovog i Lucije r. Sokolić (Novi, 29. 10. 1855- Cordoba, Argentina ?), Jurjeve. Supruga Marija r. Dobrić (Novi, 10. 9. 1883- Novi, 25. 12. 1967), Matijeva, poslije njegove pogibije ostala sama s četvoro malodobne djece.

Zidar.

Veza: 4, 5, 5/1, 2, 3, 6, 7, 7/1, 12.

5.

ŠUBERT, IVAN (Novi, 7. 1. 1884 – Zagreb, 1949), sin Danijela Martinovog i Lucije r. Sokolić (Novi, 29. 10. 1855 – Cordoba, Argentina ?), Jurjeve; supruga Marija r. Jelovica (Novi, 6. 9. 1891 – Zagreb, 1980), Blaževa; oženio se u Argentini (Južna Amerika).

Zidar. Kao i otac mu, otišao je na rad u Porto Rico pa u Argentinu gdje je kao zidar radio na izgradnji željeznice kao “capataz” (šef grupe), a u mjestu Tumbaia na poslu je izgubio jednu nogu. Nakon povratka živio je u Zagrebu, a za vrijeme rata u Novom, gdje je 1941. nekoliko mjeseci bio i načelnik Općine Novi.

Veza: 4, 10, 9, 11, 8, 7, 2, 1

5/1

ŠUBERT, IVAN (Novi, 30. 3. 1918- Argentina ?), sin Franka Danijelovog i Marije r. Dobrić (Novi, 10. 9. 1883 - Novi, 25. 12. 1967), Matijeve.

Zidar, oženio se i imao sina u Argentini, gdje je i umro, nepoznatog datuma.

6.

ŠUBERT, MARIJA (Novi, 5. 3. 1952), kći Matija i Nere r. Šmit (Novi, 25. 11. 1924), Ivanove.

Diplomirana ekonomistica. Radila u ZAP-u (sada FINA-i) u Novom, kao šefica ispostave.

Veza: 7, 2, 12, 3, Babić 18

7.

ŠUBERT, MATIJ (Novi, 23. 6. 1923 – Novi, 9. 11. 2002), sin Franka Danijelovog i Marije r. Dobrić (Novi, 10. 9. 1883 – Novi, 25. 12. 1967), Matijeve; supruga Nera r. Šmit (Novi, 25. 11. 1924 – Novi, 7. 7. 2013), Ivanova.

Građevinski poslovođa, završio je zidarsku školu u Crikvenici. Radio je kao poslovođa u DIP-u Novi, u Zanatskom poduzeću *Radinje*, od 1. 2. 1964 - 31. 1. 1971. u KP *Ivanj* u Novom. Sudionik NOB-a od 1. do 7. lipnja 1943., kad su ga zarobili Talijani i odveli u koncentracijski logor u Italiju, pa u Njemačku.

Veza: 5, 4, 2, 12, 6, 3, 9, 11, 8, Babić 18

7/1.

ŠUBERT, MLADEN (Novi, 1. 1. 1921 – Zagreb, 4./5. 8. 1941), sin Franka Danijelovog i Marije r. Dobrić (Novi, 10. 9. 1883 – Novi, 25. 12. 1967), Matijeve.

Žrtva ustaškog terora. Učio je stolarski zanat u Obrtničkoj školi *Hrvatski radiša* u Zagrebu. Nakon atentata izvršenog 4. 8. 1941. na ustašku sveučilišnu postrojbu kod Botaničkog parka u Zagrebu, ustaše su tog i sljedećeg dana za odmazdu strijeljali nekoliko stotina osoba, među kojima i njega, s još nekim polaznicima obrtničke škole. Zagrebački sud ga je, rješenjem od 10. 11. 1960., proglasio mrtvim.

Veza: 4, 2, 7, 6, 12

8.

ŠUBERT, OSKAR (Zagreb, 11. 2. 1927 – Australija, 1999), sin Ivana Danijelovog i Marije r. Jelovica (Novi, 6. 9. 1891 – Zagreb, 1980), Blaževe.

Pri povlačenju ustaško-domobranske vojske iz Zagreba kroz Sloveniju uspio se probiti u Austriju, a završio je u Australiji.

Veza: 5, 4, 9, 11, 1, 12, 6

9.

ŠUBERT, PAVAO (Buenos Aires, 25. 1. 1924 – Nürnberg, Njemačka, 2000), sin Ivana Danijelovog i Marije r. Jelovica (Novi, 6. 9. 1891 – Zagreb, 1980), Blaževe.

Ustaški omladinski rukovoditelj. Došao je u Novi iz Zagreba gdje mu je obitelj živjela nakon povratka iz Argentine, a 1941/42. organizirao je tzv. ustašku omladinu. Poslije je bio u Zagrebu, a kao ustaša zarobljen je kod Bleiburga. Prošao je *Križni put* kroz Sloveniju, uspio je pobjeći i završio je u emigraciji u Njemačkoj, gdje je poslije živio. Od vlasti Republike Hrvatske nije uspio dobiti hrvatsku putovnicu, jer je rođen u Argentini, a ustaška mu domovnica nije priznata.

Veza: 5, 4, 11, 8, 1, 7, 2

10.

ŠUBERT, PETAR CELESTIN (Novi, 19. 5. 1846 – Novi, 7. 11. 1896), sin Martina i Franice r. Fadić (Rijeka, 4. 10. 1820 – Novi, 15. 6. 1895); supruga Marija r. Čorić (Novi, 27. 9. 1844 – Novi, 25. 9. 1922), Josipova. U nekim dokumentima navodi se samo kao Celestin.

Krojač (*šnajdar*) u Novom, kao i otac mu i brat Danijel. Počinio je samoubojstvo. Imao je sinove **Josipa** (Novi, 14. 1883 – SAD, ?), **Petra** (Novi, 7. 6. 1885 – SAD, ?) i **Ivana** (Novi, 21. 11. 1889 – SAD, ?).

Veza: 4, 5

11.

ŠUBERT (Schubert), VELIMIR (*Veljko*) (Zagreb, 24. 3. 1930), sin Ivana Danijelovog i Marije r. Jelovica (6. 9. 1891 – Zagreb, 1980); supruga Mariana r. Kovačević (Osijek, 3. 12. 1939), Franjina.

Adventistički svećenik. Radio je u Zagrebu i u Maruševcu kao kateheta, te kao pastor u Osijeku, Slavonskom Brodu i Virovitici, a u Beogradu je bio tajnik i blagajnik Glavnog odbora Adventističke crkve i tajnik za hrvatsku dijasporu. Godine 1989. osniva Humanitarnu organizaciju ADRA u Oroslavlju, poslije i u Zagrebu, koja je skupljala pomoć za Hrvatsku. Jugoslavenske su ga vlasti 1950. osudile na 12 mjeseci zatvora

zbog “antidržavne djelatnosti”, jer je bio u organizaciji Mlada Hrvatska. Potpredsjednik je Hrvatskog društva bivših političkih zatvorenika. Posjećuje Novi.

Veza: 5, 4, 9, 8, 1, 7, 2

12.

ŠUBERT, VLADIMIR (Novi, 2. 4. 1953 – Novi, 29. 8. 2009), sin Matija i Nere r. Šmit (Novi, 25. 11. 1924), Ivanove; supruga Radmila r. Lončarić (Selce, 6. 12. 1957), Matina.

Vodoinstalater i vozač. Radio je u GKTD Vodovod *Žrnovnica* u Novom od 15. kolovoza 1974. Kao član DVD-a Novi sudjelovao je 28. kolovoza 2000. u gašenju požara u Dragi u Ledenicama, kao vozač vatrogasne cisterne. Cisterna se prevrnula i pritom su mu slomljene lijeva natkoljenica i prsna kost. Poginuo je od strujnog udara, u svom dvorištu.

Veza: 7, 2, 6, 3, Babić

ŠUĆUROVIĆ, ZORAN (Rijeka, 27. 5. 1958), sin Save i Marije (Marinka) r. Cvitković, Marijanove; živi u Klenovici.

Doktor, stomatolog; završio je Stomatološki fakultet. Stažirao je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom (22. 6. 1987 - 22. 6. 1988), potom radio (3. 4. 1989 - 23. 6. 1994).

ŠURAN, IVANKA r. Maričić – **Kovačica** (Novi, 26. 2. 1931 – Novi, 3. 9. 2005), kći Josipa Rokinog i Marije r. Ježić – Pampić (Novi, 4. 2. 1909 – Novi, 1990), Frankove; suprug Josip (Donje Jelenje, 30. 12. 1925 – Novi, 1992).

Poljoprivredna tehničarka; poljoprivrednu školu završila je u Poreču. Radila je u Puli i u Socijalnom osiguranju u Rijeci, a nakon odlaska u mirovinu vratila se u Novi.

Veza: Maričić 86, 134

ŠUTA (Schutta ili Šuttej)

Prezime se u Novom pojavljuje u 18. st. u obliku Šutta, Schutta i Šuttej, podrijetlom je iz Povljana, a danas je potpuno nestalo, no kod prezimena Veljačić ostalo je kao nadimak **Šuta**. U Mošuni, u Starom gradu na kući broj 28, na kamenoj je volti vrata uklesano “Schutta Georg”. Ta je kuća poslije pripadala Josipu Mažuraniću, Petrovom, kanoniku i osnivaču, te prvom potpredsjedniku Narodne čitaonice. Prvi Šuta koji je došao u Novi bio je Jakov rođen 1710., a umro je 24. 7. 1776. godine.

1.

ŠUTA, JAKOV (Novi, 19. 3. 1818), sin Ivana i Ursule r. Jovanović – Baroldinke (Novi, 31. 12. 1787 – Novi, 8. 11. 1875), Jurjeve.

Zidar i kamenoklesar (što se vidi na spomeniku koji je 12. 1. 1838. izradio generalu Berkoviću na novljanskom groblju). Brat Juraj (Georg) bio je vlasnik kuće u Mošuni.

2.

ŠUTA, MATIJ (Novi, 18. 9. 1884 – Helena, Montana, SAD, 9. 9. 1916), sin Andrija Petrovog i Antonije r. Krišković – Kirin, Vranješinke (Novi, 25. 6. 1853 – Novi, 14. 4. 1923), Petrove; supruga Karlina r. Krišković – Pandurić (Novi, 11. 11. 1891 – Novi, 7. 9. 1985), Jakovljeva.

Zidar. Radio je kod građevinskog poduzetnika Josipa Piškulića – Fumića. Poslije je otišao u SAD, u glavni grad Montane Helenu, gdje je bilo puno Novljana, koji su tamo održavali novljanske običaje i novljanski mesopust.

ŠVOB

Prezime potječe iz Fužina, slovačkog je podrijetla.

1.

ŠVOB, GORAN (Rijeka, 12. 5. 1970), sin Vinka i Tatjane (*Tanje*) r. Maričić (Novi, 12. 9. 1946), kćeri Antona – Bate i Nade r. Deranja, Rudolfove; supruga Ivana r. Lukač, Petrova, unuka Danice r. Antak (25. 2. 1974); sin **Arian** (Rijeka, 24. 3. 1996) i kći **Petra** (Sarajevo, 4. 5. 2007).

Strojarski tehničar; završio je srednju školu, strojarski smjer u Crikvenici. Od 1991. vlasnik je trgovine prehrambenih proizvoda *Osap* u Novom u očevoj kući (Kralja Zvonimira 43), sada u Sarajevu.

Veza: 3, 2

2.

ŠVOB, NEVEN (Rijeka, 30. 3. 1968), sin Vinka i Tatjane (Tanja) r. Maričić – Batine (Novi, 12. 9. 1946), Antonove; supruga Suzana r. Čimić, Damirova (Zagreb, 2.2. 1969); sin **Antonio** (Rijeka, 1. 12. 1992) i kći **Tea** (Rijeka, 7. 3. 1994).

Elektrotehničar; završio je elektrotehničku srednju školu u Senju. Zajedno s suprugom vodi agenciju za prodaju nekretnina.

Veza: 3, 1

3.

ŠVOB, VINKO (Fužine, 28. 2. 1944), Josipov; supruga Tatjana (*Tanja*) r. Maričić – Batina (Novi, 12. 9. 1946), kći Antona i Nade r. Deranja, Rudolfove; sinovi **Neven** (1968) i **Goran** (1970).

Građevinski tehničar; srednju građevinsku školu završio je u Rijeci. Radio je u GP *Cesta* Rijeka, od 1973. u DVD-u Novi, u vatrogasnoj jedinici Općine Crikvenica, od 1992. kao vlasnik trgovine mješovitom robom u Novom. Supruga mu je radila u HTP-u *Lišanj* u Novom (do 31. 12. 1976) i u Šumariji Novi kao financijska knjigovotkinja.

Veza: 1, 2

TABOR, ANTON

Građevinski palir; vodio je građevinske radove pri gradnji mnogih vila u Novom, hotela *San Marino* i hotela *Lišanj* početkom 20. st. Sudjelovao je u gradnji novljanskog zvonika 1909. Godine 1914., početkom rata vraća se u rodno mjesto.

TAMARUT, IVICA (Sultanovci, Bugojno, 10. 8. 1950), Ivanov.

Ekonomist; završio je Višu turističku školu u Dubrovniku 1975. Radio je u Novom kao šef recepcije hotela *Lišanj*, kao upravitelj kućne radinosti *Adria Turist* i upravitelj kampa *Zagori* HTP-a *Lišanj* (i HTP *Novi d.d.*). Bio je član UO Turističkog društva u Novom od 1984. g.

TATALOVIĆ

Prezime koje se u Novom javlja početkom 20. st., prvi Tatalovići dolaze iz Drežnice.

1.

TATALOVIĆ, ALEMKA (Drežnica, 20. 10. 1963), kći Bogdana i Marije r. Dundara (Dominici, Pula, 21. 12. 1934 – Novi, 14. 6. 2011), Josipove.

Nastavnica razredne nastave; završila je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Od 1. rujna 1995. radi u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 4

2.

TATALOVIĆ, DUŠAN (Drežnica, 31. 3. 1949), Nikolin.

Šumarski tehničar. Radio je u DIP-u Novi od 5. studenoga 1971. kao poslovođa tehnolog.

3.

TATALOVIĆ, IRENA (*Ira*) r. Tus (Novi, 18. 5. 1946), kći Jurja i Anice r. Parac (Novi, 22. 7. 1922 – Novi, 30. 10. 1984), Ivanove; suprug Milutin (Vrnjac, Drežnica, 26. 9.1939), Jovin; sinovi **Milan** (Rijeka, 18. 5. 1979) i **Milorad** (Rijeka, 23. 6. 1984).

Završila je gimnaziju u Crikvenici, apsolvirala na Strojarskom fakultetu u Rijeci. Radila je u HTP *Lišanj*, potom u tvornici *Viševica* u Bribiru (kao poslovotkinja).

Veza: 6, Tus 2, Parac

4.

TATALOVIĆ, MARIJA r. Dundara (Dominici, Pula, 21. 12. 1934), Josipova.

Učiteljica. Radila je u Puli, od 1964. do 28. 2. 1991. u osnovnoj školi u Novom.

Veza: 1

5.

TATALOVIĆ, MILUTIN (Vrnjac, Drežnica, 26. 9. 1939), Jovin; supruga Irena (*Ira*) r. Tus (Novi, 18. 5. 1946), Jurjeva; sinovi **Milan** (Rijeka, 18. 5. 1979) i **Milorad** (Rijeka, 23. 6. 1984).

Poslovođa u Tvornici Novokal, u DIP-u Novi od 1. 8. 1962. do 1994. Sin Milan inženjer je elektrotehnike, radio u Labinu, sada u ABB u Švicarskoj, a sin Milorad, strojarski tehničar, radi kao strojar na građevinskim strojevima u Novom.

Veza: 3

1.

TEPAVAC, BRANKA (Lovas, Vukovar, 15. 3. 1954), kći Dušana Petrovog i Cvjete (Modrić, Rakovica, 19. 6. 1934); prvi suprug Nikola (Braco) Rubčić – Mačak (Novi, 19. 3. 1951 – Rijeka, 29. 8. 2019), Jurjev, (rastavljeni); sin **Igor** (Rijeka, 10. 2. 1974), s Markom Viduka (Benkovac, 27. 1. 1960), Tominim, ima kćerku **Ivonu Viduka** (Rijeka, 1. 3. 1996).

Upravni tehničar, završila je srednju upravnu školu. Radila je u RODI *Milan Mataija* (i DI *Vinodol d.d.*) od 1. 7. 1973. do 1994. Od 2008. radi u Resortu Novi kao fitness trener.

Veza: 2

2.

TEPAVAC, DUŠAN (Modrić, Slunj, 18. 6. 1934 – Novi, 31. 8. 2018), sin Petra i Milke; supruga Cvjeta (Modrić, Slunj, 19. 6. 1934), danina; kćerka **Branka** (1954) i sinovi **Duško** (1955) i **Tihomir** (1959).

Skladištar na otpremi građe na pilani u Brezama, od 1962. u DIP-u NOVI u Novom. Sin Duško (Novi, 26. 9. 1955) sa suprugom Zvjezdanom (Ljubljana, 6. 6. 1961), Josipovom, ima sina Damjana (Rijeka, 21. 7. 1982) i kćerku Taru (Crikvenica, 8. 4. 1989), a sin Tihomir sa suprugom Vesnom r. Panđić (Ogulin, 4. 12. 1959), Mladenovom, ima kćerku Tamaru (Rijeka, 21. 6. 1991) i sina Petra (Rijeka, 4. 9. 1994).

Veza: 1, Panđić - Tepavac

TEŠIĆ

Prezime se javlja u Novom dolaskom Radisava Tešića, stomatologa iz Valjeva u Srbiji.

1.

TEŠIĆ, JASNA (Rijeka, 18. 1. 1965), kći Radisava (*Rade*) i Željke r. Piškulić – Ulkinice (Sisak, 13. 5. 1941), Josipove.

Inženjerka prehrambene tehnologije; završila je prvi stupanj Biotehnološkog fakulteta u Zagrebu.

Veza: 3, 4, 2

2.

TEŠIĆ, MLADEN (Rijeka, 6. 7. 1967), sin Radisava (*Rade*) i Željke r. Piškulić - Ulkinice (Sisak, 13. 5. 1941), kćeri Josipa.

Elektrotehničar; završio je srednju elektrotehničku školu u Senju. Vozač je autobusa u *Autotransu* iz Rijeke.

Veza: 3, 4, 1

3.

TEŠIĆ, RADISAV (*Rade*) (Mionica, Valjevo, Srbija, 13. 6. 1936), Živoradov; supruga Željka r. Piškulić (Sisak, 13. 5. 1941), kći Josipa – Ulkinića; kćerka **Jasna** (1965) i sin **Mladen** (1967).

Doktor, stomatolog; završio je srednju zubotehničku školu u Novom Sadu 1954. i diplomirao na Stomatološkom fakultetu u Ljubljani 1963. Od 1964. (kada je došao u Novi) do umirovljenja 2002. radio je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom.

Veza: 4, 1, 2

4.

TEŠIĆ, ŽELJKA r. Piškulić – **Ulkinica** (Sisak, 13. 5. 1941), kći Josipa i Lukrecije r. François (1903 – 1982); suprug Radisav (Mionica, Valjevo, Srbija, 13. 6. 1936), Živoradov; kćerka **Jasna** (1965) i sin **Mladen** (1967).

Završila je gimnaziju u Crikvenici. Radila je u *Riječkoj banci* u Novom i kao kalkulantica u Ledenicama u Tvornici plastične stolarije *Adriamont.*

Veza: 3, 1, 2, Kabalin 67, Piškulić 96

TODOROVIĆ, ANĐELKO (Srednja Snjegotina, BiH, 28. 2. 1954), sin Svetozara i Kristine r. Kovačević (1929), Dušanove.

Radnik. Došao je u Novi 1971., radio je u DIP-u Novi do 1999., a do 2001. u DIP-u u stečaju. Borac Domovinskog rata od 30. 4. 1995. i sudionik operacije *Bljesak* na području Otočca.

TOLJAN

To se prezime spominje u Novom već u 17. st., a pojavilo se s uskocima; jedna od grana tog prezimena nosi nadimak **Sekula**, koji izvire iz prezimena Piškulić po ženskoj liniji, po Ursuli Mariji (Novi, 13. 10. 1751.), kćeri Matija Piškulića – Sekule.

1.

TOLJAN, ANA, udana Grozdanovski – **Sekulinka** (Novi, 29. 1. 1938), kći Josipa i Anđelike (Anđela) r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 1. 9. 1917 – Novi, 16. 1. 2007), Antonove; suprug Sotir (Bitola, 11. 7. 1936); kćerke **Biljana** (22. 5. 1959) i **Josipa** (18. 3. 1966). Od kćerke Biljane ima unuke **Katarinu** (1. 5. 1983) i **Jonathana** (19. 1. 1987).

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Puli. Radila je u osnovnoj školi u Puli do 1971., potom seli u USA, odakle se u Novi vratila 2001. godine.

Veza: 10, 25, 8, 3, 20, 9, 13, 21, 23

2.

TOLJAN, ANDREA – Sekulinka (Rijeka, 17. 6. 1971), kći Nikole Andrijevog i Đurđe r. Hanželj (Delnice, 1. 6. 1933); ima sina **Pabla** (21. 1. 2000) i unuka **Matea** (13. 1. 2018).

Diplomirana ekonomistica; diplomirala je na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, smjer vanjska trgovina, a u Amsterdamu studirala kroatistiku i holandski jezik. Položila je ispit za ovlaštenog sudskog tumača za holandski jezik. Radi u HEP-u Zagreb.

Veza: 23, 3, 17/1, 20, 10, 26

3.

TOLJAN, ANDRIJA (*Dugi*) – Sekula (Novi, 5. 9. 1912 – Novi, 22. 7. 1995), sin Mikule i Anke r. Maričić – Kovačice (Novi, 6. 10. 1879 – Novi, 21. 11. 1950), Ivanove; supruga Marija r. Mažuranić – Šimica (Novi, 14. 2. 1922 – Novi, 1989), kći Franka Ludovikovog; kćerka **Milica** (1941), udana Milutinović, sin **Nikola** (1942) i kćerka **Branka** (1947), udana Pavoković.

Jedan od organizatora antifašističke borbe u Novom. U NOB-i na dužnosti tajnika kotarskog NOO Novog, Kraljevice, pa je 1944 - 45. predsjednik kotarskog NOO Novi. Prije rata je radio kao kočijaš, ljeti je naizmjenično s bratom Josipom vozio zaprežna kola – cisternu za polijevanje makadamskih ulica u Novom. Nakon rata bio je direktor *Titovog brodogradilišta* u Kraljevici, Zavoda za socijalno osiguranje u Puli i direktor GP *Konstruktor* Rijeka. Predsjednik je KUD-a *Ilija Dorčić* u Novom (1966 – 72). Pivač novljanskog kola.

Veza: 20, 9, 25, 10, 8, 23, 26, 2, 1, 13, 21, Milutinović

4.

TOLJAN, ANTON (Novi, 13. 6. 1784 – Moravice, 13. 3. 1843), sin Antona Tominog i Mandalene r. Prosen (Novi, 5. 2. 1776), Tomine.

Svećenik; u Senju je pohađao studij filozofije 1821 – 22., potom bogosloviju 1822 – 25. Bio je župnik u Moravicama, gdje je i umro. Imao je braću **Matija** i **Bartola Ludovika.**

Veza: 15, 26, 11

5.

TOLJAN, IVAN (Novi, 8. 3. 1915 – 26. 6. 2009), sin Leopolda Ivanovog i Slavice r. Sokolić – Vlašike (Novi, 24. 1. 1879 – Novi, 24. 8. 1963), Andrijeve; supruga Anica r. Piškulić – Anjika (Novi, 7. 3. 1923), Ivanova; kćerka **Draženka** (1945 – 1981), udana Kanjski, sin **Leopold (Leo)** (1947 – 2012) i kćerka **Mladenka** (1950), udana Žvanović (rastavljena).

Stolar; zanat je izučio u Zagrebu. U Novom je radio u stolarskoj zadruzi koju su osnovali novljanski stolari nakon rata, pa u DIP-u Novi, u KP *Ivanj*, u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u HTP-u *Lišanj*, a 1968 - 93. opet u KP *Ivanj* u Novom. Sudionik NOB-e od 1941. na Kalniku, zarobljen od ustaša šest je mjeseci proveo u logoru Jasenovac, potom odlazi u partizane u novljansku šumu.

Veza: 15, 24, 14, 22, Kanjski

6.

TOLJAN, IVAN PAŠKAL (Novi, 9. 4. 1868 – Novi, 30. 3. 1937), sin Ludovika Ludovikovog i Kate r. Mažuranić (Novi, 21. 12. 1840 – Novi, 11. 7. 1889), kćeri Ivana starijeg; supruga Rozalija r. Radetić – Kovačica (Novi, 28. 8. 1870 – Novi, 9. 9. 1927), Tomina.

Zidar u Novom i u Butte, USA. Bio je jedno vrijeme *barkarijol* u Novom.

Veza: 27, 17

7.

TOLJAN, IVAN (Novi, 10. 2. 1802), sin Matija i Jelene r. Ivić (Novi, 20. 6. 1773 – Novi, 10. 2. 1848), Josipove.

Svećenik (van Novog). U početku je bio svećenik suradnik.

Veza: 11, 12, 18, 9/1

8.

TOLJAN, IVAN – Sekula (Novi, 28. 7. 1907 – Rijeka, 30. 11. 1961), sin Mikule i Anke r. Maričić – Kovačice (Novi, 6. 10. 1879 – Novi, 21. 11. 1950), Ivanove; supruga Bogumila r. Bogović.

Bravar; zanat je izučio kod Danka Krišković a, Frankovog. Poslije je kao pomorski strojobravar plovio na prekooceanskim brodovima, 1939 - 45. plovio je kao upravitelj stroja na brodovima u sastavu savezničkih ratnih konvoja.

Veza: 20, 9, 25, 10, 3, 1, 13, 23

9.

TOLJAN, JOSIP – Sekula (Novi, 3. 12. 1838 – Novi, 24. 1. 1923), sin Josipa i Katarine r. Potočnjak (Novi, 11. 11. 1806 – Novi, 22. 4. 1844), prve očeve supruge; supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 8. 8. 1841 – Novi, 30. 4. 1907), Mikulina.

Postolar u Novom. Jedno vrijeme je radio i u Bugarskoj.

Veza: 28, 18, 20, 25, 10, 8, 3, 1, 13, 21, 23, 26, 2

10.

TOLJAN, JOSIP – Sekula (Novi, 24. 2. 1906 – Novi, 26. 4. 1987), sin Mikule i Anke r. Maričić – Kovačice (Novi, 6. 10. 1879 – Novi, 21. 11. 1950), kćeri Ivana Rokinog; supruga Anđelika (*Anđela*) r. Sokolić – Kozarica, Jureškovica (Novi, 1. 9. 1917 – Novi, 16. 1. 2007), Antonova; kćerke **Ana** (1938), udana Grozdanovski, **Marija (*Mica*)** (1939), udana Šimić, **Radoslava (*Rada*)** (1946), udana Smolčić, sin **Krešimir** (1949) i kćerka **Nevenka** (1951), udana Majer.

Radnik, kirijaš u Novom, pa lugar u novljanskoj šumi. Prije rata naizmjenično je s bratom Andrijom ljeti vozio zaprežna kola – cisternu za polijevanje makadamskih ulica u Novom. Član KUD-a *Ilija Dorčić* i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 20, 9, 25, 3, 1, 13, 21, 23

11.

TOLJAN, JURAJ (Novi, 6. 11. 1762 – Novi, 16. 7. 1838), sin Ivana Lovrinog i Margarete r. Piškulić – Anjike (23. 9. 1728 – 16. 6. 1791), Matijeve.

Svećenik. Bio je najprije kapelan, poslije plovan u nekoliko mjesta van Novog, među ostalima u Mutiljevu i Čabru.

Veza: 7, 12

12.

TOLJAN, JURAJ (Novi, 5. 4. 1806 – Zagreb, iza 1870), sin Matija i Jele r. Ivić (Novi, 20. 6. 1773 – Novi, 10. 2. 1848); prva supruga Brigita r. Ježić (Novi, 3. 2. 1807), Josipova, druga Tereza r. Radetić (Novi, 15. 10. 1804 – Zagreb, 18. 11. 1886).

Građevinski poduzetnik - “proto”. Član i suutemeljitelj Narodne čitaonice u Novom, član Upravnog odbora od 27. 3. 1845. i u novoobnovljenoj Čitaonici od prosinca 1864. S obitelji se preselio u Zagreb.

Veza: 11, 7, 19, 18, 9/1

13.

TOLJAN, KREŠIMIR – Sekula (Novi, 25. 3. 1949), sin Josipa i Anđelike (*Anđele*) r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 1. 9. 1917 – Novi, 16. 1. 2007), Antonove; supruga Milena r. Anić (19. 3. 1950 – Novi, 11. 2. 1998), kći Ivana – Šilića; sin **Izidor** (Rijeka, 22. 10. 1973) i kćerka **Danijela** (Rijeka, 29. 7. 1977).

Kovinotokar; završio je kovinotokarsku školu u Crikvenici. Radio je kao voditelj benzinske crpke *Jugopetrola* (od 1990. Petrol) u novljanskoj luci. Unuk mu je **Roko** (Rijeka, 11. 10. 2008), sin kćerke Danijele i Zorana Mudrovčića – Majera (Rijeka, 18. 6. 1971 – Urinj, 29. 1. 2008) ima sina

Veza: 10, 25, 8, 3, 20, 9, 1, 21, 23

14.

TOLJAN, LEOPOLD (*Leo*) (Novi, 28. 4. 1947 – Novi, 13. 2. 2012), sin Ivana Leopoldovog i Anice r. Piškulić – Anjike (Novi, 7. 3. 1923), Ivanove.

Pogonski inženjer brodogradnje; završio je Višu brodograđevnu školu u Splitu. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici (1968 – 93).

Veza. 5, 24, 15, 23, Kanjski

15.

TOLJAN, LEOPOLDO (Novi, 2. 11. 1876 – Beograd, 1914/15), sin Ivana Stipanovog i Marije r. Marijašević (Novi, 9. 3. 1833 – Novi, 9. 7. 1881), prve očeve supruge; supruga Slavica r. Sokolić – Vlašika (Novi, 24. 1. 1879 – Novi, 24. 8. 1963), Andrijeva.

Žrtva I. svj. rata. Zidar. Kao hrvatskog domobrana u austrougarskoj vojsci zarobili su Srbi, zatočili u Beogradu u hotelu *Tri krune* i ubili.

Veza: 24, 5, 14, 22

16.

TOLJAN, LOVRA (*Lovrenc*) (Novi, 15. 3. 1754 – Novi, 29. 11. 1831), sin Tome (Novi, 1716 – Novi, 26. 4. 1794), Lovrinog, suca u Novom. Imao je brata **Antona** (Novi, 13. 6. 1761).

Svećenik; studirao je u Grazu 1778. U Novom je kapelan, potom kanonik modruški. Njegovu fotografiju iz 1806. ima Milan Šikić (Novi, 11. 4. 1943), Milanov, čijem polubratu **Ivanu** (Novi, 4. 7. 1939) po majci Anici r. Toljan (Novi, 11. 8. 1908.), Ivanovoj, je **Lovra** brat prašukundjeda **Antona**.

Veza: 27, 4

17.

TOLJAN, LUDOVIKO (Novi, 16. 1. 1893 – Butte, Montana, USA, 24. 11. 1925), sin Ivana Paškala Ludovikovog i Rozalije r. Radetić – Kovačice (Novi, 28. 8. 1870 – Novi, 9. 9. 1927), Tomine.

Kućni pomoćnik. Sa skupinom novljanske mladeži učestvovao je 12. 7. 1908. u napadu na bivšeg bana Levina Raucha, kojeg su ispod “Stare pošte”, u prolazu otvorenim

automobilom kroz Novi, gađali jajima i *pomidorima*. Poslije je otišao na rad u USA, gdje je i ostao.

Veza: 6, 27 (prašukundjed)

17/1.

TOLJAN, MARIJA r. Mažuranić **– Sekulinka,** kći Franka (Novi, 31. 10. 1897) i Pauline r. Sokolić (Novi, 22. 7. 1900); suprug Andrij – Sekula (Novi, 5. 9. 1912 – Novi, 22. 7. 1995); kćerka **Milica** (2. 2. 1941), udana Milutinović, sin **Nikola** (24. 9. 1942) i kćerka **Branka** (5. 2. 1947), udana Pavoković.

Završila je Domaćinsku školu u Novom i krojački tečaj. Radila je kao krojačica u Istarskom narodnom kazalištu u Puli i gradskoj bolnici u Puli. Aktivno pomagala NOP-u.

Veza: 3, 23, 26, 2, Milutinović

18.

TOLJAN, MATIJ (Novi, 25. 7. 1821 – Koprivnica, 22. 5. 1882), sin Josipa Matijevog i Antonije r. Sajčić (Novi, 23. 10. 1795 – Novi, 1873), Mikuline.

Učitelj u Koprivnici. Braća **Anton** (Novi, 11. 6. 1837 – Bugarska, 24. 11. 1892) i **Josip** zvani **Grižanac** (Novi, 11. 9. 1835 – Stenjevec, 11. 9. 1885) bili su na radu u Bugarskoj.

Veza: 7, 12, 9/1

19.

TOLJAN, MATIJ (Novi, 24. 9. 1865 – Zagreb, 20. 10. 1918), sin Maksima Jurjevog i Anđelike r. Cvetko (Novi, 12. 12. 1834 – Zagreb, ?), Gašparove, druge očeve supruge; supruga Lujza r. Herold (1874), bila je u Banjaluci još 1949.

Žrtva I. svj. rata; potpukovnik u austrougarskoj vojsci, umro je od ranjavanja u ratu.

Veza: 12, 7

20.

TOLJAN, MIKULA – Sekula (Novi, 23. 3. 1878 – Novi, 12. 3. 1954), sin Josipa Josipovog i Marije r. Mažuranić (Novi, 8. 8. 1841 – Novi, 30. 4. 1907), druge očeve supruge; supruga Anka r. Maričić – Kovačica (Novi, 6. 10. 1879 – Novi, 21. 11. 1950), kći Ivana Rokinog.

Profesionalni novljanski kirijaš. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 9, 18, 25, 10, 8, 3, 1, 13, 23, 21, 26, 2

21.

TOLJAN, MILENA r. Anić – **Šilica** (Novi, 19. 3. 1950 – Novi, 11. 2. 1998), kći Ivana i Ružice r. Krišković – Ružike, Bušičinke (Novi, 2. 9. 1923. – Novi, 4. 3. 2003.), Josipove; suprug Krešimir – Sekula (Novi, 25. 3. 1949), Josipov; sin **Izidor** (Rijeka, 22. 10. 1973) i kćerka **Danijela** (Rijeka, 29. 7. 1977).

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je kao nastavnica u osnovnoj školi u Novom, a od 1973. u pošti u Novom.

Veza: 13, 1, 10, Anić 2

22.

TOLJAN, MLADENKA (Novi, 1. 1. 1950), kći Ivana Leopoldovog i Anice r. Piškulić – Anjike (Novi, 7. 3. 1923), Ivanove; suprug Vladimir Žvanović – Šiša (Zagreb, 26. 7. 1942) (rastavljeni); sin **Gordan** (Zagreb, 21. 8. 1979).

Ekonomistica; završila je Višu turističku školu u Dubrovniku. Radila kao tržna inspektorica u Zagrebu.

Veza: 5, 24, 15, 14, Kanjski

23.

TOLJAN, NIKOLA (Novi, 24. 9. 1942), sin Andrija i Marije r. Mažuranić – Šimice (Novi, 14. 2. 1922 – Novi, 1989), kćeri Franka Ludovikovog; supruga Đurđa r. Hanželj (Delnice, 1. 6. 1933); sin **Saša** (1969) i kćerka **Andrea** (1971).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u tvornici Rade *Končar* u Rijeci (1968 - 74) i u HEP-u Rijeka.

Veza: 3, 25, 10, 8, 20, 9, 26, 2, 1, 13, 21

24.

TOLJAN, ROKO (Novi, 16. 8. 1905 – Seatle, Washington, USA, 14. 5. 1989), sin Leopolda Ivanovog i Slavice r. Sokolić – Vlašike (Novi, 24. 1. 1879 – Novi, 24. 8. 1963), Andrijeve.

Zidar i taracer; zanat je učio kod Jurja Krpana u Novom. Godine 1923. otišao je u USA, a radio je u Seatleu na održavanju i opločavanju podova u tamošnjim školama. Aktivist u HBZ-u (Hrvatskoj bratskoj zajednici).

Veza: 15, 5, 14, 22

25.

TOLJAN, ROZALIJA (*Ružica*) – Sekulinka (Novi, 15. 3. 1904 – Rijeka, 27. 12. 1959), kći Mikule i Anke r. Maričić – Kovačice (Novi, 6. 10. 1879 – Novi, 21. 11. 1950), kćeri Ivana Rokinog.

Činovnica u novljanskoj pošti. Bila je članica Narodne čitaonice u Novom.

Veza: 20, 9, 10, 8, 3, 1, 13, 23

26.

TOLJAN, SAŠA – Sekula (Rijeka, 29. 5. 1969), sin Nikole Andrijevog i Đurđe r. Hanželj (Delnice, 1. 6. 1933).

Završio je srednju tehničku školu u Rijeci, Pomorski fakultet, smjer špedicija i transport, te Višu pomorsku školu u Rijeci, smjer nautika. Položio je poručnički i kapetanski ispit. Plovi kao komandant na brodovima duge plovidbe.

Veza: 23, 3, 17/1, 20, 10, 2

27.

TOLJAN, TOMA (Novi, 1716 – Novi, 26. 4. 1797), Lovrin.

Sudac u Novom. Od Lovre potječu svi novljanski Toljani.

Veza: 16, 4

28.

TOLJAN, URSULA MARIJA r. Piškulić – **Sekulinka** (Novi, 13. 10. 1751), kći Matija – Sekule, Matijevog i Katarine r. Mrzljak (Novi, 7. 5. 1728), Adamove, prve očeve supruge; suprug Osip (Novi, 25. 12. 1754 – Novi, 13. 9. 1797), Osipov.

Rodočelnica nadimka **Sekula** jedne grane novljanskih Toljana. Nadimak po ocu **Matiju Piškuliću- Sekuli** (Novi, 5. 11. 1728), novljanskom sucu, je prenijela na Toljane; jedna je grana Matijinih potomaka Piškulića poslije dobila nadimak **Arbice**, a druga **Vujice**.

Veza: 9, 18

TOMIČIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla; Tomičići dolaze oko 1633. u Lič, a odatle na područje od Ledenica do iznad Senja. Jedna grana Tomičića dobila je poslije i plemstvo.

1.

TOMIČIĆ, DRAGUTIN (*Drago*) – Miladinov (Bile, Krmpote, 3. 2. 1922 – Dachau, Njemačka, 30. 4. 1945), sin Mihovila Milana Markovog i Francike r. Tomičić (Krmpote, 25. 5. 1890).

Žrtva fašističkog terora. Trgovački pomoćnik; završio je tri razreda gimnazije u Senju; radio je u očevoj trgovini. Talijani su ga uhitili u Novom 1. 5. 1942., na vojnom sudu u Rijeci osuđen je na 15 godina robije te poslan u talijanske koncentracijske logore. Umro je u njemačkom logoru Dachau.

Veza: 2, 4, 13

2.

TOMIČIĆ, FRANE – Palajsa (Bile, Krmpote, 21. 6. 1901 – Beograd, listopad/studeni 1944), sin Marka Ilijinog i Ane r. Butković (18. 7. 1868).

Pali borac NOR-a. Zidar. Godine 1938. odlazi na rad u tadašnju Perziju (Iran), po padu Staljingrada odlazi u SSSR, kao dobrovoljac uključuje se u 1. jugoslavensku dobrovoljačku brigadu i bori se u oslobađanju Čačka, u Srbiji. Ranjen je u borbi, po oslobođenju Beograda prebačen u tamošnju bolnicu, gdje je umro.

Veza: 4, 1, 13, 11

3.

TOMIČIĆ, FRANJO (Bile, Krmpote, 10. 1. 1885 – Stenjevec, 7. 1. 1910), sin Jandre Franinog i Marije r. Filipović (Krmpote, 29. 8. 1862 – Krmpote, 3. 11. 1937).

Kao duševni bolesnik otpremljen je na liječenje u Zavod za umobolne gdje je i umro. Njegov brat **Srećko** (27. 1. 1887 – 23. 5. 1910) smrtno je stradao na radu u USA.

Veza: 12, 15, 9

4.

TOMIČIĆ, IVAN – Miladinov (Bile, Krmpote, 22. 2. 1914 – Zagreb, 18. 3. 1995), sin Mihovila Milana i Francike r. Tomičić (Krmpote, 25. 5. 1890); supruga Đurđica r. Ivanušić, vjenčani 16. kolovoza 1958. u Zagrebu.

Diplomirani inženjer građevinarstva; studij je završio u Zagrebu.

Veza: 2, 1, 13

5.

TOMIČIĆ, IVAN (*Ive*) (Bile, Krmpote, 28. 9. 1910 – Čačak, listopad 1944), sin Pave Milinog i Marije r. Tomičić (Krmpote, 28. 8. 1880).

Pali borac NOR-a. Zidar. Odlazi na rad u Perziju (Iran), po padu Staljingrada prešao u 1. jugoslavensku dobrovoljačku brigadu. Poginuo je u borbama za oslobođenje Čačka u Srbiji.

Veza: 7, 15

6.

TOMIČIĆ, JOSIP (Lopar, Rab, 1. 3. 1954), Ivanov.

Konobar. Završio je ugostiteljsku školu u Rabu, potom Višu ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj* (poslije HTP *Novi d.d.*) u Novom. Borac Domovinskog rata (3. 10. 1991 – 1995), kao narednik HV-a i zapovjednik voda u 133. domobranskoj pukovniji. Borio se na fronti kod Gospića.

7.

TOMIČIĆ, JURAJ (Bile, Krmpote, 21. 4. 1908 – Stenjevec, 10. 1. 1923), sin Pave Milinog i Marije r. Tomičić (Krmpote, 28. 8. 1880).

Zbog duševne bolesti smješten je u Zavod za umobolne.

Veza: 5, 15

8.

TOMIČIĆ, JURE (Bile, Krmpote, 19. 4. 1886 – Brasso, Mađarska, 13. 11. 1916), sin Vida i Klare (Krmpote, 7. 8. 1858 – Krmpote, 17. 8. 1939).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci ranjen, umro je u bolnici u mjestu Brasso u Mađarskoj.

8/1.

TOMIČIĆ, LEONARDO (Nica, Francuska, 1. 1. 1964), Milanov, iz Krmpota (Bile).

Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

9.

TOMIČIĆ, MARIJA r. Pećanić (Polje, Krmpote, 8. 4. 1882 – Krmpote, 1. 6. 1938), kći Ive i Ante (Krmpote, 17. 12. 1841 – Krmpote, 4. 6. 1918), treće očeve supruge; suprug Luka (Bile, Krmpote, 25. 10. 1880), Tomin.

Oboljela je na živce i počinila samoubojstvo, utopivši se u lokvi vode.

Veza: 10, 15, 3, 12

10.

TOMIČIĆ, MARIJA r. Krpan (Drinak, Krmpote, 5. 7. 1912 – Drinak, Krmpote, 30. 10. 1958), kći Marka Antonovog i Karline r. Blažević (Krmpote, 1. 11. 1875); suprug Anton (Krmpote, 31. 10. 1911), sin Luke Tominog, poslije se oženio Tonkom r. Tomljenović (2. 2. 1911).

Nesretnim slučajem utopila se u seoskoj “šterni”.

Veza: 9

11.

TOMIČIĆ, MARKO – Škrapov (Bile, Krmpote, 27. 1. 1877 – Krmpote, 29. 12. 1944), sin Grge i Kate (Krmpote, 20. 3. 1861 – Krmpote, 27. 1. 1910); supruga Marija r. Pavelić (Krmpote, 3. 10. 1885), Tomina.

Žrtva fašističkog terora; zaklali su ga četnici popa Đujića u povlačenju pred partizanima, u Krmpotama, gdje su u Dakuši ubili još tri osobe. Upisan je u crkvenim knjigama, ali ne i na spomeniku žrtvama fašizma u Krmpotama. Brat **Mate** (Krmpote, 12. 8. 1880.- 27. 7. 1962) se utopio.

Veza: 2

12.

TOMIČIĆ, SREĆKO FILIP (Bile, Krmpote, 27. 1. 1887 – USA, 23. 5. 1910), sin Jandre Franinog i Marije r. Filipović (Podmelnik, Krmpote, 29. 8. 1862 – Krmpote, 3. 11. 1937), Tomine.

Poginuo je na radu u Americi.

Veza: 3, 9, 15

13.

TOMIČIĆ, MILAN – Miladinov (Bile, Krmpote, 17. 9. 1918), sin Mihovila Milana i Francike r. Tomičić (Krmpote, 25. 5. 1890); supruga Marija r. Ludarević (Valpovo, 1. 11. 1925).

Trgovac. Sudionik NOB-a od 1942.; sudjelovao je u partizanskom napadu 6. 2. 1942. na oružnike kod Batera.

Veza: 2, 1, 4

14.

TOMIČIĆ, MILE (Bile, Krmpote, 9. 8. 1911 – Krmpote, 8. 10. 1931), sin Mate i Božice r. Tomičić (Krmpote, 24. 8. 1875).

Radnik. Počinio je samoubojstvo, objesivši se. Brat mu je **Marijan** (Bile, Krmpote, 29. 12. 1906 – Bile, Krmpote, 17. 1. 1979).

15.

TOMIČIĆ, PAVAO (Bile, Krmpote, 5. 11. 1882 – Rusija, 1914./1918), Milin; supruga Marija r. Tomičić (Krmpote, 28. 8. 1880).

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci zarobljen je na ruskoj fronti, umro je u zarobljeništvu.

Veza: 5, 7, 1, 12, 9

TOMIĆ

Prezime je hercegovačkog podrijetla; javlja se u gornjezagonjskim selima 1627., u Novom u 19. stoljeću. U Novi dolaze i pravoslavni Tomići iz drežničkog kraja, selo Tomići.

1.

TOMIĆ, ALENKA r. Tomljanović (Rijeka, 28. 1. 1967), kći Marka i Katice r. Blažević (Krivi Put, 20. 11. 1941), Marijanove; suprug Boris – Terilov (Novi, 23. 3. 1963), sin Nikole Jakovljevog.

Poštanska činovnica. Radi u pošti u Novom, od 1989.

Veza: 8, 12, 46, Tomljanović 14, 13

2.

TOMIĆ, ANA – Šepina – v. 3. **RUBČIĆ, ANA** r. Tomić **– Šepina**, Ivanova.

3.

TOMIĆ, ANTON – Skulinov (Plužnice, Gornji Zagon, 8. 7. 1947), sin Antona Antonovog i Marije r. Rubčić – Mačkove (Gornji Zagon, 8. 12. 1919), Nikoline; supruga Katarina r. Tomić – Barina (Gornji Zagon, 3. 9. 1947), kći Mihovila Martinovog.

Trgovački poslovođa; završio je višu trgovačku školu u Rijeci. Radio je u OTP-u *Crikvenica* od 1964., u *Trgoprome*tu i *Jadrankomercu* kao poslovođa u trgovini *Drogerija* u Novom, a potom je od 2000. vlasnik te radnje pod nazivom *Trgovački obrt Skulin.*

Veza: 4, 7, 10, 35, 47, 48

4.

TOMIĆ, ANTON – Skulin (Plužnice, Gornji Zagon, 21. 5. 1913 – Rijeka, 25. 8. 1994), sin Antona Jurjevog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 8. 12. 1880 – Donji Zagon, 17. 8. 1972), kćeri Grge – Trgovca; supruga Marija r. Rubčić (Gornji Zagon, 8. 12. 1919), kći Nikole – Mačka.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 1942., miner 6. primorsko-goranske brigade 5. operativne zone. Radio je kao cestar u Šumariji Novi. Pokopan u Donjem Zagonu.

Veza: 7, 3, 10, 28

5.

TOMIĆ, ANTON – Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 14. 2. 1913 – Novi, 8. 2. 1995), sin Grge i Katarine r. Maričić – Livakovice (29. 4. 1883 – Donji Zagon, 1. 5. 1957), Ivanove; supruga Marija r. Tomić – Gobčeva (Gornji Zagon, 13. 2. 1918 – Donji Zagon, 24. 12. 1966), Ivanova.

Šumski radnik. Sudionik NOB-a od 15. 3. 1942., borac u 14. primorsko-goranskoj brigadi 5. operativne zone, pa odbornik u NOO Gornji Zagon od travnja 1943. na slobodnom partizanskom području. Nadimak Grov mjesni je dijalektalni oblik riječi grof, što je označavalo bolje, imućnije stanje u odnosu na druge.

Veza: 24, 13, 27, 46, 6

6.

TOMIĆ, ANTON (*Draža*) – Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 12. 6. 1913 – Novi, 6. 1. 1995), sin Josipa i Ante r. Tomić (Gornji Zagon, 4. 5. 1884 – 29. 3. 1949); supruga Marica r. Tomić (Gornji Zagon, 25. 11. 1922), Jurjeva.

Radnik. Sudionik NOB-a od 15. 4. 1942. do 1945., borac 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Borio se kod Trsta u svibnju 1945. Sin mu je **Živko** (8. 3. 1940) stolar.

Veza: 24, 5, 27, 15

7.

TOMIĆ, ANTON – Skulin (Plužnice, Gornji Zagon, 10. 1. 1873 – 1915), sin Jurja Antonovog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 26. 2. 1853 – Gornji Zagon, 4. 1. 1915); supruga Marija r. Tomić (Gornji Zagon, 8. 12. 1880 – 17. 8. 1972), kći Grge – Trgovca.

Žrtva I. svj. rata - kao vojnik u austrougarskoj vojsci izgubio je život u Crnoj Gori.

Veza: 4, 3, 28, 10

8.

TOMIĆ, BORIS – Terilov (Novi, 23. 3. 1963), sin Nikole Jakovljevog i Anke r. Svetić (Valač, Gornji Zagon, 29. 4. 1936), Ivanove; supruga Alenka r. Tomljanović (Rijeka, 28. 1. 1967), Markova.

Strojobravar. Radio je u DIP-u Novi pa u brodogradilištu u Kraljevici. Borac Domovinskog rata 1991 – 92. u Lici, u sastavu hrvatske policije. Brat **Nikola** (Valač, Gornji Zagon) je automehaničar i živi u Šmriki.

Veza: 12, 46, 1, 32, 20

10.

TOMIĆ, DRAŽEN – Skulinov (Rijeka, 22. 3. 1968), sin Antona Antonovog i Katice r. Tomić – Barine (Gornji Zagon, 3. 9. 1947), kćeri Mihovila Martinovog; supruga Jasminka r. Drdić (Rijeka, 7. 6. 1969).

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Radio je u sudu u Crikvenici, a od 2001. radi u pravnoj službi osiguravajućeg društva *Croatia* u Rijeci.

Veza: 35, 47, 48

11.

TOMIĆ, GRGA – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 30. 1. 1887 – 1914./18), sin Jakova Grginog i Kate r. Tomić (Gornji Zagon, 6. 11. 1848 – Gornji Zagon, 7. 12. 1925); supruga Marija r. Peričić (Gornji Zagon, 23. 5. 1895 – Bribir, 11. 7. 1973), kćer Lucije Peričić, Lukine.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao domobranski vojnik Austro-Ugarske Monarhije.

Veza: 30, 45

12.

TOMIĆ, GRGA – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 11. 5. 1941), sin Jakova Nikolinog i Božice r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 16. 12. 1903 – 24. 6. 1993), Mihatove; supruga Zoja Kirovska (28. 4. 1948), Miloševa, turistička voditeljica.

Nastavnik; završio je Učiteljsku školu i Pedagošku akademiju u Rijeci. Radio je u osnovnoj školi u Lovranu.

Veza: 30, 45, 46, 8, 1, 32, 41/1, 22, 38/1, 11 (djedov brat)

13.

TOMIĆ, GRGA – Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 20. 2. 1931 – Novi, 1. 10. 1999), sin Josipa i Franjke r. Tomić (Gornji Zagon, 28. 10. 1908 – Novi, 26. 12. 1992), kćeri Jurja –

Agenta; supruga Katica r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 3. 9. 1934 – Novi, 14. 5. 2008), kći Jurja Grginog.

Nastavnik; završio je Učiteljsku školu u Rijeci. Radio u osnovnim školama u Krmpotskom Javorju, u Krmpotskoj Luci i u Novom, kao odgajatelj u ŠUP-u Novi, a 1973 - 89. kao nastavnik povijesti i zemljopisa. 1978 - 83. član je UO Turističkog društva u Novom. Dana 20. 11. 1986. teško je stradao: ispred "Rusanove vile", sada hotela *Tamaris*, u Lukavicama na njega su naletjela ambulantna kola Doma zdravlja iz Raba.

Veza: 24, 5, 29, 34

14.

TOMIĆ, GRGO (*Drveni*) – Gobčev (Plužnice, Gornji Zagon, 3. 10. 1927), sin Ivana Grginog i Kate r. Tomić (Gornji Zagon, 29. 1. 1890 – Donji Zagon, 12. 3. 1964); supruga Anta r. Jovanović (Tribotinj, Gornji Zagon, 23. 11. 1923 – 30. 9. 1996).

Sudionik NOB-a od 1945; borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije.

Veza: 25, 26

15.

TOMIĆ, GRGUR (*Grga*) – Školanov, Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 31. 3. 1919 – 27. 11. 1993), sin Jurja Antonovog i Marije r. Maričić – Livakovice (Plužnice, Gornji Zagon, 23. 3. 1880 – 25. 2. 1968), Ivanove; supruga Margareta (*Mara*) r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 31. 10. 1925 – Novi, 2002), kći Ivana – Batalije.

Radnik. Sudionik NOB-a od 1. 1. 1943. kao borac u 2. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Braća su mu **Luka** (17. 10. 1912 – 27. 2. 1960), **Ivan** (27. 1. 1909 – 1. 4. 1993) i **Juraj** (1900 – 1989).

Veza: 27, 24, 5, 6

16.

TOMIĆ, ILIJA (*Ika*) (Tomići, Drežnica, 2. 8. 1924 – Novi, 27. 9. 1998), Ilijin; sinovi **Ilija** (1954) i **Nedeljko** (1957).

Sudionik NOB-a od 15. 12. 1941; borac u jedinicama 13. primorsko-goranske divizije, u 1. brigadi *Vladimir Gortan* 43. istarske divizije zamjenik komandanta 3. bataljuna, te komandant pratećeg bataljuna 13. primorsko-goranske divizije. Ranjen je i liječen u Bariju, zatim je oficir u Komandi primorsko-goranskog područja, i komandant streljačkog bataljuna pri toj komandi. Nakon rata radi kao službenik. Predsjednik UBNOR-a 1982.

Veza: 17, 38

17.

TOMIĆ, ILIJA (Ogulin, 28. 5. 1954), sin Ilije (*Ike*) Ilijinog.

Politolog, diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Radio je u upravi dječjih vrtića.

Veza: 16, 38,

18.

TOMIĆ, IVAN (*Đoko*) – Stolac (Novi, 20. 5. 1955), sin Josipa i Antonije r. Jovanović – Baćine (Gornji Zagon, 26. 12. 1926), Ivanove; prva supruga Anica r. Peričić (Valač,

Gornji Zagon, 30. 11. 1956), Ivanova, druga Dragica r. Jugović (12. 2. 1955 – Novi, 4. 7. 2016).

Trgovac – obrtnik; završio je trgovačku školu u Rijeci. Radio je u Novom u trgovinama željezarije, bijele tehnike i namještaja - *Trgopromet* i *Jadrankomerc*. Godine 1991. otvorio je privatnu željezariju u Bribiru, a 1993. u Novom na Kalvariji i na Trgu bana Mažuranića u Novom pod nazivom *Vrba*.

19.

TOMIĆ, IVAN – Kunašev (Tribotinj, Gornji Zagon, 15. 8. 1921 – Čeminac, Slavonija, 12. 11. 2002), sin Stipana Pavlovog i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 4. 8. 1899), Mihine.

Sudionik NOB-a od 1942. kao borac 6. brigade 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone. Poslije je napustio borbu i otišao u Slavoniju.

Veza: 42

20.

TOMIĆ, IVICA (Novi, 23. 11. 1959), sin Josipa Jurjevog i Anice r. Rubčić (Valač, Gornji Zagon, 1. 4. 1934), kćeri Nikole – Mačka.

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet završio je u Rijeci 1991. Radio je u Upravi policije u Crikvenici, a od 9. 9. 1996. referent je za pravna pitanja u Gradskog poglavarstva Grada Novi Vinodolski. Otac mu je držao trgovinu u Novom, Pod sv. Mikulj.

Veza: 23 (djed)

21.

TOMIĆ, IVICA – Terilo (Novi, 7. 8. 1953), sin Josipa i Ane (*Anice*) r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 10. 6. 1922 – 8. 6. 1997), Lukine; supruga Ema r. Krajačić, rastavljen.

Fotograf; zanat je izučio u Zagrebu. Radi u *Novom listu* u Rijeci, od 2019. kao v. d. glavnog urednika. Igrao je nogomet u NK Rijeka.

Veza: 28, 43, 40, 12, 44, 30, 36

22.

TOMIĆ, JOSIP (*Franjo*) – Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 2. 2. 1908 – Novi, 10. 5. 1985), sin Grge i Katarine r. Maričić – Livakovice (Plužnice, Gornji Zagon, 29. 4. 1883 – 1. 5. 1957), Ivanove; supruga Franjka r. Tomić (Gornji Zagon, 28. 10. 1908 – Novi, 26. 12. 1992), kći Jurja – Agenta.

Radnik, samouk. Sudionik NOB-a od 1. 12. 1941. Od 18. 2. 1942. do 15. 5. 1945. predsjednik je NOO Gornji Zagon, u Radinjama. Nakon rata je umirovljen.

Veza: 5, 13, 25, 15, 6

22/1.

TOMIĆ, JOSIP – Grov (Plužnice, G. Zagon, 20. 6. 1940) sin Antona i Marije r. Tomić – Modrine (G. Zagon, 1917); supruga Milka r. Tomić – Barina (27. 4. 1950), kći Mihovila Martinovog i Ane r. Tomić - Kojine; sinovi **Zora**n (1970) i **Žarko** (1972).

Stolar, radio u poduzeću *Marijan Ivančić* u Crikvenici. Supruga Milka radila je u DIP-u Novi kao pomoćna kuharica u restoranu društvene prehrane.

Veza: 5, 32, 34, 3, 46, 47

23.

TOMIĆ, JURAJ – Trgovčev (Plužnice, Gornji Zagon, 25. 3. 1890 – Novi, 18. 7. 1975), sin Grge i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 6. 5. 1861 – Gornji Zagon, 6. 2. 1939); supruga Marija r. Maričić – Livakovica (Gornji Zagon, 31. 3. 1903), Ivanova.

Trgovac i nakupac, kao i brat mu Grga, s kojim je bio na radu u USA. Pri povratku brodom navodno nije jeo, ili je jeo veoma malo zbog morske bolesti. Kad je stigao u Split, odjednom je pojeo osam ručkova. Zanimljiv je i zato što je u USA jednom za okladu pojeo 72 tvrdo kuhana jaja. Sin **Josip** otvorio je trgovinu Pod sv. Mikulj u Novom.

Veza: 24, 14

24.

TOMIĆ, JURAJ (*Ban*) – Gobčev (Plužnice, Gornji Zagon, 30. 9. 1913 – Novi, 2. 12. 1991), sin Ivana i Kate r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 29. 1. 1890 – 12. 3. 1964); supruga Marica r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 21. 5. 1919 – Novi, 1976), Antonova.

Sudionik NOB-a od lipnja 1942; borac 1. bataljuna *Matija Gubec* u 5. operativnoj zoni i u 1. bataljunu 13. primorsko-goranske divizije, te upravitelj zatvora u Mariboru. Sudjelovao je u bacanju kamiona industrijalca Ivana Stattina pod cestu kod Batera 16. 7. 1937.

Veza: 23, 14

25.

TOMIĆ, JURAJ – Školanov, Grov (Plužnice, Gornji Zagon, 10. 10. 1900 – Novi, 11. 3. 1989), sin Jurja Antonovog i Marije r. Maričić – Livakovice (Gornji Zagon, 23. 3. 1880 – Novi, 25. 2. 1968), Ivanove; supruga Marija r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 16. 3. 1907), kći Martina Matinog.

Radnik. Sudionik NOB-a od 10. 12. 1941. Od 10. 10. 1942. odbornik je u NOO Novi – Zagon, a član SKH od 10. 6. 1942. U Novom je umirovljen. Braća su mu **Grgur** (1919), **Ivan** (1909) i **Luka** (1912).

Veza: 15, 22, 5, 6

26.

TOMIĆ, JURAJ – Agentov (Plužnice, Gornji Zagon, 17. 1. 1932), sin Jurja Jurjevog i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 2. 5. 1911 – Novi, 25. 6. 1997), Josipove; supruga Nada r. Rubčić (Gornji Zagon, 8. 9. 1938).

Bravar. Radio je u DIP-u Novi, pa u brodogradilištu u Kraljevici.

Veza: 7, 47

27.

TOMIĆ, **JURAJ (*Jurica*) – Ristin** (Rijeka, 22. 6. 1970), sin Jurja Stjepanova i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 20. 6. 1942), kćeri Josipa – Grova.

Šumarski tehničar, sa završenom srednjom tehničkom školom. Od 1994. radi u Šumariji Novi kao poslovođa.

Veza: 32, 13

28.

TOMIĆ, JURAJ – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 22. 5. 1922 – 1944), sin Nikole i Mare r. Jovanović – Brkićove (1. 1. 1878 – Virje, 1956); supruga Lucija r. Tomić (Lovas, 4. 6. 1921 – 18. 9. 2001), kći Antona – Kunaša.

Žrtva rata; živio je u Lovasu, u Srijemu, a poginuo je kao mobilizirani domobran, pripadnik njemačko-hrvatske divizije u borbi protiv tamošnjih partizana.

Veza: 11, 43, 40, 12, 44, 21, 36

29.

TOMIĆ, LOVRE (Plužnice, Gornji Zagon, 30. 10. 1913 – Kutina, 7. 3. 1944), sin Lovre Josinog i Milke r. Svetić (Plužnice, Gornji Zagon, 4. 12. 1878 – 18. 6. 1967); supruga Antica r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 29. 5. 1920 – 16. 6. 1989), Ivanova, poslije preudana Deranja; kći **Marica** (14. 4. 1940).

Žrtva rata. Partizani su ga zatvorili zbog šverca cigareta, uspio je pobjeći i doći u okupirani Novi, odakle je otišao u Slavoniju gdje je mobiliziran u domobrane, a po drugim izvorima u ustašku vojsku NDH. Poginuo je u Kutini, u borbi s partizanima.

Veza: 34, 33, 35

30.

TOMIĆ, MARIJA r. Jovanović – **Devina** (Krasnica, Gornji Zagon, 7. 11. 1937), kći Nikole i Marije r. Tomić (Gornji Zagon, 1. 12. 1910 – Novi, 24. 9. 1990), kćeri Grge – Grova; suprug Tomislav – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 25. 11. 1937), Jakovljev.

Trgovkinja; završila je žensku stručnu školu u Crikvenici. Radila je u kiosku novina u Novom (1976 - 92).

Veza: 45, 12, 8, 1

31.

TOMIĆ, **MARIJA MAJA** (?)

Diplomirana novinarka, ekonomistica i grafička dizajnerica. Studij je završila na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu i na Ekonomskom fakultetu u Rijeci, gdje je diplomirala iz političke ekonomije. Od 1995. bavi se grafičkim dizajnom, od novljanskih izdanja urednica je desetak knjiga, među kojima monografije *Vodovoda* (2005) autora Josipa Ježića, monografije Miljenka Žanića (2009), a radila je i na pripremi ovog Leksikona, čiji je rukopis preuzela na molbu prof. dr. Babića (od 240 stranica 2005. g., do 1000 str. 2019. g.). Sedam godina radila je grafičku pripremu mesopusnog godišnjaka *Travica.*

32.

TOMIĆ, MARTIN – Barin (Novi, 12. 1. 1949), sin Mihovila (Mijat) Martinovog i Anice r. Tomić (Gornji Zagon, 5. 6. 1925), Lovrine; supruga Milka r. Kostelac (Švica, 5. 8. 1954), Ivanova; sin **Siniša** (1977). Nadimak je po šukunbaki **Bari** (Plužnice, Gornji Zagon, 1. 11. 1822 – 14. 2. 1896), supruzi Mihinoj.

Ugostiteljski djelatnik i obrtnik; završio je srednju ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj* (*Novi*) u Novom od ožujka 1972. do 1990., kao šef sale u HTN-u *Zagori*, zatim sa suprugom kao suvlasnik trgovine prehrambene robe *Centar* na Placi u Novom, u kući Hreljac, i Bistroa *Tomas* na Korzu (kojega je poslije preuzeo sin Siniša), a s

Dubravkom Jovanovićem – Drljcem, Nikolinim, vodio je restauraciju *Slavuj* do 2002. Borac Domovinskog rata 1991 – 92., kao pričuvni satnik u 155. brigadi na ličkom ratištu. Od sina Siniše (Rijeka, 3. 6. 1977) i snahe Davore r. Blažević (Rijeka, 26. 12. 1979), Milenkove ima unuke **Franka** (Rijeka, 24. 12. 2002) i **Matka** (Rijeka, 8. 2. 2005).

Veza: 33, 29, 34, 45, 42, 3, 10

33.

TOMIĆ, MIHOVIL (*Mijat*) – Barin (Plužnice, Gornji Zagon, 30. 9. 1913 – Novi, 21. 7. 1997), sin Martina Matinog i Mare r. Deranja – Šljokove (Gornji Zagon, 6. 4. 1879 – 28. 4. 1958), Grgine; supruga Anica r. Tomić (Gornji Zagon, 5. 6. 1925), kći Lovre Josinog.

Sudionik NOB-a od 1942; borac u 14. primorsko-goranskoj brigadi 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone, zatim na pozadinskim zadacima na području Općine Gornji Zagon.

Veza: 32, 34, 44, 45, 3, 10, 29

34.

TOMIĆ, MILKA r. Kostelac (Švica, 5. 8. 1954), Ivanova; drugi suprug Martin – Barin (Novi, 12. 1. 1949), Mihovilov; imaju sina **Sinišu** (Rijeka, 3. 6. 1977).

Ugostiteljska djelatnica i obrtnica. Radila je kao konobarica u HTP-u *Lišanj* u Novom, a od 1990. zajedno sa suprugom suvlasnica je trgovine živežnih namirnica *Centar* na Placi i Bistroa *Tomas,* kojeg potom vodi sin Siniša.

Veza: 32, 29

35.

TOMIĆ, MILJENKO (Rijeka, 10. 1. 1971), sin Nikole Grginog i Ane r. Jovanović (Đurđevac, 3. 11. 1945), kćeri Stjepana i Marije. Krsno ime mu je Nedjeljko.

Ugostitelj i autoprijevoznik. Završio je srednju ugostiteljsku školu za kuhara. Jedno vrijeme svojim je kamionom obavljao prijevozničke usluge za tvrtku *Strabag* kao vanjski suradnik. Od 2004. drži ugostiteljsku radnju u novljanskom parku. Sin **Leon** (Zagreb, 1996), student u Zagrebu, 2015. je na natjecanju za model godine prozvan najljepšim frajerom u Hrvatskoj; majka mu je **Dolores Pavelić** (1971), unuka Rikarda Pavelića.

Veza: 38, 40

36.

TOMIĆ, MIRKO – Terilo (Šid, 30. 6. 1943), sin Antona i Anice r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 17. 2. 1905); supruga Jagoda (9. 11. 1951).

Građevinski tehničar. Nakon završene srednje škole u Rijeci odlazi u Njemačku. Sin **Toni** ima kuću u Novom.

Veza: 40

37.

TOMIĆ, MIRKO – Stolac (Tribotinj, Gornji Zagon, 2. 1. 1873 – travanj 1942), sin Luke i Mare r. Peričić (1. 3. 1845 – 8. 11. 1911).

Žrtva fašističkog terora. Poginuo je u ratu u šumi negdje na području između Gornjeg Zagona i Liča, vjerojatno od okupatorske talijanske vojske ili ustaša.

37/1.

TOMIĆ, NATAŠA r. Butorac **– Belčeva** (Rijeka, 29. 11. 1973), kći Pavla Pavinog i Mladenke r. Svetić – Štrpine (Novi, 7. 4. 1953), Antonove; suprug Zoran – Grov; sinovi (blizanci) **Borna** i **Leon** (Rijeka, 12. 12. 2000) - Leon preminuo dan po porodu.

Ekonomistica, zaposlena u Hoteli Novi d.o.o. kao knjigovođa. Vlasnica knjigovodstvenog servisa TeCom.

Veza: 46, Butorac 117, 117/1, 35/1

38.

TOMIĆ, NEDELJKO – Ikin (Ogulin, 27. 10. 1957), Ilijin; u vanbračnoj zajednici s Dianom r. Dražić (Novi, 4. 1. 1958), kćerkom Vinka i Jurjice (*Đurđe*) r. Peričić – Kranjčike (Novi, 1. 8. 1936 – Novi, 29. 9. 2008), Antonove.

Politolog i društveno-politički djelatnik. Izučio je elektromehaničarski zanat i diplomirao na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Bio je sekretar Općinskog komiteta SKH u Crikvenici, zastupnik u Saboru (1989 – 93) i profesor u srednjoj školi u Crikvenici. Držao je *Buffet Classic* u Novom, Braće Radić 4, od 1996. godine.

Veza: 16, 17

39.

TOMIĆ, NIKOLA (*Niko Grgin*) – Trgovčev (Plužnice, Gornji Zagon, 5. 9. 1936 – Rijeka, 27. 5. 2007), sin Grge Grginog – Trgovca i Marije r. Tomić (Plužnice, Gornji Zagon, 18. 10. 1903 – Novi, 25. 10. 1978), kćeri Lavoslava i Marije; supruga Ana r. Jovanović (Đurđevac, 3. 11. 1945), kći Stjepana i Marije. Djed **Lavoslav** zvani Slava (31. 3. 1867) otišao je na rad u Južnu Ameriku, gdje je i umro.

Tesar – sjekač, VKV radnik. Cijeli radni vijek radio je u Šumariji Novi (ŠG Senj). Otišao je u mirovinu 1989. s 53 godine i 40 godina radnog staža. Supruga Ana bavi se turizmom, iznajmljivanjem soba i apartmana od 1973. Otac **Grga** bio je na radu u USA; kad se vratio izgradio je katnicu, tada zvanu “Palat” (od *eng.* palace), a između dva svjetska rata u prizemlju svoje kuće držao je najprije gostionicu, potom trgovinu. Kćerka **Đurđica** (1965) je prosvjetna djelatnica.

Veza: 35, 40

40.

TOMIĆ, NIKOLA – Terilo (Ludbreg, 30. 8. 1945), sin Jurja Nikolinog i Lucije r. Tomić (Lovas, 4. 6. 1921 – Lovas, 18. 9. 2001), , kći Antona – Kunaša; supruga Verica r. Matić (Vinkovci, 22.7 1940), Markova.

Magistar tehničkih znanosti; diplomirao je i magistrirao na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu u Zagrebu. Radio je u upravi HŽ-a u Zagrebu, do 2007.

Veza: 27, 44, 22, 12, 45, 32, 36

41.

TOMIĆ, NIKOLA (Rijeka, 22. 11. 1961), sin Grge Grginog i Marije r. Hranj (Mikleuš, 27. 5. 1940 – Novi, 22. 5. 2007).

Šumarski tehničar i trgovac; završio je srednju šumarsku školu u Delnicama. Borac Domovinskog rata od prosinca 1991. do prosinca 1993. Brat **Ivan** (1960) je 20 godina bio profesionalni ribar. Nećak **Ivan** (1995), Ivanov, profesionalni je vojnik HV u Đakovu.

Veza: 38, 35

42.

TOMIĆ, PAVAO – Kunaš (Tribotinj, Gornji Zagon, 10. 9. 1918 – Crikvenica, 21. 7. 2010), sin Stipana (Pavlov) i Marije r. Tomić – Kunašice (Gornji Zagon, 4. 8. 1899 – Čeminac, Beli Manastir, 23. 4. 1977), Mihine; supruga Ana r. Jovanović (Gornji Zagon, 4. 9. 1919 – Crikvenica, 24. 2. 2009).

Sudionik NOB-a od 1942; borac 14. brigade 1. primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone. Poslije je napustio borbu i otišao u Slavoniju. Jednog su Tomića – Kunaša, koji je nakon rata bio koloniziran u Lovas kod Vukovara ubili velikosrpski četnici kod okupacije tog kraja 1991. godine.

Veza: 19

43.

TOMIĆ, STJEPAN (Drežnica, 29. 6. 1960), sin Aleksandra i Bosiljke r. Trbović (Drežnica, 1927); supruga Ljiljana r. Uzelac, kći Dušana i Katice r. Rubčić – Mačkovice (Gornji Zagon, 31. 1. 1931 – Novi, 6. 4. 1998), Ivanove.

Diplomirani politolog; diplomirao je na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Radi u srednjoj pomorskoj školi u Bakru od 1986., a stanovnik je Novog.

44.

TOMIĆ, STJEPAN – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 20. 8. 1908 – Jadranovo, 19. 6. 1954), sin Nikole Jakovljevog i Mare r. Jovanović – Brkićeve (1. 1. 1878 – Virje, 1953); supruga Lucija r. Tomić (Gornji Zagon, 1906 – Jadranovo, 28. 6. 1957), kći Lovre Josinog.

Sudionik NOB-a od 1942; borac u bataljunu *Matija Gubec* 5. operativne zone. Nakon rata odlazi u Jadranovo, pokopan je u Zagonu.

Veza: 11, 28, 12, 45, 30, 36, 22, 20, 8, 1

45.

TOMIĆ, TOMISLAV – Terilo (Valač, Gornji Zagon, 25. 1. 1937), sin Jakova Nikolinog i Božice r. Tomić (Plužnice, 16. 12. 1903 – 24. 6. 1993), Mihatove; supruga Marija r. Jovanović – Devina (Gornji Zagon, 7. 1. 1937), Nikolina.

Nastavnik i društveno-politički djelatnik; završio je Učiteljsku školu 1956. i Pedagošku akademiju 1969. Učitelj u osnovnim školama u Krmpotskoj Luci (1957 – 58), Radinju, Tribotinju i Bateru (1959 - 62), te u Novom (1962 - 73), direktor Srednjoškolskog centra (COUO) u Crikvenici (1973 - 79), politički djelatnik u Općinskom komitetu SKH u Crikvenici 1979 – 84., od 1. 5. 1984. do 1999. ravnatelj OŠ u Crikvenici. Od 1974. do 1978. odbornik je u Skupštini općine Crikvenica.

Veza: 28, 42, 12, 30, 8, 1, 22, 36, 40, 20

46.

TOMIĆ, ZORAN – Grov (Rijeka, 6. 8. 1970), sin Josipa Antonovog i Milke r. Tomić – Barine (Gornji Zagon, 27. 4. 1950), kćeri Mihovila Martinovog; supruga Nataša r.

Butorac (Rijeka, 29. 11. 1973), kći Pavla Pavinog; sinovi (blizanci) **Borna** i **Leon** (Rijeka, 12. 12. 2000) - Leon je preminuo dan po porodu.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radio je u HTP-u *Lišanj* (HTP *Novi d.d.*) u Novom (18. 7. 1993 - 3. 3. 1998), zatim u Gradskom poglavarstvu, gdje je pročelnik Upravnog odjela za financije Grada Novog. Do 2000. je suvlasnik u tvrtki *Zodus* u Novom, koja se bavila pružanjem usluga vođenja knjigovodstva. Sudionik Domovinskog rata 1991 – 92., kao desetnik HV-a. Djedu **Antonu Grginom** – Grovu svinja je odgrizla jedno uho dok je bio dijete.

Veza: 22/1, 37/1, 32, 34, 3, 47

47.

TOMIĆ, ŽARKO – Grov (Rijeka, 3. 2. 1972), sin Josipa Antonovog i Milke r. Tomić – Barine (Gornji Zagon, 27. 4. 1950), kćeri Mihovila Martinovog.

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer u Rijeci. Radi u INA-i Rijeka. Borac Domovinskog rata 1991 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 22/1, 32, 34, 3, 46

48.

TOMIĆ, ŽELJKO – Agentov (Novi, 21. 4. 1961), sin Jurja Jurjevog i Nade r. Rubčić (Kal, Gornji Zagon, 8. 9. 1938), Tomislavove; supruga Mira r. Rukavina (Pakre, 12. 3. 1964).

Ekonomski tehničar; završio je srednju ekonomsku školu. Radio je u DIP-u Novi, u odvjetničkom uredu Milorada Komadine, tada gradonačelnika Novog i kao vlasnik agencije za posredovanje u prometu nekretninama *Bonaca* u Novom. Borac Domovinskog rata - na Kapeli, u Otočcu, Plaškom i Ličkim Oštarijama.

Veza: 26

TOMLJANOVIĆ

Prvi Tomljanovići dolaze u Novi u 20. st. iz Krmpota (preko Sibinja) ili iz Alana, općine Senj. Prezime je bunjevačkog podrijetla, a naseljeni su 1627. iz Dalmacije u Lič, odakle sele na područje od Ledenica do iznad Senja. Jedan njihov ogranak je 1636. dobio plemstvo u Senju, a prezime se pisalo Tomlanović, Tomljanović i Tomljenović.

1.

TOMLJANOVIĆ, ALENKA (Novi, 28. 1. 1967), Markova – v. 1.**Tomić, Alenka**.

2.

TOMLJANOVIĆ, ANTON (Tone) – Omanićov (Novi, 24. 11. 1958 – Drežnica, 24. 5. 1993), sin Milana Milanovog i Milke r. Krpan (Krmpote, 20. 1. 1931 – 26. 11. 1996), Markove; supruga Živka r. Radulović (Ogulin, 7. 2. 1952). Prema matičnoj knjizi ime mu je Tone.

Žrtva srpskog terora. Trgovac. Radio je kao poslovođa u trgovini građevinskog materijala u Crikvenici. Ubijen je u svojem automobilu pri dolasku u Drežnicu za Domovinskog rata. Pokopan je u Krmpotama uz roditelje.

Veza: 21, 23

3.

TOMLJANOVIĆ, DALIBOR (Rijeka, 15. 5. 1969), Ivanov.

Šumarski tehničar; završio je srednju tehničku školu, šumarski smjer. Radi u Šumariji Novi od 1988. godine.

4.

TOMLJANOVIĆ, FRANE – Božičin (*Bojin)* (Javorje, Krmpote, 24. 12. 1921 – Drežnica, 1943), sin Ivana Jurjevog i Božice (*Boje*) r. Butorac, udovice Ivana Tomljanovića (Javorje, Krmpote, 30. 4. 1899 – Albanija, 17. 9. 1918), preudane za Antona Butorca – Feljbabu (Krmpote, 24. 12. 1894).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1941; borac u 2. četi bataljuna *Marko Trbović* od polaganja partizanske zakletve 12. 2. 1942. u Krmpotskoj Luci pa u jedinicama Primorsko-goranskog odreda i drugim jedinicama 5. Operativne zone, te u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Od polovice 1942. član SKOJ-a i KP. Ranjen je u borbama u Lici kod Drežnice i prebačen u bolnicu, u kojoj je umro. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 7

5.

TOMLJANOVIĆ, GABRE (Sibinj, 3. 3. 1887 – Rusija, 1916), sin Jose i Stane r. Tomljanović (Krmpote, 2. 2. 1861 – Krmpote, 30. 3. 1921); supruga Anka r. Vukelić (Alan, 12. 1. 1890), poslije preudana za Juru Tomljanovića iz Krivog Puta.

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci borio se na ruskoj fronti, gdje je umro u zarobljeništvu.

6.

TOMLJANOVIĆ, IVAN – Samardžija (Alan, 5. 6. 1911 – Novi, 23. 3. 1994), Ivanov; supruga Anka r. Krpan (Ruševo, Krmpote, 14. 4. 1922 – Novi, 3. 2. 1993), Milanova.

Zidar i krovopokrivač. Radio je u Šumariji Novi, od travnja 1958. Sudionik NOB-a i član SKH. Nadimak je dobio po djedu koji je izrađivao *samare* (sedla). Imao je sinove **Milana**, **Marijana** i **Ivana Peru** te kćer **Miru**, udanu za Milana Krpana – Kuljića (Drinak, Krmpote, 13. 12. 1946), Ivanovog.

Veza: 16, 8

7.

TOMLJANOVIĆ, IVAN (Javorje, Krmpote, 30. 4. 1899 – Albanija, 17. 9. 1918), sin Jurja i Luce (1866 – 22. 1. 1902), Matijeve; supruga Božica r. Butorac (Javorje, Krmpote, 23. 12. 1900 – Krmpote, 29. 5. 1946), Antonova,

Žrtva I. svj. rata. Kao domobran u austrougarskoj vojsci završio je na srpskoj fronti odakle je, kao zarobljenik ili dragovoljac dospio u Albaniju, gdje je umro. U ratu mu je poginuo i polubrat po majci – **Anton Butorac, Grgin**.

Veza: 4, Butorac 7

8.

TOMLJANOVIĆ, IVAN – Samardžija (Alan, 15. 5. 1912 – Novi, 23. 8. 1992), Markov; supruga Ivka – Šiga (Krmpote, 10. 4. 1915), Markova.

Zidar. Sudionik NOB-a, a nakon rata radio je u Novom.

Veza: 6, 16

9.

TOMLJANOVIĆ, IVAN (*Bariša*) (Sibinj, Krmpote, 29. 5. 1886 – 1914./18), sin Nikole i Ane (Krmpote, 19. 3. 1855 – 12. 2. 1919).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao austro-ugarski vojnik.

10.

TOMLJANOVIĆ, JOSIP (Alan, 15. 6. 1929), Stjepanov.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od 1. 4. 1958. kao lugar, poslije kao činovnik, do 1984.

11.

TOMLJANOVIĆ, JURAJ – Carev (Sibinj, Krmpote, 14. 8. 1890 – Smolensk, 7. 3. 1915), sin Frane Matinog i Kate r. Tomljanović (5. 4. 1861 – 24. 4. 1949).

Žrtva I. svj. rata; kao domobran u austrougarskoj vojsci poginuo je na ruskoj fronti.

Veza: 12

12.

TOMLJANOVIĆ, KATARINA r. Butorac (Luka, Krmpote, 23. 1. 1947), kći Milana i Kate r. Butorac (Krmpote, 5. 7. 1911), Gašparove; suprug Ivan (Podbilo, 17. 7. 1939), Franjin.

Ekonomska tehničarka; završila je srednju ekonomsku školu u Rijeci. Radila je u DIP-u Novi od 24. rujna 1969. do 1998., kao šefica računovodstva.

Veza: 11

13.

TOMLJANOVIĆ, MARIJAN – Omanićov (Alan, Krivi Put, 2. 2. 1911), Markov.

Trgovac u Novom između dva svjetska rata. Bio je član Narodne čitaonice od 29. 9. 1930.

Veza: 14, 20

14.

TOMLJANOVIĆ, MARKO – Omanićov (Alan, Krivi Put, 5. 9. 1941), sin Marka Markovog i Dragice r. Tomljanović (Alan, Krivi Put, 1913 – 26. 5. 2010); supruga Katica r. Blažević (Krivi Put, 20. 11. 1941), Marijanova.

Strojar i ložač. Radio je u DIP-u Novi (1964 – 1989) kao glavni ložač, odgovoran za održavanje centralnoga grijanja za DIP-ove pogone na Melu.

Veza: 13, 20, 1

15.

TOMLJANOVIĆ, MARKO (Podbilo, Krivi Put, 3. 6. 1902), Milanov; supruga Ivka r. Vukelić (Krmpote, 14. 8. 1919).

Zidar. Radio je u Šumariji Novi od 1958. do mirovine.

16.

TOMLJANOVIĆ, **MATE – Samardžija** (Alan, 26. 10. 1914 – Novi, 27. 10. 1994), Ivanov; supruga Darinka r. Butorac (1928 – Novi, 1983).

Zidar i vrstan krovopokrivač. U Novi je došao 1947. i radio u Zanatskom poduzeću *Radinje*, u HTP-u *Lišanj* (1964 – 1974), potom kao privatni zidarski obrtnik.

Veza: 6, 8, Butković 14

17.

TOMLJANOVIĆ, MATIJA – Vorgin (Šušanj, Krmpote, ? – 4. 10. 1943).

Žrtva rata. Za NDH bio je u ustaškoj vojsci, a poginuo je u borbi s partizanima za Karlobag.

18.

TOMLJANOVIĆ, MATIJA – Valin, Lesin (Krivi Put, oko 1920 – 25./26. 4. 1944), sin Valentina i Francike r. Butković (Sibinj, Krmpote, 19. 9. 1899), kćeri Mile Nikolinog i Ane r. Tomljanović (11. 7. 1859).

Pali borac NOR-a. Borio se u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Izgubio je život u strašnom nevremenu noću kod Vrhovina, kad se smrznulo osamnaest partizana dok se brigada kretala od Babinog Potoka do Turjanskog na njemačke i ustaške snage u Vrhovinama, no zbog snježne se mećave morala povući. Njegovo ime nije upisano na spomeniku palim borcima u Krmpotama, pa mu se ovdje odužujemo.

Veza: 22

19.

TOMLJANOVIĆ, MILAN (Alan, 10. 1. 1903), Antonov.

Lugar u Šumariji Novi, od 1958. do mirovine. Jedan je Milan Tomljanović bio nogometaš NGŠK-a u Novom.

20.

TOMLJANOVIĆ, MILAN (Alan, 24. 1. 1918), Markov.

Lugar u Šumariji Novi, od 1. travnja 1958. do mirovine.

Veza: 13, 14

21.

TOMLJANOVIĆ, MILAN – **Omanićov** (Alan, 17. 10. 1930 – Senj, ?), Milanov; supruga Milka r. Krpan (Drinak, Krmpote, 20. 1. 1931 – 26. 11. 1999), Markova.

Cestar. Radio je u Šumariji Novi, od srpnja 1960. Imao je sinove **Milana** i **Antona (*Tonu*)**.

Veza: 23, 19, 2

22.

TOMLJANOVIĆ, MILAN (*Mile*) – Valin, Lesin (Krvi Put, 1921 – Korenica, 1944), sin Valentina i Francike r. Butković (Sibinj, 19. 9. 1899), Miline.

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borac krmpotske čete i 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije u činu vodnika, potom odlazi na vojni oficirski kurs u Korenicu, gdje je bio u 2. brigadi 35. ličke divizije. Poginuo je u njemačkom bombardiranju Korenice.

Veza: 18

23.

TOMLJANOVIĆ, MILAN – Omanićov (Alan, 6. 1. 1907), Vidov; supruga Antonija.

Zidar. Radio je u Šumariji Novi, od 1. travnja 1958.

Veza: 21, 2

24.

TOMLJANOVIĆ, TIHOMIR (Rijeka, 27. 1. 1966), Josipov.

Šumarski tehničar; završio je srednju tehničku školu, šumarski smjer. Radio je u Šumariji Novi, od 1986.

TONKOVIĆ

Bribirsko prezime koje se u Novom javlja nakon II. svjetskog rata.

1.

TONKOVIĆ, ERVIN (Rijeka, 14. 1. 1971), Milanov.

Elektrotehničar; završio je srednju školu u Senju. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom kao teniski trener.

Veza: 7

2.

TONKOVIĆ, GORAN (Novi, 16. 2. 1965), sin Mladena i Marice r. Mataija (Ledenice, 26. 10. 1941), Josipove; supruga Željka r. Butković (Rijeka, 29. 1. 1967), Milanova.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu u Delnicama. Radi u Šumariji Novi od 1984. godine.

Veza: 8, 5

3.

TONKOVIĆ, IVANKA r. Paladin (Novi, 11. 5. 1930 – Novi, 9. 11. 1984), kći Ivana i Anke r. Piškulić – Bilinice (Novi, 25. 7. 1908 – Novi, 1997), Rafaelove; suprug Mate (Bribir, 13. 3. 1926 – Novi, 9. 11. 1986), Stjepanov.

Medicinska sestra. Radila je u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom. Od 1964. do 1984. članica je Upravnog odbora Turističkog društva u Novom.

Veza: 6

4.

TONKOVIĆ, JOSIP (Bribir, 19. 3. 1947), sin Ivana i Jelene r. Saftić; supruga Marija r. Zuščak (Bribir).

Kovinotokar, monter i vrstan puškar. Radio je u Bribiru 26 godina, a od 1995. u Novom u Vodovodu *Žrnovnica*.

5.

TONKOVIĆ, MARICA (*Mica*) r. Mataija (Ledenice, 26. 10. 1941), Josipova; suprug Mladen (Bribir, 31. 12. 1936 – Novi, 14. 5. 2008), Lovrin.

Trgovkinja; završila je srednju trgovačku školu. Od 1974. je radila u prodavaonici novina *Vjesnik* u Novom.

Veza: 8, 2

6.

TONKOVIĆ, MATE (Bribir, 13. 3. 1926 – Novi, 9. 11. 1988), Stjepanov; supruga Ivanka r. Paladin (Novi, 11. 5. 1930 – Novi, 9. 11. 1984), Ivanova.

Općinski pisar u Bribiru, do 1941. Sudionik NOB-a od listopada 1941., borac 14. i 1. brigade 13. primorsko-goranske divizije. Početkom 1945. zbog bolesti završava u bolnici 4. armije, gdje ostaje na dužnosti bolničara. Bio je tajnik općinskog NOO Bribir od travnja 1952. do 1956, potom bolničar u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* u Novom. Član UO Turističkog društva u Novom (1968 – 1969) godine.

Veza: 3

7.

TONKOVIĆ, MILAN (Bribir, 14. 2. 1948 – Novi, 10. 7. 1999), sin Lovre i Margarete r. Stanić (Bribir, 25. 11. 1912 – Bribir, 23. 11. 1998), Jurjeve; supruga Anđelka r. Španjol; sin **Ervin** (Rijeka, 16 2. 1965) i kćerka **Danijela** (Rijeka, 9. 5. 1978).

Konobar; završio je srednju ugostiteljsku školu u Opatiji. Radio je u HTP-u *Lišanj* odnosno *Novi* u Novom od 16. 3. 1968. kao šef sale. Brat mu je **Ivan** (Bribir, 24. 8. 1942).

Veza: 8, 1

8.

TONKOVIĆ, MLADEN (Bribir, 31. 12. 1936 – Novi, 14. 5. 2008), sin Lovre i Margarete r. Stanić (Bribir, 25. 11. 1912 – Bribir, 23. 11. 1998), Jurjeve; supruga Marica r. Mataija (Ledenice, 26. 10. 1941), Josipova.

Nastavnik tjelesnog odgoja; u Zagrebu je završio Višu učiteljsku školu. Radio je u osnovnoj školi u Bateru 1957/1958., a u Novom od 1959. do mirovine.

Veza: 5, 2

9.

TONKOVIĆ, SINIŠA (Rijeka, 13. 7. 1969), sin Ivana i Smilje; supruga Milena r. Krpan (Rijeka, 11. 11. 1973), Milanova.

Borac Domovinskog rata 1990 -92; sudjelovao je u operacijama *Maslenica, Medački džep, Bljesak, Oluja, Ljeto '95.* i *Maestral*.

10.

TONKOVIĆ, STJEPAN (*Stipe*) (Bribir, 10. 2. 1927), Jakovljev; supruga Ljiljana r. Tomašić (Smederevo, 1932).

Društveno-politički, kulturni i sindikalni djelatnik, novinar, publicist, andragog i saborski zastupnik. Sekretar SKOJ-a u građanskoj školi u Novom. Talijani su ga zatvorili od proljeća do rujna 1943. u Novom i Bakru. Završio je dvogodišnji studij Novinarsko-diplomatske visoke škole i Filozofski fakultet, smjer filozofije i sociologije u Zagrebu (1955). Radio je u USAOH-u Zagreb, u Vijeću SSJ, kao potpredsjednik SSH u Zagrebu, direktor Novinsko-izdavačkog poduzeća (NIP) *Radnička štampa*, glavni i odgovorni

urednik sindikalnog lista *Rad*, predsjednik Savjeta NIP-a *Vjesnik*, 1980 - 90. član je i jednogodišnji predsjednik Savjeta *Enciklopedije Jugoslavije.* Kao andragog radio je za UNESCO u Indiji (1964 - 65), a kao publicist napisao je knjige *Malograđanština i moral* (1957) i *Sindikati u Socijalističkoj Jugoslaviji*. 1974 - 78. saborski je zastupnik, te zastupnik u Vijeću republika i pokrajina Skupštine SFRJ (1978 – 82), od 1982. do 1990. predsjednik Republičkog savjeta za pitanja zdravlja, rada i socijalne politike.

TOPIĆ, MIRJANA r. Jovanović – **Glišina** (Donji Zagon, 1956), kći Grgura i Mare r. Jovanović – Osičine (Donji Zagon, 7. 8. 1917), Josipove.

Medicinska tehničarka; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi kao asistentica na Medicinskom fakultetu u Rijeci.

Veza: Jovanović 45, 46

TOPLIČAN, JOSIP (Ludbreg, 11. 3. 1895).

Diplomirani inženjer agronomije. Bio je kotarski poljoprivredni referent oko 1936/37. i upravitelj Državnoga voćno-loznog rasadnika u Novom (1931 – 38), te prvi predsjednik Hrvatske čitaonice *Gospodarske sloge* u Novom prije II. svj. rata. Njegova supruga Ljubica bila je ortodoksna Hrvatica, pa je u Novom nazvana “Baba Hrvatska”. On i supruga bili vlasnici *Vile Ljuba* koju su sagradili Pod sv. Mikulj. Premješten je u Čazmu.

1.

TOPOLOVEC, FRANJO (Rijeka, 4. 5. 1958), sin Mate Đurinog i Ivane (*Ivanke*) r. Frković (Ledenice, 12. 2. 1938 – Novi, 22. 8. 2013), Stipanove; supruga Vinkica r. Vukelić (Bribir, 1. 1. 1963), Milanova; kćerka **Doris** (1982) i sin **Sandi** (1985).

Nastavnik tjelesnog odgoja, radio u Brodogradilištu u Kraljevici 1983. – 2012. Od 2012. radi kao komunalni redar u Gradu Novi Vinodolski. Dugogodišnji je golman i trener u NK Vinodol. Hrvatski branitelj 1992.

Veza: 2, 3, Frković

2.

TOPOLOVEC, MATO (Piškorevci, Đakovo, 22. 8. 1932 – Novi, 12. 1. 2012), Đurin; supruga Ivana (*Ivanka*) r. Frković (Ledenice, 12. 2. 1938 – Novi, 22. 8. 2013), Stipanova; sinovi **Franjo** (1958) i **Velibor** (1965).

Tehničar drvne struke. Radio je u DIP-u Novi kao poslovođa od 17. rujna 1964. do 1990.

Veza: 1, 3, Frković

3.

TOPOLOVEC, VELIBOR (Rijeka, 3. 3. 1965), sin Mate Đurinog i Ivane (*Ivanke*) r. Frković (Ledenice, 12. 2. 1938 – Novi, 22. 8. 2013), Stipanove; supruga Renata r. Arbanas (Rijeka, 23. 11. 1974), Rajkova; kćerka **Lorena** (1992) i sin **Valentino** (1994).

Vatrogasni časnik, radio u MZ Novi Vinodolski 1982 – 83., u ROHIT-u Jadran 1983 – 92. Od 1995. radi u DVD Novi Vinodolski, tajnik je DVD Novi Vinodolski od 1988., predsjednik Vatrogasne zajednice PGŽ (2001 – 2005), a dopredsjednik od 2009. Napisao tri mesopusna žitka: 2015., 2018. i 2020. g. Hrvatski je branitelj 1991 – 92.

Veza: 2, 1, Arbanas

1.

TOT, DAMIR (Virovitica, 2. 6. 1954), sin Zdravka i Nade r. Mihalić (Virovitica, 13. 8. 1931 – Novi, 27. 3. 2017), Ivanove; supruga Snježana r. Jovanović (Zagreb, 1957), Lovrina.

Diplomirani inženjer brodogradnje; završio je Fakultet brodogradnje u Rijeci 1980. Direktor je u Tvornici željezničkih vozila TŽV *Janko Gredelj* u Zagrebu 1993 - 99.

Veza: 4, 3, 2

2.

TOT, KRUNOSLAV (Virovitica, 26. 2. 1958), sin Zdravka i Nade r. Mihalić (Virovitica, 13. 8. 1931 – Novi, 27. 3. 2017), Ivanove.

Diplomirani pravnik; Pravni fakultet završio je u Rijeci. Radi u Šumskom gospodarstvu u Senju od 1992. godine.

Veza: 4, 1

3.

TOT, SNJEŽANA r. Jovanović (Zagreb, 1957), kći Lovre Ivanovog i Anke r. Gržetić.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakulet u Zagrebu, gdje živi i radi.

Veza: 1, Jovanović 86, 116

4.

TOT, ZDRAVKO (Suhopolje, 16. 10. 1929 – Novi, 7. 7. 2003), sin Ivana i Julijane; supruga Nada r. Mihalić (Virovitica, 13. 8. 1931 – Novi, 27. 3. 2017), kći Ivana i Marije; sinovi **Damir** (1954) i **Krunoslav** (1958).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu 1956. Radio je u Virovitici, u Senju, od 1. 3. 1964. do 26. 8. 1967. u DIP-u *Milan Mataija* u Novom, kao tehnički direktor poduzeća, potom u *Exportdrvu* Rijeka-

Veza: 1, 2

TRBOVIĆ, DRAGAN (10. 5. 1946), Filipov.

Šumarski tehničar; završio je srednju tehničku školu. Radio je u DIP-u Novi od prosinca 1971. do 2000. kao poslovođa i škarter.

TRGOVAC

Prezime se javlja u Novom nakon Drugoga svjetskog rata, potiče iz okolice Čazme.

1.

TRGOVAC, BRANIMIR (*Bruno*) (Rijeka, 22. 3. 1966), sin Ivana i Jelene r. Hemen (Dereza, Čazma, 5. 10. 1943 – Novi, 3. 9. 2012), Matine; supruga Jasmina r. Štrkalj (Rijeka, 17. 6. 1966), Nenadova; sinovi **Marko** (Rijeka, 8. 9. 1998) i **Ivan** (Rijeka, 9. 6. 2002)

Turistički djelatnik; završio je srednju turističku školu u Crikvenici. Radio u *Croatia osiguranju* u Novom, od 1991. u *Croatia agent d.o.o*.

Veza: 2, 5, 3

2.

TRGOVAC, IVAN (Martinac, Čazma, 5. 5. 1937 – Novi, 14. 4. 1989), Pavlov; supruga Jelena r. Hemen (Dereza, Čazma, 5. 10. 1943 – Novi, 3. 9. 2012), Matina; sinovi **Branimir** (1966) i **Siniša** (1973).

Stolarski poslovođa. Došao je u Novi 1960. i radio u DIP-u Novi kao poslovođa u pogonu tapeciranog namještaja.

Veza: 1, 5

3.

TRGOVAC, JASMINA r. Štrkalj (Rijeka, 17. 6. 1966), kći Nenada i Marije r. Krišković – Vranješinke, Leprinke (Novi, 15. 5. 1935 – Novi, 17. 2. 2020), Frankove; suprug Branimir (Rijeka, 22. 3. 1966), Ivanov; sinovi **Marko** (1998) i **Ivan** (2002).

Diplomirana agronomka; završila je Poljoprivredni fakultet u Osijeku. Radila je na Poljoprivrednom dobru i u nekoliko ustanova u Zagrebu. Od 1997. ima vlastitu mjenjačnicu *Indeks* u Novom.

Veza: 1, Štrkalj 1, 2, Krišković 25, 15

4.

TRGOVAC, KATARINA (*Katica*) r. Petražić (Otočac, 30. 1. 1928), Ilijina; suprug Tomo (Martinac, Čazma, 26. 2. 1919 – Novi, 12. 8. 2004), Mijin.

Gostioničarka i ugostitelj; 1968 -83. vodila je sa suprugom gostionicu *Zeleni gaj* u vlastitoj kući, na Ogulinskoj cesti 3. Članica je UO Turističkog društva u Novom (1968 – 69) i (1980 – 83).

Veza: 6

5.

TRGOVAC, SINIŠA (Rijeka, 15. 8. 1973), sin Ivana i Jelene r. Hemen (Dereza, Čazma, 5. 10. 1943 – Novi, 3. 9. 2012), Matine.

Pomorski strojar; završio je Pomorsku akademiju (nautiku) u Bakru. Plovi.

Veza: 2, 1

6.

TRGOVAC, TOMO (Martinac, Čazma, 26. 2. 1919 – Novi, 12. 8. 2004), sin Mije i Marije r. Franjević (Martinac, Čazma, 1895); supruga Katarina r. Petražić (Otočac, 30. 1. 1928), Ilijina.

Ugostiteljski djelatnik i pjesnik. Bio je službenik, knjigovođa i blagajnik u DIP-u *Novoselec* (1948 - 57), od 1. 7. 1957. do 1970. radi u DIP-u Novi, zatim je zajedno sa suprugom vodio gostionicu *Zeleni gaj*, na Ogulinskoj cesti 3. Napisao je oko 150 pjesama, od kojih su neke objavljene 1940. u glasilu HSS i 1994. u kalendarskim zbornicima i časopisima. Sudionik NOB-a od rujna 1944. U Novoselcu je 1953. g. osnovao Fotoklub i sudjelovao je na nekoliko republičkih izložbi.

Veza: 4

TRINAJSTIĆ, MAŠA, r. Piškulić (Rijeka, 21. 11. 1984), kći Velimira Vjenceslavovog i Ingeborg r. Grilj (Novi, 9. 5. 1959), Stankove; suprug Robert (Rijeka, 26. 11. 1983); sin **Gabriel** (Rijeka, 30. 7. 2015)

Ekonomistica, mag. oec., magistrirala na Fakultetu za turistički menagement u Opatiji. Radila je u *Novi turist* u Novom, *Lišanj turist* i *Turistbook*, sada na Fakultetu za turistički menagement u Opatiji.

Veza: Piškulić 196, 68, 54

TROHA, KATARINA r. Jurčić – **Jovaničina** (Jurčići, Ledenice, 2. 5. 1924), kći Tome i Josipe (*Pepice*) r. Frković (Ledenice, 2. 12. 1889); suprug Anton (Prestrana, Postojna, ? – 18. 3. 1983).

Radnica – služavka u Crikvenici prije II. svj. rata. Sudionica NOB-a od srpnja 1942., borac i bolničarka u 2. bataljunu *Ljubica Gerovac* 3. brigade 13. primorsko-goranske divizije, od 1944. u 3. brigadi 35. ličke divizije, a u 13. primorsko-goranskoj diviziji bolničarka brigade. Dva put ranjavana, 30 % je ratni vojni invalid.

Veza: Jurčić 8, 11, 4, 10, Marković

1.

TRSTENJAK, JAKOV (Hum, Ormož, 25. 7. 1904 – Novi, 11. 7. 1988), Jakovljev; supruga Marija (*Mera, Angelica*) r. Dobrić – Kontić (Butte, Montana, SAD, 2. 6. 1908 – Novi, 14. 9. 1989), Matijeva.

Zidar. Došao je iz Slovenije 1929. Cijeli je radni vijek proveo u hotelu *Lišanj*, kao kućni majstor i "*londiner*" – nosač prtljage gostima hotela s autobusne postaje i broda. Za okupacije Novog je općinski pandur. Imao je kćeri **Mariju** (Novi, 7. 3. 1932), udanu Zoričić, i **Katarinu** (Novi, 7. 8. 1933), udanu Deranja.

Veza: 2, Zoričić 21, Deranja 27

2.

TRSTENJAK, MATO (Novi, 26. 8. 1930 – Novi, 14. 3. 2012), sin Jakova i Marije (*Mere, Angelice*) r. Dobrić – Kontić (Butte, Montana, SAD, 2. 6. 1908 – Novi, 14. 9. 1989), Matijeve; supruga Jelena r. Barac.

Alatničar; završio je Školu učenika u privredi u Zagrebu. Radio je u Vojno-remontnoj tvornici zrakoplova u Velikoj Gorici. Prvobitno ime Matij promijenio je u Mato.

Veza: Zoričić 21, Deranja 27

TUĐA, JOSIP (Oroslavje, 1899 – Zagreb, 16. 10. 1934), sin Jurja i Barbare r. Bukovečki; prva supruga Gertrude r. Freitag (Gorica, 1901), Ivanova, druga Marija r. Marković, blagajnica u hotelu.

Hotelijer i zakupnik hotela *Lišanj* od 1925. do 16. 10. 1934., kada je vlasnik hotela bila *Jugoslavenska banka* iz Sušaka koja je u Novom imala ispostavu. Član je Narodne čitaonice od 1928. U Novom su mu se rodile kćeri **Nada** (11. 1. 1926) i **Vera** (19. 7. 1934).

TURIĆ, SLAVKO – Garić (1913 – Novi, 23. 9. 1999).

Dugogodišnji gostioničar u Novom; držao je, sa suprugom Marijom, gostionicu *Garić* u stambenom naselju Pod sv. Mikulj.

TURINA

Prezime u Novi dolazi od Marka Turine iz Turinova sela kod Bakarca ili Franje Turine iz Šmrike, bunjevačkog podrijetla, javlja se u 17. st. (1608 – 1614) u Hrvatskom primorju.

1.

TURINA, FRANJO (*Frane*) (Šmrika, 9. 3. 1903 – Novi, 22. 1. 1979), Ivanov; supruga Anka r. Sokolić – Filkovica (Novi, 15. 9. 1912 – Novi, 30. 8. 1990), Antonova.

Taksi-vozač. Radio je u Novom gdje se oženio i stvorio obitelj. Kćeri su mu **Ivanka** (Novi, 18. 9. 1933) i **Katica** (Novi, 3. 3. 1937), udane Butorac – Božačine.

Veza: Sokolić 32/1, Butorac 50, 1

2.

TURINA, JOSIP (*Braco*) (Novi, 3. 10. 1925 – 18. 10. 1943), sin Mirka i Marijane r. Bubanj (Kraljevica, 25. 9. 1900 – Novi, 3. 11. 1947), Andrijeve.

Pali borac NOR-a. Završio je četiri razreda gimnazije. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Ranjen na Vratniku, prebačen je u partizansku bolnicu u šumu kod Drežnice, gdje je umro od krvave dizenterije, jer je obolio od tifusa. Posmrtni ostaci prenijeti su u Novi, gdje je pokopan 11. studenog 1947.

Veza: 3, 6, Mudrovčić 89

3.

TURINA, MIRKO (Turinovo Selo, 12. 9. 1892 – Novi, 28. 7. 1953); supruga Marijana r. Bubanj (Kraljevica, 25. 9. 1900 – Novi, 3. 11. 1947), Andrijeva.

Trgovac. Na Korzu je u kući Bogoslava Dorčića, a poslije u vlastitoj kući držao trgovinu živežnih namirnica, poslije tekstilne robe. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 1921. godine.

Veza: 2, 6, Mudrovčić 89

5.

TURINA, RAJMOND (*Rajko*) (Novi, 31. 8. 1923 – Kraljevica, 10. 2. 2004), sin Mirka i Marijane r. Bubanj (Kraljevica, 25. 9. 1900 – Novi, 3. 11. 1947), Andrijeve; supruga Blanka r. Benedetti.

Geometar; završio je Geodetski tehnikum 1948. u Zagrebu. Radio je u *Geozavodu*, Zagreb te u građevnom projektnom zavodu i u GP *Primorje* u Rijeci obavljajući poslove primjenjene geodezije. Zajedno s dipl. ing. Žarkom Komadinom izradio je geodetski snimak ledeničke Gradine i pripadajućeg groblja u mjerilu 1 : 500.

TURJAK

Prezime se pojavljuje u Novom 1954., kad u Novi dolazi Ivan Turjak iz Piškorevaca.

1.

TURJAK, BORIS (Novi, 14. 5. 1961), sin Ivana i Nade r. Denona (Novalja, 1936).

Profesor informatike; diplomirao je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Radi u osnovnoj školi u Novom od 1. 9. 1986. U lipnju 2000. školski ga je kolektiv izabrao za ravnatelja, a Ministarstvo prosvjete je za v. d. ravnatelja škole postavilo dotadašnju ravnateljicu Zdenku Vukelić, kojoj je bio istekao mandat. Nastavnički je kolektiv, uz malobrojne iznimke, posredovao kod ministra prosvjete Strugara, koji dolazi u Novi 31. 7. 2000., a od 5. 9. 2000. postavljen za v. d. ravnatelja škole, poslije postaje upravitelj. Borac je Domovinskog rata na ratištu u Lici.

Veza: 2

2.

TURJAK, IVAN (Piškorevci, Đakovo, 30. 3. 1930 – Novi, 15. 6. 2006), Vinkov; supruga Nada r. Denona (Novalja, 1936).

Stolarski majstor i modelar. Došao je 1954. u Novi i radio u KP *Ivanj* do 22. 10. 1974., potom u Tvornici tapeciranog namještaje *Vinodol* u sastavu DIP-a *Milan Mataija*, do 1989. godine.

Veza: 1

TURKOVIĆ, barunica GRETA r. Pexidr Srića (Križevci, 11. 5. 1896 – Zagreb, 18. 2. 1978), kći Gustava i Marije r. Srića (Novi, 20. 7. 1862 – Novi, 27. 9. 1942), Nikoline; suprug barun Zdenko (Križevci, 1892 – Zagreb, 1968).

Kiparica i slikarica, diplomirala je kiparstvo na Akademiji u Zagrebu 1919. Izrađivala je skulpture u drvu, mramoru i bronci. Autorica je ilustracija - akvarela svih vrsta grožđa u ampelografskom atlasu autora Zdenka Turkovića, svog supruga. Ilustrirala je knjige. Između obiteljskih starih dokumenata, ističe se povelja Frana Krste Frankopana sastavljena u zatočeništvu u Bečkome Novome Mjestu.

Veza: Pexidr-Srića

TUS

Prezime Tus dolazi u Novi iz Bribira.

1.

TUS, ANTON (Bribir, 22. 11. 1931), Jurjev; prva supruga Vera Filipov, druga Jelka r. Mlinarić.

General zbora HV-a. Bio je vojni avijatičarski pilot i letio na 37 tipova aviona. U II. svj. ratu je partizan-kurir, a nakon rata uči za pilota u zrakoplovnom učilištu u Mostaru. Potom završava studij na Zrakoplovnoj akademiji *Jurij Gagarin* kraj Moskve. Bio je zapovjednik vojnog zrakoplovstva u bivšoj SFRJ, a nakon 44 godine službe napušta JNA i 1991. g. dolazi u Zagreb, gdje ustrojava Hrvatsku vojsku u Republici Hrvatskoj za borbu protiv velikosrpske agresije. Poslije postaje general Hrvatske vojske (HV), načelnik Glavnog stožera HV-a u činu generala Zbora HV-a, nakon rata je predstavnik Hrvatske u NATO-u u Bruxellesu.

Veza: 3

2.

TUS, JADRANKA, udana Osman (Novi, 27. 2. 1944), kći Jurja i Anice r. Parac (Novi, 22. 7. 1922 – Novi, 30. 10. 1984), Ivanove; suprug Osman, sin Omerov, Mohamedov.

Učiteljica, pedagoginja; završila je učiteljsku školu.

Veza: 3, Tatalović 3, Parac

3.

TUS, JURAJ (Bribir, 22. 9. 1909 – Novi, 29. 1. 1977), Jurjev; prva supruga Katarina r. Piškulić – Zdolčevica (Novi, 5. 11. 1907 – Novi, 12. 11. 1940), Simeonova, druga Ana r. Parac (Novi, 22. 7. 1922 – Novi, 30. 10. 1984), Ivanova, s kojom ima kćerke **Jadranku** (Novi, 1944), udanu Osman, i **Irenu** (Novi, 1946), udanu Tatalović).

Dugogodišnji fotograf u Novom. Mnoga novljanska vjenčanja i mesopustarski običaji ovjekovječeni su njegovim fotoaparatom. Imao je atelijer u Ulici dr. Andrije Šermana, poslije u "Carskom dvoru", u svojoj kući. Bio je gluhonijem, od preboljelog tifusa, a supruga Anica bila je gluhonijema od rođenja. Igrao je nogomet u NGŠK-u u Novom.

Veza: 2, Tatalović 3

TUSTONJIĆ, MIRKO (Roško Polje, BiH, 5. 1. 1946 – Novi, 13. 4. 2014), sin Mate i Ruže r. Serdarušić; supruga Esma r. Ramakić (Klokot, BiH, 18. 6. 1958), Nazifova; kćeri su im **Matilda** (Rijeka, 22. 9. 1977), udana za Danijela Žnidarca, s kojim ima kćer Luciju (Rijeka, 31. 5. 2006) i sina Frana (Rijeka, 4.1. 2008), **Mateja** (Rijeka, 21. 10. 1978), udana za Marina Mataiju, s kojim ima kćer Marinu (Rijeka, 20. 11. 2017) i **Ruža** (Rijeka, 11. 10. 1988), udana za Deana Nižetića, s kojim ima kćer Martu (Rijeka, 23. 8. 2015).

Ugostitelj, u Novi dolazi raditi oko 1969., kao partner Stanku (Stanislavu) Majoliju u gostionici koju su otvorili u *Vili Mira*, nasuprot novljanske Zdravstvene stanice (*ambulante*). Poslije poslovao samostalno.

Veza: Žnidarec, Mataija, Nižetić

1.

UČUR, MARINKO (Mario) (Strojice, BiH, 18. 5. 1941), Đorđev; supruga Mirjana r. Ježić – Pampić (Novi, 28. 11. 1946 – Novi, 24. 1. 2008), Josipova; kćerka **Saša** (Jajce, 18. 4. 1968) i sin **Igor** (Rijeka, 3. 9. 1979).

Profesor, doktor pravnih znanosti. Diplomirao je 1963. na Pravnom fakultetu u Beogradu. Radio je u državnoj službi i u gospodarstvu. Magistrirao je 1976. a doktorirao 1981. na Pravnom fakultetu u Rijeci, na kojem je redovni profesor od 1981. Objavio je nekoliko knjiga i više od stotinu stručnih i znanstvenih članaka. Povjerenik je Vlade Hrvatske za Grad Novi od veljače do srpnja 2001. godine.

Veza: 2, Ježić 53

2.

UČUR, MIRJANA r. Ježić – **Pampić** (Novi, 28. 11. 1946 – Novi, 24. 1. 2008), kći Josipa i Ane r. Sokolić – Milinice (Novi, 17. 9. 1924 – Novi, 3. 6. 2005), Ivanove; suprug Marinko (Strojice, BiH, 18. 5. 1941), Đorđev; kćerka Saša (1968) i sin Igor (1979).

Viša medicinska sestra; završila je Višu medicinsku školu pri Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radila je u Domu Zdravlja u Rijeci, od 1971. Kćerka Saša s Damirom Šegotom (rastavljeni) ima sina **Ivana Šegotu** (Rijeka, 6. 12. 1991).

Veza: 1, Ježić 53, Butković 26

UDOVIČIĆ, IVAN (Vodice, 9. 9. 1925 – Crikvenica, 27. 12. 1996), Tomin; supruga Ljuba.

Lučki poručnik; završio je tečaj za lučke upravitelje. Bio je lučki upravitelj u Novom (15. 1. 1949 - 15. 3. 1971), kad odlazi za upravitelja Lučke ispostave u Crikvenici, gdje je radio do 1. 7. 1974. godine.

UGRIN

Bribirsko prezime, a javlja se u Novom nakon Drugoga svjetskog rata.

1.

UGRIN, JAGODA (Novi, 25. 12. 1954), Franjina.

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Rijeci. Radila je u *HTP NOVI d. d. (ex HTP Lišanj)* od 16. 5. 1996. kao referentica plana i analize.

2.

UGRIN, KSENIJA r. Vlastelić (Rijeka, 23. 7. 1955), kći Ante i Miroslave r. Ahel (Jadranovo, 11. 11. 1928), Andrijeve.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radila je u tvornici *Torpedo* u Rijeci kao referentica prodaje.

Veza: Vlastelić 1, 2

1.

UGRINOVIĆ, DONNA – LOUISE r. Piškulić **Anjika** (Auckland, New Zealand, 14. 4. 1972), kći Davida (*Daše*) Matijevog i Doroty r. Thomson (Bones, Škotska, 8. 2. 1940); suprug Ognjen (Osijek, 21. 9. 1975), Željkov; sinovi **Matija** (Rijeka, 5. 10. 2003) i **Noah** (Rijeka, 17. 5. 2006).

Fizioterapeut; poslije završene gimnazije u Senju završila je Višu terapeutsku školu (togodišnji studij) pri Medicinskom fakultetutu Rijeci. Radi u *Thalassotherapiji* u Crikvenici.

Veza: Piškulić 35, 84, 168, 142, 133, 166, Ugrinović 3, 2

2.

UGRINOVIĆ, MELITA r. Žanić **– Žanina** (Novi, 1. 8. 1949), kći Ivana – Žane, Antonovog i Katarine r. Sokolić – Pećarice (Kitišanci, 18. 5. 1924 – Osijek, 12. 1. 2004), Josipove; suprug Željko (Osijek, 1947 – Osijek, 16. 6. 1993), sin **Ognjen** (Osijek, 21. 9. 1975), kćerka **Bojana** (Osijek, 12. 10. 1977) i sin **Žarko** (Osijek, 27. 1. 1980).

Nastavnica likovnog odgoja; završila je Pedagošku školu u Rijeci. Radila u osnovnoj školi u Osijeku.

Veza: Žanić 24, 1, 11, Ugrinović 3, 1

3.

UGRINOVIĆ, OGNJEN (Osijek, 21. 9. 1975), sin Željka i Melite r. Žanić (Novi, 1. 8. 1949), Ivanove; supruga Donna – Louise r. Piškulić (Auckland, New Zealand, 14. 4. 1972), Davidova (*Dašina*); sinovi **Matija** (Rijeka, 5. 10. 2003) i **Noah** (Rijeka, 17. 5. 2006)

Elektrotehničar; srednju tehničku školu, jaka struja, završio je u Osijeku. Radi u željezariji *Dado* na tržnici u Novom. Bavi se i muzikom, nastupa u muzičkom sastavu.

Veza: Ugrinović 2, 1, Žanić 24, 1, 11, Piškulić

UMILJENOVIĆ

Prezime se spominje u Novom još u 17. stoljeću, danas izumrlo. Dio obitelji tog prezimena nose nadimak **Donato** ili **Donatovice** po Donatu (26. 8. 1792), Matijevom, drugi nadimak je **Basko** (po baskijskom podrijetlu, ili je netko boravio u Baskiji ?).

1.

UMILJENOVIĆ, ANDRIJ (Novi, 28. 11. 1770), sin Tome i Ursule r. Kukalj (Novi, 17. 1. 1737), Matijeve.

Svećenik i župnik. Njegov stric **Vicko** (Novi, 28. 12. 1741) bio je svećenik, a po **Donatu** (26. 8. 1792), sinu brata mu **Matija**, nasljednici nose nadimak **Donate**. Imao je braću **Matija** (Novi, 7. 4. 1763) i **Petra** (Novi, 16. 12. 1758).

Veza: 7, 5, 3

2.

UMILJENOVIĆ, ANTON (19. 10. 1800 – 6. 9. 1846), sin Petra Matijevog i Katarine r. Kargačin – Belike (Novi, 3. 6. 1767 – 29. 11. 1831), Antonove; supruga Marija Sokolić – Belčevica (Novi, 21. 8. 1799 – 13. 8. 1849), Gašparova.

Trgovac u Novom. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice i član Upravnog odbora od njezinog osnutka 27. 3. 1845. Nije imao muške djece.

Veza: 5

3.

UMILJENOVIĆ, DONATO (Novi, 26. 8. 1792), sin Matija Tominog i Dorke r. Ježić (18. 12. 1766), Tomine; supruga Katarina r. Piškulić – Jurašica (21. 11. 1786 – Novi, 1862), Antonova.

Zidar. Nositelj nadimka **Donato (Donatovica)** za svoje potomke. Imao je braću **Petra** i **Tomu** (13. 10. 1795).

Veza: 1

4.

UMILJENOVIĆ, GRGA – Basko (Novi, 29. 8. 1854 – Novi, 28. 10. 1935), sin Vicka Ivanovog i Margarete r. Radetić – Lulike (Novi, 3. 11. 1832 – Novi, 4. 11. 1905), druge očeve supruge; prva supruga Katarina r. Jovanović (Novi, 9. 10. 1846 – Novi, 1882), Petrova, druga Lucija r. Piškulić – Anjika (Novi, 11. 12. 1846 – Novi, 10. 7. 1908), Ivanova.

Samouki narodni veterinar. Bio je niska rasta, pognut, *gaće je nosil va hlačah* (hlače u čarapama), na nogama je nosio opanke, a na glavi šubaru. Stanovao je u Baroldinom selu, danas istoimenoj ulici, a pomagao je Novljanima u liječenju stoke, zbog čega bio poznati *"narodni veterinar"*. Zbog toga je bio na sudu, a oslobođen je posredovanjem novljanskog veterinara. Njegov djed **Ivan** (Novi, 19. 6. 1787) brat je **Osipa** (Novi, 25. 10. 1781. – Tribalj, 1839) i **Ksaverija Franka** (Novi, 3. 12. 1783).

Veza: 6

5.

UMILJENOVIĆ, OSIP (Novi, 25. 10. 1781 – Tribalj, poslije 1839), sin Vicka Frankovog i Margarete r. Čikulin (Novi, 2. 2. 1746 – Tribalj, 1839), Josipove.

Svećenik. Plovan (župnik) u Triblju. Imao je braću **Franka** (Novi, 3. 12. 1783) i **Ivana** (Novi, 19. 6. 1787), djeda **Grge – Baska** (Novi, 29. 8. 1854).

Veza: 4 (unuk njegovog brata Ivana)

URBAN, LJUDEVIT (Zagreb, 2. 3. 1905 – Novi, 18. 6. 1991), Ljudevitov.

Dugogodišnji veterinar u Novom, došao je iz Nove Gradiške nakon II. svj. rata.

UREMOVIĆ

Ledeničko prezime, koje se u Novom javlja 1924/26. dolaskom Antona Uremovića (Ledenice, 16. 6. 1900), Josipovog.

1.

UREMOVIĆ, ANTON (Ledenice, 11. 6. 1900 – Sv. Ivan Žabno, ?), sin Josipa Šimunovog i Vice r. Frković (Ledenice, 21. 4. 1860 – Ledenice, 1. 2. 1914); supruga Mara Jovanović (Donji Zagon, 29. 11. 1909).

Ranjen je pri upadu talijanskih vojnika 4. 6. 1942. u Donji Zagon, gdje je živio. Nakon rata otišao je u Sv. Ivan Žabno.

Veza: 8, 20

2.

UREMOVIĆ, ANTON (Ledenice, 6. 3. 1921 – svibanj 1945), sin Petra Antonovog i Marije Lovrijence r. Frković (Ledenice, 10. 8. 1885 – Ledenice, 17. 10. 1926).

Žrtva rata. Kao mobiliziranog domobranskog vojnika u vojsci NDH, ranjenika na liječenju u bolnici *Sv. Duh* u Zagrebu, partizani su ga 1945., s ostalim bolesnicima strijeljali i bacili u jamu Jazovku na Žumberku. Imao je sestru **Mariju** (Ledenice, 2. 11. 1919), udanu za Matu Matejčića iz Crikvenice.

Veza: 7

3.

UREMOVIĆ, DOMINIK – Menigov (Ledenice, 1. 7. 1892 – Bihać, 1942/43), sin Dominika i Kate r. Modrić (Ledenice, 16. 3. 1851 – Ledenice, 31. 1. 1920); supruga Marija r. Butković (Ledenice, 22. 3. 1898 – Rijeka, 1954).

Žrtva rata. Gostioničar i građevinski poduzetnik u Bihaću. Bio je član SKJ od 1920. Likvidiran je kao pripadnik ustaškog pokreta. Sina su mu **Marka** (Kosovska Mitrovica, oko 1930 – Njemačka, 1958) ubili jugoagenti.

Veza: 11, 16

4.

UREMOVIĆ, DRAGUTIN (Ledenice, 19. 12. 1921 – svibanj 1945), sin Mihovila Milana Grginog i Ivke Jovane r. Butković (Ledenice, 30. 12. 1891 – Ledenice, svibanj 1944), koju su strijeljali partizani.

Žrtva rata. Kao ustaša, s vojskom NDH povlačio se pred JNA prema Austriji, navodno je viđen u koloni domobrana i ustaša koja, se kretala prema Dravogradu i potom nestao. Studirao je na Šumarskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: 6, 9, 15

5.

UREMOVIĆ, ERAZMO (*Razmo*) (Ledenice, 18. 5. 1922 – Laz, Mrkopalj, 17. 6. 1944), sin Erazma i Kate r. Milošević (Ledenice, 7. 3. 1888).

Pali borac NOR-a. Sudionik NOB-a od 1942; borio se u 2. ledeničkoj četi bataljuna *Marko Trbović* i 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije. Poginuo je u borbama u Gorskom kotaru. Pokopan u Ledenicama.

Veza: 12, 20

5/1.

UREMOVIĆ, IGOR (Rijeka, 18. 3. 1976), sin Željka (Ledenice, 5. 11. 1935 – 5. 1. 1998) i Zlate r. Draginić (Ledenice, 14. 6. 1947), Ivanove; supruga Ružica r. Pešun (Rijeka, 7. 10. 1980), Nikolina.

Diplomirani inženjer prometa. Studij je završio u Rijeci gdje je radio u *Croatia osiguranju*. Od 2007. direktor je Vodovoda *Žrnovnica* u Novom (od 2020: VIO Žrnovnica Crikvenica Vinodol d.o.o.).

5/2.

UREMOVIĆ, IVAN (*Ive*) (Ledenice, 7. 10. 1941), sin Dragutina (Ledenice, 6. 1. 1903 – 1950), Grgurevog i Marije r. Butković – Mikine (Povile, 18. 5. 1903 – 7. 7. 1977), kćeri Nikole Stipanovog; supruga Marija r. Barišić (*Franka*) (10. 11. 1947); sinovi **Ivan** (Ivica) (Rijeka, 30. 1. 1967) i **Edo** (Rijeka, 8. 11. 1968).

Radio u šumi, s konjima i traktorima na izvlačenju drvne građe (*šlajsanju).* U Australiji radio 20 mjeseci. Supruga je od 1. 5 1972. držala buffet (gostionicu) *Bijelom konju*, u Brezama, u kojoj pomaže supruzi vikendom, a 1997. osniva pilanu u Brezama, u kojoj 2008. zapošljava 30 radnika. Pilanu vodi sa sinovima, i snahama. Godišnja proizvodnja 2008. dosiže 10.000 kubičnih metara rezane bukove građe, od čega 75% izvozi u Španjolsku, Belgiju, Japan i Tajland.

6.

UREMOVIĆ, IVKA JOVANA r. Butković (Ledenice, 30. 12. 1891 – Ledenice, svibanj 1944); suprug Mihovil (Milan) (Ledenice, 3. 3. 1890), sin Grge Matinog.

Žrtva rata. Strijeljana od partizanske vlasti u Ledenicama, zbog suradnje s okupatorom.

Veza: 9, 4, 15, 17

7.

UREMOVIĆ, LOVRO (Ledenice, 10. 8. 1850 – Ledenice, 1912), sin Pavla i Ane r. Draginić (7. 3. 1824); prva supruga Lucija r. Frković (Ledenice, 13. 8. 1857 – Ledenice, 27. 12. 1908), druga Marija r. Butorac (Ledenice, 3. 10. 1865), Josipova.

Načelnik Općine Krmpote (1884 – 89), drugi nakon njezina osnivanja, poslije Filipa Blaževića (1871 - 84), a prije Petra Kalanja (1892 - 94). Kao načelnik uredio je da se Ledeničko polje, do tada neograđeno, ogradi zidom.

Veza: 2

8.

UREMOVIĆ, LJUBOMIR (Sušak, 21. 6. 1938 – Ledenice, 3. 5. 1951), sin Marijana Josipovog i Terezije r. Butković (Ledenice, 22. 4. 1900 – Ledenice, 11. 1. 1946).

Poslijeratna žrtva fašističkog terora. Kao trinaestogodišnji dječak poginuo je kod ledeničkog groblja od zaostale ručne bombe iz II. svj. rata.

Veza: 1, 20

9.

UREMOVIĆ, MARIJA r. Komadina (Ledenice, 2. 12. 1912 – Rijeka, 22. 1. 1945), kći Antona i Lucije r. Butković (Ledenice, 12. 4. 1869 – Ledenice, 15. 4. 1932); suprug Mate (Ledenice, 26. 4. 1906 – 31. 7. 1973), sin Grgura Matinog.

Duševno oboljela, smještena je u riječku Psihijatrijsku bolnicu, gdje je i umrla.

Veza: 6, 4, 15, 17

10.

UREMOVIĆ, MATE – Škovin (Ledenice, 31. 1. 1921 – Ledenice, 24. 9. 2011), sin Mate Bartola Andrijevog i Ane r. Frković (Ledenice, 10. 5. 1883 – Ledenice, 7. 3. 1963); supruga Zdenka r. Frković (Ledenice, 16. 12. 1929 – 29. 1. 2011).

Radnik. Sudionik NOB-a od 1. 8. 1943. U partizane je otišao kao domobran iz Banje Luke. Bio je vodnik u 18. udarnoj brigadi 6. korpusa do 1945. godine.

Veza: 19, 13

11.

UREMOVIĆ, MATEJ – Menigov (Ledenice, 18. 11. 1827 – Ledenice, 1872), sin Dominika i Jele r. Milošević (Ledenice, 3. 3. 1799 – Ledenice, 1872), Pavlove; supruga Lucija r. Ban (Ledenice, 23. 5. 1828), Ivanova.

Umro je na ledeničkom groblju nad grobom svoje majke, dok su je pokapali.

Veza: 3

12.

UREMOVIĆ, PAVAO (Ledenice, 31. 12. 1930 – Ledenice, 2. 1. 1943), sin Erazma i Kate r. Milošević (Ledenice, 7. 3. 1888), Petrove.

Žrtva fašističkog terora; kao dječak poginuo je od granate iz minobacača, kad su talijanski vojnici pucali s Gradine, starog ledeničkoga grada, gdje su imali svoju posadu.

Veza: 5, 20

13.

UREMOVIĆ, PAVAO (Ledenice, 21. 12. 1929 – Rijeka, 20. 1. 1990), sin Franje Andrijevog i Marije r. Uremović (Ledenice, 24. 1. 1892 – 19. 7. 1964); supruga Ivanka r. Frković (Ledenice, 27. 1. 1932).

Lugar. Za vrijeme rata Talijani su ga (kao mladića) uhitili i otpremili u logor u Italiji.

Veza: 17, 10

14.

UREMOVIĆ, RAFAEL (Ledenice, 22. 9. 1923 – Našice, 1944), sin Rafaela Jurinog i Ane r. Grgurić (Ledenice, 4. 12. 1896), Markove.

Žrtva rata. Mobiliziran je u domobrane NDH, a kod Našica je nestao u borbama s partizanima (poginuo ili strijeljan). Brat **Juraj** (Ledenice, 15. 5. 1926) radio je u Vodovodu Žrnovnica od 1956. do 1971, a drugi mu je brat **Zlatko**.

Veza: 18

15.

UREMOVIĆ, RUDOLF (Ledenice, 20. 2. 1914 – Rijeka, 20. 1. 1950), sin Mihovila Mile (Mihovil Mile) Grgurevog i Ivke Jovane r. Butković (Ledenice, 30. 12. 1891 – svibanj 1944), prve očeve supruge; supruga Marija r. Butković (Ledenice, 1. 4. 1913), Nikolina, poslije se preudala.

Sudionik NOB-a. U II. svj. ratu mornarički je oficir, poručnik JRM, do 1946. Poslije rata radi u Ledenicama u Seljačkoj radnoj zadruzi. Majku su mu strijeljali partizani, a brat **Dragutin** je kao ustaša završio kod Dravograda.

Veza: 6, 9, 4

16.

UREMOVIĆ, SREĆKO – Menigov (Ledenice, 8. 1. 1924 – svibanj 1945), sin Dominika Dominikovog i Marije r. Butković (Ledenice, 22. 3. 1898 – Rijeka, 1954).

Žrtva rata. Kao ustaški vojnik borio se u njemačkoj vojsci, a poginuo je kao ustaški časnik NDH pri povlačenju prema Austriji.

Veza: 3

17.

UREMOVIĆ, TOMA (Ledenice, 20. 12. 1889 – 29. 11. 1914), sin Andrije Matinog i Ane r. Buneta (Ledenice, 20. 4. 1854 – 5. 1. 1938).

Žrtva I. svj. rata; poginuo je kao vojnik Austro-Ugarske Monarhije u ratu protiv Srbije.

Veza: 10, 13, 6, 9

18.

UREMOVIĆ, ZLATKO (Ledenice, 5. 1. 1937 – Povile, 29. 7. 1956), sin Rafaela Jurinog i Ane r. Grgurić (Ledenice, 4. 12. 1896).

Utopio se u moru u Povilama jer nije znao plivati.

Veza: 14

19.

UREMOVIĆ, ŽELIMIR (***Željko***) – **Škovin** (Novi, 13. 1. 1959 – Novi, 7. 2. 1999), sin Mate Matinog i Zdenke r. Frković (Ledenice, 1929), Pavlove; supruga Nevenka r. Sokolić – Vlašika, Marijaševika (Novi, 24. 4. 1960), Antonova; sinovi **Zdenko** (Rijeka, 31. 8. 1983) i **Denis** (Rijeka, 30. 5. 1988).

Trgovački pomoćnik. Radio je u željezariji *Trgoprometa* (poslije *Jadrankomerc*) u Novom. Borac Domovinskog rata 1991 - 92. na području Ogulina, Otočca, Gospića i Kapele. Umro od raka. Sin Zdenko sa suprugom Ljubicom r. Grublješić (24. 9. 1990) ima sina **Matu** (Rijeka, 17. 1. 2015) i kćerku **Klaru** (Rijeka, 20. 6. 2019), a sin Denis sa suprugom Gordanom r. Ježić (Rijeka, 7. 10. 1991) ima kćerku **Lauru** (Rijeka, 12. 10. 2016).

Veza: 9

20.

UREMOVIĆ, ŽELJKO – Kore (Ledenice, 27. 6. 1946 – Rijeka, 16. 8. 2016), sin Josipa i Zore Marije r. Jelačić (Ledenice, 4. 10. 1907), Stipanove; supruga Mirjana r. Dražić (Bribir, 27. 6. 1952 – Novi, 31. 8. 1993), Franjina.

Mesar i gostioničar. Radio je u mesnicama društvenog sektora, a od 1987. držao gostionicu *Kalvarija* u svojoj kući, u naselju Kalvarija.

Veza: 1, 8

1.

URŠIĆ, DENIS (Rijeka, 28. 9. 1988), sin Drage Stjepanovog i Ivane r. Sokolić – Filkovice (Windhoek, Namibija 23. 4. 1957), Frankove; supruga Tea r. Piškulić (Rijeka, 21. 1. 1994), Emilova.

Stručni prvostupnik ekonomije, radi u MUP-u Rijeka.

Veza: 2, 3, Sokolić 125, 74

2.

URŠIĆ, DRAGO (Osijek, 26. 7. 1953), Stjepanov; supruga Ivana r. Sokolić – Filkovica(Windhoek, Namibija, 23. 4. 1957); sinovi **Vanja** (1986) i **Denis** (1988).

Upravni pravnik (kriminalist), višu školu završio u Zagrebu. U novi došao 1974., radio u MUP-u Crikvenica kao policajac i zamjenik zapovjednika postaje. Sudionik Domovinskog rata 1991.- 19944

Veza: 3, 1, Sokolić 125, 74

3.

URŠIĆ, VANJA (Rijeka, 5. 12. 1986), sin Drage Stjepanovog i Ivane r. Sokolić – Filkovice (Windhoek, Namibija, 23. 4. 1957).

Inž. brodogradnje, časnik HV.

Veza: 2, 1, Sokolić 125, 74

UZELAC, DUŠAN (Lišane, 8. 9. 1928 – Novi, 28. 11. 1964); supruga Katarina r. Rubčić – Mačkova (Gornji Zagon, 31. 1. 1931 – Novi, 6. 4. 1998), Ivanova. Sin mu je **Dušan**, oženjen za Miru r. Kalanj (24. 9. 1951), Petrovu.

Milicionar u Novom gdje je zasnovao obitelj.

VAJNER – v. Weiner.

VALČIĆ, DENIS r. Sokolić – **Verica** (Novi, 17. 2. 1959 – Pula, 10. 11. 2010), kći Svetoslava (*Svete*) i Lovorke r. Šefer (Novi, 28. 8. 1935), Ljuboslavove; suprug Ante (Tuzla, 2. 9. 1950), Josipov, liječnik.

Sanitarna inženjerka; završila je školu za zdravstvene tehničare u Rijeci i Visoku zdravstvenu školu u Zagrebu 2000. Radila je u Zavodu za javno zdravstvo u Puli, a poginula je u saobraćajnom udesu, u svojem automobilu.

Veza: Sokolić 257, 174, 172, 281, 234, 180, Zoričić 63

VALENTIĆ, RUDOLF (Cernik, 11. 10. 1922), Matijin.

Stolar. Radio je u DIP-u Novi (16. 12. 1964. do 29. 6. 1989) kao majstor poslovođa.

VALINGER, HELENA r. Radetić – **Lulika, Spod Barsa** (Rijeka, 9. 7. 1954), kći Srećka i Ankice r. Ivić (Sisak, 14. 1. 1926 – Rijeka, 28. 10. 1975), Augustinove; suprug Vladimir (1955), Josipov.

Profesorica književnosti i povijesti umjetnosti; završila je Filozofski fakultet u Zadru 1979. Poznata je plivačica, počela je plivati u 5. razredu osnovne škole, sa deset godina, od 1964. je članica PK *Primorje* Rijeka, od 1966. postaje članica seniorske ekipe, a uz to paralelno nastupa u mlađem dobnom uzrastu. Natječe se u više plivačkih stilova, a zapažene rezultate dosiže u leđnom stilu. Sa juniorima kluba osvojila je naslov državnog prvaka pet puta uzastopno od 1966. do 1970., te veći broj pojedinačnih i štafetnih naslova. Na seniorskom Prvenstvu Jugoslavije 1967. u Splitu bila je treća sa štafetom 4x100 slobodno, koja je postavila apsolutni državni rekord za starije juniorke rezultatom 4:33,8 min. Doprinosi i osvajanju naslova seniorskog prvaka države 1968. u Dubrovniku. Plivala je u čak sedam finalnih disciplina i postala viceprvakinja na 100 i 200 leđno, te pobjednica u štafeti 4x100 mješovito. Jedna je od najzaslužnijih za ekipni naslov *Primorja* nakon 17 godina. Veće uspjehe ostvarila je na Zimskom prvenstvu Jugoslavije u 25 metarskim bazenima: s *Primorjem* je osvojila četiri uzastopna ekipna naslova 1967 – 70. Nastupala je za juniorsku i seniorsku reprezentaciju Jugoslavije: za juniorsku pliva u troboju protiv DR Njemačke i Poljske 1968. u Rijeci (pobjeda na 100 i 200 m leđno uz državni juniorski rekord u obje disipline – 1:11,0 i 2:37,0 min), 1969. u Rostocku i 1970. u Lublinu (u štafeti 4x100 sl. sen. i juniorski rekord 25 m – 4:27,3 min). Nastupa za seniorsku reprezentaciju na međudržavnom dvoboju 1968. protiv Mađarske u Budimpešti, Italije u Collevadelsi i 1969. u Leedsu protiv V. Britanije. Zadnji značajni nastup imala je na pojedinačnom PJ-u 1972. u Zagrebu. Po završetku studija radi kao profesorica u Pomorskoj školi u Bakru. Od 1982. živi na otoku Krku, predaje u OŠ u Omišlju i Malinskoj, do umirovljenja 2015.

Veza: Radetić 75, 86, 63, 68, 18, 40, 69

VARELIJA, VESNA r. Blažević (Novi, 7. 6. 1953), kći Antona – Mežnjara i Olge r. Pavelić (Zabukovac, Krmpote, 1932), Matine; suprug Ivan (Bribir).

Ekonomistica; završila je prvi stupanj Ekonomskog fakulteta u Zagrebu. Šefica je knjigovodstva u dječjem domu u Novom od 1995. Sestra joj je **Milica** (Novi, 19. 5. 1950), udana za Marijana Hippenreitera i živi u Zagrebu.

Veza: Blažević 2

VARNICA, VICKO (Vrlika, 1884), sin Pavla i Stane r. Školić; supruga Marija r. Sokolić - Vlašika (Novi, 3. 8. 1884), Jurjeva.

Došao je u Novi, ženidbom u Novom ostavio prezime Varnica. Radio je kao gostioničarski podvornik.

VELČIĆ, PETAR (5. 1. 1882); supruga Rozie r. Mesnara (19. 8. 1889).

Doktor – liječnik u Novom do 1941. godine.

VELDT, FERDINAD (Crikvenica, 17. 5. 1900 – Osijek, ?), sin Ernesta i Marije r. Blausteiner; supruga Paulina r. Smokvina (Novi, 8. 7. 1904 – Osijek, 2. 5. 1992), Ivanova.

Tapetar. Radio je u Novom, tu se oženio i dobio djecu, a poslije s obitelji odselio u Osijek.

VELJAČIĆ

Prezime se spominje u Novom od 18. st., a potiče iz Bribira. Gotovo čitav rod novljanskih Veljačića nosi nadimak **Totuš** ili **Totušica**.

1.

VELJAČIĆ, ANKA r. Karlović (Novi, 12. 5. 1867 – Novi, 23. 7. 1945), kći Matije i Rozalije r. Mažuranić – Šimice (Novi, 2. 10. 1843 – Novi, 19. 11. 1924), Šimunove; suprug Ivan – Totuš (Novi, 23. 6. 1863), Vickov, otišao je u Australiju.

Poznata *gatavica* (gatalica) u Novom, gatala je ženama uz pomoć igraćih karata.

2.

VELJAČIĆ, DOBROSLAV – Totuš (Novi, 10. 12. 1874 – Novi, 28. 6. 1961), sin Josipa Antonovog i Mare r. Šutić (Novi, 26. 12. 1844 – Novi, 1. 5. 1905); supruga Margareta r. Radetić – Kastavka (Novi, 9. 11. 1882 – Novi, 19. 5. 1963), Jurjeva.

Stolar. U njegovoj je kući godinama bila Narodna čitaonica; bio je član Upravnog odbora novoobnovljene čitaonice, od 18. 1. 1941.

Veza: 5

3.

VELJAČIĆ, FRANJO (Crikvenica, 12. 8. 1953).

Profesor fizike i tehničkog odgoja; završio je Pedagoški fakultet. Radio u osnovnoj školi u Novom od 1984.

4.

VELJAČIĆ, IVAN – Totuš (Novi, 22. 10. 1900 – Novi, 25. 9. 1985), sin Matija Matijevog i Marije r. Maričić (Novi, 2. 9. 1857), Josipove; supruga Marija r. Potočnjak (Novi, 2. 9. 1902 – Novi, 22. 7. 1989), Martinova.

Radnik, kirijaš i općinski pandur u Novom. Bio je pivač u novljanskom kolu. Sin je **Marijan** (Novi, 16. 7. 1920) u u Australiji, a kćerka **Mira** (Novi, 10. 7. 1931) udana je Lipovšek.

5.

VELJAČIĆ, SLAVKO – Totuš (Novi, 3. 1. 1882 – Butte, SAD, ?), sin Rajmunda Antonovog i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 6. 1. 1854 – Novi, 18. 9. 1910); supruga Vjekoslava r. Mudrovčić – Bubnjar (Novi, 31. 8. 1894 – Butte, USA, ?), Matijeva.

Zidar. Radio je u Novom do 1913., odlazi u Butte, Montana, SAD, gdje je 1918. napisao žitak *Franjo Josip* za mesopusta, kojeg su tamo kao običaj njegovali i održavali iseljeni Novljani i Primorci, sve do pedesetih godina prošlog stoljeća.

Veza: 2

VENDLER, STJEPAN (*Pišta*) – Pilčić, Z Mela (Sušak, oko 1917), sin Stjepana (16. 10. 1882) i Venceslave r. Mudrovčić – Pilčike, Z Mela (Novi, 28. 9. 1891), kćeri Stipana Matijevog.

Diplomirani pravnik; pravo je studirao u Zagrebu. Radio je na Sušaku. U II. svjetskom ratu član je jedne od ustaških organizacija. Imao je sestre **Nelli** i **Andricu**.

Veza: Mudrovčić 57/1, 40/1, 78

VENZAIS, MILAN (Rijeka, 26. 10. 1884 – Rijeka, ?), Antonov; prva supruga Mare r. Matejčić – Senjka (Novi, 11. 11. 1884 – Novi, 1911), Benediktova; druga Milka r. Maričić – Bricina (Novi, 5. 12. 1886 – Rijeka, 15. 12. 1972), Tomina.

Brijački obrtnik u Novom, poslije i na Sušaku. U Novom je sudjelovao u demonstracijama 21. i 22. svibnja 1903., kad su bacani u more mađarski grbovi i natpisi skinuti s državnih ustanova i trgovina.

VERGIĆ

Prezime se javlja 1962., kad u Novi dolazi Mitar Vergić iz Banja Luke.

1.

VERGIĆ, NENAD (Rijeka, 1. 6. 1964), sin Mitra i Vlatke r. Sokolić – Milinice (Novi, 11. 11. 1939 – Novi, 11. 8. 2004), Pavlove; supruga Bojana r. Mataija (Novi, 14. 11. 1964), Milanova; sin **Goran** (Rijeka, 9. 4. 1990) i kćerka **Tina** (Rijeka, 18. 6. 1998).

Konobar; školovanje je završio u Srednjoškolskom centru u Crikvenici. Radi u proizvodnji i montaži pvc stolarije. Borac Domovinskog rata 1990 - 92. i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 3, 2

2.

VERGIĆ, PREDRAG (Rijeka, 1. 6. 1964), sin Mitra i Vlatke r. Sokolić – Milinice (Novi, 11. 11. 1939 – Novi, 11. 8. 2004), Pavlove; supruga Enis r. Sokolić – Pavlić (Rijeka, 17. 10. 1970), Zvonkova; kćerka **Valnea** (Rijeka, 18. 12. 1991) i sin **Franko** (Rijeka, 7. 3. 1997).

Elektroinstalater; završio je ŠUP (Školu učenika u privredi) u Senju. Radio je u Tvornici plastične stolarije *Adriamont* u Ledenicama, poslije kod privatnika. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 3, 1

3.

VERGIĆ, VLATKA r. Sokolić – **Milinica** (Novi, 11. 11. 1939 – Novi, 11. 8. 2004), kći Pavla i Anke r. Maričić (Novi, 17. 9. 1907 – Novi, 16. 12. 1998), Pavlove; sinovi **Vlatko** (1961) i (blizanci) **Nenad** i **Predrag** (1964).

Defektologinja; završila je žensku stručnu školu, smjer defektologije u Crikvenici. Radila je kao referent u Zanatskom poduzeću *Radinje* u Novom, u Općini Novi i Općini Crikvenica.

Veza: 1, 2

VERKOVČAK, MARIJA r. Sokolić – **Kozarica** (Rijeka, 24. 3. 1950), kći Mate i Ladislave (*Slavke*) r. Mržek (Gorizia, Italija). Otac joj je Mate, sin Josipa – Kozarića, Z Mela (Novi, 13. 9. 1924 – Beograd, 15. 7. 1969), Markovog.

Radi u Sloveniji. Studirala je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Veza: Sokolić 195

VERNAZZA, MIRA r. Mažuranić – **Jankovica, z Dvorca** (Novi, 20. 10. 1922 – Zagreb, 20. 5. 1993), kći Antona Vickovog i Katarine r. Toljan (14. 10. 1887), kćeri Ivana Ludovikovog; suprug Bruno, iz Dubrovnika; sin **Zoran** je diplomirani ekonomist, a **Srđan** diplomirani geodet.

Po završenoj gimnaziji u Zagrebu, započeti studij na Agronomskom fakultetu joj je onemogućen po ustaškoj vlasti, radi aktivne suradnje s antifašističkim pokretom u Zagrebu. Dva puta je zatvarana u zatvor u Petrinjskoj ulici: 10. 4. 1943. i 10. 4. 1944. Poslije rata je radila Tvornici duhana Zagreb, poslije u Zadru, gdje joj je suprug bio pomoćnik direktora Tvornice duhana Zadar.

Veza: Mažuranić 10, 110, 43, 56/1, 22/1

VESELIĆ, VLADIMIR

Učitelj. Radio je u osnovnoj školi u Novom od 1926 - 27. Predsjednik je NGŠK-a u Novom 1927., a 1928. učitelj u osnovnoj školi u Ledenicama.

VESELY, VLADIMIR (Zadar, oko 1860), Josipov.

Vlasnik *Vile Vesely* u Novom. Gradio je vodovodni rezervoar (*pečurku*) na vrhu Ospa. Njegova sestra Anka udala se za Agrikolu Sokolića – Kaštalda, tada ravnatelja osnovne škole u Novom, a bila je 1872. g. prva učiteljica djevojačke škole u Novom - te se godine zalaganjem, prepozita Ivana Potočnjaka u školu upisuje 80 djevojčica.

Veza: Sokolić 11

1.

VEŠOVIĆ, MILAN (Karlovac, 11. 11. 1941), Rajkov; supruga Mira r. Vinovrški (Gornji Oštri Vrh kod Ozlja, 15. 7. 1944), Jankova; sinovi **Rajko** (Karlovac, 10. 3. 1968) i **Marko** (Karlovac, 17. 10. 1970).

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Općinski je sudac u Karlovcu od 1970., od 1973 - 75. u Crikvenici, a 1975 - 91. je predsjednik Općinskog suda u Crikvenici. Od studenoga 1991. radi kao advokat u Crikvenici, sa stanom u Novom od rujna 1973., poslije seli u Bribir. Uz to je i društveni djelatnik u Novom, dugogodišnji član uprave NK *Vinodol*. Sin Rajko sa suprugom Snježanom r. Štinčić (Zagreb, 27. 10. 1968), Karlovom, ima kćerku **Karlu** (Zagreb, 19. 2. 2006) i sina **Dominika** (Zagreb, 1. 10. 2010).

Veza: 2

2.

VEŠOVIĆ, MIRA r. Vinovrški (Gornji Oštri Vrh kod Ozlja, 15. 7. 1944), Jankova; suprug Milan (Karlovac, 11. 11. 1941), Rajkov; sinovi **Rajko** (Karlovac, 10. 3. 1968) i **Marko** (Karlovac, 17. 10. 1970).

Medicinska sestra; završila je srednju medicinsku školu u Karlovcu. Radila je u Novom u Zdravstvenoj stanici *Dr. Andrija Šerman* 1974 – 95.

Veza: 1

1.

VIČEVIĆ, VIOLETA, udana Srdoč (Novi, 4. 7. 1962), kći Tomislava i Željke r. Sokolić – Vlašike (Novi, 19. 9. 1937), Ivanove; suprug Jadran.

Doktorica medicine, liječnica specijalistica za fizijatriju; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Radi u privatnoj ordinaciji dr. Dunje Barak u Rijeci.

Veza: 2

2.

VIČEVIĆ, ŽELJKA r. Sokolić – **Vlašika** (Novi, 19. 9. 1937), kći Ivana i Marije r. Sokolić – Filkovice (Novi, 26. 1. 1913 – Novi, 19. 7. 2006), Josipove; suprug Tomislav (iz Praputnjaka), diplomirani inženjer strojarstva; kćerka **Violeta** (Novi,1962), udana Srdoč.

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnim školama u Krasici i na Gornjoj Vežici u Rijeci.

Veza: 1, Sokolić 107

VIČIĆ, TOMA (***Ćakulica***) (Crikvenica, 8. 12. 1869 – Novi, 1955), sin Tome Jerolima i Katarine.

Svećenik; bogosloviju je studirao u Senju od 1890 - 94. Od 25. 5. 1932. do 1947. župnik je i kanonik u Novom. Bio je član Narodne čitaonice u Novom od 25. 5. 1932.

VIDAKOVIĆ, PETAR, pop

Novljanski pop (župnik), koji je na stranicama Novljanskog misala zabilježio dolazak modruškog biskupa Krištofora u Novi: *Leta 1493. bi rasap grada Modruša, koga Turci pobiše i popališe, iz koga pobiže častni gospodin Kristofor biskup modruški ali krbavski s nekoliko kanonici i starešini, ki došavši simo v Novi grad va Vinodol i ustavi se tu i učini sebi prebivanje i stolicu v crkvi Sv. Filipa i Jakova apostoli*.

1.

VIDAS, IVAN (Supetarska Draga, Rab, 27. 2. 1939), Ivanov; supruga Nada r. Tuhtan (Kastav, 22. 11. 1940), Andrijina.

Ugostiteljski djelatnik. Radio je u HTP-u *Lišanj* u Novom od 26. 4. 1969., kao šef sale u hotelu *Lišanj*, pomoćnik upravitelja HTN-a *Povile* HTP-a *Lišanj* i kao poslovođa gradskog ugostiteljstva HTP-a *Lišanj* u centru grada, do 30. 4. 1992. godine.

Veza: 2, 3

2.

VIDAS, NADA r. Tuhtan (Kastav, 22. 11. 1940), Andrijina; suprug Ivan (Supetarska Draga, Rab, 27. 2. 1939.), Ivanov.

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom od 1. 9. 1981. do 31. 8. 1995. godine.

Veza: 1, 3

3.

VIDAS, VILI (Rijeka, 2. 4. 1963), sin Ivana i Nade r. Tuhtan (Kastav, 22. 11. 1940), Andrijine; supruga Tatjana r. Posenjak.

Električar; završio je srednju elektrotehničku školu. Radio je u poduzeću *Kabel* u Novom, poslije posluje kao obrtnik. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 1, 2

VIDIĆ, MARIJA r. Deranja – **Mamula** - v. 42. **DERANJA, MARIJA**.

VIDMAR, MILIVOJ (Rijeka, 16. 1. 1959 – Novi, 9. 3. 2017), sin Marka i Mere r. Mataija – Kulenice (Breze, 19. 11. 1938), Andrijeve; supruga Jasenka r. Vukelić (Alan, 2. 11. 1961), Milanova, zubarska laborantica, radi u Zubnoj ambulanti u Novom; kćerka **Maja** (Rijeka, 18. 2. 1986) i sin **Mile** (Rijeka, 27. 9. 1988).

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijsko-industrijski smjer u Rijeci. Radio je u INA-i Rijeka, a 1980 - 87. u komitetu općenarodne obrane i civilne zaštite Općine Crikvenica, u PTT-u, Crikvenica, u narodnoj obrani i civilnoj zaštiti i najzad u poduzeću za centralno grijanje. Borac Domovinskog rata u činu natporučnika HV-a u 133. brigadi, te sudionik operacije *Oluja* 1995. Od 1997. dogradonačelnik je Grada Novog (SDP), a od srpnja 2001. do lipnja 2005. gradonačelnik. Potom radi u vlastitoj firmi NOVI DIM.

1.

VIDOVIĆ, DUNJA r. Peričić – **Kranjčika** (Ljubljana, 28. 5. 1947), kći Ivana i Drage r. Pernat (Nova Gorica, 2. 11. 1922 – Novi, 28. 4. 2003), Alojzove; suprug Petar (Novo Selo, Bosanski Brod, 1. 3. 1945 – Rijeka, 2002); sin **Alen** (Rijeka, 2. 10. 1968).

Upravna tehničarka; završila je srednju upravnu školu. Rukovoditeljica u Stambenom poduzeću Rijeka od 1967. Sin Alen sa sprugom Sandrom r. Mitić (Rijeka, 21. 6. 1969), Rudolfovom, ima kćerku **Dorinu** (Rijeka, 30. 7. 1995).

Veza: Peričić 30, 71, 58, 32/1, 75

2.

VIDOVIĆ, MIRA r. Paripović (Bunić, 10. 5. 1941), kći Milana i Anke r. Marinković; suprug Martin.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radila je u poduzeću *Marko Orešković* u Ličkom Osiku, u poduzeću *Galdovo* u Sisku, u *Trgoprometu* u Crikvenici 1976 – 84., potom u Općini Crikvenica, a 1994 - 98. pročelnica je Upravnog odjela za financije u Gradskom poglavarstvu Novog.

VILDANGER (Wildanger)

Njemačko prezime, Vildangeri su došli u Novi iz Osijeka.

1.

VILDANGER, JOSIP – Donato (Novi, 26. 10. 1913 – Novi, 14. 3. 1988), sin Ivana i Elizabete r. Butković – Toninice (Novi, 18. 11. 1893 – Novi, 15. 4. 1967), Antonove; supruga Milka (*Mila*) r. Umiljenović – Donatovica (Novi, 2. 1. 1921 – Novi, 8. 1. 2001), kći Petra Antonovog.

Stolar. Radio je u KP *Ivanj* u Novom i u DIP-u Novi. Bez nasljednika, pa je prezime nestalo.

Veza: 2

2.

VILDANGER, IVAN (Osijek, 17. 5. 1884 – Južna Afrika, ?), sin Josipa i Katarine r. Galovec; supruga Elizabeta r. Butković – Toninica (Novi, 18. 11. 1893 – Novi, 15. 4. 1967), Antonova.

Građevinski poduzetnik: gradio je vile u Novom. Godine 1913. otišao je na rad u JAR, gdje je i umro.

Veza: 1

1.

VIPAUC, KARLO (Korčula, 24. 10. 1851 – Novi, 2. 3. 1950); supruga Regina r. Chrisofidis; sin **Vladimir** (Zadar, 6. 3. 1885), kćeri **Sofija** (Korčula, 31. 10. 1886 – Novi, 18. 4. 1969) i (blizanke) **Marija** (Zadar, 21. 9. 1890 – Novi, 17. 12. 1953) i **Karolina** (Zadar, 21. 9. 1890 – Rijeka, 21. 6. 1978).

Doktor medicine, liječnik u austrougarskoj ratnoj mornarici. Nakon talijanske okupacije Zadra, 1924. dolazi u Novi s kćerima Sofijom, Marijom i Karolinom, te sinom Vladimirom. Sagradio je prvu kuću (*Vilu Vladimir*) do crkvice sv. Nikole “Pod sv. Mikulj” – danas u vlasništvu Žagarovih.

Veza: 2

2.

VIPAUC, KAROLINA (*Lina)* (Zadar, 21. 9. 1890 – Rijeka, 21. 6. 1978), kći Karla i Regine r. Chrisofidis.

Učiteljica u građanskoj školi u Novom od 1924. do 1946.

Veza: 1

VIVODA, LADISLAV (Volosko, 10. 12. 1913 – Rijeka, 4. 1. 1994), sin Ivana i Stanislave r. Cigoj.

Učitelj u osnovnoj školi u Mataija Dragi (Ledenice) 1937 - 41. Španjolski borac, a 1941. prvi komesar ledeničke partizanske čete bataljuna *Marko Trbović* i organizator ustanka u tom dijelu Kotara Novi, politički komesar Primorsko-goranskog odreda 5. operativne zone, pukovnik JNA, a po kapitulaciji Italije komandant vojnopozadinskih vlasti Istre.

VLASTELIĆ

Bribirsko prezime.

1.

VLASTELIĆ, ANTE (Bribir, 10. 1. 1927 – Novi, 2. 12. 2003), Matin; supruga Miroslava r. Ahel (Jadranovo, 11. 11. 1928), Andrijeva.

Šumarski tehničar; srednju šumarsku školu završio je u Karlovcu. Radio je u Šumariji Novi 1949 – 86., a 1959 - 61. je i odbornik u Općini Novi.

Veza: 3, Ugrin 3

2.

VLASTELIĆ, IVAN (Bribir, 19. 8. 1927), Slavkov.

Vozač u Šumariji Novi od 1. 4. 1958. do 1962., potom vozač autobusa *Autotransa* iz Rijeke.

3.

VLASTELIĆ, MIROSLAVA (*Mira*) r. Ahel (Jadranovo, 1. 1. 1928), Andrijeva; suprug Ante (Bribir, 10. 1. 1927 – Novi, 2. 12. 2003), Matin.

Učiteljica; završila je Učiteljsku školu u Rijeci. Radila je u osnovnim školama u Sibinju 1948/49., u Krmpotskoj Luci 1949/50. i u Novom 1959 - 84.

Veza: 1, Ugrin 3

VLAŠIĆ

Prezime koje se javlja i u drugim mjestima Vinodola, spominje se u Novom u 18. st. Potiče s otoka Paga. U 19. st. to prezime u Novom nestaje, sad se opet javlja. U Novom jedna grana Sokolića ima nadimak **Vlašić,** čiji rodočelnik je Slavko Sokolić (Novi, 7. 4. 1736).

1.

VLAŠIĆ, FRANJO (Mali Vuković, Slunj, 14. 9. 1958 – Zadar, 5. 10. 1993), sin Ante i Ane r. Ugarković.

Pali borac Domovinskog rata. Po dolasku u Novi odlazi u borbu protiv srpske agresije.

2.

VLAŠIĆ, IVAN – Purić Sorde (Novi, 13. 1. 1798), sin Matija i Kate r. Krišković, Andrijeve.

Gradski *verbatur* (bičevalac, vjerojatno gradski pandur - izvršitelj kazni bičevanjem).

Veza: 3

3.

VLAŠIĆ, MATIJ - Purić Sorde (Novi, 22. 9. 1755 – Osijek, 5. 8. 1836), sin Ivana i Margarete r. Radetić (Novi, 4. 4. 1732); supruga Kata r. Krišković, Andrijeva.

Vojna žrtva. Vojnik u austrijskoj vojsci u 53. legiji austrijskog princa Leopolda, poslije cara, u Slavoniji. Izgubio je život u Osijeku. Imao je sinove **Bartola** (Novi, 22. 8. 1809 – Novi, 8. 11. 1836), **Mikulu** (Novi, 6. 12. 1803) i **Ivana** (Novi, 13. 1. 1798) te brata **Ivana** (Novi, 23. 3. 1751), čija se kći **Marija** (Novi, 25. 5. 1775) udala za Jurja Sokolića (Novi, 24. 6. 1770), Grginog. Djed **Matij** došao je s otoka u Novi i oženio Katarinu r. Šebalja (Novi, 1699), Jurjevu.

Veza: 2

VODAKOVIĆ, PETAR – v. **VIDAKOVIĆ, PETAR pop**; vjerovatno je to ista osoba

Župnik; arhiđakon i vikar novljanski u doba kneza Bernardina Frankopana. Godine 1503. ostavio je stolnoj crkvi u Novom svoj misal, knjigu sv. Matija i brevijar.

VODUŠEK, RUDOLF (Krapina, 1890 – Južna Amerika, ?), Andrijev; supruga Miroslava r. Zoričić (Novi, 5. 1. 1882), Frankova, udovica Božidara Kosanovića (13. 12. 1877 – Stenjevec, 1916), Mihatovog.

Pekar u Novom do 13. 12. 1926., kad odlazi na rad u Južnu Ameriku.

VOLARIĆ, VJEKOSLAV (vjerojatno iz Krka).

Svećenik. Kapelan i upravitelj crkvene župe u Novom 1919 - 21. i 1947 - 48.

VOLF, ANĐELIKA r. Jovanović (Donji Zagon, 5. 5. 1941 – Crikvenica, 27. 9. 1997), kći Marije Lucije r. Jovanović (Donji Zagon, 1. 3. 1919), Antonove.

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnim školama u Čabru i Crikvenici. Talijani su je kao petnaestomjesečno dijete, skupa s majkom u listopadu 1942. zatvorili u koncentracijski logor u Bakru.

Veza: Jovanović 92, 57

VONČINA

Slovensko prezime iz Idrije, u Novom se javlja dolaskom učitelja Josipa Vončine (13. 3. 1794); od kojeg potiče i Josip Vončina (Zagreb, 18. 9. 1932), sveučilišni profesor.

1.

VONČINA, IVAN mlađi (Karlovac, 25. 2. 1855 – Kaltenleitgeben kod Beča, 20. 7. 1881), sin Ivana Josipovog.

Pravnik i književnik (pjesnik, pisac, dramaturg, redatelj i urednik), znanstvenik i sveučilišni profesor. Kao član Hrvatskog sokola među devet je izaslanika zaduženih 1878. za osnivanje Saveza gombalačkih društava hrvatskih i slovenskih; do realizacije nije došlo, a on je vrlo mlad preminuo. Praunuk mu je **Nikola Vončina** (7. 10. 1934), pravnik.

Veza: 2, 3, 4, 5

2.

VONČINA, IVAN (Novi, 23. 10. 1827 – Zagreb, 2. 12. 1885), sin Josipa i Katarine r. Logar (16. 11. 1798 – Novi, 3. 1. 1891).

Hrvatski političar, pravnik. Diplomirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Novom 1848 – 50. kao *perovođa* na novljanskom sudu, dok je Anton Mažuranić obnašao dužnost povjerenika bana Jelačića za Vinodol. Upravni je činovnik u Karlovcu, Virovitici i Osijeku. Za Bachova apsolutizma je u Beču (1856 – 59) u Ministarstvu unutrašnjih poslova, 1859 - 61. načelnik (gradonačelnik) je Karlovca, 1861. imenovan za prvog podžupana Riječke županije. Njegovim nastojanjem škola u Novom je 1863. g. preustrojena iz dvogodišnje u trogodišnju, a s kanonikom Vinkom Mrzljakom, prvim predsjednikom Narodne čitaonice u Novom (osn. 27. 3. 1845., sedme u Hrvatskoj), obnavlja po padu Bachovog apsolutizma, od 17. 12. 1964., rad čitaonice, u koju se učlanjuje. 1865 - 67. zastupnik je u Hrvatskom saboru, a kao politički protivnik bana Levina Raucha umirovljen je 1868; odlazi u Sušak i izdaje oporbene listove *Sviet*, *Novi pozor* i *Zatočnik*, a oporbena glasila izdaje i u Sisku (*Branik* i *Südslawische Zeitung*), koji je tada još u Vojnoj krajini, van jurisdikcije Banske Hrvatske. Načelnik je grada Zagreba 1877 – 79., a Predstojnik Odjela za bogoštovlje i nastavu Kraljevske zemaljske vlade u Zagrebu 1882- 85., zaslužan je za ustroj Zemaljske obrtne škole u Zagrebu, smještaj Zagrebačkog sveučilišta u današnje zdanje, osnutak Botaničkog vrta u

Zagrebu, Kr. nautičke škole u Bakru, i dr. Na I. glavnoj skupštini Tjelovježbenog društva Hrvatski sokol izabran je 27. 12. 1874. za prvog starostu (predsjednika), dužnost je obnašao dvije godine, a 1878. je u znak zahvalnosti i zbog zasluga proglašen za začasnog (počasnog) člana Hrvatskog sokola. U listopadu 1874. među osnivačima je Hrvatskog planinarskog društva u Zagrebu, a aktivno je djelovao i u 1. hrvatskom sklizalalačkom društvu, osnovanom 1877., od 1878., na II. glavnoj skupštini 1. HSD-a, biran je za drugog tajnika

Veza: 3, 4, 5, 1

3.

VONČINA, JOSIP (Idrija, 13. 3. 1794 – Novi, 4. 4. 1869); supruga Katarina r. Logar (16. 11. 1798 – Novi, 3. 1. 1981); sinovi **Leon Stanislav** (1826), **Ivan** (1827) i **Julio** (1834).

Prvi stručni učitelj u Novom sa završenom preparandijom. Godine 1819. dolazi u Tribalj u osnovnu školu, potom u Novi gdje u novljanskoj pučkoj školi radi od 1820. do 1863. Tu su mu se rodila djeca. Blagajnik je u obnovljenoj Narodnoj čitaonici, od 17. 12. 1864., nakon pada Bachova apsolutizma.

Veza: 5, 2, 4, 1

4.

VONČINA, JULIO (Novi, 20. 1. 1834 – Rakelj, 1877), sin Josipa i Katarine r. Logar (16. 11. 1798 – Novi, 3. 1. 1891).

Svećenik, župnik u Garči u Đakovačkoj biskupiji.

Veza: 3, 5, 2, 1

5.

VONČINA, LEON STANISLAV (Novi, 19. 5. 1826 – Ljubljana, 4. 11. 1874), sin Josipa i Katarine r. Logar (16. 11. 1798 – Novi, 3. 1. 1891).

Svećenik, socijalni organizator i povjesničar. Djeluje u Sloveniji. Osnovnu školu pohađa u Novom i Kamniku, gimnaziju (1837 – 43) u Novom mestu (Slo), licej i teologiju u Ljubljani. Bogoslovni studij nastavlja u Beču, u *Augustineumu*, gdje je 1853. promaknut u zvanje dr. teologije. 1854 – 74. predaje crkvenu povijest i pravo na bogosloviji u Ljubljani. Član je biskupskog vijeća i crkvenog suda, odbornik Povjesničkog društva (1865 – 68 blagajnik), odbornik i predavač u 1869. utemeljenom Katoličkom društvu za Kranjsku. Imenovan je 1867. počasnim građaninom Ljubljane. Bavi se pisanjem i prevođenjem teoloških rasprava, član je ljubljanske čitaonice i suosnivač Slovenske Matice (1864 – 74. potpredsjednik). U Beču se je sreo s idejom njem. socijalnog organizatora Adolfa Kolpinga, a sam 1855. (6 godina poslije njemačkog primjera) utemeljuje Katoličko društvo pomoćnika u obrtu – organizira odgojitelje i profesore koji nedjeljom popodne uče naučnike jezicima, matematici, zemljopisu, prirodopisu i crtanju; obrazujući buduće obrtnike, jer škole obrta još nije bilo. Brine se i za socijalno osiguranje obrtnika u bolesti. Zapisano je da je Vončinino katoličko obrtničko društvo jedino ljubljansko društvo koje bi znalo prirediti zabavu na kojoj su se izvodile i slovenske točke.

Veza: 3, 2, 4, 1

VRANČIĆ, RIKARD HENRIK (1903).

Diplomirani inženjer elektrotehnike. Upravitelj novljanske električne centrale 1932. - 1941. Kod njega su novljanski mladići **Rudolf Piškulić**, **Dušan Sokolić**, **Nikola Mrzljak** i **Boško Kalanj** izučili elektromonterski i elektroinstalaterski zanat.

VRBETA

Ledeničko prezime, u Novom se pojavljuje sredinom 20. st.

VRBETA, JURAJ (Ledenice, 16. 3. 1921 – Novi, 7. 4. 1977), sin Andrija Jurjevog i Pauline r. Uremović (Ledenice, 6. 1. 1898 – 28. m. 1956); supruga Štefanija r. Domjan (Ledenice, 10. 3. 1922 – Novi, 30. 10. 1995), Stjepanova.

Mesar u Novom. Od Antona i Julijane Frković naslijedio je *Vilu Juliana* u Novom, u Lukavicama.

VRTARIĆ, ANICA (iz Zagreba).

Vlasnica hotela *Ruža* u Novom, Ulica kralja Tomislava 28, s 24 sobe, koji je otvoren 27. srpnja 2000. (to je prijeratna *Vila Olga*, koju je 1908. izgradio dr. Ante Pavelić, poslije II. svj. rata odmaralište *Vjesnika*, potom odmaralište *Konusa* iz Slovenskih Konjica).

1.

VUČETIĆ, ANČA (iz brinjskoga Gornjeg kraja).

Prva profesionalna učiteljica u krmpotskom kraju za vrijeme rata u školskoj godini 1942/43. u Javorju. Prije rata radila je u Brinju. Nositeljica Partizanske spomenice 1941. Uhitili su je Talijani, a zatvorili ustaše u Zagrebu, a zamijenjena je za njemačke oficire u Sarajevu, što je bila prva zamjena između partizana i Nijemaca. Došla je u Krmpote preko Duvna; u selu Radići ispred prve partizanske škole podignuta joj je spomen-bista.

2.

VUČETIĆ, pl. STJEPAN (Stipe) (Vučetići, Brinje, 8. 11. 1873 – Zagreb, 20. 4. 1945). Prezime, podrijetlom iz Bosne, javlja se u Brinju.

Svećenik; bogosloviju je završio 1876. u Senju. Bio je kapelan u Jelenju 1877., župnik i upravitelj župe, potom upravitelj župe u Pazarištu kod Klane od 1885, a 1903. u Lukovu Šugarju. Godine 1906. župnik je u Bilaju, pa u Kraljevici, Delnicama, Jablancu, Brinju, Starigradu, Karlobagu, te u Ledenicama i Zagonu, od 18. prosinca 1912. do 1941. Zastupnik je u Hrvatskom saboru 1911. - 1918. Sastavio je popis župnika i kapelana od 1706., a prijepis je učinjen 1941. Naklonjen ustaškom pokretu radio je protiv NOP-a: od 30. 9. 1941. vojni je domobranski vikar za NDH u činu generala. Na Pavelićev poziv otišao je u Zagreb u Hrvatski državni sabor 1941. - 1945. godine.

VUČEVAC, VLASTA r. Sokolić **(*Bibica*)** – **Veričinka** (Požega, 6. 2. 1951), kći Davida i Ljubice r. Bardić; suprug Mladen (Vinkovci, 1. 2. 1955), Ivanov, dipl. pravnik.

Pravnica; završila je gimnaziju i tri godine Pravnog fakulteta. Radi u *Zračnoj luci* u Zagrebu kao kontrolorka.

Veza: Sokolić 40, 211

VUČINIĆ, IVANA r. Zoričić – **Muhojidinka** (Zagreb, 13. 3. 1949), kći Ivana Gašparovog (*Cilin*) i Vene r. Peričić – Kranjčike (Novi, 12. 10. 1921), Vencelove.

Kemijska tehničarka; završila je srednju kemijsku školu u Zagrebu. Radi u Beogradu, od 1990. kao vlasnica trgovačke radnje tekstilom i sportskom opremom. Suprug je prije rata kao zaposlenik beogradske televizije snimao i u Novom.

Veza: Zoričić 55

VUČKOVIĆ, LUCIJA r. Sokolić – **Vlahović** (Zagreb, 2. 1. 1965), kći Miroslava i Mire r. Erdeljac (Petrinja, 19. 8. 1933); suprug Vedran (5. 10. 1965), diplomirani inženjer.

Upravna pravnica; završila je srednju upravnu školu u Zagrebu. Radi u Županijskoj upravi za ceste u Zagrebu.

Veza: Sokolić 215, 183

VUJASINOVIĆ, BOŽENA r. Šarić (Gospić, 20. 4. 1029), Antina.

Diplomirana inženjerka šumarstva. Radila je jedno vrijeme u Šumariji u Novom i tada je zasadila tamarisom otočić San Marino i pošumila prostor u Loparu nasuprot otočića. Članica Upravnog odbora Turističkog društva u Novom 1961. - 1964. Zatim je premještena u Senj.

1.

VUJNOVIĆ, MOMIR (Moravice, 16. 2. 1931), Dušanov; supruga Višnja r. Šerman (Novi, 26. 2. 1935 – Zagreb, 25. 9. 1994), Andrijeva.

Diplomirani inženjer elektrotehnike. Diplomirao je na Fakultetu elektrotehnike i računarstva (FER) u Zagrebu, gdje je radio kao sveučilišni profesor.

Veza: 2

2.

VUJNOVIĆ, VIŠNJA r. Šerman (Novi, 26. 2. 1935 – Zagreb, 25. 9. 1994), kći Andrije i Olge r. Paravić (Krasica, 25. 8. 1898 – Novi, 7. 6. 1985), Franjine; suprug Momir (Moravice, 16. 2. 1931), Dušanov.

Profesorica engleskog jezika i klinička psihologinja. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu psihologiju i engleski jezik, a studirala je i na Klinici *Rebro* u Zagrebu za kliničkog psihologa.

Veza: 1, Šerman 1, 2, 3, Kirinčić, Štrekajs

VUKASOVIĆ, IVAN (Cicerone)

Potječe iz Poljica od Vukasovića koji su 28. 1. 1667. postali baruni, došli u Senj, a jedan od njih Ivan (Cicerone) bio je “prokulab” u Ledenicama. Od te loze Vukasovića potječe i kapetan Filip Petrov, graditelj ceste Senj – Novi 1783 – 1784. g., poslije podmaršal i barun.

VUKELIĆ

Prezime je bunjevačkog podrijetla; Vukelići su se 1627. naselili u Lič, odatle se vratili u Krmpote, a nakon II. svjetskog rata dolaze u Novi.

1.

VUKELIĆ, BRANKO – Markašov (Bile, Krmpote, 25. 9. 1936 – Novi, 19. 5. 2002), sin Marijana i Kate r. Tomljanović (Krivi Put, 27. 10. 1914 – Novi, 10. 1. 1992), Lukine; supruga Barbara r. Gotić (Ljubeščica, 4. 1. 1944); sin **Zdravko** (1968).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Radio je u Šumariji Novi 1963 - 91. kao upravitelj, potom prelazi u Upravu šuma Senj kao savjetnik. Član je UO Turističkog društva u Novom 1976 - 77. i od 1984. – 88., predsjednik Mjesne zajednice Novi 1981 – 82., a 1993 - 97. vijećnik u Gradskom poglavarstvu Novog.

Veza: 16, 4, 26, 30, 13, 7

2.

VUKELIĆ, DAMIR (Senj, 12. 1. 1959), sin Milana Markovog.

Diplomirani inženjer šumarstva; Šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Od 9. 7. 1984. radi u Šumariji Novi.

Veza: 5, 25, 29, 24, 31

3.

VUKELIĆ, FRANE (Vukelić Draga, Krmpote, 1. 3. 1923), sin Ive Milinog i Marte r. Stojević (Krmpote, 20. 3. 1905); supruga Marija r. Tomljanović (Alan, 5. 8. 1926 – 9. 5. 2003).

Zidar. Radio je u Šumariji Novi (od 1. 4. 1958). Ima braću **Marka** (Krmpote, 1. 1. 1929), **Branka** (Krmpote, 8. 7. 1933) i **Zlatka** (Krmpote, 13. 11. 1938). Stričevi su mu **Mile** (Krmpote, 15. 6. 1921 – Krmpote, 12. 3. 1942) i **Marijan** (Krmpote, 1. 1. 1923).

4.

VUKELIĆ, ILIJA – Markašov (Bile, Krmpote, 26. 4. 1893 – Zagreb, 1919), sin Marka Ivinog i Tonke r. Stojević (Krmpote, 18. 2. 1869 – Krmpote, 24. 3. 1904).

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci izgubio je nogu u ratu, a 1919. je umro u bolnici u Zagrebu.

Veza: 16, 7, 1, 26

5.

VUKELIĆ, IVAN (Alan, 24. 4. 1934), Markov; supruga Anka r. Butković (Povile, 14. 9. 1935 – 17. 10. 1997), Sobjeslavova.

Inženjer organizacije rada i šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu i Višu školu za organizaciju rada. Radio je u Šumariji Novi od 1958.

Veza: 25, 29, 24, 31, 2

6.

VUKELIĆ, IVAN (Alan, Krivi Put, 27. 10. 1930), Petrov.

Šumarski manipulant. Radio je u Šumariji Novi do 1985.

7.

VUKELIĆ, IVE ANTON (*Evin*) – Markašov (Bile, Krmpote, 26. 10. 1919 – Zagreb, 5. 1. 1942), sin Mile Markovog i Eve r. Balen (Krmpote, 11. 12. 1889).

Pali borac NOR-a. Zidarski radnik, član URSS-ovih sindikata i skojevac na gradnji Kninske pruge, a vjerojatno i član KPJ prije rata. Radio je na izgradnji Unske pruge i bio je tajnik sindikalne podružnice i član štrajkaškog odbora. Za vrijeme NDH domobranski je vojnik, od 1941. u komandi mornarice NDH u Zagrebu i član Vojnog komiteta. Aktivno je radio

za partizane. Ustaše su ga 1941. uhitili i odveli u Jasenovac, ali je putem ili u Jasenovcu ubijen. Prvi je Krmpoćanin ubijen u ratu.

Veza: 4, 16, 26, 1

8.

VUKELIĆ, JAKOV (Vukelić Draga, Krmpote, 28. 4. 1856 – Srbija, 2. 11. 1923), sin Mijata i Ane (28. 7. 1830 – Krmpote, 2. 1. 1914); druga supruga Kata (31. 10. 1861).

Nakon I. svj. rata otišao je na rad u Srbiju i na poslu poginuo.

9.

VUKELIĆ, JOSIP (Bakar, ? – Bakar, ?).

Svećenik. Završio je i studij crkvene likovne umjetnosti. Župnik je u Novom od 1947. do svibnja 1967., kada je umirovljen, i odlazi u Bakar. Naslijedio ga je Mihovil Primorac. U Gospiću je nakon II. svj. rata osuđen na smrt, a odležao je u zatvoru pet godina.

10.

VUKELIĆ, JOSIP (*Joso Štefin*) (Smokvica, Krmpote, 19. 3. 1933), sin Frane i Štefanije r. Krpan (Drinak, Krmpote, 2. 9. 1909); supruga Marija r. Krpan (Drinak, Krmpote, 27. 9. 1936).

Lugar u Šumariji Novi, od 1955, zatim blagajnik Šumarije, pa skladištar pomoćnog materijala.

Veza: 27

11.

VUKELIĆ, JOSIP (Bile, Krmpote, 11. 3. 1900 – Udine, 5. 2. 1943), sin Mijata i Vice r. Balen (Krmpote, 13. 11. 1867); supruga Eva r. Kovač (Stari trg, 11. 3. 1899).

Žrtva fašističkog terora. Za talijanske okupacije Krmpota Talijani su ga uhitili i odveli u logor. Bio je u nekoliko logora, najzad u Udinama, gdje je umro od posljedica gladi i zlostavljanja. Ime mu se ne nalazi na spomeniku palim borcima NOR-a i žrtvama fašističkog terora, pa ga se ovdje sjećamo. Otac **Mijat** Filipov (Bile, Krmpote, 5. 9. 1866) nestao je (tj. poginuo) 1923. tijekom putovanja u Srbiju.

12.

VUKELIĆ, JOSIP (Bile, Krmpote, 16. 3. 1892 – 1941/45), sin Šime Mijatovog i Ane r. Butorac (Krmpote, 7. 12. 1863 – Krmpote, 3. 7. 1906).

Žrtva rata; nestao je u Francuskoj gdje je radio, a 1937. se i oženio.

Veza: 21

13.

VUKELIĆ, KATARINA – Markašova (Rijeka, 3. 2. 1974), kći Stjepana i Ivanke r. Tomičić, Ivanove.

Diplomirana ekonomistica, hotelijerka; završila je Hotelijerski fakultet. Radila je u HTP-u Novi u Novom.

Veza: 26, 1, 16, 30, Marić

14.

VUKELIĆ, KRUNOSLAV (Alan, Krivi Put, 3. 6. 1912), Matin.

Zidar. Radio je u Šumariji Novi od travnja 1958. godine.

15.

VUKELIĆ, MARIJA (Vukelić Draga, Krmpote, 27. 4. 1880 – Rijeka, 19. 1. 1911), Grgina.

Općinska primalja u Ledenicama.

16.

VUKELIĆ, MARIJAN – Markašov (Krmpote, 28. 12. 1908 – Novi, 19. 8. 1992), sin Marka i Ivke r. Balen (Krmpote, 23. 6. 1873); supruga Kata r. Tomljanović (27. 10. 1914 – Novi, 10. 11. 1992), Lukina; krsno ime mu je Joso Marijan.

Zidar prije II. svj. rata, a lugar u Šumariji Novi od travnja 1958. do 1965. Sudionik NOB-a od 22. 8. 1943., komandir voda u 3. brigadi 13. primorsko-goranske divizije, u 2. brigadi 35. ličke divizije i opet u 13. primorsko-goranskoj diviziji.

Veza: 4, 26, 1, 7, 13, 30

17.

VUKELIĆ, MARKO (Bile, Krmpote, 20. 2. 1886 – 25. 9. 1916), sin Grge Ivanovog i Stane r. Filipović (Krmpote, 18. 10. 1859 – Krmpote, 13. 3. 1915).

Žrtva I. svj. rata. Prema spisu broj 121. od 12. 10. 1916., poginuo je kao austrougarski vojnik u ratu.

Veza: 22

18.

VUKELIĆ, MATE (Alan, Krivi Put, 20. 2. 1906), Antonov.

Manipulant u DIP-u Senj i u Šumariji Novi od 1960.

19.

VUKELIĆ, MIKULA – **Purica** (Alan, Krivi Put, ?).

Nositelj Partizanske spomenice 1941., sudionik NOB-a od 8. 12. 1941. U ledeničkom je partizanskom logoru, a 12. 2. 1942. položio je zakletvu u Krmpotskoj Luci kao politički delegat krmpotskog voda; sekretar je KP u 2. četi bataljuna *Marko Trbović*. Bio je veza s partizanskom vlasti u Drežnici.

Veza: 20

20.

VUKELIĆ, MILAN (*Mile*) – Purica (Alan, Krivi Put, 1919 – Kraljevica, ?).

Nositelj Partizanske spomenice 1941, sudionik NOB-a od prosinca 1941. Zajedno sa Srećkom Balenom bio je u ledeničkom partizanskom logoru u 1. vodu 2. čete bataljuna *Marko Trbović*, a član KPJ od siječnja 1942. u ledeničkom logoru. Tijekom rata ostao je bez jedne noge. Nakon rata radio je u Zagrebu, a poslije je živio u Kraljevici.

Veza: 19

21.

VUKELIĆ, MILE (Bile, Krmpote, 1. 9. 1896 – 1914/18), sin Šime Mijatovog i Ane r. Butorac (Krmpote, 7. 12. 1863 – Krmpote, 3. 7. 1906).

Žrtva I. svj. rata. Poginuo je kao mobilizirani domobran u austrougarskoj vojsci.

Veza: 12

22.

VUKELIĆ, PAVE (Bile, Krmpote, 9. 5. 1895 – 16. 3. 1919), sin Grge Ivanovog i Stane r. Filipović (Krmpote, 18. 10. 1859 – Krmpote, 13. 3. 1915).

Šumski radnik. Smrtno je stradao na radu u šumi. Djed **Ivan** (Bile, Krmpote, 21. 2. 1826 – Bile, Krmpote, 10. 3. 1904) bio je službenik kod Ravnateljstva Društva *Lujzijana* u Orehovici kod gradnje *Lujzijanske ceste*.

Veza: 17, 11

23.

VUKELIĆ, PETAR (Alan, Krivi Put, 8. 9. 1930), Ivanov.

Lugar. Radio je u Šumariji Novi od travnja 1958. godine.

24.

VUKELIĆ, RADOVAN (Novi, 11. 11. 1959), sin Ivice (iz Povila) i Anke r. Butković (Povile, 14. 9. 1935 – Povile, 17. 10. 1997); supruga Suzana r. Žunić.

Inženjer građevinarstva; završio je Višu građevinsku školu. Od 10. 5. 1984. radi u Šumariji Novi.

Veza: 5, 25, 29, 31, 2

25.

VUKELIĆ, SREĆKO (Krivi Put, 7. 8. 1939), sin Marka i Ane r. Tomljanović (Podbilo, 21. 4. 1909 – Novi, 1998), Šimunove; supruga Zdenka r. Prpić (Krivi Put, 5. 5. 1947), Josipova.

Vozač i automehaničar. Radio je u Šumariji Novi kao vozač teških kamiona od 9. 1. 1965.

Veza: 25, 29, 24, 31, 2

26.

VUKELIĆ, STJEPAN – Markašov (Bile, Krmpote, 5. 8. 1946), sin Marijana Markovog i Kate r. Tomljanović (Krivi Put, 27. 10. 1914 – Novi, 10. 11. 1992), Lukine; supruga Ivanka r. Tomičić, Ivanova, frizerka; kćerka **Katarina** (1974).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radio je u Šumskom gospodarstvu Senj, u Šumariji Crikvenica i Novi, potom kao direktor poslovnice *Riječke banke* u Crikvenici. Supruga Ivanka radila je u frizerskom salonu u hotelu *Lišanj*.

Veza: 16, 4, 1, 13, 30, 7, Marić

27.

VUKELIĆ, ŠIME – Barišin (Vukelić Draga, Krmpote, 6. 8. 1909 – Bribir, 8. 1. 1945), sin Ivana Bartola Šiminog i Anke r. Pećanić (Krmpote, 18. 6. 1888 – Krmpote, 21. 1. 1974), kćeri Frane – Muse; supruga Katarina r. Butorac (Javorje, Krmpote, 8. 1. 1922 – Rijeka, 16. 11. 1998); kćerka **Ana Enica** (Krmpote, 19. 10. 1941), udana Valenčić.

Pali borac NOR-a. Zidar. Radio je u Ljubljani i u Velesu, Makedonija. Sudionik NOB-a od 1942., borac u partizanskim jedinicama 13. primorsko-goranske i 35. ličke divizije. Koncem 1944. došao je kući na odsustvo, na putu u selo Javorje, gdje je namjeravao posjetiti punicu i javiti se u Bile u Komandu mjesta, pao je u Donjim Krmpotama 28. 12. 1944. u ruke četnika zloglasnog popa Đujića koji su se povlačili pred partizanima. Preko Novog vodili su ga u Bribir, u selo Podgori, i vezanih ruku žicom na leđima mučili, ranjavali nožem i najzad ubili metkom u glavu.

Veza: 10

28.

VUKELIĆ, TOMO (Alan, 24. 1. 1909 – Novi, 12. 5. 1988), sin Mate i Ane r. Pećanić (18. 6. 1888 – Novi, 21. 11. 1974), Franjine; supruga Antonija r. Vukelić (1909 – Novi, 28. 8. 1990), Ivanova.

Sudionik NOB-a od 1942; borac u 1. bataljunu *Marko Trbović* 13. primorsko-goranske divizije; član SKH.

29.

VUKELIĆ, ZDENKA r. Prpić (Krivi Put, 5. 5. 1947), kći Josipa i Ane r. Šojat (Krivi Put, 16. 4. 1915 – 7. 3. 1986); suprug Srećko (Alan, Krmpote, 7. 8. 1939), Markov.

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci 1972. Radila je u osnovnoj školi Breze (7. 9. 1969 – 1970), u Klenovici (1970 – 72), te u osnovnoj školi u Novom (1972 – 93); od 1993 - 2000. kao ravnateljica. Članica je UO Turističkog društva Novi 1984 – 88., članica Komisije za kulturu i prosvjetu Županijske skupštine Rijeka 1993 – 97., a 1997 - 2001. predsjednica je Gradskog vijeća Grada Novi Vinodolski.

Veza: 25, 5, 24, 31, 2

30.

VUKELIĆ, ZDRAVKO – Markašov (Rijeka, 17. 1. 1968), sin Branka i Barbare r. Gotić (Ljubeščica, 4. 11. 1944), Andrijine; supruga Sanja r. Šutalo (Belišće, 5. 11. 1969), Mirina, diplomirana inženjerka arhitekure.

Diplomirani inženjer šumarstva. Radi u Šumariji Novi od kolovoza 1986. kao poslovođa uzgajivač.

Veza: 1, 26, 13, 16

31.

VUKELIĆ, ZORAN (Novi, 21. 11. 1962), sin Ivice (iz Povila) i Anke r. Butković (Povile, 14. 9. 1935 – Povile, 17. 10. 1997); supruga Nada r. Ferić (Crikvenica).

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radio je kao inspektor. Od 1991. ima servis motornih pila u Povilama. Borac Domovinskog rata kao pripadnik 155. brigade i 133. domobranske pukovnije.

Veza: 5, 25, 29, 24, 2

1.

VUKMIROVIĆ, BRANKO (Rijeka, 9. 1. 1972), sin Đure i Nade r. Lončarić (Novi, 3. 9. 1943), Ivanove.

Strojobravar; završio je srednjoškolsko obrazovanje.

Veza: 2, Lončarić

2.

VUKMIROVIĆ, ĐURO (Donji Babin Potok, Otočac, 28. 6. 1938 – Novi, 30. 11. 1998), Brankov; supruga Nada r. Lončarić (Novi, 3. 9. 1943), Ivanova.

Vozač. Radio je u KP *Ivanj*, u trgovačkom poduzeću *Vinodol* i Šumariji Novi od 1961. Taksist u Novom od 1979.

Veza: 1, Lončarić

VUKOV COLIĆ, ŠIME supruga Ivanka r. Sokolić – Milinica (Novi, 31. 8. 1932), Ivanova; rastavljen.

Upravitelj hotela *San Marino* 1948/49. Mato Grbac i on upozorili su na krađu rukovodeće ekipe, koja je iz Zagreba dovedena u poduzeće *Lišanj* pa je ta ekipa smijenjena.

VUKOVIĆ, MARIJA (*Dunja, Vanda*) (Virovitica, 9. 10. 1912 – Zagreb, ?); suprug Ivan Radetić (Ferdo) (Novi, 26. 1. 1913 – Zagreb, 24. 1. 1991), Bogoslavov, rastavljena.

Vrtlarska tehničarka. Od studenoga 1935. do 1943. službenica je u Državnom lozno-voćnom rasadniku u Novom. Nositeljica Partizanske spomenice 1941. U rasadniku je organizirala ilegalni centar partijske aktivnosti za Hrvatsko primorje i tu već početkom srpnja 1941. izlazi *Glas naroda Hrvatskog primorja*. Rukovodila je tehnikom 1941 - 42., a kurirka je, tj. veza između Josipa Đerđe, koji je tada boravio u Novom, i CK SKH u Zagrebu i Andrije Hebranga. Bila je članica kotarskog komiteta KPH za Novi od veljače 1942. do svibnja 1943., članica okružnog komiteta KPH za Hrvatsko primorje od kolovoza 1943. do svibnja 1944., zamjenica od prosinca 1943., pa šefica POC-a za Hrvatsko primorje od veljače do lipnja 1944. i šefica I. sekcije OZNA-e za Hrvatsko primorje od lipnja 1944. do svibnja 1945. godine.

Veza: Radetić 27, 26, 62

WEBER, IGOR (Varaždin, 4. 2. 1963), sin Borisa i Zlatice (*Bebike*) Piškulić Mladinov - Anjike (13. 7. 1942), Novičine.

Doktor prirodnih znanosti; diplomirao je na Fakultetu fizike i informatike u Zagrebu, a doktorirao u Münchenu. Sestra **Maja** (Zagreb, 11. 11. 1976) studirala u Zagrebu umjetnički dizajn.

Veza: Piškulić 211, 117, 157

1.

WEINER, DUŠAN (Sisak, 21. 1. 1875 – Zagreb, 27. 6. 1934), sin Ljudevita i Julijane r. Petrušić; supruga Slavica r. Ježić - Z Malenice (Novi, 15. 11. 1876), kći Ivana Pavlovog; djeca: **Jelena Blanka** (Crikvenica, 1900), udana Šilović, **Vlatka** (Crikvenica, 1901), udana Babić, **Slaviša** (Novi, 1903) i **Željko** (Krapina, 1904/05). Podrijetlom je Židov.

Diplomirani inženjer šumarstva. Bio je kraljevski kotarski šumar u Novom 1890 - 1900. Nakon protumađarskih demonstracija održanih u Novom 21. i 22. 5. 1903. kotarska je oblast tražila od Općine Novi da plati troškove radi saniranja nastale štete. Općina je to odbila pa je kotarska vlast suspendirala općinsko poglavarstvo i postavila Weinera za policijskog komesara u Novom. Od 1906. je zajedno s Marinom De Bonom pošumljavao teren današnjeg parka u Lukavicama.

Veza: 2, 3

2.

WEINER, SLAVIŠA - Čiča Romanijski (Novi, 27. 6. 1903 – Pjenovac, Romanija, 21. 1. 1942), sin Dušana i Slavice r. Ježić - Z Malenice (15. 11. 1876), Ivanove; rođen je u kući Davida (Aleksije) Maričića - Livakovića, Josipovog, jer mu je majka *služila* u Župnom dvoru, gdje se nije smjela poroditi; kad je dobila trudove otišla je roditi u susjednu kuću; supruga Slavica r. Ivanković (Nova Gradiška), završila je Filozofski fakultet.

Diplomirani inženjer građevinarstva. Tehnički fakultet završio je 1928. u Zagrebu, gdje je radio u Higijenskom zavodu, od 1931. u Banjoj Luci, a od 1937. u Sarajevu. Član KPJ od 1940. Nakon kapitulacije Kraljevine Jugoslavije odlazi po direktivi CK KPJ na Romaniju, tu diže ustanak i osniva romanijski partizanski odred kojem je komandant. Od 24. 12. 1941. član je Glavnog štaba NOV-a i POJ-a za BiH. Poginuo je u selu Pjenovac pokraj Han Pijeska u iznenadnom napadu Nijemaca i četnika na partizanski odred. Proglašen je narodnim herojem NOR-a. Imao je sinove **Dobrišu** (27. 3. 1931) i **Nebojšu** (28. 5. 1939). Dobriša se četiri puta ženio, a počinio je samoubojstvo 21. rujna 1971. u Milanu, gdje je radio.

Veza: 1, 3

3.

WEINER, ŽELJKO (Krapina, 1904/05 – Zagreb, 5. 1. 1942), sin Dušana i Slavice r. Ježić (Novi, 15. 11. 1876), Ivanove.

Žrtva fašističkog terora. Strijeljan od ustaša u zagrebačkom Maksimiru. Ustaška je policija tražila njegova brata Slavišu, a on je na upit je li on inž. Weiner odgovorio potvrdno, te je odveden i strijeljan.

Veza: 1, 2

WINKLER, DINA NATALIA r. Softić (München, Njemačka, 18. 2. 1963), kći Fuada Mustafinog i Vide r. Paškvan, kćeri Rudolfa i Marije r. Piškulić - Bracinke (Novi, 29. 4. 1933); suprug Reiner, neurolog.

Doktorica medicine, specijalistica neurologinja; studirala je na Medicinskom fakultetu u Njemačkoj, Engleskoj i USA, a diplomirala u Zagrebu 1989. Radi u bolnici *Schwabinger Krankhaus* u Münchenu.

Veza: Paškvan 4, 2, 1, 3

WRENSHALL, SUNČANA SONJA r. Jovanović **- Barolda** (London, 12. 6. 1962), kći Rolanda i Rajke r. Rajski (Đurđevac, 23. 2. 1930 – London, 21. 8. 2002), Franjine; suprug Andrew.

Diplomirana imunologinja i defektologinja (logopedica); završila je dva fakulteta u Londonu. Živi i radi u Calgariju, država Alberta, Kanada. Kao sportašica prešla je na biciklu put od Buenos Airesa do Ognjene Zemlje na jugu Amerike, pa cestama po hrptu Anda kroz Čile, Peru, Kolumbiju i srednju Ameriku do Yucatana u Meksiku, oko 26.000 kilometara u jednom mahu.

Veza: Jovanović 152, Knespl

1.

WÜRTH, EDUARD (Rijeka, 1844 - Zagreb, ?); supruga Sofija (Kraljevica, 7. 1. 1856), kći brodovlasnika Stjepana Tomca; kćerka **Zora** (Novi, 1878), udana za dr. Milana Sertića, i sin **Hinko** (Novi, 1881).

Kraljevski državni nadšumar u Novom od 1870 do 1893., kad je premješten u Zagreb.

Veza: 2, 3

2.

WÜRTH, HINKO (Novi, 9. 11. 1881 – Zagreb, 27. 5. 1961), sin Eduarda i Sofije (7. 1. 1856); supruga Mira Emerika Adela r. pl. Antolković Kalinski (Križevci, 20. 8. 1892 – Zagreb, 6. 9. 1966); djeca: **Zdenko** (19. 8. 1913), **Adela** (6. 9. 1917) i **Mladen** (Zagreb, 2. 7. 1919).

Diplomirani pravnik, pionir sporta, svestrani sportaš (klizanje, nogomet, tenis, mačevanje, skijanje, biciklizam) i sportski djelatnik. U doba polaska u srednju školu doselio se s obitelji u Zagreb. Kao srednjoškolac natjecao se u klizanju, biciklizmu i mačevanju, a tenis je igrao prvi put 1897. u Novoj Gradiški. U biciklizmu je 1989. pobijedio u vožnji tandema na trkališzu u Ljubljani. U Beču, gdje studira pravo od 1899.s hrvatskim je studentima osnovao mačevalački klub *Svačić*. Po povratku u Zagreb s daljnjim rođakom Krešimirom Miskićem planira stvaranje sportskog društva koje bi članovima pružalo mogućnost bavljenja svim sportovima. Na inicijativnom sastanku 1903. dogovoreno je osnivanje Akademskog sportskog kluba, od 1904. HAŠK- a; izabran je za prvog predsjednika, a tu dužnost obnaša 1903 – 04., 1907 -08. i 1913 – 1920. – predsjednik je s najdužim stažem u povijesti kluba, do 1945. Od 1903. do 1907. nastupao je za Nogometnu sekciju HAŠK-a kao vratar. U lipnju 1907. uz Milovana Zoričića prvi je izbornik Hrvatske nogometne selekcije, sastavljene od igrača HAŠK-a i PNIŠK-a, koja je nastupila na dvije utakmice u Pragu protiv domaće *Slavije*; odlukom HŠS imenovan je, uz M. Zoričića, za prvog nogometnog suca i člana ispitnog odbora. Jedan je od inicijatora osnivanja Hrvatskog športskog saveza; na prvoj redovitoj glavnoj skupštini

30. 3. 1911. izabran je za odbornika i pročelnika ogranka za nogomet i biciklistiku. Jedan je od pokretača organiziranog tenisa. Pobjednik je 1909. na prvom turniru održanom u Zagrebu, na Međunarodom prvenstvu Hrvatsku i Slavonije je 1912. prvak u parovima 1912., poslije je najagilniji član HAŠK-a u organizaciji I. prvenstva Kraljevine SHS, u kolovozu 1920. u Zagrebu, te vrhovni sudac natjecanja. Prvi je predsjednik Jugoslavenskog teniskog saveza (od 1922. do 24. ožujka 1934., kad se više nije htio kandidirati). Kao igrač, postao je prvak države 1921., 1924. i 1926., u parovima, a savezni kapetan 1928., 1930. i 1931. Kao klizač se vratio sa studija u Beču s više osvojenih nagrada, radio je na populariziranju hokeja na ledu i sanjkanja. Podržavao je osnivanje streljačke sekcije HAŠK-a, a 1913. klub je nabavio stroj za bacanje glinenih golubova. Zaslužan je i za izgradnju prvog igrališta HAŠK-a u Zagrebu.

Veza: 1, 3

3.

WÜRTH, MLADEN (Zagreb, 2. 7. 2019 – Zagreb, 22. 3. 1995), sin Hinka Eduardovog i Mire r. pl. Antolković Kalinski (Križevci, 20. 8. 1892 – Zagreb, 6. 9. 1966), Mirkove.

Tenisač i sportski djelatnik. Po gimnaziji je završio Farmaceutski fakultet u Zagrebu. Igrao je rukomet u ŠK *Meteor* i tenis u HAŠK-u i ATK-u. U tenisu je juniorski prvak Kraljevine Jugoslavije 1937. u singlu. Za vrijeme NDH je nastupio na međudržavnim susretima protiv Mađarske, Italije, Švicarske i Slovačke. Seniorski prvak FNRJ bio je 1946. u parovima sa P. Brixyjem i u mixu sa sestrom Adom. Međunarodni je teniski sudac 1951 – 62. i savezni kapetan Davis cup reprezentacije SFRJ 1973 – 76. Obnašao je dužnost predsjednika Teniskog saveza Hrvatske 1977 – 81. i 1986 – 88. Organizator je mnogih teniskih turnira i proslave 100-godišnjice tenisa u Hrvatskoj; pokrenuo je reviju Tenis. Profesionalno je direktor poduzeća *Laboratoria*. Dobitnik je Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske 1986. Majka **Mira Emerika Adela Würth**, rođena u plemenitaškoj obitelji Mirka i Adele r. Struppi, bila je poznata po prvom imenu Mira. Tenis je počela igrati 1912. u HAŠK-u, a nastavila u *Akademskom sportskom klubu* iz Zagreba. Osvajala je Prvenstvo Kraljevine SHS pojedinačno, u parovima i u mixu 1924. i 1926., te međunarodno prvenstvo države pojedinačno 1921., 1922., 1924. i 1926., a u parovima 1924. i 1926. Za reprezentaciju Kraljevine Jugoslavije nastupila je na Balkanskom prvenstvu 1932. i ekipno osvojila zlatnu medalju. U mixu je igrala sa suprugom Hinkom, i s bratom Nikolom pl. Antolkovićem Kalinskim, višestrukim državnim prvakom u tenisu.

Veza: 2, 1

XERXA, AGRON (Đakovica, 19. 2. 1957).

Zlatar, vlasnik zlatarsko-filigranske radnje, na Korzu Hrvatskih branitelja 22. Došao je u Novi 1976. godine.

XERXA, DRITON (Đakovica, 8. 8. 1955), Minjušov.

Zlatar, vlasnik zlatarske radnje *Onyx,* na Korzu Hrvatskih branitelja 50. Došao je u Novi 1980. godine.

ZAGON

Naselje (prije selo) u sastavu Grada Novog Vinodolskog. Taj predio sjeveroistočno od Novog, opustošen od Turaka naseljen je Vlasima (koji iz Liča naseljavaju na područje Gornje Smokvice) 1633. g., za bana Nikole Frankapana, Gašparovog, kneza Tržačkog. Ime potječe od riječi "zagoniti", tj. čuvati i pasti blago. Zaseoci Zagona su: Glavica, Kolište, Berenći, Gaj, Glavčići, Lukanuša, Vortica, Dujmovci, Klanac, Barićevci, Brig, Belci, Krančići, Podnjive i Poduplje, a zagonjska sela (tzv. Gornji Zagon) su Krasnica, Kal, Tribotinj, Plužnice i Valač. 31. prosinca 1941. ukupno su brojili 1221 stanovnika; u Zagonu 479, Krasnici 111, Kalu 100, Tribotinju 178, Plužnicama 179 i Valču 174 osobe.

1.

ZAZULA, RUDOLF (Idrija, ? – Novi, 1919)

Kraljevski državni nadlugar u Novom (1855 - 1919).

Veza: 2

2.

ZAZULA, RUDOLF (Novi, 18. 7. 1857 – Sušak, 1898), Rudolfov; supruga Antonija r. Pichler (1873).

Kraljevski financijski stražar u Novom.

Veza: 1

ZEBIĆ, MILICA r. Maričić – **Livakovica** (Novi, 1. 11. 1912 – Zagreb, 17. 11. 2002), kći Rudolfa i Margarete (*Mare*) r. Piškulić – Bilinice (Novi, 6. 2. 1894 – Novi, 1981); suprug Nikola (Sinj, 1911), sin Luke i Matije r. Babić.

Diplomirana ekonomistica. Studij je završila u Zagrebu, gdje je i radila u Meteorološkom zavodu. Vjenčani kum bio joj je dr. Ivan Pernar, senator u Kraljevini Jugoslaviji.

Z**EĆIRI, FADIL** (2. 7. 1959), Zećirov.

Borac Domovinskog rata 1990 – 92. i sudionik operacije *Oluja* 1995. godine.

1.

ZNIKA, BRANKA, udana Podplatnik (Novi, 12. 10. 1959), kći Branka i Ivanke r. Baričević, Ivanove; suprug Feliks.

Doktor, stomatolog. Stomatološki fakultet završila je u Zagrebu, gdje radi u vlastitoj ordinaciji.

Veza: 2

2.

ZNIKA, IVANKA r. Baričević (Novi, 14. 10. 1933), kći Ivana i Anke r. Piškulić – Anjike (Novi, 5. 4. 1908 – Novi, 20. 11. 2002), Ivanove.

Pohađala je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Radila je u Novom kao tajnica i knjižničarka u Narodnoj čitaonici od 2. 6. 1953., zatim u Zagrebu u Enciklopedijskom zavodu *Miroslav Krleža*. Sin **Ivica**, rođen u Zagrebu je zubotehničar.

Veza: 1 Baričević 23, 5, 67

ZORIČIĆ

Prezime potječe iz Bosne, po fra Andriji Kačiću Miošiću Zoričići dolaze 1386. g., s drugim Bošnjacima u selo Bosiljinu (poslije Primošteno; današnji Primošten), uz dopuštenje šibenske općine. Poslije naseljavaju Pakovo selo, Drniš i Liku. U Novi su, po kazivanju Gašpara Zoričića, Tominog – Muhojida, došli 1493. uz biskupa Krištofora Dubrovčanina i njegov kler, u 42 obitelji koje su iz Modruša krenule prije Krbavske bitke. Najviše se obitelji Zoričića naselilo u Novom, dio odlazi kod Kotora (Crikvenica, Gornji kraj), gdje su osnovali selo Zoričići. Jedno selo Zoričići osnovano je i u Istri. U Novi su donijeli tri nadimka: **Grujice**, **Muhojidi** i **Ćompe**, poslije se javljaju i **Brnje (Brnjin)**, **Danke**, **Drlovra** ili **Drlovreša (Grujice)**, **Grižanac**, **Lovreša** (je **Drlovra**), **Paladin, Skakavci**, **Šćoko (Grujica)**, **Škomerža**, **Tomulin**a, **Matac** i **Bunjevac**.

1.

ZORIČIĆ, ADAM DANKO – Grujica (Novi, 9. 10. 1850) – v. 31: **Zoričić, Danko** - tako su ga u Novom zvali i upisivali u knjige.

2.

ZORIČIĆ, ADAM – Grujica (Novi, 26. 2. 1789) – v. 30: **Zoričić, Danko** - u raznim se knjigama različito navodi, a i zvali su ga Danko. Šukundjed mu je **Adam** zvani **Danko** (oko 1640 – 23. 5. 1708) čiji su potomci **Grujice**: **Dankovi**, **S Pridola**, **Paladini**, **Vlašići**, **Perinini** i **Antonata**.

3.

ZORIČIĆ, ALEKSANDAR (*Sandro tete Marice Šilice*) – **Grujica** (Novi, 13. 11. 1908 – Argentina, 1995), sin Kuzme Mikulinog i Marije r. Piškulić (Novi, 7. 10. 1884 – Novi, 1. 7. 1968), Josipove (*Osip Martin*).

Svećenik. Od rujna 1932. kapelan je u Perušiću, zatim vjeroučitelj u gimnaziji u Senju. Mladu misu obavio je u Novom. Ustaški je stožernik, predratni zakleti ustaša, od 18. 5. 1941. kao ustaški povjerenik za Kotar Novi preuzima vlast, a 1943. je u Sisku kao vojni dušobrižnik u činu poručnika bojnog broda. Potkraj rata emigrirao je u Argentinu, gdje je napustio svećeničku službu i zasnovao obitelj. Otac **Kuzma** (Novi, 25. 9. 1879) imao je braću **Josipa** (Novi, 20. 7. 1852 – Afrika, 5. 11. 1919), **Karla** (Novi, 2. 11. 1854 – Novi, 10. 8. 1895), **Stipana** (Novi, 1. 1. 1877 – Novi, 27. 12. 1922) i **Nikolu** (Novi, 7. 11. 1864 – Čajniče, 13. 10. 1880).

Veza: 91, 74

4.

ZORIČIĆ, AMALIJA – Šćokina (Novi, 22. 10. 1954), kći Antona Stipanovog i Marije (*Mice*) r. Trstenjak (Novi, 7. 3. 1932), Jakovljeve.

Magistrica znanosti, profesorica i pjesnikinja; završila je Filozofski fakultet u Zadru, a magistrirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu iz novije njemačke književnosti. Predavala je njemački jezik i književnost, te povijest umjetnosti u Srednjoj školi *dr. Antuna Barca* u Crikvenici. Pisala poeziju na čakavskom i štokavskom i prevodila s njemačkog.

Veza: 21, 108, 61, 119, 53, 104, 103

5.

ZORIČIĆ, ANICA r. Dorčić (Novi, 24. 6. 1916 – Zagreb, 15. 5. 1949), kći Bogoslava i Marije r. Sokolić – Grginice (Novi, 17. 10. 1880 – Novi, 4. 1. 1962), Grgine; suprug Svetozar – Grujica (Novi, 25. 7. 1914 – Rijeka, 13. 5. 2004), Petrov; sin **Bojan** (1946) i kćerka **Željna** (1949).

Učiteljica; završila je stručnu Učiteljsku domaćinsku školu u Futogu. U Novom je od 1941. radila ilegalno za NOP, 1945. je učiteljica u Kastvu, a 1946 – 49. u osnovnoj školi u Novom. Zbog zloćudne bolesti završila je u bolnici u Zagrebu, gdje je umrla. Pokopana na Mirogoju.

Veza: 120, 82, 25, 137, 107, 132, 27, 36, 23, 83, 63, 94

6.

ZORIČIĆ, ANDRIJ – Ćompa (Novi, 25. 11. 1875 – Južna Amerika, ?), sin Ivana Josipovog i Mare r. Šebalja (Novi, 20. 10. 1846 – Novi, 17. 4. 1908), Martinove; supruga Slavica r. Sokolić – Milinica (Novi, 2. 3. 1884 – Novi, 5. 3. 1949), Matijeva. Po djedovu bratu **Matiju**, njegovi potomci dobivaju nadimak **Matac**.

Zidar. Radio je u Novom, a 1925. odlazi na rad u Južnu Ameriku odakle se nije vraćao. Brat mu je **Vladimir** (Novi, 7. 8. 1885). Imao je kćeri **Maru** (Novi, 15. 2. 1909) i **Andrinu** (Novi, 21. 10. 1921). Pradjed Luka Ivanov (25. 1. 1772 – Novi, 2. 4. 1843) imao je brata Antona (Novi, 10. 1. 1781), svećenika.

Veza: 11

7.

ZORIČIĆ, ANDRIJ – Grujica, Skakavac (Novi, 14. 11. 1872 – Južna Amerika, ?), sin Jurja Bartolovog i Katarine r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 3. 12. 1847 – Novi, 10. 8. 1920), kćeri Ivana Grginog.

Mornar, što je u Novom rijetko zanimanje. Godine 1930. odlazi u Južnu Ameriku. Majka mu je u Novom prosjačila, a otac Juraj (Novi, 11. 1. 1843) je umro u Americi.

Veza: 80, 85

8.

ZORIČIĆ, ANKA – Šćokinica (Novi, 25. 6. 1915 – Rijeka, 8. 3. 1977), kći Ivana Antonovog i Slavice r. Radetić – Lokančevice (Novi, 13. 2. 1873 – Novi, 18. 12. 1944), Antonove, druge očeve supruge.

Činovnica; završila je građansku školu u Novom. Ljeti je radila na novljanskom kupalištu kao blagajnica. Nakon 1945. blagajnica je u Poljoprivrednoj zadruzi u Novom, zatim činovnica u trgovačkim radnjama *Izbor, Ukus* i *Vinodol* u Novom. Bila je vlasnica kuće na Placi u kojoj je sada *Bistro M*. Sestre su joj **Marija** (Novi, 8. 12. 1908) i **Zdenka** (Novi, 27. 5. 1913), udana Šikić, a braća **Stipan** (1897), **Petar** (Novi, 29. 6. 1903 – Južna Amerika, ?) i **Anton**.

Veza: 53, 119, 108, 21, 61

9.

ZORIČIĆ, ANKA r. Radetić – **Kovačica** (Novi, 10. 10. 1894 – Zagreb, 30. 1. 1972), kći Josipa i Marije r. Baran (Novi, 17. 9. 1871 – Novi, 27. 3. 1955), Josipove; druga je supruga Ivana Zoričića – Grujice (Novi, 24. 6. 1870 – Rijeka, lipanj 1950), Tominog.

Primalja (*babica*) u Novom između dva svjetska rata, do 1950. Godine 1948. mrtvoga je brata Tomu Radetića – Kovača prala nakon što je mučki ubijen od trojice Novljana, koji ga dočekali na Ogulinskoj cesti nad Muroskvom kad se je kamionom vraćao s Breza. Pokopana u Novom.

Veza: 62, 122, 105

10.

ZORIČIĆ, ANKA – Grujičinka (Novi, 26. 7. 1878 – Stenjevec, ?), kći Tome Josipovog i Tereze r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 30. 6. 1840 – Novi, 19. 9. 1910).

Zbog duševne bolesti smještena je u bolnicu, kao i sestra joj Mare (7. 6. 1880).

Veza: 126, 71, 76, 63, 93

11.

ZORIČIĆ, ANTON – Ćompa (Novi, 17. 1. 1924 – Zagreb, 18/19. 4. 1984), sin Andrija Ivanovog i Slavice r. Sokolić – Milinice (Novi, 2. 3. 1884 – Novi, 5. 3. 1949); supruga Ljuba r. Franin – Pećarica (u. Zagreb, 18/19. 4. 1984).

Milicionar. Sudionik NOB-e od prije kapitulacije Italije, pa je bio zatvoren; od 9. 9. 1943. borac u 13. primorsko-goranskoj i 35. ličkoj diviziji. Nakon rata milicionar, na Golom otoku je na rukovodećem položaju; zlostavljao je zatvorenike zbog čega su mu poslije prijetili. Mučen nečistom savješću ubio je pištoljem suprugu i sebe. Sinovi su im **Željko** (Zagreb, 1949) i **Andrija** (Zagreb, 1952).

Veza: 6

12.

ZORIČIĆ, ANTON – Grujica, Lovreša (Novi, 9. 1. 1905 – Kraljevo, 22. 6. 1922), sin Antona Lovrinog i Marije r. Paladin (Novi, 7. 9. 1868 – 22. 12. 1944), Jakovljeve. U knjigama se navodi i nadimak **Drlovra**.

Zidar. Na radu u Srbiji je na poslu zatrpan zemljom i ugušio se.

Veza: 84, 15, 65, 95, 44, 45, 109, 71

13.

ZORIČIĆ, ANTON – Ćompa (Novi, 10. 1. 1781 – Novi, ?), sin Ivana Lukinog i Margarete r. Piškulić (Novi, 26. 8. 1753), Lukine.

Svećenik. Bio je plovan (župnik) u raznim mjestima, a po umirovljenju se vratio u Novi. Imao je braću **Luku** (Novi, 25. 1. 1772 – Novi, 2. 4. 1843) i **Mikulu** (Novi, 1. 2. 1780).

Veza: 38, 98

14.

ZORIČIĆ, ANTON (*Antonata*) – Grujica (Novi, 21. 9. 1907 – Novi, 17. 1. 1945), sin Josipa Antonovog i Kate r. Šebalja (Novi, 2. 11. 1871 – Novi, 30. 8. 1956), Bartolove. Šukundjed mu je Adam Danko (Novi, 26. 2. 1789), Matijev (kao i Svetozaru i Krstu Petrovom, te Želimiru i Vinku, sinovima Ivana Dankovog).

Žrtva fašističkog terora. Vodoinstalater. Imao je radionicu na "*Preškrilu*", zatim je radio u vodovodu u Novom. Pod njemačkom okupacijom Novoga imao je propusnicu za slobodan izlazak van bodljikave žice kojom je Novi bio opasan, prenosio je pisma

partizanima, a njihova nosio u okupirani grad i ostavljao u vodocrpilištu u polju. Ranili su ga u leđa njemački vojnici, pucajući iz bunkera izgrađenih oko mjesta, dok je u polju na vodocrpilištu *Ivanja* zatvarao vrata, a oni su pomislili da se radi o partizanu. Nakon osam dana je preminuo u vili *Stražnjicki* koju je čuvao. Nadimak Antonata dobio je jer je tumačio da se njegovo ime tako izgovara na makedonskom jeziku.

Veza: 52, 130, 124, 97, Petrinović

15.

ZORIČIĆ, ANTON – Grujica, Lovreša (Novi, 9. 10. 1867 – Novi, 14. 2. 1940), sin Lovre i Marije r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 10. 8. 1837 – Novi, 10. 1. 1919), Matijeve; supruga Marija r. Paladin (Novi, 7. 9. 1868 – Novi, 22. 12. 1944), Jakovljeva.

Zidar u Novom. Po ocu, ta grana Zoričića dobiva i nadimak **Lovreše**.

Veza: 84, 65, 95, 44, 12, 45, 109, 71, 110, 73, 29, 17

16.

ZORIČIĆ, ANTON – Ćompa, Matac (Novi, 9. 6. 1833 – Zagreb, ?), sin Matija Lukinog i Tereze r. Pauš (1815 – Novi, 26. 2. 1861), prve očeve supruge; supruga Marija r. Jordan.

Financ. Nadimak mu je po ocu Matiji – Ćompi.

Veza: 98, 38, 13, 78, 34

17.

ZORIČIĆ, ANTON – Grujica, Kosac (Novi, 13. 4. 1865 – 6. 4. 1948), sin Mikule Antonovog i Franice r. Krišković (Novi, 15. 12. 1842 – Novi, 26. 1. 1882); supruga Marija r. Krišković – Zuglika (Novi, 23. 2. 1865 – 8. 1. 1943). Nadimak **Kosac** on i cijela obitelj nosili su zbog supruge koja je kosila.

Zidar. Radio je kod građevinskih poduzetnika Franka Mudrovčića i Josipa Piškulića – Fumića, Anjića u Novom, ali i u Dalmaciji.

Veza. 84, 92, 41, 15

18.

ZORIČIĆ, ANTON – Ćompa (Novi, 7. 11. 1916 – Sisak, svibanj 1945), sin Nikole Antonovog i Josipe r. Paladin – Škomerža (Novi, 8. 5. 1893), kćeri Ivana Kuzminog.

Žrtva rata. Poljoprivredni radnik u Kitišancima, kod Valpova, gdje se otac s cijelom obitelji doselio 1935. kao kolonist i postao seoski knez. Za NDH mobiliziran je u ustašku vojsku kao običan vojnik, a ubijen je na “križnom putu”. Posljednji put viđen je u Sisku, gdje su nakon dolaska iz Slovenije vojnike obučene u ustaške uniforme izdvajali od domobrana. U općini Valpovo proglašen je mrtvim 15. 5. 1946. godine.

Veza: 117, 72, 79, 129

19.

ZORIČIĆ, ANTON – Grujica, Grižanac (Poduplje, Novi, 25. 5. 1867 – Poduplje, Novi, 13. 1. 1921), sin Petra Josipovog i Marije r. Radetić (Novi, 23. 9. 1833 – 11. 3. 1922); supruga Kleofina r. Mrzljak – Pavičinka, Parlaremova (Novi, 8. 9. 1873 – Bakar, 1955/60), Jurjeva, preudana Dragović (u Senj), - “gatavica”.

Zidar, kočijaš i lugar u novljanskoj šumi. Stanovao je u kući koja se nalazila ispod jame Duplje u Novom. To se mjesto službeno nazivalo selo Poduplje, a Zagonjani su ga zvali *Antonova kuća*. Kod njega je stanovao Milan Buneta, Rafaelov, s kojim se posvađao i tijekom svađe poginuo od metka iz svoje puške.

Veza: 113, 74

20.

ZORIČIĆ, ANTON – Tomulina, Majer (Novi, 17. 6. 1888 – Novi, 9. 1. 1962), sin Petra Ivanovog (Ivan Franko) i Marije r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 12. 11. 1854 – Novi, 14. 1. 1928), Antonove; supruga Lucija r. Paladin (Novi, 20. 8. 1894 – Novi, 3. 8. 1971), Frankova.

Ovlašten javni "taxi-nosač" (trhonoša) prtljage turista i putnika brodskih i autobusnih linija, te robe s parobroda za novljanske trgovine. Imao je brata **Ivana** (Trsat, 20. 10. 1884) i brata **Dobrotina Mudrovčića** (Novi, 1. 5. 1880), koji je rođen prije vjenčanja oca i majke.

Veza: 112, 42, 64, 59, Mudrovčić 18

21.

ZORIČIĆ, ANTON – Šćoko (Novi, 12. 6. 1924 – Novi, 22. 4. 1996), sin Stipana Ivanovog i Marije r. Paladin – Škrope (Novi, 5. 7. 1901 – Novi, 8. 6. 1973), Kuzmine; supruga Marija (*Mica*) r. Trstenjak (Novi, 7. 3. 1932), Jakovljeva.

Poštanski službenik; završio je četiri razreda građanske škole u Novom i jednu godinu poštanske škole u Rijeci. Sudionik NOB-a od 17. 7. 1942. kao borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji. Nakon rata je službenik u ONOO-u za Hrvatsko primorje u Rijeci, zatim upravitelj pošte u Novom. Bio je član UO Narodne čitaonice od 18. 1. 1941. g.

Veza: 119, 8, 53, 108, 61, 4, 104, 103

22.

ZORIČIĆ, AUGUSTIN (*Guštin*) – Grujica (Novi, 28. 8. 1876 – 23. 3. 1943), sin Ivana Pavlovog i Lucije r. Radetić (Novi, 23. 6. 1852 – 14. 8. 1914); druge očeve supruge; supruga Jelena r. Frković (Pleteno, Ledenice, 12. 11. 1885 – 17. 4. 1943), kći Šimuna i Ane Krmpotić – Šimaja.

Bez zanimanja i bez zemlje za obrađivanje bio je prisiljen prosjačiti, a u II. svj. ratu umrli su od neimaštine i bolesti on, supruga mu i kći **Anka** (Novi, 11. 8. 1930 – Novi, 30. 1. 1943), dok je sin **Josip** (Novi, 15. 11. 1922) bio na radu u Njemačkoj (1942 – 1945). Šukundjed mu je Andrij (Novi, 20. 11. 1753), Jurjev.

Veza: 66

23.

ZORIČIĆ, BARBARA, – Grujičinka (Milano, 12. 5. 1977), kći Eugena Krstovog i Lorene Rampinini (Milano, 17. 7. 1954), Luigijeve; suprug Massimiliano Greco; sinovi **FabioMassimo** (14. 7. 2009) i **Filippo** (17. 8. 2013), praunuci su Krsta Zoričića.

Doktorica veterine; završila je studij na Veterinarskom fakultetu u Milanu (*Facolta di Medicina Veterinaria*).

Veza: 36, 27, 82, 132, 63, 114, 90, 88, 96, 30, 99

24.

ZORIČIĆ-BOROŠA, BLANKA (Daruvar, 3. 9. 1952) - v. **Boroša-Zoričić, Blanka**.

25.

ZORIČIĆ, BOJAN – Grujica (Novi, 12. 7. 1946), sin Svetozara i Anice r. Dorčić (Novi, 24. 6. 1916 – Zagreb, 15. 5. 1949), Bogoslavove, prve očeve supruge; supruga Mirjana r. Milanja (Zagreb, 23. 5. 1951), Vjenceslavova (rastavljen); sin **Marin** (Rijeka, 9. 12. 1975) i kćerka **Davorka** (Rijeka, Sušak, 6. 3. 1984), udana Fišter.

Arhitektonski tehničar (GTŠ u Rijeci), studirao arhitekturu u Ljubljani. Radio je u struci, na poslovima projektiranja i u građevinskoj operativi, kao rukovodilac gradilišta, a od 1981. osnivač je i direktor Ugovorne građevinske organizacije *Građevinar Novi Vinodolski*. Poslije radi u *Hidroelektri* Zagreb u Alžiru, i u trgovini građevnim materijalom *Kurivo Gorica* - od 1992: *Mel trgovina Novi Vinodolski* (kao direktor 2000 - 2012). Napisao je 7 žitaka (1973 – 2017), prvi (1973) skupa s Fedorom Mudrovčićem. Priredio dvije knjige: *Pisme novljanskoga kola i novljanske narodne pisme* (2018) i *Moj stari Novi - Novi Vinodolski, u kronološkim natuknicama* (2018). Predsjednik je Matice umirovljenika Grada Novog Vinodolskog, od 2017. Član Gradskog vijeća (SDP) od 2017.

Veza: 120, 5, 82, 132, 83, 63, 114, 88, 96, 27, 137, 94, 107, 132, 63, 27, 36, 23, Fišter

26.

ZORIČIĆ, BORIVOJ - Muhojid (Novi, 9. 1. 1938), sin Josipa Gašparovog i Zore r. Mrzljak – Bartolčevice (Novi, 31. 8. 1914 – Novi, 10. 2. 2010), Rudolfove, preudane za Krsta Krišković, Petrovog; supruga Sonja r. Bakić; sinovi **Dean** (1965) i **Branimir** (1969).

Viši građevinski tehničar; završio je Višu građevinsku školu u Zagrebu. Radio je u *Industrogradnji* Zagreb, u Zagrebu.

Veza: 68, 55, 48, 33, 28, 102, 136

27.

ZORIČIĆ, BORO KREŠIMIR – Grujica (Trst, 29. 3. 1948 – Bizovac, 11. 8. 1970), sin Krsta i Zore r. Agotić (Feričanci, 25. 8. 1921 – Bizovac, 11. 8. 1970), Markove. U Trstu je ubilježen kao Krešimir Boro, a u Beogradu kao Boro Krešimir.

Elektrotehničar; srednju tehničku školu završio je u Milanu, gdje je i radio. S odsluženja vojnog roka na Jahorini kod Sarajeva otišao na dopust u Feričance, gdje je mlađi brat ranjen iz njegove kubure. U vožnji u bolnicu u Osijek, sudario se u mjestu Bizovac s cisternom za prijevoz mlijeka. Pritom su poginuli on, majka, tetak i još četiri osobe. Pokopan u Feričancima.

Veza: 82, 132, 120, 114, 90, 96, 30, 63, 36, 23, 99, 94

28.

ZORIČIĆ, BRANIMIR – Muhojid (Zagreb, 19. 3. 1969), sin Borivoja Josipovog i Sonje r. Bakić.

Ekonomist; završio je srednju ekonomsku školu i dvije godine Ekonomskog fakulteta u Zagrebu. Radi u knjižarsko-tiskarskom poduzeću u Zagrebu.

Veza: 26, 68, 48, 33

29.

ZORIČIĆ, DAMIR – Grujica, Lovreša (Novi, 20. 3. 1958), sin Nedeljka Josipovog i Helene r. Petrinović (Novi, 11. 10. 1935), kćeri Antona (*Anton Marica*) – Gašpara; supruga Melina r. Brozović (Rijeka, 10. 11. 1968), Antonova.

Strojar; završio je srednju tehničku školu, strojarski smjer u Rijeci. Radio je u poduzeću *Mehanika* Crikvenica, a od siječnja 1987. u KP Vodovod *Žrnovnica* u Novom. (1993 – 1997) gradski je vijećnik u Novom. Borac Domovinskog rata (1991 – 1995) i sudionik operacije *Oluja* 1995.

Veza: 109, 45, 71, 65, 15, 73, 110

30.

ZORIČIĆ, DANKO ADAM – Grujica (Novi, 26. 2. 1789 – poslije 1847), sin Matija Dankovog i Katarine r. Radetić (Novi, 31. 10. 1749 – Novi, 11. 8. 1817), Matijeve; supruga Ursa r. Zoričić – Grujičinka (Novi, 5. 9. 1784 – Novi, 23. 1. 1855), Antonova.

Obrtnik i jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice i član Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845. u kući Lovre Sriće, na Placi. U matičnim knjigama navodi se kao Adam, a u javnoj uporabi i u zapisnicima Čitaonice kao Danko.

Veza: 96, 100, 58, 88, 31, 40, 67, 39, 114, 46, 51, 52, 17, 92, 57, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 120, 82

31.

ZORIČIĆ, DANKO ADAM – Grujica (Novi, 9. 10. 1850 – Butte, Montana, USA, 25. 10. 1901), sin Antona Dankovog (Danko Adam) i Kate r. Toljan (25. 9. 1805 – 1877), Antonove; prva supruga Marija r. Kabalin – Javorka (Novi, 9. 3. 1855 – Novi, 7. 6. 1891), Fabijanova, druga Marija r. Šebalja (Novi, 11. 9. 1864 – Novi, 14. 5. 1949), Bartolova.

Trgovac. Držao je trgovinu u Novom, u kući Hreljčevih na Placi “iza Križa”. Kad mu je posao propao otišao je 1901. u USA, prije rođenja sina **Ivana** (*Ivan Dankov*) (Novi, 24. 5. 1901), a umro je, nenaviknut na težak rad emigranata. Braća su mu **Ivan** (Novi, 18. 7. 1847 – Cordoba, Argentina, 20. 12. 1890) i **Anton** (Novi, 27. 8. 1834 – Novi, 9. 4. 1899).

Veza: 96, 30, 51, 135, 128, 123, 118, 100, 58, 88, 67, 40, 52

32.

ZORIČIĆ, DAVORIN – Grujica (Novi, 4. 8. 1912 – Zemun, 10. 6. 1978), sin Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve; prva supruga Ljubica r. Protić (Beograd, 3. 5. 1914 – Beograd, 20. 4. 1997), sin **Vladimir** (Zemun, 2. 8. 1942); druga supruga Berta (Kostrena, ?).

Završio je Trgovačku akademiju u Zemunu. Radio je u Privilegiranoj agrarnoj banci u Beogradu do 1941, u Tvornici tekstila *I. Milutinović* u Zemunu kao direktor privredno-računskog sektora i u Vojnoj tekstilnoj industriji u Priboju na Limu.

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 111, 90, 101, 131, 134, 81, 86, 120, 82

33.

ZORIČIĆ, DEAN - Muhojid (Zagreb, 2. 1. 1965), sin Borivoja Josipovog i Sonje r. Bakić.

Građevinski tehničar; završio je srednju građevinsku školu u Zagrebu 1982. Radi u Zagrebu u privatnoj tvrtki.

Veza: 26, 68, 48, 28

34.

ZORIČIĆ, DRAGICA - Ćompinica, Matac (Novi, 6. 11. 1906 – Vrapče, ?), kći Karla Antonovog i Barbare r. Jakovčić (1884).

Završila je u bolnici za duševne bolesnike u Vrapču. Otac joj je bio bilježnik. Braća su joj **Srećko** (Bakar, 14. 5. 1905) i **Milan** (Novi, 31. 1. 1908 – Bribir, 18. 4. 1909).

Veza: 78, 16, 98, 13

35.

ZORIČIĆ, DUBRAVKA r. Jovanović (Zagreb, 29. 5. 1955), kći Slobodana i Sofije (*Sonje*) r. Menenberger (Voćin, 1. 1. 1932); suprug Živko – Grujica (Šibenik, 24. 4. 1953), sin Ivana Matijevog.

Profesorica etnologije i književnosti; završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. Radi u Srednjoj školi *dr. Antuna Barca* u Crikvenici.

Veza: 138, 50, 60, 97, 52

36.

ZORIČIĆ, EUGEN – Grujica (Donji Miholjac, 26. 3. 1952), sin Krsta i Zore r. Agotić (Feričanci, 25. 8. 1921 – Bizovac, 11. 8. 1970), Markove, prve očeve supruge: supruga Lorena r. Rampinini (Milano, 17. 7. 1954), Luigijeva; kćeri **Barbara** (Milano, 12. 5. 1977) i **Micol** (Milano, 26. 5. 1980).

Vanjskotrgovinski djelatnik. Završio je englesku školu u Milanu. Radio u japanskoj vanjskotrgovinskoj korporaciji *MITSUI*, u ispostavi u Milanu, kao rukovoditelj izvoza prehrambenih proizvoda (najveći izvoznik vina u Japan) i tekstila.

Veza: 82, 132, 120, 5, 63, 83, 114, 90, 96, 30, 27, 23, 99, 25, 137, 107

37.

ZORIČIĆ, FERDINANDO – Ćompa (Novi, 14. 9. 1866 – Zlatar, 9. 4. 1886), sin Ivana Ferdinandovog i Ursule r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 11. 12. 1845).

Učitelj u Zlataru. Završio je učiteljsku školu.

Veza: 54, 69, 38, 43

38.

ZORIČIĆ, FERDINAND – Ćompa (Novi, 19. 10. 1799 – 26. 5. 1847), sin Luke Ivanovog i Kate r. Piškulić (Novi, 30. 6. 1773 – Novi, 8. 10. 1872), Matijeve; prva supruga Katarina r. Petrinović – Juretinka (Novi, 26. 10. 1793), Jurjeva, druga Margareta r. Potočnjak (Novi, 13. 7. 1809).

Njegov je otac (Novi, 25. 1. 1772 – Novi, 2. 4. 1843) brat svećenika Antona (Novi, 10. 1. 1781). Obrtnik u Novom. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom i član Upravog odbora od osnivanja 27. 3. 1845. Stradao je u brodolomu za nevremena, udavio se u pjeni i morskoj prašini koju podiže bura.

Veza: 13, 98, 54, 16, 43

39.

ZORIČIĆ, FILIP – Grujica, Vlašić (Novi, 2. 5. 1880 – Zagreb, 20. 9. 1952), sin Ludovika Matijevog i Antonije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 18. 11. 1853 – Zemun, 3. 10. 1919), Matijeve; supruga Marija r. Kargačin – Brunkovica (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeva.

Općinski činovnik u Ledenicama (1906 - 1910), zatim u Srijemu: Srpovci, Ruma, Deč, pa javni bilježnik u Zemunu i činovnik u Ministarstvu socijalne politike i narodnog zdravlja u Beogradu. U Zemunu je bio "jugosokolaš", a 1941. seli u Zagreb, gdje je aktivni član Društva Primoraca i Istrana.

Veza: 88, 100, 58, 30, 46, 114, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 111, 90, 120, 82

39/1.

ZORIČIĆ, FRANCIKA – Grujičinka (Novi, 20. 12. 1839 – Stenjevec, 26. 7. 1910), kći Martina Jurjevog i Marije r. Krišković – Zuglike (Novi, 19. 8. 1810 – Novi, 22. 2. 1887), Ivanove.

Zbog duševnog rastrojstva 1880. odvedena je u Zavod za umnobolne u Stenjevec, gdje je nakon 23 i pol godine umrla. Imala je braću **Ivana** (Novi, 24. 6. 1834 – Rijeka, 1860) i **Antona** (Novi, 16. 1. 1852 – Novi, 28. 3. 1935).

Veza: 80, 8

40.

ZORIČIĆ, FRANCIKA r. Piškulić – **Jurašica** (Novi, 20. 4. 1852 – Trsat, 27. 12. 1932), kći Matije i Helene r. Potočnjak – Rusanove (Novi, 6. 6. 1808 – Novi, 24. 11. 1889), Antonove; suprug Franko – Grujica (Novi, 2. 9. 1850 – 11. 10. 1915), sin Franka Dankova (Adam).

Primalja (*babica*) u Novom.

Veza: 67, 57

41.

ZORIČIĆ, FRANCIKA – Grujičinka, Kosac (Novi, 28. 2. 1899 – Novi, 1944), kći Antona Mikulinog i Marije r. Krišković – Zuglike (Novi, 23. 2. 1865 – Novi, 8. 1. 1943), po kojoj nosi nadimak **Kosac**.

Za II. svj. rata, prema kazivanju Anke Baričević (Pržičine), umrla je od gladi. Brat joj je **Bogoslav** (Novi, 1. 11. 1892), a sestre **Marija** (Novi, 14. 9. 1896) i **Paulina** (Novi, 11. 7. 1905 – 5. 5. 1971), udana Jeraj.

Veza: 17, 92

42.

ZORIČIĆ, FRANKO – Tomulina (Novi, 24. 1. 1934 – Novi, 27. 11. 1993), sin Antona i Lucije r. Paladin (Novi, 20. 8. 1894 – Novi, 3. 8. 1971), Frankove; prva supruga Luca r. Grbeša, druga Marija (*Mera*) r. Manestar. **Tomulin**e su podrijetlom iz Brinja, kamo su svojedobno otišli iz Novog, pa se vratili.

Automehaničar; zanat je izučio u pogonu *Transport* (*Garaži*) Šumarije Novi. Radio je kao vozač autobusa *Autotransa* iz Rijeke. Brat **Ivan** (Novi, 1. 3. 1931 – Bribir, 15. 5. 1974) živio je s obitelji u Bribiru.

Veza: 20, 112, 64, 59, Lalić

43.

ZORIČIĆ, FRANKO – Ćompa (Novi, 4. 10. 1869 – Novi, 17. 3. 1900), sin Antona Ferdinandovog i Franice r. Zoričić – Šćokinice (Novi, 20. 8. 1834 – Novi, 6. 11. 1908), Ivanove; supruga Danica r. Karlović (Novi, 24. 10. 1875 – Novi, 3. 4. 1951), Tomina.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Sinovi su mu **Anton** (Novi, 15. 6. 1896) i **Franjo** (Novi, 9. 1. 1900).

Veza: 54, 37, 69, 38

44.

ZORIČIĆ, FRANKO - Grujica, Lovreša (Drlovra) (Novi, 26. 9. 1900 – Auckland, NZ, 21. 6. 1952), sin Antona Lovrinog i Marije r. Paladin (Novi, 7. 9. 1868. – Novi, 22. 12. 1944.), Jakovljeve; supruga Irena r. Maričić – Livakovica (Novi, 10. 1. 1903. – Novi, 20. 6. 1995.), Frankova.

Zidar. Radio je u Novom do 1936., kada je otišao u Južnu Afriku, pa na Novi Zeland. Kćeri su mu **Sabina** (Novi, 27. 10. 1924) i **Marija** (Novi, 25. 10. 1933).

Veza: 83, 15, 65, 95, 12, 45, 109, 71

45.

ZORIČIĆ, FRANKO – Grujica, Lovreša (Kitišanci, Valpovo, 29. 1. 1923 – Novi, 15. 1. 2003), sin Josipa Antonovog i Marije r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 9. 7. 1894 – Kitišanci, Valpovo, 1962), Antonove; supruga Antonija (*Tonica*) r. Kalanj (Klenovica, 14. 1. 1934), kći Antona i Marije r. Miletić; sin **Neven** (1956) i kćerka **Snježana** (1961), udana Biuk.

Izučeni bravar. Radio je u Drvnoj industriji *Belišće*, od 1949. u pogonu *Transport* Šumarije Novi, kao upravitelj (1951 – 83).

Veza: 65, 95, 44, 12, 15, 109, 71, 110, 73, 29

46.

ZORIČIĆ, FRANKO – Grujica, Vlašić (Novi, 23. 7. 1887 – Buenos Aires, Argentina, 1. 2. 1972), sin Ludovika Matijevog i Antonije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 18. 11. 1853 – Zemun, 3. 10. 1919), Matijeve; supruga Paulina r. Sokolić – Milinica, Kotorka (Novi, 12. 1. 1892 – Novi, 19. 1. 1979), Frankova.

Zidar. Najmlađi od učesnika u protumađarskim demonstracijama 22. - 24. 5. 1903., kad su mađarske grbove i natpise s državnih ustanova i privatnih trgovina u Novom pobacali u more. S 17 godina završio je u zatvoru u Ogulinu. Ubrzo je otišao u Argentinu gdje mu je već bio otac. Svirao je harmoniku, pa bi u gostionici u kojoj bi se u Buenos Airesu skupljali Novljani svirao i zabavljao društvo, u kojem je bio i brat mu Petar, Krstov otac, dok bi im se otac Ludoviko na katu zabavljao s djevojkama.

Veza: 88, 100, 58, 96, 30, 39, 144, 111, 90, 120, 82, 101, 131, 134, 81, 32, 86

47.

ZORIČIĆ, FRANKO VICKO – Muhojid (Novi, 2. 10. 1837 – Novi, 26. 2. 1919), sin Mikule Tominog i Katarine r. Sokolić – Kozarice (Novi, 25. 10. 1795 – Novi, 30. 3. 1889); supruga Marija r. Mažuranić – Šimica (Novi, 8. 11. 1846 – Novi, 21. 1. 1922), Šimunova.

Bio je u vojnoj financijskoj službi. U općinskim se knjigama vodi kao Vicko i kao Franko. Imao je braću **Tomu** (Novi, 26. 7. 1827 – Novi, 17. 10. 1905) i **Vicka** (Novi, 2. 10. 1837 – Zagreb, ?).

Veza: 126, 48, 121

48.

ZORIČIĆ, GAŠPAR – Muhojid (Novi, 7. 1. 1872 – Novi, 6. 7. 1965), sin Tome Mikulinog i Barbare r. Sajčić (Novi, 4. 10. 1831 – Novi, 6. 8. 1921); supruga Cecilija (*Cila*) r. Sokolić – Jurmanka (Novi, 3. 11. 1881 – Novi, 1968), Jakovljeva.

Zidar. Radio je u Novom pa u USA, odakle se vratio. Bio je pivač u novljanskom kolu. Davorinu Ježiću je pričao o dolasku Zoričića u Novi, s biskupom Krištoforom i njegovim klerom, po paljenju biskupske palače i varoši Modruše, prije Krbavske bitke, prema usmenoj predaji koja se prenosila s koljena na koljeno. Imao je braću **Luku** (Novi, 9. 10. 1857) i **Kuzmu** (Novi, 27. 10. 1862 – Novi, 28. 4. 1871). Prašukundjed Toma Jurjev (7. 3. 1658 – 14. 3. 1713) bio je knez, tj. sudac u Novom.

Veza: 47, 68, 55, 26, 33, 28, 102, 136, 126

48/1

ZORIČIĆ, **GLORIJA – Lovrešina, Grujičinka** (Rijeka, 3. 12. 1987), kći Josipa (Novi, 9. 1. 1960), Nedeljkovog i Katice r. Lončarić (Rijeka, 14. 4. 1967), Antonove.

Diplomirana pravnica; studij prava završila je na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Godine 2011. primila je Rektorovu nagradu za rad “Procesno pravo po Vinodolskom zakonu”, a 2012. dobiva i Nagradu Grada Novi Vinodolski.

Veza: 73, 109, 29, 65

49.

ZORIČIĆ, IDA – Grujičinka (Šibenik, 23. 4. 1952), kći Ivana Matijevog i Zorke r. Zlatović (Šibenik, 27. 10. 1923), Ginove.

Ekonomistica; završila je Višu turističku školu u Splitu 1975. Radila je u riječkoj *Tvornici papira* kao financijski referent.

Veza: 60, 97, 138, 35

50.

ZORIČIĆ, IVAN (*Ivan Dankov*) – Grujica (Novi, 24. 5. 1901 – Novi, 17. 11. 1984), sin Danka Adama Antonovog i Marije r. Šebalja (Novi, 11. 9. 1864 – Novi, 14. 5. 1949), Bartolove, druge očeve supruge; supruga Ana r. Sokolić – Kozarica (Novi, 22. 11. 1906 – Novi, 3. 8. 1989), Vickova.

Zidar u Novom. Od 1936. do 1939. blagajnik je sindikalne podružnice HRS-ovih sindikata u Novom. Pivač u novljanskom kolu.

Veza: 31, 30, 135, 128, 123, 118, 52

51.

ZORIČIĆ, IVAN – Grujica (Novi, 30. 8. 1867 – Pula, 1915), sin Antona Antonovog (*Anton Dankov*) i Marije r. Piškulić (Novi, 9. 4. 1840 – Novi, 1869), Petrove. prve očeve supruge; maćeha Mare Dobrić (Novi, 16. 10. 1842): supruga Marija r. Sokolić – Vlašika (Novi, 30. 1. 1871 – Novi, 11. 12. 1943), kći Ivana Ivanovog.

Žrtva I. svj. rata; poginuo je u vojnom skladištu od eksplozije streljiva, bio je vojni ekonom, opskrbljivač u Puli. Pokopan je na vojnom groblju u Puli. Unuci su mu **Ivan** i **Desanka**, Matijevi. Imao je polubraću: **Josipa** (Novi, 12. 9. 1871 – Novi, 30. 12. 1909), **Tomu** (Novi, 30. 12. 1873 – Novi, 2. 10. 1890), **Filipa** (Novi, 27. 4. 1880 – Novi Zeland, ?), **Stipana** (Novi, 19. 8. 1877 – Novi, 9. 3. 1886) i **Matija** (Novi, 2. 2. 1885 – Prag, 6. 7. 1918).

Veza: 31, 30, 97, 60, 50, 138, 35, 51

52.

ZORIČIĆ, IVAN – Šćoko (Novi, 28. 7. 1870 – Novi, 24. 6. 1947), sin Antona Ivanovog i Margarete r. Kabalin (Novi, 2. 8. 1836 – Novi, 12. 6. 1915); prva supruga Franica r. Mudrovčić – Temika (Novi, 4. 10. 1877 – Novi, 22. 7. 1902), Mikulina, druga Slavica r. Radetić – Lokančevica (Novi, 13. 2. 1873 – Novi, 18. 12. 1944), Antonova. Pradjed mu je Anton – Grujica (21. 8. 1756), Mikulin.

Zidar i zidarski poduzetnik. Izgradio je u Novom, među ostalim, *Vilu Margarita*, u vlasništvu Petrićevih. Nadimak **Šćoko** (od tal. sciocco – glup) dobio je djed mu Ivan (Novi, 3. 8. 1799 – Bakar, 14. 7. 1844).

Veza: 119, 8, 108, 21, 61, 4, 104, 103

53.

ZORIČIĆ, IVAN – Ćompa (Novi, 26. 12. 1844 – Ogulin, 16. 1. 1930), sin Ferdinanda Lukinog i Margarete r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 13. 7. 1809); supruga Uršula r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 11. 12. 1845), Josipova.

Županijski nadcestar u Novom, poslije se preselio u Crikvenicu. Umro je u bolnici u Ogulinu.

Veza: 38, 98, 37, 69, 16, 43

54.

ZORIČIĆ, IVAN (*Ivan Cilin*) – Muhojid (Novi, 4. 7. 1921 – Novi, 9. 4. 2013), sin Gašpara Tominog i Cecilije (*Cila*) r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 3. 11. 1881 – 1968), Jakovljeve; supruga Vjenceslava (*Vena*) r. Peričić – Kranjčika (Novi, 12. 10. 1921 – Novi, 20. 12. 2011), Venceslavova (*Vencel*).

Stolar i oficir JNA. Zanat je izučio u obrtničkoj stolariji Bože Sučevića i brata Josipa Zoričića nakon završene građanske škole u Novom. Sudionik NOB-a od prosinca 1942., kao komandant bataljuna 40. slavonske divizije. Nakon rata aktivni je pukovnik JNA, a 1972. je umirovljen. Bio je predsjednik KUD-a *Ilija Dorčić* (1977 - 87) i član pjevačkog zbora, te pivač u novljanskom kolu. Igrao je nogomet u Poskoku i NGŠK-u u Novom.

Veza: 48, 68, 102, 136, 26

55.

ZORIČIĆ, IVAN (*Štrosmajer*) – Grujica, S Pridola, Paladin (Novi, 12. 3. 1938), sin Ivana Josipovog (Josip Franko) i Štefanije r. Sokolić – Milinice, Kotorke (Novi, 20. 12. 1906 – 15. 10. 1970), kćeri Franka Jelinog. Nadimci su po baki Mariji r. Paladin i po ocu.

Tehničar drvne struke, stručnu školu drvnog smjera završio je u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi 1969 – 70., zatim je otišao na rad u Njemačku. Imao je brata **Antona** (Novi, 17. 3. 1933 – Novi, 12. 7. 1948) i sestru sestru **Anicu** (Novi, 1945), koja živi u Švicarskoj.

Veza: 56, 67

56.

ZORIČIĆ, IVAN (*Štrosmajer*) – Grujica, S Pridola, Paladin (Novi, 2. 7. 1901 – Novi, 15. 2. 1979), sin Josipa Frankovog i Marije r. Paladin (Novi, 11. 10. 1862 – Novi, 25. 12. 1950); supruga Štefanija r. Sokolić – Milinica, Kotorka (Novi, 20. 12. 1906 – Novi, 15. 10. 1970), Frankova.

Stolarski obrtnik. Imao je radnju na Placi (poslije kuća Antona Maričića - Bate). Zanat je izučio u Karlovcu i u Češkoj. Prvi je (1934 - 36) uvezao iz Čehoslovačke tada moderne stolarske strojeve. Bio je organizirani aktivni sindikalni djelatnik (1935 – 39), jedan od prvih članova SKJ u Novom, zajedno s Frankom Krišković em – Vranješom (1939 – 40) i jedan od članova Odbora za organizaciju NOP-a u Novom, osnovanog 29. 8. 1941. Nadimak **Paladin** mu je po majci, inače je **Grujica**. Njegovi strojevi su iza rata završili u DIP-u Novi na posudbi, pa je KP Ivanj, poslije DIP, za iste plaćao najam.

Veza: 67, 40, 56

57.

ZORIČIĆ, IVAN – Grujica (Novi, 26. 3. 1838 – Novi, 1882), sin Matija Dankova (*Danko Adam*) i Magdalene r. Mažuranić (Novi, 17. 10. 1809 – Novi, 11. 1. 1891), kćeri Vicka Antonovog; supruga Katarina r. Radetić (Novi, 28. 6. 1839 – Novi, 13. 5. 1923), Nikolina.

Financ. Radio je van Novog.

Veza: 96, 30, 100, 88, 31, 67, 39, 46, 114

58.

ZORIČIĆ, IVAN – Tomulina, Bunjevac (Novi, 13. 7. 1912 – Australija, ?), sin Ivana Petrovog i Marije r. Kabalin – Rudinke (Novi, 8. 5. 1893 – Novi, 30. 10. 1923), Josipove.

Samouki slikar i kipar. Radio je u Beogradu u kazalištu kao dizajner kulisa i dr. Otac mu je rođen na Trsatu 20. 10. 1884., pa je zavičajnost u Općini Novi dobio tek 28. 2. 1925. Oko 1949/50. emigrirao je u Australiju.

Veza: 112, 42, 64

59.

ZORIČIĆ, IVAN (*Ivan Perinin*) – Grujica (Novi, 14. 7. 1925), sin Matija Ivanovog i Marije Perine r. Krišković (Novi, 20. 11. 1896 – Novi, 7. 6. 1973), kćeri Rozalije Josipove; supruga Zorka r. Zlatović (Šibenik, 27. 10. 1923 – Rijeka, 26. 2. 2014), Ginova.

Stolar. Od 1945. aktivni oficir JNA, pa major u mirovini. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943; borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji i 35. ličkoj diviziji. Igrao je nogomet u omladinskom klubu *Poskok* u Novom.

Veza: 97, 52, 50, 138, 35, Krišković

60.

ZORIČIĆ, IVAN – Šćoko (Novi, 15. 6. 1930), sin Stipana Ivanovog i Marije r. Paladin – Škrope (Novi, 5. 7. 1901 – Novi, 8. 6. 1973), Kuzmine; supruga Rajna r. Bračić (Šibenik, 7. 10. 1927), Milanova.

Strojarski tehničar; srednju tehničku školu, strojarski smjer, završio je u Rijeci. Radio je u Rijeci u Brodogradilištu *3. maj* i u *Torpedu*, potom odlazi na rad u Njemačku, pa u Australiju, gdje radi u Konstrukcijskom birou u Sidneyu.

Veza: 119, 8, 53, 108, 21, 4, 104, 103

61.

ZORIČIĆ, IVAN – Grujica (Novi, 24. 6. 1870 – Rijeka, lipanj 1950), sin Tome Josipovog i Tereze r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 30. 6. 1840 – Novi, 19. 9. 1910); prva supruga Kate r. Krišković (Novi, 5. 11. 1881 – Novi, 13. 5. 1923), kći Josipa – Šaverije, druga Anka r. Radetić – Kovačica (10. 10. 1894 – Zagreb, 30. 1. 1972), Josipova, primalja, sestra Tome – Kovača.

Postolar u Novom i građevinski poslovođa - *palir*. Radio je u sjevernoj Rodeziji i u Americi, a u Zagrebu je kupio dvije kuće i tamo je zavičajan od 1915. godine.

Veza: 122, 70, 75, 89, 10, 9, 105

62.

ZORIČIĆ, JASNA (Seka) r. Šefer (Novi, 1. 9. 1938 – Novi, 26. 8. 2012), kći Ljuboslava i Marije r. Mudrovčić – Bubnjar, Temike (Novi, 4. 10. 1907 – Novi, 16. 3. 1991), Mihovilove; suprug Krsto – Grujica, Peričikin (Novi, 6. 11. 1919), Petrov.

Poljoprivredna tehničarka; završila je srednju poljoprivrednu školu u Poreču. Radila je u HTP *Lišanj* Novi 1961 – 1976., od 1991. u komunalnom poduzeću u Novom kao financijska knjigovotkinja.

Veza: 82, 120, 27, 36, 23, 99, 5, 83, 25, 137, 107

63.

ZORIČIĆ, JOSIP – Tomulina (Novi, 24. 3. 1928), sin Antona Petrovog i Lucije r. Paladin (20. 8. 1894 – Novi, 3. 8. 1971), Frankove.

Manipulant u DIP-u Novi, poslije, do mirovine u trgovini građevnog materijala *Kurivo Gorica* iz Nove Gorice, na Solinama (na prostoru današnjeg marketa Plodine).

Veza: 20, 112, 42, 59

65.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica, Lovreša (Novi, 2. 11. 1891 – Kitišanci, Slavonija, 5. 10. 1954), sin Antona Lovrinog i Marije r. Paladin (7. 9. 1868 – Novi, 22. 12. 1944), Jakovljeve; supruga Marija r. Sokolić – Kozarić, Jureškovica (Novi, 9. 7. 1894 – Kitišanci, Slavonija, 1962), Antonova.

Zidar. Tri je puta prelazio Atlantik u traženju posla. Bio je solunski dobrovoljac u I. svj. ratu, pa je dobio zemlju u Kitišancima, u Slavoniji. Poslije 1918. se u Beogradu bavio zidanjem, u Kitišance odlazi oko 1928. godine.

Veza: 15, 84, 95, 44, 12, 45, 109, 71, 110, 73, 29

66.

ZORIČIĆ, JOSIP (*Joso Jelin*) – Grujica (Novi, 15. 11. 1922 – Sv. Juraj, 3. 8. 1995), sin Augustina Ivanovog i Jele r. Frković (Ledenice, 12. 11. 1885 – Novi, 17. 4. 1943), Šimunove.

Ekonomist; završio je Višu ekonomsku školu. (1942 – 45) na radu je u Njemačkoj, gdje se i oženio. U ratu su mu u Novom umrli od bolesti i neishranjenosti otac, majka i sestra Anka (Novi, 11. 8. 1930 – Novi, 30. 1. 1943). Nakon rata završio je školu i bio je direktor *Kudeljare* u Odžacima i riječke *Tvornice papira*.

Veza: 22

67.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica, S Pridola (Novi, 28. 12. 1859 – USA, ?), sin Franka Dankovog (*Danko Adam*) i Marije r. Deranja (Novi, 4. 11. 1819 – Novi, 15. 8. 1880); supruga Marija r. Paladin (Novi, 11. 10. 1862) po kojoj su nasljednici dobili nadimak **Paladin**.

Otišao je na rad u Ameriku. U knjizi *Stališ duša* novljanske župe zapisano je da je bio "protuha u Americi" - tako je završilo više Novljana, koji su odlazili u svijet bez zanata.

Veza: 96, 30, 57, 56, 31, 100, 58, 88, 40

68.

ZORIČIĆ, JOSIP (*Josip Cilin*) – Muhojid (Novi, 10. 3. 1908 – Plužnice, Gornji Zagon, 20. 1. 1945), sin Gašpara Tominog i Cecilije (Cila) r. Sokolić – Jurmanke (Novi, 3. 11. 1881 – Novi, 1968), Jakovljeve; supruga Zora r. Mrzljak – Bartolčevica (Novi, 31. 8. 1914 – Novi, 10. 2. 2010), Rudolfova, preudana za Krsta Krišković (Novi, 23. 12. 1922 – Novi, 1999), Petrovog.

Pali borac NOR-a. Stolarski obrtnik; imao je radionicu zajedno s Božidarom Sučevićem u kući Zore i Danice – Arbičinke, u ulici braće Radić. Sudionik NOB-a. Bio je odbornik općinskog NOO Novog u partizanima u šumi. Poginuo je u Plužnicama u napadu njemačkog trupa na pozadinske vlasti. Poslije je pokopan u Novom.

Veza: 48, 55, 26, 33, 28, 102, 136

69.

ZORIČIĆ, JOSIP – **Ćompa** (Novi, 13. 11. 1881 – Korenica, ?), sin Ivana Ferdinandovog i Ursule r. Potočnjak – Ujtata (Novi, 11. 12. 1845), Josipove.

"Akcesist" (pripravnik) u Kotaru Novi, zatim je premješten u Korenicu, gdje je i umro. Brat **Rudolf** (Novi, 13. 11. 1881) otišao je u Senj, a **Ferdinand** je bio učitelj.

Veza: 54, 38, 13, 37, 43

70.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica (Novi, 11. 12. 1842 – Novi, 11. 8. 1911), sin Josipa Pavlovog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 20. 10. 1808 – Novi, 1862), Tomine; supruga Marija r. Sokolić – Vlahović (Novi, 4. 8. 1850 – Novi, 23. 12. 1926), kći Josipa Jurjevog.

Postolar u Novom; zanat je izučio kod oca postolara. Sin **Ivan** (Novi, 3. 5. 1891) završio je u Americi, kao i kći **Anka** (Novi, 6. 8. 1876), udana za Antona Mažuranića. Braća su mu **Ivan** (Novi, 15. 12. 1846 – Pordenone, Italija, 30. 10. 1911), **Toma** (Novi, 1838 – Novi, 1910), **Mikula** (Novi, 30. 8. 1827 – Novi, 13. 1. 1894) i **Paval** (1832 – 1840).

Veza: 75, 122, 62, 89, 10

71.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica, Lovreša (Kitišanci, Valpovo, 14. 2. 1929 – Osijek, 14. 4. 2015), sin Josipa Antonovog i Marije r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 9. 7. 1894 – Kitišanci, Valpovo, 1962), Antonove.

Limar. Radio je u Drvnoj industriji *Belišće*, u tvornici *Soko* u Mostaru i u Njemačkoj, do 1997. Sagradio je kuću na Kalvariji u Novom. Ženio se dva puta.

Veza: 65, 95, 44, 12, 15, 45, 109, 110, 73, 29

72.

ZORIČIĆ, **JOSIP – Ćompa** (Novi, 27. 1. 1915 – Valpovo, 20. 4. 1993), sin Nikole Antonovog i Josipe r. Paladin – Škomeržinke (Novi, 8. 5. 1893 – Belišće, 15. 5. 1946), kćeri Ivana Kuzminog; supruga Marija r. Karlović.

Strojobravar i aviobravar; zanat je izučio u Beloj Crkvi. Radio je kao strojar u mlinu u Valpovu, kamo se preselila očeva obitelj. Poslije je radio u Tvornici aviona *Ikarus* u Zemunu i kao avijatički narednik na aerodromu Batajnica kraj Zemuna. Posjećivao je tamošnje Novljane. Od 1941, za NDH bio je u grupi zrakoplovnog bojnika Ivana Pupisa, koja je organizirala zrakoplovstvo NDH od starih jugoslavenskih aviona. Otac Nikola (Novi, 7. 12. 1881), koji je neko vrijeme bio u Australiji, u Kitišancima, općina Valpovo, bio seoski knez.

Veza: 117, 18, 79, 129

73.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica, Lovreša (Novi, 9. 1. 1960), sin Nedeljka Josipovog i Helene r. Petrinović (Novi, 11. 10. 1935), Antonove (*Anton Marica*, Gašpar); supruga Katica r. Lončarić (Rijeka, 14. 4. 1967), Antonova.

Nastavnik razredne nastave; završio je prvi stupanj Pedagoškog fakulteta u Rijeci. Od 1983. do 1992., te od 1996. radi u osnovnoj školi u Novom. Radio je kao učitelj u Njemačkoj u dopunskim školama za djecu naših emigranata. Borac je Domovinskog rata 1991 -92., kao vodnik HV-a i zamjenik zapovjednika protudiverzantskog voda u Brušanima, u Lici.

Veza: 109, 45, 71, 65, 15, 29, 110, 48/1

74.

ZORIČIĆ, JOSIP – Grujica, Grižanac (Novi, 19. 3. 1802), sin Nikole (Mikula) Antonovog i Antonije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 6. 4. 1772 – Novi, 23. 5. 1839), Mihovilove; supruga Barbara r. Sokolić – Grego, Pećarica (Novi, 7. 12. 1806 – Novi, 20. 4. 1832), Petrova.

Skitnica; vagabund i prosjak, a vjerojatno i supruga mu. Unuk Anton stanovao je u "Poduplju" (iznad "Duplja"). Otac Nikola Antonov (Novi, 17. 12. 1771) umro je od kolere, a šukundjed Anton Mikulin (Novi, 1679 – Novi, 10. 7. 1755) bio je *kanclir* u Općini Novi.

Veza: 113, 19, 84, 91, 3

75.

ZORIČIĆ, JOSIP (Osip) – Grujica (Novi, 12. 12. 1808 – Novi, 21. 9. 1887), sin Pavla Antonovog i Katarine r. Ivić (Novi, 1. 8. 1778 – Novi, 17. 12. 1847); supruga Katarina r. Krišković – Ružika (Novi, 20. 11. 1808 – Novi, 1862), Tomina.

Postolarski obrtnik u Novom. Jedan je od utemeljitelja Narodne čitaonice u Novom kao član Upravnog odbora od 27. 3. 1845. godine.

Veza: 70, 122, 62, 89, 10, 9, 105

76.

ZORIČIĆ, JURAJ (Brnić) – Brnjin, Grujica (Novi, 5. 11. 1856 – Novi, 1. 8. 1912), sin Mikule Jurjevog i Lucije r. Petrinović – Brnić (Novi, 14. 9. 1819 – Novi, 27. 5. 1897); supruga Lucija r. Baran (Novi, 7. 1. 1855 – Novi, 24. 11. 1920), Makarijeva.

Trgovac. Imao je trgovinu sitne robe. Nakon njegove smrti trgovinu je vodila njegova supruga. Član je Nadzornog odbora Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom, osnovane prije 1876. g. (Zoričić 2018: 53). Pivač u novljanskom kolu. Sin **Nikola** (Novi, 17./18. 11. 1885 – USA, 1933) otišao je u USA 1916. godine.

Veza: 77, 87

77.

ZORIČIĆ, JURAJ – Grujica (Novi, 21. 2. 1787 – 27. 8. 1849), sin Pavla Jurjevog i Lucije r. Sokolić (Novi, 12. 1. 1760), Petrove; supruga Katarina r. Sokolić – Šalvatorka (Novi, 12. 8. 1790 – Novi, 28. 8. 1878), kći Silvestra Antonovog.

Zidar. Radio je u Novom. Imao je sedmero djece. Sin **Juraj** (Novi, 10. 2. 1820 – Novi, 5. 8. 1897) imao je kćer **Mariju** (Novi, 11. 8. 1847 – Novi, 29. 5. 1919), udanu Antić, a potomci sina **Nikole** (Novi, 5. 12. 1821) dobivaju nadimak **Bernić**, **Brnić** ili **Brnjin**.

Veza: 76, 87

78.

ZORIČIĆ, KARLO DRAGUTIN – Ćompa, Matac (Zagreb, 2. 11. 1882), sin Antona Matijevog i Marije r. Jordan; supruga Barbara r. Jakovčić (Novi, 1884). Po ocu zavičajan u Novom.

Općinski bilježnik u Karlobagu. Oženio se u Novom, a djeca su mu se rodila u Bakru, Vrapču i u Novom.

Veza: 16, 98, 34

79.

ZORIČIĆ, KATARINA (Rožina) – Ćompinica (Novi, 24. 10. 1906 – Novi, 17. 9. 1987), kći Ivana Antonovog i Rože r. Butković (Povile, 23. 9. 1877 – Novi, 24. 5. 1945), kćeri Matije i Mande.

Šilica, kao i majka od koje je naučila šivati. U Novom je bila poznata po izradi novljanske ženske narodne nošnje.

Veza: 117, 129, 72, 18

80.

ZORIČIĆ, KATARINA r. Maričić – Hrgešinka (Novi, 3. 12. 1847 – Novi, 10. 8. 1920), kći Ivana Grginog; suprug Juraj – Grujica, Skakavac (Novi, 11. 1. 1843 – USA, ?), sin Bartola Jurjevog.

Prosjakinja u Novom nakon suprugove smrti. Imala je sina **Andrija** (Novi, 4. 11. 1872), mornara koji je 1931. otišao u Južnu Ameriku. Suprugov šukundjed je Juraj (29. 2. 1688), Mikulin (oko 1645).

Veza: 85, 7, 39/1

81.

ZORIČIĆ, KREŠIMIR – Grujica (Ledenice, 13. 11. 1908 – Sarajevo, 1968), sin Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve; supruga Ana r. Kolb (Zemun, 26. 3. 1911 – Sarajevo, 28. 8. 1998).

Crtač. Radio je u Kartografskom zavodu u Beogradu do 1941, u sličnom institutu u Zagrebu (1941 – 45), i u Sarajevu. Surađivao je s NOP-om. Imao je kćerku **Zdenku** (Zemun, 7. 8. 1938), udanu Kuć, sina **Damira** (Zagreb, 24. 2. 1942) i kćerku **Albinu** (Sarajevo, 2. 10. 1948), udanu Begić.

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 111, 90, 101, 131, 134, 32, 86, 120, 82

82.

ZORIČIĆ, KRSTO (Peričikin) – Grujica, Vlašić (Novi, 6. 11. 1919), sin Petra Ludovikovog i Marije (Maria Rosaria) – Kranjčike (Punta Arenas, Chile, 4. 9. 1895 – Novi, 6. 11. 1992), Ivanove; prva supruga Zora r. Agotić (Feričanci, 25. 8. 1921 – Bizovac, 11. 8. 1970), Markova, druga Jasna (Seka) r. Šefer (Novi, 1. 9. 1938 – Novi, 26. 8. 2012.), Ljuboslavova; sinovi (iz prvog braka) **Boro Krešimir** (1948 – 1970) i **Eugen (*Braco*)** (1952).

Vanjskotrgovinski i društveno-politički djelatnik. Završio je Trgovačku akademiju u Zemunu 1938. g.; studirao na Ekonomskom fakultetu u Beogradu i Zagrebu, a prekinuo je studij početkom rata. Od 1938. do 1941. radi u Privilegiranoj agrarnoj banci u Beogradu, (1941 – 43) u državnom poduzeću za otkup poljoprivrednih proizvoda u Zagrebu, gdje je od 1. 11. do 24. 12. 1942. bio zatvoren u ustaškom zatvoru na Savskoj cesti. Sudionik NOB-a od 31. 7. 1943., borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, zatim u partizanskoj tiskari kao novinar-stenograf. Nakon rata radi u financijskom odjelu ONOO za Hrvatsko primorje, u Ministarstvu vanjske trgovine u Beogradu kao šef kabineta ministra, u Trstu i u Milanu (1946 - 52), pomoćnik je direktora izvozno-uvoznog poduzeća u Beogradu do 1955., tajnik jugoslavensko-talijanske komore u Beogradu do 1960., u vanjskotrgovinskom poduzeću u Trstu i Milanu pomoćnik direktora do 1973., a od 1. 10. 1973. do 31. 10. 1976. direktor je HTP-a *Lišanj* u Novom. Bio je član Savjeta Mjesne zajednice, Narodnog muzeja, tajnik UBNOR-a Novi i član predsjedništva SUBNOR-a u Crikvenici. Igrao je nogomet u Poskoku i NGŠK-u u Novom. Izradio je rodoslovlja za prezimena iz Novog (od 1650), Ledenica, Povila i Klenovice (od 1734) i Zagona (od oko 1800).

Veza: 114, 90, 39, 46, 111, 88, 96, 30, 120, 132, 63, 27, 36, 23, 99, 5, 83, 25, 137, 107, 101, 131, 134, 81, 32, 86

83.

ZORIČIĆ, KSENIJA r. Deranja – **Peteroš** (Novi, 20. 2. 1930), kći Antona i Francike r. Hreljac (Novi, 19. 10. 1892 – Novi, 29. 6. 1988), Josipove; suprug Svetozar – Grujica (Novi, 25. 7. 1914 – Rijeka, 13. 5. 2004), Petrov; druga je Svetozareva supruga.

Nastavnica, Učiteljsku školu završila je u Zagrebu, a Višu pedagošku školu u Rijeci 1959. Radila je u osnovnoj školi u Novom i u Krmpotama (Sv. Jakov) (1950 - 56), a u Rijeci (1957 – 87).

Veza: 120, 82, 25, 137, 107, 132, 94, 63, 27, 36, 23, 99

84.

ZORIČIĆ, LOVRA – Grujica, Lovreša (Novi, 13. 10. 1836 – Galicija, 21. 10. 1869), sin Antona Mikulinog i Francike r. Žanić – Pužike (Novi, 4. 10. 1810 – Novi, 8. 9. 1838), Lovrine; supruga Marija r. Maričić (Novi, 10. 8. 1837 – Novi, 10. 1. 1919), Matijeva.

Zidar. Na radu u inozemstvu umro u bolnici. Po njemu ta grana Zoričića – Grujica dobiva nadimak **Lovreša**, ili **Drlovra**. Imao je brata **Nikolu** (Novi, 2. 8. 1840 – Ivan Planina, 1890) čiji su potomci **Kosci**. Njegov prašukundjed je **Anton** (1679 – 10. 7. 1755), **Mikulin** (oko 1645), a od ovog **Mikule** potomci su **Grujice**: **Lovreše**, **Brnjini**, **Grižanci**, **Šćoke**, **Kosci**, **Skakavci**, **Majori** i **Šćrbete**.

Veza: 74, 15, 65, 95, 44, 12, 113, 17

85.

ZORIČIĆ, **LUCIJA – Grujičinka, Skakavac** – v. **Ogrizović, Lucija (*Luska*)**.

86.

ZORIČIĆ, LUCIJA (*Slavenka*) – Grujičinka (Deč, Srijem, 18. 7. 1918 – Zagreb, 17. 3. 2005), kći Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve.

Bankovna činovnica; završila je gimnaziju u Zemunu, nakon 1945. školu za direktore u Beogradu. Radila je u Zagrebu u privatnoj veletrgovini *Ježić – Jakušić* (1942 – 45), potom u pošti. Surađivala je s NOP-om. Od 1945. je direktorica Narodne banke Kotara Zagreb, zatim rukovoditeljica Narodne zemaljske banke i šefica poslovnice SDK za Trešnjevku u Zagrebu. Kod rođenja otac joj je dao ime Jugoslavija pa ga je za NDH morala mijenjati.

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 111, 90, 101, 131, 134, 81, 32, 120, 82

87.

ZORIČIĆ, LUCIJA r. Baran (Novi, 7. 1. 1855 – Novi, 24. 11. 1920), kći Makarija i Kate r. Paladin, udovice Ivić (Novi, 15. 11. 1811 – Novi, 3. 1. 1894), druge očeve supruge; suprug Juraj – Brnjin (Novi, 5. 11. 1856 – Novi, 1. 8. 1912), Mikulin.

Trgovkinja. Suprug joj je imao trgovinu sitničarije, a ona mu je pomagala. Poslije njegove smrti sama je vodila *butigu*, jer su djeca otišla u Ameriku.

Veza: 76, 77

88.

ZORIČIĆ, LUDOVIKO – Grujica, Vlašić (Novi, 27. 8. 1850 – Buenos Aires, Argentina, 26. 7. 1932), sin Matija Dankovog Adamovog i Magdalene r. Mažuranić (Novi, 17. 10. 1809 – Novi, 11. 11. 1891), kćeri Vicka Antonovog; supruga Antonija Sokolić – Vlašika (18. 11. 1853 – Zemun, 3. 10. 1919), Matijeva.

Stolar. Otišao je u Argentinu gdje je radio u Tucumanu. U Novom mu je ostala supruga i sin Filip, a sinovi Petar i Franko su otišli za njim u Argentinu.

Veza: 96, 30, 100, 58, 39, 46, 114, 31, 67, 40, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 120, 82, 5, 83, 132, 63, 25, 137, 27, 36, 107, 23, 99, 94

89.

ZORIČIĆ, MARE – Grujičinka (Novi, 7. 6. 1880 – Stenjevec, 27. 12. 1915), kći Tome Josipovog i Tereze r. Kargačin – Dunkovice (Novi, 30. 6. 1840 – Novi, 19. 9. 1910).

Zbog bolesti smještena je u Zavod za umobolne gdje je i umrla. U knjizi *Stališ duša* piše da je i njezina sestra **Anka** (26. 7. 1878) završila u ludnici.

Veza: 122, 70, 75, 62, 10, 9, 105

90.

ZORIČIĆ, MARIJA (Maria Rosaria) r. Peričić **– Kranjčika, Peričika** (Punta Arenas, Čile, 4. 9. 1895 – Novi, 6. 11. 1992), kći Ivana i Katarine r. Piškulić – Bracinke (Novi, 29. 10. 1867 – 2. 5. 1940). Tomine; suprug Petar – Grujica (Novi, 30. 6. 1885 – 9. 5. 1970), Ludovikov; sinovi **Svetozar** (1914) i **Krsto** (1919).

Maltarica, kao manualna radnica miješala je malter na gradilištima i nosila ga u vjedru na glavi uz skele, i posluživala zidare. Završila je školu, ali je bila prisiljena raditi taj posao jer je otac napustio obitelj, a majka kao općinska primalja nije primala plaću. Godine 1910. pri gradnji crkvenog zvonika popela se kao “maltarica” na vrh i držala za kuglu ispod križa. Surađivala je s NOP-om. Suprug joj je otišao u Argentinu i ostao tamo od 1923. do 1967. (44 godine), pa je sama odgajala i školovala sinove, a po smrti snahe Anice (1949) prihvatila je brigu o malodobnoj djeci sina Svetozara – Bojanu, starom 2 godine i 10 mjeseci, i Željni, od tri mjeseca. Umrla je u 98. godini i u svoje je vrijeme bila najstarija osoba u Novom.

Veza: 114, 39, 46, 111, 120, 82, 5, 132, 83, 63, 25, 137, 27, 36, 107, 23, 99, 94, 101, 131, 134, 81, 32, 86

91.

ZORIČIĆ, MARIJA (*Marica Šilica*) r. Piškulić (Novi, 7. 10. 1884 – Novi, 1. 7. 1968), kći Josipa Frankovog i Jele r. Krišković – Šimelke (Novi, 15. 8. 1861), Tomine; suprug Kuzma – Grujica (Novi, 25. 9. 1879), sin Mikule Josipovog. Braća su joj Šimun, Josip – Limarić i Stipica (Novi, 6. 2. 1899), postolar.

Švelja - *šilica* u Novom. Šivanjem je zarađivala za život i školovala sina Aleksandra za svećenika. Suprug joj je otišao *u svit*, i tamo umro-

.

Veza: 74, 3

92.

ZORIČIĆ, MARIJA r. Krišković – Kosac, Zuglika (Novi, 23. 2. 1865 – Novi, 8. 1. 1943); suprug Anton – Grujica (Novi, 13. 4. 1865 – Novi, 6. 4. 1948), sin Mikule Antonovog.

Jedina Novljanka koja je kosila travu za sijeno, tako je dobila nadimak **Kosac**, a po njoj i cijela obitelj.

Veza: 17, 41, 84, 15

93.

ZORIČIĆ, MARIJAN – Ćompa, Matac (Trsat, 18. 4. 1898 – Trsat, ?), sin Tome Frankovog i Vincence r. Stilin – Perčeve (Stilini, Ledenice, 14. 10. 1872 – Sušak, ?), Petrove.

Trgovački obrtnik u Novom. Imao je trgovinu između dva svjetska rata na Placi kod "Križa", kasnije kući Antona Bate, a prije Ivana Zoričića – Paladina, dok su otac i majka stanovali u Sušaku na Podvežici. Djedov brat bio je Anton – Matac (Novi, 9. 6. 1833.), Matijev.

Veza: 16, 98

94.

ZORIČIĆ, MARIN – Grujica, Vlašić (Rijeka, 9. 12. 1975), sin Bojana Svetozarovog i Mirjane r. Milanja (Zagreb, 23. 5. 1951), Vjenceslavove; supruga Iva r. Filaković (Semeljci, Đakovo, 27. 7. 1979), Ivanova; kćerke **Petra** (16. 8. 2009) i **Franka Antea** (17. 7. 2015)

Završio je gimnaziju u Crikvenici. Započeo je pa prekinuo studij. Radio je u Predstavništvu automobila *Renault*, od 2007. direktor sektora u *Autokući Zubak* u Zagrebu, od 2016. u *Autoto* u Zagrebu. Sestra mu je **Davorka** (Rijeka, 6. 3. 1984.), udana Fišter.

Veza: 25, 107, 120, 5, 137, 83, 114, 90, 88, 96, Fišter

95.

ZORIČIĆ, MATIJ – Grujica, Lovreša (Novi, 19. 10. 1896 – Zagreb, 1963), sin Antona Lovrinog i Marije r. Paladin (Novi, 7. 9. 1868 – Novi, 22. 12. 1944), Jakovljeve; supruga Marija r. Piškulić (Novi, 8. 8. 1899 – Zagreb, ?), Ivanova.

Zidar u Novom. Pivač u novljanskom kolu. Odselio se s obitelji u Zagreb. Kćeri su mu **Marija (*Mica*)** (Novi, 24. 8. 1922) i **Anzelma** (Novi, 20. 4. 1930).

Veza: 84, 15, 65, 44, 12, 45, 109, 71

96.

ZORIČIĆ, MATIJ – Grujica (Novi, 10. 12. 1808 – Novi, 27. 12. 1887), sin Danka Adama Matijevog i Uršule r. Zoričić – Grujičinke (Novi, 5. 9. 1784 – Novi, 23. 1. 1855), Antonove; supruga Magdalena r. Mažuranić (Novi, 17. 10. 1809 – Novi, 11. 1. 1891), kći Vicka Antonovog. Imao je sedmero braće i devetero djece.

Financ van Novog. Dana 8. 2. 1850. prepisao je žalbu Josipu Maričiću, Jurjevom i šogorici Dorotei, supruzi pok. Ivana Jurjevog – Jurićima, naslovljenu na Bansko vinodolsko povjerenstvo u Novom zbog podjele očeve ostavštine. Imao je braću **Antona** (Novi, 16. 1. 1811 – Novi, 23. 4. 1863), **Franka – S Pridola** (Novi, 16. 9. 1822 – Novi, 23. 12. 1893), **Pavla** (Novi, 16. 1. 1811) i **Luku** (Novi, 24. 10. 1816).

Veza: 230, 100, 58, 88, 39, 46, 114, 31, 67, 40, 39, 46, 114, 111, 90, 101, 131, 134, 81, 32, 86

97.

ZORIČIĆ, MATIJ – Grujica (Novi, 21. 9. 1896 – Mendoza, Argentina, 1948), sin Ivana Antonovog i Marije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 30. 1. 1871 – Novi, 11. 12. 1943), Ivanove; supruga Marija r. Krišković – Perina (Novi, 20. 11. 1896 – Novi, 7. 6. 1973), kći Rozalije Josipove.

Trgovac; zanat je izučio u Zagrebu, zajedno sa Antonom Peričićem – Ponjavarom, Z Brizi. Kako nije mogao naći zaposlenje u Novom, emigrirao je u Argentinu. Radio je na sječi stabala, a poginuo je na radu.

Veza: 52, 60, 50, 138, 14, 130, 124, 35

98.

ZORIČIĆ, MATIJ (Matac) – Ćompa (Novi, 25. 1. 1814 – Zagreb, 1869), sin Luke Ivanovog i Katarine r. Piškulić (Novi, 30. 6. 1773 – Novi, 8. 10. 1872), Matijeve; prva supruga Tereza r. Pauš (1815 – Zagreb, 26. 2. 1861), druga Lucija r. Krišković (Novi, 7. 4. 1825 – Bribir, 2. 12. 1904).

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih poduzetnika. Prema imenu Matij dobio je nadimak **Matac** koji su, uz nadimak **Ćompe**, nosili njegovi potomci.

Veza: 13, 38, 16, 78, 34, 54

99.

ZORIČIĆ, MICOL – Grujičinka (Milano, 26. 5. 1980), kći Eugena Krstovog i Lorene r. Rampinini (Milano, 17. 7. 1954), Luigijeve.

Diplomirala je klasičnu gimnaziju i upisala Pravni fakultet u Milanu (izborni tečaj informatike).

Veza: 36, 27, 82, 132, 63, 114, 90, 88, 96, 30, 23

100.

ZORIČIĆ, MIKULA (Mikulica) – Grujica (Novi, 8. 9. 1846 – Novi, 8. 3. 1932), sin Matija Dankovog (Danko Adam) i Magdalene (Manda) r. Mažuranić (Novi, 17. 10. 1809 – Novi, 11. 1. 1891), kćeri Vicka Antonovog; supruga Elizabeta r. Peričić (14. 11. 1852 – Novi, 12. 9. 1919), kći Matije i Ane Umiljenović.

Brijački obrtnik. Imao je radnju u starom dijelu grada između crkve i *Preškrila* (Stari trg).

Veza: 96, 30, 58, 88, 31, 39, 46, 114, 67

101.

ZORIČIĆ, MILAN – Grujica (Novi, 23. 7. 1904 – Zemun, 13. 3. 1931), sin Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve.

Šef palube na riječnim brodovima i kapetan riječne plovidbe na riječnoj trgovačkoj plovidbi u Zemunu.

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 131, 134, 81, 32, 86, 111, 90, 120, 82

102.

ZORIČIĆ, MILICA (Rijeka, 20. 1. 1947), kći Ivana (*Ivana Cilinoga*) – Muhojida, Gašparovog i Vjenceslave r. Peričić – Kranjčike (Novi, 12. 10. 1921), Venceslavove.

Poštanska službenica u Beogradu.

Veza: 55, 68, 48, 136, 26

103.

ZORIČIĆ, MILICA r. Sokolić – **Grego, Pećarica** (Novi, 29. 9. 1952), kći Mladena i Marije (Mica) r. Mudrovčić – Pilčike, Z Mela (Novi, 10. 12. 1932.), Vickove; suprug Milivoj – Šćoko (Novi, 24. 7. 1951), Antonov.

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila je u osnovnoj školi u Novom (1975 - 77), zatim u Riječkoj banci u Rijeci.

Veza: 104, 4, 21

104.

ZORIČIĆ, MILIVOJ – Šćoko, Grujica (Novi, 24. 7. 1951), sin Antona Stipanovog i Marije (Mica) r. Trstenjak (Novi, 7. 3. 1932), Jakovljeve; supruga Milica r. Sokolić – Grego, Pećarica (Novi, 29. 9. 1952), Mladenova.

Rafinerijski operater; završio je srednju tehničku školu, petrokemijski smjer, u Rijeci. Radio je u INA-i Rijeka (deset godina), od 1995. u *Rijeka prometu*.

Veza: 21, 108, 61, 119, 53, 4, 103

105.

ZORIČIĆ, MILORAD – **Grujica** (Zagreb, 20. 5. 1930), sin Ivana Tominog i Anke r. Radetić – Kovačice (Novi, 10. 10. 1894 – Zagreb, 30. 1. 1972), kćeri Josipa Tominog, druge očeve supruge; supruga Ljerka r. Vukonić (Hreljin, 1. 9. 1934), Matina, poljoprivredna tehničarka.

Diplomirani inženjer agronomije i publicist. Poljoprivredno-šumarski fakultet (smjer voćarstvo, vinogradarstvo, vinarstvo) završio je u Zagrebu 1966. Radio je Poljoprivrednoj stanici u Poreču, u rasadnicima u Ljubuškom i Konjicu (BiH), u Zavodu za vinogradarstvo i vinarstvo u Zagrebu, kao asistent na poslovima analitike i tehnologije vina, potom u Zavodu za vinarstvo Agronomskog fakulteta, gdje je do umirovljenja predstojnik – direktor Zavoda. Član je povjerenstva za ocjenjivanje vina u zemlji i inozemstvu, dugogodišnji tajnik, potom predsjednik republičkog povjerenstva za kušanje i ocjenjivanje hrvatskih vina. Autor je mnogobrojnih stručnih knjiga i poglavlja u knjigama i suradnik u stručnim i znanstvenim časopisima. Član je Europskog reda vitezova vina, kud pripada Bratovština hrvatskih vinskih vitezova; legat je (predsjedatelj) viteškog stola.

Veza: 62, 9, 89, 122, 75

106.

ZORIČIĆ, MILOVAN (Zagreb, 31. 5. 1884 – 27. 1. 1971), sin Milovana i Mire r. Rojc (Zagreb, 1859 – 1950).

Diplomirani pravnik. Studirao je i doktorirao pravo u Zagrebu. Bio je predsjednik Upravnog suda Hrvatske 1929 – 32. i 1935 – 41. Povjerenik je Društva naroda u vladi Saarlanda 1932 – 35. Od 1945. sudac Vrhovnog suda NRH, Međunarodnog suda u Den Haagu.

Član JAZU. Osnovao je zakladu za poslijediplomski studij prava za hrvatske studente. Djela: *Tumač zakona o lovu* (1935), *Teritorijalno more s osvrtom na otvoreno i unutarnje more, vanjski pojas i pitanja kontinentalne ravnine* (1955). Kao član NK HAŠK Zagreb igrao je nogomet, a bio je i mačevalac. U lipnju 1907. on i Hinko Würth prvi su izbornici Hrvatske nogometne selekcije, sastavljene od igrača HAŠK- a i PNIŠK-a, koja nastupa na dvije utakmice u Pragu protiv domaće *Slavije*. Odlukom HŠS-a imenovan je, zajedno s H. Würthom, za prvog nogometnog suca i člana ispitnog odbora. Dugo je godina posjećivao Novi, a boravio bi u hotelu *Lišanj*. Pripada onoj grani Zoričića koji su se kao Tomuline nakon turskog povlačenja iz Like, oko 1699., vratili iz Novog u Brinje.

107.

ZORIČIĆ, MIRJANA r. Milanja (Zagreb, 23. 5. 1951), Vjenceslavova; suprug Bojan – Grujica (Novi, 12. 7. 1946), Svetozarov, po razvodu uzima djevojačko prezime Milanja; sin **Marin** (1975) i kćerka **Davorka** (1984), udana Fišter.

Drvni tehničar, tehnologinja; završila je Srednju tehničku školu, drvni smjer, u Zagrebu. Radila je u DIP-u Novi (1971 - 90), zatim je do 2008. vodila vlastitu trgovinu boja i lakova u Novom (Ulica kralja Tomislava 31).

Veza: 25, 94, Fišter

108.

ZORIČIĆ, MIROSLAV – Šćoko, Grujica (Novi, 4. 1. 1923), sin Stipana Ivanovog i Marije r. Paladin – Škrope (Novi, 5. 7. 1901 – Novi, 8. 6. 1973), Kuzmine; supruga Antonija r. Jevicki, vjenčani u Zagrebu 1948.

Pekarski pomoćnik; zanat je izučio u Novom. Preselio se u Zagreb gdje se zaposlio u Vinogradskoj bolnici.

Veza: 119, 8, 53, 21, 61, 4, 104, 103

109.

ZORIČIĆ, NEDELJKO – Grujica, Lovreša (Kitišanci, 18. 12. 1932 – Novi, 9. 2. 1998), sin Josipa Antonovog i Marije r. Sokolić – Kozarice, Jureškovice (Novi, 9. 7. 1894 – Kitišanci, 1962), Antonove; supruga Helena r. Petrinović (Novi, 11. 10. 1935), kći Antona (*Anton Marica*) – Gašpara.

Stolar. Radio je u Drvno-industrijskom poduzeću (DIP) *Belišće* i u DIP-u Novi.

Veza: 65, 95, 44, 12, 15, 45, 71, 73, 29, 111

110.

ZORIČIĆ, NEVEN – Grujica, Lovreša (Rijeka, 4. 5. 1956), sin Franka Josipovog i Antonije (*Tonice*) r. Kalanj (Klenovica, 14. 1. 1934), Antonove; s Anicom r. Begić (Rijeka, 20. 9. 1964), Josinom, ima kćerku **Nevenu Begić Zoričić** (Rijeka, 19. 3. 1990) i sina **Franka Zoričića** (Rijeka, 28. 8. 1991).

Prometni tehničar; završio je srednju prometnu školu u Rijeci. Radio je kao rukovoditelj nabave pogona *Transporta* (*Garaže*) Šumarije Novi od 1997. Sestra **Snježana** udana je Biuk.

Veza: 45, 109, 71, 65, 15, 73, 29

111.

ZORIČIĆ, PAULINA r. Sokolić – **Milinica, Kotorka** (Novi, 12. 1. 1892 – Novi, 19. 1. 1979), kći Franka Jelinog i Marije r. Kabalin – Javorke (Novi, 14. 8. 1868), Josipove; suprug Franko – Grujica (Novi, 23. 7. 1887 – Buenos Aires, Argentina, 1. 2. 1972), Ludovikov.

Trgovkinja. Imala je *butigu* sitničarije u vlastitoj kući - Ulica Antona Mažuranića. Budući da nije imala djece, a suprug joj je bio u Argentini, za ono se vrijeme preslobodno ponašala pa joj je suprug pismom javio da je "*za njega mrtva"*.

Veza: 46, 39, 114, 90, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 119, 82

112.

ZORIČIĆ, PETAR – Tomulina (Brinje, 1844 – Novi, 22. 2. 1922), sin Ivana Franka; supruga Marija r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 12. 11. 1854 – Novi, 14. 1. 1928), Antonova.

Došao je iz Brinja u Novi. Od novljanske je loze **Zoričića – Muhojida**, iz koje je Paval Zoričić, Tomin – Muhojid (Novi, 25. 1. 1778), koji je nakon turskog povlačenja iz Like otišao u Brlog i tamo se oženio Stanislavom, s kojom je dobio sina Antona, kojeg su zvali Toma. Po njemu ovi Zoričići dobivaju, uz nadimak **Muhojid**, nadimak **Tomuline**, a prvobitni se nadimak zaboravlja. Budući da je sa suprugom Marijom imao prvog sina Dobrotina (Novi, 31. 5. 1880.) dok još nisu bili vjenčani, novljanski je svećenik sinu upisao majčino prezime Mudrovčić, a nakon crkvenog vjenčanja nije ga htio mijenjati - tako je jedna grana Zoričića – Muhojida, odnosno Tomulina, perom svećenika upisana u Mudrovčiće – Majere.

Veza: 20, 42, 64, 59

113.

ZORIČIĆ, PETAR (Grižanac) – Grujica (Novi, 7. 1. 1830 – Novi, 9. 10. 1903), sin Josipa Mikulinog i Barbare r. Sokolić – Grego, Pećarice (Novi, 7. 12. 1806 – Novi, 20. 4. 1832), Petrove; supruga Marija r. Radetić – Markovac (Novi, 23. 9. 1833 – Novi, 11. 3. 1922), Antonova.

Financ. Roditelji su mu bili skitnice i prosjaci pa ga je posvojila obitelj Mavrić iz Grižana. Po tome su on i ta grana Grujica nazvani **Grižanci**. Bio je na radu u Južnoj Americi.

Veza: 74, 19

114.

ZORIČIĆ, PETAR – Grujica, Vlašić (Novi, 30. 6. 1885 – Novi, 9. 5. 1970), sin Ludovika Matijevog i Antonije r. Sokolić – Vlašike (Novi, 18. 11. 1853 – Zemun, 3. 10. 1919), Matijeve; supruga Marija r. Peričić – Kranjčika (Punta Arenas, Ognjena zemlja, Čile, 4. 9. 1895 – Novi, 6. 11. 1992), Ivanova; sinovi **Svetozar** (1914) i **Krsto** (1919).

Stolar. Deset je godina proveo u austrougarskoj mornarici, kao narednik u kantini. Radio je 1912. u pokrajini Cape Town u Južnoj Africi na gradnji željezničke pruge, u dvije njemačke srednjoafričke kolonije, poslije 1918 u Beogradu i Budimpešti, a od 1923. do 1967. u Argentini kao rukovoditelj ("capataz") skupine za popravke državnih željezničkih pruga. Sudjelovao je u demonstracijama u Novom 21/22. 5. 1903., kad su bacani mađarski grbovi u more. Svirao je harmoniku na "tancima" do 1923. Govorio je pet jezika i dva afrička crnačka.

Veza: 88, 100, 58, 96, 30, 39, 46, 90, 111, 120, 82, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 5, 83, 132, 63, 25, 137, 107, 27, 36, 23, 99, 94

117.

ZORIČIĆ, ROŽA r. Butković (Novi, 23. 9. 1877 – Novi, 24. 5. 1945), kći Matije i Mande Butković (Povile, 26. 7. 1839 – Novi, 12. 8. 1908); suprug Ivan – Ćompa (Novi, 7. 11. 1875 – Sjeverna Amerika, 23. 10. 1906), sin Antona Ivanovog.

Švelja - *šilica* u Novom. Suprug joj je otišao u Ameriku i tamo prije I. svj. rata umro, a ona je šivajući izdržavala dvoje djece. Poslije je njezina kći **Katarina** šivala ženske narodne nošnje.

Veza: 129, 79, 72, 18

118.

ZORIČIĆ, SANJA – Grujičinka (Rijeka, 9. 6. 1969), kći Želimira Ivanovog (*Ivan Danko*) i Lidije r. Petrov (Vodice, Šibenik, 1937).

Dr. med. sc.; diplomirala je na Medicinskom fakultetu u Rijeci 1992., magistrirala 1996., a doktorirala 1998. Asistentica je i znanstvena djelatnica na tom fakultetu.

Veza: 135, 128, 51, 31, 30, 123

119.

ZORIČIĆ, STIPAN – Grujica, Šćoko (Novi, 20. 8. 1897 – Novi, 21. 9. 1974), sin Ivana Antonovog i Franice r. Mudrovčić – Bubnjar, Temike (Novi, 4. 10. 1877 – Novi, 22. 7. 1902), Mikuline, prve očeve supruge; supruga Marija r. Paladin – Škropa (Novi, 5. 7. 1901 – Novi, 8. 6. 1973), Kuzmina.

Zidar. Godinama je lutao svijetom za poslom, najdulje se zadržao u Butte, Montana, USA. Suprugu Mariju Talijani su za vrijeme rata odveli u koncentracijski logor u Kopru.

Veza: 53, 8, 108, 21, 61, 4, 104, 103

120.

ZORIČIĆ, SVETOZAR – Grujica, Peričikin (Novi, 25. 7. 1914 – Rijeka, 13. 5. 2004), sin Petra Ludovikovog i Marije r. Peričić (*Peričike*) – Kranjčike (Punta Arenas, Čile, 4. 9. 1895 – Novi, 6. 11. 1992), Ivanove; prva supruga Anica r. Dorčić (Novi, 24. 6. 1916 – Zagreb, 15. 5. 1949), Bogoslavova, druga Ksenija r. Deranja (Novi, 20. 2. 1930), kći Antona – Peteroša; djeca (iz prvog braka) su sin **Bojan** (1946) i kćerka **Željna** (1949).

Diplomirani inženjer agronomije; završio je Agronomski fakultet u Zemunu (1937). Radio je u Kneževim Vinogradima u Baranji, na državnom imanju *Vrana* kod Biograda (1941), kao kotarski agronom u Crikvenici i Novom, a 1945. u Kastvu; direktor Voćarsko-vinogadarske specijalne škole u Novom (1946 – 49), direktor Poljoprivrednog dobra Čepić, komercijalni direktor vanjskotrgovinskog poduzeća *Jugoinspekt* u Rijeci. Sudionik NOB-a. Bio je prvi tajnik općinskog NOO u Novom nakon kapitulacije Italije u rujnu 1943. Za NDH od srpnja 1944. do svibnja 1945. u ustaškom je zatvoru; vojni ratni sud u Zagrebu osudio ga je na devet godina robije. Aktivan u njegovanju novljanskih, posebno mesopusnih običaja. Pisac je mnogih žitaka za novljanske mesopustare iz Rijeke koji su brodom dolazili u Novi šezdesetih godina (1958 - 62) i (1966). Bio je nogometaš, plivač i vaterpolist u Sportskom društvu *Vinodol* u Novom. Prvi je tajnik Inicijativnog odbora za gradnju Doma kulture, za čiju su izgradnju, koja je počela 1947., prikupljana sredstva od

Novljana u Novom i u svijetu. Prvi sin mu je Josip Matejčić (Crikvenica, 23. 12. 1942). Pokopan u Novom.

Veza: 114, 90, 39, 46, 111, 88, 96, 30, 82, 5, 83, 132, 63, 25, 137, 107, 94, 101, 131, 134, 81, 32, 86, 27, 36, 23

121.

ZORIČIĆ, TIHOMIL (Ćale) – Muhojid (Novi, 19. 11. 1914 – Draganići, 19. 11. 1944), sin Vicka Frankovog (Franko Vicko) i Marije r. Krišković – Perine (Novi, 20. 11. 1896 – Bulavayo, Zimbabve, 4. 2. 1969), Stipanove; supruga Vladimira r. Komut (1919). Nadimak **Ćale** dobio je jer je nosio naoćale.

Pali borac NOR-a. Kao učenik treće godine Nautičke akademije u Bakru izbačen je iz svih srednjih škola u Kraljevini Jugoslaviji, radi političke aktivnosti. Uhićen je 1939. i osuđen na šest mjeseci zatvora uvjetno zbog širenja komunizma, s prisilnim prebivalištem u Turopolju. U Kravarskom se uključio u NOB-u 1941., od proljeća 1942. bio je u 13. hrvatskoj proleterskoj brigadi *Rade Končar*. Poginuo je kod mjesta Draganići. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 126, 47

122.

ZORIČIĆ, TOMA – Grujica (Novi, 28. 7. 1838 – Novi, 19. 9. 1910), sin Josipa Pavlovog i Katarine r. Krišković – Ružike (Novi, 20. 10. 1808 – Novi, 1862), Tomine; supruga Tereza r. Kargačin – Dunkovica (Novi, 30. 6. 1840 – Novi, 19. 9. 1910); djeca: **Ivan** (Novi, 1870 – Rijeka, 1950), **Vjenceslav** (Novi, 6. 10. 1874 – Južna Amerika, ?), **Mare** (Novi, 1880 – Stenjevec, 1915) i **Josip** (Novi, 2. 3. 1886 – Južna Amerika, ?).

Postolar u Novom.

Veza: 75, 70, 62, 89, 10, 9, 105

123.

ZORIČIĆ, VELIMIR – Grujica (Zagreb, 31. 1. 1959), sin Želimira Ivanovog (Danka) i Lidije r. Petrov (Vodice, Šibenik, 1937).

Inženjer brodostrojarstva; završio je Višu pomorsku školu, brodostrojarski smjer u Rijeci. Plovi kao časnik stroja. Bio je na talijanskom brodu na istraživanju Antarktike.

Veza: 135, 128, 51, 31, 30, 118

124.

ZORIČIĆ, VENCEL – Grujica, Vlašić (Novi, 13. 9. 1914 – Novi Zeland, 9. 8. 1994), sin Filipa Antonovog i Kleofine r. Sokolić – Vlašike (Novi, 27. 9. 1880 – Novi, 24. 4. 1947), Ivanove; supruga Marija (*Mica*) r. Matejčić (Novi, 14. 9. 1923), Benjaminova. Nadimak **Vlašić** dobio je po majci.

Stolar. Bio je vratar u NK NGŠK-u Novom do 1939., kad odlazi na Novi Zeland. Braća su mu **Josip** (Novi, 9. 2. 1909) i **Ivan** (Novi, 17. 10. 1922), a sestra **Rozalija** (Novi, 28. 8. 1924) - svi na Novom Zelandu.

Veza: 52, 14, 130

125.

ZORIČIĆ, VICKO FRANKO – Muhojid – v: 47. **Zoričić, Franko Vicko**, jer ga u raznim dokumentima bilježe kao Vicko ili kao Franko.

126.

ZORIČIĆ, VICKO – Muhojid (Novi, 15. 9. 1885 – Zimbabve, 24. 8. 1953), sin Franka Vicka (Vicko Franko) Nikolinog i Marije r. Mažuranić – Šimice (Novi, 8. 11. 1846 – Novi, 21. 1. 1922), Šimunove; supruga Marija r. Krišković (Novi, 20. 11. 1896 – Zimbabve, 4. 2. 1969), kći Stipana – Perine.

Zidar u Novom, s obitelji se preselio u Zagreb. Brat mu je **Nikola** (Novi, 15. 10. 1868 – Vrbovec, 7. 3. 1940), a ostala su mu braća: **Anton** (Novi, 21. 6. 1888), **Božidar** (Novi, 23. 12. 1870), **Emil** (Novi, 20. 7. 1873) i **Ignac** (Novi, 30. 7. 1875) emigrirali u USA.

Veza: 47, 121, 48

128.

ZORIČIĆ, VINKO – Grujica, Dankov (Novi, 12. 2. 1936), sin Ivana Dankovog Adamovog i Anke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 22. 11. 1906 – Novi, 3. 8. 1989), Vickove; supruga Marija r. Mudrovčić – Majerka (Novi, 21. 9. 1942), Aleksandrova; kćerke **Eleonora (Ela)** i **Nataša**.

Diplomirani inženjer strojarstva; završio je Strojarski fakultet u Zagrebu 1961. Radio je u poduzeću *Rade Končar* i u *Vulkanu* u Rijeci, a od 1962. u Zavodu za zaštitu na radu i zaštitu od požara u Zagrebu.

Veza: 51, 31, 30, 135, 118

129.

ZORIČIĆ, VLADIMIR (Vlade, Tristokljunac) – Ćompa (Novi, 5. 11. 1900 – Zagreb, ?), sin Ivana Antonovog i Rože r. Butković (Povile, 23. 9. 1877 – Novi, 24. 5. 1945), kćeri Matije i Mande; neženja.

Otac mu je Ivan (Novi, 7. 11. 1875 – USA, 23. 10. 1906) bio na radu u USA, pa je i on neko vrijeme proveo tamo. Po povratku je u Zagrebu za vrijeme II. svj. rata držao mesnicu konjskog mesa. U Zagrebu su ga zvali nadimkom: Tristokljunac. Brat mu je **Matija** (Novi, 21. 9. 1896), a sestre **Ana** (Novi, 1899), **Rozalija** (Novi, 1. 4. 1905) i **Katarina** (Novi, 24. 10. 1906).

Veza: 117, 79, 72, 18

130.

ZORIČIĆ, VLADIMIR – Grujica (Novi, 21. 9. 1907 – San Jose, Kalifornija, 1980), sin Josipa Antonovog i Kate r. Šebalja (Novi, 2. 11. 1871 – Novi, 30. 8. 1956), Bartolove; supruga Ivanka r. Hercigonja (Zagreb, 1920). Sestra mu je Anka (Novi, 8. 5. 1905 – Novi, 21. 8. 1995), udana za Antona Petrinovića, Srećkovog, a brat Anton (Antonata), blizanac.

Stolar. Bio je u grupi od sedam novljanskih mladića koji su 1934. poslije jednog “tanca” isprebijali jugoslavenskog žandara i golog ga poslali u žandarmerijsku postaju. Emigrirao je u inozemstvo gdje je 1944/45. radio u veleposlanstvu NDH u Berlinu, a poslije je otišao u USA, gdje se oženio i dobio sina Josepha koji je tamo odvjetnik. Umro je u San Joseu u Kaliforniji ugušivši se jedući meso.

Veza: 52, 14, 124, 97, Petrinović 3

131.

ZORIČIĆ, ZLATAN – Grujica (Ledenice, 21. 7. 1906 – Zemun, 29. 10. 1975), sin Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve; supruga Jovanka r. Ciković (Zemun, 21. 11. 1900 – Zemun, 24. 3. 1989).

Grafičar. Radio je u državnoj Markarnici za izradu poštanskih maraka u Beogradu do 1941., te do 1945. u Zagrebu u sličnoj ustanovi, zatim u Splitu u jugomornarici, te ponovno u Beogradu u Markarnici. Bio je suradnik NOP-a. Kći **Zlatica** (Zemun, 20. 2. 1935) udana je za Antona Hajmana (1930 – 1981).

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 111, 90, 101, 134, 81, 32, 86, 120, 82

132.

ZORIČIĆ, ZORA r. Agotić (Feričanci, 25. 8. 1921 – Bizovac, 11. 8. 1970), kći Marka i Kate r. Barjaktarić (Bokšić, Đurđenovac, 22. 5. 1893 – Feričanci, 16. 5. 1971); prva je supruga Krsta Zoričića – Grujice (Novi, 6. 11. 1919), Petrovog; sinovi **Boro Krešimir** (1948 - 1970) i **Eugen (*Braco*)** (1952).

Ekonomska tehničarka; završila je Trgovačku akademiju u Osijeku 1940. Radila je u Ministarstvu financija NDH i DRH u Zagrebu (1941 – 45), u financijskom odjelu okružnog NOO za Hrvatsko primorje (1945 – 46), u Albansko-jugoslavenskom društvu Beograd (1946 – 47), u generalnom konzulatu FNRJ u Trstu (1948 – 50) i u Milanu (1950 – 52), u Upravi pošta FNRJ Beograd (1953 – 60) i u vanjskotrgovinskom poduzeću u Milanu (1960 – 70), kao blagajnica. Poginula je u prometnoj nesreći u Bizovcu sa starijim sinom Borom Krešimirom, šogorom i s još četiri osobe. Išli su u osječku bolnicu, kao davaoci krvi za mlađeg sina Eugena, koji je dan prije bio ranjen.

Veza: 82, 120, 114, 90, 27, 36, 23, 99, 63, 5, 83, 25, 137

133.

ZORIČIĆ, ZORAN – Šćoko, Grujica (Rijeka, 11. 7. 1982), sin Milivoja Antonovog i Milice r. Sokolić – Pećarice, Grego (Novi, 29. 9. 1952), kćeri Mladena (Kitišanci, 21. 3. 1931 - ?), Antonovog.

Diplomirani inžinjer pomorstva; završio 2004. Fakultet za pomorstvo u Rijeci. Plovi.

Veza: 104, 103, 4, 21, 119, 53

134.

ZORIČIĆ, ZVONIMIR (Zvonko) – Grujica (Ledenice, 20. 11. 1907 – Zemun, 1943), sin Filipa Ludovikovog i Marije r. Kargačin – Brunkovice (Novi, 3. 8. 1879 – Zagreb, 3. 2. 1955), Matijeve; supruga Đurđa r. Petković (Zemun, 23. 2. 1909 – Zemun, 16. 4. 1993).

Metalac, strojomehaničar. Radio je u Remontnom željezničkom poduzeću u Zemunu. Kći mu je **Jelena** (Zemun, 4. 12. 1942), udana za Milovana Đurđevića (Zemun, 20. 2. 1941 – Beograd, 5. 12. 1992).

Veza: 39, 46, 114, 88, 96, 30, 111, 90, 101, 131, 81, 32, 86, 120, 82

135.

ZORIČIĆ, ŽELIMIR (Željko) – **Grujica, Dankov** (Novi, 6. 11. 1931), sin Ivana Dankovog Adamovog i Anke r. Sokolić – Kozarice (Novi, 22. 11. 1906 – Novi, 3. 8. 1989), Vickove; supruga Lidija r. Petrov (Vodice, Šibenik, 1937).

Diplomirani inženjer elektrotehnike; završio je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu. Radio je pet godina u *Brodoprojektu* u Rijeci, a 32 godine u tvornici Rade *Končar*, kao šef sektora projektiranja. Šukundjed mu je Danko Adam (Novi, 26. 2. 1789), Matijev.

Veza: 51, 31, 30, 128, 123, 118

136.

ZORIČIĆ, ŽELIMIR – Muhojid (Beograd, 5. 3. 1969), sin Ivana (Novi, 4. 7. 1921 – Novi, 9. 4. 2013), Gašparovog i Vjenceslave (*Vene*) r. Peričić – Kranjčike (Novi, 12. 10. 1921 – Novi, 20. 12. 2011), Venceslavove.

Pomorski strojar; završio je Pomorsku školu u Bakru. Upravitelj je stroja na m/b *Burin II* u ispostavi Lučke kapetanije u Novom.

Veza: 55, 68, 48, 102, 26

137.

ZORIČIĆ, ŽELJNA – Grujičinka (Novi, 17. 2. 1949), kći Svetozara i Anice r. Dorčić (Novi, 24. 6. 1916 – Zagreb, 15. 5. 1949), Bogoslavove.

Diplomirana inženjerka agronomije; završila je hortikulturu na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu 1977. Radila je u Rijeci u cvjećarni poduzeća KP *Vrtovi i nasadi* 1978 - 89., potom u poduzeću *Cvjećarstvo*, do 2003. godine.

Veza: 120, 5, 82, 132, 83, 63, 114, 88, 96, 25, 107, 94, 27, 36

138.

ZORIČIĆ, ŽIVKO – Grujica (Šibenik, 24. 4. 1953), sin Ivana Matijevog i Zorke Zlatović (Šibenik, 27. 10. 1923 – Rijeka, 26. 2. 2014); supruga Dubravka r. Jovanović (Zagreb, 29. 5. 1955), Slobodanova, profesorica.

Pomorski strojar; završio je Pomorsku školu u Splitu. Prvi je časnik stroja na brodovima *Croatia line* u Rijeci. Djeca su mu **Petra** (Celje, 9. 1. 1986) i **Nikša** (Celje, 18. 5. 1992).

Veza: 60, 97, 52, 50, 35

ZUBOVIĆ, MARINA (Marina Cicina) r. Hreljac (Rijeka, 6. 9. 1966), kći Josipa i Zdenke r. Butorac (Ledenice, 24. 11. 1930), Antonove.

Diplomirana ekonomistica; završila je Ekonomski fakultet u Rijeci. Radi u Carinarnici u Rijeci.

Veza: Hreljac 4, 9, 6

ZUZZI (*izg*. Cuci).

Talijansko prezime koje se javlja u Novom u 19. stoljeću, a ovdje se izgovaralo Cucić, Cucika. Prvi Zuzzi došli su u Novi iz Škrljeva.

1.

ZUZZI, ANTON (Škrljevo, 1848 – Novi, 28. 10. 1893); supruga Antonija r. Vičević (Škrljevo, 9. 6. 1854 – Novi, 6. 5. 1923).

Limarski obrtnik u Novom. U Novi je došao iz Škrljeva i tu se oženio 1874. godine.

Veza: 2

2.

ZUZZI, JULIJAN (Novi, 25. 2. 1883 – Novi, 15. 9. 1925), sin Antona i Antonije r. Vičević (Škrljevo, 9. 6. 1854 – Novi, 6. 5. 1923); supruga Marija r. Žvanović – Šišinka (Novi, 6. 4. 1885 – 20. 4. 1958), Vickova.

Trgovac, držao je trgovinu u svojoj kući u Starom gradu, a poslije njegove smrti njegova supruga.

Veza: 1

3.

ZUZZI, MARIJA (Cucika) r. Žvanović – **Šišinka** (Novi, 6. 4. 1885 – Novi, 20. 4. 1958), kći Vicka i Marije r. Ježić (Novi, 29. 10. 1856 – Novi, 28. 11. 1925), Tomine; suprug Julijan (Novi, 25. 2. 1883 – Novi, 5. 9. 1925) Antonov.

Trgovkinja. Od 1918. do 1941. vodila je trgovinu mješovitom prehrambenom robom u kući prije “Starog trga”(*Preškrila*). Kćerka **Julijana** (Novi, 3. 10. 1913) odselila je u Australiju, a sin je **Franko** (Novi, 3. 8. 1922) igrao nogomet u omladinskom klubu Poskok u Novom.

1.

ŽABČIĆ, IVANKA r. Mrzljak – **Pavičinka** (Novi, 11. 9. 1929 – Zagreb, 2 6. 2009), kći Jerka i Marije (Mera) r. Krišković – Vranješinke (Novi, 26. 3. 1909 – Novi, 2. 9. 1998), Rokine; suprug Mladen (Topličica, Budinščina, 1926); sestra je Karmen r. Mrzljak (Novi, 16. 7. 1933), udane Butorac; kćerke **Alemka** (1949) i **Maja** (1952), udana Lazić.

Nastavnica; završila je Pedagošku akademiju. Radila je u osnovnim školama u Zaprešiću, Bedekovčini i u Rijeci.

Veza: 2, Butorac 67, Krišković 35, Mrzljak 40, Lazić

2.

ŽABČIĆ, ALEMKA (Zagreb, 3. 9. 1949), kći Mladena i Ivanke r. Mrzljak – Pavičinke (Novi, 11. 9. 1929), Jerkove.

Diplomirana inženjerka kemije; diplomirala je na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu. Radi u tvornici *Keramika* u Zaprešiću.

Veza: 1, Butorac 67, Lazić (sestra Maja Lazić)

ŽAGAR

Prezime se u Novom javlja početkom 20. st., dolaskom Vida Žagara iz Gorskog kotara.

ŽAGAR, VID (Zbitka kod Prezida, 11. 6. 1896 – Novi, 28. 4. 1957), Kajetanov; supruga Lucija r. Dobrić (Novi, 20. 12. 1895. – Novi, 1958.), kći Antona i Barbare r. Mudrovčić – Bubnjar, Temike; kćerke **Marija** (29. 11. 1926), udana Požega, i **Vida** (4. 4. 1934), udana Brakuza.

Gostioničar; u vlastitoj kući u Abranskoj ulici držao je gostionicu poslije I. svj. rata, nakon 1945. Narodnu kuhinju. Poslije tu posluje gostionica *Mirni kutak.*

Veza: Požega, Brakuza

ŽANDOVSKI, JOSIP (Dubovac, Moravska, 1864 – Novi, 1898); supruga Jelka.

Kraljevski kotarski šumar u Novom u okviru kraljevske kotarske oblasti za vrijeme Austro-Ugarske Monarhije.

ŽANIĆ

Žanići dolaze iz Modruša, u Novom nose nadimke **Pužići** i **Žane**. **Pužići** potječu od **Vicka** (Novi, 4. 1. 1702), Ivanovog, i njegovih sinova Ivana (31. 7. 1730), Mihovila (10. 11. 1738) i Mikule (29. 11. 1758), a **Žane** od brata mu **Bernarda (*Bernića*)** (Novi, 15. 2. 1706 – 14. 1. 1772), Ivanovog, i njegovih sinova Mikule (14. 11. 1761), Antona (28. 11. 1765) i Ivana (4. 11. 1754).

1.

ŽANIĆ, ANTON – Žane (Novi, 26. 8. 1891 – Novi, 9. 4. 1939), sin Antona Bernardovog i Lucije r. Radetić (Novi, 30. 9. 1850 – Novi, 10. 2. 1938), druge očeve supruge; supruga Milka r. Piškulić – Vujičinka (Novi, 8. 11. 1897 – Novi, 16. 4. 1968), Andrijeva.

Zidar. Radio je kod građevinskih poduzetnika u Novom, a 1923. je otišao na Novi Zeland. Na putu od Singapura plovio je u jedrenjaku, a u jednoj uvali gdje se brod sklonio zbog bonace provalio je sa susjednog brda vulkan pa su morali spašavati brod i jedra. Brat

Venceslav (Novi, 27. 9. 1880) umro je u Babilonu na Novom Zelandu (18. 11. 1918), a **Ivan** (Novi, 19. 9. 1886) u Sacramentu u Kaliforniji, SAD.

Veza: 2, 16, 11, 24, 48, 55, 21, 10, 54, 31, 37, 17, 61

2.

ŽANIĆ, ANTON – Žane (Novi, 22. 2. 1850 – Novi, 4. 6. 1921), sin Bernarda Vickovog i Lucije r. Sokolić – Šalvatorke (Novi, 28. 10. 1819 – Novi, 4. 12. 1888), Antonove; prva supruga Matejka r. Maričić – Jurika (Novi, 11. 10. 1850 – Novi, 1874), kći Vicka Ivanovog, druga Lucija r. Radetić (Novi, 30. 9. 1850 – Novi, 10. 2. 1938).

Trgovački obrtnik. Držao je trgovinu u Novom. Otac **Bernardo** (Novi, 14. 6. 1818) umro je 16. 8. 1849.,u vrijeme pomora od kolere u Novom, a brat **Augustin** (Novi, 3. 8. 1847) umro je u SAD (31. 3. 1894).

Veza: 16, 1, 3, 11, 24, 48, 55, 20, 21, 10, 54, 31, 37, 17, 61

3.

ŽANIĆ, ANTON – Žane (Novi, 12. 4. 1906 – Australija, 24. 1. 1949), sin Franka Antonovog i Matejke r. Sokolić – Pavlike (Novi, 21. 9. 1880 – Novi, 19. 12. 1914), Pavlove, prve očeve supruge; supruga Marija (*Marica*) r. Pavelić (Bile, Krmpote, 11. 7. 1913 – Novi, 21. 6. 1991), kći Milana Mijata i Marije r. Filipović (Krmpote, 28. 3. 1882).

Općinski blagajnik i ovrhovoditelj u Novom. Bio je član Narodne čitaonice od 1936. i one obnovljene 1941.

Veza: 16, 1, 2, 20, 11, 24

4.

ŽANIĆ, ANTON – Pužić (Novi, 13. 6. 1849 – Novi, 12. 6. 1937), sin Matija Vickovog i Johane Ivanje r. Piškulić – Anjike (Novi, 8. 3. 1806 – Novi, 21. 12. 1880); supruga Katarina r. Dorčić (Novi, 12. 4. 1857 – Novi, 5. 6. 1941), Mikulina; kćerka **Marija** (Novi, 7. 4. 1876), udana Maričić:

Trgovački obrtnik. Držao je trgovinu u svojojoj kući na Placi, Stari grad 1 (sada Buffet *Charlie*) a prodavao je i duhan (robu državnog monopola). S bratom Ivanom (Novi, 1837) učestvuje u otkupu zemljišta u Lukavicama, koje devetorica Novljana namjenjuju za osnivanje parka, a 1904. g. ga prodaju Općini Novi *uz kupovnu cijenu* (Zoričić 2018: 66-67). Zajedno s Margaretom Srića i drugima 1881. osniva Radničku zadrugu *Sv. Nikola* kao potporno društvo. Zbog sukoba s novljanskim svećenstvom (mons. Matom Cvetkom), s Matijem Žanićem (Novi, 19. 9. 1880), Vickovim, i drugima 1906. osniva Radničku čitaonicu u Novom. Odbornik je Narodne čitaonice od 1913. Dvaput se sastao s Franom Supilom. Član je “Hrvatskog radiše”, zaklade za pomoć u školovanju ratne siročadi, djece ratnih i radnih invalida i one siromašnih obitelji. Kćerka jedinica **Marija** udala se za Roku Maričića (Novi, 18. 7. 1874), Ivanovog, suca stola sedmorice, pa je sve Žanićevo prešlo u obitelj Maričić – Žanić.

Veza: 45, 28, 59, 12, 30, Maričić 133

5.

ŽANIĆ, AUGUSTIN – Žane (Novi, 4. 6. 1912 – Novi, 12. 6. 1994), sin Franka Augustinovog i Katarine r. Radetić – Spod Biškupije (Novi, 17. 3. 1885 – Novi, 13. 6.

1969), Tomine, prve očeve supruge; supruga Anka r. Deranja (Novi, 8. 6. 1923 – Novi, 11. 1. 2004), Frankova; kćerke **Branka** (1951) i **Karmen** (1953), sin **Franjo** (1957).

Zidar. Jedan je od osnivača stolarske zadruge u Novom, koja je prerasla u DIK (poslije DIP), gdje je radio. Blagajnik je sindikalne podružnice HRS-ovih sindikata1939 - 40. U ratu je 1941. mobiliziran u domobrane, ranjen je od strane četnika, kad je poginuo Ivan Sokolić – Pećar (Grego).

Veza: 17, 61, 6, 63, 19, 8, 33/1, 49, 62, 50

6.

ŽANIĆ, BERISLAV (*Bero*) – Žane (Novi, 25. 1. 1915 – Novi, 25. 8. 1973), sin Franka Augustinovog i Katarine r. Radetić (Novi, 17. 3. 1885 – Novi, 13. 6. 1969), kćeri Tome i Ane, prve očeve supruge; supruga Fanika r. Antak (Novi, 21. 10. 1916 – Novi, 5. 7. 2002), Antonova; kćerka **Vlatka** (1946) i sin **Mladen** (1950).

Službenik; radio je u Lječilišnom povjerenstvu u Novom do 1941., kad postaje pomoćnik tajnika, a 1955 - 69. šef je knjigovodstva u HTP-u Lišanj. Od 10. 3. 1946. do 12. 1. Tajnik je Narodne čitaonice 1946 – 47., a 1959 - 60. član UO Turističkog društva Novom. Igrao je nogomet u NGŠK-u i bio tajnik nogometnog kluba 1936. i 1938 - 41.

Veza: 17, 61, 5, 63, 49, 62, 19, 8, 35

7.

ŽANIĆ, BERNARDO – Žane (Novi, 14. 8. 1779 – Draga, 1849/53), sin Ivana Bernardovog i Vicke r. Marijašević – Arbine (Novi, 19. 1. 1760 – Novi, 26. 1. 1849), Adalbertove.

Svećenik. Bio je plovan (župnik), potom kanonik u Dragi. Dana 16. kolovoza 1849. osnovao je zakladu od 600 forinti za misu zadušnicu poslije njegove smrti.

Veza: 46, 23, 32, 57, 22

8.

ŽANIĆ, BRANKA - Žanika (Novi, 28. 3. 1951), kći Augustina – Žane i Anke r. Deranja (Novi, 8. 6. 1923 – Novi, 11. 1. 2004), Frankove.

Ekonomistica, završila je Višu ekonomsku školu *Dr Mijo Mirković* u Puli. Radila je u HTP-u Lišanj u Novom od 5. 6. 1971., potom u Jadran d.d. Crikvenica, kao planer - analitičar.

Veza: 5, 6, 63, 17, 33/1, 19, 50, 62

9.

ŽANIĆ, DANIJEL - Pužić (Novi, 21. 7. 1872 – SAD, 3. 4. 1956), sin Ivana Nepomuka Kuzminog i Marije r. Dobrić – Kontić (Novi, 7. 2. 1849 – Stenjevec, 15. 7. 1889), Nikomedove, prve očeve supruge; supruga Judita r. Maričić – Proto Hrgešinka (Novi, 23. 10. 1874), Tomina.

Stolar. Radio je u Novom i Požegi, gdje se otac (Novi, 14. 6. 1846) preselio s obitelji, dok mu je majka smještena u Stenjevec. Otišao je 1910. u SAD. Maćeha mu je bila Rozalija Peričić – Kranjčika, Nikolina, koja je napustila supruga Josipa Kargačina. Živjela je s njegovim ocem i s njim imala dva sina – **Nikolu** i **Slavka** Kargačina, čija su prezimena 1907. službeno promijenjena u Žanić.

Veza: 40, 51, 56

10.

ŽANIĆ, DARIJA - Žanika (Rijeka, 22. 4. 1976), kći Miljenka – Žane i Grozdane (*Dode*) r. Mudrovčić (Novi, 19. 11. 1950), kćerke Aleksandra – Majera; sin **Lukas** (2011).

Završila je srednjoškolsko obrazovanje. Radila je u Buffetu *Capitan´s Club*, u vlasništvu majke u kući Lučke kapetanije u Novom. Od 2010. radi u *Splitskoj banci* u Crikvenici.

Veza: 48, 21, 55, 11, 1, 2, 54, 31, 37

11.

ŽANIĆ, DRAGOMIR (*Drago*) – Žane (Novi, 30. 5. 1923), sin Antona Antonovog i Milke r. Piškulić – Vujičinke (Novi, 8. 11. 1897 – Novi, 16. 4. 1968), Andrijeve; supruga Dragica r. Butković (Novi, 29. 8. 1922 – Novi, 21. 5. 1997), Jakovljeva; sinovi **Sanjin** (1946) i **Miljenko** (1948).

Stolar, slikar, čakavski pjesnik i pisac čakavske proze, vrstan pisac žitaka. Talijani su ga deportirali u koncentracijski logor u Kopar, od svibnja do 17. rujna 1943. Sudionik je NOB-a od listopada 1943. kao borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji, u četi Komande mjesta Novi i Senj. Personalni je referent u poduzeću *Lišanj* u Novom od 1948., od 1951. radi u trgovačkom poduzeću *Jadran*, kao stolar u poduzeću *Ivanj* i Zanatskom poduzeću *Radinje*, a 1966 - 71. radi kao kućni majstor u osnovnoj školi. Jedriličar, jedan je od osnivača jedriličarskog društva Burin u Novom 1952. g., a do 1961. sagradio je, u prizemlju Srićinog skladišta u luci, četiri jedrilice tipa *Šljuka* (Snipe) i jednu tipa *Stela* (Star). Kao slikar izvornog slikarstva izlagao je na pet samostalnih i na osamdesetak kolektivnih izložaba. Objavio je *Novljanske ćakule i istine,* u tri knjige: (Novi Vinodolski 1997., 2000. i 2007.), s pjesmama, duhovitim crticama i vlastitim ilustracijama. Napisao je deset žitaka (1953 – 1971), i jedan (1963) zajedno s Ivanom Piškulićem – Brezarom. Bio je i *barkarijol*, od 1945. član Narodne čitaonice, a 1956 - 57. član UO Turističkog društva. Izradio je 268 pari sopila. Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza: 1, 16, 2, 24, 48, 55, 21, 10, 54, 31, 37

12.

ŽANIĆ, DRAGOMIR – Pužić (Novi, 13. 10. 1878 – Detroit, SAD, 20. 12. 1926), sin Vicka Matijevog i Margarete Šegulja (Novi, 25. 10. 1847 – Novi, 18. 1. 1908); supruga Katarina r. Mažuranić – Slavuljica (Novi, 22. 11. 1877 – Novi, 14. 8. 1954), kći Ivana (*Janka*) Šimunovog; sin **Ivan (*Nančo*)** (Pazin, 7. 2. 1909 - Zagreb, 2. 1. 1988).

Viši komercijalist i trgovac, završio je Višu komercijalnu školu i službeno putovao po svijetu. Supruga je naslijedila njegov *Hotel Slavuj*, nacionaliziran 1946., koji 90-ih godina nije vraćen vlasniku.

Veza: 59, 28, 4, 45, 30, 34, 25

13.

ŽANIĆ, DRAGUTIN – Pužić (Novi, 4. 11. 1863 – Rijeka, ?), sin Martina Mihatovog i Mandalene r. Žvanović – Šišinke (Novi, 22. 2. 1838 – Rijeka, ?), Ivanove; supruga Katarina (Rijeka, 25. 11. 1865).

Kovač u Novom i u Rijeci. Bio je u Valparaisu, Čile, gdje mu se rodila kći **Ines** (4. 4. 1892), a vratio se 1934. g.

Veza: 42, 39, 15, 41

14.

ŽANIĆ, FERDINANDO (*Ferdo*) – Pužić (Novi, 5. 8. 1878 – Novi, 22. 1. 1930), sin Antona Martinovog (Martin Vickov) i Marije r. Deranja (Novi, 12. 2. 1853 – Novi, 6. 3. 1931); supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 12. 1. 1884 – Novi, 7. 1. 1966), kći Ivana Josipovog, unuka banova brata Josipa.

Općinski bilježnik u Jablancu, tajnik Radničke zadruge *Sv. Nikola* u Novom 1905 - 06., zatim općinski blagajnik u Brinju.

Veza: 44

15.

ŽANIĆ, FILIPINA – Pužika (Novi, 23. 8. 1866 – Rijeka, ?), kći Martina Mihajlovog i Mandalene r. Žvanović – Šišinke (Novi, 22. 2. 1838 – Rijeka, ?), Ivanove; suprug Luigi Giuseppe (Chiari).

Švelja, kao i sestra joj Marija. Šivala u Novom, poslije u Rijeci gdje su roditelji držali krčmu.

Veza: 42, 39, 13, 41

16.

ŽANIĆ, FRANKO VICKO – Žane (Novi, 10. 10. 1875 – Novi, 23. 6. 1946), sin Antona Bernardovog i Lucije r. Radetić (Novi, 30. 9. 1850 – Novi, 10. 2. 1938), druge očeve supruge; prva supruga Matejka r. Sokolić – Pavlika (Novi, 21. 9. 1880 – Novi, 19. 12. 1914), kći Pavla Jurjevog, druga Marija r. Peričić – Vranješinka (Novi, 30. 8. 1872 – Novi, 19. 9. 1952), Josipova.

Općinski cestar u Novom između dva svjetska rata.

Veza: 2, 1, 3, 20, 11, 24, 17, 61

17.

ŽANIĆ, FRANKO – Žane (Novi, 4. 10. 1880 – Novi, 8. 12. 1918), sin Augustina Bernardovog i Lucije r. Mažuranić (Novi, 24. 11. 1848 – Novi, 29. 8. 1916), kćeri Ivana (Dančić) Petrovog; supruga Katarina r. Radetić (Novi, 17. 3. 1885 – Novi, 13. 6. 1969), kći Tome i Ane.

Zidar. Radio je u Novom kod novljanskih građevinskih poduzetnika.

Veza: 2, 61, 5, 6, 63, 19, 8, 49, 62, 50, 16, 1, 35

18.

ŽANIĆ, FRANKO – Pužić (Novi, 2. 12. 1840 – Afrika, 1894), sin Ivana Frankovog i Lucije r. Šegulja (Novi, 2. 3. 1819 – Novi, 13. 12. 1898), Vickove; tri se puta ženio; prva supruga Manda r. Mudrovčić (Novi, 4. 10. 1834 – Aleksandrija, 1869), druga Marija r. Marijašević (Novi, 18. 2. 1851 – Novi, 24. 2. 1886), treća Karlina r. Besek (Senj, 3. 11. 1863).

Pomorac, što je u Novom tada bila rijetkost. Poginuo je na moru u Africi, a bio je i u Aleksandriji, gdje mu je umrla prva supruga.

Veza: 26, 42, 39, 40

19.

ŽANIĆ, FRANJO – Žane (Novi, 2. 1. 1957), sin Augustina Frankovog i Anke r. Deranja (Novi, 8. 6. 1923 – Novi, 11. 1. 2004), Frankove.

Pomorski inženjer strojarstva; završio je Višu pomorsku školu u Rijeci. Radio je u brodogradilištu u Kraljevici. Borac Domovinskog rata, kao desetnik HV-a.

Veza: 5, 6, 63, 17, 8, 33/1, 49, 62, 50

20.

ŽANIĆ, GORISLAV (*Braco*) – Žane (Novi, 11. 2. 1939), sin Antona Frankovog (Franko Vicko) i Marije (*Marice*) r. Pavelić (Bile, Krmpote, 11. 7. 1913 – Novi, 21. 6. 1991), Milanove.

Stolar; zanat je izučio u Novom. Odselio je u Australiju, kamo je otišao i njegov stric **Josip** (Novi, 28. 11. 1901 – Auckland, 17. 6. 1971). Sestra Lidija, udana je za Nikolu Žuna, s kojim je od 1970 do 2001., s dvoje djece, boravila u Melbourne, Austalija.

Veza: 3, 16, 2

21.

ŽANIĆ, GROZDANA (*Doda*) r. Mudrovčić (Novi, 19. 11. 1950), kći Aleksandra (*Sandra*) – Majera i Tereze r. Matejčić (Novi, 11. 12. 1919 – Novi, 22. 9. 1991), Benjaminove; suprug Miljenko – Žane (Novi, 18. 8. 1948), Dragomirov; sin **Ronald** (Rijeka, 1970) i kćerka **Darija** (Rijeka, 1976).

Ekonomska tehničarka; završila je trgovačku školu. Od 1997. vlasnica je Buffeta *Capitan´s Club* u Novom u zgradi Lučke kapetanije.

Veza: 48, 11, 55, 10, 54, 31, 37

22.

ŽANIĆ, IVAN KRSTITELJ – Žane (Novi, 25. 8. 1823 – Ledenice, 1. 3. 1885), sin Adalberta Ivanovog i Cecilije r. Toljan (Novi, 3. 3. 1784), Emerikove.

Svećenik; studirao je u Senju 1843 - 47. Upravitelj je župe u Dragi, 1864 - 85. župnik je u Ledenicama, gdje je za njegova boravka 7. 7. 1871. otvorena pučka škola u kojoj je 1875. i 1877 - 79. bio kateheta. Stric **Bernardo** (14. 8. 1779) bio je župnik u Dragi, a brat djeda Ivana (4. 11. 1754) **Mikula** (14. 11. 1761) kapelan u Sv. Jurju. Godine 1867. ustrojio je dvije knjige *Stališ duša* Župe Ledenice u kojima je obuhvatio stanje mještana od početka 19. stoljeća.

Veza: 7

23.

ŽANIĆ, IVAN – Žane (Novi, 4. 9. 1814 – Novi, 12. 2. 1878), sin Antona Bernardovog i Lucije r. Krišković – Dankove (Novi, 25. 8. 1774 – Novi, 1861), Tomine. Stric Mikula Bernardov (14. 11. 1761) bio je kapelan u Sv. Jurju.

Svećenik; studij bogoslovije pohađao je u Senju 1835 - 39. U Novom je najprije svećenik-suradnik, potom župnik. Bio je jedan od osnivača Narodne čitaonice u Novom i član Upravnog odbora od osnivanja 27. 3. 1845, a poslije vojni duhovnik.

Veza: 46, 32, 57, 43, 58, 7

24.

ŽANIĆ, IVAN – Žane (Novi, 12. 10. 1921 – Osijek, 9. 5. 2003), sin Antona Antonovog Bernardovog i Milke r. Piškulić – Vujičinke (Novi, 8. 11. 1897 – Novi, 16. 4. 1968), Andrijeve; supruga Katarina r. Sokolić – Pećarica (Kitišanci, 18. 5. 1924 – Osijek, 12. 1. 2004), Josipova; kćerka **Melita** (Novi, 1. 8. 1949), udana Ugrinović.

Brijački obrtnik, držao je brijačku radnju u Novom. Dana 1. svibnja 1942. Talijani ga uhićuju i odvode u koncentracijski logor u Italiju; prošao je zatvore i logore u Rijeci (via Roma), Udine, Kopar, Anconu, Bolognu, Veneciju, Pescaru, Badia di Sulmona; na koncu je dospio u logor Dachau, u Njemačkoj. Od 1963 - 70. radio je u HTP-u *Lišanj.* Igrao je nogomet u *Poskoku* u Novom.

Veza. 1, 16, 2, 11, 48, 55, 3

25.

ŽANIĆ, IVAN (*Nančo*) – Pužić (Pazin, 7. 2. 1909 – Zagreb, 2. 1. 1988), sin Dragomira Vickovog i Katarine r. Mažuranić – Slavuljice, Šimice (Novi, 22. 11. 1877 – Novi, 14. 8. 1954), kćeri Ivana (*Janka*) Šimunovog.

Diplomirani ekonomist; završio je Ekonomski fakultet u Zagrebu. Sudionik NOB-a od 1943. u ogulinskoj brigadi, a od 1944. u Okružnom NOO Karlovac. Nakon 1945. je od republičkog odbora SSRN, kao nezaposlen, primao socijalnu pomoć, a bio je jedini nasljednik 1946. g. nacionaliziranog *Hotela Slavuj*. Živio je u kući sestrične **Izabele (*Bebe*)** Ježić (17. 7. 1902), Petrove.

Veza: 12, 34, 30, 59, 45

26.

ŽANIĆ, IVAN – Pužić (Novi, 29. 10. 1815 – Dalmacija, 23. 12. 1855), sin Franka Mihovilovog i Marije r. Kabalin (Novi, 25. 2. 1784), Grgine; supruga Lucija r. Šegulja (Novi, 2. 3. 1819 – Novi, 13. 12. 1898), Vickova.

Zidarski majstor. Radio je u Novom, a 1840. odlazi na rad u Dalmaciju, gdje je i umro.

Veza: 18, 40, 42, 39

27.

ŽANIĆ, IVAN – Pužić (Buenos Aires, Argentina, 17. 2. 1929 – Zagreb, studeni 2007), sin Ivana Matijevog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 31. 10. 1905 – Slavonski Brod, 30. 1. 1983), Blaževe; supruga Darinka r. Nikolić (Čevo, Cetinje, 17. 2. 1933 – Zagreb, 17. 4. 2004), Bogdanova.

Diplomirani inženjer elektrotehnike, Elektrotehnički fakultet završio je u Zagrebu. Radio je u Hrvatskoj elektroprivredi (HEP-u) i u INA-i Zagreb. Brat **Josip** pali je borac NOR-a.

Veza: 29, 60, 44, 33, 64, 36

28.

ŽANIĆ, IVAN – Pužić (Novi, 20. 10. 1837 – Novi, 1. 9. 1912), sin Matija Vickovog (Vicko Mikulin) i Johane Ivanje r. Piškulić (Novi, 8. 3. 1806 – Novi, 21. 12. 1880); supruga Marija r. Mažuranić (Novi, 17. 12. 1843 – Novi, 2. 4. 1913), kći Ivana st. Ivanova.

Trgovac u Novom. S bratom Antonom sudionik je u akciji otkupa zemljišta od privatnih vlasnika, koji devetorica Novljana kupuju u zajedničko vlasništvo, a prodaju ga 1904. g. Općini Novi, s namjenom da tu osnuje park (Zoričić 2018: 66-67). Bio je aktivan u

Lječilišnom povjerenstvu za poljepšanje grada i parka. Blagajnik je u Narodnoj čitaonici od prosinca 1868., 1871., 1878. i 1895. - 1912. Sa suprugom je crkvi darovao vitraj.

Veza: 45, 4, 59, 12, 30

29.

ŽANIĆ, IVAN – Pužić (Novi, 27. 12. 1902 – Slavonski Brod, 16. 7. 1942), sin Matija Vickovog Martinovog i Lucije r. Piškulić – Mikine (Novi, 9. 12. 1881), Petrove; supruga Marija r. Peričić – Kranjčika (Novi, 31. 10. 1905 – Slavonski Brod, 30. 1. 1983), Blaževa.

Pali borac NOR-a. Strojobravar, puškar i mlinar. Radio je u Argentini 1924 - 33. Od 20. 10. do 6. 12. 1941. bio je u ustaškom zatvoru u Zagrebu na Trgu "N" (poslije Trg žrtava fašizma), a oslobođen je intervencijom dr. Milovana Žanića – Žane, Vickovog, ustaškog ministra, po ocu Novljanina. Strijeljali su ga ustaše u Slavonskom Brodu. U knjizi državljana piše da je umro u Vrapču.

Veza: 44, 60, 27, 33, 64, 36

30.

ŽANIĆ, IVAN – Pužić (Novi, 20. 11. 1885 – Sarajevo, 7. 12. 1917), sin Vicka Matijevog Vickovog i Margarete r. Šegulja (Novi, 25. 10. 1847 – Novi, 18. 1. 1908), Petrove.

Diplomirani pravnik; završio je Pravni fakultet u Zagrebu. Radio je kao kotarski sudac u Sarajevu. Kao student je na sastanku Upravnog odbora Radničke zadruge Sveti Nikola 26. 8. 1906. uputio odbornike kako da osnuju vlastitu pučku knjižnicu i čitaonicu, budući da su bili u sporu s Narodnom čitaonicom. Bio je aktivan u Lječilišnom povjerenstvu za uljepšanje grada i parka.

Veza: 59, 28, 4, 45, 12, 34, 25

31.

ŽANIĆ, JELENA – Žanika (Rijeka, 28. 9. 1976), kći Sanjina i Marine r. Rimbaldo (Krk, 4. 3. 1952), Josipove.

Medicinska sestra, primalja; završila je srednju medicinsku školu u Rijeci. Radi u Domu zdravlja – Hitna pomoć na Krku.

Veza: 55, 48, 11, 1, 2, 37, 21, 10, 54

32.

ŽANIĆ, JOSIP BLAŽ – Žane (Novi, 3. 2. 1812 – Novi, 29. 4. 1898), sin Antona Bernardovog i Lucije r. Krišković – Dankove (Novi, 25. 8. 1774 – 1861), Tomine; supruga Katarina r. Dorčić (Novi, 24. 10. 1817 – 6. 2. 1900), Matijeva.

Obrtnik. Jedan od utemeljitelja Narodne čitaonice i član Upravnog odbora od osnutka 27. 3. 1845. Dva su mu brata: **Vicko** (Novi, 24. 9. 1800) i **Ivan** (Novi, 4. 9. 1814) svećenici, kao i stric **Mikula** (Novi, 14. 11. 1761).

Veza: 46, 23, 57, 43, 58, 47, 7

33.

ŽANIĆ, JOSIP – Pužić (Novi, 20. 11. 1925 – Pleternica, 16. 4. 1945), sin Ivana Matijevog i Marije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 31. 10. 1905 – Slavonski Brod, 30. 1. 1983), Blaževe.

Pali borac NOR-a. Stolar. Sudionik NOB-a od travnja 1943. kao partizanski kurir. Zarobili su ga ustaše i strijeljali u Pleternici. U Novom nije uvršten u pale borce NOR-a, pa mu ovdje odajemo dužno poštovanje.

Veza: 29, 60, 44, 27, 64, 36

33/1

ŽANIĆ, KARMEN – Žanika (Novi, 13. 9. 1953), kći Augustina – Žane i Anke r.Deranja (Novi, 8. 6. 1926. – Novi, 11. 1. 2004.), Frankove.

Završila je srednju upravnu školu u Rijeci. Radila u HTP Lišanj kao blagajnik – likvidator.

Veza: 5, 6, 63, 17, 19, 49, 50, 62

34.

ŽANIĆ, KATARINA r. Mažuranić **– Slavuljica, Šimica** (Novi, 22. 11. 1877 – 14. 8. 1954), kći Ivana (*Janka*) Šimunovog i Tereze r. Piškulić – Anjike (Novi, 4. 10. 1856), Antonove; suprug Dragomir – Pužić (Novi, 13. 10. 1878 – Detroit, SAD, 20. 12. 1926), sin Vicka Matijevog.

Vlasnica *Hotela Slavuj*, koji je naslijedila od roditelja; bavila se ugostiteljstvom i turizmom. Hotel je nacionaliziran 1946., ona je razvlaštena, a sin i nasljednik Ivan (Nančo) je, kao nezaposlen, primao socijalnu pomoć.

Veza: 12, 30, 59, 25

35.

ŽANIĆ, KRISTINA – Žanika (Rijeka, 18. 12. 1975), kći Mladena Berislavovog i Ivanke r. Frank (iz Bribira), prve očeve supruge.

Završila je gimnaziju u Crikvenici. Pohađala je Fakultet za hotelijerstvo u Opatiji 2000., a 2006. u Zagrebu školu za kozmetičarke; radi kao maserka u hotelu u Crikvenici, u zimskom periodu u Austriji.

Veza: 49, 50, 62, 6, 17

36.

ŽANIĆ, LEOMIR – Pužić (Koreničani, Daruvar, 28. 1. 1933 – Zagreb, 29. 11. 1979), sin Vinka Matijevog i Slavice r. Mažuranić – Pušike (Novi, 19. 7. 1908 – Slavonski Brod, ?), Bogoslavove.

Mlinar u Podvinju kod Slavonskog Broda, kao i otac. Braća su mu **Vladimir** (27. 4. 1934 – Slavonski Brod, 6. 9. 1995) i **Mate** (3. 4. 1939), a sestra **Rozalija** (28. 4. 1937).

Veza: 60, 29, 44, 27, 33

37.

ŽANIĆ, LUKA – Žane (Rijeka, 30. 5. 1978), sin Sanjina i Marine r. Rimbaldo (Krk, 4. 3. 1952), Josipove.

Elektromehaničar; završio je srednju tehničku školu u Krku. Radi u *Elektrodistribuciji*, Krk.

Veza: 55, 48, 21, 11, 1, 2, 31, 10, 54

38.

ŽANIĆ, LJUBICA (Klinča Selo, Zagreb, ? – Stenjevec, ?); suprug Anton – Pužić (Novi, 13. 1. 1872 – Klinča Selo, Zagreb), sin Ludovika Mihajlovog.

Zbog duševne bolesti smještena je u Zavod za umobolne, gdje je i umrla. Roditelji supruga joj Antona, otac Ludoviko (19. 8. 1841) i majka Mare r. Potočnjak (7. 3. 1849 – 1900), u potrazi za zaradom otišli su u okolicu Zagreba na rad s cijelom obitelji: sinovima **Antonom** (13. 1. 1872), **Frankom** (8. 10. 1873), **Vladimirom** (15. 9. 1875) i kćeri **Milicom** (4. 8. 1881). Vladimir se vratio u Zagreb, a Antonu su se rodila djeca Josip (1914), Milica (1902) i Milutin (1903) u Klinča Selu kod Stenjevca.

39.

ŽANIĆ, MANDALENA r. Žvanović – **Šišinka** (Novi, 22. 2. 1838 – Rijeka, ?), kći Ivana i Marije r. Srića (Bribir, 3. 8. 1813 – Novi, 23. 9. 1897); suprug Martin – Pužić (Novi, 9. 11. 1838 – Rijeka, 1914), sin Mihata Frankovog.

Krčmarica u Rijeci, zajedno sa suprugom.

Veza: 42, 13, 15, 41, 40, 26, 18

40.

ŽANIĆ, MARIJA r. Dobrić – **Pužika** (Novi, 7. 2. 1849 – Stenjevec, 19. 7. 1889), kći Nikomeda i Margarete r. Mrzljak – z Biškupije (Novi, 7. 10. 1808 – Novi, 30. 3. 1898), Antonove; prva je supruga Ivana Nepomuka (Novi, 14. 6. 1846 – Požega, ?), Kuzminog.

Cijela se obitelj preselila u Požegu, odakle je ona zbog bolesti otpremljena u Zavod za umobolne u Stenjevcu, gdje je i umrla. S njezinim suprugom živjela je u konkubinatu Rozalija Kargačin r. Peričić – Kranjčika (Novi, 30. 9. 1852), Nikolina, koja je bila druga supruga Josipa Kargačina – Belića (Novi, 23. 8. 1852), Ivanovog.

Veza: 9, 51

41.

ŽANIĆ, MARIJA – Pužika (Novi, 13. 9. 1869 – Rijeka, ?), kći Martina Mihatovog i Mandalene r. Žvanović – Šišinke (Novi, 22. 2. 1838 – Rijeka, ?).

Švelja, kao i sestra Filipina. Šivala je u Novom, i u Rijeci gdje su joj roditelji držali krčmu.

Veza: 42, 39, 13, 15

42.

ŽANIĆ, MARTIN – Pužić (Novi, 9. 11. 1838 – Rijeka, 1914), sin Mihata Frankovog i Katarine r. Sokolić (Novi, 1. 6. 1801 – Novi, 1. 5. 1862); supruga Mandalena r. Žvanović (Novi, 22. 2. 1838 – Rijeka, ?).

Krčmar, otvorio je krčmu u Rijeci i tamo se preselio s obitelji. S njime je radila i supruga, koja je držala krčmu i poslije njegove smrti.

Veza: 26, 39, 13, 15 41, 18, 40

43.

ŽANIĆ, MATIJ – Žane (Novi, 7. 4. 1848 – Novi, 18. 3. 1931), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Dorčić (Novi, 24. 10. 1817 – Novi, 6. 2. 1900), Matijeve; supruga Mare r. Matešić, udovica Sokolić (Novi, 26. 12. 1853 – Novi, 28. 5. 1938), Kuzmina.

Zidar, poljoprivrednik i posjednik u Novom. Nije imao djece pa je sve naslijedio brat Vicko, profesor, i njegov sin Milovan, doktor i ministar NDH. Kuća u Ulici Nova Krasa 2 poslije je nacionalizirana, a Općina ju je dala Josipu Karloviću – Kogu.

Veza: 32, 23, 57, 58, 47

44.

ŽANIĆ, MATIJ – Pužić (Novi, 19. 9. 1880 – Slavonski Brod, 1964), sin Vicka Martinovog (Martin Vicko) i Lucije r. Maričić (Novi, 31. 1. 1857 – Novi, 13. 12. 1910), kćeri Josipa Ignacovog, prve očeve supruge; supruga Lucija r. Piškulić – Mikina (Novi, 9. 12. 1881 – Slavonski Brod, ?), kći Petra Vickovog.

Kamenorezac, zidar i mlinar. Radio je u Europi, Americi i Africi. Nakon 1918. živio je u Banovoj Jarugi. Na njegov poticaj osnovana je 1. 1. 1919. Socijaldemokratska stranka (SDS) u Novom. Agitirao je za radnički i komunistički pokret u Novom, zajedno s Antonom Žanićem – Pužićem (Novi, 13. 6. 1849 – Novi, 12. 6. 1937), Matijevim i Frankom Radetićem – Lulićem (Novi, 2. 12. 1879), Matijevim. Dolazi u sukob s novljanskim svećenstvom, te 1906. osnivaju Radničku čitaonicu u Radničkoj zadruzi *Sv. Nikola*. Sudionik je II. kongresa KPJ u Vukovaru 20. 6. 1921., a 1928. odlazi u Zagreb, gdje je bio politički aktivan. Surađivao je s NOP-om. Sudionik NOB-a od 1941. i nositelj Partizanske spomenice 1941.

Veza: 29, 60, 36, 27, 33, 64, 14

45.

ŽANIĆ, MATIJ – Pužić (Novi, 20. 11. 1806 – Novi, 12. 12. 1878), sin Vicka Mikulinog i Vicke r. Lindarić (Novi, 23. 5. 1780 – Novi, 23. 11. 1853), Matijeve; supruga Johana Ivanja r. Piškulić – Anjika (Novi, 8. 3. 1806 – Novi, 21. 12. 1880), Ivanova.

Trgovac. Držao je trgovinu u svojoj kući u Novom, Stari grad 1, nasuprot ulaza u Kaštel – danas Buffet *Charlie*. Trgovinu je naslijedio sin Anton, a poslije Maričići.

Veza: 28, 59, 4, 12, 30, 34, 25

46.

ŽANIĆ, MIKULA – Žane (Novi, 14. 11. 1761), sin Bernarda i Katarine r. Matešić (Novi, 24. 11. 1728 – Novi, 14. 7. 1789), Ivanove, druge očeve supruge.

Svećenik. Bio je kapelan u Sv. Jurju.

Veza: 7, 23, 32, 57

47.

ŽANIĆ, MILOVAN – Žane (Senj, 17. 5. 1882 – Fermo, Italija, 1. 8. 1960), sin Vinka Josipovog i Anke r. Kramarić (Bjelovar, rujan 1859).

Doktor prava; Pravni fakultet završio je u Zagrebu. Godine 1925. zastupnik je u Skupštini Kraljevine SHS u Beogradu. Dočekao je Antu Pavelića u travnju 1941. u Karlovcu i s njime i došao u Zagreb. Za vrijeme NDH više je puta ministar, a nakon povlačenja Ante Pavelića kroz Austriju, uspio je pobjeći u Italiju. Njegovu kuću (Ulica Nova Krasa 2) u Novom koju je naslijedio, jer stric Matij, Josipov nije imao nasljednika, a drugi stric Ivan je 27. 4. 1857. umro u Americi, oduzela mu je nakon rata nova vlast i dala obitelji Josipa Karlovića – Koga (19. 2. 1913), Ivanovog.

Veza: 58, 43, 32

48.

ŽANIĆ, MILJENKO – Žane (Rijeka, 18. 8. 1948), sin Dragomira i Dragice r. Butković (Novi, 29. 8. 1922 – Novi, 21. 5. 1997), Jakovljeve; supruga Grozdana (*Doda*) r. Mudrovčić (Novi, 19. 11. 1950), kći Aleksandra – Majera; sin **Ronald** (Rijeka, 1970) i kćerka **Darija** (Rijeka, 1976).

Kapetan duge plovidbe; završio je Pomorsku školu u Bakru i Višu pomorsku školu u Rijeci. Od 1. 7. 1974. šef je Ispostave riječke lučke kapetanije u Novom. Obnavlja 1982. g. djelovanje Jedriličarskog kluba *Burin* u Novom i organizira omladinske jedriličarske regate. Bio je državni prvak u jedrenju, a skupio je 120 pobjeda na raznim natjecanjima u jedrenju. Zbog spašavanja na moru dobio je 1977. *Plavu vrpcu* Vjesnika iz Zagreba, a 1982. zajedno s ribarima iz Klenovice momčadski trofej *Plavu vrpcu Vjesnika*. Pobjednik je Austria Cupa 1995. Čakavski je pjesnik, a napisao je, od 1975. do 2019. deset žitaka. Bio je potpredsjednik TD-a u Novom 1978 - 80. i 1983 - 84., a predsjednik 1981., predsjednik Hrvatskog jedriličarskog saveza u dva mandata, te dogradonačelnik Grada Novoga od lipnja 2005 - 2009. Svira sopile i trubu, koju je svirao i u vatrogasnoj glazbi 1961 - 62.

Veza: 11, 24, 1, 2, 55, 21, 10, 54, 31, 37

49.

ŽANIĆ, MLADEN – Žane (Novi, 6. 5. 1950 – Novi, 17. 12. 2017), sin Berislava i Fanike r. Antak (Novi, 21. 10. 1916 – Novi, 5. 7. 2002), Antonove; prva supruga Ivanka r. Frank (Bribir,) – s kojom ima kćerku **Kristinu** (1975), druga Nedeljka (*Neda*) r. Mandić (Karlovac, 7. 1. 1951 – Novi, 17. 11. 2003).

Komercijalist. Završio je srednju školu u Sarajevu. Radio je u KP Ivanj, u Croatia osiguranju i u DIP-u Novi, kao referent nabave, od 4. 1. 1975.

Veza: 6, 5, 63, 17, 62, 50, 19, 8, 35

50.

ŽANIĆ, NEDELJKA (*Neda*) r. Mandić (Karlovac, 7. 1. 1951 – Novi, 17. 11. 2003); drugi suprug Mladen – Žane (Novi, 6. 5. 1950), Berislavov.

Cvjećarica; držala je cvjećarnicu *Neda* na Korzu Vinodolskog zakona, potom u Ulici kralja Tomislava 27.

Veza: 49, 62, 6, 35

51.

ŽANIĆ, NIKOLA – Pužić (Požega, 5. 12. 1890 – Rusija, 1918/19), sin Ivana Nepomuka Kuzminog i Rozalije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 30. 9. 1852), Nikoline, druge očeve supruge.

Žrtva I. svj. rata; kao hrvatski domobran u austrougarskoj vojsci zarobljen je na ruskoj fronti i umro u zarobljeništvu. Majka mu je bila supruga Josipa Bartola Kargačina - Belića, Ivanovog (Novi, 23. 8. 1852), kojeg je napustila i živjela je s Ivanom Žanićem u konkubinatu, dok mu prva supruga Marija nije umrla u Stenjevcu 1889. On je do 1907. nosio prezime Kargačin po majci, udanoj Kargačin, a 1907. promijenio ga je u Žanić.

Veza: 56, 9, 40

52.

ŽANIĆ, NIKOMED – Pužić (Novi, 15. 9. 1827 – srpanj 1857), sin Ivana Mihovilovog i Dorotee r. Mudrovčić – Majerke (Novi, 28. 3. 1796 – Novi, 10. 1. 1868), Filipove.

Svećenik; bogosloviju je završio u senjskom sjemeništu 1846 - 50. Bio je župnik u raznim mjestima, pa i u Novom.

Veza: 25 – očev bratić

53.

ŽANIĆ, OSIP (Novi, 3. 2. 1812 – 29. 4. 1898), Antonov – v. 32. **ŽANIĆ, JOSIP BLAŽ**.

54.

ŽANIĆ, RONALD – Žane (Rijeka, 8. 2. 1970), sin Miljenka i Grozdane (Doda) r. Mudrovčić (Novi, 19. 11. 1950), kćeri Aleksandra – Majera; supruga Dragana r. Kovačević (Rijeka, 19. 3. 1976), Nikolina, sin **Fran** (Rijeka, 1999).

Elektrotehničar; srednju elektrotehničku školu završio je u Rijeci. Radio je u nautičkom turizmu u Puntu i Opatiji, a od 1997. u majčinom kafiću *Capitan´s Club* u Novom. Od veljače 2000. drži u zakupu izletnički brod, loger *Vila*.

Veza: 46, 20, 53, 11, 1, 2, 10, 30, 36

55.

ŽANIĆ, SANJIN – Žane (Rijeka, 25. 12. 1946), sin Dragomira i Dragice r. Butković (Novi, 29. 8. 1922 – Novi, 21. 5. 1997), Jakovljeve; supruga Marina r. Rimbaldo (Krk, 4. 3. 1952), Josipova; kćerka **Jelena** (Rijeka, 1976) i sin **Luka** (Rijeka, 1978).

Nastavnik fizike i matematike; završio je Višu pedagošku akademiju u Puli. Radio je u osnovnoj školi u Krku, a supruga je trgovkinja. Sopac.

Veza: 11, 23, 1, 2, 46, 30, 36, 20, 10, 52

56.

ŽANIĆ, SLAVKO – Pužić (Požega, 28. 5. 1906), sin Ivana Nepomuka, Kuzminog i Rozalije r. Peričić – Kranjčike (Novi, 30. 9. 1852), Nikoline; druge očeve supruge. Rođen je nezakonito, kao Kargačin, a prezime mu je 1907. promijenjeno u Žanić.

Brijački obrtnik u Požegi. Majka mu je bila udana za Josipa Bartola Kargačina, Ivanovog – Belića (Novi, 23. 8. 1852), kojeg je napustila i otišla u Požegu Ivanu Žaniću – Pužiću, s kojim je u početku živjela u konkubinatu, dok mu je prva supruga Marija bila smještena u bolnici u Stenjevcu, gdje je umrla.

Veza: 51, 9, 40

57.

ŽANIĆ, VICKO (*Vinko*) – Žane (Novi, 24. 9. 1800 – Novi, 1. 5. 1863), sin Antona Bernardovog i Lucije r. Krišković – Dankove (Novi, 25. 8. 1774 – 1861), Tomine.

Svećenik. Bio je župnik, kanonik modruški, arhiđakon i prepozit u Novom, prije toga u Bribiru, te nadzornik osnovnih škola u Vinodolu, Brat **Ivan** (Novi, 4. 9. 1814), stric

Mikula (Novi, 14. 11. 1761), Bernardov i bratić **Bernardo** Ivanov (Novi, 14. 8. 1779) bili su svećenici.

Veza: 46, 23, 32, 43, 58, 7

58.

ŽANIĆ, VICKO IVAN (Vinko) – Žane (Novi, 21. 11. 1852 – Karlovac, 1920), sin Josipa Antonovog i Katarine r. Dorčić (Novi, 24. 10. 1817 – Novi, 6. 2. 1900), Matijeve; supruga Anka r. Kramarić (Bjelovar, rujan 1859), vjenčani u Bjelovaru (rujan 1879).

Profesor, školovao se u Rijeci, a završio je studij na Praškom sveučilištu. Kao profesor radio je u gimnazijama u Osijeku, Senju, Sušaku, Rakovcu i Karlovcu, gdje se razbolio i umro. Kao poznati numizmatičar, 1889. objavljuje numizmatičku topografiju Senja i njegove okolice, što je bio prvi takav pokušaj (Senjski zbornik 10,11, 1983 – 84: 41, ga navodi kao Ivana Vinka što je netočno). Imao je brata **Ivana** (Novi, 27. 4. 1857 – SAD, ?) koji je u SAD otišao sa suprugom Filumenom (Novi, 10. 10. 1863) i djecom **Josipom** (Novi, 7. 9. 1884) i **Ankom** (Novi, 1. 6. 1888 – 23. 10. 1890).

Veza: 32, 23, 57, 43, 47

59.

ŽANIĆ, VICKO – Pužić (Novi, 13. 3. 1846 – Novi, 24. 4. 1911), sin Matija Vickovog i Johane Ivanje r. Piškulić (Novi, 8. 3. 1806 – Novi, 21. 12. 1880); supruga Margareta r. Šegulja (Novi, 25. 10. 1847 – Novi, 18. 1. 1908), kći Petra Ivanovog.

Trgovački obrtnik u Novom. Imao je i proizvodnju leda (blokova dugih 1 m) za hladnjake u gostionicama i za ugostiteljstvo. Njegova braća **Anton** (Novi, 13. 6. 1849) i **Ivan** (Novi, 20. 10. 1837) učestvuju u kupnji zemljište od privatnika, koje su namjenili za uređenje parka u Lukavicama, a prodali su ga 2. 7. 1904. Općini Novi po kupovnoj cijeni; od 1906. kupovane su čestice od privatnih vlasnika, do Lopara, a i obalni put je produžen do Lopara (Zoričić 2018: 66-68). Bio je odbornik Narodne čitaonice od 1897. godine.

Veza: 45, 28, 4, 12, 30, 34, 25

60.

ŽANIĆ, VINKO – Pužić (Camere, 26. 5. 1907 – Slavonski Brod, 11. 5. 1972), sin Matija Vickovog (Vicko Martinov) i Lucije r. Piškulić – S Pridola (Novi, 9. 12. 1881), Petrove; supruga Slavica r. Mažuranić – Pušika (Novi, 19. 7. 1908 – Slavonski Brod, ?), Bogoslavova.

Mlinar u Podvinju kod Slavonskog Broda, kamo se njegov otac odselio nakon povratka iz emigracije.

Veza: 44, 29, 36, 27, 33

61.

ŽANIĆ, VLADIMIR – Žane (Novi, 9. 8. 1883 – 1914/18), sin Augustina Bernardovog i Lucije r. Mažuranić – Dančić (Novi, 24. 11. 1848 – Novi, 29. 8. 1916), kćeri Ivana Petrovog.

Žrtva I. svj. rata; kao vojnik Austro-Ugarske Monarhije nestao je u ratu.

Veza: 2, 17, 5, 6, 63, 16, 1

62.

ŽANIĆ, VLATKA - Žanika (Novi, 9. 9. 1946), kći Berislava i Fanike r. Antak (Novi, 21. 10. 1916 – Novi, 5. 7. 2002), Antonove.

Završila je gimnaziju u Crikvenici. Radila je u trgovačkom uvozno-izvoznom poduzeću *Diona* Zagreb (bivša Slavija) kao komercijalistica do umirovljenja (2005).

Veza: 6, 5, 63, 17, 49, 50, 19, 8, 35

63.

ŽANIĆ, ZDRAVKO – Žane (Novi, 14. 2. 1917 – Novi, 1. 1. 1962), sin Franka Augustinovog i Katarine r. Radetić (Novi, 17. 3. 1885 – Novi, 13. 6. 1969), kćeri Tome i Ane.

Financ u Koprivnici za vrijeme II. svj. rata, nakon rata blagajnik u hotelu Lišanj u Novom. Član je UO Turističkog društva u Novom 1956. Poginuo je u prometnoj nesreći na Jadranskoj magistrali, na Senjskoj cesti kod "Princezine vile", vraćajući se iz Povila, kamo su odvezli službenice hotela Lišanj na doček Nove godine.

Veza: 17, 61, 5, 6, 19, 8, 49, 62, 50

64.

ŽANIĆ, ŽELJKO – Pužić (Zagreb, 13. 2. 1955 – Zagreb, 1. 6. 1977), sin Ivana Ivanovog i Darinke r. Nikolić (Cetinje, 17. 2. 1933 – Zagreb, 17. 4. 2004), Bogdanove.

Kao student druge godine Ekonomskog fakulteta u Zagrebu, umro je u vojnoj bolnici u Zagrebu greškom liječnika, zbog čega su dva liječnika osuđena.

Veza: 27, 33, 29, 44

ŽENTIL, DALIBOR (Rijeka, 12. 7. 1971 – Rijeka, 23. 7. 2013), sin Josipa i Slavice r. Mataija Žirice (Novi, 19. 2. 1952 – Rijeka, 30. 7. 2002). Prezime potječe s Raba, otac mu je bio konobar u hotelu *Lišanj* u Novom.

Bez zanimanja. Borac Domovinskog rata 1991 – 95. i sudionik operacije *Ljeto* 1995., kao poručnik HV-a. U borbi je bio ranjen.

1.

ŽERAVICA, IVICA (Rijeka, 14. 11. 1963), sin Stjepana i Marije r. Rubčić (Donji Zagon, 7. 9. 1941 – Novi, 19. 3. 2015), Ivanove; supruga Sanja r. Vuletić (Dubrovnik, 1. 9. 1969), Nikolina; kćerka **Tea** (Rijeka, 26. 8. 1998) i sin **Maro** (Rijeka, 11. 3. 2002).

Ekonomist, završio je 1988. Višu ekonomsku školu u Rijeci, a 2008. je diplomirao na Ekonomskom fakultetu u Rijeci. Radi u Vodovodu *Žrnovnica* u Novom, (od 11. 12. 1995. – 6. 2005., kao financijski direktor). Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 2

2.

ŽERAVICA, STJEPAN (Ježević, Sinj, 1. 9. 1937), Ivanov; supruga Marija r. Rubčić (Donji Zagon, 7. 9. 1941 – Novi, 19. 3. 2015), kći Ivana Ivanovog - djed joj je **Ivan (Ive)** Jurin, zvani *Did Kujica*.

Stolar. Došao je u Novi 1962, tu se oženio i tako donio prezime iz Sinjske krajine. Radio je u DIP-u Novi, u *Automehanici* u Crikvenici i u HTP-u *Lišanj* u Novom, kao kućni majstor od 15. svibnja 1978. do 31. kolovoza 1998.

Veza: 1

1.

ŽEŽELJ, GORDAN (Rijeka, 16. 4. 1971), sin Ljube i Marije r. Peričić (Valač, Gornji Zagon, 13. 3. 1947), kćeri Pavla – Batalije, Antonovog.

Strojarski tehničar, srednju strojarsku školu završio je u Rijeci. Radi u INA-i Rijeka u elektroračunskom centru. Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja*.

Veza: 2, Peričić 74, 31, Čorić 12, Dupor 1

2.

ŽEŽELJ, MARIJA r. Peričić – **Batalijina** (Valač, Gornji Zagon, 13. 3. 1947), kći Pavla Antonovog – Batalije i Marije r. Maričić – Livakovice (Valač, Gornji Zagon, 31. 7. 1937), Ivanove; suprug Ljubo; sin **Gordan** (Rijeka, 1971).

Nastavnica razredne nastave; završila je Pedagošku akademiju u Rijeci. Radila u Osnovnoj školi *Turnić* u Rijeci.

Veza: 1, Peričić 74, 31, Čorić 12, Dupor

ŽGOMBIĆ, ZVONKO (Rijeka, 7. 1. 1955), Zvonkov.

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radi u Šumariji Novi od 1976. godine.

ŽILIĆ, MARINKO (Travnik, 20. 9. 1968), sin Ivana i Mare r. Šarić (Travnik, 1938); supruga Zdravka r. Šapina (Travnik, 1970).

Bravar; zanat je izučio u Travniku. Radio je u Ljubljani. Borac dobrovoljac Domovinskog rata 1991 – 95., bio je bio ranjen, nakon rata je pripadnik specijalne policije.

ŽIROVSKI, NIKOLA

Diplomirani inženjer šumarstva; 1949 - 50. generalni direktor Šumskoga gospodarstva u Novom (Šumarije Novi, Senj, Krasno, Jablanac i Crikvenica).

1.

ŽIVČIĆ, VIKTOR (Rijeka, 2. 8. 1955), sin Stjepana i Ane (30. 7. 1931 – Novi, 1984); supruga Silvestra (*Silvija*) r. Dragoje (Rijeka, 9. 3. 1957), Karlova (rastavljen); sin **Viktor** (Rijeka, 1979).

Šumarski tehničar; završio je srednju šumarsku školu. Radio u *DI Vinodol* od 7. 3. 1984. kao poslovođa-tehnolog. Od 1993 - 97. član je Gradskog vijeća Grada Novog. Ima brata Velimira (Rijeka, 15. 8. 1965), pomorca, koji živi u Bribiru.

Veza: 2

2.

ŽIVČIĆ, VIKTOR (Rijeka, 29. 11. 1979), sin Viktora Stjepanovog i Silvestre r. Dragoje (Rijeka, 9. 3. 1957)

Pomorac; završio Pomorsku školu u Bakru. Plovi.

Veza: 1

ŽIVKOVIĆ, PAULA (Slavonski Brod, 17. 6. 1940), Davina; suprug Anto (1934 – Novi, 6. 4. 2004).

Učiteljica. Radila je u osnovnoj školi u Lukavcu, a 1967 - 92. u osnovnoj školi u Novom.

ŽMIKIĆ, ROBERT (Nürnberg, 20. 3. 1970), sin Tomislava i Ljubice r. Bukovac (Novi, 1940), Josipove; supruga Iva r. Maričić (Sušak, Rijeka, 24. 8. 1973), kći Miroslava – Livakovića, Pravednog; sinovi **Luka** (Rijeka, 28. 10. 1997) i **Tin** (Rijeka, 19. 2. 2005).

Brodostrojar; završio je srednju pomorsku školu u Bakru. Privatni je ugostitelj, vlasnik kafića *Snoopy* u Novom. Sudionik Domovinskog rata od 1990 - 92.

Veza: Bukovac 4, Maričić 45

1.

ŽUN, NIKOLA (Novi, 2. 2. 1935), sin Slavka Ivanovog i Anke r. Krišković – Šimelke (Novi, 23. 7. 1909 – Novi, 1986), Ivanove; supruga Lidija r. Žanić (Novi, 24. 8. 1936), Antonova; sin **Nebojša** (Novi, 28. 2. 1956) i kćerka **Nives** (Novi, 15. 9. 1960 – Melbourne, Australija, 1980).

Strojar, srednju stručnu školu završio u Zagrebu. Radio je u DIP-u Novi kao rukovodilac transporta i mehanizacije, poslije u *GP Izgradnja* u Novom. Od 1970 – 2001. s obitelji boravio u Melbourne, Australija, a sa suprugom se vratio u Novi. Sin Nebojša ima djecu: **Marinka** (1984), **Nikol** (1991) i **Antona** (1994), svi rođeni u Melbourne, Australija.

Veza: 2

2.

ŽUN, SLAVKO (Radoboj, Bregi, 21. 4. 1903 – Novi, 1968), Ivanov; supruga Anka r. Krišković – Šimelka (Novi, 23. 7. 1909 – Novi, 1986), Ivanova; djeca su im: **Ivanka** (Novi, 1933), udana Vulić, **Nikola** (Novi, 1935) i **Zlata** (Novi, 1937), udana Meringer.

Dugogodišnji općinski dimnjačar u Novom, od 1930.

Veza: 1

ŽUPAN, JOSIP (1. 1. 1902 – Senj, 1983), Milanov; druga supruga Eni r. Butorac (Minnesota, SAD, 4. 6. 1913 – Senj, 1983), kći Josipa i Zorice r. Butorac (1887 – 1962).

Diplomirani inženjer šumarstva; završio je Šumarski fakultet u Zagrebu. Upravitelj je u Šumariji u Krasnom do 1945., a 1945 - 54. zamjenik upravitelja u Šumariji Novi.

ŽUTIĆ, DUŠKO (Rijeka, 14. 6. 1973), sin Bogdana i Kate r. Jovanović – Bokulinke (Gornji Zagon, 5. 3. 1944).

Borac Domovinskog rata i sudionik operacije *Oluja* 1995.

ŽUVIĆ, LEONARDO (*Berto*) (Luka, Dugi otok, 6. 11. 1912 – Kustošija, 8. 3. 1945), Martinov; supruga Olga r. Peričić – Kranjčika (Novi, 20. 9. 1921 – Novi, 20. 1. 2008), Ivanova, preudana za Matu Grpca, Lukinog.

Pali borac NOR-a. Krojački obrtnik; imao je krojačku radnju na Korzu u Novom, u koji dolazi 1934. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943., radio je u Komandi mjesta Novi. Nijemci su ga zarobili na Maševu i odveli u ustaški logor u *Müllerovu ciglanu* u Kustošiji pokraj Zagreba, gdje je umro od tifusa.

Veza: Peričić

ŽUŽA, JOSIP (Posedarje, 26. 12. 1929), Krstin; supruga Štefica r. Butković (Povile, 12. 3. 1929 – Povile, 15. 3. 2013), Josipova.

Radnik i društveni djelatnik. Radio je u DIP-u Novi (15. 10. 1959 – 1989) kao referent za društvenu prehranu radnika u DIP-u. Prvi je tajnik podružnice SSRN Novi za Povile 1964., osnivač i prvi tajnik Turističkog društva Povile i prvi predsjednik Mjesne zajednice Povile 1984. godine.

ŽVANOVIĆ

Prezime se spominje u Novom još u 17. stoljeću. Domišlja se da je vlaškog podrijetla iz Like s prvobitnim oblikom Živanović, a da se u Novom "i" izgubilo, ili da je nastalo od starog imena Žvan(e) (Ivan) – tako u kolofonu I. novljanskog brevijara, dovršenog 21. 5. 1459. nalazimo: *sudca Luki Žvanova sina i njega bratje...*(Zoričić 2018: 19). Većina Žvanovića nosi nadimak **Šiša**, jedna je obitelj s nadimkom **Busija** i jedna **Čučin**.

1.

ŽVANOVIĆ, ALEKSANDAR (*Skender*) – Šiša (Novi, 20. 2. 1885 – SAD, 25. 10. 1969), sin Ivana Ignaca Karlovog i Franice r. Krišković (Novi, 7. 8. 1853 – Novi, 12. 6. 1904); supruga Andrina r. Šebalja (Novi, 28. 10. 1896 – Novi, 21. 10. 1980), Andrijeva.

Bravar. Sudionik je demonstracija u Novom protiv bana Dragutina Khuena Héderváryja 21. i 22. 5. 1903. kad su u Novom bacani u more mađarski grbovi s državnih i općinskih ustanova. Oko 1922 - 23. odlazi u SAD.

Veza: 8, 15, 9, 14, 18, 4, 26, 5, 16, 13

2.

ŽVANOVIĆ, DAMIR – Šiša (Bribir, 10. 5. 1940 – Čaglin, Požega, 11. 4. 1995), sin Nikole i Marije r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 26. 6. 1906 – Novi, 19. 4. 1990), Bogoslavove.

Doktor medicine, liječnik specijalist medicine rada; diplomirao na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, a specijalizirao na Medicinskom fakultetu u Sarajevu. Radio je u Jajcu, u Novi dolazi kao ratni izbjeglica, a zapošljava se u Požegi, gdje je i umro. Pokopan u Novom.

Veza: 20, 10, 3, 12, 16, 15, 14, 22, 17, Paladin 1

3.

ŽVANOVIĆ, DRAGUTIN (*Dragan*) – Šiša (Novi, 2. 6. 1911 – Zagreb, 29. 9. 1988), sin Milutina i Anke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 3. 8. 1878 – Novi, 1964), kćeri Ivana Jurjevog; supruga Ida r. Krišković – Parlika (Novi, 4. 4. 1912 – Zagreb, 13. 8. 2001), Andrijina.

Remenar. Radio je u Zagrebu. Bio je pivač u novljanskom kolu.

Veza: 16, 13, 15, 14, 20, 10, 12, 2, 22, 17, 19

4.

ŽVANOVIĆ, EDUARDO – Šiša (Novi, 1. 10. 1877 – Novi, 17. 10. 1951), sin Ivana Ignaca Karlovog i Franice r. Krišković (Novi, 7. 8. 1853 – Novi, 12. 6. 1904); supruga Filipina, udovica Maričić, r. Sokolić – Vlašika (Novi, 6. 5. 1880 – Novi, 5. 3. 1940), Nikolina.

Mesarski obrtnik, držao je mesnicu u svojoj kući, na Korzu 16 (poslije kuća Davorina Ježića) i klaonicu na Krasi zajedno s Rudolfom Maričićem – Livakovićem (Novi, 6. 11. 1887), Ivanovim. Pivač u novljanskom kolu. Sin **Ignac (Naco)** poginuo je u NOB-i.

Veza: 8, 15, 9, 14, 18, 1, 5, 26, 16, 13

4/1.

ŽVANOVIĆ, GORDAN – Šiša (Zagreb, 21.8.1979), sin Vladimira (26.7.1942) i Mladenke r. Toljan (Novi, 1.1.1950) Ivanove; supruga Vedrana (1988), Ivanova; sin **Noa** (Zagreb, 3. 10. 2018).

Novinar, radi na HRT.

Veza: 12

5.

ŽVANOVIĆ, IGNAC (*Naco, Nodilo*) – Šiša (Novi, 24. 8. 1923 – Njemačka, svibanj 1945), sin Eduarda Ivanovog (Ignac) i Filipine r. Sokolić – Vlašike, udovice Maričić (Novi, 6. 5. 1880 – Novi, 5. 3. 1940), Nikoline.

Pali borac NOB-e. Građevinski tehničar; završio je srednju tehničku školu u Zagrebu. Pod talijanskom okupacijom bio je rukovoditelj novljanske mladeži, sekretar SKOJ-a, član kotarskog SKOJ-a, predsjednik kotarske organizacije USAOH-a za Novi, te član SKOJ-a za Hrvatsko primorje. Sudionik NOB-a od srpnja 1943. Nakon kapitulacije Italije odlazi u Istru u Oblasni komitet SKH-a na područje Labina. U jesen 1944. zarobili su ga Nijemci i završio je u koncentracijskom logoru u Njemačkoj, gdje je poginuo u zapaljenoj bolnici pred sam dolazak saveznika. Nositelj Partizanske spomenice 1941, posmrtno.

Veza: 4, 18, 1, 8, 14, 26

6.

ŽVANOVIĆ, IGNAC – Šiša - v. 8. **ŽVANOVIĆ, IVAN IGNAC**, u knjigama se različito vodi.

7.

ŽVANOVIĆ, IVAN BARTOL – Šiša (Novi, 25. 8. 1803 – Novi, 24. 3. 1881), sin Ivana Ivanovog i Mande r. Butković (Novi, 26. 2. 1779 – Novi, 27. 12. 1843), Tomine; supruga Marija r. Srića (Bribir, 3. 8. 1813 – Novi, 23. 9. 1897). On je otac Vicka, a djed Ivana (Ivan Moro) – Šiše.

Trgovački obrtnik s trgovinom u vlastitoj kući, do kuće Žanić – Maričić (danas *Buffeta Charlie*), prema *Preškrilu* (Stari trg); trgovinu su nastavili voditi sin i unuk. Pradjed mu je Ivan, a šukundjed Luka (Novi, oko 1680), Lukin.

Veza: 14, 23, 8, 15, 9

8.

ŽVANOVIĆ, IVAN IGNAC – Šiša (Novi, 31. 7. 1851 – Novi, 23. 6. 1919), sin Karla Ivanovog i Marije r. Kučan (Hreljin, 6. 7. 1819 – Novi, 1875); supruga Franica r. Krišković (Novi, 7. 8. 1853 – Novi, 12. 6. 1904).

Mesarski obrtnik u Novom. Poznati novljanski guslar.

Veza: 14, 7, 15, 9, 18, 4, 1, 5, 26, 16, 13, 23

9.

ŽVANOVIĆ, IVAN – Šiša (Novi, 8. 7. 1840 – Novi, 29. 9. 1910), sin Karla Ivanovog i Marije r. Kučan (Hreljin, 6. 7. 1819 – Novi, 1875); prva supruga Marta r. Žanić – Pužika (Novi, 29. 7. 1844 – Novi, 1871), druga Mare r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 13. 12. 1840 – Novi, 19. 4. 1909).

Mesarski obrtnik u Novom. Bio je član Radničke zadruge *Sv. Nikola*.

Veza: 14, 7, 8, 15, 23, 18, 4, 1, 16, 13

10.

ŽVANOVIĆ, IVAN – Šiša (Novi, 13. 10. 1905 – Zagreb, 21. 8. 1978), sin Milutina Mikulinog i Anke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 3. 8.1878 – Novi, 1964), kćeri Ivana Jurjevog; supruga Paulina r. Matešić (Novi, 25. 7. 1907 – Novi, 24. 5. 1974), Dobrotinova.

Stolar. Radio je i u Africi. Bio je starosta u Hrvatskom sokolu, član Upravnog odbora NGŠK-a od osnivanja kluba (6. 8. 1924), te sopilaš i pivač u novljanskom kolu.

Veza: 16, 13, 15, 14, 20, 3, 12, 17, 21, 25, 2, 22, 19, Perkušić, Paladin

11.

ŽVANOVIĆ, IVAN (*Ivan Moro*) – Šiša (Novi, 20. 10. 1896 – Novi, 25. 10. 1964), sin Vicka Ivanovog i Marije r. Ježić (Novi, 29. 10. 1856 – Novi, 28. 1. 1925), Tomine; supruga Rozalija r. Ježić (Novi, 4. 9. 1896 – Novi, 28. 9. 1975), kći Vicka Mikulinog i Ane r. Piškulić – Ulkinice.

Trgovački obrtnik. Od oca i djeda naslijedio je trgovinu prehrambenom robom. Predsjednik je Hrvatske čitaonice Seljačka sloga 1937 – 41., predsjednik (18. 7. 1941 - 8. 8. 1945), potom i potpredsjednik Narodne čitaonice. Napisao je žitak *Bankir Pronevjeritelj* 1934., a zajedno s Ivanom Krišković em (*Ivanom tete Milke*) – Ružićem (Novi, 10. 12. 1899) žitak *Besposličar* 1927. Kad je na povratku sa sleta Hrvatskog sokola na Sušaku 9. 12. 1930., pod mnoštvom propala drvena riva u *Porto Baross* umalo se utopio.

Veza: 23, 7

12.

ŽVANOVIĆ, JOSIP (*Pepe*) – Šiša (Novi, 7. 5. 1918 – Zagreb, 9. 4. 1986), sin Milutina Mikulinog i Anke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 3. 8. 1878 – Novi, 1964), kćeri Ivana Jurjevog.

Mornarički dočasnik; završio je mornaričku podoficirsku školu, strojarski smjer, u Kumboru u Boki kotorskoj. Bio je prometnik i prometni činovnik na JDŽ-u u Odžacima i u Novom Sadu. Pivač u novljanskom kolu. Pokopan u Novom.

Veza: 16, 13, 20, 10, 3, 2, 22, 17, 19, 4/1, Paladin

13.

ŽVANOVIĆ, JOSIP (*Pepe*) – Šiša (Novi, 3. 2. 1891 – Novi, 14. 3. 1955), sin Mikule Karlovog i Katarine r. Krišković (Novi, 9. 5. 1848 – Novi, 27. 2. 1911), Pavlove; supruga Katarina r. Sokolić – Pavlika (Novi, 20. 1. 1895 – Novi, 23. 4. 1960), Josipova.

Mesarski obrtnik. Imao je mesnicu na Placi u Turnacu i klaonicu na Krasi. Bio je veliki šaljivac.

Veza: 15, 8, 9, 14, 16, 19, 20, 10, 3, 12

14.

ŽVANOVIĆ, KARLO (*Dragutin*) – Šiša (Novi, 3. 1. 1815 – Novi, 5. 3. 1890), sin Ivana i Mande r. Butković (Novi, 27. 2. 1779 – Novi, 27. 12. 1843), Tomine; supruga Marija r. Kučan (Hreljin, 6. 7. 1819 – Novi, 1875).

Financ u Hreljinu. Nakon povratka u Novi pokupovao je nekoliko kuća između Starog trga (*Preškrila*) i crkve. Poslije je tu otvorio mesarski obrt u čemu su ga naslijedili sinovi. Bio je član Upravnog odbora obnovljene Narodne čitaonice od 17. 12. 1864. godine.

Veza: 7, 8, 15, 9, 18, 4, 1, 5, 26, 16, 13, 19, 20, 10, 3, 12, 2, 22, 17, 21, 25

15.

ŽVANOVIĆ, MIKULA – Šiša (Novi, 11. 12. 1848 – Novi, 3. 8. 1912), sin Karla Ivanovog i Marije r. Kučan (Hreljin, 6. 7. 1819 – Novi, 1875); supruga Katarina r. Krišković (Novi, 9. 5. 1848 – Novi, 27. 2. 1911); datum rođenja (6. 9. 1848) na njegovom nadgrobnom spomeniku je pogrešan.

Mesar i trgovac u Novom na Starom trgu (*Preškrilu*). Trgovinu je preuzeo od oca, a nastavio ju je voditi njegov sin **Milutin**.

Veza: 14, 7, 8, 9, 16, 13, 20, 10, 19, 3, 12, 22, 2, 17, 21,

25

16.

ŽVANOVIĆ, MILUTIN – Šiša (Novi, 23. 5. 1876 – Novi, 2. 5. 1939), sin Mikule Karlovog i Katarine r. Krišković (Novi, 9. 5. 1848 – Novi, 27. 2. 191), Pavlove; supruga Anka r. Sokolić – Filkovica (Novi, 3. 8. 1878 – Novi, 1964), kći Ivana Jurjevog.

Mesar, trgovac i gostioničar. U svojoj kući na *Preškrilu* (Starom trgu) držao je mesnicu i gostionicu, a na Krasi vlastitu klaonicu. Gostionica je godinama bila okupljalište pivača, mesopustarskih zabava, vjenčanja *Mlade Mesopustove* i dr.

Veza: 15, 8, 9, 14, 13, 20, 10, 3, 12, 22, 2, 17, 21, 25

17.

ŽVANOVIĆ, MILENKO – Šiša (Novi, 25. 11. 1930 – Zagreb, 9. 6. 2015), sin Ivana Milutinovog i Pauline r. Matešić (Novi, 25. 7. 1907 – Novi, 24. 5. 1974), Dobrotinove; supruga Jasminka r. Šipek (Zagreb, 22. 9. 1939 – Zagreb, 17. 6. 1999).

Diplomirani inženjer elektrotehnike, stručnjak za podmornice; pukovnik JNA. Diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu. Radio je u Brodarskom institutu u Zagrebu.

Veza: 10, 20, 3, 12, 16, 15, 14, 21, 25, 22, 2, Perkušić

18.

ŽVANOVIĆ, MIROSLAV (*Miro*) – Šiša (Novi, 9. 7. 1876 – Novi, 29. 3. 1952), sin Ivana Ignaca Karlovog i Franice r. Krišković (Novi, 7. 8. 1853 – Novi, 12. 6. 1904), Pavlove.

Pisar u kotarskom poglavarstvu u Novom.

Veza: 8, 15, 9, 14, 4, 1, 5, 26, 16, 13

19.

ŽVANOVIĆ, NIKOLA – Šiša (Novi, 24. 8. 1924 – Novi, 19. 5. 1964), sin Josipa Mikulinog i Katarine r. Sokolić – Pavlike (Novi, 20. 1. 1895 – Novi, 23. 4. 1960), Josipove; supruga Ankica r. Maltašić (Daruvar, 13. 9. 1937).

Mesarski pomoćnik. Sudionik NOB-a od 9. 9. 1943. kao borac u 13. primorsko-goranskoj diviziji i 35. ličkoj diviziji, pa u auto četi pri Vrhovnom štabu NOV-a i POJ-a na Visu i u Beogradu. Ranjen je na Krbavskom polju i tad su mu smrzle noge, pa je prebačen u Sant Andreu (Bari) u američku bolnicu, a odatle na Vis.

Veza: 13, 16, 15, 14, 20, 10, 3, 12, Kargačin, Radetić

20.

ŽVANOVIĆ, NIKOLA – Šiša (Novi, 1. 7. 1902 – Bribir, 3. 2. 1974), sin Milutina Mikulinog i Anke r. Sokolić – Filkovice (Novi, 3. 8. 1878 – Novi, 1964), kćeri Ivana Jurjevog; supruga Marija r. Piškulić – Arbičinka (Novi, 26. 6. 1906 – Novi, 19. 4. 1990), Bogoslavova.

Mesarski obrtnik; radio je u mesnici svoga oca u Novom, potom u Bribiru. Bio je starosta u Hrvatskom sokolu, sopac i dugogodišnji pivač i vođa pivača u novljanskom kolu, iako je živio u Bribiru.

Veza: 16, 13, 15, 14, 10, 3, 12, 22, 2, 17

21.

ŽVANOVIĆ, SANJA – Šišinka (Zagreb, 22. 3. 1968), kći Milenka i Jasmine r. Šipek (Zagreb, 22. 9. 1939 – Zagreb, 17. 6. 1999).

Informatičarka; završila je Višu informatičku školu za telekomunikacije u Zagrebu. Radi na HRT-u Zagreb.

Veza: 17, 10, 16, 15, 14, 25

22.

ŽVANOVIĆ, VELIMIR – Šiša (Novi, 9. 12. 1929 – Crikvenica, 9. 1. 1988), sin Nikole Milutinovog i Marije r. Piškulić – Arbičinke (Novi, 26. 6. 1906 – Novi, 19. 4. 1990), Bogoslavove; supruga Marija Karlić (iz Grižana).

Kožarski tehničar. Trideset je godina bio šef željezničke stanice u Metkoviću.

Veza: 20, 10, 3, 12, 16, 15, 14, 2, 17

23.

ŽVANOVIĆ, VICKO (*Vinko*) – Šiša (Novi, 3. 3. 1855 – Novi, 10. 4. 1933), sin Ivana (*Bartol*) Ivanovog i Marije r. Srića (Bribir, 3. 8. 1813 – Novi, 23. 9. 1897); supruga Marija r. Ježić (Novi, 29. 10. 1856 – Novi, 28. 11. 1925), Tomina.

Trgovac prehrambenom robom. Imao je trgovinu do Antona Žanića (sada Buffet *Charlie*), a jedno je vrijeme bio i službeni “cimar” – privezivač parobroda u luci. Supruga Marija bila je poznata u Novom kao pijanica, pa je svaka žena u Novom koja je pila nazivana Šišinkom (zabilježena je u žitku iz 1913. g.; s prozora je svoje kuće bacala jaja na auditora, kad je pročitao stihove koji su se odnosili na nju: *A jedna se j nasasala / Va fošu je v noći pala / ...*).

Veza: 7, 14, 11, 8, 15, 9

24.

ŽVANOVIĆ, VLADIMIR – Busija (Novi, 20. 3. 1919 – Novi, 17. 5. 1999), sin Josipa Josipovog i Kleofine r. Maričić – Hrgešinke (Novi, 25. 9. 1888 – Novi, 24. 10. 1923), Grgine; supruga Marija (Marica) r. Butorac (Luka, Krmpote, 1. 12. 1924 – Novi, 25. 9. 2006), Andrijeva.

Radnik. Sudionik NOB-a od 14. 11. 1942. Sudjelovao je u maršu II. brigade 13. primorsko-goranske divizije na Matić poljani noću 19 - 20. 2. 1944., kad se u vijavici smrznulo 26 partizana. Nakon rata radio je u Elektroprimorju Crikvenica u Novom, ali je ubrzo umirovljen kao ratni invalid, Nadimak **Busija** dobila je grana Žvanovića čiji je član obitelji radi razgraničenja međa u polju oko svoje *lihe* (lijehe, njive) iskopao kanal izbacivši zemlju iz kanala zajedno s busenima trave, te su ga po tom nazvali Busija. Radi se najvjerojatnije o Matiju Kuzminom (9. 9. 1815 – 2. 3. 1895).

25.

ŽVANOVIĆ, VLATKA – Šišinka (Zagreb, 24. 12. 1971), kći Milenka i Jasmine r. Šipek (Zagreb, 22. 9. 1939 – Zagreb, 17. 6. 1999).

Diplomirana ekonomistica: Ekonomski fakultet završila je u Zagrebu. Radi u privatnoj tvrtki za reviziju ekonomskog poslovanja *Ernst Young*, Zagreb.

Veza: 17, 10, 16, 15, 14, 21

26.

ŽVANOVIĆ, ZDENKO – Šiša (Novi, 22. 8. 1920 – Novi, 15. 4. 1980), sin Aleksandra (Skendera) Ivanovog (Ivan Ignac) i Andrine r. Šebalja (Novi, 28. 10. 1896 – Novi, 21. 10. 1980), Andrijeve; supruga Cvetka r. Ferletič (Kidričevo, Slovenija, 10. 6. 1921 – Novi, 16. 5. 2005), Štefanova; sin **Zdenko** (Miren, Slovenija, 1947) i kćerka **Tatjana** (Pula, 1950), udana Di Maio.

Pomorski strojar; elektroinstalaterski zanat izučio je u električnoj centrali u Novom, zatim je završio mornaričku podoficirsku školu u Kumboru u Boki kotorskoj, strojarski smjer. Radio je u vojnoj industriji JNA u Puli, Kraljevici i u Ličkom Osiku. Sudionik NOB-a od 6. 6. 1943. u 13. primorsko-goranskoj diviziji. 1978 - 79. član je UO Turističkog društva u Novom. Igrao je nogomet u *Poskoku* i NGŠK u Novom. Kćerka Tatjana (Pula, 29. 12. 1950), udana je za Romea Di Maio, a poslije školovanja živjela je u Italiji. Njihova kćerka **Danijela** (10. 6. 1975), udana je za Senada Mujadžića, u Bribir; sinovi su im **Filip** (Rijeka, 28. 3. 2002) i **Danijel** (Rijeka, 1. 9. 2005).

Veza: 1, 18, 4, 8, 14, 5

27.

ŽVANOVIĆ, ZDENKO – Šiša (Miren, Slovenija, 23. 7. 1947), sin Zdenka Aleksandrovog i Cvetke r. Ferletič (Kidričevo, Slovenija, 10. 6. 1921 – Novi, 16. 5. 2005); supruga Tereza r. Kirac (Senj, 1. 5. 1955 – Novi, 18. 12. 2001); kćerka **Kristina** (Rijeka, 31. 10. 1975), udana Trstenjak, i sin **Marko** (Senj, 9. 10. 1979).

Bravar i dizaličar. Završio je Brodograđevnu industrijsku školu (BIŠ) u Rijeci, smjer bravar. Radio je u brodogradilištu *3. maj*, poslije je položio kvalifikaciju za dizaličara, a radio je na dizalicama u brodogradilištima *3. maj* i *Viktor Lenac* u Rijeci, do 1974. U RODI *Milan Mataija* radi od 1974. (poslije u DI *Vinodol, u stečaju*) do 2008., kao vozač viličara i

dizaličar. Kćerka Kristina udana je za Daria Trstenjaka (Velika Gorica, 8. 6. 1975), Marinkovog; djeca su im: kćerka **Melani** (Rijeka, 21. 6. 1999 – Novi, 7. 9. 2005), sinovi **Erik** (Rijeka, 10. 4. 2005) i **Marino** (Rijeka, 3. 9. 2006). Sin Marko je elektroinstalater, ož. Nikolinom r. Šarar (Rijeka, 26. 10. 1983), Antinom, koja je završila srednju školu za likovnu umjetnost i dizajn u Rijeci, smjer Grafički dizajn, a radi u svojoj cvjećarnici u Novom. Sinovi su im **Leo** (Rijeka, 16. 9. 2001) i **Ricardo** (Rijeka, 5. 8. 2005).

IZVORI PODATAKA, LITERATURA

- Gornji i Donji Zagon u NOB-i i socijalističkoj revoluciji od 1941. do 1945. 1987. Novi Vinodolski.
- Hrvatski biografski leksikon. 1983. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. Zagreb.
- Hrvatski šumarski životopisni leksikon. 1997. Tutiz Leksikon d.o.o. Zagreb.
- Ivan Mažuranić ban pučanin. 1990. Sabor Socijalističke Republike Hrvatske. Zagreb.
- Knjiga vjenčanih katedrale i župne crkve u Novom (Liber capulatorum Cathedralis et Parochialis Ecclesiae Novi in Vinodol), od 1862. do 26. prosinca 1948.
- Knjiga zapisnika Narodne čitaonice I., II. i III.,od 27. 3. 1845. do 21. 8. 1955.
- Knjiga umrlih župne crkve Novi (od 1901)
- Knjige:

  Stališ duša župe katastralne u Novom Vinodolu i Župnog ureda u Novom.

  Stališ duša Župe Krmpote.

  Stališ duša Župe Ledenice.

  Stališ duša Župe Zagon, Donji i Gornji Zagon.

  Knjiga zavičajnika I., II., III. Općine Novi (od 7. listopada 1901), i *knjiga stranaca*.

- Novljanski zbornik. Knjiga III. 1995. Novi Vinodolski.
- Novljanski zbornik. Knjiga IV. 2000. Novi Vinodolski.
- Novljanski žitak 1862 – 1996. 1997. Mesopustarsko društvo Novi Vinodalski - Poglavarstvo grada Novi Vinodolski. Novi Vinodolski.
- Dvjesta godina osnovne škole Novi Vinodolski. 1986. Ur. Pavelić, Zlatko. Osnovna škola “Ivan Mažuranić” Novi Vinodolski – Skupština Općine Crikvenica. Novi Vinodolski.
- Senjski zbornici 10 – 17 (1983 – 1984), 23 (1996), 24 (1997) i 25 (1998).
- Spomen-knjiga Narodne čitaonice I. 1958. Novi Vinodolski.
- Spomen-knjiga Narodne čitaonice II. 1977. Novi Vinodolski.
- Vinodolski zakon. 1995. Lujo Margetić. Narodne novine. Zagreb.
- Vinodolski zbornik. knjige I., II., III., IV., V., VI. i VII.
- Bogović, Mile. 1988. Krbavska biskupija u srednjem vijeku. Kršćanska sadašnjost. Zagreb.
- Bogović, Mile. 1999. Povijest visokoškolske izobrazbe u biskupijama Senjskoj i Modruškoj ili Krbavskoj do 1940. godine. Izdanje Sakralne baštine Senj. Senj.

- Brlić; Ivan. 1953. O braći Mažuranićima, Matiji i Ivanu. *Građa za povijest književnosti Hrvatske.* knjiga 24. JAZU. Zagreb.
- Brozović, Brozo. 1938. *Vinodolska knežija i morska kupališta*. Zaklada Narodnih novina. Zagreb.
- Deković, Duško. 1997. *Graditeljstvo Novog Vinodolskog*. Novi Vinodolski.
- Frković, Petar. 1977. *Ledenički partizanski logor – Bilo 1941.*
- Frković, Petar. *Narodni heroj Anka Pađen*. Rijeka
- Hemar, Eduard. 2020. *Sportski biografski leksikon Primorsko-goranske županije*. Rijeka.
- Hirc, Dragutin. 1891. *Hrvatsko Primorje: slike, opisi i putopisi*. Hartman. Zagreb.
- Ježić, Filip. *Novi Vinodol povijest i legenda nastanka od rimskih do današnjih dana*. Novi Vinodolski, 1960. – 1984.
- Kabalin, Srećko. 1985. *Novi Vinodolski - prvo stoljeće turizma*. Tipograf Rijeka. Novi Vinodolski.
- Kačić Miošić, Andrija. 1756. *Razgovor ugodni naroda slovinskoga*. Venecija.
- Laszowski, Emilij. 1923. *Gorski Kotar i Vinodol*. MH. Zagreb.
- Lukežić Irvin. 1994. *Grobnički biografski leksikon*. Libellus. Rijeka.
- Mamula, Bogdan. 1990. *Treća primorsko-goranska udarna brigada*. Vojno-izdavački i novinski centar. Beograd.
- Margetić, Lujo. 1980. *Iz Vinodolske prošlosti.* Liburnija, Rijeka – Školska knjiga, Zagreb.
- Mažuranić, Milutin. 1927. *Matija Mažuranić* (*1817. - 1881., brat pjesnika i bana*). Zagreb, Novinska štamparija. Zagreb.
- Mažuranić, Vladimir Fran. *Crtice iz prošlosti grada vinodolskoga – Novi i znamenitosti Vinodola*. Novi, 21. 12. 1868.
- Pavelić, Rikard. 1973. *O Bunjevcima.* Zagreb.
- Smokvina, Dragutin. *Stališ duša, prva, druga, treća knjiga stolne crkvene župe Novi*
- Zoričić, Bojan. 2018. *Moj stari Novi*. *Novi Vinodolski, u kronološkim natuknicama*. Grad Novi Vinodolski – Naklada Kvarner. Novi Vinodolski.
- Žic, Ingrid. 1996. *U potrazi za frankopanskim kaštelima*. Rijeka.

Podaci:

- Novljanske organizacije UBNOR-a prikupljeni anketom o borcima NOR-a (1941 – 45), završenom 1. 5. 1985.
- Udruge Hrvatskih veterana Domovinskog rata za Grad Novi Vinodolski

Korišteni su i podaci koje su dali:

- Tomić, Tomislav (1937), Jakovljev – za osobe iz Gornjeg Zagona i podrijetlom iz Gornjeg Zagona
- Jovanović, Zdravko (1932), Antonov – za osobe iz Donjeg Zagona i podrijetlom iz Donjeg Zagona

BILJEŠKA O AUTORU

Krsto Zoričić rođen je u Novom 6. studenog 1919. godine, od oca Petra, obiteljskim nadimkom Grujica i Vlašić, i majke Marije r. Peričić – Kranjčike, poznatije u Novom kao Marica Peričika.

Po završenoj osnovnoj i građanskoj školi u Novom odlazi s majkom u Zemun, gdje završava trgovačku akademiju, dok brat Svetozar diplomira na Agronomskom fakultetu. Koncem 1938. zapošljava se u Beogradu, a koncem 1941. u Zagrebu, odakle se nakon izlaska iz ustaškog zatvora sklanja u Novi, do odlaska u partizane 31. 7. 1943. Nakon rata radi u Rijeci, a od veljače 1946. biva povučen u Beograd, u Savezno ministarstvo vanjske trgovine, odakle odlazi na rad u Trst i Milano, u predstavništva tog ministarstva.

Od 1952. radi u Beogradu, u jednom vanjskotrgovinskom poduzeću, do 1. 7. 1955., kad osniva i postaje tajnik Jugoslavensko-talijanske trgovinske komore u Beogradu, koju dužnost obavlja do 1. 3. 1961., kad odlazi u Milano, u predstavništvo jednog beogradskog vanjskotrgovinskog poduzeća. U Beogradu je 7. 11. 1946. osnovao brak sa Zorom Agotić iz Feričanaca. U Trstu mu se 29. 3. 1948. godine rodio sin Boro Krešimir, a u Donjem Miholjcu 26. 3. 1952. godine mlađi sin Eugen. Dana 11. kolovoza 1970. godine zadesila ga je obiteljska tragedija: u automobilskoj nesreći u Bizovcu pogibaju mu supruga Zora i sin Boro, s još pet osoba koje su iz Feričanaca autom pošle za Osijek kao davaoci krvi za mlađeg sina Eugena koji se nalazio u tamošnjoj bolnici. U Novi se vraća 30. 9. 1973., i do odlaska u mirovinu, 31. 10. 1976., radi u HTP-u Lišanj kao direktor poduzeća. U Novom je 2. 7. 1977. osnovao brak s Jasnom (*Sekom*) Šefer (Novi, 1. 9. 1938). Od sina Eugena ima dvije unuke, Barbaru, udanu za Massimiliana Greco (Milano, 12. 7. 1977) i Micol (Milano, 26. 5. 1980); 2009. godine rodio mu se praunuk FabioMassimo Greco, a 2013. praunuk Filippo Greco.